ומשארתך ארור פרי בטנך
ופרי אדמתך שגר אלפיך
ועשתרת צאנך ארור אתה
בבאך וארור אתה בצאתך
ישלח יהוה בך את המארה
את המהומה ואת המגערת
בכל משלח ידך אשר תעשה
עד השמדך ועד אבדך
מהר מפני רע מעלליך
אשר עזבתני ידבק יהוה
בך את הדבר עד כלתו אתך
מעל האדמה אשר אתה
בא שמה לרשתה יככה
יהוה בשחפת ובקדחת
ובדלקת ובחרחר ובחרב
ובשדפון ובירקון ורדפוך
עד אבדך והיו שמיך אשר
על ראשך נחשת והארץ
אשר תחתיך ברזל יתן
יהוה את מטר ארצך אבק
ועפר מן השמים ירד עליך
עד השמדך יתנך יהוה
נגף לפני איביך בדרך אחד
תצא אליו ובשבעה דרכים
תנוס לפניו והיית לזעוה
לכל ממלכות הארץ והיתה
נבלתך למאכל לכל עוף
השמים ולבהמת הארץ

ואין מחריד יככה יהוה
בשחין מצרים ובעפלים [ובטחרים קרי]
ובגרב ובחרס אשר לא
תוכל להרפא יככה יהוה
בשגעון ובעורון ובתמהון
לבב והיית ממשש בצהרים
כאשר ימשש העור
באפלה ולא תצליח את
דרכיך והיית אך עשוק
וגזול כל הימים ואין מושיע
אשה תארש ואיש אחר
ישגלנה [ישכבנה קרי] בית תבנה ולא
תשב בו כרם תטע ולא
תחללנו שורך טבוח
לעיניך ולא תאכל ממנו
חמרך גזול מלפניך ולא
ישוב לך צאנך נתנות
לאיביך ואין לך מושיע
בניך ובנתיך נתנים לעם
אחר ועיניך ראות וכלות
אליהם כל היום ואין לאל
ידך פרי אדמתך וכל יגיעך
יאכל עם אשר לא ידעת
והיית רק עשוק ורצוץ
כל הימים והיית משגע
ממראה עיניך אשר תראה
יככה יהוה בשחין רע
על הברכים ועל השקים

אשר לא תוכל להרפא
מכף רגלך ועד קדקדך
יולך יהוה אתך ואת
מלכך אשר תקים עליך
אל גוי אשר לא ידעת
אתה ואבתיך ועבדת שם
אלהים אחרים עץ ואבן
והיית לשמה למשל
ולשנינה בכל העמים
אשר ינהגך יהוה שמה
זרע רב תוציא השדה
ומעט תאסף כי יחסלנו
הארבה כרמים תטע
ועבדת ויין לא תשתה ולא
תאגר כי תאכלנו התלעת
זיתים יהיו לך בכל גבולך
ושמן לא תסוך כי ישל
זיתך בנים ובנות תוליד
ולא יהיו לך כי ילכו בשבי
כל עצך ופרי אדמתך
יירש הצלצל הגר אשר
בקרבך יעלה עליך מעלה
מעלה ואתה תרד מטה
מטה הוא ילוך ואתה
לא תלונו הוא יהיה לראש
ואתה תהיה לזנב ובאו
עליך כל הקללות האלה
ורדפוך והשיגוך עד השמדך

ולזרעך עד עולם ל' כי את כל הארץ
ובזרעך עד עולם ל' והיו בך לאות ולמו'
ובזרעך לעולם ל' וידעת נעמן וזרעך

רגן תירוש ב' אשר לא ישאיר לך ובני ישר'
ויהודה היושבים

ב' חס א' הזיבית מבין רגליה ויאמר ערוה
יעתי

כי לא שמעת בקול יהוה
אלהיך לשמר מצותיו
וחקתיו אשר צוך והיו בך
לאות ולמופת ובזרעך עד
עולם תחת אשר לא עבדת
את יהוה אלהיך בשמחה
ובטוב לבב מרב כל ועבדת
את איביך אשר ישלחנו
יהוה בך ברעב ובצמא
ובעירם ובחסר כל ונתן על
ברזל על צוארך עד
השמידו אתך ישא יהוה
עליך גוי מרחק מקצה
הארץ כאשר ידאה הנשר
גוי אשר לא תשמע לשנו
גוי עז פנים אשר לא ישא
פנים לזקן ונער לא יחן
ואכל פרי בהמתך ופרי
אדמתך עד השמדך אשר
לא ישאיר לך דגן תירוש
ויצהר שגר אלפיך ועשתרת
צאנך עד האבידו אתך
והצר לך בכל שעריך עד
רדת חמתיך הגבהת והבצרות
אשר אתה בטח בהן בכל
ארצך והצר לך בכל
שעריך בכל ארצך אשר
נתן יהוה אלהיך לך

ואכלת פרי בטנך בשר בניך
ובנתיך אשר נתן לך יהוה
אלהיך במצור ובמצוק
אשר יציק לך איבך האיש
הרך בך והענג מאד תרע
עינו באחיו ובאשת חיקו
וביתר בניו אשר יותיר מתת
לאחד מהם מבשר בניו
אשר יאכל מבלי השאיר
לו כל במצור ובמצוק אשר
יציק לך איבך בכל
שעריך הרכה בך והענגה
אשר לא נסתה כף רגלה
הצג על הארץ מהתענג
ומרך תרע עינה באיש
חיקה ובבנה ובבתה
ובשליתה היוצת מבין
רגליה ובבניה אשר תלד
כי תאכלם בחסר כל בסתר
במצור ובמצוק אשר
יציק לך איבך בשעריך
אם לא תשמר לעשות
את כל דברי התורה הזאת
הכתבים בספר הזה ליראה
את השם הנכבד והנורא
הזה את יהוה אלהיך והפלא
יהוה את מכתך ואת מכות
זרעך מכות גדלת ונאמנות

וחלים רעים ונאמנים והשיב
בך את כל מדוה מצרים
אשר יגרת מפניהם ודבקו
בך גם כל חלי וכל מכה
אשר לא כתוב בספר התורה
הזאת יעלם יהוה עליך עד
השמדך ונשארתם במתי
מעט תחת אשר הייתם
ככוכבי השמים לרב כי לא
שמעת בקול יהוה אלהיך
והיה כאשר שש יהוה
עליכם להיטיב אתכם
ולהרבות אתכם כן ישיש
יהוה עליכם להאביד אתכם
ולהשמיד אתכם ונסחתם
מעל האדמה אשר אתה
בא שמה לרשתה והפיצך
יהוה בכל העמים מקצה
הארץ ועד קצה הארץ
ועבדת שם אלהים אחרים
אשר לא ידעת אתה
ואבתיך עץ ואבן ובגוים
ההם לא תרגיע ולא יהיה
מנוח לכף רגלך ונתן יהוה
לך שם לב רגז וכליון עינים
ודאבון נפש והיו חייך
תלאים לך מנגד ופחדת
לילה ויומם ולא תאמין

בחייך בבקר תאמר מי יתן
ערב ובערב תאמר מי יתן
בקר מפחד לבבך אשר
תפחד וממראה עיניך אשר
תראה והשיבך יהוה
מצרים באניות בדרך אשר
אמרתי לך לא תסיף עוד
לראתה והתמכרתם שם
לאיביך לעבדים ולשפחות
ואין קנה

אלה דברי הברית
אשר צוה יהוה את משה
לכרת את בני ישראל
בארץ מואב מלבד הברית
אשר כרת אתם בחרב

ויקרא משה אל כל ישראל
ויאמר אלהם אתם ראיתם
את כל אשר עשה יהוה
לעיניכם בארץ מצרים
לפרעה ולכל עבדיו ולכל
ארצו המסות הגדלת
אשר ראו עיניך האתת
והמפתים הגדלים ההם
ולא נתן יהוה לכם לב
לדעת ועינים לראות ואזנים
לשמע עד היום הזה ואולך
אתכם ארבעים שנה במדבר

לא בלו שלמתיכם מעליכם
ונעלך לא בלתה מעל
רגלך לחם לא אכלתם ויין
ושכר לא שתיתם למען
תדעו כי אני יהוה אלהיכם
ותבאו אל המקום הזה
ויצא סיחן מלך חשבון ועוג
מלך הבשן לקראתנו
למלחמה ונכם ונקח את
ארצם ונתנה לנחלה
לראובני ולגדי ולחצי
שבט המנשי ושמרתם
את דברי הברית הזאת
ועשיתם אתם למען
תשכילו את כל אשר
תעשון

אתם נצבים היום כלכם
לפני יהוה אלהיכם ראשיכם
שבטיכם זקניכם ושטריכם
כל איש ישראל טפכם
נשיכם וגרך אשר בקרב
מחניך מחטב עציך עד
שאב מימיך לעברך
בברית יהוה אלהיך ובאלתו
אשר יהוה אלהיך כרת
עמך היום למען הקים
אתך היום לו לעם והוא
יהיה לך לאלהים כאשר

דבר לך וכאשר נשבע
לאבתיך לאברהם ליצחק
וליעקב ולא אתכם
לבדכם אנכי כרת את
הברית הזאת ואת האלה
הזאת כי את אשר ישנו
פה עמנו עמד היום לפני
יהוה אלהינו ואת אשר
איננו פה עמנו היום כי
אתם ידעתם את אשר
ישבנו בארץ מצרים ואת
אשר עברנו בקרב הגוים
אשר עברתם ותראו את
שקוציהם ואת גלליהם
עץ ואבן כסף וזהב אשר
עמהם פן יש בכם איש
או אשה או משפחה או
שבט אשר לבבו פנה
היום מעם יהוה אלהינו
ללכת לעבד את אלהי
הגוים ההם פן יש בכם
שרש פרה ראש ולענה
והיה בשמעו את דברי
האלה הזאת והתברך
בלבבו לאמר שלום יהיה
לי כי בשררות לבי אלך
למען ספות הרוה את
הצמאה לא יאבה יהוה

חלה ב̇ בת̇ר לשנ̇י אשר חלה יהוה בה
וכחדר לו חלה ס

האלות ג̇ ב מל̇ וחד חס̇ וכתב את האלת
ונתן יהוה אלהיך כה אמר יהוה ס

על אבתיך ב̇ כאשר שש לכ̇ והנני אסיף
דמלכים ס

סְלֹחַ לוֹ כִּי אָז יֶעְשַׁן אַף־יְהוָה
וְקִנְאָתוֹ בָּאִישׁ הַהוּא וְרָבְצָה
בּוֹ כָּל־הָאָלָה הַכְּתוּבָה בַּסֵּפֶר
הַזֶּה וּמָחָה יְהוָה אֶת־שְׁמוֹ
מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם׃ וְהִבְדִּילוֹ יְהוָה
לְרָעָה מִכֹּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל
כְּכֹל אָלוֹת הַבְּרִית הַכְּתוּבָה
בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה׃ וְאָמַר
הַדּוֹר הָאַחֲרוֹן בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר
יָקוּמוּ מֵאַחֲרֵיכֶם וְהַנָּכְרִי
אֲשֶׁר יָבֹא מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה
וְרָאוּ אֶת־מַכּוֹת הָאָרֶץ
הַהִוא וְאֶת־תַּחֲלֻאֶיהָ אֲשֶׁר
חִלָּה יְהוָה בָּהּ׃ גָּפְרִית וָמֶלַח
שְׂרֵפָה כָל־אַרְצָהּ לֹא
תִזָּרַע וְלֹא תַצְמִחַ וְלֹא
יַעֲלֶה בָהּ כָּל־עֵשֶׂב כְּמַהְפֵּכַת
סְדֹם וַעֲמֹרָה אַדְמָה וּצְבוֹיִם
אֲשֶׁר הָפַךְ יְהוָה בְּאַפּוֹ
וּבַחֲמָתוֹ׃ וְאָמְרוּ כָּל־הַגּוֹיִם
עַל־מֶה עָשָׂה יְהוָה כָּכָה
לָאָרֶץ הַזֹּאת מֶה חֳרִי
הָאַף הַגָּדוֹל הַזֶּה׃ וְאָמְרוּ
עַל אֲשֶׁר עָזְבוּ אֶת־בְּרִית
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָם אֲשֶׁר
כָּרַת עִמָּם בְּהוֹצִיאוֹ אֹתָם
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַיֵּלְכוּ וַיַּעַבְדוּ
אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ

לָהֶם אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא־
יְדָעוּם וְלֹא חָלַק לָהֶם׃
וַיִּחַר־אַף יְהוָה בָּאָרֶץ הַהִוא
לְהָבִיא עָלֶיהָ אֶת־כָּל־
הַקְּלָלָה הַכְּתוּבָה בַּסֵּפֶר
הַזֶּה׃ וַיִּתְּשֵׁם יְהוָה מֵעַל
אַדְמָתָם בְּאַף וּבְחֵמָה
וּבְקֶצֶף גָּדוֹל וַיַּשְׁלִכֵם אֶל־
אֶרֶץ אַחֶרֶת כַּיּוֹם הַזֶּה׃
הַנִּסְתָּרֹת לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְהַנִּגְלֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד־
עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־
דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת׃
וְהָיָה כִי־יָבֹאוּ עָלֶיךָ
כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הַבְּרָכָה
וְהַקְּלָלָה אֲשֶׁר נָתַתִּי
לְפָנֶיךָ וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־לְבָבֶךָ
בְּכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִדִּיחֲךָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה׃ וְשַׁבְתָּ
עַד־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַעְתָּ
בְקֹלוֹ כְּכֹל אֲשֶׁר־אָנֹכִי
מְצַוְּךָ הַיּוֹם אַתָּה וּבָנֶיךָ
בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ׃
וְשָׁב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־
שְׁבוּתְךָ וְרִחֲמֶךָ וְשָׁב
וְקִבֶּצְךָ מִכָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר
הֱפִיצְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה׃
אִם־יִהְיֶה נִדַּחֲךָ בִּקְצֵה

הַשָּׁמָיִם מִשָּׁם יְקַבֶּצְךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקָּחֶךָ׃
וֶהֱבִיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל־
הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יָרְשׁוּ אֲבֹתֶיךָ
וִירִשְׁתָּהּ וְהֵיטִבְךָ וְהִרְבְּךָ
מֵאֲבֹתֶיךָ׃ וּמָל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֶת־לְבָבְךָ וְאֶת־לְבַב זַרְעֶךָ
לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ
לְמַעַן חַיֶּיךָ׃ וְנָתַן יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ אֵת כָּל־הָאָלוֹת
הָאֵלֶּה עַל־אֹיְבֶיךָ וְעַל־
שֹׂנְאֶיךָ אֲשֶׁר רְדָפוּךָ׃ וְאַתָּה
תָשׁוּב וְשָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה
וְעָשִׂיתָ אֶת־כָּל־מִצְוֺתָיו
אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם׃
וְהוֹתִירְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל
מַעֲשֵׂה יָדֶךָ בִּפְרִי בִטְנְךָ
וּבִפְרִי בְהֶמְתְּךָ וּבִפְרִי אַדְמָתְךָ
לְטֹבָה כִּי יָשׁוּב יְהוָה לָשׂוּשׂ
עָלֶיךָ לְטוֹב כַּאֲשֶׁר־שָׂשׂ
עַל־אֲבֹתֶיךָ׃ כִּי תִשְׁמַע
בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר
מִצְוֺתָיו וְחֻקֹּתָיו הַכְּתוּבָה
בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה כִּי תָשׁוּב
אֶל־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ
וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ׃
כִּי הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר

האף ג̇ כי יגרתי מפני האף מה חרי האף
הגדול כי גדול האף ס

ישש ד̇ והיה כאשר שש יהוה כאשר שש על אבותיך פגעת את שש ששׂ אנכי על אמרתך ס וחד וישש ובכבי
את כל מצותיו ד̇ כי תשמע דבנ̇י והיה אם שמע והיה אם לא תשמע ואתה תשוב ס דאלות את כל
מצותיו וחקתיו ס וחד בנביאיא יתשמרו את כל מצותיו

אנכי מצוך היום לא נפלאת
הוא ממך ולא רחקה הוא לא
בשמים הוא לאמר מי יעלה
לנו השמימה ויקחה לנו
וישמענו אתה ונעשנה ולא
מעבר לים הוא לאמר מי יעבר
לנו אל עבר הים ויקחה לנו
וישמענו אתה ונעשנה כי
קרוב אליך הדבר מאד בפיך
ובלבבך לעשתו׃

ראה נתתי לפניך היום
את החיים ואת הטוב ואת
המות ואת הרע אשר אנכי
מצוך היום לאהבה את יהוה
אלהיך ללכת בדרכיו ולשמר
מצותיו וחקתיו ומשפטיו
וחיית ורבית וברכך יהוה
אלהיך בארץ אשר אתה בא
שמה לרשתה ואם יפנה לבבך
ולא תשמע ונדחת והשתחוית
לאלהים אחרים ועבדתם׃
הגדתי לכם היום כי אבד
תאבדון לא תאריכן ימים
על האדמה אשר אתה
עבר את הירדן לבוא שמה
לרשתה העדתי בכם היום
את השמים ואת הארץ
החיים והמות נתתי לפניך

הברכה והקללה ובחרת
בחיים למען תחיה אתה
וזרעך לאהבה את יהוה
אלהיך לשמע בקלו
ולדבקה בו כי הוא חייך
וארך ימיך לשבת על
האדמה אשר נשבע יהוה
לאבתיך לאברהם ליצחק
וליעקב לתת להם׃

וילך משה וידבר את הדברים
האלה אל כל ישראל׃
ויאמר אלהם בן מאה
ועשרים שנה אנכי היום
לא אוכל עוד לצאת
ולבוא ויהוה אמר אלי
לא תעבר את הירדן הזה
יהוה אלהיך הוא עבר
לפניך הוא ישמיד את
הגוים האלה מלפניך
וירשתם יהושע הוא עבר
לפניך כאשר דבר יהוה
ועשה יהוה להם כאשר
עשה לסיחון ולעוג מלכי
האמרי ולארצם אשר
השמיד אתם ונתנם יהוה
לפניכם ועשיתם להם ככל
המצוה אשר צויתי אתכם׃

חזקו ואמצו אל תיראו ואל
תערצו מפניהם כי יהוה
אלהיך הוא ההלך עמך
לא ירפך ולא יעזבך׃
ויקרא משה ליהושע
ויאמר אליו לעיני כל
ישראל חזק ואמץ כי אתה
תבוא את העם הזה אל
הארץ אשר נשבע יהוה
לאבתם לתת להם ואתה
תנחילנה אותם׃ ויהוה הוא
ההלך לפניך הוא יהיה עמך
לא ירפך ולא יעזבך לא
תירא ולא תחת׃ ויכתב משה
את התורה הזאת ויתנה
אל הכהנים בני לוי הנשאים
את ארון ברית יהוה ואל כל
זקני ישראל׃ ויצו משה
אותם לאמר מקץ שבע
שנים במעד שנת השמטה
בחג הסכות׃ בבוא כל ישראל
לראות את פני יהוה אלהיך
במקום אשר יבחר תקרא
את התורה הזאת נגד כל
ישראל באזניהם׃ הקהל
את העם האנשים והנשים
והטף וגרך אשר בשעריך
למען ישמעו ולמען ילמדו

ויראו את־יהוה אלהיכם
ושמרו לעשות את־כל־דברי
התורה הזאת׃ ובניהם אשר
לא־ידעו ישמעו ולמדו
ליראה את־יהוה אלהיכם
כל־הימים אשר אתם חיים
על־האדמה אשר אתם עברים
את־הירדן שמה לרשתה׃

ויאמר יהוה אל־משה הן
קרבו ימיך למות קרא את־
יהושע והתיצבו באהל
מועד ואצונו וילך משה
ויהושע ויתיצבו באהל
מועד׃ וירא יהוה באהל
בעמוד ענן ויעמד עמוד
הענן על־פתח האהל׃ ויאמר
יהוה אל־משה הנך שכב
עם־אבתיך וקם העם הזה
וזנה אחרי אלהי נכר־הארץ
אשר הוא בא־שמה בקרבו
ועזבני והפר את־בריתי
אשר כרתי אתו׃ וחרה אפי
בו ביום־ההוא ועזבתים
והסתרתי פני מהם והיה
לאכל ומצאהו רעות
רבות וצרות ואמר ביום
ההוא הלא על כי־אין אלהי
בקרבי מצאוני הרעות
האלה׃ ואנכי הסתר אסתיר
פני ביום ההוא על כל־הרעה
אשר עשה כי פנה אל־
אלהים אחרים׃ ועתה כתבו
לכם את־השירה הזאת
ולמדה את־בני־ישראל שימה
בפיהם למען תהיה־לי
השירה הזאת לעד בבני
ישראל׃ כי־אביאנו אל־
האדמה אשר־נשבעתי
לאבתיו זבת חלב ודבש
ואכל ושבע ודשן ופנה
אל־אלהים אחרים ועבדום
ונאצוני והפר את־בריתי׃
והיה כי־תמצאן אתו
רעות רבות וצרות וענתה
השירה הזאת לפניו
לעד כי לא תשכח מפי
זרעו כי ידעתי את־יצרו
אשר הוא עשה היום
בטרם אביאנו אל־הארץ
אשר נשבעתי׃ ויכתב
משה את־השירה הזאת
ביום ההוא וילמדה את־
בני ישראל׃ ויצו את־
יהושע בן־נון ויאמר
חזק ואמץ כי אתה תביא
את־בני ישראל אל־הארץ
אשר־נשבעתי להם
ואנכי אהיה עמך׃ ויהי
ככלות משה לכתב את־
דברי התורה־הזאת
על־ספר עד תמם׃ ויצו
משה את־הלוים נשאי
ארון ברית־יהוה לאמר׃
לקח את ספר התורה
הזה ושמתם אתו מצד
ארון ברית־יהוה
אלהיכם והיה־שם בך
לעד׃ כי אנכי ידעתי
את־מריך ואת־ערפך
הקשה הן בעודני חי
עמכם היום ממרים
היתם עם־יהוה ואף כי־
אחרי מותי׃ הקהילו
אלי את־כל־זקני
שבטיכם ושטריכם
ואדברה באזניהם
את הדברים האלה

ואעידה בם את השמים ואת הארץ׃ כי ידעתי אחרי מותי כי השחת תשחתון וסרתם מן הדרך אשר צויתי אתכם וקראת אתכם הרעה באחרית הימים כי תעשו את הרע בעיני יהוה להכעיסו במעשה ידיכם׃ וידבר משה באזני כל קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמם׃

האזינו השמים ואדברה	ותשמע הארץ אמרי פי׃
יערף כמטר לקחי	תזל כטל אמרתי
כשעירם עלי דשא	וכרביבים עלי עשב׃
כי שם יהוה אקרא	הבו גדל לאלהינו׃
הצור תמים פעלו	כי כל דרכיו משפט
אל אמונה ואין עול	צדיק וישר הוא׃
שחת לו לא בניו מומם	דור עקש ופתלתל׃
הליהוה תגמלו זאת	עם נבל ולא חכם
הלוא הוא אביך קנך	הוא עשך ויכננך׃
זכר ימות עולם בינו שנות דור ודר	שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך׃
בהנחל עליון גוים	בהפרידו בני אדם
יצב גבלת עמים	למספר בני ישראל׃
כי חלק יהוה עמו	יעקב חבל נחלתו׃
ימצאהו בארץ מדבר	ובתהו ילל ישמן
יסבבנהו יבוננהו	יצרנהו כאישון עינו׃
כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף	יפרש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו׃
יהוה בדד ינחנו	ואין עמו אל נכר׃
ירכבהו על במותי ארץ	ויאכל תנובת שדי
וינקהו דבש מסלע	ושמן מחלמיש צור׃
חמאת בקר וחלב צאן	עם חלב כרים ואילים
בני בשן ועתודים	עם חלב כליות חטה

מקרב ב̇ חס̇ חדשים מקרב האלהי מקרב ◦ אלה ב̇ חס̇ יזבחו ולאלה מעזים ◦ יקניאהו ב̇ יקנאהו בזרים ובפסיליהם ◦ אגור ב̇ לולי דברי אגור בן יקה ◦ תשכל ג̇ מחוץ וגערתי לכם תפלט פרתי ◦

ודם ענב תשתה חמר | וישמן ישרון ויבעט
שמנת עבית כשית | ויטש אלוה עשהו
וינבל צור ישעתו | יקנאהו בזרים
בתועבת יכעיסהו | יזבחו לשדים לא אלה
אלהים לא ידעום | חדשים מקרב באו
לא שערום אבתיכם | צור ילדך תשי
ותשכח אל מחללך | וירא יהוה וינאץ
מכעס בניו ובנתיו | ויאמר אסתירה פני מהם
אראה מה אחריתם | כי דור תהפכת המה
בנים לא אמן בם: | הם קנאוני בלא אל
כעסוני בהבליהם | ואני אקניאם בלא עם
בגוי נבל אכעיסם | כי אש קדחה באפי
ותיקד עד שאול תחתית | ותאכל ארץ ויבלה
ותלהט מוסדי הרים | אספה עלימו רעות
חצי אכלה בם | מזי רעב ולחמי רשף
וקטב מרירי | ושן בהמת אשלח בם
עם חמת זחלי עפר | מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה גם בחור
גם בתולה יונק עם איש שיבה: | אמרתי אפאיהם
אשביתה מאנוש זכרם: | לולי כעס אויב אגור
פן ינכרו צרימו | פן יאמרו ידנו רמה
ולא יהוה פעל כל זאת | כי גוי אבד עצות המה
ואין בהם תבונה | לו חכמו ישכילו זאת
יבינו לאחריתם | איכה ירדף אחד אלף
ושנים יניסו רבבה | אם לא כי צורם מכרם
ויהוה הסגירם | כי לא כצורנו צורם
ואיבינו פלילים | כי מגפן סדם גפנם
ומשדמת עמרה | ענבמו ענבי רוש
אשכלת מררת למו | חמת תנינם יינם

אשלח ט̇ ויאמר אנכי ויאמר פרעה יהי כן יהוה עמכם את אימתי מזי רעב והכרתי את ישראל אשר אשלח אותם אי דבר אשלח חן א̇ אעצר השמים ◦ וחד ויאשלח את כל האדם ◦ צורם ג̇ כי צורה מכרם כי לא כצורנו כי אלהים צורים ◦ וחד וצורם לבלות שאול ◦

וראש פתנים אכזר הלא הוא כמס עמדי
חתום באוצרתי לי נקם ושלם
לעת תמוט רגלם כי קרוב יום אידם
וחש עתדת למו כי ידין יהוה עמו
ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי אזלת יד
ואפס עצור ועזוב ואמר אי אלהימו
צור חסיו בו אשר חלב זבחימו יאכלו
ישתו יין נסיכם יקומו ויעזרכם
יהי עליכם סתרה ראו עתה כי אני אני הוא
ואין אלהים עמדי אני אמית ואחיה
מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל
כי אשא אל שמים ידי ואמרתי חי אנכי לעלם
אם שנותי ברק חרבי ותאחז במשפט ידי
אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלם
אשכיר חצי מדם וחרבי תאכל בשר
מדם חלל ושביה מראש פרעות אויב
הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום
ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו

ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת באזני העם הוא והושע בן נון ויכל משה לדבר את כל הדברים האלה אל כל ישראל ויאמר אלהם שימו לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום אשר תצום את בניכם לשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת כי לא דבר רק הוא מכם כי הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה

וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה לאמר עלה אל הר העברים הזה הר נבו אשר בארץ מואב אשר על פני ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל לאחזה ומת בהר אשר אתה עלה שמה והאסף אל עמיך כאשר מת אהרן אחיך בהר ההר ויאסף

וזרח ג׳ וזרח משעיר וזרח בחשך אורך וזרח השמש ובא השמש

יחד ב׳ יחד ראשי יחד ככוכבי ... וכל יחד

שמח ב׳ ולזבולן אמר שמח בחור בילדותך וחד ושמחה מאשת נעוריך

אל עמיו על אשר מעלתם בי
בתוך בני ישראל במי מריבת
קדש מדבר צן על אשר לא
קדשתם אותי בתוך בני ישראל
כי מנגד תראה את הארץ
ושמה לא תבוא אל הארץ
אשר אני נתן לבני ישראל

וזאת הברכה אשר ברך משה
איש האלהים את בני ישראל
לפני מותו ויאמר יהוה מסיני
בא וזרח משעיר למו הופיע
מהר פארן ואתה מרבבת
קדש מימינו אשדת למו
אף חבב עמים כל קדשיו
בידך והם תכו לרגלך ישא
מדברתיך תורה צוה לנו
משה מורשה קהלת יעקב
ויהי בישרון מלך בהתאסף
ראשי עם יחד שבטי
ישראל יחי ראובן ואל
ימת ויהי מתיו מספר
וזאת ליהודה ויאמר
שמע יהוה קול יהודה ואל
עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר
מצריו תהיה

וללוי אמר תמיך ואוריך
לאיש חסידך אשר נסיתו
במסה תריבהו על מי מריבה
האמר לאביו ולאמו לא
ראיתיו ואת אחיו לא הכיר
ואת בנו לא ידע כי שמרו
אמרתך ובריתך ינצרו יורו
משפטיך ליעקב ותורתך
לישראל ישימו קטורה
באפך וכליל על מזבחך
ברך יהוה חילו ופעל ידיו
תרצה מחץ מתנים קמיו
ומשנאיו מן יקומון
לבנימן אמר ידיד יהוה
ישכן לבטח עליו חפף עליו
כל היום ובין כתפיו שכן
וליוסף אמר מברכת
יהוה ארצו ממגד שמים מטל
ומתהום רבצת תחת וממגד
תבואת שמש וממגד גרש
ירחים ומראש הררי קדם
וממגד גבעות עולם וממגד
ארץ ומלאה ורצון שכני
סנה תבואתה לראש יוסף
ולקדקד נזיר אחיו בכור
שורו הדר לו וקרני ראם
קרניו בהם עמים ינגח יחדו
אפסי ארץ והם רבבות
אפרים והם אלפי מנשה

ולזבולן אמר שמח
זבולן בצאתך ויששכר
באהליך עמים הר יקראו
שם יזבחו זבחי צדק כי שפע
ימים יינקו ושפני טמוני
חול ולגד אמר
ברוך מרחיב גד כלביא
שכן וטרף זרוע אף קדקד
וירא ראשית לו כי שם חלקת
מחקק ספון ויתא ראשי
עם צדקת יהוה עשה
ומשפטיו עם ישראל
ולדן אמר דן גור
אריה יזנק מן הבשן ולנפתלי
אמר נפתלי שבע רצון ומלא
ברכת יהוה ים ודרום ירשה
ולאשר אמר ברוך
מבנים אשר יהי רצוי אחיו
וטבל בשמן רגלו ברזל
ונחשת מנעליך וכימיך דבאך
אין כאל ישרון רכב שמים
בעזרך ובגאותו שחקים
מענה אלהי קדם ומתחת
זרעת עולם ויגרש מפניך
אויב ויאמר השמד וישכן
ישראל בטח בדד עין יעקב
אל ארץ דגן ותירוש אף
שמיו יערפו טל אשריך

והמופתים ב מל בתו או הנסה אלהים לכל האתת ס וכל נביאייא דכותהון בר מן חד אשר שמת אתותי ומפתים ס וכל כתיבי דסויה חס ס בגי ג חס א ויקבר אתו וחצי בינו והגרתי לגי אבניה ס

ישראל מי כמוך עם נושע
ביהוה מגן עזרך ואשר חרב
גאותך ויכחשו איביך לך
ואתה על במותימו תדרך׃
ויעל משה מערבת
מואב אל הר נבו ראש הפסגה
אשר על פני ירחו ויראהו
יהוה את כל הארץ את הגלעד
עד דן׃ ואת כל נפתלי ואת
ארץ אפרים ומנשה ואת
כל ארץ יהודה עד הים
האחרון׃ ואת הנגב ואת
הככר בקעת ירחו עיר
התמרים עד צער׃ ויאמר
יהוה אליו זאת הארץ אשר
נשבעתי לאברהם ליצחק
וליעקב לאמר לזרעך
אתננה הראיתיך בעיניך
ושמה לא תעבר׃ וימת שם
משה עבד יהוה בארץ מואב
על פי יהוה׃ ויקבר אתו בגי
בארץ מואב מול בית פעור
ולא ידע איש את קברתו
עד היום הזה׃ ומשה בן מאה
ועשרים שנה במתו לא
כהתה עינו ולא נס לחה׃
ויבכו בני ישראל את משה
בערבת מואב שלשים יום ויתמו

ימי בכי אבל משה׃ וי
יהושע בן נון מלא רוח
חכמה כי סמך משה את ידיו
עליו וישמעו אליו בני
ישראל ויעשו כאשר צוה
יהוה את משה׃ ולא קם
נביא עוד בישראל כמשה
אשר ידעו יהוה פנים אל
פנים׃ לכל האתות והמופתים
אשר
שלחו
יהוה
לעשות
בארץ
מצרים
לפרעה
ולכל עבדיו
ולכל ארצו׃
ולכל היד
החזקה
ולכל
המורא
הגדול
אשר
עשה
משה
לעיני
כל ישראל׃

סכום הפסוקים שלספר
תשע מאות וחמשים
וחמשה ס

ויאמר יהוה אליו ו ראש פסו מי [illegible]
העיר קרא שמו ס ולא קם ב ולא קם
ויקבר אתו ב בגי אמוץ ס הראשון

[illegible] לך לך ואת הארץ עבר בתוך
[illegible] חד ואחריו לא קם כמהו ס

ויהי אחרי מות משה עבד
יהוה ויאמר יהוה אל יהושע
בן נון משרת משה לאמר
משה עבדי מת ועתה קום עבר
את הירדן הזה אתה וכל העם
הזה אל הארץ אשר אנכי נתן
להם לבני ישראל כל מקום
אשר תדרך כף רגלכם בו לכם
נתתיו כאשר דברתי אל משה
מהמדבר והלבנון הזה ועד
הנהר הגדול נהר פרת כל ארץ
החתים ועד הים הגדול מבוא
השמש יהיה גבולכם לא
יתיצב איש לפניך כל ימי חייך
כאשר הייתי עם משה אהיה
עמך לא ארפך ולא אעזבך
חזק ואמץ כי אתה תנחיל את
העם הזה את הארץ אשר
נשבעתי לאבותם לתת להם
רק חזק ואמץ מאד לשמר
לעשות ככל התורה אשר
צוך משה עבדי אל תסור
ממנו ימין ושמאול למען
תשכיל בכל אשר תלך לא
ימוש ספר התורה הזה מפיך
והגית בו יומם ולילה למען
תשמר לעשות ככל הכתוב
בו כי אז תצליח את דרכך ואז

תשכיל הלוא צויתיך חזק
ואמץ אל תערץ ואל תחת כי
עמך יהוה אלהיך בכל אשר
תלך

ויצו יהושע את שטרי העם
לאמר עברו בקרב המחנה
וצוו את העם לאמר הכינו
לכם צידה כי בעוד שלשת
ימים אתם עברים את הירדן
הזה לבוא לרשת את הארץ
אשר יהוה אלהיכם נתן לכם
לרשתה

ולראובני ולגדי ולחצי שבט
המנשה אמר יהושע לאמר
זכור את הדבר אשר צוה
אתכם משה עבד יהוה לאמר
יהוה אלהיכם מניח לכם
ונתן לכם את הארץ הזאת
נשיכם טפכם ומקניכם ישבו
בארץ אשר נתן לכם משה
בעבר הירדן ואתם תעברו
חמשים לפני אחיכם כל
גבורי החיל ועזרתם אותם
עד אשר יניח יהוה לאחיכם
ככם וירשו גם המה את
הארץ אשר יהוה אלהיכם
נתן להם ושבתם לארץ
ירשתכם וירשתם אותה

אשר נתן לכם משה עבד
יהוה בעבר הירדן מזרח
השמש ויענו את יהושע
לאמר כל אשר צויתנו נעשה
ואל כל אשר תשלחנו נלך
ככל אשר שמענו אל משה
כן נשמע אליך רק יהיה יהוה
אלהיך עמך כאשר היה
עם משה כל איש אשר
ימרה את פיך ולא ישמע
את דבריך לכל אשר תצונו
יומת רק חזק ואמץ

וישלח יהושע בן נון מן
השטים שנים אנשים מרגלים
חרש לאמר לכו ראו את
הארץ ואת יריחו וילכו
ויבאו בית אשה זונה ושמה
רחב וישכבו שמה ויאמר
למלך יריחו לאמר הנה
אנשים באו הנה הלילה
מבני ישראל לחפר את
הארץ וישלח מלך יריחו
אל רחב לאמר הוציאי
האנשים הבאים אליך
אשר באו לביתך כי לחפר
את כל הארץ באו ותקח
האשה את שני האנשים

ותצפנו ותאמר כן באו אלי
האנשים ולא ידעתי מאין המה
ויהי השער לסגור בחשך
והאנשים יצאו לא ידעתי אנה
הלכו האנשים רדפו מהר
אחריהם כי תשיגום והיא
העלתם הגגה ותטמנם בפשתי
העץ הערכות לה על הגג
והאנשים רדפו אחריהם דרך
הירדן על המעברות והשער
סגרו אחרי כאשר יצאו
הרדפים אחריהם והמה טרם
ישכבון והיא עלתה עליהם
על הגג ותאמר אל האנשים
ידעתי כי נתן יהוה לכם את
הארץ וכי נפלה אימתכם עלינו
וכי נמגו כל ישבי הארץ
מפניכם כי שמענו את אשר
הוביש יהוה את מי ים סוף
מפניכם בצאתכם ממצרים
ואשר עשיתם לשני מלכי
האמרי אשר בעבר הירדן
לסיחן ולעוג אשר החרמתם
אותם ונשמע וימס לבבנו
ולא קמה עוד רוח באיש
מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא
אלהים בשמים ממעל ועל
הארץ מתחת ועתה השבעו

נא לי ביהוה כי עשיתי
עמכם חסד ועשיתם גם
אתם עם בית אבי חסד ונתתם
לי אות אמת והחיתם את
אבי ואת אמי ואת אחי ואת
אחותי ואת כל אשר להם
והצלתם את נפשתינו ממות
ויאמרו לה האנשים נפשנו
תחתיכם למות אם לא תגידו
את דברנו זה והיה בתת יהוה
לנו את הארץ ועשינו עמך
חסד ואמת ותורדם בחבל
בעד החלון כי ביתה בקיר
החומה ובחומה היא יושבת
ותאמר להם ההרה לכו
פן יפגעו בכם הרדפים
ונחבתם שמה שלשת ימים
עד שוב הרדפים ואחר
תלכו לדרככם ויאמרו
אליה האנשים נקים אנחנו
משבעתך הזה אשר
השבעתנו הנה אנחנו באים
בארץ את תקות חוט השני
הזה תקשרי בחלון אשר
הורדתנו בו ואת אביך ואת
אמך ואת אחיך ואת כל
בית אביך תאספי אליך
הביתה והיה כל אשר יצא

מדלתי ביתך החוצה דמו
בראשו ואנחנו נקים וכל
אשר יהיה אתך בבית דמו
בראשנו אם יד תהיה בו
ואם תגידי את דברנו זה
והיינו נקים משבעתך אשר
השבעתנו ותאמר כדבריכם
כן הוא ותשלחם וילכו
ותקשר את תקות השני
בחלון וילכו ויבאו ההרה
וישבו שם שלשת ימים עד
שבו הרדפים ויבקשו
הרדפים בכל הדרך ולא
מצאו וישבו שני האנשים
וירדו מההר ויעברו ויבאו
אל יהושע בן נון ויספרו לו את
כל המצאות אותם ויאמרו
אל יהושע כי נתן יהוה
בידנו את כל הארץ וגם
נמגו כל ישבי הארץ מפנינו
וישכם יהושע בבקר
ויסעו מהשטים ויבאו עד
הירדן הוא וכל בני ישראל
וילנו שם טרם יעברו ויהי
מקצה שלשת ימים ויעברו
השטרים בקרב המחנה
ויצוו את העם לאמר כראותכם
את ארון ברית יהוה אלהיכם

והכהנים הלוים נשאים אתו
ואתם תסעו ממקומכם והלכתם
אחריו אך רחוק יהיה ביניכם
וביניו כאלפים אמה במדה אל
תקרבו אליו למען אשר תדעו
את הדרך אשר תלכו בה כי
לא עברתם בדרך מתמול
שלשום:
ויאמר יהושע אל העם
התקדשו כי מחר יעשה יהוה
בקרבכם נפלאות: ויאמר
יהושע אל הכהנים לאמר שאו
את ארון הברית ועברו לפני
העם וישאו את ארון הברית
וילכו לפני העם:
ויאמר יהוה אל יהושע
היום הזה אחל גדלך בעיני
כל ישראל אשר ידעון כי
כאשר הייתי עם משה
אהיה עמך: ואתה תצוה
את הכהנים נשאי ארון
הברית לאמר כבאכם עד
קצה מי הירדן בירדן
תעמדו:
ויאמר יהושע אל בני ישראל
גשו הנה ושמעו את דברי
יהוה אלהיכם: ויאמר יהושע
בזאת תדעון כי אל חי

בקרבכם והורש יוריש
מפניכם את הכנעני ואת
החתי ואת החוי ואת הפרזי
ואת הגרגשי והאמרי
והיבוסי: הנה ארון הברית
אדון כל הארץ עבר
לפניכם בירדן: ועתה קחו
לכם שני עשר איש משבטי
ישראל איש אחד איש
אחד לשבט: והיה כנוח
כפות רגלי הכהנים נשאי
ארון יהוה אדון כל הארץ
במי הירדן מי הירדן
יכרתון המים הירדים
מלמעלה ויעמדו נד אחד:
ויהי בנסע העם מאהליהם
לעבר את הירדן והכהנים
נשאי הארון הברית לפני
העם: וכבוא נשאי הארון
עד הירדן ורגלי הכהנים
נשאי הארון נטבלו בקצה
המים והירדן מלא על כל
גדותיו כל ימי קציר:
ויעמדו המים הירדים
מלמעלה קמו נד אחד
הרחק מאד באדם העיר
אשר מצד צרתן והירדים
על ים הערבה ים המלח

תמו נכרתו והעם עברו נגד
יריחו: ויעמדו הכהנים נשאי
הארון ברית יהוה בחרבה
בתוך הירדן הכן וכל ישראל
עברים בחרבה עד אשר
תמו כל הגוי לעבר את הירדן
ויהי כאשר תמו כל הגוי לעבור
את הירדן
ויאמר יהוה אל יהושע לאמר
קחו לכם מן העם שנים עשר
אנשים איש אחד איש אחד
משבט: וצוו אותם לאמר
שאו לכם מזה מתוך הירדן
ממצב רגלי הכהנים הכין
שתים עשרה אבנים
והעברתם אותם עמכם
והנחתם אותם במלון אשר
תלינו בו הלילה:
ויקרא יהושע אל
שנים העשר איש אשר
הכין מבני ישראל איש אחד
איש אחד משבט: ויאמר
להם יהושע עברו לפני ארון
יהוה אלהיכם אל תוך הירדן
והרימו לכם איש אבן אחת
על שכמו למספר שבטי בני
ישראל: למען תהיה זאת
אות בקרבכם כי ישאלון

בניכם מחר לאמר מה האבנים
האלה לכם ואמרתם להם
אשר נכרתו מימי הירדן מפני
ארון ברית יהוה בעברו בירדן
נכרתו מי הירדן והיו האבנים
האלה לזכרון לבני ישראל
עד עולם ויעשו כן בני ישראל
כאשר צוה יהושע וישאו
שתי עשרה אבנים מתוך
הירדן כאשר דבר יהוה אל
יהושע למספר שבטי בני
ישראל ויעברום עמם אל
המלון ויניחום שם ושתים
עשרה אבנים הקים יהושע
בתוך הירדן תחת מצב רגלי
הכהנים נשאי ארון הברית
ויהיו שם עד היום הזה
והכהנים נשאי הארון עמדים
בתוך הירדן עד תם כל
הדבר אשר צוה יהוה את
יהושע לדבר אל העם ככל
אשר צוה משה את יהושע
וימהרו העם ויעברו ויהי
כאשר תם כל העם לעבור
ויעבר ארון יהוה והכהנים
לפני העם ויעברו בני ראובן
ובני גד וחצי שבט המנשה
חמשים לפני בני ישראל

כאשר דבר אליהם משה
כארבעים אלף חלוצי
הצבא עברו לפני יהוה
למלחמה אל ערבות יריחו
ביום ההוא גדל
יהוה את יהושע בעיני כל
ישראל ויראו אתו כאשר
יראו את משה כל ימי חייו

ויאמר יהוה אל יהושע
לאמר צוה את הכהנים
נשאי ארון העדות ויעלו
מן הירדן ויצו יהושע את
הכהנים לאמר עלו מן
הירדן ויהי בעלות הכהנים
נשאי ארון ברית יהוה מתוך
הירדן נתקו כפות רגלי
הכהנים אל החרבה וישבו
מי הירדן למקומם וילכו
כתמול שלשום על כל
גדותיו והעם עלו מן הירדן
בעשור לחדש הראשון
ויחנו בגלגל בקצה מזרח
יריחו ואת שתים עשרה
האבנים האלה אשר לקחו
מן הירדן הקים יהושע
בגלגל ויאמר אל בני ישראל
לאמר אשר ישאלון בניכם

מחר את אבותם לאמר מה
האבנים האלה והודעתם
את בניכם לאמר ביבשה
עבר ישראל את הירדן
הזה אשר הוביש יהוה
אלהיכם את מי הירדן
מפניכם עד עברכם כאשר
עשה יהוה אלהיכם לים
סוף אשר הוביש מפנינו
עד עברנו למען דעת כל
עמי הארץ את יד יהוה כי
חזקה היא למען יראתם
את יהוה אלהיכם כל הימים

ויהי כשמע כל מלכי האמרי
אשר בעבר הירדן ימה וכל
מלכי הכנעני אשר על הים
את אשר הוביש יהוה את
מי הירדן מפני בני ישראל
עד עברנו וימס לבבם ולא
היה בם עוד רוח מפני בני
ישראל

בעת ההיא אמר יהוה אל
יהושע עשה לך חרבות
צרים ושוב מל את בני
ישראל שנית ויעש לו
יהושע חרבות צרים וימל
את בני ישראל אל גבעת

הערלות וזה הדבר אשר מל
יהושע כל העם היצא
ממצרים הזכרים כל אנשי
המלחמה מתו במדבר בדרך
בצאתם ממצרים כי מלים
היו כל העם היצאים וכל
העם הילדים במדבר בדרך
בצאתם ממצרים לא מלו
כי ארבעים שנה הלכו בני
ישראל במדבר עד תם כל
הגוי אנשי המלחמה
היצאים ממצרים אשר
לא שמעו בקול יהוה אשר
נשבע יהוה להם לבלתי
הראותם את הארץ אשר
נשבע יהוה לאבותם לתת
לנו ארץ זבת חלב ודבש
ואת בניהם הקים תחתם
אתם מל יהושע כי ערלים
היו כי לא מלו אותם בדרך
ויהי כאשר תמו כל הגוי
להמול וישבו תחתם
במחנה עד חיותם

ויאמר יהוה אל יהושע היום
גלותי את חרפת מצרים
מעליכם ויקרא שם המקום
ההוא גלגל עד היום הזה

ויחנו בני ישראל בגלגל
ויעשו את הפסח בארבעה
עשר יום לחדש בערב
בערבות יריחו ויאכלו
מעבור הארץ ממחרת
הפסח מצות וקלוי בעצם
היום הזה וישבת המן
ממחרת באכלם מעבור
הארץ ולא היה עוד לבני
ישראל מן ויאכלו מתבואת
ארץ כנען בשנה ההיא

ויהי בהיות יהושע
ביריחו וישא עיניו וירא
והנה איש עמד לנגדו
וחרבו שלופה בידו וילך
יהושע אליו ויאמר לו
הלנו אתה אם לצרינו
ויאמר לא כי אני שר צבא
יהוה עתה באתי ויפל
יהושע אל פניו ארצה
וישתחו ויאמר לו מה אדני
מדבר אל עבדו ויאמר
שר צבא יהוה אל יהושע
של נעלך מעל רגלך כי
המקום אשר אתה עמד
עליו קדש הוא ויעש
יהושע כן ויריחו סגרת
ומסגרת מפני בני ישראל

אין יוצא ואין בא
ויאמר יהוה אל יהושע
ראה נתתי בידך את יריחו
ואת מלכה גבורי החיל וסבתם
את העיר כל אנשי המלחמה
הקיף את העיר פעם אחת
כה תעשה ששת ימים
ושבעה כהנים ישאו שבעה
שופרות היובלים לפני הארון
וביום השביעי תסבו את
העיר שבע פעמים והכהנים
יתקעו בשופרות והיה במשך
בקרן היובל בשמעכם את
קול השופר יריעו כל העם
תרועה גדולה ונפלה חומת
העיר תחתיה ועלו העם
איש נגדו ויקרא יהושע
בן נון אל הכהנים ויאמר
אלהם שאו את ארון הברית
ושבעה כהנים ישאו שבעה
שופרות יובלים לפני ארון
יהוה ויאמרו אל העם עברו
וסבו את העיר והחלוץ
יעבר לפני ארון יהוה ויהי
כאמר יהושע אל העם
ושבעה הכהנים נשאים
שבעה שופרות היובלים
לפני יהוה עברו

ואת בניהם ד' וסימנהון ולמדון הקים תחתם כלו בבית ...
וישבת ב' ביום השביעי וישבת המן וחד וישבת דין וקלון
באכלם ב' והשיאו אותם וישבת המן וחד ויהי באכלך מהנזיר

ייצא ב׳ בסיפ׳ והיה כל אשר ולא ייצא מפיכם ושאר סיפרא יצא

ולא יצא ב׳ ולא ייצא מפיכם על כן תפוג תורה אמרי ב׳ קמ׳ עד יום אם אמרי

ואת אביה ב׳ ויציאו את רחב וישרפו אותה

ותקעו בשופרות וארון ברית
יהוה הלך אחריהם והחלוץ
הלך לפני הכהנים תקעו
השופרות והמאסף הלך
אחרי הארון הלוך ותקוע
בשופרות ואת העם צוה
יהושע לאמר לא תריעו
ולא תשמיעו את קולכם ולא
יצא מפיכם דבר עד יום אמרי
אליכם הריעו והריעתם
ויסב ארון יהוה את העיר
הקף פעם אחת ויבאו המחנה
וילינו במחנה
וישכם יהושע בבקר וישאו
הכהנים את ארון יהוה
ושבעה הכהנים נשאים
שבעה שופרות היבלים
לפני ארון יהוה הלכים
הלוך ותקעו בשופרות
והחלוץ הלך לפניהם והמאסף
הלך אחרי ארון יהוה הולך
ותקוע בשופרות ויסבו את
העיר ביום השני פעם אחת
וישבו המחנה כה עשו
ששת ימים ויהי ביום
השביעי וישכמו כעלות
השחר ויסבו את העיר
כמשפט הזה שבע פעמים

רק ביום ההוא סבבו את
העיר שבע פעמים ויהי
בפעם השביעית תקעו
הכהנים בשופרות ויאמר
יהושע אל העם הריעו
כי נתן יהוה לכם את העיר
והיתה העיר חרם היא וכל
אשר בה ליהוה רק רחב
הזונה תחיה היא וכל אשר
אתה בבית כי החבאתה
את המלאכים אשר
שלחנו ורק אתם שמרו
מן החרם פן תחרימו
ולקחתם מן החרם ושמתם
את מחנה ישראל לחרם
ועכרתם אותו וכל כסף
וזהב וכלי נחשת וברזל קדש
הוא ליהוה אוצר יהוה יבוא
וירע העם ויתקעו בשפרות
ויהי כשמע העם את קול
השופר ויריעו העם תרועה
גדולה ותפל החומה
תחתיה ויעל העם העירה
איש נגדו וילכדו את
העיר ויחרימו את כל
אשר בעיר מאיש ועד
אשה מנער ועד זקן ועד
שור ושה וחמור לפי חרב

ולשנים האנשים
המרגלים את הארץ אמר
יהושע באו בית האשה
הזונה והוציאו משם את
האשה ואת כל אשר לה
כאשר נשבעתם לה
ויבאו הנערים המרגלים
ויציאו את רחב ואת אביה
ואת אמה ואת אחיה ואת
כל אשר לה ואת כל
משפחותיה הוציאו ויניחום
מחוץ למחנה ישראל
והעיר שרפו באש וכל אשר
בה רק הכסף והזהב וכלי
הנחשת והברזל נתנו אוצר
בית יהוה ואת רחב הזונה
ואת בית אביה ואת כל
אשר לה החיה יהושע
ותשב בקרב ישראל עד
היום הזה כי החביאה את
המלאכים אשר שלח
יהושע לרגל את יריחו

וישבע יהושע בעת ההיא
לאמר ארור האיש לפני
יהוה אשר יקום ובנה את
העיר הזאת את יריחו
בבכרו ייסדנה ובצעירו

אחת ו׳ ויקף פת׳ וסימנהון [illegible]

ויריעו ד׳ [illegible]

קדש ליהוה　　　　　　　　לא ימכר

יציב דלתיה ויהי יהוה
את יהושע ויהי שמעו בכל
הארץ וימעלו בני ישראל
מעל בחרם ויקח עכן בן כרמי
בן זבדי בן זרח למטה יהודה
מן החרם ויחר אף יהוה בבני
ישראל　　וישלח
יהושע אנשים מיריחו
העי אשר עם בית און מקדם
לבית אל ויאמר אליהם לאמר
עלו ורגלו את הארץ ויעלו
האנשים וירגלו את העי
וישבו אל יהושע ויאמרו
אליו אל יעל כל העם
כאלפים איש או כשלשת
אלפים איש יעלו ויכו את
העי אל תיגע שמה את כל
העם כי מעט המה ויעלו מן
העם שמה כשלשת אלפים
איש וינסו לפני אנשי העי
ויכו מהם אנשי העי כשלשים
וששה איש וירדפום לפני
השער עד השברים ויכום
במורד וימס לבב העם ויהי
למים ויקרע יהושע שמלתיו
ויפל על פניו ארצה לפני
ארון יהוה עד הערב הוא
וזקני ישראל ויעלו עפר

על ראשם ויאמר יהושע
אהה אדני יהוה למה העברת
העביר את העם הזה את
הירדן לתת אתנו ביד האמרי
להאבידנו ולו הואלנו ונשב
בעבר הירדן בי אדני מה אמר
אחרי אשר הפך ישראל
ערף לפני איביו וישמעו
הכנעני וכל ישבי הארץ
ונסבו עלינו והכריתו את
שמנו מן הארץ ומה תעשה
לשמך הגדול ויאמר יהוה
אל יהושע קם לך למה זה
אתה נפל על פניך חטא
ישראל וגם עברו את בריתי
אשר צויתי אותם וגם לקחו
מן החרם וגם גנבו וגם כחשו
וגם שמו בכליהם ולא יכלו
בני ישראל לקום לפני איביהם
ערף יפנו לפני איביהם כי
היו לחרם לא אוסיף להיות
עמכם אם לא תשמידו החרם
מקרבכם קם קדש את העם
ואמרת התקדשו למחר
כי כה אמר יהוה אלהי
ישראל חרם בקרבך ישראל
לא תוכל לקום לפני איביך
עד הסירכם החרם מקרבכם

ונקרבתם בבקר לשבטיכם
והיה השבט אשר ילכדנו
יהוה יקרב למשפחות
והמשפחה אשר ילכדנה
יהוה תקרב לבתים והבית
אשר ילכדנו יהוה יקרב
לגברים והיה הנלכד בחרם
ישרף באש אתו ואת כל
אשר לו כי עבר את ברית
יהוה וכי עשה נבלה בישראל
וישכם יהושע בבקר ויקרב
את ישראל לשבטיו וילכד
שבט יהודה ויקרב את
משפחת יהודה וילכד את
משפחת הזרחי ויקרב את
משפחת הזרחי לגברים
וילכד זבדי ויקרב את ביתו
לגברים וילכד עכן בן כרמי
בן זבדי בן זרח למטה יהודה
ויאמר יהושע אל עכן בני
שים נא כבוד ליהוה אלהי
ישראל ותן לו תודה והגד
נא לי מה עשית אל תכחד
ממני ויען עכן את יהושע
ויאמר אמנה אנכי חטאתי
ליהוה אלהי ישראל וכזאת
וכזאת עשיתי וארא בשלל
אדרת שנער אחת טובה

ומאתים שקלים כסף ולשון
זהב אחד חמשים שקלים
משקלו ואחמדם ואקחם
והנם טמונים בארץ בתוך
האהלי והכסף תחתיה וישלח
יהושע מלאכים וירצו האהלה
והנה טמונה באהלו והכסף
תחתיה ויקחום מתוך האהל
ויבאום אל יהושע ואל כל
בני ישראל ויצקם לפני
יהוה ויקח יהושע את עכן
בן זרח ואת הכסף ואת
האדרת ואת לשון הזהב
ואת בניו ואת בנתיו ואת שורו
ואת חמרו ואת צאנו ואת
אהלו ואת כל אשר לו וכל
ישראל עמו ויעלו אתם עמק
עכור ויאמר יהושע מה
עכרתנו יעכרך יהוה ביום
הזה וירגמו אתו כל ישראל
אבן וישרפו אתם באש
ויסקלו אתם באבנים ויקימו
עליו גל אבנים גדול עד היום
הזה וישב יהוה מחרון אפו
על כן קרא שם המקום ההוא
עמק עכור עד היום הזה

ויאמר יהוה אל יהושע אל

תירא ואל תחת קח עמך את
כל עם המלחמה וקום עלה
העי ראה נתתי בידך את
מלך העי ואת עמו ואת
עירו ואת ארצו ועשית לעי
ולמלכה כאשר עשית ליריחו
ולמלכה רק שללה ובהמתה
תבזו לכם שים לך ארב לעיר
מאחריה ויקם יהושע וכל
עם המלחמה לעלות העי
ויבחר יהושע שלשים
אלף איש גבורי החיל וישלחם
לילה ויצו אתם לאמר ראו
אתם ארבים לעיר מאחרי
העיר אל תרחיקו מן העיר
מאד והייתם כלכם נכנים
ואני וכל העם אשר אתי
נקרב אל העיר והיה כי
יצאו לקראתנו כאשר
בראשנה ונסנו לפניהם
ויצאו אחרינו עד התיקנו
אותם מן העיר כי יאמרו
נסים לפנינו כאשר
בראשנה ונסנו לפניהם
ואתם תקמו מהאורב
והורשתם את העיר ונתנה
יהוה אלהיכם בידכם והיה
כתפשכם את העיר תציתו

את העיר באש כדבר יהוה
תעשו ראו צויתי אתכם
וישלחם יהושע וילכו אל
המארב וישבו בין בית אל
ובין העי מים לעי וילן
יהושע בלילה ההוא בתוך
העם וישכם יהושע בבקר
ויפקד את העם ויעל הוא
וזקני ישראל לפני העם
העי וכל העם המלחמה
אשר אתו עלו ויגשו ויבאו
נגד העיר ויחנו מצפון
לעי והגי בינו ובין העי ויקח
כחמשת אלפים איש וישם
אותם ארב בין בית אל ובין
העי מים לעיר וישימו
העם את כל המחנה אשר
מצפון לעיר ואת עקבו
מים לעיר וילך יהושע
בלילה ההוא בתוך העמק
ויהי כראות מלך העי
וימהרו וישכימו ויצאו
אנשי העיר לקראת
ישראל למלחמה הוא
וכל עמו למועד לפני
הערבה והוא לא ידע כי
ארב לו מאחרי העיר וינגעו
יהושע וכל ישראל לפניהם

וינסו דרך המדבר ויזעקו כל
העם אשר בעיר לרדף
אחריהם וירדפו אחרי יהושע
וינתקו מן העיר ולא נשאר
איש בעי ובית אל אשר לא
יצאו אחרי ישראל ויעזבו
את העיר פתוחה וירדפו
אחרי ישראל
ויאמר יהוה אל יהושע
נטה בכידון אשר בידך
אל העי כי בידך אתננה
ויט יהושע בכידון אשר
בידו אל העיר והאורב קם
מהרה ממקומו וירוצו
כנטות ידו ויבאו העיר
וילכדוה וימהרו ויציתו
את העיר באש ויפנו אנשי
העי אחריהם ויראו והנה
עלה עשן העיר השמימה
ולא היה בהם ידים לנוס
הנה והנה והעם הנס המדבר
נהפך אל הרודף ויהושע
וכל ישראל ראו כי לכד
הארב את העיר וכי עלה
עשן העיר וישבו ויכו את
אנשי העי ואלה יצאו מן
העיר לקראתם ויהיו
לישראל בתוך אלה מזה

ואלה מזה ויכו אותם עד
בלתי השאיר לו שריד
ופליט ואת מלך העי תפשו
חי ויקרבו אתו אל יהושע
ויהי ככלות ישראל להרג
את כל ישבי העי בשדה
במדבר אשר רדפום בו
ויפלו כלם לפי חרב עד
תמם וישבו כל ישראל
העי ויכו אתה לפי חרב
ויהי כל הנפלים ביום ההוא
מאיש ועד אשה שנים
עשר אלף כל אנשי העי
ויהושע לא השיב ידו
אשר נטה בכידון עד
אשר החרים את כל ישבי
העי רק הבהמה ושלל
העיר ההיא בזזו להם
ישראל כדבר יהוה אשר
צוה את יהושע וישרף
יהושע את העי וישימה
תל עולם שממה עד היום
הזה ואת מלך העי תלה על
העץ עד עת הערב וכבוא
השמש צוה יהושע וירידו
את נבלתו מן העץ וישליכו
אותה אל פתח שער העיר
ויקימו עליו גל אבנים גדול

עד היום הזה
אז יבנה יהושע מזבח ליהוה
אלהי ישראל בהר עיבל
כאשר צוה משה עבד
יהוה את בני ישראל ככתוב
בספר תורת משה מזבח
אבנים שלמות אשר לא
הניף עליהן ברזל ויעלו עליו
עלות ליהוה ויזבחו שלמים
ויכתב שם על האבנים את
משנה תורת משה אשר כתב
לפני בני ישראל וכל ישראל
וזקניו ושטרים ושפטיו
עמדים מזה ומזה לארון
נגד הכהנים הלוים נשאי
ארון ברית יהוה כגר כאזרח
חציו אל מול הר גרזים
והחציו אל מול הר עיבל
כאשר צוה משה עבד
יהוה לברך את העם
ישראל בראשנה ואחרי
כן קרא את כל דברי התורה
הברכה והקללה ככל
הכתוב בספר התורה לא
היה דבר מכל אשר צוה
משה אשר לא קרא
יהושע נגד כל קהל ישראל
והנשים והטף והגר ההלך

בְּקִרְבָּם׃ וַיְהִי כִשְׁמֹעַ כָּל הַמְּלָכִים
אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בָּהָר
וּבַשְּׁפֵלָה וּבְכֹל חוֹף הַיָּם
הַגָּדוֹל אֶל מוּל הַלְּבָנוֹן הַחִתִּי
וְהָאֱמֹרִי הַכְּנַעֲנִי הַפְּרִזִּי הַחִוִּי
וְהַיְבוּסִי׃ וַיִּתְקַבְּצוּ יַחְדָּו
לְהִלָּחֵם עִם יְהוֹשֻׁעַ וְעִם
יִשְׂרָאֵל פֶּה אֶחָד׃

וְיֹשְׁבֵי גִבְעוֹן שָׁמְעוּ אֵת
אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוֹשֻׁעַ לִירִיחוֹ
וְלָעָי׃ וַיַּעֲשׂוּ גַם הֵמָּה
בְּעָרְמָה וַיֵּלְכוּ וַיִּצְטַיָּרוּ
וַיִּקְחוּ שַׂקִּים בָּלִים לַחֲמוֹרֵיהֶם
וְנֹאדוֹת יַיִן בָּלִים וּמְבֻקָּעִים
וּמְצֹרָרִים׃ וּנְעָלוֹת בָּלוֹת
וּמְטֻלָּאוֹת בְּרַגְלֵיהֶם וּשְׂלָמוֹת
בָּלוֹת עֲלֵיהֶם וְכֹל לֶחֶם צֵידָם
יָבֵשׁ הָיָה נִקֻּדִים׃ וַיֵּלְכוּ אֶל
יְהוֹשֻׁעַ אֶל הַמַּחֲנֶה הַגִּלְגָּל
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו וְאֶל אִישׁ
יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה
בָּאנוּ וְעַתָּה כִּרְתוּ לָנוּ בְרִית׃
וַיֹּאמְרוּ אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֶל
הַחִוִּי אוּלַי בְּקִרְבִּי אַתָּה
יוֹשֵׁב וְאֵיךְ אֶכְרוֹת לְךָ
בְרִית׃ וַיֹּאמְרוּ אֶל יְהוֹשֻׁעַ
עֲבָדֶיךָ אֲנָחְנוּ וַיֹּאמֶר

אֲלֵיהֶם יְהוֹשֻׁעַ מִי אַתֶּם
וּמֵאַיִן תָּבֹאוּ׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה מְאֹד בָּאוּ
עֲבָדֶיךָ לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
כִּי שָׁמַעְנוּ שָׁמְעוֹ וְאֵת כָּל
אֲשֶׁר עָשָׂה בְּמִצְרָיִם׃ וְאֵת
כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה לִשְׁנֵי מַלְכֵי
הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
לְסִיחוֹן מֶלֶךְ חֶשְׁבּוֹן וּלְעוֹג
מֶלֶךְ הַבָּשָׁן אֲשֶׁר בְּעַשְׁתָּרוֹת׃
וַיֹּאמְרוּ אֵלֵינוּ זְקֵינֵינוּ וְכָל
יֹשְׁבֵי אַרְצֵנוּ לֵאמֹר קְחוּ
בְיֶדְכֶם צֵידָה לַדֶּרֶךְ וּלְכוּ
לִקְרָאתָם וַאֲמַרְתֶּם אֲלֵיהֶם
עַבְדֵיכֶם אֲנַחְנוּ וְעַתָּה כִּרְתוּ
לָנוּ בְרִית׃ זֶה לַחְמֵנוּ חָם
הִצְטַיַּדְנוּ אֹתוֹ מִבָּתֵּינוּ בְּיוֹם
צֵאתֵנוּ לָלֶכֶת אֲלֵיכֶם
וְעַתָּה הִנֵּה יָבֵשׁ וְהָיָה נִקֻּדִים׃
וְאֵלֶּה נֹאדוֹת הַיַּיִן אֲשֶׁר
מִלֵּאנוּ חֲדָשִׁים וְהִנֵּה
הִתְבַּקָּעוּ וְאֵלֶּה שַׂלְמוֹתֵינוּ
וּנְעָלֵינוּ בָּלוּ מֵרֹב הַדֶּרֶךְ מְאֹד׃
וַיִּקְחוּ הָאֲנָשִׁים מִצֵּידָם וְאֶת
פִּי יְהוָה לֹא שָׁאָלוּ׃ וַיַּעַשׂ
לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ שָׁלוֹם וַיִּכְרֹת
לָהֶם בְּרִית לְחַיּוֹתָם וַיִּשָּׁבְעוּ
לָהֶם נְשִׂיאֵי הָעֵדָה׃ וַיְהִי

מִקְצֵה שְׁלֹשֶׁת יָמִים אַחֲרֵי
אֲשֶׁר כָּרְתוּ לָהֶם בְּרִית
וַיִּשְׁמְעוּ כִּי קְרֹבִים הֵם אֵלָיו
וּבְקִרְבּוֹ הֵם יֹשְׁבִים׃ וַיִּסְעוּ
בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ אֶל עָרֵיהֶם
בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וְעָרֵיהֶם
גִּבְעוֹן וְהַכְּפִירָה וּבְאֵרוֹת
וְקִרְיַת יְעָרִים׃ וְלֹא הִכּוּם
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי נִשְׁבְּעוּ לָהֶם
נְשִׂיאֵי הָעֵדָה בַּיהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל וַיִּלֹּנוּ כָל הָעֵדָה
עַל הַנְּשִׂיאִים׃ וַיֹּאמְרוּ כָל
הַנְּשִׂיאִים אֶל כָּל הָעֵדָה
אֲנַחְנוּ נִשְׁבַּעְנוּ לָהֶם בַּיהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה לֹא
נוּכַל לִנְגֹּעַ בָּהֶם׃ זֹאת נַעֲשֶׂה
לָהֶם וְהַחֲיֵה אוֹתָם וְלֹא
יִהְיֶה עָלֵינוּ קֶצֶף עַל
הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְנוּ
לָהֶם׃ וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם הַנְּשִׂיאִים
יִחְיוּ וַיִּהְיוּ חֹטְבֵי עֵצִים
וְשֹׁאֲבֵי מַיִם לְכָל הָעֵדָה
כַּאֲשֶׁר דִּבְּרוּ לָהֶם הַנְּשִׂיאִים׃
וַיִּקְרָא לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ וַיְדַבֵּר
אֲלֵיהֶם לֵאמֹר לָמָּה רִמִּיתֶם
אֹתָנוּ לֵאמֹר רְחוֹקִים אֲנַחְנוּ
מִכֶּם מְאֹד וְאַתֶּם בְּקִרְבֵּנוּ
יֹשְׁבִים׃ וְעַתָּה אֲרוּרִים אַתֶּם

ולא יכרת מכם עבד וחטבי
עצים ושאבי מים לבית
אלהי ויענו את יהושע
ויאמרו כי הגד הגד לעבדיך
את אשר צוה יהוה אלהיך
את משה עבדו לתת לכם
את כל הארץ ולהשמיד
את כל ישבי הארץ מפניכם
ונירא מאד לנפשתינו מפניכם
ונעשה את הדבר הזה ועתה
הננו בידך כטוב וכישר
בעיניך לעשות לנו עשה
ויעש להם כן ויצל אותם
מיד בני ישראל ולא הרגום
ויתנם יהושע ביום ההוא
חטבי עצים ושאבי מים
לעדה ולמזבח יהוה עד
היום הזה אל המקום אשר
יבחר

ויהי כשמע אדני צדק מלך
ירושלם כי לכד יהושע את
העי ויחרימה כאשר עשה
ליריחו ולמלכה כן עשה
לעי ולמלכה וכי השלימו
ישבי גבעון את ישראל
ויהיו בקרבם ויראו מאד
כי עיר גדולה גבעון כאחת
ערי הממלכה וכי היא
גדולה מן העי וכל אנשיה
גברים וישלח אדני צדק
מלך ירושלם אל הוהם
מלך חברון ואל פראם
מלך ירמות ואל יפיע
מלך לכיש ואל דביר מלך
עגלון לאמר עלו אלי
ועזרני ונכה את גבעון כי
השלימה את יהושע ואת
בני ישראל ויאספו ויעלו
חמשת מלכי האמרי מלך
ירושלם מלך חברון מלך
ירמות מלך לכיש מלך
עגלון הם וכל מחניהם ויחנו
על גבעון וילחמו עליה
וישלחו אנשי גבעון אל
יהושע אל המחנה הגלגלה
לאמר אל תרף ידיך מעבדיך
עלה אלינו מהרה והושיעה
לנו ועזרנו כי נקבצו אלינו
כל מלכי האמרי ישבי ההר
ויעל יהושע מן הגלגל הוא
וכל עם המלחמה עמו וכל
גבורי החיל

ויאמר יהוה אל יהושע אל
תירא מהם כי בידך נתתים
לא יעמד איש מהם בפניך
ויבא אליהם יהושע פתאם
כל הלילה עלה מן הגלגל
ויהמם יהוה לפני ישראל
ויכם מכה גדולה בגבעון
וירדפם דרך מעלה בית
חורן ויכם עד עזקה ועד
מקדה ויהי בנסם מפני
ישראל הם במורד בית
חורן ויהוה השליך עליהם
אבנים גדלות מן השמים
עד עזקה וימתו רבים אשר
מתו באבני הברד מאשר
הרגו בני ישראל בחרב

אז ידבר יהושע
ליהוה ביום תת יהוה את
האמרי לפני בני ישראל
ויאמר לעיני ישראל
שמש בגבעון דום וירח
בעמק אילון וידם השמש
וירח עמד עד יקם גוי איביו
הלא היא כתובה על ספר
הישר ויעמד השמש
בחצי השמים ולא אץ
לבוא כיום תמים ולא היה
כיום ההוא לפניו ואחריו
לשמע יהוה בקול איש
כי יהוה נלחם לישראל

וישב יהושע וכל
ישראל עמו אל המחנה

מכה גדולה מאד ג̇ ויהי ככלות יהושע ויכם מערוער וילחמו פלשתים ס

והחרים החרם ב̇ חס אף כל חרמי ואת מקדה ס

ויכה ג̇ ואת מקדה ויתן יהוה גם אותה ויתן יהוה את לכיש ס

וינסו חמשת המלכים
האלה ויחבאו במערה
במקדה ויגד ליהושע
לאמר נמצאו חמשת
המלכים נחבאים במערה
במקדה ויאמר יהושע
גלו אבנים גדלות אל פי
המערה והפקידו עליה
אנשים לשמרם ואתם אל
תעמדו רדפו אחרי איביכם
וזנבתם אותם אל תתנום
לבוא אל עריהם כי נתנם
יהוה אלהיכם בידכם ויהי
ככלות יהושע ובני ישראל
להכותם מכה גדולה מאד
עד תמם והשרידים שרדו
מהם ויבאו אל ערי המבצר
וישבו כל העם אל המחנה
אל יהושע מקדה בשלום
לא חרץ לבני ישראל
לאיש את לשנו ויאמר
יהושע פתחו את פי המערה
והוציאו אלי את חמשת
המלכים האלה מן המערה
ויעשו כן ויציאו אליו את
חמשת המלכים האלה
מן המערה את מלך ירושלם
את מלך חברון את מלך

ירמות את מלך לכיש את
מלך עגלון ויהי כהוציאם
את המלכים האלה אל
יהושע ויקרא יהושע
אל כל איש ישראל
ויאמר אל קציני אנשי
המלחמה ההלכוא אתו
קרבו שימו את רגליכם
על צוארי המלכים האלה
ויקרבו וישימו את רגליהם
על צואריהם ויאמר
אליהם יהושע אל תיראו
ואל תחתו חזקו ואמצו
כי ככה יעשה יהוה לכל
איביכם אשר אתם נלחמים
אותם ויכם יהושע אחרי
כן וימיתם ויתלם על
חמשה עצים ויהיו תלוים
על העצים עד הערב ויהי
לעת בוא השמש צוה
יהושע וירידום מעל
העצים וישלכם אל
המערה אשר נחבאו שם
וישמו אבנים גדלות על
פי המערה עד עצם היום
הזה: ואת מקדה
לכד יהושע ביום ההוא
ויכה לפי חרב ואת מלכה

החרם אותם ואת כל הנפש
אשר בה לא השאיר
שריד ויעש למלך מקדה
כאשר עשה למלך יריחו
ויעבר יהושע וכל
ישראל עמו ממקדה לבנה
וילחם עם לבנה ויתן יהוה
גם אותה ביד ישראל ואת
מלכה ויכה לפי חרב ואת
כל הנפש אשר בה לא
השאיר בה שריד ויעש
למלכה כאשר עשה
למלך יריחו
ויעבר יהושע וכל
ישראל עמו מלבנה
לכישה ויחן עליה וילחם
בה ויתן יהוה את לכיש
ביד ישראל וילכדה ביום
השני ויכה לפי חרב ואת
כל הנפש אשר בה ככל
אשר עשה ללבנה

אז עלה הרם מלך גזר לעזר
את לכיש ויכהו יהושע
ואת עמו עד בלתי השאיר
לו שריד ויעבר יהושע
וכל ישראל עמו מלכיש
עגלנה ויחנו עליה וילחמו

אל פי ה̇ וכי נצחון והפקידו ולכלב בן יפנה והירדנה מנחלתם לחם חמדות ס

וישלכם ב̇ וישלכם אל המערה וישליכום בראש השלך ידמה חס ס

עָלֶיהָ וַיִּלְכְּדוּהָ בַּיּוֹם הַהוּא
וַיַּכּוּהָ לְפִי חֶרֶב וְאֵת כָּל הַנֶּפֶשׁ
אֲשֶׁר בָּהּ בַּיּוֹם הַהוּא הֶחֱרִים
כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה לְלָכִישׁ׃

וַיַּעַל יְהוֹשֻׁעַ וְכָל יִשְׂרָאֵל
עִמּוֹ מֵעֶגְלוֹנָה חֶבְרוֹנָה
וַיִּלָּחֲמוּ עָלֶיהָ׃ וַיִּלְכְּדוּהָ
וַיַּכּוּהָ לְפִי חֶרֶב וְאֶת מַלְכָּהּ
וְאֶת כָּל עָרֶיהָ וְאֶת כָּל
הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר בָּהּ לֹא הִשְׁאִיר
שָׂרִיד כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה
לְעֶגְלוֹן וַיַּחֲרֵם אוֹתָהּ וְאֶת
כָּל הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר בָּהּ׃
וַיָּשָׁב יְהוֹשֻׁעַ וְכָל
יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ דְּבִרָה וַיִּלָּחֶם
עָלֶיהָ׃ וַיִּלְכְּדָהּ וְאֶת מַלְכָּהּ
וְאֶת כָּל עָרֶיהָ וַיַּכּוּם לְפִי
חֶרֶב וַיַּחֲרִימוּ אֶת כָּל נֶפֶשׁ
אֲשֶׁר בָּהּ לֹא הִשְׁאִיר
שָׂרִיד כַּאֲשֶׁר עָשָׂה
לְחֶבְרוֹן כֵּן עָשָׂה לִדְבִרָה
וּלְמַלְכָּהּ וְכַאֲשֶׁר עָשָׂה
לְלִבְנָה וּלְמַלְכָּהּ׃ וַיַּכֶּה
יְהוֹשֻׁעַ אֶת כָּל הָאָרֶץ
הָהָר וְהַנֶּגֶב וְהַשְּׁפֵלָה
וְהָאֲשֵׁדוֹת וְאֵת כָּל מַלְכֵיהֶם
לֹא הִשְׁאִיר שָׂרִיד וְאֵת

כָּל הַנְּשָׁמָה הֶחֱרִים כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃
וַיַּכֵּם יְהוֹשֻׁעַ מִקָּדֵשׁ בַּרְנֵעַ
וְעַד עַזָּה וְאֵת כָּל אֶרֶץ
גֹּשֶׁן וְעַד גִּבְעוֹן׃ וְאֵת כָּל
הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה וְאֶת
אַרְצָם לָכַד יְהוֹשֻׁעַ פַּעַם
אֶחָת כִּי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
נִלְחָם לְיִשְׂרָאֵל׃ וַיָּשָׁב
יְהוֹשֻׁעַ וְכָל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ
אֶל הַמַּחֲנֶה הַגִּלְגָּלָה׃

וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ יָבִין מֶלֶךְ
חָצוֹר וַיִּשְׁלַח אֶל יוֹבָב מֶלֶךְ
מָדוֹן וְאֶל מֶלֶךְ שִׁמְרוֹן
וְאֶל מֶלֶךְ אַכְשָׁף׃ וְאֶל
הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מִצְּפוֹן
בָּהָר וּבָעֲרָבָה נֶגֶב כִּנְרוֹת
וּבַשְּׁפֵלָה וּבְנָפוֹת דּוֹר מִיָּם
הַכְּנַעֲנִי מִמִּזְרָח וּמִיָּם
וְהָאֱמֹרִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִּי
וְהַיְבוּסִי בָּהָר וְהַחִוִּי תַּחַת
חֶרְמוֹן בְּאֶרֶץ הַמִּצְפָּה׃
וַיֵּצְאוּ הֵם וְכָל מַחֲנֵיהֶם
עַם רָב כַּחוֹל אֲשֶׁר
עַל שְׂפַת הַיָּם לָרֹב וְסוּס
וָרֶכֶב רַב מְאֹד׃ וַיִּוָּעֲדוּ כֹּל
הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה וַיָּבֹאוּ

וַיַּחֲנוּ יַחְדָּו אֶל מֵי מֵרוֹם
לְהִלָּחֵם עִם יִשְׂרָאֵל׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל יְהוֹשֻׁעַ אַל
תִּירָא מִפְּנֵיהֶם כִּי מָחָר
כָּעֵת הַזֹּאת אָנֹכִי נֹתֵן אֶת
כֻּלָּם חֲלָלִים לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת סוּסֵיהֶם תְּעַקֵּר וְאֶת
מַרְכְּבֹתֵיהֶם תִּשְׂרֹף בָּאֵשׁ
וַיָּבֹא יְהוֹשֻׁעַ וְכָל עַם
הַמִּלְחָמָה עִמּוֹ עֲלֵיהֶם
עַל מֵי מֵרוֹם פִּתְאֹם וַיִּפְּלוּ
בָּהֶם׃ וַיִּתְּנֵם יְהוָה בְּיַד
יִשְׂרָאֵל וַיַּכּוּם וַיִּרְדְּפוּם
עַד צִידוֹן רַבָּה וְעַד
מִשְׂרְפוֹת מַיִם וְעַד בִּקְעַת
מִצְפֶּה מִזְרָחָה וַיַּכֻּם עַד
בִּלְתִּי הִשְׁאִיר לָהֶם שָׂרִיד׃
וַיַּעַשׂ לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ כַּאֲשֶׁר
אָמַר לוֹ יְהוָה אֶת סוּסֵיהֶם
עִקֵּר וְאֶת מַרְכְּבֹתֵיהֶם
שָׂרַף בָּאֵשׁ׃ וַיָּשָׁב
יְהוֹשֻׁעַ בָּעֵת הַהִיא וַיִּלְכֹּד
אֶת חָצוֹר וְאֶת מַלְכָּהּ הִכָּה
בֶחָרֶב כִּי חָצוֹר לְפָנִים הִיא
רֹאשׁ כָּל הַמַּמְלָכוֹת הָאֵלֶּה
וַיַּכּוּ אֶת כָּל הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר
בָּהּ לְפִי חֶרֶב הַחֲרֵם לֹא נוֹתַר

כל נשמה ואת חצור שרף
באש ואת כל ערי המלכים
האלה ואת כל מלכיהם
לכד יהושע ויכם לפי חרב
החרים אותם כאשר צוה
משה עבד יהוה רק כל
הערים העמדות על תלם
לא שרפם ישראל זולתי
את חצור לבדה שרף יהושע
וכל שלל הערים האלה
והבהמה בזזו להם בני
ישראל רק את כל האדם
הכו לפי חרב עד השמדם
אותם לא השאירו כל נשמה
כאשר צוה יהוה את משה
עבדו כן צוה משה את
יהושע וכן עשה יהושע
לא הסיר דבר מכל אשר
צוה יהוה את משה ויקח
יהושע את כל הארץ הזאת
ההר ואת כל הנגב ואת כל
ארץ הגשן ואת השפלה
ואת הערבה ואת הר ישראל
ושפלתה מן ההר החלק
העולה שעיר ועד בעל
גד בבקעת הלבנון תחת הר
חרמון ואת כל מלכיהם לכד
ויכם וימיתם ימים רבים

עשה יהושע את כל המלכים
האלה מלחמה לא היתה
עיר אשר השלימה אל
בני ישראל בלתי החוי
ישבי גבעון את הכל לקחו
במלחמה כי מאת יהוה
היתה לחזק את לבם
לקראת המלחמה את
ישראל למען החרימם
לבלתי היות להם תחנה
כי למען השמידם כאשר
צוה יהוה את משה
ויבא יהושע בעת
ההיא ויכרת את הענקים
מן ההר מן חברון מן דבר
מן ענב ומכל הר יהודה
ומכל הר ישראל עם
עריהם החרימם יהושע
לא נותר ענקים בארץ בני
ישראל רק בעזה בגת
ובאשדוד נשארו ויקח
יהושע את כל הארץ
ככל אשר דבר יהוה אל
משה ויתנה יהושע לנחלה
לישראל כמחלקתם
לשבטיהם והארץ שקטה
ממלחמה ואלה מלכי
הארץ אשר הכו בני ישראל

ויירשו את ארצם בעבר הירדן
מזרחה השמש מנחל ארנון
עד הר חרמון וכל הערבה
מזרחה סיחון מלך האמרי
היושב בחשבון משל
מערוער אשר על שפת
נחל ארנון ותוך הנחל וחצי
הגלעד ועד יבק הנחל
גבול בני עמון והערבה
עד ים כנרות מזרחה ועד
ים הערבה ים המלח מזרחה
דרך בית הישמות ומתימן
תחת אשדות הפסגה וגבול
עוג מלך הבשן מיתר
הרפאים היושב בעשתרות
ובאדרעי ומשל בהר חרמון
ובסלכה ובכל הבשן עד
גבול הגשורי והמעכתי
וחצי הגלעד גבול סיחון
מלך חשבון משה עבד
יהוה ובני ישראל הכום
ויתנה משה עבד יהוה
ירשה לראובני ולגדי ולחצי
שבט המנשה
ואלה מלכי הארץ אשר
הכה יהושע ובני ישראל
בעבר הירדן ימה מבעל
גד בבקעת הלבנון ועד

העולה ג ב חס וחד מל מן ההר החלק ואלה מלכי הארץ הראיתם האיש ס

החתי האמרי ב בהר ובשפלה ומציאת את לבבו ס כל יהושע כמחלקתם וחל ס

כל מלכים ב מלך תרצה וישתחוו לו ס וחד וראו גוים צדקך וכל מלכים ס

ההר החלק העלה שעירה ויתנה יהושע לשבטי ישראל ירשה
כמחלקתם בהר ובשפלה ובערבה ובאשדות ובמדבר ובנגב החתי
האמרי והכנעני הפרזי החוי והיבוסי

מלך יריחו	אחד	מלך העי אשר מצד בית אל	אחד
מלך ירושלם	אחד	מלך חברון	אחד
מלך ירמות	אחד	מלך לכיש	אחד
מלך עגלון	אחד	מלך גזר	אחד
מלך דבר	אחד	מלך גדר	אחד
מלך חרמה	אחד	מלך ערד	אחד
מלך לבנה	אחד	מלך עדלם	אחד
מלך מקדה	אחד	מלך בית אל	אחד
מלך תפוח	אחד	מלך חפר	אחד
מלך אפק	אחד	מלך לשרון	אחד
מלך מדון	אחד	מלך חצור	אחד
מלך שמרון מראון	אחד	מלך אכשף	אחד
מלך תענך	אחד	מלך מגדו	אחד
מלך קדש	אחד	מלך יקנעם לכרמל	אחד
מלך דור לנפת דור	אחד	מלך גוים לגלגל	אחד
מלך תרצה	אחד	כל מלכים שלשים	ואחד

ויהושע זקן בא בימים ויאמר יהוה אליו אתה זקנתה באת בימים
והארץ נשארה הרבה מאד לרשתה זאת הארץ הנשארת כל גלילות
הפלשתים וכל הגשורי מן השיחור אשר על פני מצרים ועד גבול
עקרון צפונה לכנעני תחשב חמשת סרני פלשתים העזתי והאשדודי
האשקלוני הגתי והעקרוני והעוים מתימן כל ארץ הכנעני ומערה
אשר לצידנים עד אפקה עד גבול האמרי והארץ הגבלי וכל
הלבנון מזרח השמש מבעל גד תחת הר חרמון עד לבוא חמת כל

ישבי ההר מן הלבנון עד
משרפת מים כל צידנים אנכי
אורישם מפני בני ישראל
רק הפלה לישראל בנחלה
כאשר צויתך ועתה חלק
את הארץ הזאת בנחלה
לתשעת השבטים וחצי
השבט המנשה עמו הראובני
והגדי לקחו נחלתם אשר
נתן להם משה בעבר הירדן
מזרחה כאשר נתן להם משה
עבד יהוה מערוער אשר על
שפת נחל ארנון והעיר אשר
בתוך הנחל וכל המישר
מידבא עד דיבון וכל ערי
סיחון מלך האמרי אשר
מלך בחשבון עד גבול בני
עמון והגלעד וגבול הגשורי
והמעכתי וכל הר חרמון וכל
הבשן עד סלכה כל ממלכות
עוג בבשן אשר מלך
בעשתרות ובאדרעי הוא
נשאר מיתר הרפאים ויכם
משה וירשם ולא הורישו
בני ישראל את הגשורי
ואת המעכתי וישב גשור
ומעכת בקרב ישראל עד
היום הזה רק לשבט הלוי

והארץ ה ראש פסו היתה תהו לא תמכר תעזב מהם אשר אתם והארץ הגבלי והארץ חנפה והארץ השמה והארץ תענה וזה הארץ אשר תכה יהוה ועד גבול ד מן השיחור ושלמה היה מושל והיה מושל ממגדל סונה ס

לכנעני ג מן השיחור והגור נתנה לכנעני כתעבתיהם ס

ב̇ ויגזו מן ב̇ מיחדין חד על חד עד תאוות
עליונות עד מידבא על מידבא עד מעל על מעל
יואב על יואב ס

זאת נחלת בני ה̇ ראובן גד בנימן בנעמן זבולן ס
ושאריא זאת נחלת מטה בני ס

ואלה אשר ב̇ ואלה אשר נחלו ואלה אשר
ירעמידו ס

לֹא נָתַן נַחֲלָה אִשֵּׁי יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל הוּא נַחֲלָתוֹ כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר לוֹ׃
וַיִּתֵּן מֹשֶׁה לְמַטֵּה בְנֵי רְאוּבֵן
לְמִשְׁפְּחֹתָם וַיְהִי לָהֶם הַגְּבוּל
מֵעֲרוֹעֵר אֲשֶׁר עַל שְׂפַת נַחַל
אַרְנוֹן וְהָעִיר אֲשֶׁר בְּתוֹךְ
הַנַּחַל וְכָל הַמִּישֹׁר עַל מֵידְבָא׃
חֶשְׁבּוֹן וְכָל עָרֶיהָ אֲשֶׁר
בַּמִּישֹׁר דִּיבוֹן וּבָמוֹת בַּעַל
וּבֵית בַּעַל מְעוֹן׃ וְיַהְצָה
וּקְדֵמֹת וּמֵפָעַת׃ וְקִרְיָתַיִם
וְשִׂבְמָה וְצֶרֶת הַשַּׁחַר בְּהַר
הָעֵמֶק׃ וּבֵית פְּעוֹר וְאַשְׁדּוֹת
הַפִּסְגָּה וּבֵית הַיְשִׁמוֹת׃ וְכֹל
עָרֵי הַמִּישֹׁר וְכָל מַמְלְכוּת
סִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר
מָלַךְ בְּחֶשְׁבּוֹן אֲשֶׁר הִכָּה
מֹשֶׁה אֹתוֹ וְאֶת נְשִׂיאֵי
מִדְיָן אֶת אֱוִי וְאֶת רֶקֶם
וְאֶת צוּר וְאֶת חוּר וְאֶת
רֶבַע נְסִיכֵי סִיחוֹן יֹשְׁבֵי
הָאָרֶץ׃ וְאֶת בִּלְעָם בֶּן בְּעוֹר
הַקּוֹסֵם הָרְגוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
בַּחֶרֶב אֶל חַלְלֵיהֶם׃ וַיְהִי
גְּבוּל בְּנֵי רְאוּבֵן הַיַּרְדֵּן
וּגְבוּל זֹאת נַחֲלַת בְּנֵי רְאוּבֵן
לְמִשְׁפְּחֹתָם הֶעָרִים וְחַצְרֵיהֶן׃

וַיִּתֵּן מֹשֶׁה לְמַטֵּה גָד לִבְנֵי
גָד לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ וַיְהִי לָהֶם
הַגְּבוּל יַעְזֵר וְכָל עָרֵי
הַגִּלְעָד וַחֲצִי אֶרֶץ בְּנֵי עַמּוֹן
עַד עֲרוֹעֵר אֲשֶׁר עַל פְּנֵי
רַבָּה׃ וּמֵחֶשְׁבּוֹן עַד רָמַת
הַמִּצְפֶּה וּבְטֹנִים וּמִמַּחֲנַיִם
עַד גְּבוּל לִדְבִר׃ וּבָעֵמֶק
בֵּית הָרָם וּבֵית נִמְרָה וְסֻכּוֹת
וְצָפוֹן יֶתֶר מַמְלְכוּת סִיחוֹן
מֶלֶךְ חֶשְׁבּוֹן הַיַּרְדֵּן וּגְבֻל
עַד קְצֵה יָם כִּנֶּרֶת עֵבֶר
הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה׃ זֹאת נַחֲלַת
בְּנֵי גָד לְמִשְׁפְּחֹתָם הֶעָרִים
וְחַצְרֵיהֶם׃ וַיִּתֵּן
מֹשֶׁה לַחֲצִי שֵׁבֶט מְנַשֶּׁה
וַיְהִי לַחֲצִי מַטֵּה בְנֵי מְנַשֶּׁה
לְמִשְׁפְּחוֹתָם׃ וַיְהִי גְבוּלָם
מִמַּחֲנַיִם כָּל הַבָּשָׁן כָּל
מַמְלְכוּת עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן
וְכָל חַוֺּת יָאִיר אֲשֶׁר בַּבָּשָׁן
שִׁשִּׁים עִיר׃ וַחֲצִי הַגִּלְעָד
וְעַשְׁתָּרוֹת וְאֶדְרֶעִי עָרֵי
מַמְלְכוּת עוֹג בַּבָּשָׁן לִבְנֵי
מָכִיר בֶּן מְנַשֶּׁה לַחֲצִי בְנֵי
מָכִיר לְמִשְׁפְּחוֹתָם׃ אֵלֶּה
אֲשֶׁר נִחַל מֹשֶׁה בְּעַרְבוֹת

מוֹאָב מֵעֵבֶר לְיַרְדֵּן יְרִיחוֹ
מִזְרָחָה׃
וּלְשֵׁבֶט הַלֵּוִי לֹא נָתַן מֹשֶׁה
נַחֲלָה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
הוּא נַחֲלָתָם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
לָהֶם׃ וְאֵלֶּה אֲשֶׁר
נָחֲלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ
כְּנָעַן אֲשֶׁר נִחֲלוּ אוֹתָם
אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וִיהוֹשֻׁעַ בִּן
נוּן וְרָאשֵׁי אֲבוֹת הַמַּטּוֹת
לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ בְּגוֹרַל נַחֲלָתָם
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה בְּיַד מֹשֶׁה
לְתִשְׁעַת הַמַּטּוֹת וַחֲצִי
הַמַּטֶּה׃ כִּי נָתַן מֹשֶׁה נַחֲלַת
שְׁנֵי הַמַּטּוֹת וַחֲצִי הַמַּטֶּה
מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן וְלַלְוִיִּם לֹא
נָתַן נַחֲלָה בְּתוֹכָם׃ כִּי הָיוּ
בְנֵי יוֹסֵף שְׁנֵי מַטּוֹת מְנַשֶּׁה
וְאֶפְרָיִם וְלֹא נָתְנוּ חֵלֶק
לַלְוִיִּם בָּאָרֶץ כִּי אִם עָרִים
לָשֶׁבֶת וּמִגְרְשֵׁיהֶם לְמִקְנֵהֶם
וּלְקִנְיָנָם׃ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיַּחְלְקוּ אֶת
הָאָרֶץ׃
וַיִּגְּשׁוּ בְנֵי יְהוּדָה אֶל יְהוֹשֻׁעַ
בַּגִּלְגָּל וַיֹּאמֶר אֵלָיו כָּלֵב
בֶּן יְפֻנֶּה הַקְּנִזִּי אַתָּה יָדַעְתָּ

נחלו ב̇ אשר נחלו אותם אשר נחלו אלעזר ס
וחד ונחלו הקדישים ס

נחלו ד̇ ואלה אשר נחלו כי בנות מנשה אף ...
נחלו פתאים אולת ס וחד ונחלו לעלכך ס

נחל ב̇ חד קמ וחד פת אלה אשר נחל אל...
מקדשי כי נחל ס

את הדבר אשר דבר יהוה
אל משה איש האלהים
על אדותי ועל אדותיך
בקדש ברנע בן ארבעים
שנה אנכי בשלח משה
עבד יהוה אתי מקדש
ברנע לרגל את הארץ
ואשב אתו דבר כאשר
עם לבבי ואחי אשר עלו
עמי המסיו את לב העם
ואנכי מלאתי אחרי יהוה
אלהי וישבע משה ביום
ההוא לאמר אם לא
הארץ אשר דרכה רגלך
בה לך תהיה לנחלה
ולבניך עד עולם כי מלאת
אחרי יהוה אלהי ועתה
הנה החיה יהוה אותי
כאשר דבר זה ארבעים
וחמש שנה מאז דבר
יהוה את הדבר הזה אל
משה אשר הלך ישראל
במדבר ועתה הנה אנכי
היום בן חמש ושמנים
שנה עודני היום חזק
כאשר ביום שלח אותי
משה ככחי אז וככחי עתה
למלחמה ולצאת ולבוא

ועתה תנה לי את ההר הזה
אשר דבר יהוה ביום
ההוא כי אתה שמעת
ביום ההוא כי ענקים שם
וערים גדלות בצרות אולי
יהוה אותי והורשתים
כאשר דבר יהוה ויברכהו
יהושע ויתן את חברון
לכלב בן יפנה לנחלה על
כן היתה חברון לכלב בן
יפנה הקנזי לנחלה עד
היום הזה יען אשר מלא
אחרי יהוה אלהי ישראל
ושם חברון לפנים קרית
ארבע האדם הגדול
בענקים הוא והארץ
שקטה ממלחמה׃

ויהי הגורל למטה בני
יהודה למשפחתם אל
גבול אדום מדבר צן
נגבה מקצה תימן ויהי
להם גבול נגב מקצה
ים המלח מן הלשן הפנה
נגבה ויצא אל מנגב
למעלה עקרבים ועבר
צנה ועלה מנגב לקדש
ברנע ועבר חצרון ועלה

אדרה ונסב הקרקעה ועבר
עצמונה ויצא נחל מצרים
והיה תצאות הגבול ימה
זה יהיה לכם גבול נגב
וגבול קדמה ים המלח
עד קצה הירדן וגבול
לפאת צפונה מלשון הים
מקצה הירדן ועלה הגבול
בית חגלה ועבר מצפון
לבית הערבה ועלה הגבול
אבן בהן בן ראובן ועלה
הגבול דברה מעמק עכור
וצפונה פנה אל הגלגל
אשר נכח למעלה אדמים
אשר מנגב לנחל ועבר
הגבול אל מי עין שמש
והיו תצאתיו אל עין רגל
ועלה הגבול גי בן הנם
אל כתף היבוסי מנגב
היא ירושלם ועלה הגבול
אל ראש ההר אשר על
פני גי הנם ימה אשר בקצה
עמק רפאים צפונה ותאר
הגבול מראש ההר אל
מעין מי נפתוח ויצא אל
ערי הר עפרון ותאר הגבול
בעלה היא קרית יערים
ונסב הגבול מבעלה ימה

וטלם ב בתר לשנו זיף וטלם ובעלות וחצ
חמשרשי אלישיב

אשתאול ב חל בשפלה אשתאול וצרעה
צרעה ואשתאול ועיר שמש

ויתיר ב חל ובהר שמיר ויתיר ויתיר
יאה ליקבלך

אל הר שעיר ועבר אל כתף
הר יערים מצפונה היא
כסלון וירד בית שמש
ועבר תמנה ויצא הגבול
אל כתף עקרון צפונה ותאר
הגבול שכרונה ועבר הר
הבעלה ויצא יבנאל והיו
תצאות הגבול ימה וגבול
ים הימה הגדול וגבול זה
גבול בני יהודה סביב
למשפחתם ולכלב בן יפנה
נתן חלק בתוך בני יהודה
אל פי יהוה ליהושע את
קרית ארבע אבי הענק
היא חברון וירש משם
כלב את שלושה בני הענק
את ששי ואת אחימן ואת
תלמי ילידי הענק ויעל
משם אל ישבי דבר ושם
דבר לפנים קרית ספר
ויאמר כלב אשר יכה את
קרית ספר ולכדה ונתתי
לו את עכסה בתי לאשה
וילכדה עתניאל בן קנז
אחי כלב ויתן לו את עכסה
בתו לאשה ויהי בבואה
ותסיתהו לשאול מאת
אביה שדה ותצנח מעל

החמור ויאמר לה כלב מה
לך ותאמר תנה לי ברכה
כי ארץ הנגב נתתני ונתתה
לי גלת מים ויתן לה את
גלת עליות ואת גלת תחתית

זאת נחלת מטה בני יהודה
למשפחתם ויהיו הערים
מקצה למטה בני יהודה
אל גבול אדום נגבה
קבצאל ועדר ויגור וקינה
ודימונה ועדעדה וקדש
וחצור ויתנן זיף וטלם
ובעלות וחצור חדתה
וקריות חצרון היא חצור
אמם ושמע ומולדה וחצר
גדה וחשמון ובית פלט
וחצר שועל ובאר שבע
ובזיותיה בעלה ועיים
ועצם ואלתולד וכסיל
וחרמה וצקלג ומדמנה
וסנסנה ולבאות ושלחים
ועין ורמון כל ערים עשרים
ותשע וחצריהן
בשפלה אשתאול
וצרעה ואשנה וזנוח ועין
גנים תפוח והעינם ירמות
ועדלם שוכה ועזקה

ושערים ועדיתים והגדרה
וגדרתים ערים ארבע
עשרה וחצריהן
צנן וחדשה ומגדל
גד ודלען והמצפה
ויקתאל לכיש ובצקת
ועגלון וכבון ולחמס
וכתליש וגדרות בית דגון
ונעמה ומקדה ערים שש
עשרה וחצריהן
לבנה ועתר ועשן
ויפתח ואשנה ונציב
וקעילה ואכזיב ומראשה
ערים תשע וחצריהן
עקרון ובנתיה
וחצריה מעקרון וימה
כל אשר על יד אשדוד
וחצריהן אשדוד
בנותיה וחצריה עזה
בנתיה וחצריה עד נחל
מצרים והים הגבול וגבול
ובהר שמיר ויתיר
ושוכה ודנה וקרית סנה
היא דביר ועננב
ואשתמה ועניםם וגשן וחלן
וגלה ערים אחת עשרה
וחצריהן ארב
ורומה ואשען וינום ובית

תחתיות ז וכימנהון נתתני שתני והורדתיך
רגו שמים נהד עליהם קראתי

וימה ג ויהוה אמר מעקרון ועמדו רגליו
ובהר ב ויצאים בבקעה שמיר ויתיר

ויפתח ג ואשנה הגלעדי שפטיו ב
וחד פת ואיננו בתלת לשנו

קדש ליהוה לא ימכר

תפוח ואפקה וחמטה וקרית
ארבע היא חברון וציער
ערים תשע וחצריהן׃
מעון כרמל וזיף ויוטה
ויזרעאל ויקדעם וזנוח
הקין גבעה ותמנה ערים
עשר וחצריהן׃
חלחול בית צור וגדור
ומערת ובית ענות ואלתקן
ערים שש וחצריהן׃
קרית בעל היא קרית יערים
והרבה ערים שתים וחצריהן׃
במדבר בית הערבה
מדין וסככה׃ ונבשן ועיר
המלח ועין גדי ערים שש
וחצריהן׃ ואת היבוסי
יושבי ירושלם לא יוכלו
בני יהודה להורישם וישב
היבוסי את בני יהודה
בירושלם עד היום הזה׃

ויצא הגורל לבני יוסף
מירדן יריחו למי יריחו
מזרחה המדבר עלה
מיריחו בהר בית אל׃ ויצא
מבית אל לוזה ועבר אל
גבול הארכי עטרות׃ וירד
ימה אל גבול היפלטי עד
גבול בית חורן תחתון ועד
גזר והיו תצאתו ימה׃
וינחלו בני יוסף מנשה
ואפרים׃ ויהי גבול בני
אפרים למשפחתם ויהי
גבול נחלתם מזרחה עטרות
אדר עד בית חורן עליון׃
ויצא הגבול הימה המכמתת
מצפון ונסב הגבול מזרחה
תאנת שלה ועבר אותו
ממזרח ינוחה׃ וירד מינוחה
עטרות ונערתה ופגע
ביריחו ויצא הירדן׃
מתפוח ילך הגבול ימה
נחל קנה והיו תצאתיו
הימה זאת נחלת מטה
בני אפרים למשפחתם׃
והערים המבדלות לבני
אפרים בתוך נחלת בני
מנשה כל הערים וחצריהן׃
ולא הורישו את הכנעני
היושב בגזר וישב הכנעני
בקרב אפרים עד היום
הזה ויהי למס עבד׃

ויהי הגורל למטה מנשה
כי הוא בכור יוסף למכיר
בכור מנשה אבי הגלעד
כי הוא היה איש מלחמה
ויהי לו הגלעד והבשן׃
ויהי לבני מנשה הנותרים
למשפחתם לבני אביעזר
ולבני חלק ולבני אשריאל
ולבני שכם ולבני חפר
ולבני שמידע אלה בני
מנשה בן יוסף הזכרים
למשפחתם׃ ולצלפחד בן
חפר בן גלעד בן מכיר בן
מנשה לא היו לו בנים כי
אם בנות ואלה שמות
בנתיו מחלה ונעה חגלה
מלכה ותרצה׃ ותקרבנה
לפני אלעזר הכהן ולפני
יהושע בן נון ולפני הנשיאים
לאמר יהוה צוה את משה
לתת לנו נחלה בתוך אחינו
ויתן להם אל פי יהוה נחלה
בתוך אחי אביהן׃ ויפלו
חבלי מנשה עשרה לבד
מארץ הגלעד והבשן
אשר מעבר לירדן׃ כי
בנות מנשה נחלו נחלה
בתוך בניו וארץ הגלעד
היתה לבני מנשה הנותרים׃
ויהי גבול מנשה מאשר
המכמתת אשר על פני שכם

והלך הגבול אל הימין אל
ישבי עין תפוח׃ למנשה
היתה ארץ תפוח ותפוח אל גבול
מנשה לבני אפרים׃ וירד
הגבול נחל קנה נגבה לנחל
ערים האלה לאפרים בתוך
ערי מנשה וגבול מנשה
מצפון לנחל ויהי תצאתיו
הימה׃ נגבה לאפרים וצפונה
למנשה ויהי הים גבולו
ובאשר יפגעון מצפון
וביששכר ממזרח׃ ויהי
למנשה ביששכר ובאשר
בית שאן ובנותיה ויבלעם
ובנותיה ואת ישבי דאר
ובנותיה וישבי עין דר
ובנותיה וישבי תענך
ובנתיה וישבי מגדו ובנותיה
שלשת הנפת׃ ולא יכלו
בני מנשה להוריש את
הערים האלה ויואל
הכנעני לשבת בארץ
הזאת׃ ויהי כי חזקו בני
ישראל ויתנו את הכנעני
למס והורש לא הורישו׃
וידברו בני יוסף
את יהושע לאמר מדוע
נתתה לי נחלה גורל אחד

וחבל אחד ואני עם רב עד
אשר עד כה ברכני יהוה׃
ויאמר אליהם יהושע אם
עם רב אתה עלה לך היערה
ובראת לך שם בארץ
הפרזי והרפאים כי אץ לך
הר אפרים׃ ויאמרו בני
יוסף לא ימצא לנו ההר
ורכב ברזל בכל הכנעני
הישב בארץ העמק
לאשר בבית שאן ובנותיה
ולאשר בעמק יזרעאל׃
ויאמר יהושע אל בית
יוסף לאפרים ולמנשה
לאמר עם רב אתה וכח
גדול לך לא יהיה לך גורל
אחד׃ כי הר יהיה לך כי
יער הוא ובראתו והיה
לך תצאתיו כי תוריש את
הכנעני כי רכב ברזל לו
כי חזק הוא׃
ויקהלו כל עדת בני
ישראל שלה וישכינו
שם את אהל מועד והארץ
נכבשה לפניהם׃ ויותרו
בבני ישראל אשר לא
חלקו את נחלתם שבעה
שבטים׃ ויאמר יהושע

אל בני ישראל עד אנה
אתם מתרפים לבוא לרשת
את הארץ אשר נתן לכם
יהוה אלהי אבותיכם׃ הבו
לכם שלשה אנשים לשבט
ואשלחם ויקמו ויתהלכו
בארץ ויכתבו אותה לפי
נחלתם ויבאו אלי׃ והתחלקו
אתה לשבעה חלקים
יהודה יעמד על גבולו
מנגב ובית יוסף יעמדו
על גבולם מצפון׃ ואתם
תכתבו את הארץ שבעה
חלקים והבאתם אלי הנה
וירתי לכם גורל פה לפני
יהוה אלהינו׃ כי אין חלק
ללוים בקרבכם כי כהנת
יהוה נחלתו וגד וראובן
וחצי שבט המנשה לקחו
נחלתם מעבר לירדן
מזרחה אשר נתן להם
משה עבד יהוה׃ ויקמו
האנשים וילכו ויצו יהושע
את ההלכים לכתב את
הארץ לאמר לכו והתהלכו
בארץ וכתבו אותה ושובו
אלי ופה אשליך לכם
גורל לפני יהוה בשלה׃

וילכו האנשים ויעברו בארץ
ויכתבוה לערים לשבעה
חלקים על ספר ויבאו אל
יהושע אל המחנה שלה
וישלך להם יהושע גורל
בשלה לפני יהוה ויחלק
שם יהושע את הארץ
לבני ישראל כמחלקתם

ויעל גורל מטה בני בנימן
למשפחתם ויצא גבול
גורלם בין בני יהודה ובין
בני יוסף: ויהי להם הגבול
לפאת צפונה מן הירדן
ועלה הגבול אל כתף
יריחו מצפון ועלה בהר
ימה והיה תצאתיו מדברה
בית און: ועבר משם הגבול
לוזה אל כתף לוזה נגבה
היא בית אל וירד הגבול
עטרות אדר על ההר
אשר מנגב לבית חרון
תחתון: ותאר הגבול ונסב
לפאת ים נגבה מן ההר
אשר על פני בית חרון
נגבה והיה תצאתיו אל
קרית בעל היא קרית
יערים עיר בני יהודה

זאת פאת ים: ופאת נגבה
מקצה קרית יערים ויצא
הגבול ימה ויצא אל
מעין מי נפתוח: וירד הגבול
אל קצה ההר אשר על
פני גי בן הנם אשר בעמק
רפאים צפונה וירד גי
הנם אל כתף היבוסי
נגבה וירד עין רגל: ותאר
מצפון ויצא עין שמש
ויצא אל גלילות אשר
נכח מעלה אדמים וירד
אבן בהן בן ראובן: ועבר
אל כתף מול הערבה
צפונה וירד הערבתה:
ועבר הגבול אל כתף בית
חגלה צפונה והיה תצאותיו
הגבול אל לשון ים
המלח צפונה אל קצה
הירדן נגבה זה גבול
נגב: והירדן יגבל אתו
לפאת קדמה זאת
נחלת בני בנימן לגבולתיה
סביב למשפחתם:

והיו הערים למטה בני
בנימן למשפחותיהם
יריחו ובית חגלה ועמק

קציץ: ובית הערבה וצמרים
ובית אל: והעוים והפרה
ועפרה: וכפר העמני
והעפני וגבע ערים שתים
עשרה וחצריהן: גבעון
והרמה ובארות: והמצפה
והכפירה והמצה: ורקם
וירפאל ותראלה: וצלע
האלף והיבוסי היא
ירושלם גבעת קרית
ערים ארבע עשרה
וחצריהן זאת נחלת בני
בנימן למשפחתם:

ויצא הגורל השני
לשמעון למטה בני
שמעון למשפחותם
ויהי נחלתם בתוך נחלת
בני יהודה: ויהי להם
בנחלתם באר שבע
ושבע ומולדה: וחצר
שועל ובלה ועצם:
ואלתולד ובתול וחרמה:
וצקלג ובית המרכבות
וחצר סוסה: ובית לבאות
ושרוחן ערים שלש
עשרה וחצריהן: עין רמון
ועתר ועשן ערים ארבע

וחצריהן וכל החצרים אשר סביבות הערים האלה עד בעלת באר ראמת נגב זאת נחלת מטה בני שמעון למשפחתם מחבל בני יהודה נחלת בני שמעון כי היה חלק בני יהודה רב מהם וינחלו בני שמעון בתוך נחלתם׃

ויעל הגורל השלישי לבני זבולן למשפחתם ויהי גבול נחלתם עד שריד ועלה גבולם לימה ומרעלה ופגע בדבשת ופגע אל הנחל אשר על פני יקנעם ושב משריד קדמה מזרח השמש על גבול כסלת תבר ויצא אל הדברת ועלה יפיע ומשם עבר קדמה מזרחה גתה חפר עתה קצין ויצא רמון המתאר הנעה ונסב אתו הגבול מצפון חנתן והיו תצאתיו גי יפתח אל וקטת ונהלל ושמרון וידאלה ובית לחם ערים שתים עשרה וחצריהן זאת נחלת בני זבולן למשפחותם הערים האלה וחצריהן׃

ליששכר יצא הגורל הרביעי לבני יששכר למשפחותם ויהי גבולם יזרעאלה והכסולות ושונם וחפרים ושיאן ואנחרת והרבית וקשיון ואבץ ורמת ועין גנים ועין חדה ובית פצץ ופגע הגבול בתבור ושחצומה ובית שמש והיו תצאות גבולם הירדן ערים שש עשרה וחצריהן׃ זאת נחלת מטה בני יששכר למשפחתם הערים וחצריהן׃

ויצא הגורל החמישי למטה בני אשר למשפחותם ויהי גבולם חלקת וחלי ובטן ואכשף ואלמלך ועמעד ומשאל ופגע בכרמל הימה ובשיחור לבנת ושב מזרח השמש בית דגן ופגע בזבלון ובגי יפתח אל צפונה בית העמק ונעיאל ויצא אל כבול משמאל ועברן ורחב וחמון וקנה עד צידון רבה ושב הגבול הרמה ועד עיר מבצר צר ושב הגבול חסה ויהי תצאתיו הימה מחבל אכזיבה ועמה ואפק ורחב ערים עשרים ושתים וחצריהן׃ זאת נחלת מטה בני אשר למשפחתם הערים האלה וחצריהן׃

לבני נפתלי יצא הגורל הששי לבני נפתלי למשפחתם ויהי גבולם מחלף מאלון בצעננים ואדמי הנקב ויבנאל עד לקום ויהיו תצאתיו הירדן ושב הגבול ימה אזנות תבור ויצא משם חוקקה ופגע בזבלון מנגב ובאשר פגע מים וביהודה הירדן מזרח השמש וערי מבצר הצדים צר וחמת רקת וכנרת ואדמה והרמה

וקדש ואדרעי ועין
חצור ויראון ומגדל אל
חרם ובית ענת ובית שמש
ערים תשע עשרה וחצריהן
זאת נחלת מטה בני נפתלי
למשפחתם הערים
וחצריהן

למטה בני דן למשפחתם
יצא הגורל השביעי
ויהי גבול נחלתם צרעה
ואשתאול ועיר שמש
ושעלבין ואילון ויתלה
ואילון ותמנתה ועקרון
ואלתקה וגבתון ובעלת
ויהד ובני ברק וגת רמון
ומי הירקון והרקון עם
הגבול מול יפו ויצא גבול
בני דן מהם ויעלו בני דן
וילחמו עם לשם וילכדו
אותה ויכו אותה לפי חרב
ויירשו אותה וישבו בה
ויקראו ללשם דן כשם
דן אביהם זאת נחלת
מטה בני דן למשפחתם
הערים האלה וחצריהן
ויכלו לנחל את
הארץ לגבולתיה ויתנו
בני ישראל נחלה ליהושע

בן נון בתוכם על פי יהוה
נתנו לו את העיר אשר
שאל את תמנת סרח בהר
אפרים ויבנה את העיר
וישב בה אלה הנחלת
אשר נחלו אלעזר הכהן
ויהושע בן נון וראשי
האבות למטות בני ישראל
בגורל בשלה לפני יהוה
פתח אהל מועד ויכלו
מחלק את הארץ

וידבר יהוה אל יהושע
לאמר דבר אל בני
ישראל לאמר תנו לכם
את ערי המקלט אשר
דברתי אליכם ביד משה
לנוס שמה רוצח מכה
נפש בשגגה בבלי דעת
והיו לכם למקלט מגאל
הדם ונס אל אחת מהערים
האלה ועמד פתח שער
העיר ודבר באזני זקני
העיר ההיא את דבריו
ואספו אתו העירה אליהם
ונתנו לו מקום וישב עמם
וכי ירדף גאל הדם אחריו
ולא יסגרו את הרצח בידו

כי בבלי דעת הכה את
רעהו והוא לא שנא הוא לו
מתמול שלשום וישב
בעיר ההיא עד עמדו
לפני העדה למשפט עד
מות הכהן הגדול אשר
יהיה בימים ההם אז ישוב
הרוצח ובא אל עירו ואל
ביתו אל העיר אשר נס
משם ויקדשו את קדש
בגליל בהר נפתלי ואת
שכם בהר אפרים ואת
קרית ארבע היא חברון
בהר יהודה ומעבר לירדן
יריחו מזרחה נתנו את
בצר במדבר במישר
ממטה ראובן ואת ראמת
בגלעד ממטה גד ואת
גולן בבשן ממטה מנשה
אלה היו ערי המועדה
לכל בני ישראל ולגר
הגר בתוכם לנוס שמה
כל מכה נפש בשגגה ולא
ימות ביד גאל הדם עד
עמדו לפני העדה

ויגשו ראשי אבות הלוים
אל אלעזר הכהן ואל

ויכלו ג ויכלו לנחל ויכלו מחלק ויכלו בכל
וחד ויכלו השמים

ויבנה ג את העיר את חצבים ויבנה ערים
וחד ויבנה ערי יהודה

מהערים ד ונס אל אחת ויתפקדו בני בנימן
ואשר מהערים לבני הני פתח

משפחות ג̇ חס̇ בנביאיא ויצא הגורל למשפחת הקהתי ולבני קהת הנותרים ולבני גרשון וכל אוריתא דכוותהון בר מן חד מל ואחר נפצו משפחות וכל כתיבי דכוות מל בר מן חד חס ומשפחת אחרחל

חלן ב̇ חס̇ וגשו וחלן וגלה ואת חלן ואת מגרשה

יהושע בן נון ואל ראשי
אבות המטות לבני ישראל
וידברו אליהם בשלה
בארץ כנען לאמר יהוה
צוה ביד משה לתת לנו
ערים לשבת ומגרשיהן
לבהמתנו
ויתנו בני ישראל ללוים
מנחלתם אל פי יהוה את
הערים האלה ואת מגרשיהן
ויצא הגורל למשפחת
הקהתי ויהי לבני אהרן
הכהן מן הלוים ממטה
יהודה וממטה השמעני
וממטה בנימן בגורל ערים
שלש עשרה
ולבני קהת הנותרים
ממשפחת מטה אפרים
וממטה דן ומחצי מטה
מנשה בגורל ערים עשר
ולבני גרשון ממשפחות
מטה יששכר וממטה
אשר וממטה נפתלי ומחצי
מטה מנשה בבשן בגורל
ערים שלש עשרה
לבני מררי למשפחתם
ממטה ראובן וממטה גד
וממטה זבולן ערים שתים

עשרה ויתנו בני
ישראל ללוים את הערים
האלה ואת מגרשיהן
כאשר צוה יהוה ביד משה
בגורל
ויתנו ממטה בני יהודה
וממטה בני שמעון את
הערים האלה אשר יקרא
אתהן בשם ויהיו לבני
אהרן ממשפחות הקהתי
מבני לוי כי להם היה
הגורל ראישנה ויתנו להם
את קרית ארבע אבי
הענוק היא חברון בהר
יהודה ואת מגרשה
סביבתיה ואת שדה העיר
ואת חצריה נתנו לכלב
בן יפנה באחזתו
ולבני אהרן הכהן
נתנו את עיר מקלט הרצח
את חברון ואת מגרשה
ואת לבנה ואת מגרשה
ואת יתר ואת מגרשה ואת
אשתמע ואת מגרשה
ואת חלן ואת מגרשה
ואת דבר ואת מגרשה
ואת עין ואת מגרשה
ואת יטה ואת מגרשה

את בית שמש ואת
מגרשה ערים תשע
מאת שני השבטים האלה
וממטה בנימן את
גבעון ואת מגרשה את
גבע ואת מגרשה את
ענתות ואת מגרשה ואת
עלמון ואת מגרשה ערים
ארבע כל ערי בני אהרן
הכהנים שלש עשרה
ערים ומגרשיהן
ולמשפחות בני קהת
הלוים הנותרים מבני קהת
ויהי ערי גורלם ממטה
אפרים ויתנו להם את
עיר מקלט הרצח את
שכם ואת מגרשה בהר
אפרים ואת גזר ואת
מגרשה ואת קבצים ואת
מגרשה ואת בית חורן
ואת מגרשה ערים
ארבע וממטה
דן את אלתקא ואת
מגרשה את גבתון ואת
מגרשה את אילון ואת
מגרשה את גת רמון ואת
מגרשה ערים ארבע
וממחצית מטה מנשה

ראשנה ג̇ וישם זה יצא ישעיר לחטאת היה הגורל בחרו לכם ומדיתי פעלתם ושלמתי הישבים במעל חזה ס הגורל ראישנה ומלין ושלמתי במעל ראשונה כתב ושארא ראשנה ס

אילון ט̇ וירח בעמק ושעלבין ואת מגרשיה ונשעלבים ויקבר ואת מגרשיה דדב̇ יומיב וצרעה ואת צרעה ופשתים ס

ולא עמד ג̇ ולא עמד איש אתו ויען יהודה
להם וישב מלך אשור

את תענך ואת מגרשה ואת
גת רמון ואת מגרשה ערים
שתים כל ערים עשר
ומגרשיהן למשפחות בני
קהת הנותרים׃
ולבני גרשון ממשפחת
הלוים מחצי מטה מנשה
את עיר מקלט הרצח
את גלון בבשן ואת
מגרשה ואת בעשתרה
ואת מגרשה ערים שתים
וממטה יששכר
את קשיון ואת מגרשה
את דברת ואת מגרשה
את ירמות ואת מגרשה
את עין גנים ואת מגרשה
ערים ארבע׃
וממטה אשר את
משאל ואת מגרשה את
עבדון ואת מגרשה את
חלקת ואת מגרשה ואת
רחב ואת מגרשה ערים
ארבע׃ וממטה
נפתלי את עיר מקלט
הרצח את קדש בגליל
ואת מגרשה ואת חמת
דאר ואת מגרשה ואת
קרתן ואת מגרשה ערים

שלש כל ערי הגרשני
למשפחתם שלש עשרה
עיר ומגרשיהן׃
ולמשפחות בני מררי
הלוים הנותרים מאת מטה
זבולן את יקנעם ואת
מגרשה את קרתה ואת
מגרשה את דמנה ואת
מגרשה את נהלל ואת
מגרשה ערים ארבע׃
וממטה גד את עיר
מקלט הרצח את רמת
בגלעד ואת מגרשה ואת
מחנים ואת מגרשה את
חשבון ואת מגרשה את
יעזר ואת מגרשה כל ערים
ארבע׃ כל הערים לבני
מררי למשפחתם הנותרים
ממשפחות הלוים ויהי
גורלם ערים שתים עשרה
כל ערי הלוים בתוך
אחזת בני ישראל ערים
ארבעים ושמנה ומגרשיהן
תהיינה הערים האלה עיר
עיר ומגרשיה סביבתיה כן
לכל הערים האלה׃
ויתן יהוה לישראל
את כל הארץ אשר

נשבע לתת לאבותם
וירשוה וישבו בה׃ וינח
יהוה להם מסביב ככל
אשר נשבע לאבותם ולא
עמד איש בפניהם מכל
איביהם את כל איביהם
נתן יהוה בידם׃ לא נפל
דבר מכל הדבר הטוב אשר
דבר יהוה אל בית ישראל
הכל בא׃
אז יקרא יהושע לראובני
ולגדי ולחצי מטה מנשה
ויאמר אליהם אתם
שמרתם את כל אשר
צוה אתכם משה עבד
יהוה ותשמעו בקולי לכל
אשר צויתי אתכם׃ לא
עזבתם את אחיכם זה
ימים רבים עד היום הזה
ושמרתם את משמרת
מצות יהוה אלהיכם׃ ועתה
הניח יהוה אלהיכם לאחיכם
כאשר דבר להם ועתה
פנו ולכו לכם לאהליכם
אל ארץ אחזתכם אשר
נתן לכם משה עבד יהוה
בעבר הירדן רק שמרו
מאד לעשות את המצוה

מצות יהוה ג̇ לא עזבתם נסכלת פקודי יהוה

ואת התורה אשר צוה אתכם
משה עבד יהוה לאהבה
את יהוה אלהיכם וללכת
בכל דרכיו ולשמר מצותיו
ולדבקה בו ולעבדו בכל
לבבכם ובכל נפשכם׃ ויברכם
יהושע וישלחם וילכו אל
אהליהם׃
ולחצי שבט המנשה נתן
משה בבשן ולחציו נתן
יהושע עם אחיהם מעבר
הירדן ימה וגם כי שלחם
יהושע אל אהליהם ויברכם׃
ויאמר אליהם לאמר
בנכסים רבים שובו אל
אהליכם ובמקנה רב מאד
בכסף ובזהב ובנחשת
ובברזל ובשלמות הרבה
מאד חלקו שלל איביכם
עם אחיכם׃
וישבו וילכו בני ראובן ובני
גד וחצי שבט המנשה
מאת בני ישראל משלה
אשר בארץ כנען ללכת
אל ארץ הגלעד אל
ארץ אחזתם אשר נאחזו
בה על פי יהוה ביד משה
ויבאו אל גלילות הירדן

אשר בארץ כנען ויבנו
בני ראובן ובני גד וחצי
שבט המנשה שם מזבח
על הירדן מזבח גדול
למראה׃ וישמעו בני
ישראל לאמר הנה בנו
בני ראובן ובני גד וחצי
שבט המנשה את המזבח
אל מול ארץ כנען אל
גלילות הירדן אל עבר
בני ישראל׃ וישמעו בני
ישראל ויקהלו כל עדת
בני ישראל שלה לעלות
עליהם לצבא׃
וישלחו בני ישראל אל
בני ראובן ואל בני גד
ואל חצי שבט מנשה
אל ארץ הגלעד את
פינחס בן אלעזר הכהן׃
ועשרה נשאים עמו
נשיא אחד נשיא אחד
לבית אב לכל מטות
ישראל ואיש ראש בית
אבותם המה לאלפי
ישראל׃ ויבאו אל בני
ראובן ואל בני גד ואל
חצי שבט מנשה אל ארץ
הגלעד וידברו אתם לאמר

כה אמרו כל עדת יהוה
מה המעל הזה אשר
מעלתם באלהי ישראל
לשוב היום מאחרי יהוה
בבנותכם לכם מזבח
למרדכם היום ביהוה׃
המעט לנו את עון פעור
אשר לא הטהרנו ממנו
עד היום הזה ויהי הנגף
בעדת יהוה׃ ואתם תשבו
היום מאחרי יהוה והיה
אתם תמרדו היום ביהוה
ומחר אל כל עדת ישראל
יקצף׃ ואך אם טמאה
ארץ אחזתכם עברו לכם
אל ארץ אחזת יהוה אשר
שכן שם משכן יהוה
והאחזו בתוכנו וביהוה אל
תמרדו ואתנו אל תמרדו
בבנתכם לכם מזבח
מבלעדי מזבח יהוה
אלהינו׃ הלוא עכן בן זרח
מעל מעל בחרם ועל כל
עדת ישראל היה קצף
והוא איש אחד לא גוע
בעונו׃ ויענו בני
ראובן ובני גד וחצי שבט
המנשה וידברו את ראשי

אל אלהים ג̇ הוא ידע שנים בו הזמור לאסף ׃ ולשוב ג̇ חלילה לנו ממנו ולשוב ארץ יהודה ולשוב לארץ הזאת ׃ עולה ג̇ מ̇ל בסיפ לבנות לנו מזבח ונאמר נעשה נא לנו ונאמר והיה ׃

אלפי ישראל׃ אל אלהים
יהוה אל אלהים יהוה הוא
ידע וישראל הוא ידע
אם במרד ואם במעל
ביהוה אל תושיענו היום
הזה׃ לבנות לנו מזבח לשוב
מאחרי יהוה ואם להעלות
עליו עולה ומנחה ואם
לעשות עליו זבחי שלמים
יהוה הוא יבקש׃ ואם לא
מדאגה מדבר עשינו את
זאת לאמר מחר יאמרו
בניכם לבנינו לאמר מה
לכם וליהוה אלהי ישראל׃
וגבול נתן יהוה בינינו וביניכם
בני ראובן ובני גד את הירדן
אין לכם חלק ביהוה
והשביתו בניכם את בנינו
לבלתי ירא את יהוה׃
ונאמר נעשה נא לנו לבנות
את המזבח לא לעולה ולא
לזבח׃ כי עד הוא בינינו
וביניכם ובין דרותינו אחרינו
לעבד את עבדת יהוה לפניו
בעלותינו ובזבחינו ובשלמינו
ולא יאמרו בניכם מחר
לבנינו אין לכם חלק ביהוה׃
ונאמר והיה כי יאמרו

אלינו ואל דרתינו מחר
ואמרנו ראו את תבנית
מזבח יהוה אשר עשו
אבותינו לא לעולה ולא
לזבח כי עד הוא בינינו
וביניכם׃ חלילה לנו ממנו
למרד ביהוה ולשוב
היום מאחרי יהוה לבנות
מזבח לעלה למנחה
ולזבח מלבד מזבח יהוה
אלהינו אשר לפני משכנו׃

וישמע פינחס הכהן
ונשיאי העדה וראשי
אלפי ישראל אשר אתו
את הדברים אשר דברו
בני ראובן ובני גד ובני
מנשה וייטב בעיניהם׃
ויאמר פינחס בן אלעזר
הכהן אל בני ראובן ואל
בני גד ואל בני מנשה היום
ידענו כי בתוכנו יהוה
אשר לא מעלתם ביהוה
המעל הזה אז הצלתם
את בני ישראל מיד יהוה׃
וישב פינחס בן אלעזר
הכהן והנשיאים מאת
בני ראובן ומאת בני גד

מארץ הגלעד אל ארץ
כנען אל בני ישראל
וישבו אותם דבר׃ וייטב
הדבר בעיני בני ישראל
ויברכו אלהים בני ישראל
ולא אמרו לעלות עליהם
לצבא לשחת את הארץ
אשר בני ראובן ובני גד
ישבים בה׃ ויקראו בני
ראובן ובני גד למזבח כי
עד הוא בינתינו כי יהוה
האלהים׃
ויהי מימים רבים אחרי
אשר הניח יהוה לישראל
מכל איביהם מסביב
ויהושע זקן בא בימים׃
ויקרא יהושע לכל ישראל
לזקניו ולראשיו ולשפטיו
ולשטריו ויאמר אלהם
אני זקנתי באתי בימים׃
ואתם ראיתם את כל
אשר עשה יהוה אלהיכם
לכל הגוים האלה מפניכם
כי יהוה אלהיכם הוא
הנלחם לכם׃ ראו הפלתי
לכם את הגוים הנשארים
האלה בנחלה לשבטיכם
מן הירדן וכל הגוים אשר

ידע יט אם במרד ויעצב מאוהו כי בטרם בטרם המדבר אפוא יכלה בו ימים יכבדו את אחי צבר ב ער ונגר חסר שמו ב בו כרגים והכל ׃ ולא אמרו ד̇ וייטב הדבר איה יהוה בלבבם העברים ׃

וכל הגוים ב̇ מן הירדן למען יירשו את שארית אדום ׃

הכרתי והים הגדול מבוא
השמש ויהוה אלהיכם הוא
יהדפם מפניכם והוריש
אתם מלפניכם וירשתם את
ארצם כאשר דבר יהוה
אלהיכם לכם וחזקתם מאד
לשמר ולעשות את כל
הכתוב בספר תורת משה
לבלתי סור ממנו ימין
ושמאול לבלתי בוא בגוים
האלה הנשארים האלה
אתכם ובשם אלהיהם לא
תזכירו ולא תשביעו ולא
תעבדום ולא תשתחוו להם
כי אם ביהוה אלהיכם
תדבקו כאשר עשיתם עד
היום הזה ויורש יהוה
מפניכם גוים גדלים ועצומים
ואתם לא עמד איש בפניכם
עד היום הזה איש אחד מכם
ירדף אלף כי יהוה אלהיכם
הוא הנלחם לכם כאשר
דבר לכם ונשמרתם מאד
לנפשתיכם לאהבה את
יהוה אלהיכם כי אם שוב
תשובו ודבקתם ביתר הגוים
האלה הנשארים האלה
אתכם והתחתנתם בהם

ובאתם בהם והם בכם ידע
תדעו כי לא יוסיף יהוה
אלהיכם להוריש את הגוים
האלה מלפניכם והיו לכם
לפח ולמוקש ולשטט
בצדיכם ולצננים בעיניכם
עד אבדכם מעל האדמה
הטובה הזאת אשר נתן
לכם יהוה אלהיכם והנה
אנכי הולך היום בדרך כל
הארץ וידעתם בכל לבבכם
ובכל נפשכם כי לא נפל
דבר אחד מכל הדברים
הטובים אשר דבר יהוה
אלהיכם עליכם הכל באו
לכם לא נפל ממנו דבר אחד
והיה כאשר בא עליכם כל
הדבר הטוב אשר דבר יהוה
אלהיכם אליכם כן יביא
יהוה עליכם את כל הדבר
הרע עד השמידו אותכם
מעל האדמה הטובה הזאת
אשר נתן לכם יהוה אלהיכם
בעברכם את ברית יהוה
אלהיכם אשר צוה אתכם
והלכתם ועבדתם אלהים
אחרים והשתחויתם להם
וחרה אף יהוה בכם ואבדתם

מהרה מעל הארץ הטובה
אשר נתן לכם
ויאסף יהושע את כל
שבטי ישראל שכמה
ויקרא לזקני ישראל
ולראשיו ולשפטיו ולשטריו
ויתיצבו לפני האלהים
ויאמר יהושע אל כל העם
כה אמר יהוה אלהי ישראל
בעבר הנהר ישבו אבותיכם
מעולם תרח אבי אברהם
ואבי נחור ויעבדו אלהים
אחרים ואקח את אביכם
את אברהם מעבר הנהר
ואולך אותו בכל ארץ כנען
וארב את זרעו ואתן לו
את יצחק ואתן ליצחק
את יעקב ואת עשו ואתן
לעשו את הר שעיר לרשת
אותו ויעקב ובניו ירדו
מצרים ואשלח את משה
ואת אהרן ואגף את מצרים
כאשר עשיתי בקרבו
ואחר הוצאתי אתכם
ואוציא את אבותיכם
ממצרים ותבאו הימה
וירדפו מצרים אחרי אבותיכם
ברכב ובפרשים ים סוף

ויצעקו אל יהוה וישם מאפל
ביניכם ובין המצרים ויבא
עליו את הים ויכסהו ותראינה
עיניכם את אשר עשיתי
במצרים ותשבו במדבר
ימים רבים: ואבאה אתכם
אל ארץ האמרי היושב
בעבר הירדן וילחמו אתכם
ואתן אותם בידכם ותירשו
את ארצם ואשמידם מפניכם:
ויקם בלק בן צפור מלך
מואב וילחם בישראל
וישלח ויקרא לבלעם
בן בעור לקלל אתכם:
ולא אביתי לשמע לבלעם
ויברך ברוך אתכם ואצל
אתכם מידו: ותעברו את
הירדן ותבאו אל יריחו
וילחמו בכם בעלי יריחו
האמרי והפרזי והכנעני
והחתי והגרגשי החוי
והיבוסי ואתן אותם בידכם:
ואשלח לפניכם את הצרעה
ותגרש אותם מפניכם שני
מלכי האמרי לא בחרבך
ולא בקשתך: ואתן לכם
ארץ אשר לא יגעת בה
וערים אשר לא בניתם

ותשבו בהם כרמים וזיתים
אשר לא נטעתם אתם
אכלים: ועתה יראו את
יהוה ועבדו אתו בתמים
ובאמת והסירו את אלהים
אשר עבדו אבותיכם בעבר
הנהר ובמצרים ועבדו את
יהוה: ואם רע בעיניכם
לעבד את יהוה בחרו לכם
היום את מי תעבדון אם
את אלהים אשר עבדו
אבותיכם אשר בעבר
הנהר ואם את אלהי
האמרי אשר אתם ישבים
בארצם ואנכי וביתי נעבד
את יהוה:
ויען העם ויאמר חלילה
לנו מעזב את יהוה לעבד
אלהים אחרים: כי יהוה
אלהינו הוא המעלה אתנו
ואת אבותינו מארץ
מצרים מבית עבדים ואשר
עשה לעינינו את האתות
הגדלות האלה וישמרנו
בכל הדרך אשר הלכנו בה
ובכל העמים אשר עברנו
בקרבם: ויגרש יהוה את
כל העמים ואת האמרי

ישב הארץ מפנינו גם
אנחנו נעבד את יהוה כי
הוא אלהינו: ויאמר יהושע
אל העם לא תוכלו לעבד
את יהוה כי אלהים קדשים
הוא אל קנוא הוא לא ישא
לפשעכם ולחטאותיכם:
כי תעזבו את יהוה ועבדתם
אלהי נכר ושב והרע לכם
וכלה אתכם אחרי אשר
היטיב לכם: ויאמר העם
אל יהושע לא כי את יהוה
נעבד: ויאמר יהושע אל
העם עדים אתם בכם כי
אתם בחרתם לכם את יהוה
לעבד אותו ויאמרו עדים:
ועתה הסירו את אלהי
הנכר אשר בקרבכם והטו
את לבבכם אל יהוה אלהי
ישראל: ויאמרו העם אל
יהושע את יהוה אלהינו
נעבד ובקולו נשמע: ויכרת
יהושע ברית לעם ביום
ההוא וישם לו חק ומשפט
בשכם: ויכתב יהושע את
הדברים האלה בספר תורת
אלהים ויקח אבן גדולה
ויקימה שם תחת האלה

במקדש יהוה ב̇ תחת האלה אשר במקדש יהוה
במקדש אדני

לעדה ג̇ בעבור ומחיר לו לעדה הנה האבן
מזאת שכם בו

ויביאהו ב̇ מל ויביאהו ירושלם כי לא תביאנו
אדני ב̇ מלעל וינס לדבר עם אדני והו

אשר במקדש יהוה׃
ויאמר יהושע אל כל העם
הנה האבן הזאת תהיה בנו
לעדה כי היא שמעה את
כל אמרי יהוה אשר דבר
עמנו והיתה בכם לעדה פן
תכחשון באלהיכם׃ וישלח
יהושע את העם איש לנחלתו׃

ויהי אחרי הדברים האלה
וימת יהושע בן נון עבד
יהוה בן מאה ועשר שנים׃
ויקברו אתו בגבול נחלתו
בתמנת סרח אשר בהר אפרים
מצפון להר געש׃ ויעבד
ישראל את יהוה כל ימי
יהושע וכל ימי הזקנים
אשר האריכו ימים אחרי
יהושע ואשר ידעו את
כל מעשה יהוה אשר
עשה לישראל׃ ואת
עצמות יוסף אשר העלו
בני ישראל ממצרים קברו
בשכם בחלקת השדה
אשר קנה יעקב מאת
בני חמור אבי שכם במאה
קשיטה ויהיו לבני יוסף
לנחלה׃ ואלעזר בן אהרן

מת ויקברו אתו בגבעת
פינחס בנו אשר נתן
לו בהר אפרים׃

סכום הפסוקים שלספר
שש מאות וחמשים וששה

ויהי אחרי מות יהושע
וישאלו בני ישראל ביהוה
לאמר מי יעלה לנו אל
הכנעני בתחלה להלחם
בו׃ ויאמר יהוה יהודה
יעלה הנה נתתי את הארץ
בידו׃ ויאמר יהודה לשמעון
אחיו עלה אתי בגורלי
ונלחמה בכנעני והלכתי
גם אני אתך בגורלך וילך
אתו שמעון׃ ויעל יהודה
ויתן יהוה את הכנעני
והפרזי בידם ויכום בבזק
עשרת אלפים איש׃ וימצאו
את אדני בזק בבזק וילחמו
בו ויכו את הכנעני ואת
הפרזי׃ וינס אדני בזק
וירדפו אחריו ויאחזו אתו
ויקצצו את בהנות ידיו
ורגליו׃ ויאמר אדני בזק
שבעים מלכים בהנות
ידיהם ורגליהם מקצצים

היו מלקטים תחת שלחני
כאשר עשיתי כן שלם
לי אלהים ויביאהו ירושלם
וימת שם׃
וילחמו בני יהודה בירושלם
וילכדו אותה ויכוה לפי
חרב ואת העיר שלחו באש׃
ואחר ירדו בני יהודה
להלחם בכנעני יושב
ההר והנגב והשפלה׃ וילך
יהודה אל הכנעני היושב
בחברון ושם חברון לפנים
קרית ארבע ויכו את ששי
ואת אחימן ואת תלמי׃
וילך משם אל יושבי דביר
ושם דביר לפנים קרית
ספר׃ ויאמר כלב אשר
יכה את קרית ספר ולכדה
ונתתי לו את עכסה בתי
לאשה׃ וילכדה עתניאל
בן קנז אחי כלב הקטן
ממנו ויתן לו את עכסה
בתו לאשה׃ ויהי בבואה
ותסיתהו לשאול מאת
אביה השדה ותצנח מעל
החמור ויאמר לה כלב
מה לך׃ ותאמר לו הבה
לי ברכה כי ארץ הנגב

ואת עצמות ז̇ וסימנהון יוסף יהונתן יהונתן
בעת ההיא ארבעה בו

ואת העיר ח̇ וילחמו בני יהודה ויבאו על ליש והוספתי דמלכי ומכה מלך אשור דישעיהו דשלח ככה אשר [illegible]
אורידו

נתתני ונתתה לי גלת מים
ויתן לה כלב את גלת עלית
ואת גלת תחתית׃

ובני קיני חתן משה עלו מעיר
התמרים את בני יהודה מדבר
יהודה אשר בנגב ערד
וילך וישב את העם׃ וילך
יהודה את שמעון אחיו
ויכו את הכנעני יושב צפת
ויחרימו אותה ויקרא את
שם העיר חרמה׃ וילכד
יהודה את עזה ואת גבולה
ואת אשקלון ואת גבולה
ואת עקרון ואת גבולה׃
ויהי יהוה את יהודה ויֹרש
את ההר כי לא להוריש
את ישבי העמק כי רכב
ברזל להם׃ ויתנו לכלב
את חברון כאשר דבר
משה ויורש משם את
שלשה בני הענק׃ ואת
היבוסי ישב ירושלם לא
הורישו בני בנימן וישב
היבוסי את בני בנימן
בירושלם עד היום הזה׃

ויעלו בית יוסף גם הם בית
אל ויהוה עמם׃ ויתירו בית
יוסף בבית אל ושם העיר
לפנים לוז׃ ויראו השמרים
איש יוצא מן העיר ויאמרו
לו הראנו נא את מבוא
העיר ועשינו עמך חסד׃
ויראם את מבוא העיר
ויכו את העיר לפי חרב
ואת האיש ואת כל
משפחתו שלחו׃ וילך
האיש ארץ החתים ויבן
עיר ויקרא שמה לוז
הוא שמה עד היום הזה׃

ולא הוריש מנשה את
בית שאן ואת בנותיה
ואת תענך ואת בנתיה
ואת יושב דור ואת בנותיה
ואת יושבי יבלעם ואת
בנתיה ואת יושבי מגדו
ואת בנותיה ויואל הכנעני
לשבת בארץ הזאת׃ ויהי
כי חזק ישראל וישם את
הכנעני למס והוריש
לא הורישו׃
ואפרים לא הוריש
את הכנעני היושב בגזר
וישב הכנעני בקרבו
בגזר׃ זבולן לא
הוריש את יושבי קטרון
ואת יושבי נהלל וישב
הכנעני בקרבו ויהיו למס׃
אשר לא הוריש
את ישבי עכו ואת יושבי
צידון ואת אחלב ואת
אכזיב ואת חלבה ואת
אפיק ואת רחב׃ וישב
האשרי בקרב הכנעני
ישבי הארץ כי לא הורישו׃
נפתלי לא הוריש
את ישבי בית שמש ואת
ישבי בית ענת וישב בקרב
הכנעני ישבי הארץ וישבי
בית שמש ובית ענת היו
להם למס׃ וילחצו האמרי
את בני דן ההרה כי לא נתנו
לרדת לעמק׃ ויואל
האמרי לשבת בהר חרס
באילון ובשעלבים
ותכבד יד בית יוסף ויהיו
למס׃ וגבול האמרי ממעלה
עקרבים מהסלע ומעלה׃

ויעל מלאך יהוה מן הגלגל
אל הבכים
ויאמר אעלה אתכם ממצרים

יהושע ואשר ידעו שפטים אשר ראו סימנהון
וידעתם היום כי לא את בניכם

יהושע ואשר ידעו שפטים אשר ראו סימנהון
ואשר לא צדה והאלהים

אבותיו ג̇ מל וגם כל הדור ההוא כל לבבו
חכיו תבוא עד דוד

ואביא אתכם אל הארץ
אשר נשבעתי לאבתיכם
ואמר לא אפר בריתי אתכם
לעולם׃ ואתם לא תכרתו
ברית ליושבי הארץ הזאת
מזבחותיהם תתצון ולא
שמעתם בקלי מה זאת
עשיתם׃ וגם אמרתי לא
אגרש אותם מפניכם והיו
לכם לצדים ואלהיהם יהיו
לכם למוקש׃ ויהי כדבר
מלאך יהוה את הדברים
האלה אל כל בני ישראל
וישאו העם את קולם ויבכו׃
ויקראו שם המקום ההוא
בכים ויזבחו שם ליהוה׃

וישלח יהושע את העם
וילכו בני ישראל איש
לנחלתו לרשת את הארץ׃
ויעבדו העם את יהוה כל
ימי יהושע וכל ימי הזקנים
אשר האריכו ימים אחרי
יהושע אשר ראו את כל
מעשה יהוה הגדול אשר
עשה לישראל׃ וימת יהושע
בן נון עבד יהוה בן מאה ו
עשר שנים׃ ויקברו אותו

בגבול נחלתו בתמנת חרס
בהר אפרים מצפון להר
געש׃ וגם כל הדור ההוא
נאספו אל אבותיו ויקם
דור אחר אחריהם אשר
לא ידעו את יהוה וגם את
המעשה אשר עשה
לישראל׃
ויעשו בני ישראל את הרע
בעיני יהוה ויעבדו את
הבעלים׃ ויעזבו את יהוה
אלהי אבותם המוציא
אותם מארץ מצרים וילכו
אחרי אלהים אחרים
מאלהי העמים אשר
סביבותיהם וישתחוו להם
ויכעסו את יהוה׃ ויעזבו
את יהוה ויעבדו לבעל
ולעשתרות׃ ויחר אף
יהוה בישראל ויתנם ביד
שסים וישסו אותם
וימכרם ביד אויביהם
מסביב ולא יכלו עוד לעמד
לפני אויביהם׃ בכל אשר
יצאו יד יהוה היתה בם
לרעה כאשר דבר יהוה
וכאשר נשבע יהוה להם
ויצר להם מאד׃ ויקם

יהוה שפטים ויושיעום
מיד שסיהם׃ וגם אל
שפטיהם לא שמעו כי
זנו אחרי אלהים אחרים
וישתחוו להם סרו מהר
מן הדרך אשר הלכו אבותם
לשמע מצות יהוה לא
עשו כן׃ וכי הקים יהוה להם
שפטים והיה יהוה עם
השפט והושיעם מיד
איביהם כל ימי השופט
כי ינחם יהוה מנאקתם מפני
לחציהם ודחקיהם׃ והיה
במות השופט ישבו
והשחיתו מאבותם ללכת
אחרי אלהים אחרים
לעבדם ולהשתחות להם
לא הפילו ממעלליהם
ומדרכם הקשה׃ ויחר אף
יהוה בישראל ויאמר
יען אשר עברו הגוי הזה
את בריתי אשר צויתי את
אבותם ולא שמעו לקולי׃
גם אני לא אוסיף להוריש
איש מפניהם מן הגוים
אשר עזב יהושע וימת׃
למען נסות בם את ישראל
השמרים הם את דרך יהוה

מזבחותיהם ג̇ ב מל וחד חס כי אם כה תעשו
ואתר לא תכרתו וידעתם

גם אני ו̇ ראש פסוק לא אוסיף גם אני אבחר גם אני נשאתי ...
אני באיזבכם וכל מצע פסוק דכוותהון ...
שרעתי דרב׳ ימיס

ללכת בם כאשר שמרו
אבותם אם לא׃ וינח יהוה
את הגוים האלה לבלתי
הורישם מהר ולא נתנם
ביד יהושע׃

ואלה הגוים אשר הניח
יהוה לנסות בם את ישראל
את כל אשר לא ידעו
את כל מלחמות כנען׃ רק
למען דעת דרות בני
ישראל ללמדם מלחמה
רק אשר לפנים לא ידעום׃
חמשת סרני פלשתים וכל
הכנעני והצידני והחוי
ישב הר הלבנון מהר בעל
חרמון עד לבוא חמת׃
ויהיו לנסות בם את ישראל
לדעת הישמעו את מצות
יהוה אשר צוה את אבותם
ביד משה׃ ובני ישראל
ישבו בקרב הכנעני החתי
והאמרי והפרזי והחוי
והיבוסי׃ ויקחו את בנותיהם
להם לנשים ואת בנותיהם
נתנו לבניהם ויעבדו את
אלהיהם׃
ויעשו בני ישראל את

הרע בעיני יהוה וישכחו
את יהוה אלהיהם ויעבדו
את הבעלים ואת האשרות׃
ויחר אף יהוה בישראל
וימכרם ביד כושן
רשעתים מלך ארם נהרים
ויעבדו בני ישראל את
כושן רשעתים שמנה
שנים׃ ויזעקו בני ישראל
אל יהוה ויקם יהוה
מושיע לבני ישראל
ויושיעם את עתניאל בן
קנז אחי כלב הקטן
ממנו׃ ותהי עליו רוח
יהוה וישפט את ישראל
ויצא למלחמה ויתן יהוה
בידו את כושן רשעתים
מלך ארם ותעז ידו על
כושן רשעתים׃ ותשקט
הארץ ארבעים שנה
וימת עתניאל בן קנז׃

ויספו בני ישראל לעשות
הרע בעיני יהוה ויחזק
יהוה את עגלון מלך
מואב על ישראל על
כי עשו את הרע בעיני
יהוה׃ ויאסף אליו את

בני עמון ועמלק וילך
ויך את ישראל ויירשו
את עיר התמרים׃ ויעבדו
בני ישראל את עגלון
מלך מואב שמונה
עשרה שנה׃ ויזעקו בני
ישראל אל יהוה ויקם
יהוה להם מושיע את
אהוד בן גרא בן הימיני
איש אטר יד ימינו ויש
לחו בני ישראל בידו
מנחה לעגלון מלך מואב׃
ויעש לו אהוד חרב ולה
שני פיות גמד ארכה
ויחגר אותה מתחת למדיו
על ירך ימינו׃ ויקרב את
המנחה לעגלון מלך
מואב ועגלון איש בריא
מאד׃ ויהי כאשר כלה
להקריב את המנחה
וישלח את העם נשאי
המנחה׃ והוא שב מן
הפסילים אשר את הגלגל
ויאמר דבר סתר לי אליך
המלך ויאמר הס ויצאו
מעליו כל העמדים עליו׃
ואהוד בא אליו והוא
ישב בעלית המקרה אשר

הפסילים ד̇ מל̇ והוא שב והוא עבר את הפסילים ויהלוני לפסילים
ולכל הפסילים אשר עשה דאמון

הולך ב̇ מל̇ בסיפ̇ אשר אתה הולך כי אתה
הולך לקחת אשה

לו לבדו ויאמר אהוד דבר
אלהים לי אליך ויקם מעל
הכסא וישלח אהוד את
יד שמאלו ויקח את החרב
מעל ירך ימינו ויתקעה
בבטנו ויבא גם הנצב אחר
הלהב ויסגר החלב בעד
הלהב כי לא שלף החרב
מבטנו ויצא הפרשדנה
ויצא אהוד המסדרונה
ויסגר דלתות העליה בעדו
ונעל והוא יצא ועבדיו
באו ויראו והנה דלתות
העליה נעלות ויאמרו אך
מסיך הוא את רגליו בחדר
המקרה ויחילו עד בוש
והנה איננו פתח דלתות
העליה ויקחו את המפתח
ויפתחו והנה אדניהם נפל
ארצה מת ואהוד נמלט
עד התמהמהם והוא עבר
את הפסילים וימלט
השעירתה ויהי בבואו
ויתקע בשופר בהר אפרים
וירדו עמו בני ישראל מן
ההר והוא לפניהם ויאמר
אלהם רדפו אחרי כי נתן
יהוה את איביכם את
מואב בידכם וירדו אחריו
וילכדו את מעברות הירדן
למואב ולא נתנו איש
לעבר ויכו את מואב בעת
ההיא כעשרת אלפים
איש כל שמן וכל איש
חיל ולא נמלט איש
ותכנע מואב ביום ההוא
תחת יד ישראל ותשקט
הארץ שמונים שנה

ס

ואחריו היה שמגר בן ענת
ויך את פלשתים שש
מאות איש במלמד
הבקר ויושע גם הוא את
ישראל
ויספו בני ישראל לעשות
הרע בעיני יהוה ואהוד
מת וימכרם יהוה ביד יבין
מלך כנען אשר מלך
בחצור ושר צבאו סיסרא
והוא יושב בחרשת הגוים
ויצעקו בני ישראל אל
יהוה כי תשע מאות רכב
ברזל לו והוא לחץ את
בני ישראל בחזקה
עשרים שנה
ודבורה אשה נביאה אשת
לפידות היא שפטה את
ישראל בעת ההיא והיא
יושבת תחת תמר דבורה
בין הרמה ובין בית אל
בהר אפרים ויעלו אליה
בני ישראל למשפט
ותשלח ותקרא לברק בן
אבינעם מקדש נפתלי
ותאמר אליו הלא צוה
יהוה אלהי ישראל לך
ומשכת בהר תבור ולקחת
עמך עשרת אלפים איש
מבני נפתלי ומבני זבלון
ומשכתי אליך אל נחל
קישון את סיסרא שר
צבא יבין ואת רכבו ואת
המונו ונתתיהו בידך
ויאמר אליה ברק אם תלכי
עמי והלכתי ואם לא
תלכי עמי לא אלך ותאמר
הלך אלך עמך אפס כי
לא תהיה תפארתך על
הדרך אשר אתה הולך
כי ביד אשה ימכר יהוה
את סיסרא ותקם דבורה
ותלך עם ברק קדשה
ויזעק ברק את זבולן ואת
נפתלי קדשה ויעל ברגליו

בחזקה ד̇ ויצעקו בני ישראל ואם לא לקחתי בחזקה ויריבו אתו בחזקה ויקראו אל אלהים וגו׳ ובחזקה רדיתם א̇
דבר אלהים ג̇ ויאמר אהוד ואשמיעך את דבר אלהים ויהי בלילה ההוא דד̇ב̇ ימיני

יושב ד̇ מל̇ בסיפ̇ יושב החר יושב צפת והוא
יושב בחרשת ויתן יהוה

עשרת אלפי איש ותעל עמו
דבורה: וחבר הקיני נפרד
מקין מבני חבב חתן משה
ויט אהלו עד אלון בצעננים
אשר את קדש: ויגדו לסיסרא
כי עלה ברק בן אבינעם
הר תבור: ויזעק סיסרא את
כל רכבו תשע מאות רכב
ברזל ואת כל העם אשר אתו
מחרשת הגוים אל נחל קישון:
ותאמר דבורה אל ברק קום
כי זה היום אשר נתן יהוה
את סיסרא בידך הלא
יהוה יצא לפניך וירד ברק
מהר תבור ועשרת אלפים
איש אחריו: ויהם יהוה את
סיסרא ואת כל הרכב ואת
כל המחנה לפי חרב לפני
ברק וירד סיסרא מעל
המרכבה וינס ברגליו: וברק
רדף אחרי הרכב ואחרי
המחנה עד חרשת הגוים
ויפל כל מחנה סיסרא לפי
חרב לא נשאר עד אחד:
וסיסרא נס ברגליו אל אהל
יעל אשת חבר הקיני כי
שלום בין יבין מלך חצור
ובין בית חבר הקיני: ותצא

יעל לקראת סיסרא ותאמר אליו סורה אדני סורה אלי אל תירא ויסר
אליה האהלה ותכסהו בשמיכה: ויאמר אליה השקיני נא מעט
מים כי צמאתי ותפתח את נאוד החלב ותשקהו ותכסהו: ויאמר אליה
עמד פתח האהל והיה אם איש יבוא ושאלך ואמר היש פה איש
ואמרת אין: ותקח יעל אשת חבר את יתד האהל ותשם את המקבת
בידה ותבוא אליו בלאט ותתקע את היתד ברקתו ותצנח בארץ
והוא נרדם ויעף וימת: והנה ברק רדף את סיסרא ותצא יעל
לקראתו ותאמר לו לך ואראך את האיש אשר אתה מבקש
ויבא אליה והנה סיסרא נפל מת והיתד ברקתו: ויכנע אלהים
ביום ההוא את יבין מלך כנען לפני בני ישראל: ותלך יד בני ישראל
הלוך וקשה על יבין מלך כנען עד אשר הכריתו את יבין מלך כנען:

ותשר דבורה וברק בן אבינעם ביום ההוא
לאמר בפרע פרעות בישראל בהתנדב
עם ברכו יהוה שמעו מלכים האזינו
רזנים אנכי ליהוה אנכי אשירה אזמר
ליהוה אלהי ישראל יהוה בצאתך
משעיר בצעדך משדה אדום ארץ
רעשה גם שמים נטפו גם עבים נטפו
מים הרים נזלו מפני יהוה זה
סיני מפני יהוה אלהי ישראל בימי שמגר בן
ענת בימי יעל חדלו ארחות והלכי
נתיבות ילכו ארחות עקלקלות חדלו פרזון בישראל
חדלו עד שקמתי דבורה שקמתי אם בישראל יבחר
אלהים חדשים אז לחם שערים מגן אם יראה
ורמח בארבעים אלף בישראל לבי
לחוקקי ישראל המתנדבים בעם ברכו
יהוה רכבי אתנות צחרות ישבי

מני ב̇ ראש פסוק מני אפרים מני שיר טעם דעזרא ׃ באו ב̇ ראש פסו באו מלכים באו ימי הפקידה ׃ וישבת וסגר ושלח ושמע כאשר ויתיצב הטעם על האות השלישי עם געיה באות הראשון והיה פתח ׃

עַל־מִדִּין וְהֹלְכֵי עַל־דֶּרֶךְ שִׂיחוּ ׃ מִקּוֹל מְחַצְצִים בֵּין
מַשְׁאַבִּים ׃ שָׁם יְתַנּוּ צִדְקוֹת יְהוָה ׃ צִדְקֹת
פִּרְזוֹנוֹ בְּיִשְׂרָאֵל ׃ אָז יָרְדוּ לַשְּׁעָרִים עַם
יְהוָה ׃ עוּרִי עוּרִי דְּבוֹרָה ׃ עוּרִי
עוּרִי דַּבְּרִי־שִׁיר ׃ קוּם בָּרָק וּשֲׁבֵה שֶׁבְיְךָ בֶּן
אֲבִינֹעַם׃ ׃ אָז יְרַד שָׂרִיד לְאַדִּירִים עָם ׃ יְהוָה
יְרַד־לִי בַּגִּבּוֹרִים ׃ מִנִּי אֶפְרַיִם שָׁרְשָׁם
בַּעֲמָלֵק ׃ אַחֲרֶיךָ בִנְיָמִין בַּעֲמָמֶיךָ ׃ מִנִּי
מָכִיר יָרְדוּ מְחֹקְקִים ׃ וּמִזְּבוּלֻן מֹשְׁכִים בְּשֵׁבֶט
סֹפֵר ׃ וְשָׂרַי בְּיִשָּׂשכָר עִם־דְּבֹרָה ׃ וְיִשָּׂשכָר
כֵּן בָּרָק בָּעֵמֶק שֻׁלַּח בְּרַגְלָיו ׃ בִּפְלַגּוֹת רְאוּבֵן גְּדֹלִים חִקְקֵי
לֵב ׃ לָמָּה יָשַׁבְתָּ בֵּין הַמִּשְׁפְּתַיִם ׃ לִשְׁמֹעַ
שְׁרִקוֹת עֲדָרִים ׃ לִפְלַגּוֹת רְאוּבֵן גְּדוֹלִים חִקְרֵי
לֵב ׃ גִּלְעָד בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן שָׁכֵן ׃ וְדָן
לָמָּה יָגוּר אֳנִיּוֹת ׃ אָשֵׁר יָשַׁב לְחוֹף
יַמִּים ׃ וְעַל מִפְרָצָיו יִשְׁכּוֹן ׃ זְבֻלוּן
עַם חֵרֵף נַפְשׁוֹ לָמוּת ׃ וְנַפְתָּלִי עַל מְרוֹמֵי
שָׂדֶה ׃ בָּאוּ מְלָכִים נִלְחָמוּ ׃ אָז
נִלְחֲמוּ מַלְכֵי כְנַעַן ׃ בְּתַעְנַךְ עַל־מֵי
מְגִדּוֹ ׃ בֶּצַע כֶּסֶף לֹא לָקָחוּ ׃ מִן
שָׁמַיִם נִלְחָמוּ ׃ הַכּוֹכָבִים מִמְּסִלּוֹתָם נִלְחֲמוּ ׃ עִם
סִיסְרָא ׃ נַחַל קִישׁוֹן גְּרָפָם ׃ נַחַל
קְדוּמִים נַחַל קִישׁוֹן ׃ תִּדְרְכִי נַפְשִׁי
עֹז ׃ אָז הָלְמוּ עִקְּבֵי־סוּס ׃ מִדַּהֲרוֹת
דַּהֲרוֹת אַבִּירָיו ׃ אוֹרוּ מֵרוֹז אָמַר מַלְאַךְ יְהוָה אֹרוּ אָרוֹר
יֹשְׁבֶיהָ ׃ כִּי לֹא־בָאוּ לְעֶזְרַת יְהוָה ׃ לְעֶזְרַת
יְהוָה בַּגִּבּוֹרִים ׃ תְּבֹרַךְ מִנָּשִׁים יָעֵל אֵשֶׁת חֶבֶר
הַקֵּינִי ׃ מִנָּשִׁים בָּאֹהֶל תְּבֹרָךְ ׃ מַיִם

בשבט ו̇ ר״פ ומזבולן משכים והכחתיו והכה ארץ תריעו ופקדתי את הגבר ׃ וחד ובשבט אפרים ׃ תברך ג̇ יעל ב̇ בו עלוה מבחלת ׃ בגבורים ד̇ ומל יהוה ירד לי לעזרת יהוה ויאמר לבו והמה בגבורים ׃ צדקות ד̇ ג̇ מל וחד חס מקול מחצצים ב̇ בו ועתה התיצבו עמי זכר נא ׃ תינצח דמקול חס ׃ שלח ג̇ ב̇ פת וחד קמ בעמק שלח ויגיד בגוים כי שלח ברשת ׃ דברי ג̇ עורי עורי כי מדי דברי בו ואחרי דברי ׃

שָׁאַל חָלָב נָתָנָה   בְּסֵפֶל אַדִּירִים הִקְרִיבָה
חֶמְאָה   יָדָהּ לַיָּתֵד תִּשְׁלַחְנָה   וִימִינָהּ
לְהַלְמוּת עֲמֵלִים   וְהָלְמָה סִיסְרָא מָחֲקָה
רֹאשׁוֹ   וּמָחֲצָה וְחָלְפָה רַקָּתוֹ   בֵּין
רַגְלֶיהָ כָּרַע נָפַל שָׁכָב   בֵּין רַגְלֶיהָ כָּרַע
נָפָל   בַּאֲשֶׁר כָּרַע שָׁם נָפַל שָׁדוּד   בְּעַד
הַחַלּוֹן נִשְׁקְפָה וַתְּיַבֵּב אֵם סִיסְרָא בְּעַד הָאֶשְׁנָב   מַדּוּעַ בֹּשֵׁשׁ רִכְבּוֹ
לָבוֹא   מַדּוּעַ אֶחֱרוּ פַּעֲמֵי מַרְכְּבוֹתָיו   חַכְמוֹת
שָׂרוֹתֶיהָ תַּעֲנֶינָּה   אַף הִיא תָּשִׁיב אֲמָרֶיהָ
לָהּ׃   הֲלֹא יִמְצְאוּ יְחַלְּקוּ שָׁלָל   רַחַם
רַחֲמָתַיִם לְרֹאשׁ גֶּבֶר   שְׁלַל צְבָעִים
לְסִיסְרָא   שְׁלַל צְבָעִים רִקְמָה   צֶבַע
רִקְמָתַיִם לְצַוְּארֵי שָׁלָל   כֵּן יֹאבְדוּ כָל־אוֹיְבֶיךָ יְהוָה
וְאֹהֲבָיו כְּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ בִּגְבֻרָתוֹ   וַתִּשְׁקֹט הָאָרֶץ אַרְבָּעִים שָׁנָה

וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּתְּנֵם יְהוָה בְּיַד־מִדְיָן שֶׁבַע שָׁנִים׃ וַתָּעָז יַד־מִדְיָן
עַל־יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי מִדְיָן עָשׂוּ לָהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמִּנְהָרוֹת אֲשֶׁר בֶּהָרִים וְאֶת־
הַמְּעָרוֹת וְאֶת־הַמְּצָדוֹת׃ וְהָיָה אִם־זָרַע יִשְׂרָאֵל וְעָלָה מִדְיָן וַעֲמָלֵק וּבְנֵי־קֶדֶם וְעָלוּ
עָלָיו׃ וַיַּחֲנוּ עֲלֵיהֶם וַיַּשְׁחִיתוּ אֶת־יְבוּל הָאָרֶץ עַד־בּוֹאֲךָ עַזָּה וְלֹא־יַשְׁאִירוּ מִחְיָה
בְּיִשְׂרָאֵל וְשֶׂה וָשׁוֹר וַחֲמוֹר׃ כִּי הֵם וּמִקְנֵיהֶם יַעֲלוּ וְאָהֳלֵיהֶם יָבֹאוּ כְדֵי־אַרְבֶּה לָרֹב
וְלָהֶם וְלִגְמַלֵּיהֶם אֵין מִסְפָּר וַיָּבֹאוּ בָאָרֶץ לְשַׁחֲתָהּ׃ וַיִּדַּל יִשְׂרָאֵל מְאֹד מִפְּנֵי מִדְיָן
וַיִּזְעֲקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה׃

וַיְהִי כִּי־זָעֲקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה עַל אֹדוֹת מִדְיָן׃ וַיִּשְׁלַח יְהוָה אִישׁ נָבִיא אֶל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר לָהֶם כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָנֹכִי הֶעֱלֵיתִי אֶתְכֶם
מִמִּצְרַיִם וָאֹצִיא אֶתְכֶם מִבֵּית עֲבָדִים׃ וָאַצִּל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד כָּל־לֹחֲצֵיכֶם
וָאֲגָרֵשׁ אוֹתָם מִפְּנֵיכֶם וָאֶתְּנָה לָכֶם אֶת־אַרְצָם׃ וָאֹמְרָה לָכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לֹא
תִירְאוּ אֶת־אֱלֹהֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר אַתֶּם יוֹשְׁבִים בְּאַרְצָם וְלֹא שְׁמַעְתֶּם בְּקוֹלִי׃

נ

יושבים היושבים ג̇ מל ואמרה לכם והנה שם כל החשרים אני יושב בביתי ואחיו באביר ומלי ישראל ... ופקדתי על היושבים ובני ישראל ויהודה והיושבים הראשנים והיושבים ביהודה ... דכוותן ◦ ... ולא ימינאו ...
אותם ... שאול ועזר ◦ וחד ...

והצאתי ב חל את מנחתי את בלעם מפיו
בכף מדין מכף מדין ב נטשנו ושלאחריו
ושארא מידי

שפוך לשפוך ב מל ואת המרק שפוך ושל
דם יתעיני לשפוך

ויאמר לו יהוה [illegible]
[illegible]

ויבא מלאך יהוה וישב תחת
האלה אשר בעפרה אשר
ליואש אבי העזרי וגדעון
בנו חבט חטים בגת להניס
מפני מדין וירא אליו מלאך
יהוה ויאמר אליו יהוה עמך
גבור החיל ויאמר אליו
גדעון בי אדני ויש יהוה
עמנו ולמה מצאתנו כל
זאת ואיה כל נפלאתיו
אשר ספרו לנו אבותינו
לאמר הלא ממצרים העלנו
יהוה ועתה נטשנו יהוה
ויתננו בכף מדין ויפן אליו
יהוה ויאמר לך בכחך זה
והושעת את ישראל מכף
מדין הלא שלחתיך ויאמר
אליו בי אדני במה אושיע
את ישראל הנה אלפי
הדל במנשה ואנכי הצעיר
בבית אבי ויאמר אליו
יהוה כי אהיה עמך והכית
את מדין כאיש אחד ויאמר
אליו אם נא מצאתי חן
בעיניך ועשית לי אות
שאתה מדבר עמי אל נא
תמש מזה עד באי אליך
והצאתי את מנחתי והנחתי

לפניך ויאמר אנכי אשב
עד שובך וגדעון בא
ויעש גדי עזים ואיפת
קמח מצות הבשר שם
בסל והמרק שם בפרור
ויוצא אליו אל תחת האלה
ויגש
ויאמר אליו מלאך האלהים
קח את הבשר ואת המצות
והנח אל הסלע הלז ואת
המרק שפוך ויעש כן
וישלח מלאך יהוה את
קצה המשענת אשר בידו
ויגע בבשר ובמצות ותעל
האש מן הצור ותאכל
את הבשר ואת המצות
ומלאך יהוה הלך מעיניו
וירא גדעון כי מלאך יהוה
הוא ויאמר גדעון אהה
אדני יהוה כי על כן ראיתי
מלאך יהוה פנים אל
פנים ויאמר לו יהוה
שלום לך אל תירא לא
תמות ויבן שם גדעון
מזבח ליהוה ויקרא לו
יהוה שלום עד היום הזה
עודנו בעפרת אבי העזרי
ויהי בלילה ההוא

ויאמר לו יהוה קח את פר
השור אשר לאביך ופר
השני שבע שנים והרסת
את מזבח הבעל אשר
לאביך ואת האשרה אשר
עליו תכרת ובנית מזבח
ליהוה אלהיך על ראש
המעוז הזה במערכה
ולקחת את הפר השני
והעלית עולה בעצי
האשרה אשר תכרת ויקח
גדעון עשרה אנשים
מעבדיו ויעש כאשר דבר
אליו יהוה ויהי כאשר ירא
את בית אביו ואת אנשי
העיר מעשות יומם ויעש
לילה וישכימו אנשי
העיר בבקר והנה נתץ
מזבח הבעל והאשרה
אשר עליו כרתה ואת
הפר השני העלה על
המזבח הבנוי ויאמרו
איש אל רעהו מי עשה
הדבר הזה וידרשו ויבקשו
ויאמרו גדעון בן יואש
עשה הדבר הזה ויאמרו
אנשי העיר אל יואש הוצא
את בנך וימת כי נתץ

במה ה [illegible]
[illegible]

תמוש ג [illegible]
[illegible]

וימת ב [illegible]
[illegible]

מזבח הבעל וכי כרת האשרה
אשר עליו ויאמר יואש
לכל אשר עמדו עליו האתם
תריבון לבעל אם אתם
תושיעון אותו אשר יריב
לו יומת עד הבקר אם
אלהים הוא ירב לו כי נתץ
את מזבחו ויקרא לו ביום
ההוא ירבעל לאמר ירב
בו הבעל כי נתץ את מזבחו
וכל מדין ועמלק
ובני קדם נאספו יחדו ויעברו
ויחנו בעמק יזרעאל ורוח
יהוה לבשה את גדעון וי
ויתקע בשופר ויזעק אביעזר
אחריו ומלאכים שלח בכל
מנשה ויזעק גם הוא אחריו
ומלאכים שלח באשר
ובזבלון ובנפתלי ויעלו
לקראתם ויאמר גדעון
אל האלהים אם ישך
מושיע בידי את ישראל
כאשר דברת הנה אנכי
מציג את גזת הצמר בגרן
אם טל יהיה על הגזה
לבדה ועל כל הארץ חרב
וידעתי כי תושיע בידי
את ישראל כאשר דברת

ויהי כן וישכם ממחרת ויזר
את הגזה וימץ טל מן הגזה
מלוא הספל מים ויאמר
גדעון אל האלהים אל
יחר אפך בי ואדברה אך
הפעם אנסה נא רק הפעם
בגזה יהי נא חרב אל
הגזה לבדה ועל כל הארץ
יהיה טל ויעש אלהים
כן בלילה ההוא ויהי חרב
אל הגזה לבדה ועל כל
הארץ היה טל
וישכם ירבעל הוא גדעון
וכל העם אשר אתו ויחנו
על עין חרד ומחנה מדין
היה לו מצפון מגבעת
המורה בעמק
ויאמר יהוה אל גדעון
רב העם אשר אתך מתתי
את מדין בידם פן יתפאר
עלי ישראל לאמר ידי
הושיעה לי ועתה קרא
נא באזני העם לאמר מי
ירא וחרד ישב ויצפר מהר
הגלעד וישב מן העם
עשרים ושנים אלף
ועשרת אלפים נשארו
ויאמר יהוה אל

גדעון עוד העם רב הורד
אותם אל המים ואצרפנו
לך שם והיה אשר אמר
אליך זה ילך אתך הוא
ילך אתך וכל אשר אמר
אליך זה לא ילך עמך הוא
לא ילך ויורד את העם
אל המים ויאמר יהוה אל
גדעון כל אשר ילק בלשונו
מן המים כאשר ילק הכלב
תציג אותו לבד וכל אשר
יכרע על ברכיו לשתות
ויהי מספר המלקקים בידם
אל פיהם שלש מאות איש
וכל יתר העם כרעו על
ברכיהם לשתות מים
ויאמר יהוה אל גדעון
בשלש מאות האיש
המלקקים אושיע אתכם
ונתתי את מדין בידך וכל
העם ילכו איש למקמו ויקחו
את צדה העם בידם ואת
שופרתיהם ואת כל איש
ישראל שלח איש לאהליו
ובשלש מאות האיש
החזיק ומחנה מדין היה לו
מתחת בעמק
ויהי בלילה ההוא ויאמר

אליו יהוה קום רד במחנה כי
נתתיו בידך ואם ירא אתה
לרדת רד אתה ופרה נערך
אל המחנה ושמעת מה
ידברו ואחר תחזקנה ידיך
וירדת במחנה וירד הוא ופרה
נערו אל קצה החמשים
אשר במחנה ומדין ועמלק
וכל בני קדם נפלים בעמק
כארבה לרב ולגמליהם אין
מספר כחול שעל שפת
הים לרב ויבא גדעון והנה
איש מספר לרעהו חלום
ויאמר הנה חלום חלמתי
והנה צליל לחם שערים
מתהפך במחנה מדין ויבא
עד האהל ויכהו ויפל ויהפכהו
למעלה ונפל האהל ויען
רעהו ויאמר אין זאת בלתי
אם חרב גדעון בן יואש
איש ישראל נתן האלהים
בידו את מדין ואת כל המחנה

ויהי כשמע גדעון את מספר
החלום ואת שברו וישתחו
וישב אל מחנה ישראל
ויאמר קומו כי נתן יהוה
בידכם את מחנה מדין

ויחץ את שלש מאות האיש
שלשה ראשים ויתן
שופרות ביד כלם וכדים
ריקים ולפדים בתוך הכדים
ויאמר אליהם ממני תראו
וכן תעשו והנה אנכי בא
בקצה המחנה והיה כאשר
אעשה כן תעשון ותקעתי
בשופר אנכי וכל אשר
אתי ותקעתם בשופרות
גם אתם סביבות כל המחנה
ואמרתם ליהוה ולגדעון

ויבא גדעון ומאה איש
אשר אתו בקצה המחנה
ראש האשמרת התיכונה
אך הקם הקימו את
השמרים ויתקעו בשופרות
ונפוץ הכדים אשר בידם
ויתקעו שלשת הראשים
בשופרות וישברו הכדים
ויחזיקו ביד שמאולם
בלפדים וביד ימינם השופרות
לתקוע ויקראו חרב ליהוה
ולגדעון ויעמדו איש
תחתיו סביב למחנה וירץ
כל המחנה ויריעו ויניסו
ויתקעו שלש מאות

השופרות וישם יהוה את
חרב איש ברעהו ובכל
המחנה וינס המחנה עד
בית השטה צררתה עד
שפת אבל מחולה על
טבת ויצעק איש ישראל
מנפתלי ומן אשר ומן כל
מנשה וירדפו אחרי מדין
ומלאכים שלח גדעון בכל
הר אפרים לאמר רדו
לקראת מדין ולכדו להם
את המים עד בית ברה ואת
הירדן ויצעק כל איש
אפרים וילכדו את המים
עד בית ברה ואת הירדן
וילכדו שני שרי מדין
את ערב ואת זאב ויהרגו
את ערב בצור עורב ואת
זאב הרגו ביקב זאב וירדפו
אל מדין וראש ערב וזאב
הביאו אל גדעון מעבר
לירדן ויאמרו אליו איש
אפרים מה הדבר הזה
עשית לנו לבלתי קראות
לנו כי הלכת להלחם במדין
ויריבון אתו בחזקה ויאמר
אליהם מה עשיתי עתה
ככם הלא טוב עללות

אפרים מבציר אביעזר בידכם
נתן אלהים את שרי מדין
את ערב ואת זאב ומה יכ
לתי עשות ככם אז רפתה
רוחם מעליו בדברו הדבר
הזה: ויבא גדעון הירדנה
עבר הוא ושלש מאות ה
האיש אשר אתו עיפים
ורדפים: ויאמר לאנשי
סכות תנו נא ככרות לחם
לעם אשר ברגלי כי עיפים
הם ואנכי רדף אחרי זבח
וצלמנע מלכי מדין: ויאמר
שרי סכות הכף זבח וצלמנע
עתה בידך כי נתן לצבאך
לחם: ויאמר גדעון לכן
בתת יהוה את זבח ואת
צלמנע בידי ודשתי את
בשרכם את קוצי המדבר
ואת הברקנים: ויעל משם
פנואל וידבר אליהם כזאת
ויענו אותו אנשי פנואל
כאשר ענו אנשי סכות
ויאמר גם לאנשי פנואל
לאמר בשובי בשלום א
אתץ את המגדל הזה:
וזבח וצלמנע בקרקר

ומחניהם עמם כחמשת
עשר אלף כל הנותרים
מכל מחנה בני קדם והנפלים
מאה ועשרים אלף איש
שלף חרב: ויעל גדעון
דרך השכוני באהלים מ
מקדם לנבח ויגבהה ויך
את המחנה והמחנה היה
בטח: וינוסו זבח וצלמנע
וירדף אחריהם וילכד את
שני מלכי מדין את זבח
ואת צלמנע וכל המחנה
החריד: וישב גדעון בן יו
יואש מן המלחמה מלמעלה
החרס: וילכד נער מאנשי
סכות וישאלהו ויכתב
אליו את שרי סכות ואת
זקניה שבעים ושבעה
איש: ויבא אל אנשי
סכות ויאמר הנה זבח
וצלמנע אשר חרפתם
אותי לאמר הכף זבח
וצלמנע עתה בידך כי נתן
לאנשיך היעפים לחם:
ויקח את זקני העיר ואת
קוצי המדבר ואת הברקנים
וידע בהם את אנשי סכות
ואת מגדל פנואל נתץ

ויהרג את אנשי העיר
ויאמר אל זבח ואל צלמנע
איפה האנשים אשר
הרגתם בתבור ויאמרו
כמוך כמוהם אחד כתאר
בני המלך: ויאמר אחי בני
אמי הם חי יהוה לו החיתם
אותם לא הרגתי אתכם
ויאמר ליתר בכורו קום
הרג אותם ולא שלף הנער
חרבו כי ירא כי עודנו נער
ויאמר זבח וצלמנע קום
אתה ופגע בנו כי כאיש
גבורתו ויקם גדעון ויהרג
את זבח ואת צלמנע ויקח
את השהרנים אשר ב
בצוארי גמליהם:
ויאמרו איש ישראל אל
גדעון משל בנו גם אתה
גם בנך גם בן בנך כי
הושעתנו מיד מדין ויאמר
אלהם גדעון לא אמשל
אני בכם ולא ימשל בני
בכם יהוה ימשל בכם:
ויאמר אלהם גדעון
אשאלה מכם שאלה ותנו
לי איש נזם שללו כי נזמי
זהב להם כי ישמעאלים הם

הנטפות והנטיפות ב̇ לבד מן השהרנים
והנטיפות הנטפות והשירות

שאל ג̇ זמ̇צ̇ תמנת נזמי יעבץ

מיד כל איביהם ב̇ ולא זכרו בני ישראל ועתה
עשו בני יהודה

ויאמרו נתון נתן ויפרשו את
השמלה וישליכו ׃ שמה
איש נזם שללו ׃ ויהי משקל
נזמי הזהב אשר שאל אלף
ושבע מאות זהב לבד מן
השהרנים והנטיפות ובגדי
הארגמן שעל מלכי מדין
ולבד מן הענקות אשר
בצוארי גמליהם ׃ ויעש
אותו גדעון לאפוד ויצג
אותו בעירו בעפרה ויזנו
כל ישראל אחריו שם
ויהי לגדעון ולביתו ל
מוקש ׃ ויכנע מדין לפני
בני ישראל ולא יספו
לשאת ראשם ותשקט
הארץ ארבעים שנה בימי
גדעון ׃
וילך ירבעל בן יואש וישב
בביתו ׃ ולגדעון היו שבעים
בנים יצאי ירכו כי נשים
רבות היו לו ׃ ופילגשו אשר
בשכם ילדה לו גם היא
בן וישם את שמו אבימלך ׃
וימת גדעון בן יואש בשיבה
טובה ויקבר בקבר יואש
אביו בעפרה אבי העזרי ׃

ויהי כאשר מת גדעון
וישובו בני ישראל ויזנו
אחרי הבעלים וישימו
להם בעל ברית לאלהים ׃
ולא זכרו בני ישראל את
יהוה אלהיהם המציל
אותם מיד כל איביהם
מסביב ׃ ולא עשו חסד עם
בית ירבעל גדעון ככל
הטובה אשר עשה עם
ישראל ׃
וילך אבימלך בן ירבעל
שכמה אל אחי אמו וידבר
אליהם ואל כל משפחת
בית אבי אמו לאמר ׃ דברו
נא באזני כל בעלי שכם
מה טוב לכם המשל בכם
שבעים איש כל בני
ירבעל אם משל בכם
איש אחד וזכרתם כי
עצמכם ובשרכם אני ׃
וידברו אחי אמו עליו
באזני כל בעלי שכם את
כל הדברים האלה ויט
לבם אחרי אבימלך כי
אמרו אחינו הוא ׃ ויתנו
לו שבעים כסף מבית בעל
ברית וישכרו בהם אבימלך

אנשים ריקים ופחזים ׃
וילכו אחריו ׃ ויבא בית
אביו עפרתה ויהרג את
אחיו בני ירבעל שבעים
איש על אבן אחת ויותר
יותם בן ירבעל הקטן
כי נחבא ׃
ויאספו כל בעלי שכם
וכל בית מלוא וילכו וימליכו
את אבימלך למלך עם
אלון מצב אשר בשכם ׃
ויגדו ליותם וילך ויעמד
בראש הר גרזים וישא
קולו ויקרא ויאמר להם
שמעו אלי בעלי שכם
וישמע אליכם אלהים ׃
הלוך הלכו העצים למשח
עליהם מלך ויאמרו
לזית מלוכה עלינו ׃ ויאמר
להם הזית החדלתי את
דשני אשר בי יכבדו אלהים
ואנשים והלכתי לנוע
על העצים ׃ ויאמרו העצים
לתאנה לכי את מלכי
עלינו ׃ ותאמר להם התאנה
החדלתי את מתקי ואת
תנובתי הטובה והלכתי
לנוע על העצים ׃ ויאמרו

ולא זכרו ג̇ ולא זכרו בני ישראל ולא זכרו ברית
אחיו ולא זכרו נפלאותיך

וישמע ג̇ רפ̇ וישמע אליכם מי בכם יאזין זאת
כי מי עמד בסוד יהוה

לנוע ד̇ וסימנהון הזית התאנה הגפן בן אובד

כל לשון עצים העצים ע"ן על בר מן חד ויאמר האטד אל העצים

הַעצים לגפן לכי את מלכי
עלינו ׃ ותאמר להם הגפן
החדלתי את תירושי
המשמח אלהים ואנשים
והלכתי לנוע על העצים
ויאמרו כל העצים אל
האטד לך אתה מלך עלינו
ויאמר האטד אל העצים
אם באמת אתם משחים
אתי למלך עליכם באו
חסו בצלי ואם אין תצא
אש מן האטד ותאכל
את ארזי הלבנון ׃ ועתה
אם באמת ובתמים עשיתם
ותמליכו את אבימלך
ואם טובה עשיתם עם
ירבעל ועם ביתו ואם
כגמול ידיו עשיתם לו ׃
אשר נלחם אבי עליכם
וישלך את נפשו מנגד
ויצל אתכם מיד מדין ׃
ואתם קמתם על בית אבי
היום ותהרגו את בניו
שבעים איש על אבן
אחת ותמליכו את אבימלך
בן אמתו על בעלי שכם
כי אחיכם הוא ׃ ואם באמת
ובתמים עשיתם עם

אחיהם ד̇ וסימנהון הבכור הבכור אבימלך עשהאל חד ואחיהם שלום

וישר ג̇ כל ש וישר אבימלך וישר אל מלאך וישל במגרות דדב̇ הימים

ירבעל ועם ביתו היום
הזה שמחו באבימלך
וישמח גם הוא בכם ׃ ואם
אין תצא אש מאבימלך
ותאכל את בעלי שכם
ואת בית מלוא ותצא אש
מבעלי שכם ומבית מלוא
ותאכל את אבימלך ׃ וינס
יותם ויברח וילך בארה
וישב שם מפני אבימלך
אחיו ׃
וישר אבימלך על ישראל
שלש שנים ׃ וישלח
אלהים רוח רעה בין
אבימלך ובין בעלי שכם
ויבגדו בעלי שכם באבימלך
לבוא חמס שבעים בני
ירבעל ודמם לשום על
אבימלך אחיהם אשר
הרג אותם ועל בעלי שכם
אשר חזקו את ידיו להרג
את אחיו ׃ וישימו לו
בעלי שכם מארבים על
ראשי ההרים ויגזלו את
כל אשר יעבר עליהם
בדרך ויגד לאבימלך ׃

ויבא געל בן עבד ואחיו

ותאכל ו̇ רפ̇ וסימנהון ארזי אבימלך בבו ואת חמשיך וחבירו פתח לבנון

ואסירה ג̇ את אבימלך אעבורה נא כלבדיליך

ויעברו בשכם ויבטחו בו
בעלי שכם ׃ ויצאו השדה
ויבצרו את כרמיהם וידרכו
ויעשו הלולים ויבאו בית
אלהיהם ויאכלו וישתו
ויקללו את אבימלך ׃
ויאמר געל בן עבד מי
אבימלך ומי שכם כי נעבדנו
הלא בן ירבעל וזבל פקידו
עבדו את אנשי חמור
אבי שכם ומדוע נעבדנו
אנחנו ׃ ומי יתן את העם
הזה בידי ואסירה את
אבימלך ויאמר לאבימלך
רבה צבאך וצאה ׃ וישמע
זבל שר העיר את דברי
געל בן עבד ויחר אפו ׃
וישלח מלאכים אל
אבימלך בתרמה לאמר
הנה געל בן עבד ואחיו
באים שכמה והנם צרים
את העיר עליך ׃ ועתה
קום לילה אתה והעם
אשר אתך וארב בשדה ׃
והיה בבקר כזרח השמש
תשכים ופשטת על העיר
והנה הוא והעם אשר אתו
יצאים אליך ועשית לו

חזקו ד̇ אשר חזקו את ידיו לא חזקו הכהנים וחזקו פנוהו וכל סביבתיהם

כאשר תמצא ידך׃ ויקם
אבימלך וכל העם אשר
עמו לילה ויארבו על שכם
ארבעה ראשים׃ ויצא געל
בן עבד ויעמד פתח שער
העיר ויקם אבימלך והעם
אשר אתו מן המארב׃ וירא
געל את העם ויאמר אל
זבל הנה עם יורד מראשי
ההרים ויאמר אליו זבל
את צל ההרים אתה ראה
כאנשים׃ ויסף עוד געל
לדבר ויאמר הנה עם
יורדים מעם טבור הארץ
וראש אחד בא מדרך
אלון מעוננים׃ ויאמר אליו
זבל איה אפוא פיך אשר
תאמר מי אבימלך כי
נעבדנו הלא זה העם אשר
מאסתה בו צא נא עתה
והלחם בו׃ ויצא געל לפני
בעלי שכם וילחם באבימלך׃
וירדפהו אבימלך וינס
מפניו ויפלו חללים רבים
עד פתח השער׃ וישב
אבימלך בארומה ויגרש
זבל את געל ואת אחיו
משבת בשכם׃

ויהי ממחרת ויצא
העם השדה ויגדו לאבימלך׃
ויקח את העם ויחצם
לשלשה ראשים ויארב
בשדה וירא והנה העם
יצא מן העיר ויקם עליהם
ויכם׃ ואבימלך והראשים
אשר עמו פשטו ויעמדו
פתח שער העיר ושני
הראשים פשטו על כל
אשר בשדה ויכום׃ ואבימלך
נלחם בעיר כל היום ההוא
וילכד את העיר ואת
העם אשר בה הרג ויתץ
את העיר ויזרעה מלח׃

וישמעו כל בעלי מגדל
שכם ויבאו אל צריח בית
אל ברית׃ ויגד לאבימלך
כי התקבצו כל בעלי
מגדל שכם׃ ויעל אבימלך
הר צלמון הוא וכל העם
אשר אתו ויקח אבימלך
את הקרדמות בידו ויכרת
שוכת עצים וישאה וישם
על שכמו ויאמר אל העם
אשר עמו מה ראיתם
עשיתי מהרו עשו כמוני׃

ויכרתו גם כל העם איש
שוכה וילכו אחרי אבימלך
וישימו על הצריח ויציתו
עליהם את הצריח באש
וימתו גם כל אנשי מגדל
שכם כאלף איש ואשה׃

וילך אבימלך אל תבץ
ויחן בתבץ וילכדה׃ ומגדל
עז היה בתוך העיר וינסו
שמה כל האנשים והנשים
וכל בעלי העיר ויסגרו
בעדם ויעלו על גג המגדל׃
ויבא אבימלך עד המגדל
וילחם בו ויגש עד פתח
המגדל לשרפו באש׃
ותשלך אשה אחת פלח
רכב על ראש אבימלך
ותרץ את גלגלתו׃ ויקרא
מהרה אל הנער נשא
כליו ויאמר לו שלף
חרבך ומותתני פן יאמרו
לי אשה הרגתהו וידקרהו
נערו וימת׃ ויראו איש
ישראל כי מת אבימלך
וילכו איש למקמו׃ וישב
אלהים את רעת אבימלך
אשר עשה לאביו להרג

את שבעים אחיו ואת כל
רעת אנשי שכם השיב
אלהים בראשם ותבא
אליהם קללת יותם בן
ירבעל:

ויקם אחרי אבימלך להושיע
את ישראל תולע בן
פואה בן דודו איש
יששכר והוא ישב בשמיר
בהר אפרים וישפט את
ישראל עשרים ושלש
שנה וימת ויקבר בשמיר

ויקם אחריו יאיר הגלעדי
וישפט את ישראל
עשרים ושתים שנה
ויהי לו שלשים בנים
רכבים על שלשים עירים
ושלשים עירים להם
להם יקראו חות יאיר עד
היום הזה אשר בארץ
הגלעד וימת יאיר ויקבר
בקמון:

ויספו בני ישראל לעשות
הרע בעיני יהוה ויעבדו
את הבעלים ואת
העשתרות ואת אלהי
ארם ואת אלהי צידון

ואת אלהי מואב ואת
אלהי בני עמון ואת אלהי
פלשתים ויעזבו את יהוה
ולא עבדוהו ויחר אף
יהוה בישראל וימכרם
ביד פלשתים וביד בני
עמון וירעצו וירצצו את
בני ישראל בשנה ההיא
שמנה עשרה שנה את
כל בני ישראל אשר
בעבר הירדן בארץ
האמרי אשר בגלעד
ויעברו בני עמון את
הירדן להלחם גם ביהודה
ובבנימן ובבית אפרים
ותצר לישראל מאד:

ויזעקו בני ישראל אל
יהוה לאמר חטאנו לך
וכי עזבנו את אלהינו
ונעבד את הבעלים:

ויאמר יהוה אל בני ישראל
הלא ממצרים ומן האמרי
ומן בני עמון ומן פלשתים
וצידונים ועמלק ומעון
לחצו אתכם ותצעקו אלי
ואושיע אתכם מידם
ואתם עזבתם אותי ותעבדו

אלהים אחרים לכן לא
אוסיף להושיע אתכם
לכו וזעקו אל האלהים
אשר בחרתם בם המה
יושיעו לכם בעת צרתכם
ויאמרו בני ישראל אל
יהוה חטאנו עשה אתה
לנו ככל הטוב בעיניך
אך הצילנו נא היום הזה
ויסירו את אלהי הנכר
מקרבם ויעבדו את יהוה
ותקצר נפשו בעמל
ישראל:

ויצעקו בני עמון ויחנו
בגלעד ויאספו בני
ישראל ויחנו במצפה
ויאמרו העם שרי גלעד
איש אל רעהו מי האיש
אשר יחל להלחם בבני
עמון יהיה לראש לכל
ישבי גלעד:

ויפתח הגלעדי היה גבור
חיל והוא בן אשה זונה
ויולד גלעד את יפתח
ותלד אשת גלעד לו בנים
ויגדלו בני האשה ויגרשו
את יפתח ויאמרו לו לא
תנחל בבית אבינו כי בן

את כל דבריו ב̇ וידבר יפתח את כל דבריו
לא תוכל הארץ להכיל ס

ויהי ב̇ בטע בסיפ ויהי כי זעקו ויהי כאשר
נלחמו ס כל סופרא אותה אותם אותי אותו
מל בר מן ג̇ חס ס

וילחם עם ישראל ב̇ ויבא עמלק ולא האמין
סיחון את ישראל ס

אשה אחרת אתה ויברח
יפתח מפני אחיו וישב
בארץ טוב ויתלקטו אל
יפתח אנשים ריקים ויצאו
עמו

ויהי מימים וילחמו בני
עמון עם ישראל ויהי
כאשר נלחמו בני עמון
עם ישראל וילכו זקני
גלעד לקחת את יפתח
מארץ טוב ויאמרו ליפתח
לכה והייתה לנו לקצין
ונלחמה בבני עמון ויאמר
יפתח לזקני גלעד הלא
אתם שנאתם אותי
ותגרשוני מבית אבי ומדוע
באתם אלי עתה כאשר
צר לכם ויאמרו זקני
גלעד אל יפתח לכן עתה
שבנו אליך והלכת עמנו
ונלחמת בבני עמון והיית
לנו לראש לכל ישבי
גלעד ויאמר יפתח אל
זקני גלעד אם משיבים
אתם אותי להלחם בבני
עמון ונתן יהוה אותם
לפני אנכי אהיה לכם
לראש ויאמרו זקני
גלעד אל יפתח יהוה יהיה
שמע בינותינו אם לא
כדברך כן נעשה וילך
יפתח עם זקני גלעד
וישימו העם אותו עליהם
לראש ולקצין וידבר
יפתח את כל דבריו לפני
יהוה במצפה

וישלח יפתח מלאכים אל
מלך בני עמון לאמר מה
לי ולך כי באת אלי
להלחם בארצי ויאמר
מלך בני עמון אל מלאכי
יפתח כי לקח ישראל
את ארצי בעלותו
ממצרים מארנון ועד
היבק ועד הירדן ועתה
השיבה אתהן בשלום
ויוסף עוד יפתח וישלח
מלאכים אל מלך בני
עמון ויאמר לו כה אמר
יפתח לא לקח ישראל
את ארץ מואב ואת
ארץ בני עמון כי בעלותם
ממצרים וילך ישראל
במדבר עד ים סוף ויבא
קדשה וישלח ישראל
מלאכים אל מלך אדום
לאמר אעברה נא בארצך
ולא שמע מלך אדום
וגם אל מלך מואב שלח
ולא אבה וישב ישראל
בקדש וילך במדבר ויסב
את ארץ אדום ואת ארץ
מואב ויבא ממזרח שמש
לארץ מואב ויחנון בעבר
ארנון ולא באו בגבול
מואב כי ארנון גבול
מואב וישלח ישראל
מלאכים אל סיחון מלך
האמרי מלך חשבון
ויאמר לו ישראל נעברה
נא בארצך עד מקומי
ולא האמין סיחון את
ישראל עבר בגבלו ויאסף
סיחון את כל עמו ויחנו
ביהצה וילחם עם ישראל
ויתן יהוה אלהי ישראל
את סיחון ואת כל עמו
ביד ישראל ויכום ויירש
ישראל את כל ארץ
האמרי יושב הארץ
ההיא ויירשו את כל גבול
האמרי מארנון ועד היבק
ומן המדבר ועד הירדן

ולך ד̇ וישלח יפתח ותאמר אל אליהו ויאמר
אלישע וישלח אליו מלאכים ס

ונלחמה ד̇ ויאמר יהודה ויאמרו ליפתח תנו לי
איש ונלחמה יחד ונלחמה אותם ס

השיבה ג̇ ועתה השיבה אתהן השיבה נפשו
השיבהו השיבה לי ששון ס

וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
הוֹרִישׁ אֶת הָאֱמֹרִי מִפְּנֵי עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה תִּירָשֶׁנּוּ הֲלֹא
אֵת אֲשֶׁר יוֹרִישְׁךָ כְּמוֹשׁ
אֱלֹהֶיךָ אוֹתוֹ תִירָשׁ וְאֵת
כָּל אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ מִפָּנֵינוּ אוֹתוֹ נִירָשׁ
וְעַתָּה הֲטוֹב טוֹב אַתָּה
מִבָּלָק בֶּן צִפּוֹר מֶלֶךְ מוֹאָב
הֲרוֹב רָב עִם יִשְׂרָאֵל אִם
נִלְחֹם נִלְחַם בָּם בְּשֶׁבֶת
יִשְׂרָאֵל בְּחֶשְׁבּוֹן וּבִבְנוֹתֶיהָ
וּבְעַרְעוֹר וּבִבְנוֹתֶיהָ וּבְכָל
הֶעָרִים אֲשֶׁר עַל יְדֵי אַרְנוֹן
שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וּמַדּוּעַ
לֹא הִצַּלְתֶּם בָּעֵת הַהִיא
וְאָנֹכִי לֹא חָטָאתִי לָךְ וְאַתָּה
עֹשֶׂה אִתִּי רָעָה לְהִלָּחֶם
בִּי יִשְׁפֹּט יְהוָה הַשֹּׁפֵט
הַיּוֹם בֵּין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבֵין
בְּנֵי עַמּוֹן וְלֹא שָׁמַע מֶלֶךְ
בְּנֵי עַמּוֹן אֶל דִּבְרֵי יִפְתָּח
אֲשֶׁר שָׁלַח אֵלָיו

וַתְּהִי עַל יִפְתָּח רוּחַ יְהוָה
וַיַּעֲבֹר אֶת הַגִּלְעָד וְאֶת
מְנַשֶּׁה וַיַּעֲבֹר אֶת מִצְפֵּה
גִלְעָד וּמִמִּצְפֵּה גִלְעָד עָבַר

בְּנֵי עַמּוֹן וַיִּדַּר יִפְתָּח נֶדֶר
לַיהוָה וַיֹּאמַר אִם נָתוֹן
תִּתֵּן אֶת בְּנֵי עַמּוֹן בְּיָדִי
וְהָיָה הַיּוֹצֵא אֲשֶׁר יֵצֵא
מִדַּלְתֵי בֵיתִי לִקְרָאתִי
בְּשׁוּבִי בְשָׁלוֹם מִבְּנֵי עַמּוֹן
וְהָיָה לַיהוָה וְהַעֲלִיתִיהוּ
עוֹלָה

וַיַּעֲבֹר יִפְתָּח אֶל בְּנֵי עַמּוֹן
לְהִלָּחֶם בָּם וַיִּתְּנֵם יְהוָה בְּיָדוֹ
וַיַּכֵּם מֵעֲרוֹעֵר וְעַד בּוֹאֲךָ
מִנִּית עֶשְׂרִים עִיר וְעַד
אָבֵל כְּרָמִים מַכָּה גְּדוֹלָה
מְאֹד וַיִּכָּנְעוּ בְּנֵי עַמּוֹן מִפְּנֵי
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וַיָּבֹא יִפְתָּח הַמִּצְפָּה אֶל
בֵּיתוֹ וְהִנֵּה בִתּוֹ יֹצֵאת
לִקְרָאתוֹ בְּתֻפִּים וּבִמְחֹלוֹת
וְרַק הִיא יְחִידָה אֵין לוֹ
מִמֶּנּוּ בֵּן אוֹ בַת וַיְהִי כִרְאוֹתוֹ
אוֹתָהּ וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו
וַיֹּאמֶר אֲהָהּ בִּתִּי הַכְרֵעַ
הִכְרַעְתִּנִי וְאַתְּ הָיִית בְּעֹכְרָי
וְאָנֹכִי פָּצִיתִי פִי אֶל יְהוָה
וְלֹא אוּכַל לָשׁוּב וַתֹּאמֶר
אֵלָיו אָבִי פָּצִיתָה אֶת
פִּיךָ אֶל יְהוָה עֲשֵׂה לִי
כַּאֲשֶׁר יָצָא מִפִּיךָ אַחֲרֵי

אֲשֶׁר עָשָׂה לְךָ יְהוָה נְקָמוֹת
מֵאֹיְבֶיךָ מִבְּנֵי עַמּוֹן וַתֹּאמֶר
אֶל אָבִיהָ יֵעָשֶׂה לִּי הַדָּבָר
הַזֶּה הַרְפֵּה מִמֶּנִּי שְׁנַיִם
חֳדָשִׁים וְאֵלְכָה וְיָרַדְתִּי עַל
הֶהָרִים וְאֶבְכֶּה עַל בְּתוּלַי
אָנֹכִי וְרֵעוֹתָי וַיֹּאמֶר לֵכִי
וַיִּשְׁלַח אוֹתָהּ שְׁנֵי חֳדָשִׁים
וַתֵּלֶךְ הִיא וְרֵעוֹתֶיהָ וַתֵּבְךְּ
עַל בְּתוּלֶיהָ עַל הֶהָרִים
וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנַיִם חֳדָשִׁים
וַתָּשָׁב אֶל אָבִיהָ וַיַּעַשׂ לָהּ
אֶת נִדְרוֹ אֲשֶׁר נָדָר וְהִיא
לֹא יָדְעָה אִישׁ וַתְּהִי חֹק
בְּיִשְׂרָאֵל מִיָּמִים יָמִימָה
תֵּלַכְנָה בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל לְתַנּוֹת
לְבַת יִפְתָּח הַגִּלְעָדִי אַרְבַּעַת
יָמִים בַּשָּׁנָה

וַיִּצָּעֵק אִישׁ אֶפְרַיִם וַיַּעֲבֹר
צָפוֹנָה וַיֹּאמְרוּ לְיִפְתָּח
מַדּוּעַ עָבַרְתָּ לְהִלָּחֵם בִּבְנֵי
עַמּוֹן וְלָנוּ לֹא קָרָאתָ לָלֶכֶת
עִמָּךְ בֵּיתְךָ נִשְׂרֹף עָלֶיךָ
בָּאֵשׁ וַיֹּאמֶר יִפְתָּח אֲלֵיהֶם
אִישׁ רִיב הָיִיתִי אֲנִי וְעַמִּי
וּבְנֵי עַמּוֹן מְאֹד וָאַזְעִק
אֶתְכֶם וְלֹא הוֹשַׁעְתֶּם אוֹתִי
מִיָּדָם וָאֶרְאֶה כִּי אֵינְךָ

ואשימה ב̇ ואשימה נפשי בכפי ואשימה בפיהם דברים ס

יולד היולד ב̇ מל לנער היולד אשר יולד לישראל כי אדם לעמל יולד ס

ויעתר ד̇ ויעתר ערב אבוא מנוח ס

מושיע ואשימה נפשי בכפי
ואעברה אל בני עמון ויתנם
יהוה בידי ולמה עליתם אלי
היום הזה להלחם בי ויקבץ
יפתח את כל אנשי גלעד
וילחם את אפרים ויכו אנשי
גלעד את אפרים כי אמרו
פליטי אפרים אתם גלעד
בתוך אפרים בתוך מנשה
וילכד גלעד את מעברות
הירדן לאפרים והיה כי
יאמרו פליטי אפרים
אעברה ויאמרו לו אנשי
גלעד האפרתי אתה ויאמר
לא ויאמרו לו אמר נא
שבלת ויאמר סבלת ולא
יכין לדבר כן ויאחזו אותו
וישחטוהו אל מעברות
הירדן ויפל בעת ההיא
מאפרים ארבעים ושנים
אלף וישפט יפתח את
ישראל שש שנים וימת
יפתח הגלעדי ויקבר בערי
גלעד

וישפט אחריו את ישראל
אבצן מבית לחם ויהי לו
שלשים בנים ושלשים בנות
שלח החוצה ושלשים בנות
הביא לבניו מן החוץ וישפט
את ישראל שבע שנים
וימת אבצן ויקבר בבית
לחם

וישפט אחריו את ישראל
אילון הזבולני וישפט את
ישראל עשר שנים וימת
אילון הזבולני ויקבר
באילון בארץ זבולן

וישפט אחריו את ישראל
עבדון בן הלל הפרעתוני
ויהי לו ארבעים בנים
ושלשים בני בנים רכבים
על שבעים עירם וישפט
את ישראל שמנה שנים
וימת עבדון בן הלל הפרעתוני
ויקבר בפרעתון בארץ
אפרים בהר העמלקי

ויספו בני ישראל לעשות
הרע בעיני יהוה ויתנם
יהוה ביד פלשתים ארבעים
שנה

ויהי איש אחד מצרעה
ממשפחת הדני ושמו מנוח
ואשתו עקרה ולא ילדה
וירא מלאך יהוה אל האשה
ויאמר אליה הנה נא את
עקרה ולא ילדת והרית
וילדת בן ועתה השמרי
נא ואל תשתי יין ושכר
ואל תאכלי כל טמא כי
הנך הרה וילדת בן ומורה
לא יעלה על ראשו כי
נזיר אלהים יהיה הנער
מן הבטן והוא יחל
להושיע את ישראל
מיד פלשתים ותבא האשה
ותאמר לאישה לאמר
איש האלהים בא אלי
ומראהו כמראה מלאך
האלהים נורא מאד ולא
שאלתיהו אי מזה הוא
ואת שמו לא הגיד לי
ויאמר לי הנך הרה וילדת
בן ועתה אל תשתי יין
ושכר ואל תאכלי כל
טמאה כי נזיר אלהים
יהיה הנער מן הבטן עד
יום מותו

ויעתר מנוח אל יהוה ויאמר
בי אדוני איש האלהים
אשר שלחת יבוא נא עוד
אלינו ויורנו מה נעשה
לנער היולד וישמע האלהים

בקול מנוח ויבא מלאך
האלהים עוד אל האשה
והיא יושבת בשדה ומנוח
אישה אין עמה ותמהר
האשה ותרץ ותגד לאישה
ותאמר אליו הנה נראה
אלי האיש אשר בא ביום
אלי ויקם וילך מנוח אחרי
אשתו ויבא אל האיש
ויאמר לו האתה האיש
אשר דברת אל האשה
ויאמר אני ויאמר מנוח
עתה יבא דבריך מה
יהיה משפט הנער
ומעשהו ויאמר מלאך
יהוה אל מנוח מכל אשר
אמרתי אל האשה תשמר
מכל אשר יצא מגפן היין
לא תאכל ויין ושכר אל
תשת וכל טמאה אל
תאכל כל אשר צויתיה
תשמר ויאמר
מנוח אל מלאך יהוה
נעצרה נא אותך ונעשה
לפניך גדי עזים ויאמר
מלאך יהוה אל מנוח
אם תעצרני לא אכל
בלחמך ואם תעשה עלה

ליהוה תעלנה כי לא ידע
מנוח כי מלאך יהוה הוא
ויאמר מנוח אל מלאך
יהוה מי שמך כי יבא דבריך
וכבדנוך ויאמר לו מלאך
יהוה למה זה תשאל
לשמי והוא פלאי

ויקח מנוח את גדי העזים
ואת המנחה ויעל על הצור
ליהוה ומפלא לעשות
ומנוח ואשתו ראים ויהי
בעלות הלהב מעל המזבח
השמימה ויעל מלאך
יהוה בלהב המזבח ומנוח
ואשתו ראים ויפלו על
פניהם ארצה ולא יסף
עוד מלאך יהוה להראה
אל מנוח ואל אשתו אז
ידע מנוח כי מלאך יהוה
הוא ויאמר מנוח אל
אשתו מות נמות כי אלהים
ראינו ותאמר לו אשתו
לו חפץ יהוה להמיתנו לא
לקח מידנו עלה ומנחה
ולא הראנו את כל אלה
וכעת לא השמיענו כזאת
ותלד האשה בן ותקרא

את שמו שמשון ויגדל
הנער ויברכהו יהוה ותחל
רוח יהוה לפעמו במחנה
דן בין צרעה ובין אשתאל

וירד שמשון תמנתה וירא
אשה בתמנתה מבנות
פלשתים ויעל ויגד לאביו
ולאמו ויאמר אשה ראיתי
בתמנתה מבנות פלשתים
ועתה קחו אותה לי לאשה
ויאמר לו אביו ואמו האין
בבנות אחיך ובכל עמי
אשה כי אתה הולך לקחת
אשה מפלשתים הערלים
ויאמר שמשון אל אביו
אותה קח לי כי היא ישרה
בעיני ואביו ואמו לא
ידעו כי מיהוה היא כי
תאנה הוא מבקש מפלשתים
ובעת ההיא פלשתים
משלים בישראל וירד
שמשון ואביו ואמו תמנתה
ויבאו עד כרמי תמנתה והנה
כפיר אריות שאג לקראתו
ותצלח עליו רוח יהוה
וישסעהו כשסע הגדי
ומאומה אין בידו ולא הגיד

לאביו ולאמו את אשר
עשה וירד וידבר לאשה
ותישר בעיני שמשון וישב
מימים לקחתה ויסר לראות
את מפלת האריה והנה
עדת דבורים בגוית האריה
ודבש וירדהו אל כפיו
וילך הלוך ואכל וילך אל
אביו ואל אמו ויתן להם
ויאכלו ולא הגיד להם
כי מגוית האריה רדה
הדבש וירד אביהו אל
האשה ויעש שם שמשון
משתה כי כן יעשו הבחורים
ויהי כראותם אותו ויקחו
שלשים מרעים ויהיו
אתו ויאמר להם שמשון
אחודה נא לכם חידה אם
הגד תגידו אותה לי
שבעת ימי המשתה
ומצאתם ונתתי לכם
שלשים סדינים ושלשים
חלפת בגדים ואם לא
תוכלו להגיד לי ונתתם
אתם לי שלשים סדינים
ושלשים חליפות בגדים
ויאמרו לו חודה חידתך
ונשמענה ויאמר להם

מהאכל יצא מאכל וממעז
יצא מתוק ולא יכלו להגיד
החידה שלשת ימים ויהי
ביום השביעי ויאמרו
לאשת שמשון פתי את
אישך ויגד לנו את החידה
פן נשרף אותך ואת בית
אביך באש הלירשנו
קראתם לנו הלא ותבך
אשת שמשון עליו ותאמר
רק שנאתני ולא אהבתני
החידה חדת לבני עמי ולי
לא הגדתה ויאמר לה
הנה לאבי ולאמי לא
הגדתי ולך אגיד ותבך
עליו שבעת הימים אשר
היה להם המשתה ויהי
ביום השביעי ויגד לה כי
הציקתהו ותגד החידה
לבני עמה ויאמרו לו
אנשי העיר ביום השביעי
בטרם יבא החרסה מה
מתוק מדבש ומה עז
מארי ויאמר להם לולא
חרשתם בעגלתי לא
מצאתם חידתי ותצלח
עליו רוח יהוה וירד
אשקלון ויך מהם שלשים

איש ויקח את חליצותם
ויתן החליפות למגידי
החידה ויחר אפו ויעל
בית אביהו ותהי אשת
שמשון למרעהו אשר
רעה לו

ויהי מימים בימי קציר
חטים ויפקד שמשון את
אשתו בגדי עזים ויאמר
אבאה אל אשתי החדרה
ולא נתנו אביה לבוא
ויאמר אביה אמר אמרתי
כי שנא שנאתה ואתננה
למרעך הלא אחותה
הקטנה טובה ממנה
תהי נא לך תחתיה ויאמר
להם שמשון נקיתי הפעם
מפלשתים כי עשה אני
עמם רעה וילך שמשון
וילכד שלש מאות
שועלים ויקח לפדים
ויפן זנב אל זנב וישם
לפיד אחד בין שני
הזנבות בתוך ויבער אש
בלפידים וישלח בקמות
פלשתים ויבער מגדיש
ועד קמה ועד כרם זית
ויאמרו פלשתים מי עשה

הריעו ב׳ ופלשתים הריעו לקראתו ויעלו ... הריעו תרועה גדולה

על זרועותיו דשמשון ... זרועתיו כתב ושאר זרעתיו

לענתו ג׳ ואסרנהו ותחל לענותו ולא יספו בני עולה דשמואל

זאת ויאמרו שמשון חתן
התמני כי לקח את אשתו
ויתנה למרעהו ויעלו
פלשתים וישרפו אותה
ואת אביה באש ויאמר
להם שמשון אם תעשון
כזאת כי אם נקמתי בכם
ואחר אחדל ויך אותם שוק
על ירך מכה גדולה וירד
וישב בסעיף סלע עיטם

ויעלו פלשתים ויחנו
ביהודה וינטשו בלחי
ויאמרו איש יהודה למה
עליתם עלינו ויאמרו
לאסור את שמשון עלינו
לעשות לו כאשר עשה
לנו וירדו שלשת אלפים
איש מיהודה אל סעיף
סלע עיטם ויאמרו
לשמשון הלא ידעת כי
משלים בנו פלשתים ומה
זאת עשית לנו ויאמר להם
כאשר עשו לי כן עשיתי
להם ויאמרו לו לאסרך
ירדנו לתתך ביד פלשתים
ויאמר להם שמשון
השבעו לי פן תפגעון בי

אתם ויאמרו לו לאמר
לא כי אסר נאסרך ונתנוך
בידם והמת לא נמיתך
ויאסרהו בשנים עבתים
חדשים ויעלוהו מן הסלע
הוא בא עד לחי ופלשתים
הריעו לקראתו ותצלח
עליו רוח יהוה ותהיינה
העבתים אשר על זרועותיו
כפשתים אשר בערו באש
וימסו אסוריו מעל ידיו
וימצא לחי חמור טריה
וישלח ידו ויקחה ויך בה
אלף איש ויאמר שמשון
בלחי החמור חמור חמרתים
בלחי החמור הכיתי אלף
איש ויהי ככלתו לדבר
וישלך הלחי מידו ויקרא
למקום ההוא רמת לחי
ויצמא מאד ויקרא אל
יהוה ויאמר אתה נתת
ביד עבדך את התשועה
הגדלה הזאת ועתה
אמות בצמא ונפלתי ביד
הערלים ויבקע אלהים
את המכתש אשר בלחי
ויצאו ממנו מים וישת
ותשב רוחו ויחי על כן

קרא שמה עין הקורא אשר
בלחי עד היום הזה
וישפט את ישראל בימי
פלשתים עשרים שנה

וילך שמשון עזתה וירא
שם אשה זונה ויבא אליה
לעזתים לאמר בא שמשון
הנה ויסבו ויארבו לו כל
הלילה בשער העיר
ויתחרשו כל הלילה לאמר
עד אור הבקר והרגנהו
וישכב שמשון עד חצי
הלילה ויקם בחצי הלילה
ויאחז בדלתות שער
העיר ובשתי המזוזות
ויסעם עם הבריח וישם
על כתפיו ויעלם אל ראש
ההר אשר על פני חברון

ויהי אחרי כן ויאהב אשה
בנחל שורק ושמה דלילה
ויעלו אליה סרני פלשתים
ויאמרו לה פתי אותו וראי
במה כחו גדול ובמה נוכל
לו ואסרנהו לענתו
ואנחנו נתן לך איש אלף
ומאה כסף ותאמר דלילה

התן ד׳ וסימנהון ... אחאב ... המלך

ויאסרוהו ג׳ ב חד בשנים עבתים ויאחזוהו פלשתים ויבא יהוה עליהם

ויעלוהו ב׳ מן הסלע ... נבוכדנאצר מלך בבל ... ירמיה

אל שמשון הגידה נא לי
במה כחך גדול ובמה תאסר
לענותך ויאמר אליה
שמשון אם יאסרני בשבעה
יתרים לחים אשר לא חרבו
וחליתי והייתי כאחד
האדם ותעלו לה סרני
פלשתים שבעה יתרים
לחים אשר לא חרבו
ותאסרהו בהם והארב ישב
לה בחדר ותאמר אליו
פלשתים עליך שמשון
וינתק את היתרים כאשר
ינתק פתיל הנערת בהריחו
אש ולא נודע כחו ותאמר
דלילה אל שמשון הנה
התלת בי ותדבר אלי כזבים
עתה הגידה נא לי במה
תאסר ויאמר אליה אם
אסור יאסרוני בעבתים
חדשים אשר לא נעשה
בהם מלאכה וחליתי והייתי
כאחד האדם ותקח דלילה
עבתים חדשים ותאסרהו
בהם ותאמר אליו פלשתים
עליך שמשון והארב ישב
בחדר וינתקם מעל זרעתיו
כחוט ותאמר דלילה אל

שמשון עד הנה התלת בי
ותדבר אלי כזבים הגידה
לי במה תאסר ויאמר אליה
אם תארגי את שבע מחלפות
ראשי עם המסכת ותתקע
ביתד ותאמר אליו פלשתים
עליך שמשון ויקץ
משנתו ויסע את היתד
הארג ואת המסכת ותאמר
אליו איך תאמר אהבתיך
ולבך אין אתי זה שלש
פעמים התלת בי ולא
הגדת לי במה כחך גדול
ויהי כי הציקה לו בדבריה
כל הימים ותאלצהו ותקצר
נפשו למות ויגד לה את
כל לבו ויאמר לה מורה
לא עלה על ראשי כי
נזיר אלהים אני מבטן
אמי אם גלחתי וסר ממני
כחי וחליתי והייתי ככל
האדם ותרא דלילה כי
הגיד לה את כל לבו
ותשלח ותקרא לסרני
פלשתים לאמר עלו
הפעם כי הגיד לה את כל
לבו ועלו אליה סרני
פלשתים ויעלו הכסף

בידם ותישנהו על ברכיה
ותקרא לאיש ותגלח את
שבע מחלפות ראשו ותחל
לענותו ויסר כחו מעליו
ותאמר פלשתים עליך
שמשון ויקץ משנתו ויאמר
אצא כפעם בפעם ואנער
והוא לא ידע כי יהוה סר
מעליו ויאחזוהו פלשתים
וינקרו את עיניו ויורידו
אותו עזתה ויאסרוהו
בנחשתים ויהי טוחן בבית
האסירים ויחל שער
ראשו לצמח כאשר גלח

וסרני פלשתים נאספו
לזבח זבח גדול לדגון
אלהיהם ולשמחה ויאמרו
נתן אלהינו בידנו את
שמשון אויבנו ויראו
אתו העם ויהללו את
אלהיהם כי אמרו נתן
אלהינו בידנו את אויבנו
ואת מחריב ארצנו ואשר
הרבה את חללינו ויהי
כי טוב לבם ויאמרו קראו
לשמשון וישחק לנו ויקראו
לשמשון מבית האסירים

ויצחק לפניהם ויעמידו אותו
בין העמודים: ויאמר
שמשון אל הנער המחזיק
בידו הניחה אותי והמשני
את העמדים אשר הבית
נכון עליהם ואשען עליהם
והבית מלא האנשים
והנשים ושמה כל סרני
פלשתים ועל הגג כשלשת
אלפים איש ואשה הראים
בשחוק שמשון: ויקרא
שמשון אל יהוה ויאמר
אדני יהוה זכרני נא וחזקני
נא אך הפעם הזה האלהים
ואנקמה נקם אחת משתי
עיני מפלשתים: וילפת
שמשון את שני עמודי
התוך אשר הבית נכון
עליהם ויסמך עליהם
אחד בימינו ואחד בשמאלו
ויאמר שמשון תמות
נפשי עם פלשתים ויט
בכח ויפל הבית על הסרנים
ועל כל העם אשר בו
ויהיו המתים אשר המית
במותו רבים מאשר המית
בחייו: וירדו אחיו וכל בית
אביהו וישאו אותו ויעלו

ויקברו אותו בין צרעה
ובין אשתאל בקבר מנוח
אביו והוא שפט את
ישראל עשרים שנה

ויהי איש מהר אפרים
ושמו מיכיהו: ויאמר
לאמו אלף ומאה הכסף
אשר לקח לך ואתי
אלית וגם אמרת באזני
הנה הכסף אתי אני
לקחתיו ותאמר אמו
ברוך בני ליהוה: וישב
את אלף ומאה הכסף
לאמו ותאמר אמו הקדש
הקדשתי את הכסף ליהוה
מידי לבני לעשות פסל
ומסכה ועתה אשיבנו לך:
וישב את הכסף לאמו
ותקח אמו מאתים כסף
ותתנהו לצורף ויעשהו
פסל ומסכה ויהי בבית
מיכיהו: והאיש מיכה לו
בית אלהים ויעש אפוד
ותרפים וימלא את יד
אחד מבניו ויהי לו לכהן
בימים ההם אין מלך
בישראל איש הישר בעיניו

יעשה:
ויהי נער מבית לחם יהודה
ממשפחת יהודה והוא
לוי והוא גר שם: וילך
האיש מהעיר מבית לחם
יהודה לגור באשר ימצא
ויבא הר אפרים עד בית
מיכה לעשות דרכו:
ויאמר לו מיכה מאין
תבוא ויאמר אליו לוי
אנכי מבית לחם יהודה
ואנכי הלך לגור באשר
אמצא: ויאמר לו מיכה
שבה עמדי והיה לי לאב
ולכהן ואנכי אתן לך
עשרת כסף לימים וערך
בגדים ומחיתך וילך הלוי:
ויואל הלוי לשבת את
האיש ויהי הנער לו
כאחד מבניו: וימלא מיכה
את יד הלוי ויהי לו הנער
לכהן ויהי בבית מיכה:
ויאמר מיכה עתה ידעתי
כי ייטיב יהוה לי כי היה
לי הלוי לכהן:
בימים ההם אין מלך
בישראל ובימים ההם
שבט הדני מבקש לו

נחלה לשבת כי לא נפלה לו
עד היום ההוא בתוך שבטי
ישראל בנחלה

וישלחו בני דן ממשפחתם
חמשה אנשים מקצותם
אנשים בני חיל מצרעה
ומאשתאל לרגל את הארץ
ולחקרה ויאמרו אלהם לכו
חקרו את הארץ ויבאו הר
אפרים עד בית מיכה וילינו
שם המה עם בית מיכה
והמה הכירו את קול הנער
הלוי ויסורו שם ויאמרו לו
מי הביאך הלם ומה אתה
עשה בזה ומה לך פה
ויאמר אלהם כזה וכזה
עשה לי מיכה וישכרני
ואהי לו לכהן ויאמרו לו
שאל נא באלהים ונדעה
התצליח דרכנו אשר אנחנו
הלכים עליה ויאמר להם
הכהן לכו לשלום נכח
יהוה דרככם אשר תלכו
בה
וילכו חמשת האנשים ויבאו
לישה ויראו את העם אשר
בקרבה יושבת לבטח כמשפט

צדנים שקט ובטח ואין
מכלים דבר בארץ יורש
עצר ורחוקים המה מצדנים
ודבר אין להם עם אדם
ויבאו אל אחיהם צרעה
ואשתאל ויאמרו להם
אחיהם מה אתם ויאמרו
קומה ונעלה עליהם כי
ראינו את הארץ והנה
טובה מאד ואתם מחשים
אל תעצלו ללכת לבא
לרשת את הארץ כבאכם
תבאו אל עם בטח והארץ
רחבת ידים כי נתנה אלהים
בידכם מקום אשר אין
שם מחסור כל דבר אשר
בארץ ויסעו משם ממשפחת
הדני מצרעה ומאשתאל
שש מאות איש חגור כלי
מלחמה ויעלו ויחנו בקרית
יערים ביהודה על כן קראו
למקום ההוא מחנה דן
עד היום הזה הנה אחרי
קרית יערים ויעברו משם
הר אפרים ויבאו עד בית
מיכה ויענו חמשת האנשים
ההלכים לרגל את הארץ
ליש ויאמרו אל אחיהם

הידעתם כי יש בבתים
האלה אפוד ותרפים ופסל
ומסכה ועתה דעו מה
תעשו ויסורו שמה ויבאו
אל בית הנער הלוי בית
מיכה וישאלו לו לשלום
ושש מאות איש חגורים
כלי מלחמתם נצבים פתח
השער אשר מבני דן
ויעלו חמשת האנשים
ההלכים לרגל את הארץ
באו שמה לקחו את הפסל
ואת האפוד ואת התרפים
ואת המסכה והכהן נצב
פתח השער ושש מאות
האיש החגור כלי
המלחמה ואלה באו בית
מיכה ויקחו את פסל
האפוד ואת התרפים
ואת המסכה ויאמר
אליהם הכהן מה אתם
עשים ויאמרו לו החרש
שים ידך על פיך ולך
עמנו והיה לנו לאב ולכהן
הטוב היותך כהן לבית
איש אחד או היותך כהן
לשבט ולמשפחה
בישראל וייטב לב הכהן

ויקח את האפוד ואת
התרפים ואת הפסל ויבא
בקרב העם ויפנו וילכו
וישימו את הטף ואת
המקנה ואת הכבודה
לפניהם המה הרחיקו מבית
מיכה והאנשים אשר בבתים
אשר עם בית מיכה נזעקו
וידביקו את בני דן ויקראו
אל בני דן ויסבו פניהם
ויאמרו למיכה מה לך כי
נזעקת ויאמר את אלהי
אשר עשיתי לקחתם
ואת הכהן ותלכו ומה לי
עוד ומה זה תאמרו אלי
מה לך ויאמרו אליו בני
דן אל תשמע קולך עמנו
פן יפגעו בכם אנשים
מרי נפש ואספתה נפשך
ונפש ביתך וילכו בני דן
לדרכם וירא מיכה כי
חזקים המה ממנו ויפן
וישב אל ביתו והמה לקחו
את אשר עשה מיכה ואת
הכהן אשר היה לו ויבאו
על ליש על עם שקט
ובטח ויכו אותם לפי חרב
ואת העיר שרפו באש

ואין מציל כי רחוקה היא
מצידון ודבר אין להם
עם אדם והיא בעמק
אשר לבית רחוב ויבנו
את העיר וישבו בה
ויקראו שם העיר דן
בשם דן אביהם אשר
יולד לישראל ואולם
ליש שם העיר לראשנה
ויקימו להם בני דן את
הפסל ויהונתן בן גרשם
בן מנשה הוא ובניו היו
כהנים לשבט הדני עד
יום גלות הארץ וישימו
להם את פסל מיכה אשר
עשה כל ימי היות בית
האלהים בשלה

ויהי בימים ההם ומלך אין
בישראל ויהי איש לוי
גר בירכתי הר אפרים
ויקח לו אשה פילגש
מבית לחם יהודה ותזנה
עליו פילגשו ותלך מאתו
אל בית אביה אל בית
לחם יהודה ותהי שם ימים
ארבעה חדשים ויקם
אישה וילך אחריה לדבר

על לבה להשיבו ונערו
עמו וצמד חמרים ותביאהו
בית אביה ויראהו אבי
הנערה וישמח לקראתו
ויחזק בו חתנו אבי הנערה
וישב אתו שלשת ימים
ויאכלו וישתו וילינו שם
ויהי ביום הרביעי וישכימו
בבקר ויקם ללכת ויאמר
אבי הנערה אל חתנו סעד
לבך פת לחם ואחר תלכו
וישבו ויאכלו שניהם יחדו
וישתו ויאמר אבי הנערה
אל האיש הואל נא ולין
ויטב לבך ויקם האיש
ללכת ויפצר בו חתנו וישב
וילן שם וישכם בבקר ביום
החמישי ללכת ויאמר
אבי הנערה סעד נא לבבך
והתמהמהו עד נטות היום
ויאכלו שניהם ויקם
האיש ללכת הוא ופילגשו
ונערו ויאמר לו חתנו אבי
הנערה הנה נא רפה היום
לערוב לינו נא הנה חנות
היום לין פה וייטב לבבך
והשכמתם מחר לדרככם
והלכת לאהלך ולא אבה

אלהים ו חס בסיפ ויאמר אלהים רדפו לא אמשל אני ... ויאמרו אלהים לבי חדוו ויאמר אלהים ... ויצא אליהם ב את שמעון ולא אבו האנשים

שלום לך ב ויאמר האיש הזקן ויאמר אל תירא איש חמדות

האיש ללון ויקם וילך ויבא עד נכח יבוס היא ירושלם ועמו צמד חמורים חבושים ופילגשו עמו הם עם יבוס והיום רד מאד ויאמר הנער אל אדניו לכה נא ונסורה אל עיר היבוסי הזאת ונלין בה ויאמר אליו אדניו לא נסור אל עיר נכרי אשר לא מבני ישראל הנה ועברנו עד גבעה ויאמר לנערו לך ונקרבה באחד המקמות ולנו בגבעה או ברמה ויעברו וילכו ותבא להם השמש אצל הגבעה אשר לבנימן ויסרו שם לבוא ללון בגבעה ויבא וישב ברחוב העיר ואין איש מאסף אותם הביתה ללון והנה איש זקן בא מן מעשהו מן השדה בערב והאיש מהר אפרים והוא גר בגבעה ואנשי המקום בני ימיני וישא עיניו וירא את האיש הארח ברחב העיר ויאמר האיש הזקן אנה תלך ומאין תבוא ויאמר אליו עברים אנחנו

מבית לחם יהודה עד ירכתי הר אפרים משם אנכי ואלך עד בית לחם יהודה ואת בית יהוה אני הלך ואין איש מאסף אותי הביתה וגם תבן גם מספוא יש לחמורינו וגם לחם ויין יש לי ולאמתך ולנער עם עבדיך אין מחסור כל דבר ויאמר האיש הזקן שלום לך רק כל מחסורך עלי רק ברחוב אל תלן ויביאהו לביתו ויבול לחמורים וירחצו רגליהם ויאכלו וישתו המה מיטיבים את לבם והנה אנשי העיר אנשי בני בליעל נסבו את הבית מתדפקים על הדלת ויאמרו אל האיש בעל הבית הזקן לאמר הוצא את האיש אשר בא אל ביתך ונדענו ויצא אליהם האיש בעל הבית ויאמר אלהם אל אחי אל תרעו נא אחרי אשר בא האיש הזה אל ביתי אל תעשו את הנבלה הזאת הנה בתי

הבתולה ופילגשהו אוציאה נא אותם וענו אותם ועשו להם הטוב בעיניכם ולאיש הזה לא תעשו דבר הנבלה הזאת ולא אבו האנשים לשמע לו ויחזק האיש בפילגשו ויצא אליהם החוץ וידעו אותה ויתעללו בה כל הלילה עד הבקר וישלחוה בעלות השחר ותבא האשה לפנות הבקר ותפל פתח בית האיש אשר אדוניה שם עד האור ויקם אדניה בבקר ויפתח דלתות הבית ויצא ללכת לדרכו והנה האשה פילגשו נפלת פתח הבית וידיה על הסף ויאמר אליה קומי ונלכה ואין ענה ויקחה על החמור ויקם האיש וילך למקמו ויבא אל ביתו ויקח את המאכלת ויחזק בפילגשו וינתחה לעצמיה לשנים עשר נתחים וישלחה בכל גבול ישראל והיה כל הראה ואמר לא נהיתה ולא נראתה כזאת למיום

אל תעשו ג ויקלא נשים חאל אחי על
בשרותיה

למיום ג עלות בני ישראל כי לא ישבתי דשמוא
למיום סור אפרים

עלות בני ישראל מארץ מצרים עד היום הזה שימו לכם עליה עצו ודברו

ויצאו כל בני ישראל ותקהל העדה כאיש אחד למדן ועד באר שבע וארץ הגלעד אל יהוה המצפה ויתיצבו פנות כל העם כל שבטי ישראל בקהל עם האלהים ארבע מאות אלף איש רגלי שלף חרב

וישמעו בני בנימן כי עלו בני ישראל המצפה ויאמרו בני ישראל דברו איכה נהיתה הרעה הזאת ויען האיש הלוי איש האשה הנרצחה ויאמר הגבעתה אשר לבנימן באתי אני ופילגשי ללון ויקמו עלי בעלי הגבעה ויסבו עלי את הבית לילה אותי דמו להרג ואת פילגשי ענו ותמת ואחז בפילגשי ואנתחה ואשלחה בכל שדה נחלת ישראל כי עשו זמה ונבלה בישראל הנה כלכם בני ישראל הבו לכם דבר ועצה הלם ויקם כל העם כאיש אחד לאמר לא נלך איש לאהלו ולא נסור איש לביתו ועתה זה הדבר אשר נעשה לגבעה עליה בגורל ולקחנו עשרה אנשים למאה לכל שבטי ישראל ומאה לאלף ואלף לרבבה לקחת צדה לעם לעשות לבואם לגבע בנימן ככל הנבלה אשר עשה בישראל ויאסף כל איש ישראל אל העיר כאיש אחד חברים

וישלחו שבטי ישראל אנשים בכל שבטי בנימן לאמר מה הרעה הזאת אשר נהיתה בכם ועתה תנו את האנשים בני בליעל אשר בגבעה ונמיתם ונבערה רעה מישראל ולא אבו ⁘ בנימן לשמע בקול אחיהם בני ישראל ויאספו בני בנימן מן הערים הגבעתה לצאת למלחמה עם בני ישראל ויתפקדו בני בנימן ביום ההוא מהערים עשרים וששה אלף איש שלף חרב לבד מישבי הגבעה התפקדו שבע מאות איש בחור מכל העם הזה שבע מאות איש בחור אטר יד ימינו כל זה קלע באבן אל השערה ולא יחטא

ואיש ישראל התפקדו לבד מבנימן ארבע מאות אלף איש שלף חרב כל זה איש מלחמה ויקמו ויעלו בית אל וישאלו באלהים ויאמרו בני ישראל מי יעלה לנו בתחלה למלחמה עם בני בנימן ויאמר יהוה יהודה בתחלה ויקומו בני ישראל בבקר ויחנו על הגבעה ויצא איש ישראל למלחמה עם בנימן ויערכו אתם איש ישראל מלחמה אל

גבעתה ב׳ ואחת גבעתה בשדה וגם שאול הלך לביתו גבעתה ׃

כל לשון בטיחה על יהוה בר מן ׳ כי בטחו אל הארב וכי תאמרון וכי תאמר ואל יבטח אל תבטחו לכם אל ד׳ יבחרו ויבחי בטח א׳ יהוה שנאתי השמרים כי מי אשר יחבר ׃

הגבעתה ויצאו בני בנימן מן
הגבעה וישחיתו בישראל
ביום ההוא שנים ועשרים
אלף איש ארצה ויתחזק
העם איש ישראל ויספו
לערך מלחמה במקום
אשר ערכו שם ביום
הראשון ויעלו בני ישראל
ויבכו לפני יהוה עד הערב
וישאלו ביהוה לאמר
האוסיף לגשת למלחמה
עם בני בנימן אחי ויאמר
יהוה עלו אליו ׃
ויקרבו בני ישראל אל בני
בנימן ביום השני ויצא
בנימן לקראתם מן הגבעה
ביום השני וישחיתו בבני
ישראל עוד שמנת עשר
אלף איש ארצה כל אלה
שלפי חרב ויעלו כל בני
ישראל וכל העם ויבאו
בית אל ויבכו וישבו שם
לפני יהוה ויצומו ביום
ההוא עד הערב ויעלו
עלות ושלמים לפני יהוה
וישאלו בני ישראל ביהוה
ושם ארון ברית האלהים
בימים ההם ופינחס בן

אלעזר בן אהרן עמד לפניו
בימים ההם לאמר האוסף
עוד לצאת למלחמה עם
בני בנימן אחי אם אחדל
ויאמר יהוה עלו כי מחר
אתננו בידך וישם ישראל
ארבים אל הגבעה סביב ׃

ויעלו בני ישראל אל בני
בנימן ביום השלישי ויערכו
אל הגבעה כפעם בפעם
ויצאו בני בנימן לקראת
העם הנתקו מן העיר ויחלו
להכות מהעם חללים
כפעם בפעם במסלות
אשר אחת עלה בית אל
ואחת גבעתה בשדה
כשלשים איש בישראל
ויאמרו בני בנימן נגפים
הם לפנינו כבראשנה ובני
ישראל אמרו ננוסה
ונתקנהו מן העיר אל
המסלות וכל איש ישראל
קמו ממקומו ויערכו
בבעל תמר וארב ישראל
מגיח ממקמו ממערה גבע
ויבאו מנגד לגבעה עשרת
אלפים איש בחור מכל

ישראל והמלחמה כבדה
והם לא ידעו כי נגעת
עליהם הרעה
ויגף יהוה את בנימן לפני
ישראל וישחיתו בני
ישראל בבנימן ביום
ההוא עשרים וחמשה אלף
ומאה איש כל אלה שלף
חרב ויראו בני בנימן כי
נגפו ויתנו איש ישראל
מקום לבנימן כי בטחו
אל הארב אשר שמו אל
הגבעה והארב החישו
ויפשטו אל הגבעה וימשך
הארב ויך את כל העיר
לפי חרב והמועד היה
לאיש ישראל עם הארב
הרב להעלותם משאת
העשן מן העיר ויהפך
איש ישראל במלחמה
ובנימן החל להכות
חללים באיש ישראל
כשלשים איש כי אמרו
אך נגוף נגף הוא לפנינו
כמלחמה הראשנה
והמשאת החלה לעלות
מן העיר עמוד עשן ויפן
בנימן אחריו והנה עלה

כבראשנה ה׳ נגפים הם ותשב יד׳ חמלך וא׳ שיבה שפטיך ובגוים כי אשיב את שבות הארץ ׃

ויחלו ד׳ להכות מהעם באנשים הזקנים ויחלו מעט ויחלו באחד מהעם ב׳ להכות ויהי כאיש ׃

והמלחמה ג׳ כבדה הדביקתהו עברה ׃

קדש ליהוה לא ימכר

כליל העיר השמימה ואיש
ישראל הפך ויבהל איש
בנימן כי ראה כי נגעה עליו
הרעה ויפנו לפני איש
ישראל אל דרך המדבר
והמלחמה הדביקתהו
ואשר מהערים משחיתים
אותו בתוכו כתרו את
בנימן הרדיפהו מנוחה
הדריכהו עד נכח הגבעה
ממזרח שמש ויפלו מבנימן
שמנה עשר אלף איש את
כל אלה אנשי חיל ויפנו
וינסו המדברה אל סלע
הרמון ויעללהו במסלות
חמשת אלפים איש וידביקו
אחריו עד גדעם ויכו ממנו
אלפים איש ויהי כל הנפלים
מבנימן עשרים וחמשה
אלף איש שלף חרב ביום
ההוא את כל אלה אנשי
חיל ויפנו וינסו המדברה
אל סלע הרמון שש מאות
איש וישבו בסלע רמון ארבעה
חדשים ואיש ישראל שבו
אל בני בנימן ויכום לפי חרב
מעיר מתם עד בהמה עד
כל הנמצא גם כל הערים
הנמצאות שלחו באש

ואיש ישראל נשבע
במצפה לאמר איש ממנו
לא יתן בתו לבנימן לאשה
ויבא העם בית אל וישבו
שם עד הערב לפני האלהים
וישאו קולם ויבכו בכי
גדול ויאמרו למה יהוה
אלהי ישראל היתה זאת
בישראל להפקד היום
מישראל שבט אחד ויהי
ממחרת וישכימו העם
ויבנו שם מזבח ויעלו
עלות ושלמים
ויאמרו בני ישראל מי אשר
לא עלה בקהל מכל
שבטי ישראל אל יהוה
כי השבועה הגדולה היתה
לאשר לא עלה אל יהוה
המצפה לאמר מות יומת
וינחמו בני ישראל אל
בנימן אחיו ויאמרו נגדע
היום שבט אחד מישראל
מה נעשה להם לנותרים
לנשים ואנחנו נשבענו
ביהוה לבלתי תת להם
מבנותינו לנשים ויאמרו
מי אחד משבטי ישראל
אשר לא עלה אל יהוה
המצפה והנה לא בא איש
אל המחנה מיביש גלעד
אל הקהל ויתפקד העם
והנה אין שם איש מיושבי
יבש גלעד וישלחו שם
העדה שנים עשר אלף
איש מבני החיל ויצוו
אותם לאמר לכו והכיתם
את יושבי יבש גלעד לפי
חרב והנשים והטף וזה
הדבר אשר תעשו כל זכר
וכל אשה ידעת משכב זכר
תחרימו וימצאו מיושבי יביש
גלעד ארבע מאות נערה
בתולה אשר לא ידעה איש
למשכב זכר ויביאו
אותם אל המחנה שלה
אשר בארץ כנען

וישלחו כל העדה וידברו
אל בני בנימן אשר בסלע
רמון ויקראו להם שלום
וישב בנימן בעת ההיא
ויתנו להם הנשים אשר
חיו מנשי יבש גלעד ולא
מצאו להם כן

לבנימן כי עשה יהוה פרץ
בשבטי ישראל ויאמרו זקני
העדה מה נעשה לנותרים
לנשים כי נשמדה מבנימן
אשה ויאמרו ירשת פליטה
לבנימן ולא ימחה שבט
מישראל ואנחנו לא נוכל
לתת להם נשים מבנותינו
כי נשבעו בני ישראל לאמר
ארור נתן אשה לבנימן
ויאמרו הנה חג יהוה
בשלו מימים ימימה אשר
מצפונה לבית אל מזרחה
השמש למסלה העלה
מבית אל שכמה ומנגב
ללבונה ויצו את בני בנימן
לאמר לכו וארבתם בכרמים
וראיתם והנה אם יצאו בנות
שילו לחול במחלות ויצאתם
מן הכרמים וחטפתם לכם
איש אשתו מבנות שילו
והלכתם ארץ בנימן והיה
כי יבאו אבותם או אחיהם
לרוב אלינו ואמרנו אליהם
חנונו אותם כי לא לקחנו איש
אשתו במלחמה כי לא אתם
נתתם להם כעת תאשמו
ויעשו כן בני

בנימן וישאו נשים למספרם
מן המחלות אשר גזלו
וילכו וישובו אל נחלתם
ויבנו את הערים וישבו
בהם ויתהלכו משם בני
ישראל בעת ההיא איש
לשבטו ולמשפחתו ויצאו
משם איש לנחלתו

בימים ההם אין מלך בישראל
איש הישר בעיניו יעשה

סכום הפסוקים שש
מאות ושמנה עשר

ויהי איש אחד מן הרמתים
צופים מהר אפרים ושמו
אלקנה בן ירחם בן אליהוא
בן תחו בן צוף אפרתי ולו
שתי נשים שם אחת חנה
ושם השנית פננה ויהי
לפננה ילדים ולחנה אין
ילדים ועלה האיש ההוא
מעירו מימים ימימה
להשתחות ולזבח ליהוה
צבאות בשלה ושם שני
בני עלי חפני ופנחס כהנים
ליהוה ויהי היום ויזבח
אלקנה ונתן לפננה אשתו

ולכל בניה ובנותיה מנות
ולחנה יתן מנה אחת אפים
כי את חנה אהב ויהוה סגר
רחמה וכעסתה צרתה גם
כעס בעבור הרעמה כי
סגר יהוה בעד רחמה וכן
יעשה שנה בשנה מדי
עלתה בבית יהוה כן
תכעסנה ותבכה ולא תאכל
ויאמר לה אלקנה אישה
חנה למה תבכי ולמה לא
תאכלי ולמה ירע לבבך
הלוא אנכי טוב לך מעשרה
בנים ותקם חנה אחרי
אכלה בשלה ואחרי שתה
ועלי הכהן ישב על הכסא
על מזוזת היכל יהוה והיא
מרת נפש ותתפלל על
יהוה ובכה תבכה ותדר
נדר ותאמר יהוה צבאות
אם ראה תראה בעני אמתך
וזכרתני ולא תשכח את
אמתך ונתתה לאמתך זרע
אנשים ונתתיו ליהוה כל
ימי חייו ומורה לא יעלה
על ראשו והיה כי הרבתה
להתפלל לפני יהוה ועלי
שמר את פיה וחנה היא

מדברת על לבה רק שפתיה
נעות וקולה לא ישמע
ויחשבה עלי לשכרה
ויאמר אליה עלי עד מתי
תשתכרין הסירי את יינך
מעליך ותען חנה ותאמר
לא אדני אשה קשת רוח
אנכי ויין ושכר לא שתיתי
ואשפך את נפשי לפני
יהוה אל תתן את אמתך
לפני בת בליעל כי מרב
שיחי וכעסי דברתי עד
הנה ויען עלי ויאמר לכי
לשלום ואלהי ישראל
יתן את שלתך אשר
שאלת מעמו ותאמר
תמצא שפחתך חן בעיניך
ותלך האשה לדרכה
ותאכל ופניה לא היו לה
עוד וישכמו בבקר וישתחוו
לפני יהוה וישבו ויבאו אל
ביתם הרמתה וידע אלקנה
את חנה אשתו ויזכרה
יהוה ויהי לתקפות הימים
ותהר חנה ותלד בן ותקרא
את שמו שמואל כי מיהוה
שאלתיו ויעל האיש
אלקנה וכל ביתו לזבח

ליהוה את זבח הימים ואת
נדרו וחנה לא עלתה כי
אמרה לאישה עד יגמל
הנער והבאתיו ונראה
את פני יהוה וישב שם
עד עולם ויאמר לה
אלקנה אישה עשי הטוב
בעיניך שבי עד גמלך אתו
אך יקם יהוה את דברו
ותשב האשה ותינק את
בנה עד גמלה אתו ותעלהו
עמה כאשר גמלתו בפרים
שלשה ואיפה אחת קמח
ונבל יין ותבאהו בית יהוה
שלו והנער נער וישחטו
את הפר ויבאו את הנער
אל עלי ותאמר בי אדני
חי נפשך אדני אני האשה
הנצבת עמכה בזה להתפלל
אל יהוה אל הנער הזה
התפללתי ויתן יהוה לי
את שאלתי אשר שאלתי
מעמו וגם אנכי השאלתהו
ליהוה כל הימים אשר
היה הוא שאול ליהוה
וישתחו שם ליהוה
ותתפלל חנה ותאמר
עלץ לבי ביהוה רמה קרני

ביהוה רחב פי על אויבי כי
שמחתי בישועתך אין
קדוש כיהוה כי אין בלתך
ואין צור כאלהינו אל
תרבו תדברו גבהה גבהה
יצא עתק מפיכם כי אל
דעות יהוה ולא נתכנו
עללות קשת גברים חתים
ונכשלים אזרו חיל שבעים
בלחם נשכרו ורעבים חדלו
עד עקרה ילדה שבעה
ורבת בנים אמללה יהוה
ממית ומחיה מוריד שאול
ויעל יהוה מוריש ומעשיר
משפיל אף מרומם מקים
מעפר דל מאשפת ירים
אביון להושיב עם נדיבים
וכסא כבוד ינחלם כי
ליהוה מצקי ארץ וישת
עליהם תבל רגלי חסידו
ישמר ורשעים בחשך
ידמו כי לא בכח יגבר איש
יהוה יחתו מריבו עלו
בשמים ירעם יהוה ידין
אפסי ארץ ויתן עז למלכו
וירם קרן משיחו
וילך אלקנה הרמתה על
ביתו והנער היה משרת את

הבאים שם ב הבאים שם בשלה
אשר אתם הבאים

נאם יהוה אלהי ישראל ב לכן נאם יהוה
בו עוללת

יהוה את פני עלי הכהן׃ ובני
עלי בני בליעל לא ידעו את
יהוה׃ ומשפט הכהנים את
העם כל איש זבח זבח ובא
נער הכהן כבשל הבשר
והמזלג שלש השנים בידו׃
והכה בכיור או בדוד או
בקלחת או בפרור כל אשר
יעלה המזלג יקח הכהן בו
ככה יעשו לכל ישראל
הבאים שם בשלה׃ גם בטרם
יקטרון את החלב ובא נער
הכהן ואמר לאיש הזבח תנה
בשר לצלות לכהן ולא יקח
ממך בשר מבשל כי אם חי׃
ויאמר אליו האיש קטר
יקטירון כיום החלב וקח
לך כאשר תאוה נפשך׃
ואמר לו כי עתה תתן ואם
לא לקחתי בחזקה׃ ותהי
חטאת הנערים גדולה מאד
את פני יהוה כי נאצו האנשים
את מנחת יהוה׃ ושמואל
משרת את פני יהוה נער חגור
אפוד בד׃ ומעיל קטן תעשה
לו אמו והעלתה לו מימים
ימימה בעלותה את אישה
לזבח את זבח הימים׃ וברך

עלי את אלקנה ואת אשתו
ואמר ישם יהוה לך זרע
מן האשה הזאת תחת
השאלה אשר שאל ליהוה
והלכו למקומו׃ כי פקד
יהוה את חנה ותהר ותלד
שלשה בנים ושתי בנות
ויגדל הנער שמואל עם
יהוה׃ ועלי זקן
מאד ושמע את כל אשר
יעשון בניו לכל ישראל
ואת אשר ישכבון את
הנשים הצבאות פתח אהל
מועד׃ ויאמר להם למה
תעשון כדברים האלה אשר
אנכי שמע את דבריכם
רעים מאת כל העם אלה׃
אל בני כי לוא טובה השמעה
אשר אנכי שמע מעברים
עם יהוה׃ אם יחטא איש
לאיש ופללו אלהים ואם
ליהוה יחטא איש מי
יתפלל לו ולא ישמעו
לקול אביהם כי חפץ יהוה
להמיתם׃ והנער שמואל
הלך וגדל וטוב גם עם
יהוה וגם עם אנשים׃

ויבא איש אלהים אל עלי
ויאמר אליו כה אמר יהוה
הנגלה נגליתי אל בית
אביך בהיותם במצרים
לבית פרעה׃ ובחר אתו
מכל שבטי ישראל לי
לכהן לעלות על מזבחי
להקטיר קטרת לשאת
אפוד לפני ואתנה לבית
אביך את כל אשי בני
ישראל׃ למה תבעטו
בזבחי ובמנחתי אשר
צויתי מעון ותכבד את
בניך ממני להבריאכם
מראשית כל מנחת ישראל
לעמי׃ לכן נאם יהוה אלהי
ישראל אמור אמרתי
ביתך ובית אביך יתהלכו
לפני עד עולם ועתה נאם
יהוה חלילה לי כי מכבדי
אכבד ובזי יקלו׃ הנה
ימים באים וגדעתי את
זרעך ואת זרע בית אביך
מהיות זקן בביתך׃ והבטת
צר מעון בכל אשר ייטיב
את ישראל ולא יהיה זקן
בביתך כל הימים׃ ואיש
לא אכרית לך מעם מזבחי

וטוב ה קמצ וסימנהון
ובחור ג ב חס וחד מל
מעון ד וסימנהון

מרבית ג וכל מרבית ביתך והנה לא הגד לי חצי כי מרבית העם ס
קרא ד קרא שמואל והבידו חדש ושבת קרא מקרא כי בטרם ידע הנער ס
אנכי עשה ג ויאמר יהוה אל שמואל והיתה לי לשם ששון שנים בו ס

לכלות את עיניך ולאדיב
את נפשך וכל מרבית ביתך
ימותו אנשים׃ וזה לך האות
אשר יבא אל שני בניך אל
חפני ופינחס ביום אחד
ימותו שניהם׃ והקמתי לי
כהן נאמן כאשר בלבבי
ובנפשי יעשה ובניתי לו
בית נאמן והתהלך לפני
משיחי כל הימים׃ והיה כל
הנותר בביתך יבוא להשתחות
לו לאגורת כסף וככר לחם
ואמר ספחני נא אל אחת
הכהנות לאכל פת לחם׃

והנער שמואל משרת את
יהוה לפני עלי ודבר יהוה
היה יקר בימים ההם אין
חזון נפרץ׃ ויהי
ביום ההוא ועלי שכב
במקומו ועינו החלו כהות
לא יוכל לראות׃ ונר אלהים
טרם יכבה ושמואל שכב
בהיכל יהוה אשר שם ארון
אלהים׃
ויקרא יהוה אל שמואל
ויאמר הנני׃ וירץ אל עלי
ויאמר הנני כי קראת לי

ויאמר לא קראתי שוב
שכב וילך וישכב׃
ויסף יהוה קרא עוד
שמואל ויקם שמואל וילך
אל עלי ויאמר הנני כי
קראת לי ויאמר לא קראתי
בני שוב שכב׃ ושמואל
טרם ידע את יהוה וטרם
יגלה אליו דבר יהוה׃ ויסף
יהוה קרא שמואל
בשלשית ויקם וילך אל
עלי ויאמר הנני כי קראת
לי ויבן עלי כי יהוה קרא
לנער׃ ויאמר עלי לשמואל
לך שכב והיה אם יקרא
אליך ואמרת דבר יהוה
כי שמע עבדך וילך
שמואל וישכב במקומו׃
ויבא יהוה ויתיצב ויקרא
כפעם בפעם שמואל
שמואל ויאמר שמואל
דבר כי שמע עבדך׃

ויאמר יהוה אל שמואל
הנה אנכי עשה דבר
בישראל אשר כל שמעו
תצלינה שתי אזניו׃ ביום
ההוא אקים אל עלי את

כל אשר דברתי אל ביתו
החל וכלה׃ והגדתי לו כי
שפט אני את ביתו עד עולם
בעון אשר ידע כי מקללים
להם בניו ולא כהה בם׃ ולכן
נשבעתי לבית עלי אם יתכפר
עון בית עלי בזבח ובמנחה
עד עולם׃ וישכב שמואל
עד הבקר ויפתח את דלתות
בית יהוה ושמואל ירא
מהגיד את המראה אל
עלי׃ ויקרא עלי את שמואל
ויאמר שמואל בני ויאמר
הנני׃ ויאמר מה הדבר אשר
דבר אליך אל נא תכחד ממני
כה יעשה לך אלהים וכה
יוסיף אם תכחד ממני דבר
מכל הדבר אשר דבר אליך׃
ויגד לו שמואל את כל
הדברים ולא כחד ממנו
ויאמר יהוה הוא הטוב בעינו
יעשה׃
ויגדל שמואל ויהוה היה
עמו ולא הפיל מכל דבריו
ארצה׃ וידע כל ישראל
מדן ועד באר שבע כי נאמן
שמואל לנביא ליהוה׃
ויסף יהוה להראה

בלבבי ג והקימתי לו ויאמר יהוה אל יהוא נ׳ יאנח אשר עינוון ס
המראה ד קמ׳ וסימנהון ושמואל ירא ואני נשארתי לבדי וראיתי אני ב בו ס
ויבן ד קמ׳ וסימנהון עלי דוד דניאל ויצרך לנביא ב רפ והיעכל ישראל ומשה לנביא ס

כי נגלה יהוה אל
שמואל בשלו בדבר יהוה

ויהי דבר שמואל לכל ישראל
ויצא ישראל לקראת פלשתים
למלחמה ויחנו על האבן
העזר ופלשתים חנו באפק
ויערכו פלשתים לקראת
ישראל ותטש המלחמה
וינגף ישראל לפני פלשתים
ויכו במערכה בשדה כארבעת
אלפים איש ויבא העם אל
המחנה ויאמרו זקני ישראל
למה נגפנו יהוה היום לפני
פלשתים נקחה אלינו
משלה את ארון ברית יהוה
ויבא בקרבנו וישענו מכף
איבינו וישלח העם שלה
וישאו משם את ארון ברית
יהוה צבאות ישב הכרבים
ושם שני בני עלי עם ארון
ברית האלהים חפני ופינחס
ויהי כבוא ארון ברית יהוה
אל המחנה וירעו כל ישראל
תרועה גדולה ותהם הארץ
וישמעו פלשתים את קול
התרועה ויאמרו מה קול
התרועה הגדולה הזאת

במחנה העברים וידעו כי
ארון יהוה בא אל המחנה
ויראו הפלשתים כי אמרו
בא אלהים אל המחנה
ויאמרו אוי לנו כי לא היתה
כזאת אתמול שלשם אוי
לנו מי יצילנו מיד האלהים
האדירים האלה אלה הם
האלהים המכים את
מצרים בכל מכה במדבר
התחזקו והיו לאנשים
פלשתים פן תעבדו לעברים
כאשר עבדו לכם והייתם
לאנשים ונלחמתם וילחמו
פלשתים וינגף ישראל
וינסו איש לאהליו ותהי
המכה גדולה מאד ויפל
מישראל שלשים אלף
רגלי וארון אלהים נלקח
ושני בני עלי מתו חפני
ופינחס וירץ איש בנימן
מהמערכה ויבא שלה
ביום ההוא ומדיו קרעים
ואדמה על ראשו ויבוא
והנה עלי ישב על הכסא
יך דרך מצפה כי היה לבו
חרד על ארון האלהים
והאיש בא להגיד בעיר

ותזעק כל העיר וישמע
עלי את קול הצעקה ויאמר
מה קול ההמון הזה והאיש
מהר ויבא ויגד לעלי ועלי
בן תשעים ושמנה שנה
ועיניו קמה ולא יכול
לראות ויאמר האיש
אל עלי אנכי הבא מן
המערכה ואני מן המערכה
נסתי היום ויאמר מה היה
הדבר בני ויען המבשר
ויאמר נס ישראל לפני
פלשתים וגם מגפה גדולה
היתה בעם וגם שני בניך
מתו חפני ופינחס וארון
האלהים נלקחה

ויהי כהזכירו את ארון
האלהים ויפל מעל הכסא
אחרנית בעד יד השער
ותשבר מפרקתו וימת כי
זקן האיש וכבד והוא שפט
את ישראל ארבעים שנה
וכלתו אשת פינחס הרה
ללת ותשמע את השמעה
אל הלקח ארון האלהים
ומת חמיה ואישה ותכרע
ותלד כי נהפכו עליה צריה

וכעת מותה ותדברנה הנצבות
עליה אל תיראי כי בן ילדת
ולא ענתה ולא שתה לבה
ותקרא לנער אי כבוד
לאמר גלה כבוד מישראל
אל הלקח ארון האלהים
ואל חמיה ואישה ותאמר
גלה כבוד מישראל כי
נלקח ארון האלהים׃

ופלשתים לקחו את ארון
האלהים ויבאהו מאבן
העזר אשדודה׃ ויקחו
פלשתים את ארון
האלהים ויביאו אתו בית
דגון ויציגו אתו אצל דגון
וישכמו אשדודים ממחרת
והנה דגון נפל לפניו ארצה
לפני ארון יהוה ויקחו את
דגון וישבו אתו למקומו
וישכמו בבקר ממחרת
והנה דגון נפל לפניו ארצה
לפני ארון יהוה וראש
דגון ושתי כפות ידיו
כרתות אל המפתן רק
דגון נשאר עליו על כן
לא ידרכו כהני דגון וכל
הבאים בית דגון על מפתן
דגון באשדוד עד היום
הזה׃
ותכבד יד יהוה אל האשדודים
וישמם ויך אתם בעפלים
את אשדוד ואת גבוליה׃
ויראו אנשי אשדוד כי
כן ואמרו לא ישב ארון
אלהי ישראל עמנו כי
קשתה ידו עלינו ועל דגון
אלהינו׃ וישלחו ויאספו
את כל סרני פלשתים
אליהם ויאמרו מה נעשה
לארון אלהי ישראל
ויאמרו גת יסב ארון אלהי
ישראל ויסבו את ארון
אלהי ישראל׃
ויהי אחרי הסבו אתו
ותהי יד יהוה בעיר מהומה
גדולה מאד ויך את אנשי
העיר מקטן ועד גדול
וישתרו להם עפלים׃
וישלחו את ארון האלהים
עקרון ויהי כבוא ארון
האלהים עקרון ויזעקו
העקרנים לאמר הסבו
אלי את ארון אלהי
ישראל להמיתני ואת
עמי׃ וישלחו ויאספו
את כל סרני פלשתים
ויאמרו שלחו את ארון
אלהי ישראל וישב
למקומו ולא ימית אתי
ואת עמי כי היתה מהומת
מות בכל העיר כבדה מאד
יד האלהים שם והאנשים
אשר לא מתו הכו בעפלים
ותעל שועת העיר השמים
ויהי ארון יהוה בשדה
פלשתים שבעה חדשים
ויקראו פלשתים לכהנים
ולקסמים לאמר מה נעשה
לארון יהוה הודענו במה
נשלחנו למקומו
ויאמרו אם משלחים
את ארון אלהי ישראל
אל תשלחו אתו ריקם כי
השב תשיבו לו אשם אז
תרפאו ונודע לכם למה לא
תסור ידו מכם׃ ויאמרו מה
האשם אשר נשיב לו
ויאמרו מספר סרני פלשתים
חמשה עפלי זהב וחמשה
עכברי זהב כי מגפה אחת
לכלם ולסרניכם׃ ועשיתם
צלמי עפליכם וצלמי
עכבריכם המשחיתם את

הארץ ונתתם לאלהי ישראל
כבוד אולי יקל את ידו
מעליכם ומעל אלהיכם ומעל
ארצכם ולמה תכבדו את
לבבכם כאשר כבדו מצרים
ופרעה את לבם הלוא
כאשר התעלל בהם
וישלחום וילכו ועתה קחו
ועשו עגלה חדשה אחת
ושתי פרות עלות אשר לא
עלה עליהם על ואסרתם
את הפרות בעגלה והשיבתם
בניהם מאחריהם הביתה
ולקחתם את ארון יהוה
ונתתם אתו אל העגלה
ואת כלי הזהב אשר השבתם
לו אשם תשימו בארגז
מצדו ושלחתם אתו והלך
וראיתם אם דרך גבולו
יעלה בית שמש הוא
עשה לנו את הרעה הגדולה
הזאת ואם לא וידענו כי
לא ידו נגעה בנו מקרה
הוא היה לנו ויעשו
האנשים כן ויקחו שתי
פרות עלות ויאסרום
בעגלה ואת בניהם כלו
בבית וישמו את ארון יהוה

אל העגלה ואת הארגז
ואת עכברי הזהב ואת
צלמי טחריהם וישרנה
הפרות בדרך על דרך בית
שמש במסלה אחת הלכו
הלך וגעו ולא סרו ימין
ושמאול וסרני פלשתים
הלכים אחריהם עד גבול
בית שמש ובית שמש
קצרים קציר חטים
בעמק וישאו את עיניהם
ויראו את הארון וישמחו
לראות והעגלה באה אל
שדה יהושע בית השמשי
ותעמד שם ושם אבן
גדולה ויבקעו את עצי
העגלה ואת הפרות העלו
עלה ליהוה
והלוים הורידו את
ארון יהוה ואת הארגז
אשר אתו אשר בו כלי
זהב וישמו אל האבן
הגדולה ואנשי בית שמש
העלו עלות ויזבחו זבחים
ביום ההוא ליהוה וחמשה
סרני פלשתים ראו וישבו
עקרון ביום ההוא
ואלה טחרי הזהב

אשר השיבו פלשתים
אשם ליהוה לאשדוד
אחד לעזה
אחד לאשקלון
אחד לגת
אחד לעקרון
אחד ועכברי הזהב
מספר כל ערי פלשתים
לחמשת הסרנים מעיר
מבצר ועד כפר הפרזי
ועד אבל הגדולה אשר
הניחו עליה את ארון
יהוה עד היום הזה בשדה
יהושע בית השמשי ויך
באנשי בית שמש כי ראו
בארון יהוה ויך בעם
שבעים איש חמשים
אלף איש ויתאבלו העם
כי הכה יהוה בעם מכה
גדולה ויאמרו אנשי בית
שמש מי יוכל לעמד לפני
יהוה האלהים הקדוש
הזה ואל מי יעלה מעלינו
וישלחו מלאכים אל
יושבי קרית יערים לאמר
השבו פלשתים את ארון
יהוה רדו העלו אתו
אליכם ובאו אנשי קרית

קרית יערים ויעלו את ארון
יהוה ויבאו אתו אל בית
אבינדב בגבעה ואת אלעזר
בנו קדשו לשמר את ארון
יהוה׃
ויהי מיום שבת הארון
בקרית יערים וירבו הימים
ויהיו עשרים שנה וינהו
כל בית ישראל אחרי יהוה׃
ויאמר שמואל
אל כל בית ישראל לאמר
אם בכל לבבכם אתם
שבים אל יהוה הסירו את
אלהי הנכר מתוככם
והעשתרות והכינו לבבכם
אל יהוה ועבדהו לבדו
ויצל אתכם מיד פלשתים׃
ויסירו בני ישראל את
הבעלים ואת העשתרת
ויעבדו את יהוה לבדו׃

ויאמר שמואל קבצו את
כל ישראל המצפתה
ואתפלל בעדכם אל יהוה׃
ויקבצו המצפתה וישאבו
מים וישפכו לפני יהוה
ויצומו ביום ההוא ויאמרו
שם חטאנו ליהוה וישפט

שמואל את בני ישראל
במצפה׃ וישמעו פלשתים
כי התקבצו בני ישראל
המצפתה ויעלו סרני
פלשתים אל ישראל
וישמעו בני ישראל
ויראו מפני פלשתים׃
ויאמרו בני ישראל אל
שמואל אל תחרש ממנו
מזעק אל יהוה אלהינו
וישענו מיד פלשתים׃
ויקח שמואל טלה חלב
אחד ויעלה עולה כליל
ליהוה ויזעק שמואל
אל יהוה בעד ישראל
ויענהו יהוה׃ ויהי שמואל
מעלה העולה ופלשתים
נגשו למלחמה בישראל
וירעם יהוה בקול גדול
ביום ההוא על פלשתים
ויהמם וינגפו לפני ישראל׃
ויצאו אנשי ישראל מן
המצפה וירדפו את
פלשתים ויכום עד מתחת
לבית כר׃ ויקח שמואל
אבן אחת וישם בין המצפה
ובין השן ויקרא את שמה
אבן העזר ויאמר עד הנה

עזרנו יהוה׃ ויכנעו הפלשתים
ולא יספו עוד לבוא בגבול
ישראל ותהי יד יהוה
בפלשתים כל ימי שמואל׃
ותשבנה הערים אשר
לקחו פלשתים מאת ישראל
לישראל מעקרון ועד גת
ואת גבולן הציל ישראל
מיד פלשתים ויהי שלום
בין ישראל ובין האמרי׃
וישפט שמואל את ישראל
כל ימי חייו׃ והלך מדי שנה
בשנה וסבב בית אל והגלגל
והמצפה ושפט את ישראל
את כל המקומות האלה׃
ותשבתו הרמתה כי שם
ביתו ושם שפט את יש
ישראל ויבן שם מזבח
ליהוה׃
ויהי כאשר זקן שמואל
וישם את בניו שפטים
לישראל׃ ויהי שם בנו
הבכור יואל ושם משנהו
אביה שפטים בבאר שבע׃
ולא הלכו בניו בדרכו ויטו
אחרי הבצע ויקחו שחד
ויטו משפט׃
ויתקבצו כל זקני ישראל

ויבאו אל שמואל הרמתה
ויאמרו אליו הנה אתה זקנת
ובניך לא הלכו בדרכיך עתה
שימה לנו מלך לשפטנו ככל
הגוים וירע הדבר בעיני
שמואל כאשר אמרו תנה
לנו מלך לשפטנו ויתפלל
שמואל אל יהוה

ויאמר יהוה אל שמואל
שמע בקול העם לכל אשר
יאמרו אליך כי לא אתך
מאסו כי אתי מאסו ממלך
עליהם ככל המעשים אשר
עשו מיום העלתי אתם
ממצרים ועד היום הזה
ויעזבני ויעבדו אלהים אחרים
כן המה עשים גם לך ועתה
שמע בקולם אך כי העד
תעיד בהם והגדת להם
משפט המלך אשר ימלך
עליהם ויאמר
שמואל את כל דברי יהוה
אל העם השאלים מאתו
מלך ויאמר זה
יהיה משפט המלך אשר
ימלך עליכם את בניכם יקח
ושם לו במרכבתו ובפרשיו

ורצו לפני מרכבתו ולשום
לו שרי אלפים ושרי חמשים
ולחרש חרישו ולקצר
קצירו ולעשות כלי מלחמתו
וכלי רכבו ואת בנותיכם יקח
לרקחות ולטבחות ולאפות
ואת שדותיכם ואת כרמיכם
וזיתיכם הטובים יקח ונתן
לעבדיו וזרעיכם וכרמיכם
יעשר ונתן לסריסיו
ולעבדיו ואת עבדיכם ואת
שפחותיכם ואת בחוריכם
הטובים ואת חמוריכם יקח
ועשה למלאכתו צאנכם
יעשר ואתם תהיו לו לעבדים
וזעקתם ביום ההוא מלפני
מלככם אשר בחרתם לכם
ולא יענה יהוה אתכם ביום
ההוא וימאנו העם לשמע
בקול שמואל ויאמרו
לא כי אם מלך יהיה עלינו
והיינו גם אנחנו ככל הגוים
ושפטנו מלכנו ויצא לפנינו
ונלחם את מלחמתנו וישמע
שמואל את כל דברי העם
וידברם באזני יהוה

ויאמר יהוה אל שמואל
שמע בקולם והמלכת להם
מלך ויאמר שמואל אל
אנשי ישראל לכו איש
לעירו

ויהי איש מבנימין ושמו
קיש בן אביאל בן צרור
בן בכורת בן אפיח בן איש
ימיני גבור חיל ולו היה
בן ושמו שאול בחור וטוב
ואין איש מבני ישראל טוב
ממנו משכמו ומעלה גבה
מכל העם ותאבדנה
האתנות לקיש אבי שאול
ויאמר קיש אל שאול בנו
קח נא אתך את אחד
מהנערים וקום לך בקש
את האתנת ויעבר בהר
אפרים ויעבר בארץ שלשה
ולא מצאו ויעברו בארץ
שעלים ואין ויעבר בארץ
ימיני ולא מצאו המה באו
בארץ צוף ושאול אמר
לנערו אשר עמו לכה
ונשובה פן יחדל אבי מן
האתנות ודאג לנו ויאמר
לו הנה נא איש אלהים
בעיר הזאת והאיש נכבד
כל אשר ידבר בוא יבוא

והושיע ב̇ והושיע את עמי והושיע יהוה את אהלי יהודה ס קדמיה מל ס · אנכי ה̇ בטע כי עירם איש דברים לוי ימיני איש מצרי כי בוזר לוי הילד ליהודה · וכל אתנחת וזקף וסופי פסוק דכותהון בר מן חד זך אני בלי פשע חף אנכי ס

עתה נלכה שם אולי יגיד
לנו את דרכנו אשר הלכנו
עליה ויאמר שאול לנערו
והנה נלך ומה נביא לאיש
כי הלחם אזל מכלינו ··
ותשורה אין להביא לאיש
האלהים מה אתנו ויסף
הנער לענות את שאול
ויאמר הנה נמצא בידי
רבע שקל כסף ונתתי ··
לאיש האלהים והגיד לנו
את דרכנו לפנים בישראל
כה אמר האיש בלכתו
לדרוש אלהים לכו ונלכה
עד הראה כי לנביא היום
יקרא לפנים הראה ויאמר
שאול לנערו טוב דברך
לכה נלכה וילכו אל העיר
אשר שם איש האלהים
המה עלים במעלה העיר
והמה מצאו נערות יצאות
לשאב מים ויאמרו להן
היש בזה הראה ותענינה
אותם ותאמרנה יש הנה
לפניך מהר עתה כי היום
בא לעיר כי זבח היום
לעם בבמה כבאכם העיר
כן תמצאון אתו בטרם

יעלה הבמתה לאכל כי
לא יאכל העם עד באו
כי הוא יברך הזבח אחרי
כן יאכלו הקראים ועתה
עלו כי אתו כהיום תמצאון
אתו ויעלו העיר המה ·
באים בתוך העיר והנה ·
שמואל יצא לקראתם
לעלות הבמה

ויהוה גלה את אזן
שמואל יום אחד לפני
בוא שאול לאמר כעת
מחר אשלח אליך איש
מארץ בנימן ומשחתו
לנגיד על עמי ישראל
והושיע את עמי מיד
פלשתים כי ראיתי את
עמי כי באה צעקתו אלי
ושמואל ראה את שאול
ויהוה ענהו הנה האיש
אשר אמרתי אליך זה
יעצר בעמי ויגש שאול
את שמואל בתוך השער
ויאמר הגידה נא לי אי
זה בית הראה ויען ··
שמואל את שאול ויאמר
אנכי הראה עלה לפני
הבמה ואכלתם עמי היום

ושלחתיך בבקר וכל אשר
בלבבך אגיד לך ולאתנות
האבדות לך היום שלשת
הימים אל תשם את לבך
להם כי נמצאו ולמי כל
חמדת ישראל הלוא לך
ולכל בית אביך

ויען שאול ויאמר
הלוא בן ימיני אנכי מקטני
שבטי ישראל ומשפחתי
הצעדה מכל משפחות
שבטי בנימן ולמה דברת
אלי כדבר הזה

ויקח שמואל את
שאול ואת נערו ויביאם
לשכתה ויתן להם מקום
בראש הקרואים והמה
כשלשים איש ויאמר ·
שמואל לטבח תן את
המנה אשר נתתי לך אשר
אמרתי אליך שים אתה
עמך וירם הטבח את השוק
והעליה וישם לפני שאול
ויאמר הנה הנשאר שים
לפניך אכל כי למועד ··
שמור לך לאמר העם ··
קראתי ויאכל שאול עם
שמואל ביום ההוא וירדו מהבמה

יעצר ג̇ וחל̇ זה יעצר בעמי אל יעצר עמך אתיש הן יעצר במים ויבשו ס

כשלשים איש ג̇ ויצאו בני בנימן ויחפו איש יש ויקח שמואל ס

שלשת הימים ג̇ ולאתנות וכל אשר לא יבוא ויזבחו כל אנשי ס

הגגה ב̇ והיא חעליה הגגה ויקרא שמואל
אל שאול ◦ בהרויח הגג כת ◦

נביאים ד̇ חס בסיפ̇ חבל נבאים והבידו וידי
כל יודעו היתה למשל ◦

בואי ג̇ מל שבעת ימים תוחל בואי שכבי
עמו עדי צפון ◦

הָעִיר וַיְדַבֵּר עִם שָׁאוּל עַל
הַגָּג׃ וַיַּשְׁכִּמוּ וַיְהִי כַּעֲלוֹת
הַשַּׁחַר וַיִּקְרָא שְׁמוּאֵל
אֶל שָׁאוּל הַגָּג לֵאמֹר
קוּמָה וַאֲשַׁלְּחֶךָּ וַיָּקָם שָׁאוּל
וַיֵּצְאוּ שְׁנֵיהֶם הוּא וּשְׁמוּאֵל
הַחוּצָה׃ הֵמָּה יוֹרְדִים
בִּקְצֵה הָעִיר וּשְׁמוּאֵל
אָמַר אֶל שָׁאוּל אֱמֹר
לַנַּעַר וְיַעֲבֹר לְפָנֵינוּ וַיַּעֲבֹר
וְאַתָּה עֲמֹד כַּיּוֹם וְאַשְׁמִיעֲךָ
אֶת דְּבַר אֱלֹהִים׃

וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל אֶת פַּךְ הַשֶּׁמֶן
וַיִּצֹק עַל רֹאשׁוֹ וַיִּשָּׁקֵהוּ
וַיֹּאמֶר הֲלוֹא כִּי מְשָׁחֲךָ יְהוָה
עַל נַחֲלָתוֹ לְנָגִיד׃ בְּלֶכְתְּךָ
הַיּוֹם מֵעִמָּדִי וּמָצָאתָ שְׁנֵי
אֲנָשִׁים עִם קְבֻרַת רָחֵל בִּגְבוּל
בִּנְיָמִן בְּצֶלְצַח וְאָמְרוּ אֵלֶיךָ
נִמְצְאוּ הָאֲתֹנוֹת אֲשֶׁר הָלַכְתָּ
לְבַקֵּשׁ וְהִנֵּה נָטַשׁ אָבִיךָ
אֶת דִּבְרֵי הָאֲתֹנוֹת וְדָאַג
לָכֶם לֵאמֹר מָה אֶעֱשֶׂה לִבְנִי
וְחָלַפְתָּ מִשָּׁם וָהָלְאָה וּבָאתָ
עַד אֵלוֹן תָּבוֹר וּמְצָאוּךָ שָּׁם
שְׁלֹשָׁה אֲנָשִׁים עֹלִים אֶל
הָאֱלֹהִים בֵּית אֵל אֶחָד נֹשֵׂא

שְׁלֹשָׁה גְדָיִים וְאֶחָד נֹשֵׂא
שְׁלֹשֶׁת כִּכְּרוֹת לֶחֶם וְאֶחָד
נֹשֵׂא נֵבֶל יָיִן׃ וְשָׁאֲלוּ לְךָ
לְשָׁלוֹם וְנָתְנוּ לְךָ שְׁתֵּי לֶחֶם
וְלָקַחְתָּ מִיָּדָם׃ אַחַר כֵּן תָּבוֹא
גִּבְעַת הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר שָׁם
נְצִבֵי פְלִשְׁתִּים וִיהִי כְבֹאֲךָ
שָׁם הָעִיר וּפָגַעְתָּ חֶבֶל
נְבִאִים יֹרְדִים מֵהַבָּמָה
וְלִפְנֵיהֶם נֵבֶל וְתֹף וְחָלִיל
וְכִנּוֹר וְהֵמָּה מִתְנַבְּאִים׃
וְצָלְחָה עָלֶיךָ רוּחַ יְהוָה
וְהִתְנַבִּיתָ עִמָּם וְנֶהְפַּכְתָּ
לְאִישׁ אַחֵר׃ וְהָיָה כִּי תְבֹאֶינָה
הָאֹתוֹת הָאֵלֶּה לָךְ עֲשֵׂה
לְךָ אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדֶךָ כִּי
הָאֱלֹהִים עִמָּךְ׃ וְיָרַדְתָּ לְפָנַי
הַגִּלְגָּל וְהִנֵּה אָנֹכִי יֹרֵד
אֵלֶיךָ לְהַעֲלוֹת עֹלוֹת לִזְבֹּחַ
זִבְחֵי שְׁלָמִים שִׁבְעַת יָמִים
תּוֹחֵל עַד בּוֹאִי אֵלֶיךָ
וְהוֹדַעְתִּי לְךָ אֵת אֲשֶׁר
תַּעֲשֶׂה׃ וְהָיָה כְּהַפְנֹתוֹ
שִׁכְמוֹ לָלֶכֶת מֵעִם שְׁמוּאֵל
וַיַּהֲפָךְ לוֹ אֱלֹהִים לֵב אַחֵר
וַיָּבֹאוּ כָּל הָאֹתוֹת הָאֵלֶּה
בַּיּוֹם הַהוּא׃
וַיָּבֹאוּ שָׁם הַגִּבְעָתָה

וְהִנֵּה חֶבֶל נְבִאִים לִקְרָאתוֹ
וַתִּצְלַח עָלָיו רוּחַ אֱלֹהִים
וַיִּתְנַבֵּא בְּתוֹכָם׃ וַיְהִי כָּל
יוֹדְעוֹ מֵאִתְּמוֹל שִׁלְשֹׁם
וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה עִם נְבִאִים
נִבָּא וַיֹּאמֶר
הָעָם אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ מַה
זֶּה הָיָה לְבֶן קִישׁ הֲגַם
שָׁאוּל בַּנְּבִיאִם׃ וַיַּעַן
אִישׁ מִשָּׁם וַיֹּאמֶר וּמִי
אֲבִיהֶם עַל כֵּן הָיְתָה
לְמָשָׁל הֲגַם שָׁאוּל
בַּנְּבִאִים׃ וַיְכַל מֵהִתְנַבּוֹת
וַיָּבֹא הַבָּמָה׃ וַיֹּאמֶר דּוֹד
שָׁאוּל אֵלָיו וְאֶל נַעֲרוֹ
אָן הֲלַכְתֶּם וַיֹּאמֶר לְבַקֵּשׁ
אֶת הָאֲתֹנוֹת וַנִּרְאֶה כִּי
אַיִן וַנָּבוֹא אֶל שְׁמוּאֵל
וַיֹּאמֶר דּוֹד שָׁאוּל הַגִּידָה
נָּא לִי מָה אָמַר לָכֶם
שְׁמוּאֵל׃ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל
אֶל דּוֹדוֹ הַגֵּד הִגִּיד לָנוּ כִּי
נִמְצְאוּ הָאֲתֹנוֹת וְאֶת
דְּבַר הַמְּלוּכָה לֹא הִגִּיד
לוֹ אֲשֶׁר אָמַר שְׁמוּאֵל׃

וַיַּצְעֵק שְׁמוּאֵל אֶת הָעָם
אֶל יְהוָה הַמִּצְפָּה׃ וַיֹּאמֶר

דבר אלהים ג̇ ואשמיעך ואמר אחוד ויהי בלולה
מהוא ◦ ד״ב ימים ◦

ויעבר ג̇ רפ̇ אמר לנער אחד הנערים החרישו
ממני ◦ ומצאוך ב̇ בצלצח וחלפת משם ◦

תבאינה ב̇ כת כן והיה כי תבאינה תובלנה
בשמחת וגיל ◦

ויבקשהו ב׳ וחד ויבקשהו ולא נמצא וישב בצר לו על יהוה

בלבם ט׳ אשר נגע אלהים שמעו אלי למען תפש את בית ישראל ולא יעקו אליו ואמרו אלפי יהודה אל יאמרו בלבם אחריו בלבם חרבם תבוא גם את העלם כל הטוב ב׳ עשה אתה לנו ועשיתם לנו

אל בני ישראל

כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי העליתי את ישראל ממצרים ואציל אתכם מיד מצרים ומיד כל הממלכות הלחצים אתכם ואתם היום מאסתם את אלהיכם אשר הוא מושיע לכם מכל רעותיכם וצרתיכם ותאמרו לו כי מלך תשים עלינו ועתה התיצבו לפני יהוה לשבטיכם ולאלפיכם ויקרב שמואל את כל שבטי ישראל וילכד שבט בנימן ויקרב את שבט בנימן למשפחתו ותלכד משפחת המטרי וילכד שאול בן קיש ויבקשהו ולא נמצא וישאלו עוד ביהוה הבא עוד הלם איש

ויאמר יהוה הנה הוא נחבא אל הכלים וירצו ויקחהו משם ויתיצב בתוך העם ויגבה מכל העם משכמו ומעלה ויאמר שמואל אל כל העם הראיתם אשר בחר בו יהוה כי אין כמהו בכל העם וירעו כל העם ויאמרו יחי המלך

וידבר שמואל אל העם את משפט המלכה ויכתב בספר וינח לפני יהוה וישלח שמואל את כל העם איש לביתו וגם שאול הלך לביתו גבעתה וילכו עמו החיל אשר נגע אלהים בלבם ובני בליעל אמרו מה ישענו זה ויבזהו ולא הביאו לו מנחה ויהי כמחריש

ויעל נחש העמוני ויחן על יבש גלעד ויאמרו כל אנשי יביש אל נחש כרת לנו ברית ונעבדך ויאמר אליהם נחש העמוני בזאת אכרת לכם בנקור לכם כל עין ימין ושמתיה חרפה על כל ישראל ויאמרו אליו זקני יביש הרף לנו שבעת ימים ונשלחה מלאכים בכל גבול ישראל ואם אין מושיע אתנו ויצאנו אליך

ויבאו המלאכים גבעת שאול וידברו הדברים באזני העם וישאו כל העם את קולם ויבכו והנה שאול בא אחרי הבקר מן השדה ויאמר שאול מה לעם כי יבכו ויספרו לו את דברי אנשי יביש ותצלח רוח אלהים על שאול בשמעו את הדברים האלה ויחר אפו מאד ויקח צמד בקר וינתחהו וישלח בכל גבול ישראל ביד המלאכים לאמר אשר איננו יצא אחרי שאול ואחר שמואל כה יעשה לבקרו ויפל פחד יהוה על העם ויצאו כאיש אחד ויפקדם בבזק ויהיו בני ישראל שלש מאות אלף ואיש יהודה שלשים אלף ויאמרו למלאכים הבאים כה תאמרון לאיש יביש גלעד מחר תהיה לכם תשועה בחם השמש ויבאו המלאכים ויגידו לאנשי יביש וישמחו ויאמרו אנשי יביש מחר נצא אליכם ועשיתם לנו ככל הטוב בעיניכם

הראיתם ג׳ אשר בחר בו יהוה והאיש העלה כי שלה בן המריצה

על שאול ה׳ ויצלח ויצא דוד ומשכרו וכבד המלחמה ודברי מיים ומלשד אל הכלים ב׳ הנה הוא נחבא וצמית והלכת

וישמחו ג׳ ויגידו לאנשי יביש ויהי כראות כל העם ויבחו ביום ההוא

42

וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַיָּשֶׂם
שָׁאוּל אֶת־הָעָם שְׁלֹשָׁה
רָאשִׁים וַיָּבֹאוּ בְתוֹךְ־הַמַּחֲנֶה
בְּאַשְׁמֹרֶת הַבֹּקֶר וַיַּכּוּ אֶת־
עַמּוֹן עַד־חֹם הַיּוֹם וַיְהִי
הַנִּשְׁאָרִים וַיָּפֻצוּ וְלֹא נִשְׁאֲרוּ־
בָם שְׁנַיִם יָחַד׃ וַיֹּאמֶר הָעָם
אֶל־שְׁמוּאֵל מִי הָאֹמֵר
שָׁאוּל יִמְלֹךְ עָלֵינוּ תְּנוּ
הָאֲנָשִׁים וּנְמִיתֵם׃ וַיֹּאמֶר
שָׁאוּל לֹא־יוּמַת אִישׁ בַּיּוֹם
הַזֶּה כִּי הַיּוֹם עָשָׂה־יְהוָה
תְּשׁוּעָה בְּיִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר
שְׁמוּאֵל אֶל־הָעָם לְכוּ
וְנֵלְכָה הַגִּלְגָּל וּנְחַדֵּשׁ שָׁם
הַמְּלוּכָה׃ וַיֵּלְכוּ כָל־הָעָם
הַגִּלְגָּל וַיַּמְלִכוּ שָׁם אֶת־
שָׁאוּל לִפְנֵי יְהוָה בַּגִּלְגָּל
וַיִּזְבְּחוּ־שָׁם זְבָחִים שְׁלָמִים
לִפְנֵי יְהוָה וַיִּשְׂמַח שָׁם
שָׁאוּל וְכָל־אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל
עַד־מְאֹד׃

וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־כָּל־
יִשְׂרָאֵל הִנֵּה שָׁמַעְתִּי בְקֹלְכֶם
לְכֹל אֲשֶׁר־אֲמַרְתֶּם לִי
וָאַמְלִיךְ עֲלֵיכֶם מֶלֶךְ׃ וְעַתָּה
הִנֵּה הַמֶּלֶךְ מִתְהַלֵּךְ לִפְנֵיכֶם
וַאֲנִי זָקַנְתִּי וָשַׂבְתִּי וּבָנַי הִנָּם
אִתְּכֶם וַאֲנִי הִתְהַלַּכְתִּי לִפְנֵיכֶם
מִנְּעֻרַי עַד־הַיּוֹם הַזֶּה׃ הִנְנִי
עֲנוּ בִי נֶגֶד יְהוָה וְנֶגֶד מְשִׁיחוֹ
אֶת־שׁוֹר מִי לָקַחְתִּי וַחֲמוֹר
מִי לָקַחְתִּי וְאֶת־מִי עָשַׁקְתִּי
אֶת־מִי רַצּוֹתִי וּמִיַּד־מִי
לָקַחְתִּי כֹפֶר וְאַעְלִים עֵינַי
בּוֹ וְאָשִׁיב לָכֶם׃ וַיֹּאמְרוּ לֹא
עֲשַׁקְתָּנוּ וְלֹא רַצּוֹתָנוּ וְלֹא־
לָקַחְתָּ מִיַּד־אִישׁ מְאוּמָה׃
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עֵד יְהוָה
בָּכֶם וְעֵד מְשִׁיחוֹ הַיּוֹם הַזֶּה
כִּי לֹא מְצָאתֶם בְּיָדִי
מְאוּמָה וַיֹּאמֶר עֵד׃

וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־הָעָם
יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־מֹשֶׁה
וְאֶת־אַהֲרֹן וַאֲשֶׁר הֶעֱלָה
אֶת־אֲבֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
וְעַתָּה הִתְיַצְּבוּ וְאִשָּׁפְטָה
אִתְּכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֵת כָּל־
צִדְקוֹת יְהוָה אֲשֶׁר־עָשָׂה
אִתְּכֶם וְאֶת־אֲבוֹתֵיכֶם׃
כַּאֲשֶׁר־בָּא יַעֲקֹב מִצְרָיִם
וַיִּזְעֲקוּ אֲבֹתֵיכֶם אֶל־יְהוָה
וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־
אַהֲרֹן וַיּוֹצִיאוּ אֶת־אֲבֹתֵיכֶם
מִמִּצְרַיִם וַיֹּשִׁבוּם בַּמָּקוֹם

הַזֶּה׃ וַיִּשְׁכְּחוּ אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֵיהֶם וַיִּמְכֹּר אֹתָם בְּיַד
סִיסְרָא שַׂר־צְבָא חָצוֹר
וּבְיַד־פְּלִשְׁתִּים וּבְיַד מֶלֶךְ
מוֹאָב וַיִּלָּחֲמוּ בָּם׃ וַיִּזְעֲקוּ
אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר חָטָאנוּ
כִּי עָזַבְנוּ אֶת־יְהוָה וַנַּעֲבֹד
אֶת־הַבְּעָלִים וְאֶת־הָעַשְׁתָּרוֹת
וְעַתָּה הַצִּילֵנוּ מִיַּד אֹיְבֵינוּ
וְנַעַבְדֶךָּ׃ וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־
יְרֻבַּעַל וְאֶת־בְּדָן וְאֶת־יִפְתָּח
וְאֶת־שְׁמוּאֵל וַיַּצֵּל אֶתְכֶם
מִיַּד אֹיְבֵיכֶם מִסָּבִיב וַתֵּשְׁבוּ
בֶּטַח׃ וַתִּרְאוּ כִּי־נָחָשׁ מֶלֶךְ
בְּנֵי־עַמּוֹן בָּא עֲלֵיכֶם וַתֹּאמְרוּ
לִי לֹא כִּי־מֶלֶךְ יִמְלֹךְ עָלֵינוּ
וַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם מַלְכְּכֶם׃
וְעַתָּה הִנֵּה הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר
בְּחַרְתֶּם אֲשֶׁר שְׁאֶלְתֶּם
וְהִנֵּה נָתַן יְהוָה עֲלֵיכֶם מֶלֶךְ׃
אִם־תִּירְאוּ אֶת־יְהוָה וַעֲבַדְתֶּם
אֹתוֹ וּשְׁמַעְתֶּם בְּקֹלוֹ וְלֹא
תַמְרוּ אֶת־פִּי יְהוָה וִהְיִתֶם
גַּם־אַתֶּם וְגַם־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר
מָלַךְ עֲלֵיכֶם אַחַר יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם׃ וְאִם־לֹא תִשְׁמְעוּ
בְּקוֹל יְהוָה וּמְרִיתֶם אֶת־פִּי
יְהוָה וְהָיְתָה יַד־יְהוָה בָּכֶם

ובאבותיכם: גם עתה התיצבו
וראו את הדבר הגדול הזה
אשר יהוה עשה לעיניכם
הלוא קציר חטים היום
אקרא אל יהוה ויתן קלות
ומטר ודעו וראו כי רעתכם
רבה אשר עשיתם בעיני
יהוה לשאול לכם מלך
ויקרא שמואל אל
יהוה ויתן יהוה קלת ומטר
ביום ההוא ויירא כל העם
מאד את יהוה ואת שמואל
ויאמרו כל העם אל
שמואל התפלל בעד
עבדיך אל יהוה אלהיך
ואל נמות כי יספנו על
כל חטאתינו רעה לשאל
לנו מלך: ויאמר שמואל
אל העם אל תיראו אתם
עשיתם את כל הרעה
הזאת אך אל תסורו
מאחרי יהוה ועבדתם
את יהוה בכל לבבכם
ולא תסורו כי אחרי התהו
אשר לא יועילו ולא
יצילו כי תהו המה: כי
לא יטש יהוה את עמו
בעבור שמו הגדול כי

הואיל יהוה לעשות אתכם
לו לעם: גם אנכי חלילה
לי מחטא ליהוה מחדל
להתפלל בעדכם והוריתי
אתכם בדרך הטובה
והישרה: אך יראו את
יהוה ועבדתם אתו באמת
בכל לבבכם כי ראו את
אשר הגדל עמכם: ואם
הרע תרעו גם אתם גם
מלככם תספו:

בן שנה שאול במלכו
ושתי שנים מלך על
ישראל: ויבחר לו שאול
שלשת אלפים מישראל
ויהיו עם שאול אלפים
במכמש ובהר בית אל
ואלף היו עם יונתן בגבעת
בנימן ויתר העם שלח
איש לאהליו: ויך יונתן
את נציב פלשתים אשר
בגבע וישמעו פלשתים
ושאול תקע בשופר בכל
הארץ לאמר ישמעו
העברים: וכל ישראל
שמעו לאמר הכה שאול
את נציב פלשתים וגם

נבאש ישראל בפלשתים
ויצעקו העם אחרי שאול
הגלגל: ופלשתים נאספו
להלחם עם ישראל
שלשים אלף רכב וששת
אלפים פרשים ועם כחול
אשר על שפת הים לרב
ויעלו ויחנו במכמש
קדמת בית און: ואיש
ישראל ראו כי צר לו כי
נגש העם ויתחבאו העם
במערות ובחוחים ובסלעים
ובצרחים ובברות: ועברים
עברו את הירדן ארץ גד
וגלעד ושאול עודנו
בגלגל וכל העם חרדו
אחריו: וייחל שבעת
ימים למועד אשר שמואל
ולא בא שמואל הגלגל
ויפץ העם מעליו: ויאמר
שאול הגשו אלי העלה
והשלמים ויעל העלה
ויהי ככלתו להעלות
העלה והנה שמואל בא
ויצא שאול לקראתו
לברכו: ויאמר שמואל
מה עשית ויאמר שאול
כי ראיתי כי נפץ העם

ולא בא ג ולא בא שמואל ולא בא בכנו
ולא בא עליהם ב

ז פסוק׳ מלין ז מלין מן צד ושבע מלין מן צד ומציעתה כתב וחרש לא ימצא ומי ישמע לכם וטהרתים מכל עונם וחמשה ועשרים אלף ממתים
וידך יהוה ויהי איוב אחרי זאת ועשר למבצרי מעוזה ס חליתי ב׳ ונל ופני יהוה לא חליתי חליתי פניו בכלבב ס

מעלי ואתה לא באת למועד
הימים ופלשתים נאספים
מכמש ואמר עתה ירדו
פלשתים אלי הגלגל ופני
יהוה לא חליתי ואתאפק
ואעלה העלה
ויאמר שמואל אל
שאול נסכלת לא שמרת
את מצות יהוה אלהיך
אשר צוך כי עתה הכין יהוה
את ממלכתך אל ישראל
עד עולם ועתה ממלכתך
לא תקום בקש יהוה לו
איש כלבבו ויצוהו יהוה
לנגיד על עמו כי לא שמרת
את אשר צוך יהוה
ויקם שמואל ויעל
מן הגלגל גבעת בנימן
ויפקד שאול את העם
הנמצאים עמו כשש מאות
איש ושאול ויונתן בנו
והעם הנמצא עמם ישבים
בגבע בנימן ופלשתים חנו
במכמש ויצא המשחית
ממחנה פלשתים שלשה
ראשים הראש אחד יפנה
אל דרך עפרה אל ארץ
שועל והראש אחד יפנה

דרך בית חרון והראש אחד
יפנה דרך הגבול הנשקף
על גי הצבעים המדברה
וחרש לא ימצא
בכל ארץ ישראל כי אמר
פלשתים פן יעשו העברים
חרב או חנית וירדו כל
ישראל הפלשתים ללטוש
איש את מחרשתו ואת
אתו ואת קרדמו ואת
מחרשתו והיתה הפצירה
פים למחרשת ולאתים
ולשלש קלשון ולהקר׳
ולהקרדמים ולהציב
הדרבן והיה ביום מלחמת
ולא נמצא חרב וחנית ביד
כל העם אשר את שאול
ואת יונתן ותמצא לשאול
וליונתן בנו ויצא מצב
פלשתים אל מעבר מכמש
ויהי היום ויאמר
יונתן בן שאול אל הנער
נשא כליו לכה ונעברה
אל מצב פלשתים אשר
מעבר הלז ולאביו לא
הגיד ושאול יושב בקצה
הגבעה תחת הרמון אשר
במגרון והעם אשר עמו

כשש מאות איש ואחיה
בן אחטוב אחי איכבוד
בן פינחס בן עלי כהן יהוה
בשלו נשא אפוד והעם
לא ידע כי הלך יונתן
ובין המעברות אשר בקש
יונתן לעבר על מצב
פלשתים שן הסלע
מהעבר מזה ושן הסלע
מהעבר מזה ושם האחד
בוצץ ושם האחד סנה
השן האחד מצוק מצפון
מול מכמש והאחד מנגב
מול גבע
ויאמר יהונתן אל
הנער נשא כליו לכה
ונעברה אל מצב הערלים
האלה אולי יעשה יהוה
לנו כי אין ליהוה מעצור
להושיע ברב או במעט
ויאמר לו נשא כליו עשה
כל אשר בלבבך נטה לך
הנני עמך כלבבך
ויאמר יהונתן הנה
אנחנו עברים אל האנשים
ונגלינו אליהם אם כה
יאמרו אלינו דמו עד הגיענו
אליכם ועמדנו תחתינו

על עמו ה׳ וסימנהון לנגיד למשחך למלך ויתנא
יהוה יוסף יהוה דדב׳ ימים כי חמל ס

ואעלה ג׳ ואתאפק באש מחניכם את שרי
יהודה ס הנמצאים עמו ב׳ שמואל ובמלואה ס

במעט ב׳ להושיע ברב ועלה ועינם במעט
גוי ס כלבבך ב׳ הנני עמך יתן לך ס

ולא נעלה אליהם ואם כה
יאמרו עלו עלינו ועלינו
כי נתנם יהוה בידנו וזה לנו
האות ויגלו שניהם אל
מצב פלשתים ויאמרו
פלשתים הנה עברים יצאים
מן החרים אשר התחבאו
שם ויענו אנשי המצבה
את יונתן ואת נשא כליו
ויאמרו עלו אלינו ונודיעה
אתכם דבר

ויאמר יונתן אל נשא כליו
עלה אחרי כי נתנם יהוה
ביד ישראל ויעל יונתן על
ידיו ועל רגליו ונשא כליו
אחריו ויפלו לפני יונתן
ונשא כליו ממותת אחריו
ותהי המכה הראשנה אשר
הכה יונתן ונשא כליו
כעשרים איש כבחצי
מענה צמד שדה ותהי
חרדה במחנה בשדה ובכל
העם המצב והמשחית
חרדו גם המה ותרגז הארץ
ותהי לחרדת אלהים
ויראו הצפים לשאול
בגבעת בנימן והנה ההמון
נמוג וילך והלם

ויאמר שאול לעם אשר
אתו פקדו נא וראו מי הלך
מעמנו ויפקדו והנה אין
יונתן ונשא כליו ויאמר
שאול לאחיה הגישה
ארון האלהים כי היה
ארון האלהים ביום ההוא
ובני ישראל ויהי עד דבר
שאול אל הכהן וההמון
אשר במחנה פלשתים
וילך הלוך ורב

ויאמר שאול אל הכהן
אסף ידך ויזעק שאול
וכל העם אשר אתו ויבאו
עד המלחמה והנה היתה
חרב איש ברעהו מהומה
גדולה מאד והעברים היו
לפלשתים כאתמול שלשום
אשר עלו עמם במחנה
סביב וגם המה להיות עם
ישראל אשר עם שאול
ויונתן וכל איש ישראל
המתחבאים בהר אפרים
שמעו כי נסו פלשתים
וידבקו גם המה אחריהם
במלחמה ויושע יהוה
ביום ההוא את ישראל

והמלחמה עברה את בית
און ואיש ישראל נגש
ביום ההוא ויאל שאול
את העם לאמר ארור
האיש אשר יאכל לחם
עד הערב ונקמתי מאיבי
ולא טעם כל העם לחם
וכל הארץ באו ביער
ויהי דבש על פני השדה
ויבא העם אל היער והנה
הלך דבש ואין משיג ידו
אל פיו כי ירא העם את
השבעה ויונתן לא שמע
בהשביע אביו את העם
וישלח את קצה המטה
אשר בידו ויטבל אותה
ביערת הדבש וישב ידו
אל פיו ותראנה עיניו
ויען איש מהעם ויאמר השבע
השביע אביך את העם
לאמר ארור האיש אשר
יאכל לחם היום ויעף העם
ויאמר יונתן עכר אבי את
הארץ ראו נא כי ארו עיני
כי טעמתי מעט דבש הזה
אף כי לוא אכל אכל
היום העם משלל איביו
אשר מצא כי עתה לא

רבתה מכה בפלשתים׃ ויכו
ביום ההוא בפלשתים ממכמש
אילנה ויעף העם מאד׃ ויעש
העם אל שלל ויקחו צאן
ובקר ובני בקר וישחטו ארצה
ויאכל העם על הדם׃ ויגידו
לשאול לאמר הנה העם
חטאים ליהוה לאכל
על הדם ויאמר בגדתם גלו
אלי היום אבן גדולה׃ ויאמר
שאול פצו בעם ואמרתם
להם הגישו אלי איש שורו
ואיש שיהו ושחטתם בזה
ואכלתם ולא תחטאו ליהוה
לאכל אל הדם ויגשו כל
העם איש שורו בידו הלילה
וישחטו שם׃ ויבן שאול
מזבח ליהוה אתו החל
לבנות מזבח ליהוה׃
ויאמר שאול נרדה אחרי
פלשתים לילה ונבזה בהם
עד אור הבקר ולא נשאר
בהם איש ויאמרו כל הטוב
בעיניך עשה
ויאמר הכהן נקרבה הלם
אל האלהים׃ וישאל
שאול באלהים הארד
אחרי פלשתים התתנם

ביד ישראל ולא ענהו ביום
ההוא׃ ויאמר שאול גשו
הלם כל פנות העם ודעו
וראו במה היתה החטאת
הזאת היום׃ כי חי יהוה
המושיע את ישראל כי
אם ישנו ביונתן בני כי מות
ימות ואין ענהו מכל העם׃
ויאמר אל כל ישראל אתם
תהיו לעבר אחד ואני
ויונתן בני נהיה לעבר
אחד ויאמרו העם אל
שאול הטוב בעיניך עשה׃
ויאמר שאול אל
יהוה אלהי ישראל הבה
תמים וילכד יונתן ושאול
והעם יצאו׃ ויאמר שאול
הפילו ביני ובין יונתן בני
וילכד יונתן׃ ויאמר שאול
אל יונתן הגידה לי מה
עשיתה ויגד לו יונתן
ויאמר טעם טעמתי
בקצה המטה אשר בידי
מעט דבש הנני אמות׃
ויאמר שאול כה
יעשה אלהים וכה יסף
כי מות תמות יונתן׃ ויאמר
העם אל שאול היונתן ימות

אשר עשה הישועה הגדולה
הזאת בישראל חלילה
חי יהוה אם יפל משערת
ראשו ארצה כי עם
אלהים עשה היום הזה
ויפדו העם את יונתן ולא
מת׃ ויעל שאול
מאחרי פלשתים ופלשתים
הלכו למקומם׃ ושאול לכד
המלוכה על ישראל וילחם
סביב בכל איביו במואב
ובבני עמון ובאדום ובמלכי
צובה ובפלשתים ובכל
אשר יפנה ירשיע׃ ויעש
חיל ויך את עמלק ויצל
את ישראל מיד שסהו׃

ויהיו בני שאול יונתן וישוי
ומלכי שוע ושם שתי בנתיו
שם הבכירה מרב ושם
הקטנה מיכל׃ ושם אשת
שאול אחינעם בת אחימעץ
ושם שר צבאו אבינר בן
נר דוד שאול׃ וקיש אבי
שאול ונר אבי אבנר בן
אביאל׃ ותהי
המלחמה חזקה על פלשתים
כל ימי שאול וראה שאול

כל איש גבור וכל בן חיל
ויאספהו אליו
ויאמר שמואל אל שאול
אתי שלח יהוה למשחך
למלך על עמו על ישראל
ועתה שמע לקול דברי
יהוה כה אמר
יהוה צבאות פקדתי את
אשר עשה עמלק לישראל
אשר שם לו בדרך בעלתו
ממצרים עתה לך והכיתה
את עמלק והחרמתם
את כל אשר לו ולא תחמל
עליו והמתה מאיש עד
אשה מעלל ועד יונק
משור ועד שה מגמל
ועד חמור וישמע
שאול את העם ויפקדם
בטלאים מאתים אלף
רגלי ועשרת אלפים את
איש יהודה ויבא שאול
עד עיר עמלק וירב בנחל
ויאמר שאול אל הקיני
לכו סרו רדו מתוך עמלקי
פן אספך עמו ואתה
עשיתה חסד עם כל בני
ישראל בעלותם ממצרים
ויסר קיני מתוך עמלק

ויך שאול את עמלק
מחוילה בואך שור אשר
על פני מצרים ויתפש את
אגג מלך עמלק חי ואת
כל העם החרים לפי חרב
ויחמל שאול והעם על
אגג ועל מיטב הצאן
והבקר והמשנים ועל
הכרים ועל כל הטוב
ולא אבו החרימם וכל
המלאכה נמבזה ונמס
אתה החרימו

ויהי דבר יהוה אל שמואל
לאמר נחמתי כי המלכתי
את שאול למלך כי שב
מאחרי ואת דברי לא
הקים ויחר לשמואל
ויזעק אל יהוה כל הלילה
וישכם שמואל לקראת
שאול בבקר ויגד לשמואל
לאמר בא שאול הכרמלה
והנה מציב לו יד ויסב
ויעבר וירד הגלגל ויבא
שמואל אל שאול ויאמר
לו שאול ברוך אתה
ליהוה הקימתי את דבר
יהוה ויאמר שמואל ומה

קול הצאן הזה באזני וקול
הבקר אשר אנכי שמע
ויאמר שאול מעמלקי
הביאום אשר חמל העם
על מיטב הצאן והבקר
למען זבח ליהוה אלהיך
ואת היותר החרמנו

ויאמר שמואל אל שאול
הרף ואגידה לך את אשר
דבר יהוה אלי הלילה
ויאמרו לו דבר
ויאמר שמואל הלוא
אם קטן אתה בעיניך
ראש שבטי ישראל אתה
וימשחך יהוה למלך על
ישראל וישלחך יהוה
בדרך ויאמר לך והחרמתה
את החטאים את עמלק
ונלחמת בו עד כלותם
אתם ולמה לא שמעת
בקול יהוה ותעט אל
השלל ותעש הרע בעיני
יהוה ויאמר
שאול אל שמואל אשר
שמעתי בקול יהוה ואלך
בדרך אשר שלחני יהוה
ואביא את אגג מלך עמלק

נצח ד׳ בלשנ וגב׳ נצח לנצח נצחים ודנצח והחוד ונביא עד דוד אבותיו

נגד זקני עמי ב׳ עתה כבדני נא ונגד נגד הישבים ונגד

כל לשון אבל על בר מן ג׳ ולא יסף שמואל עד מתי אתה וקראו אבי אל אבל

וְאֶת־עֲמָלֵק הֶחֱרַמְתִּי׃ וַיִּקַּח
הָעָם מֵהַשָּׁלָל צֹאן וּבָקָר
רֵאשִׁית הַחֵרֶם לִזְבֹּחַ לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ בַּגִּלְגָּל׃
וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל הַחֵפֶץ
לַיהוָה בְּעֹלוֹת וּזְבָחִים
כִּשְׁמֹעַ בְּקוֹל יְהוָה הִנֵּה
שְׁמֹעַ מִזֶּבַח טוֹב לְהַקְשִׁיב
מֵחֵלֶב אֵילִים׃ כִּי חַטַּאת
קֶסֶם מֶרִי וְאָוֶן וּתְרָפִים
הַפְצַר יַעַן מָאַסְתָּ אֶת
דְּבַר יְהוָה וַיִּמְאָסְךָ מִמֶּלֶךְ׃
וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל
שְׁמוּאֵל חָטָאתִי כִּי עָבַרְתִּי
אֶת פִּי יְהוָה וְאֶת דְּבָרֶיךָ
כִּי יָרֵאתִי אֶת הָעָם וָאֶשְׁמַע
בְּקוֹלָם׃ וְעַתָּה שָׂא נָא אֶת
חַטָּאתִי וְשׁוּב עִמִּי
וְאֶשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה׃ וַיֹּאמֶר
שְׁמוּאֵל אֶל שָׁאוּל לֹא
אָשׁוּב עִמָּךְ כִּי מָאַסְתָּה
אֶת דְּבַר יְהוָה וַיִּמְאָסְךָ
יְהוָה מִהְיוֹת מֶלֶךְ עַל
יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּסֹּב
שְׁמוּאֵל לָלֶכֶת וַיַּחֲזֵק בִּכְנַף
מְעִילוֹ וַיִּקָּרַע׃
וַיֹּאמֶר אֵלָיו שְׁמוּאֵל
קָרַע יְהוָה אֶת מַמְלְכוּת

יִשְׂרָאֵל מֵעָלֶיךָ הַיּוֹם וּנְתָנָהּ
לְרֵעֲךָ הַטּוֹב מִמֶּךָּ׃
וְגַם נֵצַח יִשְׂרָאֵל לֹא
יְשַׁקֵּר וְלֹא יִנָּחֵם כִּי לֹא
אָדָם הוּא לְהִנָּחֵם׃ וַיֹּאמֶר
חָטָאתִי עַתָּה כַּבְּדֵנִי נָא
נֶגֶד זִקְנֵי עַמִּי וְנֶגֶד יִשְׂרָאֵל
וְשׁוּב עִמִּי וְהִשְׁתַּחֲוֵיתִי
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ וַיָּשָׁב
שְׁמוּאֵל אַחֲרֵי שָׁאוּל
וַיִּשְׁתַּחוּ שָׁאוּל לַיהוָה׃
וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל הַגִּישׁוּ
אֵלַי אֶת אֲגַג מֶלֶךְ עֲמָלֵק
וַיֵּלֶךְ אֵלָיו אֲגַג מַעֲדַנֹּת
וַיֹּאמֶר אֲגָג אָכֵן סָר מַר
הַמָּוֶת׃ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל
כַּאֲשֶׁר שִׁכְּלָה נָשִׁים חַרְבֶּךָ
כֵּן תִּשְׁכַּל מִנָּשִׁים אִמֶּךָ
וַיְשַׁסֵּף שְׁמוּאֵל אֶת אֲגָג
לִפְנֵי יְהוָה בַּגִּלְגָּל׃
וַיֵּלֶךְ שְׁמוּאֵל הָרָמָתָה
וְשָׁאוּל עָלָה אֶל בֵּיתוֹ גִּבְעַת
שָׁאוּל׃ וְלֹא יָסַף שְׁמוּאֵל
לִרְאוֹת אֶת שָׁאוּל עַד יוֹם
מוֹתוֹ כִּי הִתְאַבֵּל שְׁמוּאֵל
אֶל שָׁאוּל וַיהוָה נִחָם כִּי
הִמְלִיךְ אֶת שָׁאוּל עַל
יִשְׂרָאֵל׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל שְׁמוּאֵל
עַד מָתַי אַתָּה מִתְאַבֵּל אֶל
שָׁאוּל וַאֲנִי מְאַסְתִּיו מִמְּלֹךְ
עַל יִשְׂרָאֵל מַלֵּא קַרְנְךָ
שֶׁמֶן וְלֵךְ אֶשְׁלָחֲךָ אֶל
יִשַׁי בֵּית הַלַּחְמִי כִּי רָאִיתִי
בְּבָנָיו לִי מֶלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר
שְׁמוּאֵל אֵיךְ אֵלֵךְ וְשָׁמַע
שָׁאוּל וַהֲרָגָנִי וַיֹּאמֶר
יְהוָה עֶגְלַת בָּקָר תִּקַּח
בְּיָדֶךָ וְאָמַרְתָּ לִזְבֹּחַ לַיהוָה
בָּאתִי׃ וְקָרָאתָ לְיִשַׁי
בַּזָּבַח וְאָנֹכִי אוֹדִיעֲךָ אֵת
אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה וּמָשַׁחְתָּ לִי
אֵת אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ׃ וַיַּעַשׂ
שְׁמוּאֵל אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה וַיָּבֹא בֵּית לָחֶם וַיֶּחֶרְדוּ
זִקְנֵי הָעִיר לִקְרָאתוֹ
וַיֹּאמֶר שָׁלֹם בּוֹאֶךָ׃ וַיֹּאמֶר
שָׁלוֹם לִזְבֹּחַ לַיהוָה בָּאתִי
הִתְקַדְּשׁוּ וּבָאתֶם אִתִּי בַּזָּבַח
וַיְקַדֵּשׁ אֶת יִשַׁי וְאֶת בָּנָיו
וַיִּקְרָא לָהֶם לַזָּבַח׃ וַיְהִי
בְּבוֹאָם וַיַּרְא אֶת אֱלִיאָב
וַיֹּאמֶר אַךְ נֶגֶד יְהוָה
מְשִׁיחוֹ׃ וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל שְׁמוּאֵל אַל תַּבֵּט
אֶל מַרְאֵהוּ וְאֶל גְּבֹהַּ קוֹמָתוֹ

ממלכות ד׳ וסימנהון ... בראשית הראשון ישראל וכל יהושע

החפץ ג׳ ויאמר שמואל החפץ לשדי אל תמהר מעדנות ב׳ וילך אליו אגג ותקשר כימות

ממלך ג׳ ויאבד טוב ילד מסכן והוא שנער יעמד ממלך

כי מאסתיהו כי לא אשר ~
יראה האדם כי האדם יראה
לעינים ויהוה יראה ללבב׃
ויקרא ישי אל אבינדב ~
ויעברהו לפני שמואל ~
ויאמר גם בזה לא בחר יהוה׃
ויעבר ישי שמה ויאמר
גם בזה לא בחר יהוה׃
ויעבר ישי שבעת בניו
לפני שמואל ויאמר ~
שמואל אל ישי לא בחר
יהוה באלה׃ ויאמר ~
שמואל אל ישי התמו
הנערים ויאמר עוד שאר
הקטן והנה רעה בצאן
ויאמר שמואל אל ישי
שלחה וקחנו כי לא נסב
עד באו פה׃ וישלח ~
ויביאהו והוא אדמוני
עם יפה עינים וטוב ראי׃

ויאמר יהוה קום משחהו
כי זה הוא׃ ויקח שמואל
את קרן השמן וימשח
אתו בקרב אחיו ותצלח
רוח יהוה אל דוד מהיום
ההוא ומעלה ויקם ~
שמואל וילך הרמתה׃

ורוח יהוה סרה מעם שאול
ובעתתו רוח רעה מאת
יהוה׃ ויאמרו עבדי שאול
אליו הנה נא רוח אלהים
רעה מבעתך׃ יאמר נא
אדנינו עבדיך לפניך ~
יבקשו איש ידע מנגן
בכנור והיה בהיות עליך
רוח אלהים רעה ונגן
בידו וטוב לך׃
ויאמר שאול אל עבדיו
ראו נא לי איש מיטיב
לנגן והביאותם אלי׃ ויען
אחד מהנערים ויאמר הנה
ראיתי בן לישי בית הלחמי
ידע נגן וגבור חיל ואיש
מלחמה ונבון דבר ואיש
תאר ויהוה עמו׃ וישלח
שאול מלאכים אל ישי
ויאמר שלחה אלי את
דוד בנך אשר בצאן׃ ויקח
ישי חמור לחם ונאד יין
וגדי עזים אחד וישלח
ביד דוד בנו אל שאול׃
ויבא דוד אל שאול ויעמד
לפניו ויאהבהו מאד ויהי
לו נשא כלים׃ וישלח ~
שאול אל ישי לאמר

יעמד נא דוד לפני כי מצא
חן בעיני׃ והיה בהיות רוח
אלהים אל שאול ולקח
דוד את הכנור ונגן בידו
ורוח לשאול וטוב לו
וסרה מעליו רוח הרעה׃

ויאספו פלשתים את
מחניהם למלחמה ויאספו
שכה אשר ליהודה ויחנו
בין שוכה ובין עזקה באפס
דמים׃ ושאול ואיש ישראל
נאספו ויחנו בעמק האלה
ויערכו מלחמה לקראת
פלשתים׃ ופלשתים עמדים
אל ההר מזה וישראל
עמדים אל ההר מזה
והגיא ביניהם׃ ויצא איש
הבנים ממחנות פלשתים
גלית שמו מגת גבהו שש
אמות וזרת׃ וכובע נחשת
על ראשו ושריון קשקשים
הוא לבוש ומשקל השריון
חמשת אלפים שקלים
נחשת׃ ומצחת נחשת
על רגליו וכידון נחשת
בין כתפיו׃ וחץ חניתו כמנור
ארגים ולהבת חניתו שש

מאות שקלים ברזל ונשא
הצנה הלך לפניו ויעמד
ויקרא אל מערכת ישראל
ויאמר להם למה תצאו
לערך מלחמה הלוא אנכי
הפלשתי ואתם עבדים
לשאול ברו לכם איש
וירד אלי אם יוכל להלחם
אתי והכני והיינו
לכם לעבדים ואם אני
אוכל לו והכיתיו והייתם
לנו לעבדים ועבדתם
אתנו ויאמר הפלשתי אני
חרפתי את מערכות ישראל
היום הזה תנו לי איש
ונלחמה יחד וישמע
שאול וכל ישראל את
דברי הפלשתי האלה
ויחתו ויראו מאד

ודוד בן איש אפרתי הזה
מבית לחם יהודה ושמו
ישי ולו שמנה בנים והאיש
בימי שאול זקן בא
באנשים וילכו שלשת
בני ישי הגדלים הלכו
אחרי שאול למלחמה
ושם שלשת בניו אשר

הלכו במלחמה אליאב
הבכור ומשנהו אבינדב
והשלשי שמה ודוד הוא
הקטן ושלשה הגדלים
הלכו אחרי שאול
ודוד הלך ושב מעל
שאול לרעות את צאן
אביו בית לחם ויגש
הפלשתי השכם והערב
ויתיצב ארבעים יום

ויאמר ישי לדוד בנו קח
נא לאחיך איפת הקליא
הזה ועשרה לחם הזה
והרץ המחנה לאחיך
ואת עשרת חרצי החלב
האלה תביא לשר האלף
ואת אחיך תפקד לשלום
ואת ערבתם תקח ושאול
והמה וכל איש ישראל
בעמק האלה נלחמים עם
פלשתים
וישכם דוד בבקר ויטש
את הצאן על שמר וישא
וילך כאשר צוהו ישי
ויבא המעגלה והחיל
היצא אל המערכה והרעו
במלחמה ותערך ישראל

ופלשתים מערכה לקראת
מערכה ויטש דוד את
הכלים מעליו על יד שומר
הכלים וירץ המערכה ויבא
וישאל לאחיו לשלום
והוא מדבר עמם והנה
איש הבנים עולה גלית
הפלשתי שמו מגת
ממערות פלשתים וידבר
כדברים האלה וישמע
דוד וכל איש ישראל
בראותם את האיש וינסו
מפניו ויראו מאד ויאמרו
איש ישראל הראיתם
האיש העלה הזה כי
לחרף את ישראל עלה
והיה האיש אשר יכנו
יעשרנו המלך עשר גדול
ואת בתו יתן לו ואת בית
אביו יעשה חפשי
בישראל
ויאמר דוד אל האנשים
העמדים עמו לאמר מה
יעשה לאיש אשר יכה את
הפלשתי הלז והסיר חרפה
מעל ישראל כי מי הפלשתי
הערל הזה כי חרף מערכות
אלהים חיים ויאמר לו

נטשת ב ועל מי נטשת כי נטשתה עמך בתריה מל

נסה ב כת סר ואלהים נסה כי לא נסה מערכת ב חס ויעמד ויק גם את הארי

יש אלהים ב וידעו כל הארץ כי יש אלהים שפטים ב

העם כדבר הזה לאמר כה
יעשה לאיש אשר יכנו
וישמע אליאב אחיו הגדול
בדברו אל האנשים ויחר
אף אליאב בדוד ויאמר
למה זה ירדת ועל מי נטשת
מעט הצאן ההנה במדבר
אני ידעתי את זדנך ואת
רע לבבך כי למען ראות
המלחמה ירדת ויאמר
דוד מה עשיתי עתה הלוא
דבר הוא ויסב מאצלו אל
מול אחר ויאמר כדבר
הזה וישבהו העם דבר
כדבר הראשון וישמעו
הדברים אשר דבר דוד
ויגדו לפני שאול ויקחהו
ויאמר דוד אל שאול
אל יפל לב אדם עליו
עבדך ילך ונלחם עם
הפלשתי הזה ויאמר
שאול אל דוד לא תוכל
ללכת אל הפלשתי הזה
להלחם עמו כי נער אתה
והוא איש מלחמה מנעריו
ויאמר דוד אל
שאול רעה היה עבדך
לאביו בצאן ובא הארי

ל ב חד חס וחד מל ל ב וחס ל ג ב חל וחד מל

ואת הדוב ונשא שה
מהעדר ויצאתי אחריו
והכתיו והצלתי מפיו ויקם
עלי והחזקתי בזקנו והכתיו
והמיתיו גם את הארי גם
הדוב הכה עבדך והיה
הפלשתי הערל הזה
כאחד מהם כי חרף מערכת
אלהים חיים ויאמר
דוד יהוה אשר הצלני מיד
הארי ומיד הדב הוא יצילני
מיד הפלשתי הזה
ויאמר שאול אל
דוד לך ויהוה יהיה עמך
וילבש שאול את דוד
מדיו ונתן קובע נחשת
על ראשו וילבש אתו
שריון ויחגר דוד את חרבו
מעל למדיו ויאל ללכת
כי לא נסה ויאמר דוד
אל שאול לא אוכל
ללכת באלה כי לא נסיתי
ויסרם דוד מעליו ויקח
מקלו בידו ויבחר לו חמשה
חלקי אבנים מן הנחל
וישם אתם בכלי הרעים
אשר לו ובילקוט ובקלעו
בידו ויגש אל הפלשתי

ל מל ל ג ל ומל יב ב חס ס ג ב מתחת ב כת סר ב ב וחל ל וחס ל ל

וילך הפלשתי הלך וקרב
אל דוד והאיש נשא
הצנה לפניו ויבט הפלשתי
ויראה את דוד ויבזהו
כי היה נער ואדמני עם
יפה מראה ויאמר הפלשתי
אל דוד הכלב אנכי כי
אתה בא אלי במקלות
ויקלל הפלשתי את
דוד באלהיו ויאמר
הפלשתי אל דוד לכה
אלי ואתנה את בשרך
לעוף השמים ולבהמת
השדה ויאמר
דוד אל הפלשתי אתה
בא אלי בחרב ובחנית
ובכידון ואנכי בא אליך
בשם יהוה צבאות אלהי
מערכות ישראל אשר
חרפת היום הזה יסגרך
יהוה בידי והכיתך והסרתי
את ראשך מעליך ונתתי
פגר מחנה פלשתים היום
הזה לעוף השמים ולחית
הארץ וידעו כל הארץ
כי יש אלהים לישראל
וידעו כל הקהל הזה כי
לא בחרב ובחנית יהושיע

ב ה ל ל ל ב למלחמה ל בסיפ ל ח ד ב חס ל ל וחס ב כל זה ל ב ג יא ב דלתי ולו

מנעריו ג ב מל וחד חס ויאמר דוד דרשתי את יהוה כי מכל צרותי יהוה פה

וידעו יא כל הארץ כל הקהל ענני יהוה כל ממלכות וחבירו מה יעצו למען ידעו עבודתי כי אתה שמך כי אלהים כי ירד זאת וירא יהוה ויבט הפלשתי וירדף גיחזי וישוב כה ולא יעשה ויראה את בנו

בויגר ה' מל ויחנו עליהם ויקמו אנשי ישראל ויעל דוד ואנשיו
ויך שאול את עמלק ושבתך וצאתך דישעיהו ◦

כל נביאייא וכתיביא ותאמרנה כתב בר מן חד כתב ותאמרן ותענינה הנשים ◦
וכל אוריתא דכות כתב ותאמרן בר מן חד כל ותאמרנה ותען רחל ולאה ◦

יְהֹוָה כִּי לַיהֹוָה הַמִּלְחָמָה
וְנָתַן אֶתְכֶם בְּיָדֵנוּ
וְהָיָה כִּי קָם הַפְּלִשְׁתִּי
וַיֵּלֶךְ וַיִּקְרַב לִקְרַאת דָּוִד
וַיְמַהֵר דָּוִד וַיָּרָץ הַמַּעֲרָכָה
לִקְרַאת הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּשְׁלַח
דָּוִד אֶת־יָדוֹ אֶל־הַכֶּלִי וַיִּקַּח
מִשָּׁם אֶבֶן וַיְקַלַּע וַיַּךְ
אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי אֶל־מִצְחוֹ
וַתִּטְבַּע הָאֶבֶן בְּמִצְחוֹ וַיִּפֹּל
עַל־פָּנָיו אָרְצָה וַיֶּחֱזַק דָּוִד
מִן־הַפְּלִשְׁתִּי בַּקֶּלַע וּבָאֶבֶן
וַיַּךְ אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי וַיְמִיתֵהוּ
וְחֶרֶב אֵין בְּיַד־דָּוִד וַיָּרָץ
דָּוִד וַיַּעֲמֹד אֶל־הַפְּלִשְׁתִּי
וַיִּקַּח אֶת־חַרְבּוֹ וַיִּשְׁלְפָהּ
מִתַּעְרָהּ וַיְמֹתְתֵהוּ וַיִּכְרָת־בָּהּ
אֶת־רֹאשׁוֹ וַיִּרְאוּ הַפְּלִשְׁתִּים
כִּי־מֵת גִּבּוֹרָם וַיָּנֻסוּ וַיָּקֻמוּ
אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה
וַיָּרִעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶת־הַפְּלִשְׁתִּים
עַד־בּוֹאֲךָ גַיְא וְעַד שַׁעֲרֵי
עֶקְרוֹן וַיִּפְּלוּ חַלְלֵי פְלִשְׁתִּים
בְּדֶרֶךְ שַׁעֲרַיִם וְעַד־גַּת
וְעַד־עֶקְרוֹן וַיָּשֻׁבוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מִדְּלֹק אַחֲרֵי
פְלִשְׁתִּים וַיָּשֹׁסּוּ אֶת־מַחֲנֵיהֶם
וַיִּקַּח דָּוִד אֶת־רֹאשׁ הַפְּלִשְׁתִּי

וַיְבִאֵהוּ יְרוּשָׁלִָם וְאֶת־כֵּלָיו
שָׂם בְּאָהֳלוֹ׃
וְכִרְאוֹת שָׁאוּל אֶת־
דָּוִד יֹצֵא לִקְרַאת הַפְּלִשְׁתִּי
אָמַר אֶל־אַבְנֵר שַׂר הַצָּבָא
בֶּן־מִי־זֶה הַנַּעַר אַבְנֵר וַיֹּאמֶר
אַבְנֵר חֵי־נַפְשְׁךָ הַמֶּלֶךְ
אִם־יָדָעְתִּי וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
שְׁאַל אַתָּה בֶּן־מִי־זֶה הָעָלֶם
וּכְשׁוּב דָּוִד מֵהַכּוֹת
אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּקַּח אֹתוֹ
אַבְנֵר וַיְבִאֵהוּ לִפְנֵי שָׁאוּל
וְרֹאשׁ הַפְּלִשְׁתִּי בְּיָדוֹ
וַיֹּאמֶר אֵלָיו שָׁאוּל בֶּן־מִי
אַתָּה הַנָּעַר וַיֹּאמֶר דָּוִד
בֶּן־עַבְדְּךָ יִשַׁי בֵּית הַלַּחְמִי
וַיְהִי כְּכַלֹּתוֹ לְדַבֵּר אֶל־שָׁאוּל
וְנֶפֶשׁ יְהוֹנָתָן נִקְשְׁרָה בנפ
בְּנֶפֶשׁ דָּוִד וַיֶּאֱהָבוֹ יְהוֹנָתָן
כְּנַפְשׁוֹ וַיִּקָּחֵהוּ שָׁאוּל בַּיּוֹם
הַהוּא וְלֹא נְתָנוֹ לָשׁוּב בֵּית
אָבִיו וַיִּכְרֹת יְהוֹנָתָן וְדָוִד
בְּרִית בְּאַהֲבָתוֹ אֹתוֹ כְּנַפְשׁוֹ
וַיִּתְפַּשֵּׁט יְהוֹנָתָן אֶת־הַמְּעִיל
אֲשֶׁר עָלָיו וַיִּתְּנֵהוּ לְדָוִד
וּמַדָּיו וְעַד־חַרְבּוֹ וְעַד־
קַשְׁתּוֹ וְעַד־חֲגֹרוֹ וַיֵּצֵא דָוִד
בְּכֹל אֲשֶׁר יִשְׁלָחֶנּוּ שָׁאוּל

יַשְׂכִּיל וַיְשִׂמֵהוּ שָׁאוּל עַל
אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה וַיִּיטַב
בְּעֵינֵי כָל־הָעָם וְגַם בְּעֵינֵי
עַבְדֵי שָׁאוּל
וַיְהִי בְּבוֹאָם בְּשׁוּב דָּוִד
מֵהַכּוֹת אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי
וַתֵּצֶאנָה הַנָּשִׁים מִכָּל־עָרֵי
יִשְׂרָאֵל לָשׁוּר וְהַמְּחֹלוֹת
לִקְרַאת שָׁאוּל הַמֶּלֶךְ
בְּתֻפִּים בְּשִׂמְחָה וּבְשָׁלִשִׁים
וַתַּעֲנֶינָה הַנָּשִׁים הַמְשַׂחֲקוֹת
וַתֹּאמַרְןָ הִכָּה שָׁאוּל בַּאֲלָפָו
וְדָוִד בְּרִבְבֹתָיו וַיִּחַר
לְשָׁאוּל מְאֹד וַיֵּרַע בְּעֵינָיו
הַדָּבָר הַזֶּה וַיֹּאמֶר נָתְנוּ
לְדָוִד רְבָבוֹת וְלִי נָתְנוּ הָאֲלָפִים
וְעוֹד לוֹ אַךְ הַמְּלוּכָה וַיְהִי
שָׁאוּל עוֹן אֶת־דָּוִד מֵהַיּוֹם
הַהוּא וָהָלְאָה׃
וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַתִּצְלַח
רוּחַ אֱלֹהִים רָעָה אֶל־שָׁאוּל
וַיִּתְנַבֵּא בְתוֹךְ־הַבַּיִת וְדָוִד
מְנַגֵּן בְּיָדוֹ כְּיוֹם בְּיוֹם וְהַחֲנִית
בְּיַד־שָׁאוּל וַיָּטֶל שָׁאוּל
אֶת־הַחֲנִית וַיֹּאמֶר אַכֶּה
בְדָוִד וּבַקִּיר וַיִּסֹּב דָּוִד
מִפָּנָיו פַּעֲמָיִם וַיִּרָא שָׁאוּל
מִלִּפְנֵי דָוִד כִּי־הָיָה יְהֹוָה

ג חק ה' באמינע תיבות רחמת למה יזיד
בכרמלא ◦

על אנשי ד' וישמהו שאול המבקשים ומן
העיר ליקח וחבירו ◦

וכראות ב' ומל' וכראות שאול וכראות המו ◦
חד ובראות יהודה ◦

עבדיו ב מלב עבדיו ויצו שאול את עבדו · הוא ועבדיו ועבדיו

איב ג חס ויהי שאול איב את דוד

קדש ליהוה

לא ימט

עמו ומעם שאול סר ויסרהו
שאול מעמו וישמהו לו שר
אלף ויצא ויבא לפני העם
ויהי דוד לכל דרכו
משכיל ויהוה עמו וירא
שאול אשר הוא משכיל
מאד ויגר מפניו וכל ישראל
ויהודה אהב את דוד כי
הוא יוצא ובא לפניהם׃

ויאמר שאול אל דוד הנה
בתי הגדולה מרב אתה אתן
לך לאשה אך היה לי לבן
חיל והלחם מלחמות יהוה
ושאול אמר אל תהי ידי
בו ותהי בו יד פלשתים׃
ויאמר דוד אל שאול
מי אנכי ומי חיי משפחת
אבי בישראל כי אהיה חתן
למלך ויהי בעת תת את
מרב בת שאול לדוד והיא
נתנה לעדריאל המחלתי
לאשה ותאהב מיכל בת
שאול את דוד ויגדו לשאול
וישר הדבר בעיניו ויאמר
שאול אתננה לו ותהי לו
למוקש ותהי בו יד פלשתים
ויאמר שאול אל דוד בשתים

תתחתן בי היום ויצו שאול
את עבדו דברו אל דוד
בלט לאמר הנה חפץ בך
המלך וכל עבדיו אהבוך
ועתה התחתן במלך וידברו
עבדי שאול באזני דוד
את הדברים האלה ויאמר
דוד הנקלה בעיניכם
התחתן במלך ואנכי איש
רש ונקלה ויגדו עבדי
שאול לו לאמר כדברים
האלה דבר דוד ויאמר
שאול כה תאמרו לדוד אין
חפץ למלך במהר כי במאה
ערלות פלשתים להנקם
באיבי המלך ושאול חשב
להפיל את דוד ביד פלשתים
ויגדו עבדיו לדוד את
הדברים האלה וישר הדבר
בעיני דוד להתחתן במלך
ולא מלאו הימים ויקם דוד
וילך הוא ואנשיו ויך
בפלשתים מאתים איש
ויבא דוד את ערלתיהם
וימלאום למלך להתחתן
במלך ויתן לו שאול את
מיכל בתו לאשה׃
וירא שאול וידע כי

יהוה עם דוד ומיכל בת
שאול אהבתהו ויאסף
שאול לרא מפני דוד עוד
ויהי שאול איב את דוד
כל הימים׃
ויצאו שרי פלשתים ויהי
מדי צאתם שכל דוד מכל
עבדי שאול וייקר שמו
מאד׃ וידבר שאול
אל יונתן בנו ואל כל עבדיו
להמית את דוד ויהונתן
בן שאול חפץ בדוד מאד
ויגד יהונתן לדוד לאמר
מבקש שאול אבי
להמיתך ועתה השמר
נא בבקר וישבת בסתר
ונחבאת ואני אצא ועמדתי
ליד אבי בשדה אשר אתה
שם ואני אדבר בך אל אבי
וראיתי מה והגדתי לך׃
וידבר יהונתן בדוד
טוב אל שאול אביו ויאמר
אליו אל יחטא המלך בעבדו
בדוד כי לוא חטא לך וכי
מעשיו טוב לך מאד וישם
את נפשו בכפו ויך את
הפלשתי ויעש יהוה
תשועה גדולה לכל ישראל

אהבוך ג וכל עבדיו אהבוך מישרים אהבוך · על כן עלמות אהבוך

ראית ותשמח ולמה תחטא
בדם נקי להמית את דוד
חנם׃ וישמע שאול בקול
יהונתן וישבע שאול חי
יהוה אם יומת׃ ויקרא יהונתן
לדוד ויגד לו יהונתן את
כל הדברים האלה ויבא
יהונתן את דוד אל שאול
ויהי לפניו כאתמול שלשום
ותוסף המלחמה
להיות ויצא דוד וילחם
בפלשתים ויך בהם מכה
גדולה וינסו מפניו׃ ותהי
רוח יהוה רעה אל שאול
והוא בביתו ישב וחניתו
בידו ודוד מנגן ביד׃ ויבקש
שאול להכות בחנית בדוד
ובקיר ויפטר מפני שאול
ויך את החנית בקיר ודוד
נס וימלט בלילה הוא׃

וישלח שאול מלאכים
אל בית דוד לשמרו
ולהמיתו בבקר ותגד לדוד
מיכל אשתו לאמר אם
אינך ממלט את נפשך
הלילה מחר אתה מומת׃
ותרד מיכל את דוד בעד
החלון וילך ויברח וימלט׃
ותקח מיכל את התרפים
ותשם אל המטה ואת כביר העזים
שמה מראשתיו ותכס בבגד׃
וישלח שאול מלאכים
לקחת את דוד ותאמר
חלה הוא׃ וישלח
שאול את המלאכים לראות
את דוד לאמר העלו אתו
במטה אלי להמתו׃ ויבאו
המלאכים והנה התרפים
אל המטה וכביר העזים
מראשתיו׃ ויאמר
שאול אל מיכל למה ככה
רמיתני ותשלחי את איבי
וימלט ותאמר מיכל אל
שאול הוא אמר אלי
שלחני למה אמיתך׃ ודוד
ברח וימלט ויבא אל
שמואל הרמתה ויגד לו
את כל אשר עשה לו שאול
וילך הוא ושמואל וישבו
בנוית׃ ויגד לשאול לאמר
הנה דוד בנוית ברמה׃ וישלח
שאול מלאכים לקחת את
דוד וירא את להקת
הנביאים נבאים ושמואל
עמד נצב עליהם ותהי על
מלאכי שאול רוח אלהים
ויתנבאו גם המה׃ ויגדו
לשאול וישלח מלאכים
אחרים ויתנבאו גם המה
ויסף שאול וישלח
מלאכים שלשים ויתנבאו
גם המה׃ וילך גם הוא
הרמתה ויבא עד בור הגדול
אשר בשכו וישאל ויאמר
איפה שמואל ודוד ויאמר
הנה בנוית ברמה׃ וילך
שם אל נוית ברמה ותהי
עליו גם הוא רוח אלהים
וילך הלוך ויתנבא עד באו
בנוית ברמה׃ ויפשט גם הוא
בגדיו ויתנבא גם הוא לפני
שמואל ויפל ערם כל היום
ההוא וכל הלילה על כן
יאמרו הגם שאול בנביאם׃

ויברח דוד מנוית ברמה
ויבא ויאמר לפני יהונתן מה
עשיתי מה עוני ומה חטאתי
לפני אביך כי מבקש את
נפשי׃ ויאמר לו חלילה לא
תמות הנה לו עשה אבי דבר
גדול או דבר קטן ולא יגלה
את אזני ומדוע יסתיר אבי

אזנך ג חס וגליתי את אזנך וחבירו גם לא פתחה אזנך ◦ וכל כתיבי דכוותהון כד מן ב מל קשבות קששבות ◦
ייטב ב חס כי ייטב אל אבי את הרעה לב שמח ייטב פנים ◦

אורה ב בה׳ לשמו ואני שלשת החצים
אורה אתכם ביד אל ◦

מפני את הדבר הזה אין
זאת וישבע עוד דוד ויאמר
ידע ידע אביך כי מצאתי
חן בעיניך ויאמר אל ידע
זאת יהונתן פן יעצב ואולם
חי יהוה וחי נפשך כי כפשע
ביני ובין המות ויאמר יהונתן
אל דוד מה תאמר נפשך
ואעשה לך
ויאמר דוד אל יהונתן הנה
חדש מחר ואנכי ישב אשב
עם המלך לאכול ושלחתני
ונסתרתי בשדה עד הערב
השלשית אם פקד יפקדני
אביך ואמרת נשאל
נשאל ממני דוד לרוץ
בית לחם עירו כי זבח הימים
שם לכל המשפחה אם
כה יאמר טוב שלום לעבדך
ואם חרה יחרה לו דע כי
כלתה הרעה מעמו ועשית
חסד על עבדך כי בברית
יהוה הבאת את עבדך עמך
ואם יש בי עון המיתני
אתה ועד אביך למה זה
תביאני
ויאמר יהונתן חלילה לך
כי אם ידע אדע כי כלתה

הרעה מעם אבי לבוא
עליך ולא אתה אגיד לך
ויאמר דוד אל
יהונתן מי יגיד לי או מה יענך
אביך קשה ויאמר
יהונתן אל דוד לכה ונצא
השדה ויצאו שניהם השדה
ויאמר יהונתן אל
דוד יהוה אלהי ישראל
כי אחקר את אבי כעת
מחר השלשית והנה טוב
אל דוד ולא אז אשלח
אליך וגליתי את אזנך כה
יעשה יהוה ליהונתן וכה
יסיף כי ייטב אל אבי את
הרעה עליך וגליתי את
אזנך ושלחתיך והלכת
לשלום ויהי יהוה עמך
כאשר היה עם אבי ולא
אם עודני חי ולא תעשה
עמדי חסד יהוה ולא
אמות ולא תכרית את
חסדך מעם ביתי עד עולם
ולא בהכרת יהוה את איבי
דוד איש מעל פני האדמה
ויכרת יהונתן עם בית דוד
ובקש יהוה מיד איבי דוד
ויוסף יהונתן להשביע את

דוד באהבתו אתו כי אהבת
נפשו אהבו
ויאמר לו יהונתן מחר
חדש ונפקדת כי יפקד
מושבך ושלשת תרד
מאד ובאת אל המקום
אשר נסתרת שם ביום
המעשה וישבת אצל
האבן האזל ואני שלשת
החצים צדה אורה לשלח
לי למטרה והנה אשלח
את הנער לך מצא את
החצים אם אמר אמר
לנער הנה החצים ממך
והנה קחנו ובאה כי שלום
לך ואין דבר חי יהוה ואם
כה אמר לעלם הנה החצים
ממך והלאה לך כי שלחך
יהוה והדבר אשר דברנו
אני ואתה הנה יהוה ביני
ובינך עד עולם
ויסתר דוד בשדה
ויהי החדש וישב המלך
על הלחם לאכול וישב
המלך על מושבו כפעם
בפעם אל מושב הקיר
ויקם יהונתן וישב אבנר
מצד שאול ויפקד מקום

ואם יש ג ואם יש בי עון וחבירו ואם יש
דבר יהוה ◦

לרוץ ג בית לחם עירו וישיש כגבור ריגליו
ממהרות ◦ על עבדך ב ועשית האירה ◦

אהבו ד ואביו אהבו כי אהבת נפשו ויהוה
אהבו יהוה אהבו ◦

מקרה ב׳ כי לא ידע נער בנו ולא דבר שאול ס
וכל קהלת דכותהון ס

רץ ב׳ חס׳ ויאמר לנערו ויאמר אליו רץ דבר ס
גם תמול גם היום ב׳ ויבו שטרו ויהי ממחרת

כי נעצב אל דוד לית כות וחד נעצב המלך
על בנו ס

ולא דבר שאול מאומה
ביום ההוא כי אמר מקרה
הוא בלתי טהור הוא כי
לא טהור׃ ויהי
ממחרת החדש השני
ויפקד מקום דוד

ויאמר שאול אל יהונתן
בנו מדוע לא בא בן ישי
גם תמול גם היום אל הלחם
ויען יהונתן את שאול
נשאל נשאל דוד מעמדי
עד בית לחם׃ ויאמר שלחני
נא כי זבח משפחה לנו
בעיר והוא צוה לי אחי
ועתה אם מצאתי חן
בעיניך אמלטה נא
ואראה את אחי על כן
לא בא אל שלחן המלך׃
ויחר אף שאול
ביהונתן ויאמר לו בן
נעות המרדות הלוא
ידעתי כי בחר אתה לבן
ישי לבשתך ולבשת
ערות אמך׃ כי כל הימים
אשר בן ישי חי על
האדמה לא תכון אתה
ומלכותך ועתה שלח וקח

אתו אלי כי בן מות הוא׃
ויען יהונתן את
שאול אביו ויאמר אליו
למה יומת מה עשה׃ ויטל
שאול את החנית עליו
להכתו וידע יהונתן כי
כלה היא מעם אביו להמית
את דוד׃ ויקם
יהונתן מעם השלחן בחרי
אף ולא אכל ביום החדש
השני לחם כי נעצב אל
דוד כי הכלמו אביו׃
ויהי בבקר ויצא
יהונתן השדה למועד
דוד ונער קטן עמו׃ ויאמר
לנערו רץ מצא נא את
החצים אשר אנכי מורה
הנער רץ והוא ירה החצי
להעברו׃ ויבא הנער עד
מקום החצי אשר ירה
יהונתן ויקרא יהונתן אחרי
הנער ויאמר הלוא החצי
ממך והלאה׃ ויקרא יהונתן
אחרי הנער מהרה חושה
אל תעמד וילקט נער
יהונתן את החצי ויבא
אל אדניו׃ והנער לא ידע
מאומה אך יהונתן ודוד

ידעו את הדבר׃ ויתן
יהונתן את כליו אל הנער
אשר לו ויאמר לו לך
הביא העיר׃ הנער בא
ודוד קם מאצל הנגב
ויפל לאפיו ארצה
וישתחו שלש פעמים
וישקו איש את רעהו
ויבכו איש את רעהו עד
דוד הגדיל׃ ויאמר יהונתן
לדוד לך לשלום אשר
נשבענו שנינו אנחנו בשם
יהוה לאמר יהוה יהיה
ביני ובינך ובין זרעי ובין
זרעך עד עולם׃

ויקם וילך ויהונתן בא
העיר׃ ויבא דוד נבה אל
אחימלך הכהן ויחרד
אחימלך לקראת דוד
ויאמר לו מדוע אתה
לבדך ואיש אין אתך׃
ויאמר דוד לאחימלך
הכהן המלך צוני דבר
ויאמר אלי איש אל ידע
מאומה את הדבר אשר
אנכי שלחך ואשר צויתך
ואת הנערים יודעתי אל

מלכותך ד׳ כי כל הימים שבט מישור שבט
בכל מדינות והקימותי את ס

ולא אכל ד׳ ויקם יהונתן ויבא אחאב אל
ביתו וזה ימות ואכל פתי לבדי ס

ואת הנערים ג׳ יודעתי חכו למי חרב וחבירו ס

אביר ב׳ דאג אביר הרעים אשר לשאול
וסירו אביר לא ביד

זה ב׳ זמ״ג אם אתה תקח לך זה קח על
ריד רבתי

נשא ב׳ כת א׳ וכל איש אשר לו נשא כנשה
כאשר נשא בו

מקום פלני אלמוני ועתה
מה יש תחת ידך חמשה
לחם תנה בידי או הנמצא
ויען הכהן את דוד ויאמר
אין לחם חל אל תחת ידי
כי אם לחם קדש יש אם
נשמרו הנערים אך מאשה

ויען דוד את הכהן ויאמר
לו כי אם אשה עצרה לנו
כתמול שלשם בצאתי
ויהיו כלי הנערים קדש
והוא דרך חל ואף כי היום
יקדש בכלי ויתן לו הכהן
קדש כי לא היה שם
לחם כי אם לחם הפנים
המוסרים מלפני יהוה
לשום לחם חם ביום הלקחו
ושם איש מעבדי שאול
ביום ההוא נעצר לפני
יהוה ושמו דאג האדמי
אביר הרעים אשר לשא
לשאול ויאמר דוד
לאחימלך ואין יש פה
תחת ידך חנית או חרב
כי גם חרבי וגם כלי לא
לקחתי בידי כי היה דבר
המלך נחוץ ויאמר

הכהן חרב גלית הפלשתי
אשר הכית בעמק האלה
הנה היא לוטה בשמלה
אחרי האפוד אם אתה
תקח לך קח כי אין אחרת
זולתה בזה ויאמר
דוד אין כמוה תננה לי
ויקם דוד ויברח ביום ההוא
מפני שאול ויבא אל
אכיש מלך גת ויאמרו
עבדי אכיש אליו הלוא
זה דוד מלך הארץ הלוא
לזה יענו במחלות לאמר
הכה שאול באלפו ודוד
ברבבתו וישם דוד את
הדברים האלה בלבבו
וירא מאד מפני אכיש מלך
גת וישנו את טעמו בעיניהם
ויתהלל בידם ויתו על
דלתות השער ויורד רירו
אל זקנו ויאמר
אכיש אל עבדיו הנה תראו
איש משתגע למה תביאו
אתו אלי חסר משגעים
אני כי הבאתם את זה
להשתגע עלי הזה יבוא
אל ביתי
וילך דוד משם וימלט אל

מערת עדלם וישמעו אחיו
וכל בית אביו וירדו אליו
שמה ויתקבצו אליו כל
איש מצוק וכל איש אשר
לו נשא וכל איש מר נפש
ויהי עליהם לשר ויהיו עמו
כארבע מאות איש וילך
דוד משם מצפה מואב
ויאמר אל מלך מואב יצא
נא אבי ואמי אתכם עד
אשר אדע מה יעשה לי
אלהים וינחם את פני
מלך מואב וישבו עמו כל
ימי היות דוד במצודה
ויאמר גד הנביא אל
דוד לא תשב במצודה לך
ובאת לך ארץ יהודה וילך
דוד ויבא יער חרת
וישמע שאול כי
נודע דוד ואנשים אשר
אתו ושאול יושב בגבעה
תחת האשל ברמה וחניתו
בידו וכל עבדיו נצבים עליו
ויאמר שאול לעבדיו
הנצבים עליו שמעו נא
בני ימיני גם לכלכם יתן
בן ישי שדות וכרמים
לכלכם ישים שרי אלפים

מלפני יהוה ה׳ המוסרים ויקם יונד שנים בו ויראו האנשים אז ירננו דד״ב היומי ובואר עליך קצף ולא
נגוע הרים כדונג וכל אוריתא דכוותהון בר מן ב׳ ויחבא האדם ואתה ועבדיך

לזה ג׳ קמ״ג ויאמרו עבדי אכיש ודוד אמר
אך לשקר נחה לזה מזה

סב אתה שניה בו אנכי סבתי דויג כתב ... דואג כת ושאר דאג כת
אחטוב ג חס ואחיה בן אחטוב ויען דאג האדמי וימלט בן אחד
סבותי ב חד וסבותי ב מל וחד חס אנכי סבתי סבותי אני ולבי וסבותי אני

ושרי מאות כי קשרתם כלכם
עלי ואין גלה את אזני בכרת
בני עם בן ישי ואין חלה מכם
עלי וגלה את אזני כי הקים
בני את עבדי עלי לארב
כיום הזה ויען
דאג האדמי והוא נצב על
עבדי שאול ויאמר ראיתי
את בן ישי בא נבה אל
אחימלך בן אחטוב וישאל
לו ביהוה וצידה נתן לו ואת
חרב גלית הפלשתי נתן
לו וישלח המלך לקרא
את אחימלך בן אחיטוב
הכהן ואת כל בית אביו
הכהנים אשר בנב ויבאו
כלם אל המלך
ויאמר שאול שמע
נא בן אחיטוב ויאמר הנני
אדני ויאמר אליו שאול
למה קשרתם עלי אתה
ובן ישי בתתך לו לחם וחרב
ושאול לו באלהים לקום
אלי לארב כיום הזה
ויען אחימלך את
המלך ויאמר ומי בכל
עבדיך כדוד נאמן וחתן
המלך וסר אל משמעתך

ונכבד בביתך היום החלתי
לשאול לו באלהים חלילה
לי אל ישם המלך בעבדו
דבר בכל בית אבי כי לא
ידע עבדך בכל זאת דבר
קטן או גדול ויאמר המלך
מות תמות אחימלך אתה
וכל בית אביך ויאמר
המלך לרצים הנצבים עליו
סבו והמיתו כהני יהוה כי
גם ידם עם דוד וכי ידעו
כי ברח הוא ולא גלו את
אזנו ולא אבו עבדי המלך
לשלח את ידם לפגע
בכהני יהוה
ויאמר המלך לדויג
סב אתה ופגע בכהנים
ויסב דויג האדמי ויפגע
הוא בכהנים וימת ביום
ההוא שמנים וחמשה איש
נשא אפוד בד ואת נב
עיר הכהנים הכה לפי חרב
מאיש ועד אשה מעולל
ועד יונק ושור וחמור ושה
לפי חרב וימלט בן אחד
לאחימלך בן אחטוב
ושמו אביתר ויברח אחרי
דוד ויגד אביתר לדוד

כי הרג שאול את כהני
יהוה ויאמר דוד לאביתר
ידעתי ביום ההוא כי שם
דויג האדמי כי הגד יגיד
לשאול אנכי סבתי בכל
נפש בית אביך שבה אתי
אל תירא כי אשר יבקש
את נפשי יבקש את
נפשך כי משמרת אתה
עמדי ויגדו לדוד
לאמר הנה פלשתים
נלחמים בקעילה והמה
שסים את הגרנות וישאל
דוד ביהוה לאמר האלך
והכיתי בפלשתים האלה
ויאמר יהוה אל
דוד לך והכית בפלשתים
והושעת את קעילה
ויאמרו אנשי דוד אליו
הנה אנחנו פה ביהודה
יראים ואף כי נלך קעלה
אל מערכות פלשתים
ויוסף עוד דוד לשאול
ביהוה ויענהו יהוה ויאמר
קום רד קעילה כי אני נתן
את פלשתים בידך וילך
דוד ואנשו קעלה וילחם
בפלשתים וינהג את מקניהם

כדוד ג ומי בכל עבדיך ...
אלו ג חס ויאמר אלו ויאמר יהודה אלו עבד ויאמר אלו ...
על עבדי ב ויען דאג האדמי ויגד ...

וַיַּךְ בָּהֶם מַכָּה גְדוֹלָה וַיֹּשַׁע
דָּוִד אֵת יֹשְׁבֵי קְעִילָה׃
וַיְהִי בִּבְרֹחַ אֶבְיָתָר בֶּן
אֲחִימֶלֶךְ אֶל־דָּוִד קְעִילָה
אֵפוֹד יָרַד בְּיָדוֹ׃ וַיֻּגַּד לְשָׁאוּל
כִּי־בָא דָוִד קְעִילָה וַיֹּאמֶר
שָׁאוּל נִכַּר אֹתוֹ אֱלֹהִים
בְּיָדִי כִּי נִסְגַּר לָבוֹא בְּעִיר
דְּלָתַיִם וּבְרִיחַ׃ וַיְשַׁמַּע
שָׁאוּל אֶת־כָּל־הָעָם
לַמִּלְחָמָה לָרֶדֶת קְעִילָה
לָצוּר אֶל־דָּוִד וְאֶל־אֲנָשָׁיו׃
וַיֵּדַע דָּוִד כִּי עָלָיו שָׁאוּל
מַחֲרִישׁ הָרָעָה וַיֹּאמֶר
אֶל־אֶבְיָתָר הַכֹּהֵן הַגִּישָׁה
הָאֵפוֹד׃ וַיֹּאמֶר
דָּוִד יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
שָׁמֹעַ שָׁמַע עַבְדְּךָ כִּי־
מְבַקֵּשׁ שָׁאוּל לָבוֹא אֶל־
קְעִילָה לְשַׁחֵת לָעִיר
בַּעֲבוּרִי׃ הֲיַסְגִּרֻנִי בַעֲלֵי
קְעִילָה בְיָדוֹ הֲיֵרֵד שָׁאוּל
כַּאֲשֶׁר שָׁמַע עַבְדֶּךָ יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַגֶּד־נָא
לְעַבְדֶּךָ וַיֹּאמֶר יְהוָה
יֵרֵד׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד
הֲיַסְגִּרוּ בַּעֲלֵי קְעִילָה אֹתִי
וְאֶת־אֲנָשַׁי בְּיַד־שָׁאוּל

וַיֹּאמֶר יְהוָה יַסְגִּירוּ׃
וַיָּקָם דָּוִד וַאֲנָשָׁיו
כְּשֵׁשׁ־מֵאוֹת אִישׁ וַיֵּצְאוּ
מִקְּעִלָה וַיִּתְהַלְּכוּ בַּאֲשֶׁר
יִתְהַלָּכוּ וּלְשָׁאוּל הֻגַּד
כִּי־נִמְלַט דָּוִד מִקְּעִילָה וַיֶּחְדַּל
לָצֵאת׃ וַיֵּשֶׁב דָּוִד בַּמִּדְבָּר
בַּמְּצָדוֹת וַיֵּשֶׁב בָּהָר בְּמִדְבַּר־
זִיף וַיְבַקְשֵׁהוּ שָׁאוּל כָּל־
הַיָּמִים וְלֹא־נְתָנוֹ אֱלֹהִים
בְּיָדוֹ׃ וַיַּרְא דָוִד כִּי־יָצָא
שָׁאוּל לְבַקֵּשׁ אֶת־נַפְשׁוֹ
וְדָוִד בְּמִדְבַּר־זִיף בַּחֹרְשָׁה׃
וַיָּקָם יְהוֹנָתָן בֶּן־
שָׁאוּל וַיֵּלֶךְ אֶל־דָּוִד חֹרְשָׁה
וַיְחַזֵּק אֶת־יָדוֹ בֵּאלֹהִים׃
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַל־תִּירָא כִּי
לֹא תִמְצָאֲךָ יַד־שָׁאוּל
אָבִי וְאַתָּה תִּמְלֹךְ עַל־יִשְׂרָאֵל
וְאָנֹכִי אֶהְיֶה־לְּךָ לְמִשְׁנֶה
וְגַם־שָׁאוּל אָבִי יֹדֵעַ כֵּן׃
וַיִּכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם בְּרִית לִפְנֵי
יְהוָה וַיֵּשֶׁב דָּוִד בַּחֹרְשָׁה
וִיהוֹנָתָן הָלַךְ לְבֵיתוֹ׃
וַיַּעֲלוּ זִפִים אֶל־שָׁאוּל
הַגִּבְעָתָה לֵאמֹר הֲלוֹא
דָוִד מִסְתַּתֵּר עִמָּנוּ בַמְּצָדוֹת
בַּחֹרְשָׁה בְּגִבְעַת הַחֲכִילָה

אֲשֶׁר מִימִין הַיְשִׁימוֹן׃ וְעַתָּה
לְכָל־אַוַּת נַפְשְׁךָ הַמֶּלֶךְ
לָרֶדֶת רֵד וְלָנוּ הַסְגִּירוֹ בְּיַד
הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר שָׁאוּל
בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה כִּי
חֲמַלְתֶּם עָלָי׃ לְכוּ־נָא הָכִינוּ
עוֹד וּדְעוּ וּרְאוּ אֶת־מְקוֹמוֹ
אֲשֶׁר תִּהְיֶה רַגְלוֹ מִי רָאָהוּ
שָׁם כִּי אָמַר אֵלַי עָרוֹם
יַעְרִם הוּא׃ וּרְאוּ וּדְעוּ מִכֹּל
הַמַּחֲבֹאִים אֲשֶׁר יִתְחַבֵּא
שָׁם וְשַׁבְתֶּם אֵלַי אֶל־נָכוֹן
וְהָלַכְתִּי אִתְּכֶם וְהָיָה אִם־
יֶשְׁנוֹ בָאָרֶץ וְחִפַּשְׂתִּי אֹתוֹ
בְּכֹל אַלְפֵי יְהוּדָה׃ וַיָּקוּמוּ
וַיֵּלְכוּ זִיפָה לִפְנֵי שָׁאוּל
וְדָוִד וַאֲנָשָׁיו בְּמִדְבַּר מָעוֹן
בָּעֲרָבָה אֶל יְמִין הַיְשִׁימוֹן׃
וַיֵּלֶךְ שָׁאוּל וַאֲנָשָׁיו לְבַקֵּשׁ
וַיַּגִּדוּ לְדָוִד וַיֵּרֶד הַסֶּלַע
וַיֵּשֶׁב בְּמִדְבַּר מָעוֹן וַיִּשְׁמַע
שָׁאוּל וַיִּרְדֹּף אַחֲרֵי־דָוִד
מִדְבַּר מָעוֹן׃ וַיֵּלֶךְ שָׁאוּל
מִצַּד הָהָר מִזֶּה וְדָוִד וַאֲנָשָׁיו
מִצַּד הָהָר מִזֶּה וַיְהִי דָוִד
נֶחְפָּז לָלֶכֶת מִפְּנֵי שָׁאוּל
וְשָׁאוּל וַאֲנָשָׁיו עֹטְרִים
אֶל־דָּוִד וְאֶל־אֲנָשָׁיו לְתָפְשָׂם

ומלאך בא ב̇ אל שאול לאמר ומלאך בא אל איוב

יטב וייטב ג̇ חס̇ ועשית לו כאשר יטוב אכל לחם שבו בארץ ועבדו דמלכי

בלט איביך כתב סגר אלהים אויבך כת בנפל אויביך כתב ושארא איבך כתב

ומלאך בא אל שאול לאמר
מהרה ולכה כי פשטו פלשתים
על הארץ וישב שאול
מרדף אחרי דוד וילך
לקראת פלשתים על כן
קראו למקום ההוא סלע
המחלקות ויעל דוד משם
וישב במצדות עין גדי
ויהי כאשר שב
שאול מאחרי פלשתים
ויגדו לו לאמר הנה דוד
במדבר עין גדי
ויקח שאול שלשת
אלפים איש בחור מכל
ישראל וילך לבקש את
דוד ואנשיו על פני צורי
היעלים ויבא אל גדרות
הצאן על הדרך ושם מערה
ויבא שאול להסך את רגליו
ודוד ואנשיו בירכתי המערה
ישבים ויאמרו אנשי דוד
אליו הנה היום אשר אמר
יהוה אליך הנה אנכי נתן
את איבך בידך ועשית
לו כאשר יטב בעיניך ויקם
דוד ויכרת את כנף המעיל
אשר לשאול בלט ויהי
אחרי כן ויך לב דוד אתו

על אשר כרת את כנף אשר
לשאול ויאמר לאנשיו
חלילה לי מיהוה אם
אעשה את הדבר הזה
לאדני למשיח יהוה לשלח
ידי בו כי משיח יהוה הוא
וישסע דוד את אנשיו
בדברים ולא נתנם לקום
אל שאול ושאול קם
מהמערה וילך בדרך
ויקם דוד אחרי כן
ויצא מן המערה ויקרא
אחרי שאול לאמר אדני
המלך ויבט שאול אחריו
ויקד דוד אפים ארצה
וישתחו ויאמר
דוד לשאול למה תשמע
את דברי אדם לאמר הנה
דוד מבקש רעתך הנה
היום הזה ראו עיניך את
אשר נתנך יהוה היום בידי
במערה ואמר להרגך ותחס
עליך ואמר לא אשלח ידי
באדני כי משיח יהוה הוא
ואבי ראה גם ראה את כנף
מעילך בידי כי בכרתי את
כנף מעילך ולא הרגתיך
דע וראה כי אין בידי רעה

ופשע ולא חטאתי לך
ואתה צדה את נפשי
לקחתה ישפט יהוה ביני
וביניך ונקמני יהוה ממך
וידי לא תהיה בך כאשר
יאמר משל הקדמני
מרשעים יצא רשע וידי
לא תהיה בך אחרי מי
יצא מלך ישראל אחרי
מי אתה רדף אחרי כלב
מת אחרי פרעש אחד
והיה יהוה לדין ושפט ביני
וביניך וירא וירב את ריבי
וישפטני מידך

ויהי ככלות דוד לדבר את
הדברים האלה אל שאול
ויאמר שאול הקלך זה
בני דוד וישא שאול קלו
ויבך ויאמר אל דוד צדיק
אתה ממני כי אתה גמלתני
הטובה ואני גמלתיך
הרעה ואת הגדת היום את
אשר עשיתה אתי טובה
את אשר סגרני יהוה בידך
ולא הרגתני וכי ימצא איש
את איבו ושלחו בדרך
טובה ויהוה ישלמך טובה

בלט ד̇ ותבוא אליו בלאט דברו אל דוד בלט ויבך דוד ותגל מרגלותיו

וירא ג̇ וירא וירב את ריבי כי מי עמד בסוד יהוה וירא ישקיף וירא

איבו ד̇ וכי ימצא איש כי יצא עמך למלחמה כי יעיר לו דמלכים חפרע

תמלוך ג̇ מל בלשנ כי מלך תמלוך אמלוך
עליכם ותחת עבד כי ימלוך ׃

כלויה אל ג̇ ונבלות אליהם כי כלתה הרעה אל
אדנינו כי כלתה גם היא רעה ׃

ויעט ג̇ ב פת וחד קמ ויעט ויעש כה
ויעט בהם ויעט כמעיל ׃

נתחת היום הזה אשר עשיתה
לי ועתה הנה ידעתי כי מלך
תמלוך וקמה בידך ממלכת
ישראל ועתה השבעה לי
ביהוה אם תכרית את זרעי
אחרי ואם תשמיד את
שמי מבית אבי וישבע
דוד לשאול וילך שאול
אל ביתו ודוד ואנשיו עלו
על המצודה׃

וימת שמואל ויקבצו
כל ישראל ויספדו לו
ויקברהו בביתו ברמה
ויקם דוד וירד אל מדבר
פארן׃

ואיש במעון ומעשהו
בכרמל והאיש גדול מאד
ולו צאן שלשת אלפים
ואלף עזים ויהי בגזז את
צאנו בכרמל ושם האיש
נבל ושם אשתו אבגיל
והאשה טובת שכל ויפת
תאר והאיש קשה ורע
מעללים והוא כלבו וישמע
דוד במדבר כי גזז נבל
את צאנו וישלח דוד
עשרה נערים ויאמר דוד
לנערים עלו כרמלה ובאתם
אל נבל ושאלתם לו בשמי
לשלום ואמרתם כה לחי
ואתה שלום וביתך שלום
וכל אשר לך שלום ועתה
שמעתי כי גזזים לך עתה
הרעים אשר לך היו עמנו
לא הכלמנום ולא נפקד
להם מאומה כל ימי היותם
בכרמל שאל את נעריך
ויגידו לך וימצאו הנערים
חן בעיניך כי על יום טוב בנו
תנה נא את אשר תמצא
ידך לעבדיך ולבנך לדוד
ויבאו נערי דוד וידברו אל
נבל ככל הדברים האלה
בשם דוד וינוחו ויען נבל
את עבדי דוד ויאמר מי
דוד ומי בן ישי היום רבו
עבדים המתפרצים איש
מפני אדניו ולקחתי את
לחמי ואת מימי ואת טבחתי
אשר טבחתי לגזזי ונתתי
לאנשים אשר לא ידעתי
אי מזה המה ויהפכו נערי
דוד לדרכם וישבו ויבאו
ויגדו לו ככל הדברים האלה
ויאמר דוד לאנשיו חגרו
איש את חרבו ויחגרו איש
את חרבו ויחגר גם דוד את
חרבו ויעלו אחרי דוד
כארבע מאות איש ומאתים
ישבו על הכלים ולאביגיל
אשת נבל הגיד נער אחד
מהנערים לאמר הנה שלח
דוד מלאכים מהמדבר
לברך את אדנינו ויעט בהם
והאנשים טבים לנו מאד
ולא הכלמנו ולא פקדנו
מאומה כל ימי התהלכנו
אתם בהיותנו בשדה חומה
היו עלינו גם לילה גם יומם
כל ימי היותנו עמם רעים
הצאן ועתה דעי וראי מה
תעשי כי כלתה הרעה אל
אדנינו ועל כל ביתו והוא בן
בליעל מדבר אליו ותמהר
אבוגיל ותקח מאתים לחם
ושנים נבלי יין וחמש צאן
עשוות וחמש סאים קלי
ומאה צמקים ומאתים
דבלים ותשם על החמרים
ותאמר לנעריה עברו לפני
הנני אחריכם באה ולאישה
נבל לא הגידה והיה היא
רכבת על החמור וירדת
בסתר ההר והנה דוד ואנשיו

שכל ה̇ וכימהון מדעתי סכרות לגוברא דמלוי חריפין ׃
כרמלה ג̇ ב׳ אשאול עלו כרמלה ויבאו עבדי דוד ׃
תמצא ידך ג̇ שאל אויביך כל אשר ׃

ויגידו ד̇ ר״פ שאל את נעריך אם אפרא חכמיך יגידו
ויגידו לנו יבאו ויגידו צדקתו ׃

ואמרתם כה ב̇ לחי ואמרתם כה אמר המלך
ודברי הימים ׃

ותדבר ג ותדבר נא אמתך ... ביום והוא יפתח פיך

בצרור ב צרורה בצרור החיים חסר בצרור החיים ... וחד בצרור אבן במרגמה

ב חס בלשנ והוא שכר עד מאד וחד ... שכרי אפרים

ירדים לקראתה ותפגש
אתם ודוד אמר אך לשקר
שמרתי את כל אשר לזה
במדבר ולא נפקד מכל
אשר לו מאומה וישב לי
רעה תחת טובה כה יעשה
אלהים לאיבי דוד וכה
יסיף אם אשאיר מכל
אשר לו עד הבקר משתין
בקיר ותרא אביגיל את
דוד ותמהר ותרד מעל
החמור ותפל לאפי דוד
על פניה ותשתחו ארץ
ותפל על רגליו ותאמר בי
אני אדני העון ותדבר נא
אמתך באזניך ושמע את
דברי אמתך אל נא ישים
אדני את לבו אל איש
הבליעל הזה על נבל כי
כשמו כן הוא נבל שמו
ונבלה עמו ואני אמתך לא
ראיתי את נערי אדני אשר
שלחת ועתה אדני חי יהוה
וחי נפשך אשר מנעך יהוה
מבוא בדמים והשע ידך
לך ועתה יהיו כנבל איביך
והמבקשים אל אדני רעה
ועתה הברכה הזאת אשר

הביא שפחתך לאדני ונתנה
לנערים המתהלכים ברגלי
אדני שא נא לפשע אמתך כי
עשה יעשה יהוה לאדני בית
נאמן כי מלחמות יהוה אדני
נלחם ורעה לא תמצא בך
מימיך ויקם אדם לרדפך
ולבקש את נפשך והיתה
נפש אדני צרורה בצרור
החיים את יהוה אלהיך ואת
נפש איביך יקלענה בתוך
כף הקלע והיה כי יעשה
יהוה לאדני ככל אשר
דבר את הטובה עליך וצוך
לנגיד על ישראל ולא
תהיה זאת לך לפוקה
ולמכשול לב לאדני
ולשפך דם חנם ולהושיע
אדני לו והיטב יהוה לאדני
וזכרת את אמתך

ויאמר דוד לאביגל
ברוך יהוה אלהי ישראל
אשר שלחך היום הזה
לקראתי וברוך טעמך
וברוכה את אשר כלתני
היום הזה מבוא בדמים
והשע ידי לי ואולם חי
יהוה אלהי ישראל אשר

מנעני מהרע אתך כי לולי
מהרת ותבאתי לקראתי כי
אם נותר לנבל עד אור הבקר
משתין בקיר ויקח דוד מידה
את אשר הביאה לו ולה
אמר עלי לשלום לביתך
ראי שמעתי בקולך ואשא
פניך ותבא אביגיל אל
נבל והנה לו משתה בביתו
כמשתה המלך ולב נבל
טוב עליו והוא שכר עד
מאד ולא הגידה לו דבר
קטן וגדול עד אור הבקר
ויהי בבקר בצאת היין
מנבל ותגד לו אשתו את
הדברים האלה וימת לבו
בקרבו והוא היה לאבן
ויהי כעשרת הימים ויגף
יהוה את נבל וימת וישמע
דוד כי מת נבל ויאמר ברוך
יהוה אשר רב את ריב
חרפתי מיד נבל ואת עבדו
חשך מרעה ואת רעת נבל
השיב יהוה בראשו וישלח
דוד וידבר באביגיל לקחתה
לו לאשה ויבאו עבדי דוד
אל אביגיל הכרמלה וידברו
אליה לאמר דוד שלחנו

הביאה ג ויקח דוד מידה אשר הביאה ... ויאמר חמ וחד והביאה אותם

וברוך ג ראש פסו וברוך אל עליון וברוך טעמך וברוך שם כבודו

אליו לקחתך לו לאשה׃
ותקם ותשתחו אפים ארצה
ותאמר הנה אמתך לשפחה
לרחץ רגלי עבדי אדני
ותמהר ותקם אביגיל ותרכב
על החמור וחמש נערתיה
ההלכות לרגלה ותלך
אחרי מלאכי דוד ותהי לו
לאשה ואת אחינעם לקח
דוד מיזרעאל ותהיין גם
שתיהן לו לנשים׃
ושאול נתן את מיכל
בתו אשת דוד לפלטי בן
ליש אשר מגלים׃ ויבאו
הזפים אל שאול הגבעתה
לאמר הלוא דוד מסתתר
בגבעת החכילה על פני
הישימן׃ ויקם שאול וירד
אל מדבר זיף ואתו שלשת
אלפים איש בחורי ישראל
לבקש את דוד במדבר זיף׃
ויחן שאול בגבעת
החכילה אשר על פני
הישימן על הדרך ודוד
ישב במדבר וירא כי בא
שאול אחריו המדברה׃
וישלח דוד מרגלים וידע
כי בא שאול אל נכון׃ ויקם

דוד ויבא אל המקום אשר
חנה שם שאול וירא דוד
את המקום אשר שכב שם
שאול ואבנר בן נר שר
צבאו ושאול שכב במעגל
והעם חנים סביבתו׃ ויען
דוד ויאמר אל אחימלך
החתי ואל אבישי בן צרויה
אחי יואב לאמר מי ירד
אתי אל שאול אל המחנה
ויאמר אבישי אני ארד
עמך׃ ויבא דוד ואבישי
אל העם לילה והנה שאול
שכב ישן במעגל וחניתו
מעוכה בארץ מראשתו
ואבנר והעם שכבים סביבתו׃
ויאמר אבישי
אל דוד סגר אלהים היום
את אויבך בידך ועתה
אכנו נא בחנית ובארץ
פעם אחת ולא אשנה לו׃
ויאמר דוד אל אבישי אל
תשחיתהו כי מי שלח ידו
במשיח יהוה ונקה׃

ויאמר דוד חי יהוה כי אם
יהוה יגפנו או יומו יבוא ומת
או במלחמה ירד ונספה׃

חלילה לי מיהוה משלח
ידי במשיח יהוה ועתה קח
נא את החנית אשר מראשתו
ואת צפחת המים ונלכה לנו׃
ויקח דוד את החנית ואת
צפחת המים מראשתי
שאול וילכו להם ואין ראה
ואין יודע ואין מקיץ כי
כלם ישנים כי תרדמת יהוה
נפלה עליהם׃ ויעבר דוד
העבר ויעמד על ראש
ההר מרחק רב המקום
ביניהם׃ ויקרא דוד אל
העם ואל אבנר בן נר
לאמר הלוא תענה אבנר
ויען אבנר ויאמר מי אתה
קראת אל המלך׃
ויאמר דוד אל אבנר הלוא
איש אתה ומי כמוך בישראל
ולמה לא שמרת אל אדניך
המלך כי בא אחד העם
להשחית את המלך אדניך׃
לא טוב הדבר הזה אשר
עשית חי יהוה כי בני מות
אתם אשר לא שמרתם
על אדניכם על משיח יהוה
ועתה ראה אי חנית המלך

צפחת המים אשר מראשתו
ויכר שאול את קול דוד
ויאמר הקולך זה בני דוד
ויאמר דוד קולי אדני המלך
ויאמר למה זה אדני רדף
אחרי עבדו כי מה עשיתי
ומה בידי רעה ועתה ישמע
נא אדני המלך את דברי עבדו
אם יהוה הסיתך בי ירח
מנחה ואם בני האדם ארורים
הם לפני יהוה כי גרשוני היום
מהסתפח בנחלת יהוה לאמר
לך עבד אלהים אחרים
ועתה אל יפל דמי ארצה
מנגד פני יהוה כי יצא מלך
ישראל לבקש את פרעש
אחד כאשר ירדף הקרא
בהרים ויאמר שאול חטאתי
שוב בני דוד כי לא ארע
לך עוד תחת אשר יקרה
נפשי בעיניך היום הזה הנה
הסכלתי ואשגה הרבה מאד
ויען דוד ויאמר הנה החנית
המלך ויעבר אחד מהנערים
ויקחה ויהוה ישיב לאיש
את צדקתו ואת אמנתו
אשר נתנך יהוה היום ביד
ולא אביתי לשלח ידי

במשיח יהוה והנה כאשר
גדלה נפשך היום הזה בעיני
כן תגדל נפשי בעיני יהוה
ויצלני מכל צרה

ויאמר שאול אל דוד ברוך
אתה בני דוד גם עשה
תעשה וגם יכל תוכל וילך
דוד לדרכו ושאול שב
למקומו
ויאמר דוד אל לבו עתה
אספה יום אחד ביד שאול
אין לי טוב כי המלט אמלט
אל ארץ פלשתים ונואש
ממני שאול לבקשני עוד
בכל גבול ישראל ונמלטתי
מידו ויקם דוד ויעבר הוא
ושש מאות איש אשר עמו
אל אכיש בן מעוך מלך
גת וישב דוד עם אכיש
בגת הוא ואנשיו איש וביתו
דוד ושתי נשיו אחינעם
היזרעאלית ואביגיל אשת
נבל הכרמלית ויגד לשאול
כי ברח דוד גת ולא יסף
עוד לבקשו

ויאמר דוד אל אכיש
אם נא מצאתי חן בעיניך
יתנו לי מקום באחת ערי
השדה ואשבה שם ולמה
ישב עבדך בעיר הממלכה
עמך ויתן לו אכיש ביום
ההוא את צקלג לכן היתה
צקלג למלכי יהודה עד
היום הזה

ויהי מספר הימים אשר
ישב דוד בשדה פלשתים
ימים וארבעה חדשים ויעל
דוד ואנשיו ויפשטו אל
הגשורי והגרזי והעמלקי
כי הנה ישבות הארץ אשר
מעולם בואך שורה ועד
ארץ מצרים והכה דוד
את הארץ ולא יחיה איש
ואשה ולקח צאן ובקר
וחמרים וגמלים ובגדים
וישב ויבא אל אכיש ויאמר
אכיש אל פשטתם היום
ויאמר דוד על נגב יהודה
ועל נגב הירחמאלי ואל
נגב הקיני ואיש ואשה
לא יחיה דוד להביא גת
לאמר פן יגדו עלינו לאמר
כה עשה דוד וכה משפטו
כל הימים אשר ישב בשדה
פלשתים ויאמן אכיש

נביאים דכות נביאם ג ויפשטו גם הוא וישאל שאול הלחם לשונם

יעיקה בקול גדול ב ותרא האשה ויקד על מעלה חלילה

באורים ב בחרוו לשנ גם בחלומות גם על כן באורים

בדוד לאמר הבאש הבאיש
בעמו בישראל והיה לי
לעבד עולם
ויהי בימים ההם ויקבצו
פלשתים את מחניהם לצבא
להלחם בישראל ויאמר
אכיש אל דוד ידע תדע
כי אתי תצא במחנה אתה
ואנשיך ויאמר דוד אל
אכיש לכן אתה תדע את
אשר יעשה עבדך ויאמר
אכיש אל דוד לכן שמר
לראשי אשימך כל הימים

ושמואל מת ויספדו לו כל
ישראל ויקברהו ברמה
ובעירו ושאול הסיר
האבות ואת הידענים
מהארץ ויקבצו פלשתים
ויבאו ויחנו בשונם ויקבץ
שאול את כל ישראל
ויחנו בגלבע וירא שאול
את מחנה פלשתים וירא
ויחרד לבו מאד וישאל
שאול ביהוה ולא ענהו
יהוה גם בחלמות גם באורים
גם בנביאם ויאמר שאול
לעבדיו בקשו לי אשת

בעלת אוב ואלכה אליה
ואדרשה בה ויאמרו עבדיו
אליו הנה אשת בעלת
אוב בעין דור ויתחפש
שאול וילבש בגדים אחרים
וילך הוא ושני אנשים
עמו ויבאו אל האשה
לילה ויאמר קסומי נא
לי באוב והעלי לי את
אשר אמר אליך ותאמר
האשה אליו הנה אתה
ידעת את אשר עשה
שאול אשר הכרית את
האבות ואת הידעני מן
הארץ ולמה אתה מתנקש
בנפשי להמיתני וישבע
לה שאול ביהוה לאמר חי
יהוה אם יקרך עון בדבר
הזה ותאמר האשה את
מי אעלה לך ויאמר את
שמואל העלי לי ותרא
האשה את שמואל ותזעק
בקול גדול ותאמר האשה
אל שאול לאמר למה רמיתני
ואתה שאול ויאמר לה
המלך אל תיראי כי מה
ראית ותאמר האשה אל
שאול אלהים ראיתי

עלים מן הארץ ויאמר
לה מה תארו ותאמר איש
זקן עלה והוא עטה מעיל
וידע שאול כי שמואל
הוא ויקד אפים ארצה
וישתחו
ויאמר שמואל אל
שאול למה הרגזתני
להעלות אתי ויאמר
שאול צר לי מאד ופלשתים
נלחמים בי והאלהים סר
מעלי ולא ענני עוד גם
ביד הנביאם גם בחלמות
ואקראה לך להודיעני
מה אעשה
ויאמר שמואל ולמה
תשאלני ויהוה סר מעליך
ויהי ערך ויעש יהוה לו
כאשר דבר בידי ויקרע
יהוה את הממלכה מידך
ויתנה לרעך לדוד כאשר
לא שמעת בקול יהוה
ולא עשית חרון אפו
בעמלק על כן הדבר הזה
עשה לך יהוה היום הזה
ויתן יהוה גם את ישראל
עמך ביד פלשתים ומחר
אתה ובניך עמי גם את

לראשי ד לכן שמר סור חבוש לראשי סכתה לראשי שמאלו תחת לראשי ידמיה

בקשו ז אשת בעלת אוב כל עין דור ג בו דרשו יהוה וחבירו לך אמר לבי וחד ובקשו ברחובותיה

הנביאים ג מל בסיפ וגם שאול ויקדמיה וירא את להחזק ולא ענני עוד

מחנה ישראל יתן יהוה ביד
פלשתים וימהר שאול ויפל
מלא קומתו ארצה וירא
מאד מדברי שמואל גם
כח לא היה בו כי לא אכל
לחם כל היום וכל הלילה
ותבוא האשה אל שאול
ותרא כי נבהל מאד ותאמר
אליו הנה שמעה שפחתך
בקולך ואשים נפשי בכפי
ואשמע את דבריך אשר
דברת אלי ועתה שמע נא
גם אתה בקול שפחתך
ואשמה לפניך פת לחם
ואכול ויהי בך כח כי תלך
בדרך וימאן ויאמר לא
אכל ויפרצו בו עבדיו וגם
האשה וישמע לקלם
ויקם מהארץ וישב אל
המטה ולאשה עגל מרבק
בבית ותמהר ותזבחהו
ותקח קמח ותלש ותפהו
מצות ותגש לפני שאול
ולפני עבדיו ויאכלו ויקמו
וילכו בלילה ההוא:

ויקבצו פלשתים את כל
מחניהם אפקה וישראל
חנים בעין אשר ביזרעאל
וסרני פלשתים עברים
למאות ולאלפים ודוד
ואנשיו עברים באחרנה
עם אכיש ויאמרו שרי
פלשתים מה העברים האלה
ויאמר אכיש אל שרי
פלשתים הלוא זה דוד
עבד שאול מלך ישראל
אשר היה אתי זה ימים או
זה שנים ולא מצאתי בו
מאומה מיום נפלו עד
היום הזה:
ויקצפו עליו שרי פלשתים
ויאמרו לו שרי פלשתים
השב את האיש וישב אל
מקומו אשר הפקדתו שם
ולא ירד עמנו במלחמה
ולא יהיה לנו לשטן
במלחמה ובמה יתרצה זה
אל אדניו הלוא בראשי
האנשים ההם הלוא זה
דוד אשר יענו לו במחלות
לאמר הכה שאול באלפיו
ודוד ברבבתו:

ויקרא אכיש אל
דוד ויאמר אליו חי יהוה
כי ישר אתה וטוב בעיני
צאתך ובאך אתי במחנה
כי לא מצאתי בך רעה מיום
באך אלי עד היום הזה
ובעיני הסרנים לא טוב
אתה ועתה שוב ולך
בשלום ולא תעשה רע
בעיני סרני פלשתים:
ויאמר דוד אל אכיש
כי מה עשיתי ומה מצאת
בעבדך מיום אשר הייתי
לפניך עד היום הזה כי
לא אבוא ונלחמתי באיבי
אדני המלך ויען אכיש
ויאמר אל דוד ידעתי
כי טוב אתה בעיני כמלאך
אלהים אך שרי פלשתים
אמרו לא יעלה עמנו
במלחמה ועתה השכם
בבקר ועבדי אדניך אשר
באו אתך והשכמתם בבקר
ואור לכם ולכו וישכם
דוד הוא ואנשיו ללכת
בבקר לשוב אל ארץ
פלשתים ופלשתים עלו
יזרעאל:

ויהי בבא דוד ואנשיו
צקלג ביום השלישי
ועמלקי פשטו אל נגב

שרופה ב̇ והנה שרפה באש שרפה באש
לסמוך ∘ בתרויהו חס ∘

ובניהם ובנותיהם ג̇ ויבא דוד ואנשיו והעם אשר
המה נבאים להם ולחתיהם ∘

היזרעלית ב̇ חס א̇ ושתי נשי דוד ויעל
שם דוד ∘

ואל צקלג ויכו את צקלג
וישרפו אתה באש וישבו
את הנשים אשר בה מקטן
ועד גדול לא המיתו איש
וינהגו וילכו לדרכם ויבא
דוד ואנשיו אל העיר והנה
שרופה באש ונשיהם
ובניהם ובנתיהם נשבו
וישא דוד והעם אשר אתו
את קולם ויבכו עד אשר
אין בהם כח לבכות ושתי
נשי דוד נשבו אחינעם
היזרעלית ואביגיל אשת
נבל הכרמלי ותצר לדוד
מאד כי אמרו העם לסקלו
כי מרה נפש כל העם
איש על בנו ועל בנתיו
ויתחזק דוד ביהוה אלהיו
ויאמר דוד אל
אביתר הכהן בן אחימלך
הגישה נא לי האפוד
ויגש אביתר את האפד
אל דוד וישאל דוד ביהוה
לאמר ארדף אחרי
הגדוד הזה האשגנו ויאמר
לו רדף כי השג תשיג והצל
תציל וילך דוד הוא ושש
מאות איש אשר אתו

ויבאו עד נחל הבשור
והנותרים עמדו וירדף דוד
הוא וארבע מאות איש
ויעמדו מאתים איש
אשר פגרו מעבר את נחל
הבשור וימצאו איש
מצרי בשדה ויקחו אתו
אל דוד ויתנו לו לחם
ויאכל וישקהו מים ויתנו
לו פלח דבלה ושני צמקים
ויאכל ותשב רוחו אליו
כי לא אכל לחם ולא שתה
מים שלשה ימים ושלשה
לילות ויאמר לו
דוד למי אתה ואי מזה
אתה ויאמר נער מצרי
אנכי עבד לאיש עמלקי
ויעזבני אדני כי חליתי היום
שלשה אנחנו פשטנו נגב
הכרתי ועל אשר ליהודה
ועל נגב כלב ואת צקלג
שרפנו באש ויאמר אליו
דוד התורדני אל הגדוד
הזה ויאמר השבעה לי
באלהים אם תמיתני ואם
תסגרני ביד אדני וארדך
אל הגדוד הזה וירדהו
והנה נטשים על פני כל

הארץ אכלים ושתים
וחגגים בכל השלל הגדול
אשר לקחו מארץ פלשתים
ומארץ יהודה ויכם דוד
מהנשף ועד הערב למחרתם
ולא נמלט מהם איש כי
אם ארבע מאות איש
נער אשר רכבו על הגמלים
וינסו ויצל דוד את כל
אשר לקחו עמלק ואת
שתי נשיו הציל דוד
ולא נעדר להם מן הקטן
ועד הגדול ועד בנים ובנות
ומשלל ועד כל אשר
לקחו להם הכל השיב
דוד ויקח דוד את כל
הצאן והבקר נהגו לפני
המקנה ההוא ויאמרו
זה שלל דוד ויבא דוד
אל מאתים האנשים
אשר פגרו מלכת אחרי
דוד וישיבם בנחל הבשור
ויצאו לקראת דוד
ולקראת העם אשר אתו
ויגש דוד את העם וישאל
להם לשלום
ויען כל איש רע ובליעל
מהאנשים אשר הלכו עם

ארדוף ג̇ ב חס וחד מל̇ אמר אויב וישאל
דוד ביהוה ארדוף אויבי ∘

ועל אשר ד̇ אנחנו פשטנו ואת הכבשה וגם ביד
יהוא בן חנני ואקרא חרב ∘

ועד כל ב̇ ולא נעדר להם מכלי האגנות ∘

וילכו ב̇ ר̇ב̇ וינהגו וילכו והתשלה בריקים ס
יבואו ג̇ חל הערלים דשמוא̇ למה יבואו מלכי אשור כל גוים אשר עשיו ס
בהן ג̇ ויבאו פלשתים וישבו בהן דשמוא̇ ולכל בהן חיי רוחי אשר ישרתי דיחזקאל ס

דוד ויאמרו יען אשר לא
הלכו עמי לא נתן להם
מהשלל אשר הצלנו כי
אם איש את אשתו ואת
בניו וינהגו וילכו׃
ויאמר דוד לא תעשו
כן אחי את אשר נתן יהוה
לנו וישמר אתנו ויתן את
הגדוד הבא עלינו בידנו
ומי ישמע לכם לדבר הזה
כי כחלק הירד במלחמה
וכחלק הישב על הכלים
יחדו יחלקו׃
ויהי מהיום ההוא
ומעלה וישמה לחק
ולמשפט לישראל עד
היום הזה׃
ויבא דוד אל צקלג וישלח
מהשלל לזקני יהודה
לרעהו לאמר הנה לכם
ברכה משלל איבי
יהוה׃ לאשר
בבית אל ולאשר
ברמות נגב ולאשר
ביתר ולאשר
בערער ולאשר
בשפמות ולאשר
באשתמע ולאשר

ברכל ולאשר
בערי הירחמאלי ולאשר
בערי הקיני ולאשר
בחרמה ולאשר
בכור עשן ולאשר
בעתך ולאשר
בחברון ולכל המקמות
אשר התהלך שם דוד הוא
ואנשיו׃
ופלשתים נלחמים בישראל
וינסו אנשי ישראל מפני
פלשתים ויפלו חללים בהר
הגלבע וידבקו פלשתים
את שאול ואת בניו ויכו
פלשתים את יהונתן ואת
אבינדב ואת מלכי שוע
בני שאול ותכבד המלחמה
אל שאול וימצאהו המורים
אנשים בקשת ויחל מאד
מהמורים ויאמר שאול
לנשא כליו שלף חרבך
ודקרני בה פן יבואו הערלים
האלה ודקרני והתעללו
בי ולא אבה נשא כליו כי
ירא מאד ויקח שאול את
החרב ויפל עליה וירא
נשא כליו כי מת שאול
ויפל גם הוא על חרבו

וימת עמו וימת שאול
ושלשת בניו ונשא כליו
גם כל אנשיו ביום ההוא
יחדו ויראו אנשי ישראל
אשר בעבר העמק ואשר
בעבר הירדן כי נסו אנשי
ישראל וכי מתו שאול
ובניו ויעזבו את הערים
וינסו ויבאו פלשתים וישבו
בהן׃
ויהי ממחרת ויבאו פלשתים
לפשט את החללים וימצאו
את שאול ואת שלשת
בניו נפלים בהר הגלבע
ויכרתו את ראשו ויפשטו
את כליו וישלחו בארץ
פלשתים סביב לבשר בית
עצביהם ואת העם וישמו
את כליו בית עשתרות
ואת גויתו תקעו בחומת
בית שן וישמעו אליו
ישבי יביש גלעד את אשר
עשו פלשתים לשאול
ויקומו כל איש חיל וילכו
כל הלילה ויקחו את גוית
שאול ואת גוית בניו
מחומת בית שן ויבאו
יבשה וישרפו אתם שם

מהשלל ג̇ ויהי העם מהשלל לא נס לחם ויטה מהשלל ס
וימצאהו ג̇ וחס ותכבד המלחמה וחבירו ויראו ליזרעאל יהוא ס ויפשטו ב̇ את יוסף את כליו ס דשמואל חס ס
יבישה ג̇ ב חס וחד מל ויקומו כל איש חיל שלאחריו ויבאו כל איש דבר

משיח בשמן לית מלא בסיפר וכל קריה דכותה
בר מן חד ... אפינו משיח יהוה ס

תרומות ג ב חס וחד מל כל תרומת הקדשים
ושדי תרומת ואיש תרומות יהרסנה ס

ג כת חוצת בחוצת אשקלון בחוצתיו חגרו
שק ומלאתם חוצתיה ס

ויקחו את עצמתיהם ויקברו
תחת האשל ביבשה ויצמו
שבעת ימים:
ויהי אחרי מות שאול ודוד
שב מהכות את העמלק
וישב דוד בצקלג ימים שנים
ויהי ביום השלישי והנה
איש בא מן המחנה מעם
שאול ובגדיו קרעים
ואדמה על ראשו ויהי בבאו
אל דוד ויפל ארצה וישתחו
ויאמר לו דוד אי מזה תבוא
ויאמר אליו ממחנה
ישראל נמלטתי ויאמר
אליו דוד מה היה הדבר
הגד נא לי ויאמר אשר נס
העם מן המלחמה וגם
הרבה נפל מן העם וימתו
וגם שאול ויהונתן בנו מתו
ויאמר דוד אל הנער
המגיד לו איך ידעת כי
מת שאול ויהונתן בנו:
ויאמר הנער המגיד לו
נקרא נקריתי בהר הגלבע
והנה שאול נשען על
חניתו והנה הרכב ובעלי
הפרשים הדבקהו: ויפן
אחריו ויראני ויקרא אלי

ויאמר הנני ויאמר לי מי
אתה ואמר אליו עמלקי
אנכי ויאמר אלי עמד נא
עלי ומתתני כי אחזני השבץ
כי כל עוד נפשי בי ואעמד
עליו ואמתתהו כי ידעתי
כי לא יחיה אחרי נפלו
ואקח הנזר אשר על ראשו
ואצעדה אשר על זרעו
ואביאם אל אדני הנה:
ויחזק דוד בבגדו ויקרעם
וגם כל האנשים אשר אתו
ויספדו ויבכו ויצמו עד
הערב על שאול ועל
יהונתן בנו ועל עם יהוה
ועל בית ישראל כי נפלו
בחרב:
ויאמר דוד אל הנער המגיד
לו אי מזה אתה ויאמר בן
איש גר עמלקי אנכי: ויאמר
אליו דוד איך לא
יראת לשלח ידך לשחת
את משיח יהוה: ויקרא
דוד לאחד מהנערים ויאמר
ויאמר גש פגע בו ויכהו
וימת: ויאמר אליו דוד
דמיך על ראשך כי פיך
ענה בך לאמר אנכי מתתי

את משיח יהוה:
ויקנן דוד את הקינה הזאת
על שאול ועל יהונתן בנו
ויאמר ללמד בני יהודה
קשת הנה כתובה על ספר
הישר: הצבי ישראל על
במותיך חלל איך נפלו
גבורים: אל תגידו בגת אל
תבשרו בחוצת אשקלון
פן תשמחנה בנות פלשתים
פן תעלזנה בנות הערלים
הרי בגלבע אל טל ואל
מטר עליכם ושדי תרומת
כי שם נגעל מגן גבורים
מגן שאול בלי משיח
בשמן: מדם חללים מחלב
גבורים קשת יהונתן לא
נשוג אחור וחרב שאול
לא תשוב ריקם: שאול
ויהונתן הנאהבים והנעימם
בחייהם ובמותם לא נפרדו
מנשרים קלו מאריות
גברו: בנות ישראל אל
שאול בכינה המלבשכם
שני עם עדנים המעלה
עדי זהב על לבושכן: איך
נפלו גבורים בתוך המלחמה
יהונתן על במותיך חלל

נקראתי ב נקרא נקריתי בהר ואני לא נקראתי
לבוא אל המלך ס בתריה כת ס

ואמר דמל' ויאמר ד' עמלקי לא טוב מגורת
לא יפתרו ס

במותיך ג ב מל' וחד חס הצבי ישראל איך
נפלו גבורים בחוצות ס

צר לי עליך אחי יהונתן
נעמת לי מאד נפלאתה
אהבתך לי מאהבת נשים
איך נפלו גבורים ויאבדו
כלי מלחמה׃
ויהי אחרי כן וישאל דוד
ביהוה לאמר האעלה
באחת ערי יהודה ויאמר
יהוה אליו עלה ויאמר
דוד אנה אעלה ויאמר
חברנה׃ ויעל שם דוד וגם
שתי נשיו אחינעם היזרעלית
ואביגיל אשת נבל הכרמלי׃
ואנשיו אשר עמו העלה
דוד איש וביתו וישבו בערי
חברון׃ ויבאו אנשי יהודה
וימשחו שם את דוד
למלך על בית יהודה
ויגדו לדוד לאמר אנשי
יביש גלעד אשר קברו
את שאול׃
וישלח דוד מלאכים
אל אנשי יביש גלעד
ויאמר אליהם ברכים אתם
ליהוה אשר עשיתם החסד
הזה עם אדניכם עם שאול
ותקברו אתו׃ ועתה יעש
יהוה עמכם חסד ואמת וגם

אנכי אעשה אתכם הטובה
הזאת אשר עשיתם הדבר
הזה׃ ועתה תחזקנה ידיכם
והיו לבני חיל כי מת אדניכם
שאול וגם אתי משחו בית
יהודה למלך עליהם׃

ואבנר בן נר שר צבא אשר
לשאול לקח את איש בשת
בן שאול ויעברהו מחנים׃
וימלכהו אל הגלעד ואל
האשורי ואל יזרעאל ועל
אפרים ועל בנימן ועל
ישראל כלה׃
בן ארבעים שנה איש בשת
בן שאול במלכו על ישראל
ושתים שנים מלך אך בית
יהודה היו אחרי דוד׃ ויהי
מספר הימים אשר היה דוד
מלך בחברון על בית יהודה
שבע שנים וששה חדשים׃
ויצא אבנר בן נר
ועבדי איש בשת בן שאול
ממחנים גבעונה׃ ויואב בן
צרויה ועבדי דוד יצאו
ויפגשום על ברכת גבעון
יחדו וישבו אלה על הברכה
מזה ואלה על הברכה מזה׃

ויאמר אבנר אל יואב יקומו
נא הנערים וישחקו לפנינו
ויאמר יואב יקמו׃ ויקמו
ויעברו במספר שנים עשר
לבנימן ולאיש בשת בן
שאול ושנים עשר מעבדי
דוד׃ ויחזקו איש בראש
רעהו וחרבו בצד רעהו
ויפלו יחדו ויקרא למקום
ההוא חלקת הצרים אשר
בגבעון׃ ותהי המלחמה
קשה עד מאד ביום ההוא
וינגף אבנר ואנשי ישראל
לפני עבדי דוד׃ ויהיו שם
שלשה בני צרויה יואב
ואבישי ועשהאל ועשהאל
קל ברגליו כאחד הצבים
אשר בשדה׃ וירדף עשהאל
אחרי אבנר ולא נטה
ללכת על הימין ועל השמ
השמאול מאחרי אבנר׃
ויפן אבנר אחריו ויאמר האתה
זה עשהאל ויאמר אנכי׃
ויאמר לו אבנר נטה לך
על ימינך או על שמאלך
ואחז לך אחד מהנערים
וקח לך את חלצתו ולא
אבה עשהאל לסור מאחריו׃

קדש ליהוה

ויסף עוד אבנר לאמר אל
עשהאל סור לך מאחרי
למה אככה ארצה ואיך
אשא פני אל יואב אחיך
וימאן לסור ויכהו אבנר
באחרי החנית אל החמש
ותצא החנית מאחריו ויפל
שם וימת תחתו ויהי כל
הבא אל המקום אשר נפל
שם עשהאל וימת ויעמדו
וירדפו יואב ואבישי אחרי
אבנר והשמש באה והמה
באו עד גבעת אמה אשר
על פני גיח דרך מדבר
גבעון ויתקבצו בני בנימן
אחרי אבנר ויהיו לאגדה
אחת ויעמדו על ראש
גבעה אחת ויקרא אבנר
אל יואב ויאמר הלנצח
תאכל חרב הלוא ידעתה
כי מרה תהיה באחרונה
ועד מתי לא תאמר לעם
לשוב מאחרי אחיהם
ויאמר יואב חי האלהים
כי לולא דברת כי אז
מהבקר נעלה העם איש
מאחרי אחיו ויתקע
יואב בשופר ויעמדו כל

העם ולא ירדפו עוד אחרי
ישראל ולא יספו עוד להלחם
ואבנר ואנשיו הלכו בערבה
כל הלילה ההוא ויעברו
את הירדן וילכו כל הבתרון
ויבאו מחנים ויואב שב
מאחרי אבנר ויקבץ את
כל העם ויפקדו מעבדי
דוד תשעה עשר איש
ועשהאל ועבדי דוד הכו
מבנימן ובאנשי אבנר
שלש מאות וששים איש
מתו וישאו את עשהאל
ויקברהו בקבר אביו אשר
בית לחם וילכו כל הלילה
יואב ואנשיו ויאר להם
בחברון ותהי המלחמה
ארכה בין בית שאול ובין
בית דוד ודוד הלך וחזק
ובית שאול הלכים ודלים
וילדו לדוד בנים
בחברון ויהי בכורו אמנון
לאחינעם היזרעאלת
ומשנהו כלאב לאביגל
אשת נבל הכרמלי
והשלשי אבשלום בן
מעכה בת תלמי מלך גשור
והרביעי אדניה בן חגית

לא ימכר

והחמישי שפטיה בן
אביטל והששי יתרעם
לעגלה אשת דוד אלה
ילדו לדוד בחברון

ויהי בהיות המלחמה בין
בית שאול ובין בית דוד
ואבנר היה מתחזק בבית
שאול ולשאול פלגש
ושמה רצפה בת איה
ויאמר אל אבנר מדוע
באתה אל פילגש אבי
ויחר לאבנר מאד על
דברי איש בשת ויאמר
הראש כלב אנכי אשר
ליהודה היום אעשה חסד
עם בית שאול אביך
אל אחיו ואל מרעהו
ולא המציתך ביד דוד
ותפקד עלי עון האשה
היום כה יעשה
אלהים לאבנר וכה יסיף
לו כי כאשר נשבע יהוה
לדוד כי כן אעשה לו
להעביר הממלכה מבית
שאול ולהקים את כסא
דוד על ישראל ועל
יהודה מדן ועד באר שבע

גם תמול גם שלשום ב̇ ודבר אבנר היה בהיות שאול מלך דוד ימים ׃
עשיתה ה̇ מל ויאמר טעם ויאמר שאול אל הקיני ואת הגדת היום וכי ימצא איש ויבא יואב אל המלך ויאמר עבדיו אליו ומי יאמר מדוע משנאתיך ׃

ולא יגאל

ולא יכל עוד להשיב את
אבנר דבר מיראתו אתו
וישלח אבנר מלאכים
אל דוד תחתו לאמר למי ארץ
לאמר כרתה בריתך אתי
והנה ידי עמך להסב אליך
את כל ישראל ויאמר טוב
אני אכרת אתך ברית אך
דבר אחד אנכי שאל מאתך
לאמר לא תראה את פני
כי אם לפני הביאך את
מיכל בת שאול בבאך
לראות את פני
וישלח דוד מלאכים
אל איש בשת בן שאול
לאמר תנה את אשתי את
מיכל אשר ארשתי לי
במאה ערלות פלשתים
וישלח איש בשת ויקחה
מעם איש מעם פלטיאל
בן לוש וילך אתה אישה
הלוך ובכה אחריה עד
בחרים ויאמר אליו אבנר
לך שוב וישב ודבר אבנר
היה עם זקני ישראל
לאמר גם תמול גם שלשם
הייתם מבקשים את דוד
למלך עליכם ועתה עשו

כי יהוה אמר אל דוד לאמר
ביד דוד עבדי הושיע את
עמי ישראל מיד פלשתים
ומיד כל איביהם וידבר
גם אבנר באזני בנימין
וילך גם אבנר לדבר באזני
דוד בחברון את כל אשר
טוב בעיני ישראל ובעיני
כל בית בנימן ויבא אבנר
אל דוד חברון ואתו עשרים
אנשים ויעש דוד לאבנר
ולאנשים אשר אתו משתה
ויאמר אבנר אל דוד אקומה
ואלכה ואקבצה אל אדני
המלך את כל ישראל
ויכרתו אתך ברית ומלכת
בכל אשר תאוה נפשך
וישלח דוד את אבנר וילך
בשלום והנה עבדי דוד
ויואב בא מהגדוד ושלל
רב עמם הביאו ואבנר
איננו עם דוד בחברון כי
שלחו וילך בשלום ויואב
וכל הצבא אשר אתו באו
ויגדו ליואב לאמר בא
אבנר בן נר אל המלך
וישלחהו וילך בשלום
ויבא יואב אל המלך ויאמר

מה עשיתה הנה בא אבנר
אליך למה זה שלחתו וילך
הלוך ידעת את אבנר בן
נר כי לפתתך בא ולדעת
את מוצאך ואת מבואך
ולדעת את כל אשר אתה
עשה ויצא יואב מעם
דוד וישלח מלאכים אחרי
אבנר וישבו אתו מבור
הסרה ודוד לא ידע וישב
אבנר חברון ויטהו יואב אל
תוך השער לדבר אתו
בשלי ויכהו שם החמש
וימת בדם עשהאל אחיו
וישמע דוד מאחרי כן
ויאמר נקי אנכי וממלכתי
מעם יהוה עד עולם מדמי
אבנר בן נר יחלו על ראש
יואב ואל כל בית אביו ואל
יכרת מבית יואב זב ומצרע
ומחזיק בפלך ונפל בחרב
וחסר לחם ויואב ואבישי
אחיו הרגו לאבנר על אשר
המית את עשהאל אחיהם
בגבעון במלחמה
ויאמר דוד אל יואב
ואל כל העם אשר אתו
קרעו בגדיכם וחגרו שקים

אקומה ג̇ ויאמר אבנר גם עורים אקומה נא ואקובבה ׃ וחד ואקומה ׃
ולדעת ה̇ ידעת את אבנר ב בו̇ כי שמך נקרא והבירו רשע בסל ׃
מאחרי כן ג̇ וישמע דוד ויעשו לו אבשלום וינשא לעיני כל הגוים ׃

וספדו לפני אבנר והמלך
דוד הלך אחרי המטה׃
ויקברו את אבנר בחברון
וישא המלך את קולו ויבך
אל קבר אבנר ויבכו כל
העם ויקנן המלך
אל אבנר ויאמר הכמות
נבל ימות אבנר׃ ידך לא
אסרות ורגליך לא לנחשתים
הגשו כנפול לפני בני עולה
נפלת ויספו כל העם לבכות
עליו׃ ויבא כל העם להברות
את דוד לחם בעוד היום
וישבע דוד לאמר כה
יעשה לי אלהים וכה
יסיף כי אם לפני בוא השמש
אטעם לחם או כל מאומה׃
וכל העם הכירו וייטב
בעיניהם ככל אשר עשה
המלך בעיני כל העם טוב׃
וידעו כל העם וכל ישראל
ביום ההוא כי לא היתה
מהמלך להמית את אבנר
בן נר׃ ויאמר המלך
אל עבדיו הלוא תדעו כי
שר וגדול נפל היום הזה
בישראל׃ ואנכי היום רך
ומשוח מלך והאנשים

האלה בני צרויה קשים
ממני ישלם יהוה לעשה
הרעה כרעתו׃

וישמע בן שאול כי מת
אבנר בחברון וירפו ידיו
וכל ישראל נבהלו׃ ושני
אנשים שרי גדודים היו
בן שאול שם האחד
בענה ושם השני רכב
בני רמון הבארתי מבני
בנימן כי גם בארות תחשב
על בנימן׃ ויברחו הבארתים
גתימה ויהיו שם גרים עד
היום הזה׃
וליהונתן בן שאול
בן נכה רגלים בן חמש
שנים היה בבא שמעת
שאול ויהונתן מיזרעאל
ותשאהו אמנתו ותנס
ויהי בחפזה לנוס ויפל
ויפסח ושמו מפיבשת׃
וילכו בני רמון הבארתי
רכב ובענה ויבאו כחם
היום אל בית איש בשת
והוא שכב את משכב
הצהרים׃ והנה באו עד
תוך הבית לקחי חטים

ויכהו אל החמש ורכב
ובענה אחיו נמלטו׃ ויבאו
הבית והוא שכב על מטתו
בחדר משכבו ויכהו וימתהו
ויסירו את ראשו ויקחו
את ראשו וילכו דרך
הערבה כל הלילה׃ ויבאו
את ראש איש בשת אל
דוד חברון ויאמרו אל
המלך הנה ראש איש בשת
בן שאול איבך אשר בקש
את נפשך ויתן יהוה לאדני
המלך נקמות היום הזה
משאול ומזרעו׃ ויען דוד
את רכב ואת בענה אחיו
בני רמון הבארתי ויאמר
להם חי יהוה אשר פדה
את נפשי מכל צרה׃ כי
המגיד לי לאמר הנה מת
שאול והוא היה כמבשר
בעיניו ואחזה בו ואהרגהו
בצקלג אשר לתתי לו
בשרה׃ אף כי אנשים
רשעים הרגו את איש
צדיק בביתו על משכבו
ועתה הלוא אבקש את
דמו מידכם ובערתי אתכם
מן הארץ׃ ויעזר דוד את

הנערים ויהרגום ויקצצו את
ידיהם ואת רגליהם ויתלו
על הברכה בחברון ואת
ראש איש בשת לקחו
ויקברו בקבר אבנר בחברון

ויבאו כל שבטי ישראל
אל דוד חברונה ויאמרו
לאמר הננו עצמך ובשרך
אנחנו גם אתמול גם שלשום
בהיות שאול מלך עלינו
אתה היתה מוציא והמבי
את ישראל ויאמר יהוה
לך אתה תרעה את עמי את
ישראל ואתה תהיה לנגיד
על ישראל ויבאו כל זקני
ישראל אל המלך חברונה
ויכרת להם המלך דוד
ברית בחברון לפני יהוה
וימשחו את דוד למלך
על ישראל בן שלשים
שנה דוד במלכו ארבעים
שנה מלך בחברון מלך
על יהודה שבע שנים וששה
חדשים ובירושלם מלך
שלשים ושלש שנה
על כל ישראל ויהודה וילך
המלך ואנשיו ירושלם אל

היבסי יושב הארץ ויאמר
לדוד לאמר לא תבוא הנה
כי אם הסירך העורים
והפסחים לאמר לא יבוא
דוד הנה וילכד דוד את
מצדת ציון היא עיר דוד
ויאמר דוד ביום ההוא
כל מכה יבסי ויגע בצנור ואת
הפסחים ואת העורים
שנאו נפש דוד על כן
יאמרו עור ופסח לא יבוא
אל הבית וישב דוד במצדה
ויקרא לה עיר דוד ויבן דוד
סביב מן המלוא וביתה
וילך דוד הלוך וגדול
ויהוה אלהי צבאות עמו

וישלח חירם מלך צר
מלאכים אל דוד ועצי
ארזים וחרשי עץ וחרשי
אבן קיר ויבנו בית לדוד
וידע דוד כי הכינו יהוה
למלך על ישראל וכי
נשא ממלכתו בעבור עמו
ישראל ויקח דוד
עוד פלגשים ונשים מירושלם
אחרי באו מחברון ויולדו
עוד לדוד בנים ובנות ואלה

שמות הילדים לו בירושלם
שמוע ושובב ונתן ושלמה
ויבחר ואלישוע ונפג
ויפיע ואלישמע ואלידע
ואליפלט
וישמעו פלשתים כי משחו
את דוד למלך על ישראל
ויעלו כל פלשתים לבקש
את דוד וישמע דוד וירד
אל המצודה ופלשתים
באו וינטשו בעמק רפאים
וישאל דוד ביהוה לאמר
האעלה אל פלשתים
התתנם בידי
ויאמר יהוה אל דוד עלה
כי נתן אתן את הפלשתים
בידך ויבא דוד בבעל
פרצים ויכם שם דוד
ויאמר פרץ יהוה את איבי
לפני כפרץ מים על כן קרא
שם המקום ההוא בעל
פרצים ויעזבו שם את
עצביהם וישאם דוד
ואנשיו
ויספו עוד פלשתים לעלות
וינטשו בעמק רפאים
וישאל דוד ביהוה ויאמר
לא תעלה הסב אל אחריהם

עזא ג כת א בנביא ועזא ואחיו בנו עזא וחבירו

שם האלהים ב ומטוד נגש אלהים פלי ויכהו שם האלהים

עולה ג חל בסיפ ויקח שמואל ויהי שמואל מעלה ויכל דוד מהעלות

ובאת להם ממול בכאים
ויהי כשמעך את קול הצעדה
בראשי הבכאים אז תחרץ
כי אז יצא יהוה לפניך
להכות במחנה פלשתים:
ויעש דוד כן כאשר צוהו
יהוה ויך את פלשתים
מגבע עד באך גזר:

ויסף עוד דוד את כל בחור
בישראל שלשים אלף
ויקם וילך דוד וכל העם
אשר אתו מבעלי יהודה
להעלות משם את ארון
האלהים אשר נקרא שם
שם יהוה צבאות ישב
הכרבים עליו: וירכבו את
ארון האלהים אל עגלה
חדשה וישאהו מבית
אבינדב אשר בגבעה
ועזא ואחיו בני אבינדב
נהגים את העגלה חדשה
וישאהו מבית אבינדב
אשר בגבעה עם ארון
האלהים ואחיו הלך
לפני הארון: ודוד וכל בית
ישראל משחקים לפני
יהוה בכל עצי ברושים

ובכנרות ובנבלים ובתפים
ובמנענעים ובצלצלים
ויבאו עד גרן נכון וישלח
עזה אל ארון האלהים
ויאחז בו כי שמטו הבקר
ויחר אף יהוה בעזה ויכהו
שם האלהים על השל
וימת שם עם ארון האלהים
ויחר לדוד על אשר פרץ
יהוה פרץ בעזה ויקרא
למקום ההוא פרץ עזה
עד היום הזה: ויירא דוד
את יהוה ביום ההוא ויא
מר איך יבוא אלי ארון
יהוה: ולא אבה דוד להסיר
אליו את ארון יהוה על
עיר דוד ויטהו דוד בית
עבד אדם הגתי: וישב
ארון יהוה בית עבד אדם
הגתי שלשה חדשים ויברך
יהוה את עבד אדם ואת
כל ביתו: ויגד למלך דוד
לאמר ברך יהוה את בית
עבד אדם ואת כל אשר
לו בעבור ארון האלהים
וילך דוד ויעל את ארון
האלהים מבית עבד אדם
עיר דוד בשמחה: ויהי

כי צעדו נשאי ארון יהוה
ששה צעדים ויזבח שור
ומריא: ודוד מכרכר בכל
עז לפני יהוה ודוד חגור
אפוד בד: ודוד וכל בית
ישראל מעלים את ארון
יהוה בתרועה ובקול שופר
והיה ארון יהוה בא עיר
דוד ומיכל בת שאול
נשקפה בעד החלון ותרא
את המלך דוד מפזז
ומכרכר לפני יהוה ותבז
לו בלבה: ויבאו את ארון
יהוה ויצגו אתו במקומו
בתוך האהל אשר נטה
לו דוד ויעל דוד עלות
לפני יהוה ושלמים: ויכל
דוד מהעלות העולה
והשלמים ויברך את העם
בשם יהוה צבאות: ויחלק
לכל העם לכל המון ישראל
למאיש ועד אשה לאיש
חלת לחם אחת ואשפר
אחד ואשישה אחת וילך
כל העם איש לביתו: וישב
דוד לברך את ביתו
ותצא מיכל בת שאול
לקראת דוד ותאמר מה

וישאהו ד וחס מבית אבינדב וחבירו דשמואל על הסוסים דדב ימי במוט בשניה וחד וישאהו ויטיבהו

על עיר ד ולא אבה דוד דשמואל ומטרתי על עיר אחת ועל עיר אחת שבעים שבעים

שב יהוה צבאות ד ואנכי בא אליך אשר יהוה שם ויכל דוד בעל חוה

שמואל מאחר הצאן ס עמוס מאחרי הצאן ס
דברי הימים מן אחרי הצאן

נכבד היום מלך ישראל
אשר נגלה היום לעיני
אמהות עבדיו כהגלות
נגלות אחד הרקים ויא
מר דוד אל מיכל
לפני יהוה אשר בחר בי
מאביך ומכל ביתו לצות
אתי נגיד על עם יהוה
על ישראל ושחקתי
לפני יהוה ונקלתי עוד
מזאת והייתי שפל בעיני
ועם האמהות אשר אמרת
עמם אכבדה ולמיכל בת
שאול לא היה לה ילד
עד יום מותה

ויהי כי ישב המלך בביתו
ויהוה הניח לו מסביב
מכל איביו ויאמר המלך
אל נתן הנביא ראה נא
אנכי יושב בבית ארזים
וארון האלהים ישב בתוך
היריעה ויאמר נתן אל
המלך כל אשר בלבבך
לך עשה כי יהוה עמך

ויהי בלילה ההוא
ויהי דבר יהוה אל
נתן לאמר לך ואמרת אל
עבדי אל דוד כה

אמר יהוה האתה תבנה
לי בית לשבתי כי לא ישבתי
בבית למיום העלתי את
בני ישראל ממצרים ועד
היום הזה ואהיה מתהלך
באהל ובמשכן בכל אשר
התהלכתי בכל בני ישראל
הדבר דברתי את אחד
שבטי ישראל אשר צויתי
לרעות את עמי את ישראל
לאמר למה לא בניתם לי
בית ארזים ועתה כה תאמר
לעבדי לדוד כה אמר יהוה
צבאות אני לקחתיך מן
הנוה מאחר הצאן להיות
נגיד על עמי על ישראל
ואהיה עמך בכל אשר
הלכת ואכרתה את כל
איביך מפניך ועשתי לך
שם גדול כשם הגדלים
אשר בארץ ושמתי מקום
לעמי לישראל ונטעתיו
ושכן תחתיו ולא ירגז עוד
ולא יסיפו בני עולה לענותו
כאשר בראשונה ולמן
היום אשר צויתי שפטים
על עמי ישראל והניחתי
לך מכל איביך והגיד לך

יהוה כי בית יעשה לך
יהוה כי ימלאו ימיך
ושכבת את אבתיך והקימתי
את זרעך אחריך אשר
יצא ממעיך והכינתי את
ממלכתו הוא יבנה בית
לשמי וכננתי את כסא
ממלכתו עד עולם אני
אהיה לו לאב והוא יהיה
לי לבן אשר בהעותו
והכחתיו בשבט אנשים
ובנגעי בני אדם וחסדי
לא יסור ממנו כאשר
הסרתי מעם שאול אשר
הסרתי מלפניך ונאמן
ביתך וממלכתך עד
עולם לפניך כסאך יהיה
נכון עד עולם ככל
הדברים האלה וככל
החזיון הזה כן דבר נתן
אל דוד

ויבא המלך דוד וישב
לפני יהוה ויאמר מי
אנכי אדני יהוה ומי ביתי
כי הביאתני עד הלם
ותקטן עוד זאת בעיניך
אדני יהוה ותדבר גם אל
בית עבדך למרחוק וזאת

תורת האדם אדני יהוה ומה
יוסיף דוד עוד לדבר אליך
ואתה ידעת את עבדך
אדני יהוה בעבור דברך
וכלבך עשית את כל הגדולה
הזאת להודיע את עבדך
על כן גדלת יהוה אלהים
כי אין כמוך ואין אלהים
זולתך בכל אשר שמענו
באזנינו ומי כעמך כישראל
גוי אחד בארץ אשר הלכו
אלהים לפדות לו לעם
ולשום לו שם ולעשות
לכם הגדולה ונראות
לארצך מפני עמך אשר
פדית לך ממצרים גוים
ואלהיו ותכונן לך את
עמך ישראל לך לעם
עד עולם ואתה יהוה
היית להם לאלהים
ועתה יהוה אלהים
הדבר אשר דברת על
עבדך ועל ביתו הקם עד
עולם ועשה כאשר
דברת ויגדל שמך עד
עולם לאמר יהוה צבאות
אלהים על ישראל ובית
עבדך דוד יהיה נכון לפניך

כי אתה יהוה צבאות אלהי
ישראל גליתה את אזן
עבדך לאמר בית אבנה
לך על כן מצא עבדך את
לבו להתפלל אליך את
התפלה הזאת ועתה אדני
יהוה אתה הוא האלהים
ודבריך יהיו אמת ותדבר
אל עבדך את הטובה
הזאת ועתה הואל וברך
את בית עבדך להיות
לעולם לפניך כי אתה
אדני יהוה דברת ומברכתך
יברך בית עבדך לעולם׃

ויהי אחרי כן ויך דוד את
פלשתים ויכניעם ויקח
דוד את מתג האמה מיד
פלשתים ויך את מואב
וימדדם בחבל השכב
אותם ארצה וימדד שני
חבלים להמית ומלא החבל
להחיות ותהי מואב לדוד
לעבדים נשאי מנחה׃
ויך דוד את הדדעזר בן
רחב מלך צובה בלכתו
להשיב ידו בנהר וילכד
דוד ממנו אלף ושבע

מאות פרשים ועשרים
אלף איש רגלי ויעקר דוד
את כל הרכב ויותר ממנו
מאה רכב ותבא ארם
דמשק לעזר להדדעזר
מלך צובה ויך דוד בארם
עשרים ושנים אלף איש
וישם דוד נצבים בארם
דמשק ותהי ארם לדוד
לעבדים נושאי מנחה
ויושע יהוה את דוד בכל
אשר הלך ויקח דוד את
שלטי הזהב אשר היו
אל עבדי הדדעזר ויביאם
ירושלם ומבטח ומברתי
ערי הדדעזר לקח המלך
דוד נחשת הרבה מאד
וישמע תעי מלך
חמת כי הכה דוד את
כל חיל הדדעזר וישלח
תעי את יורם בנו אל
המלך דוד לשאל לו
לשלום ולברכו על אשר
נלחם בהדדעזר ויכהו
כי איש מלחמות תעי
היה הדדעזר ובידו היו
כלי כסף וכלי זהב וכלי
נחשת גם אתם הקדיש

רחב ב̇ חד שם אנש ויד דוד את הדדעזר
ומשלל הדדעזר בן רחב

חסד אלהים בחסד אלהיך ב̇ ואעשה עמו ואני
בזית רענן ושארא חסד יהוה

ד̇ מקפין בתרתי נחוין מטעין בן ששי
בן אחד בן זקן בן פרץ

המלך דוד ליהוה עם הכסף
והזהב אשר הקדיש מכל
הגוים אשר כבש מארם
וממואב ומבני עמון
ומפלשתים ומעמלק
ומשלל הדדעזר בן רחב
מלך צובה ויעש דוד שם
בשבו מהכותו את ארם
בגיא מלח שמונה עשר
אלף וישם באדום נצבים
בכל אדום שם נצבים ויהי
כל אדום עבדים לדוד
ויושע יהוה את דוד בכל
אשר הלך וימלך דוד על
כל ישראל ויהי דוד עשה
משפט וצדקה לכל עמו
ויואב בן צרויה על הצבא
ויהושפט בן אחילוד מזכיר
וצדוק בן אחיטוב ואחימלך
בן אביתר כהנים ושריה
סופר ובניהו בן יהוידע
והכרתי והפלתי ובני דוד
כהנים היו

ויאמר דוד הכי יש
עוד אשר נותר לבית שאול
ואעשה עמו חסד בעבור
יהונתן ולבית שאול עבד
ושמו ציבא ויקראו לו

אל דוד ויאמר המלך אליו
האתה ציבא ויאמר עבדך
ויאמר המלך האפס עוד
איש לבית שאול ואעשה
עמו חסד אלהים ויאמר
ציבא אל המלך עוד בן
ליהונתן נכה רגלים ויאמר
לו המלך איפה הוא ויאמר
ציבא אל המלך הנה הוא
בית מכיר בן עמיאל בלו
דבר וישלח המלך דוד
ויקחהו מבית מכיר בן
עמיאל מלו דבר ויבא
מפיבשת בן יהונתן בן
שאול אל דוד ויפל על
פניו וישתחו ויאמר דוד
מפיבשת ויאמר הנה
עבדך ויאמר לו דוד אל
תירא כי עשה אעשה עמך
חסד בעבור יהונתן אביך
והשבתי לך את כל שדה
שאול אביך ואתה תאכל
לחם על שלחני תמיד
וישתחו ויאמר מה עבדך
כי פנית אל הכלב המת
אשר כמוני ויקרא המלך
אל ציבא נער שאול
ויאמר אליו כל אשר היה

לשאול ולכל ביתו נתתי
לבן אדניך ועבדת לו את
האדמה אתה ובניך ועבדיך
והבאת והיה לבן אדניך
לחם ואכלו ומפיבשת בן
אדניך יאכל תמיד לחם
על שלחני ולציבא
חמשה עשר בנים ועשרים
עבדים ויאמר ציבא אל
המלך ככל אשר יצוה
אדני המלך את עבדו כן
יעשה עבדך ומפיבשת
אכל על שלחני כאחד
מבני המלך ולמפיבשת
בן קטן ושמו מיכא וכל
מושב בית ציבא עבדים
למפיבשת ומפיבשת
ישב בירושלם כי על
שלחן המלך תמיד הוא
אכל והוא פסח שתי
רגליו

ויהי אחרי כן וימת מלך
בני עמון וימלך חנון בנו
תחתיו ויאמר דוד אעשה
חסד עם חנון בן נחש
כאשר עשה אביו עמדי
חסד וישלח דוד לנחמו
ביד עבדיו אל אביו ויבאו

את כל שדה ב̇ ויבו את כל שדה העמלקי
והשבתי לך

עבדי דוד ארץ בני עמון
ויאמרו שרי בני עמון
אל חנון אדניהם המכבד
דוד את אביך בעיניך כי
שלח לך מנחמים הלוא
בעבור חקר את העיר
ולרגלה ולהפכה שלח
דוד את עבדיו אליך ויקח
חנון את עבדי דוד ויגלח
את חצי זקנם ויכרת את
מדויהם בחצי עד שתותיהם
וישלחם ויגדו לדוד
וישלח לקראתם כי היו
האנשים נכלמים מאד
ויאמר המלך שבו בירחו
עד יצמח זקנכם ושבתם
ויראו בני עמון כי נבאשו
בדוד וישלחו בני עמון
וישכרו את ארם בית רחוב
ואת ארם צובא עשרים
אלף רגלי ואת מלך מעכה
אלף איש ואיש טוב
שנים עשר אלף איש
וישמע דוד וישלח את
יואב ואת כל הצבא
הגברים ויצאו בני עמון
ויערכו מלחמה פתח
השער וארם צובא ורחוב

ואיש טוב ומעכה לבדם
בשדה וירא יואב כי היתה
אליו פני המלחמה מפנים
ומאחור ויבחר מכל בחורי
בישראל ויערך לקראת
ארם ואת יתר העם נתן
ביד אבשי אחיו ויערך
לקראת בני עמון ויאמר
אם תחזק ארם ממני והיתה
לי לישועה ואם בני עמון
יחזקו ממך והלכתי
להושיע לך חזק ונתחזק
בעד עמנו ובעד ערי
אלהינו ויהוה יעשה
הטוב בעיניו ויגש יואב
והעם אשר עמו למלחמה
בארם וינסו מפניו ובני
עמון ראו כי נס ארם
וינסו מפני אבישי ויבאו
העיר וישב יואב מעל
בני עמון ויבא ירושלם
וירא ארם כי נגף לפני
ישראל ויאספו יחד
וישלח הדדעזר ויצא
את ארם אשר מעבר
הנהר ויבאו חילם ושובך
שר צבא הדדעזר לפניהם
ויגד לדוד ויאסף

את כל ישראל ויעבר את
הירדן ויבא חלאמה ויערכו
ארם לקראת דוד וילחמו
עמו וינס ארם מפני ישראל
ויהרג דוד מארם שבע
מאות רכב וארבעים אלף
פרשים ואת שובך שר
צבאו הכה וימת שם ויראו
כל המלכים עבדי הדדעזר
כי נגפו לפני ישראל
וישלמו את ישראל
ויעבדום ויראו ארם
להושיע עוד את בני
עמון

ויהי לתשובת השנה
לעת צאת המלאכים
וישלח דוד את יואב ואת
עבדיו עמו ואת כל
ישראל וישחתו את בני
עמון ויצרו על רבה ודוד
יושב בירושלם ויהי
לעת הערב ויקם דוד
מעל משכבו ויתהלך על
גג בית המלך וירא אשה
רחצת מעל הגג והאשה
טובת מראה מאד וישלח
דוד וידרש לאשה
ויאמר הלוא זאת בת

שבע בת אליעם אשת אוריה
החתי וישלח דוד מלאכים
ויקחה ותבוא אליו וישכב
עמה והיא מתקדשת
מטמאתה ותשב אל
ביתה ותהר האשה
ותשלח ותגד לדוד ותאמר
הרה אנכי וישלח דוד
אל יואב שלח אלי את
אוריה החתי וישלח יואב
את אוריה אל דוד
ויבא אוריה אליו וישאל
דוד לשלום יואב ולשלום
העם ולשלום המלחמה
ויאמר דוד לאוריה רד
לביתך ורחץ רגליך ויצא
אוריה מבית המלך ותצא
אחריו משאת המלך
וישכב אוריה פתח בית
המלך את כל עבדי אדניו
ולא ירד אל ביתו ויגדו
לדוד לאמר לא ירד
אוריה אל ביתו ויאמר
דוד אל אוריה הלוא
מדרך אתה בא מדוע
לא ירדת אל ביתך ויאמר
אוריה אל דוד הארון
וישראל ויהודה ישבים

בסכות ואדני יואב ועבדי
אדני על פני השדה חנים
ואני אבוא אל ביתי
לאכל ולשתות ולשכב
עם אשתי חיך וחי נפשך
אם אעשה את הדבר הזה
ויאמר דוד אל אוריה
שב בזה גם היום ומחר
אשלחך וישב אוריה
בירושלם ביום ההוא
וממחרת ויקרא לו דוד
ויאכל לפניו וישת
וישכרהו ויצא בערב
לשכב במשכבו עם עבדי
אדניו ואל ביתו לא ירד
ויהי בבקר ויכתב דוד
ספר אל יואב וישלח ביד
אוריה ויכתב בספר לאמר
הבו את אוריה אל מול
פני המלחמה החזקה
ושבתם מאחריו ונכה
ומת ויהי בשמור
יואב אל העיר ויתן את
אוריה אל המקום אשר
ידע כי אנשי חיל שם
ויצאו אנשי העיר וילחמו
את יואב ויפל מן העם
מעבדי דוד וימת גם

אוריה החתי וישלח יואב
ויגד לדוד את כל דברי
המלחמה ויצו את המלאך
לאמר ככלותך את כל דברי
המלחמה לדבר אל המלך
והיה אם תעלה חמת המלך
ואמר לך מדוע נגשתם אל
העיר להלחם הלוא ידעתם
את אשר ירו מעל החומה
מי הכה את אבימלך בן
ירבשת הלוא אשה השליכה
עליו פלח רכב מעל החומה
וימת בתבץ למה נגשתם אל
החומה ואמרת גם עבדך
אוריה החתי מת וילך
המלאך ויבא ויגד לדוד את
כל אשר שלחו יואב ויאמר
המלאך אל דוד כי גברו
עלינו האנשים ויצאו אלינו
השדה ונהיה עליהם עד
פתח השער ויראו המוראים
אל עבדיך מעל החומה
וימותו מעבדי המלך וגם
עבדך אוריה החתי מת
ויאמר דוד אל
המלאך כה תאמר אל יואב
אל ירע בעיניך את הדבר הזה
כי כזה וכזה תאכל החרב

ותלד לו בן ב̇ ויעבר האבל וילך ויקח את גמר ס
כה אמר יהוה אלהי ישראל ב̇ בספר ויאמר נתן ס

אתם ב̇ חג̇ בספר כלומר והחולמו אתם
ולא ברא אתם לחם ס

החזק מלחמתך אל העיר והרסה
וחזקהו ותשמע אשת אוריה
כי מת אוריה אישה ותספד על
בעלה ויעבר האבל וישלח
דוד ויאספה אל ביתו ותהי לו
לאשה ותלד לו בן וירע הדבר
אשר עשה דוד בעיני יהוה

וישלח יהוה את נתן אל דוד
ויבא אליו ויאמר לו שני
אנשים היו בעיר אחת אחד
עשיר ואחד ראש לעשיר
היה צאן ובקר הרבה מאד
ולרש אין כל כי אם כבשה
אחת קטנה אשר קנה ויחיה
ותגדל עמו ועם בניו יחדו
מפתו תאכל ומכסו תשתה
ובחיקו תשכב ותהי לו כבת
ויבא הלך לאיש העשיר
ויחמל לקחת מצאנו ומבקרו
לעשות לארח הבא לו ויקח
את כבשת האיש הראש
ויעשה לאיש הבא אליו
ויחר אף דוד באיש מאד
ויאמר אל נתן חי יהוה כי בן
מות האיש העשה זאת
ואת הכבשה ישלם ארבעתים
עקב אשר עשה את הדבר
הזה ועל אשר לא חמל
ויאמר נתן אל דוד אתה
האיש כה אמר
יהוה אלהי ישראל אנכי
משחתיך למלך על ישראל
ואנכי הצלתיך מיד שאול
ואתנה לך את בית אדניך
ואת נשי אדניך בחיקך ואתנה
לך את בית ישראל ויהודה
ואם מעט ואספה לך כהנה
וכהנה מדוע בזית את דבר
יהוה לעשות הרע בעינו את
אוריה החתי הכית בחרב
ואת אשתו לקחת לך לאשה
ואתו הרגת בחרב בני עמון
ועתה לא תסור חרב מביתך
עד עולם עקב כי בזתני
ותקח את אשת אוריה החתי
להיות לך לאשה
כה אמר יהוה הנני
מקים עליך רעה מביתך
ולקחתי את נשיך לעיניך
ונתתי לרעיך ושכב עם
נשיך לעיני השמש הזאת
כי אתה עשית בסתר ואני
אעשה את הדבר הזה נגד
כל ישראל ונגד השמש
ויאמר דוד אל נתן
חטאתי ליהוה
ויאמר נתן אל דוד גם
יהוה העביר חטאתך לא
תמות אפס כי נאץ נאצת
את איבי יהוה בדבר הזה
גם הבן הילוד לך מות ימות
וילך נתן אל ביתו ויגף יהוה
את הילד אשר ילדה אשת
אוריה לדוד ויאנש ויבקש
דוד את האלהים בעד הנער
ויצם דוד צום ובא ולן ושכב
ארצה ויקמו זקני ביתו
עליו להקימו מן הארץ ולא
אבה ולא ברא אתם לחם
ויהי ביום השביעי וימת
הילד ויראו עבדי דוד
להגיד לו כי מת הילד כי
אמרו הנה בהיות הילד חי
דברנו אליו ולא שמע
בקולנו ואיך נאמר אליו מת
הילד ועשה רעה וירא
דוד כי עבדיו מתלחשים
ויבן דוד כי מת הילד ויאמר
דוד אל עבדיו המת הילד
ויאמרו מת ויקם דוד
מהארץ וירחץ ויסך ויחלף
שמלתו ויבא בית יהוה וישתחו
ויבא אל ביתו וישאל וישימו

ראש הראש ג̇ מל ואחד ראש האיש הראש
ראש עשה כף רמיה ס

רעיך ב̇ מל בנביא ונתתי לרעיך אתה ורעיך ס ומל
כתיביא דכות בר מן משלי דחוה חס בר מן חד מלא
לך חרפה ורחב רעיך ס

מעט למעט ז̇ חמ̇ ונשארתם ואספתי [illegible]
[illegible]

ויאמרו עבדיו אליו ב̇ ועד אשר בעלת אוב
מה הדבר הזה ס

ואבכה ג̇ ויאמר בעוד הילד חי ואבכה בנוס
ונפשי ויהי כשמעי ס

ג̇ כתב כף וקרי בית במלכן ויכו את מזבח
יהודה ויסור הוא יבין הרכיו כת ס

לו לחם ויאכל ויאמרו עבדיו
אליו מה הדבר הזה אשר
עשיתה בעבור הילד חי צמת
ותבך וכאשר מת הילד קמת
ותאכל לחם ויאמר בעוד הילד
חי צמתי ואבכה כי אמרתי
מי יודע יחנני יהוה וחי הילד
ועתה מת למה זה אני צם
האוכל להשיבו עוד אני
הלך אליו והוא לא ישוב
אלי וינחם דוד את בת שבע
אשתו ויבא אליה וישכב
עמה ותלד בן ויקרא את
שמו שלמה ויהוה אהבו
וישלח ביד נתן הנביא ויקרא
את שמו ידידיה בעבור
יהוה
וילחם יואב ברבת בני עמון
וילכד את עיר המלוכה
וישלח יואב מלאכים אל
דוד ויאמר נלחמתי ברבה
גם לכדתי את עיר המים
ועתה אסף את יתר העם
וחנה על העיר ולכדה פן
אלכד אני את העיר ונקרא
שמי עליה ויאסף דוד את
כל העם וילך רבתה וילחם
בה וילכדה ויקח את עטרת

מלכם מעל ראשו ומשקלה
ככר זהב ואבן יקרה ותהי
על ראש דוד ושלל העיר
הוציא הרבה מאד ואת העם
אשר בה הוציא וישם במגרה
ובחריצי הברזל ובמגזרת
הברזל והעביר אותם במלכן
וכן יעשה לכל ערי בני
עמון וישב דוד וכל העם
ירושלם
ויהי אחרי כן ולאבשלום בן
דוד אחות יפה ושמה תמר
ויאהבה אמנון בן דוד ויצר
לאמנון להתחלות בעבור
תמר אחתו כי בתולה היא
ויפלא בעיני אמנון לעשות
לה מאומה ולאמנון רע
ושמו יונדב בן שמעה אחי
דוד ויונדב איש חכם מאד
ויאמר לו מדוע אתה ככה
דל בן המלך בבקר בבקר
הלוא תגיד לי ויאמר לו
אמנון את תמר אחות
אבשלם אחי אני אהב
ויאמר לו יהונדב שכב על
משכבך והתחל ובא אביך
לראותך ואמרת אליו תבא
נא תמר אחותי ותברני לחם

ועשתה לעיני את הבריה
למען אשר אראה ואכלתי
מידה וישכב אמנון ויתחל
ויבא המלך לראותו ויאמר
אמנון אל המלך תבוא נא
תמר אחתי ותלבב לעיני
שתי לבבות ואברה מידה
וישלח דוד אל תמר הביתה
לאמר לכי נא בית אמנון
אחיך ועשי לו הבריה
ותלך תמר בית אמנון אחיה
והוא שכב ותקח את הבצק
ותלוש ותלבב לעיניו ותבשל
את הלבבות ותקח את
המשרת ותצק לפניו וימאן
לאכול ויאמר אמנון
הוציאו כל איש מעלי
ויצאו כל איש מעליו ויאמר
אמנון אל תמר הביאי הבריה
החדר ואברה מידך ותקח
תמר את הלבבות אשר
עשתה ותבא לאמנון אחיה
החדרה ותגש אליו לאכל
ויחזק בה ויאמר לה בואי
שכבי עמי אחותי ותאמר
לו אל אחי אל תענני כי
לא יעשה כן בישראל אל
תעשה את הנבלה הזאת

אחות ג̇ ומל ולאבשלום בן דוד לא יספרו לו
אחות לנו קטנה וחד ולאחות אשר

את יהוד ב̇ ואכל את יהוד הלוח ועהרד
אסף את יתר העם

הביאי ג̇ הביאי הבריה הביאי עצה הביאי
בני מהרחוק ס

ואני אנה אוליך את חרפתי ו
ואתה תהיה כאחד הנבלים
בישראל ועתה דבר נא אל
המלך כי לא ימנעני ממך
ולא אבה לשמע בקולה
ויחזק ממנה ויענה וישכב
אתה וישנאה אמנון שנאה
גדולה מאד כי גדולה השנאה
אשר שנאה מאהבה אשר
אהבה ויאמר לה אמנון קומי
לכי ותאמר לו אל אודת הרעה
הגדולה הזאת מאחרת אשר עשית
עמי לשלחני ולא אבה
לשמע לה ויקרא את נערו
משרתו ויאמר שלחו נא
את זאת מעלי החוצה ונעל
הדלת אחריה ועליה כתנת
פסים כי כן תלבשן בנות
המלך הבתולת מעילים
ויצא אותה משרתו החוץ
ונעל הדלת אחריה ותקח
תמר אפר על ראשה וכתנת
הפסים אשר עליה קרעה
ותשם ידה על ראשה ותלך
הלוך וזעקה ויאמר אליה
אבשלום אחיה האמינון
אחיך היה עמך ועתה
אחותי החרישי אחיך הוא

אל תשיתי את לבך לדבר
הזה ותשב תמר ושממה
בית אבשלום אחיה והמלך
דוד שמע את כל הדברים
האלה ויחר לו מאד ולא
דבר אבשלום עם אמנון
למרע ועד טוב כי שנא
אבשלום את אמנון על
דבר אשר ענה את תמר
אחתו
ויהי לשנתים ימים ויהיו
גזזים לאבשלום בבעל
חצור אשר עם אפרים
ויקרא אבשלום לכל בני
המלך ויבא אבשלום אל
המלך ויאמר הנה נא גזזים
לעבדך ילך נא המלך
ועבדיו עם עבדך ויאמר
המלך אל אבשלום אל בני
אל נא נלך כלנו ולא נכבד
עליך ויפרץ בו ולא אבה
ללכת ויברכהו ויאמר
אבשלום ולא ילך נא אתנו
אמנון אחי ויאמר לו המלך
למה ילך עמך ויפרץ בו
אבשלום וישלח אתו את
אמנון ואת כל בני המלך:
ויצו אבשלום את

נעריו לאמר ראו נא כטוב
לב אמנון ביין ואמרתי
אליכם הכו את אמנון
והמתם אתו אל תיראו הלוא
כי אנכי צויתי אתכם חזקו
והיו לבני חיל ויעשו נערי
אבשלום לאמנון כאשר
צוה אבשלום ויקמו כל
בני המלך וירכבו איש על
פרדו וינסו ויהי המה בדרך
והשמעה באה אל דוד
לאמר הכה אבשלום את
כל בני המלך ולא נותר מהם
אחד
ויקם המלך ויקרע את בגדיו
וישכב ארצה וכל עבדיו
נצבים קרעי בגדים:
ויען יונדב בן שמעה
אחי דוד ויאמר אל יאמר
אדני את כל הנערים בני
המלך המיתו כי אמנון לבדו
מת כי על פי אבשלום היתה
שומה מיום ענתו את תמר
אחתו ועתה אל ישם אדני
המלך אל לבו דבר לאמר
כל בני המלך מתו כי אם
אמנון לבדו מת:
ויברח אבשלום וישא הנער

ותכל ב̇ בתר̇ לשנה ותכל להשקותו ותכל דוד המלך ס וחד ותכל תלונתם ס

היורש ב̇ חד מל וחד חס̇ ונשמידה גם את עד היורש אבי לך ס

ולא ישא ב̇ ולא ישא אלהים לא ינעץ ולא ישא ס

הצפה את עינו וירא והנה עם
רב הלכים מדרך אחריו מצד
ההר׃ ויאמר יונדב אל המלך
הנה בני המלך באו כדבר עבדך
כן היה׃ ויהי ככלתו לדבר והנה
בני המלך באו וישאו קולם ויבכו
וגם המלך וכל עבדיו בכו בכי
גדול מאד׃ ואבשלום ברח וילך
אל תלמי בן עמיחור מלך גשור
ויתאבל על בנו כל הימים׃
ואבשלום ברח וילך גשור ויהי
שם שלש שנים׃ ותכל דוד
המלך לצאת אל אבשלום
כי נחם על אמנון כי מת׃

וידע יואב בן צריה כי
לב המלך על אבשלום׃ וישלח
יואב תקועה ויקח משם אשה
חכמה ויאמר אליה התאבלי
נא ולבשי נא בגדי אבל ואל
תסוכי שמן והיית כאשה זה
ימים רבים מתאבלת על מת׃
ובאת אל המלך ודברת אליו
כדבר הזה וישם יואב את
הדברים בפיה׃ ותאמר האשה
התקעית אל המלך ותפל על
אפיה ארצה ותשתחו ותאמר
הושעה המלך׃
ויאמר לה המלך מה לך

ותאמר אבל אשה אלמנה
אני וימת אישי׃ ולשפחתך
שני בנים וינצו שניהם בשדה
ואין מציל ביניהם ויכו
האחד את האחד וימת אתו׃
והנה קמה כל המשפחה על
שפחתך ויאמרו תני את מכה
אחיו ונמתהו בנפש אחיו
אשר הרג ונשמידה גם את
היורש וכבו את גחלתי
אשר נשארה לבלתי שום
לאישי שם ושארית על
פני האדמה׃
ויאמר המלך אל האשה
לכי לביתך ואני אצוה עליך׃
ותאמר האשה התקועית
אל המלך עלי אדני המלך
העון ועל בית אבי והמלך
וכסאו נקי׃ ויאמר
המלך המדבר אליך והבאתו
אלי ולא יסיף עוד לגעת בך׃
ותאמר יזכר נא המלך את
יהוה אלהיך מהרבית גאל
הדם לשחת ולא ישמידו
את בני ויאמר חי יהוה אם
יפל משערת בנך ארצה׃
ותאמר האשה תדבר נא
שפחתך אל אדני המלך דבר

ויאמר דברי׃
ותאמר האשה ולמה
חשבתה כזאת על עם אלהים
ומדבר המלך הדבר הזה
כאשם לבלתי השיב המלך
את נדחו׃ כי מות נמות
וכמים הנגרים ארצה אשר
לא יאספו ולא ישא אלהים
נפש וחשב מחשבות לבלתי
ידח ממנו נדח׃ ועתה אשר
באתי לדבר אל המלך אדני
את הדבר הזה כי יראני
העם ותאמר שפחתך
אדברה נא אל המלך אולי
יעשה המלך את דבר אמתו׃
כי ישמע המלך להציל את
אמתו מכף האיש להשמיד
אתי ואת בני יחד מנחלת
אלהים׃ ותאמר שפחתך יהי
נא דבר אדני המלך למנחה
כי כמלאך האלהים כן אדני
המלך לשמע הטוב והרע
ויהוה אלהיך יהי עמך׃

ויען המלך ויאמר אל האשה
אל נא תכחדי ממני דבר
אשר אנכי שאל אתך
ותאמר האשה ידבר נא

נחם ו̇ פת̇ וסימנהון אמנון מרעה על זאת על זאת האלהים את ציון ס ומלישעיהו ס

ולא יסיף ג̇ ולא יסיף עוד והלעולמים ויונה ודני ברכת יהוה היא תעשיר ס

ואת בני ב̇ להשמיד אתי ואת בני ואת בני נחלת יחד ס

אדני המלך ויאמר המלך היד
יואב אתך בכל זאת ותען
האשה ותאמר חי נפשך אדני
המלך אם אש להמין ולהשמיל
מכל אשר דבר אדני המלך
כי עבדך יואב הוא צוני והוא
שם בפי שפחתך את כל
הדברים האלה לבעבור
סבב את פני הדבר עשה
עבדך יואב את הדבר הזה
ואדני חכם כחכמת מלאך
האלהים לדעת את כל אשר
בארץ׃ ויאמר
המלך אל יואב הנה נא
עשיתי את הדבר הזה ולך
השב את הנער את אבשלום
ויפל יואב אל פניו ארצה
וישתחו ויברך את המלך
ויאמר יואב היום ידע עבדך
כי מצאתי חן בעיניך אדני
המלך אשר עשה המלך את
דבר עבדו ויקם יואב וילך
גשורה ויבא את אבשלום
ירושלם׃ ויאמר
המלך יסב אל ביתו ופני לא
יראה ויסב אבשלום אל
ביתו ופני המלך לא ראה׃
ובאבשלום לא היה

איש יפה בכל ישראל להלל
מאד מכף רגלו ועד קדקדו
לא היה בו מום׃ ובגלחו את
ראשו והיה מקץ ימים לימים
אשר יגלח כי כבד עליו
וגלחו ושקל את שער ראשו
מאתים שקלים באבן המלך׃
ויולדו לאבשלום שלושה
בנים ובת אחת ושמה תמר
היא היתה אשה יפת מראה׃

וישב אבשלום בירושלם
שנתים ימים ופני המלך לא
ראה׃ וישלח אבשלום אל
יואב לשלח אתו אל המלך
ולא אבה לבוא אליו וישלח
עוד שנית ולא אבה לבוא׃
ויאמר אל עבדיו ראו חלקת
יואב אל ידי ולו שם שערים
לכו והוצתיה באש ויצתו
עבדי אבשלום את החלקה
באש׃
ויקם יואב ויבא אל אבשלום
הביתה ויאמר אליו למה
הציתו עבדיך את החלקה
אשר לי באש׃ ויאמר אבשלום
אל יואב הנה שלחתי אליך
לאמר בא הנה ואשלחה

אתך אל המלך לאמר למה
באתי מגשור טוב לי עד אני
שם ועתה אראה פני המלך
ואם יש בי עון והמתני׃ ויבא
יואב אל המלך ויגד לו ויקרא
אל אבשלום ויבא אל המלך
וישתחו לו על אפיו ארצה
לפני המלך וישק המלך
לאבשלום׃ ויהי
מאחרי כן ויעש לו אבשלום
מרכבה וסוסים וחמשים איש
רצים לפניו׃ והשכים אבשלום
ועמד על יד דרך השער
ויהי כל האיש אשר יהיה לו
ריב לבוא אל המלך
למשפט ויקרא אבשלום
אליו ויאמר אי מזה עיר
אתה ויאמר מאחד שבטי
ישראל עבדך׃ ויאמר אליו
אבשלום ראה דבריך טובים
ונכחים ושמע אין לך מאת
המלך׃ ויאמר אבשלום מי
ישמני שפט בארץ ועלי
יבוא כל איש אשר יהיה
ריב ומשפט והצדקתיו׃ והיה
בקרב איש להשתחות לו
ושלח את ידו והחזיק לו ונשק
לו׃ ויעש אבשלום כדבר הזה

לְכָל־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־יָבֹאוּ לַמִּשְׁפָּט
אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיְגַנֵּב אַבְשָׁלוֹם
אֶת־לֵב אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל׃

וַיְהִי מִקֵּץ אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיֹּאמֶר
אַבְשָׁלוֹם אֶל־הַמֶּלֶךְ אֵלֲכָה
נָּא וַאֲשַׁלֵּם אֶת־נִדְרִי אֲשֶׁר
נָדַרְתִּי לַיהוָה בְּחֶבְרוֹן׃ כִּי־נֵדֶר
נָדַר עַבְדְּךָ בְּשִׁבְתִּי בִגְשׁוּר
בַּאֲרָם לֵאמֹר אִם־ישוב יְשִׁיבֵנִי
יְהוָה יְרוּשָׁלִַם וְעָבַדְתִּי אֶת־
יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר־לוֹ הַמֶּלֶךְ לֵךְ
בְּשָׁלוֹם וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ חֶבְרוֹנָה׃

וַיִּשְׁלַח אַבְשָׁלוֹם מְרַגְּלִים בְּכָל־
שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
כְּשָׁמְעֲכֶם אֶת־קוֹל הַשֹּׁפָר
וַאֲמַרְתֶּם מָלַךְ אַבְשָׁלוֹם בְּחֶבְרוֹן׃
וְאֶת־אַבְשָׁלוֹם הָלְכוּ מָאתַיִם
אִישׁ מִירוּשָׁלִַם קְרֻאִים וְהֹלְכִים
לְתֻמָּם וְלֹא יָדְעוּ כָּל־דָּבָר׃
וַיִּשְׁלַח אַבְשָׁלוֹם אֶת־אֲחִיתֹפֶל
הַגִּילֹנִי יוֹעֵץ דָּוִד מֵעִירוֹ
מִגִּלֹה בְּזָבְחוֹ אֶת־הַזְּבָחִים וַיְהִי
הַקֶּשֶׁר אַמִּץ וְהָעָם הוֹלֵךְ
וָרָב אֶת־אַבְשָׁלוֹם׃ וַיָּבֹא הַמַּגִּיד
אֶל־דָּוִד לֵאמֹר הָיָה לֶב־אִישׁ
יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי אַבְשָׁלוֹם׃ וַיֹּאמֶר

דָּוִד לְכָל־עֲבָדָיו אֲשֶׁר־אִתּוֹ
בִירוּשָׁלִַם קוּמוּ וְנִבְרָחָה כִּי
לֹא־תִהְיֶה־לָּנוּ פְלֵיטָה מִפְּנֵי
אַבְשָׁלוֹם מַהֲרוּ לָלֶכֶת פֶּן־
יְמַהֵר וְהִשִּׂגָנוּ וְהִדִּיחַ עָלֵינוּ
אֶת־הָרָעָה וְהִכָּה הָעִיר לְפִי־
חָרֶב׃ וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי־הַמֶּלֶךְ
אֶל־הַמֶּלֶךְ כְּכֹל אֲשֶׁר־יִבְחַר
אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ הִנֵּה עֲבָדֶיךָ׃
וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ וְכָל־בֵּיתוֹ בְּרַגְלָיו
וַיַּעֲזֹב הַמֶּלֶךְ אֵת עֶשֶׂר נָשִׁים
פִּלַגְשִׁים לִשְׁמֹר הַבָּיִת׃ וַיֵּצֵא
הַמֶּלֶךְ וְכָל־הָעָם בְּרַגְלָיו
וַיַּעַמְדוּ בֵּית הַמֶּרְחָק׃ וְכָל־
עֲבָדָיו עֹבְרִים עַל־יָדוֹ וְכָל־
הַכְּרֵתִי וְכָל־הַפְּלֵתִי וְכָל־הַגִּתִּים
שֵׁשׁ־מֵאוֹת אִישׁ אֲשֶׁר־בָּאוּ
בְרַגְלוֹ מִגַּת עֹבְרִים עַל־פְּנֵי
הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ אֶל־אִתַּי הַגִּתִּי לָמָּה
תֵלֵךְ גַּם־אַתָּה אִתָּנוּ שׁוּב
וְשֵׁב עִם־הַמֶּלֶךְ כִּי־נָכְרִי אַתָּה
וְגַם־גֹּלֶה אַתָּה לִמְקוֹמֶךָ׃
תְּמוֹל בּוֹאֶךָ וְהַיּוֹם אֲנוּעֲךָ
עִמָּנוּ לָלֶכֶת וַאֲנִי הוֹלֵךְ עַל
אֲשֶׁר־אֲנִי הוֹלֵךְ שׁוּב וְהָשֵׁב
אֶת־אַחֶיךָ עִמָּךְ חֶסֶד וֶאֱמֶת׃
וַיַּעַן אִתַּי אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמַר

חַי־יְהוָה וְחֵי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כִּי
אִם בִּמְקוֹם אֲשֶׁר יִהְיֶה־שָּׁם
אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אִם־לְמָוֶת אִם־
לְחַיִּים כִּי־שָׁם יִהְיֶה עַבְדֶּךָ׃
וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אִתַּי לֵךְ וַעֲבֹר
וַיַּעֲבֹר אִתַּי הַגִּתִּי וְכָל־אֲנָשָׁיו
וְכָל־הַטַּף אֲשֶׁר אִתּוֹ׃ וְכָל־
הָאָרֶץ בּוֹכִים קוֹל גָּדוֹל
וְכָל־הָעָם עֹבְרִים וְהַמֶּלֶךְ עֹבֵר
בְּנַחַל קִדְרוֹן וְכָל־הָעָם עֹבְרִים
עַל־פְּנֵי־דֶרֶךְ אֶת־הַמִּדְבָּר׃ וְהִנֵּה
גַם־צָדוֹק וְכָל־הַלְוִיִּם אִתּוֹ
נֹשְׂאִים אֶת־אֲרוֹן בְּרִית
הָאֱלֹהִים וַיַּצִּקוּ אֶת־אֲרוֹן
הָאֱלֹהִים וַיַּעַל אֶבְיָתָר עַד־
תֹּם כָּל־הָעָם לַעֲבוֹר מִן־
הָעִיר׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
לְצָדוֹק הָשֵׁב אֶת־אֲרוֹן
הָאֱלֹהִים הָעִיר אִם־אֶמְצָא
חֵן בְּעֵינֵי יְהוָה וֶהֱשִׁבַנִי
וְהִרְאַנִי אֹתוֹ וְאֶת־נָוֵהוּ׃ וְאִם
כֹּה יֹאמַר לֹא חָפַצְתִּי בָּךְ
הִנְנִי יַעֲשֶׂה־לִּי כַּאֲשֶׁר טוֹב
בְּעֵינָיו׃ וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ אֶל־צָדוֹק הַכֹּהֵן
הֲרוֹאֶה אַתָּה שֻׁבָה הָעִיר
בְּשָׁלוֹם וַאֲחִימַעַץ בִּנְךָ
וִיהוֹנָתָן בֶּן־אֶבְיָתָר שְׁנֵי בְנֵיכֶם

אתכם ראו אנכי מתמהמה
בעברות המדבר עד בוא דבר
מעמכם להגיד לי וישב צדוק
ואביתר את ארון האלהים
ירושלם וישבו שם ודוד
עלה במעלה הזיתים עלה
ובוכה וראש לו חפוי והוא
הלך יחף וכל העם אשר אתו
חפו איש ראשו ועלו עלה
ובכה ודוד הגיד לאמר
אחיתפל בקשרים עם
אבשלום ויאמר דוד סכל
נא את עצת אחיתפל יהוה
ויהי דוד בא עד הראש
אשר ישתחוה שם לאלהים
והנה לקראתו חושי הארכי
קרוע כתנתו ואדמה על
ראשו ויאמר לו דוד אם
עברת אתי והיית עלי למשא
ואם העיר תשוב ואמרת
לאבשלום עבדך אני
המלך אהיה עבד אביך
ואני מאז ועתה ואני עבדך
והפרתה לי את עצת
אחיתפל הלוא עמך שם
צדוק ואביתר הכהנים
והיה כל הדבר אשר תשמע
מבית המלך תגיד לצדוק

ולאביתר הכהנים הנה שם
עמם שני בניהם אחימעץ
לצדוק ויהונתן לאביתר
ושלחתם בידם אלי כל דבר
אשר תשמעו ויבא חושי
רעה דוד העיר ואבשלום
יבוא ירושלם

ודוד עבר מעט
מהראש והנה ציבא נער
מפיבשת לקראתו וצמד
חמרים חבשים ועליהם
מאתים לחם ומאה צמוקים
ומאה קיץ ונבל יין ויאמר
המלך אל ציבא מה אלה
לך ויאמר ציבא החמורים
לבית המלך לרכב ולהלחם
והקיץ לאכול הנערים
והיין לשתות היעף במדבר
ויאמר המלך ואיה בן אדניך
ויאמר ציבא אל המלך
הנה יושב בירושלם כי
אמר היום ישיבו לי בית
ישראל את ממלכות אבי
ויאמר המלך לצבא הנה
לך כל אשר למפיבשת
ויאמר ציבא השתחויתי
אמצא חן בעיניך אדני
המלך ויבא המלך דוד עד

בחורים והנה משם איש
יוצא ממשפחת בית שאול
ושמו שמעי בן גרא יצא
יצוא ומקלל ויסקל באבנים
את דוד ואת כל עבדי
המלך דוד וכל העם וכל
הגברים מימינו ומשמאלו
וכה אמר שמעי בקללו
צא צא איש הדמים ואיש
הבליעל השיב עליך יהוה
כל דמי בית שאול אשר
מלכת תחתו ויתן יהוה את
המלוכה ביד אבשלום בנך
והנך ברעתך כי איש דמים
אתה ויאמר אבישי בן
צרויה אל המלך למה יקלל
הכלב המת הזה את אדני
המלך אעברה נא ואסירה
את ראשו

ויאמר המלך מה לי
ולכם בני צרויה כי יקלל
וכי יהוה אמר לו קלל את
דוד ומי יאמר מדוע עשיתה
כן ויאמר דוד
אל אבישי ואל כל עבדיו
הנה בני אשר יצא ממעי
מבקש את נפשי ואף כי
עתה בן הימיני הנחו ויקלל

אבחרה ב̇ ויצאה אחיתפל כי אני אעייף
ויקח אנשים ב̇ וזאת עדי אבידם ויאמר חושי
כלב ה̇ אשר לבו אשר מצרה וחבירו כלב אליהו וחבירו

כי אמר לו יהוה אולי יראה יהוה
בעוני והשיב יהוה לי טובה
תחת קללתו היום הזה ויתלך
דוד ואנשיו בדרך ושמעי
הלך בצלע ההר לעמתו הלוך
ויקלל ויסקל באבנים לעמתו
ועפר בעפר

ויבא המלך וכל העם אשר
אתו עיפים וינפש שם
ואבשלום וכל העם איש
ישראל באו ירושלם ואחיתפל
אתו ויהי כאשר בא חושי
הארכי רעה דוד אל אבשלום
ויאמר חושי אל אבשלום
יחי המלך יחי המלך ויאמר
אבשלום אל חושי זה חסדך
את רעך למה לא הלכת
את רעך ויאמר חושי אל
אבשלם לא כי אשר בחר
יהוה והעם הזה וכל איש
ישראל לא אתו אהיה ואתו
אשב והשנית למי אני
אעבד הלוא לפני בנו כאשר
עבדתי לפני אביך כן אהיה
לפניך

ויאמר אבשלום אל אחיתפל
הבו לכם עצה מה נעשה
ויאמר אחיתפל אל אבשלם

בא אל פלגשי אביך אשר
הניח לשמור הבית וישמע
כל ישראל כי נבאשת את
אביך וחזקו ידי כל אשר
אתך ויטו לאבשלום
האהל על הגג ויבא
אבשלום אל פלגשי אביו
לעיני כל ישראל ועצת
אחיתפל אשר יעץ בימים
ההם כאשר ישאל בדבר
האלהים כן כל עצת
אחיתפל גם לדוד גם
לאבשלם ויאמר
אחיתפל אל אבשלום
אבחרה נא שנים עשר
אלף איש ואקומה וארדפה
אחרי דוד הלילה ואבוא
עליו והוא יגע ורפה ידים
והחרדתי אתו ונס כל העם
אשר אתו והכיתי את המלך
לבדו ואשיבה כל העם
אליך כשוב הכל האיש
אשר אתה מבקש כל
העם יהיה שלום ויישר
הדבר בעיני אבשלם
ובעיני כל זקני ישראל
ויאמר אבשלום
קרא נא גם לחושי הארכי

ונשמעה מה בפיו גם הוא
ויבא חושי אל אבשלום
ויאמר אבשלום אליו לאמר
כדבר הזה דבר אחיתפל
הנעשה את דברו אם אין
אתה דבר ויאמר
חושי אל אבשלום לא
טובה העצה אשר יעץ
אחיתפל בפעם הזאת
ויאמר חושי אתה ידעת
את אביך ואת אנשיו כי
גברים המה ומרי נפש המה
כדב שכול בשדה ואביך
איש מלחמה ולא ילין את
העם הנה עתה הוא נחבא
באחת הפחתים או באחד
המקומת והיה כנפל בהם
בתחלה ושמע השמע
ואמר היתה מגפה בעם
אשר אחרי אבשלם והוא
גם בן חיל אשר לבו כלב
האריה המס ימס כי ידע
כל ישראל כי גבור אביך
ובני חיל אשר אתו כי
יעצתי האסף יאסף עליך
כל ישראל מדן ועד באר
שבע כחול אשר על הים
לרב ופניך הלכים בקרב

ואשיבה ד̇ ואשיבה כל העם ואשיבה שפיטיך ואשיבה ידי ואשיבה חרפי
ואבוא ב̇ ואבוא עליו ואבוא מרום קיצו ידעת ג̇ ויבא חושי ודוד כאשר בא ודבור בן נתן
כנפל ב̇ חד מל וחד חס לפני בני עולה והיה כנפל בהם

ובאנו אליו באחת המקומת
אשר נמצא שם ונחנו עליו
כאשר יפל הטל על האדמה
ולא נותר בו ובכל האנשים
אשר אתו גם אחד: ואם אל
עיר יאסף והשיאו כל ישראל
אל העיר ההיא חבלים וסחבנו
אתו עד הנחל עד אשר לא
נמצא שם גם צרור:

ויאמר אבשלום וכל איש
ישראל טובה עצת חושי
הארכי מעצת אחיתפל
ויהוה צוה להפר את
עצת אחיתפל הטובה
לבעבור הביא יהוה אל
אבשלום את הרעה:
ויאמר חושי אל צדוק
ואל אביתר הכהנים כזאת
וכזאת יעץ אחיתפל את
אבשלם ואת זקני ישראל
וכזאת וכזאת יעצתי אני
ועתה שלחו מהרה והגידו
לדוד לאמר אל תלן הלילה
בערבות המדבר וגם עבור
תעבור פן יבלע למלך
ולכל העם אשר אתו: ויהונתן
ואחימעץ עמדים בעין רגל

והלכה השפחה והגידה
להם והם ילכו והגידו למלך
דוד כי לא יוכלו להראות
לבוא העירה: וירא אתם
נער ויגד לאבשלם וילכו
שניהם מהרה ויבאו אל
בית איש בבחורים ולו
באר בחצרו וירדו שם
ותקח האשה ותפרש את
המסך על פני הבאר
ותשטח עליו הרפות ולא
נודע דבר: ויבאו עבדי
אבשלום אל האשה
הביתה ויאמרו איה אחי
מעץ ויהונתן ותאמר
להם האשה עברו מיכל
המים ויבקשו ולא מצאו
וישבו ירושלם:
ויהי אחרי לכתם ויעלו
מהבאר וילכו ויגדו למלך
דוד ויאמרו אל דוד קומו
ועברו מהרה את המים
כי ככה יעץ עליכם אחיתפל
ויקם דוד וכל העם אשר
אתו ויעברו את הירדן עד
אור הבקר עד אחד לא
נעדר אשר לא עבר את
הירדן: ואחיתפל ראה כי

לא נעשתה עצתו ויחבש את
החמור ויקם וילך אל ביתו
אל עירו ויצו אל ביתו
ויחנק וימת ויקבר בקבר
אביו: ודוד בא
מחנימה ואבשלם עבר את
הירדן הוא וכל איש ישראל
עמו: ואת עמשא שם
אבשלם תחת יואב על
הצבא ועמשא בן איש
ושמו יתרא הישראלי אשר
בא אל אביגל בת נחש אחות
צרויה אם יואב: ויחן ישראל
ואבשלם ארץ הגלעד:
ויהי כבוא דוד מחנימה
ושבי בן נחש מרבת בני עמון
ומכיר בן עמיאל מלא דבר
וברזלי הגלעדי מרגלים:
משכב וספות וכלי יוצר
וחטים ושערים וקמח וקלי
ופול ועדשים וקלי: ודבש
וחמאה וצאן ושפות בקר
הגישו לדוד ולעם אשר
אתו לאכול כי אמרו העם
רעב ועיף וצמא במדבר:
ויפקד דוד את העם
אשר אתו וישם עליהם שרי
אלפים ושרי מאות וישלח

יבלע ב׳ פן יבלע למלך ...
נעדר ב׳ ... עד אחד לא נעדר משבטו

הריפות ב׳ ותשטח עליו ...

יתרא ב׳ חד כת א ...

יתנו ג . חל וגם יתנו הינו רגעיתו כי חחיים יודעים ∘ וכל אוריתא ודמיהי דכוותהון בר מן חד ויהיו כל האנשים ∘

דוד את העם השלשית ביד
יואב והשלשית ביד אבישי
בן צרויה אחי יואב והשלשית
ביד אתי הגתי ויאמר
המלך אל העם יצא אצא גם
אני עמכם ויאמר העם לא
תצא כי אם נס ננוס לא
ישימו אלינו לב ואם ימתו חצינו לא
ישימו אלינו לב כי עתה כמנו
עשרה אלפים ועתה טוב כי
תהיה לנו מעיר לעזיר
ויאמר אליהם המלך
אשר ייטב בעיניכם אעשה
ויעמד המלך אל יד השער
וכל העם יצאו למאות ולאלפים
ויצו המלך את יואב ואת
אבישי ואת אתי לאמר
לאט לי לנער לאבשלום וכל
העם שמעו בצות המלך את
כל השרים על דבר אבשלום
ויצא העם השדה לקראת
ישראל ותהי המלחמה ביער
אפרים וינגפו שם עם ישראל
לפני עבדי דוד ותהי שם
המגפה גדולה ביום ההוא
עשרים אלף ותהי שם
המלחמה נפצית על פני כל
הארץ וירב היער לאכל

בעם מאשר אכלה החרב ביום
ההוא ויקרא אבשלום לפני
עבדי דוד ואבשלום רכב
על הפרד ויבא הפרד תחת
שובך האלה הגדולה ויחזק
ראשו באלה ויתן בין השמים
ובין הארץ והפרד אשר
תחתיו עבר וירא איש אחד
ויגד ליואב ויאמר הנה
ראיתי את אבשלם תלוי
באלה ויאמר יואב לאיש
המגיד לו והנה ראית ומדוע
לא הכיתו שם ארצה ועלי
לתת לך עשרה כסף וחגרה
אחת ויאמר האיש אל יואב
ולא אנכי שקל על כפי אלף
כסף לא אשלח ידי אל בן
המלך כי באזנינו צוה המלך
אתך ואת אבישי ואת אתי
לאמר שמרו מי בנער
באבשלום או עשיתי
בנפשו שקר וכל דבר לא
יכחד מן המלך ואתה תתיצב
מנגד ויאמר יואב לא כן
אחילה לפניך ויקח שלשה
שבטים בכפו ויתקעם בלב
אבשלום עודנו חי בלב
האלה ויסבו עשרה נערים

נשאי כלי יואב ויכו את
אבשלום וימתהו ויתקע
יואב בשפר וישב העם
מרדף אחרי ישראל כי
חשך יואב את העם ויקחו
את אבשלום וישליכו אתו
ביער אל הפחת הגדול ויצבו
עליו גל אבנים גדול מאד
וכל ישראל נסו איש לאהליו
ואבשלם לקח ויצב לו בחיו
את מצבת אשר בעמק
המלך כי אמר אין לי בן
בעבור הזכיר שמי ויקרא
למצבת על שמו ויקרא
לה יד אבשלם עד היום
הזה ואחימעץ
בן צדוק אמר ארוצה נא
ואבשרה את המלך כי
שפטו יהוה מיד איביו
ויאמר לו יואב לא איש
בשרה אתה היום הזה
ובשרת ביום אחר והיום הזה
לא תבשר כי על בן המלך
מת ויאמר יואב לכושי
לך הגד למלך אשר
ראיתה וישתחו כושי ליואב
וירץ ויסף עוד אחימעץ
בן צדוק ויאמר אל יואב ויהי

אל יד ה ויעמד המלך ואלה שמות ב בו חנה כעיני עבדים ב בו ∘ וכל מגלה דכוותהון לד מן חד ונתון הלבוש והסוס על יד איש ∘ ויקרא ה וסימנהון אבשלום אבשלום הבמה ברזל ברזלי ∘ ותרוין ויקרא בחם שמי שמו ∘

אחיהוד ג ויאמר יואב מעו מעץ ואני ביהודה ∘

מָה אָרֻצָה נָּא גַם אָנִי אַחֲרֵי
הַכּוּשִׁי וַיֹּאמֶר יוֹאָב לָמָּה
זֶּה אַתָּה רָץ בְּנִי וּלְכָה אֵין
בְּשׂוֹרָה מֹצֵאת׃ וִיהִי מָה
אָרוּץ וַיֹּאמֶר לוֹ רוּץ וַיָּרָץ
אֲחִימַעַץ דֶּרֶךְ הַכִּכָּר
וַיַּעֲבֹר אֶת הַכּוּשִׁי׃ וְדָוִד
יוֹשֵׁב בֵּין שְׁנֵי הַשְּׁעָרִים
וַיֵּלֶךְ הַצֹּפֶה אֶל גַּג הַשַּׁעַר
אֶל הַחוֹמָה וַיִּשָּׂא אֶת עֵינָיו
וַיַּרְא וְהִנֵּה אִישׁ רָץ לְבַדּוֹ׃
וַיִּקְרָא הַצֹּפֶה וַיַּגֵּד לַמֶּלֶךְ
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אִם לְבַדּוֹ
בְּשׂוֹרָה בְּפִיו וַיֵּלֶךְ הָלוֹךְ
וְקָרֵב׃ וַיַּרְא הַצֹּפֶה אִישׁ
אַחֵר רָץ וַיִּקְרָא הַצֹּפֶה
אֶל הַשֹּׁעֵר וַיֹּאמֶר הִנֵּה
אִישׁ רָץ לְבַדּוֹ וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ גַּם זֶה מְבַשֵּׂר׃ וַיֹּאמֶר
הַצֹּפֶה אֲנִי רֹאֶה אֶת מְרוּצַת
הָרִאשׁוֹן כִּמְרֻצַת אֲחִימַעַץ
בֶּן צָדוֹק וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
אִישׁ טוֹב זֶה וְאֶל בְּשׂוֹרָה
טוֹבָה יָבוֹא׃ וַיִּקְרָא אֲחִימַעַץ
וַיֹּאמֶר אֶל הַמֶּלֶךְ שָׁלוֹם
וַיִּשְׁתַּחוּ לַמֶּלֶךְ לְאַפָּיו
אָרְצָה וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר סִגַּר אֶת

הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר נָשְׂאוּ אֶת
יָדָם בַּאדֹנִי הַמֶּלֶךְ׃
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ שָׁלוֹם
לַנַּעַר לְאַבְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר
אֲחִימַעַץ רָאִיתִי הֶהָמוֹן
הַגָּדוֹל לִשְׁלֹחַ אֶת עֶבֶד
הַמֶּלֶךְ יוֹאָב וְאֶת עַבְדֶּךָ וְלֹא
יָדַעְתִּי מָה׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ סֹב
הִתְיַצֵּב כֹּה וַיִּסֹּב וַיַּעֲמֹד׃ וְהִנֵּה
הַכּוּשִׁי בָּא וַיֹּאמֶר הַכּוּשִׁי
יִתְבַּשֵּׂר אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כִּי
שְׁפָטְךָ יְהוָה הַיּוֹם מִיַּד כָּל
הַקָּמִים עָלֶיךָ׃
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל
הַכּוּשִׁי הֲשָׁלוֹם לַנַּעַר
לְאַבְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר הַכּוּשִׁי
יִהְיוּ כַנַּעַר אֹיְבֵי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ
וְכֹל אֲשֶׁר קָמוּ עָלֶיךָ לְרָעָה׃
וַיִּרְגַּז הַמֶּלֶךְ וַיַּעַל
עַל עֲלִיַּת הַשַּׁעַר וַיֵּבְךְּ וְכֹה
אָמַר בְּלֶכְתּוֹ בְּנִי אַבְשָׁלוֹם
בְּנִי בְנִי אַבְשָׁלוֹם מִי יִתֵּן
מוּתִי אֲנִי תַחְתֶּיךָ אַבְשָׁלוֹם
בְּנִי בְנִי׃ וַיֻּגַּד לְיוֹאָב הִנֵּה הַמֶּלֶךְ
בֹּכֶה וַיִּתְאַבֵּל עַל אַבְשָׁלוֹם׃
וַתְּהִי הַתְּשֻׁעָה בַּיּוֹם הַהוּא
לְאֵבֶל לְכָל הָעָם כִּי שָׁמַע
הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר

נֶעֱצַב הַמֶּלֶךְ עַל בְּנוֹ׃ וַיִּתְגַּנֵּב
הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא לָבוֹא הָעִיר
כַּאֲשֶׁר יִתְגַּנֵּב הָעָם הַנִּכְלָמִים
בְּנוּסָם בַּמִּלְחָמָה׃ וְהַמֶּלֶךְ
לָאַט אֶת פָּנָיו וַיִּזְעַק הַמֶּלֶךְ
קוֹל גָּדוֹל בְּנִי אַבְשָׁלוֹם
אַבְשָׁלוֹם בְּנִי בְנִי׃
וַיָּבֹא יוֹאָב אֶל
הַמֶּלֶךְ הַבָּיִת וַיֹּאמֶר הֹבַשְׁתָּ
הַיּוֹם אֶת פְּנֵי כָל עֲבָדֶיךָ
הַמְמַלְּטִים אֶת נַפְשְׁךָ הַיּוֹם
וְאֵת נֶפֶשׁ בָּנֶיךָ וּבְנֹתֶיךָ וְנֶפֶשׁ
נָשֶׁיךָ וְנֶפֶשׁ פִּלַגְשֶׁיךָ׃ לְאַהֲבָה
אֶת שֹׂנְאֶיךָ וְלִשְׂנֹא אֶת
אֹהֲבֶיךָ כִּי הִגַּדְתָּ הַיּוֹם כִּי
אֵין לְךָ שָׂרִים וַעֲבָדִים כִּי
יָדַעְתִּי הַיּוֹם כִּי לֹא אַבְשָׁלוֹם
חַי וְכֻלָּנוּ הַיּוֹם מֵתִים כִּי אָז
יָשָׁר בְּעֵינֶיךָ׃ וְעַתָּה קוּם צֵא
וְדַבֵּר עַל לֵב עֲבָדֶיךָ
כִּי בַיהוָה נִשְׁבַּעְתִּי כִּי
אֵינְךָ יוֹצֵא אִם יָלִין אִישׁ
אִתְּךָ הַלַּיְלָה וְרָעָה לְךָ זֹאת
מִכָּל הָרָעָה אֲשֶׁר בָּאָה
עָלֶיךָ מִנְּעֻרֶיךָ עַד עָתָּה׃
וַיָּקָם הַמֶּלֶךְ וַיֵּשֶׁב
בַּשָּׁעַר וּלְכָל הָעָם הִגִּידוּ
לֵאמֹר הִנֵּה הַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב

אמירת ג̇ חס א̇ ולעמשא תמרו אשר ימרוך למזמה

ויט ב̇ פת ויט את לבב כל איש יהודה ויט עליו חסד

מפבשת ב̇ חס ומפבשת בן שאול ... ארמני ואת מפבשת

בשער ויבאו כל העם לפני המלך
וישראל נס איש לאהליו׃
ויהי כל העם נדון
בכל שבטי ישראל לאמר
המלך הצילנו מכף איבינו
והוא מלטנו מכף פלשתים
ועתה ברח מן הארץ מעל
אבשלום׃ ואבשלום אשר
משחנו עלינו מת במלחמה
ועתה למה אתם מחרשים
להשיב את המלך׃
והמלך דוד שלח אל
צדוק ואל אביתר הכהנים
לאמר דברו אל זקני יהודה
לאמר למה תהיו אחרנים
להשיב את המלך אל ביתו
ודבר כל ישראל בא אל
המלך אל ביתו׃ אחי אתם
עצמי ובשרי אתם ולמה
תהיו אחרנים להשיב את
המלך׃ ולעמשא תמרו הלוא
עצמי ובשרי אתה כה
יעשה לי אלהים וכה יסיף
אם לא שר צבא תהיה
לפני כל הימים תחת יואב׃
ויט את לבב כל איש יהודה
כאיש אחד וישלחו אל
המלך שוב אתה וכל עבדיך׃

וישב המלך ויבא עד הירדן
ויהודה בא הגלגלה ללכת
לקראת המלך להעביר
את המלך את הירדן׃ וימהר
שמעי בן גרא בן הימיני
אשר מבחורים וירד עם
איש יהודה לקראת המלך
דוד׃ ואלף איש עמו מבנימן
וציבא נער בית שאול וחמשת
עשר בניו ועשרים עבדיו
אתו וצלחו הירדן לפני
המלך׃ ועברה העברה
לעביר את בית המלך
ולעשות הטוב בעינו
ושמעי בן גרא נפל לפני
המלך בעברו בירדן׃ ויאמר
אל המלך אל יחשב לי
אדני עון ואל תזכר את
אשר העוה עבדך ביום
אשר יצא אדני המלך
מירושלם לשום המלך אל
לבו׃ כי ידע עבדך כי אני
חטאתי והנה באתי היום
ראשון לכל בית יוסף לרדת
לקראת אדני המלך׃
ויען אבישי בן צרויה
ויאמר התחת זאת לא יומת
שמעי כי קלל את משיח

יהוה׃ ויאמר דוד
מה לי ולכם בני צרויה כי
תהיו לי היום לשטן היום
יומת איש בישראל כי
הלוא ידעתי כי היום אני
מלך על ישראל׃ ויאמר
המלך אל שמעי לא
תמות וישבע לו המלך׃
ומפבשת בן שאול
ירד לקראת המלך ולא
עשה רגליו ולא עשה
שפמו ואת בגדיו לא כבס
למן היום לכת המלך עד
היום אשר בא בשלום׃ ויהי
כי בא ירושלם לקראת
המלך ויאמר לו המלך
למה לא הלכת עמי
מפיבשת׃ ויאמר אדני המלך
עבדי רמני כי אמר עבדך
אחבשה לי החמור וארכב
עליה ואלך את המלך כי
פסח עבדך׃ וירגל בעבדך
אל אדני המלך ואדני המלך
כמלאך האלהים ועשה
הטוב בעיניך׃ כי לא היה כל
בית אבי כי אם אנשי מות
לאדני המלך ותשת את
עבדך באכלי שלחנך ומה

שר צבא ג̇ וחד ושר צבא ... שר צבא ואבנר בן נר שר צבא ... שר צבא ...

ולא עשה ה̇ ומפבשת ב בו ולא עשה ...

ערירת הירדן ב חס את ויעבר את המלך
ויאסף את כל ישראל דדב ימי ג

ואליהם ב חד מל וחד חס ואלהם תאמרו ואליהם
לא בא ס ויהיו חס

צררות ב משארתם צררת בשלמם ותהיינה
דרמיה חס וחד את צררות כספיהם ס

יש לי עוד צדקה ולזעק עוד
אל המלך׃
ויאמר לו המלך למה תדבר
עוד דבריך אמרתי אתה
וציבא תחלקו את השדה׃
ויאמר מפיבשת אל המלך
גם את הכל יקח אחרי אשר
בא אדני המלך בשלום
אל ביתו׃ וברזלי
הגלעדי ירד מרגלים ויעבר
את המלך הירדן לשלחו
את בירדן׃ וברזלי זקן מאד
בן שמנים שנה והוא כלכל
את המלך בשיבתו במחנים
כי איש גדול הוא מאד׃
ויאמר המלך אל ברזלי
אתה עבר אתי וכלכלתי
אתך עמדי בירושלם׃ ויאמר
ברזלי אל המלך כמה ימי
שני חיי כי אעלה את המלך
ירושלם׃ בן שמנים שנה
אנכי היום האדע בין טוב
לרע אם יטעם עבדך את
אשר אכל ואת אשר
אשתה אם אשמע עוד
בקול שרים ושרות ולמה
יהיה עבדך עוד למשא
אל אדני המלך׃ כמעט

יעבר עבדך את הירדן את
המלך ולמה יגמלני המלך
הגמולה הזאת׃ ישב נא עבדך
ואמת בעירי עם קבר אבי
ואמי והנה עבדך כמהם
יעבר עם אדני המלך ועשה
לו את אשר טוב בעיניך׃
ויאמר המלך אתי
יעבר כמהם ואני אעשה
לו את הטוב בעיניך וכל
אשר תבחר עלי אעשה
לך׃ ויעבר כל העם את
הירדן והמלך עבר וישק
המלך לברזלי ויברכהו
וישב למקומו׃
ויעבר המלך הגלגלה
וכמהן עבר עמו וכל עם
יהודה העבירו את המלך
וגם חצי עם ישראל׃ והנה
כל איש ישראל באים אל
המלך ויאמרו אל המלך
מדוע גנבוך אחינו איש
יהודה ויעברו את המלך
ואת ביתו את הירדן וכל
אנשי דוד עמו׃
ויען כל איש יהודה
על איש ישראל כי קרוב
המלך אלי ולמה זה חרה

לך על הדבר הזה האכול
אכלנו מן המלך אם נשאת
נשא לנו׃ ויען
איש ישראל את איש
יהודה ויאמר עשר ידות
לי במלך וגם בדוד אני ממך
ומדוע הקלתני ולא היה
דברי ראשון לי להשיב
את מלכי ויקש דבר איש
יהודה מדבר איש ישראל׃
ושם נקרא איש
בליעל ושמו שבע בן בכרי
איש ימיני ויתקע בשפר
ויאמר אין לנו חלק בדוד
ולא נחלה לנו בבן ישי
איש לאהליו ישראל׃ ויעל
כל איש ישראל מאחרי
דוד אחרי שבע בן בכרי
ואיש יהודה דבקו במלכם
מן הירדן ועד ירושלם׃
ויבא דוד אל ביתו ירושלם
ויקח המלך את עשר נשים
פלגשים אשר הניח לשמר
הבית ויתנם בית משמרת
ויכלכלם ואליהם לא בא
ותהיינה צררות עד יום
מתן אלמנות חיות׃
ויאמר המלך אל

שרים ה בלשנו ידמו כחללים בקול וכנרות
וכנרות עשויי לו בקינותיהם ומחוצה ס

על איש ה ויען כל איש שר אנה תחותנו תחי ידך
וסגר על איש כי לא על איש ס

במלכם ג ואיש יהודה והנשבעים בני ציון יגילו ס

עמשא הזעק לי את איש
יהודה שלשת ימים ואתה
פה עמד וילך עמשא
להזעיק את יהודה ויוחר
מן המועד אשר יעדו
ויאמר דוד אל אבישי
עתה ירע לנו שבע בן בכרי
מן אבשלום אתה קח את
עבדי אדניך ורדף אחריו
פן מצא לו ערים בצרות
והציל עיננו ויצאו אחריו
אנשי יואב והכרתי והפלתי
וכל הגברים ויצאו מירושלם
לרדף אחרי שבע בן בכרי
הם עם האבן הגדולה אשר
בגבעון ועמשא בא
לפניהם ויואב חגור מדו
לבשו ועלו חגור חרב מצמדת
על מתניו בתערה והוא יצא
ותפל ויאמר
יואב לעמשא השלום
אתה אחי ותחז יד ימין
יואב בזקן עמשא לנשק
לו ועמשא לא נשמר
בחרב אשר ביד יואב ויכהו
בה אל החמש וישפך מעיו
ארצה ולא שנה לו וימת
ויואב ואבישי אחיו רדף

אחרי שבע בן בכרי ואיש
עמד עליו מנערי יואב
ויאמר מי אשר חפץ ביואב
ומי אשר לדוד אחרי יואב
ועמשא מתגלל בדם בתוך
המסלה וירא האיש כי עמד
כל העם ויסב את עמשא
מן המסלה השדה וישלך
עליו בגד כאשר ראה כל
הבא עליו ועמד כאשר
הגה מן המסלה עבר כל
איש אחרי יואב לרדף
אחרי שבע בן בכרי ויעבר
בכל שבטי ישראל אבלה
ובית מעכה וכל הברים
ויקלהו ויבאו אף
אחריו ויבאו ויצרו עליו
באבלה בית המעכה וישפכו
סללה אל העיר ותעמד
בחל וכל העם אשר את
יואב משחיתם להפיל
החומה ותקרא אשה חכמה
מן העיר שמעו שמעו אמרו
נא אל יואב קרב עד הנה
ואדברה אליך ויקרב אליה
ותאמר האשה האתה יואב
ויאמר אני ותאמר לו שמע
דברי אמתך ויאמר שמע

אנכי ותאמר לאמר דבר
ידברו בראשנה לאמר שאול
ישאלו באבל וכן התמו אנכי
שלמי אמוני ישראל אתה
מבקש להמית עיר ואם
בישראל למה תבלע נחלת
יהוה
ויען יואב ויאמר חלילה חלילה
לי אם אבלע ואם אשחית
לא כן הדבר כי איש מהר
אפרים שבע בן בכרי שמו
נשא ידו במלך בדוד תנו
אתו לבדו ואלכה מעל העיר
ותאמר האשה אל יואב
הנה ראשו משלך אליך
בעד החומה ותבוא האשה
אל כל העם בחכמתה
ויכרתו את ראש שבע בן
בכרי וישלכו אל יואב
ויתקע בשפר ויפצו מעל
העיר איש לאהליו ויואב
שב ירושלם אל המלך
ויואב אל כל הצבא
ישראל ובניה בן יהוידע
על הכרי ועל הפלתי ואדרם
על המס ויהושפט בן
אחילוד המזכיר ושיא ספר
וצדוק ואביתר כהנים וגם

עירא היארי היה כהן לדוד
ויהי רעב בימי דוד
שלש שנים שנה אחרי שנה
ויבקש דוד את פני יהוה
ויאמר יהוה אל שאול
ואל בית הדמים על אשר
המית את הגבענים ויקרא
המלך לגבענים ויאמר
אליהם והגבענים לא מבני
ישראל המה כי אם מיתר
האמרי ובני ישראל נשבעו
להם ויבקש שאול להכתם
בקנאתו לבני ישראל
ויהודה ויאמר דוד אל
הגבענים מה אעשה לכם
ובמה אכפר וברכו את נחלת
יהוה ויאמרו לו הגבענים
אין לי כסף וזהב עם שאול
ועם ביתו ואין לנו איש
להמית בישראל ויאמר
מה אתם אמרים אעשה
לכם ויאמרו אל המלך
האיש אשר כלנו ואשר
דמה לנו נשמדנו מהתיצב
בכל גבל ישראל ינתן לנו
שבעה אנשים מבניו
והוקענום ליהוה בגבעת
שאול בחיר יהוה

ויאמר המלך אני אתן
ויחמל המלך על מפיבשת
בן יהונתן בן שאול על
שבעת יהוה אשר בינתם
בין דוד ובין יהונתן בן
שאול ויקח המלך את
שני בני רצפה בת איה אשר
ילדה לשאול את ארמני
ואת מפבשת ואת חמשת
בני מיכל בת שאול אשר
ילדה לעדריאל בן ברזלי
המחלתי ויתנם ביד הגבענים
ויקיעם בהר לפני יהוה
ויפלו שבעתים יחד והם
המתו בימי קציר בראשנים
תחלת קציר שערים ותקח
רצפה בת איה את השק
ותטהו לה אל הצור מתחלת
קציר עד נתך מים עליהם
מן השמים ולא נתנה עוף
השמים לנוח עליהם יומם
ואת חית השדה לילה
ויגד לדוד את אשר עשתה
רצפה בת איה פלגש שאול
וילך דוד ויקח את עצמות
שאול ואת עצמות יהונתן
בנו מאת בעלי יביש גלעד
אשר גנבו אתם מרחב בית

שן אשר תלום שם הפלשתים
ביום הכות פלשתים את
שאול בגלבע ויעל משם
את עצמות שאול ואת
עצמות יהונתן בנו ויאספו
את עצמות המוקעים
ויקברו את עצמות שאול
ויהונתן בנו בארץ בנימן
בצלע בקבר קיש אביו
ויעשו כל אשר צוה המלך
ויעתר אלהים לארץ
אחרי כן
ותהי עוד מלחמה לפלשתים
את ישראל וירד דוד
ועבדיו עמו וילחמו את
פלשתים ויעף דוד וישבו
בנב אשר בילידי הרפה
ומשקל קינו שלש מאות
משקל נחשת והוא חגור
חדשה ויאמר להכות את
דוד ויעזר לו אבישי בן
צרויה ויך את הפלשתי
וימיתהו אז נשבעו אנשי
דוד לו לאמר לא תצא עוד
אתנו למלחמה ולא תכבה
את נר ישראל
ויהי אחרי כן ותהי עוד
המלחמה בגוב עם פלשתים

ילדי בילדי ב חס וגם ילדי הענק את סף אשר בילדי ס יקדמוני ב אידי אידי ס דוליס מל ס

מקשי ג חס מקשי מות דשמואל מקשים שתולי כלה ומקשות פעלי און ס וכל ממקשי רכותיהו ס משפטו ב חס כי כל משפטו כלה חביות לכל דבריו ולכל משפטו ס

אז הכה סבכי החשתי את סף אשר בילדי הרפה ותהי עוד המלחמה בגוב עם פלשתים ויך אלחנן בן יערי ארגים בית הלחמי את גלית הגתי ועץ חניתו כמנור ארגים ותהי עוד מלחמה בגת ויהי איש מדון ואצבעת ידיו ואצבעת רגליו שש ושש עשרים וארבע מספר וגם הוא ילד להרפה ויחרף את ישראל ויכהו יהונתן בן שמעי אחי דוד את ארבעת אלה ילדו להרפה בגת ויפלו ביד דוד וביד עבדיו׃

וידבר דוד ליהוה את דברי השירה הזאת ביום הציל יהוה אתו
מכף כל איביו ומכף שאול ויאמר יהוה סלעי ומצדתי
ומפלטי לי אלהי צורי אחסה בו מגני וקרן ישעי
משגבי ומנוסי משעי מחמס תשעני
מהלל אקרא יהוה ומאיבי אושע
כי אפפני משברי מות נחלי בליעל יבעתני
חבלי שאול סבני קדמני מקשי מות
בצר לי אקרא יהוה ואל אלהי אקרא וישמע מהיכלו קולי ושועתי באזניו
ותגעש ותרעש הארץ מוסדות השמים ירגזו ויתגעשו כי חרה לו
עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו
ויט שמים וירד וערפל תחת רגליו
וירכב על כרוב ויעף וירא על כנפי רוח
וישת חשך סביבתיו סכות חשרת מים עבי שחקים
מנגה נגדו בערו גחלי אש ירעם מן שמים יהוה
ועליון יתן קולו וישלח חצים ויפיצם ברק ויהם
ויראו אפקי ים יגלו מסדות תבל בגערת יהוה מנשמת רוח אפו
ישלח ממרום יקחני ימשני ממים רבים
יצילני מאיבי עז משנאי כי אמצו ממני
יקדמני ביום אידי ויהי יהוה משען לי ויצא למרחב אתי
יחלצני כי חפץ בי יגמלני יהוה כצדקתי
כבר ידי ישיב לי כי שמרתי דרכי יהוה
ולא רשעתי מאלהי כי כל משפטו לנגדי וחקתיו לא אסור ממנה׃

מדין קרי
ויתגעש קרי
ויהמם קרי
שמעה קרי
משפטיו קרי

יקדמוני ד ב מל וב חס חבלי שאול וחבירו מדוע קדמוני מעי רחתו ס וירד ג פת ויט שמים וחבירו מי עלה שמים ס

ישיב כד לו ישטמנו בעל רבות ואם מעט ירבה הרנינו לאיש יגמלני וחבירו אמרי תבונה יונה בנשר עני חבל וריב הכעיס הרע אלוה התאמץ מענה רך מפרי פי איש בצנת שלג לא ייס ס ויתגעשו ג כי חרה לו וחבירו ולא יוכלו ס

ואהיה תמים לו ואשתמרה מעוני
וישב יהוה לי כצדקתי כברי לנגד עיניו
עם חסיד תתחסד עם גבור תמים תתמם
עם נבר תתבר ועם עקש תתפל
ואת עם עני תושיע ועיניך על רמים תשפיל
כי אתה נירי יהוה ויהוה יגיה חשכי
כי בכה ארוץ גדוד באלהי אדלג שור
האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל החסים בו
כי מי אל מבלעדי יהוה ומי צור מבלעדי אלהינו
האל מעוזי חיל ויתר תמים דרכו
משוה רגליו כאילות ועל במתי יעמדני
מלמד ידי למלחמה ונחת קשת נחושה זרעתי
ותתן לי מגן ישעך וענתך תרבני תרחיב צעדי תחתני ולא מעדו קרסלי
ארדפה איבי ואשמידם ולא אשוב עד כלותם
ואכלם ואמחצם ולא יקומון ויפלו תחת רגלי
ותזרני חיל למלחמה תכריע קמי תחתני
ואיבי תתה לי ערף משנאי ואצמיתם ישעו ואין משיע אל יהוה ולא ענם
ואשחקם כעפר ארץ כטיט חוצות אדקם ארקעם
ותפלטני מריבי עמי תשמרני לראש גוים עם לא ידעתי יעבדני
בני נכר יתכחשו לי לשמוע אזן ישמעו לי בני נכר יבלו ויחגרו ממסגרותם
חי יהוה וברוך צורי וירם אלהי צור ישעי
האל הנתן נקמת לי ומריד עמים תחתני
ומוציאי מאיבי ומקמי תרוממני מאיש חמסים תצילני
על כן אודך יהוה בגוים ולשמך אזמר
מגדיל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם

ואלה דברי דוד האחרנים נאם דוד בן ישי ונאם הגבר הקם על משיח אלהי יעקב ונעים זמרות ישראל רוח יהוה דבר בי ומלתו על לשוני אמר אלהי ישראל לי דבר צור ישראל מושל

באדם צדיק מושל יראת אלהים
וכאור בקר יזרח שמש בקר
לא עבות מנגה ממטר דשא
מארץ כי לא כן ביתי עם אל
כי ברית עולם שם לי ערוכה
בכל ושמרה כי כל ישעי וכל
חפץ כי לא יצמיח ובליעל
כקוץ מנד כלהם כי לא ביד
יקחו ואיש יגע בהם ימלא
ברזל ועץ חנית ובאש שרוף
ישרפו בשבת
אלה שמות הגברים אשר
לדוד ישב בשבת תחכמני
ראש השלשי הוא עדינו
העצנו על שמנה מאות
חלל בפעם אחד
ואחרו אלעזר בן
דדי בן אחחי בשלשה
גברים עם דוד בחרפם
בפלשתים נאספו שם
למלחמה ויעלו איש ישראל
הוא קם ויך בפלשתים עד
כי יגעה ידו ותדבק ידו אל
החרב ויעש יהוה תשועה
גדולה ביום ההוא והעם
ישבו אחריו אך לפשט
ואחריו שמה בן
אגא הררי ויאספו פלשתים

לחיה ותהי שם חלקת השדה
מלאה עדשים והעם נס
מפני פלשתים ויתיצב
בתוך החלקה ויצילה ויך
את פלשתים ויעש יהוה
תשועה גדולה
וירדו שלשים מהשלשים
ראש ויבאו אל קציר אל
דוד אל מערת עדלם וחית
פלשתים חנה בעמק רפאים
ודוד אז במצודה ומצב
פלשתים אז בית לחם
ויתאוה דוד ויאמר מי
ישקני מים מבאר בית לחם
אשר בשער
ויבקעו שלשת הגברים
במחנה פלשתים וישאבו
מים מבאר בית לחם אשר
בשער וישאו ויבאו אל
דוד ולא אבה לשתותם
ויסך אתם ליהוה ויאמר
חלילה לי יהוה מעשתי
זאת הדם האנשים ההלכים
בנפשותם ולא אבה לשתותם
אלה עשו שלשת הגברים
ואבישי אחי יואב
בן צרויה הוא ראש השלשי
והוא עורר את חניתו על

שלש מאות חלל ולו שם
בשלשה מן השלשה הכי
נכבד ויהי להם לשר
ועד השלשה לא בא
ובניהו בן יהוידע בן
איש חי רב פעלים מקבצאל
הוא הכה את שני אראל
מואב והוא ירד והכה את
הארי בתוך הבאר ביום
השלג והוא הכה את
איש מצרי אשר מראה
וביד המצרי חנית וירד
אליו בשבט ויגזל את
החנית מיד המצרי ויהרגהו
בחניתו אלה עשה בניהו
בן יהוידע ולו שם בשלשה
הגברים מן השלשים נכבד
ואל השלשה לא בא
וישמהו דוד אל משמעתו
עשהאל אחי יואב
בשלשים אלחנן בן דדו
בית לחם   שמה
החרדי   אליקא
החרדי   חלץ
הפלטי   עירא
בן עקש   התקועי
אביעזר הענתתי   מבני
החשתי   צלמון

ריבי ב̇ אתי בן ריבי איתי בן ריבי ס וחד ודריבי וישביה ס

כל שמואל אתי דגש וכל קוייה איתי רפי ס

פרעתני ב̇ חס̇ בניהו פרעתני הדי איתי בן ריבי מגבעת ס

האחחי מהרי
הנטפתי חלב בן בענה
הנטפתי אתי בן ריבי מגבעת
בני בנימן בניהו
פרעתני הדי מנחלי
געש אבי עלבון
הערבתי עזמות
הברחמי אליחבא
השעלבני בני ישן
יהונתן שמה
ההררי אחיאם בן
שרר האררי אליפלט
בן אחסבי בן המעכתי
אליעם בן אחיתפל
הגלני חצרו
הכרמלי פערי
הארבי יגאל
בן נתן מצבה בני
הגדי צלק
העמני נחרי
הבארתי נשא כלי יואב
בן צריה עירא
היתרי גרב
היתרי אוריה
החתי כל שלשים ושבעה

ויסף אף יהוה לחרות
בישראל ויסת את דוד
בהם לאמר לך מנה את
ישראל ואת יהודה ויאמר
המלך אל יואב שר החיל
אשר אתו שוט נא בכל
שבטי ישראל מדן ועד
באר שבע ופקדו את
העם וידעתי את מספר
העם ויאמר
יואב אל המלך ויוסף
יהוה אלהיך אל העם
כהם וכהם מאה פעמים
ועיני אדני המלך ראות
ואדני המלך למה חפץ
בדבר הזה ויחזק דבר
המלך אל יואב ועל שרי
החיל ויצא יואב ושרי
החיל לפני המלך לפקד
את העם את ישראל
ויעברו את הירדן ויחנו
בערוער ימין העיר אשר
בתוך הנחל הגד ואל
יעזר ויבאו הגלעדה ואל
ארץ תחתים חדשי ויבאו
דנה יען וסביב אל צידון
ויבאו מבצר צר וכל ערי
החוי והכנעני ויצאו אל
נגב יהודה באר שבע
וישטו בכל הארץ ויבאו
מקצה תשעה חדשים
ועשרים יום ירושלם ויתן
יואב את מספר מפקד העם
אל המלך ותהי ישראל
שמנה מאות אלף איש
חיל שלף חרב ואיש יהודה
חמש מאות אלף איש ויך
לב דוד אתו אחרי כן ספר
את העם
ויאמר דוד אל יהוה חטאתי
מאד אשר עשיתי ועתה
יהוה העבר נא את עון
עבדך כי נסכלתי מאד
ויקם דוד בבקר

ודבר יהוה היה אל גד הנביא
חזה דוד לאמר הלוך ודברת
אל דוד כה אמר יהוה
שלש אנכי נוטל עליך
בחר לך אחת מהם ואעשה
לך ויבא גד אל דוד ויגד
לו ויאמר לו התבוא לך
שבע שנים רעב בארצך
אם שלשה חדשים נסך
לפני צריך והוא רדפך ואם
היות שלשת ימים דבר
בארצך עתה דע וראה מה
אשיב שלחי דבר

ההררי ג̇ וסימנהון שמה דשמואל הגזוני אליפלט ס

ויוסף ג̇ לשון תוספה ב מליעל וחד מלרע ויאמר יואב ישמעאל חכם הו להכם ס

ואיש יהודה ו̇ ויפקדם דבזק ושפטו נא גניע שעשועיו ויתן יואב על כל רעת ס

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־גָּד
צַר־לִי מְאֹד נִפְּלָה־נָּא בְיַד־
יְהוָה כִּי־רַבִּים רַחֲמָו וּבְיַד־
אָדָם אַל־אֶפֹּלָה׃ וַיִּתֵּן יְהוָה
דֶּבֶר בְּיִשְׂרָאֵל מֵהַבֹּקֶר וְעַד־
עֵת מוֹעֵד וַיָּמָת מִן־הָעָם
מִדָּן וְעַד־בְּאֵר שֶׁבַע שִׁבְעִים
אֶלֶף אִישׁ׃ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ
הַמַּלְאָךְ ׀ יְרוּשָׁלַ͏ִם לְשַׁחֲתָהּ
וַיִּנָּחֶם יְהוָה אֶל־הָרָעָה וַיֹּאמֶר
לַמַּלְאָךְ הַמַּשְׁחִית בָּעָם רַב
עַתָּה הֶרֶף יָדֶךָ וּמַלְאַךְ יְהוָה
הָיָה עִם־גֹּרֶן הָאוֹרְנָה הַיְבֻסִי׃
וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־יְהוָה
בִּרְאֹתוֹ ׀ אֶת־הַמַּלְאָךְ ׀ הַמַּכֶּה
בָעָם וַיֹּאמֶר הִנֵּה אָנֹכִי
חָטָאתִי וְאָנֹכִי הֶעֱוֵיתִי וְאֵלֶּה
הַצֹּאן מֶה עָשׂוּ תְּהִי נָא יָדְךָ
בִּי וּבְבֵית אָבִי׃

וַיָּבֹא־גָד אֶל־דָּוִד בַּיּוֹם הַהוּא
וַיֹּאמֶר לוֹ עֲלֵה הָקֵם לַיהוָה
מִזְבֵּחַ בְּגֹרֶן אֲרַנְיָה הַיְבֻסִי׃
וַיַּעַל דָּוִד כִּדְבַר־גָּד כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה׃ וַיַּשְׁקֵף אֲרַוְנָה
וַיַּרְא אֶת־הַמֶּלֶךְ וְאֶת־עֲבָדָיו
עֹבְרִים עָלָיו וַיֵּצֵא אֲרַוְנָה
וַיִּשְׁתַּחוּ לַמֶּלֶךְ אַפָּיו אָרְצָה׃

וַיֹּאמֶר אֲרַוְנָה מַדּוּעַ בָּא
אֲדֹנִי־הַמֶּלֶךְ אֶל־עַבְדּוֹ
וַיֹּאמֶר דָּוִד לִקְנוֹת מֵעִמְּךָ
אֶת־הַגֹּרֶן לִבְנוֹת מִזְבֵּחַ
לַיהוָה וְתֵעָצַר הַמַּגֵּפָה
מֵעַל הָעָם׃ וַיֹּאמֶר אֲרַוְנָה
אֶל־דָּוִד יִקַּח וְיַעַל אֲדֹנִי
הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב בְּעֵינָו רְאֵה
הַבָּקָר לָעֹלָה וְהַמֹּרִגִּים
וּכְלֵי הַבָּקָר לָעֵצִים׃ הַכֹּל נָתַן
אֲרַוְנָה הַמֶּלֶךְ לַמֶּלֶךְ
וַיֹּאמֶר אֲרַוְנָה אֶל־הַמֶּלֶךְ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ יִרְצֶךָ׃ וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ אֶל־אֲרַוְנָה לֹא כִּי־
קָנוֹ אֶקְנֶה מֵאוֹתְךָ בִּמְחִיר
וְלֹא אַעֲלֶה לַיהוָה אֱלֹהַי
עֹלוֹת חִנָּם וַיִּקֶן דָּוִד אֶת־
הַגֹּרֶן וְאֶת־הַבָּקָר בְּכֶסֶף
שְׁקָלִים חֲמִשִּׁים׃ וַיִּבֶן שָׁם
דָּוִד מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיַּעַל עֹלוֹת
וּשְׁלָמִים וַיֵּעָתֵר יְהוָה לָאָרֶץ
וַתֵּעָצַר הַמַּגֵּפָה מֵעַל יִשְׂרָאֵל׃

סכום הפסוקים שלספר
אלף וחמש מאות וששה

וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד זָקֵן בָּא בַּיָּמִים
וַיְכַסֻּהוּ בַּבְּגָדִים וְלֹא יִחַם לוֹ׃
וַיֹּאמְרוּ לוֹ עֲבָדָיו יְבַקְשׁוּ
לַאדֹנִי הַמֶּלֶךְ נַעֲרָה בְתוּלָה
וְעָמְדָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וּתְהִי־
לוֹ סֹכֶנֶת וְשָׁכְבָה בְחֵיקֶךָ
וְחַם לַאדֹנִי הַמֶּלֶךְ׃ וַיְבַקְשׁוּ
נַעֲרָה יָפָה בְּכֹל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל
וַיִּמְצְאוּ אֶת־אֲבִישַׁג
הַשּׁוּנַמִּית וַיָּבִאוּ אֹתָהּ
לַמֶּלֶךְ׃ וְהַנַּעֲרָה יָפָה עַד־
מְאֹד וַתְּהִי לַמֶּלֶךְ סֹכֶנֶת
וַתְּשָׁרְתֵהוּ וְהַמֶּלֶךְ לֹא
יְדָעָהּ׃ וַאֲדֹנִיָּה בֶן־חַגִּית
מִתְנַשֵּׂא לֵאמֹר אֲנִי אֶמְלֹךְ
וַיַּעַשׂ לוֹ רֶכֶב וּפָרָשִׁים
וַחֲמִשִּׁים אִישׁ רָצִים לְפָנָיו׃
וְלֹא־עֲצָבוֹ אָבִיו מִיָּמָיו
לֵאמֹר מַדּוּעַ כָּכָה עָשִׂיתָ
וְגַם־הוּא טוֹב־תֹּאַר מְאֹד
וְאֹתוֹ יָלְדָה אַחֲרֵי אַבְשָׁלוֹם׃
וַיִּהְיוּ דְבָרָיו עִם יוֹאָב בֶּן־
צְרוּיָה וְעִם אֶבְיָתָר הַכֹּהֵן
וַיַּעְזְרוּ אַחֲרֵי אֲדֹנִיָּה׃ וְצָדוֹק
הַכֹּהֵן וּבְנָיָהוּ בֶן־יְהוֹיָדָע
וְנָתָן הַנָּבִיא וְשִׁמְעִי וְרֵעִי
וְהַגִּבּוֹרִים אֲשֶׁר לְדָוִד לֹא
הָיוּ עִם־אֲדֹנִיָּהוּ׃ וַיִּזְבַּח
אֲדֹנִיָּהוּ צֹאן וּבָקָר וּמְרִיא
עִם אֶבֶן הַזֹּחֶלֶת אֲשֶׁר־אֵצֶל
עֵין רֹגֵל וַיִּקְרָא אֶת־כָּל־

אחיו בני המלך ולכל אנשי
יהודה עבדי המלך: ואת נתן
הנביא ובניהו ואת הגבורים
ואת שלמה אחיו לא קרא:
ויאמר נתן אל בת שבע אם
שלמה לאמר הלוא שמעת
כי מלך אדניהו בן חגית
ואדנינו דוד לא ידע: ועתה
לכי איעצך נא עצה ומלטי
את נפשך ואת נפש בנך
שלמה: לכי ובאי אל המלך
דוד ואמרת אליו הלא אתה
אדני המלך נשבעת לאמתך
לאמר כי שלמה בנך ימלך
אחרי והוא ישב על כסאי
ומדוע מלך אדניהו: הנה
עודך מדברת שם עם
המלך ואני אבוא אחריך
ומלאתי את דבריך: ותבא
בת שבע אל המלך החדרה
והמלך זקן מאד ואבישג
השונמית משרתת את
המלך: ותקד בת שבע
ותשתחו למלך ויאמר
המלך מה לך: ותאמר לו
אדני אתה נשבעת ביהוה
אלהיך לאמתך כי שלמה
בנך ימלך אחרי והוא ישב

על כסאי: ועתה הנה אדניה
מלך ועתה אדני המלך לא
ידעת: ויזבח שור ומריא
וצאן לרב
ויקרא לכל בני המלך
ולאביתר הכהן וליאב שר
הצבא ולשלמה עבדך
לא קרא: ואתה אדני המלך
עיני כל ישראל עליך
להגיד להם מי ישב על
כסא אדני המלך אחריו:
והיה כשכב אדני המלך
עם אבתיו והייתי אני ובני
שלמה חטאים: והנה
עודנה מדברת עם המלך
ונתן הנביא בא: ויגידו
למלך לאמר הנה נתן
הנביא ויבא לפני המלך
וישתחו למלך על אפיו
ארצה: ויאמר נתן אדני
המלך אתה אמרת אדניהו
ימלך אחרי והוא ישב על
כסאי: כי ירד היום ויזבח
שור ומריא וצאן לרב
ויקרא לכל בני המלך
ולשרי הצבא ולאביתר
הכהן והנם אכלים ושתים
לפניו ויאמרו יחי המלך

אדניהו: ולי אני עבדך ולצדק
הכהן ולבניהו בן יהוידע
ולשלמה עבדך לא קרא:
אם מאת אדני המלך נהיה
הדבר הזה ולא הודעת את
עבדיך מי ישב על כסא
אדני המלך אחריו:
ויען המלך דוד
ויאמר קראו לי לבת שבע
ותבא לפני המלך ותעמד
לפני המלך: וישבע המלך
ויאמר חי יהוה אשר פדה
את נפשי מכל צרה: כי
כאשר נשבעתי לך ביהוה
אלהי ישראל לאמר כי
שלמה בנך ימלך אחרי
והוא ישב על כסאי תחתי
כי כן אעשה היום הזה:
ותקד בת שבע אפים
ארץ ותשתחו למלך
ותאמר יחי אדני המלך דוד
לעלם:
ויאמר המלך דוד קראו לי
לצדוק הכהן ולנתן הנביא
ולבניהו בן יהוידע ותבאו
לפני המלך: ויאמר המלך
להם קחו עמכם את עבדי
אדניכם והרכבתם את

שלמה בני על הפרדה אשר
לי והורדתם אתו אל גחון
ומשח אתו שם צדוק הכהן
ונתן הנביא למלך על ישראל
ותקעתם בשופר ואמרתם
יחי המלך שלמה ועליתם
אחריו ובא וישב על כסאי
והוא ימלך תחתי ואתו
צויתי להיות נגיד על
ישראל ועל יהודה ויען
בניהו בן יהוידע את המלך
ויאמר אמן כן יאמר יהוה
אלהי אדני המלך כאשר
היה יהוה עם אדני המלך
כן יהי עם שלמה ויגדל
את כסאו מכסא אדני המלך
דוד וירד צדוק הכהן ונתן
הנביא ובניהו בן יהוידע
והכרתי והפלתי וירכבו את
שלמה על פרדת המלך
דוד ויולכו אתו על גחון
ויקח צדוק הכהן את קרן
השמן מן האהל וימשח
את שלמה ויתקעו בשופר
ויאמרו כל העם יחי המלך
שלמה ויעלו כל העם אחריו
והעם מחללים בחללים
ושמחים שמחה גדולה

ותבקע הארץ בקולם
וישמע אדניהו וכל הקראים
אשר אתו והם כלו לאכל
וישמע יואב את קול
השופר ויאמר מדוע קול
הקריה הומה עודנו מדבר
והנה יונתן בן אביתר הכהן
בא ויאמר אדניהו בא כי
איש חיל אתה וטוב תבשר
ויען יונתן ויאמר לאדניהו
אבל אדנינו המלך דוד
המליך את שלמה וישלח
אתו המלך את צדוק הכהן
ואת נתן הנביא ובניהו בן
יהוידע והכרתי והפלתי
וירכבו אתו על פרדת המלך
וימשחו אתו צדוק הכהן
ונתן הנביא למלך בגחון
ויעלו משם שמחים ותהם
הקריה הוא הקול אשר
שמעתם וגם ישב שלמה
על כסא המלוכה וגם באו
עבדי המלך לברך את
אדנינו המלך דוד לאמר
ייטב אלהיך את שם שלמה
משמך ויגדל את כסאו
מכסאך וישתחו המלך על
המשכב וגם ככה אמר

המלך ברוך יהוה אלהי
ישראל אשר נתן היום
ישב על כסאי ועיני ראות
ויחרדו ויקמו כל הקראים
אשר לאדניהו וילכו איש
לדרכו ואדניהו ירא מפני
שלמה ויקם וילך ויחזק
בקרנות המזבח ויגד
לשלמה לאמר הנה אדניהו
ירא את המלך שלמה והנה
אחז בקרנות המזבח
לאמר ישבע לי כיום
המלך שלמה אם ימית את
עבדו בחרב ויאמר שלמה
אם יהיה לבן חיל לא יפל
משערתו ארצה ואם רעה
תמצא בו ומת וישלח
המלך שלמה וירדהו מעל
המזבח ויבא וישתחו למלך
שלמה ויאמר לו שלמה לך
לביתך

ויקרבו ימי דוד למות ויצו
את שלמה בנו לאמר אנכי
הלך בדרך כל הארץ
וחזקת והיית לאיש ושמרת
את משמרת יהוה אלהיך
ללכת בדרכיו לשמר חקתיו
מצותיו ומשפטיו ועדותיו

ככתוב בתורת משה למען
תשכיל את כל אשר תעשה
ואת כל אשר תפנה שם׃ למען
יקים יהוה את דברו
אשר דבר עלי לאמר אם
ישמרו בניך את דרכם
ללכת לפני באמת בכל
לבבם ובכל נפשם לאמר
לא יכרת לך איש מעל
כסא ישראל׃ וגם אתה
ידעת את אשר עשה לי
יואב בן צרויה אשר עשה
לשני שרי צבאות ישראל
לאבנר בן נר ולעמשא בן
יתר ויהרגם וישם דמי
מלחמה בשלם ויתן דמי
מלחמה בחגרתו אשר
במתניו ובנעלו אשר ברגליו׃
ועשית כחכמתך ולא תורד
שיבתו בשלם שאל׃ ולבני
ברזלי הגלעדי תעשה
חסד והיו באכלי שלחנך
כי כן קרבו אלי בברחי
מפני אבשלום אחיך׃ והנה
עמך שמעי בן גרא
בן הימיני מבחרים והוא
קללני קללה נמרצת ביום
לכתי מחנים והוא ירד

לקראתי הירדן ואשבע
לו ביהוה לאמר אם אמיתך
בחרב׃ ועתה אל תנקהו כי
איש חכם אתה וידעת את
אשר תעשה לו והורדת את
שיבתו בדם שאול׃
וישכב דוד עם אבתיו
ויקבר בעיר דוד׃

והימים אשר מלך דוד על
ישראל ארבעים שנה
בחברון מלך שבע שנים
ובירושלם מלך שלשים
ושלש שנים׃ ושלמה ישב
על כסא דוד אביו ותכן
מלכתו מאד׃
ויבא אדניהו בן חגית
אל בת שבע אם שלמה
ותאמר השלום באך ויאמר
שלום׃ ויאמר דבר לי אליך
ותאמר דבר׃ ויאמר את
ידעת כי לי היתה המלוכה
ועלי שמו כל ישראל
פניהם למלך ותסב המלוכה
ותהי לאחי כי מיהוה היתה
לו׃ ועתה שאלה אחת
אנכי שאל מאתך אל
תשבי את פני ותאמר אליו

דבר׃ ויאמר אמרי נא לשלמה
המלך כי לא ישיב את פניך
ויתן לי את אבישג
השונמית לאשה׃ ותאמר
בת שבע טוב אנכי אדבר
עליך אל המלך׃ ותבא בת
שבע אל המלך שלמה
לדבר לו על אדניהו ויקם
המלך לקראתה וישתחו
לה וישב על כסאו וישם
כסא לאם המלך ותשב
לימינו׃ ותאמר שאלה
אחת קטנה אנכי שאלת
מאתך אל תשב את פני
ויאמר לה המלך שאלי
אמי כי לא אשיב את פניך׃
ותאמר יתן את אבישג
השנמית לאדניהו אחיך
לאשה׃ ויען המלך שלמה
ויאמר לאמו ולמה את
שאלת את אבישג השנמית
לאדניהו ושאלי לו את
המלוכה כי הוא אחי הגדול
ממני ולו ולאביתר הכהן
וליואב בן צרויה׃

וישבע המלך שלמה ביהוה
לאמר כה יעשה לי אלהים

וכה יוסיף כי בנפשו דבר
אדניהו את הדבר הזה ועתה
חי יהוה אשר הכינני
ויושיבני על כסא דוד אבי
ואשר עשה לי בית כאשר
דבר כי היום יומת אדניהו
וישלח המלך שלמה ביד
בניהו בן יהוידע ויפגע בו
וימת: ולאביתר
הכהן אמר המלך ענתת לך
על שדיך כי איש מות אתה
וביום הזה לא אמיתך כי
נשאת את ארון אדני יהוה
לפני דוד אבי וכי התענית
בכל אשר התענה אבי:
ויגרש שלמה את אביתר
מהיות כהן ליהוה למלא
את דבר יהוה אשר דבר
על בית עלי בשלה:

והשמעה באה עד יואב כי
יואב נטה אחרי אדניה
ואחרי אבשלום לא נטה
וינס יואב אל אהל יהוה
ויחזק בקרנות המזבח: ויגד
למלך שלמה כי נס יואב
אל אהל יהוה והנה אצל
המזבח וישלח שלמה

את בניהו בן יהוידע לאמר
לך פגע בו: ויבא בניהו אל
אהל יהוה ויאמר אליו כה
אמר המלך צא ויאמר
לא כי פה אמות וישב בניהו
את המלך דבר לאמר כה
דבר יואב וכה ענני ויאמר
לו המלך עשה כאשר דבר
ופגע בו וקברתו והסירת
דמי חנם אשר שפך יואב
מעלי ומעל בית אבי: והשיב
יהוה את דמו על ראשו
אשר פגע בשני אנשים
צדקים וטבים ממנו ויהרגם
בחרב ואבי דוד לא ידע
את אבנר בן נר שר צבא
ישראל ואת עמשא בן
יתר שר צבא יהודה: ושבו
דמיהם בראש יואב ובראש
זרעו לעלם ולדוד ולזרעו
ולביתו ולכסאו יהיה שלום
עד עולם מעם יהוה: ויעל
בניהו בן יהוידע ויפגע
בו וימתהו ויקבר בביתו
במדבר: ויתן המלך את
בניהו בן יהוידע תחתיו על
הצבא ואת צדוק הכהן נתן
המלך תחת אביתר: וישלח

המלך ויקרא לשמעי ויאמר
לו בנה לך בית בירושלם
וישבת שם ולא תצא משם
אנה ואנה: והיה ביום צאתך
ועברת את נחל קדרון ידע
תדע כי מות תמות דמך
יהיה בראשך: ויאמר שמעי
למלך טוב הדבר כאשר
דבר אדני המלך כן יעשה
עבדך וישב שמעי בירושלם
ימים רבים:
ויהי מקץ שלש שנים
ויברחו שני עבדים לשמעי
אל אכיש בן מעכה מלך
גת ויגידו לשמעי לאמר
הנה עבדיך בגת: ויקם
שמעי ויחבש את חמרו
וילך גתה אל אכיש לבקש
את עבדיו וילך שמעי
ויבא את עבדיו מגת:
ויגד לשלמה כי הלך
שמעי מירושלם גת וישב
וישלח המלך ויקרא
לשמעי ויאמר אליו הלוא
השבעתיך ביהוה ואעד בך
לאמר ביום צאתך והלכת
אנה ואנה ידע תדע כי
מות תמות ותאמר אלי

טוב הדבר שמעתי ומדוע
לא שמרת את שבעת יהוה
ואת המצוה אשר צויתי
עליך ויאמר המלך אל שמעי
אתה ידעת את כל הרעה
אשר ידע לבבך אשר
עשית לדוד אבי והשיב
יהוה את רעתך בראשך
והמלך שלמה ברוך וכסא
דוד יהיה נכון לפני יהוה
עד עולם ויצו המלך את
בניהו בן יהוידע ויצא
ויפגע בו וימת והממלכה
נכונה ביד שלמה ויתחתן
שלמה את פרעה מלך
מצרים ויקח את בת פרעה
ויביאה אל עיר דוד עד
כלתו לבנות את ביתו ואת
בית יהוה ואת חומת
ירושלם סביב רק העם
מזבחים בבמות כי לא
נבנה בית לשם יהוה עד
הימים ההם
ויאהב שלמה את יהוה
ללכת בחקות דוד אביו
רק בבמות הוא מזבח
ומקטיר וילך המלך גבענה
לזבח שם כי היא הבמה
הגדולה אלף עלות יעלה
שלמה על המזבח ההוא
בגבעון נראה יהוה אל
שלמה בחלום הלילה
ויאמר אלהים שאל מה
אתן לך ויאמר שלמה אתה
עשית עם עבדך דוד אבי
חסד גדול כאשר הלך
לפניך באמת ובצדקה
ובישרת לבב עמך ותשמר
לו את החסד הגדול הזה
ותתן לו בן ישב על כסאו
כיום הזה ועתה יהוה אלהי
אתה המלכת את עבדך
תחת דוד אבי ואנכי נער
קטן לא אדע צאת ובא
ועבדך בתוך עמך אשר
בחרת עם רב אשר לא
ימנה ולא יספר מרב ונתת
לעבדך לב שמע לשפט
את עמך להבין בין טוב
לרע כי מי יוכל לשפט את
עמך הכבד הזה וייטב
הדבר בעיני אדני כי שאל
שלמה את הדבר הזה
ויאמר אלהים אליו יען
אשר שאלת את הדבר
הזה ולא שאלת לך ימים
רבים ולא שאלת לך עשר
ולא שאלת נפש איביך
ושאלת לך הבין לשמע
משפט הנה עשיתי כדבריך
הנה נתתי לך לב חכם ונבון
אשר כמוך לא היה לפניך
ואחריך לא יקום כמוך
וגם אשר לא שאלת נתתי
לך גם עשר גם כבוד אשר
לא היה כמוך איש במלכים
כל ימיך ואם תלך בדרכי
לשמר חקי ומצותי כאשר
הלך דויד אביך והארכתי
את ימיך
ויקץ שלמה והנה חלום
ויבוא ירושלם ויעמד לפני
ארון ברית אדני ויעל
עלות ויעש שלמים ויעש
משתה לכל עבדיו

אז תבאנה שתים נשים
זנות אל המלך ותעמדנה
לפניו ותאמר האשה
האחת בי אדני אני והאשה
הזאת ישבת בבית אחד
ואלד עמה בבית ותהי ביום
השלישי ללדתי ותלד גם
האשה הזאת ואנחנו יחדו

אֵין זָר אִתָּנוּ בַּבַּיִת זוּלָתִי שְׁתַּיִם
אֲנַחְנוּ בַּבָּיִת׃ וַיָּמָת בֶּן־הָאִשָּׁה
הַזֹּאת לָיְלָה אֲשֶׁר שָׁכְבָה
עָלָיו׃ וַתָּקָם בְּתוֹךְ הַלַּיְלָה וַתִּקַּח
אֶת־בְּנִי מֵאֶצְלִי וַאֲמָתְךָ
יְשֵׁנָה וַתַּשְׁכִּיבֵהוּ בְּחֵיקָהּ
וְאֶת־בְּנָהּ הַמֵּת הִשְׁכִּיבָה
בְחֵיקִי׃ וָאָקֻם בַּבֹּקֶר לְהֵינִיק
אֶת־בְּנִי וְהִנֵּה־מֵת וָאֶתְבּוֹנֵן
אֵלָיו בַּבֹּקֶר וְהִנֵּה לֹא־הָיָה
בְנִי אֲשֶׁר יָלָדְתִּי׃ וַתֹּאמֶר
הָאִשָּׁה הָאַחֶרֶת לֹא כִי בְּנִי
הַחַי וּבְנֵךְ הַמֵּת וְזֹאת אֹמֶרֶת
לֹא כִי בְּנֵךְ הַמֵּת וּבְנִי הֶחָי
וַתְּדַבֵּרְנָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ זֹאת אֹמֶרֶת זֶה־בְּנִי
הַחַי וּבְנֵךְ הַמֵּת וְזֹאת אֹמֶרֶת
לֹא כִי בְּנֵךְ הַמֵּת וּבְנִי הֶחָי׃

וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ קְחוּ לִי־חָרֶב
וַיָּבִאוּ הַחֶרֶב לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ גִּזְרוּ אֶת־הַיֶּלֶד
הַחַי לִשְׁנָיִם וּתְנוּ אֶת־הַחֲצִי
לְאַחַת וְאֶת־הַחֲצִי לְאֶחָת׃
וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־בְּנָהּ
הַחַי אֶל־הַמֶּלֶךְ כִּי־נִכְמְרוּ
רַחֲמֶיהָ עַל־בְּנָהּ וַתֹּאמֶר בִּי
אֲדֹנִי תְּנוּ־לָהּ אֶת־הַיָּלוּד

הַחַי וְהָמֵת אַל־תְּמִיתֻהוּ וְזֹאת
אֹמֶרֶת גַּם־לִי גַם־לָךְ לֹא יִהְיֶה
גְּזֹרוּ׃ וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר
תְּנוּ־לָהּ אֶת־הַיָּלוּד הַחַי
וְהָמֵת לֹא תְמִיתֻהוּ הִיא
אִמּוֹ׃ וַיִּשְׁמְעוּ כָל־
יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר
שָׁפַט הַמֶּלֶךְ וַיִּרְאוּ מִפְּנֵי
הַמֶּלֶךְ כִּי רָאוּ כִּי־חָכְמַת
אֱלֹהִים בְּקִרְבּוֹ לַעֲשׂוֹת
מִשְׁפָּט׃ וַיְהִי
הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ עַל־כָּל־
יִשְׂרָאֵל׃ וְאֵלֶּה
הַשָּׂרִים אֲשֶׁר־לוֹ עֲזַרְיָהוּ
בֶן־צָדוֹק הַכֹּהֵן׃
אֱלִיחֹרֶף וַאֲחִיָּה בְּנֵי
שִׁישָׁא סֹפְרִים
יְהוֹשָׁפָט בֶּן־אֲחִילוּד
הַמַּזְכִּיר׃ וּבְנָיָהוּ
בֶן־יְהוֹיָדָע עַל־הַצָּבָא
וְצָדוֹק וְאֶבְיָתָר כֹּהֲנִים׃
וַעֲזַרְיָהוּ בֶן־נָתָן עַל־
הַנִּצָּבִים וְזָבוּד בֶּן־נָתָן
כֹּהֵן רֵעֶה הַמֶּלֶךְ׃
וַאֲחִישָׁר עַל־הַבָּיִת
וַאֲדֹנִירָם בֶּן־עַבְדָּא עַל־
הַמַּס׃ וְלִשְׁלֹמֹה שְׁנֵים
עָשָׂר נִצָּבִים עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל

וְכִלְכְּלוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ וְאֶת־
בֵּיתוֹ חֹדֶשׁ בַּשָּׁנָה יִהְיֶה
עַל־אֶחָד לְכַלְכֵּל׃
וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם בֶּן־חוּר
בְּהַר אֶפְרָיִם׃ בֶּן־דֶּקֶר
בְּמָקַץ וּבְשַׁעַלְבִים וּבֵית
שָׁמֶשׁ וְאֵילוֹן בֵּית חָנָן׃
בֶּן־חֶסֶד בָּאֲרֻבּוֹת לוֹ
שֹׂכֹה וְכָל־אֶרֶץ חֵפֶר׃
בֶּן־אֲבִינָדָב כָּל־נָפַת
דֹּאר טָפַת בַּת־שְׁלֹמֹה הָיְתָה
לּוֹ לְאִשָּׁה׃ בַּעֲנָא
בֶּן־אֲחִילוּד תַּעְנַךְ וּמְגִדּוֹ
וְכָל־בֵּית שְׁאָן אֲשֶׁר אֵצֶל
צָרְתַנָה מִתַּחַת לְיִזְרְעֶאל
מִבֵּית שְׁאָן עַד אָבֵל מְחוֹלָה
עַד מֵעֵבֶר לְיָקְמְעָם׃
בֶּן־גֶּבֶר בְּרָמֹת גִּלְעָד
לוֹ חַוֹּת יָאִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה
אֲשֶׁר בַּגִּלְעָד לוֹ חֶבֶל
אַרְגֹּב אֲשֶׁר בַּבָּשָׁן שִׁשִּׁים
עָרִים גְּדֹלוֹת חוֹמָה וּבְרִיחַ
נְחֹשֶׁת׃ אֲחִינָדָב
בֶּן־עִדֹּא מַחֲנָיְמָה׃
אֲחִימַעַץ בְּנַפְתָּלִי גַּם־
הוּא לָקַח אֶת־בָּשְׂמַת בַּת־
שְׁלֹמֹה לְאִשָּׁה׃ בַּעֲנָא

מושל יד׳ חד אמר אלהי ישראל ב׳ בו ושלמה להיות מושל בישראל ואתה מושל בכל והקימותי את כסא ויהי מושל ואתה מושל בכל אתה מושל בגאות ללחומי ארי נה׳ הביני מזעקת אנ׳ דוח ס
וצבי ג׳ איל וצבי לבד מאיל וצבי וצבי עדיו ס ואינון בתרין לשני ס

בחושי באשר ובעלות
יהושפט בן פרוח
בישׂשכר שמעי בן אלא
בבנימן גבר בן
אורי בארץ גלעד ארץ סיחון
מלך האמרי ועג מלך
הבשן ונציב אחד אשר
בארץ יהודה וישראל
רבים כחול אשר על הים
לרב אכלים ושתים
ושמחים: ושלמה היה
מושל בכל הממלכות מן
הנהר ארץ פלשתים ועד
גבול מצרים מגשים מנחה
ועבדים את שלמה כל
ימי חייו:
ויהי לחם שלמה ליום
אחד שלשים כר סלת
וששים כר קמח עשרה
בקר בראים ועשרים
בקר רעי ומאה צאן
לבד מאיל וצבי ויחמור
וברברים אבוסים כי הוא
רדה בכל עבר הנהר
מתפסח ועד עזה בכל
מלכי עבר הנהר ושלום
היה לו מכל עבריו מסביב
וישב יהודה וישראל

לבטח איש תחת גפנו
ותחת תאנתו מדן ועד באר
שבע כל ימי שלמה:
ויהי לשלמה ארבעים
אלף ארות סוסים למרכבו
ושנים עשר אלף פרשים
וכלכלו הנצבים האלה
את המלך שלמה ואת
כל הקרב אל שלחן המלך
שלמה איש חדשו לא
יעדרו דבר: והשערים
והתבן לסוסים ולרכש
יבאו אל המקום אשר
יהיה שם איש כמשפטו:
ויתן אלהים חכמה
לשלמה ותבונה הרבה
מאד ורחב לב כחול אשר
על שפת הים: ותרב חכמת
שלמה מחכמת כל בני
קדם ומכל חכמת מצרים:
ויחכם מכל האדם מאיתן
האזרחי והימן וכלכל
ודרדע בני מחול ויהי שמו
בכל הגוים סביב: וידבר
שלשת אלפים משל ויהי
שירו חמשה ואלף: וידבר
על העצים מן הארז
אשר בלבנון ועד האזוב

אשר יצא בקיר וידבר
על הבהמה ועל העוף
ועל הרמש ועל הדגים
ויבאו מכל העמים
לשמע את חכמת שלמה
מאת כל מלכי הארץ
אשר שמעו את חכמתו
וישלח חירם
מלך צור את עבדיו אל
שלמה כי שמע כי אתו
משחו למלך תחת אביהו
כי אהב היה חירם לדוד
כל הימים
וישלח שלמה אל
חירם לאמר: אתה ידעת
את דוד אבי כי לא יכל
לבנות בית לשם יהוה
אלהיו מפני המלחמה
אשר סבבהו עד תת
יהוה אתם תחת כפות
רגלו: ועתה הניח יהוה
אלהי לי מסביב אין
שטן ואין פגע רע: והנני
אמר לבנות בית לשם
יהוה אלהי כאשר דבר
יהוה אל דוד אבי לאמר
בנך אשר אתן
תחתיך על כסאך הוא

ושלום ה׳ היה לו ושלום לעירך ושלום ושקט יהיה ושלם נשיו כי אורך ימים ס
שירו ב׳ ויהי שירו ובלילה שירה עמי ס בתל׳ כת׳ ד׳ ס
ואלף ב׳ חמש׳ אלף מקדיו ויהי שירו ס

תאמר ב̇ ככל אשר תאמר בפתחי שערים בעיר אמריה

אבנים גדלות ב̇ בעניננו ויסעו קדמיה דפלו ומיסד תנינ דפסוק ושארא אבנים יקרות

כל סיפרא חבריעית מל בר מן ... רבעית

יבנה הבית לשמי ועתה צוה ויכרתו לי ארזים מן הלבנון ועבדי יהיו עם עבדיך ושכר עבדיך אתן לך ככל אשר תאמר כי אתה ידעת כי אין בנו איש ידע לכרת עצים כצדנים׃ ויהי כשמע חירם את דברי שלמה וישמח מאד ויאמר ברוך יהוה היום אשר נתן לדוד בן חכם על העם הרב הזה׃ וישלח חירם אל שלמה לאמר שמעתי את אשר שלחת אלי אני אעשה את כל חפצך בעצי ארזים ובעצי ברושים׃ עבדי ירדו מן הלבנון ימה ואני אשימם דברות בים עד המקום אשר תשלח אלי ונפצתים שם ואתה תשא ואתה תעשה את חפצי לתת לחם ביתי׃ ויהי חירום נתן לשלמה עצי ארזים ועצי ברושים כל חפצו׃ ושלמה נתן לחירם עשרים אלף כר חטים מכלת לביתו

ועשרים כר שמן כתית כה יתן שלמה לחירם שנה בשנה׃ ויהוה נתן חכמה לשלמה כאשר דבר לו ויהי שלם בין חירם ובין שלמה ויכרתו ברית שניהם׃ ויעל המלך שלמה מס מכל ישראל ויהי המס שלשים אלף איש׃ וישלחם לבנונה עשרת אלפים בחדש חליפות חדש יהיו בלבנון שנים חדשים בביתו ואדנירם על המס׃

ויהי לשלמה שבעים אלף נשא סבל ושמנים אלף חצב בהר׃ לבד משרי הנצבים לשלמה אשר על המלאכה שלשת אלפים ושלש מאות הרדים בעם העשים במלאכה׃ ויצו המלך ויסעו אבנים גדלות אבנים יקרות ליסד הבית אבני גזית׃ ויפסלו בני שלמה ובני חירום והגבלים ויכינו העצים והאבנים לבנות הבית׃

ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני ישראל מארץ מצרים בשנה הרביעית בחדש זו הוא החדש השני למלך שלמה על ישראל ויבן הבית ליהוה׃ והבית אשר בנה המלך שלמה ליהוה ששים אמה ארכו ועשרים רחבו ושלשים אמה קומתו׃ והאולם על פני היכל הבית עשרים אמה ארכו על פני רחב הבית עשר באמה רחבו על פני הבית׃ ויעש לבית חלוני שקפים אטמים׃ ויבן על קיר הבית יצוע סביב את קירות הבית סביב להיכל ולדביר ויעש צלעות סביב׃ היצוע התחתנה חמש באמה רחבה והתיכנה שש באמה רחבה והשלישית שבע באמה רחבה כי מגרעות נתן לבית סביב חוצה לבלתי אחז בקירות הבית׃ והבית בהבנתו אבן שלמה מסע

דברות ג̇ בחד לשנ ב מל וחד חס כג בנות צלפחד ואני אשימם תאלמתי

בני ובני ג̇ ב̇ חס וכת י וחד כת ה ומל ויפסלו ... בונה ירושלם יהוה

ונפצתים ב̇ עבדי ירדו מן הלבנון ונפצתים ... את אחיו

נבנה ומקבות והגרזן כל כלי
ברזל לא נשמע בבית
בהבנתו פתח הצלע התיכנה
אל כתף הבית הימנית
ובלולים יעלו על התיכנה
ומן התיכנה אל השלשים
ויבן את הבית ויכלהו ויספן
את הבית גבים ושדרת
בארזים ויבן את היצוע
על כל הבית חמש אמות
קומתו ויאחז את הבית
בעצי ארזים:
ויהי דבר יהוה אל שלמה
לאמר הבית הזה אשר אתה
בנה אם תלך בחקתי ואת
משפטי תעשה ושמרת
את כל מצותי ללכת בהם
והקמתי את דברי אתך
אשר דברתי אל דוד אביך
ושכנתי בתוך בני ישראל
ולא אעזב את עמי
ישראל:
ויבן שלמה את הבית ויכלהו
ויבן את קירות הבית
מביתה בצלעות ארזים
מקרקע הבית עד קירות
הספן צפה עץ מבית ויצף
את קרקע הבית בצלעות

ברושים ויבן את עשרים
אמה מירכותי הבית בצלעות
ארזים מן הקרקע עד
הקירות ויבן לו מבית לדביר
לקדש הקדשים וארבעים
באמה היה הבית הוא
ההיכל לפני וארז אל הבית
פנימה מקלעת פקעים
ופטורי צצים הכל ארז
אין אבן נראה ודביר בתוך
הבית מפנימה הכין לתתן
שם את ארון ברית יהוה
ולפני הדביר עשרים אמה
ארך ועשרים אמה רחב
ועשרים אמה קומתו
ויצפהו זהב סגור ויצף
מזבח ארז ויצף שלמה
את הבית מפנימה זהב
סגור ויעבר ברתיקות זהב
לפני הדביר ויצפהו זהב
ואת כל הבית צפה זהב
עד תם כל הבית וכל המזבח
אשר לדביר צפה זהב
ויעש בדביר שני כרובים
עצי שמן עשר אמות
קומתו וחמש אמות כנף
הכרוב האחת וחמש אמות
כנף הכרוב השנית עשר

אמות מקצות כנפיו ועד
קצות כנפיו ועשר באמה
הכרוב השני מדה אחת
וקצב אחד לשני הכרבים
קומת הכרוב האחד עשר
באמה וכן הכרוב השני
ויתן את הכרובים בתוך
הבית הפנימי ויפרשו את כנפי
הכרבים ותגע כנף האחד
בקיר וכנף הכרוב השני
נגעת בקיר השני וכנפיהם
אל תוך הבית נגעת כנף
אל כנף ויצף את הכרובים
זהב ואת כל קירות הבית
מסב קלע פתוחי מקלעות
כרובים ותמרת ופטורי
צצים מלפנים ולחיצון
ואת קרקע הבית צפה
זהב לפנימה ולחיצון ואת
פתח הדביר עשה דלתות
עצי שמן האיל מזוזות
חמשית ושתי דלתות עצי
שמן וקלע עליהם מקלעות
כרובים ותמרות ופטורי
צצים וצפה זהב וירד על
הכרובים ועל התמרות
את הזהב וכן עשה לפתח

לבית פרעה ב' ותביאהו לבית פרעה ובית יעשה לבית פרעה

אלם ג' חס' אלם המשפט ואלם העמדים ואלם הבית ויעמד את העמדים וכל יהודה חבית

טפחות הטפחות ב' וחד וממסד עד הטפחות

ההיכל מזוזות עצי שמן מאת
רבעית ושתי דלתות עצי
ברושים שני צלעים הדלת
האחת גלילים ושני קלעים
הדלת השנית גלילים
ויקלע כרובים ותמרות
ופטרי צצים וצפה זהב
מישר על המחקה ויבן את
החצר הפנימית שלשה
טורי גזית וטור כרתת
ארזים בשנה הרביעית
יסד בית יהוה בירח זו
ובשנה האחת עשרה בירח
בול הוא החדש השמיני
כלה הבית לכל דבריו
ולכל משפטו ויבנהו שבע
שנים ואת ביתו בנה שלמה
שלש עשרה שנה ויכל
את כל ביתו ויבן את בית
יער הלבנון מאה אמה
ארכו וחמשים אמה רחבו
ושלשים אמה קומתו
על ארבעה טורי עמודי
ארזים וכרתות ארזים על
העמודים וספן בארז
מעל על הצלעת אשר
על העמודים ארבעים
וחמשה חמשה עשר

הטור ושקפים שלשה
טורים ומחזה אל מחזה שלש
פעמים וכל הפתחים
והמזוזות רבעים שקף
ומול מחזה אל מחזה
שלש פעמים ואת אולם
העמודים עשה חמשים
אמה ארכו ושלשים
אמה רחבו ואולם על
פניהם ועמדים ועב על
פניהם ואולם הכסא אשר
ישפט שם אלם המשפט
עשה וספון בארז מהקרקע
עד הקרקע וביתו אשר
ישב שם חצר האחרת
מבית לאולם כמעשה
הזה היה ובית יעשה לבת
פרעה אשר לקח שלמה
כאולם הזה כל אלה
אבנים יקרת כמדות גזית
מגררות במגרה מבית
ומחוץ וממסד עד הטפחות
ומחוץ עד החצר הגדולה
ומיסד אבנים יקרות
אבנים גדלות אבני עשר
אמות ואבני שמנה אמות
ומלמעלה אבנים יקרות
כמדות גזית וארז וחצר

הגדולה סביב שלשה טורים
גזית וטור כרתת ארזים
ולחצר בית יהוה הפנימית
ולאלם הבית
וישלח המלך שלמה ויקח
את חירם מצר בן אשה
אלמנה הוא ממטה נפתלי
ואביו איש צרי חרש
נחשת וימלא את החכמה
ואת התבונה ואת הדעת
לעשות כל מלאכה בנחשת
ויבוא אל המלך שלמה
ויעש את כל מלאכתו
ויצר את שני העמודים
נחשת שמנה עשרה אמה קומת
העמוד האחד וחוט שתים
עשרה אמה יסב את העמוד
השני ושתי כתרת עשה
לתת על ראשי העמודים
מצק נחשת חמש אמות
קומת הכתרת האחת וחמש
אמות קומת הכתרת השנית
שבכים מעשה שבכה
גדלים מעשה שרשרות
לכתרת אשר על ראש
העמודים שבעה לכתרת
האחת ושבעה לכתרת
השנית ויעש את העמודים

יסד ד' ויסודתו והרביעית יוסד והחזקה ביום
בירח ד' זו בול ואכחד

בול ב' בתר לשנ ובשנה האחת כי בול הוא
מצק ב' חס' מצק נחשת

שרשרות ג' מל' שבכים מעשה שרשרות

ושני טורים סביב על השבכה
האחת לכסות את הכתרת
אשר על ראש הרמנים וכן
עשה לכתרת השנית וכתרת
אשר על ראש העמודים
מעשה שושן באולם
ארבע אמות וכתרת על
שני העמודים גם ממעל
מלעמת הבטן אשר לעבר
שבכה והרמונים מאתים
טרים סביב על הכתרת
השנית ויקם את העמדים
לאלם ההיכל ויקם את
העמוד הימני ויקרא את
שמו יכין ויקם את העמוד
השמאלי ויקרא את שמו
בעז ועל ראש העמודים
מעשה שושן ותתם
מלאכת העמודים ויעש
את הים מוצק עשר באמה
משפתו עד שפתו עגל
סביב וחמש באמה קומתו
וקוה שלשים באמה יסב
אתו סביב ופקעים מתחת
לשפתו סביב סבבים אתו
עשר באמה מקפים את
הים סביב שני טורים
הפקעים יצקים ביצקתו

עמד על שני עשר בקר
שלשה פנים צפונה ושלשה
פנים ימה ושלשה פנים
נגבה ושלשה פנים מזרחה
והים עליהם מלמעלה
וכל אחריהם ביתה ועביו
טפח ושפתו כמעשה שפת
כוס פרח שושן אלפים
בת יכיל

ויעש את המכנות עשר
נחשת ארבע באמה ארך
המכונה האחת וארבע
באמה רחבה ושלש
באמה קומתה וזה
מעשה המכונה מסגרת
להם ומסגרת בין השלבים
ועל המסגרות אשר בין
השלבים אריות בקר
וכרובים ועל השלבים
כן ממעל ומתחת לאריות
ולבקר לוית מעשה
מורד וארבעה אופני
נחשת למכונה האחת
וסרני נחשת וארבעה
פעמתיו כתפת להם
מתחת לכיר הכתפות
יצקות מעבר איש לוית
ופיהו מבית לכתרת

ומעלה באמה ופיה עגל
מעשה כן אמה וחצי
האמה וגם על פיה
מקלעות ומסגרתיהם
מרבעות לא עגלות
וארבעת האופנים למתחת
למסגרות וידות האופנים
במכונה וקומת האופן
האחד אמה וחצי האמה
ומעשה האופנים כמעשה
אופן המרכבה ידותם
וגביהם וחשקיהם וחשריהם
הכל מוצק וארבע כתפות
אל ארבע פנות המכנה
האחת מן המכנה כתפיה
ובראש המכונה חצי
האמה קומה עגל סביב
ועל ראש המכנה ידתיה
ומסגרתיה ממנה ויפתח
על הלחת ידתיה ועל
ומסגרתיה כרובים אריות
ותמרת כמער איש ולוית
סביב כזאת עשה את
עשר המכנות מוצק אחד
מדה אחת קצב אחד
לכלהנה

ויעש עשרה כירות
נחשת ארבעים בת יכיל

האחת ב̇ וחד פת כיור המחלקות ׃

הפנימי ב̇ ויתן את הכרובים בתוך לדלתות הבית הפנימי ׃ ויהי בעשרים וחמש שנה לגלותנו ׃ עד אתה בן אדם הגד רכותהון ברמן חד ולפני הלשכות מהלך עשר אמות אל הפנימית ׃

הכיור האחד ארבע באמה
הכיור האחד כיור אחד
על המכונה האחת לעשר
המכנות ויתן את המכנות
חמש על כתף הבית מימין
וחמש על כתף הבית משמאלו
ואת הים נתן מכתף הבית
הימנית קדמה ממול נגב
ויעש חירום את
הכירות ואת היעים ואת
המזרקות ויכל חירם ל
עשות את כל המלאכה
אשר עשה למלך שלמה
בית יהוה׃ עמדים שנים
וגלת הכתרת אשר על
ראש העמודים שתים
והשבכות שתים לכסות את
שתי גלות הכתרת אשר על
ראש העמודים׃ ואת הרמנים
ארבע מאות לשתי השבכות
שנים טורים רמנים לשבכה
האחת לכסות את שתי
גלות הכתרת אשר על פני
העמודים׃ ואת המכנות עשר
ואת הכירת עשרה על
המכנות׃ ואת הים האחד
ואת הבקר שנים עשר תחת
הים׃ ואת הסירות ואת

היעים ואת המזרקות ואת
כל הכלים האהל אשר
עשה חירם למלך שלמה
בית יהוה נחשת ממרט׃
בככר הירדן יצקם המלך
במעבה האדמה בין סכות
ובין צרתן׃ וינח שלמה את
כל הכלים מרב מאד מאד
לא נחקר משקל הנחשת׃
ויעש שלמה את כל הכלים
אשר בית יהוה את מזבח
הזהב ואת השלחן אשר
עליו לחם הפנים זהב׃ ואת
המנרות חמש מימין וחמש
משמאול לפני הדביר זהב
סגור והפרח והנרת
והמלקחים זהב׃ והספות
והמזמרות והמזרקות
והכפות והמחתות זהב סגור
והפתות לדלתות הבית
הפנימי לקדש הקדשים
לדלתי הבית להיכל זהב׃

ותשלם כל המלאכה אשר
עשה המלך שלמה בית
יהוה׃ ויבא שלמה את
קדשי דוד אביו את הכסף
ואת הזהב ואת הכלים נתן

באצרות בית יהוה׃
אז יקהל שלמה את זקני
ישראל את כל ראשי
המטות נשיאי האבות
לבני ישראל אל המלך
שלמה ירושלם להעלות
את ארון ברית יהוה מעיר
דוד היא ציון׃ ויקהלו אל
המלך שלמה כל איש
ישראל בירח האתנים
בחג הוא החדש השביעי׃
ויבאו כל זקני ישראל
וישאו הכהנים את הארון׃
ויעלו את ארון יהוה ואת
אהל מועד ואת כל כלי
הקדש אשר באהל ויעלו
אתם הכהנים והלוים׃ והמלך
שלמה וכל עדת ישראל
הנועדים עליו אתו לפני
הארון מזבחים צאן ובקר
אשר לא יספרו ולא ימנו
מרב׃ ויבאו הכהנים את
ארון ברית יהוה אל מקומו
אל דביר הבית אל קדש
הקדשים אל תחת כנפי
הכרובים׃ כי הכרובים
פרשים כנפים אל מקום
הארון ויסכו הכרבים על

ואת הים ה̇ האחד דמלכי נתן מכתף וחבירו ואת הים חורוד ואני מרעיש ׃

ואת הכלים ג̇ ותשלם דמלכי ויתן אדני בידו ויאשקולה לחם ׃

ותשלם ג̇ כל המלאכה וחבירו ותשלם החומה ואת השלחן ג̇ ואת כליו ואת כל כליו ויעש שלמה

הארון ועל בדיו מלמעלה
ויארכו הבדים ויראו ראשי
הבדים מן הקדש על פני
הדביר ולא יראו החוצה
ויהיו שם עד היום הזה אין בארון
רק שני לחות האבנים אשר
הנח שם משה בחרב אשר
כרת יהוה עם בני ישראל
בצאתם מארץ מצרים׃
ויהי בצאת הכהנים מן
הקדש והענן מלא את
בית יהוה ולא יכלו הכהנים
לעמד לשרת מפני הענן
כי מלא כבוד יהוה את בית
יהוה
אז אמר שלמה יהוה אמר
לשכן בערפל בנה בניתי
בית זבל לך מכון לשבתך
עולמים ויסב המלך את
פניו ויברך את כל קהל
ישראל וכל קהל ישראל
עמד ויאמר ברוך יהוה
אלהי ישראל אשר דבר
בפיו את דוד אבי ובידו
מלא לאמר מן היום
אשר הוצאתי את עמי
את ישראל ממצרים לא
בחרתי בעיר מכל שבטי

ישראל לבנות בית להיות
שמי שם ואבחר בדוד להיות
על עמי ישראל ויהי עם
לבב דוד אבי לבנות בית
לשם יהוה אלהי ישראל
ויאמר יהוה אל דוד אבי
יען אשר היה עם לבבך
לבנות בית לשמי הטיבת
כי היה עם לבבך רק
אתה לא תבנה הבית כי
אם בנך היצא מחלציך
הוא יבנה הבית לשמי ויקם
יהוה את דברו אשר דבר
ואקם תחת דוד אבי ואשב
על כסא ישראל כאשר
דבר יהוה ואבנה הבית
לשם יהוה אלהי ישראל
ואשם שם מקום לארון
אשר שם ברית יהוה אשר
כרת עם אבתינו בהוציאו
אתם מארץ מצרים׃
ויעמד שלמה לפני
מזבח יהוה נגד כל קהל
ישראל ויפרש כפיו
השמים ויאמר יהוה
אלהי ישראל אין כמוך
אלהים בשמים ממעל
ועל הארץ מתחת שמר

הברית והחסד לעבדיך
ההלכים לפניך בכל לבם
אשר שמרת לעבדך דוד
אבי את אשר דברת לו
ותדבר בפיך ובידך מלאת
כיום הזה ועתה יהוה אלהי
ישראל שמר לעבדך דוד
אבי את אשר דברת לו
לאמר לא יכרת לך איש
מלפני ישב על כסא ישראל
רק אם ישמרו בניך את
דרכם ללכת לפני כאשר
הלכת לפני ועתה אלהי
ישראל יאמן נא דבריך
אשר דברת לעבדך דוד
אבי כי האמנם ישב אלהים
על הארץ הנה השמים
ושמי השמים לא יכלכלוך
אף כי הבית הזה אשר
בניתי ופנית אל תפלת
עבדך ואל תחנתו יהוה
אלהי לשמע אל הרנה
ואל התפלה אשר עבדך
מתפלל לפניך היום להיות
עינך פתחות אל הבית הזה
לילה ויום אל המקום אשר
אמרת יהיה שמי שם לשמע
אל התפלה אשר יתפלל

עבדך אל המקום הזה ושמעת
אל תחנת עבדך ועמך ישראל
אשר יתפללו אל המקום
הזה ואתה תשמע אל מקום
שבתך אל השמים ושמעת
וסלחת את אשר יחטא איש
לרעהו ונשא בו אלה
להאלתו ובא אלה לפני
מזבחך בבית הזה ואתה
תשמע השמים ועשית
ושפטת את עבדיך להרשיע
רשע לתת דרכו בראשו
ולהצדיק צדיק לתת לו
כצדקתו בהנגף עמך ישראל
לפני אויב אשר יחטאו לך
ושבו אליך והודו את שמך
והתפללו והתחננו אליך
בבית הזה ואתה תשמע
השמים וסלחת לחטאת
עמך ישראל והשבתם אל
האדמה אשר נתת לאבותם
בהעצר שמים ולא
יהיה מטר כי יחטאו לך
והתפללו אל המקום הזה
והודו את שמך ומחטאתם
ישובון כי תענם ואתה
תשמע השמים וסלחת
לחטאת עבדיך ועמך

ישראל כי תורם את הדרך
הטובה אשר ילכו בה ונתתה
מטר על ארצך אשר נתתה
לעמך לנחלה׃
רעב כי יהיה בארץ
דבר כי יהיה שדפון ירקון
ארבה חסיל כי יהיה כי
יצר לו איבו בארץ שעריו
כל נגע כל מחלה׃ כל
תפלה כל תחנה אשר
תהיה לכל האדם לכל
עמך ישראל אשר ידעון
איש נגע לבבו ופרש
כפיו אל הבית הזה ואתה
תשמע השמים מכון
שבתך וסלחת ועשית
ונתת לאיש ככל דרכיו
אשר תדע את לבבו כי
אתה ידעת לבדך את לבב
כל בני האדם למען יראוך
כל הימים אשר הם חיים
על פני האדמה אשר נתתה
לאבתינו וגם אל הנכרי
אשר לא מעמך ישראל
הוא ובא מארץ רחוקה
למען שמך כי ישמעון את
שמך הגדול ואת ידך
החזקה וזרעך הנטויה ובא

והתפלל אל הבית הזה׃
אתה תשמע השמים
מכון שבתך ועשית ככל
אשר יקרא אליך הנכרי
למען ידעון כל עמי הארץ
את שמך ליראה אתך
כעמך ישראל ולדעת כי
שמך נקרא על הבית
הזה אשר בניתי כי יצא
עמך למלחמה על איבו
בדרך אשר תשלחם
והתפללו אל יהוה דרך
העיר אשר בחרת בה
והבית אשר בניתי לשמך
ושמעת השמים את
תפלתם ואת תחנתם ועשית
משפטם כי יחטאו לך כי
אין אדם אשר לא יחטא
ואנפת בם ונתתם לפני אויב
ושבום שביהם אל ארץ
האויב רחוקה או קרובה
והשיבו אל לבם בארץ
אשר נשבו שם ושבו
והתחננו אליך בארץ
שביהם לאמר חטאנו
והעוינו רשענו ושבו אליך
בכל לבבם ובכל נפשם
בארץ איביהם אשר שבו

אתם והתפללו אליך דרך
ארצם אשר נתתה לאבותם
העיר אשר בחרת והבית
אשר בנית לשמך ושמעת
השמים מכון שבתך את
תפלתם ואת תחנתם
ועשית משפטם וסלחת
לעמך אשר חטאו לך
ולכל פשעיהם אשר
פשעו בך ונתתם לרחמים
לפני שביהם ורחמום כי
עמך ונחלתך הם אשר
הוצאת ממצרים מתוך
כור הברזל להיות עיניך
פתחת אל תחנת עבדך
ואל תחנת עמך ישראל
לשמע אליהם בכל קראם
אליך כי אתה הבדלתם
לך לנחלה מכל עמי
הארץ כאשר דברת ביד
משה עבדך בהוציאך את
אבתינו ממצרים אדני
יהוה:
ויהי ככלות שלמה להתפלל
אל יהוה את כל התפלה
והתחנה הזאת קם מלפני
מזבח יהוה מכרע על
ברכיו וכפיו פרשות השמים

ויעמד ויברך את כל קהל
ישראל קול גדול לאמר
ברוך יהוה אשר נתן מנוחה
לעמו ישראל ככל אשר
דבר לא נפל דבר אחד
מכל דברו הטוב אשר
דבר ביד משה עבדו יהי
יהוה אלהינו עמנו כאשר
היה עם אבתינו אל יעזבנו
ואל יטשנו להטות לבבנו
אליו ללכת בכל דרכיו
ולשמר מצותיו וחקיו
ומשפטיו אשר צוה את
אבתינו ויהיו דברי אלה
אשר התחננתי לפני יהוה
קרבים אל יהוה אלהינו
יומם ולילה לעשות משפט עבדו
ומשפט עמו ישראל דבר
יום ביומו למען דעת כל
עמי הארץ כי יהוה הוא
האלהים אין עוד והיה
לבבכם שלם עם יהוה
אלהינו ללכת בחקיו
ולשמר מצותיו כיום הזה
והמלך וכל ישראל עמו
זבחים זבח לפני יהוה ויזבח
שלמה את זבח השלמים
אשר זבח ליהוה בקר

עשרים ושנים אלף וצאן
מאה ועשרים אלף ויחנכו
את בית יהוה המלך וכל
בני ישראל ביום ההוא
קדש המלך את תוך
החצר אשר לפני בית
יהוה כי עשה שם את
העלה ואת המנחה ואת
חלבי השלמים כי מזבח
הנחשת אשר לפני יהוה
קטן מהכיל את העלה
ואת המנחה ואת חלבי
השלמים ויעש שלמה
בעת ההיא את החג וכל
ישראל עמו קהל גדול
מלבוא חמת עד נחל מצרים
לפני יהוה אלהינו שבעת
ימים ושבעת ימים ארבעה
עשר יום ביום השמיני שלח
את העם ויברכו את המלך
וילכו לאהליהם שמחים
וטובי לב על כל הטובה
אשר עשה יהוה לדוד
עבדו ולישראל עמו ויהי
ככלות שלמה לבנות את
בית יהוה ואת בית המלך
ואת כל חשק שלמה אשר
חפץ לעשות:

בהוציאך ב׳ וחד את העם ממצרים את
אבותינו׳

וטובי ג׳ וחד ביום השמיני וביום עשרים
ולדים אשר אין בהם׳

וירא יהוה אל שלמה שנית
כאשר נראה אליו בגבעון
ויאמר יהוה אליו שמעתי
את תפלתך ואת תחנתך
אשר התחננתה לפני
הקדשתי את הבית הזה
אשר בנתה לשום שמי
שם עד עולם והיו עיני
ולבי שם כל הימים ואתה
אם תלך לפני כאשר הלך
דוד אביך בתם לבב ובישר
לעשות ככל אשר צויתיך
חקי ומשפטי תשמר
והקמתי את כסא ממלכתך
על ישראל לעלם כאשר
דברתי על דוד אביך לאמר
לא יכרת לך איש מעל
כסא ישראל אם שוב
תשבון אתם ובניכם מאחרי
ולא תשמרו מצותי חקתי
אשר נתתי לפניכם והלכתם
ועבדתם אלהים אחרים
והשתחויתם להם והכרתי
את ישראל מעל פני
האדמה אשר נתתי להם
ואת הבית אשר הקדשתי
לשמי אשלח מעל פני
והיה ישראל למשל

ולשנינה בכל העמים והבית
הזה יהיה עליון כל עבר
עליו ישם ושרק ואמרו על
מה עשה יהוה ככה לארץ
הזאת ולבית הזה ואמרו
על אשר עזבו את יהוה
אלהיהם אשר הוציא את
אבתם מארץ מצרים ויחזקו
באלהים אחרים וישתחו
להם ויעבדם על כן הביא
יהוה עליהם את כל הרעה
הזאת
ויהי מקצה עשרים שנה
אשר בנה שלמה את שני
הבתים את בית יהוה ואת
בית המלך חירם מלך צר
נשא את שלמה בעצי
ארזים ובעצי ברושים
ובזהב לכל חפצו אז יתן
המלך שלמה לחירם
עשרים עיר בארץ הגליל
ויצא חירם מצר לראות
את הערים אשר נתן לו
שלמה ולא ישרו בעיניו
ויאמר מה הערים האלה
אשר נתתה לי אחי ויקרא
להם ארץ כבול עד היום
הזה

וישלח חירם למלך מאה
ועשרים ככר זהב וזה דבר
המס אשר העלה המלך
שלמה לבנות את בית
יהוה ואת ביתו ואת המלוא
ואת חומת ירושלם ואת
חצר ואת מגדו ואת גזר
פרעה מלך מצרים עלה
וילכד את גזר וישרפה באש
ואת הכנעני הישב בעיר
הרג ויתנה שלחים לבתו
אשת שלמה ויבן שלמה
את גזר ואת בית חרן תחתון
ואת בעלת ואת תמר במדבר
בארץ ואת כל ערי המסכנות
אשר היו לשלמה ואת
ערי הרכב ואת ערי הפרשים
ואת חשק שלמה אשר
חשק לבנות בירושלם
ובלבנון ובכל ארץ ממשלתו
כל העם הנותר מן האמרי
החתי הפרזי החוי והיבוסי
אשר לא מבני ישראל
המה בניהם אשר נתרו
אחריהם בארץ אשר לא
יכלו בני ישראל להחרימם
ויעלם שלמה למס עבד
עד היום הזה ומבני ישראל

שמע ה׳ ויהי כשמע לבו לא תשא שמע שוא ומלכת
שבא וחבירו כאשר שמע למצרים ס

נעלם ב׳ ומינ׳ לא היה דבר נעלם מן המלך יבא
במשפט על כל נעלם ס

ולכיר אלמגים ותכ׳ דברי הימ׳ אלגומים ומל׳ ס

לא נתן שלמה עבד כי הם אנשי
המלחמה ועבדיו ושריו
ושלישיו ושרי רכבו ופרשיו
אלה שרי הנצבים
אשר על המלאכה לשלמה
חמשים וחמש מאות הרדים
בעם העשים במלאכה אך
בת פרעה עלתה מעיר דוד
אל ביתה אשר בנה לה אז
בנה את המלוא והעלה
שלמה שלש פעמים בשנה
עלות ושלמים על המזבח
אשר בנה ליהוה והקטיר
אתו אשר לפני יהוה ושלם
את הבית ואני עשה המלך
שלמה בעציון גבר אשר
את אלות על שפת ים סוף
בארץ אדום וישלח חירם
באני את עבדיו אנשי אניות
ידעי הים עם עבדי שלמה
ויבאו אופירה ויקחו משם
זהב ארבע מאות ועשרים
ככר ויבאו אל המלך
שלמה:

ומלכת שבא שמעת את
שמע שלמה לשם יהוה
ותבא לנסתו בחידות ותבא
ירושלמה בחיל כבד מאד

גמלים נשאים בשמים וזהב
רב מאד ואבן יקרה ותבא
אל שלמה ותדבר אליו את
כל אשר היה עם לבבה
ויגד לה שלמה את כל
דבריה לא היה דבר נעלם
מן המלך אשר לא הגיד
לה ותרא מלכת שבא את
כל חכמת שלמה והבית
אשר בנה ומאכל שלחנו
ומושב עבדיו ומעמד
משרתו ומלבשיהם ומשקיו
ועלתו אשר יעלה בית
יהוה ולא היה בה עוד
רוח ותאמר אל המלך
אמת היה הדבר אשר
שמעתי בארצי על דבריך
ועל חכמתך ולא האמנתי
לדברים עד אשר באתי
ותראינה עיני והנה לא
הגד לי החצי הוספת
חכמה וטוב אל השמועה
אשר שמעתי אשרי
אנשיך אשרי עבדיך אלה
העמדים לפניך תמיד
השמעים את חכמתך יהי
יהוה אלהיך ברוך אשר
חפץ בך לתתך על כסא

ישראל באהבת יהוה את
ישראל לעלם וישימך
למלך לעשות משפט
וצדקה ותתן למלך מאה
ועשרים ככר זהב ובשמים
הרבה מאד ואבן יקרה
לא בא כבשם ההוא עוד
לרב אשר נתנה מלכת
שבא למלך שלמה וגם אני
חירם אשר נשא זהב
מאופיר הביא מאפיר
עצי אלמגים הרבה מאד
ואבן יקרה ויעש המלך
את עצי האלמגים מסעד
לבית יהוה ולבית המלך
וכנרות ונבלים לשרים
לא בא כן עצי אלמגים
ולא נראה עד היום הזה
והמלך שלמה נתן למלכת
שבא את כל חפצה אשר
שאלה מלבד אשר נתן
לה כיד המלך שלמה
ותפן ותלך לארצה היא
ועבדיה

ויהי משקל הזהב אשר
בא לשלמה בשנה אחת
שש מאות ששים ושש
ככר זהב לבד מאנשי

ירושלמה ה׳ ד׳ חס וחד מל׳ ותבא ירושלמה וישלח
מלך אשור ויעזר בגיאות אחז ס

שרים ה׳ בלשנ׳ וסימנהון קדמו כחללים ביקור
ונבלים וחבירו עשירי ...ומחוצצ׳ ס

כיד המלך ג׳ והמלך שלמה ויתן למלכת
רב ויתן השאלת ס

ומסחר הרכלים וכל
מלכי הערב ופחות הארץ
ויעש המלך שלמה מאתים
צנה זהב שחוט שש מאות
זהב יעלה על הצנה האחת
ושלש מאות מגנים זהב
שחוט שלשת מנים זהב
יעלה על המגן האחת ויתנם
המלך בית יער הלבנון

ויעש המלך כסא שן גדול
ויצפהו זהב מופז שש
מעלות לכסה וראש עגל
לכסה מאחריו וידת מזה
ומזה אל מקום השבת
ושנים אריות עמדים אצל
הידות ושנים עשר אריים
עמדים שם על שש
המעלות מזה ומזה לא
נעשה כן לכל ממלכות
וכל כלי משקה המלך
שלמה זהב וכל כלי בית
יער הלבנון זהב סגור אין
כסף לא נחשב בימי
שלמה למאומה כי אני
תרשיש למלך בים עם
אני חירם אחת לשלש
שנים תבוא אני תרשיש

נשאת זהב וכסף שנהבים
וקפים ותכיים ויגדל המלך
שלמה מכל מלכי הארץ
לעשר ולחכמה וכל
הארץ מבקשים את פני
שלמה לשמע את חכמתו
אשר נתן אלהים בלבו
והמה מבאים איש מנחתו
כלי כסף וכלי זהב ושלמות
ונשק ובשמים סוסים
ופרדים דבר שנה בשנה
ויאסף שלמה רכב
ופרשים ויהי לו אלף
וארבע מאות רכב ושנים
עשר אלף פרשים וינחם
בערי הרכב ועם המלך
בירושלם ויתן המלך את
הכסף בירושלם כאבנים
ואת הארזים נתן כשקמים
אשר בשפלה לרב ומוצא
הסוסים אשר לשלמה
ממצרים ומקוה סחרי
המלך יקחו מקוה במחיר
ותעלה ותצא מרכבה
ממצרים בשש מאות
כסף וסוס בחמשים ומאה
וכן לכל מלכי החתים
ולמלכי ארם בידם יצאו

והמלך שלמה אהב נשים
נכריות רבות ואת בת פרעה
מואביות עמניות אדמית
צדנית חתית מן הגוים אשר
אמר יהוה אל בני ישראל
לא תבאו בהם והם לא
יבאו בכם אכן יטו את
לבבכם אחרי אלהיהם בהם
דבק שלמה לאהבה ויהי
לו נשים שרות שבע מאות
ופלגשים שלש מאות
ויטו נשיו את לבו ויהי
לעת זקנת שלמה נשיו
הטו את לבבו אחרי אלהים
אחרים ולא היה לבבו
שלם עם יהוה אלהיו כלבב
דויד אביו וילך שלמה
אחרי עשתרת אלהי צדנים
ואחרי מלכם שקץ עמנים
ויעש שלמה הרע בעיני
יהוה ולא מלא אחרי יהוה
כדוד אביו
אז יבנה שלמה במה
לכמוש שקץ מואב בהר
אשר על פני ירושלם
ולמלך שקץ בני עמון וכן
עשה לכל נשיו הנכריות

מעם יהוה אלהי ישראל ב ויתאנף יהוה בשלמה ישלם יהוה פעלך ◦

הנראה ב ומל הנראה אליו פעמים אחרי הנראה אליו בתחלה ◦

ויאמר לו פרעה ב לך ועלי כי מה אתה חסר ◦

מקטירות ומזבחות לאלהיהן
ויתאנף יהוה בשלמה כי
נטה לבבו מעם יהוה אלהי
ישראל הנראה אליו
פעמים׃ וצוה אליו על
הדבר הזה לבלתי לכת
אחרי אלהים אחרים ולא
שמר את אשר צוה יהוה׃

ויאמר יהוה לשלמה יען
אשר היתה זאת עמך ולא
שמרת בריתי וחקתי אשר
צויתי עליך קרע אקרע
את הממלכה מעליך
ונתתיה לעבדך׃ אך בימיך
לא אעשנה למען דוד
אביך מיד בנך אקרענה׃
רק את כל הממלכה לא
אקרע שבט אחד אתן
לבנך למען דוד עבדי
ולמען ירושלם אשר
בחרתי׃
ויקם יהוה שטן
לשלמה את הדד האדמי
מזרע המלך הוא באדום׃
ויהי בהיות דוד את אדום
בעלות יואב שר הצבא
לקבר את החללים ויך כל

זכר באדום׃ כי ששת
חדשים ישב שם יואב
וכל ישראל עד הכרית
כל זכר באדום׃ ויברח
אדד הוא ואנשים אדמיים
מעבדי אביו אתו לבוא
מצרים והדד נער קטן׃
ויקמו ממדין ויבאו פארן
ויקחו אנשים עמם מפארן
ויבאו מצרים אל פרעה
מלך מצרים ויתן לו בית
ולחם אמר לו וארץ נתן
לו׃ וימצא הדד חן בעיני
פרעה מאד ויתן לו אשה
את אחות אשתו אחות
תחפניס הגבירה׃ ותלד לו
אחות תחפניס את גנבת
בנו ותגמלהו תחפנס בתוך
בית פרעה ויהי גנבת בית
פרעה בתוך בני פרעה׃
והדד שמע במצרים כי
שכב דוד עם אבתיו וכי
מת יואב שר הצבא
ויאמר הדד אל פרעה
שלחני ואלך אל ארצי׃
ויאמר לו פרעה כי מה
אתה חסר עמי והנך
מבקש ללכת אל ארצך

ויאמר לא כי שלח תשלחני׃
ויקם אלהים לו שטן את
רזון בן אלידע אשר ברח
מאת הדדעזר מלך צובה
אדניו׃ ויקבץ עליו אנשים
ויהי שר גדוד בהרג דוד אתם וילכו
דמשק וישבו בה וימלכו
בדמשק׃ ויהי שטן לישראל
כל ימי שלמה ואת הרעה
אשר הדד ויקץ בישראל
וימלך על ארם׃

וירבעם בן נבט אפרתי מן
הצרדה ושם אמו צרועה אשה
אלמנה עבד לשלמה וירם
יד במלך׃ וזה הדבר אשר
הרים יד במלך שלמה בנה
את המלוא סגר את פרץ
עיר דוד אביו׃ והאיש
ירבעם גבור חיל וירא
שלמה את הנער כי
עשה מלאכה הוא ויפקד
אתו לכל סבל בית יוסף׃
ויהי בעת ההיא
וירבעם יצא מירושלם
וימצא אתו אחיה השילני
הנביא בדרך והוא מתכסה
בשלמה חדשה ושניהם

חסר יו ויאמר לו פרעה כי מה ... איש אשר יתן לו האלהים ...

אלהיה ח ולחם ... שנים בו ... לעם ...

ויהי בעת ההיא ב ויאמר אבימלך ... וירבעם ◦ ויפקד ב ...

לבדם בשדה ויתפש אחיה
בשלמה החדשה אשר
עליו ויקרעה שנים עשר
קרעים ויאמר לירבעם קח
לך עשרה קרעים כי כה
אמר יהוה אלהי ישראל
הנני קרע את הממלכה
מיד שלמה ונתתי לך את
עשרה השבטים והשבט
האחד יהיה לו למען עבדי
דוד ולמען ירושלם העיר
אשר בחרתי בה מכל
שבטי ישראל יען אשר
עזבוני וישתחוו לעשתרת
אלהי צדנין לכמוש אלהי
מואב ולמלכם אלהי בני
עמון ולא הלכו בדרכי
לעשות הישר בעיני וחקתי
ומשפטי כדוד אביו ולא
אקח את כל הממלכה
מידו כי נשיא אשתנו כל
ימי חייו למען דוד עבדי
אשר בחרתי אתו אשר
שמר מצותי וחקתי ולקחתי
המלוכה מיד בנו ונתתיה
לך את עשרת השבטים
ולבנו אתן שבט אחד
למען היות ניר לדויד

עבדי כל הימים לפני
בירושלם העיר אשר
בחרתי לי לשום שמי שם
ואתך אקח ומלכת בכל
אשר תאוה נפשך והיית
מלך על ישראל והיה
אם תשמע את כל אשר
אצוך והלכת בדרכי ועשית
הישר בעיני לשמור
חקותי ומצותי כאשר
עשה דוד עבדי והייתי
עמך ובניתי לך בית נאמן
כאשר בניתי לדוד ונתתי
לך את ישראל ואענה
את זרע דוד למען זאת
אך לא כל הימים
ויבקש שלמה להמית
את ירבעם ויקם ירבעם
ויברח מצרים אל שישק
מלך מצרים ויהי במצרים
עד מות שלמה
ויתר דברי שלמה
וכל אשר עשה וחכמתו
הלוא הם כתבים על ספר
דברי שלמה והימים אשר
מלך שלמה בירושלם
על כל ישראל ארבעים
שנה וישכב שלמה עם

אבתיו ויקבר בעיר דוד
אביו וימלך רחבעם בנו
תחתיו וילך
רחבעם שכם כי שכם בא
כל ישראל להמליך אתו
ויהי כשמע ירבעם בן נבט
והוא עודנו במצרים אשר
ברח מפני המלך שלמה
וישב ירבעם במצרים
וישלחו ויקראו לו ויבאו
ירבעם וכל קהל ישראל
וידברו אל רחבעם לאמר
אביך הקשה את עלנו
ואתה עתה הקל מעבדת
אביך הקשה ומעלו הכבד
אשר נתן עלינו ונעבדך
ויאמר אליהם לכו עד
שלשה ימים ושובו אלי
וילכו העם ויועץ המלך
רחבעם את הזקנים אשר
היו עמדים את פני שלמה
אביו בהיתו חי לאמר איך
אתם נועצים להשיב את
העם הזה דבר וידבר אליו
לאמר אם היום תהיה עבד
לעם הזה ועבדתם וענתם
ודברת אליהם דברים טובים
והיו לך עבדים כל הימים

ויעזב את עצת הזקנים אשר
יעצהו ויועץ את הילדים
אשר גדלו אתו אשר העמדים
לפניו׃ ויאמר אליהם מה
אתם נועצים ונשיב דבר את
העם הזה אשר דברו אלי
לאמר הקל מן העל אשר
נתן אביך עלינו׃ וידברו אליו
הילדים אשר גדלו אתו
לאמר כה תאמר לעם הזה
אשר דברו אליך לאמר
אביך הכביד את עלנו ואתה
הקל מעלינו כה תדבר
אליהם קטני עבה ממתני
אבי׃ ועתה אבי העמיס
עליכם על כבד ואני אוסיף
על עלכם אבי יסר אתכם
בשוטים ואני איסר אתכם
בעקרבים׃ ויבו ירבעם וכל
העם אל רחבעם ביום
השלשי כאשר דבר המלך
לאמר שובו אלי ביום
השלשי׃ ויען המלך את
העם קשה ויעזב את עצת
הזקנים אשר יעצהו׃ וידבר
אליהם כעצת הילדים
לאמר אבי הכביד את עלכם
ואני אסיף על עלכם אבי

יסר אתכם בשוטים ואני
אסר אתכם בעקרבים׃
ולא שמע המלך אל
העם כי היתה סבה מעם
יהוה למען הקים את
דברו אשר דבר יהוה ביד
אחיה השילני אל ירבעם
בן נבט׃ וירא כל ישראל
כי לא שמע המלך אלהם
וישבו העם את המלך
דבר לאמר מה לנו חלק
בדוד ולא נחלה בבן ישי
לאהליך ישראל עתה
ראה ביתך דוד וילך
ישראל לאהליו׃ ובני
ישראל הישבים בערי
יהודה וימלך עליהם
רחבעם׃
וישלח המלך רחבעם את
אדרם אשר על המס
וירגמו כל ישראל בו אבן
וימת והמלך רחבעם
התאמץ לעלות במרכבה
לנוס ירושלם׃ ויפשעו
ישראל בבית דוד עד
היום הזה׃ ויהי
כשמע כל ישראל כי שב
ירבעם וישלחו ויקראו

אתו אל העדה וימליכו
אתו על כל ישראל לא
היה אחרי בית דוד זולתי
שבט יהודה לבדו׃ ויבא
רחבעם ירושלם ויקהל
את כל בית יהודה ואת
שבט בנימן מאה ושמנים
אלף בחור עשה מלחמה
להלחם עם בית ישראל
להשיב את המלוכה
לרחבעם בן שלמה׃

ויהי דבר האלהים אל
שמעיה איש האלהים
לאמר׃ אמר אל רחבעם
בן שלמה מלך יהודה
ואל כל בית יהודה ובנימין
ויתר העם לאמר׃ כה אמר
יהוה לא תעלו ולא תלחמון
עם אחיכם בני ישראל
שובו איש לביתו כי מאתי
נהיה הדבר הזה וישמעו
את דבר יהוה וישבו ללכת
כדבר יהוה׃ ויבן
ירבעם את שכם בהר
אפרים וישב בה ויצא
משם ויבן את פנואל׃
ויאמר ירבעם בלבו עתה

כל קריה בחמשה בשבעה בארבעה באחד בתשעה לחדש בר מן ח̇ בחדש בחמשה ויעל על המזבח וכן
העשה נעלה ומקטיר ס̇ והרגוני ב̇ חד מל וחד חס והרגוני על דבר אשתי והרגני ושבו ס̇

כל בית אל בנביאים בר מן ג̇ ויסעו מבית אל והעמיד
בבית אל ולא נשאר איש בעי ס̇

תשוב הממלכה לבית דוד
אם יעלה העם הזה לעשות
זבחים בבית יהוה בירושלם
ושב לב העם הזה אל
אדניהם אל רחבעם מלך
יהודה והרגני ושבו אל
רחבעם מלך יהודה׃ ויועץ
המלך ויעש שני עגלי
זהב ויאמר אלהם רב לכם
מעלות ירושלם הנה אלהיך
ישראל אשר העלוך
מארץ מצרים׃ וישם את
האחד בבית אל ואת האחד
נתן בדן׃ ויהי הדבר הזה
לחטאת וילכו העם לפני
האחד עד דן׃ ויעש את
בית במות ויעש כהנים
מקצות העם אשר לא היו
מבני לוי׃ ויעש ירבעם חג
בחדש השמיני בחמשה
עשר יום לחדש כחג אשר
ביהודה ויעל על המזבח
כן עשה בבית אל לזבח
לעגלים אשר עשה והעמיד
בבית אל את כהני
הבמות אשר עשה׃ ויעל על
המזבח אשר עשה בבית
אל בחמשה עשר יום בחדש

השמיני בחדש אשר בדא
מלבד ויעש חג לבני ישראל
ויעל על המזבח להקטיר׃

והנה איש אלהים בא מיהודה
בדבר יהוה אל בית אל
וירבעם עמד על המזבח
להקטיר׃ ויקרא על המזבח
בדבר יהוה ויאמר מזבח
מזבח כה אמר יהוה הנה
בן נולד לבית דוד יאשיהו
שמו וזבח עליך את כהני
הבמות המקטרים עליך
ועצמות אדם ישרפו עליך׃
ונתן ביום ההוא מופת
לאמר זה המופת אשר
דבר יהוה הנה המזבח
נקרע ונשפך הדשן אשר
עליו׃ ויהי כשמע המלך
את דבר איש האלהים
אשר קרא על המזבח בבית
אל וישלח ירבעם את ידו
מעל המזבח לאמר תפשהו
ותיבש ידו אשר שלח עליו
ולא יכל להשיבה אליו׃
והמזבח נקרע וישפך הדשן
מן המזבח כמופת אשר
נתן איש האלהים בדבר

יהוה׃ ויען המלך ויאמר
אל איש האלהים חל נא
את פני יהוה אלהיך והתפלל
בעדי ותשב ידי אלי ויחל
איש האלהים את פני
יהוה ותשב יד המלך אליו
ותהי כבראשנה׃ וידבר
המלך אל איש האלהים
באה אתי הביתה וסעדה
ואתנה לך מתת׃ ויאמר
איש האלהים אל המלך
אם תתן לי את חצי ביתך
לא אבא עמך ולא אכל
לחם ולא אשתה מים
במקום הזה׃ כי כן צוה אתי
בדבר יהוה לאמר לא
תאכל לחם ולא תשתה
מים ולא תשוב בדרך אשר
הלכת׃ וילך בדרך אחר
ולא שב בדרך אשר בא
בה אל בית אל׃

ונביא אחד זקן ישב בבית
אל ויבוא בנו ויספר לו
את כל המעשה אשר
עשה איש האלהים היום
בבית אל את הדברים אשר
דבר אל המלך ויספרום

קדש ליהוה

לא ימכר

לאביהם וידבר אלהם אביהם
איזה הדרך הלך ויראו בניו
את הדרך אשר הלך איש
האלהים אשר בא מיהודה
ויאמר אל בניו חבשו לי
החמור ויחבשו לו החמור
וירכב עליו וילך אחרי
איש האלהים וימצאהו ישב
תחת האלה ויאמר אליו
האתה איש האלהים אשר
באת מיהודה ויאמר אני
ויאמר אליו לך אתי הביתה
ואכל לחם ויאמר לא אוכל
לשוב אתך ולבוא אתך
ולא אכל לחם ולא אשתה
אתך מים במקום הזה כי
דבר אלי בדבר יהוה לא
תאכל לחם ולא תשתה
שם מים לא תשוב ללכת
בדרך אשר הלכת בה
ויאמר לו גם אני נביא
כמוך ומלאך דבר אלי
בדבר יהוה לאמר השבהו
אתך אל ביתך ויאכל
לחם וישת מים כחש לו
וישב אתו ויאכל לחם
בביתו וישת מים ויהי הם
ישבים אל השלחן

ויהי דבר יהוה אל הנביא
אשר השיבו ויקרא אל
איש האלהים אשר בא
מיהודה לאמר כה אמר
יהוה יען כי מרית פי יהוה
ולא שמרת את המצוה
אשר צוך יהוה אלהיך
ותשב ותאכל לחם ותשת
מים במקום אשר דבר
אליך אל תאכל לחם ואל
תשת מים לא תבוא נבלתך
אל קבר אבתיך ויהי
אחרי אכלו לחם ואחרי
שתותו ויחבש לו החמור
לנביא אשר השיבו וילך
וימצאהו אריה בדרך
וימיתהו ותהי נבלתו
משלכת בדרך והחמור
עמד אצלה והאריה עמד
אצל הנבלה והנה אנשים
עברים ויראו את הנבלה
משלכת בדרך ואת האריה
עמד אצל הנבלה ויבאו
וידברו בעיר אשר הנביא
הזקן ישב בה וישמע
הנביא אשר השיבו מן
הדרך ויאמר איש האלהים
הוא אשר מרה את פי יהוה

ויתנהו יהוה לאריה וישברהו
וימתהו כדבר יהוה אשר
דבר לו וידבר אל בניו
לאמר חבשו לי את החמור
ויחבשו וילך וימצא את
נבלתו משלכת בדרך
וחמור והאריה עמדים
אצל הנבלה לא אכל
האריה את הנבלה ולא
שבר את החמור וישא
הנביא את נבלת איש
האלהים ויניחהו אל החמור
וישיבהו ויבא אל עיר
הנביא הזקן לספד ולקברו
ויניח את נבלתו בקברו
ויספדו עליו הוי אחי ויהי
אחרי קברו אתו ויאמר אל
בניו לאמר במותי וקברתם
אתי בקבר אשר איש
האלהים קבור בו אצל
עצמתיו הניחו את עצמתי
כי היה יהיה הדבר אשר
קרא בדבר יהוה על
המזבח אשר בבית אל
ועל כל בתי הבמות אשר
בערי שמרון

אחר הדבר הזה לא שב
ירבעם מדרכו הרעה וישב

החפץ ג̇ ימלא את ידו כי האיש החפץ והחייס החפץ שלום עבדו ס

ולא

אבותיהם ד̇ מל בנביאיה ודכה יהוה תחת אשר עזבני דירמיהו אשר נתתי להם ולאבותיהם ומקוה אבותיהם יהוה ס וכל כתיביא דכוותהון בר מן ט חס ס עצור ועזוב ב̇ כי ידין יהוה ירבעם ס

יגאל

ויעש מקצות העם כהני במות
החפץ ימלא את ידו ויהי כהני
במות ויהי בדבר הזה לחטאת
בית ירבעם ולהכחיד
ולהשמיד מעל פני האדמה:

בעת ההיא חלה אביה בן
ירבעם ויאמר ירבעם
לאשתו קומי נא והשתנית
ולא ידעו כי את אשת
ירבעם והלכת שלה הנה
שם אחיה הנביא הוא דבר
עלי למלך על העם הזה
ולקחת בידך עשרה לחם
ונקדים ובקבק דבש ובאת
אליו הוא יגיד לך מה יהיה
לנער ותעש כן אשת
ירבעם ותקם ותלך שלה
ותבא בית אחיה ואחיהו
לא יכל לראות כי קמו עיניו
משיבו:
ויהוה אמר אל אחיהו הנה
אשת ירבעם באה לדרש
דבר מעמך אל בנה כי חלה
הוא כזה וכזה תדבר אליה
ויהי כבאה והיא מתנכרה
ויהי כשמע אחיהו את
קול רגליה באה בפתח

ויאמר באי אשת ירבעם למה
זה את מתנכרה ואנכי שלוח
אליך קשה לכי אמרי
לירבעם כה אמר יהוה אלהי
ישראל יען אשר הרמתיך
מתוך העם ואתנך נגיד על
עמי ישראל ואקרע את
הממלכה מבית דוד ואתנה
לך ולא היית כעבדי דוד
אשר שמר מצותי ואשר
הלך אחרי בכל לבבו לעשות
רק הישר בעיני ותרע
לעשות מכל אשר היו
לפניך ותלך ותעשה לך
אלהים אחרים ומסכות
להכעיסני ואתי השלכת
אחרי גוך לכן הנני מביא
רעה אל בית ירבעם והכרתי
לירבעם משתין בקיר
עצור ועזוב בישראל
ובערתי אחרי בית ירבעם
כאשר יבער הגלל עד
תמו המת לירבעם בעיר
יאכלו הכלבים והמת
בשדה יאכלו עוף השמים
כי יהוה דבר ואת קומי
לכי לביתך בבאה רגליך
העירה ומת הילד וספדו

לו כל ישראל וקברו אתו
כי זה לבדו יבא לירבעם
אל קבר יען נמצא בו דבר
טוב אל יהוה אלהי ישראל
בבית ירבעם והקים יהוה
לו מלך על ישראל אשר
יכרית את בית ירבעם זה
היום ומה גם עתה והכה
יהוה את ישראל כאשר
ינוד הקנה במים ונתש
את ישראל מעל האדמה
הטובה הזאת אשר נתן
לאבותיהם וזרם מעבר
לנהר יען אשר עשו את
אשריהם מכעיסים את
יהוה ויתן את ישראל
בגלל חטאות ירבעם
אשר חטא ואשר החטיא
את ישראל ותקם אשת
ירבעם ותלך ותבא תרצתה
היא באה בסף הבית והנער
מת ויקברו אתו ויספדו
לו כל ישראל כדבר יהוה
אשר דבר ביד עבדו אחיהו
הנביא ויתר דברי ירבעם
אשר נלחם ואשר מלך
הנם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל:

אחיהו ה̇ ואחיהו לא יכל ויהי כשמע ויהוה אמר ויקברו אתו ולא שמע המלך דבר ימים ס

שלוח ד̇ ואנכי שלוח אליך וציר בגוים שלוח דיל כי לא אל עם עמקי אשר מלאך ס

ותעשה ד̇ ותרע לעשות ותאכל הוא והיא ותעשה לך שם דירמיהו ותעשה אדם

והימים אשר מלך ירבעם
עשרים ושתים שנה וישכב
עם אבתיו וימלך נדב בנו
תחתיו׃

ורחבעם בן שלמה מלך
ביהודה בן ארבעים ואחת
שנה רחבעם במלכו ושבע
עשרה שנה מלך בירושלם
העיר אשר בחר יהוה לשום
את שמו שם מכל שבטי
ישראל ושם אמו נעמה
העמנית׃ ויעש יהודה הרע
בעיני יהוה ויקנאו אתו
מכל אשר עשו אבתם
בחטאתם אשר חטאו׃ ויבנו
גם המה להם במות ומצבות
ואשירים על כל גבעה גבהה
ותחת כל עץ רענן׃ וגם
קדש היה בארץ עשו ככל
התועבת הגוים אשר
הוריש יהוה מפני בני
ישראל׃

ויהי בשנה החמישית
למלך רחבעם עלה
שושק מלך מצרים על
ירושלם׃ ויקח את אצרות
בית יהוה ואת אוצרות בית
המלך ואת הכל לקח ויקח

את כל מגני הזהב אשר עשה
שלמה׃ ויעש המלך רחבעם
תחתם מגני נחשת והפקיד
על יד שרי הרצים השמרים
פתח בית המלך׃ ויהי מדי
בא המלך בית יהוה ישאום
הרצים והשיבום אל תא
הרצים׃ ויתר דברי רחבעם
וכל אשר עשה הלא המה
כתובים על ספר דברי הימים
למלכי יהודה׃ ומלחמה
היתה בין רחבעם ובין
ירבעם כל הימים׃ וישכב
רחבעם עם אבתיו ויקבר
עם אבתיו בעיר דוד ושם
אמו נעמה העמנית וימלך
אבים בנו תחתיו׃

ובשנת שמנה עשרה למלך
ירבעם בן נבט מלך אבים
על יהודה׃ שלש שנים
מלך בירושלם ושם אמו
מעכה בת אבישלום׃ וילך
בכל חטאות אביו אשר
עשה לפניו ולא היה לבבו
שלם עם יהוה אלהיו כלבב
דוד אביו׃ כי למען דוד
נתן יהוה אלהיו לו ניר

בירושלם להקים את בנו
אחריו ולהעמיד את
ירושלם׃ אשר עשה דוד
את הישר בעיני יהוה ולא
סר מכל אשר צוהו כל ימי
חייו רק בדבר אוריה החתי׃
ומלחמה היתה בין רחבעם
ובין ירבעם כל ימי חייו׃ ויתר
דברי אבים וכל אשר עשה
הלוא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי יהודה
ומלחמה היתה בין אבים
ובין ירבעם׃ וישכב אבים
עם אבתיו ויקברו אתו
בעיר דוד וימלך אסא בנו
תחתיו׃

ובשנת עשרים לירבעם
מלך ישראל מלך אסא
מלך יהודה׃ וארבעים
ואחת שנה מלך בירושלם
ושם אמו מעכה בת
אבישלום׃ ויעש אסא
הישר בעיני יהוה כדוד
אביו׃ ויעבר הקדשים
מן הארץ ויסר את כל
הגללים אשר עשו אבתיו׃
וגם את מעכה אמו ויסרה
מגבירה אשר עשתה

מִפְלֶצֶת לָאֲשֵׁרָה וַיִּכְרֹת אָסָא
אֶת מִפְלַצְתָּהּ וַיִּשְׂרֹף בְּנַחַל
קִדְרוֹן׃ וְהַבָּמוֹת לֹא סָרוּ רַק
לְבַב אָסָא הָיָה שָׁלֵם עִם
יְהוָה כָּל יָמָיו׃
וַיָּבֵא אֶת קָדְשֵׁי אָבִיו
וְקָדְשָׁו בֵּית יְהוָה כֶּסֶף
וְזָהָב וְכֵלִים׃ וּמִלְחָמָה הָיְתָה
בֵּין אָסָא וּבֵין בַּעְשָׁא מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל כָּל יְמֵיהֶם׃ וַיַּעַל
בַּעְשָׁא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל עַל
יְהוּדָה וַיִּבֶן אֶת הָרָמָה לְבִלְתִּי
תֵּת יֹצֵא וָבָא לְאָסָא מֶלֶךְ
יְהוּדָה׃ וַיִּקַּח אָסָא אֶת
כָּל הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב הַנּוֹתָרִים
בְּאוֹצְרוֹת בֵּית יְהוָה וְאֶת
אוֹצְרוֹת בֵּית מֶלֶךְ וַיִּתְּנֵם
בְּיַד עֲבָדָיו וַיִּשְׁלָחֵם הַמֶּלֶךְ
אָסָא אֶל בֶּן הֲדַד בֶּן טַבְרִמֹּן
בֶּן חֶזְיוֹן מֶלֶךְ אֲרָם הַיֹּשֵׁב
בְּדַמֶּשֶׂק לֵאמֹר׃ בְּרִית
בֵּינִי וּבֵינֶךָ בֵּין אָבִי וּבֵין
אָבִיךָ הִנֵּה שָׁלַחְתִּי לְךָ
שֹׁחַד כֶּסֶף וְזָהָב לֵךְ הָפֵרָה
אֶת בְּרִיתְךָ אֶת בַּעְשָׁא
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְיַעֲלֶה מֵעָלָי׃
וַיִּשְׁמַע בֶּן הֲדַד אֶל הַמֶּלֶךְ
אָסָא וַיִּשְׁלַח אֶת שָׂרֵי

הַחֲיָלִים אֲשֶׁר לוֹ עַל עָרֵי
יִשְׂרָאֵל וַיַּךְ אֶת עִיּוֹן וְאֶת
דָּן וְאֵת אָבֵל בֵּית מַעֲכָה
וְאֵת כָּל כִּנְרוֹת עַל כָּל אֶרֶץ
נַפְתָּלִי׃ וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ בַּעְשָׁא
וַיֶּחְדַּל מִבְּנוֹת אֶת הָרָמָה
וַיֵּשֶׁב בְּתִרְצָה׃ וְהַמֶּלֶךְ אָסָא
הִשְׁמִיעַ אֶת כָּל יְהוּדָה
אֵין נָקִי וַיִּשְׂאוּ אֶת אַבְנֵי
הָרָמָה וְאֶת עֵצֶיהָ אֲשֶׁר
בָּנָה בַּעְשָׁא וַיִּבֶן בָּם הַמֶּלֶךְ
אָסָא אֶת גֶּבַע בִּנְיָמִן וְאֶת
הַמִּצְפָּה׃ וְיֶתֶר כָּל דִּבְרֵי
אָסָא וְכָל גְּבוּרָתוֹ וְכָל אֲשֶׁר
עָשָׂה וְהֶעָרִים אֲשֶׁר בָּנָה
הֲלֹא הֵמָּה כְתוּבִים עַל
סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
יְהוּדָה רַק לְעֵת זִקְנָתוֹ חָלָה
אֶת רַגְלָיו׃ וַיִּשְׁכַּב אָסָא עִם
אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר עִם אֲבֹתָיו
בְּעִיר דָּוִד אָבִיו וַיִּמְלֹךְ
יְהוֹשָׁפָט בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃

וְנָדָב בֶּן יָרָבְעָם מָלַךְ עַל
יִשְׂרָאֵל בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם
לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ
עַל יִשְׂרָאֵל שְׁנָתָיִם׃ וַיַּעַשׂ
הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיֵּלֶךְ

בְּדֶרֶךְ אָבִיו וּבְחַטָּאתוֹ
אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת יִשְׂרָאֵל׃
וַיִּקְשֹׁר עָלָיו בַּעְשָׁא בֶן
אֲחִיָּה לְבֵית יִשָּׂשכָר וַיַּכֵּהוּ
בַעְשָׁא בְּגִבְּתוֹן אֲשֶׁר
לַפְּלִשְׁתִּים וְנָדָב וְכָל יִשְׂרָאֵל
צָרִים עַל גִּבְּתוֹן׃ וַיְמִתֵהוּ
בַעְשָׁא בִּשְׁנַת שָׁלֹשׁ לְאָסָא
מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו׃
וַיְהִי כְמָלְכוֹ הִכָּה אֶת כָּל
בֵּית יָרָבְעָם לֹא הִשְׁאִיר
כָּל נְשָׁמָה לְיָרָבְעָם עַד
הִשְׁמִדוֹ כִּדְבַר יְהוָה אֲשֶׁר
דִּבֶּר בְּיַד עַבְדּוֹ אֲחִיָּה
הַשִּׁילֹנִי׃ עַל חַטֹּאות יָרָבְעָם
אֲשֶׁר חָטָא וַאֲשֶׁר הֶחֱטִיא
אֶת יִשְׂרָאֵל בְּכַעְסוֹ אֲשֶׁר
הִכְעִיס אֶת יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל׃ וְיֶתֶר דִּבְרֵי נָדָב
וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא הֵם
כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דִּבְרֵי
הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃
וּמִלְחָמָה הָיְתָה בֵּין אָסָא
וּבֵין בַּעְשָׁא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
כָּל יְמֵיהֶם׃
בִּשְׁנַת שָׁלֹשׁ לְאָסָא מֶלֶךְ
יְהוּדָה מָלַךְ בַּעְשָׁא בֶן
אֲחִיָּה עַל כָּל יִשְׂרָאֵל

בתרצה עשרים וארבע
שנה ויעש הרע בעיני יהוה
וילך בדרך ירבעם
ובחטאתו אשר החטיא
את ישראל׃
ויהי דבר יהוה אל יהוא
בן חנני על בעשא לאמר
יען אשר הרימתיך מן
העפר ואתנך נגיד על
עמי ישראל ותלך בדרך
ירבעם ותחטא את עמי
ישראל להכעיסני
בחטאתם הנני מבעיר
אחרי בעשא ואחרי ביתו
ונתתי את ביתך כבית
ירבעם בן נבט המת
לבעשא בעיר יאכלו
הכלבים והמת לו בשדה
יאכלו עוף השמים ויתר
דברי בעשא ואשר
עשה וגבורתו הלא הם
כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל
וישכב בעשא עם אבתיו
ויקבר בתרצה וימלך אלה
בנו תחתיו וגם ביד יהוא
בן חנני הנביא דבר יהוה
היה אל בעשא ואל ביתו

ועל כל הרעה אשר עשה
בעיני יהוה להכעיסו
במעשה ידיו להיות כבית
ירבעם ועל אשר הכה
אתו׃
בשנת עשרים ושש שנה
לאסא מלך יהודה מלך
אלה בן בעשא על ישראל
בתרצה שנתים׃ ויקשר
עליו עבדו זמרי שר מחצית
הרכב והוא בתרצה שתה
שכור בית ארצא אשר
על הבית בתרצה׃ ויבא
זמרי ויכהו וימיתהו
בשנת עשרים ושבע
לאסא מלך יהודה וימלך
תחתיו׃ ויהי במלכו כשבתו
על כסאו הכה את כל בית
בעשא לא השאיר לו
משתין בקיר וגאליו
ורעהו׃ וישמד זמרי את
כל בית בעשא כדבר יהוה
אשר דבר אל בעשא ביד
יהוא הנביא׃ אל כל חטאות
בעשא וחטאות אלה בנו
אשר חטאו ואשר
החטיאו את ישראל
להכעיס את יהוה אלהי

ישראל בהבליהם׃ ויתר
דברי אלה וכל אשר עשה
הלוא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי
ישראל׃
בשנת עשרים ושבע שנה
לאסא מלך יהודה מלך
זמרי שבעת ימים בתרצה
והעם חנים על גבתון אשר
לפלשתים׃ וישמע העם
החנים לאמר קשר זמרי וגם
הכה את המלך וימלכו
כל ישראל את עמרי שר
צבא על ישראל ביום
ההוא במחנה׃ ויעלה
עמרי וכל ישראל עמו
מגבתון ויצרו על תרצה׃
ויהי כראות זמרי כי נלכדה
העיר ויבא אל ארמון בית
המלך וישרף עליו את
בית מלך באש וימת׃ על
חטאתו אשר חטא
לעשות הרע בעיני יהוה
ללכת בדרך ירבעם
ובחטאתו אשר עשה
להחטיא את ישראל׃
ויתר דברי זמרי וקשרו
אשר קשר הלא

ויקן ג ר"פ בטע ויקן את חלקת ויקן יוסף ויקן את ההר ס

הנקל ב ויהי הנקל לכתו הנקל לבית יהודה ס

הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל

אז יחלק העם ישראל לחצי
חצי העם היה אחרי תבני
בן גינת להמליכו והחצי
אחרי עמרי ויחזק העם
אשר אחרי עמרי את העם
אשר אחרי תבני בן גינת
וימת תבני וימלך עמרי

בשנת שלשים ואחת שנה
לאסא מלך יהודה מלך
עמרי על ישראל שתים
עשרה שנה בתרצה מלך
שש שנים ויקן את ההר
שמרון מאת שמר בככרים
כסף ויבן את ההר ויקרא
את שם העיר אשר בנה
על שם שמר אדני ההר
שמרון ויעשה עמרי הרע
בעיני יהוה וירע מכל
אשר לפניו וילך בכל דרך
ירבעם בן נבט ובחטאתו
אשר החטיא את ישראל
להכעיס את יהוה אלהי
ישראל בהבליהם ויתר
דברי עמרי אשר עשה

וגבורתו אשר עשה הלא
הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל
וישכב עמרי עם אבתיו
ויקבר בשמרון וימלך
אחאב בנו תחתיו

ואחאב בן עמרי מלך על
ישראל בשנת שלשים
ושמנה שנה לאסא מלך
יהודה וימלך אחאב בן
עמרי על ישראל בשמרון
עשרים ושתים שנה ויעש
אחאב בן עמרי הרע
בעיני יהוה מכל אשר לפניו
ויהי הנקל לכתו בחטאות
ירבעם בן נבט ויקח אשה
את איזבל בת אתבעל מלך
צידנים וילך ויעבד את
הבעל וישתחו לו ויקם
מזבח לבעל בית הבעל
אשר בנה בשמרון ויעש
אחאב את האשרה ויוסף
אחאב לעשות להכעיס
את יהוה אלהי ישראל
מכל מלכי ישראל אשר
היו לפניו בימיו בנה חיאל
בית האלי את יריחה

באבירם בכרו יסדה ובשגיב
צעירו הציב דלתיה כדבר
יהוה אשר דבר ביד יהושע
בן נון ויאמר
אליהו התשבי מתשבי
גלעד אל אחאב חי יהוה
אלהי ישראל אשר עמדתי
לפניו אם יהיה השנים
האלה טל ומטר כי אם
לפי דברי
ויהי דבר יהוה אליו
לאמר לך מזה ופנית לך
קדמה ונסתרת בנחל כרית
אשר על פני הירדן והיה
מהנחל תשתה ואת הערבים
צויתי לכלכלך שם וילך
ויעש כדבר יהוה וילך וישב
בנחל כרית אשר על פני
הירדן והערבים מביאים
לו לחם ובשר בבקר ולחם
ובשר בערב ומן הנחל
ישתה ויהי מקץ ימים
וייבש הנחל כי לא היה
גשם בארץ
ויהי דבר יהוה אליו
לאמר קום לך צרפתה
אשר לצידון וישבת שם
הנה צויתי שם אשה

ו כת ו באמצע תיבות ולא קרי ובחטאתו דעמרי ולא מדו את דבריו ענו בכל רגליו ועל שפתיו כאש צרבת
גם עיניו לא תשבע ויקם את דבריו ס שם ו וסימנהון אברם אברהם במורה נטו קרית דמרה ס

ויבש ג ב מל וחד חס ויהי מקץ ימים ומקר
את הירדן חוכה כעשב ס

אלמנה לכלכלך ויקם וילך
צרפתה ויבא אל פתח העיר
והנה שם אשה אלמנה
מקששת עצים ויקרא
אליה ויאמר קחי נא לי
מעט מים בכלי ואשתה
ותלך לקחת ויקרא אליה
ויאמר לקחי נא לי פת
לחם בידך ותאמר חי יהוה
אלהיך אם יש לי מעוג כי
אם מלא כף קמח בכד
ומעט שמן בצפחת והנני
מקששת שנים עצים
ובאתי ועשיתיהו לי ולבני
ואכלנהו ומתנו ויאמר
אליה אליהו אל תיראי
באי עשי כדברך אך עשי
לי משם עגה קטנה
בראשנה והוצאת לי ולך
ולבנך תעשי באחרנה
כי כה אמר יהוה אלהי
ישראל כד הקמח לא
תכלה וצפחת השמן לא
תחסר עד יום תתן יהוה
גשם על פני האדמה ותלך
ותעשה כדבר אליהו
ותאכל הוא והיא וביתה
ימים כד הקמח לא כלתה

וצפחת השמן לא חסר
כדבר יהוה אשר דבר ביד
אליהו

ויהי אחר הדברים האלה
חלה בן האשה בעלת הבית
ויהי חליו חזק מאד עד
אשר לא נותרה בו נשמה
ותאמר אל אליהו מה לי
ולך איש האלהים באת
אלי להזכיר את עוני
ולהמית את בני ויאמר אליה
תני לי את בנך ויקחהו
מחיקה ויעלהו אל העליה
אשר הוא ישב שם וישכבהו
על מטתו ויקרא אל יהוה
ויאמר יהוה אלהי הגם על
האלמנה אשר אני מתגורר
עמה הרעות להמית את
בנה ויתמדד על הילד
שלש פעמים ויקרא אל
יהוה ויאמר יהוה אלהי
תשב נא נפש הילד הזה
על קרבו וישמע יהוה
בקול אליהו ותשב נפש
הילד על קרבו ויחי ויקח
אליהו את הילד וירדהו
מן העליה הביתה ויתנהו
לאמו ויאמר אליהו ראי

חי בנך ותאמר האשה אל
אליהו עתה זה ידעתי כי
איש אלהים אתה ודבר
יהוה בפיך אמת

ויהי ימים רבים ודבר יהוה
היה אל אליהו בשנה
השלישית לאמר לך הראה
אל אחאב ואתנה מטר על
פני האדמה וילך אליהו
להראות אל אחאב והרעב
חזק בשמרון ויקרא אחאב
אל עבדיהו אשר על הבית
ועבדיהו היה ירא את יהוה
מאד ויהי בהכרית איזבל
את נביאי יהוה ויקח עבדיהו
מאה נביאים ויחביאם
חמשים איש במערה
וכלכלם לחם ומים ויאמר
אחאב אל עבדיהו לך
בארץ אל כל מעיני המים
ואל כל הנחלים אולי
נמצא חציר ונחיה סוס
ופרד ולוא נכרית מהבהמה
ויחלקו להם את הארץ
לעבר בה אחאב הלך בדרך
אחד לבדו ועבדיהו הלך
בדרך אחד לבדו

עבדיהו בדרך והנה אליהו
לקראתו ויכרהו ויפל על
פניו ויאמר האתה זה אדני
אליהו׃ ויאמר לו אני לך
אמר לאדניך הנה אליהו׃
ויאמר מה חטאתי כי אתה
נתן את עבדך ביד אחאב
להמיתני׃ חי יהוה אלהיך
אם יש גוי וממלכה אשר
לא שלח אדני שם לבקשך
ואמרו אין והשביע את
הממלכה ואת הגוי כי לא
ימצאכה׃ ועתה אתה אמר
לך אמר לאדניך הנה
אליהו׃ והיה אני אלך
מאתך ורוח יהוה ישאך
על אשר לא אדע ובאתי
להגיד לאחאב ולא
ימצאך והרגני ועבדך
ירא את יהוה מנערי׃ הלא
הגד לאדני את אשר
עשיתי בהרג איזבל את
נביאי יהוה ואחבא
מנביאי יהוה מאה איש
חמשים חמשים איש
במערה ואכלכלם לחם
ומים׃ ועתה אתה אמר
לך אמר לאדניך הנה

אליהו והרגני׃
ויאמר אליהו חי יהוה
צבאות אשר עמדתי לפניו
כי היום אראה אליו׃ וילך
עבדיהו לקראת אחאב
ויגד לו וילך אחאב
לקראת אליהו׃ ויהי כראות
אחאב את אליהו ויאמר
אחאב אליו האתה זה
עכר ישראל׃ ויאמר לא
עכרתי את ישראל כי אם
אתה ובית אביך בעזבכם
את מצות יהוה ותלך אחרי
הבעלים׃ ועתה שלח קבץ
אלי את כל ישראל אל
הר הכרמל ואת נביאי
הבעל ארבע מאות
וחמשים ונביאי האשרה
ארבע מאות אכלי שלחן
איזבל׃ וישלח אחאב בכל
בני ישראל ויקבץ את
הנביאים אל הר הכרמל׃
ויגש אליהו אל כל העם
ויאמר עד מתי אתם
פסחים על שתי הסעפים
אם יהוה האלהים לכו
אחריו ואם הבעל לכו
אחריו ולא ענו העם אתו

דבר׃ ויאמר אליהו אל העם
אני נותרתי נביא ליהוה
לבדי ונביאי הבעל ארבע
מאות וחמשים איש׃ ויתנו
לנו שנים פרים ויבחרו
להם הפר האחד וינתחהו
וישימו על העצים ואש
לא ישימו ואני אעשה
את הפר האחד ונתתי על
העצים ואש לא אשים׃
וקראתם בשם אלהיכם
ואני אקרא בשם יהוה
והיה האלהים אשר יענה
באש הוא האלהים ויען
כל העם ויאמרו טוב
הדבר׃ ויאמר אליהו
לנביאי הבעל בחרו לכם
הפר האחד ועשו ראשנה
כי אתם הרבים וקראו
בשם אלהיכם ואש לא
תשימו׃ ויקחו את הפר
אשר נתן להם ויעשו
ויקראו בשם הבעל
מהבקר ועד הצהרים
לאמר הבעל עננו ואין
קול ואין ענה ויפסחו על
המזבח אשר עשה׃ ויהי
בצהרים ויהתל בהם

אליהו ויאמר קראו בקול
גדול כי אלהים הוא כי
שיח וכי שיג לו וכי דרך
לו אולי ישן הוא ויקץ
ויקראו בקול גדול ויתגדדו
כמשפטם בחרבות וברמחים
עד שפך דם עליהם ויהי
כעבר הצהרים ויתנבאו
עד לעלות המנחה ואין
קול ואין ענה ואין קשב
ויאמר אליהו לכל העם
גשו אלי ויגשו כל העם
אליו וירפא את מזבח
יהוה ההרוס ויקח אליהו
שתים עשרה אבנים
כמספר שבטי בני יעקב
אשר היה דבר יהוה אליו
לאמר ישראל יהיה שמך
ויבנה את האבנים מזבח
בשם יהוה ויעש תעלה
כבית סאתים זרע סביב
למזבח ויערך את העצים
וינתח את הפר וישם על
העצים ויאמר מלאו
ארבעה כדים מים
ויצקו על העלה ועל
העצים ויאמר שנו וישנו
ויאמר שלשו וישלשו

וילכו המים סביב למזבח
וגם את התעלה מלא מים
ויהי בעלות המנחה ויגש
אליהו הנביא ויאמר יהוה
אלהי אברהם יצחק
וישראל היום יודע כי
אתה אלהים בישראל
ואני עבדך ובדבריך
עשיתי את כל הדברים
האלה ענני יהוה ענני וידעו
העם הזה כי אתה יהוה
האלהים ואתה הסבת את
לבם אחרנית ותפל אש
יהוה ותאכל את העלה
ואת העצים ואת האבנים
ואת העפר ואת המים
אשר בתעלה לחכה וירא
כל העם ויפלו על פניהם
ויאמרו יהוה הוא האלהים
יהוה הוא האלהים ויאמר
אליהו להם תפשו את
נביאי הבעל איש אל
ימלט מהם ויתפשום
ויורדם אליהו אל נחל
קישון וישחטם שם
ויאמר אליהו לאחאב
עלה אכל ושתה כי קול
המון הגשם ויעלה אחאב

לאכל ולשתות ואליהו
עלה אל ראש הכרמל
ויגהר ארצה וישם פניו
בין ברכו ויאמר אל נערו
עלה נא הבט דרך ים ויעל
ויבט ויאמר אין מאומה
ויאמר שב שבע פעמים
ויהי בשבעית ויאמר הנה
עב קטנה ככף איש עלה
מים ויאמר עלה אמר
אל אחאב אסר ורד ולא
יעצרכה הגשם ויהי עד
כה ועד כה והשמים
התקדרו עבים ורוח ויהי
גשם גדול וירכב אחאב
וילך יזרעאלה ויד יהוה
היתה אל אליהו וישנס
מתניו וירץ לפני אחאב
עד באכה יזרעאלה ויגד
אחאב לאיזבל את כל
אשר עשה אליהו ואת
כל אשר הרג את כל
הנביאים בחרב ותשלח
איזבל מלאך אל אליהו
לאמר כה יעשון אלהים
וכה יוספון כי כעת מחר
אשים את נפשך כנפש
אחד מהם וירא ויקם

וילך אל נפשו ויבא באר
שבע אשר ליהודה וינח את
נערו שם והוא הלך במדבר
דרך יום ויבא וישב תחת
רתם אחת וישאל את נפשו
למות ויאמר רב עתה יהוה
קח נפשי כי לא טוב אנכי
מאבתי וישכב ויישן תחת
רתם אחד והנה זה מלאך
נגע בו ויאמר לו קום אכול
ויבט והנה מראשתיו עגת
רצפים וצפחת מים ויאכל
וישת וישב וישכב וישב
מלאך יהוה שנית ויגע בו
ויאמר קום אכל כי רב
ממך הדרך ויקם ויאכל
וישתה וילך בכח האכילה
ההיא ארבעים יום וארבעים
לילה עד הר האלהים
חרב ויבא שם אל המערה
וילן שם והנה דבר יהוה
אליו ויאמר לו מה לך פה
אליהו ויאמר קנא קנאתי
ליהוה אלהי צבאות כי
עזבו בריתך בני ישראל
את מזבחתיך הרסו ואת
נביאיך הרגו בחרב ואותר
אני לבדי ויבקשו את נפשי

לקחתה ויאמר צא ועמדת
בהר לפני יהוה והנה יהוה
עבר ורוח גדולה וחזק
מפרק הרים ומשבר סלעים
לפני יהוה לא ברוח יהוה
ואחר הרוח רעש לא ברעש
יהוה ואחר הרעש אש לא
באש יהוה ואחר האש
קול דממה דקה ויהי
כשמע אליהו וילט פניו
באדרתו ויצא ויעמד פתח
המערה והנה אליו קול
ויאמר מה לך פה אליהו
ויאמר קנא קנאתי ליהוה
אלהי צבאות כי עזבו בריתך
בני ישראל את מזבחתיך
הרסו ואת נביאיך הרגו
בחרב ואותר אני לבדי
ויבקשו את נפשי לקחתה
ויאמר יהוה אליו
לך שוב לדרכך מדברה
דמשק ובאת ומשחת את
חזאל למלך על ארם
ואת יהוא בן נמשי תמשח
למלך על ישראל ואת
אלישע בן שפט מאבל
מחולה תמשח לנביא
תחתיך והיה הנמלט מחרב

חזאל ימית יהוא והנמלט
מחרב יהוא ימית אלישע
והשארתי בישראל
שבעת אלפים כל הברכים
אשר לא כרעו לבעל וכל
הפה אשר לא נשק לו
וילך משם וימצא את
אלישע בן שפט והוא
חרש שנים עשר צמדים
לפניו והוא בשנים העשר
ויעבר אליהו אליו וישלך
אדרתו אליו ויעזב את
הבקר וירץ אחרי אליהו
ויאמר אשקה נא לאבי
ולאמי ואלכה אחריך
ויאמר לו לך שוב כי מה
עשיתי לך וישב מאחריו
ויקח את צמד הבקר
ויזבחהו ובכלי הבקר
בשלם הבשר ויתן לעם
ויאכלו ויקם וילך אחרי
אליהו וישרתהו

ובן הדד מלך ארם קבץ
את כל חילו ושלשים
ושנים מלך אתו וסוס
ורכב ויעל ויצר על שמרון
וילחם בה וישלח מלאכים

ישפק ג ב חס וחד מל אם ישפק עפר שמרון ישפק עלימו כפירו בינינו ישפוט ס

מישור ו מל ועבדי מלך ארם ואתה תמנו ושפט בצדק והיה העקב ומעקשים למישור תורת אמת הורני יהוה דרכך רגלי עמדה במישור תנחני בארץ מישור ויבן מגדלים ס

אל אחאב מלך ישראל העירה
ויאמר לו כה אמר
בן הדד כספך וזהבך לי הוא
ונשיך ובניך הטובים לי הם
ויען מלך ישראל ויאמר
כדברך אדני המלך לך אני
וכל אשר לי וישבו המלאכים
ויאמרו כה אמר בן הדד
לאמר כי שלחתי אליך
לאמר כספך וזהבך ונשיך
ובניך לי תתן כי אם כעת
מחר אשלח את עבדי
אליך וחפשו את ביתך ואת
בתי עבדיך והיה כל מחמד
עיניך ישימו בידם ולקחו
ויקרא מלך ישראל לכל
זקני הארץ ויאמר דעו
נא וראו כי רעה זה מבקש
כי שלח אלי לנשי ולבני
ולכספי ולזהבי ולא מנעתי
ממנו ויאמרו אליו כל
הזקנים וכל העם אל
תשמע ולוא תאבה ויאמר
למלאכי בן הדד אמרו
לאדני המלך כל אשר
שלחת אל עבדך בראשנה
אעשה והדבר הזה לא
אוכל לעשות וילכו

המלאכים וישבהו דבר
וישלח אליו בן הדד
ויאמר כה יעשון לי אלהים
וכה יוספו אם ישפק עפר
שמרון לשעלים לכל
העם אשר ברגלי ויען
מלך ישראל ויאמר דברו
אל יתהלל חגר כמפתח
ויהי כשמע את הדבר
הזה והוא שתה הוא
והמלכים בסכות ויאמר
אל עבדיו שימו וישימו
על העיר והנה נביא אחד
נגש אל אחאב מלך
ישראל ויאמר כה אמר
יהוה הראית את כל
ההמון הגדול הזה הנני
נתנו בידך היום וידעת כי
אני יהוה ויאמר אחאב
במי ויאמר כה אמר יהוה
בנערי שרי המדינות ויאמר
מי יאסר המלחמה ויאמר
אתה ויפקד את נערי
שרי המדינות ויהיו
מאתים שנים ושלשים
ואחריהם פקד את כל
העם כל בני ישראל
שבעת אלפים ויצאו

בצהרים ובן הדד שתה
שכור בסכות הוא והמלכים
שלשים ושנים מלך עזר
אתו ויצאו נערי שרי
המדינות בראשנה וישלח
בן הדד ויגידו לו לאמר
אנשים יצאו משמרון
ויאמר אם לשלום יצאו
תפשום חיים ואם למלחמה
יצאו חיים תפשום ואלה
יצאו מן העיר נערי שרי
המדינות והחיל אשר
אחריהם ויכו איש אישו
וינסו ארם וירדפם ישראל
וימלט בן הדד מלך ארם
על סוס ופרשים ויצא
מלך ישראל ויך את הסוס
ואת הרכב והכה בארם מכה
גדולה ויגש הנביא אל מלך
ישראל ויאמר לו לך
התחזק ודע וראה את
אשר תעשה כי לתשובת
השנה מלך ארם עלה
עליך

ועבדי מלך ארם אמרו
אליו אלהי הרים אלהיהם
על כן חזקו ממנו ואולם
נלחם אתם במישור אם

והדבר ג אשר יקשה מכם אשר דברתי לא אוכל לעשות ס

למלחמה ב וכל ואם לא ישלים ועשתה עמך מלחמה לשעה ולזמן ס

חזקו ג ויהי כי חזקו בני ישראל ועבדי מלך ארם חזקו עלי דבריכם ס

לא נחזק מהם ואת הדבר
הזה עשה הסר המלכים
איש ממקמו ושים פחות
תחתיהם ואתה תמנה לך
חיל כחיל הנפל מאותך
וסוס כסוס ורכב כרכב
ונלחמה אותם במישור אם
לא נחזק מהם וישמע
לקלם ויעש כן
ויהי לתשובת השנה ויפקד
בן הדד את ארם ויעל
אפקה למלחמה עם ישראל
ובני ישראל התפקדו
וכלכלו וילכו לקראתם
ויחנו בני ישראל נגדם
כשני חשפי עזים וארם
מלאו את הארץ ויגש איש
האלהים ויאמר אל מלך
ישראל ויאמר כה אמר
יהוה יען אשר אמרו ארם
אלהי הרים יהוה ולא אלהי
עמקים הוא ונתתי את כל
ההמון הגדול הזה בידך
וידעתם כי אני יהוה ויחנו
אלה נכח אלה שבעת
ימים ויהי ביום השביעי
ותקרב המלחמה ויכו בני
ישראל את ארם מאה אלף

רגלי ביום אחד וינסו הנותרים
אפקה אל העיר ותפל
החומה על עשרים ושבעה
אלף איש הנותרים ובן הדד
נס ויבא אל העיר חדר
בחדר ויאמרו אליו עבדיו
הנה נא שמענו כי מלכי
בית ישראל כי מלכי חסד
הם נשימה נא שקים
במתנינו וחבלים בראשנו
ונצא אל מלך ישראל
אולי יחיה את נפשך
ויחגרו שקים במתניהם
וחבלים בראשיהם ויבאו
אל מלך ישראל ויאמרו
עבדך בן הדד אמר תחי
נא נפשי ויאמר העודנו חי
אחי הוא והאנשים ינחשו
וימהרו ויחלטו הממנו
ויאמרו אחיך בן הדד
ויאמר באו קחהו ויצא
אליו בן הדד ויעלהו על
המרכבה ויאמר אליו
הערים אשר לקח אבי
מאת אביך אשיב וחצות
תשים לך בדמשק כאשר
שם אבי בשמרון ואני
בברית אשלחך ויכרת

לו ברית וישלחהו
ואיש אחד מבני
הנביאים אמר אל רעהו
בדבר יהוה הכיני נא וימאן
האיש להכתו ויאמר לו
יען אשר לא שמעת
בקול יהוה הנך הולך
מאתי והכך האריה וילך
מאצלו וימצאהו האריה
ויכהו וימצא איש אחר
ויאמר הכיני נא ויכהו
האיש הכה ופצע וילך
הנביא ויעמד למלך על
הדרך ויתחפש באפר
על עיניו ויהי המלך עבר
והוא צעק אל המלך
ויאמר עבדך יצא בקרב
המלחמה והנה איש סר
ויבא אלי איש ויאמר
שמר את האיש הזה אם
הפקד יפקד והיתה נפשך
תחת נפשו או ככר כסף
תשקול ויהי עבדך עשה
הנה והנה והוא איננו
ויאמר אליו מלך ישראל
כן משפטך אתה חרצת
וימהר ויסר את האפר
מעל עיניו ויכר אתו מלך

ישראל כי מהנביאים הוא
ויאמר אליו כה אמר יהוה
יען שלחת את איש חרמי
מיד והיתה נפשך תחת
נפשו ועמך תחת עמו וילך
מלך ישראל על ביתו סר
וזעף ויבא שמרונה:

ויהי אחר הדברים האלה
כרם היה לנבות היזרעאלי
אשר ביזרעאל אצל היכל
אחאב מלך שמרון וידבר
אחאב אל נבות לאמר
תנה לי את כרמך ויהי לי
לגן ירק כי הוא קרוב
אצל ביתי ואתנה לך תחתיו
כרם טוב ממנו אם טוב
בעיניך אתנה לך כסף
מחיר זה ויאמר נבות אל
אחאב חלילה לי מיהוה
מתתי את נחלת אבתי
לך ויבא אחאב אל ביתו
סר וזעף על הדבר אשר
דבר אליו נבות היזרעאלי
ויאמר לא אתן לך את
נחלת אבותי וישכב על
מטתו ויסב את פניו ולא
אכל לחם ותבא אליו

איזבל אשתו ותדבר אליו
מה זה רוחך סרה ואינך
אכל לחם וידבר אליה
כי אדבר אל נבות היזרעאלי
ואמר לו תנה
לי את כרמך בכסף או
אם חפץ אתה אתנה לך
כרם תחתיו ויאמר לא
אתן לך את כרמי ותאמר
אליו איזבל אשתו אתה
עתה תעשה מלוכה על
ישראל קום אכל לחם
ויטב לבך אני אתן לך
את כרם נבות היזרעאלי
ותכתב ספרים בשם
אחאב ותחתם בחתמו
ותשלח הספרים אל
הזקנים ואל החרים אשר
בעירו הישבים את נבות
ותכתב בספרים לאמר
קראו צום והשיבו את
נבות בראש העם והושיבו
שנים אנשים בני בליעל
נגדו ויעדהו לאמר ברכת
אלהים ומלך והוציאהו
וסקלהו וימת ויעשו
אנשי עירו הזקנים
והחרים אשר הישבים

בעירו כאשר שלחה
אליהם איזבל כאשר
כתוב בספרים אשר שלחה
אליהם קראו צום והשיבו
את נבות בראש העם ויבאו
שני האנשים בני בליעל
וישבו נגדו ויעדהו אנשי
הבליעל את נבות נגד העם
לאמר ברך נבות אלהים
ומלך ויצאהו מחוץ לעיר
ויסקלהו באבנים וימת
וישלחו אל איזבל לאמר
סקל נבות וימת ויהי
כשמע איזבל כי סקל
נבות וימת ותאמר איזבל
אל אחאב קום רש את
כרם נבות היזרעאלי אשר
מאן לתת לך בכסף כי
אין נבות חי כי מת ויהי
כשמע אחאב כי מת
נבות ויקם אחאב לרדת
אל כרם נבות היזרעאלי
לרשתו

ויהי דבר יהוה אל אליהו
התשבי לאמר קום רד
לקראת אחאב מלך
ישראל אשר בשמרון
הנה בכרם נבות אשר

ודברת אליו ד׳ ושתת את הדברים מלת דבר הרצחת שנים בו ○

ג׳ כתב בסיפ ויתן אדני ואדני השמיע את מחשי בידי מלאכיך והפת ○

מלכים ימלה מיהוה כתב ה׳ דבר חיוי ימלא מיזוא כתב אלף ○

יָרַד שָׁם לְרִשְׁתּוֹ׃ וְדִבַּרְתָּ אֵלָיו
לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה
הֲרָצַחְתָּ וְגַם יָרָשְׁתָּ וְדִבַּרְתָּ
אֵלָיו לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה
בִּמְקוֹם אֲשֶׁר לָקְקוּ
הַכְּלָבִים אֶת דַּם נָבוֹת יָלֹקּוּ
הַכְּלָבִים אֶת דָּמְךָ גַּם אָתָּה׃
וַיֹּאמֶר אַחְאָב אֶל אֵלִיָּהוּ
הַמְצָאתַנִי אֹיְבִי וַיֹּאמֶר
מָצָאתִי יַעַן הִתְמַכֶּרְךָ
לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה׃
הִנְנִי מֵבִי אֵלֶיךָ רָעָה וּבִעַרְתִּי
אַחֲרֶיךָ וְהִכְרַתִּי לְאַחְאָב
מַשְׁתִּין בְּקִיר וְעָצוּר וְעָזוּב
בְּיִשְׂרָאֵל׃ וְנָתַתִּי אֶת בֵּיתְךָ
כְּבֵית יָרָבְעָם בֶּן נְבָט וּכְבֵית
בַּעְשָׁא בֶן אֲחִיָּה אֶל הַכַּעַס
אֲשֶׁר הִכְעַסְתָּ וַתַּחֲטִא
אֶת יִשְׂרָאֵל׃ וְגַם לְאִיזֶבֶל
דִּבֶּר יְהוָה לֵאמֹר הַכְּלָבִים
יֹאכְלוּ אֶת אִיזֶבֶל בְּחֵל
יִזְרְעֶאל׃ הַמֵּת לְאַחְאָב
בָּעִיר יֹאכְלוּ הַכְּלָבִים
וְהַמֵּת בַּשָּׂדֶה יֹאכְלוּ עוֹף
הַשָּׁמָיִם׃ רַק לֹא הָיָה
כְאַחְאָב אֲשֶׁר הִתְמַכֵּר
לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה
אֲשֶׁר הֵסַתָּה אֹתוֹ אִיזֶבֶל

אִשְׁתּוֹ׃ וַיַּתְעֵב מְאֹד לָלֶכֶת
אַחֲרֵי הַגִּלֻּלִים כְּכֹל אֲשֶׁר
עָשׂוּ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר הוֹרִישׁ
יְהוָה מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

וַיְהִי כִשְׁמֹעַ אַחְאָב אֶת
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּקְרַע
בְּגָדָיו וַיָּשֶׂם שַׂק עַל בְּשָׂרוֹ
וַיָּצוֹם וַיִּשְׁכַּב בַּשָּׂק וַיְהַלֵּךְ
אַט׃
וַיְהִי דְּבַר יְהוָה אֶל אֵלִיָּהוּ
הַתִּשְׁבִּי לֵאמֹר׃ הֲרָאִיתָ כִּי
נִכְנַע אַחְאָב מִלְּפָנָי יַעַן
כִּי נִכְנַע מִפָּנַי לֹא אָבִי
הָרָעָה בְּיָמָיו בִּימֵי בְנוֹ
אָבִיא הָרָעָה עַל בֵּיתוֹ׃
וַיֵּשְׁבוּ שָׁלֹשׁ שָׁנִים אֵין
מִלְחָמָה בֵּין אֲרָם וּבֵין
יִשְׂרָאֵל׃
וַיְהִי בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית
וַיֵּרֶד יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה
אֶל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל עֲבָדָיו
הַיְדַעְתֶּם כִּי לָנוּ רָמֹת
גִּלְעָד וַאֲנַחְנוּ מַחְשִׁים
מִקַּחַת אֹתָהּ מִיַּד מֶלֶךְ
אֲרָם׃ וַיֹּאמֶר אֶל יְהוֹשָׁפָט
הֲתֵלֵךְ אִתִּי לַמִּלְחָמָה

רָמֹת גִּלְעָד וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט
אֶל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל כָּמוֹנִי
כָמוֹךָ כְּעַמִּי כְעַמֶּךָ כְּסוּסַי
כְּסוּסֶיךָ׃ וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט
אֶל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל דְּרָשׁ
נָא כַיּוֹם אֶת דְּבַר יְהוָה׃
וַיִּקְבֹּץ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת
הַנְּבִיאִים כְּאַרְבַּע מֵאוֹת
אִישׁ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הַאֵלֵךְ
עַל רָמֹת גִּלְעָד לַמִּלְחָמָה
אִם אֶחְדָּל וַיֹּאמְרוּ עֲלֵה
וְיִתֵּן אֲדֹנָי בְּיַד הַמֶּלֶךְ׃
וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט הַאֵין
פֹּה נָבִיא לַיהוָה עוֹד
וְנִדְרְשָׁה מֵאוֹתוֹ׃ וַיֹּאמֶר
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוֹשָׁפָט
עוֹד אִישׁ אֶחָד לִדְרֹשׁ
אֶת יְהוָה מֵאֹתוֹ וַאֲנִי
שְׂנֵאתִיו כִּי לֹא יִתְנַבֵּא
עָלַי טוֹב כִּי אִם רָע מִיכָיְהוּ
בֶּן יִמְלָה וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט
אַל יֹאמַר הַמֶּלֶךְ כֵּן׃
וַיִּקְרָא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל
סָרִיס אֶחָד וַיֹּאמֶר מַהֲרָה
מִיכָיְהוּ בֶן יִמְלָה׃ וּמֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל וִיהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ
יְהוּדָה יֹשְׁבִים אִישׁ עַל
כִּסְאוֹ מְלֻבָּשִׁים בְּגָדִים

ויקרע בגדיו ב׳ ויהי כשמע אחאב ויהי כקרא מלך ישראל ○

מחשים ד׳ אל תעצלו מקחת אותו וחכינו והלוים ○ הידעתם ג׳ את לבן בן נחור כי יש בכהנים האלה כי לנו ○

אבי ב׳ חס א׳ לא אבי הרעה בימיו עד הירש אבי לך ○

בגרן פתח שער שמרון
וכל הנבאים מתנבאים
לפניהם: ויעש לו צדקיה
בן כנענה קרני ברזל
ויאמר כה אמר יהוה
באלה תנגח את ארם עד
כלתם: וכל הנבאים נבאים
כן לאמר עלה רמת
גלעד והצלח ונתן יהוה
ביד המלך: והמלאך
אשר הלך לקרא מיכיהו
דבר אליו לאמר הנה נא
דברי הנביאים פה אחד
טוב אל המלך יהי נא
דבריך כדבר אחד מהם
ודברת טוב: ויאמר מיכיהו
חי יהוה כי את אשר יאמר
יהוה אלי אתו אדבר:
ויבוא אל המלך ויאמר
המלך אליו מיכיהו הנלך
אל רמת גלעד למלחמה
אם נחדל ויאמר אליו
עלה והצלח ונתן יהוה
ביד המלך: ויאמר אליו
המלך עד כמה פעמים
אני משבעך אשר לא
תדבר אלי רק אמת
בשם יהוה: ויאמר ראיתי

את כל ישראל נפצים אל
ההרים כצאן אשר אין
להם רעה ויאמר יהוה
לא אדנים לאלה ישובו
איש לביתו בשלום:
ויאמר מלך ישראל אל
יהושפט הלוא אמרתי
אליך לוא יתנבא עלי
טוב כי אם רע:
ויאמר לכן שמע
דבר יהוה ראיתי את יהוה
ישב על כסאו וכל צבא
השמים עמד עליו מימינו
ומשמאלו: ויאמר יהוה
מי יפתה את אחאב ויעל
ויפל ברמת גלעד ויאמר
זה בכה וזה אמר בכה:
ויצא הרוח ויעמד לפני
יהוה ויאמר אני אפתנו
ויאמר יהוה אליו במה
ויאמר אצא והייתי רוח
שקר בפי כל נביאיו ויאמר
תפתה וגם תוכל צא ועשה
כן: ועתה הנה נתן יהוה
רוח שקר בפי כל נביאיך
אלה ויהוה דבר עליך רעה:
ויגש צדקיהו בן כנענה
ויכה את מיכיהו על הלחי

ויאמר אי זה עבר רוח יהוה
מאתי לדבר אותך: ויאמר
מיכיהו הנך ראה ביום
ההוא אשר תבא חדר בחדר
להחבה: ויאמר מלך
ישראל קח את מיכיהו
והשיבהו אל אמן שר העיר
ואל יואש בן המלך: ואמרת
כה אמר המלך שימו את
זה בית הכלא והאכילהו
לחם לחץ ומים לחץ עד
באי בשלום: ויאמר מיכיהו
אם שוב תשוב בשלום לא
דבר יהוה בי ויאמר שמעו
עמים כלם: ויעל מלך
ישראל ויהושפט מלך
יהודה רמת גלעד: ויאמר
מלך ישראל אל יהושפט
התחפש ובא במלחמה
ואתה לבש בגדיך ויתחפש
מלך ישראל ויבוא במלחמה:
ומלך ארם צוה את שרי
הרכב אשר לו שלשים
ושנים לאמר לא תלחמו
את קטן ואת גדול כי אם
את מלך ישראל לבדו:
ויהי כראות שרי הרכב
את יהושפט והמה אמרו

אך מלך ישראל הוא ויסרו
עליו להלחם ויזעק יהושפט
ויהי כראות שרי הרכב כי
לא מלך ישראל הוא וישובו
מאחריו ואיש משך בקשת
לתמו ויכה את מלך ישראל
בין הדבקים ובין השרין
ויאמר לרכבו הפך ידך
והוציאני מן המחנה כי
החליתי ותעלה המלחמה
ביום ההוא והמלך היה
מעמד במרכבה נכח ארם
וימת בערב ויצק דם המכה
אל חיק הרכב ויעבר הרנה
במחנה כבא השמש לאמר
איש אל עירו ואיש אל
ארצו וימת המלך ויבוא
שמרון ויקברו את המלך
בשמרון וישטף את הרכב
על ברכת שמרון וילקו
הכלבים את דמו והזנות
רחצו כדבר יהוה אשר
דבר ויתר דברי אחאב וכל
אשר עשה ובית השן אשר
בנה וכל הערים אשר בנה
הלוא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי ישראל
וישכב אחאב עם אבתיו

וימלך אחזיהו בנו תחתיו

ויהושפט בן אסא מלך
על יהודה בשנת ארבע
לאחאב מלך ישראל
יהושפט בן שלשים וחמש
שנה במלכו ועשרים
וחמש שנה מלך בירושלם
ושם אמו עזובה בת שלחי
וילך בכל דרך אסא אביו
לא סר ממנו לעשות הישר
בעיני יהוה אך הבמות
לא סרו עוד העם מזבחים
ומקטרים בבמות וישלם
יהושפט עם מלך ישראל
ויתר דברי יהושפט
וגבורתו אשר עשה ואשר
נלחם הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים
למלכי יהודה ויתר הקדש
אשר נשאר בימי אסא
אביו בער מן הארץ
ומלך אין באדום נצב
מלך יהושפט עשר אניות
תרשיש ללכת אופירה
לזהב ולא הלך כי נשברה
אניות בעציון גבר אז
אמר אחזיהו בן אחאב

אל יהושפט ילכו עבדי עם
עבדיך באניות ולא אבה
יהושפט וישכב יהושפט
עם אבתיו ויקבר עם
אבתיו בעיר דוד אביו
וימלך יהורם בנו תחתיו
אחזיהו בן אחאב
מלך על ישראל בשמרון
בשנת שבע עשרה
ליהושפט מלך יהודה
וימלך על ישראל שנתים
ויעש הרע בעיני יהוה
וילך בדרך אביו ובדרך
אמו ובדרך ירבעם בן
נבט אשר החטיא את
ישראל ויעבד את הבעל
וישתחוה לו ויכעס את
יהוה אלהי ישראל ככל
אשר עשה אביו ויפשע
מואב בישראל אחרי
מות אחאב ויפל אחזיה
בעד השבכה בעליתו אשר
בשמרון ויחל וישלח
מלאכים ויאמר אלהם
לכו דרשו בבעל זבוב
אלהי עקרון אם אחיה
מחלי זה
ומלאך יהוה דבר אל

איש אלהים ב̇ ותרד אש אלהים עוד זה הדבר
וזה בא ויאמר

ואם איש ג̇ ואם איש עני ואם איש אלהים אני
ואם איש שפתים יצדק

ליהורם ב̇ וימת כדבר יהוה ואת יהורם נחו
ליהודה

אליה התשבי קום עלה
לקראת מלאכי מלך שמרון
ודבר אלהם המבלי אין
אלהים בישראל אתם הלכים
לדרש בבעל זבוב אלהי
עקרון ולכן כה אמר
יהוה המטה אשר עלית
שם לא תרד ממנה כי
מות תמות וילך אליה
וישובו המלאכים אליו
ויאמר אליהם מה זה
שבתם ויאמרו אליו איש
עלה לקראתנו ויאמר
אלינו לכו שובו אל המלך
אשר שלח אתכם ודברתם
אליו כה אמר יהוה המבלי
אין אלהים בישראל אתה
שלח לדרש בבעל זבוב
אלהי עקרון לכן המטה
אשר עלית שם לא תרד
ממנה כי מות תמות וידבר
אלהם מה משפט האיש
אשר עלה לקראתכם
וידבר אליכם את הדברים
האלה ויאמרו אליו איש
בעל שער ואזור עור
אזור במתניו ויאמר אליה
התשבי הוא וישלח

אליו שר חמשים וחמשיו
ויעל אליו והנה ישב על
ראש ההר וידבר אליו
איש האלהים המלך דבר
רדה ויענה אליהו וידבר
אל שר החמשים ואם
איש אלהים אני תרד
אש מן השמים ותאכל
אתך ואת חמשיך ותרד
אש מן השמים ותאכל
אתו ואת חמשיו וישב
וישלח אליו שר חמשים
אחר וחמשיו ויען וידבר
אליו איש האלהים כה
אמר המלך מהרה רדה
ויען אליה וידבר אליהם
אם איש האלהים אני
תרד אש מן השמים
ותאכל אתך ואת חמשיך
ותרד אש אלהים מן
השמים ותאכל אתו
ואת חמשיו וישב וישלח
שר חמשים שלשים
וחמשיו ויעל ויבא שר
החמשים השלישי ויכרע
על ברכיו לנגד אליהו
ויתחנן אליו וידבר אליו
איש האלהים תיקר נא

נפשי ונפש עבדיך אלה
חמשים בעיניך הנה ירדה
אש מן השמים ותאכל
את שני שרי החמשים
הראשנים ואת חמשיהם
ועתה תיקר נפשי בעיניך
וידבר מלאך יהוה
אל אליהו רד אותו אל
תירא מפניו ויקם וירד
אותו אל המלך וידבר
אליו כה אמר יהוה יען
אשר שלחת מלאכים
לדרש בבעל זבוב אלהי
עקרון המבלי אין אלהים
בישראל לדרש בדברו
לכן המטה אשר עלית
שם לא תרד ממנה כי
מות תמות וימת כדבר יהוה
אשר דבר אליהו וימלך
יהורם תחתיו
בשנת שתים ליהורם בן
יהושפט מלך יהודה כי
לא היה לו בן
ויתר דברי אחזיהו
אשר עשה הלא הם
כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל
נ

הידעת ה׳ לקח את אדניך וחביריו חזות שמים ∘ עד לדרת יעלו סלע לוחד באתי אליך ∘

נחה ג׳ נחת רוח אליהו נחת ארם נחה שקטה ∘ וחד ונחת עליו רוח יהוה ∘

ויבקשו ג׳ את אדניך ויבנעו עמי מלא פנחס ∘ תשלחו ב׳ למטה אבותו תשלחו ויאמר לא תשלחו ∘

ויהי בהעלות יהוה את
אליהו בסערה השמים
וילך אליהו ואלישע מן
הגלגל ויאמר אליהו אל
אלישע שב נא פה כי
יהוה שלחני עד בית אל
ויאמר אלישע חי יהוה
וחי נפשך אם אעזבך
וירדו בית אל ויצאו בני
הנביאים אשר בית אל
אל אלישע ויאמרו אליו
הידעת כי היום יהוה לקח
את אדניך מעל ראשך
ויאמר גם אני ידעתי
החשו ויאמר לו אליהו
אלישע שב נא פה כי
יהוה שלחני יריחו ויאמר
חי יהוה וחי נפשך אם
אעזבך ויבאו יריחו ויגשו
בני הנביאים אשר ביריחו
אל אלישע ויאמרו אליו
הידעת כי היום יהוה לקח
את אדניך מעל ראשך
ויאמר גם אני ידעתי החשו
ויאמר לו אליהו שב נא
פה כי יהוה שלחני הירדנה
ויאמר חי יהוה וחי נפשך

אם אעזבך וילכו שניהם
וחמשים איש מבני
הנביאים הלכו ויעמדו
מנגד מרחוק ושניהם
עמדו על הירדן ויקח
אליהו את אדרתו ויגלם
ויכה את המים ויחצו הנה
והנה ויעברו שניהם
בחרבה ויהי כעברם
ואליהו אמר אל אלישע
שאל מה אעשה לך
בטרם אלקח מעמך ויאמר
אלישע ויהי נא פי שנים
ברוחך אלי ויאמר הקשית
לשאול אם תראה אתי
לקח מאתך יהי לך כן
ואם אין לא יהיה ויהי
המה הלכים הלוך ודבר
והנה רכב אש וסוסי אש
ויפרדו בין שניהם ויעל
אליהו בסערה השמים
ואלישע ראה והוא מצעק
אבי אבי רכב ישראל
ופרשיו ולא ראהו עוד
ויחזק בבגדיו ויקרעם
לשנים קרעים וירם את
אדרת אליהו אשר נפלה

מעליו וישב ויעמד על
שפת הירדן ויקח את
אדרת אליהו אשר נפלה
מעליו ויכה את המים
ויאמר איה יהוה אלהי
אליהו אף הוא ויכה את
המים ויחצו הנה והנה
ויעבר אלישע ויראהו
בני הנביאים אשר ביריחו
מנגד ויאמרו נחה רוח
אליהו על אלישע ויבאו
לקראתו וישתחוו לו
ארצה ויאמרו אליו הנה
נא יש את עבדיך חמשים
אנשים בני חיל ילכו
נא ויבקשו את אדניך
פן נשאו רוח יהוה וישלכהו
באחד ההרים או באחת
הגיאות ויאמר לא תשלחו
ויפצרו בו עד בש ויאמר
שלחו וישלחו חמשים
איש ויבקשו שלשה
ימים ולא מצאהו וישבו
אליו והוא ישב ביריחו
ויאמר אלהם הלוא
אמרתי אליכם אל תלכו
ויאמרו אנשי

לקח ב׳ קמ׳ אם תראה אתי מעצר וממשפט ∘

בהעלות ג׳ ויהי בהעלות יהוה בהעלות עליך את התוה בהעלות העולה והחלבים ∘ וחד ובהעלות אהרן ∘ ויפצרו ב׳ באיש בלוט בו עד בש ∘

העיר אל אלישע הנה נא
מושב העיר טוב כאשר אדני
ראה והמים רעים
והארץ משכלת ויאמר קחו
לי צלחית חדשה ושימו
שם מלח ויקחו אליו ויצא
אל מוצא המים וישלך
שם מלח ויאמר כה אמר
יהוה רפאתי למים האלה
לא יהיה משם עוד מות
ומשכלת וירפו המים עד
היום הזה כדבר אלישע
אשר דבר:
ויעל משם בית אל והוא
עלה בדרך ונערים קטנים
יצאו מן העיר ויתקלסו
בו ויאמרו לו עלה קרח
עלה קרח ויפן אחריו
ויראם ויקללם בשם יהוה
ותצאנה שתים דבים מן
היער ותבקענה מהם
ארבעים ושני ילדים וילך
משם אל הר הכרמל
ומשם שב שמרון:

ויהורם בן אחאב מלך על
ישראל בשמרון בשנת שמנה

עשרה ליהושפט מלך
יהודה וימלך שתים
עשרה שנה ויעשה הרע
בעיני יהוה רק לא כאביו
וכאמו ויסר את מצבת
הבעל אשר עשה אביו
רק בחטאות ירבעם בן
נבט אשר החטיא את
ישראל דבק לא סר
ממנה
ומישע מלך מואב היה
נקד והשיב למלך ישראל
מאה אלף כרים ומאה
אלף אילים צמר ויהי
כמות אחאב ויפשע מלך
מואב במלך ישראל:
ויצא המלך יהורם ביום
ההוא משמרון ויפקד
את כל ישראל וילך
וישלח אל יהושפט מלך
יהודה לאמר מלך מואב
פשע בי התלך אתי אל
מואב למלחמה ויאמר
אעלה כמוני כמוך כעמי
כעמך כסוסי כסוסיך
ויאמר אי זה הדרך נעלה
ויאמר דרך מדבר אדום וילך

מלך ישראל ומלך יהודה
ומלך אדום ויסבו דרך
שבעת ימים ולא היה מים
למחנה ולבהמה אשר
ברגליהם ויאמר מלך
ישראל אהה כי קרא
יהוה לשלשת המלכים
האלה לתת אותם ביד
מואב: ויאמר
יהושפט האין פה נביא
ליהוה ונדרשה את יהוה
מאותו ויען אחד מעבדי
מלך ישראל ויאמר פה
אלישע בן שפט אשר
יצק מים על ידי אליהו
ויאמר יהושפט יש אותו
דבר יהוה וירדו אליו
מלך ישראל ויהושפט
ומלך אדום ויאמר אלישע
אל מלך ישראל מה לי
ולך לך אל נביאי אביך
ואל נביאי אמך ויאמר
לו מלך ישראל אל כי
קרא יהוה לשלשת
המלכים האלה לתת
אותם ביד מואב ויאמר
אלישע חי יהוה צבאות

אשר עמדתי לפניו כי לולי
פני יהושפט מלך יהודה
אני נשא אם אביט אליך
ואם אראך ועתה קחו לי
מנגן והיה כנגן המנגן
ותהי עליו יד יהוה ויאמר
כה אמר יהוה עשה הנחל
הזה גבים גבים כי כה אמר
יהוה לא תראו רוח ולא
תראו גשם והנחל ההוא
ימלא מים ושתיתם אתם
ומקניכם ובהמתכם ונקל
זאת בעיני יהוה ונתן את
מואב בידכם והכיתם כל
עיר מבצר וכל עיר מבחור
וכל עץ טוב תפילו וכל
מעיני מים תסתמו וכל
החלקה הטובה תכאבו
באבנים ויהי בבקר כעלות
המנחה והנה מים באים
מדרך אדום ותמלא
הארץ את המים וכל
מואב שמעו כי עלו
המלכים להלחם בם
ויצעקו מכל חגר חגרה
ומעלה ויעמדו על הגבול
וישכימו בבקר והשמש
זרחה על המים ויראו

מואב מנגד את המים
אדמים כדם ויאמרו דם
זה החרב נחרבו המלכים
ויכו איש את רעהו ועתה
לשלל מואב ויבאו אל
מחנה ישראל ויקמו
ישראל ויכו את מואב
וינסו מפניהם ויבו בה
והכות את מואב והערים
יהרסו וכל חלקה טובה
ישליכו איש אבנו ומלאוה
וכל מעין מים יסתמו וכל
עץ טוב יפילו עד השאיר
אבניה בקיר חרשת
ויסבו הקלעים ויכוה
וירא מלך מואב כי חזק
ממנו המלחמה ויקח אותו
שבע מאות איש שלף
חרב להבקיע אל מלך
אדום ולא יכלו ויקח את
בנו הבכור אשר ימלך
תחתיו ויעלהו עלה על
החמה ויהי קצף גדול
על ישראל ויסעו מעליו
וישבו לארץ

ואשה אחת מנשי בני
הנביאים צעקה אל אלישע
לאמר עבדך אישי מת
ואתה ידעת כי עבדך היה
ירא את יהוה והנשה בא
לקחת את שני ילדי לו
לעבדים ויאמר אליה
אלישע מה אעשה לך
הגידי לי מה יש לכי בבית
ותאמר אין לשפחתך כל
בבית כי אם אסוך שמן
ויאמר לכי שאלי לך
כלים מן החוץ מאת כל
שכנכי כלים רקים אל
תמעיטי ובאת וסגרת
הדלת בעדך ובעד בניך
ויצקת על כל הכלים
האלה והמלא תסיעי
ותלך מאתו ותסגר הדלת
בעדה ובעד בניה הם
מגשים אליה והיא
מיצקת ויהי כמלאת הכלים
ותאמר אל בנה הגישה
אלי עוד כלי ויאמר אליה
אין עוד כלי ויעמד השמן
ותבא ותגד לאיש האלהים
ויאמר לכי מכרי את השמן
ושלמי את נשיכי ואת
בניכי תחיי בנותר
ויהי היום ויעבר אלישע

אל שונם ושם אשה גדולה
ותחזק בו לאכל לחם ויהי
מדי עברו יסר שמה לאכל
לחם ותאמר אל אישה הנה
נא ידעתי כי איש אלהים
קדוש הוא עבר עלינו תמיד
נעשה נא עלית קיר קטנה
ונשים לו שם מטה ושלחן
וכסא ומנורה והיה בבאו
אלינו יסור שמה ויהי היום
ויבא שמה ויסר אל העליה
וישכב שמה ויאמר אל
גיחזי נערו קרא לשונמית
הזאת ויקרא לה ותעמד
לפניו ויאמר לו אמר נא
אליה הנה חרדת אלינו
את כל החרדה הזאת
מה לעשות לך היש לדבר
לך אל המלך או אל שר
הצבא ותאמר בתוך עמי
אנכי ישבת ויאמר ומה
לעשות לה ויאמר גיחזי
אבל בן אין לה ואישה
זקן ויאמר קרא לה ויקרא
לה ותעמד בפתח ויאמר
למועד הזה כעת חיה אתי
חבקת בן ותאמר אל אדני
איש האלהים אל תכזב

בשפחתך ותהר האשה
ותלד בן למועד הזה כעת
חיה אשר דבר אליה אלישע
ויגדל הילד ויהי היום ויצא
אל אביו אל הקצרים
ויאמר אל אביו ראשי
ראשי ויאמר אל הנער
שאהו אל אמו וישאהו
ויביאהו אל אמו וישב על
ברכיה עד הצהרים וימת
ותעל ותשכבהו על מטת
איש האלהים ותסגר בעדו
ותצא ותקרא אל אישה
ותאמר שלחה נא לי אחד
מן הנערים ואחת האתנות
וארוצה עד איש האלהים
ואשובה ויאמר מדוע את
אתי הלכתי אליו היום לא
חדש ולא שבת ותאמר
שלום ותחבש האתון ותא
מר אל נערה נהג ולך
אל תעצר לי לרכב כי אם
אמרתי לך ותלך ותבוא
אל איש האלהים אל הר
הכרמל ויהי כראות איש
האלהים אתה מנגד ויאמר
אל גיחזי נערו הנה השונמית
הלז עתה רוץ נא לקראתה

ואמר לה השלום לך השלום
לאישך השלום לילד
ותאמר שלום ותבא אל
איש האלהים אל ההר
ותחזק ברגליו ויגש גיחזי
להדפה ויאמר איש
האלהים הרפה לה כי
נפשה מרה לה ויהוה
העלים ממני ולא הגיד
לי ותאמר השאלתי בן
מאת אדני הלא אמרתי
לא תשלה אתי ויאמר
לגיחזי חגר מתניך וקח
משענתי בידך ולך כי
תמצא איש לא תברכנו
וכי יברכך איש לא תעננו
ושמת משענתי על פני
הנער ותאמר אם הנער
חי יהוה וחי נפשך אם
אעזבך ויקם וילך אחריה
וגחזי עבר לפניהם וישם
את המשענת על פני
הנער ואין קול
ואין קשב וישב לקראתו
ויגד לו לאמר לא הקיץ
הנער ויבא אלישע הביתה
והנה הנער מת משכב על
מטתו ויבא ויסגר הדלת

בעד שניהם ויתפלל אל יהוה
ויעל וישכב על הילד וישם
פיו על פיו ועיניו על עיניו
וכפיו על כפו ויגהר עליו
ויחם בשר הילד וישב וילך
בבית אחת הנה ואחת הנה
ויעל ויגהר עליו ויזורר הנער
עד שבע פעמים ויפקח הנער
את עיניו ויקרא אל גיחזי
ויאמר קרא אל השנמית
הזאת ויקראה ותבוא אליו
ויאמר שאי בנך ותבא ותפל
על רגליו ותשתחו ארצה
ותשא את בנה ותצא׃

ואלישע שב הגלגלה
והרעב בארץ ובני הנביאים
ישבים לפניו ויאמר לנערו
שפת הסיר הגדולה ובשל
נזיד לבני הנביאים ויצא
אחד אל השדה ללקט
ארת וימצא גפן שדה
וילקט ממנו פקעת שדה
מלא בגדו ויבא ויפלח אל
סיר הנזיד כי לא ידעו
ויצקו לאנשים לאכול ויהי
כאכלם מהנזיד והמה צעקו
ויאמרו מות בסיר איש

האלהים ולא יכלו לאכל
ויאמר וקחו קמח וישלך
אל הסיר ויאמר צק לעם
ויאכלו ולא היה דבר רע
בסיר׃ ואיש בא
מבעל שלשה ויבא לאיש
האלהים לחם בכורים
עשרים לחם שעורים וכרמל
בצקלנו ויאמר תן לעם
ויאכלו׃ ויאמר משרתו מה
אתן זה לפני מאה איש
ויאמר תן לעם ויאכלו כי
כה אמר יהוה אכל והותר
ויתן לפניהם ויאכלו ויותרו
כדבר יהוה׃

ונעמן שר צבא מלך ארם
היה איש גדול לפני אדניו
ונשא פנים כי בו נתן יהוה
תשועה לארם והאיש היה
גבור חיל מצרע׃ וארם יצאו
גדודים וישבו מארץ
ישראל נערה קטנה ותהי
לפני אשת נעמן׃ ותאמר
אל גברתה אחלי אדני לפני
הנביא אשר בשמרון אז
יאסף אתו מצרעתו׃ ויבא
ויגד לאדניו לאמר כזאת
וכזאת דברה הנערה אשר

מארץ ישראל׃ ויאמר מלך
ארם לך בא ואשלחה ספר
אל מלך ישראל וילך ויקח
בידו עשר ככרי כסף וששת
אלפים זהב ועשר חליפות
בגדים׃ ויבא הספר אל מלך
ישראל לאמר ועתה כבוא
הספר הזה אליך הנה שלחתי
אליך את נעמן עבדי ואספתו
מצרעתו׃ ויהי כקרא מלך
ישראל את הספר ויקרע
בגדיו ויאמר האלהים אני
להמית ולהחיות כי זה
שלח אלי לאסף איש מצרעתו
כי אך דעו נא וראו כי מתאנה
הוא לי׃ ויהי כשמע אלישע
איש האלהים כי קרע מלך
ישראל את בגדיו וישלח
אל המלך לאמר למה
קרעת בגדיך יבא נא אלי
וידע כי יש נביא בישראל׃
ויבא נעמן בסוסו וברכבו
ויעמד פתח הבית לאלישע
וישלח אליו אלישע מלאך
לאמר הלוך ורחצת שבע
פעמים בירדן וישב בשרך
לך וטהר׃ ויקצף נעמן וילך
ויאמר הנה אמרתי אלי יצא

וקרא בשם יהוה
אלהיו והניף ידו אל המקום
ואסף המצרע׃ הלא טוב
אבנה ופרפר נהרות דמשק
מכל מימי ישראל הלא
ארחץ בהם וטהרתי ויפן וילך
בחמה׃ ויגשו עבדיו וידברו
אליו ויאמרו אבי דבר גדול הנביא
דבר אליך הלוא תעשה ואף
כי אמר אליך רחץ וטהר׃
וירד ויטבל בירדן שבע
פעמים כדבר איש האלהים
וישב בשרו כבשר נער קטן
ויטהר׃ וישב אל איש
האלהים הוא וכל מחנהו
ויבא ויעמד לפניו ויאמר
הנה נא ידעתי כי אין
אלהים בכל הארץ כי אם
בישראל ועתה קח נא
ברכה מאת עבדך׃ ויאמר
חי יהוה אשר עמדתי לפניו
אם אקח ויפצר בו לקחת
וימאן׃ ויאמר נעמן ולא יתן
נא לעבדך משא צמד
פרדים אדמה כי לוא יעשה
עוד עבדך עלה וזבח
לאלהים אחרים כי אם ליהוה׃
לדבר הזה יסלח יהוה לעבדך

בבוא אדני בית רמון
להשתחות שמה והוא
נשען על ידי והשתחויתי
בית רמן בהשתחויתי בית
רמן יסלח נא יהוה לעבדך
בדבר הזה׃ ויאמר לו לך
לשלום וילך מאתו כברת
ארץ׃ ויאמר
גחזי נער אלישע איש
האלהים הנה חשך אדני
את נעמן הארמי הזה מקחת
מידו את אשר הביא חי
יהוה כי אם רצתי אחריו
ולקחתי מאתו מאומה׃
וירדף גחזי אחרי נעמן
ויראה נעמן רץ אחריו
ויפל מעל המרכבה
לקראתו ויאמר השלום׃
ויאמר שלום אדני שלחני
לאמר הנה עתה זה באו
אלי שני נערים מהר אפרים
מבני הנביאים תנה נא
להם ככר כסף ושתי חלפות
בגדים׃ ויאמר נעמן הואל
קח ככרים ויפרץ בו ויצר
ככרים כסף בשני חרטים
ושתי חלפות בגדים ויתן
אל שני נעריו וישאו לפניו

ויבא אל העפל ויקח מידם
ויפקד בבית וישלח את
האנשים וילכו׃ והוא בא
ויעמד אל אדניו ויאמר
אליו אלישע מאן גחזי
ויאמר לא הלך עבדך אנה
ואנה׃ ויאמר אליו לא לבי
הלך כאשר הפך איש מעל
מרכבתו לקראתך העת
לקחת את הכסף ולקחת
בגדים וזיתים וכרמים וצאן
ובקר ועבדים ושפחות׃
וצרעת נעמן תדבק בך
ובזרעך לעולם ויצא
מלפניו מצרע כשלג׃
ויאמרו בני הנביאים אל
אלישע הנה נא המקום
אשר אנחנו ישבים שם
לפניך צר ממנו׃ נלכה נא
עד הירדן ונקחה משם
איש קורה אחת ונעשה
לנו שם מקום לשבת שם
ויאמר לכו׃ ויאמר האחד
הואל נא ולך את עבדיך
ויאמר אני אלך׃ וילך אתם
ויבאו הירדנה ויגזרו העצים׃
ויהי האחד מפיל הקורה
ואת הברזל נפל אל המים

94

ויצעק ויאמר אהה אדני והוא
שאול ויאמר איש האלהים
אנה נפל ויראהו את המקום
ויקצב עץ וישלך שמה ויצף
הברזל ויאמר הרם לך וישלח
ידו ויקחהו

ומלך ארם היה נלחם בישראל
ויועץ אל עבדיו לאמר אל
מקום פלני אלמני תחנתי
וישלח איש האלהים אל
מלך ישראל לאמר השמר
מעבר המקום הזה כי שם
ארם נחתים וישלח מלך
ישראל אל המקום אשר
אמר לו איש האלהים
והזהירה ונשמר שם לא
אחת ולא שתים ויסער לב
מלך ארם על הדבר הזה
ויקרא אל עבדיו ויאמר
אליהם הלוא תגידו לי מי
משלנו אל מלך ישראל
ויאמר אחד מעבדיו לוא
אדני המלך כי אלישע
הנביא אשר בישראל יגיד
למלך ישראל את הדברים
אשר תדבר בחדר משכבך
ויאמר לכו וראו איכה הוא
ואשלח ואקחהו ויגד לו

לאמר הנה בדתן וישלח
שמה סוסים ורכב וחיל
כבד ויבאו לילה ויקפו על
העיר וישכם משרת איש
האלהים לקום ויצא והנה
חיל סובב את העיר וסוס
ורכב ויאמר נערו אליו
אהה אדני איכה נעשה
ויאמר אל תירא כי רבים
אשר אתנו מאשר אותם
ויתפלל אלישע ויאמר
יהוה פקח נא את עיניו
ויראה ויפקח יהוה את עיני
הנער וירא והנה ההר מלא
סוסים ורכב אש סביבת
אלישע וירדו אליו
ויתפלל אלישע אל יהוה
ויאמר הך נא את הגוי הזה
בסנורים ויכם בסנורים
כדבר אלישע ויאמר
אלהם אלישע לא זה הדרך
ולא זה העיר לכו אחרי
ואוליכה אתכם אל האיש
אשר תבקשון וילך אותם
שמרונה ויהי כבאם
שמרון ויאמר אלישע
יהוה פקח את עיני אלה
ויראו ויפקח יהוה את

עיניהם ויראו והנה בתוך
שמרון ויאמר מלך ישראל
אל אלישע כראתו אותם
האכה אכה אבי ויאמר
לא תכה האשר שבית
בחרבך ובקשתך אתה
מכה שים לחם ומים לפניהם
ויאכלו וישתו וילכו אל
אדניהם ויכרה להם כרה
גדולה ויאכלו וישתו
וישלחם וילכו אל אדניהם
ולא יספו עוד גדודי ארם
לבוא בארץ ישראל

ויהי אחרי כן ויקבץ בן הדד
מלך ארם את כל מחנהו
ויעל ויצר על שמרון ויהי
רעב גדול בשמרון והנה
צרים עליה עד היות ראש
חמור בשמנים כסף ורבע
הקב חרי יונים בחמשה
כסף ויהי מלך ישראל
עבר על החמה ואשה צעקה
אליו לאמר הושיעה אדני
המלך ויאמר אל יושעך
יהוה מאין אושיעך המן
הגרן או מן היקב ויאמר
לה המלך מה לך ותאמר האשה

האשה הזאת אמרה אלי תני את בנך
ונאכלנו היום ואת בני נאכל
מחר ונבשל את בני ונאכלהו
ואמר אליה ביום האחר
תני את בנך ונאכלנו ותחבא
את בנה ויהי כשמע המלך
את דברי האשה ויקרע את
בגדיו והוא עבר על החמה
וירא העם והנה השק על
בשרו מבית ויאמר כה
יעשה לי אלהים וכה יסף
אם יעמד ראש אלישע בן
שפט עליו היום ואלישע
ישב בביתו והזקנים ישבים
אתו וישלח איש מלפניו
בטרם יבא המלאך אליו
והוא אמר אל הזקנים
הראיתם כי שלח בן המרצח
הזה להסיר את ראשי
ראו כבא המלאך סגרו
הדלת ולחצתם אתו בדלת
הלוא קול רגלי אדניו אחריו
עודנו מדבר עמם והנה
המלאך ירד אליו ויאמר
הנה זאת הרעה מאת יהוה
מה אוחיל ליהוה עוד

ויאמר אלישע שמעו דבר
יהוה כה אמר יהוה כעת
מחר סאה סלת בשקל
וסאתים שערים בשקל
בשער שמרון ויען השליש
אשר למלך נשען על
ידו את איש האלהים
ויאמר הנה יהוה עשה
ארבות בשמים היהיה
הדבר הזה ויאמר הנכה
ראה בעיניך ומשם לא
תאכל

וארבעה אנשים היו
מצרעים פתח השער
ויאמרו איש אל רעהו מה
אנחנו ישבים פה עד מתנו
אם אמרנו נבוא העיר
והרעב בעיר ומתנו שם
ואם ישבנו פה ומתנו ועתה
לכו ונפלה אל מחנה ארם
אם יחינו נחיה ואם ימיתנו
ומתנו ויקמו בנשף לבוא
אל מחנה ארם ויבאו עד
קצה מחנה ארם והנה
אין שם איש ואדני השמיע
את מחנה ארם קול רכב
קול סוס קול חיל גדול
ויאמרו איש אל אחיו
הנה שכר עלינו מלך ישראל
את מלכי החתים ואת מלכי
מצרים לבוא עלינו ויקומו
וינוסו בנשף ויעזבו את
אהליהם ואת סוסיהם ואת
חמריהם המחנה כאשר
היא וינסו אל נפשם ויבאו
המצרעים האלה עד קצה
המחנה ויבאו אל אהל
אחד ויאכלו וישתו וישאו
משם כסף וזהב ובגדים וילכו
ויטמנו וישבו ויבאו אל
אהל אחר וישאו משם
וילכו ויטמנו ויאמרו
איש אל רעהו לא כן
אנחנו עשים היום הזה יום
בשרה הוא ואנחנו מחשים
וחכינו עד אור הבקר ומצאנו
עוון ועתה לכו ונבאה ונגידה
בית המלך ויבאו ויקראו
אל שער העיר ויגידו
להם לאמר באנו אל
מחנה ארם והנה אין שם
איש וקול אדם כי אם
הסוס אסור והחמור
אסור ואהלים כאשר המה
ויקרא השערים ויגידו בית
המלך פנימה ויקם המלך
לילה ויאמר אל עבדיו

נבא ונבא ג׳ חס ונבא עד קדש ואת העירם אשר נבא ואל העיר נבא

גחזי ד׳ חס ... ספרה נא לי ויהי הוא מספר

אגידה נא לכם את אשר
עשו לנו ארם ידעו כי
רעבים אנחנו ויצאו מן
המחנה להחבה בהשדה
לאמר כי יצאו מן העיר
ונתפשם חיים ואל העיר
נבא ויען אחד מעבדיו
ויאמר ויקחו נא חמשה
מן הסוסים הנשארים
אשר נשארו בה הנם ככל
ההמון ישראל אשר נשארו
בה הנם ככל המון ישראל
אשר תמו ונשלחה ונראה
ויקחו שני רכב סוסים
וישלח המלך אחרי מחנה
ארם לאמר לכו וראו וילכו
אחריהם עד הירדן והנה
כל הדרך מלאה בגדים
וכלים אשר השליכו ארם
בהחפזם וישבו המלאכים
ויגדו למלך ויצא העם
ויבזו את מחנה ארם ויהי
סאה סלת בשקל וסאתים
שערים בשקל כדבר
יהוה והמלך הפקיד את
השליש אשר נשען על
ידו על השער וירמסהו
העם בשער וימת כאשר

דבר איש האלהים אשר
דבר ברדת המלך אליו
ויהי כדבר איש האלהים
אל המלך לאמר סאתים
שערים בשקל וסאה סלת
בשקל יהיה כעת מחר
בשער שמרון ויען
השליש את איש האלהים
ויאמר והנה יהוה עשה
ארבות בשמים היהיה
כדבר הזה ויאמר הנך
ראה בעיניך ומשם לא
תאכל ויהי לו כן וירמסו
אתו העם בשער וימת
ואלישע דבר אל
האשה אשר החיה את
בנה לאמר קומי ולכי
אתי וביתך וגורי באשר
תגורי כי קרא יהוה לרעב
וגם בא אל הארץ שבע
שנים ותקם האשה ותעש
כדבר איש האלהים ותלך
היא וביתה ותגר בארץ
פלשתים שבע שנים ויהי
מקצה שבע שנים ותשב
האשה מארץ פלשתים
ותצא לצעק אל המלך
אל ביתה ואל שדה

והמלך מדבר אל גחזי נער
איש האלהים לאמר ספרה
נא לי את כל הגדלות אשר
עשה אלישע
ויהי הוא מספר למלך
את אשר החיה את המת
והנה האשה אשר החיה
את בנה צעקת אל המלך
על ביתה ועל שדה ויאמר
גחזי אדני המלך זאת
האשה וזה בנה אשר החיה
אלישע וישאל המלך
לאשה ותספר לו ויתן לה
המלך סריס אחד לאמר
השיב את כל אשר לה ואת
כל תבואת השדה מיום
עזבה את הארץ ועד
עתה
ויבא אלישע דמשק ובן
הדד מלך ארם חלה ויגד
לו לאמר בא איש האלהים
עד הנה ויאמר המלך אל
חזהאל קח בידך מנחה ולך
לקראת איש האלהים
ודרשת את יהוה מאותו
לאמר האחיה מחלי זה
וילך חזאל לקראתו ויקח
מנחה בידו וכל טוב דמשק

ב׳ ויתיר ה׳ באמצע תיבות להחבה בהשדה אשר השליכו ארם בהחפזם

כל סיפרה על הארץ בר מן חד אל הארץ ואלישע דבר אל האשה

וכל טוב ב׳ וכל טוב אדניו וכל טוב דמשק

משא ארבעים גמל ויבא
ויעמד לפניו ויאמר בנך בן
הדד מלך ארם שלחני אליך
לאמר האחיה מחלי זה׃
ויאמר אליו אלישע לך אמר
לא חיה תחיה והראני יהוה
כי מות ימות׃ ויעמד את פניו
וישם עד בש ויבך איש
האלהים׃ ויאמר חזאל מדוע
אדני בכה ויאמר כי ידעתי
את אשר תעשה לבני
ישראל רעה מבצריהם
תשלח באש ובחריהם בחרב
תהרג ועלליהם תרטש
והרתיהם תבקע׃ ויאמר
חזהאל כי מה עבדך הכלב
כי יעשה הדבר הגדול הזה
ויאמר אלישע הראני יהוה
אתך מלך על ארם׃ וילך
מאת אלישע ויבא אל
אדניו ויאמר לו מה אמר
לך אלישע ויאמר אמר
לי חיה תחיה׃ ויהי ממחרת
ויקח המכבר ויטבל במים
ויפרש על פניו וימת וימלך
חזהאל תחתיו׃
ובשנת חמש ליורם בן אחאב
מלך ישראל ויהושפט מלך

יהודה מלך יהורם בן
יהושפט מלך יהודה׃ בן
שלשים ושתים שנה היה
במלכו ושמנה שנה מלך
בירושלם׃ וילך בדרך
מלכי ישראל כאשר
עשו בית אחאב כי בת
אחאב היתה לו לאשה
ויעש הרע בעיני יהוה׃ ולא
אבה יהוה להשחית את
יהודה למען דוד עבדו
כאשר אמר לו לתת לו
ניר לבניו כל הימים׃ בימיו
פשע אדום מתחת יד יהודה
וימלכו עליהם מלך׃ ויעבר
יורם צעירה וכל הרכב
עמו ויהי הוא קם לילה
ויכה את אדום הסביב אליו
ואת שרי הרכב וינס העם
לאהליו׃ ויפשע אדום
מתחת יד יהודה עד היום
הזה אז תפשע לבנה
בעת ההיא׃ ויתר דברי
יורם וכל אשר עשה הלא
הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה׃
וישכב יורם עם אבתיו
ויקבר עם אבתיו בעיר

דוד וימלך אחזיהו בנו
תחתיו׃
בשנת שתים עשרה שנה
ליורם בן אחאב מלך
ישראל מלך אחזיהו בן
יהורם מלך יהודה׃ בן עשרים
ושתים שנה אחזיהו
במלכו ושנה אחת מלך
בירושלם ושם אמו
עתליהו בת עמרי מלך
ישראל׃ וילך בדרך בית
אחאב ויעש הרע בעיני
יהוה כבית אחאב כי חתן
בית אחאב הוא׃ וילך את
יורם בן אחאב למלחמה
עם חזהאל מלך ארם
ברמת גלעד ויכו ארמים
את יורם׃ וישב יורם המלך
להתרפא ביזרעאל מן
המכים אשר יכהו ארמים
ברמה בהלחמו את חזהאל
מלך ארם ואחזיהו בן יהורם
מלך יהודה ירד לראות
את יורם בן אחאב ביזרעאל
כי חלה הוא׃
ואלישע הנביא קרא
לאחד מבני הנביאים ויאמר
לו חגר מתניך וקח פך השמן

הזה בידך ולך רמת גלעד
ובאת שמה וראה שם יהוא
בן יהושפט בן נמשי ובאת
והקמתו מתוך אחיו והביאת
אתו חדר בחדר ולקחת
פך השמן ויצקת על ראשו
ואמרת כה אמר יהוה
משחתיך למלך אל ישראל
ופתחת הדלת ונסתה ולא
תחכה וילך הנער הנער
הנביא רמת גלעד ויבא
והנה שרי החיל ישבים
ויאמר דבר לי אליך השר
ויאמר יהוא אל מי מכלנו
ויאמר אליך השר ויקם
ויבא הביתה ויצק השמן
אל ראשו ויאמר לו כה
אמר יהוה אלהי ישראל
משחתיך למלך אל עם
יהוה אל ישראל והכיתה
את בית אחאב אדניך
ונקמתי דמי עבדי הנביאים
ודמי כל עבדי יהוה מיד
איזבל ואבד כל בית אחאב
והכרתי לאחאב משתין
בקיר ועצור ועזוב בישראל
ונתתי את בית אחאב
כבית ירבעם בן נבט וכבית

בעשא בן אחיה ואת
איזבל יאכלו הכלבים
בחלק יזרעאל ואין קבר
ויפתח הדלת וינס ויהוא
יצא אל עבדי אדניו
ויאמר לו השלום מדוע
בא המשגע הזה אליך
ויאמר אליהם אתם
ידעתם את האיש ואת
שיחו ויאמרו שקר הגד
נא לנו ויאמר כזאת וכזאת
אמר אלי לאמר כה אמר
יהוה משחתיך למלך אל
ישראל וימהרו ויקחו איש
בגדו וישימו תחתיו אל
גרם המעלות ויתקעו
בשופר ויאמרו מלך יהוא
ויתקשר יהוא בן יהושפט
בן נמשי אל יורם ויורם
היה שמר ברמת גלעד
הוא וכל ישראל מפני
חזאל מלך ארם וישב
יהורם המלך להתרפא
ביזרעאל מן המכים אשר
יכהו ארמים בהלחמו
את חזאל מלך ארם ויאמר
יהוא אם יש נפשכם אל
יצא פליט מן העיר ללכת

לגיד ביזרעאל וירכב יהוא
וילך יזרעאלה כי יורם
שכב שמה ואחזיה מלך
יהודה ירד לראות את
יורם והצפה עמד על
המגדל ביזרעאל וירא
את שפעת יהוא בבאו
ויאמר שפעת אני ראה
ויאמר יהורם קח רכב
ושלח לקראתם ויאמר
השלום וילך רכב הסוס
לקראתו ויאמר כה אמר
המלך השלום ויאמר יהוא
מה לך ולשלום סב אל
אחרי ויגד הצפה לאמר
בא המלאך עד הם ולא
שב וישלח רכב סוס שני
ויבא אלהם ויאמר כה
אמר המלך שלום ויאמר
יהוא מה לך ולשלום סב
אל אחרי ויגד הצפה
לאמר בא עד אליהם ולא
שב והמנהג כמנהג יהוא
בן נמשי כי בשגעון ינהג
ויאמר יהורם אסר ויאסר
רכבו ויצא יהורם מלך
ישראל ואחזיהו מלך יהודה
איש ברכבו ויצאו לקראת

יהוא וימצאהו בחלקת נבות
היזרעאלי ויהי כראות
יהורם את יהוא ויאמר
השלום יהוא ויאמר מה
השלום עד זנוני איזבל
אמך וכשפיה הרבים ויהפך
יהורם ידיו וינס ויאמר אל
אחזיהו מרמה אחזיה
ויהוא מלא ידו בקשת
ויך את יהורם בין זרעיו
ויצא החצי מלבו ויכרע
ברכבו ויאמר אל בדקר
שלשה שא השלכהו
בחלקת שדה נבות היזרע
היזרעאלי כי זכר אני
ואתה את רכבים צמדים
אחרי אחאב אביו ויהוה
נשא עליו את המשא הזה
אם לא את דמי נבות ואת
דמי בניו ראיתי אמש
נאם יהוה ושלמתי לך
בחלקה הזאת נאם יהוה
ועתה שא השלכהו
בחלקה כדבר יהוה ואחזיה
מלך יהודה ראה וינס
דרך בית הגן וירדף אחריו
יהוא ויאמר גם אתו הכהו
אל המרכבה במעלה גור

אשר את יבלעם וינס מגדו
וימת שם וירכבו אתו
עבדיו ירושלמה ויקברו
אתו בקברתו עם אבתיו
בעיר דוד
ובשנת אחת עשרה שנה
ליורם בן אחאב מלך אחזיה
על יהודה ויבוא יהוא
יזרעאלה ואיזבל שמעה
ותשם בפוך עיניה ותיטב
את ראשה ותשקף בעד
החלון והוא בא בשער
ותאמר השלום זמרי הרג
אדניו וישא פניו אל החלון
ויאמר מי אתי מי וישקיפו
אליו שנים שלשה
סריסים ויאמר שמטהו
וישמטוה ויז מדמה אל
הקיר ואל הסוסים וירמ
וירמסנה ויבא ויאכל
וישת ויאמר פקדו נא את
הארורה הזאת וקברוה
כי בת מלך היא וילכו
לקברה ולא מצאו בה
כי אם הגלגלת והרגלים
וכפות הידים וישבו ויגידו
לו ויאמר דבר יהוה הוא
אשר דבר ביד עבדו אליהו

התשבי לאמר בחלק
יזרעאל יאכלו הכלבים
את בשר איזבל והית
נבלת איזבל כדמן על
פני השדה בחלק יזרעאל
אשר לא יאמרו זאת
איזבל
ולאחאב שבעים בנים
בשמרון ויכתב יהוא ספרים
וישלח שמרון אל שרי
יזרעאל הזקנים ואל
האמנים אחאב לאמר
ועתה כבא הספר הזה
אליכם ואתכם בני אדניכם
ואתכם הרכב והסוסים
ועיר מבצר והנשק
וראיתם הטוב והישר
מבני אדניכם ושמתם על
כסא אביו והלחמו על
בית אדניכם ויראו מאד
מאד ויאמרו הנה שני
המלכים לא עמדו לפניו
ואיך נעמד אנחנו וישלח
אשר על הבית ואשר
על העיר והזקנים והאמנים
אל יהוא לאמר עבדיך
אנחנו וכל אשר תאמר
אלינו נעשה לא נמליך

הנה אני ג׳ קשרתי על אדני אלהי כל בשר הנה אני יהוה וחבירו הנה אני פתח
הנה אני מביא בכם הנה אני בונה בית

אשה הטוב בעיניך עשה
ויכתב אליהם ספר שנית
לאמר אם לי אתם ולקלי
אתם שמעים קחו את
ראשי אנשי בני אדניכם
ובאו אלי כעת מחר
יזרעאלה ובני המלך
שבעים איש את גדלי
העיר מגדלים אותם ויהי
כבא הספר אליהם ויקחו
את בני המלך וישחטו
שבעים איש וישימו את
ראשיהם בדודים וישלחו
אליו יזרעאלה ויבא
המלאך ויגד לו לאמר
הביאו ראשי בני המלך
ויאמר שימו אתם שני
צברים פתח השער עד
הבקר ויהי בבקר ויצא
ויעמד ויאמר אל כל העם
צדקים אתם הנה אני
קשרתי על אדני ואהרגהו
ומי הכה את כל אלה דעו
אפוא כי לא יפל מדבר
יהוה ארצה אשר דבר
יהוה על בית אחאב ויהוה
עשה את אשר דבר ביד
עבדו אליהו ויך יהוא את

כל הנשארים לבית אחאב
ביזרעאל וכל גדליו
ומידעיו וכהניו עד בלתי
השאיר לו שריד ויקם
ויבא וילך שמרון הוא בית
עקד הרעים בדרך ויהוא
מצא את אחי אחזיהו מלך
יהודה ויאמר מי אתם
ויאמרו אחי אחזיהו אנחנו
ונרד לשלום בני המלך
ובני הגבירה ויאמר
תפשום חיים ויתפשום
חיים וישחטום אל בור
בית עקד ארבעים ושנים
איש ולא השאיר איש
מהם׃

וילך משם וימצא
את יהונדב בן רכב לקראתו
ויברכהו ויאמר אליו היש
את לבבך ישר כאשר לבבי
עם לבבך ויאמר יהונדב
יש ויש תנה את ידך ויתן
ידו ויעלהו אליו אל
המרכבה ויאמר לכה
אתי וראה בקנאתי ליהוה
וירכבו אתו ברכבו ויבא
שמרון ויך את כל הנשארים
לאחאב בשמרון עד

השמידו כדבר יהוה אשר
דבר אל אליהו׃

ויקבץ יהוא את כל העם
ויאמר אלהם אחאב עבד
את הבעל מעט יהוא
יעבדנו הרבה ועתה כל
נביאי הבעל כל עבדיו
וכל כהניו קראו אלי איש
אל יפקד כי זבח גדול לי
לבעל כל אשר יפקד לא
יחיה ויהוא עשה בעקבה
למען האביד את עבדי
הבעל ויאמר יהוא קדשו
עצרה לבעל ויקראו
וישלח יהוא בכל ישראל
ויבאו כל עבדי הבעל
ולא נשאר איש אשר
לא בא ויבאו בית הבעל
וימלא בית הבעל פה לפה
ויאמר לאשר על המלתחה
הוצא לבוש לכל עבדי
הבעל ויצא להם המלבוש
ויבא יהוא ויהונדב בן
רכב בית הבעל ויאמר
לעבדי הבעל חפשו וראו
פן יש פה עמכם מעבדי
יהוה כי אם עבדי הבעל

ואהרגהו ב׳ ואחזו בו ואהרגהו הנה אני
קשרתי על אדני

וימלא ג׳ שבעת ימים אחר הכות בית הבעל
וימלא חכיות את דיגנו

ולא נשאר ד׳ בעי ובית אל וישלח יהוא
ויעל ביהודה ואני נשארתי

ויבאו לעשות זבחים
ועלות ויהוא שם לו בחוץ
שמנים איש ויאמר האיש
אשר ימלט מן האנשים
אשר אני מביא על ידיכם
נפשו תחת נפשו ויהי ככלתו
לעשות העלה ויאמר
יהוא לרצים ולשלשים
באו הכום איש אל יצא
ויכום לפי חרב וישלכו
הרצים והשלשים וילכו
עד עיר בית הבעל ויצאו
את מצבות בית הבעל
וישרפוה ויתצו את מצבת
הבעל ויתצו את בית הבעל
וישמהו למחראות עד
היום וישמד יהוא את
הבעל מישראל רק חטאי
ירבעם בן נבט אשר החטיא
את ישראל לא סר יהוא
מאחריהם עגלי הזהב
אשר בית אל ואשר בדן

ויאמר יהוה אל יהוא
יען אשר הטיבת לעשות
הישר בעיני ככל אשר
בלבבי עשית לבית אחאב
בני רבעים ישבו לך על

כסא ישראל ויהוא לא שמר
ללכת בתורת יהוה אלהי
ישראל בכל לבבו לא סר
מעל חטאות ירבעם אשר
החטיא את ישראל
בימים ההם החל יהוה
לקצות בישראל ויכם
חזאל בכל גבול ישראל
מן הירדן מזרח השמש
את כל ארץ הגלעד הגדי
והראובני והמנשי מערער
אשר על נחל ארנן והגלעד
והבשן ויתר דברי יהוא
וכל אשר עשה וכל גבורתו
הלוא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי ישראל
וישכב יהוא עם אבתיו
ויקברו אתו בשמרון וימלך
יהואחז בנו תחתיו והימים
אשר מלך יהוא על ישראל
עשרים ושמנה שנה
בשמרון
ועתליה אם אחזיהו וראתה
כי מת בנה ותקם ותאבד
את כל זרע הממלכה ותקח
יהושבע בת המלך יורם
אחות אחזיהו את יואש
בן אחזיה ותגנב אתו מתוך

בני המלך הממותתים אתו
ואת מינקתו בחדר המטות
ויסתרו אתו מפני עתליהו
ולא הומת ויהי אתה בית
יהוה מתחבא שש שנים
ועתליה מלכת על הארץ

ובשנה השביעית שלח
יהוידע ויקח את שרי
המאיות לכרי ולרצים
ויבא אתם אליו בית יהוה
ויכרת להם ברית וישבע
אתם בבית יהוה וירא אתם
את בן המלך ויצום לאמר
זה הדבר אשר תעשון
השלשית מכם באי
השבת ושמרי משמרת
בית המלך והשלשית
בשער סור והשלשית
בשער אחר הרצים
ושמרתם את משמרת
הבית מסח ושתי הידות
בכם כל יצאי השבת ושמרו
את משמרת בית יהוה
אל המלך והקפתם על
המלך סביב איש וכליו
בידו והבא אל השדרות
יומת והיו את המלך בצאתו

ויעשו שרי המאות
ככל אשר צוה יהוידע הכהן
ויקחו איש את אנשיו באי
השבת עם יצאי השבת
ויבאו אל יהוידע הכהן
ויתן הכהן לשרי המאות
את החנית ואת השלטים
אשר למלך דוד אשר
בבית יהוה ויעמדו הרצים
איש וכליו בידו מכתף
הבית הימנית עד כתף הבית
השמאלית למזבח ולבית
על המלך סביב ויוצא את
בן המלך ויתן עליו את
הנזר ואת העדות וימלכו
אתו וימשחהו ויכו כף
ויאמרו יחי המלך
ותשמע עתליה את
קול הרצין העם ותבא
אל העם בית יהוה ותרא
והנה המלך עמד על העמוד
כמשפט והשרים והחצצרות
אל המלך וכל עם הארץ
שמח ותקע בחצצרות
ותקרע עתליה את בגדיה
ותקרא קשר קשר ויצו
יהוידע הכהן את שרי
המאות פקדי החיל ויאמר

אליהם הוציאו אתה אל
מבית לשדרת והבא אחריה
המת בחרב כי אמר הכהן
אל תומת בית יהוה וישמו
לה ידים ותבוא דרך מבוא
הסוסים בית המלך ותומת
שם ויכרת יהוידע
את הברית בין יהוה ובין
המלך ובין העם להיות
לעם ליהוה ובין המלך ובין
העם ויבאו כל עם הארץ
בית הבעל ויתצהו את
מזבחתו ואת צלמיו שברו
היטב ואת מתן כהן הבעל
הרגו לפני המזבחות וישם
הכהן פקדת על בית יהוה
ויקח את שרי המאות
ואת הכרי ואת הרצים
ואת כל עם הארץ וירידו
את המלך מבית יהוה
ויבואו דרך שער הרצים
בית המלך וישב על כסא
המלכים וישמח כל עם
הארץ והעיר שקטה
ואת עתליהו המיתו בחרב
בית מלך בן שבע
שנים יהואש במלכו

בשנת שבע ליהוא מלך
יהואש וארבעים שנה
מלך בירושלם ושם אמו
צביה מבאר שבע ויעש
יהואש הישר בעיני יהוה
כל ימיו אשר הורהו
יהוידע הכהן רק הבמות
לא סרו עוד העם מזבחים
ומקטרים בבמות ויאמר
יהואש אל הכהנים כל
כסף הקדשים אשר יובא
בית יהוה כסף עובר איש
כסף נפשות ערכו כל כסף
אשר יעלה על לב איש
להביא בית יהוה יקחו
להם הכהנים איש מאת
מכרו והם יחזקו את בדק
הבית לכל אשר ימצא
שם בדק
ויהי בשנת עשרים ושלש
שנה למלך יהואש לא
חזקו הכהנים את בדק
הבית ויקרא המלך
יהואש ליהוידע הכהן
ולכהנים ויאמר אלהם
מדוע אינכם מחזקים את
בדק הבית ועתה אל תקחו
כסף מאת מכריכם כי

לבדק הבית תתנהו ויאתו
הכהנים לבלתי קחת כסף
מאת העם ולבלתי חזק את
בדק הבית ויקח יהוידע
הכהן ארון אחד ויקב חר
בדלתו ויתן אתו אצל
המזבח בימין בבוא איש
בית יהוה ונתנו שמה
הכהנים שמרי הסף את
כל הכסף המובא בית יהוה
ויהי כראותם כי רב הכסף
בארון ויעל ספר המלך
והכהן הגדול ויצרו וימנו
את הכסף הנמצא בית
יהוה ונתנו את הכסף
המתכן על ידי עשי המלאכה
הפקדים בית יהוה
ויוציאהו לחרשי העץ
ולבנים העשים בית יהוה
ולגדרים ולחצבי האבן
ולקנות עצים ואבני מחצב
לחזק את בדק בית יהוה
ולכל אשר יצא על הבית
לחזקה אך לא יעשה
בית יהוה ספות כסף
מזמרות מזרקות חצצרות
כל כלי זהב וכלי כסף מן
הכסף המובא בית יהוה

כי לעשי המלאכה יתנהו
וחזקו בו את בית יהוה ולא
יחשבו את האנשים אשר
יתנו את הכסף על ידם לתת
לעשי המלאכה כי באמנה
הם עשים כסף אשם וכסף
חטאות לא יובא בית יהוה
לכהנים יהיו

אז יעלה חזאל מלך ארם
וילחם על גת וילכדה וישם
חזאל פניו לעלות
על ירושלם ויקח יהואש
מלך יהודה את כל
הקדשים אשר הקדישו
יהושפט ויהורם ואחזיהו
אבתיו מלכי יהודה ואת
קדשיו ואת כל הזהב
הנמצא באצרות בית
יהוה ובית המלך וישלח
לחזאל מלך ארם ויעל
מעל ירושלם ויתר דברי
יואש וכל אשר עשה
הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי יהודה
ויקמו עבדיו ויקשרו
קשר ויכו את יואש בית
מלא היורד סלא ויוזבר

בן שמעת ויהוזבד בן שמר
עבדיו הכהו וימת ויקברו
אתו עם אבתיו בעיר דוד
וימלך אמציה בנו תחתיו

בשנת עשרים ושלש שנה
ליואש בן אחזיהו מלך
יהודה מלך יהואחז בן
יהוא על ישראל בשמרון
שבע עשרה שנה ויעש
הרע בעיני יהוה וילך
אחר חטאת ירבעם בן נבט
אשר החטיא את ישראל
לא סר ממנה ויחר אף
יהוה בישראל ויתנם ביד
חזאל מלך ארם וביד בן
הדד בן חזאל כל הימים
ויחל יהואחז את פני יהוה
וישמע אליו יהוה כי ראה
את לחץ ישראל כי לחץ
אתם מלך ארם ויתן יהוה
לישראל מושיע ויצאו
מתחת יד ארם וישבו בני
ישראל באהליהם כתמול
שלשום אך לא סרו
מחטאת בית ירבעם אשר
החטי את ישראל בה
הלך וגם האשרה עמדה

בְּשֹׁמְרוֹן׃ כִּי לֹא הִשְׁאִיר
לִיהוֹאָחָז עָם כִּי אִם
חֲמִשִּׁים פָּרָשִׁים וַעֲשָׂרָה
רֶכֶב וַעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים רַגְלִי
כִּי אִבְּדָם מֶלֶךְ אֲרָם וַיְשִׂמֵם
כֶּעָפָר לָדֻשׁ׃ וְיֶתֶר דִּבְרֵי
יְהוֹאָחָז וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה
וּגְבוּרָתוֹ הֲלוֹא הֵם כְּתוּבִים
עַל סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים
לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּשְׁכַּב
יְהוֹאָחָז עִם אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרֻהוּ
בְּשֹׁמְרוֹן וַיִּמְלֹךְ יוֹאָשׁ בְּנוֹ
תַּחְתָּיו׃

בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וָשֶׁבַע שָׁנָה
לְיוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ
יְהוֹאָשׁ בֶּן יְהוֹאָחָז עַל
יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן שֵׁשׁ
עֶשְׂרֵה שָׁנָה׃ וַיַּעֲשֶׂה הָרַע
בְּעֵינֵי יְהוָה לֹא סָר מִכָּל
חַטֹּאות יָרָבְעָם בֶּן נְבָט
אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת יִשְׂרָאֵל
בָּהּ הָלָךְ׃ וְיֶתֶר דִּבְרֵי יוֹאָשׁ
וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ
אֲשֶׁר נִלְחַם עִם אֲמַצְיָה
מֶלֶךְ יְהוּדָה הֲלֹא הֵם
כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דִּבְרֵי
הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃
וַיִּשְׁכַּב יוֹאָשׁ עִם אֲבֹתָיו

וְיָרָבְעָם יָשַׁב עַל כִּסְאוֹ
וַיִּקָּבֵר יוֹאָשׁ בְּשֹׁמְרוֹן עִם
מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃

וֶאֱלִישָׁע חָלָה אֶת חָלְיוֹ
אֲשֶׁר יָמוּת בּוֹ וַיֵּרֶד אֵלָיו
יוֹאָשׁ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיֵּבְךְּ
עַל פָּנָיו וַיֹּאמַר אָבִי אָבִי
רֶכֶב יִשְׂרָאֵל וּפָרָשָׁיו׃
וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלִישָׁע קַח
קֶשֶׁת וְחִצִּים וַיִּקַּח אֵלָיו
קֶשֶׁת וְחִצִּים׃ וַיֹּאמֶר
לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הַרְכֵּב יָדְךָ
עַל הַקֶּשֶׁת וַיַּרְכֵּב יָדוֹ
וַיָּשֶׂם אֱלִישָׁע יָדָיו עַל
יְדֵי הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר פְּתַח
הַחַלּוֹן קֵדְמָה וַיִּפְתָּח
וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע יְרֵה וַיּוֹר
וַיֹּאמֶר חֵץ תְּשׁוּעָה לַיהוָה
וְחֵץ תְּשׁוּעָה בַאֲרָם וְהִכִּיתָ
אֶת אֲרָם בַּאֲפֵק עַד כַּלֵּה׃
וַיֹּאמֶר קַח הַחִצִּים וַיִּקָּח
וַיֹּאמֶר לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
הַךְ אַרְצָה וַיַּךְ שָׁלֹשׁ
פְּעָמִים וַיַּעֲמֹד׃ וַיִּקְצֹף
עָלָיו אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר
לְהַכּוֹת חָמֵשׁ אוֹ שֵׁשׁ
פְּעָמִים אָז הִכִּיתָ אֶת אֲרָם

עַד כַּלֵּה וְעַתָּה שָׁלֹשׁ פְּעָמִים
תַּכֶּה אֶת אֲרָם׃
וַיָּמָת אֱלִישָׁע וַיִּקְבְּרֻהוּ וּגְדוּדֵי
מוֹאָב יָבֹאוּ בָאָרֶץ בָּא
שָׁנָה׃ וַיְהִי הֵם קֹבְרִים אִישׁ
וְהִנֵּה רָאוּ אֶת הַגְּדוּד
וַיַּשְׁלִיכוּ אֶת הָאִישׁ בְּקֶבֶר
אֱלִישָׁע וַיֵּלֶךְ וַיִּגַּע הָאִישׁ
בְּעַצְמוֹת אֱלִישָׁע וַיְחִי
וַיָּקָם עַל רַגְלָיו׃

וַחֲזָאֵל מֶלֶךְ אֲרָם לָחַץ אֶת
יִשְׂרָאֵל כֹּל יְמֵי יְהוֹאָחָז׃
וַיָּחָן יְהוָה אֹתָם וַיְרַחֲמֵם
וַיִּפֶן אֲלֵיהֶם לְמַעַן בְּרִיתוֹ
אֶת אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
וְלֹא אָבָה הַשְׁחִיתָם וְלֹא
הִשְׁלִיכָם מֵעַל פָּנָיו עַד
עָתָּה׃ וַיָּמָת חֲזָאֵל מֶלֶךְ
אֲרָם וַיִּמְלֹךְ בֶּן הֲדַד בְּנוֹ
תַּחְתָּיו׃ וַיָּשָׁב יְהוֹאָשׁ בֶּן
יְהוֹאָחָז וַיִּקַּח אֶת הֶעָרִים
מִיַּד בֶּן הֲדַד בֶּן חֲזָאֵל אֲשֶׁר
לָקַח מִיַּד יְהוֹאָחָז אָבִיו
בַּמִּלְחָמָה שָׁלֹשׁ פְּעָמִים
הִכָּהוּ יוֹאָשׁ וַיָּשֶׁב אֶת
עָרֵי יִשְׂרָאֵל׃
בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם לְיוֹאָשׁ בֶּן

יואחז ד׳ בשנת שתים ובשנת שמנה עשרה
בן שלש ועשרים וימלך

מן ירושלם ב׳ יהועדין דמלכים וכיליד דד׳ הימי׳
לאהלו ב׳ חס ויקחו את אבשלום וינגף יהודה

יואחז מלך ישראל מלך
אמציהו בן יואש מלך
יהודה בן עשרים וחמש
שנה היה במלכו ועשרים
ותשע שנה מלך בירושלם
ושם אמו יהועדן מן
ירושלם ויעש הישר בעיני
יהוה רק לא כדוד אביו
ככל אשר עשה יואש אביו
עשה רק הבמות לא סרו
עוד העם מזבחים ומקטרים
בבמות ויהי כאשר חזקה
הממלכה בידו ויך את
עבדיו המכים את המלך
אביו ואת בני המכים לא
המית ככתוב בספר תורת
משה אשר צוה יהוה
לאמר לא יומתו אבות
על בנים ובנים לא יומתו
על אבות כי אם איש
בחטאו ימות הוא הכה
את אדום בגיא המלח
עשרת אלפים ותפש את
הסלע במלחמה ויקרא
את שמה יקתאל עד היום
הזה

אז שלח אמציה מלאכים
אל יהואש בן יהואחז בן
יהוא מלך ישראל לאמר
לכה נתראה פנים וישלח
יהואש מלך ישראל אל
אמציהו מלך יהודה
לאמר החוח אשר בלבנון
שלח אל הארז אשר
בלבנון לאמר תנה את
בתך לבני לאשה ותעבר
חית השדה אשר בלבנון
ותרמס את החוח הכה
הכית את אדום ונשאך
לבך הכבד ושב בביתך
ולמה תתגרה ברעה
ונפלתה אתה ויהודה
עמך ולא שמע אמציהו
ויעל יהואש מלך ישראל
ויתראו פנים הוא ואמציהו
מלך יהודה בבית שמש
אשר ליהודה וינגף יהודה
לפני ישראל וינסו איש
לאהלו ואת אמציהו
מלך יהודה בן יהואש בן
אחזיהו תפש יהואש
מלך ישראל בבית שמש
ויבאו ירושלם ויפרץ
בחומת ירושלם בשער
אפרים עד שער הפנה
ארבע מאות אמה ולקח
את כל הזהב והכסף ואת
כל הכלים הנמצאים
בית יהוה ובאצרות בית
המלך ואת בני התערבות
וישב שמרונה ויתר דברי
יהואש אשר עשה
וגבורתו ואשר נלחם עם
אמציהו מלך יהודה הלא
הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל
וישכב יהואש עם אבתיו
ויקבר בשמרון עם מלכי
ישראל וימלך ירבעם
בנו תחתיו

ויחי אמציהו בן יואש
מלך יהודה אחרי מות
יהואש בן יהואחז מלך
ישראל חמש עשרה שנה
ויתר דברי אמציהו
הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה
ויקשרו עליו קשר
בירושלם וינס לכישה
וישלחו אחריו לכישה
וימתהו שם וישאו אתו
על הסוסים ויקבר
בירושלם עם אבתיו בעיר
דוד ויקחו כל עם יהודה

שמרונה ג׳ וילך הלך וישראל וילך אותם ש׳
וישב שמרונה

למלך חזקיה עלה סנחריב
מלך אשור על כל ערי יהודה
הבצרות ויתפשם וישלח חזקיה
מלך יהודה אל מלך אשור
לכישה לאמר חטאתי שוב
מעלי את אשר תתן עלי אשא
וישם מלך אשור על חזקיה
מלך יהודה שלש מאות ככר
כסף ושלשים ככר זהב ויתן
חזקיה את כל הכסף הנמצא
בית יהוה ובאצרות בית המלך
בעת ההיא קצץ חזקיה את
דלתות היכל יהוה ואת
האמנות אשר צפה חזקיה
מלך יהודה ויתנם למלך
אשור

וישלח מלך אשור את תרתן
ואת רב סריס ואת רבשקה
מן לכיש אל המלך חזקיהו
בחיל כבד ירושלם ויעלו ויבאו
ירושלם ויעלו ויבאו ויעמדו
בתעלת הברכה העליונה אשר
במסלת שדה כובס ויקראו אל
המלך ויצא אליהם אליקים
בן חלקיהו אשר על הבית
ושבנה הספר ויואח בן אסף
המזכיר ויאמר אליהם רבשקה
אמרו נא אל חזקיהו כה
אמר המלך הגדול מלך
אשור מה הבטחון הזה אשר
בטחת אמרת אך דבר שפתים
עצה וגבורה למלחמה עתה
על מי בטחת כי מרדת בי
עתה הנה בטחת לך על
משענת הקנה הרצוץ הזה
על מצרים אשר יסמך איש
עליו ובא בכפו ונקבה כן
פרעה מלך מצרים לכל
הבטחים עליו וכי תאמרון
אלי אל יהוה אלהינו בטחנו
הלוא הוא אשר הסיר חזקיהו
את במתיו ואת מזבחתיו
ויאמר ליהודה ולירושלם
לפני המזבח הזה תשתחוו
בירושלם ועתה התערב נא
את אדני את מלך אשור
ואתנה לך אלפים סוסים אם
תוכל לתת לך רכבים עליהם
ואיך תשיב את פני פחת
אחד עבדי אדני הקטנים
ותבטח לך על מצרים לרכב
ולפרשים עתה המבלעדי
יהוה עליתי על המקום הזה
להשחתו יהוה אמר אלי
עלה על הארץ הזאת והשחיתה
ויאמר אליקים בן חלקיהו
ושבנה ויואח אל רבשקה
דבר נא אל עבדיך ארמית כי
שמעים אנחנו ואל תדבר
עמנו יהודית באזני העם
אשר על החמה ויאמר
אליהם רבשקה העל אדניך
ואליך שלחני אדני לדבר
את הדברים האלה הלא על
האנשים הישבים על החמה
לאכל את חריהם ולשתות
את שיניהם עמכם ויעמד
רבשקה ויקרא בקול גדול
יהודית וידבר ויאמר שמעו
דבר המלך הגדול מלך אשור
כה אמר המלך אל ישא לכם
חזקיהו כי לא יוכל להציל
אתכם מידו ואל יבטח אתכם
חזקיהו אל יהוה לאמר הצל
יצילנו יהוה ולא תנתן את
העיר הזאת ביד מלך אשור
אל תשמעו אל חזקיהו כי
כה אמר מלך אשור עשו
אתי ברכה וצאו אלי ואכלו
איש גפנו ואיש תאנתו ושתו
איש מי בורו עד באי ולקחתי
אתכם אל ארץ כארצכם
ארץ דגן ותירוש ארץ לחם
וכרמים ארץ זית יצהר ודבש

מלכים אולי ישמע יהוה אלהיך את כל דברי רבשקה
הטה יהוה אזנך ושמע את דברי סנחריב

ישעיהו אולי ישמע יהוה אלהיך את דברי רבשקה
הטה יהוה אזנך ושמע את כל דברי סנחריב

ועתה יהוה אלהינו הושיענו ... אשר
[illegible]

וחיו ולא תמתו ואל תשמעו אל
חזקיהו כי יסית אתכם לאמר
יהוה יצילנו ההצל הצילו
אלהי הגוים איש את ארצו
מיד מלך אשור איה אלהי
חמת וארפד איה אלהי
ספרוים הנע ועוה כי הצילו
את שמרון מידי מי בכל
אלהי הארצות אשר הצילו
את ארצם מידי כי יציל
יהוה את ירושלם מידי
והחרישו העם ולא ענו אתו
דבר כי מצות המלך היא
לאמר לא תענהו ויבא אליקים
בן חלקיה אשר על הבית
ושבנא הספר ויואח בן אסף
המזכיר אל חזקיהו קרועי
בגדים ויגדו לו דברי רבשקה
ויהי כשמע המלך חזקיהו
ויקרע את בגדיו ויתכס
בשק ויבא בית יהוה וישלח
את אליקים אשר על הבית
ושבנא הספר ואת זקני הכהנים
מתכסים בשקים אל ישעיהו
הנביא בן אמוץ ויאמרו
אליו כה אמר חזקיהו יום
צרה ותוכחה ונאצה היום הזה
כי באו בנים עד משבר וכח אין

ללדה אולי ישמע יהוה
אלהיך את כל דברי רבשקה
אשר שלחו מלך אשור
אדניו לחרף אלהים חי
והוכיח בדברים אשר שמע
יהוה אלהיך ונשאת תפלה
בעד השארית הנמצאה
ויבאו עבדי המלך חזקיהו
אל ישעיהו ויאמר להם
ישעיהו כה תאמרון אל
אדניכם כה אמר יהוה אל
תירא מפני הדברים אשר
שמעת אשר גדפו נערי
מלך אשור אתי הנני נתן
בו רוח ושמע שמועה ושב
לארצו והפלתיו בחרב
בארצו וישב רבשקה
וימצא את מלך אשור נלחם
על לבנה כי שמע כי נסע
מלכיש וישמע אל תרהקה
מלך כוש לאמר הנה יצא
להלחם אתך וישב וישלח
מלאכים אל חזקיהו לאמר
כה תאמרון אל חזקיהו מלך
יהודה לאמר אל ישאך
אלהיך אשר אתה בטח בו
לאמר לא תנתן ירושלם ביד
מלך אשור הנה אתה שמעת

את אשר עשו מלכי אשור
לכל הארצות להחרימם ואתה
תנצל ההצילו אתם אלהי
הגוים אשר שחתו אבותי את
גוזן ואת חרן ורצף ובני עדן
אשר בתלאשר איו מלך חמת
ומלך ארפד ומלך לעיר ספרוים
הנע ועוה ויקח חזקיהו את
הספרים מיד המלאכים ויקראם
ויעל בית יהוה ויפרשהו
חזקיהו לפני יהוה
ויתפלל חזקיהו לפני יהוה
ויאמר יהוה אלהי ישראל
ישב הכרבים אתה הוא
האלהים לבדך לכל
ממלכות הארץ אתה
עשית את השמים ואת
הארץ הטה יהוה אזנך
ושמע פקח יהוה עיניך וראה
ושמע את דברי סנחריב אשר
שלחו לחרף אלהים חי אמנם
יהוה החריבו מלכי אשור את
הגוים ואת ארצם ונתנו את
אלהיהם באש כי לא אלהים
המה כי אם מעשה ידי אדם
עץ ואבן ויאבדום ועתה יהוה
אלהינו הושיענו נא מידו
וידעו כל ממלכות הארץ

ויספה ב פליטת בית יהודה וחבירו ◦ וחד ולא יוספה שוב אליו ◦

למימי ב למימי קדם ... למימי אבותיכם ◦ מלון ב ואבואה מלון ... במדבר ◦

נצים ג והנה שני אנשים עברים להשות גלים וחבירו ◦

כי אתה יהוה אלהים לבדך
וישלח ישעיהו בן אמוץ
אל חזקיהו לאמר כה אמר יהוה
אלהי ישראל אשר התפללת
אלי אל סנחרב מלך אשור
שמעתי זה הדבר אשר דבר
יהוה עליו בזה לך לעגה לך
בתולת בת ציון אחריך ראש
הניעה בת ירושלם את מי חרפת
וגדפת ועל מי הרימות קול
ותשא מרום עיניך על קדוש
ישראל ביד מלאכיך חרפת
אדני ותאמר ברב רכבי אני
עליתי מרום הרים ירכתי לבנון
ואכרת קומת ארזיו מבחור
ברשיו ואבואה מלון קצה
יער כרמלו אני קרתי ושתיתי
מים זרים ואחרב בכף פעמי
כל יארי מצור הלא שמעת
למרחוק אתה עשיתי למימי
קדם ויצרתיה עתה הביאתיה
ותהי להשאות גלים נצים ערים
בצרות וישביהן קצרי יד
חתו ויבשו היו עשב שדה
וירק דשא חציר גגות ושדפה
לפני קמה ושבתך וצאתך
ובאך ידעתי ואת התרגזך אלי
יען התרגזך אלי ושאננך עלה

באזני ושמתי חחי באפך
ומתגי בשפתיך והשבתיך
בדרך אשר באת בה וזה לך
האות אכול השנה ספיח
ובשנה השנית סחיש ובשנה
השלישית זרעו וקצרו
ונטעו כרמים ואכלו פרים
ויספה פליטת בית יהודה
הנשארה שרש למטה
ועשה פרי למעלה כי
מירושלם תצא שארית
ופליטה מהר ציון קנאת
יהוה (צבאות קרי) תעשה זאת
לכן כה אמר יהוה
אל מלך אשור לא יבא
אל העיר הזאת ולא יורה
שם חץ ולא יקדמנה מגן
ולא ישפך עליה סללה
בדרך אשר יבא בה ישוב
ואל העיר הזאת לא יבא
נאם יהוה וגנותי אל העיר
הזאת להושיעה למעני
ולמען דוד עבדי ויהי
בלילה ההוא ויצא מלאך
יהוה ויך במחנה אשור
מאה שמונים וחמשה אלף
וישכימו בבקר והנה כלם
פגרים מתים ויסע וילך

וישב סנחריב מלך אשור
וישב בנינוה ויהי הוא משתחוה
בית נסרך אלהיו ואדרמלך
ושראצר (בניו קרי) הכהו בחרב
והמה נמלטו ארץ אררט
וימלך אסרחדן בנו תחתיו

בימים ההם חלה חזקיהו
למות ויבא אליו ישעיהו בן
אמוץ הנביא ויאמר אליו
כה אמר יהוה צו לביתך כי
מת אתה ולא תחיה ויסב
את פניו אל הקיר ויתפלל
אל יהוה לאמר אנה יהוה
זכר נא את אשר התהלכתי
לפניך באמת ובלבב שלם
והטוב בעיניך עשיתי ויבך
חזקיהו בכי גדול
ויהי ישעיהו לא
יצא העיר התיכנה (חצר קרי) ודבר
יהוה היה אליו לאמר שוב
ואמרת אל חזקיהו נגיד
עמי כה אמר יהוה אלהי
דוד אביך שמעתי את
תפלתך ראיתי את דמעתך
הנני רפא לך ביום השלישי
תעלה בית יהוה והספתי
על ימיך חמש עשרה שנה

ועל מי ד הרימות קול וחבירו נשאת לא יקום

הרימות ג ועל מי וחבירו הרימות ימין צריו ◦ וישעיהו הרימותה כח ◦

והוספתי ד ג מל וחד חס על ימיך ואני תמיד איחל הוספתי וגדלתי ב ... ◦

ומכף מלך אשור אצילך ואת
העיר הזאת וגנותי על העיר
הזאת למעני ולמען דוד
עבדי ויאמר ישעיהו קחו
דבלת תאנים ויקחו וישימו
על השחין ויחי ויאמר חזקיהו
אל ישעיהו מה אות כי ירפא
יהוה לי ועליתי ביום השלישי
בית יהוה ויאמר ישעיהו זה
לך האות מאת יהוה כי יעשה
יהוה את הדבר אשר דבר
הלך הצל עשר מעלות אם
ישוב עשר מעלות ויאמר
יחזקיהו נקל לצל לנטות
עשר מעלות לא כי ישוב
הצל אחרנית עשר מעלות
ויקרא ישעיהו הנביא אל
יהוה וישב את הצל במעלות
אשר ירדה במעלות אחז
אחרנית עשר מעלות

בעת ההיא שלח בראדך
בלאדן בן בלאדן מלך בבל
ספרים ומנחה אל חזקיהו
כי שמע כי חלה חזקיהו
וישמע עליהם חזקיהו ויראם
את כל בית נכתה את הכסף
ואת הזהב ואת הבשמים
ואת שמן הטוב ואת בית
כליו ואת כל אשר נמצא
באוצרתיו לא היה דבר
אשר לא הראם חזקיהו
בביתו ובכל ממשלתו ויבא
ישעיהו הנביא אל המלך
חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו
האנשים האלה ומאין יבאו
אליך ויאמר חזקיהו מארץ
רחוקה באו מבבל ויאמר
מה ראו בביתך ויאמר
חזקיהו את כל אשר בביתי
ראו לא היה דבר אשר לא
הראיתם באצרתי ויאמר
ישעיהו אל חזקיהו שמע
דבר יהוה הנה ימים באים
ונשא כל אשר בביתך
ואשר אצרו אבתיך עד
היום הזה בבלה לא יותר
דבר אמר יהוה ומבניך אשר
יצאו ממך אשר תוליד יקח
והיו סריסים בהיכל מלך
בבל ויאמר חזקיהו אל
ישעיהו טוב דבר יהוה אשר
דברת ויאמר הלוא אם שלום
ואמת יהיה בימי ויתר דברי
חזקיהו וכל גבורתו ואשר
עשה את הברכה ואת התעלה
ויבא את המים העירה
הלא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה וישכב
חזקיהו עם אבתיו וימלך
מנשה בנו תחתיו

בן שתים עשרה שנה מנשה
במלכו וחמשים וחמש שנה
מלך בירושלם ושם אמו
חפצי בה ויעש הרע בעיני
יהוה כתועבת הגוים אשר
הוריש יהוה מפני בני ישראל
וישב ויבן את הבמות אשר
אבד חזקיהו אביו ויקם
מזבחת לבעל ויעש אשרה
כאשר עשה אחאב מלך
ישראל וישתחו לכל צבא
השמים ויעבד אתם ובנה
מזבחת בבית יהוה אשר
אמר יהוה בירושלם אשים
את שמי ויבן מזבחות לכל
צבא השמים בשתי חצרות
בית יהוה והעביר את בנו
באש ועונן ונחש ועשה אוב
וידענים הרבה לעשות הרע
בעיני יהוה להכעיס וישם
את פסל האשרה אשר עשה
בבית אשר אמר יהוה אל

דָּוִד וְאֶל־שְׁלֹמֹה בְנוֹ בַּבַּיִת הַזֶּה
וּבִירוּשָׁלַ͏ִם אֲשֶׁר בָּחַרְתִּי מִכֹּל
שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אָשִׂים אֶת־שְׁמִי
לְעוֹלָם׃ וְלֹא אֹסִיף לְהָנִיד רֶגֶל
יִשְׂרָאֵל מִן־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתִּי
לַאֲבוֹתָם רַק אִם־יִשְׁמְרוּ
לַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתִים
וּלְכָל־הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־צִוָּה אֹתָם
עַבְדִּי מֹשֶׁה׃ וְלֹא שָׁמֵעוּ
וַיַּתְעֵם מְנַשֶּׁה לַעֲשׂוֹת אֶת
הָרָע מִן־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִשְׁמִיד
יְהוָה מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיְדַבֵּר
יְהוָה בְּיַד־עֲבָדָיו הַנְּבִיאִים
לֵאמֹר׃ יַעַן אֲשֶׁר עָשָׂה מְנַשֶּׁה
מֶלֶךְ־יְהוּדָה הַתֹּעֵבוֹת הָאֵלֶּה
הֵרַע מִכֹּל אֲשֶׁר־עָשׂוּ הָאֱמֹרִי
אֲשֶׁר לְפָנָיו וַיַּחֲטִא גַם־אֶת
יְהוּדָה בְּגִלּוּלָיו׃
לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מֵבִיא
רָעָה עַל־יְרוּשָׁלַ͏ִם וִיהוּדָה
אֲשֶׁר כָּל־שֹׁמְעוֹ תִּצַּלְנָה
שְׁתֵּי אָזְנָיו׃ וְנָטִיתִי עַל
יְרוּשָׁלַ͏ִם אֵת קָו שֹׁמְרוֹן וְאֶת
מִשְׁקֹלֶת בֵּית אַחְאָב וּמָחִיתִי
אֶת־יְרוּשָׁלַ͏ִם כַּאֲשֶׁר־יִמְחֶה
אֶת־הַצַּלַּחַת מָחָה וְהָפַךְ עַל
פָּנֶיהָ׃ וְנָטַשְׁתִּי אֵת שְׁאֵרִית

נַחֲלָתִי וּנְתַתִּים בְּיַד אֹיְבֵיהֶם
וְהָיוּ לְבַז וְלִמְשִׁסָּה לְכָל
אֹיְבֵיהֶם׃ יַעַן אֲשֶׁר עָשׂוּ
אֶת־הָרַע בְּעֵינַי וַיִּהְיוּ מַכְעִסִים
אֹתִי מִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר יָצְאוּ
אֲבוֹתָם מִמִּצְרַיִם וְעַד הַיּוֹם
הַזֶּה׃ וְגַם דָּם נָקִי שָׁפַךְ מְנַשֶּׁה
הַרְבֵּה מְאֹד עַד אֲשֶׁר־מִלֵּא
אֶת־יְרוּשָׁלַ͏ִם פֶּה לָפֶה לְבַד
מֵחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר הֶחֱטִיא
אֶת־יְהוּדָה לַעֲשׂוֹת הָרַע
בְּעֵינֵי יְהוָה׃ וְיֶתֶר דִּבְרֵי
מְנַשֶּׁה וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה
וְחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא הֲלֹא
הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי
הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה׃ וַיִּשְׁכַּב
מְנַשֶּׁה עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר
בְּגַן־בֵּיתוֹ בְּגַן־עֻזָּא וַיִּמְלֹךְ
אָמוֹן בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃

בֶּן־עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה
אָמוֹן בְּמָלְכוֹ וּשְׁתַּיִם שָׁנִים
מָלַךְ בִּירוּשָׁלָ͏ִם וְשֵׁם אִמּוֹ
מְשֻׁלֶּמֶת בַּת־חָרוּץ מִן־יָטְבָה׃
וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה
כַּאֲשֶׁר עָשָׂה מְנַשֶּׁה אָבִיו׃
וַיֵּלֶךְ בְּכָל־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר־הָלַךְ
אָבִיו וַיַּעֲבֹד אֶת־הַגִּלֻּלִים

אֲשֶׁר עָבַד אָבִיו וַיִּשְׁתַּחוּ לָהֶם׃
וַיַּעֲזֹב אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָיו
וְלֹא הָלַךְ בְּדֶרֶךְ יְהוָה׃ וַיִּקְשְׁרוּ
עַבְדֵי־אָמוֹן עָלָיו וַיָּמִיתוּ אֶת
הַמֶּלֶךְ בְּבֵיתוֹ׃ וַיַּךְ עַם־הָאָרֶץ
אֵת כָּל־הַקֹּשְׁרִים עַל־הַמֶּלֶךְ
אָמוֹן וַיַּמְלִיכוּ עַם־הָאָרֶץ אֶת
יֹאשִׁיָּהוּ בְנוֹ תַּחְתָּיו׃ וְיֶתֶר
דִּבְרֵי אָמוֹן אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא
הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי
הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה׃ וַיִּקְבֹּר
אֹתוֹ בִּקְבֻרָתוֹ בְּגַן־עֻזָּא וַיִּמְלֹךְ
יֹאשִׁיָּהוּ בְנוֹ תַּחְתָּיו׃

בֶּן־שְׁמֹנֶה שָׁנָה יֹאשִׁיָּהוּ
בְמָלְכוֹ וּשְׁלֹשִׁים וְאַחַת שָׁנָה
מָלַךְ בִּירוּשָׁלָ͏ִם וְשֵׁם אִמּוֹ
יְדִידָה בַת־עֲדָיָה מִבָּצְקַת׃
וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה וַיֵּלֶךְ
בְּכָל־דֶּרֶךְ דָּוִד אָבִיו וְלֹא־סָר
יָמִין וּשְׂמֹאול׃

וַיְהִי בִּשְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה
לַמֶּלֶךְ יֹאשִׁיָּהוּ שָׁלַח הַמֶּלֶךְ
אֶת־שָׁפָן בֶּן־אֲצַלְיָהוּ בֶן־מְשֻׁלָּם
הַסֹּפֵר בֵּית יְהוָה לֵאמֹר׃ עֲלֵה
אֶל־חִלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל
וְיַתֵּם אֶת־הַכֶּסֶף הַמּוּבָא בֵּית

יהוה אשר אספו שמרי הסף
מאת העם: ויתנה על יד עשי
המלאכה המפקדים בבית
יהוה ויתנו אתו לעשי המלאכה
אשר בבית יהוה לחזק
בדק הבית: לחרשים ולבנים
ולגדרים ולקנות עצים ואבני
מחצב לחזק את הבית: אך לא
יחשב אתם הכסף הנתן על
ידם כי באמונה הם עשים:
ויאמר חלקיהו הכהן הגדול
על שפן הספר ספר התורה
מצאתי בבית יהוה ויתן
חלקיה את הספר אל שפן
ויקראהו: ויבא שפן הספר אל
המלך וישב את המלך דבר
ויאמר התיכו עבדיך את
הכסף הנמצא בבית ויתנהו
על יד עשי המלאכה המפקדים
בית יהוה: ויגד שפן הספר
למלך לאמר ספר נתן לי
חלקיה הכהן ויקראהו שפן
לפני המלך: ויהי כשמע המלך
את דברי ספר התורה ויקרע
את בגדיו: ויצו המלך את
חלקיה הכהן ואת אחיקם
בן שפן ואת עכבור בן מיכיה
ואת שפן הספר ואת עשיה

עבד המלך לאמר: לכו דרשו
את יהוה בעדי ובעד העם
ובעד כל יהודה על דברי
הספר הנמצא הזה כי גדולה
חמת יהוה אשר היא נצתה
בנו על אשר לא שמעו אבתינו
על דברי הספר הזה לעשות
ככל הכתוב עלינו: וילך
חלקיהו הכהן ואחיקם
ועכבור ושפן ועשיה אל
חלדה הנביאה אשת שלם
בן תקוה בן חרחס שמר
הבגדים והיא ישבת בירושלם
במשנה וידברו אליה: ותאמר
אליהם כה אמר יהוה אלהי
ישראל אמרו לאיש אשר
שלח אתכם אלי: כה אמר
יהוה הנני מביא רעה אל
המקום הזה ועל ישביו את
כל דברי הספר אשר קרא
מלך יהודה: תחת אשר עזבוני
ויקטרו לאלהים אחרים
למען הכעיסני בכל מעשה
ידיהם ונצתה חמתי במקום
הזה ולא תכבה: ואל מלך
יהודה השלח אתכם לדרש
את יהוה כה תאמרו אליו כה
אמר יהוה אלהי ישראל

הדברים אשר שמעת: יען
רך לבבך ותכנע מפני יהוה
בשמעך אשר דברתי על
המקום הזה ועל ישביו להיות
לשמה ולקללה ותקרע
את בגדיך ותבכה לפני וגם
אנכי שמעתי נאם יהוה: לכן
הנני אספך על אבתיך
ונאספת אל קברתיך בשלום
ולא תראינה עיניך בכל
הרעה אשר אני מביא על
המקום הזה וישבו את
המלך דבר: וישלח המלך
ויאספו אליו כל זקני יהודה
וירושלם: ויעל המלך בית
יהוה וכל איש יהודה וכל
ישבי ירושלם אתו והכהנים
והנביאים וכל העם למקטן
ועד גדול ויקרא באזניהם
את כל דברי ספר הברית
הנמצא בבית יהוה: ויעמד
המלך על העמוד ויכרת את
הברית לפני יהוה ללכת
אחר יהוה ולשמר מצותיו
ואת עדותיו ואת חקתיו בכל
לב ובכל נפש להקים את
דברי הברית הזאת הכתבים
על הספר הזה ויעמד כל העם

העם בבריתו ויצו המלך את
חלקיהו הכהן הגדול ואת
כהני המשנה ואת שמרי ה
הסף להוציא מהיכל יהוה
את כל הכלים העשוים
לבעל ולאשרה ולכל צבא
השמים וישרפם מחוץ
לירושלם בשדמות קדרון
ונשא את עפרם בית אל
והשבית את הכמרים אשר
נתנו מלכי יהודה ויקטר
בבמות בערי יהודה ומסבי
ירושלם ואת המקטרים
לבעל לשמש ולירח
ולמזלות ולכל צבא השמים
ויצא את האשרה מבית
יהוה מחוץ לירושלם אל
נחל קדרון וישרף אתה
בנחל קדרון וידק לעפר
וישלך את עפרה על קבר
בני העם ויתץ את בתי
הקדשים אשר בבית יהוה
אשר הנשים ארגות שם
בתים לאשרה ויבא את
כל הכהנים מערי יהודה
ויטמא את הבמות אשר קטרו
שמה הכהנים מגבע עד באר
שבע ונתץ את במות השערים

אשר פתח שער יהושע שר
העיר אשר על שמאול איש
בשער העיר אך לא יעלו כהני
הבמות אל מזבח יהוה בירושלם
כי אם אכלו מצות בתוך אחיהם
וטמא את התפת אשר בגי בני
הנם לבלתי להעביר איש
את בנו ואת בתו באש למלך
וישבת את הסוסים אשר נתנו
מלכי יהודה לשמש מבא
בית יהוה אל לשכת נתן מלך
הסריס אשר בפרורים ואת
מרכבות השמש שרף באש
ואת המזבחות אשר על
הגג עלית אחז אשר עשו מלכי
יהודה ואת המזבחות אשר
עשה מנשה בשתי חצרות
בית יהוה נתץ המלך וירץ
משם והשליך את עפרם אל
נחל קדרון ואת הבמות אשר
על פני ירושלם אשר מימין
להר המשחית אשר בנה
שלמה מלך ישראל לעשתרת
שקץ צידנים ולכמוש שקץ
מואב ולמלכם תועבת בני
עמון טמא המלך ושבר
את המצבות ויכרת את
האשרים וימלא את מקומם

עצמות אדם וגם את המזבח
אשר בבית אל הבמה אשר
עשה ירבעם בן נבט אשר
החטיא את ישראל גם את
המזבח ההוא ואת הבמה
נתץ וישרף את הבמה הדק
לעפר ושרף אשרה ויפן
יאשיהו וירא את הקברים
אשר שם בהר וישלח ויקח
את העצמות מן הקברים
וישרף על המזבח ויטמאהו
כדבר יהוה אשר קרא איש
האלהים אשר קרא את
הדברים האלה ויאמר מה
הציון הלז אשר אני ראה
ויאמרו אליו אנשי העיר
הקבר איש האלהים אשר
בא מיהודה ויקרא את
הדברים האלה אשר עשית
על המזבח בית אל ויאמר
הניחו לו איש אל ינע עצמתיו
וימלטו עצמתיו את עצמות
הנביא אשר בא משמרון וגם
את כל בתי הבמות אשר בערי
שמרון אשר עשו מלכי ישראל
להכעיס הסיר יאשיהו ויעש
להם ככל המעשים אשר
עשה בבית אל ויזבח את

כהני הבמות אשר שם על
המזבחות וישרף את עצמות
אדם עליהם וישב ירושלם
ויצו המלך את כל העם
לאמר עשו פסח ליהוה
אלהיכם ככתוב על ספר הברית
הזה כי לא נעשה כפסח
הזה מימי השפטים אשר
שפטו את ישראל וכל
ימי מלכי ישראל ומלכי
יהודה כי אם בשמנה
עשרה שנה למלך יאשיהו
נעשה הפסח הזה ליהוה
בירושלם וגם את האבות
ואת הידענים ואת התרפים
ואת הגללים ואת כל השקצים
אשר נראו בארץ יהודה
ובירושלם בער יאשיהו
למען הקים את דברי התורה
הכתבים על הספר אשר מצא
חלקיהו הכהן בית יהוה
וכמהו לא היה לפניו מלך
אשר שב אל יהוה בכל לבבו
ובכל נפשו ובכל מאדו ככל
תורת משה ואחריו לא קם
כמהו אך לא שב יהוה מחרון
אפו הגדול אשר חרה אפו
ביהודה על כל הכעסים

אשר הכעיסו מנשה ויאמר
יהוה גם את יהודה אסיר
מעל פני כאשר הסרתי את
ישראל ומאסתי את העיר
הזאת אשר בחרתי את
ירושלם ואת הבית אשר
אמרתי יהיה שמי שם
ויתר דברי יאשיהו וכל
אשר עשה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי
יהודה בימיו עלה פרעה
נכה מלך מצרים על מלך
אשור על נהר פרת וילך
המלך יאשיהו לקראתו
וימיתהו במגדו כראתו אתו
וירכבהו עבדיו מת ממגדו
ויבאהו ירושלם ויקברהו
בקברתו ויקח עם הארץ
את יהואחז בן יאשיהו
וימשחו אתו וימליכו אתו
תחת אביו

בן עשרים ושלש שנה
יהואחז במלכו ושלשה
חדשים מלך בירושלם ושם
אמו חמוטל בת ירמיהו
מלבנה ויעש הרע בעיני
יהוה ככל אשר עשו אבתיו
ויאסרהו פרעה נכה ברבלה

בארץ חמת במלך בירושלם
ויתן ענש על הארץ מאה
ככר כסף וככר זהב וימלך
פרעה נכה את אליקים בן
יאשיהו תחת יאשיהו אביו
ויסב את שמו יהויקים ואת
יהואחז לקח ויבא מצרים וימת
שם והכסף והזהב נתן יהויקים
לפרעה אך העריך את הארץ
לתת את הכסף על פי פרעה
איש כערכו נגש את הכסף
ואת הזהב את עם הארץ
לתת לפרעה נכה

בן עשרים וחמש שנה
יהויקים במלכו ואחת
עשרה שנה מלך בירושלם
ושם אמו זבידה בת פדיה
מן רומה ויעש הרע בעיני
יהוה ככל אשר עשו אבתיו
בימיו עלה נבכדנאצר מלך
בבל ויהי לו יהויקים עבד
שלש שנים וישב וימרד בו
וישלח יהוה בו את גדודי
כשדים ואת גדודי ארם ואת
גדודי מואב ואת גדודי בני עמון
וישלחם ביהודה להאבידו כדבר
יהוה אשר דבר ביד עבדיו
הנביאים אך על פי יהוה

104

היתה ביהודה להסיר מעל
פניו בחטאת מנשה ככל
אשר עשה וגם דם הנקי אשר
שפך וימלא את ירושלם דם
נקי ולא אבה יהוה לסלח
ויתר דברי יהויקים וכל אשר
עשה הלא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי
יהודה וישכב יהויקים עם
אבתיו וימלך יהויכין בנו
תחתיו ולא הסיף עוד מלך
מצרים לצאת מארצו כי
לקח מלך בבל מנחל מצרים
עד נהר פרת כל אשר היתה
למלך מצרים

בן שמנה עשרה שנה יהויכין
במלכו ושלשה חדשים מלך
בירושלם ושם אמו נחשתא
בת אלנתן מירושלם ויעש
הרע בעיני יהוה ככל אשר
עשה אביו בעת ההיא עלה
עבדי נבכדנאצר מלך בבל
ירושלם ותבא העיר במצור
ויבא נבכדנאצר מלך בבל
על העיר ועבדיו צרים עליה
ויצא יהויכין מלך יהודה על
מלך בבל הוא ואמו ועבדיו

ושריו וסריסיו ויקח אתו
מלך בבל בשנת שמנה
למלכו ויוצא משם את כל
אוצרות בית יהוה ואוצרות
בית המלך ויקצץ את כל
כלי הזהב אשר עשה
שלמה מלך ישראל בהיכל
יהוה כאשר דבר יהוה
והגלה את כל ירושלם ואת
כל השרים ואת כל גבורי
החיל עשרה אלפים גולה
וכל החרש והמסגר לא
נשאר זולת דלת עם הארץ
ויגל את יהויכין בבלה ואת
אם המלך ואת נשי המלך
ואת סריסיו ואת אולי
הארץ הוליך גולה
מירושלם בבלה ואת כל
אנשי החיל שבעת אלפים
והחרש והמסגר אלף הכל
גבורים עשי מלחמה
ויביאם מלך בבל גולה
בבלה וימלך מלך בבל את
מתניה דדו תחתיו ויסב
את שמו צדקיהו
בן עשרים ואחת שנה צדקיהו
במלכו ואחת עשרה שנה
מלך בירושלם ושם אמו

חמיטל בת ירמיהו מלבנה
ויעש הרע בעיני יהוה ככל
אשר עשה יהויקים כי
על אף יהוה היתה בירושלם
וביהודה עד השלכו אתם
מעל פניו וימרד צדקיהו
במלך בבל
ויהי בשנת התשיעית
למלכו בחדש העשירי
בעשור לחדש בא נבכדנאצר
מלך בבל הוא וכל חילו על
ירושלם ויחן עליה ויבנו עליה
דיק סביב ותבא העיר במצור
עד עשתי עשרה שנה
למלך צדקיהו בתשעה
לחדש ויחזק הרעב בעיר
ולא היה לחם לעם הארץ
ותבקע העיר וכל אנשי
המלחמה הלילה דרך
שער בין החמתים אשר
על גן המלך וכשדים על
העיר סביב וילך דרך
הערבה וירדפו חיל כשדים
אחר המלך וישגו אתו
בערבות ירחו וכל חילו נפצו
מעליו ויתפשו את המלך
ויעלו אתו אל מלך בבל
רבלתה וידברו אתו משפט

עשרת קרי
אילי קרי
חמוטל קרי

ל̇ כת̇ [illegible] ביד אויב חומת ואויב שבר

צפניהו ב̇ ואת צפניהו כהן משנה בשלח אליו המלך צדקיהו

ויאזניהו ב̇ בן המעכתי דמלכי ושבעים איש מזקני בית ישראל

ואת בני צדקיהו שחטו לעיניו
ואת עיני צדקיהו עור ויאסרהו
בנחשתים ויבאהו בבל.

ובחדש החמישי
בשבעה לחדש היא שנת
תשע עשרה שנה למלך
נבכדנאצר מלך בבל בא
נבוזראדן רב טבחים עבד
מלך בבל ירושלם וישרף
את בית יהוה ואת בית המלך
ואת כל בתי ירושלם ואת
כל בית גדול שרף באש
ואת חומת ירושלם סביב
נתצו כל חיל כשדים אשר
רב טבחים ואת יתר העם
הנשארים בעיר ואת הנפלים
אשר נפלו על המלך בבל
ואת יתר ההמון הגלה
נבוזראדן רב טבחים.
ומדלת הארץ השאיר רב
טבחים לכרמים וליגבים
ואת עמודי הנחשת אשר
בית יהוה ואת המכנות ואת
ים הנחשת אשר בבית יהוה
שברו כשדים וישאו את
נחשתם בבלה ואת הסירות
ואת היעים ואת המזמרות
ואת הכפות ואת כל כלי

הנחשת אשר ישרתו בם
לקחו ואת המחתות ואת
המזרקות אשר זהב זהב
ואשר כסף כסף לקח רב
טבחים העמודים שנים הים
האחד והמכנות אשר עשה
שלמה לבית יהוה לא היה
משקל לנחשת כל הכלים
האלה שמנה עשרה אמה
קומת העמוד האחד וכתרת
עליו נחשת וקומת הכתרת
שלש אמה ושבכה ורמנים
על הכתרת סביב הכל
נחשת וכאלה לעמוד השני
על השבכה ויקח רב טבחים
את שריה כהן הראש ואת
צפניהו כהן משנה ואת
שלשת שמרי הסף ומן
העיר לקח סריס אחד אשר
הוא פקיד על אנשי המלחמה
וחמשה אנשים מראי פני
המלך אשר נמצאו בעיר ואת
הספר שר הצבא המצבא
את עם הארץ וששים איש
מעם הארץ הנמצאים בעיר
ויקח אתם נבוזראדן רב
טבחים וילך אתם על מלך
בבל רבלתה ויך אתם מלך בבל

וימתם ברבלה בארץ חמת
ויגל יהודה מעל אדמתו. והעם
הנשאר בארץ יהודה אשר
השאיר נבוכדנאצר מלך בבל
ויפקד עליהם את גדליהו
בן אחיקם בן שפן וישמעו כל
שרי החילים המה והאנשים
כי הפקיד מלך בבל את גדליהו
ויבאו אל גדליהו המצפה
וישמעאל בן נתניה ויוחנן
בן קרח ושריה בן תנחמת
הנטפתי ויאזניהו בן המעכתי
המה ואנשיהם וישבע להם
גדליהו ולאנשיהם ויאמר
להם אל תיראו מעבדי הכשדים
שבו בארץ ועבדו את מלך
בבל וייטב לכם.

ויהי בחדש השביעי בא
ישמעאל בן נתניה בן
אלישמע מזרע המלוכה
ועשרה אנשים אתו ויכו
את גדליהו וימת ואת
היהודים ואת הכשדים
אשר היו אתו במצפה ויקמו
כל העם מקטן ועד גדול
ושרי החילים ויבאו מצרים
כי יראו מפני כשדים.
ויהי בשלשים ושבע

שנה לגלות יהויכין מלך יהודה
בשנים עשר חדש בעשרים
ושבעה לחדש נשא אויל
מרדך מלך בבל בשנת מלכו
את ראש יהויכין מלך יהודה
מבית כלא וידבר אתו טבות
ויתן את כסאו מעל כסא
המלכים אשר אתו בבבל
ושנא את בגדי כלאו ואכל
לחם תמיד לפניו כל ימי
חייו וארחתו ארחת תמיד
נתנה לו מאת המלך דבר
יום ביומו כל ימי חיו

סכום הפסוקים שלספר
אלף וחמש מאות ושלשים
וששה :

חזון ישעיהו בן אמוץ אשר
חזה על יהודה וירושלם ס
בימי עזיהו יותם אחז יחזקיהו
מלכי יהודה שמעו שמים
והאזיני ארץ כי יהוה דבר
בנים גדלתי ורוממתי והם
פשעו בי ידע שור קנהו
וחמור אבוס בעליו ישראל
לא ידע עמי לא התבונן הוי
גוי חטא עם כבד עון זרע
מרעים בנים משחיתים עזבו
את יהוה נאצו את קדוש
ישראל נזרו אחור על מה
תכו עוד תוסיפו סרה כל
ראש לחלי וכל לבב דוי
מכף רגל ועד ראש אין בו
מתם פצע וחבורה ומכה טריה
לא זרו ולא חבשו ולא רככה
בשמן ארצכם שממה ס
עריכם שרפות אש אדמתכם
לנגדכם זרים אכלים אתה
ושממה כמהפכת זרים ס
ונותרה בת ציון כסכה בכרם
כמלונה במקשה כעיר ס
נצורה לולי יהוה צבאות
הותיר לנו שריד כמעט
כסדם היינו לעמרה דמינו

שמעו דבר יהוה קציני סדם
האזינו תורת אלהינו עם עמרה
למה לי רב זבחיכם יאמר יהוה
שבעתי עלות אילים וחלב
מריאים ודם פרים וכבשים
ועתודים לא חפצתי כי תבאו
לראות פני מי בקש זאת
מידכם רמס חצרי לא תוסיפו
הביא מנחת שוא קטרת ס
תועבה היא לי חדש ושבת
קרא מקרא לא אוכל און
ועצרה חדשיכם ומועדיכם
שנאה נפשי היו עלי לטרח
נלאיתי נשא ובפרשכם כפיכם
אעלים עיני מכם גם כי תרבו
תפלה אינני שמע ידיכם דמים
מלאו רחצו הזכו הסירו רע
מעלליכם מנגד עיני חדלו
הרע למדו היטב דרשו
משפט אשרו חמוץ שפטו
יתום ריבו אלמנה
לכו נא ונוכחה יאמר יהוה
אם יהיו חטאיכם כשנים
כשלג ילבינו אם יאדימו
כתולע כצמר יהיו אם תאבו
ושמעתם טוב הארץ תאכלו ס
ואם תמאנו ומריתם
חרב תאכלו כי פי יהוה דבר

איכה היתה לזונה קריה
נאמנה מלאתי משפט צדק
ילין בה ועתה מרצחים
כספך היה לסיגים סבאך
מהול במים שריך סוררים
וחברי גנבים כלו אהב שחד
ורדף שלמנים יתום לא ישפטו
וריב אלמנה לא יבוא אליהם
לכן נאם האדון יהוה
צבאות אביר ישראל הוי
אנחם מצרי ואנקמה מאויבי

ואסירה ג̇ ומי יתן את חעם הזה אעבירה נא ואסירה כל בדיליך ס

בצור ג̇ דגש̇ והכית בצור בוא בצורי לעד ס ואיש מלחמה ב̇ ויען אחד מהנערים גבור ס

כל ספרא על בית ועל בית בר מן ב̇ אל בית לכו כה אמר יהוה והלכו עמים ס

ואשיבה ידי עליך ואצרף כבר
סיגיך ואסירה כל בדיליך׃
ואשיבה שפטיך כבראשנה
ויעציך כבתחלה אחרי כן
יקרא לך עיר הצדק קריה
נאמנה׃ ציון במשפט תפדה
ושביה בצדקה׃ ושבר פשעים
וחטאים יחדו ועזבי יהוה
יכלו׃ כי יבשו מאילים אשר
חמדתם ותחפרו מהגנות
אשר בחרתם׃ כי תהיו כאלה
נבלת עלה וכגנה אשר מים
אין לה׃ והיה החסן לנערת
ופעלו לניצוץ ובערו שניהם
יחדו ואין מכבה׃
הדבר אשר חזה ישעיהו בן
אמוץ על יהודה וירושלם׃
והיה באחרית הימים נכון
יהיה הר בית יהוה בראש
ההרים ונשא מגבעות ונהרו
אליו כל הגוים׃ והלכו עמים
רבים ואמרו לכו ונעלה
אל הר יהוה אל בית אלהי
יעקב וירנו מדרכיו ונלכה
בארחתיו כי מציון תצא
תורה ודבר יהוה מירושלם׃
ושפט בין הגוים והוכיח לעמים
רבים וכתתו חרבותם לאתים

וחניתותיהם למזמרות לא
ישא גוי אל גוי חרב ולא
ילמדו עוד מלחמה׃
בית יעקב לכו ונלכה באור
יהוה׃ כי נטשתה עמך בית
יעקב כי מלאו מקדם ועננים
כפלשתים ובילדי נכרים
ישפיקו׃ ותמלא ארצו כסף
וזהב ואין קצה לאצרתיו
ותמלא ארצו סוסים ואין
קצה למרכבתיו׃ ותמלא
ארצו אלילים למעשה ידיו
ישתחוו לאשר עשו אצבעתיו׃
וישח אדם וישפל איש
ואל תשא להם׃ בוא בצור
והטמן בעפר מפני פחד יהוה
ומהדר גאנו׃ עיני גבהות
אדם שפל ושח רום אנשים
ונשגב יהוה לבדו ביום
ההוא׃
כי יום ליהוה צבאות על כל
גאה ורם ועל כל נשא
ושפל׃ ועל כל ארזי הלבנון
הרמים והנשאים ועל כל
אלוני הבשן׃ ועל כל ההרים
הרמים ועל כל הגבעות
הנשאות׃ ועל כל מגדל
גבה ועל כל חומה בצורה׃

ועל כל אניות תרשיש ועל
כל שכיות החמדה׃ ושח
גבהות האדם ושפל רום
אנשים ונשגב יהוה לבדו
ביום ההוא׃ והאלילים כליל
יחלף׃ ובאו במערות צרים
ובמחלות עפר מפני פחד
יהוה ומהדר גאונו בקומו
לערץ הארץ׃ ביום ההוא
ישליך האדם את אלילי
כספו ואת אלילי זהבו
אשר עשו לו להשתחות
לחפר פרות ולעטלפים׃ לבוא
בנקרות הצרים ובסעפי
הסלעים מפני פחד יהוה
ומהדר גאונו בקומו לערץ
הארץ׃ חדלו לכם מן האדם
אשר נשמה באפו כי במה
נחשב הוא׃
כי הנה האדון יהוה צבאות
מסיר מירושלם ומיהודה
משען ומשענה כל משען
לחם וכל משען מים׃ גבור
ואיש מלחמה שופט ונביא
וקסם וזקן׃ שר חמשים ונשוא
פנים ויועץ וחכם חרשים
ונבון לחש׃ ונתתי נערים
שריהם ותעלולים ימשלו

אל הר יו̇ ומשה היה רעה ... ויהי נכון ... לבעלה שלחו ... במראות אלהים והלכו וחבירו ... וכל אל הר הכרמל ... ס

יחלף ד̇ וחס והאלילים כליל בבקר כחציר ... על פני יחלף אם יחלף ויסגיר ס

ויעשה לו ה̇ במשפט הזה לדעת מה כאשר עשה כן כי לא פרש כי גמול ידיו ס

נאם אדני יהוה צבאות ד̇ מלכם תדכאו הנני מביא עליך פחד הנני אליך ידון תיסרך רעתך ס

לבד מן השהרנים והנטופות ל̇ב̇ ס הנטפות והשירות אם ג̇ ס

בם ונגש העם איש באיש ו
ואיש ברעהו ירהבו הנער
בזקן והנקלה בנכבד כי יתפש
איש באחיו בית אביו שמלה
לכה קצין תהיה לנו והמכשלה
הזאת תחת ידך ישא ביום
ההוא לאמר לא אהיה ו
חבש ובביתי אין לחם ואין
שמלה לא תשימני קצין
עם כי כשלה ירושלם כי
ויהודה נפל כי לשונם
ומעלליהם אל יהוה למרות
עני כבודו הכרת פניהם
ענתה בם וחטאתם כסדם
הגידו לא כחדו אוי לנפשם
כי גמלו להם רעה אמרו
צדיק כי טוב כי פרי
מעלליהם יאכלו אוי
לרשע רע כי גמול ידיו
יעשה לו עמי נגשיו מעולל
ונשים משלו בו עמי
מאשריך מתעים ודרך
ארחתיך בלעו

נצב לריב יהוה ועמד לדין
עמים יהוה במשפט יבוא
עם זקני עמו ושריו ואתם
בערתם הכרם גזלת העני

בבתיכם מה לכם תדכאו עמי
ופני עניים תטחנו נאם
אדני יהוה צבאות
ויאמר יהוה יען כי
גבהו בנות ציון ותלכנה
נטוות גרון ומשקרות עינים
הלוך וטפף תלכנה וברגליהם
תעכסנה ושפח אדני קדקד
בנות ציון ויהוה פתהן יערה
ביום ההוא יסיר
אדני את תפארת העכסים
והשביסים והשהרנים
הנטפות והשירות והרעלות
הפארים והצעדות והקשרים
ובתי הנפש והלחשים
הטבעות ונזמי האף
המחלצות והמעטפות
והמטפחות והחריטים
והגלינים והסדינים והצניפות
והרדידים והיה תחת בשם
מק יהיה ותחת חגורה נקפה
ותחת מעשה מקשה קרחה
ותחת פתיגיל מחגרת שק
כי תחת יפי מתיך בחרב יפלו
וגבורתך במלחמה ואנו
ואבלו פתחיה ונקתה לארץ
תשב והחזיקו שבע נשים
באיש אחד ביום ההוא

לאמר לחמנו נאכל ושמלתנו
נלבש רק יקרא שמך
עלינו אסף חרפתנו
ביום ההוא יהיה צמח
יהוה לצבי ולכבוד ופרי
הארץ לגאון ולתפארת
לפליטת ישראל והיה
הנשאר בציון והנותר
בירושלם קדוש יאמר
לו כל הכתוב לחיים
בירושלם אם רחץ אדני
את צאת בנות ציון ואת
דמי ירושלם ידיח מקרבה
ברוח משפט וברוח בער
וברא יהוה על כל מכון
הר ציון ועל מקראה ענן
יומם ועשן ונגה אש להבה
לילה כי על כל כבוד חפה
וסכה תהיה לצל יומם
מחרב ולמחסה ולמסתור
מזרם וממטר

אשירה נא לידידי שירת
דודי לכרמו כרם היה לידידי
בקרן בן שמן ויעזקהו
ויסקלהו ויטעהו שרק
ויבן מגדל בתוכו וגם יקב
חצב בו ויקו לעשות ענבים

לדין ג̇ חמ̇ נ̇צב לריב ואל הארץ לדין עמו ולא יוכל לדין ס

וברוח ד̇ וברוח אפיך וברוח בער וברוח שפתיו וברוח פיו כל צבאם ס

ואת דמי ב̇ אם רחץ את דמי ... אדני ס

ויעש באשים׃ ועתה יושב
ירושלם ואיש יהודה שפטו
נא ביני ובין כרמי׃ מה לעשות
עוד לכרמי ולא עשיתי בו
מדוע קויתי לעשות ענבים
ויעש באשים׃ ועתה אודיעה
נא אתכם את אשר אני
עשה לכרמי הסר משוכתו
והיה לבער פרץ גדרו והיה
למרמס׃ ואשיתהו בתה לא
יזמר ולא יעדר ועלה
שמיר ושית ועל העבים
אצוה מהמטיר עליו מטר׃
כי כרם יהוה צבאות בית
ישראל ואיש יהודה נטע
שעשועיו ויקו למשפט
והנה משפח לצדקה והנה
צעקה׃
הוי מגיעי בית בבית שדה
בשדה יקריבו עד אפס
מקום והושבתם לבדכם
בקרב הארץ׃ באזני יהוה
צבאות אם לא בתים רבים
לשמה יהיו גדלים וטובים
מאין יושב׃ כי עשרת צמדי
כרם יעשו בת אחת וזרע
חמר יעשה איפה׃
הוי משכימי בבקר

שכר ירדפו מאחרי בנשף
יין ידליקם׃ והיה כנור ונבל
תף וחליל ויין משתיהם
ואת פעל יהוה לא יביטו
ומעשה ידיו לא ראו׃ לכן
גלה עמי מבלי דעת וכבודו
מתי רעב והמונו צחה צמא׃
לכן הרחיבה שאול נפשה
ופערה פיה לבלי חק וירד
הדרה והמונה ושאונה
ועלז בה׃ וישח אדם וישפל
איש ועיני גבהים תשפלנה׃
ויגבה יהוה צבאות במשפט
והאל הקדוש נקדש
בצדקה׃ ורעו כבשים כדברם
וחרבות מחים גרים יאכלו׃
הוי משכי העון
בחבלי השוא וכעבות
העגלה חטאה׃ האמרים
ימהר יחישה מעשהו למען
נראה ותקרב ותבואה עצת
קדוש ישראל ונדעה׃

הוי האמרים לרע טוב
ולטוב רע שמים חשך
לאור ואור לחשך שמים
מר למתוק ומתוק למר׃
הוי חכמים בעיניהם

ונגד פניהם נבנים׃ הוי
גבורים לשתות יין ואנשי
חיל למסך שכר׃ מצדיקי
רשע עקב שחד וצדקת
צדיקים יסירו ממנו׃

לכן כאכל קש לשון אש
וחשש להבה ירפה שרשם
כמק יהיה ופרחם כאבק
יעלה כי מאסו את תורת
יהוה צבאות ואת אמרת
קדוש ישראל נאצו׃ על כן
חרה אף יהוה בעמו ויט
ידו עליו ויכהו וירגזו ההרים
ותהי נבלתם כסוחה בקרב
חוצות בכל זאת לא שב
אפו ועוד ידו נטויה׃ ונשא
נס לגוים מרחוק ושרק
לו מקצה הארץ והנה
מהרה קל יבוא׃ אין עיף
ואין כושל בו לא ינום ולא
יישן ולא נפתח אזור חלציו
ולא נתק שרוך נעליו׃ אשר
חציו שנונים וכל קשתתיו
דרכות פרסות סוסיו כצר
נחשבו וגלגליו כסופה׃
שאגה לו כלביא ושאג
ככפירים וינהם ויאחז טרף

ויפליט ואין מציל וינהם עליו
ביום ההוא כנהמת ים ונבט
לארץ והנה חשך צר ואור
חשך בעריפיה
בשנת מות המלך עזיהו ואר
ואראה את אדני ישב על
כסא רם ונשא ושוליו מלאים
את ההיכל שרפים עמדים
ממעל לו שש כנפים שש
כנפים לאחד בשתים יכסה
פניו ובשתים יכסה רגליו
ובשתים יעופף וקרא זה
אל זה ואמר קדוש קדוש
קדוש יהוה צבאות מלא כל
הארץ כבודו וינעו אמות
הספים מקול הקורא והבית
ימלא עשן ואמר אוי לי כי
נדמיתי כי איש טמא שפתים
אנכי ובתוך עם טמא שפתים
אנכי ישב כי את המלך יהוה
צבאות ראו עיני ויעף אלי
אחד מן השרפים ובידו
רצפה במלקחים לקח מעל
המזבח ויגע על פי ויאמר
הנה נגע זה על שפתיך וסר
עונך וחטאתך תכפר
ואשמע את קול אדני אמר
את מי אשלח ומי ילך לנו

ואמר הנני שלחני ויאמר
לך ואמרת לעם הזה שמעו
שמוע ואל תבינו וראו ראו
ואל תדעו השמן לב העם
הזה ואזניו הכבד ועיניו
השע פן יראה בעיניו
ובאזניו ישמע ולבבו יבין
ושב ורפא לו ואמר עד מתי
אדני ויאמר עד אשר אם
שאו ערים מאין יושב
ובתים מאין אדם והאדמה
תשאה שממה ורחק יהוה
את האדם ורבה העזובה
בקרב הארץ ועוד בה
עשריה ושבה והיתה
לבער כאלה וכאלון אשר
בשלכת מצבת בם זרע
קדש מצבתה
ויהי בימי אחז בן יותם בן
עזיהו מלך יהודה עלה
רצין מלך ארם ופקח בן
רמליהו מלך ישראל
ירושלם למלחמה עליה
ולא יכל להלחם עליה ויגד
לבית דוד לאמר נחה ארם
על אפרים וינע לבבו ולבב
עמו כנוע עצי יער מפני
רוח ויאמר

יהוה אל ישעיהו צא נא
לקראת אחז אתה ושאר
ישוב בנך אל קצה תעלת
הברכה העליונה אל מסלת
שדה כובס ואמרת אליו
השמר והשקט אל תירא
ולבבך אל ירך משני זנבות
האודים העשנים האלה
בחרי אף רצין וארם ובן
רמליהו יען כי יעץ עליך
ארם רעה אפרים ובן רמליהו
לאמר נעלה ביהודה ונקיצנה
ונבקענה אלינו ונמליך מלך
בתוכה את בן טבאל

כה אמר אדני יהוה לא תקום
ולא תהיה כי ראש ארם
דמשק וראש דמשק רצין
ובעוד ששים וחמש שנה
יחת אפרים מעם וראש
אפרים שמרון וראש שמרון
בן רמליהו אם לא תאמינו
כי לא תאמנו
ויוסף יהוה דבר אל אחז
לאמר שאל לך אות מעם
יהוה אלהיך העמק שאלה
או הגבה למעלה ויאמר
אחז לא אשאל ולא אנסה

מאוס ג ב חס וחד מל חמאה ודבש כי בטרם
כי אנס מאס וחד כחי ומאוס

ובחור ג ב חס וחד מל ובחר אותי מכל שבטי
חמאה ודבש כי בטרם ידע

לאט ב לאט לנער לאבשלום ההלכים לאט
עצו ב וחס שומו לכם עליה עצו עצה

את יהוה ויאמר שמעו נא
בית דוד המעט מכם הלאות
אנשים כי תלאו גם את אלהי
לכן יתן אדני הוא לכם אות
הנה העלמה הרה וילדת
בן וקראת שמו עמנו אל
חמאה ודבש יאכל לדעתו
מאוס ברע ובחור בטוב
כי בטרם ידע הנער מאס
ברע ובחר בטוב תעזב
האדמה אשר אתה קץ מפני
שני מלכיה יביא יהוה עליך
ועל עמך ועל בית אביך
ימים אשר לא באו למיום
סור אפרים מעל יהודה את
מלך אשור
והיה ביום ההוא ישרק
יהוה לזבוב אשר בקצה
יארי מצרים ולדבורה אשר
בארץ אשור ובאו ונחו
כלם בנחלי הבתות ובנקיקי
הסלעים ובכל הנעצוצים
ובכל הנהללים ביום ההוא
יגלח אדני בתער השכירה
בעברי נהר במלך אשור
את הראש ושער הרגלים
וגם את הזקן תספה
והיה ביום ההוא יחיה איש

עגלת בקר ושתי צאן והיה
מרב עשות חלב יאכל חמאה
כי חמאה ודבש יאכל כל
הנותר בקרב הארץ
והיה ביום ההוא יהיה
כל מקום אשר יהיה שם
אלף גפן באלף כסף לשמיר
ולשית יהיה בחצים ובקשת
יבוא שמה כי שמיר ושית
תהיה כל הארץ וכל ההרים
אשר במעדר יעדרון לא
תבוא שמה יראת שמיר
ושית והיה למשלח שור
ולמרמס שה
ויאמר יהוה אלי קח לך גליון
גדול וכתב עליו בחרט
אנוש למהר שלל חש בז
ואעידה לי עדים נאמנים
את אוריה הכהן ואת זכריהו
בן יברכיהו ואקרב אל
הנביאה ותהר ותלד בן
ויאמר יהוה אלי
קרא שמו מהר שלל חש
בז כי בטרם ידע הנער
קרא אביו ואמי ישא את
חיל דמשק ואת שלל
שמרון לפני מלך אשור
ויסף יהוה דבר אלי

עוד לאמר יען כי מאס
העם הזה את מי השלח
ההלכים לאט ומשוש
את רצין ובן רמליהו ולכן
הנה אדני מעלה עליהם
את מי הנהר העצומים
והרבים את מלך אשור
ואת כל כבודו ועלה על
כל אפיקיו והלך על כל
גדותיו וחלף ביהודה
שטף ועבר עד צואר יגיע
והיה מטות כנפיו מלא
רחב ארצך עמנו אל
רעו עמים וחתו
והאזינו כל מרחקי ארץ
התאזרו וחתו התאזרו
וחתו עצו עצה ותפר דברו
דבר ולא יקום כי עמנו אל
כי כה אמר יהוה אלי
כחזקת היד ויסרני מלכת
בדרך העם הזה לאמר
לא תאמרון קשר לכל
אשר יאמר העם הזה
קשר ואת מוראו לא
תיראו ולא תעריצו את
יהוה צבאות אתו תקדישו
והוא מוראכם והוא מעריצכם
והיה למקדש ולאבן נגף

ולצור מכשול לשני בתי
ישראל לפח ולמוקש
ליושב ירושלם וכשלו
בם רבים ונפלו ונשברו
ונוקשו ונלכדו
צור תעודה חתום תורה
בלמדי וחכיתי ליהוה
המסתיר פניו מבית יעקב
וקויתי לו הנה אנכי
והילדים אשר נתן לי יהוה
לאתות ולמופתים בישראל
מעם יהוה צבאות השכן
בהר ציון וכי
יאמרו אליכם דרשו אל
האבות ואל הידענים
המצפצפים והמהגים
הלוא עם אל אלהיו ידרש
בעד החיים אל המתים
לתורה ולתעודה אם לא
יאמרו כדבר הזה אשר
אין לו שחר ועבר בה
נקשה ורעב והיה כי ירעב
והתקצף וקלל במלכו
ובאלהיו ופנה למעלה ואל
ארץ יביט והנה צרה
וחשכה מעוף צוקה ואפלה
מנדח כי לא מועף לאשר
מוצק לה כעת הראשון

הקל ארצה זבלון וארצה
נפתלי והאחרון הכביד
דרך הים עבר הירדן
גליל הגוים העם ההלכים
בחשך ראו אור גדול
ישבי בארץ צלמות אור
נגה עליהם הרבית הגוי
לא הגדלת השמחה שמחו
לפניך כשמחת בקציר
כאשר יגילו בחלקם שלל
כי את על סבלו ואת מטה
שכמו שבט הנגש בו
החתת כיום מדין כי כל
סאון סאן ברעש ושמלה
מגוללה בדמים והיתה
לשרפה מאכלת אש כי
ילד ילד לנו בן נתן לנו
ותהי המשרה על שכמו
ויקרא שמו פלא יועץ
אל גבור אביעד שר
שלום לםרבה המשרה
ולשלום אין קץ על כסא
דוד ועל ממלכתו להכין
אתה ולסעדה במשפט
ובצדקה מעתה ועד עולם
קנאת יהוה צבאות
תעשה זאת
דבר שלח אדני ביעקב

ונפל בישראל וידעו העם
כלו אפרים ויושב שמרון
בגאוה ובגדל לבב לאמר
לבנים נפלו וגזית נבנה
שקמים גדעו וארזים
נחליף וישגב יהוה את
צרי רצין עליו ואת איביו
יסכסך ארם מקדם ופלשתים
מאחור ויאכלו את ישראל
בכל פה בכל זאת לא שב
אפו ועוד ידו נטויה והעם
לא שב עד המכהו ואת
יהוה צבאות לא דרשו
ויכרת יהוה מישראל
ראש וזנב כפה ואגמון
יום אחד זקן ונשוא פנים
הוא הראש ונביא מורה
שקר הוא הזנב ויהיו
מאשרי העם הזה מתעים
ומאשריו מבלעים על
כן על בחוריו לא ישמח
אדני ואת יתמיו ואת
אלמנותיו לא ירחם כי כלו
חנף ומרע וכל פה דבר
נבלה בכל זאת לא שב
אפו ועוד ידו נטויה כי
בערה כאש רשעה שמיר
ושית תאכל ותצת בסבכי

היער ויתאבכו גאות עשן
בעברת יהוה צבאות נעתם
ארץ ויהי העם כמאכלת אש
איש אל אחיו לא יחמלו
ויגזר על ימין ורעב ויאכל
על שמאול ולא שבעו
איש בשר זרעו יאכלו
מנשה את אפרים ואפרים
את מנשה יחדו המה על
יהודה בכל זאת לא שב
אפו ועוד ידו נטויה
הוי החקקים חקקי
און ומכתבים עמל כתבו
להטות מדין דלים ולגזל
משפט עניי עמי להיות
אלמנות שללם ואת יתומים
יבזו ומה תעשו ליום פקדה
ולשואה ממרחק תבוא
על מי תנוסו לעזרה ואנה
תעזבו כבודכם בלתי כרע
תחת אסיר ותחת הרוגים
יפלו בכל זאת לא שב אפו
ועוד ידו נטויה
הוי אשור שבט אפי ומטה
הוא בידם זעמי בגוי חנף
אשלחנו ועל עם עברתי
אצונו לשלל שלל ולבז
בז ולשימו מרמס כחמר

חוצות והוא לא כן ידמה
ולבבו לא כן יחשב כי
להשמיד בלבבו ולהכרית
גוים לא מעט כי יאמר
הלא שרי יחדו מלכים
הלא ככרכמיש כלנו אם
לא כארפד חמת אם לא
כדמשק שמרון כאשר
מצאה ידי לממלכת
האליל ופסיליהם מירושלם
ומשמרון הלא כאשר
עשיתי לשמרון ולאליליה
כן אעשה לירושלם
ולעצביה
והיה כי יבצע אדני את כל
מעשהו בהר ציון ובירושלם
אפקד על פרי גדל לבב
מלך אשור ועל תפארת
רום עיניו כי אמר בכח ידי
עשיתי ובחכמתי כי נבנותי
ואסיר גבולת עמים
ועתידתיהם שושתי ואוריד
כאביר יושבים ותמצא
כקן ידי לחיל העמים
וכאסף ביצים עזבות כל
הארץ אני אספתי ולא
היה נדד כנף ופצה פה
ומצפצף היתפאר הגרזן

על החצב בו אם יתגדל המשור
על מניפו כהניף שבט ואת
מרימיו כהרים מטה לא
עץ
לכן ישלח האדון יהוה צבאות
במשמניו רזון ותחת כבדו
יקד יקד כיקוד אש והיה
אור ישראל לאש וקדושו
ללהבה ובערה ואכלה
שיתו ושמירו ביום אחד
וכבוד יערו וכרמלו מנפש
ועד בשר יכלה והיה כמסס
נסס ושאר עץ יערו מספר
יהיו ונער יכתבם
והיה ביום ההוא לא
יוסיף עוד שאר ישראל
ופליטת בית יעקב להשען
על מכהו ונשען על יהוה
קדוש ישראל באמת שאר
ישוב שאר יעקב אל אל גבור
כי אם יהיה עמך ישראל
כחול הים שאר ישוב בו
כליון חרוץ שוטף צדקה
כי כלה ונחרצה אדני יהוה
צבאות עשה בקרב כל
הארץ
לכן כה אמר אדני יהוה
צבאות אל תירא עמי יושב

ציון מאשור בשבט יככה
ומטהו ישא עליך בדרך
מצרים כי עוד מעט מזער
וכלה זעם ואפי על תבליתם
ועורר עליו יהוה צבאות שוט
כמכת מדין בצור עורב
ומטהו על הים ונשאו בדרך
מצרים והיה ביום ההוא יסור
סבלו מעל שכמך ועלו מעל
צוארך וחבל על מפני שמן
בא על עית עבר במגרון
למכמש יפקיד כליו עברו
מעברה גבע מלון לנו חרדה
הרמה גבעת שאול נסה
צהלי קולך בת גלים הקשיבי
לישה עניה ענתות נדדה
מדמנה ישבי הגבים העיזו
עוד היום בנב לעמד ינפף
ידו הר בית ציון גבעת
ירושלם
הנה האדון יהוה צבאות
מסעף פארה במערצה
ורמי הקומה גדעים והגבהים
ישפלו ונקף סבכי היער
בברזל והלבנון באדיר
יפול
ויצא חטר
מגזע ישי ונצר משרשיו
יפרה ונחה עליו רוח יהוה

רוח חכמה ובינה רוח עצה
וגבורה רוח דעת ויראת
יהוה והריחו ביראת יהוה
ולא למראה עיניו ישפוט
ולא למשמע אזניו יוכיח
ושפט בצדק דלים והוכיח
במישור לענוי ארץ והכה
ארץ בשבט פיו וברוח
שפתיו ימית רשע והיה
צדק אזור מתניו והאמונה
אזור חלציו וגר זאב עם
כבש ונמר עם גדי ירבץ
ועגל וכפיר ומריא יחדו
ונער קטן נהג בם ופרה
ודב תרעינה יחדו ירבצו
ילדיהן ואריה כבקר יאכל
תבן ושעשע יונק על חר
פתן ועל מאורת צפעוני
גמול ידו הדה לא ירעו
ולא ישחיתו בכל הר קדשי
כי מלאה הארץ דעה את
יהוה כמים לים מכסים
והיה ביום ההוא
שרש ישי אשר עמד לנס
עמים אליו גוים ידרשו
והיתה מנחתו כבוד

והיה ביום ההוא יוסיף אדני

שנית ידו לקנות את שאר
עמו אשר ישאר מאשור
וממצרים ומפתרוס ומכוש
ומעילם ומשנער ומחמת
ומאיי הים ונשא נס לגוים
ואסף נדחי ישראל ונפצות
יהודה יקבץ מארבע כנפות
הארץ וסרה קנאת אפרים
וצררי יהודה יכרתו אפרים
לא יקנא את יהודה ויהודה
לא יצר את אפרים ועפו
בכתף פלשתים ימה יחדו
יבזו את בני קדם אדום
ומואב משלוח ידם ובני
עמון משמעתם והחרים
יהוה את לשון ים מצרים
והניף ידו על הנהר בעים
רוחו והכהו לשבעה נחלים
והדריך בנעלים והיתה
מסלה לשאר עמו אשר
ישאר מאשור כאשר היתה
לישראל ביום עלתו מארץ
מצרים ואמרת ביום ההוא
אודך יהוה כי אנפת בי ישב
אפך ותנחמני הנה אל
ישועתי אבטח ולא אפחד
כי עזי וזמרת יה יהוה ויהי
לי לישועה ושאבתם מים

בששון ממעיני הישועה׃
ואמרתם ביום ההוא הודו
ליהוה קראו בשמו הודיעו
בעמים עלילתיו הזכירו כי
נשגב שמו׃ זמרו יהוה כי
גאות עשה מידעת זאת
בכל הארץ׃ צהלי ורני
יושבת ציון כי גדול בקרבך
קדוש ישראל׃

משא בבל אשר חזה
ישעיהו בן אמוץ׃ על הר
נשפה שאו נס הרימו קול
להם הניפו יד ויבאו פתחי
נדיבים׃ אני צויתי למקדשי
גם קראתי גבורי לאפי
עליזי גאותי׃ קול המון
בהרים דמות עם רב קול
שאון ממלכות גוים נאספים
יהוה צבאות מפקד צבא
מלחמה׃ באים מארץ
מרחק מקצה השמים יהוה
וכלי זעמו לחבל כל הארץ׃
הילילו כי קרוב יום
יהוה כשד משדי יבוא׃
על כן כל ידים תרפינה וכל
לבב אנוש ימס׃ ונבהלו
צירים וחבלים יאחזון כ
כיולדה יחילון איש אל

רעהו יתמהו פני להבים
פניהם׃ הנה יום יהוה בא
אכזרי ועברה וחרון אף
לשום הארץ לשמה וחטא
וחטאיה ישמיד ממנה׃
כי כוכבי השמים וכסיליהם
לא יהלו אורם חשך
השמש בצאתו וירח לא
יגיה אורו׃ ופקדתי על
תבל רעה ועל רשעים
עונם והשבתי גאון זדים
וגאות עריצים אשפיל׃
אוקיר אנוש מפז ואדם
מכתם אופיר׃ על כן שמים
ארגיז ותרעש הארץ
ממקומה בעברת יהוה
צבאות וביום חרון אפו׃
והיה כצבי מדח וכצאן
ואין מקבץ איש אל עמו
יפנו ואיש אל ארצו ינוסו׃
כל הנמצא ידקר וכל
הנספה יפול בחרב׃ ועלליהם
ירטשו לעיניהם ישסו
בתיהם ונשיהם תשגלנה׃
הנני מעיר עליהם את מדי
אשר כסף לא יחשבו וזהב
לא יחפצו בו׃ וקשתות
נערים תרטשנה ופרי בטן

לא ירחמו על בנים לא תחוס
עינם׃ והיתה בבל צבי ממלכות
תפארת גאון כשדים
כמהפכת אלהים את סדם
ואת עמרה׃ לא תשב לנצח
ולא תשכן עד דור ודור
ולא יהל שם ערבי ורעים
לא ירבצו שם׃ ורבצו שם
ציים ומלאו בתיהם אחים
ושכנו שם בנות יענה
ושעירים ירקדו שם׃ וענה
איים באלמנותיו ותנים
בהיכלי ענג וקרוב לבוא
עתה וימיה לא ימשכו׃ כי
ירחם יהוה את יעקב ובחר
עוד בישראל והניחם על
אדמתם ונלוה הגר עליהם
ונספחו על בית יעקב׃ ולקחום
עמים והביאום אל מקומם
והתנחלום בית ישראל על
אדמת יהוה לעבדים
ולשפחות והיו שבים
לשביהם ורדו בנגשיהם׃
והיה ביום הניח
יהוה לך מעצבך ומרגזך
ומן העבדה הקשה אשר
עבד בך׃ ונשאת המשל הזה
על מלך בבל ואמרת איך

שבת נגש שבתה מדהבה
שבר יהוה מטה רשעים
שבט משלים מכה עמים
בעברה מכת בלתי סרה רדה
באף גוים מרדף בלי חשך
נחה שקטה כל הארץ פצחו
רנה גם ברושים שמחו לך
ארזי לבנון מאז שכבת לא
יעלה הכרת עלינו שאול
מתחת רגזה לך לקראת
בואך עורר לך רפאים כל
עתודי ארץ הקים מכסאותם
כל מלכי גוים כלם יענו
ויאמרו אליך גם אתה חלית
כמונו אלינו נמשלת הורד
שאול גאונך המית נבליך
תחתיך יצע רמה ומכסיך
תולעה איך נפלת משמים
הילל בן שחר נגדעת לארץ
חולש על גוים ואתה
אמרת בלבבך השמים
אעלה ממעל לכוכבי אל
ארים כסאי ואשב בהר
מועד בירכתי צפון אעלה
על במתי עב אדמה לעליון
אך אל שאול תורד אל
ירכתי בור ראיך אליך
ישגיחו אליך יתבוננו הזה

האיש מרגיז הארץ מרעיש
ממלכות שם תבל כמדבר
ועריו הרס אסיריו לא פתח
ביתה כל מלכי גוים כלם
שכבו בכבוד איש בביתו
ואתה השלכת מקברך כנצר
נתעב לבוש הרגים מטעני
חרב יורדי אל אבני בור
כפגר מובס לא תחד אתם
בקבורה כי ארצך שחת
עמך הרגת לא יקרא לעולם
זרע מרעים הכינו לבניו
מטבח בעון אבותם בל
יקמו וירשו ארץ ומלאו
פני תבל ערים וקמתי עליהם
נאם יהוה צבאות והכרתי
לבבל שם ושאר ונין ונכד
נאם יהוה ושמתיה למורש
קפד ואגמי מים וטאטאתיה
במטאטא השמד נאם
יהוה צבאות

נשבע יהוה צבאות
לאמר אם לא כאשר דמיתי
כן היתה וכאשר יעצתי
היא תקום לשבר אשור
בארצי ועל הרי אבוסנו
וסר מעליהם עלו וסבלו מעל
שכמו יסור זאת העצה
היעוצה על כל הארץ וזאת
היד הנטויה על כל הגוים
כי יהוה צבאות יעץ ומי
יפר וידו הנטויה ומי ישיבנה

בשנת מות המלך אחז היה
המשא הזה אל תשמחי
פלשת כלך כי נשבר שבט
מכך כי משרש נחש יצא
צפע ופריו שרף מעופף
ורעו בכורי דלים ואביונים
לבטח ירבצו והמתי ברעב
שרשך ושאריתך יהרג
הילילי שער זעקי עיר
נמוג פלשת כלך כי מצפון
עשן בא ואין בודד במועדיו
ומה יענה מלאכי גוי כי
יהוה יסד ציון ובה יחסו
עניי עמו

משא מואב כי בליל שדד
ער מואב נדמה כי בליל
שדד קיר מואב נדמה
עלה הבית ודיבן הבמות
לבכי על נבו ועל מידבא
מואב ייליל בכל ראשיו
קרחה כל זקן גרועה
בחוצתיו חגרו שק על
גגותיה וברחבתיה כלה יילל

לבי למואב בריחה כתב ל לעיני חרים בריחה
כה חדלו גבורי עבר בארץ בריחה כה

ישעיהו הלוחית ירמיהו הלחות כתב
ישעיהו אגלים יחזקאל עגלים

נאם יהוה אלהי ישראל ב ביתר וביאל אביר
ומשאר בו עוללות

ירד בבכי ותזעק חשבון
ואלעלה עד יהץ נשמע
קולם על כן חלצי מואב
יריעו נפשו ירעה לו: לבי
למואב יזעק בריחה עד
צער עגלת שלשיה כי
מעלה הלוחית בבכי יעלה
בו כי דרך חורנים זעקת
שבר יעערו: כי מי נמרים
משמות יהיו כי יבש חציר
כלה דשא ירק לא היה:
על כן יתרה עשה ופקדתם
על נחל הערבים ישאום:
כי הקיפה הזעקה את
גבול מואב עד אגלים יללתה
ובאר אילים יללתה: כי מי
דימון מלאו דם כי אשית
על דימון נוספות לפליטת
מואב אריה ולשארית
אדמה: שלחו כר משל ארץ
מסלע מדברה אל הר בת
ציון: והיה כעוף נודד קן
משלח תהיינה בנות מואב
מעברת לארנון: הביאו
עצה עשו פלילה שיתי
כליל צלך בתוך צהרים
סתרי נדחים נדד אל תגלי:
יגורו בך נדחי מואב היי

סתר למו מפני שודד כי
אפס המץ כלה שד תמו
רמס מן הארץ:
והוכן בחסד כסא
וישב עליו באמת באהל
דוד שפט ודרש משפט
ומהר צדק: שמענו גאון
מואב גא מאד גאותו
וגאונו ועברתו לא כן בדיו:
לכן ייליל מואב למואב
כלה ייליל לאשישי קיר
חרשת תהגו אך נכאים:
כי שדמות חשבון אמלל
גפן שבמה בעלי גוים הלמו
שרוקיה עד יעזר נגעו
תעו מדבר שלחותיה נטשו
עברו ים: על כן אבכה בבכי
יעזר גפן שבמה אריוך
דמעתי חשבון ואלעלה כי
על קיצך ועל קצירך הידד
נפל: ונאסף שמחה וגיל מן
הכרמל ובכרמים לא ירנן
לא ירעע יין ביקבים לא
ידרך הדרך הידד השבתי:
על כן מעי למואב ככנור
יהמו וקרבי לקיר חרש:
והיה כי נראה כי נלאה
מואב על הבמה ובא אל

מקדשו להתפלל ולא יוכל:
זה הדבר אשר דבר
יהוה אל מואב מאז: ועתה
דבר יהוה לאמר בשלש
שנים כשני שכיר ונקלה
כבוד מואב בכל ההמון
הרב ושאר מעט מזער
לוא כביר:
משא דמשק הנה דמשק
מוסר מעיר והיתה מעי
מפלה: עזבות ערי ערער
לעדרים תהיינה ורבצו
ואין מחריד: ונשבת מבצר
מאפרים וממלכה מדמשק
ושאר ארם ככבוד בני
ישראל יהיו נאם יהוה
צבאות:
והיה ביום ההוא ידל כבוד
יעקב ומשמן בשרו ירזה:
והיה כאסף קציר קמה
וזרעו שבלים יקצור והיה
כמלקט שבלים בעמק
רפאים: ונשאר בו עוללת
כנקף זית שנים שלשה
גרגרים בראש אמיר
ארבעה חמשה בסעפיה
פריה נאם יהוה אלהי ישראל:
ביום ההוא ישעה האדם

והחמנים ב והאשרים והחמנים והחמנים אשר
למעלה מעליהם ובתריה פת ס

יהמיון ג הוי המון עמים רבים אך חבל יהמיון
כי המו אויביך ס

יאור ו מל ערות על יאור ג בו כל משליכי ביאור
קציר יאור ונגרשה ונשקעה ס

על עשהו ועיניו אל קדוש
ישראל תראינה׃ ולא ישעה
אל המזבחות מעשה ידיו
ואשר עשו אצבעתיו לא
יראה והאשרים והחמנים׃
ביום ההוא יהיו ערי
מעזו כעזובת החרש והאמיר
אשר עזבו מפני בני ישראל
והיתה שממה׃ כי שכחת
אלהי ישעך וצור מעזך לא
זכרת על כן תטעי נטעי
נעמנים וזמרת זר תזרענו׃
ביום נטעך תשגשגי ובבקר
זרעך תפריחי נד קציר
ביום נחלה וכאב אנוש׃
הוי המון עמים רבים
כהמות ימים יהמיון ושאון
לאמים כשאון מים כבירים
ישאון׃ לאמים כשאון מים
רבים ישאון וגער בו ונס
ממרחק ורדף כמץ הרים
לפני רוח וכגלגל לפני סופה׃
לעת ערב והנה בלהה
בטרם בקר איננו זה חלק
שוסינו וגורל לבוזזינו׃

הוי ארץ צלצל כנפים אשר
מעבר לנהרי כוש׃ השלח

בים צירים ובכלי גמא על
פני מים לכו מלאכים קלים
אל גוי ממשך ומורט אל
עם נורא מן הוא והלאה גוי
קו קו ומבוסה אשר בזאו
נהרים ארצו׃ כל ישבי
תבל ושכני ארץ כנשא
נס הרים תראו וכתקע
שופר תשמעו׃
כי כה אמר יהוה אלי
אשקוטה ואביטה במכוני
כחם צח עלי אור כעב
טל בחם קציר׃ כי לפני
קציר כתם פרח ובסר גמל
יהיה נצה וכרת הזלזלים
במזמרות ואת הנטישות
הסיר התז׃ יעזבו יחדו
לעיט הרים ולבהמת
הארץ וקץ עליו העיט
וכל בהמת הארץ עליו
תחרף׃ בעת ההיא
יובל שי ליהוה צבאות עם
ממשך ומורט ומעם נורא
מן הוא והלאה גוי קו קו
ומבוסה אשר בזאו נהרים
ארצו אל מקום שם יהוה
צבאות הר ציון׃

משא מצרים הנה יהוה רכב

על עב קל ובא מצרים ונעו
אלילי מצרים מפניו ולבב
מצרים ימס בקרבו׃ וסכסכתי
מצרים במצרים ונלחמו
איש באחיו ואיש ברעהו
עיר בעיר ממלכה בממלכה׃
ונבקה רוח מצרים בקרבו
ועצתו אבלע ודרשו אל
האלילים ואל האטים
ואל האבות ואל הידענים׃
וסכרתי את מצרים ביד
אדנים קשה ומלך עז
ימשל בם נאם האדון יהוה
צבאות׃ ונשתו מים מהים
ונהר יחרב ויבש׃ והאזניחו
נהרות דללו וחרבו יארי
מצור קנה וסוף קמלו׃
ערות על יאור על פי יאור
וכל מזרע יאור ייבש נדף
ואיננו׃ ואנו הדיגים ואבלו
כל משליכי ביאור חכה
ופרשי מכמרת על פני מים
אמללו׃ ובשו עבדי פשתים
שריקות וארגים חורי׃ והיו
שתתיה מדכאים כל עשי
שכר אגמי נפש׃ אך אוילים
שרי צען חכמי יעצי פרעה
עצה נבערה איך תאמרו

ולא ו ויגש פנו בסיפ ולא ישעה ולא יהיו למצרים
ולא תשעינה ולא אתי יוראה ולא ימצאו ולא ישיבו ס

גמא ג השלח בים ויצאה גמא ותקח לו תבת
גמא ס והוי לקנה וגמא ס

על פני מים ה והשלחים ואנו הדיגים נדמו יושבי
חרב חג קל ויוא ס

אל פרעה בן חכמים אני בן
מלכי קדם׃ אים אפוא חכמיך
ויגידו נא לך וידעו מה יעץ
יהוה צבאות על מצרים׃
נואלו שרי צען נשאו שרי
נף התעו את מצרים פנת
שבטיה׃ יהוה מסך בקרבה
רוח עועים והתעו את
מצרים בכל מעשהו
כהתעות שכור בקיאו׃ ולא
יהיה למצרים מעשה אשר
יעשה ראש וזנב כפה
ואגמון׃ ביום ההוא יהיה
מצרים כנשים וחרד ופחד
מפני תנופת יד יהוה צבאות
אשר הוא מניף עליו׃ והיתה
אדמת יהודה למצרים
לחגא כל אשר יזכיר אתה
אליו יפחד מפני עצת
יהוה צבאות אשר הוא
יועץ עליו׃
ביום ההוא יהיו חמש
ערים בארץ מצרים
מדברות שפת כנען
ונשבעות ליהוה צבאות
עיר ההרס יאמר לאחת׃
ביום ההוא יהיה
מזבח ליהוה בתוך ארץ

מצרים ומצבה אצל גבולה
ליהוה׃ והיה לאות ולעד
ליהוה צבאות בארץ
מצרים כי יצעקו אל יהוה
מפני לחצים וישלח להם
מושיע ורב והצילם׃ ונודע
יהוה למצרים וידעו מצרים
את יהוה ביום ההוא ועבדו
זבח ומנחה ונדרו נדר
ליהוה ושלמו׃ ונגף יהוה
את מצרים נגף ורפוא
ושבו עד יהוה ונעתר להם
ורפאם׃ ביום ההוא
תהיה מסלה ממצרים
אשורה ובא אשור במצרים
ומצרים באשור ועבדו
מצרים את אשור׃
ביום ההוא יהיה
ישראל שלישיה למצרים
ולאשור ברכה בקרב
הארץ׃ אשר ברכו יהוה
צבאות לאמר ברוך עמי
מצרים ומעשה ידי אשור
ונחלתי ישראל׃
בשנת בא תרתן
אשדודה בשלח אתו
סרגון מלך אשור וילחם
באשדוד וילכדה׃ בעת

ההיא דבר יהוה ביד ישעיהו
בן אמוץ לאמר לך ופתחת
השק מעל מתניך ונעלך
תחלץ מעל רגליך ויעש
כן הלך ערום ויחף׃
ויאמר יהוה כאשר
הלך עבדי ישעיהו ערום
ויחף שלש שנים אות
ומופת על מצרים ועל
כוש׃ כן ינהג מלך אשור
את שבי מצרים ואת גלות
כוש נערים וזקנים ערום
ויחף וחשופי שת ערות
מצרים׃ וחתו ובשו מכוש
מבטם ומן מצרים תפארתם׃
ואמר ישב האי הזה ביום
ההוא הנה כה מבטנו
אשר נסנו שם לעזרה
להנצל מפני מלך אשור
ואיך נמלט אנחנו׃

משא מדבר ים כסופות
בנגב לחלף ממדבר בא
מארץ נוראה׃ חזות קשה
הגד לי הבוגד בוגד
והשודד שודד עלי עילם
צורי מדי כל אנחתה השבתי׃
על כן מלאו מתני חלחלה

משמע ד̇ חס̇ נעויתי משמע את עם נועו מסיר
אזנו ולא תמלא אזן משמע ׳

דומה ג̇ ב̇ חס̇ וחד מל̇ תשאות מלאה אשר
כבילות דמיה חיא וסדרה ׳

מליל ב̇ ואמר מי מלל לאברהם שמר מה
מליל ב̇ בתרויהו מל̇ ׳

צירים אחזוני כצירי יולדה
נעויתי משמע נבהלתי מ
מראות׃ תעה לבבי פלצות
בעתתני את נשף חשקי שם
לי לחרדה׃ ערך השלחן
צפה הצפית אכול שתה
קומו השרים משחו מגן׃
כי כה אמר אלי
אדני לך העמד המצפה
אשר יראה יגיד׃ וראה
רכב צמד פרשים רכב חמור
רכב גמל והקשיב קשב
רב קשב׃ ויקרא אריה על
מצפה אדני אנכי עמד
תמיד יומם ועל משמרתי
אנכי נצב כל הלילות׃ והנה
זה בא רכב איש צמד
פרשים ויען ויאמר נפלה
נפלה בבל וכל פסילי
אלהיה שבר לארץ׃
מדשתי ובן גרני אשר
שמעתי מאת יהוה צבאות
אלהי ישראל הגדתי לכם׃

משא דומה אלי קרא
משעיר שמר מה מלילה
שמר מה מליל׃ אמר שמר
אתא בקר וגם לילה אם

תבעיון בעיו שבו אתיו׃

משא בערב ביער בערב
תלינו ארחות דדנים׃
לקראת צמא התיו מים
ישבי ארץ תימא בלחמו
קדמו נדד׃ כי מפני חרבות
נדדו מפני חרב נטושה
ומפני קשת דרוכה ומפני
כבד מלחמה׃
כי כה אמר אדני אלי
בעוד שנה כשני שכיר
וכלה כל כבוד קדר׃ ושאר
מספר קשת גבורי בני
קדר ימעטו כי יהוה
אלהי ישראל דבר׃
משא גיא חזיון מה
לך אפוא כי עלית כלך
לגגות׃ תשאות מלאה
עיר הומיה קריה עליזה
חלליך לא חללי חרב
ולא מתי מלחמה׃ כל
קציניך נדדו יחד מקשת
אסרו כל נמצאיך אסרו
יחדו מרחוק ברחו׃ על
כן אמרתי שעו מני אמרר
בבכי אל תאיצו לנחמני
על שד בת עמי׃ כי יום

מהומה ומבוסה ומבוכה
לאדני יהוה צבאות בגיא
חזיון מקרקר קר ושוע
אל ההר׃ ועילם נשא
אשפה ברכב אדם פרשים
וקיר ערה מגן׃ ויהי מבחר
עמקיך מלאו רכב
והפרשים שת שתו
השערה׃ ויגל את מסך
יהודה ותבט ביום ההוא
אל נשק בית היער׃ ואת
בקיעי עיר דוד ראיתם
כי רבו ותקבצו את מי
הברכה התחתונה׃ ואת
בתי ירושלם ספרתם
ותתצו הבתים לבצר
החומה׃ ומקוה עשיתם
בין החמתים למי הברכה
הישנה ולא הבטתם אל
עשיה ויצרה מרחוק לא
ראיתם׃ ויקרא אדני יהוה
צבאות ביום ההוא לבכי
ולמספד ולקרחה ולחגר
שק׃ והנה ששון ושמחה
הרג בקר ושחט צאן
אכל בשר ושתות יין
אכול ושתו כי מחר נמות׃
ונגלה באזני יהוה צבאות

מצפה המצפה ב̇ אדוה ויהודה ׳ וכל יהושע
דבית בר מן ג̇ בארץ המצפה ׳

עלית ג̇ משא גם שר עלית ואת עלית על כלנה
כלך ג̇ משא אסף אאסף כלך יפה ׳

וחגר ב̇ רא פס בסיפ̇ וחגר זה בא וחגר ששון
דבי ג̇ ימין ואת בקיעי נתתה ...

ועד כל ב̇ ועד כל אשר לקחו להם מכלי האגנות ועד כל

דמו ב̇ אם יהיו אליו דמו ישבי אי כשמע ב̇ כשמע צר כשמע לערוער

אם יכפר העון הזה לכם עד
תמתון אמר אדני יהוה
צבאות:
כה אמר אדני יהוה צבאות
לך בא אל הסכן הזה על
שבנא אשר על הבית: מה
לך פה ומי לך פה כי חצבת
לך פה קבר חצבי מרום
קברו חקקי בסלע משכן
לו: הנה יהוה מטלטלך
טלטלה גבר ועטך עטה:
צנוף יצנפך צנפה כדור
אל ארץ רחבת ידים
שמה תמות ושמה מרכבות
כבודך קלון בית אדניך:
והדפתיך ממצבך וממעמדך
יהרסך: והיה ביום ההוא
וקראתי לעבדי לאליקים
בן חלקיהו: והלבשתיו
כתנתך ואבנטך אחזקנו
וממשלתך אתן בידו
והיה לאב ליושב ירושלם
ולבית יהודה: ונתתי מפתח
בית דוד על שכמו ופתח
ואין סגר וסגר ואין פתח:
ותקעתיו יתד במקום
נאמן והיה לכסא כבוד
לבית אביו: ותלו עליו כל

כבוד בית אביו הצאצאים
והצפעות כל כלי הקטן
מכלי האגנות ועד כל כלי
הנבלים: ביום ההוא נאם
יהוה צבאות תמוש היתד
התקועה במקום נאמן
ונגדעה ונפלה ונכרת
המשא אשר עליה כי יהוה
דבר:
משא צר הילילו אניות
תרשיש כי שדד מבית
מבוא מארץ כתים נגלה
למו: דמו ישבי אי סחר
צידון עבר ים מלאוך: ובמים
רבים זרע שחר קציר יאור
תבואתה ותהי סחר גוים:
בושי צידון כי אמר ים
מעוז הים לאמר לא חלתי
ולא ילדתי ולא גדלתי
בחורים רוממתי בתולות:
כאשר שמע למצרים
יחילו כשמע צר: עברו
תרשישה הילילו ישבי
אי: הזאת לכם עליזה
מימי קדם קדמתה יבלוה
רגליה מרחוק לגור: מי
יעץ זאת על צר המעטירה
אשר סחריה שרים כנעניה

נכבדי ארץ: יהוה צבאות
יעצה לחלל גאון כל צבי
להקל כל נכבדי ארץ:
עברי ארצך כיאר בת
תרשיש אין מזח עוד: ידו
נטה על הים הרגיז ממלכות
יהוה צוה אל כנען לשמד
מעזניה: ויאמר לא תוסיפי
עוד לעלוז המעשקה
בתולת בת צידון כתיים
קומי עברי גם שם לא
ינוח לך: הן ארץ כשדים
זה העם לא היה אשור
יסדה לציים הקימו בחוניו
עררו ארמנותיה שמה
למפלה: הילילו אניות
תרשיש כי שדד מעזכן:
והיה ביום ההוא
ונשכחת צר שבעים שנה
כימי מלך אחד מקץ שבעים
שנה יהיה לצר כשירת הזונה:
קחי כנור סבי עיר זונה
נשכחה היטיבי נגן הרבי
שיר למען תזכרי: והיה
מקץ שבעים שנה יפקד
יהוה את צר ושבה לאתנ
לאתננה וזנתה את כל
ממלכות הארץ על פני

האדמה והיה סחרה ואתננה
קדש ליהוה לא יאצר
ולא יחסן כי לישבים לפני
יהוה יהיה סחרה לאכל
לשבעה ולמכסה עתיק

הנה יהוה בוקק הארץ
ובולקה ועוה פניה והפיץ
ישביה והיה כעם ככהן
כעבד כאדניו כשפחה
כגברתה כקונה כמוכר
כמלוה כלוה כנשה כאשר
נשא בו הבוק תבוק
הארץ והבוז תבוז כי יהוה
דבר את הדבר הזה אבלה
נבלה הארץ אמללה
נבלה תבל אמללו מרום
עם הארץ והארץ חנפה
תחת ישביה כי עברו תורת
חלפו חק הפרו ברית
עולם על כן אלה אכלה
ארץ ויאשמו ישבי בה
על כן חרו ישבי ארץ
ונשאר אנוש מזער אבל
תירוש אמללה גפן נאנחו
כל שמחי לב שבת משוש
תפים חדל שאון עליזים
שבת משוש כנור בשיר

לא ישתו יין מר שכר
לשתיו נשברה קרית
תהו סגר כל בית מבוא
צוחה על היין בחוצות
ערבה כל שמחה גלה
משוש הארץ נשאר
בעיר שמה ושאיה יכת
שער כי כה יהיה בקרב
הארץ בתוך העמים
כנקף זית כעוללת אם
כלה בציר המה ישאו
קולם ירנו בגאון יהוה
צהלו מים על כן באורים
כבדו יהוה באיי הים
שם יהוה אלהי ישראל
מכנף הארץ זמרת
שמענו צבי לצדיק
ואמר רזי לי רזי לי אוי
לי בגדים בגדו ובגד
בוגדים בגדו פחד ופחת
ופח עליך יושב הארץ
והיה הנס מקול הפחד
יפל אל הפחת והעולה
מתוך הפחת ילכד בפח
כי ארבות ממרום נפתחו
וירעשו מוסדי ארץ
רעה התרעעה הארץ
פור התפוררה ארץ מוט

התמוטטה ארץ נוע תנוע
ארץ כשכור והתנודדה
כמלונה וכבד עליה פשעה
ונפלה ולא תסיף קום
והיה ביום ההוא
יפקד יהוה על צבא המרום
במרום ועל מלכי האדמה
על האדמה ואספו אספה
אסיר על בור וסגרו על
מסגר ומרב ימים יפקדו
וחפרה הלבנה ובושה
החמה כי מלך יהוה צבאות
בהר ציון ובירושלם ונגד
זקניו כבוד
יהוה אלהי אתה ארוממך
אודה שמך כי עשית פלא
עצות מרחוק אמונה
אמן כי שמת מעיר לגל
קריה בצורה למפלה
ארמון זרים מעיר לעולם
לא יבנה על כן יכבדוך
עם עז קרית גוים עריצים
ייראוך כי היית מעוז
לדל מעוז לאביון בצר
לו מחסה מזרם צל מחרב
כי רוח עריצים כזרם קיר
כחרב בציון שאון זרים
תכניע חרב בצל עב זמיר

עריצים יענה׃
ועשה יהוה צבאות לכל
העמים בהר הזה משתה
שמנים משתה שמרים
שמנים ממחים שמרים
מזקקים׃ ובלע בהר הזה
פני הלוט הלוט על כל
העמים והמסכה הנסוכה
על כל הגוים׃ בלע המות
לנצח ומחה אדני יהוה
דמעה מעל כל פנים
וחרפת עמו יסיר מעל
כל הארץ כי יהוה דבר׃

ואמר ביום ההוא הנה
אלהינו זה קוינו לו
ויושיענו זה יהוה קוינו
לו נגילה ונשמחה
בישועתו׃ כי תנוח יד
יהוה בהר הזה ונדוש
מואב תחתיו כהדוש
מתבן במי מדמנה׃ ופרש
ידיו בקרבו כאשר יפרש
השחה לשחות והשפיל
גאותו עם ארבות ידיו׃
ומבצר משגב חומתיך
השח השפיל הגיע לארץ
עד עפר׃ ביום

ההוא יושר השיר הזה
בארץ יהודה עיר עז
לנו ישועה ישית חומות
וחל׃ פתחו שערים ויבא
גוי צדיק שמר אמנים׃
יצר סמוך תצר שלום
שלום כי בך בטוח׃ בטחו
ביהוה עדי עד כי ביה
יהוה צור עולמים׃ כי
השח ישבי מרום קריה
נשגבה ישפילנה ישפילה
עד ארץ יגיענה עד עפר׃
תרמסנה רגל רגלי עני
פעמי דלים׃ ארח לצדיק
מישרים ישר מעגל
צדיק תפלס׃ אף ארח
משפטיך יהוה קוינוך
לשמך ולזכרך תאות
נפש׃ נפשי אויתך בלילה
אף רוחי בקרבי אשחרך
כי כאשר משפטיך
לארץ צדק למדו ישבי
תבל׃ יחן רשע בל למד
צדק בארץ נכחות יעול
ובל יראה גאות יהוה׃

יהוה רמה ידך בל יחזיון
יחזו ויבשו קנאת עם אף

אש צריך תאכלם׃
יהוה תשפת שלום
לנו כי גם כל מעשינו פעלת
לנו׃ יהוה אלהינו
בעלונו אדנים זולתך לבד
בך נזכיר שמך׃ מתים בל
יחיו רפאים בל יקמו לכן
פקדת ותשמידם ותאבד
כל זכר למו׃ יספת לגוי
יהוה יספת לגוי נכבדת
רחקת כל קצוי ארץ׃

יהוה בצר פקדוך צקון
לחש מוסרך למו׃ כמו
הרה תקריב ללדת
תחיל תזעק בחבליה
כן היינו מפניך יהוה׃
הרינו חלנו כמו ילדנו
רוח ישועת בל נעשה
ארץ ובל יפלו ישבי
תבל׃ יחיו מתיך נבלתי
יקומון הקיצו ורננו שכני
עפר כי טל אורת טלך
וארץ רפאים תפיל׃

לך עמי בא בחדריך וסגר
דלתיך בעדך חבי כמעט
רגע עד יעבור זעם׃ כי

ברח ב̇ חס̇ על לויתן נחש ברח חללה ידו נחש ברח ○

התנין ב̇ והרג את התנין ואל פני עז התנין ○ ולא תכסה ב̇ ולא תכסה עוד ולא תחמל ○

ואמץ ב̇ חס̇ ויהי הקשר אמץ הנה חזק ואמץ ○ דמיה ג̇ ומל ממקור גלתה וגלתה ○

הנה יהוה יצא ממקומו
לפקד עון ישב הארץ
עליו וגלתה הארץ את
דמיה ולא תכסה עוד על
הרוגיה
ביום ההוא יפקד יהוה
בחרבו הקשה והגדולה
והחזקה על לויתן נחש
ברח ועל לויתן נחש
עקלתון והרג את התנין
אשר בים: ביום
ההוא כרם חמר ענו לה
אני יהוה נצרה לרגעים
אשקנה פן יפקד עליה
לילה ויום אצרנה: חמה
אין לי מי יתנני שמיר
שית במלחמה אפשעה
בה אציתנה יחד: או יחזק
במעוזי יעשה שלום לי
שלום יעשה לי: הבאים
ישרש יעקב יציץ ופרח
ישראל ומלאו פני תבל
תנובה:
הכמכת מכהו הכהו אם
כהרג הרגיו הרג: בסאסאה
בשלחה תריבנה הגה
ברוחו הקשה ביום קדים:
לכן בזאת יכפר עון יעקב

וזה כל פרי הסר חטאתו
בשומו כל אבני מזבח
כאבני גר מנפצות לא
יקמו אשרים וחמנים: כי
עיר בצורה בדד נוה
משלח ונעזב כמדבר
שם ירעה עגל ושם
ירבץ וכלה סעפיה: ביבש
קצירה תשברנה
נשים באות מאירות
אותה כי לא עם בינות
הוא על כן לא ירחמנו
עשהו ויצרו לא יחננו:

והיה ביום ההוא יחבט
יהוה משבלת הנהר עד
נחל מצרים ואתם תלקטו
לאחד אחד בני ישראל:

והיה ביום ההוא יתקע
בשופר גדול ובאו האבדים
בארץ אשור והנדחים
בארץ מצרים והשתחוו
ליהוה בהר הקדש בירושלם:

הוי עטרת גאות שכרי
אפרים וציץ נבל צבי
תפארתו אשר על ראש

גיא שמנים הלומי יין: הנה
חזק ואמץ לאדני כזרם
ברד שער קטב כזרם
מים כבירים שטפים הניח
לארץ ביד: ברגלים
תרמסנה עטרת גאות
שכורי אפרים: והיתה
ציצת נבל צבי תפארתו
אשר על ראש גיא שמנים
כבכורה בטרם קיץ אשר
יראה הראה אותה בעודה
בכפו יבלענה:
ביום ההוא יהיה
יהוה צבאות לעטרת צבי
ולצפירת תפארה לשאר
עמו: ולרוח משפט ליושב
על המשפט ולגבורה
משיבי מלחמה שערה:
וגם אלה ביין שגו
ובשכר תעו כהן ונביא שגו
בשכר נבלעו מן היין תעו
מן השכר שגו בראה פקו
פליליה: כי כל שלחנות
מלאו קיא צאה בלי
מקום:
את מי יורה דעה ואת מי
יבין שמועה גמולי מחלב
עתיקי משדים: כי צו לצו

לילה ויום ג̇ לילה ויום עיניך דמלכים אני יהוה נצרה לך כנוס את כל היהודים ○

יכפר ד̇ ולאדין לא יכפר לכן ביאת ועלה באתי בחסד ואמת יכפר עון ○

וגם ג̇ רא פס בסיפ וגם ארח וגם הוא אלה וגם מהם אחז ○

ב̇ חל̇ י̇ בריש תיבות̇ וקדמ̇ה חזה לו עשר
אבי שוט שוטף כי עבר ׃

שמוע ל̇ מל̇ ולא אבוא שמוע בני לא אבו
שמוע כי הקשו ופל ישראל ׃

חנה ב̇ אשר חנה שם שאול קרית חנה דוד ׃
וחניתי ב̇ כדור [illegible] ׃

צַו לָצָו קַו לָקָו קַו לָקָו זְעֵיר
שָׁם זְעֵיר שָׁם׃ כִּי בְּלַעֲגֵי
שָׂפָה וּבְלָשׁוֹן אַחֶרֶת יְדַבֵּר
אֶל הָעָם הַזֶּה׃ אֲשֶׁר אָמַר
אֲלֵיהֶם זֹאת הַמְּנוּחָה הָנִיחוּ
לֶעָיֵף וְזֹאת הַמַּרְגֵּעָה וְלֹא
אָבוּא שְׁמוֹעַ׃ וְהָיָה לָהֶם
דְּבַר יְהוָה צַו לָצָו צַו לָצָו
קַו לָקָו קַו לָקָו זְעֵיר שָׁם
זְעֵיר שָׁם לְמַעַן יֵלְכוּ וְכָשְׁלוּ
אָחוֹר וְנִשְׁבָּרוּ וְנוֹקְשׁוּ
וְנִלְכָּדוּ׃
לָכֵן שִׁמְעוּ דְבַר יְהוָה אַנְשֵׁי
לָצוֹן מֹשְׁלֵי הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר
בִּירוּשָׁלִָם׃ כִּי אֲמַרְתֶּם כָּרַתְנוּ
בְרִית אֶת מָוֶת וְעִם שְׁאוֹל
עָשִׂינוּ חֹזֶה שׁוֹט שׁוֹטֵף כִּי
עָבַר לֹא יְבוֹאֵנוּ כִּי שַׂמְנוּ
כָזָב מַחְסֵנוּ וּבַשֶּׁקֶר נִסְתָּרְנוּ׃

לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
הִנְנִי יִסַּד בְּצִיּוֹן אָבֶן אֶבֶן
בֹּחַן פִּנַּת יִקְרַת מוּסָד מוּסָּד
הַמַּאֲמִין לֹא יָחִישׁ׃ וְשַׂמְתִּי
מִשְׁפָּט לְקָו וּצְדָקָה לְמִשְׁ
קָלֶת וְיָעָה בָרָד מַחְסֵה
כָזָב וְסֵתֶר מַיִם יִשְׁטֹפוּ׃
וְכֻפַּר בְּרִיתְכֶם אֶת

מָוֶת וְחָזוּתְכֶם אֶת שְׁאוֹל
לֹא תָקוּם שׁוֹט שׁוֹטֵף כִּי
יַעֲבֹר וִהְיִיתֶם לוֹ לְמִרְמָס׃
מִדֵּי עָבְרוֹ יִקַּח אֶתְכֶם כִּי
בַבֹּקֶר בַּבֹּקֶר יַעֲבֹר בַּיּוֹם
וּבַלָּיְלָה וְהָיָה רַק זְוָעָה
הָבִין שְׁמוּעָה׃ כִּי קָצַר
הַמַּצָּע מֵהִשְׂתָּרֵעַ וְהַמַּסֵּכָה
צָרָה כְּהִתְכַּנֵּס׃ כִּי כְהַר
פְּרָצִים יָקוּם יְהוָה כְּעֵמֶק
בְּגִבְעוֹן יִרְגָּז לַעֲשׂוֹת מַעֲשֵׂהוּ
זָר מַעֲשֵׂהוּ וְלַעֲבֹד עֲבֹדָתוֹ
נָכְרִיָּה עֲבֹדָתוֹ׃ וְעַתָּה אַל
תִּתְלוֹצָצוּ פֶּן יֶחְזְקוּ מוֹסְרֵיכֶם
כִּי כָלָה וְנֶחֱרָצָה שָׁמַעְתִּי
מֵאֵת אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת
עַל כָּל הָאָרֶץ׃
הַאֲזִינוּ וְשִׁמְעוּ קוֹלִי הַקְשִׁיבוּ
וְשִׁמְעוּ אִמְרָתִי׃ הֲכֹל הַיּוֹם
יַחֲרֹשׁ הַחֹרֵשׁ לִזְרֹעַ יְפַתַּח
וִישַׂדֵּד אַדְמָתוֹ׃ הֲלוֹא אִם
שִׁוָּה פָנֶיהָ וְהֵפִיץ קֶצַח וְכַמֹּן
יִזְרֹק וְשָׂם חִטָּה שׂוֹרָה
וּשְׂעֹרָה נִסְמָן וְכֻסֶּמֶת גְּבֻלָתוֹ׃
וְיִסְּרוֹ לַמִּשְׁפָּט אֱלֹהָיו יוֹרֶנּוּ׃
כִּי לֹא בֶחָרוּץ יוּדַשׁ קֶצַח
וְאוֹפַן עֲגָלָה עַל כַּמֹּן יוּסָּב
כִּי בַמַּטֶּה יֵחָבֶט קֶצַח וְכַמֹּן

בַּשָּׁבֶט׃ לֶחֶם יוּדָק כִּי לֹא
לָנֶצַח אָדוֹשׁ יְדוּשֶׁנּוּ וְהָמַם
גַּלְגַּל עֶגְלָתוֹ וּפָרָשָׁיו לֹא
יְדֻקֶּנּוּ׃ גַּם זֹאת מֵעִם יְהוָה
צְבָאוֹת יָצָאָה הִפְלִא עֵצָה
הִגְדִּיל תּוּשִׁיָּה׃
הוֹי אֲרִיאֵל אֲרִיאֵל קִרְיַת
חָנָה דָוִד סְפוּ שָׁנָה עַל שָׁנָה
חַגִּים יִנְקֹפוּ׃ וַהֲצִיקוֹתִי
לַאֲרִיאֵל וְהָיְתָה תַאֲנִיָּה
וַאֲנִיָּה וְהָיְתָה לִּי כַּאֲרִיאֵל׃
וְחָנִיתִי כַדּוּר עָלָיִךְ וְצַרְתִּי
עָלַיִךְ מֻצָּב וַהֲקִימֹתִי עָלַיִךְ
מְצֻרֹת׃ וְשָׁפַלְתְּ מֵאֶרֶץ
תְּדַבֵּרִי וּמֵעָפָר תִּשַּׁח אִמְרָתֵךְ
וְהָיָה כְּאוֹב מֵאֶרֶץ קוֹלֵךְ
וּמֵעָפָר אִמְרָתֵךְ תְּצַפְצֵף׃
וְהָיָה כְּאָבָק דַּק הֲמוֹן זָרָיִךְ
וּכְמֹץ עֹבֵר הֲמוֹן עָרִיצִים
וְהָיָה לְפֶתַע פִּתְאֹם׃ מֵעִם
יְהוָה צְבָאוֹת תִּפָּקֵד בְּרַעַם
וּבְרַעַשׁ וְקוֹל גָּדוֹל סוּפָה
וּסְעָרָה וְלַהַב אֵשׁ אוֹכֵלָה׃
וְהָיָה כַּחֲלוֹם חֲזוֹן לַיְלָה
הֲמוֹן כָּל הַגּוֹיִם הַצֹּבְאִים
עַל אֲרִיאֵל וְכָל צֹבֶיהָ
וּמְצֹדָתָהּ וְהַמְּצִיקִים לָהּ׃
וְהָיָה כַּאֲשֶׁר יַחֲלֹם הָרָעֵב

[illegible] ויסד ג̇ בלשנ̇ חכל̇ חיוה ארבע אפריג
[illegible] א̇ ׃

ומעפר ג̇ ושפלת שנים בו חד חוא משוש דרכו ׃
ולעבד ב̇ ועתה ישראל כי כהר ׃

כחלום ג̇ והיה כחלום מהקיץ כחלום יעוף ׃

וְהִנֵּה אוֹכֵל וְהֵקִיץ וְרֵיקָה
נַפְשׁוֹ וְכַאֲשֶׁר יַחֲלֹם הַצָּמֵא
וְהִנֵּה שֹׁתֶה וְהֵקִיץ וְהִנֵּה
עָיֵף וְנַפְשׁוֹ שׁוֹקֵקָה כֵּן יִהְיֶה
הֲמוֹן כָּל הַגּוֹיִם הַצֹּבְאִים
עַל הַר צִיּוֹן׃
הִתְמַהְמְהוּ וּתְמָהוּ הִשְׁתַּעַשְׁעוּ
וָשֹׁעוּ שָׁכְרוּ וְלֹא יַיִן נָעוּ וְלֹא
שֵׁכָר׃ כִּי נָסַךְ עֲלֵיכֶם יְהוָה
רוּחַ תַּרְדֵּמָה וַיְעַצֵּם אֶת
עֵינֵיכֶם אֶת הַנְּבִיאִים וְאֶת
רָאשֵׁיכֶם הַחֹזִים כִּסָּה׃ וַתְּהִי
לָכֶם חָזוּת הַכֹּל כְּדִבְרֵי הַסֵּפֶר
הֶחָתוּם אֲשֶׁר יִתְּנוּ אֹתוֹ אֶל
יוֹדֵעַ הַסֵּפֶר לֵאמֹר קְרָא נָא
זֶה וְאָמַר לֹא אוּכַל כִּי חָתוּם
הוּא׃ וְנִתַּן הַסֵּפֶר עַל אֲשֶׁר
לֹא יָדַע סֵפֶר לֵאמֹר קְרָא
נָא זֶה וְאָמַר לֹא יָדַעְתִּי סֵפֶר׃
וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי יַעַן
כִּי נִגַּשׁ הָעָם הַזֶּה בְּפִיו
וּבִשְׂפָתָיו כִּבְּדוּנִי וְלִבּוֹ רִחַק
מִמֶּנִּי וַתְּהִי יִרְאָתָם אֹתִי
מִצְוַת אֲנָשִׁים מְלֻמָּדָה׃ לָכֵן
הִנְנִי יוֹסִף לְהַפְלִיא אֶת
הָעָם הַזֶּה הַפְלֵא וָפֶלֶא
וְאָבְדָה חָכְמַת חֲכָמָיו וּבִינַת
נְבֹנָיו תִּסְתַּתָּר׃ הוֹי

הַמַּעֲמִיקִים מֵיְהוָה לַסְתִּר
עֵצָה וְהָיָה בְמַחְשָׁךְ מַעֲשֵׂיהֶם
וַיֹּאמְרוּ מִי רֹאֵנוּ וּמִי יוֹדְעֵנוּ׃
הַפְכְּכֶם אִם כְּחֹמֶר הַיֹּצֵר
יֵחָשֵׁב כִּי יֹאמַר מַעֲשֶׂה
לְעֹשֵׂהוּ לֹא עָשָׂנִי וְיֵצֶר
אָמַר לְיֹצְרוֹ לֹא הֵבִין׃ הֲלוֹא
עוֹד מְעַט מִזְעָר וְשָׁב
לְבָנוֹן לַכַּרְמֶל וְהַכַּרְמֶל
לַיַּעַר יֵחָשֵׁב׃ וְשָׁמְעוּ בַיּוֹם
הַהוּא הַחֵרְשִׁים דִּבְרֵי
סֵפֶר וּמֵאֹפֶל וּמֵחֹשֶׁךְ עֵינֵי
עִוְרִים תִּרְאֶינָה׃ וְיָסְפוּ עֲנָוִים
בַּיהוָה שִׂמְחָה וְאֶבְיוֹנֵי אָדָם
בִּקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל יָגִילוּ׃ כִּי
אָפֵס עָרִיץ וְכָלָה לֵץ
וְנִכְרְתוּ כָּל שֹׁקְדֵי אָוֶן׃
מַחֲטִיאֵי אָדָם בְּדָבָר
וְלַמּוֹכִיחַ בַּשַּׁעַר יְקֹשׁוּן
וַיַּטּוּ בַתֹּהוּ צַדִּיק׃

לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה אֶל בֵּית
יַעֲקֹב אֲשֶׁר פָּדָה אֶת
אַבְרָהָם לֹא עַתָּה יֵבוֹשׁ
יַעֲקֹב וְלֹא עַתָּה פָּנָיו יֶחֱוָרוּ׃
כִּי בִרְאֹתוֹ יְלָדָיו מַעֲשֵׂה יָדַי
בְּקִרְבּוֹ יַקְדִּישׁוּ שְׁמִי
וְהִקְדִּישׁוּ אֶת קְדוֹשׁ יַעֲקֹב

וְאֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יַעֲרִיצוּ׃
וְיָדְעוּ תֹעֵי רוּחַ בִּינָה וְרוֹגְנִים
יִלְמְדוּ לֶקַח׃
הוֹי בָּנִים סוֹרְרִים נְאֻם
יְהוָה לַעֲשׂוֹת עֵצָה וְלֹא
מִנִּי וְלִנְסֹךְ מַסֵּכָה וְלֹא
רוּחִי לְמַעַן סְפוֹת חַטָּאת
עַל חַטָּאת׃ הַהֹלְכִים לָרֶדֶת
מִצְרַיִם וּפִי לֹא שָׁאָלוּ לָעוֹז
בְּמָעוֹז פַּרְעֹה וְלַחְסוֹת
בְּצֵל מִצְרָיִם׃ וְהָיָה לָכֶם
מָעוֹז פַּרְעֹה לְבֹשֶׁת וְהֶחָסוּת
בְּצֵל מִצְרַיִם לִכְלִמָּה׃ כִּי
הָיוּ בְצֹעַן שָׂרָיו וּמַלְאָכָיו
חָנֵס יַגִּיעוּ׃ כֹּל הֹבְאִישׁ עַל
עַם לֹא יוֹעִילוּ לָמוֹ לֹא
לְעֵזֶר וְלֹא לְהוֹעִיל כִּי
לְבֹשֶׁת וְגַם לְחֶרְפָּה׃
מַשָּׂא בַּהֲמוֹת נֶגֶב
בְּאֶרֶץ צָרָה וְצוּקָה לָבִיא
וָלַיִשׁ מֵהֶם אֶפְעֶה וְשָׂרָף
מְעוֹפֵף יִשְׂאוּ עַל כֶּתֶף
עֲיָרִים חֵילֵהֶם וְעַל דַּבֶּשֶׁת
גְּמַלִּים אוֹצְרֹתָם עַל עַם
לֹא יוֹעִילוּ׃ וּמִצְרַיִם הֶבֶל
וָרִיק יַעְזֹרוּ לָכֵן קָרָאתִי
לָזֹאת רַהַב הֵם שָׁבֶת׃ עַתָּה
בּוֹא כָתְבָהּ עַל לוּחַ אִתָּם

ועל ספר חקה ותהי ליום
אחרון לעד עד עולם
כי עם מרי הוא בנים כחשים
בנים לא אבו שמוע תורת
יהוה אשר אמרו לראים
לא תראו ולחזים לא תחזו
לנו נכחות דברו לנו חלקות
חזו מהתלות סורו מני
דרך הטו מני ארח
השביתו מפנינו את קדוש
ישראל
לכן כה אמר קדוש
ישראל יען מאסכם
בדבר הזה ותבטחו בעשק
ונלוז ותשענו עליו לכן
יהיה לכם העון הזה כפרץ
נפל נבעה בחומה נשגבה
אשר פתאם לפתע יבוא
שברה ושברה כשבר
נבל יוצרים כתות לא
יחמל ולא ימצא במכתתו
חרש לחתות אש מיקוד
ולחשף מים מגבא
כי כה אמר אדני
יהוה קדוש ישראל
בשובה ונחת תושעון
בהשקט ובבטחה תהיה
גבורתכם ולא אביתם

ותאמרו לא כי על סוס
ננוס על כן תנוסון ועל
קל נרכב על כן יקלו
רדפיכם אלף אחד מפני
גערת אחד מפני גערת
חמשה תנסו עד אם
נותרתם כתרן על ראש
ההר וכנס על הגבעה
ולכן יחכה יהוה לחננכם
ולכן ירום לרחמכם כי
אלהי משפט יהוה אשרי
כל חוכי לו
כי עם בציון ישב בירושלם
בכו לא תבכה חנון יחנך
לקול זעקך כשמעתו
ענך ונתן לכם אדני לחם
צר ומים לחץ ולא יכנף
עוד מוריך והיו עיניך
ראות את מוריך ואזניך
תשמענה דבר מאחריך
לאמר זה הדרך לכו בו
כי תאמינו וכי תשמאילו
וטמאתם את צפוי פסילי
כספך ואת אפדת מסכת
זהבך תזרם כמו דוה
צא תאמר לו ונתן מטר
זרעך אשר תזרע את
האדמה ולחם תבואת

האדמה והיה דשן ושמן
ירעה מקניך ביום ההוא
כר נרחב והאלפים והעירים
עבדי האדמה בליל
חמיץ יאכלו אשר זרה
ברחת ובמזרה והיה על
כל הר גבה ועל כל גבעה
נשאה פלגים יבלי מים
ביום הרג רב בנפל מגדלים
והיה אור הלבנה כאור
החמה ואור החמה יהיה
שבעתים כאור שבעת
הימים ביום חבש יהוה
את שבר עמו ומחץ מכתו
ירפא
הנה שם יהוה בא ממרחק
בער אפו וכבד משאה
שפתיו מלאו זעם ולשונו
כאש אכלת ורוחו כנחל
שוטף עד צואר יחצה
להנפה גוים בנפת שוא
ורסן מתעה על לחיי עמים
השיר יהיה לכם כליל
התקדש חג ושמחת לבב
כהולך בחליל לבוא בהר
יהוה אל צור ישראל
והשמיע יהוה את הוד
קולו ונחת זרועו יראה

בזעף אף ולהב אש אוכלה
נפץ וזרם ואבן ברד׃ כי
מקול יהוה יחת אשור
בשבט יכה׃ והיה כל מעבר
מטה מוסדה אשר יניח
יהוה עליו בתפים ובכנרות
ובמלחמות תנופה נלחם
בה׃ כי ערוך מאתמול תפתה
גם היא למלך הוכן העמיק
הרחב מדרתה אש ועצים
הרבה נשמת יהוה כנחל
גפרית בערה בה׃

הוי הירדים מצרים לעזרה
על סוסים ישענו ויבטחו
על רכב כי רב ועל פרשים
כי עצמו מאד ולא שעו
על קדוש ישראל ואת
יהוה לא דרשו׃ וגם הוא
חכם ויבא רע ואת דבריו
לא הסיר וקם על בית
מרעים ועל עזרת פעלי
און׃ ומצרים אדם ולא
אל וסוסיהם בשר ולא
רוח ויהוה יטה ידו וכשל
עוזר ונפל עזר ויחדו
כלם יכליון׃ כי כה
אמר יהוה אלי כאשר
יהגה האריה והכפיר על
טרפו אשר יקרא עליו
מלא רעים מקולם לא
יחת ומהמונם לא יענה
כן ירד יהוה צבאות לצבא
על הר ציון ועל גבעתה׃
כצפרים עפות כן יגן
יהוה צבאות על ירושלם
גנון והציל פסח והמליט׃
שובו לאשר העמיקו
סרה בני ישראל׃ כי ביום
ההוא ימאסון איש
אלילי כספו ואלילי זהבו
אשר עשו לכם ידיכם
חטא׃ ונפל אשור בחרב
לא איש וחרב לא אדם
תאכלנו ונס לו מפני
חרב ובחוריו למס יהיו׃
וסלעו ממגור יעבור
וחתו מנס שריו נאם יהוה
אשר אור לו בציון ותנור
לו בירושלם׃

הן לצדק ימלך מלך
ולשרים למשפט ישרו׃
והיה איש כמחבא רוח
וסתר זרם כפלגי מים
בציון כצל סלע כבד
בארץ עיפה׃ ולא תשעינה
עיני ראים ואזני שמעים
תקשבנה׃ ולבב נמהרים
יבין לדעת ולשון עלגים
תמהר לדבר צחות׃ לא
יקרא עוד לנבל נדיב
ולכילי לא יאמר שוע׃
כי נבל נבלה ידבר ולבו
יעשה און לעשות חנף
ולדבר אל יהוה תועה
להריק נפש רעב ומשקה
צמא יחסיר׃ וכלי כליו
רעים הוא זמות יעץ
לחבל ענוים באמרי שקר
ובדבר אביון משפט׃ ונדיב
נדיבות יעץ והוא על
נדיבות יקום׃
נשים שאננות קמנה
שמענה קולי בנות
בטחות האזנה אמרתי׃
ימים על שנה תרגזנה
בטחות כי כלה בציר אסף
בלי יבוא׃ חרדו שאננות
רגזה בטחות פשטה וערה
וחגורה על חלצים׃ על
שדים ספדים על שדי
חמד על גפן פריה׃ על
אדמת עמי קוץ שמיר

שוקק ב̇ כמשק גבים שקק בו ארי נהם ודב
שוקק ◦ בתריה מל ◦

צעקו ב̇ זמנ̇ הן אראלם צעקו ויהוה שמע ◦
כערבה ב̇ היה השרון וכוב כל הארץ ◦

מואס ב̇ הלך צדקות פורע מוסר ◦ בתר מל ◦
ועיניו מראות ברע חבקוק מראות רע ◦
הזוק לת̇ ומלינפר ◦

תעלה כי על כל בתי משוש
קריה עליזה כי ארמון נטש
המון עיר עזב עפל ובחן
היה בעד מערות עד עולם
משוש פראים מרעה ע
עדרים עד יערה עלינו רוח
ממרום והיה מדבר לכרמל
וכרמל ליער יחשב ושכן
במדבר משפט וצדקה
בכרמל תשב והיה מעשה
הצדקה שלום ועבדת
הצדקה השקט ובטח
עד עולם וישב עמי בנוה
שלום ובמשכנות מבטחים
ובמנוחת שאננות וברד
ברדת היער ובשפלה
תשפל העיר אשריכם
זרעי על כל מים משלחי
רגל השור והחמור
הוי שודד ואתה
לא שדוד ובוגד ולא בגדו
בו כהתמך שודד תושד
כנלתך לבגד יבגדו בך
יהוה חננו לך קוינו
היה זרעם לבקרים אף
ישועתנו בעת צרה מקול
המון נדדו עמים מרוממתך
נפצו גוים ואסף שללכם

אסף החסיל כמשק גבים
שקק בו נשגב יהוה כי
שכן מרום מלא ציון
משפט וצדקה והיה
אמונת עתיך חסן ישועת
חכמת ודעת יראת יהוה
היא אוצרו

הן אראלם צעקו חצה
מלאכי שלום מר יבכיון
נשמו מסלות שבת עבר
ארח הפר ברית מאס
ערים לא חשב אנוש
אבל אמללה ארץ החפיר
לבנון קמל היה השרון
כערבה ונער בשן וכרמל
עתה אקום יאמר
יהוה עתה ארומם עתה
אנשא תהרו חשש תלדו
קש רוחכם אש תאכלכם
והיו עמים משרפות שיד
קוצים כסוחים באש
יצתו
שמעו רחוקים אשר
עשיתי ודעו קרובים
גבורתי פחדו בציון חטאים
אחזה רעדה חנפים מי
יגור לנו אש אוכלה מי

יגור לנו מוקדי עולם הלך
צדקות ודבר מישרים מאס
בבצע מעשקות נער
כפיו מתמך בשחד אטם
אזנו משמע דמים ועצם
עיניו מראות ברע הוא
מרומים ישכן מצדות
סלעים משגבו לחמו נתן
מימיו נאמנים מלך ביפיו
תחזינה עיניך תראינה
ארץ מרחקים לבך יהגה
אימה איה ספר איה שקל
איה ספר את המגדלים
את עם נועז לא תראה
עם עמקי שפה משמוע
נלעג לשון אין בינה חזה
ציון קרית מועדנו עיניך
תראינה ירושלם נוה
שאנן אהל בל יצען בל
יסע יתדתיו לנצח וכל
חבליו בל ינתקו כי אם
שם אדיר יהוה לנו מקום
נהרים יארים רחבי ידים
בל תלך בו אני שיט וצי
אדיר לא יעברנו כי יהוה
שפטנו יהוה מחקקנו
יהוה מלכנו הוא יושיענו
נטשו חבליך בל יחזקו

בקרים ד̇ היה זרעם ותוכחתי אצמית חושיה ◦
ותפקדנו לבקרים ◦

יושב ה̇ וחס̇ הלך צדקות שנאו בשער הולך תמים
ורצון מלכים כי מרדכי ◦

שפטנו ב̇ כי יהוה ועל שפטיהו אשר שפטונו ◦
עתיך ב̇ והיה אמונת למה תמות ◦ בתר חס ◦

כן תרנם בל פרשו נס אז חלק
עד שלל מרבה פסחים בזזו
ובל יאמר שכן חליתי
העם הישב בה נשא עון
קרבו גוים לשמע
ולאמים הקשיבו תשמע
הארץ ומלאה תבל וכל
צאצאיה כי קצף ליהוה
על כל הגוים וחמה על כל
צבאם החרימם נתנם לטבח
וחלליהם ישלכו ופגריהם
יעלה באשם ונמסו הרים
מדמם ונמקו כל צבא
השמים ונגלו כספר השמים
וכל צבאם יבול כנבל עלה
מגפן וכנבלת מתאנה כי
רותה בשמים חרבי הנה על
אדום תרד ועל עם חרמי
למשפט חרב ליהוה מלאה
דם הדשנה מחלב מדם
כרים ועתודים מחלב כליות
אילים כי זבח ליהוה בבצרה
וטבח גדול בארץ אדום
וירדו ראמים עמם ופרים
עם אבירים ורותה ארצם
מדם ועפרם מחלב ידשן
כי יום נקם ליהוה שנת
שלומים לריב ציון ונהפכו

נחליה לזפת ועפרה לגפרית
והיתה ארצה לזפת בערה
לילה ויומם לא תכבה
לעולם יעלה עשנה מדור
לדור תחרב לנצח נצחים
אין עבר בה וירשוה קאת
וקפוד וינשוף וערב ישכנו
בה ונטה עליה קו תהו
ואבני בהו חריה ואין שם
מלוכה יקראו וכל שריה
יהיו אפס ועלתה ארמנתיה
סירים קמוש וחוח
במבצריה והיתה נוה
תנים חציר לבנות יענה
ופגשו ציים את איים
ושעיר על רעהו יקרא
אך שם הרגיעה לילית
ומצאה לה מנוח שמה
קננה קפוז ותמלט ובקעה
ודגרה בצלה אך שם
נקבצו דיות אשה רעותה
דרשו מעל ספר יהוה
וקראו אחת מהנה לא
נעדרה אשה רעותה לא
פקדו כי פי הוא צוה ורוחו
הוא קבצן והוא הפיל להן
גורל וידו חלקתה להם
בקו עד עולם יירשוה

לדור ודור ישכנו בה
ישושום מדבר וציה
ותגל ערבה ותפרח כחבצלת
פרח תפרח ותגל אף גילת
ורנן כבוד הלבנון נתן לה
הדר הכרמל והשרון המה
יראו כבוד יהוה הדר אלהינו

חזקו ידים רפות וברכים
כשלות אמצו אמרו לנמהרי
לב חזקו אל תיראו הנה
אלהיכם נקם יבוא גמול
אלהים הוא יבוא וישעכם
אז תפקחנה עיני עורים
ואזני חרשים תפתחנה אז
ידלג כאיל פסח ותרן לשון
אלם כי נבקעו במדבר מים
ונחלים בערבה והיה השרב
לאגם וצמאון למבועי מים
בנוה תנים רבצה חציר
לקנה וגמא והיה שם
מסלול ודרך ודרך הקדש
יקרא לה לא יעברנו טמא
והוא למו הלך דרך ואוילים
לא יתעו לא יהיה שם אריה
ופריץ חיות בל יעלנה לא
תמצא שם והלכו גאולים
ופדויי יהוה ישבון ובאו

ציון ברנה ושמחת עולם על
ראשם ששון ושמחה ישיגו
ונסו יגון ואנחה׃
ויהי בארבע עשרה
שנה למלך חזקיהו עלה
סנחריב מלך אשור על כל
ערי יהודה הבצרות ויתפשם
וישלח מלך אשור את
רבשקה מלכיש ירושלמה
אל המלך חזקיהו בחיל כבד
ויעמד בתעלת הברכה
העליונה במסלת שדה
כובס׃ ויצא אליו אליקים
בן חלקיהו אשר על הבית
ושבנא הספר ויואח בן
אסף המזכיר׃ ויאמר אליהם
רבשקה אמרו נא אל
חזקיהו כה אמר המלך
הגדול מלך אשור מה
הבטחון הזה אשר בטחת
אמרתי אך דבר שפתים
עצה וגבורה למלחמה
עתה על מי בטחת כי מרדת
בי׃ הנה בטחת על משענת
הקנה הרצוץ הזה על
מצרים אשר יסמך איש
עליו ובא בכפו ונקבה
כן פרעה מלך מצרים לכל

הבטחים עליו׃ וכי תאמר
אלי אל יהוה אלהינו
בטחנו הלוא הוא אשר
הסיר חזקיהו את במתיו
ואת מזבחתיו ויאמר
ליהודה ולירושלם לפני
המזבח הזה תשתחוו׃
ועתה התערב נא את
אדני המלך אשור ואתנה
לך אלפים סוסים אם
תוכל לתת לך רכבים
עליהם׃ ואיך תשיב את
פני פחת אחד עבדי אדני
הקטנים ותבטח לך על
מצרים לרכב ולפרשים׃
ועתה המבלעדי יהוה
עליתי על הארץ הזאת
להשחיתה יהוה אמר
אלי עלה אל הארץ הזאת
והשחיתה׃
ויאמר אליקים
ושבנא ויואח אל רבשקה
דבר נא אל עבדיך ארמית
כי שמעים אנחנו ואל
תדבר אלינו יהודית באזני
העם אשר על החומה׃
ויאמר רבשקה האל
אדניך ואליך שלחני אדני

לדבר את הדברים האלה
הלא על האנשים הישבים
על החומה לאכל את
חראיהם ולשתות את
שיניהם עמכם׃ ויעמד
רבשקה ויקרא בקול
גדול יהודית ויאמר שמעו
את דברי המלך הגדול
מלך אשור׃ כה אמר המלך
אל ישא לכם חזקיהו כי
לא יוכל להציל אתכם׃
ואל יבטח אתכם חזקיהו
אל יהוה לאמר הצל
יצילנו יהוה לא תנתן
העיר הזאת ביד מלך
אשור׃ אל תשמעו אל
חזקיהו
כי כה אמר המלך אשור
עשו אתי ברכה וצאו אלי
ואכלו איש גפנו ואיש
תאנתו ושתו איש מי בורו׃
עד באי ולקחתי אתכם
אל ארץ כארצכם ארץ
דגן ותירוש ארץ לחם
וכרמים׃ פן יסית אתכם
חזקיהו לאמר יהוה יצילנו
ההצילו אלהי הגוים
איש את ארצו מיד מלך

סופר ב̇ מל̇ בנביא̇ ושריה סופר ואת שבנא הסופר ◦ וכל כתיבייא דכותהון בר מן עזרא דהוא כולה̇ חס בר מן ג̇ מל̇ אלה בימי ואחיו שמעיה ואוצרה על̇ אוצרות ◦

מלכים בתלאשר כתב ◦ ישעיהו בתלשר כתב ◦

אשור׃ איה אלהי חמת וארפד
איה אלהי ספרוים וכי הצילו
את שמרון מידי׃ מי בכל
אלהי הארצות האלה אשר
הצילו את ארצם מידי
כי יציל יהוה את ירושלם
מידי׃ ויחרישו ולא ענו
אתו דבר כי מצות המלך
היא לאמר לא תענהו׃
ויבא אליקים בן חלקיהו
אשר על הבית ושבנא
הסופר ויואח בן אסף המזכיר
אל חזקיהו קרועי בגדים
ויגידו לו את דברי רבשקה׃
ויהי כשמע המלך
חזקיהו ויקרע את בגדיו
ויתכס בשק ויבא בית יהוה׃
וישלח את אליקים אשר
על הבית ואת שבנא
הסופר ואת זקני הכהנים
מתכסים בשקים אל
ישעיהו בן אמוץ הנביא׃
ויאמרו אליו כה אמר
חזקיהו יום צרה ותוכחה
ונאצה היום הזה כי באו
בנים עד משבר וכח אין
ללדה׃ אולי ישמע יהוה
אלהיך את דברי רבשקה

אשר שלחו מלך אשור
אדניו לחרף אלהים חי
והוכיח בדברים אשר
שמע יהוה אלהיך ונשאת
תפלה בעד השארית
הנמצאה׃ ויבאו עבדי
המלך חזקיהו אל ישעיהו׃
ויאמר אליהם ישעיהו
כה תאמרון אל אדניכם
כה אמר יהוה אל תירא
מפני הדברים אשר
שמעת אשר גדפו נערי
מלך אשור אותי׃ הנני
נותן בו רוח ושמע שמועה
ושב אל ארצו והפלתיו
בחרב בארצו׃ וישב
רבשקה וימצא את מלך
אשור נלחם על לבנה
כי שמע כי נסע מלכיש׃
וישמע על תרהקה מלך
כוש לאמר יצא להלחם
אתך וישמע וישלח
מלאכים אל חזקיהו לאמר׃
כה תאמרון אל חזקיהו
מלך יהודה לאמר אל
ישאך אלהיך אשר אתה
בוטח בו לאמר לא תנתן
ירושלם ביד מלך אשור׃

הנה אתה שמעת אשר
עשו מלכי אשור לכל
הארצות להחרימם ואתה
תנצל׃ ההצילו אותם אלהי
הגוים אשר השחיתו אבותי
את גוזן ואת חרן ורצף
ובני עדן אשר בתלשר׃
איה מלך חמת ומלך ארפד
ומלך לעיר ספרוים הנע
ועוה׃ ויקח חזקיהו את
הספרים מיד המלאכים
ויקראהו ויעל בית יהוה
ויפרשהו חזקיהו לפני
יהוה׃ ויתפלל
חזקיהו אל יהוה לאמר׃
יהוה צבאות אלהי ישראל
ישב הכרבים אתה הוא
האלהים לבדך לכל ממלכות
הארץ אתה עשית את
השמים ואת הארץ׃ הטה
יהוה אזנך ושמע פקח
יהוה עינך וראה ושמע
את כל דברי סנחריב
אשר שלח לחרף אלהים
חי׃ אמנם יהוה החריבו
מלכי אשור את כל הארצות
ואת ארצם׃ ונתן את
אלהיהם באש כי לא

בוטח ב̇ מל̇ בנביא̇ אשר אתה בוטח בו ישעיהו ובארץ שלום אתה בוטח ◦ וכל כתיבי̇ דכות בר מן ה̇ כי יחמלך אשרי אדם כמוהם כמוהם רחב נפש ◦ גדפו ג̇ אשר גדפו נערי וחבירו עוד זאת גדפו אותי ◦

ישעיהו אולי ישמע יהוה את דברי רבשקה הטה יהוה אזנך ושמע את כל דברי סנחריב

ויבוא הוי מל ודוד עלי ויקן שלמה בן אשה ומלבים ונביא אחד ויבוא אלהמלך ויבוא במלחמה וימת המלך ויבוא יזרעאלה ויהוא ויבוא אליו ישעיהו ויבוא אלי אנשים ויבוא
אליה ויבוא אל הגוים ויבוא אל שער ויבוא גם השטן נחבירו ס וכל מגלת אסתר דכותהון בר מ ב חס אל המשתה לשתות ס

אלהים המה כי אם מעשה
ידי אדם עץ ואבן ויאבדום
ועתה יהוה אלהינו הושיענו
מידו וידעו כל ממלכות
הארץ כי אתה יהוה לבדך
וישלח ישעיהו בן אמוץ
אל חזקיהו לאמר כה
אמר יהוה אלהי ישראל
אשר התפללת אלי אל
סנחריב מלך אשור זה
הדבר אשר דבר יהוה עליו
בזה לך לעגה לך בתולת
בת ציון אחריך ראש
הניעה בת ירושלם את
מי חרפת וגדפת ועל מי
הרימותה קול ותשא מרום
עיניך אל קדוש ישראל
ביד עבדיך חרפת אדני
ותאמר ברב רכבי אני
עליתי מרום הרים ירכתי
לבנון ואכרת קומת ארזיו
מבחר ברשיו ואבוא מרום
קצו יער כרמלו אני קרתי
ושתיתי מים ואחרב בכף
פעמי כל יארי מצור הלוא
שמעת למרחוק אותה
עשיתי מימי קדם ויצרתיה
עתה הבאתיה ותהי

להשאות גלים נצים ערים
בצרות וישביהן קצרי
יד חתו ובשו היו עשב
שדה וירק דשא חציר
גגות ושדמה לפני קמה
ושבתך וצאתך ובואך
ידעתי ואת התרגזך אלי
יען התרגזך אלי ושאננך
עלה באזני ושמתי חחי
באפך ומתגי בשפתיך
והשיבתיך בדרך אשר
באת בה וזה לך האות
אכול השנה ספיח ובשנה
השנית שחיס ובשנה
השלישית זרעו וקצרו
ונטעו כרמים ואכול פרים
ויספה פליטת בית יהודה
הנשארה שרש למטה
ועשה פרי למעלה כי
מירושלם תצא שארית
ופליטה מהר ציון קנאת
יהוה צבאות תעשה זאת
לכן כה אמר יהוה
אל מלך אשור לא יבוא
אל העיר הזאת ולא יורה
שם חץ ולא יקדמנה מגן
ולא ישפך עליה סללה
בדרך אשר בא בה ישוב

ואל העיר הזאת לא יבוא
נאם יהוה וגנותי על העיר
הזאת להושיעה למעני
ולמען דוד עבדי
ויצא מלאך יהוה
ויכה במחנה אשור מאה
ושמנים וחמשה אלף
וישכימו בבקר והנה כלם
פגרים מתים ויסע וילך
וישב סנחריב מלך אשור
וישב בנינוה ויהי הוא
משתחוה בית נסרך אלהיו
ואדרמלך ושראצר בניו
הכהו בחרב והמה נמלטו
ארץ אררט וימלך אסר
חדן בנו תחתיו
בימים ההם חלה
חזקיהו למות ויבוא אליו
ישעיהו בן אמוץ הנביא
ויאמר אליו כה אמר יהוה
צו לביתך כי מת אתה
ולא תחיה ויסב חזקיהו
פניו אל הקיר ויתפלל
אל יהוה ויאמר אנה יהוה
זכר נא את אשר התהלכתי
לפניך באמת ובלב שלם
והטוב בעיניך עשיתי
ויבך חזקיהו בכי גדול

אור ג מל בטע ... אשר ...

ויספה ב פלטת בית יהודה והבירה ס וחד
ולא יספו ישוב אלון ס

ובלב שלם ג אנה יהוה דישע ואתה שלמה
בני וישמחו העם ס

ויהי דבר יהוה אל
ישעיהו לאמר הלוך
ואמרת אל חזקיהו כה אמר
יהוה אלהי דוד אביך
שמעתי את תפלתך ראיתי
את דמעתך הנני יוסף על
ימיך חמש עשרה שנה
ומכף מלך אשור אצילך
ואת העיר הזאת וגנותי
על העיר הזאת וזה לך
האות מאת יהוה אשר
יעשה יהוה את הדבר הזה
אשר דבר הנני משיב את
צל המעלות אשר ירדה
במעלות אחז בשמש
אחרנית עשר מעלות ותשב
השמש עשר מעלות
במעלות אשר ירדה
מכתב לחזקיהו מלך
יהודה בחלתו ויחי מחליו
אני אמרתי בדמי ימי
אלכה בשערי שאול
פקדתי יתר שנותי אמרתי
לא אראה יה יה בארץ
החיים לא אביט אדם עוד
עם יושבי חדל דורי נסע
ונגלה מני כאהל רעי
קפדתי כארג חיי מדלה

יבצעני מיום עד לילה
תשלימני שויתי עד בקר
כארי כן ישבר כל עצמותי
מיום עד לילה תשלימני
כסוס עגור כן אצפצף
אהגה כיונה דלו עיני
למרום אדני עשקה לי
ערבני מה אדבר ואמר
לי והוא עשה אדדה כל
שנותי על מר נפשי אדני
עליהם יחיו ולכל בהן
חיי רוחי ותחלימני והחייני
הנה לשלום מר לי מר
ואתה חשקת נפשי משחת
בלי כי השלכת אחרי גוך
כל חטאי כי לא שאול
תודך מות יהללך לא
ישברו יורדי בור אל
אמתך חי חי הוא יודך
כמוני היום אב לבנים
יודיע אל אמתך יהוה
להושיעני ונגנותי ננגן
כל ימי חיינו על בית יהוה
ויאמר ישעיהו ישאו
דבלת תאנים וימרחו על
השחין ויחי ויאמר חזקיהו
מה אות כי אעלה בית יהוה
בעת ההיא שלח

מרדך בלאדן בן בלאדן
מלך בבל ספרים ומנחה אל
חזקיהו וישמע כי חלה
ויחזק וישמח עליהם
חזקיהו ויראם את בית
נכתה את הכסף ואת הזהב
ואת הבשמים ואת השמן
הטוב ואת כל בית כליו
ואת כל אשר נמצא באוצרתיו
לא היה דבר אשר לא הראם
חזקיהו בביתו ובכל ממשלתו
ויבא ישעיהו הנביא
אל המלך חזקיהו ויאמר
אליו מה אמרו האנשים
האלה ומאין יבאו אליך
ויאמר חזקיהו מארץ
רחוקה באו אלי מבבל
ויאמר מה ראו בביתך
ויאמר חזקיהו את כל
אשר בביתי ראו לא היה
דבר אשר לא הראיתים
באוצרתי ויאמר ישעיהו
אל חזקיהו שמע דבר
יהוה צבאות הנה ימים
באים ונשא כל אשר בביתך
ואשר אצרו אבתיך עד
היום הזה בבל לא יותר
דבר אמר יהוה ומבניך אשר

וכל הר ב וכל הר חרמון וכל תבשו כל גיא ינשא
וכל הר וגבעה ס

קורא הקורא ל מל על כן קרא שמה עזו ויגש אמות הספים קול קורא הקורא בשמך ואין קורא בשמך עשה
כימה למען ירוץ קורא בו ושלום בן קורא וקורא בן ימנה תהום אל תהום ס

יצאו ממך אשר תוליד יקחו
והיו סריסים בהיכל מלך
בבל׃ ויאמר חזקיהו אל
ישעיהו טוב דבר יהוה
אשר דברת ויאמר כי יהיה
שלום ואמת בימי׃

נחמו נחמו עמי יאמר
אלהיכם׃ דברו על לב
ירושלם וקראו אליה
כי מלאה צבאה כי נרצה
עונה כי לקחה מיד יהוה
כפלים בכל חטאתיה׃
קול קורא במדבר
פנו דרך יהוה ישרו
בערבה מסלה לאלהינו׃
כל גיא ינשא וכל הר
וגבעה ישפלו והיה העקב
למישור והרכסים לבקעה׃
ונגלה כבוד יהוה וראו
כל בשר יחדו כי פי יהוה
דבר׃
קול אמר קרא ואמר
מה אקרא כל הבשר
חציר וכל חסדו כציץ
השדה׃ יבש חציר נבל
ציץ כי רוח יהוה נשבה
בו אכן חציר העם׃ יבש

חציר נבל ציץ ודבר
אלהינו יקום לעולם׃
על הר גבה עלי לך
מבשרת ציון הרימי
בכח קולך מבשרת
ירושלם הרימי אל
תיראי אמרי לערי יהודה
הנה אלהיכם׃ הנה אדני
יהוה בחזק יבוא וזרעו
משלה לו הנה שכרו
אתו ופעלתו לפניו׃ כרעה
עדרו ירעה בזרעו יקבץ
טלאים ובחיקו ישא
עלות ינהל׃
מי מדד בשעלו
מים ושמים בזרת תכן
וכל בשלש עפר הארץ
ושקל בפלס הרים
וגבעות במאזנים׃ מי תכן
את רוח יהוה ואיש
עצתו יודיענו׃ את מי
נועץ ויבינהו וילמדהו
בארח משפט וילמדהו
דעת ודרך תבונות יודיענו׃
הן גוים כמר מדלי
וכשחק מאזנים נחשבו
הן איים כדק יטול׃
ולבנון אין די בער וחיתו

אין די עולה׃
כל הגוים כאין נגדו מאפס
ותהו נחשבו לו׃ ואל מי
תדמיון אל ומה דמות
תערכו לו׃ הפסל נסך
חרש וצרף בזהב ירקענו
ורתקות כסף צורף׃
המסכן תרומה עץ לא
ירקב יבחר חרש חכם
יבקש לו להכין פסל
לא ימוט׃
הלוא תדעו הלוא
תשמעו הלוא הגד
מראש לכם הלוא
הבינתם מוסדות הארץ׃
הישב על חוג הארץ
וישביה כחגבים הנוטה
כדק שמים וימתחם
כאהל לשבת׃ הנותן
רוזנים לאין שפטי ארץ
כתהו עשה׃ אף בל נטעו
אף בל זרעו אף בל
שרש בארץ גזעם וגם
נשף בהם ויבשו וסערה
כקש תשאם׃ ואל
מי תדמיוני ואשוה יאמר
קדוש׃ שאו מרום
עיניכם וראו מי ברא אלה

כציץ ג וכל חסדו אנוש כחציר ימיו כציץ ינא ס
ולבנון ב אין די בער ואין ארץ גלעד ס

תכן ג וחס ושמים בזרת מי תכן את רוח
ומים תכן במדיח ס

חוג ב הישב על חוג בחקו חוג על
יחד וחוג שמים יתהלך ס

ובחורים ב ויעפו נערים וחד ותשחה בתולדה
בתריה חס ו עצמה ב ולאין אונים כוש

צרף ד חס ויצרף בזהב ירקעו ויחזק חרש הבית
כל צרף בתר דירמיהו ויצא ליצרף כלי

ויאבדו ב יהיו כאין ויאבדו בשוב אויבי
אחור

המוציא במספר צבאם לכלם
בשם יקרא מרב אונים
ואמיץ כח איש לא נעדר
למה תאמר יעקב
ותדבר ישראל נסתרה
דרכי מיהוה ומאלהי משפטי
יעבור הלוא ידעת אם
לא שמעת אלהי עולם
יהוה בורא קצות הארץ
לא ייעף ולא ייגע אין
חקר לתבונתו נתן ליעף
כח ולאין אונים עצמה
ירבה ויעפו נערים ויגעו
ובחורים כשול יכשלו וקוי
יהוה יחליפו כח יעלו אבר
כנשרים ירוצו ולא ייגעו
ילכו ולא ייעפו

החרישו אלי איים
ולאמים יחליפו כח יגשו
אז ידברו יחדו למשפט
נקרבה מי העיר ממזרח
צדק יקראהו לרגלו יתן
לפניו גוים ומלכים ירד יתן
כעפר חרבו כקש נדף
קשתו ירדפם יעבור שלום
ארח ברגליו לא יבוא מי
פעל ועשה קרא הדרות

מראש אני יהוה ראשון
ואת אחרנים אני הוא ראו
איים וייראו קצות הארץ
יחרדו קרבו ויאתיון איש
את רעהו יעזרו ולאחיו
יאמר חזק ויחזק חרש
את צרף מחליק פטיש
את הולם פעם אמר
לדבק טוב הוא ויחזקהו
במסמרים לא ימוט

ואתה ישראל עבדי
יעקב אשר בחרתיך זרע
אברהם אהבי אשר
החזקתיך מקצות הארץ
ומאציליה קראתיך
ואמר לך עבדי אתה
בחרתיך ולא מאסתיך
אל תירא כי עמך אני
אל תשתע כי אני אלהיך
אמצתיך אף עזרתיך אף
תמכתיך בימין צדקי
הן יבשו ויכלמו כל הנחרים
בך יהיו כאין
ויאבדו אנשי ריבך
תבקשם ולא תמצאם
אנשי מצתך יהיו כאין
וכאפס אנשי מלחמתך

כי אני יהוה אלהיך מחזיק
ימינך האמר לך אל
תירא אני עזרתיך
אל תיראי תולעת
יעקב מתי ישראל אני
עזרתיך נאם יהוה וגאלך
קדוש ישראל הנה
שמתיך למורג חרוץ
חדש בעל פיפיות תדוש
הרים ותדק וגבעות כמץ
תשים תזרם ורוח תשאם
וסערה תפיץ אותם ואתה
תגיל ביהוה בקדוש
ישראל תתהלל

העניים והאביונים
מבקשים מים ואין
לשונם בצמא נשתה
אני יהוה אענם אלהי
ישראל לא אעזבם
אפתח על שפיים נהרות
ובתוך בקעות מעינות
אשים מדבר לאגם מים
וארץ ציה למוצאי מים
אתן במדבר ארז שטה
והדס ועץ שמן אשים
בערבה ברוש תדהר
ותאשור יחדו למען יראו

העיר ה מי העיר ממזרח ... ובשנות אחת
וחבירו ויקומו ראשי האבות

משפטי ו למה תאמר ואני אמרתי ... אל ונתתי ... כבודי ...
כי עשיר ... צדיק ...

וְיֵדְעוּ וְיָשִׂימוּ וְיַשְׂכִּילוּ יַחְדָּו
כִּי יַד־יְהוָה עָשְׂתָה זֹּאת
וּקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל בְּרָאָהּ׃

קָרְבוּ רִיבְכֶם יֹאמַר יְהוָה
הַגִּישׁוּ עֲצֻמוֹתֵיכֶם יֹאמַר
מֶלֶךְ יַעֲקֹב׃ יַגִּישׁוּ וְיַגִּידוּ
לָנוּ אֵת אֲשֶׁר תִּקְרֶינָה
הָרִאשֹׁנוֹת מָה הֵנָּה הַגִּידוּ
וְנָשִׂימָה לִבֵּנוּ וְנֵדְעָה
אַחֲרִיתָן אוֹ הַבָּאוֹת
הַשְׁמִיעֻנוּ׃ הַגִּידוּ הָאֹתִיּוֹת
לְאָחוֹר וְנֵדְעָה כִּי אֱלֹהִים
אַתֶּם אַף־תֵּיטִיבוּ וְתָרֵעוּ
וְנִשְׁתָּעָה וְנִרְאֶה יַחְדָּו׃ הֵן
אַתֶּם מֵאַיִן וּפָעָלְכֶם מֵאָפַע
תּוֹעֵבָה יִבְחַר בָּכֶם׃

הַעִירוֹתִי מִצָּפוֹן וַיַּאת
מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ יִקְרָא בִשְׁמִי
וְיָבֹא סְגָנִים כְּמוֹ־חֹמֶר וּכְמוֹ
יוֹצֵר יִרְמָס־טִיט׃ מִי־הִגִּיד
מֵרֹאשׁ וְנֵדָעָה וּמִלְּפָנִים
וְנֹאמַר צַדִּיק אַף אֵין־מַגִּיד
אַף אֵין מַשְׁמִיעַ אַף־אֵין
שֹׁמֵעַ אִמְרֵיכֶם׃ רִאשׁוֹן
לְצִיּוֹן הִנֵּה הִנָּם וְלִירוּשָׁלִַם

מְבַשֵּׂר אֶתֵּן׃ וְאֵרֶא וְאֵין
אִישׁ וּמֵאֵלֶּה וְאֵין יוֹעֵץ
וְאֶשְׁאָלֵם וְיָשִׁיבוּ דָבָר׃ הֵן
כֻּלָּם אָוֶן אֶפֶס מַעֲשֵׂיהֶם
רוּחַ וָתֹהוּ נִסְכֵּיהֶם׃

הֵן עַבְדִּי אֶתְמָךְ־בּוֹ בְּחִירִי
רָצְתָה נַפְשִׁי נָתַתִּי רוּחִי
עָלָיו מִשְׁפָּט לַגּוֹיִם יוֹצִיא׃
לֹא יִצְעַק וְלֹא יִשָּׂא וְלֹא
יַשְׁמִיעַ בַּחוּץ קוֹלוֹ׃ קָנֶה
רָצוּץ לֹא יִשְׁבּוֹר וּפִשְׁתָּה
כֵהָה לֹא יְכַבֶּנָּה לֶאֱמֶת
יוֹצִיא מִשְׁפָּט׃ לֹא יִכְהֶה
וְלֹא יָרוּץ עַד־יָשִׂים
בָּאָרֶץ מִשְׁפָּט וּלְתוֹרָתוֹ
אִיִּים יְיַחֵילוּ׃
כֹּה־אָמַר הָאֵל יְהוָה בּוֹרֵא
הַשָּׁמַיִם וְנוֹטֵיהֶם רֹקַע
הָאָרֶץ וְצֶאֱצָאֶיהָ נֹתֵן
נְשָׁמָה לָעָם עָלֶיהָ וְרוּחַ
לַהֹלְכִים בָּהּ׃ אֲנִי יְהוָה
קְרָאתִיךָ בְצֶדֶק וְאַחְזֵק
בְּיָדֶךָ וְאֶצָּרְךָ וְאֶתֶּנְךָ לִבְרִית
עָם לְאוֹר גּוֹיִם׃ לִפְקֹחַ עֵינַיִם
עִוְרוֹת לְהוֹצִיא מִמַּסְגֵּר
אַסִּיר מִבֵּית כֶּלֶא יֹשְׁבֵי חֹשֶׁךְ׃

אֲנִי יְהוָה הוּא שְׁמִי וּכְבוֹדִי
לְאַחֵר לֹא־אֶתֵּן וּתְהִלָּתִי
לַפְּסִילִים׃ הָרִאשֹׁנוֹת הִנֵּה־
בָאוּ וַחֲדָשׁוֹת אֲנִי מַגִּיד
בְּטֶרֶם תִּצְמַחְנָה אַשְׁמִיעַ
אֶתְכֶם׃

שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חָדָשׁ
תְּהִלָּתוֹ מִקְצֵה הָאָרֶץ
יוֹרְדֵי הַיָּם וּמְלֹאוֹ אִיִּים
וְיֹשְׁבֵיהֶם׃ יִשְׂאוּ מִדְבָּר
וְעָרָיו חֲצֵרִים תֵּשֵׁב קֵדָר
יָרֹנּוּ יֹשְׁבֵי סֶלַע מֵרֹאשׁ
הָרִים יִצְוָחוּ׃ יָשִׂימוּ לַיהוָה
כָּבוֹד וּתְהִלָּתוֹ בָּאִיִּים יַגִּידוּ׃
יְהוָה כַּגִּבּוֹר יֵצֵא כְּאִישׁ
מִלְחָמוֹת יָעִיר קִנְאָה
יָרִיעַ אַף־יַצְרִיחַ עַל־אֹיְבָיו
יִתְגַּבָּר׃ הֶחֱשֵׁיתִי
מֵעוֹלָם אַחֲרִישׁ אֶתְאַפָּק
כַּיּוֹלֵדָה אֶפְעֶה אֶשֹּׁם
וְאֶשְׁאַף יָחַד׃ אַחֲרִיב הָרִים
וּגְבָעוֹת וְכָל־עֶשְׂבָּם אוֹבִישׁ
וְשַׂמְתִּי נְהָרוֹת לָאִיִּים
וַאֲגַמִּים אוֹבִישׁ׃ וְהוֹלַכְתִּי
עִוְרִים בְּדֶרֶךְ לֹא יָדָעוּ
בִּנְתִיבוֹת לֹא־יָדְעוּ אַדְרִיכֵם
אָשִׂים מַחְשָׁךְ לִפְנֵיהֶם לָאוֹר

ומעקשים למישור אלה
הדברים עשיתם ולא עזבתים
נסגו אחור יבשו בשת
הבטחים בפסל האמרים
למסכה אתם אלהינו

החרשים שמעו והעורים
הביטו לראות מי עור כי
אם עבדי וחרש כמלאכי
אשלח מי עור כמשלם
ועור כעבד יהוה ראות רבות
ולא תשמר פקוח אזנים
ולא ישמע יהוה חפץ
למען צדקו יגדיל תורה
ויאדיר והוא עם בזוז
ושסוי הפח בחורים כלם
ובבתי כלאים החבאו היו
לבז ואין מציל משסה
ואין אמר השב מי בכם
יאזין זאת יקשב וישמע
לאחור מי נתן למשוסה
יעקב וישראל לבזזים
הלוא יהוה זו חטאנו לו
ולא אבו בדרכיו הלוך
ולא שמעו בתורתו וישפך
עליו חמה אפו ועזוז מלחמה
ותלהטהו מסביב ולא ידע
ותבער בו ולא ישים על לב

ועתה כה אמר יהוה בראך
יעקב ויצרך ישראל אל
תירא כי גאלתיך קראתי
בשמך לי אתה כי תעבר
במים אתך אני ובנהרות
לא ישטפוך כי תלך במו
אש לא תכוה ולהבה לא
תבער בך כי אני יהוה
אלהיך קדוש ישראל
מושיעך נתתי כפרך
מצרים כוש וסבא תחתיך
מאשר יקרת בעיני נכבדת
ואני אהבתיך ואתן אדם
תחתיך ולאמים תחת
נפשך אל תירא כי אתך
אני ממזרח אביא זרעך
וממערב אקבצך אמר
לצפון תני ולתימן אל
תכלאי הביאי בני מרחוק
ובנותי מקצה הארץ כל
הנקרא בשמי ולכבודי
בראתיו יצרתיו אף עשיתיו
הוציא עם עור ועינים
יש וחרשים ואזנים למו
כל הגוים נקבצו יחדו
ויאספו לאמים מי בהם
יגיד זאת וראשנות
ישמיענו יתנו עדיהם

ויצדקו וישמעו ויאמרו
אמת אתם עדי נאם יהוה
ועבדי אשר בחרתי למען
תדעו ותאמינו לי ותבינו
כי אני הוא לפני לא נוצר
אל ואחרי לא יהיה
אנכי אנכי יהוה
ואין מבלעדי מושיע
אנכי הגדתי והושעתי
והשמעתי ואין בכם זר
ואתם עדי נאם יהוה ואני
אל גם מיום אני הוא ואין
מידי מציל אפעל ומי
ישיבנה כה
אמר יהוה גאלכם קדוש
ישראל למענכם שלחתי
בבלה והורדתי בריחים
כלם וכשדים באניות
רנתם אני יהוה קדושכם
בורא ישראל מלככם
כה אמר יהוה הנותן
בים דרך ובמים עזים
נתיבה המוציא רכב
וסוס חיל ועזוז יחדו
ישכבו בל יקומו דעכו
כפשתה כבו אל תזכרו
ראשנות וקדמניות אל
תתבננו הנני עשה חדשה

עתה תצמח הלוא תדעוה
אף אשים במדבר דרך
בישמון נהרות: תכבדני
חית השדה תנים ובנות
יענה כי נתתי במדבר מים
נהרות בישימון להשקות
עמי בחירי: עם זו יצרתי
לי תהלתי יספרו:
ולא אתי קראת
יעקב כי יגעת בי ישראל
לא הבאת לי שה עלתיך
וזבחיך לא כבדתני לא
העבדתיך במנחה ולא
הוגעתיך בלבונה: לא
קנית לי בכסף קנה וחלב
זבחיך לא הרויתני אך
העבדתני בחטאותיך
הוגעתני בעונתיך: אנכי
אנכי הוא מחה פשעיך
למעני וחטאתיך לא
אזכר: הזכירני נשפטה
יחד ספר אתה למען
תצדק: אביך הראשון
חטא ומליציך פשעו
בי: ואחלל שרי קדש
ואתנה לחרם יעקב
וישראל לגדופים:
ועתה שמע יעקב עבדי
וישראל בחרתי בו: כה
אמר יהוה עשך ויצרך
מבטן יעזרך אל תירא
עבדי יעקב וישרון
בחרתי בו: כי אצק מים
על צמא ונזלים על י
בשה אצק רוחי על
זרעך וברכתי על צאצאיך:
וצמחו בבין חציר כערבים
על יבלי מים: זה יאמר
ליהוה אני וזה יקרא
בשם יעקב וזה יכתב
ידו ליהוה ובשם ישראל
יכנה:
כה אמר יהוה מלך
ישראל וגאלו יהוה צבאות
אני ראשון ואני אחרון
ומבלעדי אין אלהים: ומי
כמוני יקרא ויגידה
ויערכה לי משומי עם
עולם ואתיות ואשר
תבאנה יגידו למו: אל
תפחדו ואל תרהו הלא
מאז השמעתיך והגדתי
ואתם עדי היש אלוה
מבלעדי ואין צור בל
ידעתי: יצרי פסל כלם
תהו וחמודיהם בל יועילו
ועדיהם המה בל יראו
ובל ידעו למען יבשו:
מי יצר אל ופסל נסך
לבלתי הועיל: הן כל
חבריו יבשו וחרשים
המה מאדם יתקבצו
כלם יעמדו יפחדו יבשו
יחד: חרש ברזל מעצד
ופעל בפחם ובמקבות
יצרהו ויפעלהו בזרוע
כחו גם רעב ואין כח לא
שתה מים וייעף: חרש
עצים נטה קו יתארהו
בשרד יעשהו במקצעות
ובמחוגה יתארהו ויעשהו
כתבנית איש כתפארת
אדם לשבת בית: לכרת
לו ארזים ויקח תרזה
ואלון ויאמץ לו בעצי
יער נטע ארן וגשם
יגדל: והיה לאדם לבער
ויקח מהם ויחם אף ישיק
ואפה לחם אף יפעל אל
וישתחו עשהו פסל
ויסגד למו: חציו שרף
במו אש על חציו בשר
יאכל יצלה צלי וישבע
אף יחם ויאמר האח

במנחה ב דב לא העבדתיך ובת צד במנחה
שרי קדש ב וחלקים בגדולות ואחלל
ומי כמוני ב ומי כמוני יקרא ומי כמוני אשר
יבא אל ההיכל

חמותי ראיתי אור ושאריתו
לאל עשה לפסלו יסגוד
לו וישתחו ויתפלל אליו
ויאמר הצילני כי אלי אתה
לא ידעו ולא יבינו כי טח
מראות עיניהם מהשכיל
לבתם ולא ישיב אל לבו
ולא דעת ולא תבונה לאמר
חציו שרפתי במו אש ואף
אפיתי על גחליו לחם
אצלה בשר ואכל ויתרו
לתועבה אעשה לבול
עץ אסגוד רעה אפר
לב הותל הטהו ולא
יציל את נפשו ולא
יאמר הלוא שקר בימיני
זכר אלה יעקב
וישראל כי עבדי אתה
יצרתיך עבד לי אתה
ישראל לא תנשני מחיתי
כעב פשעיך וכענן
חטאותיך שובה אלי
כי גאלתיך רנו שמים כי
עשה יהוה הריעו תחתיות
ארץ פצחו הרים רנה יער
וכל עץ בו כי גאל יהוה
יעקב ובישראל יתפאר
כה אמר יהוה גאלך

ויצרך מבטן אנכי יהוה
עשה כל נטה שמים
לבדי רקע הארץ מי
אתי מפר אתות בדים
וקסמים יהולל משיב
חכמים אחור ודעתם
יסכל מקים דבר עבדו
ועצת מלאכיו ישלים
האמר לירושלם תושב
ולערי יהודה תבנינה
וחרבותיה אקומם האמר
לצולה חרבי ונהרתיך
אוביש האמר לכורש
רעי וכל חפצי ישלם
ולאמר לירושלם תבנה
והיכל תוסד

כה אמר יהוה למשיחו
לכורש אשר החזקתי
בימינו לרד לפניו גוים
ומתני מלכים אפתח
לפתח לפניו דלתים
ושערים לא יסגרו אני
לפניך אלך והדורים
אושר דלתות נחושה
אשבר ובריחי ברזל
אגדע ונתתי לך אוצרות
חשך ומטמני מסתרים

למען תדע כי אני יהוה
הקורא בשמך אלהי
ישראל למען עבדי
יעקב וישראל בחירי
ואקרא לך בשמך אכנך
ולא ידעתני אני יהוה
ואין עוד זולתי אין
אלהים אאזרך ולא
ידעתני למען ידעו
ממזרח שמש וממערבה
כי אפס בלעדי אני יהוה
ואין עוד יוצר אור ובורא
חשך עשה שלום ובורא
רע אני יהוה עשה כל
אלה
הרעיפו שמים ממעל
ושחקים יזלו צדק תפתח
ארץ ויפרו ישע וצדקה
תצמיח יחד אני יהוה
בראתיו הוי
רב את יצרו חרש את
חרשי אדמה היאמר
חמר ליצרו מה תעשה
ופעלך אין ידים לו
הוי אמר לאב מה
תוליד ולאשה מה תחילין
כה אמר יהוה קדוש
ישראל ויצרו האתיות

נושע ב̇ פל̇ אשריך ישראל ישראל ׃ ומושיע ב̇ הגידו ואלהים זולתי ׃

ויתהללו ב̇ ביהוה יצדקו ישמח צדיק ביהוה ׃ בל ג̇ כרע הביש בל ופקדתי ׃

פושעים ב̇ מל̇ השיבו פושעים וברותי מכם המורדים והפושעים ׃

שאלוני על בני ועל פעל
ידי תצוני אנכי עשיתי ארץ
ואדם עליה בראתי אני ידי
נטו שמים וכל צבאם צויתי
אנכי העירתהו בצדק וכל
דרכיו אישר הוא יבנה עירי
וגלותי ישלח לא במחיר
ולא בשחד אמר יהוה
צבאות׃ כה אמר
יהוה יגיע מצרים וסחר
כוש וסבאים אנשי מדה
עליך יעברו ולך יהיו
אחריך ילכו בזקים יעברו
ואליך ישתחוו אליך
יתפללו אך בך אל ואין עוד
אפס אלהים׃ אכן אתה
אל מסתתר אלהי ישראל
מושיע׃ בושו וגם נכלמו
כלם יחדו הלכו בכלמה
חרשי צירים׃ ישראל
נושע ביהוה תשועת
עולמים לא תבשו ולא
תכלמו עד עולמי עד׃

כי כה אמר יהוה בורא
השמים הוא האלהים
יצר הארץ ועשה הוא
כוננה לא תהו בראה

לשבת יצרה אני יהוה ואין
עוד׃ לא בסתר דברתי
במקום ארץ חשך לא
אמרתי לזרע יעקב תהו
בקשוני אני יהוה דבר
צדק מגיד מישרים׃
הקבצו ובאו התנגשו
יחדו פליטי הגוים לא
ידעו הנשאים את עץ
פסלם ומתפללים אל אל
לא יושיע׃ הגידו והגישו
אף יועצו יחדו מי השמיע
זאת מקדם מאז הגידה
הלוא אני יהוה ואין עוד
אלהים מבלעדי אל
צדיק ומושיע אין זולתי׃
פנו אלי והושעו כל אפסי
ארץ כי אני אל ואין עוד׃
בי נשבעתי יצא מפי
צדקה דבר ולא ישוב
כי לי תכרע כל ברך תשבע
כל לשון׃ אך ביהוה לי
אמר צדקות ועז עדיו
יבוא ויבשו כל הנחרים
בו׃ ביהוה יצדקו ויתהללו
כל זרע ישראל׃ כרע בל
קרס נבו היו עצביהם
לחיה ולבהמה נשאתיכם

עמוסות משא לעיפה׃
קרסו כרעו יחדו לא יכלו
מלט משא ונפשם בשבי
הלכה׃
שמעו אלי בית יעקב וכל
שארית בית ישראל
העמסים מני בטן הנשאים
מני רחם׃ ועד זקנה אני
הוא ועד שיבה אני אסבל
אני עשיתי ואני אשא
ואני אסבל ואמלט׃
למי תדמיוני ותשוו
ותמשלוני ונדמה׃ הזלים
זהב מכיס וכסף בקנה
ישקלו ישכרו צורף
ויעשהו אל יסגדו אף
ישתחוו׃ ישאהו על כתף
יסבלהו ויניחהו תחתיו
ויעמד ממקומו לא ימיש
אף יצעק אליו ולא יענה
מצרתו לא יושיענו׃
זכרו זאת והתאששו
השיבו פושעים על לב׃
זכרו ראשנות מעולם כי
אנכי אל ואין עוד אלהים
ואפס כמוני׃ מגיד מראשית
אחרית ומקדם אשר לא
נעשו אמר עצתי תקום

[illegible] ג̇ [illegible] מחשוה וזולתי אני יהוה [illegible]

וכל שארית ג̇ שמעו אלי ויבאו כל שרי מלך בבל וישמעו זרבבל

ויעמד ב̇ ישאהו על כתף ויעמד בארץ ויעברו ׃

וכל חפצי אעשה: קרא
ממזרח עיט מארץ מרחק
איש עצתו אף דברתי אף
אביאנה יצרתי אף אעשנה
שמעו אלי אבירי
לב הרחוקים מצדקה:
קרבתי צדקתי לא תרחק
ותשועתי לא תאחר ונתתי
בציון תשועה לישראל
תפארתי רדי ושבי
על עפר בתולת בת בבל
שבי לארץ אין כסא בת
כשדים כי לא תוסיפי
יקראו לך רכה וענגה קחי
רחים וטחני קמח גלי
צמתך חשפי שבל גלי
שוק עברי נהרות: תגל
ערותך גם תראה חרפתך
נקם אקח ולא אפגע אדם

גאלנו יהוה צבאות שמו
קדוש ישראל שבי דומם
ובאי בחשך בת כשדים
כי לא תוסיפי יקראו לך
גברת ממלכות קצפתי
על עמי חללתי נחלתי
ואתנם בידך לא שמת להם
רחמים על זקן הכבדת

עלך מאד: ותאמרי לעולם
אהיה גברת עד לא שמת
אלה על לבך לא זכרת
אחריתה:
ועתה שמעי זאת עדינה
היושבת לבטח האמרה
בלבבה אני ואפסי עוד
לא אשב אלמנה ולא אדע
שכול ותבאנה לך
שתי אלה רגע ביום אחד
שכול ואלמן כתמם באו
עליך ברב כשפיך בעצמת
חבריך מאד ותבטחי
ברעתך אמרת אין ראני
חכמתך ודעתך היא
שובבתך ותאמרי בלבך
אני ואפסי עוד ובא עליך
רעה לא תדעי שחרה
ותפל עליך הוה לא תוכלי
כפרה ותבא עליך פתאם
שואה לא תדעי עמדי
נא בחבריך וברב כשפיך
באשר יגעת מנעוריך
אולי תוכלי הועיל אולי
תערוצי נלאית ברב
עצתיך יעמדו נא ויושיעך
הברו שמים החזים
בכוכבים מודיעם לחדשים

מאשר יבאו עליך הנה
היו כקש אש שרפתם
לא יצילו את נפשם מיד
להבה אין גחלת לחמם
אור לשבת נגדו כן היו
לך אשר יגעת סחריך
מנעוריך איש לעברו תעו
אין מושיעך

שמעו זאת בית
יעקב הנקראים בשם
ישראל וממי יהודה יצאו
הנשבעים בשם יהוה
ובאלהי ישראל יזכירו
לא באמת ולא בצדקה
כי מעיר הקדש נקראו
ועל אלהי ישראל נסמכו
יהוה צבאות שמו

הראשנות מאז
הגדתי ומפי יצאו
ואשמיעם פתאם עשיתי
ותבאנה מדעתי כי קשה
אתה וגיד ברזל ערפך
ומצחך נחושה ואגיד לך
מאז בטרם תבוא השמעתיך
פן תאמר עצבי עשם
ופסלי ונסכי צום שמעת
חזה כלה ואתם הלוא
תגידו השמעתיך חדשות

מֵעַתָּה וּנְצֻרוֹת וְלֹא יְדַעְתָּם
עַתָּה נִבְרְאוּ וְלֹא מֵאָז וְלִפְנֵי
יוֹם וְלֹא שְׁמַעְתָּם פֶּן תֹּאמַר
הִנֵּה יְדַעְתִּין׃ גַּם לֹא שָׁמַעְתָּ
גַּם לֹא יָדַעְתָּ גַּם מֵאָז לֹא
פִתְּחָה אָזְנֶךָ כִּי יָדַעְתִּי בָּגוֹד
תִּבְגּוֹד וּפֹשֵׁעַ מִבֶּטֶן קֹרָא
לָךְ׃ לְמַעַן שְׁמִי אַאֲרִיךְ
אַפִּי וּתְהִלָּתִי אֶחֱטָם לָךְ
לְבִלְתִּי הַכְרִיתֶךָ׃ הִנֵּה
צְרַפְתִּיךָ וְלֹא בְכָסֶף
בְּחַרְתִּיךָ בְּכוּר עֹנִי׃ לְמַעֲנִי
לְמַעֲנִי אֶעֱשֶׂה כִּי אֵיךְ
יֵחָל וּכְבוֹדִי לְאַחֵר לֹא
אֶתֵּן׃

שְׁמַע אֵלַי יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל
מְקֹרָאִי אֲנִי הוּא אֲנִי
רִאשׁוֹן אַף אֲנִי אַחֲרוֹן
אַף יָדִי יָסְדָה אֶרֶץ וִימִינִי
טִפְּחָה שָׁמָיִם קֹרֵא אֲנִי
אֲלֵיהֶם יַעַמְדוּ יַחְדָּו׃
הִקָּבְצוּ כֻלְּכֶם וּשֲׁמָעוּ מִי
בָהֶם הִגִּיד אֶת אֵלֶּה יְהוָה
אֲהֵבוֹ יַעֲשֶׂה חֶפְצוֹ בְּבָבֶל
וּזְרֹעוֹ כַּשְׂדִּים׃ אֲנִי אֲנִי
דִּבַּרְתִּי אַף קְרָאתִיו
הֲבִיאֹתִיו וְהִצְלִיחַ דַּרְכּוֹ׃
קִרְבוּ אֵלַי שִׁמְעוּ זֹאת

לֹא מֵרֹאשׁ בַּסֵּתֶר דִּבַּרְתִּי
מֵעֵת הֱיוֹתָהּ שָׁם אָנִי
וְעַתָּה אֲדֹנָי יְהוִה שְׁלָחַנִי
וְרוּחוֹ׃
כֹּה אָמַר יְהוָה גֹּאַלְךָ
קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ מְלַמֶּדְךָ לְהוֹעִיל
מַדְרִיכֲךָ בְּדֶרֶךְ תֵּלֵךְ׃ לוּא
הִקְשַׁבְתָּ לְמִצְוֺתָי וַיְהִי
כַנָּהָר שְׁלוֹמֶךָ וְצִדְקָתְךָ
כְּגַלֵּי הַיָּם׃ וַיְהִי כַחוֹל
זַרְעֶךָ וְצֶאֱצָאֵי מֵעֶיךָ
כִּמְעֹתָיו לֹא יִכָּרֵת וְלֹא
יִשָּׁמֵד שְׁמוֹ מִלְּפָנָי׃
צְאוּ מִבָּבֶל בִּרְחוּ
מִכַּשְׂדִּים בְּקוֹל רִנָּה
הַגִּידוּ הַשְׁמִיעוּ זֹאת
הוֹצִיאוּהָ עַד קְצֵה
הָאָרֶץ אִמְרוּ גָּאַל יְהוָה
עַבְדּוֹ יַעֲקֹב׃ וְלֹא צָמְאוּ
בָּחֳרָבוֹת הוֹלִיכָם מַיִם
מִצּוּר הִזִּיל לָמוֹ וַיִּבְקַע
צוּר וַיָּזֻבוּ מָיִם׃ אֵין שָׁלוֹם
אָמַר יְהוָה לָרְשָׁעִים׃

שִׁמְעוּ אִיִּים אֵלַי וְהַקְשִׁיבוּ
לְאֻמִּים מֵרָחוֹק יְהוָה
מִבֶּטֶן קְרָאָנִי מִמְּעֵי אִמִּי

הִזְכִּיר שְׁמִי׃ וַיָּשֶׂם פִּי כְּחֶרֶב
חַדָּה בְּצֵל יָדוֹ הֶחְבִּיאָנִי
וַיְשִׂימֵנִי לְחֵץ בָּרוּר
בְּאַשְׁפָּתוֹ הִסְתִּירָנִי׃ וַיֹּאמֶר
לִי עַבְדִּי אָתָּה יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאָר׃ וַאֲנִי
אָמַרְתִּי לְרִיק יָגַעְתִּי
לְתֹהוּ וְהֶבֶל כֹּחִי כִלֵּיתִי
אָכֵן מִשְׁפָּטִי אֶת יְהוָה
וּפְעֻלָּתִי אֶת אֱלֹהָי׃
וְעַתָּה אָמַר יְהוָה
יֹצְרִי מִבֶּטֶן לְעֶבֶד לוֹ
לְשׁוֹבֵב יַעֲקֹב אֵלָיו
וְיִשְׂרָאֵל לֹא יֵאָסֵף וְאֶכָּבֵד
בְּעֵינֵי יְהוָה וֵאלֹהַי הָיָה
עֻזִּי׃ וַיֹּאמֶר נָקֵל מִהְיוֹתְךָ
לִי עֶבֶד לְהָקִים אֶת
שִׁבְטֵי יַעֲקֹב וּנְצִירֵי
יִשְׂרָאֵל לְהָשִׁיב וּנְתַתִּיךָ
לְאוֹר גּוֹיִם לִהְיוֹת יְשׁוּעָתִי
עַד קְצֵה הָאָרֶץ׃
כֹּה אָמַר יְהוָה גֹּאֵל
יִשְׂרָאֵל קְדוֹשׁוֹ לִבְזֹה
נֶפֶשׁ לִמְתָעֵב גּוֹי לְעֶבֶד
מֹשְׁלִים מְלָכִים יִרְאוּ
וָקָמוּ שָׂרִים וְיִשְׁתַּחֲווּ
לְמַעַן יְהוָה אֲשֶׁר נֶאֱמָן
קְדֹשׁ יִשְׂרָאֵל וַיִּבְחָרֶךָּ׃

שפיים ג מל אפתח על שפיים ובכל שפיים מרעיתם קול על שפיים נשמע

פסוק מיחדין אין קדוש כיהוה מדוע באתי מי הגיד מראש יש אחד ואין שני קדמיה אין אין ואין תניינה ואין ואין אין תליתיה אין אין אין רביעיה ואין אין ואין

כה אמר יהוה בעת
רצון עניתיך וביום ישועה
עזרתיך ואצרך ואתנך
לברית עם להקים ארץ
להנחיל נחלות שממות
לאמר לאסורים צאו
לאשר בחשך הגלו על
דרכים ירעו ובכל שפיים
מרעיתם: לא ירעבו ולא
יצמאו ולא יכם שרב
ושמש כי מרחמם ינהגם
ועל מבועי מים ינהלם:
ושמתי כל הרי לדרך
ומסלתי ירמון: הנה אלה
מרחוק יבאו והנה אלה
מצפון ומים ואלה מארץ
סינים: רנו שמים וגילי
ארץ ופצחו הרים רנה כי
נחם יהוה עמו ועניו
ירחם:

ותאמר ציון עזבני
יהוה ואדני שכחני: התשכח
אשה עולה מרחם בן
בטנה גם אלה תשכחנה
ואנכי לא אשכחך: הן על
כפים חקתיך חומתיך
נגדי תמיד: מהרו בניך
מהרסיך ומחריביך ממך

יצאו: שאי סביב עיניך
וראי כלם נקבצו באו לך
חי אני נאם יהוה כי כלם
כעדי תלבשי ותקשרים
ככלה: כי חרבתיך
ושממתיך וארץ הרסתך
כי עתה תצרי מיושב
ורחקו מבלעיך: עוד
יאמרו באזניך בני שכליך
צר לי המקום גשה לי
ואשבה: ואמרת בלבבך
מי ילד לי את אלה ואני
שכולה וגלמודה גלה
וסורה ואלה מי גדל הן
אני נשארתי לבדי אלה
איפה הם:

כה אמר אדני יהוה הנה
אשא אל גוים ידי ואל
עמים ארים נסי והביאו
בניך בחצן ובנתיך על
כתף תנשאנה: והיו מלכים
אמניך ושרותיהם מינ
מיניקתיך אפים ארץ
ישתחוו לך ועפר רגליך
ילחכו וידעת כי אני
יהוה אשר לא יבשו
קוי: היקח מגבור

מלקוח ואם שבי צדיק
ימלט: כי כה
אמר יהוה גם שבי גבור
יקח ומלקוח עריץ ימלט
ואת יריבך אנכי אריב
ואת בניך אנכי אושיע
והאכלתי את מוניך את
בשרם וכעסיס דמם
ישכרון וידעו כל בשר
כי אני יהוה מושיעך
וגאלך אביר יעקב:
כה אמר יהוה אי
זה ספר כריתות אמכם
אשר שלחתיה או מי
מנושי אשר מכרתי אתכם
לו הן בעונתיכם נמכרתם
ובפשעיכם שלחה אמכם
מדוע באתי ואין איש
קראתי ואין עונה הקצור
קצרה ידי מפדות ואם
אין בי כח להציל הן
בגערתי אחריב ים אשים
נהרות מדבר תבאש
דגתם מאין מים ותמת
בצמא: אלביש שמים
קדרות ושק אשים כסותם

אדני יהוה נתן לי לשון

מהרו ג מהרו בניך ולא מהרו הרים מהרו שכחו מעשיו

אל גוים ב הנה אשא אל גוים אל גוים המורדים אשכחך ב התשכח אשה אף אשכחך

ושק ג אלביש שמים חלבשי כי אגרה ואשו ואתנה את פני

למודים לדעת לעות את
יעף דבר יעיר בבקר בבקר
יעיר לי אזן לשמע
כלמודים: אדני יהוה פתח
לי אזן ואנכי לא מריתי
אחור לא נסוגתי: גוי נתתי
למכים ולחיי למרטים פני
לא הסתרתי מכלמות ורק:
ואדני יהוה יעזר לי על כן
לא נכלמתי על כן שמתי
פני כחלמיש ואדע כי לא
אבוש: קרוב מצדיקי מי
יריב אתי נעמדה יחד מי
בעל משפטי יגש אלי: הן
אדני יהוה יעזר לי מי
הוא ירשיעני הן כלם
כבגד יבלו עש יאכלם:
מי בכם ירא יהוה
שמע בקול עבדו אשר
הלך חשכים ואין נגה לו
יבטח בשם יהוה וישען
באלהיו: הן כלכם
קדחי אש מאזרי זיקות
לכו באור אשכם ובזיקות
בערתם מידי היתה זאת
לכם למעצבה תשכבון:
שמעו אלי רדפי
צדק מבקשי יהוה הביטו

אל צור חצבתם ואל מקבת
בור נקרתם: הביטו אל
אברהם אביכם ואל שרה
תחוללכם כי אחד קראתיו
ואברכהו וארבהו: כי נחם
יהוה ציון נחם כל חרבתיה
וישם מדברה כעדן
וערבתה כגן יהוה ששון
ושמחה ימצא בה תודה
וקול זמרה:
הקשיבו אלי עמי
ולאומי אלי האזינו כי תורה
מאתי תצא ומשפטי
לאור עמים ארגיע: קרוב
צדקי יצא ישעי וזרעי
עמים ישפטו אלי איים
יקוו ואל זרעי ייחלון: שאו
לשמים עיניכם והביטו
אל הארץ מתחת כי שמים
כעשן נמלחו והארץ כבגד
תבלה וישביה כמו כן
ימותון וישועתי לעולם
תהיה וצדקתי לא תחת:

שמעו אלי ידעי צדק עם
תורתי בלבם אל תיראו
חרפת אנוש ומגדפתם אל
תחתו: כי כבגד יאכלם עש

וכצמר יאכלם סס וצדקתי
לעולם תהיה וישועתי
לדור דורים:
עורי עורי לבשי
עז זרוע יהוה עורי כימי קדם
דרות עולמים הלוא את
היא המחצבת רהב
מחוללת תנין: הלוא את
היא המחרבת ים מי תהום
רבה השמה מעמקי ים
דרך לעבר גאולים: ופדויי
יהוה ישובון ובאו ציון
ברנה ושמחת עולם על
ראשם ששון ושמחה
ישיגון נסו יגון ואנחה:
אנכי אנכי הוא
מנחמכם מי את ותיראי
מאנוש ימות ומבן אדם
חציר ינתן: ותשכח יהוה
עשך נוטה שמים ויסד
ארץ ותפחד תמיד כל
היום מפני חמת המציק
כאשר כונן להשחית
ואיה חמת המציק: מהר
צעה להפתח ולא ימות
לשחת ולא יחסר לחמו:
ואנכי יהוה אלהיך רגע
הים ויהמו גליו יהוה

צבאות שמו ׃ ואשם דברי
בפיך ובצל ידי כסיתיך ׃ ל
לנטע שמים וליסד ארץ
ולאמר לציון עמי אתה ׃
התעוררי התעוררי
קומי ירושלם אשר שתית
מיד יהוה את כוס חמתו את
קבעת כוס התרעלה ...
שתית מצית ׃ אין מנהל
לה מכל בנים ילדה ואין
מחזיק בידה מכל בנים
גדלה ׃ שתים הנה קראתיך
מי ינוד לך השד והשבר
והרעב והחרב מי אנחמך ׃
בניך עלפו שכבו בראש
כל חוצות כתוא מכמר
המלאים חמת יהוה גערת
אלהיך ׃ לכן שמעי נא
זאת עניה ושכרת ולא
מיין ׃
כה אמר אדניך יהוה
ואלהיך יריב עמו הנה
לקחתי מידך את כוס
התרעלה את קבעת כוס
חמתי לא תוסיפי לשתותה
עוד ׃ ושמתיה ביד מוגיך
אשר אמרו לנפשך שחי
ונעברה ותשימי כארץ
גוך וכחוץ לעברים ׃

עורי עורי לבשי עזך ציון
לבשי בגדי תפארתך ...
ירושלם עיר הקדש כי
לא יוסיף יבא בך עוד
ערל וטמא ׃ התנערי
מעפר קומי שבי ירושלם
התפתחו מוסרי צוארך
שביה בת ציון ׃
כי כה אמר יהוה חנם
נמכרתם ולא בכסף תגאלו ׃
כי כה אמר אדני
יהוה מצרים ירד עמי
בראשנה לגור שם ואשור
באפס עשקו ׃ ועתה מה
לי פה נאם יהוה כי לקח
עמי חנם משלו יהילילו
נאם יהוה ותמיד כל היום
שמי מנאץ ׃ לכן ידע עמי
שמי לכן ביום ההוא כי אני
הוא המדבר הנני ׃
מה נאוו על ההרים
רגלי מבשר משמיע שלום
מבשר טוב משמיע
ישועה אמר לציון מלך
אלהיך ׃ קול צפיך נשאו
קול יחדו ירננו כי עין בעין
יראו בשוב יהוה ציון ׃ פצחו
רננו יחדו חרבות ירושלם
כי נחם יהוה עמו גאל
ירושלם ׃ חשף יהוה את
זרוע קדשו לעיני כל
הגוים וראו כל אפסי ארץ
את ישועת אלהינו ׃
סורו סורו צאו משם
טמא אל תגעו צאו
מתוכה הברו נשאי כלי
יהוה ׃ כי לא בחפזון תצאו
ובמנוסה לא תלכון כי
הלך לפניכם יהוה
ומאספכם אלהי ישראל ׃
הנה ישכיל עבדי
ירום ונשא וגבה מאד ׃
כאשר שממו עליך רבים
כן משחת מאיש מראהו
ותארו מבני אדם ׃ כן יזה
גוים רבים עליו יקפצו
מלכים פיהם כי אשר לא
ספר להם ראו ואשר לא
שמעו התבוננו ׃
מי האמין לשמעתנו
וזרוע יהוה על מי נגלתה
ויעל כיונק לפניו וכשרש
מארץ ציה לא תאר לו
ולא הדר ונראהו ולא

לא ימכר   קדש ליהוה

מראה ונחמדהו׃ נבזה וחדל
אישים איש מכאבות
וידוע חלי וכמסתר פנים
ממנו נבזה ולא חשבנהו׃
אכן חלינו הוא נשא
ומכאבינו סבלם ואנחנו
חשבנהו נגוע מכה אלהים
ומענה׃ והוא מחלל
מפשענו מדכא מעונתינו
מוסר שלומנו עליו
ובחברתו נרפא לנו׃ כלנו
כצאן תעינו איש לדרכו
פנינו ויהוה הפגיע בו את
עון כלנו׃ נגש והוא נענה
ולא יפתח פיו כשה לטבח
יובל וכרחל לפני גוזזיה
נאלמה ולא יפתח פיו׃
מעצר וממשפט לקח
ואת דורו מי ישוחח כי
נגזר מארץ חיים מפשע
עמי נגע למו׃ ויתן את
רשעים קברו ואת עשיר
במתיו על לא חמס
עשה ולא מרמה בפיו׃
ויהוה חפץ דכאו החלי
אם תשים אשם נפשו
יראה זרע יאריך ימים
וחפץ יהוה בידו יצלח׃

מעמל נפשו יראה ישבע
בדעתו יצדיק צדיק
עבדי לרבים ועונתם הוא
יסבל׃ לכן אחלק לו ברבים
ואת עצומים יחלק שלל
תחת אשר הערה למות
נפשו ואת פשעים נמנה
והוא חטא רבים נשא
ולפשעים יפגיע׃

רני עקרה לא ילדה פצחי
רנה וצהלי לא חלה כי
רבים בני שוממה מבני
בעולה אמר יהוה׃ הרחיבי
מקום אהלך ויריעות
משכנותיך יטו אל תחשכי
האריכי מיתריך ויתדתיך
חזקי׃ כי ימין ושמאול
תפרצי וזרעך גוים יירש
וערים נשמות יושיבו׃
אל תיראי כי לא תבושי
ואל תכלמי כי לא תחפירי
כי בשת עלומיך תשכחי
וחרפת אלמנותיך לא
תזכרי עוד׃ כי בעליך עשיך
יהוה צבאות שמו וגאלך
קדוש ישראל אלהי כל
הארץ יקרא׃ כי כאשה

עזובה ועצובת רוח
קראך יהוה ואשת נעורים
כי תמאס אמר אלהיך׃
ברגע קטן עזבתיך
וברחמים גדלים אקבצך׃
בשצף קצף הסתרתי
פני רגע ממך ובחסד
עולם רחמתיך אמר
גאלך יהוה׃
כי מי נח זאת לי
אשר נשבעתי מעבר
מי נח עוד על הארץ כן
נשבעתי מקצף עליך
ומגער בך׃ כי ההרים
ימושו והגבעות תמוטנה
וחסדי מאתך לא ימוש
וברית שלומי לא תמוט
אמר מרחמך יהוה׃
עניה סערה לא
נחמה הנה אנכי מרביץ
בפוך אבניך ויסדתיך
בספירים׃ ושמתי כדכד
שמשתיך ושעריך לאבני
אקדח וכל גבולך לאבני
חפץ׃ וכל בניך למודי יהוה
ורב שלום בניך׃ בצדקה
תכונני רחקי מעשק כי
לא תיראי וממחתה כי

ומוציא ב ומוציא כלי ומוציא דבר ◦ בתר חס ◦
דרשו יהוה ג בהמצאו ועזו ועזו ◦

ולא

לא תקרב אליך׃ הן גור
יגור אפס מאותי מי גר
אתך עליך יפול׃ הן אנכי
בראתי חרש נפח באש
פחם ומוציא כלי למעשהו
ואנכי בראתי משחית
לחבל׃ כל כלי יוצר עליך
לא יצלח וכל לשון תקום
אתך למשפט תרשיעי
זאת נחלת עבדי יהוה
וצדקתם מאתי נאם יהוה׃
הוי כל צמא לכו
למים ואשר אין לו כסף
לכו שברו ואכלו ולכו
שברו בלוא כסף ובלוא
מחיר יין וחלב׃ למה
תשקלו כסף בלוא לחם
ויגיעכם בלוא לשבעה
שמעו שמוע אלי ואכלו
טוב ותתענג בדשן
נפשכם׃ הטו אזנכם ולכו
אלי שמעו ותחי נפשכם
ואכרתה לכם ברית עולם
חסדי דוד הנאמנים׃ הן
עד לאומים נתתיו נגיד
ומצוה לאמים׃ הן גוי לא
תדע תקרא וגוי לא
ידעוך אליך ירוצו למען

וחלב ג ויחם חמאה וחלב ובלוא מחיר יין וחלב
דבש וחלב תחת לשונך ◦

יגאל

יהוה אלהיך ולקדוש
ישראל כי פארך׃
דרשו יהוה בהמצאו
קראהו בהיותו קרוב׃
יעזב רשע דרכו ואיש
און מחשבתיו וישב אל
יהוה וירחמהו ואל אלהינו
כי ירבה לסלוח׃ כי לא
מחשבותי מחשבותיכם
ולא דרכיכם דרכי נאם
יהוה׃ כי גבהו שמים מארץ
כן גבהו דרכי מדרכיכם
ומחשבתי ממחשבתיכם׃
כי כאשר ירד הגשם
והשלג מן השמים ושמה
לא ישוב כי אם הרוה
את הארץ והולידה
והצמיחה ונתן זרע לזרע
ולחם לאכל׃ כן יהיה
דברי אשר יצא מפי
לא ישוב אלי ריקם כי
אם עשה את אשר
חפצתי והצליח אשר
שלחתיו׃ כי בשמחה
תצאו ובשלום תובלון
ההרים והגבעות יפצחו
לפניכם רנה וכל עצי
השדה ימחאו כף׃ תחת

מחשבותיכם ב כי לא מחשבותי ... ידעתי
מחשבותיכם ◦

הנעצוץ יעלה ברוש תחת
הסרפד יעלה הדס והיה
ליהוה לשם לאות עולם
לא יכרת׃
כה אמר יהוה שמרו
משפט ועשו צדקה כי
קרובה ישועתי לבוא
וצדקתי להגלות׃ אשרי
אנוש יעשה זאת ובן
אדם יחזיק בה שמר
שבת מחללו ושמר ידו
מעשות כל רע׃
ואל יאמר בן הנכר
הנלוה אל יהוה לאמר
הבדל יבדילני יהוה
מעל עמו ואל יאמר
הסריס הן אני עץ
יבש׃
כי כה אמר יהוה לסריסים
אשר ישמרו את שבתותי
ובחרו באשר חפצתי
ומחזיקים בבריתי׃ ונתתי
להם בביתי ובחומתי יד
ושם טוב מבנים ומבנות
שם עולם אתן לו אשר
לא יכרת׃
ובני הנכר הנלוים
על יהוה לשרתו ולאהבה

את שם יהוה להיות לו
לעבדים כל שמר שבת
מחללו ומחזיקים בבריתי
והביאותים אל הר קדשי
ושמחתים בבית תפלתי
עולתיהם וזבחיהם לרצון
על מזבחי כי ביתי בית
תפלה יקרא לכל העמים
נאם אדני יהוה מקבץ
נדחי ישראל עוד אקבץ
עליו לנקבציו כל חיתו
שדי אתיו לאכל כל
חיתו ביער
צפו עורים כלם לא ידעו
כלם כלבים אלמים לא
יוכלו לנבח הזים שכבים
אהבי לנום והכלבים עזי
נפש לא ידעו שבעה
והמה רעים לא ידעו
הבין כלם לדרכם פנו
איש לבצעו מקצהו אתיו
אקחה יין ונסבאה שכר
והיה כזה יום מחר גדול
יתר מאד הצדיק אבד
ואין איש שם על לב
ואנשי חסד נאספים באין
מבין כי מפני הרעה נאסף
הצדיק יבוא שלום ינוחו

על משכבותם הלך נכחו
ואתם קרבו הנה
בני עננה זרע מנאף
ותזנה על מי תתענגו על
מי תרחיבו פה תאריכו
לשון הלוא אתם ילדי
פשע זרע שקר הנחמים
באלים תחת כל עץ רענן
שחטי הילדים בנחלים
תחת סעפי הסלעים
בחלקי נחל חלקך הם
הם גורלך גם להם שפכת
נסך העלית מנחה העל
אלה אנחם על הר גבה
ונשא שמת משכבך גם שם
עלית לזבח זבח ואחר הדלת
והמזוזה שמת זכרונך
כי מאתי גלית ותעלי
הרחבת משכבך ותכרת
לך מהם אהבת משכבם
יד חזית ותשרי למלך
בשמן ותרבי רקחיך
ותשלחי ציריך עד מרחק
ותשפילי עד שאול ברב
דרכך יגעת לא אמרת
נואש חית ידך מצאת
על כן לא חלית ואת מי
דאגת ותיראי כי תכזבי

ואותי לא זכרת לא שמת
על לבך הלא אני מחשה
ומעלם ואותי לא תיראי
אני אגיד צדקתך ואת
מעשיך ולא יועילוך
בזעקך יצילך קבוציך
ואת כלם ישא רוח יקח
הבל והחוסה בי ינחל
ארץ ויירש הר קדשי
ואמר סלו סלו פנו דרך
הרימו מכשול מדרך
עמי כי כה
אמר רם ונשא שכן עד
וקדוש שמו מרום וקדוש
אשכון ואת דכא ושפל
רוח להחיות רוח שפלים
ולהחיות לב נדכאים כי
לא לעולם אריב ולא
לנצח אקצוף כי רוח
מלפני יעטוף ונשמות
אני עשיתי בעון בצעו
קצפתי ואכהו הסתר
ואקצף וילך שובב בדרך
לבו דרכיו ראיתי וארפאהו
ואנחהו ואשלם נחמים
לו ולאבליו בורא ניב
שפתים שלום שלום
לרחוק ולקרוב אמר יהוה

ורפאתיו והרשעים כים
נגרש כי השקט לא יוכל
ויגרשו מימיו רפש וטיט
אין שלום אמר אלהי
לרשעים:
קרא בגרון אל תחשך כשופר
הרם קולך והגד לעמי פשעם
ולבית יעקב חטאתם ואותי
יום יום ידרשון ודעת דרכי
יחפצון כגוי אשר צדקה
עשה ומשפט אלהיו לא
עזב ישאלוני משפטי צדק
קרבת אלהים יחפצון למה
צמנו ולא ראית ענינו
נפשנו ולא תדע הן ביום
צמכם תמצאו חפץ וכל
עצביכם תנגשו הן לריב
ומצה תצומו ולהכות
באגרף רשע לא תצומו
כיום להשמיע במרום
קולכם הכזה יהיה צום
אבחרהו יום ענות אדם
נפשו הלכף כאגמן ראשו
ושק ואפר יציע הלזה
תקרא צום ויום רצון
ליהוה הלוא זה צום
אבחרהו פתח חרצבות
רשע התר אגדות מוטה

ושלח רצוצים חפשים
וכל מוטה תנתקו הלוא
פרס לרעב לחמך ועניים
מרודים תביא בית כי תראה
ערם וכסיתו ומבשרך
לא תתעלם אז יבקע
כשחר אורך וארכתך
מהרה תצמח והלך לפניך
צדקך כבוד יהוה יאספך
אז תקרא ויהוה יענה
תשוע ויאמר הנני אם
תסיר מתוכך מוטה שלח
אצבע ודבר און ותפק
לרעב נפשך ונפש נענה
תשביע וזרח בחשך
אורך ואפלתך כצהרים
ונחך יהוה תמיד והשביע
בצחצחות נפשך ועצמתיך
יחליץ והיית כגן רוה
וכמוצא מים אשר לא
יכזבו מימיו ובנו ממך
חרבות עולם מוסדי דור
ודור תקומם וקרא לך
גדר פרץ משבב נתיבות
לשבת אם תשיב משבת
רגלך עשות חפציך ביום
קדשי וקראת לשבת
ענג לקדוש יהוה מכבד

וכבדתו מעשות דרכיך
ממצוא חפצך ודבר דבר
אז תתענג על יהוה
והרכבתיך על במותי
ארץ והאכלתיך נחלת
יעקב אביך כי פי יהוה
דבר
הן לא קצרה יד יהוה
מהושיע ולא כבדה אזנו
משמוע כי אם עונתיכם
היו מבדלים בינכם לבין
אלהיכם וחטאותיכם
הסתירו פנים מכם משמוע
כי כפיכם נגאלו בדם
ואצבעותיכם בעון
שפתותיכם דברו שקר
לשונכם עולה תהגה אין
קרא בצדק ואין נשפט
באמונה בטוח על תהו
ודבר שוא הרו עמל
והוליד און ביצי צפעוני
בקעו וקורי עכביש יארגו
האכל מביציהם ימות
והזורה תבקע אפעה
קוריהם לא יהיו לבגד
ולא יתכסו במעשיהם
מעשיהם מעשי און ופעל
חמס בכפיהם רגליהם

דבר ב̇ עשק ושקר ◦ וכל דבר נא דכותהון ◦

גואל ב̇ מל ובא לציון גואל וגואל משחת ◦
ודברי ב̇ אשר שמתי בפיך גם טובתו ◦

ויראו ה̇ ונשמרתם מאד ממערב אלהיו אלהינו
יברכנו אלהים את שם יהוה

לרע ירצו וימהרו לשפך
דם נקי מחשבותיהם
מחשבות און שד ושבר
במסלותם דרך שלום לא
ידעו ואין משפט במעגלותם
נתיבותיהם עקשו להם
כל דרך בה לא ידע שלום
על כן רחק משפט ממנו
ולא תשיגנו צדקה נקוה
לאור והנה חשך לנגהות
באפלות נהלך נגששה
כעורים קיר וכאין עינים
נגששה כשלנו בצהרים
כנשף באשמנים כמתים
נהמה כדבים כלנו וכיונים
הגה נהגה נקוה למשפט
ואין לישועה רחקה ממנו
כי רבו פשעינו נגדך
וחטאותינו ענתה בנו כי
פשעינו אתנו ועונתינו
ידענום פשע וכחש
ביהוה ונסוג מאחר
אלהינו דבר עשק וסרה
הרו והגו מלב דברי שקר
והסג אחור משפט וצדקה
מרחוק תעמד כי כשלה
ברחוב אמת ונכחה לא
תוכל לבוא ותהי

האמת נעדרת וסר מרע
משתולל וירא יהוה וירע
בעיניו כי אין משפט
וירא כי אין איש וישתומם
כי אין מפגיע ותושע
לו זרעו וצדקתו היא
סמכתהו וילבש צדקה
כשרין וכובע ישועה
בראשו וילבש בגדי
נקם תלבשת ויעט כמעיל
קנאה כעל גמלות כעל
ישלם חמה לצריו גמול
לאיביו לאיים גמול
ישלם וייראו ממערב
את שם יהוה וממזרח
שמש את כבודו כי יבוא
כנהר צר רוח יהוה נססה
בו ובא לציון גואל ולשבי
פשע ביעקב נאם יהוה
ואני זאת בריתי אותם
אמר יהוה רוחי אשר
עליך ודברי אשר שמתי
בפיך לא ימושו מפיך
ומפי זרעך ומפי זרע
זרעך אמר יהוה מעתה
ועד עולם
קומי אורי כי בא
אורך וכבוד יהוה עליך

זרח כי הנה החשך יכסה
ארץ וערפל לאמים ועליך
יזרח יהוה וכבודו עליך
יראה והלכו גוים לאורך
ומלכים לנגה זרחך שאי
סביב עיניך וראי כלם
נקבצו באו לך בניך
מרחוק יבאו ובנתיך
על צד תאמנה אז תראי
ונהרת ופחד ורחב לבבך
כי יהפך עליך המון ים
חיל גוים יבאו לך שפעת
גמלים תכסך בכרי מדין
ועיפה כלם משבא יבאו
זהב ולבונה ישאו ותהלת
יהוה יבשרו כל צאן קדר
יקבצו לך אילי נביות
ישרתונך יעלו על רצון
מזבחי ובית תפארתי
אפאר מי אלה כעב
תעופינה וכיונים אל
ארבתיהם כי לי איים
יקוו ואניות תרשיש
בראשנה להביא בניך
מרחוק כספם וזהבם
אתם לשם יהוה אלהיך
ולקדוש ישראל כי
פארך ובני נכר חמתיך

ומפי ג̇ ומפי יצאו ואשמיעם ואני זאת בבו ◦
כנהר ב̇ דגל לא תחשבות כי יבוא ◦

זכר מרע ה̇ וחדי ותאתה איש חייר ושמת לך
וחבירו חבר ירא ◦

אכבד ב̇ כי מכבדי אכבד ומקום רגלי אכבד ס
לאלף ב̇ קמ ומאה לאלף הקטן יהיה ס

שנא ג̇ חס̇ שנא גזל בעולה ושנא תקעים שנא
בצע ושנאי כת ס וכל אוריה וחושע ס

אכרות ב̇ מל ואכרות לך ברית וברית
עולם אכרות ס

ומלכיהם ישרתונך כי
בקצפי הכיתיך וברצוני
רחמתיך: ופתחו שעריך
תמיד יומם ולילה לא
יסגרו להביא אליך חיל
גוים ומלכיהם נהוגים: כי
הגוי והממלכה אשר לא
יעבדוך יאבדו והגוים
חרב יחרבו: כבוד הלבנון
אליך יבוא ברוש תדהר
ותאשור יחדו לפאר
מקום מקדשי ומקום
רגלי אכבד: והלכו אליך
שחוח בני מעניך והשתחוו
על כפות רגליך כל
מנאציך וקראו לך עיר
יהוה ציון קדוש ישראל:
תחת היותך עזובה
ושנואה ואין עובר
ושמתיך לגאון עולם
משוש דור ודור: וינקת
חלב גוים ושד מלכים
תינקי וידעת כי אני
יהוה מושיעך וגאלך
אביר יעקב: תחת
הנחשת אביא זהב ותחת
הברזל אביא כסף ותחת
העצים נחשת ותחת

האבנים ברזל ושמתי
פקדתך שלום ונגשיך
צדקה: לא ישמע עוד
חמס בארצך שד ושבר
בגבוליך וקראת ישועה
חומתיך ושעריך תהלה
לא יהיה לך עוד השמש
לאור יומם ולנגה הירח
לא יאיר לך והיה לך
יהוה לאור עולם ואלהיך
לתפארתך: לא יבוא
עוד שמשך וירחך לא
יאסף כי יהוה יהיה לך
לאור עולם ושלמו ימי
אבלך: ועמך כלם
צדיקים לעולם יירשו
ארץ נצר מטעו מעשה
ידי להתפאר: הקטן
יהיה לאלף והצעיר
לגוי עצום אני יהוה
בעתה אחישנה:
רוח אדני יהוה
עלי יען משח יהוה אתי
לבשר ענוים שלחני
לחבש לנשברי לב
לקרא לשבוים דרור
ולאסורים פקח קוח:
לקרא שנת רצון ליהוה

ויום נקם לאלהינו לנחם
כל אבלים: לשום לאבלי
ציון לתת להם פאר
תחת אפר שמן ששון
תחת אבל מעטה תהלה
תחת רוח כהה וקרא
להם אילי הצדק מטע
יהוה להתפאר: ובנו
חרבות עולם שממות
ראשנים יקוממו וחדשו
ערי חרב שממות דור
ודור: ועמדו זרים ורעו
צאנכם ובני נכר אכריכם
וכרמיכם: ואתם כהני
יהוה תקראו משרתי
אלהינו יאמר לכם חיל
גוים תאכלו ובכבודם
תתימרו: תחת בשתכם
משנה וכלמה ירנו
חלקם לכן בארצם
משנה יירשו שמחת
עולם תהיה להם: כי
אני יהוה אהב משפט
שנא גזל בעולה ונתתי
פעלתם באמת וברית
עולם אכרות להם ונודע
בגוים זרעם וצאצאיהם
בתוך העמים כל ראיהם

חלב ב̇ וינקת חלב גוים ועז חלב עזים ס וחד
חמאת בקר וחלב צאן ס

ומקום ג̇ ומקום רגלי ומקום משכן כבודך ומקום
דביריך ס והיה לך ב̇ לאור עולם למשיב נפש ס

עולה בעולה ב̇ מל בליש יהוה אין לה
שנא גזל בעולה

אשקוט ג̇ מל אשקוטה ואביטה ולמען ירושלם לא אשקוט כי עתה שכבתי ואשקוט

ישע ה̇ הרעיפו שמים כי הלבישני וכחתן ילביש וקדרים שגבו ירחקו בעו

חפצי בה ב̇ ושם אמו ...

יכירום כי הם זרע ברך
יהוה:
שוש אשיש ביהוה תגל
נפשי באלהי כי הלבישני
בגדי ישע מעיל צדקה
יעטני כחתן יכהן פאר
וככלה תעדה כליה: כי
כארץ תוציא צמחה
וכגנה זרועיה תצמיח כן
אדני יהוה יצמיח צדקה
ותהלה נגד כל הגוים
למען ציון לא אחשה
ולמען ירושלם לא
אשקוט עד יצא כנגה
צדקה וישועתה כלפיד
יבער: וראו גוים צדקך
וכל מלכים כבודך וקרא
לך שם חדש אשר פי
יהוה יקבנו: והיית עטרת
תפארת ביד יהוה וצנוף
מלוכה בכף אלהיך: לא
יאמר לך עוד עזובה
ולארצך לא יאמר עוד
שממה כי לך יקרא חפצי
בה ולארצך בעולה כי
חפץ יהוה בך וארצך
תבעל: כי יבעל בחור
בתולה יבעלוך בניך

ומשוש חתן על כלה
ישיש עליך אלהיך: על
חומתיך ירושלם הפקדתי
שמרים כל היום וכל הלילה
תמיד לא יחשו המזכרים
את יהוה אל דמי לכם:
ואל תתנו דמי לו עד יכונן
ועד ישים את ירושלם
תהלה בארץ: נשבע יהוה
בימינו ובזרוע עזו אם
אתן את דגנך עוד מאכל
לאיביך ואם ישתו בני
נכר תירושך אשר יגעת
בו: כי מאספיו יאכלהו
והללו את יהוה ומקבציו
ישתהו בחצרות קדשי:
עברו עברו בשערים
פנו דרך העם סלו סלו
המסלה סקלו מאבן
הרימו נס על העמים: הנה
יהוה השמיע אל קצה
הארץ אמרו לבת ציון
הנה ישעך בא הנה
שכרו אתו ופעלתו לפניו
וקראו להם עם הקדש
גאולי יהוה ולך יקרא
דרושה עיר לא נעזבה
מי זה בא מאדום

חמוץ בגדים מבצרה
זה הדור בלבושו צעה
ברב כחו אני מדבר
בצדקה רב להושיע:
מדוע אדם ללבושך
ובגדיך כדרך בגת: פורה
דרכתי לבדי ומעמים
אין איש אתי ואדרכם
באפי וארמסם בחמתי
ויז נצחם על בגדי וכל
מלבושי אגאלתי: כי
יום נקם בלבי ושנת גאולי
באה: ואביט ואין עזר
ואשתומם ואין סומך
ותושע לי זרעי וחמתי
היא סמכתני: ואבוס
עמים באפי ואשכרם
בחמתי ואוריד לארץ
נצחם: חסדי יהוה
אזכיר תהלת יהוה כעל
כל אשר גמלנו יהוה ורב
טוב לבית ישראל אשר
גמלם כרחמיו וכרב חסדיו
ויאמר אך עמי המה
בנים לא ישקרו ויהי
להם למושיע: בכל צרתם
לא צר ומלאך פניו
הושיעם באהבתו ובחמלתו

דמי ג̇ אל דמי לכם ואל תתנו דמי לו אלהים אל דמי לך

לבית ישראל ל̇ חסדי יהוה ... וכל יחזקאל ... ישראל ... ב̇ ... ומלאך פניו ...

הוא גאלם ונטלם וינשאם
כל ימי עולם והמה מרו
ועצבו את רוח קדשו
ויהפך להם לאויב הוא
נלחם בם ויזכר ימי עולם
משה עמו איה המעלם
מים את רעי צאנו איה
השם בקרבו את רוח
קדשו מוליך לימין משה
זרוע תפארתו בוקע מים
מפניהם לעשות לו שם
עולם מוליכם בתהמות
כסוס במדבר לא יכשלו
כבהמה בבקעה תרד רוח
יהוה תניחנו כן נהגת עמך
לעשות לך שם תפארת
הבט משמים וראה מזבל
קדשך ותפארתך איה
קנאתך וגבורתך המון
מעיך ורחמיך אלי
התאפקו כי אתה אבינו
כי אברהם לא ידענו
וישראל לא יכירנו אתה
יהוה אבינו גאלנו מעולם
שמך למה תתענו יהוה
מדרכיך תקשיח לבנו
מיראתך שוב למען

עבדיך שבטי נחלתך
למצער ירשו עם קדשך
צרינו בוססו מקדשך
היינו מעולם לא משלת
בם לא נקרא שמך עליהם
לוא קרעת שמים ירדת
מפניך הרים נזלו כקדח
אש המסים מים תבעה
אש להודיע שמך לצריך
מפניך גוים ירגזו בעשותך
נוראות לא נקוה ירדת
מפניך הרים נזלו
ומעולם לא שמעו
לא האזינו עין לא ראתה
אלהים זולתך יעשה
למחכה לו פגעת את
שש ועשה צדק בדרכיך
יזכרוך הן אתה קצפת
ונחטא בהם עולם ונושע
ונהי כטמא כלנו וכבגד
עדים כל צדקתינו ונבל
כעלה כלנו ועוננו כרוח
ישאנו ואין קורא בשמך
מתעורר להחזיק בך כי
הסתרת פניך ממנו ותמוגנו
ביד עוננו ועתה יהוה
אבינו אתה אנחנו החמר

ואתה יצרנו ומעשה
ידך כלנו אל תקצף
יהוה עד מאד ואל לעד
תזכר עון הן הבט נא
עמך כלנו ערי קדשך
היו מדבר ציון מדבר
היתה ירושלם שממה
בית קדשנו ותפארתנו
אשר הללוך אבתינו
היה לשרפת אש וכל
מחמדינו היה לחרבה
העל אלה תתאפק יהוה
תחשה ותעננו עד מאד

נדרשתי ללוא שאלו
נמצאתי ללא בקשני
אמרתי הנני הנני אל
גוי לא קרא בשמי
פרשתי ידי כל היום אל
עם סורר ההלכים
הדרך לא טוב אחר
מחשבתיהם העם
המכעיסים אותי על פני
תמיד זבחים בגנות
ומקטרים על הלבנים
הישבים בקברים
ובנצורים ילינו האכלים

בשר החזיר ופרק פגלים
כליהם׃ האמרים קרב אליך
אל תגש בי כי קדשתיך
אלה עשן באפי אש
יקדת כל היום׃ הנה כתובה
לפני לא אחשה כי אם
שלמתי ושלמתי על
חיקם׃ עונתיכם ועונת
אבותיכם יחדו אמר יהוה
אשר קטרו על ההרים
ועל הגבעות חרפוני
ומדתי פעלתם ראשנה
על חיקם׃
כה אמר יהוה כאשר
ימצא התירוש באשכול
ואמר אל תשחיתהו כי
ברכה בו כן אעשה למען
עבדי לבלתי השחית
הכל׃ והוצאתי מיעקב
זרע ומיהודה יורש הרי
וירשוה בחירי ועבדי
ישכנו שמה׃ והיה השרון
לנוה צאן ועמק עכור
לרבץ בקר לעמי אשר
דרשוני׃ ואתם עזבי יהוה
השכחים את הר קדשי
הערכים לגד שלחן

והממלאים למני ממסך׃
ומניתי אתכם לחרב וכלכם
לטבח תכרעו יען קראתי
ולא עניתם דברתי ולא
שמעתם ותעשו הרע
בעיני ובאשר לא חפצתי
בחרתם׃
לכן כה אמר אדני יהוה
הנה עבדי יאכלו ואתם
תרעבו הנה עבדי ישתו
ואתם תצמאו הנה עבדי
ישמחו ואתם תבשו׃ הנה
עבדי ירנו מטוב לב ואתם
תצעקו מכאב לב ומשבר
רוח תילילו׃ והנחתם
שמכם לשבועה לבחירי
והמיתך אדני יהוה
ולעבדיו יקרא שם אחר׃
אשר המתברך בארץ
יתברך באלהי אמן
והנשבע בארץ ישבע
באלהי אמן כי נשכחו
הצרות הראשנות וכי
נסתרו מעיני׃ כי הנני
בורא שמים חדשים וארץ
חדשה ולא תזכרנה
הראשנות ולא תעלינה

על לב׃ כי אם שישו וגילו
עדי עד אשר אני בורא
כי הנני בורא את ירושלם
גילה ועמה משוש׃ וגלתי
בירושלם וששתי בעמי
ולא ישמע בה עוד קול
בכי וקול זעקה׃ לא יהיה
משם עוד עול ימים וזקן
אשר לא ימלא את ימיו
כי הנער בן מאה שנה
ימות והחוטא בן מאה
שנה יקלל׃ ובנו בתים
וישבו ונטעו כרמים
ואכלו פרים׃ לא יבנו
ואחר ישב לא יטעו
ואחר יאכל כי כימי העץ
ימי עמי ומעשה ידיהם
יבלו בחירי׃ לא ייגעו לריק
ולא ילדו לבהלה כי
זרע ברוכי יהוה המה
וצאצאיהם אתם׃ והיה
טרם יקראו ואני אענה
עוד הם מדברים ואני
אשמע׃ זאב וטלה ירעו
כאחד ואריה כבקר
יאכל תבן ונחש עפר
לחמו לא ירעו ולא ישחיתו

זובח ב̇ מל חד מל בראשׁ וחד יתיר במציעה̇ זובח דישר ונדר וזבח משחת ׃

לבנה̇ ב̇ חס כל אוריתא מזכיר לבנה̇ ׃

ואי זה ד̇ ואי זה מקום והחכמה̇ והחכמה̇ מי הוא זה ׃

בכל הר קדשי אמר יהוה׃
כה אמר יהוה
השמים כסאי והארץ הדם
רגלי אי זה בית אשר תבנו
לי ואי זה מקום מנוחתי ואת
כל אלה ידי עשתה ויהיו
כל אלה נאם יהוה ואל זה
אביט אל עני ונכה רוח
וחרד על דברי׃ שוחט השור
מכה איש זובח השה ערף
כלב מעלה מנחה דם חזיר
מזכיר לבנה מברך און גם
המה בחרו בדרכיהם
ובשקוציהם נפשם חפצה׃
גם אני אבחר בתעלליהם
ומגורתם אביא להם יען
קראתי ואין עונה דברתי
ולא שמעו ויעשו הרע
בעיני ובאשר לא חפצתי
בחרו׃ שמעו
דבר יהוה החרדים אל
דברו אמרו אחיכם שנאיכם
מנדיכם למען שמי יכבד
יהוה ונראה בשמחתכם
והם יבשו׃ קול שאון מעיר
קול מהיכל קול יהוה
משלם גמול לאיביו׃ בטרם

תחיל ילדה בטרם יבוא חבל
לה והמליטה זכר׃ מי שמע
כזאת מי ראה כאלה היוחל
ארץ ביום אחד אם יולד
גוי פעם אחת כי חלה גם
ילדה ציון את בניה׃ האני
אשביר ולא אוליד יאמר
יהוה אם אני המוליד
ועצרתי אמר אלהיך׃
שמחו את ירושלם
וגילו בה כל אהביה שישו
אתה משוש כל המתאבלים
עליה׃ למען תינקו
ושבעתם משד תנחמיה
למען תמצו והתענגתם
מזיז כבודה׃
כי כה אמר יהוה
הנני נטה אליה כנהר
שלום וכנחל שוטף כבוד
גוים וינקתם על צד תנשאו
ועל ברכים תשעשעו׃
כאיש אשר אמו תנחמנו
כן אנכי אנחמכם ובירושלם
תנחמו׃ וראיתם ושש לבכם
ועצמותיכם כדשא תפרחנה
ונודעה יד יהוה את עבדיו
וזעם את איביו׃ כי

הנה יהוה באש יבוא
וכסופה מרכבתיו להשיב
בחמה אפו וגערתו בלהבי
אש׃ כי באש יהוה נשפט
ובחרבו את כל בשר ורבו
חללי יהוה׃ המתקדשים
והמטהרים אל הגנות
אחר אחד בתוך אכלי
בשר החזיר והשקץ
והעכבר יחדו יספו נאם
יהוה׃ ואנכי מעשיהם
ומחשבתיהם באה
לקבץ את כל הגוים
והלשנות ובאו וראו את
כבודי׃ ושמתי בהם אות
ושלחתי מהם פליטים
אל הגוים תרשיש פול
ולוד משכי קשת תבל
ויון האיים הרחקים
אשר לא שמעו את
שמעי ולא ראו את
כבודי והגידו את כבודי
בגוים׃ והביאו את כל
אחיכם מכל הגוים מנחה
ליהוה בסוסים וברכב
ובצבים ובפרדים ובכרכרות
על הר קדשי ירושלם

על דברי ב̇ וחרד על דברי כי שקד אני על ד̇ ׃ ונודעה̇ ב̇ החטאת יד יהוה ׃

נשפט ה̇ כי באש הנני נשפט אותך נשפט והוא דאיש נשפט באמונה̇ איש הכב̇ נשפט ׃

ג מיחד בחד לשן לא יהיה לכהנים והלוים וגם מהם אקח לכהנים ללוים ולכהנים הלוים לא יכרת ס

ולנטוע ג ב מל וחד חס ראה ורגע אדבר והיה כאשר שקדתי ס וחד לנטע שמים וליסד ארץ ס

על כל ישבי הארץ ב מצפון תפתח כי חרב אני קרא ויהי דבר יהוה אלי שנית ב סיר נפוח אזור ס

אמר יהוה כאשר יביאו
בני ישראל את המנחה
בכלי טהור בית יהוה וגם
מהם אקח לכהנים ללוים
אמר יהוה כי כאשר
השמים החדשים והארץ
החדשה אשר אני עשה
עמדים לפני נאם יהוה כן
יעמד זרעכם ושמכם והיה
מדי חדש בחדשו ומדי
שבת בשבתו יבוא כל
בשר להשתחות לפני אמר
יהוה ויצאו וראו בפגרי
האנשים הפשעים בי כי
תולעתם לא תמות ואשם
לא תכבה והיו דראון
לכל בשר:

סכום הפסוקים שלספר
אלף ומאתים ותשעים
ואחד ס

דברי ירמיהו בן חלקיהו
מן הכהנים אשר בענתות
בארץ בנימן אשר היה
דבר יהוה אליו בימי
יאשיהו בן אמון מלך
יהודה בשלש עשרה
שנה למלכו ויהי בימי
יהויקים בן יאשיהו מלך
יהודה עד תם עשתי
עשרה שנה לצדקיהו
בן יאשיהו מלך יהודה
עד גלות ירושלם בחדש
החמישי:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בטרם אצורך בבטן
ידעתיך ובטרם תצא
מרחם הקדשתיך נביא
לגוים נתתיך: ואמר אהה
אדני יהוה הנה לא ידעתי
דבר כי נער אנכי:
ויאמר יהוה אלי
אל תאמר נער אנכי כי
על כל אשר אשלחך
תלך ואת כל אשר אצוך
תדבר: אל תירא מפניהם
כי אתך אני להצלך נאם
יהוה: וישלח יהוה את
ידו ויגע על פי ויאמר
יהוה אלי הנה נתתי דברי
בפיך: ראה הפקדתיך
היום הזה על הגוים ועל
הממלכות לנתוש ולנתוץ
ולהאביד ולהרוס לבנות
ולנטוע:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
מה אתה ראה ירמיהו
ואמר מקל שקד אני
ראה: ויאמר יהוה אלי
היטבת לראות כי שקד
אני על דברי לעשתו:
ויהי דבר יהוה
אלי שנית לאמר מה
אתה ראה ואמר סיר
נפוח אני ראה ופניו מפני
צפונה: ויאמר יהוה אלי
מצפון תפתח הרעה על
כל ישבי הארץ: כי הנני
קרא לכל משפחות
ממלכות צפונה נאם יהוה
ובאו ונתנו איש כסאו
פתח שערי ירושלם ועל
כל חומתיה סביב ועל
כל ערי יהודה: ודברתי
משפטי אותם על כל
רעתם אשר עזבוני
ויקטרו לאלהים אחרים
וישתחוו למעשי ידיהם:
ואתה תאזר מתניך
וקמת ודברת אליהם
את כל אשר אנכי אצוך
אל תחת מפניהם פן

על הגוים ה ראה הפקדתיך שפך חמתך ...

ולהרוס ג מל ולהאביד ולהרוס ... אני אהרוס ...

ופניו ג מפני צפונה ופניו למלחמה ופניו כמדינה ... ס

תבואתה ב̇ בה ה' קדש ישראל והיה תבואתה למחר ◦

ורמהו לאכל פריה וטובה ◦ עירא לאכל את פריה ואת טובה ◦

אעבור ג̇ מל ותאמרי לא אעבור יחד אנכי עד אעבור ארחי גדר ◦

אחתך לפניהם: ואני הנה
נתתיך היום לעיר מבצר
ולעמוד ברזל ולחמות
נחשת על כל הארץ
למלכי יהודה לשריה
לכהניה ולעם הארץ
ונלחמו אליך ולא יוכלו
לך כי אתך אני נאם יהוה
להצילך:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
הלך וקראת באזני
ירושלם לאמר כה אמר
יהוה זכרתי לך חסד
נעוריך אהבת כלולתיך
לכתך אחרי במדבר
בארץ לא זרועה קדש
ישראל ליהוה ראשית
תבואתה כל אכליו
יאשמו רעה תבא אליהם
נאם יהוה:

שמעו דבר יהוה בית
יעקב וכל משפחות בית
ישראל כה אמר יהוה
מה מצאו אבותיכם בי
עול כי רחקו מעלי וילכו
אחרי ההבל ויהבלו ולא

אמרו איה יהוה המעלה
אתנו מארץ מצרים
המוליך אתנו במדבר
בארץ ערבה ושוחה
בארץ ציה וצלמות
בארץ לא עבר בה איש
ולא ישב אדם שם:
ואביא אתכם אל ארץ
הכרמל לאכל פריה
וטובה ותבאו ותטמאו
את ארצי ונחלתי שמתם
לתועבה: הכהנים לא
אמרו איה יהוה ותפשי
התורה לא ידעוני
והרעים פשעו בי והנביאים
נבאו בבעל ואחרי לא
יועלו הלכו: לכן עד
אריב אתכם נאם יהוה
ואת בני בניכם אריב:
כי עברו איי כתיים וראו
וקדר שלחו והתבוננו
מאד וראו הן היתה
כזאת: ההימיר גוי אלהים
והמה לא אלהים ועמי
המיר כבודו בלוא יועיל
שמו שמים על זאת
ושערו חרבו מאד נאם

יהוה: כי שתים רעות עשה
עמי אתי עזבו מקור מים
חיים לחצב להם בארות
בארת נשברים אשר
לא יכלו המים: העבד
ישראל אם יליד בית
הוא מדוע היה לבז
עליו ישאגו כפרים נתנו
קולם וישיתו ארצו
לשמה עריו נצתה מבלי
ישב: גם בני נף ותחפנס
ירעוך קדקד: הלוא זאת
תעשה לך עזבך את
יהוה אלהיך בעת מוליכך
בדרך: ועתה מה לך לדרך
מצרים לשתות מי שחור
ומה לך לדרך אשור
לשתות מי נהר: תיסרך
רעתך ומשבותיך תוכחך
ודעי וראי כי רע ומר
עזבך את יהוה אלהיך
ולא פחדתי אליך נאם
אדני יהוה צבאות: כי
מעולם שברתי עלך
נתקתי מוסרותיך ותאמרי
לא אעבוד כי על כל
גבעה גבהה ותחת כל עץ

לעד ד̇ ואני הנה ועמד שפטינו וישרים למחר ועירבו ואחרין בשנה ◦

לדרך ג̇ ועתה מה לך ב בו ...

רעננה את צעה זנה ואנכי
נטעתיך שורק כלה זרע
אמת ואיך נהפכת לי
סורי הגפן נכריה כי אם
תכבסי בנתר ותרבי לך
ברית נכתם עונך לפני
נאם אדני יהוה איך תאמרי
לא נטמאתי אחרי
הבעלים לא הלכתי ראי
דרכך בגיא דעי מה
עשית בכרה קלה משרכת
דרכיה פרה למד מדבר
באות נפשו שאפה רוח
תאנתה מי ישיבנה כל
מבקשיה לא ייעפו
בחדשה ימצאונה מנעי
רגלך מיחף וגורנך מצמאה
ותאמרי נואש לוא כי
אהבתי זרים ואחריהם
אלך כבשת גנב כי ימצא
כן הבישו בית ישראל
המה מלכיהם שריהם
וכהניהם ונביאיהם אמרים
לעץ אבי אתה ולאבן
את ילדתנו כי פנו אלי
ערף ולא פנים ובעת
רעתם יאמרו קומה

והושיענו ואיה אלהיך
אשר עשית לך יקומו
אם יושיעוך בעת רעתך
כי מספר עריך היו
אלהיך יהודה
למה תריבו אלי
כלכם פשעתם בי נאם
יהוה לשוא הכיתי את
בניכם מוסר לא לקחו
אכלה חרבכם נביאיכם
כאריה משחית הדור
אתם ראו דבר יהוה
המדבר הייתי לישראל
אם ארץ מאפליה מדוע
אמרו עמי רדנו לוא
נבוא עוד אליך התשכח
בתולה עדיה כלה
קשריה ועמי שכחוני
ימים אין מספר מה
תיטבי דרכך לבקש
אהבה לכן גם את הרעות
למדתי את דרכיך גם
בכנפיך נמצאו דם נפשות
אביונים נקיים לא
במחתרת מצאתים כי
על כל אלה ותאמרי
נקיתי אך שב אפו ממני

הנני נשפט אותך על אמרך
לא חטאתי מה תזלי
מאד לשנות את דרכך
גם ממצרים תבושי כאשר
בשת מאשור גם מאת
זה תצאי וידיך על ראשך
כי מאס יהוה במבטחיך
ולא תצליחי להם לאמר
הן ישלח איש את אשתו
והלכה מאתו והיתה
לאיש אחר הישוב אליה
עוד הלוא חנוף תחנף
הארץ ההיא ואת זנית
רעים רבים ושוב אלי
נאם יהוה שאי עיניך על
שפים וראי איפה לא
שגלת על דרכים ישבת
להם כערבי במדבר
ותחניפי ארץ בזנותיך
וברעתך וימנעו רבבים
ומלקוש לוא היה ומצח
אשה זונה היה לך מאנת
הכלם הלוא מעתה
קראתי לי אבי אלוף
נערי אתה הינטר לעולם
אם ישמר לנצח הנה
דברתי ותעשי הרעות

ותוכל

ויאמר יהוה אלי בימי י
יאשיהו המלך הראית
אשר עשתה משבה
ישראל הלכה היא על
כל הר גבה ואל תחת כל
עץ רענן ותזני שם ואמר
אחרי עשותה את כל
אלה אלי תשוב ולא שבה
ותראה בגודה אחותה
יהודה וארא כי על כל
אדות אשר נאפה משבה
ישראל שלחתיה ואתן
את ספר כריתתיה אליה
ולא יראה בגדה יהודה
אחותה ותלך ותזן גם היא
והיה מקל זנותה ותחנף
את הארץ ותנאף את
האבן ואת העץ וגם בכל
זאת לא שבה אלי בגודה
אחותה יהודה בכל לבה
כי אם בשקר נאם יהוה
ויאמר יהוה אלי
צדקה נפשה משבה
ישראל מבגדה יהודה
הלך וקראת את הדברים
האלה צפונה ואמרת

שובה משבה ישראל
נאם יהוה לוא אפיל פני
בכם כי חסיד אני נאם
יהוה לא אטור לעולם
אך דעי עונך כי ביהוה
אלהיך פשעת ותפזרי
את דרכיך לזרים תחת
כל עץ רענן ובקולי לא
שמעתם נאם יהוה שובו
בנים שובבים נאם יהוה
כי אנכי בעלתי בכם
ולקחתי אתכם אחד
מעיר ושנים ממשפחה
והבאתי אתכם ציון
ונתתי לכם רעים כלבי
ורעו אתכם דעה והשכיל
והיה כי תרבו ופריתם
בארץ בימים ההמה
נאם יהוה לא יאמרו עוד
ארון ברית יהוה ולא
יעלה על לב ולא יזכרו
בו ולא יפקדו ולא
יעשה עוד בעת ההיא
יקראו לירושלם כסא
יהוה ונקוו אליה כל
הגוים לשם יהוה לירושלם
ולא ילכו עוד

אחרי שרירות לבם הרע
בימים ההמה ילכו
בית יהודה על בית ישראל
ויבאו יחדו מארץ צפון
על הארץ אשר הנחלתי
את אבותיכם ואנכי
אמרתי איך אשיתך
בבנים ואתן לך ארץ
חמדה נחלת צבי צבאות
גוים ואמר אבי תקראי
לי ומאחרי לא תשובי
אכן בגדה אשה מרעה
כן בגדתם בי בית ישראל
נאם יהוה קול על
שפיים נשמע בכי תחנוני
בני ישראל כי העוו את
דרכם שכחו את יהוה
אלהיהם שובו בנים
שובבים ארפה משובתיכם
הננו אתנו לך כי אתה
יהוה אלהינו אכן לשקר
מגבעות המון הרים
אכן ביהוה אלהינו
תשועת ישראל והבשת
אכלה את יגיע אבותינו
מנעורינו את צאנם ואת
בקרם את בניהם ואת

בנותיהם׃ נשכבה בבשתנו
ותכסנו כלמתנו כי ליהוה
אלהינו חטאנו אנחנו
ואבותינו מנעורינו ועד
היום הזה ולא שמענו
בקול יהוה אלהינו׃
אם תשוב ישראל
נאם יהוה אלי תשוב
ואם תסיר שקוציך מפני
ולא תנוד׃ ונשבעת חי
יהוה באמת במשפט
ובצדקה והתברכו בו
גוים ובו יתהללו׃
כי כה אמר יהוה
לאיש יהודה ולירושלם
נירו לכם ניר ואל תזרעו
אל קוצים׃ המלו ליהוה
והסרו ערלות לבבכם
איש יהודה וישבי
ירושלם פן תצא כאש
חמתי ובערה ואין מכבה
מפני רע מעלליכם׃
הגידו ביהודה ובירושלם
השמיעו ואמרו ותקעו
שופר בארץ קראו
מלאו ואמרו האספו
ונבואה אל ערי המבצר

שאו נס ציונה העיזו אל
תעמדו כי רעה אנכי
מביא מצפון ושבר גדול
עלה אריה מסבכו
ומשחית גוים נסע יצא
ממקמו לשום ארצך
לשמה עריך תצינה
מאין יושב׃ על זאת
חגרו שקים ספדו
והילילו כי לא שב חרון
אף יהוה ממנו׃
והיה ביום ההוא נאם
יהוה יאבד לב המלך
ולב השרים ונשמו
הכהנים והנביאים יתמהו׃
ואמר אהה אדני
יהוה אכן השא השאת
לעם הזה ולירושלם
לאמר שלום יהיה לכם
ונגעה חרב עד הנפש׃
בעת ההיא יאמר לעם
הזה ולירושלם רוח
צח שפיים במדבר דרך
בת עמי לוא לזרות ולוא
להבר׃ רוח מלא מאלה
יבוא לי עתה גם אני

אדבר משפטים אותם
הנה כעננים יעלה וכסופה
מרכבותיו קלו מנשרים
סוסיו אוי לנו כי שדדנו׃
כבסי מרעה לבך
ירושלם למען תושעי
עד מתי תלין בקרבך
מחשבות אונך׃ כי קול
מגיד מדן ומשמיע און
מהר אפרים׃ הזכירו
לגוים הנה השמיעו על
ירושלם נצרים באים
מארץ המרחק ויתנו על
ערי יהודה קולם׃ כשמרי
שדי היו עליה מסביב
כי אתי מרתה נאם יהוה׃
דרכך ומעלליך עשו
אלה לך זאת רעתך כי
מר כי נגע עד לבך׃
מעי מעי אחולה קירות
לבי המה לי לבי לא
אחרש כי קול שופר
שמעתי נפשי תרועת
מלחמה׃ שבר על שבר
נקרא כי שדדה כל
הארץ פתאם שדדו

אורם ג לא יהלו אורם ואל השמים ואין אורם ומנע מרשעים אורם

ברחת ב מפני שרי גבורתי ברחת כל העיר [illegible]

אשמעה ב עד מתי אשמעה

אהלי רגע יריעתי עד מתי
אראה נס אשמעה קול
שופר׃
כי אויל עמי אותי לא
ידעו בנים סכלים המה
ולא נבונים המה חכמים המה
להרע ולהיטיב לא ידעו
ראיתי את הארץ והנה
תהו ובהו ואל השמים
ואין אורם ראיתי ההרים
והנה רעשים וכל הגבעות
התקלקלו ראיתי והנה
אין האדם וכל עוף השמים
נדדו ראיתי והנה הכרמל
המדבר וכל עריו נתצו
מפני יהוה מפני חרון
אפו   כי כה אמר
יהוה שממה תהיה כל
הארץ וכלה לא אעשה
על זאת תאבל הארץ
וקדרו השמים ממעל
על כי דברתי זמתי ולא
נחמתי ולא אשוב ממנה
מקול פרש ורמה קשת
ברחת כל העיר באו
בעבים ובכפים עלו כל
העיר עזובה ואין יושב

בהן איש ואתי שדוד מה
תעשי כי תלבשי שני כי
תעדי עדי זהב כי תקרעי
בפוך עיניך לשוא תתיפי
מאסו בך עגבים נפשך
יבקשו כי קול כחולה
שמעתי צרה כמבכירה
קול בת ציון תתיפח
תפרש כפיה אוי נא לי
כי עיפה נפשי להרגים

שוטטו בחוצות ירושלם
וראו נא ודעו ובקשו
ברחובותיה אם תמצאו
איש אם יש עשה
משפט מבקש אמונה
ואסלח לה ואם חי יהוה
יאמרו לכן לשקר ישבעו
יהוה עיניך הלוא לאמונה
הכיתה אתם ולא חלו
כליתם מאנו קחת מוסר
חזקו פניהם מסלע מאנו
לשוב ואני אמרתי אך
דלים הם נואלו כי לא
ידעו דרך יהוה משפט
אלהיהם אלכה לי אל
הגדלים ואדברה אותם

כי המה ידעו דרך יהוה
משפט אלהיהם אך המה
יחדו שברו על נתקו
מוסרות על כן הכם
אריה מיער זאב ערבות
ישדדם נמר שקד על
עריהם כל היוצא מהנה
יטרף כי רבו פשעיהם
עצמו משבותיהם אי
לזאת אסלוח לך בניך
עזבוני וישבעו בלא
אלהים ואשבע אותם
וינאפו ובית זונה יתגדדו
סוסים מיזנים משכים
היו איש אל אשת רעהו
יצהלו העל אלה לוא
אפקד נאם יהוה ואם
בגוי אשר כזה לא תתנקם
נפשי   עלו
בשרותיה ושחתו וכלה
אל תעשו הסירו כי
נטישותיה כי לוא ליהוה
המה כי בגוד בגדו בי
בית ישראל ובית יהודה
נאם יהוה כחשו ביהוה
ויאמרו לוא הוא ולא
תבוא עלינו רעה וחרב

נתצו ב וכל עריו נתצו והדרים נתצו ממתו

ורמי ורמה ב מקול פרש ורמה בני אפרים נושקי רומי קשת

ויאמרו ג ואמר חי יהוה

וְרָעָב לוֹא נִרְאֶה וְהַנְּבִיאִים
יִהְיוּ לְרוּחַ וְהַדִּבֵּר אֵין בָּהֶם
כֹּה יֵעָשֶׂה לָהֶם
לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה
אֱלֹהֵי צְבָאוֹת יַעַן דַּבֶּרְכֶם
אֶת הַדָּבָר הַזֶּה הִנְנִי נֹתֵן
דְּבָרַי בְּפִיךָ לְאֵשׁ וְהָעָם
הַזֶּה עֵצִים וַאֲכָלָתַם
הִנְנִי מֵבִיא עֲלֵיכֶם גּוֹי
מִמֶּרְחָק בֵּית יִשְׂרָאֵל
נְאֻם יְהוָה גּוֹי אֵיתָן הוּא
גּוֹי מֵעוֹלָם הוּא גּוֹי לֹא
תֵדַע לְשֹׁנוֹ וְלֹא תִשְׁמַע
מַה יְדַבֵּר אַשְׁפָּתוֹ כְּקֶבֶר
פָּתוּחַ כֻּלָּם גִּבּוֹרִים וְאָכַל
קְצִירְךָ וְלַחְמֶךָ יֹאכְלוּ
בָּנֶיךָ וּבְנוֹתֶיךָ יֹאכַל
צֹאנְךָ וּבְקָרֶךָ יֹאכַל
גַּפְנְךָ וּתְאֵנָתֶךָ יְרֹשֵׁשׁ
עָרֵי מִבְצָרֶיךָ אֲשֶׁר אַתָּה
בֹּטֵחַ בָּהֵנָּה בֶּחָרֶב וְגַם
בַּיָּמִים הָהֵמָּה נְאֻם יְהוָה
לֹא אֶעֱשֶׂה אִתְּכֶם כָּלָה
וְהָיָה כִּי תֹאמְרוּ תַּחַת
מֶה עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
לָנוּ אֶת כָּל אֵלֶּה וְאָמַרְתָּ
אֲלֵיהֶם כַּאֲשֶׁר עֲזַבְתֶּם

אוֹתִי וַתַּעַבְדוּ אֱלֹהֵי נֵכָר
בְּאַרְצְכֶם כֵּן תַּעַבְדוּ
זָרִים בְּאֶרֶץ לֹא לָכֶם׃

הַגִּידוּ זֹאת בְּבֵית יַעֲקֹב
וְהַשְׁמִיעוּהָ בִיהוּדָה
לֵאמֹר שִׁמְעוּ נָא זֹאת
עַם סָכָל וְאֵין לֵב עֵינַיִם
לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ אָזְנַיִם
לָהֶם וְלֹא יִשְׁמָעוּ׃
הַאוֹתִי לֹא תִירָאוּ נְאֻם
יְהוָה אִם מִפָּנַי לֹא תָחִילוּ
אֲשֶׁר שַׂמְתִּי חוֹל גְּבוּל
לַיָּם חָק עוֹלָם וְלֹא
יַעַבְרֶנְהוּ וַיִּתְגָּעֲשׁוּ וְלֹא
יוּכָלוּ וְהָמוּ גַלָּיו וְלֹא
יַעַבְרֻנְהוּ וְלָעָם הַזֶּה הָיָה
לֵב סוֹרֵר וּמוֹרֶה סָרוּ
וַיֵּלֵכוּ וְלוֹא אָמְרוּ בִלְבָבָם
נִירָא נָא אֶת יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ הַנֹּתֵן גֶּשֶׁם יֹרֶה
וּמַלְקוֹשׁ בְּעִתּוֹ שְׁבֻעֹת
חֻקּוֹת קָצִיר יִשְׁמָר
לָנוּ עֲוֺנוֹתֵיכֶם הִטּוּ אֵלֶּה
וְחַטֹּאותֵיכֶם מָנְעוּ
הַטּוֹב מִכֶּם כִּי נִמְצְאוּ
בְעַמִּי רְשָׁעִים יָשׁוּר

כְּשַׁךְ יְקוּשִׁים הִצִּיבוּ מַשְׁחִית
אֲנָשִׁים יִלְכֹּדוּ כִּכְלוּב
מָלֵא עוֹף כֵּן בָּתֵּיהֶם מְלֵאִים
מִרְמָה עַל כֵּן גָּדְלוּ וַיַּעֲשִׁירוּ
שָׁמְנוּ עָשְׁתוּ גַּם עָבְרוּ
דִבְרֵי רָע דִּין לֹא דָנוּ דִּין
יָתוֹם וְיַצְלִיחוּ וּמִשְׁפַּט
אֶבְיוֹנִים לֹא שָׁפָטוּ הַעַל
אֵלֶּה לֹא אֶפְקֹד נְאֻם
יְהוָה אִם בְּגוֹי אֲשֶׁר כָּזֶה
לֹא תִתְנַקֵּם נַפְשִׁי׃
שַׁמָּה וְשַׁעֲרוּרָה
נִהְיְתָה בָּאָרֶץ הַנְּבִאִים
נִבְּאוּ בַשֶּׁקֶר וְהַכֹּהֲנִים
יִרְדּוּ עַל יְדֵיהֶם וְעַמִּי
אָהֲבוּ כֵן וּמַה תַּעֲשׂוּ
לְאַחֲרִיתָהּ הָעִזוּ בְּנֵי
בִנְיָמִן מִקֶּרֶב יְרוּשָׁלִַם
וּבִתְקוֹעַ תִּקְעוּ שׁוֹפָר
וְעַל בֵּית הַכֶּרֶם שְׂאוּ
מַשְׂאֵת כִּי רָעָה נִשְׁקְפָה
מִצָּפוֹן וְשֶׁבֶר גָּדוֹל הַנָּוָה
וְהַמְּעֻנָּגָה דָּמִיתִי בַּת
צִיּוֹן אֵלֶיהָ יָבֹאוּ רֹעִים
וְעֶדְרֵיהֶם תָּקְעוּ עָלֶיהָ
אֹהָלִים סָבִיב רָעוּ אִישׁ
אֶת יָדוֹ קָדְשׁוּ עָלֶיהָ

מלחמה קומו ונעלה
בצהרים אוי לנו כי פנה היום
כי ינטו צללי ערב קומו
ונעלה בלילה ונשחיתה
ארמנותיה
כי כה אמר יהוה צבאות
כרתו עצה ושפכו על
ירושלם סללה היא העיר
הפקד כלה עשק בקרבה
כהקיר בור מימיה כן
הקרה רעתה חמס ושד
ישמע בה על פני תמיד
חלי ומכה הוסרי ירושלם
פן תקע נפשי ממך פן
אשימך שממה ארץ
לוא נושבה
כה אמר יהוה צבאות עולל
יעוללו כגפן שארית
ישראל השב ידך כבוצר
על סלסלות על מי
אדברה ואעידה וישמעו
הנה ערלה אזנם ולא
יוכלו להקשיב הנה דבר
יהוה היה להם לחרפה
לא יחפצו בו ואת חמת
יהוה מלאתי נלאיתי
הכיל שפך על עולל בחוץ

ועל סוד בחורים יחדו
כי גם איש עם אשה
ילכדו זקן עם מלא ימים
ונסבו בתיהם לאחרים
שדות ונשים יחדו כי
אטה את ידי על ישבי
הארץ נאם יהוה כי
מקטנם ועד גדולם כלו
בוצע בצע ומנביא ועד
כהן כלו עשה שקר
וירפאו את שבר עמי
על נקלה לאמר שלום
שלום ואין שלום הבישו
כי תועבה עשו גם בוש
לא יבושו גם הכלים לא
ידעו לכן יפלו בנפלים
בעת פקדתים יכשלו
אמר יהוה
כה אמר יהוה עמדו
על דרכים וראו ושאלו
לנתבות עולם אי זה
דרך הטוב ולכו בה
ומצאו מרגוע לנפשכם
ויאמרו לא נלך והקמתי
עליכם צפים הקשיבו
לקול שופר ויאמרו לא
נקשיב לכן שמעו

הגוים ודעי עדה את
אשר בם שמעי הארץ
הנה אנכי מביא רעה
אל העם הזה פרי
מחשבותם כי על דברי
לא הקשיבו ותורתי
וימאסו בה למה זה
לי לבונה משבא תבוא
וקנה הטוב מארץ
מרחק עלותיכם לא
לרצון וזבחיכם לא
ערבו לי לכן כה אמר
יהוה הנני נתן אל העם
הזה מכשלים וכשלו
בם אבות ובנים יחדו
שכן ורעו יאבדו

כה אמר יהוה הנה עם
בא מארץ צפון וגוי
גדול יעור מירכתי
ארץ קשת וכידון
יחזיקו אכזרי הוא ולא
ירחמו קולם כים יהמה
ועל סוסים ירכבו ערוך
כאיש למלחמה עליך
בת ציון שמענו את
שמעו רפו ידינו צרה

קדש ליהוה

החזקתנו חיל כיולדה׃
אל תצאי השדה ובדרך
אל תלכי כי חרב לאיב
מגור מסביב׃ בת עמי
חגרי שק והתפלשי
באפר אבל יחיד עשי
לך מספד תמרורים כי
פתאם יבא השדד עלינו׃
בחון נתתיך בעמי מבצר
ותדע ובחנת את דרכם׃
כלם סרי סוררים הלכי
רכיל נחשת וברזל כלם
משחיתים המה׃ נחר
מפח מאשתם עפרת
לשוא צרף צרוף ורעים
לא נתקו׃ כסף נמאס
קראו להם כי מאס יהוה
בהם׃

הדבר אשר היה אל
ירמיהו מאת יהוה
לאמר׃ עמד בשער בית
יהוה וקראת שם את
הדבר הזה ואמרת
שמעו דבר יהוה כל
יהודה הבאים בשערים
האלה להשתחות ליהוה׃
כה אמר יהוה

צבאות אלהי ישראל
היטיבו דרכיכם ומעלליכם
ואשכנה אתכם במקום
הזה׃ אל תבטחו לכם אל
דברי השקר לאמר
היכל יהוה היכל יהוה
היכל יהוה המה׃ כי אם
היטיב תיטיבו את
דרכיכם ואת מעלליכם
אם עשו תעשו משפט
בין איש ובין רעהו׃ גר
יתום ואלמנה לא
תעשקו ודם נקי אל
תשפכו במקום הזה
ואחרי אלהים אחרים לא
תלכו לרע לכם׃ ושכנתי
אתכם במקום הזה בארץ
אשר נתתי לאבותיכם
למן עולם ועד עולם׃
הנה אתם בטחים לכם
על דברי השקר לבלתי
הועיל׃ הגנב רצח ונאף
והשבע לשקר וקטר
לבעל והלך אחרי
אלהים אחרים אשר
לא ידעתם׃ ובאתם
ועמדתם לפני בבית הזה

לא ימכר

אשר נקרא שמי עליו
ואמרתם נצלנו למען
עשות את כל התועבות
האלה׃ המערת פרצים
היה הבית הזה אשר
נקרא שמי עליו בעיניכם
גם אנכי הנה ראיתי
נאם יהוה׃ כי לכו נא אל
מקומי אשר בשילו
אשר שכנתי שמי שם
בראשונה וראו את אשר
עשיתי לו מפני רעת
עמי ישראל׃ ועתה יען
עשותכם את כל המעשים
האלה נאם יהוה ואדבר
אליכם השכם ודבר ולא
שמעתם ואקרא אתכם
ולא עניתם׃ ועשיתי לבית
אשר נקרא שמי עליו
אשר אתם בטחים בו
ולמקום אשר נתתי לכם
ולאבותיכם כאשר
עשיתי לשלו׃ והשלכתי
אתכם מעל פני כאשר
השלכתי את כל אחיכם
את כל זרע אפרים׃

ואתה אל תתפלל בעד העם
הזה ואל תשא בעדם רנה
ותפלה ואל תפגע בי כי
אינני שמע אתך׃ האינך
ראה מה המה עשים בערי
יהודה ובחצות ירושלם׃
הבנים מלקטים עצים
והאבות מבערים את
האש והנשים לשות
בצק לעשות כונים
למלכת השמים והסך
נסכים לאלהים אחרים
למען הכעסני׃ האתי הם
מכעסים נאם יהוה הלוא
אתם למען בשת פניהם׃
לכן כה אמר אדני יהוה
הנה אפי וחמתי נתכת
אל המקום הזה על האדם
ועל הבהמה ועל עץ
השדה ועל פרי האדמה
ובערה ולא תכבה׃

כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל עלותיכם ספו
על זבחיכם ואכלו בשר׃
כי לא דברתי את אבותיכם
ולא צויתים ביום הוציא
אותם מארץ מצרים על
דברי עולה וזבח׃ כי אם
את הדבר הזה צויתי
אותם לאמר שמעו
בקולי והייתי לכם
לאלהים ואתם תהיו לי
לעם והלכתם בכל הדרך
אשר אצוה אתכם למען
ייטב לכם׃ ולא שמעו
ולא הטו את אזנם וילכו
במעצות בשררות לבם
הרע ויהיו לאחור ולא
לפנים׃ למן היום אשר
יצאו אבותיכם מארץ
מצרים עד היום הזה
ואשלח אליכם את כל
עבדי הנביאים יום
השכם ושלח׃ ולוא
שמעו אלי ולא הטו את
אזנם ויקשו את ערפם
הרעו מאבותם׃ ודברת
אליהם את כל הדברים
האלה ולא ישמעו אליך
וקראת אליהם ולא
יענוכה׃ ואמרת אליהם
זה הגוי אשר לוא שמעו
בקול יהוה אלהיו ולא
לקחו מוסר אבדה
האמונה ונכרתה מפיהם׃
גזי נזרך והשליכי
ושאי על שפים קינה
כי מאס יהוה ויטש את
דור עברתו׃ כי עשו בני
יהודה הרע בעיני נאם
יהוה שמו שקוציהם
בבית אשר נקרא שמי
עליו לטמאו׃ ובנו במות
התפת אשר בגיא בן
הנם לשרף את בניהם
ואת בנתיהם באש אשר
לא צויתי ולא עלתה
על לבי׃
לכן הנה ימים באים נאם
יהוה ולא יאמר עוד
התפת וגיא בן הנם כי
אם גיא ההרגה וקברו
בתפת מאין מקום׃ והיתה
נבלת העם הזה למאכל
לעוף השמים ולבהמת
הארץ ואין מחריד׃
והשבתי מערי יהודה
ומחצות ירושלם קול
ששון וקול שמחה קול
חתן וקול כלה כי לחרבה

תהיה הארץ בעת ההיא
נאם יהוה ויציאו את
עצמות מלכי יהודה
ואת עצמות שריו ואת
עצמות הכהנים ואת
עצמות הנביאים ואת
עצמות יושבי ירושלם
מקבריהם ושטחום
לשמש ולירח ולכל
צבא השמים אשר
אהבום ואשר עבדום
ואשר הלכו אחריהם
ואשר דרשום ואשר
השתחוו להם לא יאספו
ולא יקברו לדמן על
פני האדמה יהיו ונבחר
מות מחיים לכל השארית
הנשארים מן המשפחה
הרעה הזאת בכל
המקמות הנשארים
אשר הדחתים שם נאם
יהוה צבאות
ואמרת אליהם כה
אמר יהוה היפלו ולא
יקומו אם ישוב ולא
ישוב מדוע שובבה
העם הזה ירושלם
משבה נצחת החזיקו
בתרמית מאנו לשוב
הקשבתי ואשמע לוא
כן ידברו אין איש נחם
על רעתו לאמר מה
עשיתי כלה שב כמר
במרצותם כסוס שוטף
במלחמה גם חסידה
בשמים ידעה מועדיה
ותר וסוס ועגור שמרו
את עת באנה ועמי
לא ידעו את משפט
יהוה איכה תאמרו
חכמים אנחנו ותורת
יהוה אתנו אכן הנה
לשקר עשה עט שקר
ספרים הבשו חכמים חתו
וילכדו הנה בדבר יהוה
מאסו וחכמת מה להם
לכן אתן את נשיהם
לאחרים שדותיהם
ליורשים כי מקטן ועד
גדול כלה בצע בצע
מנביא ועד כהן כלה
עשה שקר וירפו את
שבר בת עמי על נקלה
לאמר שלום שלום ואין
שלום הבשו כי תועבה
עשו גם בוש לא יבשו
והכלם לא ידעו לכן יפלו
בנפלים בעת פקדתם
יכשלו אמר יהוה

אסף אסיפם נאם יהוה
אין ענבים בגפן ואין
תאנים בתאנה והעלה
נבל ואתן להם יעברום
על מה אנחנו ישבים
האספו ונבוא אל ערי
המבצר ונדמה שם כי
יהוה אלהינו הדמנו
וישקנו מי ראש כי חטאנו
ליהוה קוה לשלום ואין
טוב לעת מרפה והנה
בעתה מדן נשמע נחרת
סוסיו מקול מצהלות
אביריו רעשה כל הארץ
ויבואו ויאכלו ארץ
ומלואה עיר וישבי בה

כי הנני משלח בכם נחשים
צפענים אשר אין להם
לחש ונשכו אתכם נאם
יהוה מבליגיתי

עלי לבי דוי הנה
קול שועת בת עמי מארץ
מרחקים היהוה אין
בציון אם מלכה אין בה
מדוע הכעסוני בפסליהם
בהבלי נכר עבר קציר
כלה קיץ ואנחנו לוא
נושענו על שבר בת עמי
השברתי קדרתי שמה
החזקתני הצרי אין
בגלעד אם רפא אין
שם כי מדוע לא עלתה
ארכת בת עמי
מי יתן ראשי מים
ועיני מקור דמעה
ואבכה יומם ולילה את
חללי בת עמי
מי יתנני במדבר
מלון ארחים ואעזבה את
עמי ואלכה מאתם כי
כלם מנאפים עצרת
בגדים וידרכו את לשונם
קשתם שקר ולא לאמונה
גברו בארץ כי מרעה
אל רעה יצאו ואתי לא
ידעו נאם יהוה איש
מרעהו השמרו ועל כל

אח אל תבטחו כי כל אח
עקוב יעקב וכל רע
רכיל יהלך ואיש ברעהו
יהתלו ואמת לא ידברו
למדו לשונם דבר שקר
העוה נלאו שבתך בתוך
מרמה במרמה מאנו
דעת אותי נאם יהוה
לכן כה אמר
יהוה צבאות הנני
צורפם ובחנתים כי איך
אעשה מפני בת עמי
חץ שוחט לשונם מרמה
דבר בפיו שלום את
רעהו ידבר ובקרבו
ישים ארבו העל אלה
לא אפקד בם נאם
יהוה אם בגוי אשר
כזה לא תתנקם נפשי
על ההרים אשא
בכי ונהי ועל נאות
מדבר קינה כי נצתו
מבלי איש עבר ולא
שמעו קול מקנה מעוף
השמים ועד בהמה
נדדו הלכו ונתתי את
ירושלם לגלים מעון

תנים ואת ערי יהודה
אתן שממה מבלי יושב
מי האיש החכם
ויבן את זאת ואשר דבר
פי יהוה אליו ויגדה על
מה אבדה הארץ נצתה
כמדבר מבלי עבר
ויאמר יהוה על
עזבם את תורתי אשר
נתתי לפניהם ולא
שמעו בקולי ולא הלכו
בה וילכו אחרי שררות
לבם ואחרי הבעלים
אשר למדום אבותם

לכן כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל הנני
מאכילם את העם הזה
לענה והשקיתים מי
ראש והפצותים בגוים
אשר לא ידעו המה
ואבותם ושלחתי אחריהם
את החרב עד כלותי
אותם
כה אמר יהוה צבאות
התבוננו וקראו למקוננות
ותבואינה ואל החכמות

ותשנה ב חס א ותמהרנה ותשנה עלינו
ותשא עיניו לראות ס

שלחו ותבואנה ותמהרנה
ותשנה עלינו נהי ותרדנה
עינינו דמעה ועפעפינו
יזלו מים: כי קול נהי
נשמע מציון איך שדדנו
בשנו מאד כי עזבנו
ארץ כי השליכו משכנותינו
כי שמענה נשים
דבר יהוה ותקח אזנכם
דבר פיו ולמדנה בנותיכם
נהי ואשה רעותה קינה
כי עלה מות בחלונינו
בא בארמנותינו להכרית
עולל מחוץ בחורים
מרחבות: דבר כה נאם
יהוה ונפלה נבלת האדם
כדמן על פני השדה
וכעמיר מאחרי הקצר
ואין מאסף:
כה אמר יהוה אל
יתהלל חכם בחכמתו
ואל יתהלל הגבור בגבורתו
אל יתהלל עשיר בעשרו
כי אם בזאת יתהלל
המתהלל השכל וידע
אותי כי אני יהוה עשה
חסד משפט וצדקה

חכמות ט ... הנחה ... ס

ירמיהו שמעו את הדבר ס פרוט ודכות שמעו
הדבר ס ושארא שמעו את הדבר הזה ס

בארץ כי באלה חפצתי
נאם יהוה:
הנה ימים באים
נאם יהוה ופקדתי על
כל מול בערלה: על
מצרים ועל יהודה ועל
אדום ועל בני עמון ועל
מואב ועל כל קצוצי
פאה הישבים במדבר
כי כל הגוים ערלים וכל
בית ישראל ערלי לב:

שמעו את הדבר אשר
דבר יהוה עליכם בית
ישראל: כה אמר יהוה
אל דרך הגוים אל
תלמדו ומאתות השמים
אל תחתו כי יחתו הגוים
מהמה: כי חקות העמים
הבל הוא כי עץ מיער
כרתו מעשה ידי חרש
במעצד: בכסף ובזהב
ייפהו במסמרות
ובמקבות יחזקום ולוא
יפיק: כתמר מקשה
המה ולא ידברו נשוא
ינשוא כי לא יצעדו אל

מהמה ב כי יחתו הגוים ויחתו מהמה בני
הזוהר ס עורל ג ב קמץ שפר על שלל לחברות
עורל אשר עולל לו ס

היטיב ב מל כי אם היטיב תיטיבו וגם היטיב
אין אותם ס ושארא היטב כתב ס

תיראו מהם כי לא ירעו
וגם היטיב אין אותם

מאין כמוך יהוה גדול
אתה וגדול שמך בגבורה
מי לא יראך מלך הגוים
כי לך יאתה כי בכל
חכמי הגוים ובכל
מלכותם מאין כמוך
ובאחת יבערו ויכסלו
מוסר הבלים עץ הוא
כסף מרקע מתרשיש
יובא וזהב מאופז מעשה
חרש וידי צורף תכלת
וארגמן לבושם מעשה
חכמים כלם: ויהוה
אלהים אמת הוא
אלהים חיים ומלך עולם
מקצפו תרעש הארץ
ולא יכלו גוים זעמו

כדנה תאמרון להום
אלהיא די שמיא
וארקא לא עבדו יאבדו
מארעא ומן תחות שמיא
אלה: עשה
ארץ בכחו מכין תבל

וידי ד וידי משה מעשה חרש וידי אדם כת
וידי עם הארץ ס

בחכמתו ובתבונתו נטה
שמים׃ לקול תתו המון
מים בשמים ויעלה
נשאים מקצה ארץ
ברקים למטר עשה
ויצא רוח מאצרתיו׃
נבער כל אדם מדעת
הביש כל צורף מפסל
כי שקר נסכו ולא רוח
בם׃ הבל המה מעשה
תעתעים בעת פקדתם
יאבדו׃ לא כאלה חלק
יעקב כי יוצר הכל הוא
וישראל שבט נחלתו
יהוה צבאות שמו׃
אספי מארץ
כנעתך ישבתי במצור׃
כי כה אמר יהוה
הנני קולע את יושבי
הארץ בפעם הזאת
והצרותי להם למען
ימצאו׃ אוי לי
על שברי נחלה מכתי
ואני אמרתי אך זה חלי
ואשאנו׃ אהלי שדד
וכל מיתרי נתקו בני יצאני
ואינם אין נטה עוד אהלי
ומקים יריעותי׃ כי נבערו

הרעים ואת יהוה לא
דרשו על כן לא השכילו
וכל מרעיתם נפוצה׃

קול שמועה הנה באה
ורעש גדול מארץ צפון
לשום את ערי יהודה
שממה מעון תנים׃
ידעתי יהוה כי לא
לאדם דרכו לא לאיש
הלך והכין את צעדו׃
יסרני יהוה אך במשפט
אל באפך פן תמעטני׃
שפך חמתך על הגוים
אשר לא ידעוך ועל
משפחות אשר בשמך
לא קראו כי אכלו את
יעקב ואכלהו ויכלהו
ואת נוהו השמו׃

הדבר אשר היה אל
ירמיהו מאת יהוה לאמר׃
שמעו את דברי הברית
הזאת ודברתם אל איש
יהודה ועל ישבי ירושלם׃
ואמרת אליהם כה אמר
יהוה אלהי ישראל ארור
האיש אשר לא ישמע

את דברי הברית הזאת׃
אשר צויתי את אבותיכם
ביום הוציאי אותם מארץ
מצרים מכור הברזל
לאמר שמעו בקולי
ועשיתם אותם ככל אשר
אצוה אתכם והייתם לי
לעם ואנכי אהיה לכם
לאלהים׃ למען הקים
את השבועה אשר
נשבעתי לאבותיכם לתת
להם ארץ זבת חלב
ודבש כיום הזה ואען
ואמר אמן יהוה׃

ויאמר יהוה אלי קרא
את כל הדברים האלה
בערי יהודה ובחצות
ירושלם לאמר שמעו
את דברי הברית הזאת
ועשיתם אותם׃ כי העד
העדתי באבותיכם ביום
העלותי אותם מארץ
מצרים ועד היום הזה
השכם והעד לאמר
שמעו בקולי׃ ולא שמעו
ולא הטו את אזנם וילכו
איש בשרירות לבם הרע

ואביא עליהם את כל דברי
הברית הזאת אשר צויתי
לעשות ולא עשו:
ויאמר יהוה אלי
נמצא קשר באיש יהודה
ובישבי ירושלם: שבו
על עונת אבותם הראשנים
אשר מאנו לשמוע את
דברי והמה הלכו אחרי
אלהים אחרים לעבדם
הפרו בית ישראל ובית
יהודה את בריתי אשר
כרתי את אבותם:
לכן כה אמר יהוה
הנני מביא אליהם רעה
אשר לא יוכלו לצאת
ממנה וזעקו אלי ולא
אשמע אליהם: והלכו ערי
יהודה וישבי ירושלם
וזעקו אל האלהים אשר
הם מקטרים להם והושע
לא יושיעו להם בעת
רעתם: כי מספר עריך
היו אלהיך יהודה ומספר
חצות ירושלם שמתם
מזבחות לבשת מזבחות
לקטר לבעל:
ואתה אל תתפלל

בעד העם הזה ואל
תשא בעדם רנה ותפלה
כי אינני שמע בעת קראם
אלי בעד רעתם:
מה לידידי בביתי
עשותה המזמתה הרבים
ובשר קדש יעברו
מעליך כי רעתכי אז
תעלזי: זית רענן יפה
פרי תאר קרא יהוה שמך
לקול המולה גדלה
הצית אש עליה ורעו
דליותיו: ויהוה צבאות
הנוטע אותך דבר עליך
רעה בגלל רעת בית
ישראל ובית יהודה אשר
עשו להם להכעסני
לקטר לבעל:

ויהוה הודיעני ואדעה
אז הראיתני מעלליהם
ואני ככבש אלוף יובל
לטבוח ולא ידעתי כי
עלי חשבו מחשבות
נשחיתה עץ בלחמו
ונכרתנו מארץ חיים
ושמו לא יזכר עוד ויהוה
צבאות שפט צדק בחן

כליות ולב אראה נקמתך
מהם כי אליך גליתי את
ריבי: לכן כה
אמר יהוה על אנשי
ענתות המבקשים את
נפשך לאמר לא תנבא
בשם יהוה ולא תמות
בידנו:
לכן כה אמר יהוה צבאות
הנני פקד עליהם הבחורים
ימתו בחרב בניהם ובנותיהם
ימתו ברעב: ושארית לא
תהיה להם כי אביא רעה
אל אנשי ענתות שנת
פקדתם:
צדיק אתה יהוה כי
אריב אליך אך משפטים
אדבר אותך מדוע דרך
רשעים צלחה שלו כל
בגדי בגד: נטעתם גם
שרשו ילכו גם עשו פרי
קרוב אתה בפיהם ורחוק
מכליותיהם: ואתה יהוה
ידעתני תראני ובחנת
לבי אתך התקם כצאן
לטבחה והקדשם ליום
הרגה:
עד מתי תאבל הארץ ועשב

איביה ב׳ וחס את ידדות נפשי בכף איביה
היו צריה לראש

טובות ב׳ מל כי ידברו אליך ובישו למלך
נערות בתולות

ירמיהו אחיך ובית אביך ס דברי הימים
אחיך בית אביך

כל השדה ייבש מרעת ישבי
בה ספתה בהמות ועוף
כי אמרו לא יראה את
אחריתנו: כי את רגלים
רצתה וילאוך ואיך תתחרה
את הסוסים ובארץ שלום
אתה בוטח ואיך תעשה
בגאון הירדן: כי גם אחיך
ובית אביך גם המה בגדו
בך גם המה קראו אחריך
מלא אל תאמן בם כי
ידברו אליך טובות:
עזבתי את ביתי
נטשתי את נחלתי נתתי
את ידדות נפשי בכף
איביה: היתה לי נחלתי
כאריה ביער נתנה עלי
בקולה על כן שנאתיה:
העיט צבוע נחלתי לי העיט
סביב עליה לכו אספו
כל חית השדה התיו
לאכלה: רעים רבים שחתו
כרמי בססו את חלקתי
נתנו את חלקת חמדתי
למדבר שממה: שמה
לשממה אבלה עלי
נשמה כל הארץ

כי אין איש שם על לב
על כל שפים במדבר
באו שדדים כי חרב ליהוה
אכלה מקצה ארץ ועד
קצה הארץ אין שלום
לכל בשר: זרעו
חטים וקצים קצרו נחלו
לא יועלו ובשו מתבואתיכם
מחרון אף יהוה:

כה אמר יהוה על כל
שכני הרעים הנגעים
בנחלה אשר הנחלתי
את עמי את ישראל הנני
נתשם מעל אדמתם
ואת בית יהודה אתוש
מתוכם: והיה אחרי נתשי
אותם אשוב ורחמתים
והשבתים איש לנחלתו
ואיש לארצו: והיה אם
למד ילמדו את דרכי
עמי להשבע בשמי
חי יהוה כאשר למדו
את עמי להשבע בבעל
ונבנו בתוך עמי: ואם
לא ישמעו ונתשתי את
הגוי ההוא נתוש ואבד

נאם יהוה:
כה אמר יהוה אלי
הלוך וקנית לך אזור
פשתים ושמתו על מתניך
ובמים לא תבאהו: ואקנה
את האזור כדבר יהוה
ואשם על מתני:

ויהי דבר יהוה אלי שנית
לאמר: קח את האזור
אשר קנית אשר על
מתניך וקום לך פרתה
וטמנהו שם בנקיק
הסלע: ואלך ואטמנהו
בפרת כאשר צוה יהוה
אותי: ויהי מקץ ימים
רבים ויאמר יהוה אלי
קום לך פרתה וקח משם
את האזור אשר צויתיך
לטמנו שם: ואלך פרתה
ואחפר ואקח את האזור
מן המקום אשר טמנתיו
שמה והנה נשחת האזור
לא יצלח לכל:

ויהי דבר יהוה אלי לאמר
כה אמר יהוה ככה

אשחית את גאון יהודה
ואת גאון ירושלם הרב
העם הזה הרע המאנים
לשמוע את דברי ההלכים
בשררות לבם וילכו אחרי
אלהים אחרים לעבדם
ולהשתחות להם ויהי
כאזור הזה אשר לא יצלח
לכל   כי כאשר
ידבק האזור אל מתני
איש כן הדבקתי אלי
את כל בית ישראל ואת
כל בית יהודה נאם יהוה
להיות לי לעם ולשם
ולתהלה ולתפארת ולא
שמעו ואמרת אליהם
את הדבר הזה
כה אמר יהוה אלהי
ישראל כל נבל ימלא
יין ואמרו אליך הידע
לא נדע כי כל נבל ימלא
יין ואמרת אליהם כה
אמר יהוה הנני ממלא
את כל ישבי הארץ הזאת
ואת המלכים הישבים
לדוד על כסאו ואת
הכהנים ואת הנביאים

ואת כל ישבי ירושלם
שכרון ונפצתים איש
אל אחיו והאבות והבנים
יחדו נאם יהוה לא
אחמול ולא אחוס ולא
ארחם מהשחיתם שמעו
והאזינו אל תגבהו כי
יהוה דבר תנו ליהוה
אלהיכם כבוד בטרם
יחשך ובטרם יתנגפו
רגליכם על הרי נשף
וקויתם לאור ושמה
לצלמות ישית לערפל
ואם לא תשמעוה
במסתרים תבכה נפשי
מפני גוה ודמע תדמע
ותרד עיני דמעה כי
נשבה עדר יהוה
אמר למלך ולגבירה
השפילו שבו כי ירד
מראשותיכם עטרת
תפארתכם ערי הנגב
סגרו ואין פתח הגלת
יהודה כלה הגלת
שלומים
שאי עיניכם וראי
הבאים מצפון איה

העדר נתן לך צאן
תפארתך מה תאמרי כי
יפקד עליך ואת למדת
אתם עליך אלפים לראש
הלוא חבלים יאחזוך
כמו אשת לדה וכי תאמרי
בלבבך מדוע קראני אלה
ברב עונך נגלו שוליך
נחמסו עקביך היהפך
כושי עורו ונמר חברברתיו
גם אתם תוכלו להיטיב
למדי הרע ואפיצם כקש
עובר לרוח מדבר זה
גורלך מנת מדיך מאתי
נאם יהוה אשר שכחת
אותי ותבטחי בשקר
וגם אני חשפתי שוליך
על פניך ונראה קלונך
נאפיך ומצהלותיך זמת
זנותך על גבעות בשדה
ראיתי שקוציך אוי לך
ירושלם לא תטהרי אחרי
מתי עד
אשר היה דבר יהוה
אל ירמיהו על דברי
הבצרות אבלה יהודה
ושעריה אמללו קדרו

לארץ וצוחת ירושלם
עלתה: ואדיריהם שלחו
צעוריהם למים באו על
גבים לא מצאו מים שבו
כליהם ריקם בשו והכלמו
וחפו ראשם: בעבור
האדמה חתה כי לא היה
גשם בארץ בשו אכרים
חפו ראשם: כי גם אילת
בשדה ילדה ועזוב כי לא
היה דשא: ופראים עמדו
על שפים שאפו רוח
כתנים כלו עיניהם כי אין
עשב: אם עונינו ענו בנו
יהוה עשה למען שמך
כי רבו משובתינו לך
חטאנו: מקוה ישראל
מושיעו בעת צרה למה
תהיה כגר בארץ וכארח
נטה ללון: למה תהיה
כאיש נדהם כגבור לא
יוכל להושיע ואתה
בקרבנו יהוה ושמך
עלינו נקרא אל תנחנו:
כה אמר יהוה
לעם הזה כן אהבו לנוע
רגליהם לא חשכו ויהוה

לא רצם עתה יזכר עונם
ויפקד חטאתם:

ויאמר יהוה אלי אל
תתפלל בעד העם הזה
לטובה: כי יצמו אינני
שמע אל רנתם וכי יעלו
עלה ומנחה אינני רצם
כי בחרב וברעב ובדבר
אנכי מכלה אותם:
ואמר אהה אדני
יהוה הנה הנבאים אמרים
להם לא תראו חרב
ורעב לא יהיה לכם כי
שלום אמת אתן לכם
במקום הזה:
ויאמר יהוה אלי
שקר הנבאים נבאים
בשמי לא שלחתים ולא
צויתים ולא דברתי
אליהם חזון שקר וקסם
ואלול ותרמות לבם המה
מתנבאים לכם:
לכן כה אמר יהוה
על הנבאים הנבאים
בשמי ואני לא שלחתים
והמה אמרים חרב ורעב

לא יהיה בארץ הזאת
בחרב וברעב יתמו
הנבאים ההמה: והעם
אשר המה נבאים להם
יהיו משלכים בחצות
ירושלם מפני הרעב
והחרב ואין מקבר להמה
המה נשיהם ובניהם
ובנתיהם ושפכתי עליהם
את רעתם: ואמרת
אליהם את הדבר הזה
תרדנה עיני דמעה לילה
ויומם ואל תדמינה כי
שבר גדול נשברה בתולת
בת עמי מכה נחלה מאד
אם יצאתי השדה והנה
חללי חרב ואם באתי
העיר והנה תחלואי רעב
כי גם נביא גם כהן סחרו
אל ארץ ולא ידעו:
המאס מאסת את
יהודה אם בציון געלה
נפשך מדוע הכיתנו
ואין לנו מרפא קוה
לשלום ואין טוב ולעת
מרפא והנה בעתה: ידענו
יהוה רשענו עון אבותינו

כי חטאנו לך אל תנאץ
למען שמך אל תנבל כסא
כבודך זכר אל תפר בריתך
אתנו היש בהבלי הגוים
מגשמים ואם השמים יתנו
רבבים הלא אתה הוא
יהוה אלהינו ונקוה לך
כי אתה עשית את כל אלה

ויאמר יהוה אלי אם יעמד
משה ושמואל לפני אין
נפשי אל העם הזה שלח
מעל פני ויצאו והיה כי
יאמרו אליך אנה נצא
ואמרת אליהם כה אמר יהוה
אשר למות למות ואשר
לחרב לחרב ואשר לרעב
לרעב ואשר לשבי לשבי
ופקדתי עליהם ארבע
משפחות נאם יהוה את
החרב להרג ואת הכלבים
לסחב ואת עוף השמים
ואת בהמת הארץ לאכל
ולהשחית ונתתים לזועה
לכל ממלכות הארץ בגלל
מנשה בן יחזקיהו מלך
יהודה על אשר עשה

בירושלם כי מי יחמל
עליך ירושלם ומי ינוד
לך ומי יסור לשאל
לשלם לך את נטשת
אתי נאם יהוה אחור תלכי
ואט את ידי עליך ואשחיתך
נלאיתי הנחם ואזרם
במזרה בשערי הארץ
שכלתי אבדתי את עמי
מדרכיהם לוא שבו עצמו
לי אלמנותו מחול ימים
הבאתי להם על אם בחור
שדד בצהרים הפלתי
עליה פתאם עיר ובהלות
אמללה ילדת השבעה
נפחה נפשה באה שמשה
בעד יומם בושה וחפרה
ושאריתם לחרב אתן
לפני איביהם נאם יהוה
אוי לי אמי כי
ילדתני איש ריב ואיש
מדון לכל הארץ לא
נשיתי ולא נשו בי כלה
מקללוני אמר
יהוה אם לא שרותך לטוב
אם לוא הפגעתי בך בעת
רעה ובעת צרה את האיב

הירע ברזל ברזל מצפון
ונחשת חילך ואוצרותיך
לבז אתן לא במחיר ובכל
חטאותיך ובכל גבוליך
והעברתי את איביך
בארץ לא ידעת כי אש
קדחה באפי עליכם תוקד
אתה ידעת יהוה
זכרני ופקדני והנקם לי
מרדפי אל לארך אפך
תקחני דע שאתי עליך
חרפה נמצאו דבריך
ואכלם ויהי דבריך לי
לששון ולשמחת לבבי
כי נקרא שמך עלי יהוה
אלהי צבאות
לא ישבתי בסוד
משחקים ואעלז מפני
ידך בדד ישבתי כי זעם
מלאתני למה היה כאבי
נצח ומכתי אנושה מאנה
הרפא היו תהיה לי כמו
אכזב מים לא נאמנו
לכן כה אמר יהוה
אם תשוב ואשיבך לפני
תעמד ואם תוציא יקר
מזולל כפי תהיה ישבו

המה אליך ואתה לא תשוב
אליהם ונתתיך לעם הזה
לחומת נחשת בצורה ונלחמו
אליך ולא יוכלו לך כי אתך
אני להושיעך ולהצילך
נאם יהוה והצלתיך מיד
רעים ופדתיך מכף עריצים
ויהי דבר יהוה
אלי לאמר לא תקח לך
אשה ולא יהיו לך בנים
ובנות במקום הזה׃
כי כה אמר יהוה
על הבנים ועל הבנות
הילודים במקום הזה ועל
אמתם הילדות אותם ועל
אבותם המולדים אותם
בארץ הזאת ממותי
תחלאים ימתו לא יספדו
ולא יקברו לדמן על פני
האדמה יהיו ובחרב וברעב
יכלו והיתה נבלתם למאכל
לעוף השמים ולבהמת
הארץ׃ כי
כה אמר יהוה אל תבוא
בית מרזח ואל תלך לספוד
ואל תנד להם כי אספתי
את שלומי מאת העם

הזה נאם יהוה את החסד
ואת הרחמים ומתו גדלים
וקטנים בארץ הזאת לא
יקברו ולא יספדו להם
ולא יתגדד ולא יקרח
להם ולא יפרסו להם
על אבל לנחמו על מת
ולא ישקו אותם כוס
תנחומים על אביו ועל
אמו ובית משתה לא
תבוא לשבת אותם לאכל
ולשתות׃
כי כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל הנני
משבית מן המקום הזה
לעיניכם ובימיכם קול
ששון וקול שמחה קול
חתן וקול כלה והיה כי
תגיד לעם הזה את כל
הדברים האלה ואמרו
אליך על מה דבר יהוה
עלינו את כל הרעה
הגדולה הזאת ומה עוננו
ומה חטאתנו אשר חטאנו
ליהוה אלהינו ואמרת
אליהם על אשר עזבו
אבותיכם אותי נאם יהוה

וילכו אחרי אלהים אחרים
ויעבדום וישתחוו להם
ואתי עזבו ואת תורתי
לא שמרו ואתם הרעתם
לעשות מאבותיכם והנכם
הלכים איש אחרי שררות
לבו הרע לבלתי שמע
אלי והטלתי אתכם
מעל הארץ הזאת על
הארץ אשר לא ידעתם
אתם ואבותיכם ועבדתם
שם את אלהים אחרים
יומם ולילה אשר לא
אתן לכם חנינה׃

לכן הנה ימים באים נאם
יהוה ולא יאמר עוד חי
יהוה אשר העלה את
בני ישראל מארץ מצרים
כי אם חי יהוה אשר העלה
את בני ישראל מארץ
צפון ומכל הארצות אשר
הדיחם שמה והשבתים
על אדמתם אשר נתתי
לאבותם׃
הנני שלח לדוגים רבים
נאם יהוה ודיגום ואחרי

כן אשלח לרבים צידים
וצדום מעל כל הר ומעל
כל גבעה ומנקיקי הסלעים
כי עיני על כל דרכיהם לא
נסתרו מלפני ולא נצפן עונם
מנגד עיני ושלמתי ראשונה
משנה עונם וחטאתם על
חללם את ארצי בנבלת
שקוציהם ותועבותיהם
מלאו את נחלתי
יהוה עזי ומעזי ומנוסי
ביום צרה אליך גוים יבאו
מאפסי ארץ ויאמרו אך
שקר נחלו אבותינו הבל
ואין בם מועיל היעשה
לו אדם אלהים והמה לא
אלהים לכן הנני מודיעם
בפעם הזאת אודיעם את
ידי ואת גבורתי וידעו כי
שמי יהוה
חטאת יהודה כתובה
בעט ברזל בצפרן שמיר
חרושה על לוח לבם
ולקרנות מזבחותיכם כזכר
בניהם מזבחותם ואשריהם
על עץ רענן על גבעות
הגבהות הררי בשדה

חילך כל אוצרותיך לבז
אתן במתיך בחטאת בכל
גבוליך ושמטתה ובך
מנחלתך אשר נתתי לך
והעבדתיך את איביך
בארץ אשר לא ידעת כי
אש קדחתם באפי עד
עולם תוקד
כה אמר יהוה ארור
הגבר אשר יבטח באדם
ושם בשר זרעו ומן יהוה
יסור לבו והיה כערער
בערבה ולא יראה כי יבוא
טוב ושכן חררים במדבר
ארץ מלחה ולא תשב
ברוך הגבר אשר
יבטח ביהוה והיה יהוה
מבטחו והיה כעץ שתול
על מים ועל יובל ישלח
שרשיו ולא ירא כי יבא
חם והיה עלהו רענן
ובשנת בצרת לא ידאג
ולא ימיש מעשות פרי
עקב הלב מכל ואנש
הוא מי ידענו אני יהוה
חקר לב בחן כליות ולתת
לאיש כדרכו כפרי

מעלליו קרא
דגר ולא ילד עשה עשר
ולא במשפט בחצי ימו
יעזבנו ובאחריתו יהיה
נבל כסא כבוד מרום
מראשון מקום מקדשנו
מקוה ישראל יהוה
כל עזביך יבשו וסורי
בארץ יכתבו כי עזבו
מקור מים חיים את יהוה
רפאני יהוה וארפא
הושיעני ואושעה כי
תהלתי אתה הנה המה
אמרים אלי איה דבר
יהוה יבוא נא ואני לא
אצתי מרעה אחריך ויום
אנוש לא התאויתי אתה
ידעת מוצא שפתי נכח
פניך היה אל תהיה לי
למחתה מחסי אתה ביום
רעה יבשו רדפי ואל
אבשה אני יחתו המה
ואל אחתה אני הביא
עליהם יום רעה ומשנה
שברון שברם
כה אמר יהוה אלי

ולבלתי ד̇ מיחדין ואם לא תשמעו כה אמר יהוה אם תפרו ולבלתי בנות בתים אשר הלכים אחר ורחם וכל
לבלתי ולבלתי דכותהון בר מן חד לבלתי לבלתי והיה אם שמע תשמעון אלי ס

הלך ועמדת בשער בני עם
אשר יבאו בו מלכי יהודה
ואשר יצאו בו ובכל שערי
ירושלם׃ ואמרת אליהם
שמעו דבר יהוה מלכי
יהודה וכל יהודה וכל ישבי
ירושלם הבאים בשערים
האלה׃ כה אמר יהוה
השמרו בנפשותיכם ואל
תשאו משא ביום השבת
והבאתם בשערי ירושלם
ולא תוציאו משא מבתיכם
ביום השבת וכל מלאכה
לא תעשו וקדשתם את
יום השבת כאשר צויתי
את אבותיכם׃ ולא שמעו
ולא הטו את אזנם ויקשו
את ערפם לבלתי שומע
ולבלתי קחת מוסר׃ והיה
אם שמע תשמעון אלי
נאם יהוה לבלתי הביא
משא בשערי העיר הזאת
ביום השבת ולקדש את
יום השבת לבלתי עשות
בה כל מלאכה׃ ובאו
בשערי העיר הזאת מלכים
ושרים ישבים על כסא

דוד רכבים ברכב ובסוסים
המה ושריהם איש יהודה
וישבי ירושלם וישבה
העיר הזאת לעולם׃ ובאו
מערי יהודה ומסביבות
ירושלם ומארץ בנימן
ומן השפלה ומן ההר
ומן הנגב מבאים עלה
וזבח ומנחה ולבונה ומבאי
תודה בית יהוה׃ ואם לא
תשמעו אלי לקדש את
יום השבת ולבלתי שאת
משא ובא בשערי
ירושלם ביום השבת
והצתי אש בשעריה
ואכלה ארמנות ירושלם
ולא תכבה׃

הדבר אשר היה אל ירמיהו
מאת יהוה לאמר׃ קום
וירדת בית היוצר ושמה
אשמיעך את דברי׃ וארד
בית היוצר והנהו עשה
מלאכה על האבנים׃
ונשחת הכלי אשר הוא
עשה בחמר ביד היוצר
ושב ויעשהו כלי אחר

כאשר ישר בעיני היוצר
לעשות׃
ויהי דבר יהוה אלי
לאמור׃ הכיוצר הזה לא
אוכל לעשות לכם בית
ישראל נאם יהוה הנה
כחמר ביד היוצר כן
אתם בידי בית ישראל׃
רגע אדבר על
גוי ועל ממלכה לנתוש
ולנתוץ ולהאביד׃ ושב
הגוי ההוא מרעתו אשר
דברתי עליו ונחמתי על
הרעה אשר חשבתי
לעשות לו׃
ורגע אדבר על גוי
ועל ממלכה לבנות
ולנטע׃ ועשה הרעה בעיני
לבלתי שמע בקולי ונחמתי
על הטובה אשר אמרתי
להיטיב אותו׃
ועתה אמר נא אל
איש יהודה ועל יושבי
ירושלם לאמר כה אמר
יהוה הנה אנכי יוצר עליכם
רעה וחשב עליכם מחשבה
שובו נא איש מדרכו הרעה

וכל יהודה ז̇ ואמרת אליהם החמת המתהו ויקד יהושפט ויצא לפני אסא ויעשו הלוים ויעבידהו עבדין הפסח ס
וכל דאג̇ פ̇ בזוך דכותהון ס וכל מלאכה ג̇ והיוצר וכל מלאכה לא תעשו רא פס ולא תוציאו ס

על הטובה ב̇ ונחמתי על הטובה על הטובה
אשר עשה יהוה ס

נוזלים ב מל מים זרים קרים נוזלים ויוצא נוזלים מסלע ס
ותהינה ב חס ותהינה נשיהם ותהינה לצלפחד ס יריבי ב הקשיבה יהוה לדוד ריבה וס ס
כל ירמיהו על לבי ס וכל קריה אל לבי ס

והיטיבו דרכיכם ומעלליכם
ואמרו נואש כי אחרי
מחשבותינו נלך ואיש
שרירות לבו הרע נעשה

לכן כה אמר יהוה שאלו
נא בגוים מי שמע כאלה
שעררת עשתה מאד
בתולת ישראל היעזב
מצור שדי שלג לבנון
אם ינתשו מים זרים קרים
נוזלים כי שכחני עמי
לשוא יקטרו ויכשלום
בדרכיהם שבילי עולם
ללכת נתיבות דרך לא
סלולה לשום ארצם
לשמה שרוקת עולם כל
עובר עליה ישם ויניד
בראשו כרוח קדים
אפיצם לפני אויב ערף
ולא פנים אראם ביום
אידם ויאמרו
לכו ונחשבה על ירמיהו
מחשבות כי לא תאבד
תורה מכהן ועצה מחכם
ודבר מנביא לכו ונכהו
בלשון ואל נקשיבה אל

כל דבריו הקשיבה יהוה
אלי ושמע לקול יריבי
הישלם תחת טובה רעה
כי כרו שוחה לנפשי
זכר עמדי לפניך לדבר
עליהם טובה להשיב
את חמתך מהם לכן תן
את בניהם לרעב והגרם
על ידי חרב ותהינה
נשיהם שכלות ואלמנות
ואנשיהם יהיו הרגי מות
בחוריהם מכי חרב במלחמה
תשמע זעקה מבתיהם
כי תביא עליהם גדוד
פתאם כי כרו שיחה
ללכדני ופחים טמנו
לרגלי ואתה יהוה ידעת
את כל עצתם עלי למות
אל תכפר על עונם
וחטאתם מלפניך אל
תמחי והיו מכשלים לפניך
בעת אפך עשה בהם

כה אמר יהוה
הלך וקנית בקבק יוצר
חרש ומזקני העם ומזקני
הכהנים ויצאת אל גיא
בן הנם אשר פתח שער

החרסות וקראת שם את
הדברים אשר אדבר אליך
ואמרת שמעו דבר יהוה
מלכי יהודה וישבי
ירושלם כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל
הנני מביא רעה על המקום
הזה אשר כל שמעה
תצלנה אזניו יען אשר
עזבני וינכרו את המקום
הזה ויקטרו בו לאלהים
אחרים אשר לא ידעום
המה ואבותיהם ומלכי
יהודה ומלאו את המקום
הזה דם נקים ובנו את
במות הבעל לשרף את
בניהם באש עלות לבעל
אשר לא צויתי ולא
דברתי ולא עלתה על
לבי

לכן הנה ימים באים נאם
יהוה ולא יקרא למקום
הזה עוד התפת וגיא בן
הנם כי אם גיא ההרגה
ובקתי את עצת יהודה
וירושלם במקום הזה
והפלתים בחרב לפני

סלולה ב דרך לא סלולה וארח ישרים ס בתריה חס ס ולא יקרא ב את שמך ומקוני ס
בחוריהם ג ויאמר חזהאל מדוע לכו ואת בניהם ויהרג בחוריהם בחרב ס קדמיה חס ו ס

ואת בשר ב ואת בשר חמר והאכלתים את בשר בניהם ○

קבור לקבור ב מל כי קבור תקברנו מאין מקום לקבור ○ כל נביאייה שחוק לשחוק חס ב מ ב מל

יגיעה ב ואת כל יגיעה לריק יגיעה בלי פחד הראים בשחוק שמשון הייתי לשחוק ○

אויביהם וביד מבקשי נפשם
ונתתי את נבלתם למאכל
לעוף השמים ולבהמת
הארץ ושמתי את העיר
הזאת לשמה ולשרקה
כל עבר עליה ישם וישרק
על כל מכתה והאכלתים
את בשר בניהם ואת בשר
בנתיהם ואיש בשר רעהו
יאכלו במצור ובמצוק
אשר יציקו להם איביהם
ומבקשי נפשם ושברת
הבקבק לעיני האנשים
ההלכים אותך ואמרת
אליהם כה אמר יהוה
צבאות ככה אשבר את
העם הזה ואת העיר הזאת
כאשר ישבר את כלי היוצר
אשר לא יוכל להרפה עוד
ובתפת יקברו מאין מקום
לקבור כן אעשה למקום
הזה נאם יהוה וליושביו
ולתת את העיר הזאת
כתפת והיו בתי ירושלם
ובתי מלכי יהודה כמקום
התפת הטמאים לכל
הבתים אשר קטרו על

גגתיהם לכל צבא השמים
והסך נסכים לאלהים
אחרים

ויבא ירמיהו מהתפת אשר
שלחו יהוה שם להנבא
ויעמד בחצר בית יהוה
ויאמר אל כל העם

כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל הנני מבי
אל העיר הזאת ועל כל
עריה את כל הרעה אשר
דברתי עליה כי הקשו את
ערפם לבלתי שמוע את
דברי וישמע פשחור בן
אמר הכהן והוא פקיד
נגיד בבית יהוה את ירמיהו
נבא את הדברים האלה
ויכה פשחור את ירמיהו
הנביא ויתן אתו על
המהפכת אשר בשער
בנימן העליון אשר בבית
יהוה ויהי ממחרת ויצא
פשחור את ירמיהו מן
המהפכת ויאמר אליו
ירמיהו לא פשחור קרא
יהוה שמך כי אם מגור
מסביב כי כה

אמר יהוה הנני נתנך למגור
לך ולכל אהביך ונפלו
בחרב איביהם ועיניך ראות
ואת כל יהודה אתן ביד
מלך בבל והגלם בבלה
והכם בחרב ונתתי את כל
חסן העיר הזאת ואת כל
יגיעה ואת כל יקרה ואת
כל אוצרות מלכי יהודה
אתן ביד איביהם ובזזום
ולקחום והביאום בבלה
ואתה פשחור וכל ישבי
ביתך תלכו בשבי ובבל
תבוא ושם תמות ושם
תקבר אתה וכל אהביך
אשר נבאת להם בשקר

פתיתני יהוה ואפת חזקתני
ותוכל הייתי לשחוק כל
היום כלה לעג לי כי מדי
אדבר אזעק חמס ושד
אקרא כי היה דבר יהוה
לי לחרפה ולקלס כל
היום ואמרתי לא אזכרנו
ולא אדבר עוד בשמו
והיה בלבי כאש בערת
עצר בעצמתי ונלאיתי

יושביו וליושביו ב מל כן אעשה למקום הזה כה אמר יהוה הנני מביא דברי הימי ○

ארפה משובתיכם לעת הרפה אשר לא יוכל להרפה החזק ה' הרפה גם מתרפה רפה שבריה רפה היום רפה בט ומוזן אפיקים ריה ○

ולא אדבר ב ואמרתי לא אזכרנו יאחזו שריות יגיני ○ ולקחום ב עמים ובזזום ○

כלכל ולא אוכל כי שמעתי
דבת רבים מגור מסביב הגידו
ונגידנו כל אנוש שלומי
שמרי צלעי אולי יפתה
ונוכלה לו ונקחה נקמתנו
ממנו ויהוה אותי כגבור
עריץ על כן רדפי יכשלו
ולא יכלו בשו מאד כי לא
השכילו כלמת עולם לא
תשכח ויהוה צבאות בחן
צדיק ראה כליות ולב
אראה נקמתך מהם כי
אליך גליתי את ריבי
שירו ליהוה הללו
את יהוה כי הציל את
נפש אביון מיד מרעים
ארור היום אשר
ילדתי בו יום אשר ילדתני
אמי אל יהי ברוך ארור
האיש אשר בשר את
אבי לאמר ילד לך בן
זכר שמח שמחהו והיה
האיש ההוא כערים אשר
הפך יהוה ולא נחם ושמע
זעקה בבקר ותרועה בעת
צהרים אשר לא מותתני
מרחם ותהי לי אמי קברי

ורחמה הרת עולם למה זה
מרחם יצאתי לראות עמל
ויגון ויכלו בבשת ימי

הדבר אשר היה אל ירמיהו
מאת יהוה בשלח אליו
המלך צדקיהו את פשחור
בן מלכיה ואת צפניה בן
מעשיה הכהן לאמר
דרש נא בעדנו את יהוה
כי נבוכדראצר מלך בבל
נלחם עלינו אולי יעשה
יהוה אותנו ככל נפלאתיו
ויעלה מעלינו ויאמר
ירמיהו אליהם כה תאמרן
אל צדקיהו כה
אמר יהוה אלהי ישראל
הנני מסב את כלי המלחמה
אשר בידכם אשר אתם
נלחמים בם את מלך בבל
ואת הכשדים הצרים
עליכם מחוץ לחומה
ואספתי אותם אל תוך
העיר הזאת ונלחמתי אני
אתכם ביד נטויה ובזרוע
חזקה ובאף ובחמה ובקצף
גדול והכיתי את יושבי

העיר הזאת ואת האדם
ואת הבהמה בדבר גדול
ימתו ואחרי כן נאם יהוה
אתן את צדקיהו מלך
יהודה ואת עבדיו ואת
העם ואת הנשארים
בעיר הזאת מן הדבר
מן החרב ומן הרעב ביד
נבוכדראצר מלך בבל
וביד איביהם וביד מבקשי
נפשם והכם לפי חרב לא
יחוס עליהם ולא יחמל
ולא ירחם ואל העם הזה
תאמר כה אמר יהוה
הנני נתן לפניכם את דרך
החיים ואת דרך המות
הישב בעיר הזאת ימות
בחרב וברעב ובדבר
והיוצא ונפל על הכשדים
הצרים עליכם יחיה והיתה
לו נפשו לשלל כי שמתי
פני בעיר הזאת לרעה
ולא לטובה נאם יהוה
ביד מלך בבל תנתן ושרפה
באש ולבית מלך
יהודה שמעו דבר יהוה
בית דוד כה אמר יהוה

דין לבקר משפט והצילו
גזול מיד עושק פן תצא
כאש חמתי ובערה ואין
מכבה מפני רע מעלליהם
הנני אליך ישבת העמק
צור המישר נאם יהוה
האמרים מי יחת עלינו ומי
יבוא במעונותינו ופקדתי
עליכם כפרי מעלליכם
נאם יהוה והצתי אש
ביערה ואכלה כל סביביה
כה אמר יהוה רד בית מלך
יהודה ודברת שם את
הדבר הזה ואמרת שמע
דבר יהוה מלך יהודה
הישב על כסא דוד אתה
ועבדיך ועמך הבאים
בשערים האלה כה אמר
יהוה עשו משפט וצדקה
והצילו גזול מיד עשוק
וגר יתום ואלמנה אל תנו
אל תחמסו ודם נקי אל
תשפכו במקום הזה כי
אם עשו תעשו את הדבר
הזה ובאו בשערי הבית
הזה מלכים ישבים לדוד
על כסאו רכבים ברכב

ובסוסים הוא ועבדו ועמו
ואם לא תשמעו את הדברים
האלה בי נשבעתי נאם
יהוה כי לחרבה יהיה הבית
הזה
כי כה אמר יהוה על בית
מלך יהודה גלעד אתה
לי ראש הלבנון אם לא
אשיתך מדבר ערים לא
נושבה וקדשתי עליך
משחתים איש וכליו וכרתו
מבחר ארזיך והפילו על
האש ועברו גוים רבים על
העיר הזאת ואמרו איש
אל רעהו על מה עשה
יהוה ככה לעיר הגדולה
הזאת ואמרו על אשר
עזבו את ברית יהוה אלהיהם
וישתחוו לאלהים אחרים
ויעבדום אל
תבכו למת ואל תנדו לו
בכו בכו להלך כי לא ישוב
עוד וראה את ארץ מולדתו
כי כה אמר יהוה אל שלם
בן יאשיהו מלך יהודה
המלך תחת יאשיהו אביו
אשר יצא מן המקום הזה

לא ישוב שם עוד כי
במקום אשר הגלו אתו
שם ימות ואת הארץ
הזאת לא יראה עוד
הוי בנה ביתו בלא
צדק ועליותיו בלא משפט
ברעהו יעבד חנם ופעלו
לא יתן לו האמר אבנה
לי בית מדות ועליות
מרוחים וקרע לו חלוני
וספון בארז ומשוח
בששר התמלך כי אתה
מתחרה בארז אביך הלוא
אכל ושתה ועשה משפט
וצדקה אז טוב לו דן דין
עני ואביון אז טוב הלוא
היא הדעת אתי נאם
יהוה כי אין עיניך ולבך
כי אם על בצעך ועל דם
הנקי לשפוך ועל העשק
ועל המרוצה לעשות
לכן כה אמר יהוה
אל יהויקים בן יאשיהו
מלך יהודה לא יספדו
לו הוי אחי והוי אחות
לא יספדו לו הוי אדון
והוי הדה קבורת חמור

יקבר סחוב והשלך מהלאה
לשערי ירושלם׃
עלי הלבנון וצעקי
ובבשן תני קולך וצעקי
מעברים כי נשברו כל
מאהביך׃ דברתי אליך
בשלותיך אמרת לא
אשמע זה דרכך מנעוריך
כי לא שמעת בקולי׃ כל
רעיך תרעה רוח ומאהביך
בשבי ילכו כי אז תבשי
ונכלמת מכל רעתך׃
ישבתי בלבנון מקננתי
בארזים מה נחנת בבא
לך חבלים חיל כילדה׃
חי אני נאם יהוה כי אם
יהיה כניהו בן יהויקים
מלך יהודה חותם על
יד ימיני כי משם אתקנך׃
ונתתיך ביד מבקשי
נפשך וביד אשר אתה
יגור מפניהם וביד
נבוכדראצר מלך בבל
וביד הכשדים׃ והטלתי
אתך ואת אמך אשר
ילדתך על הארץ אחרת
אשר לא ילדתם שם

ושם תמותו׃ ועל הארץ
אשר הם מנשאים את
נפשם לשוב שם שמה
לא ישובו׃
העצב נבזה נפוץ האיש
הזה כניהו אם כלי אין
חפץ בו מדוע הוטלו הוא
וזרעו והשלכו על הארץ
אשר לא ידעו׃ ארץ
ארץ ארץ שמעי דבר
יהוה׃ כה אמר יהוה כתבו
את האיש הזה ערירי
גבר לא יצלח בימיו כי
לא יצלח מזרעו איש
ישב על כסא דוד ומשל
עוד ביהודה׃

הוי רעים מאבדים ומפצים
את צאן מרעיתי נאם
יהוה׃ לכן כה
אמר יהוה אלהי ישראל
על הרעים הרעים את
עמי אתם הפצתם את
צאני ותדחום ולא פקדתם
אתם הנני פקד עליכם
את רע מעלליכם נאם
יהוה׃ ואני אקבץ את

שארית צאני מכל הארצות
אשר הדחתי אתם שם
והשבתי אתהן על נויהן
ופרו ורבו׃ והקמתי עליהם
רעים ורעום ולא ייראו
עוד ולא יחתו ולא יפקדו
נאם יהוה׃
הנה ימים באים נאם
יהוה והקמתי לדוד צמח
צדיק ומלך מלך והשכיל
ועשה משפט וצדקה
בארץ׃ בימיו תושע
יהודה וישראל ישכן
לבטח וזה שמו אשר
יקראו יהוה צדקנו׃
לכן הנה ימים באים נאם
יהוה ולא יאמרו עוד
חי יהוה אשר העלה
את בני ישראל מארץ
מצרים׃ כי אם חי יהוה
אשר העלה ואשר הביא
את זרע בית ישראל
מארץ צפנה ומכל
הארצות אשר הדחתים
שם וישבו על אדמתם׃
ס

באפלה ב׳ כאשר ימשש העור באפלה ◦ וחד דרך רשעים כאפלה ◦

שובה אף יהוה ב׳ לא ישוב אף יהוה ובהכנעו שב ממנו ◦ ושארא שובה חרון אף יהוה ◦

מקרב ב׳ חס׳ חדשים מקרב באו האלהי מקרב ◦

לנבאים נשבר לבי בקרבי
רחפו כל עצמותי הייתי
כאיש שכור וכגבר עברו
יין מפני יהוה ומפני דברי
קדשו כי מנאפים מלאה
הארץ כי מפני אלה אבלה
הארץ יבשו נאות מדבר
ותהי מרוצתם רעה וגבורתם
לא כן כי גם נביא גם כהן
חנפו גם בביתי מצאתי
רעתם נאם יהוה לכן יהיה
דרכם להם כחלקלקות
באפלה ידחו ונפלו בה כי
אביא עליהם רעה שנת
פקדתם נאם יהוה ובנביאי
שמרון ראיתי תפלה
הנבאו בבעל ויתעו את
עמי את ישראל ובנבאי
ירושלם ראיתי שערורה
נאוף והלך בשקר וחזקו
ידי מרעים לבלתי שבו
איש מרעתו היו לי כלם
כסדם וישביה כעמרה

לכן כה אמר יהוה צבאות
על הנבאים הנני מאכיל
אותם לענה והשקתים

מי ראש כי מאת נביאי
ירושלם יצאה חנפה לכל
הארץ
כה אמר יהוה צבאות אל
תשמעו על דברי הנבאים
הנבאים לכם מהבלים
המה אתכם חזון לבם
ידברו לא מפי יהוה אמרים
אמור למנאצי דבר יהוה
שלום יהיה לכם וכל
הלך בשררות לבו אמרו
לא תבוא עליכם רעה
כי מי עמד בסוד יהוה
וירא וישמע את דברו
מי הקשיב דברו וישמע
הנה סערת יהוה
חמה יצאה וסער מתחולל
על ראש רשעים יחול
לא ישוב אף יהוה עד
עשתו ועד הקימו מזמות
לבו באחרית הימים
תתבוננו בה בינה לא
שלחתי את הנבאים והם
רצו לא דברתי אליהם
והם נבאו ואם עמדו
בסודי וישמעו דברי
את עמי וישבום מדרכם

הרע ומרע מעלליהם
האלהי מקרב אני
נאם יהוה ולא אלהי
מרחק אם יסתר איש
במסתרים ואני לא אראנו
נאם יהוה הלוא את
השמים ואת הארץ אני
מלא נאם יהוה שמעתי
את אשר אמרו הנבאים
הנבאים בשמי שקר
לאמר חלמתי חלמתי
עד מתי היש בלב הנבאים
נבאי השקר ונביאי
תרמת לבם החשבים
להשכיח את עמי שמי
בחלומתם אשר יספרו
איש לרעהו כאשר
שכחו אבותם את שמי
בבעל הנביא אשר אתו
חלום יספר חלום ואשר
דברי אתו ידבר דברי
אמת מה לתבן את הבר
נאם יהוה הלוא כה
דברי כאש נאם יהוה
וכפטיש יפצץ סלע
לכן הנני על הנבאים
נאם יהוה מגנבי דברי

תפלה ג׳ ובנביאי שמרון ולא נתן תפלה ואלוה לא ישים תפלה ◦

מתחולל ב׳ וחד׳ וסער מתחולל קדמיה כלומר רשעהרא מתחולל ◦

וירא ג׳ וירא וירב את ריבי יהוה ער ישקיף ◦

ויספרום ב׳ ומל לאבימלך ויתעו את עמי ◦ ואת שרי ג׳ ויעבר הראני ◦

והיושבים ג׳ ב׳ מל וחד חס׳ והיו שבים בארץ מצרים והיו שבים הראשנה והיו שבים ביהודה ◦ והדעת ג׳ ב׳ מל וחד חס ותאכלנה ושבע ודברו ויאמר יהוה אלי ◦ הבינה הי ◦

איש מאת רעהו׃ הנני על
הנביאם נאם יהוה הלקחים
לשונם וינאמו נאם׃ הנני
על נבאי חלמות שקר נאם
יהוה ויספרום ויתעו את
עמי בשקריהם ובפחזותם
ואנכי לא שלחתים ולא
צויתים והועיל לא יועילו
לעם הזה נאם יהוה׃ וכי
ישאלך העם הזה או
הנביא או כהן לאמר מה
משא יהוה ואמרת אליהם
את מה משא ונטשתי
אתכם נאם יהוה׃ והנביא
והכהן והעם אשר יאמר
משא יהוה ופקדתי על
האיש ההוא ועל ביתו׃
כה תאמרו איש על רעהו
ואיש אל אחיו מה ענה
יהוה ומה דבר יהוה׃
ומשא יהוה לא תזכרו עוד
כי המשא יהיה לאיש
דברו והפכתם את דברי
אלהים חיים יהוה צבאות
אלהינו׃ כה תאמר אל
הנביא מה ענך יהוה ומה
דבר יהוה׃ ואם משא יהוה

תאמרו לכן כה אמר יהוה
יען אמרכם את הדבר הזה
משא יהוה ואשלח אליכם
לאמר לא תאמרו משא
יהוה׃ לכן הנני ונשיתי
אתכם נשא ונטשתי
אתכם ואת העיר אשר
נתתי לכם ולאבותיכם
מעל פני׃ ונתתי עליכם
חרפת עולם וכלמות עולם
אשר לא תשכח׃

הראני יהוה והנה שני
דודאי תאנים מועדים
לפני היכל יהוה אחרי
הגלות נבוכדראצר מלך
בבל את יכניהו בן יהויקים
מלך יהודה ואת שרי
יהודה ואת החרש ואת
המסגר מירושלם ויבאם
בבל׃ הדוד אחד תאנים
טבות מאד כתאני הבכרות
והדוד אחד תאנים רעות
מאד אשר לא תאכלנה
מרע׃
ויאמר יהוה אלי מה אתה
ראה ירמיהו ואמר תאנים

התאנים הטבות טבות
מאד והרעות רעות מאד
אשר לא תאכלנה מרע׃

ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
כה אמר יהוה אלהי
ישראל כתאנים הטבות
האלה כן אכיר את גלות
יהודה אשר שלחתי מן
המקום הזה ארץ כשדים
לטובה׃ ושמתי עיני
עליהם לטובה והשבתים
על הארץ הזאת ובניתים
ולא אהרס ונטעתים ולא
אתוש׃ ונתתי להם לב
לדעת אתי כי אני יהוה
והיו לי לעם ואנכי אהיה
להם לאלהים כי ישבו
אלי בכל לבם׃
וכתאנים הרעות
אשר לא תאכלנה מרע
כי כה אמר יהוה כן אתן
את צדקיהו מלך יהודה
ואת שריו ואת שארית
ירושלם הנשארים בארץ
הזאת והישבים בארץ
מצרים׃ ונתתים לזועה לרעה

כי כה אמר יהוה כי לא תיראו אל נדרו לכם שומר קולע הדברים הזה נתנך למגור גלעד אדון המלך כתאנים הדעות מלאות לבבל אל בקיא דוד קול הודיות אנוש לשבוך
רנו ליעקב כאשר הבאתי לא יכרת חנה כאשר אשר אין משפט כחוקת ודוד אשקוטה בעיר ותנה בורא גם עני ונמדותם לכרובים נוטה דרשוני ◦

להם ולאבותיהם ב ושלחתי בם והשיבותים אל האדמה דדברי הימים ס

ועד עולם יב להדבה ואני זאת בריתי לאמר שובו נא ושכנתי אתכם ושמתי את הגלעד ויברך דויד ויאמר נברך יה ויהי שם יהוה והסד יהוה יחל ישראל ירושלם הדרים יהוה ישמר ס

לכל ממלכות הארץ לחרפה
ולמשל לשנינה ולקללה
בכל המקמות אשר אדיחם
שם׃ ושלחתי בם את החרב
את הרעב ואת הדבר עד
תמם מעל האדמה אשר
נתתי להם ולאבותיהם׃

הדבר אשר היה על ירמיהו
על כל עם יהודה בשנה
הרבעית ליהויקים בן
יאשיהו מלך יהודה היא
השנה הראשנית לנבוכדר
לנבוכדראצר מלך בבל
אשר דבר ירמיהו הנביא
על כל עם יהודה ואל כל
ישבי ירושלם לאמר׃ מן
שלש עשרה שנה ליאשיהו
בן אמון מלך יהודה ועד
היום הזה זה שלש ועשרים
שנה היה דבר יהוה אלי
ואדבר אליכם אשכים ודבר
ולא שמעתם׃ ושלח יהוה
אליכם את כל עבדיו
הנבאים השכם ושלח ולא
שמעתם ולא הטיתם את
אזנכם לשמע׃ לאמר שובו

נא איש מדרכו הרעה
ומרע מעלליכם ושבו
על האדמה אשר נתן
יהוה לכם ולאבותיכם
למן עולם ועד עולם׃ ואל
תלכו אחרי אלהים אחרים
לעבדם ולהשתחות להם
ולא תכעיסו אותי במעשה
ידיכם ולא ארע לכם׃ ולא
שמעתם אלי נאם יהוה
למען הכעסוני במעשה
ידיכם לרע לכם׃

לכן כה אמר יהוה צבאות
יען אשר לא שמעתם
את דברי׃ הנני שלח
ולקחתי את כל משפחות
צפון נאם יהוה ואל
נבוכדראצר מלך בבל
עבדי והבאתים על הארץ
הזאת ועל ישביה ועל
כל הגוים האלה סביב
והחרמתים ושמתים לשמה
ולשרקה ולחרבות עולם׃
והאבדתי מהם קול ששון
וקול שמחה קול חתן וקול
כלה קול רחים ואור נר׃

והיתה כל הארץ הזאת
לחרבה לשמה ועבדו
הגוים האלה את מלך בבל
שבעים שנה׃ והיה כמלאות
שבעים שנה אפקד על
מלך בבל ועל הגוי ההוא
נאם יהוה את עונם ועל
ארץ כשדים ושמתי אתו
לשממות עולם׃ והבאותי
על הארץ ההיא את כל
דברי אשר דברתי עליה
את כל הכתוב בספר הזה
אשר נבא ירמיהו על כל
הגוים׃ כי עבדו בם גם
המה גוים רבים ומלכים
גדולים ושלמתי להם
כפעלם וכמעשה ידיהם׃

כי כה אמר יהוה אלהי
ישראל אלי קח את כוס
היין החמה הזאת מידי
והשקיתה אתו את כל
הגוים אשר אנכי שלח
אותך אליהם׃ ושתו
והתגעשו והתהללו מפני
החרב אשר אנכי שלח
בינתם׃ ואקח את הכוס

מיד יהוה ואשקה את כל
הגוים אשר שלחני יהוה
אליהם: את ירושלם ואת
ערי יהודה ואת מלכיה
את שריה לתת אתם
לחרבה לשמה לשרקה
ולקללה כיום הזה: את
פרעה מלך מצרים ואת
עבדיו ואת שריו ואת כל
עמו: ואת כל הערב ואת
כל מלכי ארץ העוץ ואת
כל מלכי ארץ פלשתים
ואת אשקלון ואת עזה
ואת עקרון ואת שארית
אשדוד: את אדום ואת
מואב ואת בני עמון: ואת
כל מלכי צר ואת כל מלכי
צידון ואת מלכי האי
אשר בעבר הים: ואת
דדן ואת תימא ואת בוז
ואת כל קצוצי פאה
ואת כל מלכי ערב ואת
כל מלכי הערב השכנים
במדבר: ואת כל מלכי
זמרי ואת כל מלכי עילם
ואת כל מלכי מדי: ואת
כל מלכי הצפון הקרבים

והרחקים איש אל אחיו
ואת כל הממלכות הארץ
אשר על פני האדמה
ומלך ששך ישתה אחריהם:
ואמרת אליהם
כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל שתו ושכרו
וקיו ונפלו ולא תקומו
מפני החרב אשר אנכי
שלח ביניכם: והיה כי
ימאנו לקחת הכוס מידך
לשתות ואמרת אליהם
כה אמר יהוה צבאות שתו
תשתו: כי הנה בעיר אשר
נקרא שמי עליה אנכי
מחל להרע ואתם הנקה
תנקו לא תנקו כי חרב
אני קרא על כל ישבי
הארץ נאם יהוה צבאות
ואתה תנבא אליהם את
כל הדברים האלה ואמרת
אליהם יהוה ממרום ישאג
וממעון קדשו יתן קולו
שאג ישאג על נוהו הידד
כדרכים יענה אל כל
ישבי הארץ: בא שאון
עד קצה הארץ כי ריב

ליהוה בגוים נשפט הוא
לכל בשר הרשעים נתנם
לחרב נאם יהוה:
כה אמר יהוה צבאות
הנה רעה יצאת מגוי אל
גוי וסער גדול יעור מירכתי
ארץ: והיו חללי יהוה ביום
ההוא מקצה הארץ ועד
קצה הארץ לא יספדו
ולא יאספו ולא יקברו
לדמן על פני האדמה יהיו:
הילילו הרעים וזעקו
והתפלשו אדירי הצאן
כי מלאו ימיכם לטבוח
ותפוצותיכם ונפלתם ככלי
חמדה: ואבד מנוס מן
הרעים ופליטה מאדירי
הצאן: קול צעקת הרעים
ויללת אדירי הצאן כי
שדד יהוה את מרעיתם
ונדמו נאות השלום מפני
חרון אף יהוה: עזב ככפיר
סכו כי היתה ארצם לשמה
מפני חרון היונה ומפני
חרון אפו:
בראשית ממלכות יהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה היה

הדבר הזה מאת יהוה לאמר
כה אמר יהוה עמד בחצר בית
יהוה ודברת על כל ערי יהודה
הבאים להשתחות בית יהוה
את כל הדברים אשר צויתיך
לדבר אליהם אל תגרע
דבר: אולי ישמעו וישבו
איש מדרכו הרעה ונחמתי
אל הרעה אשר אנכי חשב
לעשות להם מפני רע
מעלליהם: ואמרת אליהם
כה אמר יהוה אם לא תשמעו
אלי ללכת בתורתי אשר
נתתי לפניכם: לשמע על
דברי עבדי הנבאים אשר
אנכי שלח אליכם והשכם
ושלח ולא שמעתם: ונתתי
את הבית הזה כשלה ואת
העיר הזאתה אתן לקללה
לכל גויי הארץ:

וישמעו הכהנים והנבאים
וכל העם את ירמיהו מדבר
את הדברים האלה בבית
יהוה: ויהי ככלות ירמיהו
לדבר את כל אשר צוה
יהוה לדבר אל כל העם
ויתפשו אתו הכהנים והנבאים
וכל העם לאמר מות תמות:
מדוע נבית בשם יהוה
לאמר כשילו יהיה הבית
הזה והעיר הזאת תחרב
מאין יושב ויקהל כל
העם אל ירמיהו בבית
יהוה: וישמעו שרי יהודה
את הדברים האלה ויעלו
מבית המלך בית יהוה
וישבו בפתח שער יהוה
החדש:

ויאמרו הכהנים והנבאים
אל השרים ואל כל העם
לאמר משפט מות לאיש
הזה כי נבא אל העיר
הזאת כאשר שמעתם
באזניכם: ויאמר ירמיהו
אל כל השרים ואל כל
העם לאמר יהוה שלחני
להנבא אל הבית הזה ואל
העיר הזאת את כל
הדברים אשר שמעתם:
ועתה היטיבו דרכיכם
ומעלליכם ושמעו בקול
יהוה אלהיכם וינחם יהוה
אל הרעה אשר דבר עליכם
ואני הנני בידכם עשו לי
כטוב וכישר בעיניכם:
אך ידע תדעו כי אם
ממתים אתם אתי כי דם
נקי אתם נתנים עליכם
ואל העיר הזאת ואל
ישביה כי באמת שלחני
יהוה עליכם לדבר
באזניכם את כל הדברים
האלה: ויאמרו
השרים וכל העם אל
הכהנים ואל הנביאים אין
לאיש הזה משפט מות
כי בשם יהוה אלהינו דבר
אלינו: ויקמו אנשים
מזקני הארץ ויאמרו
אל כל קהל העם לאמר
מיכיה המורשתי היה
נבא בימי חזקיהו מלך
יהודה ויאמר אל כל עם
יהודה לאמר כה אמר
יהוה צבאות ציון שדה
תחרש וירושלים עיים
תהיה והר הבית לבמות
יער: ההמת המתהו
חזקיהו מלך יהודה וכל
יהודה הלא ירא את

יהוה ויחל את פני יהוה וינחם
יהוה אל הרעה אשר דבר
עליהם ואנחנו עשים רעה
גדולה על נפשותינו וגם
איש היה מתנבא בשם
יהוה אוריהו בן שמעיהו
מקרית היערים וינבא
על העיר הזאת ועל
הארץ הזאת ככל דברי
ירמיהו וישמע המלך
יהויקים וכל גבוריו וכל
השרים את דבריו ויבקש
המלך המיתו וישמע
אוריהו וירא ויברח ויבא
מצרים וישלח המלך
יהויקים אנשים מצרים
את אלנתן בן עכבור
ואנשים אתו אל מצרים
ויוציאו את אוריהו
ממצרים ויבאהו אל
המלך יהויקים ויכהו
בחרב וישלך את נבלתו
אל קברי בני העם אך
יד אחיקם בן שפן היתה
את ירמיהו לבלתי תת
אתו ביד העם להמיתו
נ

בראשית ממלכת יהויקם
בן יאושיהו מלך יהודה
היה הדבר הזה אל ירמיה
מאת יהוה לאמר כה
אמר יהוה אלי עשה לך
מוסרות ומטות ונתתם
על צוארך ושלחתם אל
מלך אדום ואל מלך
מואב ואל מלך בני עמון
ואל מלך צר ואל מלך
צידון ביד מלאכים
הבאים ירושלם אל
צדקיהו מלך יהודה וצוית
אתם אל אדניהם לאמר
כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל כה תאמרו
אל אדניכם אנכי עשיתי
את הארץ את האדם ואת
הבהמה אשר על פני
הארץ בכחי הגדול ובזרועי
הנטויה ונתתיה לאשר
ישר בעיני ועתה אנכי
נתתי את כל הארצות
האלה ביד נבוכדנאצר
מלך בבל עבדי וגם את
חית השדה נתתי לו לעבדו
ועבדו אתו כל הגוים ואת

בנו ואת בן בנו עד בא עת
ארצו גם הוא ועבדו בו
גוים רבים ומלכים גדלים
והיה הגוי והממלכה
אשר לא יעבדו אתו את
נבוכדנאצר מלך בבל
ואת אשר לא יתן את
צוארו בעל מלך בבל
בחרב וברעב ובדבר
אפקד על הגוי ההוא נאם
יהוה עד תמי אתם בידו
ואתם אל תשמעו אל
נביאיכם ואל קסמיכם
ואל חלמתיכם ואל
ענניכם ואל כשפיכם אשר
הם אמרים אליכם לאמר
לא תעבדו את מלך בבל
כי שקר הם נבאים לכם
למען הרחיק אתכם מעל
אדמתכם והדחתי אתכם
ואבדתם והגוי אשר יביא
את צוארו בעל מלך בבל
ועבדו והנחתיו על אדמתו
נאם יהוה ועבדה וישב
בה ואל צדקיה מלך יהודה
דברתי ככל הדברים
האלה לאמר הביאו את

צואריכם בעל מלך בבל ועבדו
אתו ועמו וחיו למה תמותו
אתה ועמך בחרב ברעב
ובדבר כאשר דבר יהוה
אל הגוי אשר לא יעבד
את מלך בבל ואל תשמעו
אל דברי הנבאים האמרים
אליכם לאמר לא תעבדו
את מלך בבל כי שקר הם
נבאים לכם כי לא שלחתים
נאם יהוה והם נבאים
בשמי לשקר למען הדיחי
אתכם ואבדתם אתם
והנבאים הנבאים לכם ואל
הכהנים ואל כל העם הזה
דברתי לאמר כה אמר יהוה
אל תשמעו אל דברי
נביאיכם הנבאים לכם
לאמר הנה כלי בית יהוה
מושבים מבבלה עתה
מהרה כי שקר המה נבאים
לכם אל תשמעו אליהם
עבדו את מלך בבל וחיו
למה תהיה העיר הזאת
חרבה ואם נבאים הם ואם
יש דבר יהוה אתם יפגעו
נא ביהוה צבאות לבלתי
באו הכלים הנותרים בבית
יהוה ובית מלך יהודה
ובירושלם בבלה כי כה
אמר יהוה צבאות אל
העמדים ועל הים ועל
המכנות ועל יתר הכלים
הנותרים בעיר הזאת
אשר לא לקחם נבוכדנאצר
מלך בבל בגלותו את
יכוניה בן יהויקים מלך
יהודה מירושלם בבלה
ואת כל חרי יהודה
וירושלם כי כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל
על הכלים הנותרים בית
יהוה ובית מלך יהודה
וירושלם בבלה יובאו
ושמה יהיו עד יום פקדי
אתם נאם יהוה והעליתים
והשיבתים אל המקום
הזה׃

ויהי בשנה ההיא בראשית
ממלכת צדקיה מלך
יהודה בשנת הרבעית
בחדש החמישי אמר אלי
חנניה בן עזור הנביא אשר
מגבעון בבית יהוה לעיני
הכהנים וכל העם לאמר
כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל לאמר
שברתי את על מלך בבל
בעוד שנתים ימים אני
משיב אל המקום הזה
את כל כלי בית יהוה
אשר לקח נבוכדנאצר
מלך בבל מן המקום הזה
ויביאם בבל ואת יכניה
בן יהויקים מלך יהודה
ואת כל גלות יהודה
הבאים בבלה אני משיב
אל המקום הזה נאם
יהוה כי אשבר את על
מלך בבל ויאמר ירמיה
הנביא אל חנניה הנביא
לעיני הכהנים ולעיני
כל העם העמדים בבית
יהוה ויאמר ירמיה הנביא
אמן כן יעשה יהוה יקם
יהוה את דבריך אשר
נבאת להשיב כלי בית
יהוה וכל הגולה מבבל
אל המקום הזה אך שמע
נא הדבר הזה אשר אנכי
דבר באזניך ובאזני כל

העם׃ הנביאים אשר היו
לפני ולפניך מן העולם
ויתנבאו אל ארצות רבות
ועל ממלכות גדלות
למלחמה ולרעה ולדבר׃
הנביא אשר ינבא לשלום
בבא דבר הנביא יודע
הנביא אשר שלחו יהוה
באמת׃ ויקח חנניה הנביא
את המוטה מעל צואר
ירמיה הנביא וישברהו׃
ויאמר חנניה לעיני כל
העם לאמר כה אמר
יהוה ככה אשבר את
על נבכדנאצר מלך
בבל בעוד שנתים ימים
מעל צואר כל הגוים
וילך ירמיה הנביא לדרכו׃

ויהי דבר יהוה אל ירמיה
אחרי שבור חנניה הנביא
את המוטה מעל צואר
ירמיה הנביא לאמר
הלוך ואמרת אל חנניה
לאמר כה אמר יהוה
מוטת עץ שברת ועשית
תחתיהן מטות ברזל׃ כי

כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל עול ברזל נתתי
על צואר כל הגוים האלה
לעבד את נבכדנאצר מלך
בבל ועבדהו וגם את חית
השדה נתתי לו׃ ויאמר
ירמיה הנביא אל חנניה
הנביא שמע נא חנניה
לא שלחך יהוה ואתה
הבטחת את העם הזה
על שקר׃ לכן כה אמר
יהוה הנני משלחך מעל
פני האדמה השנה אתה
מת כי סרה דברת אל
יהוה׃ וימת חנניה הנביא
בשנה ההיא בחדש השביעי׃

ואלה דברי הספר אשר
שלח ירמיה הנביא
מירושלם אל יתר זקני
הגולה ואל הכהנים ואל
הנביאים ואל כל העם
אשר הגלה נבוכדנאצר
מירושלם בבלה׃ אחרי
צאת יכניה המלך והגבירה
והסריסים שרי יהודה
וירושלם והחרש והמסגר

מירושלם׃ ביד אלעשה בן
שפן וגמריה בן חלקיה
אשר שלח צדקיה מלך
יהודה אל נבוכדנאצר
מלך בבל בבלה לאמר׃
כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל לכל הגולה
אשר הגליתי מירושלם
בבלה׃ בנו בתים ושבו
ונטעו גנות ואכלו את
פרין׃ קחו נשים והולידו
בנים ובנות וקחו לבניכם
נשים ואת בנותיכם תנו
לאנשים ותלדנה בנים
ובנות ורבו שם ואל תמעטו׃
ודרשו את שלום העיר
אשר הגליתי אתכם שמה
והתפללו בעדה אל יהוה
כי בשלומה יהיה לכם
שלום׃ כי כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל
אל ישיאו לכם נביאיכם
אשר בקרבכם וקסמיכם
ואל תשמעו אל חלמתיכם
אשר אתם מחלמים׃ כי
בשקר הם נבאים לכם
בשמי לא שלחתים נאם

שמש לאור יומם חקת
וכוכבים לאור לילה רגע
הים ויהמו גליו יהוה צבאות
שמו אם ימשו החקים
האלה מלפני נאם יהוה
גם זרע ישראל ישבתו
מהיות גוי לפני כל הימים׃
כה אמר יהוה אם
ימדו שמים מלמעלה
ויחקרו מוסדי ארץ למטה
גם אני אמאס בכל זרע
ישראל על כל אשר עשו
נאם יהוה׃
הנה ימים נאם יהוה
ונבנתה העיר ליהוה ממגדל
חננאל שער הפנה ויצא
עוד קוה המדה נגדו על
גבעת גרב ונסב געתה
וכל העמק הפגרים והדשן
וכל השרמות עד נחל
קדרון עד פנת שער הסוסים
מזרחה קדש ליהוה לא
ינתש ולא יהרס עוד לעולם׃

הדבר אשר היה אל ירמיהו
מאת יהוה בשנת העשרית
לצדקיהו מלך יהודה היא
השנה שמנה עשרה שנה

בבל
יהוד
הכש
ביד מ
עם פיו ו
תראינה ובב
צדקיהו ושם
פקדי אתו נאם יהוה כי
תלחמו את הכשדים לא
תצליחו׃
ויאמר ירמיהו היה דבר
יהוה אלי לאמר הנה
חנמאל בן שלם דדך בא
אליך לאמר קנה לך את
שדי אשר בענתות כי
לך משפט הגאלה לקנות
ויבא אלי חנמאל בן דדי
כדבר יהוה אל חצר המטרה
ויאמר אלי קנה נא את

המקנה לעיני כל היהודים
הישבים בחצר המטרה
ואצוה את ברוך לעיניהם
לאמר כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל
לקוח את הספרים האלה
את ספר המקנה הזה
ואת החתום ואת ספר
הגלוי הזה ונתתם בכלי
חרש למען יעמדו ימים

פקיחת ... בני
תת לאיש כדרכיו
... ממעלליו אשר שמת
אתות ומפתים ... ארץ
מצרים עד היום ה...
ובישראל ובאדם ותעשה
... שם כיום הזה ותצא
את עמך את ישראל מארץ
מצרים באתות ובמופתים
וביד חזקה ובאזרוע נטויה

...
...לכדה
...הכשדים
... מפני
... והדבר
...היה והנך
...ה אמרת אלי
...יהוה קנה לך השדה
בכסף והעד עדים והעיר
נתנה ביד הכשדים׃
ויהי דבר יהוה אל
ירמיהו לאמר הנה אני
יהוה אלהי כל בשר
הממני יפלא כל דבר לכו
כה אמר יהוה הנני נתן
את העיר הזאת ביד
הכשדים וביד נבוכדראצר
מלך בבל ולכדה׃ ובאו
הכשדים הנלחמים על

...עיר הזאת והציתו את
העיר הזאת באש ושרפוה
ואת הבתים אשר קטרו
על גגותיהם לבעל והסכו
נסכים לאלהים אחרים
למען הכעסני כי היו בני
ישראל ובני יהודה אך
עשים הרע בעיני מנערתיהם
כי בני ישראל אך מכעסים
אתי במעשה ידיהם נאם
יהוה כי על אפי ועל חמתי
היתה לי העיר הזאת למן
היום אשר בנו אותה ועד
היום הזה להסירה מעל
פני על כל רעת בני ישראל
ובני יהודה אשר עשו
להכעסני המה מלכיהם
שריהם כהניהם ונביאיהם
ואיש יהודה וישבי
ירושלם ויפנו אלי ערף
ולא פנים ולמד אתם השכם
ולמד ואינם שמעים לקחת
מוסר וישימו שקוציהם
בבית אשר נקרא שמי
עליו לטמאו ויבנו את
במות הבעל אשר בגיא
בן הנם להעביר את בניהם
ואת בנותיהם למלך אשר

לא צויתים ולא עלתה על
לבי לעשות התועבה הזאת
למען החטי את יהודה
ועתה לכן כה אמר
יהוה אלהי ישראל אל
העיר הזאת אשר אתם
אמרים נתנה ביד מלך בבל
בחרב וברעב ובדבר הנני
מקבצם מכל הארצות
אשר הדחתים שם באפי
ובחמתי ובקצף גדול
והשבתים אל המקום הזה
והשבתים לבטח והיו לי
לעם ואני אהיה להם
לאלהים ונתתי להם לב
אחד ודרך אחד ליראה
אותי כל הימים לטוב להם
ולבניהם אחריהם וכרתי
להם ברית עולם אשר לא
אשוב מאחריהם להיטיבי
אותם ואת יראתי אתן
בלבבם לבלתי סור מעלי
וששתי עליהם להטיב
אותם ונטעתים בארץ
הזאת באמת בכל לבי
ובכל נפשי
כי כה אמר יהוה כאשר
הבאתי אל העם הזה את

כל הרעה הגדולה הזאת
כן אנכי מביא עליהם
את כל הטובה אשר אנכי
דבר עליהם ונקנה השדה
בארץ הזאת אשר אתם
אמרים שממה היא מאין
אדם ובהמה נתנה ביד
הכשדים שדות בכסף
יקנו וכתוב בספר וחתום
והעד עדים בארץ בנימן
ובסביבי ירושלם ובערי
יהודה ובערי ההר ובערי
השפלה ובערי הנגב כי
אשיב את שבותם נאם
יהוה
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
שנית והוא עודנו עצור
בחצר המטרה לאמר
כה אמר יהוה עשה יהוה
יוצר אותה להכינה יהוה
שמו קרא אלי ואענך
ואגידה לך גדלות ובצרות
לא ידעתם
כי כה אמר יהוה אלהי
ישראל על בתי העיר
הזאת ועל בתי מלכי יהודה
הנתצים אל הסללות ואל
החרב באים להלחם את

הכשדים ולמלאם את
פגרי האדם אשר הכיתי
באפי ובחמתי ואשר הסתרתי
הסתרתי פני מהעיר הזאת
על כל רעתם הנני מעלה
לה ארכה ומרפא ורפאתים
וגליתי להם עתרת שלום
ואמת והשבתי את שבות
יהודה ואת שבות ישראל
ובנתים כבראשנה וטהרתים
מכל עונם אשר חטאו לי
וסלחתי לכול עונותיהם
אשר חטאו לי ואשר
פשעו בי והיתה לי לשם
ששון לתהלה ולתפארת
לכל גויי הארץ אשר
ישמעו את כל הטובה
אשר אנכי עשה אותם
ופחדו ורגזו על כל הטובה
ועל כל השלום אשר אנכי
עשה לה
כה אמר יהוה עוד
ישמע במקום הזה אשר
אתם אמרים חרב הוא
מאין אדם ומאין בהמה
בערי יהודה ובחצות
ירושלם הנשמות מאין
אדם ומאין יושב ומאין

בהמה׃ קול ששון וקול
שמחה קול חתן וקול כלה
קול אמרים הודו את יהוה
צבאות כי טוב יהוה כי
לעולם חסדו מבאים
תודה בית יהוה כי אשיב
את שבות הארץ כבראשנה
אמר יהוה׃
כה אמר יהוה צבאות
עוד יהיה במקום הזה
החרב מאין אדם ועד
בהמה ובכל עריו נוה
רעים מרבצים צאן׃ בערי
ההר בערי השפלה ובערי
הנגב ובארץ בנימן
ובסביבי ירושלם ובערי
יהודה עד תעברנה הצאן
על ידי מונה אמר יהוה׃
הנה ימים באים
נאם יהוה והקמתי את
הדבר הטוב אשר דברתי
אל בית ישראל ועל בית
יהודה׃ בימים ההם ובעת
ההיא אצמיח לדוד צמח
צדקה ועשה משפט
וצדקה בארץ׃ בימים ההם
תושע יהודה וירושלם
תשכון לבטח וזה אשר

יקרא לה יהוה צדקנו׃
כי כה אמר יהוה לא
יכרת לדוד איש ישב על
כסא בית ישראל׃ ולכהנים
הלוים לא יכרת איש
מלפני מעלה עולה
ומקטיר מנחה ועשה זבח
כל הימים׃
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
לאמור׃ כה אמר יהוה
אם תפרו את בריתי היום
ואת בריתי הלילה ולבלתי
היות יומם ולילה בעתם׃
גם בריתי תפר את דוד
עבדי מהיות לו בן מלך
על כסאו ואת הלוים
הכהנים משרתי׃ אשר
לא יספר צבא השמים
ולא ימד חול הים כן
ארבה את זרע דוד
עבדי ואת הלוים משרתי
אתי׃ ויהי דבר
יהוה אל ירמיהו לאמר׃
הלוא ראית מה העם
הזה דברו לאמר שתי
המשפחות אשר בחר יהוה
בהם וימאסם ואת עמי
ינאצון מהיות עוד גוי

לפניהם׃ כה אמר
יהוה אם לא בריתי יומם
ולילה חקות שמים וארץ
לא שמתי׃ גם זרע יעקוב
ודוד עבדי אמאס מקחת
מזרעו משלים אל זרע
אברהם ישחק ויעקב
כי אשוב את שבותם
ורחמתים׃
הדבר אשר היה אל ירמיהו
מאת יהוה ונבוכדראצר
מלך בבל וכל חילו וכל
ממלכות ארץ ממשלת
ידו וכל העמים נלחמים
על ירושלם ועל כל עריה
לאמר׃ כה אמר יהוה
אלהי ישראל הלך
ואמרת אל צדקיהו מלך
יהודה ואמרת אליו כה
אמר יהוה הנני נתן את
העיר הזאת ביד מלך
בבל ושרפה באש׃ ואתה
לא תמלט מידו כי תפש
תתפש ובידו תנתן ועיניך
את עיני מלך בבל תראינה
ופיהו את פיך ידבר ובבל
תבוא׃ אך שמע דבר יהוה
צדקיהו מלך יהודה כה

אמר יהוה עליך לא תמות
בחרב׃ בשלום תמות
ובמשרפות אבותיך המלכים
הראשנים אשר היו לפניך
כן ישרפו לך והוי אדון יספדו
לך כי דבר אני דברתי נאם
יהוה׃ וידבר
ירמיהו הנביא אל צדקיהו
מלך יהודה את כל הדברים
האלה בירושלם׃ וחיל מלך
בבל נלחמים על ירושלם
ועל כל ערי יהודה הנותרות
אל לכיש ואל עזקה כי
הנה נשארו בערי יהודה
ערי מבצר׃
הדבר אשר היה אל ירמיהו
מאת יהוה אחרי כרת
המלך צדקיהו ברית את
כל העם אשר בירושלם
לקרא להם דרור׃ לשלח
איש את עבדו ואיש את
שפחתו העברי והעבריה
חפשים לבלתי עבד בם
ביהודי אחיהו איש׃ וישמעו
כל השרים וכל העם אשר
באו בברית לשלח איש
את עבדו ואיש את שפחתו
חפשים לבלתי עבד בם

עוד וישמעו וישלחו׃ וישובו
אחרי כן וישבו את העבדים
ואת השפחות אשר שלחו
חפשים ויכבישום לעבדים
ולשפחות׃
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
מאת יהוה לאמר׃ כה
אמר יהוה אלהי ישראל
אנכי כרתי ברית את
אבותיכם ביום הוצאי אותם
מארץ מצרים מבית עבדים
לאמר׃ מקץ שבע שנים
תשלחו איש את אחיו
העברי אשר ימכר לך ועבדך
שש שנים ושלחתו חפשי
מעמך ולא שמעו אבותיכם
אלי ולא הטו את אזנם׃
ותשבו אתם היום ותעשו
את הישר בעיני לקרא
דרור איש לרעהו ותכרתו
ברית לפני בבית אשר
נקרא שמי עליו׃ ותשבו
ותחללו את שמי ותשבו
איש את עבדו ואיש את
שפחתו אשר שלחתם
חפשים לנפשם ותכבשו
אתם להיות לכם לעבדים
ולשפחות׃ לכן

כה אמר יהוה אתם לא
שמעתם אלי לקרא דרור
איש לאחיו ואיש לרעהו
הנני קרא לכם דרור נאם
יהוה אל החרב אל הדבר
ואל הרעב ונתתי אתכם
לזועה לכל ממלכות
הארץ׃ ונתתי את האנשים
העברים את בריתי אשר
לא הקימו את דברי הברית
אשר כרתו לפני העגל
אשר כרתו לשנים ויעברו
בין בתריו׃ שרי יהודה ושרי
ירושלם הסרסים והכהנים
וכל עם הארץ העברים
בין בתרי העגל׃ ונתתי
אותם ביד איביהם וביד
מבקשי נפשם והיתה
נבלתם למאכל לעוף
השמים ולבהמת הארץ׃
ואת צדקיהו מלך יהודה
ואת שריו אתן ביד איביהם
וביד מבקשי נפשם וביד
חיל מלך בבל העלים
מעליכם׃ הנני מצוה נאם
יהוה והשבתים אל העיר
הזאת ונלחמו עליה ולכדוה
ושרפה באש ואת ערי יהודה

ישב ה׳ חס בס״פ עליו משאגו לא יכרת לדוד ואת
ערי יהודה כתבי את האיש ואני חנני ס

יאזניה ב׳ ויקח את יאזניה ויאזניה בן המעכתי ס
תזרעו ב׳ וזבל היא וביתו לא תבנו ס

אבתיכם ב׳ חס׳ בס״פ ואשלח אליכם
מפני רעתם ס

אתן שממה מאין ישב׃

הדבר אשר היה אל ירמיהו
מאת יהוה בימי יהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה
לאמר הלוך אל בית
הרכבים ודברת אותם
והבאותם בית יהוה אל
אחת הלשכות והשקית
אותם יין ואקח את יאזניה
בן ירמיהו בן חבצניה ואת
אחיו ואת כל בניו ואת כל
בית הרכבים ואבא אתם
בית יהוה אל לשכת בני
חנן בן יגדליהו איש האלהים
אשר אצל לשכת השרים
אשר ממעל ללשכת
מעשיהו בן שלם שמר
הסף ואתן לפני בני בית
הרכבים גבעים מלאים
יין וכסות ואמר אליהם
שתו יין ויאמרו לא נשתה
יין כי יונדב בן רכב אבינו
צוה עלינו לאמר לא תשתו
יין אתם ובניכם עד עולם
ובית לא תבנו וזרע לא
תזרעו וכרם לא תטעו ולא
יהיה לכם כי באהלים תשבו

כל ימיכם למען תחיו ימים
רבים על פני האדמה אשר
אתם גרים שם ונשמע
בקול יהונדב בן רכב אבינו
לכל אשר צונו לבלתי
שתות יין כל ימינו אנחנו
נשינו בנינו ובנתינו ולבלתי
בנות בתים לשבתנו וכרם
ושדה וזרע לא יהיה לנו
ונשב באהלים ונשמע
ונעש ככל אשר צונו
יונדב אבינו ויהי בעלות
נבוכדראצר מלך בבל
אל הארץ ונאמר באו
ונבוא ירושלם מפני חיל
הכשדים ומפני חיל
ארם ונשב בירושלם׃

ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
לאמר כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל
הלך ואמרת לאיש יהודה
וליושבי ירושלם הלוא
תקחו מוסר לשמע אל
דברי נאם יהוה הוקם
את דברי יהונדב בן רכב
אשר צוה את בניו לבלתי
שתות יין ולא שתו עד

היום הזה כי שמעו את
מצות אביהם ואנכי
דברתי אליכם השכם
ודבר ולא שמעתם אלי
ואשלח אליכם את כל
עבדי הנבאים השכם
ושלח לאמר שבו נא איש
מדרכו הרעה והיטיבו
מעלליכם ואל תלכו אחרי
אלהים אחרים לעבדם
ושבו אל האדמה אשר
נתתי לכם ולאבתיכם
ולא הטיתם את אזנכם
ולא שמעתם אלי כי
הקימו בני יהונדב בן רכב
את מצות אביהם אשר
צום והעם הזה לא שמעו
אלי לכן כה אמר יהוה
אלהי צבאות אלהי
ישראל הנני מביא אל
יהודה ואל כל יושבי
ירושלם את כל הרעה
אשר דברתי עליהם יען
דברתי אליהם ולא שמעו
ואקרא להם ולא ענו
ולבית הרכבים אמר
ירמיהו כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל יען

יונדב ג׳ ויאמרו לא נשתה ונשב באהלים לא יכרת איש ס וכי [illegible] דבות הוו בר מן חד ויאמר לו יהונדב
[illegible] על משכבך ס כל סיפרא על ביתו ועל בית בר מן ד׳ אל ביתו ואל בית והקמתי קדמ׳ דפסו׳ [illegible] החנויות
[illegible]

וליושבי ג׳ ב חס וחד מל׳ הלך ואמרת מזוה
נפתח לך אדני הצדיקה ס

לכן כה אמר יי צבאות אלהי ישראל ד׳
לא יכרת איש יהונ׳ שם חנני פקדו ס

ודליהו ג׳ ודליהו בן שמעיהו ודליהו שלשה
ועשרים ויגד אלנתן

חנניהו ג׳ וצדקיהו בן חנניהו לישוע עשר
על יד חנניהו משרי ס

אשר שמעתם על מצות
יהונדב אביכם ותשמרו את
כל מצותיו ותעשו ככל
אשר צוה אתכם לכן כה
אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל לא יכרת איש
ליונדב בן רכב עמד לפני
כל הימים׃
ויהי בשנה הרבעית
ליהויקים בן יאשיהו
מלך יהודה היה הדבר
הזה אל ירמיהו מאת יהוה
לאמר קח לך מגלת ספר
וכתבת אליה את כל הדברים
אשר דברתי אליך על
ישראל ועל יהודה ועל
כל הגוים מיום דברתי
אליך מימי יאשיהו ועד
היום הזה אולי ישמעו
בית יהודה את כל הרעה
אשר אנכי חשב לעשות
להם למען ישובו איש
מדרכו הרעה וסלחתי
לעונם ולחטאתם׃
ויקרא ירמיהו
את ברוך בן נריה ויכתב
ברוך מפי ירמיהו את כל
דברי יהוה אשר דבר אליו

על מגלת ספר ויצוה ירמיהו
את ברוך לאמר אני עצור
לא אוכל לבוא בית יהוה
ובאת אתה וקראת במגלה
אשר כתבת מפי את דברי
יהוה באזני העם בית יהוה
ביום צום וגם באזני כל
יהודה הבאים מעריהם
תקראם אולי תפל
תחנתם לפני יהוה וישבו
איש מדרכו הרעה כי
גדול האף והחמה אשר
דבר יהוה אל העם הזה
ויעש ברוך בן נריה ככל
אשר צוהו ירמיהו הנביא
לקרא בספר דברי יהוה
בית יהוה׃

ויהי בשנה החמשית
ליהויקים בן יאשיהו
מלך יהודה בחדש
התשעי קראו צום לפני
יהוה כל העם בירושלם
וכל העם הבאים מערי
יהודה בירושלם ויקרא
ברוך בספר את דברי
ירמיהו בית יהוה בלשכת
גמריהו בן שפן הספר

בחצר העליון פתח שער
בית יהוה החדש באזני
כל העם וישמע מכיהו
בן גמריהו בן שפן את כל
דברי יהוה מעל הספר
וירד בית המלך על לשכת
הספר והנה שם כל השרים
יושבים אלישמע הספר
ודליהו בן שמעיהו ואלנתן
בן עכבור וגמריהו בן שפן
וצדקיהו בן חנניהו וכל
השרים ויגד להם מכיהו
את כל הדברים אשר
שמע בקרא ברוך בספר
באזני העם וישלחו כל
השרים אל ברוך את
יהודי בן נתניהו בן שלמיהו
בן כושי לאמר המגלה
אשר קראת בה באזני
העם קחנה בידך ולך
ויקח ברוך בן נריהו את
המגלה בידו ויבא אליהם
ויאמרו אליו שב נא
וקראנה באזנינו ויקרא
ברוך באזניהם ויהי כשמעם
את כל הדברים פחדו איש
אל רעהו ויאמרו אל ברוך
הגיד נגיד למלך את כל

האף ג׳ כי יגרתי מפני האף ...
הגדול כי גדול האף ס

שמע ד׳ ויגד להם ...
... ויהוה שמע ס

ב׳ ... מכיהו וישמע מכיהו ויגד להם מכיהו
... ס

הדברים האלה ואת ברוך
שאלו לאמר הגד נא לנו
איך כתבת את כל הדברים
האלה מפיו ויאמר להם
ברוך מפיו יקרא אלי את
כל הדברים האלה ואני
כתב על הספר בדיו
ויאמרו השרים אל
ברוך לך הסתר אתה
וירמיהו ואיש אל ידע
איפה אתם ויבאו אל
המלך חצרה ואת המגלה
הפקדו בלשכת אלישמע
הספר ויגדו באזני המלך
את כל הדברים וישלח
המלך את יהודי לקחת
את המגלה ויקחה מלשכת
אלישמע הספר ויקראה
יהודי באזני המלך ובאזני
כל השרים העמדים מעל
המלך והמלך יושב בית
החרף בחדש התשיעי
ואת האח לפניו מבערת
ויהי כקרוא יהודי שלש
דלתות וארבעה יקרעה
בתער הספר והשלך אל
האש אשר אל האח עד
תם כל המגלה על האש

אשר על האח ולא פחדו
ולא קרעו את בגדיהם
המלך וכל עבדיו
השמעים את כל הדברים
האלה וגם אלנתן ודליהו
וגמריהו הפגעו במלך
לבלתי שרף את המגלה
ולא שמע אליהם ויצוה
המלך את ירחמאל בן
המלך ואת שריהו בן
עזריאל ואת שלמיהו
בן עבדאל לקחת את
ברוך הספר ואת ירמיהו
הנביא ויסתרם יהוה

ויהי דבר יהוה
אל ירמיהו אחרי שרף
המלך את המגלה ואת
הדברים אשר כתב ברוך
מפי ירמיהו לאמר שוב
קח לך מגלה אחרת
וכתב עליה את כל הדברים
הראשנים אשר היו על
המגלה הראשנה אשר
שרף יהויקים מלך יהודה
ועל יהויקים מלך יהודה
תאמר כה אמר יהוה אתה
שרפת את המגלה הזאת
לאמר מדוע כתבת עליה

לאמר בא יבוא מלך בבל
והשחית את הארץ הזאת
והשבית ממנה אדם
ובהמה לכן כה
אמר יהוה על יהויקים
מלך יהודה לא יהיה לו
יושב על כסא דוד ונבלתו
תהיה משלכת לחרב ביום
ולקרח בלילה ופקדתי
עליו ועל זרעו ועל עבדיו
את עונם והבאתי עליהם
ועל ישבי ירושלם ואל
איש יהודה את כל הרעה
אשר דברתי אליהם ולא
שמעו וירמיהו לקח
מגלה אחרת ויתנה אל
ברוך בן נריהו הספר
ויכתב עליה מפי ירמיהו
את כל דברי הספר אשר
שרף יהויקים מלך יהודה
באש ועוד נוסף עליהם
דברים רבים כהמה

וימלך מלך צדקיהו בן
יאשיהו תחת כניהו בן
יהויקים אשר המליך
נבוכדראצר מלך בבל
בארץ יהודה ולא שמע

ושרפה ב׳ חד מצוה ושבו הכשדים ׳
ויעלו ב׳ מעל משכן קדח מעל ירושלם ׳

ולעבדיך ג׳ ... ארץ מקדמד היא
ויאמר ירמיהו אל המלך ׳

שלמיהו ג׳ וישלחו כל השרים ויצוה המלך
וישמע שפטיה ׳ וחד עזריאל ושלמיהו ׳

הוא ועבדיו ועם הארץ אל
דברי יהוה אשר דבר ביד
ירמיהו הנביא וישלח המלך
צדקיהו את יהוכל בן
שלמיה ואת צפניהו בן
מעשיה הכהן אל ירמיהו
הנביא לאמר התפלל נא
בעדנו אל יהוה אלהינו
וירמיהו בא ויצא בתוך
העם ולא נתנו אתו בית
הכליא וחיל פרעה יצא
ממצרים וישמעו הכשדים
הצרים על ירושלם את
שמעם ויעלו מעל ירושלם׃

ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
הנביא לאמר כה אמר יהוה
אלהי ישראל כה תאמרו
אל מלך יהודה השלח
אתכם אלי לדרשני הנה
חיל פרעה היצא לכם
לעזרה שב לארצו מצרים
ושבו הכשדים ונלחמו
על העיר הזאת ולכדה
ושרפה באש׃
כה אמר יהוה אל תשאו
נפשתיכם לאמר הלך
ילכו מעלינו הכשדים כי

לא ילכו כי אם הכיתם
כל חיל כשדים הנלחמים
אתכם ונשארו בם אנשים
מדקרים איש באהלו
יקומו ושרפו את העיר
הזאת באש והיה בהעלות
חיל הכשדים מעל ירושלם
מפני חיל פרעה׃
ויצא ירמיהו מירושלם
ללכת ארץ בנימן לחלק
משם בתוך העם ויהי
הוא בשער בנימן ושם
בעל פקדת ושמו יראיה
בן שלמיה בן חנניה
ויתפש את ירמיהו הנביא
לאמר אל הכשדים אתה
נפל ויאמר ירמיהו שקר
אינני נפל על הכשדים
ולא שמע אליו ויתפש
יראיה בירמיהו ויבאהו
אל השרים ויקצפו
השרים על ירמיהו והכו
אתו ונתנו אותו בית
האסור בית יהונתן הספר
כי אתו עשו לבית הכלא
כי בא ירמיהו אל בית
הבור ואל החניות וישב
שם ירמיהו ימים רבים׃

וישלח המלך צדקיהו
ויקחהו וישאלהו המלך
בביתו בסתר ויאמר היש
דבר מאת יהוה ויאמר
ירמיהו יש ויאמר ביד מלך
בבל תנתן ויאמר ירמיהו
אל המלך צדקיהו מה
חטאתי לך ולעבדיך ולעם
הזה כי נתתם אותי אל
בית הכלא ואיו נביאיכם
אשר נבאו לכם לאמר לא
יבא מלך בבל עליכם ועל
הארץ הזאת ועתה שמע
נא אדני המלך תפל נא
תחנתי לפניך ואל תשבני
בית יהונתן הספר ולא
אמות שם ויצוה המלך
צדקיהו ויפקדו את ירמיהו
בחצר המטרה ונתן לו
ככר לחם ליום מחוץ
האפים עד תם כל הלחם
מן העיר וישב ירמיהו
בחצר המטרה וישמע
שפטיה בן מתן וגדליהו
בן פשחור ויוכל בן שלמיהו
ופשחור בן מלכיה את
הדברים אשר ירמיהו מדבר
אל כל העם לאמר כה

מדקרים ב׳ ונשארו בם אנשים שדמ׳ ... ׳
וחד ומדקרים בחוצותיה ׳

אותו ג׳ מל בליש לחיטיב אותו ונתנו אותו
בית ה׳ ויקחו אותו ויעלהו ׳

על הכשדים ב׳ והיוצא ונפל ... ויאמר
ירמיהו שקר ׳

וחיתה ב׳ וחיית וביתך וחיתה אתה וביתך קדמיה וחיית כתב בתריה וחיתה
והעלית ג׳ והעלית עליו עולת והעלית עולה בעצי האשרה את ירמיהו

אמר יהוה הישב בעיר
הזאת ימות בחרב ברעב
ובדבר והיצא אל הכשדים
יחיה והיתה לו נפשו לשלל
וחי כה אמר יהוה
הנתן תנתן העיר הזאת
ביד חיל מלך בבל ולכדה
ויאמרו השרים אל המלך
יומת נא את האיש הזה
כי על כן הוא מרפא את
ידי אנשי המלחמה
הנשארים בעיר הזאת
ואת ידי כל העם לדבר
אליהם כדברים האלה
כי האיש הזה איננו דרש
לשלום לעם הזה כי אם
לרעה ויאמר המלך
צדקיהו הנה הוא בידכם
כי אין המלך יוכל אתכם
דבר ויקחו את ירמיהו
וישלכו אתו אל הבור
מלכיהו בן המלך אשר
בחצר המטרה וישלחו
את ירמיהו בחבלים ובבור
אין מים כי אם טיט ויטבע
ירמיהו בטיט
וישמע עבד מלך
הכושי איש סריס והוא

בבית המלך כי נתנו את
ירמיהו אל הבור והמלך
יושב בשער בנימן ויצא
עבד מלך מבית המלך
וידבר אל המלך לאמר
אדני המלך הרעו
האנשים האלה את כל
אשר עשו לירמיהו
הנביא את אשר השליכו
אל הבור וימת תחתיו
מפני הרעב כי אין הלחם
עוד בעיר ויצוה המלך
את עבד מלך הכושי
לאמר קח בידך מזה
שלשים אנשים והעלית
את ירמיהו הנביא מן
הבור בטרם ימות ויקח
עבד מלך את האנשים
בידו ויבא בית המלך
אל תחת האוצר ויקח
משם בלוי הסחבות ובלוי
מלחים וישלחם אל ירמיהו
אל הבור בחבלים ויאמר
עבד מלך הכושי אל
ירמיהו שים נא בלואי
הסחבות והמלחים תחת
אצלות ידיך מתחת לחבלים
ויעש ירמיהו כן וימשכו

את ירמיהו בחבלים
ויעלו אתו מן הבור וישב
ירמיהו בחצר המטרה
וישלח המלך צדקיהו
ויקח את ירמיהו הנביא
אליו אל מבוא השלישי
אשר בבית יהוה ויאמר
המלך אל ירמיהו שאל
אני אתך דבר אל תכחד
ממני דבר ויאמר ירמיהו
אל צדקיהו כי אגיד לך
הלוא המת תמיתני וכי
איעצך לא תשמע אלי
וישבע המלך צדקיהו
אל ירמיהו בסתר לאמר
חי יהוה את אשר עשה
לנו את הנפש הזאת אם
אמיתך ואם אתנך ביד
האנשים האלה אשר
מבקשים את נפשך
ויאמר ירמיהו אל
צדקיהו כה אמר
יהוה אלהי צבאות אלהי
ישראל אם יצא תצא אל
שרי מלך בבל וחיתה
נפשך והעיר הזאת לא
תשרף באש וחיתה אתה
וביתך ואם לא תצא אל

בבית המלך ג׳ וישמע עבד מלך והשלשתם כי גדול מהדברו
את כל אשר עשו ב׳ אדני המלך וישמעו כל יביש גלעד
איעצך ג׳ עתה שמע בקלי ועתה הנני הולך ויאמר ירמיהו

לאשר אני ב׳ ועתה בני שמע בקלי ויאמר
ירמיהו ואם מאן ב׳ צפרדעים לצאת

חרי יהודה ד׳ אשר לא לקחם וישחט מלך בבל
ירמיה גם בימים החדם ואריבה

העשרי ב׳ חס׳ בשנה התשיעית לצדקיהו

שרי מלך בבל ונתנה העיר
הזאת ביד הכשדים ושרפוה
באש ואתה לא תמלט
מידם ויאמר המלך
צדקיהו אל ירמיהו אני
דאג את היהודים אשר
נפלו אל הכשדים פן יתנו
אתי בידם והתעללו בי
ויאמר ירמיהו לא יתנו
שמע נא בקול יהוה לאשר
אני דבר אליך ויטב לך
ותחי נפשך ואם מאן אתה
לצאת זה הדבר אשר הראני
יהוה והנה כל הנשים אשר
נשארו בבית מלך יהודה
מוצאות אל שרי מלך בבל
והנה אמרת הסיתוך
ויכלו לך אנשי שלמך
הטבעו בבץ רגלך נסגו
אחור ואת כל נשיך ואת
בניך מוצאים אל הכשדים
ואתה לא תמלט מידם
כי ביד מלך בבל תתפש
ואת העיר הזאת תשרף
באש ויאמר
צדקיהו אל ירמיהו איש
אל ידע בדברים האלה
ולא תמות וכי ישמעו

השרים כי דברתי אתך
ובאו אליך ואמרו אליך
הגידה נא לנו מה דברת
אל המלך אל תכחד ממנו
ולא נמיתך ומה דבר
אליך המלך ואמרת אליהם
מפיל אני תחנתי לפני
המלך לבלתי השיבני
בית יהונתן למות שם

ויבאו כל השרים אל
ירמיהו וישאלו אתו
ויגד להם ככל הדברים
האלה אשר צוה המלך
ויחרשו ממנו כי לא
נשמע הדבר וישב ירמיהו
בחצר המטרה עד יום
אשר נלכדה ירושלם
והיה כאשר נלכדה
ירושלם בשנה התשעית
לצדקיהו מלך יהודה
בחדש העשרי בא
נבוכדראצר מלך בבל
וכל חילו אל ירושלם
ויצרו עליה בעשתי
עשרה שנה לצדקיהו
בחדש הרביעי בתשעה
לחדש הבקעה העיר

ויבאו כל שרי מלך בבל
וישבו בשער התוך נרגל
שראצר סמגר נבו שר
סכים רב סריס נרגל
שראצר רב מג וכל שארית
שרי מלך בבל ויהי כאשר
ראם צדקיהו מלך יהודה
וכל אנשי המלחמה ויברחו
ויצאו לילה מן העיר
דרך גן המלך בשער בין
החמתים ויצא דרך
הערבה וירדפו חיל כשדים
אחריהם וישגו את
צדקיהו בערבות ירחו
ויקחו אתו ויעלהו אל
נבוכדראצר מלך בבל
רבלתה בארץ חמת וידבר
אתו משפטים וישחט
מלך בבל את בני צדקיהו
ברבלה לעיניו ואת כל
חרי יהודה שחט מלך
בבל ואת עיני צדקיהו
עור ויאסרהו בנחשתים
לביא אתו בבלה ואת
בית המלך ואת בית העם
שרפו הכשדים באש
ואת חומות ירושלם נתצו
ואת יתר העם הנשארים

מוציאים ב׳ חד ומוציאים ב׳ מל ואת כל
נשיך גם טובלו ומוציאים טובים

ותחי ג׳ שמעו ותחי נפשכם וייטב לך ותחיה
נפשך והיא מיצער היא ותחי רוח

לביא ב׳ ואת עיני צדקיהו [illegible]
[illegible]

בעיר ואת הנפלים אשר
נפלו עליו ואת יתר העם
הנשארים הגלה נבוזראדן
רב טבחים בבל ומן העם
הדלים אשר אין להם
מאומה השאיר נבוזראדן
רב טבחים בארץ יהודה
ויתן להם כרמים ויגבים
ביום ההוא ויצו נבוכדראצר
מלך בבל על ירמיהו ביד
נבוזראדן רב טבחים
לאמר קחנו ועיניך שים
עליו ואל תעש לו מאומה
רע כי אם כאשר ידבר
אליך כן עשה עמו
וישלח נבוזראדן רב
טבחים ונבושזבן רב
סריס ונרגל שראצר רב
מג וכל רבי מלך בבל
וישלחו ויקחו את ירמיהו
מחצר המטרה ויתנו
אתו אל גדליהו בן
אחיקם בן שפן להוצאהו
אל הבית וישב בתוך
העם ואל
ירמיהו היה דבר יהוה
בהיתו עצור בחצר
המטרה לאמר הלוך

ואמרת לעבד מלך הכושי
לאמר כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל
הנני מבי את דברי אל
העיר הזאת לרעה ולא
לטובה והיו לפניך ביום
ההוא והצלתיך ביום
ההוא נאם יהוה ולא
תנתן ביד האנשים אשר
אתה יגור מפניהם כי
מלט אמלטך ובחרב
לא תפל והיתה לך
נפשך לשלל כי בטחת
בי נאם יהוה

הדבר אשר היה אל
ירמיהו מאת יהוה אחר
שלח אתו נבוזראדן רב
טבחים מן הרמה בקחתו
אתו והוא אסור באזקים
בתוך כל גלות ירושלם
ויהודה המגלים בבלה
ויקח רב טבחים לירמיהו
ויאמר אליו יהוה אלהיך
דבר את הרעה הזאת
אל המקום הזה ויבא
ויעש יהוה כאשר דבר
כי חטאתם ליהוה ולא
שמעתם בקולו והיה לכם
הדבר הזה ועתה הנה
פתחתיך היום מן האזקים
אשר על ידך אם טוב
בעיניך לבוא אתי בבל
בא ואשים את עיני עליך
ואם רע בעיניך לבוא
אתי בבל חדל ראה כל
הארץ לפניך אל טוב
ואל הישר בעיניך ללכת
שמה לך ועודנו לא ישוב
ושבה אל גדליה בן אחיקם
בן שפן אשר הפקיד מלך בבל
בערי יהודה ושב אתו
בתוך העם או אל כל
הישר בעיניך ללכת לך
ויתן לו רב טבחים ארחה
ומשאת וישלחהו ויבא
ירמיהו אל גדליה בן
אחיקם המצפתה וישב
אתו בתוך העם הנשארים
בארץ

וישמעו כל שרי החילים
אשר בשדה המה
ואנשיהם כי הפקיד מלך
בבל את גדליהו בן אחיקם
בארץ וכי הפקיד אתו
אנשים ונשים וטף ומדלת

הגלו ב̇ מאשר לא הגלו ויהודית הגלו לבבל במעלה ∘

המצפתה ה̇ קבצו את כל ישראל ויקבצו כי התקבצו בני ישראל ויבא ירמיהו ויבאו אל גדליה וישבו כל היהודים ויוחנן בן קרח ויהי בחדש השביעי ∘

הארץ מאשר לא הגלו
בבלה ויבאו אל גדליהו
המצפתה וישמעאל בן
נתניהו ויוחנן ויונתן בני
קרח ושריה בן תנחמת
ובני עופי הנטפתי ויזניהו
בן המעכתי המה ואנשיהם
וישבע להם גדליהו בן
אחיקם בן שפן ולאנשיהם
לאמר אל תיראו מעבוד
הכשדים שבו בארץ
ועבדו את מלך בבל
וייטב לכם ואני הנני
ישב במצפה לעמד לפני
הכשדים אשר יבאו אלינו
ואתם אספו יין וקיץ
ושמן ושמו בכליכם ושבו
בעריכם אשר תפשתם
וגם כל היהודים אשר
במואב ובבני עמון ובאדום
ואשר בכל הארצות
שמעו כי נתן מלך בבל
שארית ליהודה וכי
הפקיד עליהם את
גדליהו בן אחיקם בן
שפן וישבו כל היהודים
מכל המקמות אשר נדחו
שם ויבאו ארץ יהודה

אל גדליהו המצפתה
ויאספו יין וקיץ הרבה
מאד ויוחנן
בן קרח וכל שרי החילים
אשר בשדה באו אל
גדליהו המצפתה
ויאמרו אליו הידע תדע
כי בעליס מלך בני עמון
שלח את ישמעאל בן
נתניה להכתך נפש ולא
האמין להם גדליהו בן
אחיקם ויוחנן בן קרח
אמר אל גדליהו בסתר
במצפה לאמר אלכה
נא ואכה את ישמעאל
בן נתניה ואיש לא ידע
למה יככה נפש ונפצו
כל יהודה הנקבצים
אליך ואבדה שארית
יהודה ויאמר גדליהו
בן אחיקם אל יוחנן בן
קרח אל תעש את הדבר
הזה כי שקר אתה דבר
אל ישמעאל

ויהי בחדש השביעי בא
ישמעאל בן נתניה בן
אלישמע מזרע המלוכה
ורבי המלך ועשרה
אנשים אתו אל גדליהו
בן אחיקם המצפתה
ויאכלו שם לחם יחדו
במצפה ויקם ישמעאל
בן נתניה ועשרת האנשים
אשר היו אתו ויכו את
גדליהו בן אחיקם בן
שפן בחרב וימת אתו
אשר הפקיד מלך בבל
בארץ ואת כל היהודים
אשר היו אתו את גדליהו
במצפה ואת הכשדים
אשר נמצאו שם את
אנשי המלחמה הכה
ישמעאל ויהי ביום השני
להמית את גדליהו ואיש
לא ידע ויבאו אנשים
משכם משלו ומשמרון
שמנים איש מגלחי זקן
וקרעי בגדים ומתגדדים
ומנחה ולבונה בידם
להביא בית יהוה ויצא
ישמעאל בן נתניה
לקראתם מן המצפה
הלך הלך ובכה ויהי
כפגש אתם ויאמר אליהם
באו אל גדליהו בן אחיקם

גדליהו ה̇ ועודנו לא ישוב ויבאו אל גדליה ויבא ירמיהו אחד הכד אל מצפה ∘ וחד ורביב וגדליהו ואבדה ג̇ הכמכחכמו שארית יהודה ואבדה תקותו ∘ מזרע המלוכה ד̇ ב̇ א̇ ישמעאל וחבירו ויקם מזרע המלוכה ויאמר המלך ∘

הידוע ג̇ ב̇ חס כי ואמר הידוע [illegible] יין ויאמרו אליו [illegible]

כבואם ב׳ ויהי כבואם שמה ויהי כבואם אל תוך העיר ׃ קדמיה חס׳

מטמנים ג׳ ב׳ מל׳ וחד חס׳ ועשרה אנשים ויחפרוהו אם תבקשנה ככסף ׃

כדבריכם ג׳ ויאמר גד׳ עתה ותשלחו וילכו ויאמר אליהם ירמיהו ׃

ויהי כבואם אל תוך העיר
וישחטם ישמעאל בן
נתניה אל תוך הבור הוא
והאנשים אשר אתו׃
ועשרה אנשים נמצאו
בם ויאמרו אל ישמעאל
אל תמיתנו כי יש לנו
מטמנים בשדה חטים
ושערים ושמן ודבש
ויחדל ולא המיתם בתוך
אחיהם׃ והבור אשר
השליך שם ישמעאל
את כל פגרי האנשים
אשר הכה ביד גדליהו
הוא אשר עשה המלך
אסא מפני בעשא מלך
ישראל אתו מלא
ישמעאל בן נתניהו חללים
וישב ישמעאל את כל
שארית העם אשר במצ
במצפה את בנות המלך
ואת כל העם הנשארים
במצפה אשר הפקיד
נבוזראדן רב טבחים את
גדליהו בן אחיקם וישבם
ישמעאל בן נתניה וילך
לעבר אל בני עמון׃
וישמע יוחנן בן קרח

וכל שרי החילים אשר
אתו את כל הרעה אשר
עשה ישמעאל בן נתניה
ויקחו את כל האנשים
וילכו להלחם עם
ישמעאל בן נתניה
וימצאו אתו אל מים
רבים אשר בגבעון׃ ויהי
כראות כל העם אשר
את ישמעאל את יוחנן
בן קרח ואת כל שרי
החילים אשר אתו
וישמחו׃ ויסבו כל העם
אשר שבה ישמעאל
מן המצפה וישבו וילכו
אל יוחנן בן קרח׃ וישמעאל
בן נתניה נמלט בשמנה
אנשים מפני יוחנן וילך
אל בני עמון׃

ויקח יוחנן בן קרח
וכל שרי החילים אשר
אתו את כל שארית העם
אשר השיב מאת
ישמעאל בן נתניה מן
המצפה אחר הכה את
גדליה בן אחיקם גברים
אנשי המלחמה ונשים
וטף וסרסים אשר השיב

מגבעון׃ וילכו וישבו בגרות
כמוהם אשר אצל בית לחם
ללכת לבוא מצרים׃ מפני
הכשדים כי יראו מפניהם
כי הכה ישמעאל בן
נתניה את גדליהו בן
אחיקם אשר הפקיד
מלך בבל בארץ׃

ויגשו כל שרי החילים
ויוחנן בן קרח ויזניה בן
הושעיה וכל העם מקטן
ועד גדול׃ ויאמרו אל
ירמיהו הנביא תפל נא
תחנתנו לפניך והתפלל
בעדנו אל יהוה אלהיך
בעד כל השארית הזאת
כי נשארנו מעט מהרבה
כאשר עיניך ראות אתנו׃
ויגד לנו יהוה אלהיך
את הדרך אשר נלך בה
ואת הדבר אשר נעשה׃
ויאמר אליהם ירמיהו
הנביא שמעתי הנני
מתפלל אל יהוה אלהיכם
כדבריכם והיה כל הדבר
אשר יענה יהוה אתכם
אגיד לכם לא אמנע מכם

ואת כל העם ג׳ וישב ... וישבם ישמעאל ׃

וישמחו ג׳ ... ויגידו לאנשי יביש ויהי כראות כל העם ... ׃

ואת הדבר ב׳ ואת הדבר אשר עשיתי ויגד לנו יהוה אלהיך ׃

ויאמרו המה אל ירמיהו
יהי יהוה בנו לעד אמת
ונאמן אם לא ככל הדבר
אשר ישלחך יהוה אלהיך
אלינו כן נעשה אם טוב
ואם רע בקול יהוה אלהינו
אשר אנו שלחים אתך
אליו נשמע למען אשר
ייטב לנו כי נשמע בקול
יהוה אלהינו

ויהי מקץ עשרת ימים
ויהי דבר יהוה אל ירמיהו
ויקרא אל יוחנן בן קרח
ואל כל שרי החילים אשר
אתו ולכל העם למקטן
ועד גדול ויאמר אליהם
כה אמר יהוה אלהי ישראל
אשר שלחתם אתי אליו
להפיל תחנתכם לפניו אם
שוב תשבו בארץ הזאת
ובניתי אתכם ולא אהרס
ונטעתי אתכם ולא אתוש
כי נחמתי אל הרעה אשר
עשיתי לכם אל תיראו
מפני מלך בבל אשר אתם
יראים מפניו אל תיראו
ממנו נאם יהוה כי אתכם
אני להושיע אתכם ולהציל

אתכם מידו ונתתי לכם
רחמים ורחם אתכם והשיב
אתכם אל אדמתכם ואם
אמרים אתם לא נשב
בארץ הזאת לבלתי שמע
בקול יהוה אלהיכם
לאמר לא כי ארץ מצרים
נבוא אשר לא נראה
מלחמה וקול שופר לא
נשמע וללחם לא נרעב
ושם נשב ועתה לכן
שמעו דבר יהוה שארית
יהודה כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל
אם אתם שום תשמון
פניכם לבא מצרים ובאתם
לגור שם והיתה החרב
אשר אתם יראים ממנה
שם תשיג אתכם בארץ
מצרים והרעב אשר אתם
דאגים ממנו שם ידבק
אחריכם מצרים ושם
תמתו ויהיו כל האנשים
אשר שמו את פניהם
לבוא מצרים לגור שם
ימותו בחרב ברעב ובדבר
ולא יהיה להם שריד
ופליט מפני הרעה אשר

אני מביא עליהם כי כה
אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל כאשר נתך אפי
וחמתי על ישבי ירושלם
כן תתך חמתי עליכם
בבאכם מצרים והייתם
לאלה ולשמה ולקללה
ולחרפה ולא תראו עוד
את המקום הזה דבר
יהוה עליכם שארית
יהודה אל תבאו מצרים
ידע תדעו כי העדתי
בכם היום כי התעתים
בנפשותיכם כי אתם
שלחתם אתי אל יהוה
אלהיכם לאמר התפלל
בעדנו אל יהוה אלהינו
וככל אשר יאמר יהוה
אלהינו כן הגד לנו ועשינו
ואגד לכם היום ולא
שמעתם בקול יהוה
אלהיכם ולכל אשר
שלחני אליכם ועתה ידע
תדעו כי בחרב ברעב
ובדבר תמותו במקום
אשר חפצתם לבוא לגור
שם ויהי ככלות
ירמיהו לדבר אל כל

את ד׳ רא פס בסיפ׳ את ירושלם את פרעה את אדום את הגדרים ס

ואת ירמיהו ב׳ ויצוו המלך את הגבירים ס ואת ברוך ב׳ שאלו לאמר את הגברים ס

אל כל היהודים ג׳ הדבר אשר היה ויכתב מרדכי וישלח ספרים ס

העם את כל דברי יהוה
אלהיהם אשר שלחו יהוה
אלהיהם אליהם את כל
הדברים האלה׃
ויאמר עזריה בן
הושעיה ויוחנן בן קרח
וכל האנשים הזדים
אמרים אל ירמיהו שקר
אתה מדבר לא שלחך
יהוה אלהינו לאמר לא
תבאו מצרים לגור שם
כי ברוך בן נריה מסית
אתך בנו למען תת אתנו
ביד הכשדים להמית
אתנו ולהגלות אתנו
בבל ולא שמע יוחנן בן
קרח וכל שרי החילים
וכל העם בקול יהוה
לשבת בארץ יהודה ויקח
יוחנן בן קרח וכל שרי
החילים את כל שארית
יהודה אשר שבו מכל
הגוים אשר נדחו שם
לגור בארץ יהודה את
הגברים ואת הנשים ואת
הטף ואת בנות המלך
ואת כל הנפש אשר
הניח נבוזראדן רב טבחים

את גדליהו בן אחיקם
בן שפן ואת ירמיהו
הנביא ואת ברוך בן
נריהו ויבאו ארץ מצרים
כי לא שמעו בקול יהוה
ויבאו עד תחפנחס׃
ויהי דבר יהוה אל
ירמיהו בתחפנחס לאמר
קח בידך אבנים גדלות
וטמנתם במלט במלבן
אשר בפתח בית פרעה
בתחפנחס לעיני אנשים
יהודים ואמרת אליהם
כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל הנני
שלח ולקחתי את
נבוכדראצר מלך בבל
עבדי ושמתי כסאו
ממעל לאבנים האלה
אשר טמנתי ונטה את
שפרירו עליהם׃ ובאה
והכה את ארץ מצרים
אשר למות למות ואשר
לשבי לשבי ואשר לחרב
לחרב׃ והצתי אש בבתי
אלהי מצרים ושרפם
ושבם ועטה את ארץ
מצרים כאשר יעטה

הרעה את בגדו ויצא
משם בשלום׃ ושבר את
מצבות בית שמש אשר
בארץ מצרים ואת בתי
אלהי מצרים ישרף
באש׃
הדבר אשר היה אל
ירמיהו אל כל היהודים
הישבים בארץ מצרים
הישבים במגדל ובתחפנחס
ובנף ובארץ פתרוס
לאמר כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל
אתם ראיתם את כל
הרעה אשר הבאתי על
ירושלם ועל כל ערי
יהודה והנם חרבה היום
הזה ואין בהם יושב מפני
רעתם אשר עשו להכעסני
ללכת לקטר לעבד
לאלהים אחרים אשר לא
ידעום המה אתם ואבתיכם
ואשלח אליכם את כל
עבדי הנביאים השכים
ושלח לאמר אל נא תעשו
את דבר התעבה הזאת
אשר שנאתי ולא שמעו
ולא הטו את אזנם לשוב

וכל שרי ז׳ וישב אליו וישמע יוחנן ולא שמע ויקח יוחנן ויקח יוחנן בן קרח וכל שרי החילים ס
ויגשו כל שרי החילים ויאמר עזריה וכל שריהם ס

ואין בהם ב׳ כי גוי אבד עצות והנם חרבה היום הזה

דעת ד̇ חס̇ ושבע הפרות לא תהיה אחרי רבים ואת רעתכם ואת רעת נשיכם ◦

וכל הנשים ג̇ אשר נשא לבן הנשים העמדות וכל הנשים יתנו יקר ◦

העמדות ב̇ ויק כל הערים וכל הנשים ◦ פליט ושריד ב̇ ולא יהיה הקרא ביום ◦

מֵרָעָתָם לְבִלְתִּי קַטֵּר
לֵאלֹהִים אֲחֵרִים׃ וַתִּתַּךְ
חֲמָתִי וְאַפִּי וַתִּבְעַר בְּעָרֵי
יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלִָם
וַתִּהְיֶינָה לְחָרְבָּה לִשְׁמָמָה
כַּיּוֹם הַזֶּה׃
וְעַתָּה כֹּה אָמַר יְהוָה
אֱלֹהֵי צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל לָמָה אַתֶּם
עֹשִׂים רָעָה גְדוֹלָה אֶל
נַפְשֹׁתֵכֶם לְהַכְרִית לָכֶם
אִישׁ וְאִשָּׁה עוֹלֵל וְיוֹנֵק
מִתּוֹךְ יְהוּדָה לְבִלְתִּי
הוֹתִיר לָכֶם שְׁאֵרִית׃
לְהַכְעִסֵנִי בְּמַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם
לְקַטֵּר לֵאלֹהִים אֲחֵרִים
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר
אַתֶּם בָּאִים לָגוּר שָׁם
לְמַעַן הַכְרִית לָכֶם
וּלְמַעַן הֱיוֹתְכֶם לִקְלָלָה
וּלְחֶרְפָּה בְּכֹל גּוֹיֵ הָאָרֶץ׃
הֲשְׁכַחְתֶּם אֶת רָעוֹת
אֲבוֹתֵיכֶם וְאֶת רָעוֹת
מַלְכֵי יְהוּדָה וְאֵת רָעוֹת
נָשָׁיו וְאֵת רָעֹתֵכֶם וְאֵת
רָעֹת נְשֵׁיכֶם אֲשֶׁר עָשׂוּ
בְּאֶרֶץ יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת
יְרוּשָׁלִָם׃ לֹא דֻכְּאוּ עַד

הַיּוֹם הַזֶּה וְלֹא יָרְאוּ וְלֹא
הָלְכוּ בְתוֹרָתִי וּבְחֻקֹּתַי
אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֵיכֶם וְלִפְנֵי
אֲבוֹתֵיכֶם׃
לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
הִנְנִי שָׂם פָּנַי בָּכֶם לְרָעָה
וּלְהַכְרִית אֶת כָּל יְהוּדָה׃
וְלָקַחְתִּי אֶת שְׁאֵרִית
יְהוּדָה אֲשֶׁר שָׂמוּ פְנֵיהֶם
לָבוֹא אֶרֶץ מִצְרַיִם לָגוּר
שָׁם וְתַמּוּ כֹל בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם יִפֹּלוּ בַּחֶרֶב בָּרָעָב
יִתַּמּוּ מִקָּטֹן וְעַד גָּדוֹל
בַּחֶרֶב וּבָרָעָב יָמֻתוּ וְהָיוּ
לְאָלָה לְשַׁמָּה וְלִקְלָלָה
וּלְחֶרְפָּה׃ וּפָקַדְתִּי עַל
הַיּוֹשְׁבִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
כַּאֲשֶׁר פָּקַדְתִּי עַל יְרוּשָׁלִָם
בַּחֶרֶב בָּרָעָב וּבַדָּבֶר׃ וְלֹא
יִהְיֶה פָּלִיט וְשָׂרִיד
לִשְׁאֵרִית יְהוּדָה הַבָּאִים
לָגוּר שָׁם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם
וְלָשׁוּב אֶרֶץ יְהוּדָה אֲשֶׁר
הֵמָּה מְנַשְּׂאִים אֶת נַפְשָׁם
לָשׁוּב לָשֶׁבֶת שָׁם כִּי לֹא
יָשׁוּבוּ כִּי אִם פְּלֵטִים׃

וַיַּעֲנוּ אֶת יִרְמְיָהוּ כָּל
הָאֲנָשִׁים הַיֹּדְעִים כִּי
מְקַטְּרוֹת נְשֵׁיהֶם לֵאלֹהִים
אֲחֵרִים וְכָל הַנָּשִׁים
הָעֹמְדוֹת קָהָל גָּדוֹל וְכָל
הָעָם הַיֹּשְׁבִים בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם בְּפַתְרוֹס לֵאמֹר׃
הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵלֵינוּ
בְּשֵׁם יְהוָה אֵינֶנּוּ שֹׁמְעִים
אֵלֶיךָ׃ כִּי עָשֹׂה נַעֲשֶׂה
אֶת כָּל הַדָּבָר אֲשֶׁר יָצָא
מִפִּינוּ לְקַטֵּר לִמְלֶכֶת
הַשָּׁמַיִם וְהַסֵּיךְ לָהּ נְסָכִים
כַּאֲשֶׁר עָשִׂינוּ אֲנַחְנוּ
וַאֲבֹתֵינוּ מְלָכֵינוּ וְשָׂרֵינוּ
בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת
יְרוּשָׁלִָם וַנִּשְׂבַּע לֶחֶם
וַנִּהְיֶה טוֹבִים וְרָעָה לֹא
רָאִינוּ׃ וּמִן אָז חָדַלְנוּ
לְקַטֵּר לִמְלֶכֶת הַשָּׁמַיִם
וְהַסֵּךְ לָהּ נְסָכִים חָסַרְנוּ
כֹל וּבַחֶרֶב וּבָרָעָב תָּמְנוּ׃
וְכִי אֲנַחְנוּ מְקַטְּרִים לִמְלֶכֶת
הַשָּׁמַיִם וּלְהַסֵּךְ לָהּ נְסָכִים
הֲמִבַּלְעָדֵי אֲנָשֵׁינוּ עָשִׂינוּ
לָהּ כַּוָּנִים לְהַעֲצִבָהּ וְהַסֵּךְ
לָהּ נְסָכִים׃
וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ אֶל

כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל ג̇ הנני מביא אל יהודה אם יצא הנצא לאור גוזר עשים ◦

ולשוב ג̇ חדלה לנו ממנו ולא יהיה פליט ושריד כי בשובכם על יהודה ◦

ולהסך ב̇ וכי אנחנו קדמוה דמכוה הקיף תקימתה ◦

כל העם על הגברים ועל
הנשים ועל כל העם
הענים אתו דבר לאמר
הלוא את הקטר אשר
קטרתם בערי יהודה
ובחצות ירושלם אתם
ואבותיכם מלכיכם
ושריכם ועם הארץ אתם
זכר יהוה ותעלה על לבו
ולא יוכל יהוה עוד לשאת
מפני רע מעלליכם מפני
התועבת אשר עשיתם
ותהי ארצכם לחרבה
ולשמה ולקללה מאין
יושב כהיום הזה מפני
אשר קטרתם ואשר
חטאתם ליהוה ולא
שמעתם בקול יהוה ובתרתו
ובחקתיו ובעדותיו לא
הלכתם על כן קראת
אתכם הרעה הזאת כיום
הזה ויאמר
ירמיהו אל כל העם ואל
כל הנשים שמעו דבר
יהוה כל יהודה אשר
בארץ מצרים כה אמר
יהוה צבאות אלהי
ישראל לאמר אתם

ונשיכם ותדברנה בפיכם
ובידיכם מלאתם לאמר
עשה נעשה את נדרינו
אשר נדרנו לקטר למלכת
השמים ולהסך לה נסכים
הקים תקימנה את נדריכם
ועשה תעשינה את
נדריכם
לכן שמעו דבר יהוה
כל יהודה הישבים בארץ
מצרים הנני נשבעתי
בשמי הגדול אמר יהוה
אם יהיה עוד שמי נקרא
בפי כל איש יהודה אמר
חי אדני יהוה בכל ארץ
מצרים הנני שקד עליהם
לרעה ולא לטובה ותמו
כל איש יהודה אשר
בארץ מצרים בחרב
וברעב עד כלותם ופליטי
חרב ישבון מן ארץ
מצרים ארץ יהודה מתי
מספר וידעו כל שארית
יהודה הבאים לארץ
מצרים לגור שם דבר מי
יקום ממני ומהם וזאת
לכם האות נאם יהוה כי
פקד אני עליכם במקום

הזה למען תדעו כי קום
יקומו דברי עליכם לרעה

כה אמר יהוה הנני נתן
את פרעה חפרע מלך
מצרים ביד איביו וביד
מבקשי נפשו כאשר
נתתי את צדקיהו מלך
יהודה ביד נבוכדראצר
מלך בבל איבו ומבקש
נפשו
הדבר אשר דבר
ירמיהו הנביא אל ברוך
בן נריה בכתבו את הדברים
האלה על ספר מפי ירמיהו
בשנה הרבעית ליהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה
לאמר כה אמר יהוה
אלהי ישראל עליך ברוך
אמרת אוי נא לי כי יסף
יהוה יגון על מכאבי
יגעתי באנחתי ומנוחה
לא מצאתי כה תאמר
אליו כה אמר יהוה הנה
אשר בניתי אני הרס
ואת אשר נטעתי אני
נתש ואת כל הארץ היא
ואתה תבקש לך גדלות

אל תבקש כי הנני מביא
רעה על כל בשר נאם יהוה
ונתתי לך את נפשך לשלל
על כל המקמות אשר
תלך שם׃
אשר היה דבר יהוה אל
ירמיהו הנביא על הגוים׃
למצרים על חיל פרעה
נכו מלך מצרים אשר היה
על נהר פרת בכרכמש
אשר הכה נבוכדראצר
מלך בבל בשנת הרביעית
ליהויקים בן יאשיהו מלך
יהודה׃ ערכו מגן וצנה
וגשו למלחמה׃ אסרו
הסוסים ועלו הפרשים
והתיצבו בכובעים מרקו
הרמחים לבשו הסרינת׃
מדוע ראיתי המה חתים
נסגים אחור וגבוריהם יכתו
ומנוס נסו ולא הפנו מגור
מסביב נאם יהוה׃ אל ינוס
הקל ואל ימלט הגבור
צפונה על יד נהר פרת
כשלו ונפלו׃ מי זה כיאר
יעלה כנהרות יתגעשו
מימיו׃ מצרים כיאר יעלה
וכנהרות יתגעשו מים

ויאמר אעלה אכסה ארץ
אבידה עיר וישבי בה׃
עלו הסוסים והתהללו
הרכב ויצאו הגבורים כוש
ופוט תפשי מגן ולודים
תפשי דרכי קשת׃ והיום
ההוא לאדני יהוה צבאות
יום נקמה להנקם מצריו
ואכלה חרב ושבעה
ורותה מדמם כי זבח
לאדני יהוה צבאות בארץ
צפון אל נהר פרת׃ עלי
גלעד וקחי צרי בתולת
בת מצרים לשוא הרביתי
רפאות תעלה אין לך׃
שמעו גוים קלונך וצוחתך
מלאה הארץ כי גבור
בגבור כשלו יחדיו נפלו
שניהם׃
הדבר אשר דבר יהוה אל
ירמיהו הנביא לבוא
נבוכדראצר מלך בבל
להכות את ארץ מצרים׃
הגידו במצרים והשמיעו
במגדול והשמיעו בנף
ובתחפנחס אמרו התיצב
והכן לך כי אכלה חרב
סביביך׃ מדוע נסחף

אביריך לא עמד כי יהוה
הדפו׃ הרבה כושל גם
נפל איש אל רעהו ויאמרו
קומה ונשבה אל עמנו
ואל ארץ מולדתנו מפני
חרב היונה׃ קראו שם
פרעה מלך מצרים שאון
העביר המועד׃ חי אני
נאם המלך יהוה צבאות
שמו כי כתבור בהרים
וככרמל בים יבוא׃ כלי
גולה עשי לך יושבת בת
מצרים כי נף לשמה
תהיה ונצתה מאין יושב׃
עגלה יפה פיה
מצרים קרץ מצפון בא
בא׃ גם שכריה בקרבה
כעגלי מרבק כי גם המה
הפנו נסו יחדיו לא עמדו
כי יום אידם בא עליהם
עת פקדתם׃ קולה כנחש
ילך כי בחיל ילכו
ובקרדמות באו לה כחטבי
עצים׃ כרתו יערה נאם
יהוה כי לא יחקר כי רבו
מארבה ואין להם מספר׃
הבישה בת מצרים נתנה
ביד עם צפון׃ אמר יהוה

קדש ליהוה

צבאות אלהי ישראל הנני
פוקד אל אמון מנא ועל
פרעה ועל מצרים ועל
אלהיה ועל מלכיה ועל
פרעה ועל הבטחים בו
ונתתים ביד מבקשי נפשם
וביד נבוכדראצר מלך בבל
וביד עבדיו ואחרי כן תשכן
כימי קדם נאם יהוה׃

ואתה אל תירא עבדי
יעקב ואל תחת ישראל
כי הנני מושעך מרחוק
ואת זרעך מארץ שבים
ושב יעקוב ושקט ושאנן
ואין מחריד אתה אל
תירא עבדי יעקב נאם
יהוה כי אתך אני כי
אעשה כלה בכל הגוים
אשר הדחתיך שמה ואתך
לא אעשה כלה ויסרתיך
למשפט ונקה לא אנקך׃

אשר היה דבר יהוה אל
ירמיהו הנביא אל פלשתים
בטרם יכה פרעה את
עזה כה אמר יהוה הנה
מים עלים מצפון והיו
לנחל שוטף וישטפו ארץ
ומלואה עיר וישבי בה
וזעקו האדם והילל כל
יושב הארץ׃ מקול שעטת
פרסות אביריו מרעש
לרכבו המון גלגליו לא
הפנו אבות אל בנים
מרפיון ידים׃ על היום הבא
לשדוד את כל פלשתים
להכרית לצר ולצידון כל
שריד עזר כי שדד יהוה
את פלשתים שארית אי
כפתור׃ באה קרחה אל
עזה נדמתה אשקלון
שארית עמקם עד מתי
תתגודדי׃ הוי חרב ליהוה
עד אנה לא תשקטי
האספי אל תערך הרגעי
ודמי׃ איך תשקטי ויהוה
צוה לה אל אשקלון ואל
חוף הים שם יעדה׃

למואב כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל
הוי אל נבו כי שדדה
הבישה נלכדה קריתים
הבישה המשגב וחתה׃
אין עוד תהלת מואב
בחשבון חשבו עליה רעה
לכו ונכריתנה מגוי גם
מדמן תדמי אחריך תלך
חרב׃ קול צעקה מחרונים
שד ושבר גדול׃ נשברה
מואב השמיעו זעקה
צעוריה׃ כי מעלה הלחות
בבכי יעלה בכי כי במורד
חורנים צרי צעקת שבר
שמעו׃ נסו מלטו נפשכם
ותהיינה כערוער במדבר׃
כי יען בטחך במעשיך
ובאוצרותיך גם את תלכדי
ויצא כמיש בגולה כהניו
ושריו יחד׃ ויבא שדד
אל כל עיר ועיר לא
תמלט ואבד העמק
ונשמד המישר אשר
אמר יהוה׃ תנו ציץ
למואב כי נצא תצא ועריה
לשמה תהיינה מאין יושב
בהן׃ ארור עשה מלאכת
יהוה רמיה וארור מנע
חרבו מדם׃ שאנן מואב
מנעוריו ושקט הוא אל
שמריו ולא הורק מכלי
אל כלי ובגולה לא הלך
על כן עמד טעמו בו

ולא וגאל

וריחו לא נמר:
לכן הנה ימים באים
נאם יהוה ושלחתי לו
צעים וצעהו וכליו יריקו
ונבליהם ינפצו: ובש מואב
מכמוש כאשר בשו בית
ישראל מבית אל מבטחם
איך תאמרו גבורים אנחנו
ואנשי חיל למלחמה: שדד
מואב ועריה עלה ומבחר
בחוריו ירדו לטבח נאם
המלך יהוה צבאות שמו
קרוב איד מואב לבוא
ורעתו מהרה מאד: נדו לו
כל סביביו וכל ידעי שמו
אמרו איכה נשבר מטה עז
מקל תפארה: רדי מכבוד
וישבי בצמא ישבת בת
דיבון כי שדד מואב עלה
בך שחת מבצריך: אל
דרך עמדי וצפי יושבת
ערוער שאלי נס ונמלטה
אמרי מה נהיתה: הביש
מואב כי חתה הילילו ו
זעקו הגידו בארנון כי
שדד מואב: ומשפט בא
אל ארץ המישר אל חלון
ואל יהצה ועל מופעת ועל

דיבון ועל נבו ועל בית
דבלתים: ועל קריתים
ועל בית גמול ועל בית
מעון: ועל קריות ועל
בצרה ועל כל ערי ארץ
מואב הרחקות והקרבות
נגדעה קרן מואב וזרעו
נשברה נאם יהוה: השכירהו
כי על יהוה הגדיל וספק
מואב בקיאו והיה לשחק
גם הוא: ואם לוא השחק
היה לך ישראל אם
בגנבים נמצאה כי מדי
דבריך בו תתנודד: עזבו
ערים ושכנו בסלע ישבי
מואב והיו כיונה תקנן
בעברי פי פחת: שמענו
גאון מואב גאה מאד
גבהו וגאונו וגאותו ורם
לבו: אני ידעתי נאם יהוה
עברתו ולא כן בדיו לא
כן עשו: על כן על מואב
איליל ולמואב כלה
אזעק אל אנשי קיר
חרש יהגה: מבכי יעזר
אבכה לך הגפן שבמה
נטישתיך עברו ים עד
ים יעזר נגעו על קיצך

ועל בצירך שדד נפל:
ונאספה שמחה וגיל מכרמל
ומארץ מואב ויין מיקבים
השבתי לא ידרך הידד
הידד לא הידד: מזעקת
חשבון עד אלעלה עד
יהץ נתנו קולם מצער
עד חרנים עגלת שלשיה
כי גם מי נמרים למשמות
יהיו: והשבתי למואב
נאם יהוה מעלה במה
ומקטיר לאלהיו: על כן
לבי למואב כחללים יהמה
ולבי אל אנשי קיר חרש
כחלילים יהמה על כן
יתרת עשה אבדו: כי כל
ראש קרחה וכל זקן גרעה
על כל ידים גדדת ועל
מתנים שק: על כל גגות
מואב וברחבתיה כלה
מספד כי שברתי את
מואב ככלי אין חפץ בו
נאם יהוה: איך חתה הילילו
איך הפנה ערף מואב בוש
והיה מואב לשחק ולמחתה
לכל סביביו:
כי כה אמר יהוה הנה
כנשר ידאה ופרש כנפיו

נאם המלך יהוה צבאות שמו ג̇ שדד מואב כי ...

מזעקת ג̇ מזעקת חשבון אשמע אזננו דברי חכמים בנחת

ידאה ב̇ כנשר ידאה ... וחד הנה כנשר יעלה וידאה

אל מואב נלכדה הקריות
והמצדות נתפשה והיה לב
גבורי מואב ביום ההוא כלב
אשה מצרה ונשמד מואב
מעם כי על יהוה הגדיל
פחד ופחת ופח עליך יושב
מואב נאם יהוה הניס מפני
הפחד יפל אל הפחת והעלה
מן הפחת ילכד בפח כי
אביא אליה אל מואב
שנת פקדתם נאם יהוה
בצל חשבון עמדו מכח
נסים כי אש יצא מחשבון
ולהבה מבין סיחון ותאכל
פאת מואב וקדקד בני
שאון אוי לך מואב אבד
עם כמוש כי לקחו בניך
בשבי ובנתיך בשביה
ושבתי שבות מואב באחרית
הימים נאם יהוה עד הנה
משפט מואב׃

לבני עמון כה אמר
יהוה הבנים אין לישראל
אם יורש אין לו מדוע
ירש מלכם את גד ועמו
בעריו ישב לכן הנה ימים
באים נאם יהוה והשמעתי
אל רבת בני עמון תרועת
מלחמה והיתה לתל שממה
ובנתיה באש תצתנה וירש
ישראל את ירשיו אמר
יהוה הילילי חשבון כי
שדדה עי צעקנה בנות
רבה חגרנה שקים ספדנה
והתשוטטנה בגדרות כי
מלכם בגולה ילך כהניו
ושריו יחדיו מה תתהללי
בעמקים זב עמקך הבת
השובבה הבטחה באצרתיה
מי יבוא אלי הנני מביא
עליך פחד נאם אדני יהוה
צבאות מכל סביביך
ונדחתם איש לפניו ואין
מקבץ לנדד ואחרי כן
אשיב את שבות בני עמון
נאם יהוה׃

לאדום כה אמר יהוה
צבאות האין עוד חכמה
בתימן אבדה עצה מבנים
נסרחה חכמתם נסו הפנו
העמיקו לשבת ישבי
דדן כי איד עשו הבאתי
עליו עת פקדתיו אם
בצרים באו לך לא ישאירו
עוללות אם גנבים בלילה
השחיתו דים כי אני חשפתי
את עשו גליתי את מסתריו
ונחבה לא יוכל שדד זרעו
ואחיו ושכניו ואיננו עזבה
יתמיך אני אחיה ואלמנתיך
עלי תבטחו׃

כי כה אמר יהוה הנה
אשר אין משפטם לשתות
הכוס שתו ישתו ואתה
הוא נקה תנקה לא תנקה
כי שתה תשתה׃ כי בי
נשבעתי נאם יהוה כי
לשמה לחרפה לחרב
ולקללה תהיה בצרה
וכל עריה תהיינה לחרבות
עולם׃ שמועה שמעתי
מאת יהוה וציר בגוים
שלוח התקבצו ובאו עליה
וקומו למלחמה׃ כי הנה
קטן נתתיך בגוים בזוי
באדם׃ תפלצתך השיא
אתך זדון לבך שכני
בחגוי הסלע תפשי מרום
גבעה כי תגביה כנשר
קנך משם אורידך נאם
יהוה׃ והיתה אדום לשמה
כל עבר עליה ישם וישרק
על כל מכותה׃ כמהפכת

סדם ועמרה ושכניה אמר
יהוה לא ישב שם איש
ולא יגור בה בן אדם: הנה
כאריה יעלה מגאון הירדן
אל נוה איתן כי ארגיעה
ארוצנו מעליה ומי בחור
אליה אפקד כי מי כמוני
ומי יעידני ומי זה רעה
אשר יעמד לפני: לכן
שמעו עצת יהוה אשר
יעץ אל אדום ומחשבותיו
אשר חשב אל ישבי תימן
אם לא יסחבום צעירי
הצאן אם לא ישים עליהם
נוהם מקול נפלם רעשה
הארץ צעקה בים סוף
נשמע קולה: הנה כנשר
יעלה וידאה ויפרש כנפיו
על בצרה והיה לב גבורי
אדום ביום ההוא כלב
אשה מצרה:

לדמשק בושה חמת וארפד
כי שמעה רעה שמעו
נמגו בים דאגה השקט לא
יוכל: רפתה דמשק הפנתה
לנוס ורטט החזיקה צרה
וחבלים אחזתה כיולדה:

איך לא עזבה עיר תהלה
קרית משושי: לכן יפלו
בחוריה ברחבתיה וכל
אנשי המלחמה ידמו
ביום ההוא נאם יהוה
צבאות: והצתי אש
בחומת דמשק ואכלה
ארמנות בן הדד:

לקדר ולממלכות חצור
אשר הכה נבוכדראצור
מלך בבל כה אמר יהוה
קומו עלו אל קדר ושדדו
את בני קדם: אהליהם
וצאנם יקחו יריעותיהם
וכל כליהם וגמליהם י
ישאו להם וקראו עליהם
מגור מסביב: נסו נדו מאד
העמיקו לשבת ישבי
חצור נאם יהוה כי יעץ
עליכם נבוכדראצר מלך
בבל עצה וחשב עליהם
מחשבה: קומו עלו אל
גוי שליו יושב לבטח
נאם יהוה לא דלתים ולא
בריח לו בדד ישכנו: והיו
גמליהם לבז והמון מקניהם
לשלל וזרתים לכל רוח

קצוצי פאה ומכל עבריו
אביא את אידם נאם יהוה
והיתה חצור למעון תנים
שממה עד עולם לא ישב
שם איש ולא יגור בה
בן אדם: אשר
היה דבר יהוה אל ירמיהו
הנביא אל עילם בראשית
מלכות צדקיה מלך י
יהודה לאמר: כה אמר
יהוה צבאות הנני שבר
את קשת עילם ראשית
גבורתם: והבאתי אל עילם
ארבע רוחות מארבע
קצות השמים וזרתים לכל
הרחות האלה ולא יהיה
הגוי אשר לא יבוא שם
נדחי עלם: והחתתי את
עילם לפני איביהם ולפני
מבקשי נפשם והבאתי
עליהם רעה את חרון אפי
נאם יהוה ושלחתי אחרי
אחריהם את החרב עד
כלותי אותם: ושמתי
כסאי בעילם והאבדתי
משם מלך ושרים נאם
יהוה: והיה באחרית הימים
אשוב את שבית עילם

ושמתי את העיר מבתה כתב ס אדום מבותה כתב ושארא מבותיה ס

ואת יהוה ו לא דרשו הוי הרעים מעללכם הרעים עבדי יבקשו ס

זורע ב מל כרתו זורע מבבל זורע עולה

נְאֻם יְהוָה׃
הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל
בָּבֶל אֶל אֶרֶץ כַּשְׂדִּים בְּיַד
יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא׃ הַגִּידוּ בַגּוֹיִם
וְהַשְׁמִיעוּ וּשְׂאוּ נֵס
הַשְׁמִיעוּ אַל תְּכַחֵדוּ אִמְרוּ
נִלְכְּדָה בָבֶל הֹבִישׁ בֵּל חַת
מְרֹדָךְ הֹבִישׁוּ עֲצַבֶּיהָ
חַתּוּ גִלּוּלֶיהָ׃ כִּי עָלָה עָלֶיהָ
גּוֹי מִצָּפוֹן הוּא יָשִׁית אֶת
אַרְצָהּ לְשַׁמָּה וְלֹא יִהְיֶה
יוֹשֵׁב בָּהּ מֵאָדָם וְעַד
בְּהֵמָה נָדוּ הָלָכוּ׃ בַּיָּמִים
הָהֵמָּה וּבָעֵת הַהִיא נְאֻם
יְהוָה יָבֹאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
הֵמָּה וּבְנֵי יְהוּדָה יַחְדָּו
הָלוֹךְ וּבָכוֹ יֵלֵכוּ וְאֶת יְהוָה
אֱלֹהֵיהֶם יְבַקֵּשׁוּ׃ צִיּוֹן
יִשְׁאָלוּ דֶּרֶךְ הֵנָּה פְנֵיהֶם
בֹּאוּ וְנִלְווּ אֶל יְהוָה בְּרִית
עוֹלָם לֹא תִשָּׁכֵחַ׃ צֹאן
אֹבְדוֹת הָיָה עַמִּי רֹעֵיהֶם
הִתְעוּם הָרִים שׁוֹבְבִים
מֵהַר אֶל גִּבְעָה הָלָכוּ
שָׁכְחוּ רִבְצָם׃ כָּל מוֹצְאֵיהֶם
אֲכָלוּם וְצָרֵיהֶם אָמְרוּ
לֹא נֶאְשָׁם תַּחַת אֲשֶׁר
חָטְאוּ לַיהוָה נְוֵה צֶדֶק

וּמִקְוֵה אֲבוֹתֵיהֶם יְהוָה׃
נֻדוּ מִתּוֹךְ בָּבֶל
וּמֵאֶרֶץ כַּשְׂדִּים יֵצֵאוּ
וִהְיוּ כְּעַתּוּדִים לִפְנֵי צֹאן׃
כִּי הִנֵּה אָנֹכִי מֵעִיר וּמַעֲלֶה
עַל בָּבֶל קְהַל גּוֹיִם גְּדֹלִים
מֵאֶרֶץ צָפוֹן וְעָרְכוּ לָהּ
מִשָּׁם תִּלָּכֵד חִצָּיו כְּגִבּוֹר
מַשְׁכִּיל לֹא יָשׁוּב רֵיקָם׃
וְהָיְתָה כַשְׂדִּים לְשָׁלָל
כָּל שֹׁלְלֶיהָ יִשְׂבָּעוּ נְאֻם
יְהוָה׃ כִּי תִשְׂמְחוּ כִּי תַעַלְזוּ
שֹׁסֵי נַחֲלָתִי כִּי תָפוּשׁוּ
כְּעֶגְלָה דָשָׁה וְתִצְהֲלוּ
כָּאַבִּרִים׃ בּוֹשָׁה אִמְּכֶם
מְאֹד חָפְרָה יוֹלַדְתְּכֶם
הִנֵּה אַחֲרִית גּוֹיִם מִדְבָּר
צִיָּה וַעֲרָבָה׃ מִקֶּצֶף יְהוָה
לֹא תֵשֵׁב וְהָיְתָה שְׁמָמָה
כֻּלָּהּ כֹּל עֹבֵר עַל בָּבֶל
יִשֹּׁם וְיִשְׁרֹק עַל כָּל
מַכּוֹתֶיהָ׃ עִרְכוּ עַל בָּבֶל
סָבִיב כָּל דֹּרְכֵי קֶשֶׁת
יְדוּ אֵלֶיהָ אַל תַּחְמְלוּ
אֶל חֵץ כִּי לַיהוָה חָטָאָה׃
הָרִיעוּ עָלֶיהָ סָבִיב נָתְנָה
יָדָהּ נָפְלוּ אָשְׁוִיּוֹתֶיהָ נֶהֶרְסוּ
חוֹמוֹתֶיהָ כִּי נִקְמַת יְהוָה

הִיא הִנָּקְמוּ בָהּ כַּאֲשֶׁר
עָשְׂתָה עֲשׂוּ לָהּ׃ כִּרְתוּ
זוֹרֵעַ מִבָּבֶל וְתֹפֵשׂ מַגָּל
בְּעֵת קָצִיר מִפְּנֵי חֶרֶב
הַיּוֹנָה אִישׁ אֶל עַמּוֹ יִפְנוּ
וְאִישׁ לְאַרְצוֹ יָנֻסוּ׃
שֶׂה פְזוּרָה יִשְׂרָאֵל
אֲרָיוֹת הִדִּיחוּ הָרִאשׁוֹן
אֲכָלוֹ מֶלֶךְ אַשּׁוּר וְזֶה
הָאַחֲרוֹן עִצְּמוֹ נְבוּכַדְרֶאצַּר
מֶלֶךְ בָּבֶל׃

לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי פֹקֵד
אֶל מֶלֶךְ בָּבֶל וְאֶל אַרְצוֹ
כַּאֲשֶׁר פָּקַדְתִּי אֶל מֶלֶךְ
אַשּׁוּר׃ וְשֹׁבַבְתִּי אֶת יִשְׂרָאֵל
אֶל נָוֵהוּ וְרָעָה הַכַּרְמֶל
וְהַבָּשָׁן וּבְהַר אֶפְרַיִם
וְהַגִּלְעָד תִּשְׂבַּע נַפְשׁוֹ׃
בַּיָּמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא
נְאֻם יְהוָה יְבֻקַּשׁ אֶת עֲוֹן
יִשְׂרָאֵל וְאֵינֶנּוּ וְאֶת חַטֹּאת
יְהוּדָה וְלֹא תִמָּצֶאינָה כִּי
אֶסְלַח לַאֲשֶׁר אַשְׁאִיר׃

עַל הָאָרֶץ מְרָתַיִם עֲלֵה
עָלֶיהָ וְאֶל יוֹשְׁבֵי פְּקוֹד

חטאה ב כי ליהוה חטאה ושמרון כחצי חטאתיך ס מוציאיהם ב אכלום כי חוציא והם מוציאיהם ס בתרויה חד ס

משכיל ב חציו כגבור משכיל חלקם יחד משכיל ס ב יתיר ו בריש תיבות ומארץ כשדים יצאו והיו כעתודים ס

פקוד ב מל על הארץ מרתים בני בבל וכל כשדים ס

חרב והחרם אחריהם נאם
יהוה ועשה ככל אשר
צויתיך׃ קול
מלחמה בארץ ושבר גדול
איך נגדע וישבר פטיש
כל הארץ איך היתה
לשמה בבל בגוים יקשתי
לך וגם נלכדת בבל ואת
לא ידעת נמצאת וגם
נתפשת כי ביהוה התגרית
פתח יהוה את אוצרו ויוצא
את כלי זעמו כי מלאכה
היא לאדני יהוה צבאות
בארץ כשדים׃ באו לה
מקץ פתחו מאבסיה
סלוה כמו ערמים והחרימוה
אל תהי לה שארית׃ חרבו
כל פריה ירדו לטבח הוי
עליהם כי בא יומם עת
פקדתם׃ קול
נסים ופלטים מארץ בבל
להגיד בציון את נקמת
יהוה אלהינו נקמת היכלו׃
השמיעו אל בבל רבים
כל דרכי קשת חנו עליה
סביב אל יהי פליטה
שלמו לה כפעלה ככל
אשר עשתה עשו לה כי

אל יהוה זדה אל קדוש
ישראל׃ לכן יפלו בחוריה
ברחבתיה וכל אנשי
מלחמתה ידמו ביום
ההוא נאם יהוה׃

הנני אליך זדון נאם אדני
יהוה צבאות כי בא יומך
עת פקדתיך׃ וכשל זדון
ונפל ואין לו מקים והצתי
אש בעריו ואכלה כל
סביבתיו׃ כה
אמר יהוה צבאות עשוקים
בני ישראל ובני יהודה
יחדו וכל שביהם החזיקו
בם מאנו שלחם׃ גאלם
חזק יהוה צבאות שמו
ריב יריב את ריבם למען
הרגיע את הארץ והרגיז
לישבי בבל׃ חרב על
כשדים נאם יהוה ואל
ישבי בבל ואל שריה ואל
חכמיה׃ חרב אל הבדים
ונאלו חרב אל גבוריה
וחתו׃ חרב אל סוסיו ואל
רכבו ואל כל הערב אשר
בתוכה והיו לנשים חרב
אל אוצרתיה ובזזו׃ חרב

אל מימיה ויבשו כי ארץ
פסלים היא ובאימים
יתהללו׃ לכן ישבו ציים
את איים וישבו בה בנות
יענה ולא תשב עוד לנצח
ולא תשכון עד דור ודור׃
כמהפכת אלהים את סדם
ואת עמרה ואת שכניה
נאם יהוה לא ישב שם
איש ולא יגור בה בן אדם׃
הנה עם בא מצפון וגוי
גדול ומלכים רבים יערו
מירכתי ארץ׃ קשת וכידן
יחזיקו אכזרי המה ולא
ירחמו קולם כים יהמה
ועל סוסים ירכבו ערוך
כאיש למלחמה עליך בת
בבל׃ שמע מלך בבל את
שמעם ורפו ידיו צרה
החזיקתהו חיל כיולדה׃
הנה כאריה יעלה מגאון
הירדן אל נוה איתן כי
ארגעה ארוצם מעליה ומי
בחור אליה אפקד כי מי
כמוני ומי יועדני ומי זה
רעה אשר יעמד לפני׃ לכן
שמעו עצת יהוה אשר
יעץ אל בבל ומחשבותיו

אשר חשב אל ארץ כשדים
אם לא יסחבום צעירי הצאן
אם לא ישים עליהם נוה
מקול נתפשה בבל נרעשה
הארץ וזעקה בגוים נשמע
כה אמר יהוה הנני
מעיר על בבל ואל ישבי
לב קמי רוח משחית׃
ושלחתי לבבל זרים וזרוה
ויבקקו את ארצה כי היו
עליה מסביב ביום רעה׃
אל ידרך ידרך הדרך קשתו
ואל יתעל בסרינו ואל
תחמלו אל בחריה החרימו
כל צבאה׃ ונפלו חללים
בארץ כשדים ומדקרים
בחוצותיה׃ כי לא אלמן
ישראל ויהודה מאלהיו
מיהוה צבאות כי ארצם
מלאה אשם מקדוש
ישראל׃ נסו מתוך בבל
ומלטו איש נפשו אל
תדמו בעונה כי עת נקמה
היא ליהוה גמול הוא
משלם לה׃ כוס זהב בבל
ביד יהוה משכרת כל
הארץ מיינה שתו גוים
על כן יתהללו גוים פתאם

נפלה בבל ותשבר הילילו
עליה קחו צרי למכאובה
אולי תרפא׃ רפאנו את
בבל ולא נרפתה עזבוה
ונלך איש לארצו כי נגע
אל השמים משפטה
ונשא עד שחקים׃ הוציא
יהוה את צדקתינו באו
ונספרה בציון את מעשה
יהוה אלהינו׃
הברו החצים מלאו
השלטים העיר יהוה את
רוח מלכי מדי כי על בבל
מזמתו להשחיתה כי
נקמת יהוה היא נקמת
היכלו׃ אל חומת בבל
שאו נס החזיקו המשמר
הקימו שמרים הכינו
הארבים כי גם זמם יהוה
גם עשה את אשר דבר
אל ישבי בבל׃ שכנתי
על מים רבים רבת אוצרת
בא קצך אמת בצעך׃
נשבע יהוה צבאות
בנפשו כי אם מלאתיך
אדם כילק וענו עליך
הידד׃
עשה ארץ בכחו מכין

תבל בחכמתו ובתבונתו
נטה שמים׃ לקול תתו
המון מים בשמים ויעל
נשאים מקצה ארץ
ברקים למטר עשה ויצא
רוח מאצרתיו׃ נבער כל
אדם מדעת הביש כל
צרף מפסל כי שקר נסכו
ולא רוח בם׃ הבל המה
מעשה תעתעים בעת
פקדתם יאבדו׃ לא כאלה
חלק יעקוב כי יוצר הכל
הוא ושבט נחלתו יהוה
צבאות שמו׃

מפץ אתה לי כלי מלחמה
ונפצתי בך גוים והשחתי
בך ממלכות׃ ונפצתי בך סוס
ורכבו ונפצתי בך רכב ורכבו׃
ונפצתי בך איש ואשה
ונפצתי בך זקן ונער ונפצתי
בך בחור ובתולה׃ ונפצתי בך
רעה ועדרו ונפצתי בך אכרים
וצמדו ונפצתי בך פחות
וסגנים׃ ושלמתי לבבל ולכל
יושבי כשדים את כל רעתם
אשר עשו בציון לעיניכם
נאם יהוה׃

אליך הר המשחית נאם יהוה
המשחית את כל הארץ ·
ונטיתי את ידי עליך וגלגלתיך
מן הסלעים ונתתיך להר
שרפה: ולא יקחו ממך אבן
לפנה ואבן למוסדות כי
שממות עולם תהיה נאם
יהוה: שאו נס בארץ תקעו
שופר בגוים קדשו עליה
גוים השמיעו עליה ממלכות
אררט מני ואשכנז פקדו
עליה טפסר העלו סוס
כילק סמר: קדשו עליה
גוים את מלכי מדי את
פחותיה ואת כל סגניה
ואת כל ארץ ממשלתו:
ותרעש הארץ ותחל כי
קמה על בבל מחשבות
יהוה לשום את ארץ
בבל לשמה מאין יושב:
חדלו גבורי בבל להלחם
ישבו במצדות נשתה ·
גבורתם היו לנשים הציתו
משכנתיה נשברו בריחיה:
רץ לקראת רץ ירוץ
ומגיד לקראת מגיד להגיד
למלך בבל כי נלכדה עירו
מקצה: והמעברות נתפשו

ואת האגמים שרפו באש
ואנשי המלחמה נבהלו:
כי כה אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל
בת בבל כגרן עת הדריכה
עוד מעט ובאה עת
הקציר לה: אכלנו הממנו
נבוכדראצר מלך בבל
הציגנו כלי ריק בלענו
כתנין מלא כרשו מעדני
הדיחנו: חמסי ושארי על
בבל תאמר ישבת ציון
ודמי אל ישבי כשדים
תאמר ירושלם:
לכן כה אמר יהוה
הנני רב את ריבך ונקמתי
את נקמתך והחרבתי ·
את ימה והבשתי את
מקורה: והיתה בבל
לגלים מעון תנים שמה
ושרקה מאין יושב: יחדו
ככפרים ישאגו נערו כגורי
אריות: בחמם אשית את
משתיהם והשכרתים ·
למען יעלזו וישנו שנת
עולם ולא יקיצו נאם יהוה:
אורידם ככרים לטבוח
כאילים עם עתודים: איך

נלכדה ששך ותתפש ·
תהלת כל הארץ איך ·
היתה לשמה בבל בגוים:
עלה על בבל הים בהמון
גליו נכסתה: היו עריה ·
לשמה ארץ ציה וערבה
ארץ לא ישב בהן כל
איש ולא יעבר בהן בן
אדם: ופקדתי על בל
בבבל והצאתי את בלעו
מפיו ולא ינהרו אליו
עוד גוים גם חומת בבל
נפלה: צאו מתוכה עמי
ומלטו איש את נפשו
מחרון אף יהוה: ופן ירך
לבבכם ותיראו בשמועה
הנשמעת בארץ ובא
בשנה השמועה ואחריו
בשנה השמועה וחמס
בארץ ומשל על משל:
לכן הנה ימים באים ·
ופקדתי על פסילי בבל
וכל ארצה תבוש וכל
חלליה יפלו בתוכה: ורננו
על בבל שמים וארץ
וכל אשר בהם כי מצפון
יבוא לה השודדים נאם
יהוה: גם בבל לנפל חללי

יִשְׂרָאֵל גַּם לְבָבֶל נָפְלוּ
חַלְלֵי כָל הָאָרֶץ׃ פְּלֵטִים
מֵחֶרֶב הִלְכוּ אַל תַּעֲמֹדוּ
זִכְרוּ מֵרָחוֹק אֶת יְהוָה
וִירוּשָׁלַ͏ִם תַּעֲלֶה עַל לְבַבְכֶם׃
בֹּשְׁנוּ כִּי שָׁמַעְנוּ חֶרְפָּה
כִּסְּתָה כְלִמָּה פָּנֵינוּ כִּי בָּאוּ
זָרִים עַל מִקְדְּשֵׁי בֵּית יְהוָה׃

לָכֵן הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם
יְהוָה וּפָקַדְתִּי עַל פְּסִילֶיהָ
וּבְכָל אַרְצָהּ יֶאֱנֹק חָלָל׃
כִּי תַעֲלֶה בָבֶל הַשָּׁמַיִם
וְכִי תְבַצֵּר מְרוֹם עֻזָּהּ
מֵאִתִּי יָבֹאוּ שֹׁדְדִים לָהּ
נְאֻם יְהוָה׃
קוֹל זְעָקָה מִבָּבֶל
וְשֶׁבֶר גָּדוֹל מֵאֶרֶץ כַּשְׂדִּים׃
כִּי שֹׁדֵד יְהוָה אֶת בָּבֶל
וְאִבַּד מִמֶּנָּה קוֹל גָּדוֹל
וְהָמוּ גַלֵּיהֶם כְּמַיִם רַבִּים
נִתַּן שְׁאוֹן קוֹלָם׃ כִּי בָא
עָלֶיהָ עַל בָּבֶל שׁוֹדֵד
וְנִלְכְּדוּ גִּבּוֹרֶיהָ חִתְּתָה
קַשְּׁתוֹתָם כִּי אֵל גְּמֻלוֹת
יְהוָה שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם׃
וְהִשְׁכַּרְתִּי שָׂרֶיהָ וַחֲכָמֶיהָ
פַּחוֹתֶיהָ וּסְגָנֶיהָ וְגִבּוֹרֶיהָ

וְיָשְׁנוּ שְׁנַת עוֹלָם וְלֹא
יָקִיצוּ נְאֻם הַמֶּלֶךְ יְהוָה
צְבָאוֹת שְׁמוֹ׃
כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
חֹמוֹת בָּבֶל הָרְחָבָה עַרְעֵר
תִּתְעַרְעָר וּשְׁעָרֶיהָ
הַגְּבֹהִים בָּאֵשׁ יִצַּתּוּ וְיִגְעוּ
עַמִּים בְּדֵי רִיק וּלְאֻמִּים
בְּדֵי אֵשׁ וְיָעֵפוּ׃
הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה
יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא אֶת שְׂרָיָה
בֶן נֵרִיָּה בֶּן מַחְסֵיָה בְּלֶכְתּוֹ
אֶת צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה
בָּבֶל בִּשְׁנַת הָרְבִעִית
לְמָלְכוֹ וּשְׂרָיָה שַׂר מְנוּחָה׃
וַיִּכְתֹּב יִרְמְיָהוּ אֵת כָּל
הָרָעָה אֲשֶׁר תָּבוֹא אֶל
בָּבֶל אֶל סֵפֶר אֶחָד אֵת
כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
הַכְּתֻבִים אֶל בָּבֶל׃ וַיֹּאמֶר
יִרְמְיָהוּ אֶל שְׂרָיָה כְּבֹאֲךָ
בָבֶל וְרָאִיתָ וְקָרָאתָ אֵת
כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃
וְאָמַרְתָּ יְהוָה אַתָּה דִבַּרְתָּ
אֶל הַמָּקוֹם הַזֶּה לְהַכְרִיתוֹ
לְבִלְתִּי הֱיוֹת בּוֹ יוֹשֵׁב
לְמֵאָדָם וְעַד בְּהֵמָה כִּי
שִׁמְמוֹת עוֹלָם תִּהְיֶה׃ וְהָיָה

כְּכַלֹּתְךָ לִקְרֹא אֶת הַסֵּפֶר
הַזֶּה תִּקְשֹׁר עָלָיו אֶבֶן
וְהִשְׁלַכְתּוֹ אֶל תּוֹךְ פְּרָת׃
וְאָמַרְתָּ כָּכָה תִּשְׁקַע בָּבֶל
וְלֹא תָקוּם מִפְּנֵי הָרָעָה
אֲשֶׁר אָנֹכִי מֵבִיא עָלֶיהָ
וְיָעֵפוּ עַד הֵנָּה דִּבְרֵי יִרְמְיָהוּ׃

בֶּן עֶשְׂרִים וְאַחַת שָׁנָה
צִדְקִיָּהוּ בְמָלְכוֹ וְאַחַת
עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלָ͏ִם
וְשֵׁם אִמּוֹ חֲמִיטַל בַּת
יִרְמְיָהוּ מִלִּבְנָה׃ וַיַּעַשׂ הָרַע
בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכֹל אֲשֶׁר
עָשָׂה יְהוֹיָקִים׃ כִּי עַל אַף
יְהוָה הָיְתָה בִּירוּשָׁלַ͏ִם
וִיהוּדָה עַד הִשְׁלִיכוֹ אוֹתָם
מֵעַל פָּנָיו וַיִּמְרֹד צִדְקִיָּהוּ
בְּמֶלֶךְ בָּבֶל׃ וַיְהִי בַשָּׁנָה
הַתְּשִׁעִית לְמָלְכוֹ בַּחֹדֶשׁ
הָעֲשִׂירִי בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ
בָּא נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל
הוּא וְכָל חֵילוֹ עַל יְרוּשָׁלַ͏ִם
וַיַּחֲנוּ עָלֶיהָ וַיִּבְנוּ עָלֶיהָ
דָּיֵק סָבִיב׃ וַתָּבֹא הָעִיר
בַּמָּצוֹר עַד עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה
שָׁנָה לַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ׃ בַּחֹדֶשׁ
הָרְבִיעִי בְּתִשְׁעָה לַחֹדֶשׁ

ויחזק הרעב בעיר ולא היה
לחם לעם הארץ ותבקע
העיר וכל אנשי המלחמה
יברחו ויצאו מהעיר לילה
דרך שער בין החמתים
אשר על גן המלך וכשדים
על העיר סביב וילכו דרך
הערבה וירדפו חיל כשדים
אחרי המלך וישיגו את
צדקיהו בערבת ירחו וכל
חילו נפצו מעליו ויתפשו
את המלך ויעלו אתו אל
מלך בבל רבלתה בארץ
חמת וידבר אתו משפטים
וישחט מלך בבל את בני
צדקיהו לעיניו וגם את
כל שרי יהודה שחט
ברבלתה ואת עיני צדקיהו
עור ויאסרהו בנחשתים
ויבאהו מלך בבל בבלה
ויתנהו בבית הפקדת עד
יום מותו ובחדש החמישי
בעשור לחדש היא שנת
תשע עשרה שנה למלך
נבוכדראצר מלך בבל בא
נבוזראדן רב טבחים
עמד לפני מלך בבל
בירושלם וישרף את בית

יהוה ואת בית המלך ואת
כל בתי ירושלם ואת כל
בית הגדול שרף באש
ואת כל חמות ירושלם
סביב נתצו כל חיל כשדים
אשר את רב טבחים
ומדלות העם ואת יתר
העם הנשארים בעיר ואת
הנפלים אשר נפלו אל מלך
בבל ואת יתר האמון
הגלה נבוזראדן רב טבחים
ומדלות הארץ השאיר
נבוזראדן רב טבחים
לכרמים וליגבים ואת
עמודי הנחשת אשר לבית
יהוה ואת המכנות ואת
ים הנחשת אשר בבית
יהוה שברו כשדים וישאו
את כל נחשתם בבלה
ואת הסירות ואת היעים
ואת המזמרות ואת
המזרקת ואת הכפות ואת
כל כלי הנחשת אשר
ישרתו בהם לקחו ואת
הספים ואת המחתות
ואת המזרקות ואת
הסירות ואת המנרות ואת
הכפות ואת המנקיות

אשר זהב זהב ואשר כסף
כסף לקח רב טבחים
העמודים שנים הים אחד
והבקר שנים עשר נחשת
אשר תחת המכנות אשר
עשה המלך שלמה לבית
יהוה לא היה משקל
לנחשתם כל הכלים האלה
והעמודים שמנה עשרה
אמה קומה העמד האחד
וחוט שתים עשרה אמה
יסבנו ועביו ארבע
אצבעות נבוב וכתרת
עליו נחשת וקומת הכתרת
האחת חמש אמות ושבכה
ורמונים על הכותרת סביב
הכל נחשת וכאלה לעמוד
השני ורמונים ויהיו
הרמנים תשעים וששה
רוחה כל הרמונים מאה
על השבכה סביב
ויקח רב טבחים את
שריה כהן הראש ואת
צפניה כהן המשנה ואת
שלשת שמרי הסף ומן
העיר לקח סריס אחד
אשר היה פקיד על אנשי
המלחמה ושבעה אנשים

מלכים׳ ואת הספר שר הצבא ירמיהו ואת ספר
סימנהון וזה פרשגן הנשתון ׃

היה ב׳ כת ח׳ כי היה יהיה הדבר היה היה
דבר יהוה ׃ ופני אריה ב׳ אל הימין פניהם ׃

אל הימין ב׳ והולך הצבור אל הימין ופני אריה
אל הימין ׃

מראי פני המלך אשר נמצאו
בעיר ואת ספר שר הצבא
המצבא את עם הארץ
וששים איש מעם הארץ
הנמצאים בתוך העיר׃ ויקח
אותם נבוזראדן רב טבחים
וילך אותם אל מלך בבל
רבלתה׃ ויכה אותם מלך
בבל וימתם ברבלה בארץ
חמת ויגל יהודה מעל
אדמתו׃ זה העם
אשר הגלה נבוכדראצר
בשנת שבע יהודים שלשת
אלפים ועשרים ושלשה
בשנת שמונה עשרה
לנבוכדראצר מירושלם
נפש שמנה מאות שלשים
ושנים׃ בשנת שלש ועשרים
לנבוכדראצר הגלה
נבוזראדן רב טבחים
יהודים נפש שבע מאות
ארבעים וחמשה כל נפש
ארבעת אלפים ושש
מאות׃
ויהי בשלשים ושבע
שנה לגלות יהויכן מלך
יהודה בשנים עשר חדש
בעשרים וחמשה לחדש

נשא אויל מרדך מלך בבל
בשנת מלכתו את ראש
יהויכין מלך יהודה ויצא
אתו מבית הכליא׃ וידבר
אתו טבות ויתן את כסאו
ממעל לכסא מלכים
אשר אתו בבבל׃ ושנא
את בגדי כלאו ואכל לחם
לפניו תמיד כל ימי חייו׃
וארחתו ארחת תמיד נתנה
לו מאת מלך בבל דבר יום
ביומו עד יום מותו כל ימי חייו׃

סכום הפסוקים שלספר
אלף ושלש מאות וששים
וארבעה ׃

ויהי בשלשים שנה ברביעי
בחמשה לחדש ואני בתוך
הגולה על נהר כבר נפתחו
השמים ואראה מראות
אלהים׃ בחמשה לחדש
היא השנה החמישית
לגלות המלך יויכין׃ היה
היה דבר יהוה אל יחזקאל
בן בוזי הכהן בארץ כשדים
על נהר כבר ותהי עליו
שם יד יהוה׃ וארא והנה
רוח סערה באה מן הצפון
ענן גדול ואש מתלקחת

ונגה לו סביב ומתוכה כעין
החשמל מתוך האש׃
ומתוכה דמות ארבע חיות
וזה מראיהן דמות אדם
להנה׃ וארבעה פנים לאחת
וארבע כנפים לאחת להם׃
ורגליהם רגל ישרה וכף
רגליהם ככף רגל עגל
ונצצים כעין נחשת קלל׃
וידו אדם מתחת כנפיהם
על ארבעת רבעיהם ופניהם
וכנפיהם לארבעתם׃ חברת
אשה אל אחותה כנפיהם
לא יסבו בלכתן איש אל
עבר פניו ילכו׃ ודמות פניהם
פני אדם ופני אריה אל
הימין לארבעתם ופני שור
מהשמאול לארבעתן
ופני נשר לארבעתן׃ ופניהם
וכנפיהם פרדות מלמעלה
לאיש שתים חברות איש
ושתים מכסות את גויתיהנה׃
ואיש אל עבר פניו ילכו אל
אשר יהיה שמה הרוח
ללכת ילכו לא יסבו בלכתן׃
ודמות החיות מראיהם
כגחלי אש בערות כמראה
הלפדים היא מתהלכת

וארא ח׳ בליש והנה רוח וארא החיות כעין
חשמל כי נטמאה והנה מלא ׃

לארבעתן ד׳ וסימנהון שור נשר מראה וגויהן ׃
בלכתן ג׳ חברת ואיש רבעיהן תנ׳ דפסוק ׃

מהשמאול ב׳ ומל׳ ופני שור ויקם אר׳
העמודים ׃

כל לשון עשיות בגעיה ומקף בר מן ד ישועת בל נעשה ארץ ומראיהם ומעשיהם וירא האלהים
את מעשיהם ויעשו כן ויאמרו אליו מה נעשה לך

ואדבר אתך לית מוקד פתח וכל ואדברה דכותה
בר מן חד ואפתח פי ואדברה

בֵּין הַחַיּוֹת וְנֹגַהּ לָאֵשׁ וּמִן הָאֵשׁ
יוֹצֵא בָרָק׃ וְהַחַיּוֹת רָצוֹא
וָשׁוֹב כְּמַרְאֵה הַבָּזָק׃ וָאֵרֶא
הַחַיּוֹת וְהִנֵּה אוֹפַן אֶחָד
בָּאָרֶץ אֵצֶל הַחַיּוֹת לְאַרְבַּעַת
פָּנָיו׃ מַרְאֵה הָאוֹפַנִּים
וּמַעֲשֵׂיהֶם כְּעֵין תַּרְשִׁישׁ
וּדְמוּת אֶחָד לְאַרְבַּעְתָּן
וּמַרְאֵיהֶם וּמַעֲשֵׂיהֶם כַּאֲשֶׁר
יִהְיֶה הָאוֹפַן בְּתוֹךְ הָאוֹפָן׃
עַל אַרְבַּעַת רִבְעֵיהֶן בְּלֶכְתָּם
יֵלֵכוּ לֹא יִסַּבּוּ בְּלֶכְתָּן׃ וְגַבֵּיהֶן
וְגֹבַהּ לָהֶם וְיִרְאָה לָהֶם
וְגַבֹּתָם מְלֵאֹת עֵינַיִם סָבִיב
לְאַרְבַּעְתָּן׃ וּבְלֶכֶת הַחַיּוֹת
יֵלְכוּ הָאוֹפַנִּים אֶצְלָם וּבְהִנָּשֵׂא
הַחַיּוֹת מֵעַל הָאָרֶץ יִנָּשְׂאוּ
הָאוֹפַנִּים׃ עַל אֲשֶׁר יִהְיֶה
שָּׁם הָרוּחַ לָלֶכֶת יֵלֵכוּ שָׁמָּה
הָרוּחַ לָלֶכֶת וְהָאוֹפַנִּים
יִנָּשְׂאוּ לְעֻמָּתָם כִּי רוּחַ
הַחַיָּה בָּאוֹפַנִּים׃ בְּלֶכְתָּם
יֵלֵכוּ וּבְעָמְדָם יַעֲמֹדוּ
וּבְהִנָּשְׂאָם מֵעַל הָאָרֶץ
יִנָּשְׂאוּ הָאוֹפַנִּים לְעֻמָּתָם
כִּי רוּחַ הַחַיָּה בָּאוֹפַנִּים׃
וּדְמוּת עַל רָאשֵׁי הַחַיָּה
רָקִיעַ כְּעֵין הַקֶּרַח הַנּוֹרָא

נָטוּי עַל רָאשֵׁיהֶם מִלְמָעְלָה׃
וְתַחַת הָרָקִיעַ כַּנְפֵיהֶם
יְשָׁרוֹת אִשָּׁה אֶל אֲחוֹתָהּ
לְאִישׁ שְׁתַּיִם מְכַסּוֹת לָהֵנָּה
וּלְאִישׁ שְׁתַּיִם מְכַסּוֹת לָהֵנָּה
אֵת גְּוִיֹּתֵיהֶם׃ וָאֶשְׁמַע אֶת
קוֹל כַּנְפֵיהֶם כְּקוֹל מַיִם
רַבִּים כְּקוֹל שַׁדַּי בְּלֶכְתָּם
קוֹל הֲמֻלָּה כְּקוֹל מַחֲנֶה
בְּעָמְדָם תְּרַפֶּינָה כַנְפֵיהֶן׃
וַיְהִי קוֹל מֵעַל לָרָקִיעַ
אֲשֶׁר עַל רֹאשָׁם בְּעָמְדָם
תְּרַפֶּינָה כַנְפֵיהֶן׃ וּמִמַּעַל
לָרָקִיעַ אֲשֶׁר עַל רֹאשָׁם
כְּמַרְאֵה אֶבֶן סַפִּיר דְּמוּת
כִּסֵּא וְעַל דְּמוּת הַכִּסֵּא
דְּמוּת כְּמַרְאֵה אָדָם עָלָיו
מִלְמָעְלָה׃ וָאֵרֶא כְּעֵין
חַשְׁמַל כְּמַרְאֵה אֵשׁ בֵּית
לָהּ סָבִיב מִמַּרְאֵה מָתְנָיו
וּלְמָעְלָה וּמִמַּרְאֵה מָתְנָיו
וּלְמַטָּה רָאִיתִי כְּמַרְאֵה
אֵשׁ וְנֹגַהּ לוֹ סָבִיב׃ כְּמַרְאֵה
הַקֶּשֶׁת אֲשֶׁר יִהְיֶה בֶעָנָן
בְּיוֹם הַגֶּשֶׁם כֵּן מַרְאֵה הַנֹּגַהּ
סָבִיב הוּא מַרְאֵה דְּמוּת
כְּבוֹד יְהוָה וָאֶרְאֶה וָאֶפֹּל
עַל פָּנַי וָאֶשְׁמַע קוֹל מְדַבֵּר׃

וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן אָדָם עֲמֹד
עַל רַגְלֶיךָ וַאֲדַבֵּר אֹתָךְ׃ וַתָּבֹא
בִי רוּחַ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלַי
וַתַּעֲמִדֵנִי עַל רַגְלָי וָאֶשְׁמַע
אֵת מִדַּבֵּר אֵלָי׃
וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן אָדָם שׁוֹלֵחַ
אֲנִי אוֹתְךָ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶל גּוֹיִם הַמּוֹרְדִים אֲשֶׁר מָרְדוּ
בִי הֵמָּה וַאֲבוֹתָם פָּשְׁעוּ בִי
עַד עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה׃ וְהַבָּנִים
קְשֵׁי פָנִים וְחִזְקֵי לֵב אֲנִי
שׁוֹלֵחַ אוֹתְךָ אֲלֵיהֶם וְאָמַרְתָּ
אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי
יְהוִה׃ וְהֵמָּה אִם יִשְׁמְעוּ וְאִם
יֶחְדָּלוּ כִּי בֵּית מְרִי הֵמָּה
וְיָדְעוּ כִּי נָבִיא הָיָה בְתוֹכָם׃

וְאַתָּה בֶן אָדָם אַל תִּירָא
מֵהֶם וּמִדִּבְרֵיהֶם אַל תִּירָא
כִּי סָרָבִים וְסַלּוֹנִים אוֹתָךְ
וְאֶל עַקְרַבִּים אַתָּה יוֹשֵׁב
מִדִּבְרֵיהֶם אַל תִּירָא
וּמִפְּנֵיהֶם אַל תֵּחָת כִּי בֵּית
מְרִי הֵמָּה׃ וְדִבַּרְתָּ אֶת דְּבָרַי
אֲלֵיהֶם אִם יִשְׁמְעוּ וְאִם
יֶחְדָּלוּ כִּי מְרִי הֵמָּה׃
וְאַתָּה בֶן אָדָם שְׁמַע אֵת

כקול ג ואשמע ג בו חסרים והחדכחו כקול
מדברות ב בו ודגב חסרים וגויתו

וממראה ב וממראה עיניך אשר תראה וממראה
מתניו ולמטה ג וממעל ב לרקיע מתחת שרשיו
יבשו

תחת ב יזב זמיג וסימנהון עקרבים דיהושע
ותחת ב רא פסוק כי אתה ותחת חדיו

שלוחה ג̇ ב̇ מל וחד חס מנהון היא שלוחה נפתלי אילה שלוחה ואראה ׳

והנה יד ב̇ ואראה והנה יד והנה יד נגעה בי ׳ ובית ישראל ב̇ לא יאבו והיה כאשר הייתם ׳

והיא ב̇ בתר לישנ קינים והגה והי עלה ינה תזנתה והיא ׳

אשר אני מדבר אליך אל
תהי מרי כבית המרי פצה
פיך ואכל את אשר אני
נתן אליך ואראה והנה יד
שלוחה אלי והנה בו מגלת
ספר ויפרש אותה לפני
והיא כתובה פנים ואחור
וכתוב אליה קנים והגה
והי   ויאמר
אלי בן אדם את אשר תמצא
אכול אכול את המגלה
הזאת ולך דבר אל בית
ישראל ואפתח את פי
ויאכלני את המגלה
הזאת ויאמר אלי בן אדם
בטנך תאכל ומעיך תמלא
את המגלה הזאת אשר
אני נתן אליך ואכלה ותהי
בפי כדבש למתוק׃

ויאמר אלי בן אדם לך בא
אל בית ישראל ודברת
בדברי אליהם׃ כי לא אל
עם עמקי שפה וכבדי לשון
אתה שלוח אל בית ישראל
לא אל עמים רבים עמקי
שפה וכבדי לשון אשר
לא תשמע דבריהם אם לא
אליהם שלחתיך המה
ישמעו אליך ובית ישראל
לא יאבו לשמע אליך כי
אינם אבים לשמע אלי
כי כל בית ישראל חזקי
מצח וקשי לב המה הנה
נתתי את פניך חזקים
לעמת פניהם ואת מצחך
חזק לעמת מצחם כשמיר
חזק מצר נתתי מצחך לא
תירא אותם ולא תחת
מפניהם כי בית מרי המה

ויאמר אלי בן אדם את
כל דברי אשר אדבר
אליך קח בלבבך ובאזניך
שמע ולך בא אל הגולה
אל בני עמך ודברת אליהם
ואמרת אליהם כה אמר
אדני יהוה אם ישמעו
ואם יחדלו ותשאני רוח
ואשמע אחרי קול רעש
גדול ברוך כבוד יהוה
ממקומו וקול כנפי החיות
משיקות אשה אל אחותה
וקול האופנים לעמתם
וקול רעש גדול ורוח
נשאתני ותקחני ואלך
מר בחמת רוחי ויד יהוה
עלי חזקה ואבוא אל
הגולה תל אביב הישבים
אל נהר כבר ואשר המה
יושבים שם ואשב שם
שבעת ימים משמים
בתוכם ויהי מקצה שבעת
ימים
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם צפה נתתיך לבית
ישראל ושמעת מפי
דבר והזהרת אותם ממני
באמרי לרשע מות תמות
ולא הזהרתו ולא דברת
להזהיר רשע מדרכו
הרשעה לחיתו הוא רשע
בעונו ימות ודמו מידך
אבקש ואתה כי הזהרת
רשע ולא שב מרשעו
ומדרכו הרשעה הוא
בעונו ימות ואתה את
נפשך הצלת ובשוב
צדיק מצדקו ועשה עול
ונתתי מכשול לפניו הוא
ימות כי לא הזהרתו
בחטאתו ימות ולא תזכרן
צדקתו אשר עשה ודמו
מידך אבקש ואתה כי

לא ה̇ ראש פסו לא אל עמים לא חסה עליך לא עליהם לא למענכם לא תעבר בה ׳

חזקים ג̇ ודרג מיכה כי חזקים חסר נתתי את פניך תרקיע עמו ׳

ויהי מקצה ה̇ השטרים אשר כרתו להם שבע שנים עשרים שנה המלכים שבעת ימים ׳

הזהרתו צדיק לבלתי חטא
צדיק והוא לא חטא חיו
יחיה כי נזהר ואתה את
נפשך הצלת׃

ותהי עלי שם יד יהוה ויאמר
אלי קום צא אל הבקעה
ושם אדבר אותך ואקום
ואצא אל הבקעה והנה
שם כבוד יהוה עמד ככבוד
אשר ראיתי על נהר כבר
ואפל על פני ותבא בי רוח
ותעמדני על רגלי וידבר
אתי ויאמר אלי בא הסגר
בתוך ביתך ואתה בן אדם
הנה נתנו עליך עבותים
ואסרוך בהם ולא תצא
בתוכם ולשונך אדביק
אל חכך ונאלמת ולא
תהיה להם לאיש מוכיח
כי בית מרי המה ובדברי
אותך אפתח את פיך
ואמרת אליהם כה אמר
אדני יהוה השמע ישמע
והחדל יחדל כי בית מרי
המה׃

ואתה בן אדם קח לך לבנה
ונתתה אותה לפניך וחקות
עליה עיר את ירושלם׃
ונתתה עליה מצור ובנית
עליה דיק ושפכת עליה
סללה ונתתה עליה מחנות
ושים עליה כרים סביב
ואתה קח לך מחבת ברזל
ונתתה אותה קיר ברזל
בינך ובין העיר והכינתה
את פניך אליה והיתה
במצור וצרת עליה אות
היא לבית ישראל׃

ואתה שכב על צדך
השמאלי ושמת את עון
בית ישראל עליו מספר
הימים אשר תשכב עליו
תשא את עונם ואני נתתי
לך את שני עונם למספר
ימים שלש מאות ותש
ותשעים יום ונשאת עון
בית ישראל וכלית
את אלה ושכבת על
צדך הימוני שנית ונשאת
את עון בית יהודה
ארבעים יום יום לשנה
יום לשנה נתתיו לך׃ ואל
מצור ירושלם תכין פניך
וזרעך חשופה ונבאת
עליה׃ והנה נתתי עליך
עבותים ולא תהפך מצדך
אל צדך עד כלותך ימי
מצורך׃ ואתה קח לך
חטין ושערים ופול
ועדשים ודחן וכסמים
ונתתה אותם בכלי אחד
ועשית אותם לך ללחם
מספר הימים אשר אתה
שוכב על צדך שלש מאות
ותשעים יום תאכלנו׃
ומאכלך אשר תאכלנו
במשקול עשרים שקל
ליום מעת עד עת תאכלנו׃
ומים במשורה תשתה
ששית ההין מעת עד עת
תשתה׃ ועגת שערים
תאכלנה והיא בגללי
צאת האדם תעגנה
לעיניהם׃
ויאמר יהוה ככה
יאכלו בני ישראל את
לחמם טמא בגוים אשר
אדיחם שם׃ ואמר אהה
אדני יהוה הנה נפשי לא
מטמאה ונבלה וטרפה
לא אכלתי מנעורי ועד
עתה ולא בא בפי בשר

ויאמר אלי
ראה נתתי לך את צפועי
הבקר תחת גללי האדם
ועשית את לחמך עליהם
ויאמר אלי בן אדם
הנני שבר מטה לחם
בירושלם ואכלו לחם
במשקל ובדאגה ומים
במשורה ובשממון ישתו
למען יחסרו לחם ומים
ונשמו איש ואחיו ונמקו
בעונם:
ואתה בן אדם קח לך חרב
חדה תער הגלבים תקחנה
לך והעברת על ראשך
ועל זקנך ולקחת לך
מאזני משקל וחלקתם:
שלשית באור תבעיר
בתוך העיר כמלאת ימי
המצור ולקחת את
השלשית תכה בחרב
סביבותיה והשלשית
תזרה לרוח וחרב אריק
אחריהם: ולקחת משם
מעט במספר וצרת אותם
בכנפיך: ומהם עוד תקח
והשלכת אותם אל תוך
האש ושרפת אתם באש

ממנו תצא אש אל כל בית
ישראל:
כה אמר אדני יהוה זאת
ירושלם בתוך הגוים
שמתיה וסביבותיה
ארצות: ותמר את משפטי
לרשעה מן הגוים ואת
חקותי מן הארצות אשר
סביבותיה כי במשפטי
מאסו וחקותי לא הלכו
בהם: לכן כה
אמר אדני יהוה יען
המנכם מן הגוים אשר
סביבותיכם בחקותי לא
הלכתם ואת משפטי לא
עשיתם וכמשפטי הגוים
אשר סביבותיכם לא
עשיתם: לכן כה אמר
אדני יהוה הנני עליך גם
אני ועשיתי בתוכך
משפטים לעיני הגוים:
ועשיתי בך את אשר לא
עשיתי ואת אשר לא
אעשה כמהו עוד יען
כל תועבתיך:

לכן אבות יאכלו בנים
בתוכך ובנים יאכלו אבותם

ועשיתי בך שפטים וזריתי
את כל שאריתך לכל
רוח: לכן חי
אני נאם אדני יהוה אם
לא יען את מקדשי טמאת
בכל שקוציך ובכל תועבתיך
וגם אני אגרע ולא תחוס
עיני וגם אני לא אחמול:
שלשתיך בדבר ימותו
וברעב יכלו בתוכך
והשלשית בחרב יפלו
סביבותיך והשלשית
לכל רוח אזרה וחרב אריק
אחריהם: וכלה אפי והנחותי
חמתי בם והנחמתי וידעו
כי אני יהוה דברתי
בקנאתי בכלותי חמתי
בם: ואתנך לחרבה ולחרפה
בגוים אשר סביבותיך
לעיני כל עובר: והיתה
חרפה וגדופה מוסר ומשמה
לגוים אשר סביבותיך
בעשותי בך שפטים באף
ובחמה ובתכחות חמה
אני יהוה דברתי: בשלחי
את חצי הרעב הרעים
בהם אשר היו למשחית
אשר אשלח אותם לשחתכם

וְרָעָב אֹסֵף עֲלֵיכֶם וְשָׁבַרְתִּי
לָכֶם מַטֵּה־לָחֶם׃ וְשִׁלַּחְתִּי
עֲלֵיכֶם רָעָב וְחַיָּה רָעָה
וְשִׁכְּלֻךְ וְדֶבֶר וָדָם יַעֲבָר־
בָּךְ וְחֶרֶב אָבִיא עָלַיִךְ אֲנִי
יְהוָה דִּבַּרְתִּי׃
וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃
בֶּן־אָדָם שִׂים פָּנֶיךָ אֶל־הָרֵי
יִשְׂרָאֵל וְהִנָּבֵא אֲלֵיהֶם׃
וְאָמַרְתָּ הָרֵי יִשְׂרָאֵל שִׁמְעוּ
דְּבַר־אֲדֹנָי יְהוִה כֹּה־אָמַר
אֲדֹנָי יְהוִה לֶהָרִים וְלַגְּבָעוֹת
לָאֲפִיקִים וְלַגֵּאָיוֹת הִנְנִי
אֲנִי מֵבִיא עֲלֵיכֶם חֶרֶב
וְאִבַּדְתִּי בָּמוֹתֵיכֶם׃ וְנָשַׁמּוּ
מִזְבְּחוֹתֵיכֶם וְנִשְׁבְּרוּ חַמָּנֵיכֶם
וְהִפַּלְתִּי חַלְלֵיכֶם לִפְנֵי
גִּלּוּלֵיכֶם׃ וְנָתַתִּי אֶת־פִּגְרֵי
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי גִּלּוּלֵיהֶם
וְזֵרִיתִי אֶת־עַצְמוֹתֵיכֶם
סְבִיבוֹת מִזְבְּחוֹתֵיכֶם׃ בְּכֹל
מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם הֶעָרִים תֶּחֱרַבְנָה
וְהַבָּמוֹת תִּישָׁמְנָה לְמַעַן
יֶחֶרְבוּ וְיֶאְשְׁמוּ מִזְבְּחוֹתֵיכֶם
וְנִשְׁבְּרוּ וְנִשְׁבְּתוּ גִּלּוּלֵיכֶם
וְנִגְדְּעוּ חַמָּנֵיכֶם וְנִמְחוּ
מַעֲשֵׂיכֶם׃ וְנָפַל חָלָל בְּתוֹכְכֶם
וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה׃ וְהוֹתַרְתִּי

בִּהְיוֹת לָכֶם פְּלִיטֵי חֶרֶב
בַּגּוֹיִם בְּהִזָּרוֹתֵיכֶם בָּאֲרָצוֹת׃
וְזָכְרוּ פְלִיטֵיכֶם אוֹתִי בַּגּוֹיִם
אֲשֶׁר נִשְׁבּוּ־שָׁם אֲשֶׁר
נִשְׁבַּרְתִּי אֶת־לִבָּם הַזּוֹנֶה
אֲשֶׁר־סָר מֵעָלַי וְאֵת עֵינֵיהֶם
הַזֹּנוֹת אַחֲרֵי גִּלּוּלֵיהֶם
וְנָקֹטּוּ בִּפְנֵיהֶם אֶל־הָרָעוֹת
אֲשֶׁר עָשׂוּ לְכֹל תּוֹעֲבֹתֵיהֶם׃
וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה לֹא
אֶל־חִנָּם דִּבַּרְתִּי לַעֲשׂוֹת
לָהֶם הָרָעָה הַזֹּאת׃

כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הַכֵּה
בְכַפְּךָ וּרְקַע בְּרַגְלְךָ וֶאֱמָר־
אָח אֶל כָּל־תּוֹעֲבוֹת רָעוֹת
בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בַּחֶרֶב
בָּרָעָב וּבַדֶּבֶר יִפֹּלוּ׃ הָרָחוֹק
בַּדֶּבֶר יָמוּת וְהַקָּרוֹב
בַּחֶרֶב יִפּוֹל וְהַנִּשְׁאָר וְהַנָּצוּר
בָּרָעָב יָמוּת וְכִלֵּיתִי חֲמָתִי
בָּם׃ וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה
בִּהְיוֹת חַלְלֵיהֶם בְּתוֹךְ
גִּלּוּלֵיהֶם סְבִיבוֹת
מִזְבְּחוֹתֵיהֶם אֶל כָּל־גִּבְעָה
רָמָה בְּכֹל רָאשֵׁי הֶהָרִים
וְתַחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן וְתַחַת
כָּל־אֵלָה עֲבֻתָּה מְקוֹם

אֲשֶׁר נָתְנוּ־שָׁם רֵיחַ נִיחֹחַ
לְכֹל גִּלּוּלֵיהֶם׃ וְנָטִיתִי אֶת־
יָדִי עֲלֵיהֶם וְנָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ
שְׁמָמָה וּמְשַׁמָּה מִמִּדְבַּר
דִּבְלָתָה בְּכֹל מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם
וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה׃

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃
וְאַתָּה בֶן־אָדָם כֹּה־אָמַר
אֲדֹנָי יְהוִה לְאַדְמַת יִשְׂרָאֵל
קֵץ בָּא הַקֵּץ עַל־אַרְבַּעַת
כַּנְפוֹת הָאָרֶץ׃ עַתָּה הַקֵּץ
עָלַיִךְ וְשִׁלַּחְתִּי אַפִּי בָּךְ
וּשְׁפַטְתִּיךְ כִּדְרָכָיִךְ וְנָתַתִּי
עָלַיִךְ אֵת כָּל־תּוֹעֲבוֹתָיִךְ׃
וְלֹא־תָחוֹס עֵינִי עָלַיִךְ וְלֹא
אֶחְמוֹל כִּי דְרָכַיִךְ עָלַיִךְ
אֶתֵּן וְתוֹעֲבוֹתַיִךְ בְּתוֹכֵךְ
תִּהְיֶיןָ וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה׃

כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה רָעָה
אַחַת רָעָה הִנֵּה בָאָה׃ קֵץ
בָּא בָּא הַקֵּץ הֵקִיץ אֵלָיִךְ
הִנֵּה בָּאָה׃ בָּאָה הַצְּפִירָה
אֵלֶיךָ יוֹשֵׁב הָאָרֶץ בָּא
הָעֵת קָרוֹב הַיּוֹם מְהוּמָה
וְלֹא־הֵד הָרִים׃ עַתָּה מִקָּרוֹב
אֶשְׁפּוֹךְ חֲמָתִי עָלַיִךְ וְכִלֵּיתִי

אפי בך ושפטתיך כדרכיך
ונתתי עליך את כל
תועבותיך ולא תחוס עיני
ולא אחמול כי דרכיך עליך
אתן ותועבותיך בתוכך
תהיין וידעתם כי אני יהוה
מכה הנה היום הנה באה
יצאה הצפרה ציץ המטה
פרח הזדון החמס קם
למטה רשע לא מהם ולא
מהמונם ולא מהמהם ולא
נה בהם באה העת הגיע
היום הקונה אל ישמח
והמוכר אל יתאבל כי חרון
אל כל המונה כי המוכר
אל הממכר לא ישוב ועוד
בחיים חיתם כי חזון אל
כל המונה לא ישוב ואיש
בעונו חיתו לא יתחזקו
תקעו בתקוע והכין הכל
ואין הלך למלחמה כי
חרוני אל כל המונה החרב
בחוץ והדבר והרעב
מבית אשר בשדה בחרב
ימות ואשר בעיר רעב
ודבר יאכלנו ופלטו
פליטיהם והיו אל ההרים
כיוני הגאיות כלם המות

איש בעונו כל הידים
תרפינה וכל ברכים תלכנה
מים וחגרו שקים וכסתה
אותם פלצות ואל כל
פנים בושה ובכל ראשיהם
קרחה כספם בחוצות
ישליכו וזהבם לנדה
יהיה כספם וזהבם לא
יוכל להצילם ביום עברת
יהוה נפשם לא ישבעו
ומעיהם לא ימלאו כי
מכשול עונם היה וצבי
עדיו לגאון שמהו וצלמי
תועבתם שקוציהם עשו
בו על כן נתתיו להם
לנדה ונתתיו ביד הזרים
לבז ולרשעי הארץ
לשלל וחללוה והסבותי
פני מהם וחללו את צפוני
ובאו בה פריצים וחללוה

עשה הרתוק כי הארץ
מלאה משפט דמים
והעיר מלאה חמס
והבאתי רעי גוים וירשו
את בתיהם והשבתי גאון
עזים ונחלו מקדשיהם
קפדה בא ובקשו שלום

ואין הוה על הוה תבוא
ושמעה אל שמועה תהיה
ובקשו חזון מנביא ותורה
תאבד מכהן ועצה מזקנים
המלך יתאבל ונשיא
ילבש שממה וידי עם
הארץ תבהלנה מדרכם
אעשה אתם ובמשפטיהם
אשפטם וידעו כי אני יהוה

ויהי בשנה הששית בששי
בחמשה לחדש אני יושב
בביתי וזקני יהודה
יושבים לפני ותפל עלי
שם יד אדני יהוה ואראה
והנה דמות כמראה אש
ממראה מתניו ולמטה
אש וממתניו ולמעלה
כמראה זהר כעין החשמלה
וישלח תבנית יד ויקחני
בציצת ראשי ותשא אתי
רוח בין הארץ ובין השמים
ותבא אתי ירושלמה
במראות אלהים אל פתח
שער הפנימית הפונה
צפונה אשר שם מושב
סמל הקנאה המקנה
והנה שם כבוד אלהי

הרואה ב חד מל וחד חס הרואה אתה שבה הראה אתה מהם עשים

אחריהם ג וחס וכל אחריהם ביחד וחבירו אחריהם אל היכל יהוה

משכיתו ב איש בחדרי משכיתו ובחומה נשגבה במשכיתו

ישראל כמראה אשר
ראיתי בבקעה ויאמר
אלי בן אדם שא נא עיניך
דרך צפונה ואשא עיני דרך צפונה
והנה מצפון לשער המזבח סמל
הקנאה הזה בבאה ויאמר
אלי בן אדם הראה אתה
מהם עשים תועבות
גדלות אשר בית ישראל
עשים פה לרחקה מעל
מקדשי ועוד תשוב תראה
תועבות גדלות׃

ויבא אתי אל פתח החצר
ואראה והנה חר אחד
בקיר ויאמר אלי בן אדם
חתר נא בקיר ואחתר
בקיר והנה פתח אחד׃
ויאמר אלי בא וראה
את התועבות הרעות אשר
הם עשים פה ואבוא
ואראה והנה כל תבנית
רמש ובהמה שקץ וכל
גלולי בית ישראל מחקה
על הקיר סביב סביב׃
ושבעים איש מזקני בית
ישראל ויאזניהו בן שפן
עמד בתוכם עמדים

לפניהם ואיש מקטרתו
בידו ועתר ענן הקטרת
עלה׃ ויאמר אלי הראית
בן אדם אשר זקני בית
ישראל עשים בחשך
איש בחדרי משכיתו כי
אמרים אין יהוה ראה
אתנו עזב יהוה את הארץ׃
ויאמר אלי עוד תשוב
תראה תועבות גדלות
אשר המה עשים׃ ויבא
אתי אל פתח שער בית
יהוה אשר אל הצפונה
והנה שם הנשים ישבות
מבכות את התמוז׃
ויאמר אלי הראית
בן אדם עוד תשוב תראה
תועבות גדלות מאלה׃
ויבא אתי אל חצר בית
יהוה הפנימית והנה פתח
היכל יהוה בין האולם
ובין המזבח כעשרים
וחמשה איש אחריהם
אל היכל יהוה ופניהם
קדמה והמה משתחויתם
קדמה לשמש׃ ויאמר
אלי הראית בן אדם הנקל
לבית יהודה מעשות את

התועבות אשר עשו פה
כי מלאו את הארץ חמס
וישבו להכעיסני והנם
שלחים את הזמורה אל
אפם׃ וגם אני אעשה
בחמה לא תחוס עיני ולא
אחמל וקראו באזני קול
גדול ולא אשמע אותם׃
ויקרא באזני קול גדול
לאמר קרבו פקדות
העיר ואיש כלי משחתו
בידו׃ והנה ששה אנשים
באים מדרך שער העליון
אשר מפנה צפונה ואיש
כלי מפצו בידו ואיש אחד
בתוכם לבש בדים וקסת
הספר במתניו ויבאו
ויעמדו אצל מזבח הנחשת׃
וכבוד אלהי ישראל נעלה
מעל הכרוב אשר היה
עליו אל מפתן הבית
ויקרא אל האיש הלבש
הבדים אשר קסת הספר
במתניו׃
ויאמר יהוה אלו עבר
בתוך העיר בתוך ירושלם
והתוית תו על מצחות
האנשים הנאנחים והנאנקים

מחקה ג מישר על המחקה מחקה על הקיר ותרא אנשי

כעשרים ב ותהיינה הראשונות ויבא אתי
ויאזניהו ב ... ושבעים איש

לבוש בדים ב והאיש אחד בתוכם ושא את עיני וארא

טמאו ג לאמר לאנשים זקנים מתוך בבל ויאמר אליהם טמאו ס

תחס ב חס ועין כם אל תחס אל תחס עיניכם ואל תחמלו ס

ואפלה ב ויהי כהכותם ובבאו נבעתי ואפלה ס וחד אפלה נא ביד יהוה ס

על כל התועבות הנעשות
בתוכה ולאלה אמר באזני
עברו בעיר אחריו והכו
על תחס עיניכם ואל תחמלו
זקן בחור ובתולה וטף
ונשים תהרגו למשחית
ועל כל איש אשר עליו
התו אל תגשו וממקדשי
תחלו ויחלו באנשים
הזקנים אשר לפני הבית
ויאמר אליהם טמאו את
הבית ומלאו את החצרות
חללים צאו ויצאו והכו
בעיר ויהי כהכותם ונאשאר
אני ואפלה על פני ואזעק
ואמר אהה אדני יהוה
המשחית אתה את כל
שארית ישראל בשפכך
את חמתך על ירושלם
ויאמר אלי עון בית ישראל
ויהודה גדול במאד מאד
ותמלא הארץ דמים
והעיר מלאה מטה כי
אמרו עזב יהוה את
הארץ ואין יהוה ראה
וגם אני לא תחוס עיני
ולא אחמל דרכם בראשם
נתתי והנה האיש לבש

הבדים אשר הקסת
במתניו משיב דבר
לאמר עשיתי כאשר
צויתני

ואראה והנה אל הרקיע
אשר על ראש הכרבים
כאבן ספיר כמראה
דמות כסא נראה עליהם
ויאמר אל האיש לבש
הבדים ויאמר בא אל
בינות לגלגל אל תחת
לכרוב ומלא חפניך
גחלי אש מבינות לכרבים
וזרק על העיר ויבא
לעיני והכרבים עמדים
מימין לבית בבאו
האיש והענן מלא את
החצר הפנימית וירם
כבוד יהוה מעל הכרוב
על מפתן הבית וימלא
הבית את הענן והחצר
מלאה את נגה כבוד
יהוה וקול כנפי הכרובים
נשמע עד החצר
החיצנה כקול אל שדי
בדברו ויהי בצותו את
האיש לבש הבדים

לאמר קח אש מבינות
לגלגל מבינות לכרובים
ויבא ויעמד אצל האופן
וישלח הכרוב את ידו
מבינות לכרובים אל
האש אשר בינות הכרבים
וישא ויתן אל חפני לבש
הבדים ויקח ויצא ויירא
לכרבים תבנית יד אדם
תחת כנפיהם ואראה
והנה ארבעה אופנים
אצל הכרובים אופן אחד
אצל הכרוב אחד ואופן
אחד אצל הכרוב אחד
ומראה האופנים כעין
אבן תרשיש ומראיהם
דמות אחד לארבעתם
כאשר יהיה האופן בתוך
האופן בלכתם אל ארבעת
רבעיהם ילכו לא יסבו
בלכתם כי המקום אשר
יפנה הראש אחריו ילכו
לא יסבו בלכתם וכל
בשרם וגביהם וידיהם
וכנפיהם והאופנים מלאים
עינים סביב לארבעתם
אופניהם לאופנים להם
קורא הגלגל באזני וארבעה

נתתי ג קמץ דרכם בראשם מעמרות ואדרי והחטים למנחה הכל נתתי ס

החיצנה ב חס ג וקול כנפי הכרובים ושבתי ויהובד ס

אל האש ב ויהי כקדוא וחתי וישלח הכרוב את ידו ס

יאזניה ב׳ ואקחה את יאזניה בן ירמיהו ואראה בתוכם את יאזניה ס

ובשאת ב׳ הכרובים מתנשאים ס וחד על שתי ... המזבח בשאת אתו ס

אשפוט ב׳ ... לדוד ב׳ מעל הארץ שמים לדוד ס

פנים לאחד פני האחד פני
הכרוב ופני השני פני אדם
והשלישי פני אריה
והרביעי פני נשר: וירמו
הכרובים היא החיה אשר
ראיתי בנהר כבר: ובלכת
הכרובים ילכו האופנים
אצלם ובשאת הכרובים
את כנפיהם לרום מעל
הארץ לא יסבו האופנים
גם הם מאצלם: בעמדם
יעמדו וברומם ירומו אותם
כי רוח החיה בהם: ויצא
כבוד יהוה מעל מפתן
הבית ויעמד על הכרובים:
וישאו הכרובים את
כנפיהם וירומו מן הארץ
לעיני בצאתם והאופנים
לעמתם ויעמד פתח שער
בית יהוה הקדמוני וכבוד
אלהי ישראל עליהם
מלמעלה: היא החיה
אשר ראיתי תחת אלהי
ישראל בנהר כבר ואדע
כי כרובים המה: ארבעה
ארבעה פנים לאחד וארבע
כנפים לאחד ודמות ידי
אדם תחת כנפיהם: ודמות

פניהם המה הפנים אשר
ראיתי על נהר כבר מראיהם
ואותם איש אל עבר פניו
ילכו: ותשא אתי רוח ותבא
אתי אל שער בית יהוה
הקדמוני הפונה קדימה
והנה בפתח השער עשרים
וחמשה איש ואראה
בתוכם את יאזניה בן עזר
ואת פלטיהו בן בניהו שרי
העם:
ויאמר אלי בן אדם אלה
האנשים החשבים און
והיעצים עצת רע בעיר
הזאת: האמרים לא
בקרוב בנות בתים היא
הסיר ואנחנו הבשר:
לכן הנבא עליהם
הנבא בן אדם: ותפל עלי
רוח יהוה ויאמר אלי אמר
כה אמר יהוה כן אמרתם
בית ישראל ומעלות
רוחכם אני ידעתיה:
הרביתם חלליכם בעיר
הזאת ומלאתם חוצתיה
חלל:
לכן כה אמר אדני יהוה
חלליכם אשר שמתם

בתוכה המה הבשר והיא
הסיר ואתכם הוציא
מתוכה: חרב יראתם וחרב
אביא עליכם נאם אדני
יהוה: והוצאתי אתכם
מתוכה ונתתי אתכם ביד
זרים ועשיתי בכם שפטים:
בחרב תפלו על גבול
ישראל אשפוט אתכם
וידעתם כי אני יהוה: היא
לא תהיה לכם לסיר
ואתם תהיו בתוכה לבשר
אל גבול ישראל אשפט
אתכם: וידעתם כי אני
יהוה אשר בחקי לא
הלכתם ומשפטי לא
עשיתם וכמשפטי הגוים
אשר סביבותיכם עשיתם:
ויהי כהנבאי ופלטיהו
בן בניה מת ואפל על
פני ואזעק קול גדול
ואמר אהה אדני יהוה
כלה אתה עשה את
שארית ישראל:

ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם אחיך אחיך אנשי
גאלתך וכל בית ישראל

היא ג׳ ראש פסוק׳ היא מוצאת היא החיה היא לא תהיה לכם ס

יראתם ג׳ ומדוע לא יראתם כי יראתה מפני ... יראתם ס

קול גדול ... בתוך ... ישאו ... ס

ולא ראו ב̇ אשר לא שמעו את שמעי בן אדם בתוך בית המרי ס

קדש ליהוה

ובערב ד̇ יהוה על המשכן בבקר תאמר ובערב חתרתי לי בקיר ומקטרים ליהוה ס

לא ימכר

ותביאני ב̇ חס̇ ורוח נשאתני ותשאני רוח ס

כלה אשר אמרו להם ישבי
ירושלם רחקו מעל יהוה
לנו היא נתנה הארץ
למורשה: לכן
אמר כה אמר אדני יהוה
כי הרחקתים בגוים וכי
הפיצותים בארצות ואהי
להם למקדש מעט
בארצות אשר באו שם
לכן אמר כה אמר
אדני יהוה וקבצתי אתכם
מן העמים ואספתי אתכם
מן הארצות אשר נפצותם
בהם ונתתי לכם את אדמת
ישראל: ובאו שמה
והסירו את כל שקוציה
ואת כל תועבותיה ממנה
ונתתי להם לב אחד ורוח
חדשה אתן בקרבכם
והסרתי לב האבן מבשרם
ונתתי להם לב בשר
למען בחקתי ילכו ואת
משפטי ישמרו ועשו
אתם והיו לי לעם ואני
אהיה להם לאלהים: ואל
לב שקוציהם
ותועבותיהם לבם הלך
דרכם בראשם נתתי נאם

אדני יהוה: וישאו הכרובים
את כנפיהם והאופנים
לעמתם וכבוד אלהי
ישראל עליהם מלמעלה
ויעל כבוד יהוה מעל
תוך העיר ויעמד על
ההר אשר מקדם לעיר
ורוח נשאתני ותביאני
כשדימה אל הגולה
במראה ברוח אלהים
ויעל מעלי המראה
אשר ראיתי: ואדבר
אל הגולה את כל דברי
יהוה אשר הראני:

ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם בתוך בית המרי
אתה ישב אשר עינים
להם לראות ולא ראו
אזנים להם לשמע ולא
שמעו כי בית מרי הם
ואתה בן אדם עשה לך
כלי גולה וגלה יומם
לעיניהם וגלית ממקומך
אל מקום אחר לעיניהם
אולי יראו כי בית מרי
המה: והוצאת כליך ככלי
גולה יומם לעיניהם ואתה

תצא בערב לעיניהם
כמוצאי גולה: לעיניהם
חתר לך בקיר והוצאת
בו: לעיניהם על כתף
תשא בעלטה תוציא
פניך תכסה ולא תראה
את הארץ כי מופת
נתתיך לבית ישראל:
ואעש כן כאשר צויתי
כלי הוצאתי ככלי גולה
יומם ובערב חתרתי לי
בקיר ביד בעלטה הוצאתי
על כתף נשאתי לעיניהם:

ויהי דבר יהוה אלי
בבקר לאמר: בן אדם הלא
אמרו אליך בית ישראל
בית המרי מה אתה עשה
אמר אליהם כה אמר
אדני יהוה הנשיא המשא
הזה בירושלם וכל בית
ישראל אשר המה בתוכם
אמר אני מופתכם כאשר
עשיתי כן יעשה להם
בגולה בשבי ילכו: והנשיא
אשר בתוכם אל כתף
ישא בעלטה ויצא בקיר
יחתרו להוציא בו פניו

על ההר ד̇ תעבדון את האלהים ויהי קולות בבקר אשר תגב לבית חרון ויעמד ס

תועבותיהם ג̇ ב̇ מל̇ וחד חס̇ ובאו שמה בן אדם הודע את ירושלם והודעתם ס

ויצא ג̇ והנשיא אשר בתוכם לפניו וילך דבר גרש לך ויצא מדון ס

יכסה יען אשר לא יראה
לעין הוא את הארץ ופרשתי
את רשתי עליו ונתפש
במצודתי והבאתי אתו בבלה
ארץ כשדים ואותה לא
יראה ושם ימות וכל אשר
סביבתיו עזרה וכל אגפיו
אזרה לכל רוח וחרב אריק
אחריהם וידעו כי אני
יהוה בהפיצי אותם בגוים
וזריתי אותם בארצות
והותרתי מהם אנשי מספר
מחרב מרעב ומדבר למען
יספרו את כל תועבותיהם
בגוים אשר באו שם וידעו
כי אני יהוה

ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם לחמך ברעש תאכל
ומימיך ברגזה ובדאגה
תשתה ואמרת אל עם
הארץ כה אמר אדני יהוה
ליושבי ירושלם אל
אדמת ישראל לחמם
בדאגה יאכלו ומימיהם
בשממון ישתו למען תשם
ארצה ממלאה מחמס כל
הישבים בה והערים

הנושבות תחרבנה והארץ
שממה תהיה וידעתם כי
אני יהוה
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם מה המשל הזה
לכם על אדמת ישראל
לאמר יארכו הימים ואבד
כל חזון לכן אמר אליהם
כה אמר אדני יהוה השבתי
את המשל הזה ולא ימשלו
אתו עוד בישראל כי אם
דבר אליהם קרבו הימים
ודבר כל חזון כי לא יהיה
עוד כל חזון שוא ומקסם
חלק בתוך בית ישראל
כי אני יהוה אדבר את
אשר אדבר דבר ויעשה
לא תמשך עוד כי בימיכם
בית המרי אדבר דבר
ועשיתיו נאם אדני יהוה

ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם הנה בית ישראל
אמרים החזון אשר הוא
חזה לימים רבים ולעתים
רחוקות הוא נבא לכן
אמר אליהם כה אמר אדני
יהוה לא תמשך עוד כל

דברי אשר אדבר דבר
ויעשה נאם אדני יהוה

ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם הנבא אל נביאי
ישראל הנבאים ואמרת
לנביאי מלבם שמעו דבר
יהוה כה אמר אדני יהוה
הוי על הנביאים הנבלים
אשר הלכים אחר רוחם
ולבלתי ראו כשעלים
בחרבות נביאיך ישראל
היו לא עליתם בפרצות
ותגדרו גדר על בית ישראל
לעמד במלחמה ביום
יהוה חזו שוא וקסם כזב
האמרים נאם יהוה ויהוה
לא שלחם ויחלו לקים
דבר הלוא מחזה שוא
חזיתם ומקסם כזב אמרתם
ואמרים נאם יהוה ואני
לא דברתי
לכן כה אמר אדני יהוה
יען דברכם שוא וחזיתם
כזב לכן הנני אליכם נאם
אדני יהוה והיתה ידי אל
הנביאים החזים שוא
והקסמים כזב בסוד עמי

לא יהיו ובכתב בית ישראל
לא יכתבו ואל אדמת ישראל
לא יבאו וידעתם כי אני
אדני יהוה׃ יען וביען
הטעו את עמי לאמר
שלום ואין שלום והוא
בנה חיץ והנם טחים אתו
תפל׃ אמר אל טחי תפל
ויפל היה גשם שוטף
ואתנה אבני אלגביש תפלנה
ורוח סערות תבקע׃ והנה
נפל הקיר הלוא יאמר
אליכם איה הטיח אשר
טחתם׃ לכן כה
אמר אדני יהוה ובקעתי
רוח סערות בחמתי וגשם
שטף באפי יהיה ואבני
אלגביש בחמה לכלה׃
והרסתי את הקיר אשר
טחתם תפל והגעתיהו אל
הארץ ונגלה יסדו ונפלה
וכליתם בתוכה וידעתם כי
אני יהוה׃ וכליתי את חמתי
בקיר ובטחים אתו תפל
ואמר לכם אין הקיר ואין
הטחים אתו׃ נביאי ישראל
הנבאים אל ירושלם
והחזים לה חזון שלם

ואין שלם נאם אדני יהוה׃
ואתה בן אדם שים פניך
אל בנות עמך המתנבאות
מלבהן והנבא עליהן׃
ואמרת כה אמר אדני
יהוה הוי למתפרות כסתות
על כל אצילי ידי ועשות
המספחות על ראש כל
קומה לצודד נפשות
הנפשות תצודדנה לעמי
ונפשות לכנה תחיינה׃
ותחללנה אתי אל עמי
בשעלי שערים ובפתותי
לחם להמית נפשות אשר
לא תמותנה ולחיות נפשות
אשר לא תחיינה בכזבכם
לעמי שמעי כזב׃
לכן כה אמר אדני יהוה
הנני אל כסתותיכנה אשר
אתנה מצדדות שם את
הנפשות לפרחות וקרעתי
אתם מעל זרועתיכם
ושלחתי את הנפשות
אשר אתם מצדדות את
נפשים לפרחת׃ וקרעתי
את מספחתיכם והצלתי
את עמי מידכן ולא יהיו עוד

בידכן למצודה וידעתן כי
אני יהוה׃ יען הכאות לב
צדיק שקר ואני לא
הכאבתיו ולחזק ידי רשע
לבלתי שוב מדרכו הרע
להחיתו׃ לכן שוא לא
תחזינה וקסם לא תקסמנה
עוד והצלתי את עמי
מידכן וידעתן כי אני יהוה׃
ויבוא אלי אנשים מזקני
ישראל וישבו לפני׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
בן אדם האנשים האלה
העלו גלוליהם על לבם
ומכשול עונם נתנו נכח
פניהם האדרש אדרש
להם׃ לכן דבר
אותם ואמרת אליהם כה
אמר אדני יהוה איש איש
מבית ישראל אשר
יעלה את גלוליו אל לבו
ומכשול עונו ישים נכח
פניו ובא אל הנביא אני
יהוה נעניתי לו בה בא ברב
גלוליו׃ למען תפש את
בית ישראל בלבם אשר
נזרו מעלי בגלוליהם כלם׃
לכן אמר אל בית

ישראל כה אמר אדני יהוה
שובו והשיבו מעל גלוליכם
ומעל כל תועבתיכם השיבו
פניכם׃ כי איש איש מבית
ישראל ומהגר אשר יגור
בישראל וינזר מאחרי ויעל
גלוליו אל לבו ומכשול
עונו ישים נכח פניו ובא
אל הנביא לדרש לו בי
אני יהוה נענה לו בי׃ ונתתי
פני באיש ההוא והשמתיהו
לאות ולמשלים והכרתיו
מתוך עמי וידעתם כי אני
יהוה׃ והנביא כי
יפתה ודבר דבר אני יהוה
פתיתי את הנביא ההוא
ונטיתי את ידי עליו
והשמדתיו מתוך עמי
ישראל׃ ונשאו עונם כעון
הדרש כעון הנביא יהיה׃
למען לא יתעו עוד בית
ישראל מאחרי ולא יטמאו
עוד בכל פשעיהם והיו לי
לעם ואני אהיה להם
לאלהים נאם אדני יהוה׃

ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
בן אדם ארץ כי תחטא לי
למעל מעל ונטיתי ידי
עליה ושברתי לה מטה לחם
והשלחתי בה רעב והכרתי
ממנה אדם ובהמה׃ והיו
שלשת האנשים האלה
בתוכה נח דנאל ואיוב
המה בצדקתם ינצלו
נפשם נאם אדני יהוה׃ לו
חיה רעה אעביר בארץ
ושכלתה והיתה שממה
מבלי עובר מפני החיה׃
שלשת האנשים האלה
בתוכה חי אני נאם אדני
יהוה אם בנים ואם בנות
יצילו המה לבדם ינצלו
והארץ תהיה שממה׃ או
חרב אביא על הארץ
ההיא ואמרתי חרב תעבר
בארץ והכרתי ממנה אדם
ובהמה׃ ושלשת האנשים
האלה בתוכה חי אני נאם
אדני יהוה לא יצילו בנים
ובנות כי הם לבדם ינצלו׃
או דבר אשלח אל הארץ
ההיא ושפכתי חמתי עליה
בדם להכרית ממנה אדם
ובהמה׃ ונח דנאל ואיוב
בתוכה חי אני נאם אדני
יהוה אם בן אם בת יצילו
המה בצדקתם יצילו נפשם׃

כי כה אמר אדני יהוה אף
כי ארבעת שפטי הרעים
חרב ורעב וחיה רעה ודבר
שלחתי אל ירושלם
להכרית ממנה אדם ובהמה׃
והנה נותרה בה פלטה
המוצאים בנים ובנות הנם
יוצאים אליכם וראיתם
את דרכם ואת עלילותם
ונחמתם על הרעה אשר
הבאתי על ירושלם את
כל אשר הבאתי עליה׃
ונחמו אתכם כי תראו את
דרכם ואת עלילותם
וידעתם כי לא חנם עשיתי
את כל אשר עשיתי בה
נאם אדני יהוה׃

ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
בן אדם מה יהיה עץ הגפן
מכל עץ הזמורה אשר
היה בעצי היער׃ היקח
ממנו עץ לעשות למלאכה
אם יקחו ממנו יתד לתלות
עליו כל כלי׃ הנה לאש

נתן לאכלה את שני קצותיו
אכלה האש ותוכו נחר היצלח
למלאכה הנה בהיותו תמים
לא יעשה למלאכה אף כי
אש אכלתהו ויחר ונעשה
עוד למלאכה׃ לכן
כה אמר אדני יהוה כאשר
עץ הגפן בעץ היער אשר
נתתיו לאש לאכלה כן נתתי
את ישבי ירושלם׃ ונתתי את
פני בהם מהאש יצאו והאש
תאכלם וידעתם כי אני יהוה
בשומי את פני בהם׃ ונתתי את
הארץ שממה יען מעלו
מעל נאם אדני יהוה׃

ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
בן אדם הודע את ירושלם
את תועבתיה׃ ואמרת כה
אמר אדני יהוה לירושלם
מכרתיך ומלדתיך מארץ
הכנעני אביך האמרי ואמך
חתית׃ ומולדותיך ביום
הולדת אתך לא כרת שרך
ובמים לא רחצת למשעי
והמלח לא המלחת והחתל
לא חתלת׃ לא חסה עליך
עין לעשות לך אחת

מאלה לחמלה עליך ותשלכי
אל פני השדה בגעל נפשך
ביום הלדת אתך׃ ואעבר
עליך ואראך מתבוססת
בדמיך ואמר לך בדמיך חיי
ואמר לך בדמיך חיי׃ רבבה
כצמח השדה נתתיך ותרבי
ותגדלי ותבאי בעדי עדיים
שדים נכנו ושערך צמח
ואת ערם ועריה׃ ואעבר עליך
ואראך והנה עתך עת דדים
ואפרש כנפי עליך ואכסה
ערותך ואשבע לך ואבוא
בברית אתך נאם אדני יהוה
ותהיי לי׃ וארחצך במים
ואשטף דמיך מעליך ואסכך
בשמן׃ ואלבישך רקמה
ואנעלך תחש ואחבשך
בשש ואכסך משי׃ ואעדך
עדי ואתנה צמידים על ידיך
ורביד על גרונך׃ ואתן נזם
על אפך ועגילים על אזניך
ועטרת תפארת בראשך׃
ותעדי זהב וכסף ומלבושך
ששי ומשי ורקמה סלת
ודבש ושמן אכלתי ותיפי
במאד מאד ותצלחי למלוכה׃
ויצא לך שם בגוים ביפיך כי

כליל הוא בהדרי אשר
שמתי עליך נאם אדני יהוה׃
ותבטחי ביפיך ותזני על שמך
ותשפכי את תזנותיך על כל
עובר לו יהי׃ ותקחי מבגדיך
ותעשי לך במות טלאות
ותזני עליהם לא באות ולא
יהיה׃ ותקחי כלי תפארתך
מזהבי ומכספי אשר נתתי
לך ותעשי לך צלמי זכר
ותזני בם׃ ותקחי את בגדי
רקמתך ותכסים ושמני
וקטרתי נתתי לפניהם׃
ולחמי אשר נתתי לך סלת
ושמן ודבש האכלתיך
ונתתיהו לפניהם לריח
ניחח ויהי נאם אדני יהוה׃
ותקחי את בניך ואת בנותיך
אשר ילדת לי ותזבחים להם
לאכול המעט מתזנותיך׃
ותשחטי את בני ותתנים
בהעביר אותם להם׃ ואת
כל תועבתיך ותזנתיך לא
זכרתי את ימי נעוריך בהיותך
ערם ועריה מתבוססת
בדמך היית׃ ויהי אחרי כל רעתך
אוי אוי לך נאם אדני יהוה׃
ותבני לך גב ותעשי לך רמה

בכל רחוב אל כל ראש דרך
בנית רמתך ותתעבי את יפיך
ותפשקי את רגליך לכל
עובר ותרבי את תזנותך ותזני
אל בני מצרים שכניך גדלי
בשר ותרבי את תזנתך
להכעיסני והנה נטיתי ידי
עליך ואגרע חקך ואתנך
בנפש שנאותיך בנות
פלשתים הנכלמות מדרכך
זמה ותזני אל בני אשור
מבלתי שבעתך ותזנים וגם
לא שבעת ותרבי את תזנותך
אל ארץ כנען כשדימה וגם
בזאת לא שבעת מה אמלה
לבתך נאם אדני יהוה
בעשותך את כל אלה מעשה
אשה זונה שלטת בבנותיך
גבך בראש כל דרך ורמתך
עשיתי בכל רחוב ולא הייתי
כזונה לקלס אתנן האשה
המנאפת תחת אישה תקח
את זרים לכל זנות יתנו
נדה ואת נתת את נדניך
לכל מאהביך ותשחדי אותם
לבוא אליך מסביב בתזנותיך
ויהי בך הפך מן הנשים
בתזנותיך ואחריך לא זונה

ובתתך אתנן ואתנן לא נתן
לך ותהי להפך לכן זונה
שמעי דבר יהוה

כה אמר אדני יהוה יען
השפך נחשתך ותגלה ערותך
בתזנותיך על מאהביך ועל כל
גלולי תועבותיך וכדמי בניך
אשר נתת להם לכן הנני
מקבץ את כל מאהביך אשר
ערבת עליהם ואת כל אשר
אהבת על כל אשר שנאת
וקבצתי אתם עליך מסביב
וגליתי ערותך אלהם וראו
את כל ערותך ושפטתיך
משפטי נאפות ושפכת דם
ונתתיך דם חמה וקנאה
ונתתי אותך בידם והרסו
גבך ונתצו רמתיך והפשיטו
אותך בגדיך ולקחו כלי
תפארתך והניחוך עירם
ועריה והעלו עליך קהל
ורגמו אותך באבן ובתקוך
בחרבותם ושרפו בתיך באש
ועשו בך שפטים לעיני
נשים רבות והשבתיך מזונה
וגם אתנן לא תתני עוד
והנחתי חמתי בך וסרה

קנאתי ממך ושקטתי ולא
אכעס עוד יען אשר לא
זכרתי את ימי נעוריך ותרגזי
לי בכל אלה וגם אני הא
דרכך בראש נתתי נאם אדני
יהוה ולא עשיתי את הזמה
על כל תועבתיך הנה כל
המשל עליך ימשל לאמר
כאמה בתה בת אמך את
געלת אישה ובניה ואחות
אחותך את אשר געלו
אנשיהן ובניהן אמכן חתית
ואביכן אמרי ואחותך
הגדולה שמרון היא ובנותיה
היושבת על שמאולך
ואחותך הקטנה ממך היושבת
מימינך סדם ובנותיה ולא
בדרכיהן הלכת ובתועבותיהן
עשיתי כמעט קט ותשחתי
מהן בכל דרכיך חי אני נאם
אדני יהוה אם עשתה סדם
אחותך היא ובנותיה כאשר
עשית את ובנותיך הנה זה
היה עון סדם אחותך גאון
שבעת לחם ושלות השקט
היה לה ולבנותיה ויד עני
ואביון לא החזיקה ותגבהינה
ותעשינה תועבה לפני

ואסיר אתהן כאשר ראיתי
ושמרון כחצי חטאתיך
לא חטאה ותרבי את תועבותיך
מהנה ותצדקי את אחותך
בכל תועבתיך אשר עשיתי
גם את שאי כלמתך אשר
פללת לאחותך בחטאתיך
אשר התעבת מהן תצדקנה
ממך וגם את בושי ושאי
כלמתך בצדקתך אחיותך
ושבתי את שביתהן את שבית
סדם ובנותיה ואת שבית שמרון
ובנותיה ושבית שביתיך
בתוכהנה למען תשאי כלמתך
ונכלמת מכל אשר עשית
בנחמך אתן ואחותיך סדם
ובנותיה תשבן לקדמתן
ושמרון ובנותיה תשבן
לקדמתן ואת ובנותיך תשבינה
לקדמתכן ולוא היתה סדם
אחותך לשמועה בפיך ביום
גאוניך בטרם תגלה רעתך
כמו עת חרפת בנות ארם וכל
סביבותיה בנות פלשתים
השאטות אותך מסביב את
זמתך ואת תועבותיך את
נשאתים נאם יהוה
כי כה אמר אדני יהוה

ועשית אותך כאשר עשית
אשר בזית אלה להפר ברית
וזכרתי אני את בריתי אותך
בימי נעוריך והקימותי לך
ברית עולם וזכרת את דרכיך
ונכלמת בקחתך את אחותיך
הגדלות ממך אל הקטנות
ממך ונתתי אתהן לך לבנות
ולא מבריתך והקימותי אני
את בריתי אתך וידעת כי אני
יהוה למען תזכרי ובשת
ולא יהיה לך עוד פתחון פה
מפני כלמתך בכפרי לך לכל
אשר עשית נאם אדני יהוה

ויהי דבר יהוה אלי לאמר בן
אדם חוד חידה ומשל משל
אל בית ישראל ואמרת כה
אמר אדני יהוה הנשר הגדול
גדול הכנפים ארך האבר
מלא הנוצה אשר לו הרקמה
בא אל הלבנון ויקח את
צמרת הארז את ראש יניקותיו
קטף ויביאהו אל ארץ כנען
בעיר רכלים שמו ויקח מזרע
הארץ ויתנהו בשדה זרע קח
על מים רבים צפצפה שמו
ויצמח ויהי לגפן סרחת שפלת

קומה לפנות דליותיו אליו
ושרשיו תחתיו יהיו ותהי
לגפן ותעש בדים ותשלח
פארות ויהי נשר אחד גדול
גדול כנפים ורב נוצה והנה
הגפן הזאת כפנה שרשיה
עליו ודליותיו שלחה לו
להשקות אותה מערגות
מטעה אל שדה טוב אל מים
רבים היא שתולה לעשות
ענף ולשאת פרי להיות לגפן
אדרת אמר כה אמר אדני
יהוה תצלח הלוא את שרשיה
ינתק ואת פריה יקוסס ויבש
כל טרפי צמחה תיבש ולא
בזרע גדולה ובעם רב
למשאות אותה משרשיה
והנה שתולה התצלח הלא
כגעת בה רוח הקדים תיבש
יבש על ערגת צמחה תיבש

ויהי דבר יהוה אלי לאמר
אמר נא לבית המרי הלא
ידעתם מה אלה אמר הנה
בא מלך בבל ירושלם ויקח
את מלכה ואת שריה ויבא
אותם אליו בבלה ויקח
מזרע המלוכה ויכרת אתו

והנה נתן ידו ב ועתה הנה המלך ובזה אלה
ינקותיו ב וחד מראש ילדי ינקותיו

כל צפור כל כנף ב ... ושכנו תחתיו
וכל אתנח וסוף פסוק דכות

ואל אשה ב בנדת טמאתה ואל אשה נדה

ברית ויבא אתו באלה ואת אילי
הארץ לקח להיות ממלכה
שפלה לבלתי התנשא לשמר
את בריתו לעמדה וימרד בו
לשלח מלאכיו מצרים לתת
לו סוסים ועם רב היצלח הימלט
העשה אלה והפר ברית
ונמלט חי אני נאם אדני
יהוה אם לא במקום המלך
הממליך אתו אשר בזה את
אלתו ואשר הפר את בריתו אתו
בתוך בבל ימות ולא בחיל
גדול ובקהל רב יעשה אותו
פרעה במלחמה בשפך סללה
ובבנות דיק להכרית נפשות
רבות ובזה אלה להפר ברית
והנה נתן ידו וכל אלה עשה
לא ימלט לכן כה
אמר אדני יהוה חי אני אם
לא אלתי אשר בזה ובריתי
אשר הפיר ונתתיו בראשו
ופרשתי עליו רשתי ונתפש
במצודתי והביאותיהו בבלה
ונשפטתי אתו שם מעלו
אשר מעל בי ואת כל מברחו
בכל אגפיו בחרב יפלו
והנשארים לכל רוח יפרשו
וידעתם כי אני יהוה דברתי

כה אמר אדני יהוה ולקחתי
אני מצמרת הארז הרמה
ונתתי מראש ינקותיו רך
אקטף ושתלתי אני על הר
גבה ותלול בהר מרום ישראל
אשתלנו ונשא ענף ועשה
פרי והיה לארז אדיר ושכנו
תחתיו כל צפור כל כנף
בצל דליותיו תשכנה וידעו
כל עצי השדה כי אני יהוה
השפלתי עץ גבה הגבהתי
עץ שפל הובשתי עץ לח
והפרחתי עץ יבש אני יהוה
דברתי ועשיתי:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
מה לכם אתם משלים את
המשל הזה על אדמת
ישראל לאמר אבות יאכלו
בסר ושני הבנים תקהינה
חי אני נאם אדני יהוה אם
יהיה לכם עוד משל המשל
הזה בישראל הן כל הנפשות
לי הנה כנפש האב וכנפש
הבן לי הנה הנפש החטאת
היא תמות ואיש כי יהיה
צדיק ועשה משפט וצדקה
אל ההרים לא אכל ועיניו

לא נשא אל גלולי בית
ישראל ואת אשת רעהו לא
טמא ואל אשה נדה לא
יקרב ואיש לא יונה חבלתו
חוב ישיב גזלה לא יגזל
לחמו לרעב יתן ועירם
יכסה בגד בנשך לא יתן
ותרבית לא יקח מעול ישיב
ידו משפט אמת יעשה
בין איש לאיש בחקותי
יהלך ומשפטי שמר לעשות
אמת צדיק הוא חיה יחיה
נאם אדני יהוה והוליד
בן פריץ שפך דם ועשה
אח מאחד מאלה והוא את
כל אלה לא עשה כי גם
אל ההרים אכל ואת אשת
רעהו טמא עני ואביון הונה
גזלות גזל חבל לא ישיב
ואל הגלולים נשא עיניו
תועבה עשה בנשך נתן
ותרבית לקח וחי לא יחיה
את כל התועבות האלה
עשה מות יומת דמיו בו
יהיה והנה הוליד בן וירא
את כל חטאת אביו אשר
עשה ויראה ולא יעשה
כהן על ההרים לא אכל

הפיר ב ובריתי אשר הפיר יהוה הפיר
עצת איש

יהלך ג בחקותי ...

על ההרים ב בסיפ לא אכל ...

לקח ב̇ קמ̇ יקח̇ את בכורי לקח נשך ותרבית ל
כפרים ד̇ חס עליו יחדו בתוך כפרים אחד ס

ויתנהו ד̇ ג חס וחד מל בסוגר ויעשו ארון אחד
ויתיכו את הכסף התיכו עבדיך ס

כל לשון קינה על בר מ̇ ז̇ ג̇ ויקונן דוד אל
אבנר ואתה שא קינה ונשאו עליך דכ ס

ועיניו לא נשא אל גלולי בית
ישראל את אשת רעהו לא
טמא׃ ואיש לא הונה חבל
לא חבל וגזלה לא גזל לחמו
לרעב נתן ועירום כסה בגד׃
מעני השיב ידו נשך ותרבית
לא לקח משפטי עשה
בחקותי הלך הוא לא ימות
בעון אביו חיה יחיה׃ אביו כי
עשק עשק גזל גזל אח
ואשר לא טוב עשה בתוך
עמיו והנה מת בעונו׃ ואמרתם
מדע לא נשא הבן בעון האב
והבן משפט וצדקה עשה
את כל חקותי שמר ויעשה
אתם חיה יחיה׃ הנפש
החטאת היא תמות בן לא
ישא בעון האב ואב לא
ישא בעון הבן צדקת
הצדיק עליו תהיה ורשעת
רשע עליו תהיה׃
והרשע כי ישוב מכל
חטאתו אשר עשה ושמר
את כל חקותי ועשה משפט
וצדקה חיה יחיה לא ימות׃
כל פשעיו אשר עשה לא
יזכרו לו בצדקתו אשר
עשה יחיה׃ החפץ אחפץ

מות רשע נאם אדני יהוה
הלוא בשובו מדרכיו וחיה׃
ובשוב צדיק מצדקתו
ועשה עול ככל התועבות
אשר עשה הרשע יעשה
וחי כל צדקתו אשר עשה
לא תזכרנה במעלו אשר
מעל ובחטאתו אשר חטא
בם ימות׃ ואמרתם לא יתכן
דרך אדני שמעו נא בית
ישראל הדרכי לא יתכן
הלא דרכיכם לא יתכנו׃
בשוב צדיק מצדקתו
ועשה עול ומת עליהם
בעולו אשר עשה ימות׃
ובשוב רשע מרשעתו
אשר עשה ויעש משפט
וצדקה הוא את נפשו יחיה׃
ויראה וישוב מכל פשעיו
אשר עשה חיו יחיה לא
ימות׃ ואמרו בית ישראל לא
יתכן דרך אדני הדרכי לא
יתכנו בית ישראל הלא
דרכיכם לא יתכן׃ לכן איש
כדרכיו אשפט אתכם
בית ישראל נאם אדני יהוה
שובו והשיבו מכל פשעיכם
ולא יהיה לכם למכשול

עון׃ השליכו מעליכם את
כל פשעיכם אשר פשעתם
בם ועשו לכם לב חדש ורוח
חדשה ולמה תמתו בית
ישראל׃ כי לא אחפץ במות
המת נאם אדני יהוה והשיבו
וחיו׃
ואתה שא קינה אל נשיאי
ישראל׃ ואמרת מה אמך
לביא בין אריות רבצה בתוך
כפרים רבתה גוריה׃ ותעל
אחד מגריה כפיר היה וילמד
לטרף טרף אדם אכל׃
וישמעו אליו גוים בשחתם
נתפש ויבאהו בחחים אל
ארץ מצרים׃ ותרא כי נוחלה
אבדה תקותה ותקח אחד
מגריה כפיר שמתהו׃ ויתהלך
בתוך אריות כפיר היה
וילמד לטרף טרף אדם אכל׃
וידע אלמנותיו ועריהם
החריב ותשם ארץ ומלאה
מקול שאגתו׃ ויתנו עליו
גוים סביב ממדינות ויפרשו
עליו רשתם בשחתם נתפש׃
ויתנהו בסוגר בחחים ויבאהו
אל מלך בבל יבאהו במצדות
למען לא ישמע קולו עוד

הלא ה̇ חד בסיפ̇ אמרו אליך בגתבה וידעתם הלא דרכיכם
וחביריו ...

גוריה של̇ ס מגריה חס ס

172

אלהרי ישראל׃
אמך כגפן בדמך על מים
שתולה פריה וענפה היתה
ממים רבים׃ ויהיו לה מטות
עז אל שבטי משלים ותגבה
קומתו על בין עבתים וירא
בגבהו ברב דליתיו׃ ותתש
בחמה לארץ השלכה ורוח
הקדים הוביש פריה התפרקו
ויבשו מטה עזה אש אכלתהו׃
ועתה שתולה במדבר בארץ
ציה וצמא׃ ותצא אש ממטה
בדיה פריה אכלה ולא היה
בה מטה עז שבט למשול
קינה היא ותהי לקינה׃

ויהי בשנה השביעית בחמשי
בעשור לחדש באו אנשים
מזקני ישראל לדרש את
יהוה וישבו לפני׃
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר׃ בן אדם דבר את
זקני ישראל ואמרת אלהם
כה אמר אדני יהוה הלדרש
אתי אתם באים חי אני אם
אדרש לכם נאם אדני יהוה׃
התשפט אתם התשפוט בן
אדם את תועבת אבותם

הודיעם׃ ואמרת אליהם כה
אמר אדני יהוה ביום בחרי
בישראל ואשא ידי לזרע
בית יעקב ואודע להם
בארץ מצרים ואשא ידי להם
לאמר אני יהוה אלהיכם׃
ביום ההוא נשאתי ידי להם
להוציאם מארץ מצרים
אל ארץ אשר תרתי להם
זבת חלב ודבש צבי היא
לכל הארצות׃ ואמר אלהם
איש שקוצי עיניו השליכו
ובגלולי מצרים אל תטמאו
אני יהוה אלהיכם׃ וימרו
בי ולא אבו לשמע אלי איש
את שקוצי עיניהם לא
השליכו ואת גלולי מצרים
לא עזבו ואמר לשפך חמתי
עליהם לכלות אפי בהם
בתוך ארץ מצרים׃ ואעש
למען שמי לבלתי החל
לעיני הגוים אשר המה
בתוכם אשר נודעתי אליהם
לעיניהם להוציאם מארץ
מצרים׃ ואוציאם מארץ מצרים
ואבאם אל המדבר׃ ואתן להם את
חקותי ואת משפטי הודעתי אותם
אשר יעשה אותם האדם

וחי בהם׃ וגם את שבתותי נתתי
להם להיות לאות ביני
וביניהם לדעת כי אני יהוה
מקדשם׃ וימרו בי בית
ישראל במדבר בחקותי
לא הלכו ואת משפטי מאסו
אשר יעשה אתם האדם
וחי בהם ואת שבתתי חללו
מאד ואמר לשפך חמתי
עליהם במדבר לכלותם׃
ואעשה למען שמי לבלתי
החל לעיני הגוים אשר
הוצאתים לעיניהם׃ וגם
אני נשאתי ידי להם במדבר
לבלתי הביא אותם אל
הארץ אשר נתתי זבת
חלב ודבש צבי היא לכל
הארצות׃ יען במשפטי
מאסו ואת חקותי לא הלכו
בהם ואת שבתותי חללו
כי אחרי גלוליהם לבם הלך׃
ותחס עיני עליהם משחתם
ולא עשיתי אותם כלה
במדבר׃ ואמר אל בניהם
במדבר בחוקי אבותיכם
אל תלכו ואת משפטיהם
אל תשמרו ובגלוליהם אל
תטמאו׃ אני יהוה אלהיכם

לכו ג ותאמר להר ההוא לכו נא נלכה נא עד חירה
אני יהוה אלהיכם ס

את שבתותי ב בסיפ וגם את שבתותי נתתי להם ויחמדו בי חבנים ס וכל אוריתא דכותהון ברמז חד איש
אמו ואביו תיראו ואת שבתתי ס נפוצתם ג לכן אמר והוצאתי בריח ס לכן נפוצותם כל והוצאתי נפוצתם
בריח נפצתם כת ס

בחקותי לכו ואת משפטי
שמרו ועשו אותם ואת
שבתותי קדשו והיו לאות
ביני וביניכם לדעת כי אני
יהוה אלהיכם וימרו בי
הבנים בחקותי לא הלכו
ואת משפטי לא שמרו
לעשות אותם אשר יעשה
אותם האדם וחי בהם את
שבתותי חללו ואמר לשפך
חמתי עליהם לכלות אפי בם
במדבר והשבתי את ידי
ואעש למען שמי לבלתי
החל לעיני הגוים אשר
הוצאתי אותם לעיניהם וגם
אני נשאתי את ידי להם
במדבר להפיץ אתם בגוים
ולזרות אותם בארצות יען
משפטי לא עשו וחקותי
מאסו ואת שבתותי חללו
ואחרי גלולי אבותם היו
עיניהם וגם אני נתתי להם
חקים לא טובים ומשפטים
לא יחיו בהם ואטמא אותם
במתנותם בהעביר כל פטר
רחם למען אשמם למען
אשר ידעו אשר אני יהוה
לכן דבר אל בית ישראל

בן אדם ואמרת אליהם כה
אמר אדני יהוה עוד זאת
גדפו אותי אבותיכם במעלם
בי מעל ואביאם אל הארץ
אשר נשאתי את ידי לתת
אותה להם ויראו כל גבעה
רמה וכל עץ עבות ויזבחו
שם את זבחיהם ויתנו שם
כעס קרבנם וישימו שם
ריח ניחוחיהם ויסיכו שם
את נסכיהם ואמר אלהם
מה הבמה אשר אתם הבאים
שם ויקרא שמה במה עד
היום הזה
לכן אמר אל בית ישראל
כה אמר אדני יהוה הבדרך
אבותיכם אתם נטמאים
ואחרי שקוציהם אתם זנים
ובשאת מתנתיכם בהעביר
בניכם באש אתם נטמאים
לכל גלוליכם עד היום
ואני אדרש לכם בית
ישראל חי אני נאם אדני
יהוה אם אדרש לכם
והעלה על רוחכם היו לא
תהיה אשר אתם אמרים
נהיה כגוים כמשפחות
הארצות לשרת עץ ואבן

חי אני נאם אדני יהוה אם
לא ביד חזקה ובזרוע
נטויה ובחמה שפוכה אמלוך
עליכם והוצאתי אתכם
מן העמים וקבצתי אתכם
מן הארצות אשר נפוצתם
בם ביד חזקה ובזרוע נטויה
ובחמה שפוכה והבאתי
אתכם אל מדבר העמים
ונשפטתי אתכם שם פנים
אל פנים כאשר נשפטתי
את אבותיכם במדבר ארץ
מצרים כן אשפט אתכם
נאם אדני יהוה והעברתי
אתכם תחת השבט והבאתי
אתכם במסרת הברית
וברותי מכם המרדים
והפושעים בי מארץ
מגוריהם אוציא אותם ואל
אדמת ישראל לא יבוא
וידעתם כי אני יהוה ואתם
בית ישראל כה אמר אדני
יהוה איש גלוליו לכו עבדו
ואחר אם אינכם שמעים
אלי ואת שם קדשי לא
תחללו עוד במתנותיכם
ובגלוליכם כי בהר קדשי
בהר מרום ישראל נאם אדני

כגוים ג אשר יהודה מאבא ויתרו של נהיה
כגוים ס

ונלעז ה והכיתם כל עיר והעריב יחרבו וגו
שמים ואביאם חנני מינות בך ס

הבאים של ב כה יעשו לכל ישראל ואמר
אלהם ס

יהוה שם יעבדני כל בית
ישראל כלה בארץ שם
ארצם ושם אדרוש את
תרומתיכם ואת ראשית
משאותיכם בכל קדשיכם
בריח ניחח ארצה אתכם
בהוציאי אתכם מן העמים
וקבצתי אתכם מן הארצות
אשר נפצתם בם ונקדשתי
בכם לעיני הגוים: וידעתם
כי אני יהוה בהביאי אתכם
אל אדמת ישראל אל הארץ
אשר נשאתי את ידי לתת
אותה לאבותיכם: וזכרתם
שם את דרכיכם ואת כל
עלילותיכם אשר נטמאתם
בם ונקטתם בפניכם בכל
רעותיכם אשר עשיתם
וידעתם כי אני יהוה בעשותי
אתכם למען שמי לא
כדרכיכם הרעים וכעלילותיכם
הנשחתות בית ישראל נאם
אדני יהוה:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם שים פניך דרך
תימנה והטף אל דרום
והנבא אל יער השדה נגב
ואמרת ליער הנגב שמע

דבר יהוה כה אמר אדני
יהוה הנני מצית בך אש
ואכלה בך כל עץ לח וכל
עץ יבש לא תכבה להבת
שלהבת ונצרבו בה כל פנים
מנגב צפונה: וראו כל בשר
כי אני יהוה בערתיה לא
תכבה: ואמר אהה אדני
יהוה המה אמרים לי הלא
ממשל משלים הוא:

ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם שים פניך אל ירושלם
והטף אל מקדשים והנבא
אל אדמת ישראל: ואמרת
לאדמת ישראל כה אמר
יהוה הנני אליך והוצאתי
חרבי מתערה והכרתי ממך
צדיק ורשע: יען אשר
הכרתי ממך צדיק ורשע
לכן תצא חרבי מתערה אל
כל בשר מנגב צפון: וידעו
כל בשר כי אני יהוה הוצאתי
חרבי מתערה לא תשוב
עוד: ואתה בן אדם
האנח בשברון מתנים
ובמרירות תאנח לעיניהם
והיה כי יאמרו אליך על מה

אתה נאנח ואמרת אל
שמועה כי באה ונמס כל
לב ורפו כל ידים וכהתה כל
רוח וכל ברכים תלכנה מים
הנה באה ונהיתה נאם אדני
יהוה:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם הנבא ואמרת כה
אמר אדני אמר חרב חרב
הוחדה וגם מרוטה: למען
טבח טבח הוחדה למען
היה לה ברק מרטה או
נשיש שבט בני מאסת כל
עץ: ויתן אתה למרטה
לתפש בכף היא הוחדה חרב
והיא מרטה לתת אותה
ביד הורג: זעק והילל בן
אדם כי היא היתה בעמי
היא בכל נשיאי ישראל
מגורי אל חרב היו את עמי
לכן ספק אל ירך: כי בחן
ומה אם גם שבט מאסת
לא יהיה נאם אדני יהוה:

ואתה בן אדם הנבא והך
כף אל כף ותכפל חרב
שלישתה חרב חללים היא
חרב חלל הגדול החדרת להם

והרבה ב̇ למען למוג לב כי עד יהוה חחסד ◦ ויד ג̇ ימין תפוין ברי ... ◦

ב̇ חל א̇ בלש̇ אל איש ... ולהשמאל השימי השמאילי ◦ ושאר אלף כתב ◦

השב ב̇ חד ראש פסוק וחד סוף פסוק ... ואין אמר השב השב אל תערה ◦

למען למוג לב והרבה המכשלים
על כל שעריהם נתתי אבחת
חרב אח עשויה לברק
מעטה לטבח התאחדי
הימני השימי השמאילי אנה
פניך מעדות וגם אני אכה
כפי אל כפי והנחתי חמתי
אני יהוה דברתי

ויהי דבר יהוה אלי לאמר
ואתה בן אדם שים לך שנים
דרכים לבוא חרב מלך בבל
מארץ אחד יצאו שניהם
ויד ברא בראש דרך עיר
ברא דרך תשים לבוא חרב
את רבת בני עמון ואת יהודה
בירושלם בצורה כי עמד
מלך בבל אל אם הדרך
בראש שני הדרכים לקסם
קסם קלקל בחצים שאל
בתרפים ראה בכבד בימינו
היה הקסם ירושלם לשום
כרים לפתח פה ברצח להרים
קול בתרועה לשום כרים
על שערים לשפך סללה
לבנות דיק והיה להם
כקסום שוא בעיניהם
שבעי שבעות להם והוא

מזכיר עון להתפש
לכן כה אמר אדני
יהוה יען הזכרכם עונכם
בהגלות פשעיכם להראות
חטאותיכם בכל עלילותיכם
יען הזכרכם בכף תתפשו

ואתה חלל רשע נשיא
ישראל אשר בא יומו
בעת עון קץ
כה אמר אדני יהוה
הסיר המצנפת והרים
העטרה זאת לא זאת
השפלה הגבה והגבה
השפיל עוה עוה עוה
אשימנה גם זאת לא היה
עד בא אשר לו המשפט
ונתתיו
ואתה בן אדם הנבא ואמרת
כה אמר אדני יהוה אל
בני עמון ואל חרפתם ואמרת
חרב חרב פתוחה לטבח
מרוטה להכיל למען ברק
בחזות לך שוא בקסם לך
כזב לתת אותך אל צוארי
חללי רשעים אשר בא
יומם בעת עון קץ השב
אל תערה במקום אשר

נבראת בארץ מכרותיך
אשפט אתך ושפכתי עליך
זעמי באש עברתי אפיח
עליך ונתתיך ביד אנשים
בערים חרשי משחית
לאש תהיה לאכלה דמך
יהיה בתוך הארץ לא
תזכרי כי אני יהוה דברתי

ויהי דבר יהוה אלי לאמר
ואתה בן אדם התשפט
התשפט את עיר הדמים
והודעתה את כל תועבותיה
ואמרת כה אמר אדני יהוה
עיר שפכת דם בתוכה לבוא
עתה ועשתה גלולים עליה
לטמאה בדמך אשר
שפכת אשמת ובגלוליך
אשר עשית טמאת
ותקריבי ימיך ותבוא עד
שנותיך על כן נתתיך חרפה
לגוים וקלסה לכל הארצות
הקרבות והרחקות ממך
יתקלסו בך טמאת השם
רבת המהומה הנה נשיאי
ישראל איש לזרעו היו
בך למען שפך דם אב
ואם הקלו בך לגר עשו

קלקל ב̇ קלקל בחצים וחוא לא פניו קלקל ◦ ברצח ב̇ לפתח פה ברצח בעצמותי ◦

כל לשון צואר צוארו על קרי בר מן חד לחת צוארי אל צוארי ◦

בערים ב̇ בחרין לשנין ביד אנשים בערים בינו בערים בער ◦

ליחות ולקחת ב׳ דגש ולקחת בידך עשרה
נשך ותרבית ליחות

לעיני גוים ב׳ ונחלת בך והתגדלתי והתקדשתי
ואל ההרים לית כותה וחד ואקרא חרב על הארץ
ואל ההרים

בנעוריהן לית כותה וחד אשר בנינו כנטעים
מגדלים בנעוריהם

בעשק בתוכך יתום ואלמנה
הונו בך׃ קדשי בזית ואת
שבתתי חללת׃ אנשי רכיל
היו בך למען שפך דם ואל
ההרים אכלו בך זמה עשו
בתוכך׃ ערות אב גלה בך
טמאת הנדה ענו בך׃ ואיש
את אשת רעהו עשה
תועבה ואיש את כלתו
טמא בזמה ואיש את
אחתו בת אביו ענה בך׃
שחד לקחו בך למען שפך
דם נשך ותרבית לקחת
ותבצעי רעיך בעשק ואתי
שכחת נאם אדני יהוה׃
והנה הכיתי כפי אל בצעך
אשר עשית ועל דמך
אשר היו בתוכך׃ היעמד
לבך אם תחזקנה ידיך
לימים אשר אני עשה
אותך אני יהוה דברתי
ועשיתי׃ והפיצותי אותך
בגוים וזריתיך בארצות
והתמתי טמאתך ממך׃
ונחלת בך לעיני גוים
וידעת כי אני יהוה׃

ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
בן אדם היו לי בית ישראל
לסוג כלם נחשת ובדיל
וברזל ועופרת בתוך כור
סגים כסף היו׃
לכן כה אמר אדני
יהוה יען היות כלכם לסגים
לכן הנני קבץ אתכם אל
תוך ירושלם׃ קבצת כסף
ונחשת וברזל ועופרת ובדיל
אל תוך כור לפחת עליו
אש להנתיך כן אקבץ
באפי ובחמתי והנחתי
והתכתי אתכם׃ וכנסתי
אתכם ונפחתי עליכם
באש עברתי ונתכתם בתוכה׃
כהתוך כסף בתוך כור כן
תתכו בתוכה וידעתם כי
אני יהוה שפכתי חמתי
עליכם׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
בן אדם אמר לה את ארץ
לא מטהרה היא לא גשמה
ביום זעם׃ קשר נביאיה
בתוכה כארי שואג טרף
טרף נפש אכלו חסן ויקר
יקחו אלמנותיה הרבו
בתוכה׃ כהניה חמסו תורתי
ויחללו קדשי בין קדש
לחל לא הבדילו ובין הטמא
לטהור לא הודיעו
ומשבתותי העלימו עיניהם
ואחל בתוכם׃ שריה בקרבה
כזאבים טרפי טרף לשפך
דם לאבד נפשות למען
בצע בצע׃ ונביאיה טחו
להם תפל חזים שוא וקסמים
להם כזב אמרים כה אמר
אדני יהוה ויהוה לא דבר׃
עם הארץ עשקו עשק
וגזלו גזל ועני ואביון הונו
ואת הגר עשקו בלא
משפט׃ ואבקש מהם איש
גדר גדר ועמד בפרץ לפני
בעד הארץ לבלתי שחתה
ולא מצאתי׃ ואשפך
עליהם זעמי באש עברתי
כליתים דרכם בראשם
נתתי נאם אדני יהוה׃

ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
בן אדם שתים נשים בנות
אם אחת היו׃ ותזנינה במצרים
בנעוריהן זנו שמה מעכו
שדיהן ושם עשו דדי
בתוליהן׃ ושמותן אהלה
הגדולה ואהליבה אחותה

ויקר ב׳ זמיג קשר נביאיה להודיע חיותה
וכל לשון ארמית דכותה

טרף ד׳ חס קשר נביאיה כארי טרף בדי בצו
על פיהר טרף נפש באפו

ועני ואביון ב׳ עם הארץ כל ענמותי האמרינה

לנשים ב׳ דגש והיה שם לנשים אל תתנו לנשים
בראשיהם ב׳ ויחגרו שקים במתניהם חגורי אזור

למראה ב׳ ולא למראה עיניו ותעגב עליהם

קובע וקובע ב׳ וילבש שאול את דוד צנה ומגן
יסירו ב׳ ...

ותהיינה לי ותלדנה בנים ובנות
ושמותן שמרון אהלה
וירושלם אהליבה ותזן
אהלה תחתי ותעגב על
מאהביה אל אשור קרובים
לבשי תכלת פחות וסגנים
בחורי חמד כלם פרשים רכבי
סוסים ותתן תזנותיה עליהם
מבחר בני אשור כלם ובכל
אשר עגבה בכל גלוליהם
נטמאה ואת תזנותיה
ממצרים לא עזבה כי אותה
שכבו בנעוריה והמה עשו
דדי בתוליה וישפכו תזנותם
עליה לכן נתתיה ביד מאהביה
ביד בני אשור אשר עגבה
עליהם המה גלו ערותה
בניה ובנותיה לקחו ואותה
בחרב הרגו ותהי שם לנשים
ושפוטים עשו בה

ותרא אחותה אהליבה
ותשחת עגבתה ממנה ואת
תזנותיה מזנוני אחותה אל
בני אשור עגבה פחות וסגנים
קרבים לבשי מכלול פרשים
רכבי סוסים בחורי חמד כלם
וארא כי נטמאה דרך אחד
לשתיהן ותוסף אל תזנותיה

ותרא אנשי מחקה על הקיר
צלמי כשדיים חקקים בששר
חגורי אזור במתניהם סרוחי
טבולים בראשיהם מראה
שלישים כלם דמות בני בבל
כשדים ארץ מולדתם
ותעגב עליהם למראה עיניה
ותשלח מלאכים אליהם
כשדימה ויבאו אליה בני
בבל למשכב דדים ויטמאו
אותה בתזנותם ותטמא בם
ותקע נפשה מהם ותגל
תזנותיה ותגל את ערותה
ותקע נפשי מעליה כאשר
נקעה נפשי מעל אחותה
ותרבה את תזנותיה לזכר
את ימי נעוריה אשר זנתה
בארץ מצרים ותעגבה על
פלגשיהם אשר בשר
חמורים בשרם וזרמת סוסים
זרמתם ותפקדי את זמת
נעוריך בעשות ממצרים
דדיך למען שדי נעוריך

לכן אהליבה כה
אמר אדני יהוה הנני מעיר
את מאהביך עליך את
אשר נקעה נפשך מהם
והבאתים עליך מסביב בני

בבל וכל כשדים פקוד ושוע
וקוע כל בני אשור אותם
בחורי חמד פחות וסגנים
כלם שלשים וקרואים
רכבי סוסים כלם ובאו עליך
הצן רכב וגלגל ובקהל
עמים צנה ומגן וקובע
ישימו עליך סביב ונתתי
לפניהם משפט ושפטוך
במשפטיהם ונתתי קנאתי
בך ועשו אותך בחמה אפך
ואזניך יסירו ואחריתך
בחרב תפול המה בניך
ובנותיך יקחו ואחריתך
תאכל באש והפשיטוך
את בגדיך ולקחו כלי
תפארתך והשבתי זמתך
ממך ואת זנותך מארץ
מצרים ולא תשאי עיניך
אליהם ומצרים לא תזכרי
עוד

כי כה אמר אדני יהוה הנני
נתנך ביד אשר שנאת ביד
אשר נקעה נפשך מהם
ועשו אותך בשנאה ולקחו
כל יגיעך ועזבוך עירם
ועריה ונגלה ערות זנוניך
וזמתך ותזנותיך עשה אלה

לך בזנותך אחרי גוים על
אשר נטמאת בגלוליהם׃
בדרך אחותך הלכת ונתתי
כוסה בידך׃ כה אמר
אדני יהוה כוס אחותך תשתי
העמקה והרחבה תהיה
לצחק וללעג מרבה להכיל
שכרון ויגון תמלאי כוס
שמה ושממה כוס אחותך
שמרון׃ ושתית אותה ומצית
ואת חרשיה תגרמי ושדיך
תנתקי כי אני דברתי נאם
אדני יהוה׃
לכן כה אמר אדני יהוה
יען שכחת אותי ותשליכי
אותי אחרי גוך וגם את שאי
זמתך ואת תזנותיך׃
ויאמר יהוה אלי בן
אדם התשפוט את אהלה
ואת אהליבה והגד להן
את תועבותיהן׃ כי נאפו ודם
בידיהן ואת גלוליהן נאפו
וגם את בניהן אשר ילדו
לי העבירו להם לאכלה׃
עוד זאת עשו לי טמאו
את מקדשי ביום ההוא
ואת שבתותי חללו׃ ובשחטם
את בניהם לגלוליהם ויבאו

אל מקדשי ביום ההוא לחללו
והנה כה עשו בתוך ביתי׃
ואף כי תשלחנה לאנשים
באים ממרחק אשר מלאך
שלוח אליהם והנה באו
לאשר רחצת כחלת עיניך
ועדית עדי׃ וישבת על
מטה כבודה ושלחן ערוך
לפניה וקטרתי ושמני שמת
עליה׃ וקול המון שלו בה
ואל אנשים מרב אדם
מובאים סובאים ממדבר
ויתנו צמידים אל ידיהן
ועטרת תפארת על ראשיהן׃
ואמר לבלה נאופים עתה
יזנה תזנותה והיא׃ ויבוא
אליה כבוא אל אשה זונה
כן באו אל אהלה ואל
אהליבה אשת הזמה׃
ואנשים צדיקם המה
ישפטו אותהם משפט
נאפות ומשפט שפכות דם
כי נאפת הנה ודם בידיהן׃
כי כה אמר אדני יהוה
העלה עליהם קהל ונתן
אתהן לזעוה ולבז׃ ורגמו
עליהן אבן קהל וברא אותהן
בחרבותם בניהם ובנותיהם

יהרגו ובתיהן באש ישרפו׃
והשבתי זמה מן הארץ ונוסרו
כל הנשים ולא תעשינה
כזמתכנה׃ ונתנו זמתכנה
עליכן וחטאי גלוליכן
תשאינה וידעתם כי אני
אדני יהוה׃
ויהי דבר יהוה אלי בשנה
התשיעית בחדש העשירי
בעשור לחדש לאמר׃ בן
אדם כתוב לך את שם היום
את עצם היום הזה סמך
מלך בבל אל ירושלם בעצם
היום הזה׃ ומשל אל בית
המרי משל ואמרת אליהם
כה אמר אדני יהוה שפת
הסיר שפת וגם יצק בו מים׃
אסף נתחיה אליה כל נתח
טוב ירך וכתף מבחר עצמים
מלא׃ מבחר הצאן לקוח וגם
דור העצמים תחתיה רתח
רתחיה גם בשלו עצמיה
בתוכה׃ לכן כה
אמר אדני יהוה אוי עיר
הדמים סיר אשר חלאתה
בה וחלאתה לא יצאה ממנה
לנתחיה לנתחיה הוציאה
לא נפל עליה גורל׃ כי דמה

בתוכה היה על צחיח סלע
שמתהו לא שפכתהו על
הארץ לכסות עליו עפר
להעלות חמה לנקם נקם נתתי
את דמה על צחיח סלע לבלתי
הכסות

לכן כה אמר אדני יהוה אוי
עיר הדמים גם אני אגדיל
המדורה הרבה העצים
הדלק האש התם הבשר
והרקח המרקחה והעצמות
יחרו והעמידה על גחליה
רקה למען תחם וחרה
נחשתה ונתכה בתוכה
טמאתה תתם חלאתה
תאנים הלאת ולא תצא
ממנה רבת חלאתה באש
חלאתה בטמאתך זמה
יען טהרתיך ולא טהרת
מטמאתך לא תטהרי עוד
עד הניחי את חמתי בך אני
יהוה דברתי באה ועשיתי
לא אפרע ולא אחוס ולא
אנחם כדרכיך וכעלילותיך
שפטוך נאם אדני יהוה

ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם הנני לקח ממך את
מחמד עיניך במגפה ולא
תספד ולא תבכה ולוא
תבוא דמעתך האנק דם
מתים אבל לא תעשה
פארך חבוש עליך ונעליך
תשים ברגליך ולא תעטה
על שפם ולחם אנשים
לא תאכל ואדבר אל העם
בבקר ותמת אשתי בערב
ואעש בבקר כאשר צויתי
ויאמרו אלי העם הלא
תגיד לנו מה אלה לנו כי
אתה עשה ואמר אליהם
דבר יהוה היה אלי לאמר
אמר לבית ישראל כה
אמר אדני יהוה הנני
מחלל את מקדשי גאון
עזכם מחמד עיניכם
ומחמל נפשכם ובניכם
ובנותיכם אשר עזבתם
בחרב יפלו ועשיתם כאשר
עשיתי על שפם לא תעטו
ולחם אנשים לא תאכלו
ופארכם על ראשיכם
ונעליכם ברגליכם לא
תספדו ולא תבכו ונמקתם
בעונתיכם ונהמתם איש
אל אחיו והיה יחזקאל
לכם למופת ככל אשר עשה
תעשו בבאה וידעתם כי
אני אדני יהוה

ואתה בן אדם הלוא
ביום קחתי מהם את מעוזם
משוש תפארתם את
מחמד עיניהם ואת משא
נפשם בניהם ובנותיהם
ביום ההוא יבוא הפליט
אליך להשמעות אזנים
ביום ההוא יפתח פיך את
הפליט ותדבר ולא תאלם
עוד והיית להם למופת
וידעו כי אני יהוה

ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם שים פניך אל בני
עמון והנבא עליהם
ואמרת לבני עמון שמעו
דבר אדני יהוה כה אמר
אדני יהוה יען אמרך
האח אל מקדשי כי נחל
ואל אדמת ישראל כי
נשמה ואל בית יהודה כי
הלכו בגולה לכן הנני
נתנך לבני קדם למורשה
וישבו טירותיהם בך ונתנו
בך משכניהם המה יאכלו

פריו והמה ישתו חלבך ונתתי
את רבה לנוה גמלים ואת
בני עמון למרבץ צאן וידעתם
כי אני יהוה
כי כה אמר אדני יהוה יען
מחאך יד ורקעך ברגל
ותשמח בכל שאטך בנפש
אל אדמת ישראל לכן הנני
נטיתי את ידי עליך ונתתיך
לבג לגוים והכרתיך מן
העמים והאבדתיך מן
הארצות אשמידך וידעת
כי אני יהוה
כה אמר אדני יהוה יען אמר
מואב ושעיר הנה ככל
הגוים בית יהודה לכן הנני
פתח את כתף מואב מהערים
מעריו מקצהו צבי ארץ
בית הישימות בעל מעון
וקריתמה לבני קדם על
בני עמון ונתתיה למורשה
למען לא תזכר בני עמון
בגוים ובמואב אעשה
שפטים וידעו כי אני יהוה

כה אמר אדני יהוה יען
עשות אדום בנקם נקם לבית
יהודה ויאשמו אשום ונקמו
בהם לכן כה אמר אדני
יהוה ונטתי ידי על אדום
והכרתי ממנה אדם ובהמה
ונתתיה חרבה מתימן
ודדנה בחרב יפלו ונתתי
את נקמתי באדום ביד
עמי ישראל ועשו באדום
כאפי וכחמתי וידעו את
נקמתי נאם אדני יהוה
כה אמר אדני יהוה יען
עשות פלשתים בנקמה
וינקמו נקם בשאט בנפש
למשחית איבת עולם לכן
כה אמר אדני יהוה הנני
נוטה ידי על פלשתים
והכרתי את כרתים והאבדתי
את שארית חוף הים ועשיתי
בם נקמות גדלות בתוכחות
חמה וידעו כי אני יהוה
בתתי את נקמתי בם

ויהי בעשתי עשרה שנה
באחד לחדש היה דבר יהוה
אלי לאמר בן אדם יען
אשר אמרה צר על ירושלם
האח נשברה דלתות העמים
נסבה אלי אמלאה החרבה
לכן כה אמר אדני יהוה
הנני עליך צר והעליתי עליך
גוים רבים כהעלות הים לגליו
ושחתו חמות צר והרסו
מגדליה וסחיתי עפרה
ממנה ונתתי אותה לצחיח
סלע משטח חרמים תהיה
בתוך הים כי אני דברתי נאם
אדני יהוה והיתה לבז
לגוים ובנותיה אשר בשדה
בחרב תהרגנה וידעו כי
אני יהוה
כי כה אמר אדני יהוה הנני
מביא אל צר נבוכדראצר
מלך בבל מצפון מלך
מלכים בסוס וברכב
ובפרשים וקהל ועם רב
בנותיך בשדה בחרב יהרג
ונתן עליך דיק ושפך עליך
סללה והקים עליך צנה
ומחי קבלו יתן בחמותיך
ומגדלתיך יתץ בחרבותיו
משפעת סוסיו יכסך אבקם
מקול פרש וגלגל ורכב
תרעשנה חומותיך בבאו
בשעריך כמבואי עיר
מבקעה בפרסות סוסיו
ירמס את כל חוצותיך עמך
בחרב יהרג ומצבות עזך

לָאָרֶץ תֵּרֵד׃ וְשָׁלְלוּ חֵילֵךְ
וּבָזְזוּ רְכֻלָּתֵךְ וְהָרְסוּ חוֹמוֹתַיִךְ
וּבָתֵּי חֶמְדָּתֵךְ יִתֹּצוּ וַאֲבָנַיִךְ
וְעֵצַיִךְ וַעֲפָרֵךְ בְּתוֹךְ מַיִם יָשִׂימוּ׃
וְהִשְׁבַּתִּי הֲמוֹן שִׁירָיִךְ וְקוֹל
כִּנּוֹרַיִךְ לֹא יִשָּׁמַע עוֹד׃ וּנְתַתִּיךְ
לִצְחִיחַ סֶלַע מִשְׁטַח חֲרָמִים
תִּהְיֶה לֹא תִבָּנֶה עוֹד כִּי אֲנִי
יְהוָה דִּבַּרְתִּי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃

כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
לְצוֹר הֲלֹא מִקּוֹל מַפַּלְתֵּךְ
בֶּאֱנֹק חָלָל בְּהֵהָרֵג הֶרֶג בְּתוֹכֵךְ
יִרְעֲשׁוּ הָאִיִּים׃ וְיָרְדוּ מֵעַל
כִּסְאוֹתָם כֹּל נְשִׂיאֵי הַיָּם
וְהֵסִירוּ אֶת מְעִילֵיהֶם וְאֶת
בִּגְדֵי רִקְמָתָם יִפְשֹׁטוּ חֲרָדוֹת
יִלְבָּשׁוּ עַל הָאָרֶץ יֵשֵׁבוּ וְחָרְדוּ
לִרְגָעִים וְשָׁמְמוּ עָלָיִךְ׃ וְנָשְׂאוּ
עָלַיִךְ קִינָה וְאָמְרוּ לָךְ אֵיךְ
אָבַדְתְּ נוֹשֶׁבֶת מִיַּמִּים הָעִיר
הַהֻלָּלָה אֲשֶׁר הָיְתָה חֲזָקָה
בַיָּם הִיא וְיֹשְׁבֶיהָ אֲשֶׁר נָתְנוּ
חִתִּיתָם לְכָל יוֹשְׁבֶיהָ׃ עַתָּה
יֶחְרְדוּ הָאִיִּן יוֹם מַפַּלְתֵּךְ
וְנִבְהֲלוּ הָאִיִּים אֲשֶׁר בַּיָּם
מִצֵּאתֵךְ׃ כִּי כֹה
אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה בְּתִתִּי אֹתָךְ
עִיר נֶחֱרֶבֶת כֶּעָרִים אֲשֶׁר לֹא

נוֹשָׁבוּ בְּהַעֲלוֹת עָלַיִךְ אֶת
תְּהוֹם וְכִסּוּךְ הַמַּיִם הָרַבִּים׃
וְהוֹרַדְתִּיךְ אֶת יוֹרְדֵי בוֹר
אֶל עַם עוֹלָם וְהוֹשַׁבְתִּיךְ
בְּאֶרֶץ תַּחְתִּיּוֹת כָּחֳרָבוֹת
מֵעוֹלָם אֶת יוֹרְדֵי בוֹר
לְמַעַן לֹא תֵשֵׁבִי וְנָתַתִּי
צְבִי בְּאֶרֶץ חַיִּים׃ בַּלָּהוֹת
אֶתְּנֵךְ וְאֵינֵךְ וּתְבֻקְשִׁי וְלֹא
תִמָּצְאִי עוֹד לְעוֹלָם נְאֻם
אֲדֹנָי יְהוִה׃

וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃
וְאַתָּה בֶן אָדָם שָׂא עַל צֹר
קִינָה׃ וְאָמַרְתָּ לְצוֹר הַיֹּשֶׁבֶתי
עַל מְבוֹאֹת יָם רֹכֶלֶת הָעַמִּים
אֶל אִיִּים רַבִּים

כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
צוֹר אַתְּ אָמַרְתְּ אֲנִי כְּלִילַת
יֹפִי׃ בְּלֵב יַמִּים גְּבוּלָיִךְ בֹּנַיִךְ
כָּלְלוּ יָפְיֵךְ׃ בְּרוֹשִׁים מִשְּׂנִיר
בָּנוּ לָךְ אֵת כָּל לֻחֹתָיִם אֶרֶז
מִלְּבָנוֹן לָקָחוּ לַעֲשׂוֹת תֹּרֶן
עָלָיִךְ׃ אַלּוֹנִים מִבָּשָׁן עָשׂוּ
מִשּׁוֹטָיִךְ קַרְשֵׁךְ עָשׂוּ שֵׁן
בַּת אֲשֻׁרִים מֵאִיֵּי כִּתִּיִּם׃
שֵׁשׁ בְּרִקְמָה מִמִּצְרַיִם
הָיָה מִפְרָשֵׂךְ לִהְיוֹת לָךְ
לְנֵס תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן מֵאִיֵּי

אֱלִישָׁה הָיָה מְכַסֵּךְ׃ יֹשְׁבֵי
צִידוֹן וְאַרְוַד הָיוּ שָׁטִים לָךְ
חֲכָמַיִךְ צוֹר הָיוּ בָךְ הֵמָּה
חֹבְלָיִךְ׃ זִקְנֵי גְבַל וַחֲכָמֶיהָ הָיוּ
בָךְ מַחֲזִיקֵי בִּדְקֵךְ כָּל אֳנִיּוֹת
הַיָּם וּמַלָּחֵיהֶם הָיוּ בָךְ לַעֲרֹב
מַעֲרָבֵךְ׃ פָּרַס וְלוּד וּפוּט הָיוּ
בְחֵילֵךְ אַנְשֵׁי מִלְחַמְתֵּךְ מָגֵן
וְכוֹבַע תִּלּוּ בָךְ הֵמָּה נָתְנוּ
הֲדָרֵךְ׃ בְּנֵי אַרְוַד וְחֵילֵךְ עַל
חוֹמוֹתַיִךְ סָבִיב וְגַמָּדִים
בְּמִגְדְּלוֹתַיִךְ הָיוּ שִׁלְטֵיהֶם
תָּלוּ עַל חוֹמוֹתַיִךְ סָבִיב הֵמָּה
כָּלְלוּ יָפְיֵךְ׃ תַּרְשִׁישׁ סֹחַרְתֵּךְ
מֵרֹב כָּל הוֹן בְּכֶסֶף בַּרְזֶל
בְּדִיל וְעוֹפֶרֶת נָתְנוּ עִזְבוֹנָיִךְ׃
יָוָן תֻּבַל וָמֶשֶׁךְ הֵמָּה רֹכְלָיִךְ
בְּנֶפֶשׁ אָדָם וּכְלֵי נְחֹשֶׁת
נָתְנוּ מַעֲרָבֵךְ׃ מִבֵּית תּוֹגַרְמָה
סוּסִים וּפָרָשִׁים וּפְרָדִים נָתְנוּ
עִזְבוֹנָיִךְ׃ בְּנֵי דְדָן רֹכְלַיִךְ
אִיִּים רַבִּים סְחֹרַת יָדֵךְ
קַרְנוֹת שֵׁן וְהָבְנִים הֵשִׁיבוּ
אֶשְׁכָּרֵךְ׃ אֲרָם סֹחַרְתֵּךְ מֵרֹב
מַעֲשָׂיִךְ בְּנֹפֶךְ אַרְגָּמָן
וְרִקְמָה וּבוּץ וְרָאמֹת וְכַדְכֹּד
נָתְנוּ בְּעִזְבוֹנָיִךְ׃ יְהוּדָה וְאֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל הֵמָּה רֹכְלַיִךְ בְּחִטֵּי

מנית ופנג ודבש ושמן וצרי
נתנו מערבך דמשק סחרתך
ברב מעשיך מרב כל הון
ביין חלבון וצמר צחר ודן ויון
מאוזל בעזבוניך נתנו ברזל
עשות קדה וקנה במערבך
היה דדן רכלתך בבגדי
חפש לרכבה ערב וכל נשיאי
קדר המה סחרי ידך בכרים
ואילים ועתודים בם סחריך
רכלי שבא ורעמה המה
רכליך בראש כל בשם ובכל
אבן יקרה וזהב נתנו עזבוניך
חרן וכנה ועדן רכלי שבא
אשור כלמד רכלתך המה
רכליך במכללים בגלומי
תכלת ורקמה ובגנזי ברמים
בחבלים חבשים וארזים
במרכלתך אניות תרשיש
שרותיך מערבך ותמלאי
ותכבדי מאד בלב ימים במים
רבים הבאוך השטים אתך
רוח הקדים שברך בלב
ימים הונך ועזבוניך מערבך
מלחיך וחבליך מחזיקי
בדקך וערבי מערבך וכל
אנשי מלחמתך אשר בך
ובכל קהלך אשר בתוכך
יפלו בלב ימים ביום מפלתך
לקול זעקת חבליך ירעשו
מגרשות וירדו מאניותיהם
כל תפשי משוט מלחים
כל חבלי הים אל הארץ
יעמדו והשמיעו עליך
בקולם ויזעקו מרה ויעלו
עפר על ראשיהם באפר
יתפלשו והקריחו אליך
קרחה וחגרו שקים ובכו
אליך במר נפש מספד מר
ונשאו אליך בניהם קינה
וקוננו עליך מי כצור כדמה
בתוך הים בצאת עזבוניך
מימים השבעת עמים רבים
ברב הוניך ומערביך העשרת
מלכי ארץ עת נשברת מימים
במעמקי מים מערבך וכל
קהלך בתוכך נפלו כל ישבי
האיים שממו עליך ומלכיהם
שערו שער רעמו פנים
סחרים בעמים שרקו עליך
בלהות היית ואינך עד
עולם

ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם אמר לנגיד צר כה
אמר אדני יהוה יען גבה
לבך ותאמר אל אני מושב
אלהים ישבתי בלב ימים
ואתה אדם ולא אל ותתן
לבך כלב אלהים הנה חכם
אתה מדנאל כל סתום לא
עממוך בחכמתך ובתבונתך
עשית לך חיל ותעש זהב
וכסף באוצרותיך ברב
חכמתך ברכלתך הרבית
חילך ויגבה לבבך בחילך

לכן כה אמר אדני
יהוה יען תתך את לבבך
כלב אלהים לכן הנני מביא
עליך זרים עריצי גוים
והריקו חרבותם על יפי
חכמתך וחללו יפעתך לשחת
יורדוך ומתה ממותי חלל
בלב ימים האמר תאמר
אלהים אני לפני הרגך ואתה
אדם ולא אל ביד מחלליך
מותי ערלים תמות ביד זרים
כי אני דברתי נאם אדני
יהוה

ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם שא קינה על מלך
צור ואמרת לו כה אמר
אדני יהוה אתה חותם תכנית
מלא חכמה וכליל יפי בעדן
גן אלהים היית כל אבן יקרה

קדש ליהוה

מסכתך אדם פטדה ויהלם
תרשיש שהם וישפה ספיר
נפך וברקת וזהב מלאכת תפיך
ונקביך בך ביום הבראך כוננו
את כרוב ממשח הסוכך
ונתתיך בהר קדש אלהים
היית בתוך אבני אש התהלכת
תמים אתה בדרכיך מיום
הבראך עד נמצא עולתה
בך: ברב רכלתך מלו תוכך
חמס ותחטא ואחללך מהר
אלהים ואבדך כרוב הסכך
מתוך אבני אש: גבה לבך
ביפיך שחת חכמתך על
יפעתך על ארץ השלכתיך
לפני מלכים נתתיך לראוה
בך: מרב עוניך בעול רכלתך
חללת מקדשיך ואוצא
אש מתוכך היא אכלתך
ואתנך לאפר על הארץ לעיני
כל ראיך: כל יודעיך בעמים
שממו עליך בלהות היית
ואינך עד עולם:

ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
בן אדם שים פניך אל צידון
והנבא עליה: ואמרת כה אמר
אדני יהוה הנני עליך צידון
ונכבדתי בתוכך וידעו כי
אני יהוה בעשותי בה שפטים
ונקדשתי בה: ושלחתי בה
דבר ודם בחוצותיה ונפלל
חלל בתוכה בחרב עליה
מסביב וידעו כי אני יהוה:
ולא יהיה עוד לבית ישראל
סלון ממאיר וקוץ מכאב
מכל סביבתם השאטים
אותם וידעו כי אני אדני
יהוה:
כה אמר אדני יהוה בקבצי
את בית ישראל מן העמים
אשר נפצו בם ונקדשתי בם
לעיני הגוים וישבו על
אדמתם אשר נתתי לעבדי
ליעקב: וישבו עליה לבטח
ובנו בתים ונטעו כרמים
וישבו לבטח בעשותי
שפטים בכל השאטים
אתם מסביבותם וידעו כי
אני יהוה אלהיהם:

בשנה העשרית בעשרי
בשנים עשר לחדש היה דבר
יהוה אלי לאמר: בן אדם
שים פניך על פרעה מלך
מצרים והנבא עליו ועל
מצרים כלה: דבר ואמרת כה
אמר אדני יהוה הנני עליך
פרעה מלך מצרים התנים
הגדול הרבץ בתוך יאריו
אשר אמר לי יארי ואני
עשיתני: ונתתי חחיים בלחייך
והדבקתי דגת יאריך
בקשקשתיך והעליתיך
מתוך יאריך ואת כל דגת
יאריך בקשקשתיך תדבק:
ונטשתיך המדברה אותך
ואת כל דגת יאריך על פני
השדה תפול לא תאסף
ולא תקבץ לחית הארץ
ולעוף השמים נתתיך לאכלה:
וידעו כל ישבי מצרים כי
אני יהוה יען היותם משענת
קנה לבית ישראל: בתפשם
בך בכפך תרוץ ובקעת להם
כל כתף ובהשענם עליך
תשבר והעמדת להם כל
מתנים: לכן כה
אמר אדני יהוה הנני מביא
עליך חרב והכרתי ממך
אדם ובהמה: והיתה ארץ
מצרים לשממה וחרבה
וידעו כי אני יהוה יען אמר
יאר לי ואני עשיתי: לכן

הנני אליך ואל יאריך ונתתי
את ארץ מצרים לחרבות
חרב שממה ממגדל סונה
ועד גבול כוש לא תעבר בה
רגל אדם ורגל בהמה לא
תעבר בה ולא תשב ארבעים
שנה ונתתי את ארץ מצרים
שממה בתוך ארצות נשמות
ועריה בתוך ערים מחרבות
תהיין שממה ארבעים
שנה והפצתי את מצרים
בגוים וזריתים בארצות
כי כה אמר אדני יהוה
מקץ ארבעים שנה אקבץ
את מצרים מן העמים
אשר נפצו שמה ושבתי
את שבות מצרים והשבתי
אתם ארץ פתרוס על
ארץ מכורתם והיו שם
ממלכה שפלה מן הממלכות
תהיה שפלה ולא תתנשא
עוד על הגוים והמעטתים
לבלתי רדות בגוים ולא
יהיה עוד לבית ישראל
למבטח מזכיר עון בפנותם
אחריהם וידעו כי אני
אדני יהוה
ויהי בעשרים ושבע שנה

בראשון באחד לחדש היה
דבר יהוה אלי לאמר בן
אדם נבוכדראצר מלך
בבל העביד את חילו עבדה
גדולה אל צר כל ראש
מקרח וכל כתף מרוטה
ושכר לא היה לו ולחילו
מצר על העבדה אשר
עבד עליה
לכן כה אמר אדני
יהוה הנני נתן לנבוכדראצר
מלך בבל את ארץ מצרים
ונשא המנה ושלל שללה
ובזז בזה והיתה שכר
לחילו פעלתו אשר עבד
בה נתתי לו את ארץ
מצרים אשר עשו לי נאם
אדני יהוה ביום ההוא
אצמיח קרן לבית ישראל
ולך אתן פתחון פה בתוכם
וידעו כי אני יהוה

ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם הנבא ואמרת כה
אמר אדני יהוה הילילו
הה ליום כי קרוב יום
וקרוב יום ליהוה יום ענן
עת גוים יהיה ובאה חרב

במצרים והיתה חלחלה
בכוש בנפל חלל במצרים
ולקחו המונה ונהרסו
יסודתיה כוש ופוט ולוד
וכל הערב וכוב ובני ארץ
הברית אתם בחרב יפלו

כה אמר יהוה ונפלו סמכי
מצרים וירד גאון עזה
ממגדל סונה בחרב יפלו
בה נאם אדני יהוה ונשמו
בתוך ארצות נשמות ועריו
בתוך ערים נחרבות תהיינה
וידעו כי אני יהוה בתתי
אש במצרים ונשברו כל
עזריה ביום ההוא יצאו
מלאכים מלפני בצים
להחריד את כוש בטח
והיתה חלחלה בהם ביום
מצרים כי הנה באה
כה אמר אדני יהוה
והשבתי את המון מצרים
ביד נבוכדראצר מלך בבל
הוא ועמו אתו עריצי גוים
מובאים לשחת הארץ
והריקו חרבותם על מצרים
ומלאו את הארץ חלל
ונתתי יארים חרבה ומכרתי

את הארץ ביד רעים והשמתי
ארץ ומלאה ביד זרים אני
יהוה דברתי

כה אמר אדני יהוה
והאבדתי גלולים והשבתי
אלילים מנף ונשיא
מארץ מצרים לא יהיה
עוד ונתתי יראה בארץ
מצרים והשמתי את
פתרוס ונתתי אש בצען
ועשיתי שפטים בנא
ושפכתי חמתי על סין מעוז
מצרים והכרתי את המון
נא ונתתי אש במצרים חול
תחיל סין ונא תהיה
להבקע ונף צרי יומם
בחורי און ופיבסת בחרב
יפלו והנה בשבי תלכנה
ובתחפנחס חשך היום
בשברי שם את מטות
מצרים ונשבת בה גאון
עזה היא ענן יכסנה
ובנותיה בשבי תלכנה
ועשיתי שפטים במצרים
וידעו כי אני יהוה

ויהי באחת עשרה שנה
בראשון בשבעה לחדש
היה דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם את זרוע פרעה
מלך מצרים שברתי והנה
לא חבשה לתת רפאות
לשום חתול לחבשה
לחזקה לתפש בחרב
לכן כה אמר אדני
יהוה הנני אל פרעה מלך
מצרים ושברתי את זרעתיו
את החזקה ואת הנשברת
והפלתי את החרב מידו
והפצותי את מצרים בגוים
וזריתם בארצות וחזקתי
את זרעות מלך בבל ונתתי
את חרבי בידו ושברתי
את זרעות פרעה ונאק
נאקות חלל לפניו והחזקתי
את זרעות מלך בבל
וזרעות פרעה תפלנה
וידעו כי אני יהוה בתתי
חרבי ביד מלך בבל ונטה
אותה אל ארץ מצרים
והפצותי את מצרים בגוים
וזריתי אותם בארצות
וידעו כי אני יהוה

ויהי באחת עשרה שנה
בשלישי באחד לחדש
היה דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם אמר אל פרעה
מלך מצרים ואל המונו
אל מי דמית בגדלך הנה
אשור ארז בלבנון יפה
ענף וחרש מצל וגבה
קומה ובין עבתים היתה
צמרתו מים גדלוהו תהום
רממתהו את נהרתיה הלך
סביבות מטעה ואת תעלתיה
שלחה אל כל עצי השדה
על כן גבהא קמתו מכל
עצי השדה ותרבינה
סרעפתיו ותארכנה פארתו
ממים רבים בשלחו
בסעפתיו קננו כל עוף
השמים ותחת פארתיו
ילדו כל חית השדה ובצלו
ישבו כל גוים רבים ויף
בגדלו בארך דליותיו כי היה
שרשו אל מים רבים ארזים
לא עממהו בגן אלהים
ברושים לא דמו אל
סעפתיו וערמנים לא היו
כפארתיו כל עץ בגן אלהים
לא דמה אליו ביפיו יפה
עשיתיו ברב דליותיו
ויקנאהו כל עצי עדן

אל מי ג׳ ויאמר יהוה אל מי מכלנו אל מי דמית
בגדלך אל מי דמית ככה ס

כתנים ג׳ שפתו רוה כתנים ואתה כתנים בימים
אעשה מספד כתנים ס

וינחמו ב׳ וינחמו בני ישראל וינחמו בארץ תחתית ס
ב׳ חס בלשנ׳ את ככביהם וכסיליהם לא יהלו אורם ס

אשר בגן האלהים׃
לכן כה אמר ארני יהוה יען
אשר גבהת בקומה ויתן
צמרתו אל בין עבותים ורם
לבבו בגבהו׃ ואתנהו ביד
איל גוים עשו יעשה לו
כרשעו גרשתהו׃ ויכרתהו
זרים עריצי גוים ויטשהו
אל ההרים ובכל גאיות נפלו
דליותיו ותשברנה פראתיו
בכל אפיקי הארץ וירדו
מצלו כל עמי הארץ
ויטשהו׃ על מפלתו ישכנו
כל עוף השמים ואל פראתיו
היו כל חית השדה׃ למען
אשר לא יגבהו בקומתם
כל עצי מים ולא יתנו את
צמרתם אל בין עבתים ולא
יעמדו אליהם בגבהם כל
שתי מים כי כלם נתנו
למות אל ארץ תחתית בתוך
בני אדם אל יורדי בור׃

כה אמר ארני יהוה ביום
רדתו שאולה האבלתי
כסתי עליו את תהום ואמנע
נהרותיה ויכלאו מים רבים
ואקדר עליו לבנון וכל עצי
השדה עליו עלפה׃ מקול
מפלתו הרעשתי גוים
בהורדי אתו שאולה את
יורדי בור וינחמו בארץ
תחתית כל עצי עדן מבחר
וטוב לבנון כל שתי מים׃
גם הם אתו ירדו שאולה אל
חללי חרב וזרעו ישבו
בצלו בתוך גוים׃ אל מי
דמית ככה בכבוד ובגדל
בעצי עדן והורדת את
עצי עדן אל ארץ תחתית
בתוך ערלים תשכב את
חללי חרב הוא פרעה
וכל המונה נאם ארני יהוה׃

ויהי בשתי עשרה שנה
בשני עשר חדש באחד
לחדש היה דבר יהוה אלי
לאמר׃ בן אדם שא קינה
על פרעה מלך מצרים
ואמרת אליו כפיר גוים
נדמית ואתה כתנים בימים
ותגח בנהרותיך ותדלח
מים ברגליך ותרפס נהרותם׃
כה אמר ארני יהוה
ופרשתי עליך את רשתי
בקהל עמים רבים והעלוך
בחרמי׃ ונטשתיך בארץ
על פני השדה אטילך
והשכנתי עליך כל עוף
השמים והשבעתי ממך
חית כל הארץ׃ ונתתי את
בשרך על ההרים ומלאתי
הגאיות רמותך׃ והשקיתי
ארץ צפתך מדמך אל
ההרים ואפקים ימלאון
ממך׃ וכסיתי בכבותך שמים
והקדרתי את ככביהם
שמש בענן אכסנו וירח
לא יאיר אורו׃ כל מאורי
אור בשמים אקדירם
עליך ונתתי חשך על
ארצך נאם ארני יהוה׃
והכעסתי לב עמים רבים
בהביאי שברך בגוים על
ארצות אשר לא ידעתם׃
והשמותי עליך עמים
רבים ומלכיהם ישערו
עליך שער בעופפי חרבי
על פניהם וחרדו לרגעים
איש לנפשו ביום מפלתך׃

כי כה אמר ארני יהוה חרב
מלך בבל תבואך׃ בחרבות
גבורים אפיל המונך עריצי

נתנו ו׳ כי חקר למות ...
...

והשמותי ב׳ ...
...

ישערו ב׳ ומלכיהם ישערו ...
...

בהכותי ב̇ בהכותי בארץ מצרים בהכותי את כל יושבי בה ס
ישכבו ג̇ קמצ̇ טרח ישכבו את ערלים ישכבו יחד על עפר ישכבו ס
ירדי ג̇ חס את ערלים ישכבו ולא כל ירדי דומה ונשלאי עם ירדי בור ס

גוים כלם ושדדו את גאון
מצרים ונשמד כל המונה
והאבדתי את כל בהמתה
מעל מים רבים ולא תדלחם
רגל אדם עוד ופרסות בהמה
לא תדלחם׃ אז אשקיע
מימיהם ונהרותם כשמן
אוליך נאם אדני יהוה׃ בתתי
את ארץ מצרים שממה
ונשמה ארץ ממלאה ס
בהכותי את כל יושבי בה
וידעו כי אני יהוה׃ קינה היא
וקוננוה בנות הגוים תקוננה
אותה על מצרים ועל כל
המונה תקוננה אותה נאם
אדני יהוה׃
ויהי בשתי עשרה שנה ס
בחמשה עשר לחדש היה
דבר יהוה אלי לאמר׃ בן
אדם נהה על המון מצרים
והורדהו אותה ובנות גוים
אדרם אל ארץ תחתיות
את יורדי בור׃ ממי נעמת
רדה והשכבה את ערלים׃
בתוך חללי חרב יפלו חרב
נתנה משכו אותה וכל
המוניה׃ ידברו לו אלי ס
גבורים מתוך שאול את

עזריו ירדו שכבו הערלים
חללי חרב׃ שם אשור וכל
קהלה סביבותיו קברתיו
כלם חללים הנפלים בחרב׃
אשר נתנו קברתיה בירכתי
בור ויהי קהלה סביבות
קברתה כלם חללים נפלים
בחרב אשר נתנו חתית
בארץ חיים׃ שם עילם ס
וכל המונה סביבות קברתה
כלם חללים הנפלים בחרב
אשר ירדו ערלים אל
ארץ תחתיות אשר נתנו
חתיתם בארץ חיים וישאו
כלמתם את יורדי בור׃ בתוך
חללים נתנו משכב לה
בכל המונה סביבותיו קברתה
כלם ערלים חללי חרב כי
נתן חתיתם בארץ חיים
וישאו כלמתם את יורדי
בור בתוך חללים נתן׃ שם
משך תבל וכל המונה
סביבותיו קברותיה כלם
ערלים מחללי חרב כי נתנו
חתיתם בארץ חיים׃ ולא
ישכבו את גבורים נפלים
מערלים אשר ירדו שאול
בכלי מלחמתם ויתנו את

חרבותם תחת ראשיהם ותהי
עונתם על עצמותם כי חתית
גבורים בארץ חיים׃ ואתה
בתוך ערלים תשבר ותשכב
את חללי חרב׃ שמה אדום
מלכיה וכל נשיאיה אשר
נתנו בגבורתם את חללי חרב
המה את ערלים ישכבו ס
ואת ירדי בור׃ שמה נסיכי
צפון כלם וכל צדני אשר
ירדו את חללים בחתיתם
מגבורתם בושים וישכבו
ערלים את חללי חרב
וישאו כלמתם את יורדי
בור׃ אותם יראה פרעה ונחם
על כל המונה חללי חרב
פרעה וכל חילו נאם אדני
יהוה׃ כי נתתי את חתיתו
בארץ חיים והשכב בתוך
ערלים את חללי חרב
פרעה וכל המונה נאם
אדני יהוה׃
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם דבר אל בני עמך
ואמרת אליהם ארץ כי
אביא עליה חרב ולקחו
עם הארץ איש אחד ס
מקציהם ונתנו אתו להם

אשר קבורותיו ... נתנו עליה ... משכב ... קברותיה ס
קברותיה ז̇ אשר נתנו משכב ... קברותיה כל ... ס
המונה ד̇ ... אל פרעה מלך מצרים ... ס

הראש פסוק נסב ו׳ מיחד ועדות אחות ופקדיהם דמדרי וקרבנו דנחשון ויצו את יהושע והלוא עמך ובלע ביחד ובאמרי לרשע ודבר אליהם תנינה דיחזקאל
והילולו שירות וארור נוכל ואדם ביקר קדמיה ויודו שמים ומי קלו תנינה וזכור את בוראיך ודנה כתבא ושאר קריה חלוף

לצפה וראה את החרב באה
על הארץ ותקע בשופר והזהיר את העם ושמע השמע את קול השופר ולא נזהר ותבוא חרב ותקחהו דמו בראשו יהיה את קול השופר שמע ולא נזהר דמו בו יהיה והוא נזהר נפשו מלט והצפה כי יראה את החרב באה ולא תקע בשופר והעם לא נזהר ותבוא חרב ותקח מהם נפש הוא בעונו נלקח ודמו מיד הצפה אדרש

ואתה בן אדם צפה נתתיך לבית ישראל ושמעת מפי דבר והזהרת אתם ממני באמרי לרשע רשע מות תמות ולא דברת להזהיר רשע מדרכו הוא רשע בעונו ימות ודמו מידך אבקש ואתה כי הזהרת רשע מדרכו לשוב ממנה ולא שב מדרכו הוא בעונו ימות ואתה נפשך הצלת

ואתה בן אדם אמר אל בית
ישראל כן אמרתם לאמר כי פשעינו וחטאתינו עלינו ובם אנחנו נמקים ואיך נחיה אמר אליהם חי אני נאם אדני יהוה אם אחפץ במות הרשע כי אם בשוב רשע מדרכו וחיה שובו שובו מדרכיכם הרעים ולמה תמותו בית ישראל

ואתה בן אדם אמר אל בני עמך צדקת הצדיק לא תצילנו ביום פשעו ורשעת הרשע לא יכשל בה ביום שובו מרשעו וצדיק לא יוכל לחיות בה ביום חטאתו באמרי לצדיק חיה יחיה והוא בטח על צדקתו ועשה עול כל צדקתו לא תזכרנה ובעולו אשר עשה בו ימות ובאמרי לרשע מות תמות ושב מחטאתו ועשה משפט וצדקה חבל ישיב רשע גזלה ישלם בחקות החיים הלך לבלתי עשות עול חיו יחיה לא ימות כל חטאתו אשר
חטא לא תזכרנה לו משפט וצדקה עשה חיו יחיה ואמרו בני עמך לא יתכן דרך אדני והמה דרכם לא יתכן בשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ומת בהם ובשוב רשע מרשעתו ועשה משפט וצדקה עליהם הוא יחיה ואמרתם לא יתכן דרך אדני איש כדרכיו אשפוט אתכם בית ישראל

ויהי בשתי עשרה שנה בעשרי בחמשה לחדש לגלותנו בא אלי הפליט מירושלם לאמר הכתה העיר ויד יהוה היתה אלי בערב לפני בוא הפליט ויפתח את פי עד בוא אלי בבקר ויפתח פי ולא נאלמתי עוד

ויהי דבר יהוה אלי לאמר בן אדם ישבי החרבות האלה על אדמת ישראל אמרים לאמר אחד היה אברהם ויירש את הארץ ואנחנו רבים לנו נתנה הארץ למורשה לכן אמר

חטאתו ב׳ חס׳ והרשע כי ישוב כל חטאתו
ראש פסוק

וצדיק ו׳ מדבח שקר אמר אל בני עמך חנה עפלה לוה רשע זרח בחשך אור יכין וצדיק ילבש בפשע איש חזק וי׳
בעבור הופה כל העובר צדקתיו וכת צדקתו ג׳ בשוב צדיק ובשוב צדיק באמרי

אלהים כה אמר אדני יהוה על
הדם תאכלו ועינכם תשאו אל
גלוליכם ודם תשפכו והארץ
תירשו. עמדתם על חרבכם
עשיתן תועבה ואיש את אשת
רעהו טמאתם והארץ תירשו.
כה תאמר אלהם
כה אמר אדני יהוה חי אני
אם לא אשר בחרבות בחרב
יפלו ואשר על פני השדה
לחיה נתתיו לאכלו ואשר
במצדות ובמערות בדבר
ימותו. ונתתי את הארץ
שממה ומשמה ונשבת
גאון עזה ושממו הרי
ישראל מאין עובר. וידעו
כי אני יהוה בתתי את הארץ
שממה ומשמה על כל
תועבתם אשר עשו.

ואתה בן אדם בני עמך
הנדברים בך אצל הקירות
ובפתחי הבתים ודבר חד
את אחד איש את אחיו
לאמר באו נא ושמעו מה
הדבר היוצא מאת יהוה.
ויבואו אליך כמבוא עם
וישבו לפניך עמי ושמעו
את דבריך ואותם לא יעשו
כי עגבים בפיהם המה
עשים אחרי בצעם לבם
הלך. והנך להם כשיר
עגבים יפה קול ומטב
נגן ושמעו את דבריך
ועשים אינם אותם. ובבאה
הנה באה וידעו כי נביא
היה בתוכם.

ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם הנבא על רועי
ישראל הנבא ואמרת
אליהם לרעים כה אמר
אדני יהוה הוי רעי
ישראל אשר היו רעים
אותם הלוא הצאן ירעו
הרעים. את החלב תאכלו
ואת הצמר תלבשו הבריאה
תזבחו הצאן לא תרעו.
את הנחלות לא חזקתם
ואת החולה לא רפאתם
ולנשברת לא חבשתם ואת
הנדחת לא השבתם ואת האבדת
לא בקשתם ובחזקה רדיתם
אתם ובפרך. ותפוצינה מבלי
רעה ותהיינה לאכלה
לכל חית השדה ותפוצינה.
ישגו צאני בכל ההרים
ועל כל גבעה רמה ועל
כל פני הארץ נפצו צאני
ואין דורש ואין מבקש.
לכן רעים שמעו את דבר
יהוה. חי אני נאם אדני יהוה
אם לא יען היות צאני
לבז ותהיינה צאני
לאכלה לכל חית השדה
מאין רעה ולא דרשו
רעי את צאני וירעו
הרעים אותם ואת צאני
לא רעו. לכן הרעים שמעו
דבר יהוה. כה אמר אדני
יהוה הנני אל הרעים ודרשתי
את צאני מידם והשבתים
מרעות צאן ולא ירעו עוד
הרעים אותם והצלתי
צאני מפיהם ולא תהיין
להם לאכלה. כי כה
אמר אדני יהוה הנני אני
ודרשתי את צאני ובקרתים
כבקרת רעה עדרו ביום
היותו בתוך צאנו נפרשות
כן אבקר את צאני והצלתי
אתהם מכל המקומת אשר
נפצו שם ביום ענן
וערפל. והוצאתים מן העמים
וקבצתים מן הארצות

והביאותים אל אדמתם ורעיתים
אל הרי ישראל באפיקים ובכל
מושבי הארץ׃ במרעה טוב
ארעה אתם ובהרי מרום
ישראל יהיה נוהם שם תרבצנה
בנוה טוב ומרעה שמן תרעינה
אל הרי ישראל׃ אני ארעה
צאני ואני ארביצם נאם אדני
יהוה׃ את האבדת אבקש ואת
הנדחת אשיב ולנשברת אחבש
ואת החולה אחזק ואת
השמנה ואת החזקה אשמיד
ארענה במשפט׃ ואתנה
צאני כה אמר אדני יהוה
הנני שפט בין שה לשה
לאילים ולעתודים׃ המעט
מכם המרעה הטוב תרעו
ויתר מרעיכם תרמסו ברגליכם
ומשקע מים תשתו ואת
הנותרים ברגליכם תרפשון׃
וצאני מרמס רגליכם תרעינה
ומרפש רגליכם תשתינה׃

לכן כה אמר אדני יהוה
אליהם הנני אני ושפטתי
בין שה בריה ובין שה רזה׃
יען בצד ובכתף תהדפו
ובקרניכם תנגחו כל הנחלות

עד אשר הפיצותם אותנה
אל החוצה׃ והושעתי
לצאני ולא תהיינה עוד
לבז ושפטתי בין שה לשה׃
והקמתי עליהם רעה אחד
ורעה אתהן את עבדי דויד
הוא ירעה אתם והוא יהיה
להן לרעה׃ ואני יהוה אהיה
להם לאלהים ועבדי דוד
נשיא בתוכם אני יהוה
דברתי׃ וכרתי להם ברית
שלום והשבתי חיה רעה
מן הארץ וישבו במדבר
לבטח וישנו ביערים׃ ונתתי
אותם וסביבות גבעתי
ברכה והורדתי הגשם בעתו
גשמי ברכה יהיו׃ ונתן עץ
השדה את פריו והארץ
תתן יבולה והיו על אדמתם
לבטח וידעו כי אני יהוה
בשברי את מטות עלם
והצלתים מיד העבדים
בהם׃ ולא יהיו עוד בז לגוים
וחית הארץ לא תאכלם
וישבו לבטח ואין מחריד׃
והקמתי להם מטע לשם
ולא יהיו עוד אספי רעב
בארץ ולא ישאו עוד

כלמת הגוים׃ וידעו כי אני
יהוה אלהיהם אתם והמה
עמי בית ישראל נאם אדני
יהוה׃ ואתן צאני צאן
מרעיתי אדם אתם אני
אלהיכם נאם אדני יהוה׃

ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
בן אדם שים פניך על הר
שעיר והנבא עליו׃ ואמרת
לו כה אמר אדני יהוה הנני
אליך הר שעיר ונטיתי ידי
עליך ונתתיך שממה
ומשמה׃ עריך חרבה אשים
ואתה שממה תהיה וידעת
כי אני יהוה׃ יען היות לך
איבת עולם ותגר את בני
ישראל על ידי חרב בעת
אידם בעת עון קץ׃ לכן חי
אני נאם אדני יהוה כי לדם
אעשך ודם ירדפך אם לא
דם שנאת ודם ירדפך׃ ונתתי
את הר שעיר לשממה
ושממה והכרתי ממנו
עבר ושב׃ ומלאתי את
הריו חלליו גבעותיך
וגאותיך וכל אפיקיך
חללי חרב יפלו בהם׃ שממות

לשון יו קמצ וכבד לשון נלעג לשון תרחיבו פה בי נשבעתי כל כלי עמקי שפה וחבירו ותעלו על שפת יהודית יהודה מה יתן לך בשוט לשון איש לשון מרפא מות וחיים מוכיח אדם לשמדך לאדם ס

כל קדווה ופרו ורבו בר מן חד ורבו ופרו והרביתי עליכם ס

עולם אתנך ועריך לא
תושבנה וידעתם כי אני יהוה
יען אמרך את שני הגוים
ואת שתי הארצות לי
תהיינה וירשנוה ויהוה
שם היה לכן חי אני
נאם אדני יהוה ועשיתי
כאפך וכקנאתך אשר
עשיתה משנאתיך בם
ונודעתי בם כאשר אשפטך
וידעת כי אני יהוה שמעתי
את כל נאצותיך אשר
אמרת על הרי ישראל
לאמר שממה לנו נתנו
לאכלה ותגדילו עלי
בפיכם והעתרתם עלי
דבריכם אני שמעתי
כה אמר אדני יהוה
כשמח כל הארץ שממה
אעשה לך כשמחתך ל
לנחלת בית ישראל על
אשר שממה כן אעשה
לך שממה תהיה הר
שעיר וכל אדום כלה
וידעו כי אני יהוה

ואתה בן אדם הנבא אל
הרי ישראל ואמרת הרי
ישראל שמעו דבר יהוה
כה אמר אדני יהוה יען
אמר האויב עליכם האח
ובמות עולם למורשה
היתה לנו לכן הנבא
ואמרת כה אמר אדני יהוה
יען ביען שמות ושאף
אתכם מסביב להיותכם
מורשה לשארית הגוים
ותעלו על שפת לשון ודבת
עם לכן הרי ישראל
שמעו דבר אדני יהוה
כה אמר אדני יהוה להרים
ולגבעות לאפיקים ולגאיות
ולחרבות השממות ולערים
הנעזבות אשר היו לבז
וללעג לשארית הגוים
אשר מסביב לכן כה אמר
אדני יהוה אם לא באש
קנאתי דברתי על שארית
הגוים ועל אדום כלא אשר
נתנו את ארצי להם ל
למורשה בשמחת כל לבב
בשאט נפש למען מגרשה
לבז לכן הנבא על אדמת
ישראל ואמרת להרים
ולגבעות לאפיקים ולגאיות
כה אמר אדני יהוה הנני
בקנאתי ובחמתי דברתי יען
כלמת גוים נשאתם לכן כה
אמר אדני יהוה אני נשאתי
את ידי אם לא הגוים אשר
לכם מסביב המה כלמתם
ישאו ואתם הרי ישראל
ענפכם תתנו ופריכם ל
תשאו לעמי ישראל כי
קרבו לבוא כי הנני אליכם
ופניתי אליכם ונעבדתם
ונזרעתם והרביתי עליכם
אדם כל בית ישראל כלה
ונשבו הערים והחרבות
תבנינה והרביתי עליכם
אדם ובהמה ורבו ופרו
והושבתי אתכם כקדמותיכם
והיטבתי מראשתיכם ו
וידעתם כי אני יהוה והולכתי
עליכם אדם את עמי ל
ישראל וירשוך והיית
להם לנחלה ולא תוסף
עוד לשכלם

כה אמר אדני יהוה
יען אמרים לכם אכלת
אדם את ומשכלת גויך
היית לכן אדם לא תאכלי
עוד וגויך לא תכשלי עוד
נאם אדני יהוה ולא אשמיע

שמות ג שמות ושאף שמות ההדורי דדב ימו אשר שם שמות בארץ ס

תוסף ג חס ולא תוסף עוד לשכלם כי אם תוציא ובוגדים באדם ס

יקרבו ב בתר לשנ ואתם הרי ישראל כי קרבו בתנור ס

אליך עוד כלמת הגוים
וחרפת עמים לא תשאי עוד
וגויך לא תכשלי עוד נאם
אדני יהוה:
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם בית ישראל ישבים
על אדמתם ויטמאו אותה
בדרכם ובעלילותם כטמאת
הנדה היתה דרכם לפני
ואשפך חמתי עליהם על
הדם אשר שפכו על הארץ
ובגלוליהם טמאוה ואפיץ
אתם בגוים ויזרו בארצות
כדרכם וכעלילותם
שפטתים ויבוא אל הגוים
אשר באו שם ויחללו
את שם קדשי באמר להם
עם יהוה אלה ומארצו יצאו
ואחמל על שם קדשי אשר
חללהו בית ישראל בגוים
אשר באו שמה:

לכן אמר לבית ישראל
כה אמר אדני יהוה לא
למענכם אני עשה בית
ישראל כי אם לשם קדשי
אשר חללתם בגוים אשר
באתם שם וקדשתי את

שמי הגדול המחלל בגוים
אשר חללתם בתוכם וידעו
הגוים כי אני יהוה נאם
אדני יהוה בהקדשי בכם
לעיניהם: ולקחתי אתכם
מן הגוים וקבצתי אתכם
מכל הארצות והבאתי
אתכם אל אדמתכם:
וזרקתי עליכם מים טהורים
וטהרתם מכל טמאותיכם
ומכל גלוליכם אטהר
אתכם: ונתתי לכם לב
חדש ורוח חדשה אתן
בקרבכם והסרתי את לב
האבן מבשרכם ונתתי
לכם לב בשר: ואת רוחי
אתן בקרבכם ועשיתי את
אשר בחקי תלכו ומשפטי
תשמרו ועשיתם: וישבתם
בארץ אשר נתתי לאבתיכם
והייתם לי לעם ואנכי
אהיה לכם לאלהים:
והושעתי אתכם מכל
טמאותיכם וקראתי אל
הדגן והרביתי אתו ולא
אתן עליכם רעב: והרביתי
את פרי העץ ותנובת
השדה למען אשר לא

תקחו עוד חרפת רעב
בגוים: וזכרתם את דרכיכם
הרעים ומעלליכם אשר
לא טובים ונקטתם בפניכם
על עונתיכם ועל תועבותיכם:
לא למענכם אני עשה
נאם אדני יהוה יודע
לכם בושו והכלמו
מדרכיכם בית ישראל:
כה אמר אדני יהוה
ביום טהרי אתכם מכל
עונותיכם והושבתי את
הערים ונבנו החרבות:
והארץ הנשמה תעבד
תחת אשר היתה שממה
לעיני כל עובר: ואמרו
הארץ הלזו הנשמה היתה
כגן עדן והערים החרבות
והנשמות והנהרסות
בצורות ישבו: וידעו הגוים
אשר ישארו סביבותיכם
כי אני יהוה בניתי הנהרסות
נטעתי הנשמה אני יהוה
דברתי ועשיתי:
כה אמר אדני יהוה
עוד זאת אדרש לבית
ישראל לעשות להם
ארבה אתם כצאן אדם:

כְּצֹאן קָדָשִׁים כְּצֹאן יְרוּשָׁלִַם
בְּמוֹעֲדֶיהָ כֵּן תִּהְיֶינָה הֶעָרִים
הֶחֳרֵבוֹת מְלֵאוֹת צֹאן אָדָם
וְיָדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה׃

הָיְתָה עָלַי יַד יְהוָה וַיּוֹצִאֵנִי
בְרוּחַ יְהוָה וַיְנִיחֵנִי בְּתוֹךְ
הַבִּקְעָה וְהִיא מְלֵאָה עֲצָמוֹת
וְהֶעֱבִירַנִי עֲלֵיהֶם סָבִיב
סָבִיב וְהִנֵּה רַבּוֹת מְאֹד עַל
פְּנֵי הַבִּקְעָה וְהִנֵּה יְבֵשׁוֹת
מְאֹד׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן אָדָם
הֲתִחְיֶינָה הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה
וָאֹמַר אֲדֹנָי יְהוִה אַתָּה
יָדָעְתָּ׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי הִנָּבֵא
עַל הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה וְאָמַרְתָּ
אֲלֵיהֶם הָעֲצָמוֹת הַיְבֵשׁוֹת
שִׁמְעוּ דְּבַר יְהוָה׃ כֹּה אָמַר
אֲדֹנָי יְהוִה לָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה
הִנֵּה אֲנִי מֵבִיא בָכֶם רוּחַ
וִחְיִיתֶם׃ וְנָתַתִּי עֲלֵיכֶם גִּידִים
וְהַעֲלֵתִי עֲלֵיכֶם בָּשָׂר וְקָרַמְתִּי
עֲלֵיכֶם עוֹר וְנָתַתִּי בָכֶם רוּחַ
וִחְיִיתֶם וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה
וְנִבֵּאתִי כַּאֲשֶׁר צֻוֵּיתִי וַיְהִי
קוֹל כְּהִנָּבְאִי וְהִנֵּה רַעַשׁ
וַתִּקְרְבוּ עֲצָמוֹת עֶצֶם אֶל
עַצְמוֹ׃ וְרָאִיתִי וְהִנֵּה עֲלֵיהֶם

גִּדִים וּבָשָׂר עָלָה וַיִּקְרַם
עֲלֵיהֶם עוֹר מִלְמָעְלָה וְרוּחַ
אֵין בָּהֶם׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי
הִנָּבֵא אֶל הָרוּחַ הִנָּבֵא בֶן
אָדָם וְאָמַרְתָּ אֶל הָרוּחַ
כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
מֵאַרְבַּע רוּחוֹת בֹּאִי הָרוּחַ
וּפְחִי בַּהֲרוּגִים הָאֵלֶּה וְיִחְיוּ
וְהִנַּבֵּאתִי כַּאֲשֶׁר צִוָּנִי וַתָּבוֹא
בָהֶם הָרוּחַ וַיִּחְיוּ וַיַּעַמְדוּ
עַל רַגְלֵיהֶם חַיִל גָּדוֹל מְאֹד
מְאֹד׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן אָדָם
הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה כָּל בֵּית
יִשְׂרָאֵל הֵמָּה הִנֵּה אֹמְרִים
יָבְשׁוּ עַצְמוֹתֵינוּ וְאָבְדָה
תִקְוָתֵנוּ נִגְזַרְנוּ לָנוּ׃ לָכֵן
הִנָּבֵא וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה
אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה אֲנִי
פֹתֵחַ אֶת קִבְרוֹתֵיכֶם
וְהַעֲלֵיתִי אֶתְכֶם מִקִּבְרוֹתֵיכֶם
עַמִּי וְהֵבֵאתִי אֶתְכֶם אֶל
אַדְמַת יִשְׂרָאֵל׃ וִידַעְתֶּם
כִּי אֲנִי יְהוָה בְּפִתְחִי אֶת
קִבְרוֹתֵיכֶם וּבְהַעֲלוֹתִי אֶתְכֶם
מִקִּבְרוֹתֵיכֶם עַמִּי׃ וְנָתַתִּי
רוּחִי בָכֶם וִחְיִיתֶם וְהִנַּחְתִּי
אֶתְכֶם עַל אַדְמַתְכֶם וִידַעְתֶּם
כִּי אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי וְעָשִׂיתִי

נְאֻם יְהוָה׃
וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר
וְאַתָּה בֶן אָדָם קַח לְךָ עֵץ
אֶחָד וּכְתֹב עָלָיו לִיהוּדָה
וְלִבְנֵי יִשְׂרָאֵל חֲבֵרָו וּלְקַח
עֵץ אֶחָד וּכְתוֹב עָלָיו לְיוֹסֵף
עֵץ אֶפְרַיִם וְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל
חֲבֵרָו׃ וְקָרַב אֹתָם אֶחָד אֶל
אֶחָד לְךָ לְעֵץ אֶחָד וְהָיוּ
לַאֲחָדִים בְּיָדֶךָ׃ וְכַאֲשֶׁר
יֹאמְרוּ אֵלֶיךָ בְּנֵי עַמְּךָ
לֵאמֹר הֲלוֹא תַגִּיד לָנוּ מָה
אֵלֶּה לָּךְ׃ דַּבֵּר אֲלֵהֶם כֹּה
אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה אֲנִי
לֹקֵחַ אֶת עֵץ יוֹסֵף אֲשֶׁר
בְּיַד אֶפְרַיִם וְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל
חֲבֵרָו וְנָתַתִּי אוֹתָם עָלָיו
אֶת עֵץ יְהוּדָה וַעֲשִׂיתִם
לְעֵץ אֶחָד וְהָיוּ אֶחָד בְּיָדִי׃
וְהָיוּ הָעֵצִים אֲשֶׁר תִּכְתֹּב
עֲלֵיהֶם בְּיָדְךָ לְעֵינֵיהֶם׃
וְדַבֵּר אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר
אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה אֲנִי לֹקֵחַ
אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִבֵּין
הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הָלְכוּ שָׁם
וְקִבַּצְתִּי אֹתָם מִסָּבִיב
וְהֵבֵאתִי אוֹתָם אֶל אַדְמָתָם׃
וְעָשִׂיתִי אֹתָם לְגוֹי אֶחָד

בהרי ג̇ סביבין בערי עוד תטעי כרמים בהרי
ועשיתי אתם גוי הוא עשה במות

ורועה רועי תרועים ג̇ מל בן אדם תנבא
ועבדי דוד שני שדיך

על לבבך ב̇ והיו הדברים האלה כה אמר
אדני יהוה

בארץ בהרי ישראל ומלך
אחד יהיה לכלם למלך ולא
יהיה עוד לשני גוים ולא יחצו
עוד לשתי ממלכות עוד ולא
יטמאו עוד בגלוליהם
ובשקוציהם ובכל פשעיהם
והושעתי אתם מכל
מושבתיהם אשר חטאו בהם
וטהרתי אותם והיו לי לעם
ואני אהיה להם לאלהים
ועבדי דוד מלך עליהם ורועה
אחד יהיה לכלם ובמשפטי
ילכו וחקותי ישמרו ועשו
אותם וישבו על הארץ אשר
נתתי לעבדי ליעקב אשר
ישבו בה אבותיכם וישבו
עליה המה ובניהם ובני
בניהם עד עולם ודוד עבדי
נשיא להם לעולם וכרתי
להם ברית שלום ברית עולם
יהיה אותם ונתתים והרביתי
אותם ונתתי את מקדשי
בתוכם לעולם והיה משכני
עליהם והייתי להם לאלהים
והמה יהיו לי לעם וידעו
הגוים כי אני יהוה מקדש
את ישראל בהיות מקדשי
בתוכם לעולם׃

ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם שים פניך אל גוג
ארץ המגוג נשיא ראש
משך ותבל והנבא עליו
ואמרת כה אמר אדני יהוה
הנני אליך גוג נשיא ראש
משך ותבל ושובבתיך ונתתי
חחים בלחייך והוצאתי אותך
ואת כל חילך סוסים ופרשים
לבשי מכלול כלם קהל
רב צנה ומגן תפשי חרבות
כלם פרס כוש ופוט אתם
כלם מגן וכובע גמר וכל
אגפיה בית תוגרמה ירכתי
צפון ואת כל אגפיו עמים
רבים אתך הכן והכן לך אתה
וכל קהלך הנקהלים עליך
והיית להם למשמר מימים
רבים תפקד באחרית השנים
תבוא אל ארץ משובבת
מחרב מקבצת מעמים רבים
על הרי ישראל אשר היו
לחרבה תמיד והיא מעמים
הוצאה וישבו לבטח כלם
ועלית כשאה תבוא כענן
לכסות הארץ תהיה אתה
וכל אגפיך ועמים רבים
אותך   כה אמר

אדני יהוה והיה ביום ההוא
יעלו דברים על לבבך וחשבת
מחשבת רעה ואמרת אעלה
על ארץ פרזות אבוא
השקטים ישבי לבטח
כלם ישבים באין חומה
ובריח ודלתים אין להם
לשלל שלל ולבז בז
להשיב ידך על חרבות
נושבת ואל עם מאסף
מגוים עשה מקנה וקנין
ישבי על טבור הארץ שבא
ודדן וסחרי תרשיש וכל
כפיריה יאמרו לך הלשלל
שלל אתה בא הלבז בז
הקהלת קהלך לשאת כסף
וזהב לקחת מקנה
וקנין לשלל שלל גדול
לכן הנבא בן אדם
ואמרת לגוג כה אמר אדני
יהוה הלוא ביום ההוא
בשבת עמי ישראל לבטח
תדע ובאת ממקומך מירכתי
צפון אתה ועמים רבים
אתך רכבי סוסים כלם
קהל גדול וחיל רב ועלית
על עמי ישראל כענן
לכסות הארץ באחרית הימים

על ארץ ט̇ וכל ארץ ... פרזות ... על ארץ ...
וכל על ארץ ... ואמרת אעלה ארץ פרזות ג̇ ואמרת אעלה פרזות ... ירושלם
... אתך ג̇ בעינינו גמר ובאת על הרי

ג̇ פסוק ... וכל בני בבל
... וכל אגפיו על הרי ישראל

וכל האדם ב̇ ויגעו כל בשר ורעשו מפני ◦

גי ט כת י על גי העברים הוא חכה וטמא את הדפל כי יום מחוזה ג תעברים כי יגיע גי הרים
העביר לו ואיתו וכל ידושע ◦ שמעני גאון מואב גא איפ ◦ גת גבול הו כת ושארא גיא כתב

תִּהְיֶה וַהֲבִאוֹתִיךָ עַל־אַרְצִי
לְמַעַן דַּעַת הַגּוֹיִם אֹתִי
בְּהִקָּדְשִׁי בְךָ לְעֵינֵיהֶם גּוֹג
כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
הַאַתָּה הוּא אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי
בְּיָמִים קַדְמוֹנִים בְּיַד עֲבָדַי
נְבִיאֵי יִשְׂרָאֵל הַנִּבְּאִים
בַּיָּמִים הָהֵם שָׁנִים לְהָבִיא
אֹתְךָ עֲלֵיהֶם׃
וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא בְּיוֹם
בּוֹא גוֹג עַל־אַדְמַת יִשְׂרָאֵל
נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה תַּעֲלֶה חֲמָתִי
בְּאַפִּי וּבְקִנְאָתִי בְאֵשׁ עֶבְרָתִי
דִּבַּרְתִּי אִם־לֹא בַּיּוֹם הַהוּא
יִהְיֶה רַעַשׁ גָּדוֹל עַל אַדְמַת
יִשְׂרָאֵל וְרָעֲשׁוּ מִפָּנַי דְּגֵי
הַיָּם וְעוֹף הַשָּׁמַיִם וְחַיַּת
הַשָּׂדֶה וְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ
עַל־הָאֲדָמָה וְכֹל הָאָדָם
אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה
וְנֶהֶרְסוּ הֶהָרִים וְנָפְלוּ
הַמַּדְרֵגוֹת וְכָל־חוֹמָה לָאָרֶץ
תִּפּוֹל וְקָרָאתִי עָלָיו לְכָל
הָרַי חֶרֶב נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה
חֶרֶב אִישׁ בְּאָחִיו תִּהְיֶה
וְנִשְׁפַּטְתִּי אִתּוֹ בְּדֶבֶר וּבְדָם
וְגֶשֶׁם שׁוֹטֵף וְאַבְנֵי אֶלְגָּבִישׁ
אֵשׁ וְגָפְרִית אַמְטִיר עָלָיו

וְעַל־אֲגַפָּיו וְעַל־עַמִּים רַבִּים
אֲשֶׁר אִתּוֹ וְהִתְגַּדִּלְתִּי
וְהִתְקַדִּשְׁתִּי וְנוֹדַעְתִּי לְעֵינֵי
גּוֹיִם רַבִּים וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי
יְהוָה׃ וְאַתָּה בֶן
אָדָם הִנָּבֵא עַל־גּוֹג וְאָמַרְתָּ
כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי
אֵלֶיךָ גּוֹג נְשִׂיא רֹאשׁ מֶשֶׁךְ
וְתֻבָל וְשֹׁבַבְתִּיךָ וְשִׁשֵּׁאתִיךָ
וְהַעֲלִיתִיךָ מִיַּרְכְּתֵי צָפוֹן
וַהֲבֵאוֹתִךָ עַל־הָרֵי יִשְׂרָאֵל
וְהִכֵּיתִי קַשְׁתְּךָ מִיַּד
שְׂמֹאולֶךָ וְחִצֶּיךָ מִיַּד יְמִינְךָ
אַפִּיל עַל־הָרֵי יִשְׂרָאֵל
תִּפּוֹל אַתָּה וְכָל־אֲגַפֶּיךָ
וְעַמִּים אֲשֶׁר אִתָּךְ לְעֵיט
צִפּוֹר כָּל־כָּנָף וְחַיַּת הַשָּׂדֶה
נְתַתִּיךָ לְאָכְלָה עַל־פְּנֵי
הַשָּׂדֶה תִּפּוֹל כִּי אֲנִי דִבַּרְתִּי
נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה וְשִׁלַּחְתִּי
אֵשׁ בְּמָגוֹג וּבְיֹשְׁבֵי הָאִיִּים
לָבֶטַח וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה
וְאֶת־שֵׁם קָדְשִׁי אוֹדִיעַ
בְּתוֹךְ עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְלֹא
אַחֵל אֶת־שֵׁם־קָדְשִׁי עוֹד
וְיָדְעוּ הַגּוֹיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה
קָדוֹשׁ בְּיִשְׂרָאֵל הִנֵּה בָאָה
וְנִהְיָתָה נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה

הוּא הַיּוֹם אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי וְיָצְאוּ
יֹשְׁבֵי עָרֵי יִשְׂרָאֵל וּבִעֲרוּ
וְהִשִּׂיקוּ בְּנֶשֶׁק וּמָגֵן וְצִנָּה
בְּקֶשֶׁת וּבְחִצִּים וּבְמַקֵּל יָד
וּבְרֹמַח וּבִעֲרוּ בָהֶם אֵשׁ
שֶׁבַע שָׁנִים וְלֹא־יִשְׂאוּ עֵצִים
מִן־הַשָּׂדֶה וְלֹא יַחְטְבוּ מִן
הַיְּעָרִים כִּי בַנֶּשֶׁק יְבַעֲרוּ
אֵשׁ וְשָׁלְלוּ אֶת־שֹׁלְלֵיהֶם
וּבָזְזוּ אֶת־בֹּזְזֵיהֶם נְאֻם
אֲדֹנָי יְהוִה׃
וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא אֶתֵּן
לְגוֹג מְקוֹם־שָׁם קֶבֶר
בְּיִשְׂרָאֵל גֵּי הָעֹבְרִים קִדְמַת
הַיָּם וְחֹסֶמֶת הִיא אֶת־הָעֹבְרִים
וְקָבְרוּ שָׁם אֶת־גּוֹג וְאֶת־כָּל
הֲמוֹנֹה וְקָרְאוּ גֵּיא הֲמוֹן
גּוֹג וּקְבָרוּם בֵּית יִשְׂרָאֵל
לְמַעַן טַהֵר אֶת־הָאָרֶץ
שִׁבְעָה חֳדָשִׁים וְקָבְרוּ כָּל
עַם הָאָרֶץ וְהָיָה לָהֶם לְשֵׁם
יוֹם הִכָּבְדִי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה
וְאַנְשֵׁי תָמִיד יַבְדִּילוּ עֹבְרִים
בָּאָרֶץ מְקַבְּרִים אֶת־הָעֹבְרִים
אֶת־הַנּוֹתָרִים עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ
לְטַהֲרָהּ מִקְצֵה שִׁבְעָה
חֳדָשִׁים יַחְקֹרוּ וְעָבְרוּ הָעֹבְרִים
בָּאָרֶץ וְרָאָה עֶצֶם אָדָם וּבָנָה

לעיני גוים ב̇ ונחלת בך לעיני גוים והתגדלתי ◦
יגבריה ב̇ ונשפטתי אתו ומטר על רשעים ◦

ובישבי ביושבי ג̇ ב חס וחד מל ומינא קשר
ושלחתי אש ובכלומר ◦

אחל ג̇ ב קמ׳ וחד פת היום הזה היום הזה
ואת שם קדשי ◦ ואיננו בתר לשני ◦

אצלו ציון עד קברו אתו
המקברים אל גיא המון גוג
וגם שם עיר המונה וטהרו
הארץ:
ואתה בן אדם כה אמר אדני
יהוה אמר לצפור כל כנף
ולכל חית השדה הקבצו
ובאו האספו מסביב על זבחי
אשר אני זבח לכם זבח גדול
על הרי ישראל ואכלתם
בשר ושתיתם דם: בשר גבורים
תאכלו ודם נשיאי הארץ
תשתו אילים כרים ועתודים
פרים מריאי בשן כלם:
ואכלתם חלב לשבעה
ושתיתם דם לשכרון מזבחי
אשר זבחתי לכם: ושבעתם
על שלחני סוס ורכב גבור
וכל איש מלחמה נאם אדני
יהוה: ונתתי את כבודי בגוים
וראו כל הגוים את משפטי
אשר עשיתי ואת ידי אשר
שמתי בהם: וידעו בית
ישראל כי אני יהוה אלהיהם
מן היום ההוא והלאה:
וידעו הגוים כי בעונם גלו
בית ישראל על אשר מעלו
בי ואסתר פני מהם ואתנם

ביד צריהם ויפלו בחרב כלם:
כטמאתם וכפשעיהם עשיתי
אתם ואסתר פני מהם:
לכן כה אמר אדני
יהוה עתה אשיב את שבית
יעקב ורחמתי כל בית ישראל
וקנאתי לשם קדשי: ונשו
את כלמתם ואת כל מעלם
אשר מעלו בי בשבתם על
אדמתם לבטח ואין מחריד:
בשובבי אותם מן העמים
וקבצתי אתם מארצות
איביהם ונקדשתי בם
לעיני הגוים רבים: וידעו
כי אני יהוה אלהיהם
בהגלותי אתם אל הגוים
וכנסתים על אדמתם ולא
אותיר עוד מהם שם: ולא
אסתיר עוד פני מהם אשר
שפכתי את רוחי על בית
ישראל נאם אדני יהוה:

בעשרים וחמש שנה לגלותנו
בראש השנה בעשור
לחדש בארבע עשרה שנה
אחר אשר הכתה העיר
בעצם היום הזה היתה עלי
יד יהוה ויבא אתי שמה

במראות אלהים הביאני
אל ארץ ישראל ויניחני
אל הר גבה מאד ועליו
כמבנה עיר מנגב: ויביא
אותי שמה והנה איש מראהו
כמראה נחשת ופתיל
פשתים בידו וקנה המדה
והוא עמד בשער: וידבר
אלי האיש בן אדם ראה
בעיניך ובאזניך שמע ושים
לבך לכל אשר אני מראה
אותך כי למען הראותכה
הבאתה הנה הגד את כל
אשר אתה ראה לבית
ישראל: והנה חומה מחוץ
לבית סביב סביב וביד
האיש קנה המדה שש
אמות באמה וטפח וימד
את רחב הבנין קנה אחד
וקומה קנה אחד: ויבוא
אל שער אשר פניו דרך הקדימה
ויעל במעלותו
וימד את סף השער קנה
אחד רחב ואת סף אחד
קנה אחד רחב: והתא קנה
אחד ארך וקנה אחד רחב
ובין התאים חמש אמות
וסף השער מאצל אלם

השער מהבית קנה אחד׃
וימד את אלם השער מהבית
קנה אחד׃ וימד את אלם
השער שמנה אמות ואילו
שתים אמות ואלם השער
מהבית׃ ותאי השער דרך
הקדים שלשה מפה ושלשה
מפה מדה אחת לשלשתם
ומדה אחת לאילם מפה ומפו׃
וימד את רחב פתח השער
עשר אמות ארך השער
שלוש עשרה אמות׃ וגבול
לפני התאות אמה אחת
ואמה אחת גבול מפה והתא
שש אמות מפו ושש אמות
מפו׃ וימד את השער מגג
התא לגגו רחב עשרים
וחמש אמות פתח נגד פתח׃
ויעש את אילים ששים
אמה ואל איל החצר השער
סביב סביב׃ ועל פני השער
היאתון על לפני אלם
השער הפנימי חמשים
אמה׃ וחלונות אטמות אל
התאים ואל אליהמה
לפנימה לשער סביב סביב
וכן לאלמות וחלונות סביב
סביב לפנימה ואל איל

תמרים׃ ויביאני אל החצר
החיצונה והנה לשכות
ורצפה עשוי לחצר סביב
סביב שלשים לשכות אל
הרצפה׃ והרצפה אל
כתף השערים לעמת
ארך השערים הרצפה
התחתונה׃ וימד רחב
מלפני השער התחתונה
לפני החצר הפנימי מחוץ
מאה אמה הקדים והצפון׃
והשער אשר פניו דרך
הצפון לחצר החיצונה
מדד ארכו ורחבו׃ ותאו
שלושה מפו ושלשה מפו
ואילו ואלמו היה כמדת
השער הראשון חמשים
אמה ארכו ורחב חמש
ועשרים באמה׃ וחלונו
ואלמו ותמרו כמדת
השער אשר פניו דרך
הקדים ובמעלות שבע
יעלו בו ואילמו לפניהם׃
ושער לחצר הפנימי נגד
השער לצפון ולקדים
וימד משער אל שער
מאה אמה׃ ויולכני דרך
הדרום והנה שער דרך

הדרום ומדד אילו ואלמו
כמדות האלה׃ וחלונים לו
ולאילמו סביב סביב
כהחלנות האלה חמשים
אמה ארך ורחב חמש
ועשרים אמה׃ ומעלות
שבעה עלותו ואלמו
לפניהם ותמרים לו אחד
מפו ואחד מפו אל אילו׃
ושער לחצר הפנימי דרך
הדרום וימד משער אל
השער דרך הדרום מאה
אמות׃ ויביאני אל חצר
הפנימי בשער הדרום
וימד את השער הדרום
כמדות האלה׃ ותאו ואילו
ואלמו כמדות האלה
וחלונות לו ולאלמו סביב
סביב חמשים אמה ארך
ורחב עשרים וחמש אמות׃
ואלמות סביב סביב ארך
חמש ועשרים אמה ורחב
חמש אמות׃ ואלמו אל
חצר החצונה ותמרים אל
אילו ומעלות שמונה מעלו׃
ויביאני אל החצר הפנימי
דרך הקדים וימד את
השער כמדות האלה ותאו

ואלו ואלמו כמדות האלה
וחלונות לו ולאלמו סביב סביב
ארך חמשים אמה ורחב חמש
ועשרים אמה ואלמו לחצר
החיצונה ותמרים אל אלו
מפו ומפו ושמנה מעלות מעלו׃
ויביאני אל שער הצפון
ומדד כמדות האלה
תאו אלו ואלמו וחלונות לו
סביב סביב ארך חמשים
אמה ורחב חמש ועשרים
אמה׃ ואילו לחצר החיצונה
ותמרים אל אילו מפו ומפו
ושמנה מעלות מעלו׃ ולשכה
ופתחה באילים השערים
שם ידיחו את העלה׃ ובאלם
השער שנים שלחנות מפו
ושנים שלחנות מפה לשחוט
אליהם העולה והחטאת
והאשם׃ ואל הכתף מחוצה
לעולה לפתח השער הצפונה
שנים שלחנות ואל הכתף
האחרת אשר לאלם השער
שנים שלחנות׃ ארבעה
שלחנות מפה וארבעה
שלחנות מפה לירך השער
שמונה שלחנות אליהם
ישחטו׃ וארבעה שלחנות

לעולה אבני גזית ארך
אמה אחת וחצי ורחב
אמה אחת וחצי וגבה
אמה אחת אליהם ויניחו
את הכלים אשר ישחטו
את העולה בם והזבח׃
והשפתים טפח אחד
מוכנים בבית סביב סביב
ואל השלחנות בשר הקרבן׃
ומחוצה לשער הפנימי
לשכות שרים בחצר הפנימי
אשר אל כתף שער הצפון
ופניהם דרך הדרום אחד
אל כתף שער הקדים פני
דרך הצפן׃ וידבר אלי זה
הלשכה אשר פניה דרך
הדרום לכהנים שמרי
משמרת הבית׃ והלשכה
אשר פניה דרך הצפון
לכהנים שמרי משמרת
המזבח המה בני צדוק
הקרבים מבני לוי אל יהוה
לשרתו׃ וימד את החצר
ארך מאה אמה ורחב
מאה אמה מרבעת והמזבח
לפני הבית׃ ויבאני אל
אלם הבית וימד אל אלם
חמש אמות מפה וחמש

אמות מפו ורחב השער
שלש אמות מפו ושלש
אמות מפו׃ ארך האלם
עשרים אמה ורחב עשתי
עשרה אמה ובמעלות
אשר יעלו אליו ועמדים
אל האילים אחד מפה
ואחד מפו׃ ויביאני אל
ההיכל וימד את האילים
שש אמות רחב מפו ושש
אמות רחב מפו רחב
האהל׃ ורחב הפתח עשר
אמות וכתפות הפתח
חמש אמות מפו וחמש
אמות מפו וימד ארכו
ארבעים אמה ורחב
עשרים אמה׃ ובא לפנימה
וימד איל הפתח שתים
אמות והפתח שש אמות
ורחב הפתח שבע אמות׃
וימד את ארכו עשרים
אמה ורחב עשרים אמה
אל פני ההיכל ויאמר אלי
זה קדש הקדשים׃ וימד
קיר הבית שש אמות
ורחב הצלע ארבע אמות
סביב סביב לבית סביב׃
והצלעות צלע אל צלע

שלוש ושלשים פעמים
ובאות בקיר אשר לבית
לצלעות סביב סביב להיות
אחוזים ולא יהיו אחוזים
בקיר הבית ורחבה ונסבה
למעלה למעלה לצלעות
כי מוסב הבית למעלה
למעלה סביב סביב לבית
על כן רחב לבית למעלה
וכן התחתונה יעלה על
העליונה לתיכונה וראיתי
לבית גבה סביב סביב
מיסדות הצלעות מלו
הקנה שש אמות אצילה
רחב הקיר אשר לצלע
אל החוץ חמש אמות
ואשר מנח בית צלעות
אשר לבית ובין הלשכות
רחב עשרים אמה סביב
לבית סביב סביב ופתח
הצלע למנח פתח אחד
דרך הצפון ופתח אחד
לדרום ורחב מקום המנח
חמש אמות סביב סביב
והבנין אשר אל פני הגזרה
פאת דרך הים רחב שבעים
אמה וקיר הבנין חמש
אמות רחב סביב סביב

וארכו תשעים אמה
ומדד את הבית ארך
מאה אמה והגזרה והבניה
וקירותיה ארך מאה
אמה ורחב פני הבית
והגזרה לקדים מאה
אמה ומדד ארך הבנין
אל פני הגזרה אשר על
אחריה ואתוקיהא מפו
ומפו מאה אמה וההיכל
הפנימי ואלמי החצר
הספים והחלונים האטמות
והאתיקים סביב לשלשתם
נגד הסף שחיף עץ סביב
סביב והארץ עד החלנות
והחלנות מכסות על מעל
הפתח ועד הבית הפנימי
ולחוץ ואל כל הקיר סביב
סביב בפנימי ובחיצון
מדות ועשוי כרובים
ותמרים ותמרה בין כרוב
לכרוב ושנים פנים לכרוב
ופני אדם אל התמרה
מפו ופני כפיר אל התמרה
מפו עשוי אל כל הבית
סביב סביב מהארץ עד
מעל הפתח הכרובים
והתמרים עשוים וקיר

ההיכל ההיכל מזוזת
רבעה ופני הקדש המראה
כמראה המזבח עץ שלוש
אמות גבה וארכו שתים
אמות ומקצעותיו לו
וארכו וקירתיו עץ וידבר
אלי זה השלחן אשר לפני
יהוה ושתים דלתות
להיכל ולקדש ושתים
דלתות לדלתות שתים
מוסבות דלתות שתים
לדלת אחת ושתי דלתות
לאחרת ועשויה אליהן
אל דלתות ההיכל כרובים
ותמרים כאשר עשוים
לקירות ועב עץ אל פני
האולם מהחוץ וחלונים
אטמות ותמרים מפו ומפו
אל כתפות האולם וצלעות
הבית והעבים ויוצאני אל
החצר החיצונה הדרך
דרך הצפון ויבאני אל
הלשכה אשר נגד הגזרה
ואשר נגד הבנין אל הצפון
אל פני ארך אמות המאה
פתח הצפון והרחב חמשים
אמות נגד העשרים אשר
לחצר הפנימי ונגד רצפה

ויזל כנפי הכרובים ושבתי ויזבד החיצנה כתב ◦ ואלמו אל חצר הדרום וגדר אשר לחוץ ושלאחריו
החיצונות כתב ◦ ומתחתה לשכות החצנה כתב ◦ ושאר החיצונה כתב ◦

פנה ג וחד אשר לבבו פנה ויפנה פנה
אל הגלגל אשר פנה דרך הקדים ◦

אשר לחצר החיצונה אתיק
אל פני אתיק בשלשים
ולפני הלשכות מהלך עשר
אמות רחב אל הפנימית
דרך אמה אחת ופתחיהם
לצפון והלשכות העליונת
קצרות כי יוכלו אתיקים
מהנה מהתחתנות ומהתכנות
בנין כי משלשות הנה ואין
להן עמודים כעמודי
החצרות על כן נאצל
מהתחתונות ומהתיכנות
מהארץ וגדר אשר לחוץ
לעמת הלשכות דרך
החצר החיצנה אל פני
הלשכות ארכו חמשים
אמה כי ארך הלשכות
אשר לחצר החיצנה
חמשים אמה והנה על
פני ההיכל מאה אמה
ומתחתה לשכות האלה
המבוא מהקדים בבאו
להנה מהחצר החצנה
ברחב גדר החצר דרך
הקדים אל פני הגזרה
ואל פני הבנין לשכות
ודרך לפניהם כמראה
הלשכות אשר דרך הצפון

כארכן כן רחבן וכל מוצאיהן
וכמשפטיהן וכפתחיהן
וכפתחי הלשכות אשר
דרך הדרום פתח בראש
דרך דרך בפני הגדרת
הגינה דרך הקדים בבואן
ויאמר אלי לשכות הצפון
לשכות הדרום אשר אל
פני הגזרה הנה לשכות
הקדש אשר יאכלו שם
הכהנים אשר קרובים
ליהוה קדשי הקדשים
שם יניחו קדשי הקדשים
והמנחה והחטאת והאשם
כי המקום קדש בבאם
הכהנים ולא יצאו מהקדש
אל החצר החיצונה ושם
יניחו בגדיהם אשר ישרתו
בהן כי קדש הנה ולבשו
בגדים אחרים וקרבו אל
אשר לעם וכלה את מדות
הבית הפנימי והוציאני
דרך השער אשר פניו
דרך הקדים ומדדו סביב
סביב מדד רוח הקדים
בקנה המדה חמש אמות
קנים בקנה המדה סביב
מדד רוח הצפון חמש מאות

קנים בקנה המדה סביב
את רוח הדרום מדד חמש
מאות קנים בקנה המדה
סבב אל רוח הים מדד
חמש מאות קנים בקנה
המדה לארבע רוחות מדדו
חומה לו סביב סביב ארך
חמש מאות ורחב חמש
מאות להבדיל בין הקדש
לחל ויולכני אל השער
שער אשר פנה דרך
הקדים והנה כבוד אלהי
ישראל בא מדרך הקדים
וקולו כקול מים רבים
והארץ האירה מכבדו
וכמראה המראה אשר
ראיתי כמראה אשר ראיתי
בבאי לשחת את העיר
ומראות כמראה אשר
ראיתי אל נהר כבר ואפל
אל פני וכבוד יהוה בא
אל הבית דרך שער אשר
פניו דרך הקדים ותשאני
רוח ותביאני אל החצר
הפנימי והנה מלא כבוד
יהוה הבית ואשמע מדבר
אלי מהבית ואיש היה
עמד אצלי ויאמר אלי בן

ומתחתה ג מענה אלהי קדם לאדוות ולביזה
ומתחתה לשכות האלה ◦

וולבני ג וחד דרך הדרום אל השער ויאמר
אלי הדראות ◦ אל נהר ג ויעיד ההוא ואבוא
אל הגולה וכמראה ◦

אל פני ג וכמראה המראה ובאני דרך שער
הצפון ◦

אדם את מקום כסאי ואת
מקום כפות רגלי אשר
אשכן שם בתוך בני ישראל
לעולם ולא יטמאו עוד
בית ישראל שם קדשי
המה ומלכיהם בזנותם
ובפגרי מלכיהם במותם
בתתם ספם את ספי ומזוזתם
אצל מזוזתי והקיר ביני
וביניהם וטמאו את שם
קדשי בתועבותם אשר
עשו ואכל אתם באפי עתה
ירחקו את זנותם ופגרי
מלכיהם ממני ושכנתי
בתוכם לעולם
אתה בן אדם הגד את
בית ישראל את הבית
ויכלמו מעונותיהם ומדדו
את תכנית ואם נכלמו
מכל אשר עשו צורת
הבית ותכונתו ומוצאיו
ומובאיו וכל צורתו ואת כל
חקתיו וכל צורתו וכל תורתו
הודע אותם וכתב לעיניהם
וישמרו את כל צורתו ואת
כל חקתיו ועשו אותם זאת
תורת הבית על ראש ההר
כל גבלו סביב סביב קדש

קדשים הנה זאת תורת הבית
ואלה מדות המזבח באמות
אמה אמה וטפח וחיק האמה
ואמה רחב וגבולה אל
שפתה סביב זרת האחד
וזה גב המזבח ומחיק
הארץ עד העזרה התחתונה
שתים אמות ורחב אמה
אחת ומהעזרה הקטנה
עד העזרה הגדולה ארבע
אמות ורחב האמה
וההראל ארבע אמות
ומהאראיל ולמעלה
הקרנות ארבע והאראיל
שתים עשרה ארך בשתים
עשרה רחב רבוע אל
ארבעת רבעיו והעזרה
ארבע עשרה ארך בארבע
עשרה רחב אל ארבעת
רבעיה והגבול סביב אותה
חצי האמה והחיק לה
אמה סביב ומעלתהו פנות
קדים ויאמר אלי בן
אדם כה אמר אדני יהוה
אלה חקות המזבח ביום
העשותו להעלות עליו
עולה ולזרק עליו דם
ונתתה אל הכהנים הלוים

אשר הם מזרע צדוק הקרבים
אלי נאם אדני יהוה לשרתני
פר בן בקר לחטאת ולקחת
מדמו ונתתה על ארבע
קרנתיו ואל ארבע פנות
העזרה ואל הגבול סביב
וחטאת אותו וכפרתהו
ולקחת את הפר החטאת
ושרפו במפקד הבית מחוץ
למקדש וביום השני
תקריב שעיר עזים תמים
לחטאת וחטאו את המזבח
כאשר חטאו בפר בכלותך
מחטא תקריב פר בן בקר
תמים ואיל מן הצאן
תמים והקרבתם לפני יהוה
והשליכו הכהנים עליהם
מלח והעלו אותם עלה
ליהוה שבעת ימים תעשה
שעיר חטאת ליום ופר
בן בקר ואיל מן הצאן
תמימים יעשו שבעת
ימים יכפרו את המזבח
וטהרו אתו ומלאו ידו
וכלו את הימים
והיה ביום השמיני
והלאה יעשו הכהנים על
המזבח את עולותיכם ואת

אמירה אלי יהוה ד׳ לך העמד המצפה השער הזה שים לבך וראה
ויקחני יהוה ס ושארא אמירה יהוה אלי ס

והכהנים הלוים ג׳ וידבר משה ויצו את העם
לאמר בני צדוק ס

ואת שלמיכם ורצאתי אתכם
נאם אדני יהוה׃
וישב אתי דרך שער
המקדש החיצון הפנה
קדים והוא סגור׃ ויאמר
אלי יהוה השער הזה סגור
יהיה לא יפתח ואיש לא
יבא בו כי יהוה אלהי
ישראל בא בו והיה סגור׃
את הנשיא נשיא הוא
ישב בו לאכול לחם לפני
יהוה מדרך אולם השער
יבוא ומדרכו יצא׃ ויביאני
דרך שער הצפון אל פני
הבית וארא והנה מלא
כבוד יהוה את בית יהוה
ואפל אל פני׃ ויאמר אלי
יהוה בן אדם שים לבך
וראה בעיניך ובאזניך
שמע את כל אשר אני
מדבר אתך לכל חקות
בית יהוה ולכל תורתו
ושמת לבך למבוא הבית
בכל מוצאי המקדש׃
ואמרת אל מרי אל בית
ישראל כה אמר אדני יהוה
רב לכם מכל תועבותיכם
בית ישראל׃ בהביאכם

בני נכר ערלי לב וערלי
בשר להיות במקדשי
לחללו את ביתי בהקריבכם
את לחמי חלב ודם ויפרו
את בריתי אל כל תועבותיכם׃
ולא שמרתם משמרת
קדשי ותשימון לשמרי
משמרתי במקדשי לכם׃
כה אמר אדני יהוה
כל בן נכר ערל לב וערל
בשר לא יבוא אל מקדשי
לכל בן נכר אשר בתוך בני
ישראל׃ כי אם הלוים
אשר רחקו מעלי בתעות
ישראל אשר תעו מעלי
אחרי גלוליהם ונשאו
עונם׃ והיו במקדשי
משרתים פקדות אל שערי
הבית ומשרתים את הבית
המה ישחטו את העלה
ואת הזבח לעם והמה
יעמדו לפניהם לשרתם׃
יען אשר ישרתו אותם לפני
גלוליהם והיו לבית ישראל
למכשול עון על כן נשאתי
ידי עליהם נאם אדני
יהוה ונשאו עונם׃ ולא
יגשו אלי לכהן לי ולגשת

על כל קדשי אל קדשי
הקדשים ונשאו כלמתם
ותועבותם אשר עשו׃ ונתתי
אותם שמרי משמרת
הבית לכל עבדתו ולכל
אשר יעשה בו׃
והכהנים הלוים בני צדוק
אשר שמרו את משמרת
מקדשי בתעות בני
ישראל מעלי המה
יקרבו אלי לשרתני ועמדו
לפני להקריב לי חלב
ודם נאם אדני יהוה׃ המה
יבאו אל מקדשי והמה
יקרבו אל שלחני לשרתני
ושמרו את משמרתי׃ והיה
בבואם אל שערי החצר
הפנימית בגדי פשתים
ילבשו ולא יעלה עליהם
צמר בשרתם בשערי
החצר הפנימית וביתה׃
פארי פשתים יהיו על
ראשם ומכנסי פשתים
יהיו על מתניהם לא
יחגרו ביזע׃ ובצאתם
אל החצר החיצונה אל
החצר החיצונה אל העם
יפשטו את בגדיהם אשר

מן ראשה דסיפרה עד עבר בתוך העיר יאל כל ואל כל ס ומן עבר בתוך העיר עד בעשרים וחמש שנה על כל ועלכל
בר מן ג׳ אל כל ואל כל ראש דרך מתערה מים גדרוהו ס ומן בעשרים עד סוף סיפרה יאל כל ואל כל בר מן חד
ולגשת על כל קדשי ס

כה אמר ד׳ בט בסיפ בקבצי בן נכר בראשו
שער ס

קדש ליהוה

המה משרתם בם והניחו
אותם בלשכת הקדש
ולבשו בגדים אחרים ולא
יקדשו את העם בבגדיהם
וראשם לא יגלחו ופרע
לא ישלחו כסום יכסמו
את ראשיהם ויין לא
ישתו כל כהן בבואם אל
החצר הפנימית ואלמנה
וגרושה לא יקחו להם
לנשים כי אם בתולת מזרע
בית ישראל והאלמנה
אשר תהיה אלמנה
מכהן יקחו ואת עמי
יורו בין קדש לחל ובין
טמא לטהור יודעם ועל
ריב המה יעמדו לשפט
במשפטי ושפטהו ואת
תורתי ואת חקתי בכל
מועדי ישמרו ואת
שבתותי יקדשו ואל
מת אדם לא יבוא לי
לטמאה כי אם לאב
ולאם ולבן ולבת לאח
ולאחות אשר לא היתה
לאיש יטמאו ואחרי
טהרתו שבעת ימים
יספרו לו וביום באו אל

הקדש אל החצר הפנימית
לשרת בקדש יקריב
חטאתו נאם אדני יהוה
והיתה להם לנחלה אני
נחלתם ואחזה לא תתנו
להם בישראל אני אחזתם
המנחה והחטאת והאשם
המה יאכלום וכל חרם
בישראל להם יהיה
וראשית כל בכורי כל
וכל תרומת כל מכל
תרומותיכם לכהנים יהיה
וראשית עריסותיכם
תתנו לכהן להניח ברכה
אל ביתך כל נבלה
וטרפה מן העוף ומן
הבהמה לא יאכלו
הכהנים

ובהפילכם את הארץ
בנחלה תרימו תרומה
ליהוה קדש מן הארץ
ארך חמשה ועשרים
אלף ארך ורחב עשרה
אלף קדש הוא בכל
גבולה סביב יהיה מזה
אל הקדש חמש מאות
בחמש מאות מרבע
סביב וחמשים אמה

מגרש לו סביב ומן המדה
הזאת תמוד ארך חמש
ועשרים אלף ורחב
עשרת אלפים ובו יהיה
המקדש קדש קדשים
קדש מן הארץ הוא
לכהנים משרתי המקדש
יהיה הקרבים לשרת
את יהוה והיה להם מקום
לבתים ומקדש למקדש
וחמשה ועשרים אלף
ארך ועשרת אלפים
רחב והיה ללוים משרתי
הבית להם לאחזה עשרים
לשכת ואחזת העיר תתנו
חמשת אלפים רחב וארך
חמשה ועשרים אלף
לעמת תרומת הקדש
לכל בית ישראל יהיה
ולנשיא מזה ומזה
לתרומת הקדש ולאחזת
העיר אל פני תרומת
הקדש ואל פני אחזת
העיר מפאת ים ימה
ומפאת קדמה קדימה
וארך לעמות אחד
החלקים מגבול ים אל
גבול קדימה לארץ יהיה

לו לאחזה בישראל ולא
יונו עוד נשיאי את עמי
והארץ יתנו לבית ישראל
לשבטיהם׃
כה אמר אדני יהוה רב
לכם נשיאי ישראל חמס
ושד הסירו ומשפט
וצדקה עשו הרימו
גרשתיכם מעל עמי נאם
אדני יהוה׃ מאזני צדק
ואיפת צדק ובת צדק יהי
לכם׃ האיפה והבת תכן
אחד יהיה לשאת מעשר
החמר הבת ועשירת
החמר האיפה אל החמר
יהיה מתכנתו׃ והשקל
עשרים גרה עשרים
שקלים חמשה ועשרים
שקלים עשרה וחמשה
שקל המנה יהיה לכם׃
זאת התרומה אשר תרימו
ששית האיפה מחמר
החטים וששיתם האיפה
מחמר השערים׃ וחק השמן
הבת השמן מעשר הבת
מן הכר עשרת הבתים חמר
כי עשרת הבתים חמר׃
ושה אחת מן הצאן מן

המאתים ממשקה ישראל
למנחה ולעולה ולשלמים
לכפר עליהם נאם אדני
יהוה׃
כל העם הארץ יהיו אל
התרומה הזאת לנשיא
בישראל׃ ועל הנשיא
יהיה העולות והמנחה
והנסך בחגים ובחדשים
ובשבתות בכל מועדי בית
ישראל הוא יעשה את
החטאת ואת המנחה
ואת העולה ואת השלמים
לכפר בעד בית ישראל׃
כה אמר אדני יהוה
בראשון באחד לחדש
תקח פר בן בקר תמים
וחטאת את המקדש׃
ולקח הכהן מדם החטאת
ונתן אל מזוזת הבית ואל
ארבע פנות העזרה
למזבח ועל מזוזת שער
החצר הפנימית׃ וכן תעשה
בשבעה בחדש מאיש
שגה ומפתי וכפרתם את
הבית׃ בראשון בארבעה
עשר יום לחדש יהיה לכם
הפסח חג שבעות ימים

מצות יאכל׃ ועשה הנשיא
ביום ההוא בעדו ובעד
כל עם הארץ פר חטאת׃
ושבעת ימי החג יעשה
עולה ליהוה שבעת
פרים ושבעת אילים
תמימם ליום שבעת
הימים וחטאת שעיר
עזים ליום׃ ומנחה איפה
לפר ואיפה לאיל יעשה
ושמן הין לאיפה׃ בשביעי
בחמשה עשר יום לחדש
בחג יעשה כאלה שבעת
הימים כחטאת כעלה
וכמנחה וכשמן׃
כה אמר אדני יהוה
שער החצר הפנימית
הפנה קדים יהיה סגור
ששת ימי המעשה וביום
השבת יפתח וביום החדש
יפתח׃ ובא הנשיא דרך
אולם השער מחוץ ועמד
על מזוזת השער ועשו
הכהנים את עולתו ואת
שלמיו והשתחוה על
מפתן השער ויצא והשער
לא יסגר עד הערב׃
והשתחוו עם הארץ פתח

זאת העולה ג׳ המביאו אליו ושחט את הכבש ועל הנשיא יהיה ׃
יפתח ה׳ ויאמר אלי כה אמר יהוה ב בן יסגר על איש הנד בעני ׃
סגור ה׳ וישב אתי ויאמר אלי שוער בו כה אמר סגור הוצר ינר ׃

השער ההוא בשבתות
ובחדשים לפני יהוה והעלה
אשר יקרב הנשיא ליהוה
ביום השבת ששה כבשים
תמימם ואיל תמים
ומנחה איפה לאיל
ולכבשים מנחה מתת ידו
ושמן הין לאיפה
וביום החדש פר בן
בקר תמימם וששת
כבשים ואיל תמימם יהיו
ואיפה לפר ואיפה לאיל
יעשה מנחה ולכבשים
כאשר תשיג ידו ושמן הין
לאיפה ובבוא הנשיא דרך
אולם השער יבוא ובדרכו
יצא ובבוא עם הארץ
לפני יהוה במועדים הבא
דרך שער צפון להשתחות
יצא דרך שער נגב והבא
דרך שער נגב יצא דרך
שער צפונה לא ישוב
דרך השער אשר בא בו
כי נכחו יצאו והנשיא
בתוכם בבואם יבוא ובצאתם
יצאו ובחגים ובמועדים
תהיה המנחה איפה לפר
ואיפה לאיל ולכבשים

מתת ידו ושמן הין לאיפה
וכי יעשה הנשיא נדבה
עולה או שלמים נדבה
ליהוה ופתח לו את השער
הפנה קדים ועשה את
עלתו ואת שלמיו כאשר
יעשה ביום השבת ויצא
וסגר את השער אחרי
צאתו וכבש בן שנתו
תמים תעשה עולה ליום
ליהוה בבקר בבקר
תעשה אתו ומנחה תעשה
עליו בבקר בבקר ששית
האיפה ושמן שלישית
ההין לרס את הסלת מנחה
ליהוה חקות עולם תמיד ועשו
את הכבש ואת המנחה
ואת השמן בבקר בבקר
עולת תמיד

כה אמר אדני יהוה
כי יתן הנשיא מתנה לאיש
מבניו נחלתו היא לבניו
תהיה אחזתם היא בנחלה
וכי יתן מתנה
מנחלתו לאחד מעבדיו
והיתה לו עד שנת הדרור
ושבת לנשיא אך נחלתו

בניו להם תהיה ולא יקח
הנשיא מנחלת העם
להונתם מאחזתם מאחזתו
ינחל את בניו למען אשר
לא יפצו עמי איש מאחזתו
ויביאני במבוא אשר על
כתף השער אל הלשכות
הקדש אל הכהנים
הפנות צפונה והנה שם
מקום בירכתם ימה
ויאמר אלי זה המקום
אשר יבשלו שם הכהנים
את האשם ואת החטאת
אשר יאפו את המנחה
לבלתי הוציא אל החצר
החיצונה לקדש את
העם ויוציאני אל החצר
החיצונה ויעבירני אל
ארבעת מקצועי החצר
והנה חצר במקצע החצר
חצר במקצע החצר
בארבעת מקצעות החצר
חצרות קטרות ארבעים
ארך ושלשים רחב מדה
אחת לארבעתם מהקצעות
וטור סביב בהם סביב
לארבעתם ומבשלות עשוי
מתחת הטירות סביב

ויאמר אלי אלה בית המבשלים
אשר יבשלו שם משרתי הבית
את זבח העם וישבני אל פתח
הבית והנה מים יצאים מתחת
מפתן הבית קדימה כי פני
הבית קדים והמים ירדים
מתחת מכתף הבית
הימנית מנגב למזבח
ויוצאני דרך שער צפונה
ויסבני דרך חוץ אל שער
החוץ דרך הפונה קדים
והנה מים מפכים מן הכתף
הימנית בצאת האיש
קדים וקו בידו וימד אלף
באמה ויעברני במים מי
אפסים וימד אלף ויעברני
במים מים ברכים וימד אלף
ויעברני מי מתנים וימד
אלף נחל אשר לא אוכל
לעבר כי גאו המים מי
שחו נחל אשר לא יעבר
ויאמר אלי הראית בן אדם
ויולכני וישבני שפת הנחל
בשובני והנה אל שפת
הנחל עץ רב מאד מזה
ומזה ויאמר אלי המים
האלה יוצאים אל הגלילה
הקדמונה וירדו על הערבה

ובאו הימה אל הימה
המוצאים ונרפאו המים
והיה כל נפש חיה אשר
ישרץ אל כל אשר יבוא
שם נחלים יחיה והיה
הדגה רבה מאד כי באו
שמה המים האלה וירפאו
וחי כל אשר יבוא שמה
הנחל והיה יעמדו עליו
דוגים מעין גדי ועד עין
עגלים משטוח לחרמים
יהיו למינה תהיה דגתם
כדגת הים הגדול רבה מאד
בצאתו וגבאיו ולא ירפאו
למלח נתנו ועל הנחל יעלה
על שפתו מזה ומזה כל עץ
מאכל לא יבול עלהו ולא
יתם פריו לחדשיו יבכר כי
מימיו מן המקדש המה
יוצאים והיה פריו למאכל
ועלהו לתרופה

כה אמר אדני יהוה גה גבול
אשר תתנחלו את הארץ
לשני עשר שבטי ישראל
יוסף חבלים ונחלתם אותה
איש כאחיו אשר נשאתי
את ידי לתתה לאבתיכם

ונפלה הארץ הזאת לכם
בנחלה וזה גבול הארץ
לפאת צפונה מן הים הגדול
הדרך חתלן לבוא צדדה
חמת ברותה סברים
אשר בין גבול דמשק
ובין גבול חמת חצר התיכון
אשר אל גבול חורן והיה
גבול מן הים חצר עינון
גבול דמשק וצפון צפונה
וגבול חמת ואת פאת צפון
ופאת קדים מבין חורן ומבין
דמשק ומבין הגלעד ומבין
ארץ ישראל הירדן מגבול
על הים הקדמוני תמדו
ואת פאת קדימה ופאת
נגב תימנה מתמר עד מי
מריבות קדש נחלה אל
הים הגדול ואת פאת תימנה
נגבה ופאת ים הים הגדול
מגבול עד נכח לבוא חמת
זאת פאת ים וחלקתם את
הארץ הזאת לכם לשבטי
ישראל והיה תפלו אותה
בנחלה לכם ולהגרים הגרים
בתוככם אשר הולדו בנים
בתוככם והיו לכם כאזרח
בבני ישראל אתכם יפלו

כל ספרא בית ישראל בר מן ט בני ישראל שולח אני ככה יאכלו את פתם ותגר ודבר אליהם
את ידוד כסאי כל בן נכר והסת [illegible] לכהנים המקדיש

בתוכה ב מל ח והיתה העיר בתוכה והיה
הבית בתוכה ל למושב ב ולמגרש יחד ל

בנחלה בתוך שבטי ישראל
והיה בשבט אשר גר הגר
אתו שם תתנו נחלתו נאם
אדני יהוה׃
ואלה שמות השבטים
מקצה צפונה אל יד דרך
חתלן לבוא חמת חצר עינן
גבול דמשק צפונה אל יד
חמת והיו לו פאת קדים
הים דן אחד ועל גבול
דן מפאת קדים עד פאת
ימה אשר אחד ועל גבול
אשר מפאת קדימה ועד
פאת ימה נפתלי אחד
ועל גבול נפתלי מפאת
קדמה עד פאת ימה מנשה
אחד ועל גבול מנשה
מפאת קדמה עד פאת
ימה אפרים אחד ועל
גבול אפרים מפאת קדים
ועד פאת ימה ראובן אחד
ועל גבול ראובן מפאת
קדים עד פאת ימה יהודה
אחד ועל גבול יהודה
מפאת קדים עד פאת
ימה תהיה התרומה אשר
תרימו חמשה ועשרים
אלף רחב וארך כאחד

החלקים מפאת קדימה
עד פאת ימה והיה המקדש
בתוכו התרומה אשר
תרימו ליהוה ארך חמשה
ועשרים אלף ורחב עשרת
אלפים ולאלה תהיה
תרומת הקדש לכהנים
צפונה חמשה ועשרים
אלף וימה רחב עשרת
אלפים וקדימה רחב
עשרת אלפים ונגבה ארך
חמשה ועשרים אלף והיה
מקדש יהוה בתוכו לכהנים
המקדש מבני צדוק
אשר שמרו משמרתי
אשר לא תעו בתעות בני
ישראל כאשר תעו הלוים
והיתה להם תרומיה
מתרומת הארץ קדש
קדשים אל גבול הלוים
והלוים לעמת גבול
הכהנים חמשה ועשרים
אלף ארך ורחב עשרת
אלפים כל ארך חמשה
ועשרים אלף ורחב עשרת
אלפים ולא ימכרו ממנו
ולא ימר ולא יעבור ראשית
הארץ כי קדש ליהוה

וחמשת אלפים הנותר
ברחב על פני חמשה
ועשרים אלף חל הוא
לעיר למושב ולמגרש
והיתה העיר בתוכה ואלה
מדותיה פאת צפון
חמש מאות וארבעת
אלפים ופאת נגב חמש
חמש מאות וארבעת
אלפים ומפאת קדים
חמש מאות וארבעת
אלפים ופאת ימה חמש
מאות וארבעת אלפים
והיה מגרש לעיר צפונה
חמשים ומאתים ונגבה
חמשים ומאתים וקדימה
חמשים ומאתים וימה
חמשים ומאתים והנותר
בארך לעמת תרומת
הקדש עשרת אלפים
קדימה ועשרת אלפים
ימה והיה לעמת תרומת
הקדש והיתה תבואתה
ללחם לעבדי העיר
והעבד העיר יעבדוהו
מכל שבטי ישראל כל
התרומה חמשה ועשרים

מן ואלה שמות השבטים עד סופה דסיפרא קדימה
בר מן ה קדים דן אפרים ראובן יהודה מהוניה ל

כל קדימה ארך ורחב בר מן ג רחב וארך ואחזת
העיר ועל גבול יהודה למד עת ירושלם

יעבדוהו ב מל והעבד העיר וישתחוו לו כל
מלכים ל

מפאת צפון זקף סירן ינפונה קיבי ס

ותוצאת ב כת כן והיו תוצאות הגבול ירדנה ואלה תוציאת העיר ס מכל משמר תוצאות כתב ס ושאריא
תוצאות כתב ס יחזקיה ב אל הושע אל מיכה ס ותלד לו בן ב ויעבר האבל וילך ויקח ס

אֶלֶף בַּחֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים
אֶלֶף רְבִיעִית תָּרִימוּ אֶת
תְּרוּמַת הַקֹּדֶשׁ אֶל אֲחֻזַּת
הָעִיר׃ וְהַנּוֹתָר לַנָּשִׂיא מִזֶּה
וּמִזֶּה לִתְרוּמַת הַקֹּדֶשׁ
וְלַאֲחֻזַּת הָעִיר אֶל פְּנֵי
חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף
תְּרוּמָה עַד גְּבוּל קָדִימָה
וְיָמָּה עַל פְּנֵי חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים
אֶלֶף עַל גְּבוּל יָמָּה לְעֻמַּת
חֲלָקִים לַנָּשִׂיא וְהָיְתָה
תְּרוּמַת הַקֹּדֶשׁ וּמִקְדַּשׁ
הַבַּיִת בְּתוֹכֹה׃ וּמֵאֲחֻזַּת הַלְוִיִּם
וּמֵאֲחֻזַּת הָעִיר בְּתוֹךְ אֲשֶׁר
לַנָּשִׂיא יִהְיֶה בֵּין גְּבוּל
יְהוּדָה וּבֵין גְּבוּל בִּנְיָמִן
לַנָּשִׂיא יִהְיֶה׃ וְיֶתֶר הַשְּׁבָטִים
מִפְּאַת קָדִימָה עַד פְּאַת
יָמָּה בִּנְיָמִן אֶחָד׃ וְעַל גְּבוּל
בִּנְיָמִן מִפְּאַת קָדִימָה עַד
פְּאַת יָמָּה שִׁמְעוֹן אֶחָד׃
וְעַל גְּבוּל שִׁמְעוֹן מִפְּאַת
קָדִימָה עַד פְּאַת יָמָּה
יִשָּׂשכָר אֶחָד׃ וְעַל גְּבוּל
יִשָּׂשכָר מִפְּאַת קָדִימָה
עַד פְּאַת יָמָּה זְבוּלֻן אֶחָד׃
וְעַל גְּבוּל זְבוּלֻן מִפְּאַת
קָדִמָה עַד פְּאַת יָמָּה גָּד

אֶחָד׃ וְעַל גְּבוּל גָּד אֶל פְּאַת
נֶגֶב תֵּימָנָה וְהָיָה גְבוּל מִתָּמָר
מֵי מְרִיבַת קָדֵשׁ נַחֲלָה
עַל הַיָּם הַגָּדוֹל׃ זֹאת הָאָרֶץ
אֲשֶׁר תַּפִּילוּ מִנַּחֲלָה
לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵלֶּה
מַחְלְקוֹתָם נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה׃
וְאֵלֶּה תּוֹצְאֹת הָעִיר
מִפְּאַת צָפוֹן חֲמֵשׁ מֵאוֹת
וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים מִדָּה׃
וְשַׁעֲרֵי הָעִיר עַל שְׁמוֹת
שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל שְׁעָרִים
שְׁלוֹשָׁה צָפוֹנָה שַׁעַר
רְאוּבֵן אֶחָד שַׁעַר יְהוּדָה
אֶחָד שַׁעַר לֵוִי אֶחָד׃ וְאֶל
פְּאַת קָדִימָה חֲמֵשׁ מֵאוֹת
וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים וּשְׁעָרִים
שְׁלֹשָׁה וְשַׁעַר יוֹסֵף אֶחָד
שַׁעַר בִּנְיָמִן אֶחָד שַׁעַר
דָּן אֶחָד׃ וּפְאַת נֶגְבָּה חֲמֵשׁ
מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים
מִדָּה וּשְׁעָרִים שְׁלֹשָׁה
שַׁעַר שִׁמְעוֹן אֶחָד שַׁעַר
יִשָּׂשכָר אֶחָד שַׁעַר זְבוּלֻן
אֶחָד׃ פְּאַת יָמָּה חֲמֵשׁ
מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים
שַׁעֲרֵיהֶם שְׁלֹשָׁה שַׁעַר
גָּד אֶחָד שַׁעַר אָשֵׁר אֶחָד

שַׁעַר נַפְתָּלִי אֶחָד׃ סָבִיב
שְׁמֹנָה עָשָׂר אָלֶף וְשֵׁם
הָעִיר מִיּוֹם יְהוָה שָׁמָּה׃

סכום הפסוקים שלספר
אלף ומאתים ושבעים
ושלשה ס

דְּבַר יְהוָה אֲשֶׁר הָיָה אֶל
הוֹשֵׁעַ בֶּן בְּאֵרִי בִּימֵי עֻזִּיָּה
יוֹתָם אָחָז יְחִזְקִיָּה מַלְכֵי
יְהוּדָה וּבִימֵי יָרָבְעָם בֶּן
יוֹאָשׁ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל׃ תְּחִלַּת
דִּבֶּר יְהוָה בְּהוֹשֵׁעַ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל הוֹשֵׁעַ
לֵךְ קַח לְךָ אֵשֶׁת זְנוּנִים
וְיַלְדֵי זְנוּנִים כִּי זָנֹה תִזְנֶה
הָאָרֶץ מֵאַחֲרֵי יְהוָה׃ וַיֵּלֶךְ
וַיִּקַּח אֶת גֹּמֶר בַּת דִּבְלָיִם
וַתַּהַר וַתֵּלֶד לוֹ בֵּן׃ וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֵלָיו קְרָא שְׁמוֹ
יִזְרְעֶאל כִּי עוֹד מְעַט
וּפָקַדְתִּי אֶת דְּמֵי יִזְרְעֶאל
עַל בֵּית יֵהוּא וְהִשְׁבַּתִּי
מַמְלְכוּת בֵּית יִשְׂרָאֵל׃
וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא וְשָׁבַרְתִּי
אֶת קֶשֶׁת יִשְׂרָאֵל בְּעֵמֶק
יִזְרְעֶאל׃ וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד
בַּת וַיֹּאמֶר לוֹ קְרָא שְׁמָהּ

קדמה ג חס נפתלי מנשה זבולון ס סימן
נמו ס כל יחזקאל לנשיא וכל תריה
לנשיא דפי ס

סביב ג ראש פסו שמנה עשר רשעים יתהלכון
סביב בעתהו בליהוה ס

תחלת ג ראש פסוק תחלת דבר יהוה תחלת
חכמה תחלת דברי פיהו ס

לא רחמה כי לא אוסיף עוד
ארחם את בית ישראל כי
נשא אשא להם ואת בית
יהודה ארחם והושעתים
ביהוה אלהיהם ולא
אושיעם בקשת ובחרב
ובמלחמה בסוסים ובפרשים
ותגמל את לא רחמה
ותהר ותלד בן ויאמר קרא
שמו לא עמי כי אתם לא
עמי ואנכי לא אהיה לכם׃

והיה מספר בני ישראל
כחול הים אשר לא ימד
ולא יספר והיה במקום
אשר יאמר להם לא
עמי אתם יאמר להם
בני אל חי׃ ונקבצו בני
יהודה ובני ישראל יחדו
ושמו להם ראש אחד
ועלו מן הארץ כי גדול
יום יזרעאל׃ אמרו לאחיכם
עמי ולאחותיכם רחמה׃
ריבו באמכם ריבו כי היא
לא אשתי ואנכי לא אישה
ותסר זנוניה
מפניה ונאפופיה מבין
שדיה׃ פן אפשיטנה

ערמה והצגתיה כיום
הולדה ושמתיה כמדבר
ושתה כארץ ציה והמתיה
בצמא׃ ואת בניה לא
ארחם כי בני זנונים המה׃
כי זנתה אמם הבישה
הורתם כי אמרה אלכה
אחרי מאהבי נתני לחמי
ומימי צמרי ופשתי שמני
ושקויי׃ לכן הנני שך את
דרכך בסירים וגדרתי
את גדרה ונתיבותיה לא
תמצא׃ ורדפה את מאהביה
ולא תשיג אתם ובקשתם
ולא תמצא ואמרה אלכה
ואשובה אל אישי הראשון
כי טוב לי אז
מעתה׃ והיא לא ידעה
כי אנכי נתתי לה הדגן
והתירוש והיצהר וכסף
הרביתי לה וזהב עשו
לבעל׃ לכן אשוב ולקחתי
דגני בעתו ותירושי
במועדו והצלתי צמרי
ופשתי לכסות את ערותה׃
ועתה אגלה את נבלתה
לעיני מאהביה ואיש לא
יצילנה מידי׃ והשבתי כל

משושה חגה חדשה
ושבתה וכל מועדה׃
והשמתי גפנה ותאנתה
אשר אמרה אתנה המה
לי אשר נתנו לי מאהבי
ושמתים ליער ואכלתם
חית השדה׃ ופקדתי
עליה את ימי הבעלים
אשר תקטיר להם ותעד
נזמה וחליתה ותלך אחרי
מאהביה ואתי שכחה
נאם יהוה׃
לכן הנה אנכי מפתיה
והלכתיה המדבר ודברתי
על לבה׃ ונתתי לה את
כרמיה משם ואת עמק
עכור לפתח תקוה וענתה
שמה כימי נעוריה וכיום
עלתה מארץ מצרים׃
והיה ביום ההוא נאם
יהוה תקראי אישי ולא
תקראי לי עוד בעלי׃
והסרתי את שמות הבעלים
מפיה ולא יזכרו עוד
בשמם׃ וכרתי להם ברית
ביום ההוא עם חית השדה
ועם עוף השמים ורמש
האדמה וקשת וחרב

ומלחמה אשבור מן הארץ
והשכבתים לבטח׃
וארשתיך לי לעולם
וארשתיך לי בצדק
ובמשפט ובחסד וברחמים
וארשתיך לי באמונה
וידעת את יהוה׃

והיה ביום ההוא אענה
נאם יהוה אענה את
השמים והם יענו את הארץ
והארץ תענה את הדגן
ואת התירוש ואת היצהר
והם יענו את יזרעאל׃
וזרעתיה לי בארץ ורחמתי
את לא רחמה ואמרתי
ללא עמי עמי אתה והוא
יאמר אלהי׃
ויאמר יהוה אלי עוד לך
אהב אשה אהבת רע
ומנאפת כאהבת יהוה
את בני ישראל והם פנים
אל אלהים אחרים ואהבי
אשישי ענבים׃ ואכרה
לי בחמשה עשר כסף
וחמר שערים ולתך
שערים׃ ואמר אליה ימים
רבים תשבי לי לא תזני

ולא תהיי לאיש וגם אני
אליך׃ כי ימים רבים ישבו
בני ישראל אין מלך
ואין שר ואין זבח ואין
מצבה ואין אפוד ותרפים׃
אחר ישבו בני ישראל
ובקשו את יהוה אלהיהם
ואת דויד מלכם ופחדו
אל יהוה ואל טובו באחרית
הימים׃
שמעו דבר יהוה בני ישראל
כי ריב ליהוה עם יושבי
הארץ כי אין אמת ואין
חסד ואין דעת אלהים
בארץ׃ אלה וכחש ורצח
וגנב ונאף פרצו ודמים
בדמים נגעו׃ על כן תאבל
הארץ ואמלל כל יושב
בה בחית השדה ובעוף
השמים וגם דגי הים
יאספו׃ אך איש אל ירב
ואל יוכח איש ועמך כמריבי
כהן׃ וכשלת היום וכשל
גם נביא עמך לילה ודמיתי
אמך׃ נדמו עמי מבלי
הדעת כי אתה הדעת
מאסת ואמאסך מכהן
לי ותשכח תורת אלהיך

אשכח בניך גם אני׃ כרבם
כן חטאו לי כבודם בקלון
אמיר׃ חטאת עמי יאכלו
ואל עונם ישאו נפשו׃
והיה כעם ככהן ופקדתי
עליו דרכיו ומעלליו
אשיב לו׃ ואכלו ולא ישבעו
הזנו ולא יפרצו כי את
יהוה עזבו לשמר׃ זנות
ויין ותירוש יקח לב׃ עמי
בעצו ישאל ומקלו יגיד
לו כי רוח זנונים התעה
ויזנו מתחת אלהיהם׃ על
ראשי ההרים יזבחו ועל
הגבעות יקטרו תחת אלון
ולבנה ואלה כי טוב צלה
על כן תזנינה בנותיכם
וכלותיכם תנאפנה׃ לא
אפקוד על בנותיכם כי
תזנינה ועל כלותיכם כי
תנאפנה כי הם עם הזנות
יפרדו ועם הקדשות יזבחו
ועם לא יבין ילבט׃ אם
זנה אתה ישראל אל
יאשם יהודה ואל תבאו
הגלגל ואל תעלו בית און
ואל תשבעו חי יהוה׃ כי
כפרה סררה סרר ישראל

ואהבי ד׳ אשישי ענבים שפתי טוב ואהבי
שחד ואהבי עשיר רבים

דעת אלהים ג׳ שמעו דבר יהוה כי חסד חפצתי
אז תבין יראת יהוה

אותה ב̇ מל בקיׄ צרר רוח אותה הארצה
אותה מידכם ׃
ימים מימים ב̇ חסׄ או ימים או חדש יחינו מימים ׃
ויבוא ב̇ מלׄ ויבוא כגשם ויבוא מלך הכבוד זקׄ ׃
מוצאו ב̇ כשחר נכון מצאו מקצה השמים ׃
קדמיה חס ׃

עתה ירעם יהוה ככבש
במרחב׃ חבור עצבים אפרים
הנח לו׃ סר סבאם הזנה
הזנו אהבו הבו קלון מגניה׃
צרר רוח אותה בכנפיה
ויבשו מזבחותם׃

שמעו זאת הכהנים
והקשיבו בית ישראל
ובית המלך האזינו כי לכם
המשפט כי פח הייתם
למצפה ורשת פרושה על
תבור׃ ושחטה שטים
העמיקו ואני מוסר לכלם׃
אני ידעתי אפרים וישראל
לא נכחד ממני כי עתה
הזנית אפרים נטמא
ישראל׃ לא יתנו מעלליהם
לשוב אל אלהיהם כי רוח
זנונים בקרבם ואת יהוה
לא ידעו׃ וענה גאון ישראל
בפניו וישראל ואפרים
יכשלו בעונם כשל גם
יהודה עמם׃ בצאנם
ובבקרם ילכו לבקש את
יהוה ולא ימצאו חלץ
מהם׃ ביהוה בגדו כי בנים
זרים ילדו עתה יאכלם

חדש את חלקיהם׃
תקעו שופר בגבעה
חצצרה ברמה הריעו בית
און אחריך בנימין׃ אפרים
לשמה תהיה ביום תוכחה
בשבטי ישראל הודעתי
נאמנה׃ היו שרי יהודה
כמסיגי גבול עליהם אשפוך
כמים עברתי׃ עשוק אפרים
רצוץ משפט כי הואיל הלך
אחרי צו׃ ואני כעש לאפרים
וכרקב לבית יהודה׃ וירא
אפרים את חליו ויהודה את
מזרו וילך אפרים אל
אשור וישלח אל מלך
ירב והוא לא יוכל לרפא
לכם ולא יגהה מכם
מזור׃ כי אנכי כשחל
לאפרים וככפיר לבית
יהודה אני אני אטרף
ואלך אשא ואין מציל׃
אלך אשובה אל מקומי
עד אשר יאשמו ובקשו
פני בצר להם ישחרנני׃
לכו ונשובה אל יהוה כי
הוא טרף וירפאנו יך
ויחבשנו׃ יחינו מימים ביום
השלישי יקמנו ונחיה

לפניו׃ ונדעה נרדפה לדעת
את יהוה כשחר נכון מצאו
ויבוא כגשם לנו כמלקוש
יורה ארץ׃ מה אעשה לך
אפרים מה אעשה לך
יהודה וחסדכם כענן
בקר וכטל משכים הלך׃
על כן חצבתי בנביאים
הרגתים באמרי פי
ומשפטיך אור יצא׃ כי
חסד חפצתי ולא זבח
ודעת אלהים מעלות׃
והמה כאדם עברו ברית
שם בגדו בי׃ גלעד קרית
פעלי און עקבה מדם׃
וכחכי איש גדודים חבר
כהנים דרך ירצחו שכמה
כי זמה עשו׃ בבית ישראל
ראיתי שעריריה שם
זנות לאפרים נטמא
ישראל׃ גם יהודה שת
קציר לך בשובי שבות
עמי׃
כרפאי לישראל ונגלה
עון אפרים ורעות שמרון
כי פעלו שקר וגנב יבוא
פשט גדוד בחוץ׃ ובל
יאמרו ללבבם כל רעתם

שעריריה

לרפא ב̇ והוא לא יוכל לרפא עת להרוג ועת לרפא ׃ בתרייה מל ׃
כאדם ג̇ והמה כאדם אכן כאדם תמותון אם כסיתי כאדם ׃
ודעת ג̇ דלות ודעת תאר ונגלה עון אפרים אשר הראיתנו צרות ׃

זו ב כת ג זו לעגם ועדתי זו אלמדם ס
יחשבו ב דגש ולא יחשבו את האנשים ולי ס

יגיל ג אל תשמח ישראל תשמחים אלי גיל גיל
יגיל אבי צדיק ס וחד ונגיל בגבעות ס

ואלי ג יחשבו רע ואלי דבר יגנב ואלי יאספו ס

זכרתי עתה סבבום מעלליהם
נגד פני היו ברעתם ישמחו
מלך ובכחשיהם שרים
כלם מנאפים כמו תנור בערה
מאפה ישבות מעיר מלוש
בצק עד חמצתו יום מלכנו
החלו שרים חמת מיין
משך ידו את לצצים כי
קרבו כתנור לבם בארבם
כל הלילה ישן אפהם
בקר הוא בער כאש להבה
כלם יחמו כתנור ואכלו
את שפטיהם כל מלכיהם
נפלו אין קרא בהם אלי
אפרים בעמים הוא יתבולל
אפרים היה עגה בלי
הפוכה אכלו זרים כחו
והוא לא ידע גם שיבה
זרקה בו והוא לא ידע
וענה גאון ישראל בפניו
ולא שבו אל יהוה אלהיהם
ולא בקשהו בכל זאת
ויהי אפרים כיונה פותה
אין לב מצרים קראו אשור
הלכו כאשר ילכו אפרוש
עליהם רשתי כעוף השמים
אורידם איסרם כשמע
לעדתם: אוי להם

כי נדדו ממני שד להם
כי פשעו בי ואנכי אפדם
והמה דברו עלי כזבים ולא
זעקו אלי בלבם כי ייליל
על משכבותם על דגן
ותירוש יתגוררו יסורו
בי ואני יסרתי חזקתי
זרועתם ואלי יחשבו רע
ישובו לא על היו כקשת
רמיה יפלו בחרב שריהם
מזעם לשונם זו לעגם
בארץ מצרים אל חכך
שפר כנשר על בית יהוה
יען עברו בריתי ועל
תורתי פשעו לי יזעקו
אלהי ידענוך ישראל
זנח ישראל טוב אויב
ירדפו הם המליכו ולא
ממני השירו ולא ידעתי
כספם וזהבם עשו להם
עצבים למען יכרת זנח
עגלך שמרון חרה אפי
בם עד מתי לא יוכלו נקין
כי מישראל והוא חרש
עשהו ולא אלהים הוא
כי שבבים יהיה עגל
שמרון כי רוח יזרעו
וסופתה יקצרו קמה אין

צמח בלי יעשה קמח
אולי יעשה זרים יבלעהו
נבלע ישראל עתה היו
בגוים ככלי אין חפץ בו
כי המה עלו אשור פרא
בודד לו אפרים התנו
אהבים גם כי יתנו בגוים
עתה אקבצם ויחלו מעט
ממשא מלך שרים כי
הרבה אפרים מזבחות
לחטא היו לו מזבחות
לחטא אכתוב לו רבו
תורתי כמו זר נחשבו זבחי
הבהבי יזבחו בשר ויאכלו
יהוה לא רצם עתה יזכר
עונם ויפקד חטאותם המה
מצרים ישובו וישכח
ישראל את עשהו ויבן
היכלות ויהודה הרבה
ערים בצרות ושלחתי
אש בעריו ואכלה
ארמנתיה:
אל תשמח ישראל אל
גיל כעמים כי זנית מעל
אלהיך אהבת אתנן
על כל גרנות דגן גרן
ויקב לא ירעם ותירוש
יכחש בה לא ישבו בארץ

ולא שבו ג וענה גאון ישראל וחלמו בנירה
ולא שבו ממעלליהם ס

יקצרו ג כי רוח יזרעו הזרעים בדמעה
בשוה בלילו יקצירו כת ס

ירעם ג עתה ירעם יהוה גרן ויקב כי נגז
לשאול שתו ס וחד וירעם כתב ס

באו ב ראש פסוק באו ימי הפקדה ◦ והמתי ב בדגש שרשם מחמדי בטנם ◦

ג ראש פסו לא ולא לא לא תעשק את רעך לא יסכו ליהוה יין

ויבוש ב מל ויבוש ישראל מעצתו ויבוש מקורו ◦ לדוש ב וישמם כעפר לדוש ◦ קדמיה חס ◦

יהוה ושב אפרים מצרים
ובאשור טמא יאכלו: לא
יסכו ליהוה יין ולא יערבו
לו זבחיהם כלחם אונים
להם כל אכליו יטמאו
כי לחמם לנפשם לא יבוא
בית יהוה: מה תעשו ליום
מועד וליום חג יהוה: כי
הנה הלכו משד מצרים
תקבצם מף תקברם מחמד
לכספם קמוש יירשם חוח
באהליהם: באו ימי הפקדה
באו ימי השלם ידעו
ישראל אויל הנביא
משגע איש הרוח על רב
עונך ורבה משטמה:
צפה אפרים עם אלהי
נביא פח יקוש על כל
דרכיו משטמה בבית
אלהיו: העמיקו שחתו
כימי הגבעה יזכור עונם
יפקוד חטאתם:
כענבים במדבר מצאתי
ישראל כבכורה בתאנה
בראשיתה ראיתי אבותיכם
המה באו בעל פעור וינזרו
לבשת ויהיו שקוצים
כאהבם: אפרים כעוף

יתעופף כבודם מלדה
ומבטן ומהריון: כי אם
יגדלו את בניהם ושכלתים
מאדם כי גם אוי להם
בשורי מהם: אפרים
כאשר ראיתי לצור
שתולה בנוה ואפרים
להוציא אל הרג בניו: תן
להם יהוה מה תתן תן
להם רחם משכיל ושדים
צמקים: כל רעתם בגלגל
כי שם שנאתים על רע
מעלליהם מביתי אגרשם
לא אוסף אהבתם כל
שריהם סררים: הכה
אפרים שרשם יבש פרי
בלי יעשון גם כי ילדון
והמתי מחמדי בטנם:
ימאסם אלהי כי לא שמעו
לו ויהיו נדדים בגוים:
גפן בוקק ישראל
פרי ישוה לו כרב לפריו
הרבה למזבחות כטוב
לארצו היטיבו מצבות:
חלק לבם עתה יאשמו הוא
יערף מזבחותם ישדד
מצבותם: כי עתה יאמרו
אין מלך לנו כי לא יראנו

את יהוה והמלך מה יעשה
לנו: דברו דברים אלות שוא
כרת ברית ופרח כראש
משפט על תלמי שדי:
לעגלות בית און יגורו
שכן שמרון כי אבל עליו
עמו וכמריו עליו יגילו
על כבודו כי גלה ממנו: גם
אותו לאשור יובל מנחה
למלך ירב יקח בשנה אפרים
יקח ויבוש ישראל
מעצתו: נדמה שמרון
מלכה כקצף על פני מים
ונשמדו במות און חטאת
ישראל קוץ ודרדר יעלה
על מזבחותם ואמרו להרים
כסונו ולגבעות נפלו
עלינו:
מימי הגבעה חטאת
ישראל שם עמדו לא
תשיגם בגבעה מלחמה על
בני עלוה: באותי ואסרם
ואספו עליהם עמים
באסרם לשתי עינתם:
ואפרים עגלה מלמדה
אהבתי לדוש ואני עברתי
על טוב צוארה ארכיב
אפרים יחרוש יהודה

ורבה ד לג ארשנו ושנבר משטמה ◦ ורבה היא על האדם ◦

בבית אלהיו ב משטמה והמלך כורש חרניא ◦ בוקק ב חד יהוה גכו ◦

יחרוש ב מל ארכיב אפרים יחרוש ◦ בסלע סוסים ◦

לדרוש ב׳ ואל בנביא לפנים בישראל ועת לדרוש את יהוה ס

יקראהו ב׳ וחס ואל על יקראהו לכל אשר יקראהו באמת ס יכרתו ב׳ וברית עם אשור עליך ברית

ויעבד ישראל ב׳ ויעבד ישראל את יהוה ויעבד ישראל באשה ס

ישדד לו יעקב זרעו לכם
לצדקה קצרו לפי חסד
נירו לכם ניר ועת לדרוש
את יהוה עד יבוא וירה
צדק לכם: חרשתם רשע
עולתה קצרתם אכלתם
פרי כחש כי בטחת בדרכך
ברב גבוריך: וקאם שאון
בעמך וכל מבצריך יושד
כשד שלמן בית ארבאל
ביום מלחמה אם על בנים
רטשה: ככה עשה לכם
בית אל מפני רעת רעתכם
בשחר נדמה נדמה מלך
ישראל: כי נער ישראל
ואהבהו וממצרים קראתי
לבני: קראו להם כן הלכו
מפניהם לבעלים יזבחו
ולפסלים יקטרון: ואנכי
תרגלתי לאפרים קחם על
זרועתיו ולא ידעו כי
רפאתים: בחבלי אדם
אמשכם בעבתות אהבה
ואהיה להם כמרימי על
על לחיהם ואט אליו
אוכיל: לא ישוב אל ארץ
מצרים ואשור הוא מלכו
כי מאנו לשוב: וחלה חרב

בעריו וכלתה בדיו ואכלה
ממעצותיהם: ועמי תלואים
למשובתי ואל על יקראהו
יחד לא ירומם: איך אתנך
אפרים אמגנך ישראל
איך אתנך כאדמה אשימך
כצבאים נהפך עלי לבי
יחד נכמרו נחומי: לא
אעשה חרון אפי לא
אשוב לשחת אפרים כי
אל אנכי ולא איש בקרבך
קדוש ולא אבוא בעיר:
אחרי יהוה ילכו כאריה
ישאג כי הוא ישאג
ויחרדו בנים מים: יחרדו
כצפור ממצרים וכיונה
מארץ אשור והושבתים
על בתיהם נאם יהוה:
סבבני בכחש אפרים
ובמרמה בית ישראל
ויהודה עד רד עם אל
ועם קדושים נאמן: אפרים
רעה רוח ורדף קדים כל
היום כזב ושד ירבה וברית
עם אשור יכרתו ושמן
למצרים יובל: וריב ליהוה
עם יהודה ולפקד על
יעקב כדרכיו כמעלליו

ישיב לו: בבטן עקב את
אחיו ובאונו שרה את
אלהים: וישר אל מלאך
ויכל בכה ויתחנן לו בית
אל ימצאנו ושם ידבר
עמנו: ויהוה אלהי הצבאות
יהוה זכרו: ואתה באלהיך
תשוב חסד ומשפט שמר
וקוה אל אלהיך תמיד:
כנען בידו מאזני מרמה
לעשק אהב: ויאמר
אפרים אך עשרתי מצאתי
און לי כל יגיעי לא ימצאו
לי עון אשר חטא: ואנכי
יהוה אלהיך מארץ
מצרים עד אושיבך
באהלים כימי מועד:
ודברתי על הנביאים ואנכי
חזון הרביתי וביד הנביאים
אדמה: אם גלעד און אך
שוא היו בגלגל שורים
זבחו גם מזבחותם כגלים
על תלמי שדי: ויברח יעקב
שדה ארם ויעבד ישראל
באשה ובאשה שמר:
ובנביא העלה יהוה את
ישראל ממצרים ובנביא
נשמר: הכעיס אפרים

ולא ידעו ג׳ ואת אבשלום כי רפאתיך ולא ידעו עשות נכחה ס

ולא איש ב׳ כי אל אנכי ולא איש ואנכי תולעת ולא איש ס ואמר ב׳ וביד הנביאים

וישר ג׳ ... וישר במסלה ... ס

תמרורים ודמיו עליו יטוש
וחרפתו ישיב לו אדניו׃
כדבר אפרים רתת נשא
הוא בישראל ויאשם
בבעל וימת׃ ועתה יוספו
לחטא ויעשו להם מסכה
מכספם כתבונם עצבים
מעשה חרשים כלה להם
הם אמרים זבחי אדם
עגלים ישקון׃ לכן יהיו
כענן בקר וכטל משכים
הלך כמץ יסער מגרן
וכעשן מארבה׃ ואנכי
יהוה אלהיך מארץ
מצרים ואלהים זולתי לא
תדע ומושיע אין בלתי׃
אני ידעתיך במדבר בארץ
תלאבות׃ כמרעיתם
וישבעו שבעו וירם לבם
על כן שכחוני׃ ואהי להם
כמו שחל כנמר על דרך
אשור׃ אפגשם כדב שכול
ואקרע סגור לבם ואכלם
שם כלביא חית השדה
תבקעם׃ שחתך ישראל
כי בי בעזרך׃ אהי מלכך
אפוא ויושיעך בכל עריך
ושפטיך אשר אמרת

תנה לי מלך ושרים׃ אתן
לך מלך באפי ואקח
בעברתי׃
צרור עון אפרים צפונה
חטאתו׃ חבלי יולדה יבאו
לו הוא בן לא חכם כי עת
לא יעמד במשבר בנים׃
מיד שאול אפדם ממות
אגאלם אהי דבריך מות
אהי קטבך שאול נחם
יסתר מעיני׃ כי הוא בין
אחים יפריא יבוא קדים
רוח יהוה ממדבר עלה
ויבוש מקורו ויחרב מעינו
הוא ישסה אוצר כל כלי
חמדה׃ תאשם שמרון
כי מרתה באלהיה בחרב
יפלו עלליהם ירטשו
והריותיו יבקעו׃

שובה ישראל עד יהוה
אלהיך כי כשלת בעונך׃
קחו עמכם דברים ושובו
אל יהוה אמרו אליו כל
תשא עון וקח טוב ונשלמה
פרים שפתינו׃ אשור לא
יושיענו על סוס לא נרכב
ולא נאמר עוד אלהינו

למעשה ידינו אשר בך
ירחם יתום׃ ארפא משובתם
אהבם נדבה כי שב אפי
ממנו׃ אהיה כטל לישראל
יפרח כשושנה ויך שרשיו
כלבנון׃ ילכו ינקותיו ויהי
כזית הודו וריח לו כלבנון׃
ישבו ישבי בצלו יחיו דגן
ויפרחו כגפן זכרו כיין
לבנון׃ אפרים מה לי עוד
לעצבים אני עניתי
ואשורנו אני כברוש
רענן ממני פריך נמצא׃
מי חכם ויבן אלה נבון
וידעם כי ישרים דרכי
יהוה וצדקים ילכו בם
ופשעים יכשלו בם׃

דבר יהוה אשר היה אל
יואל בן פתואל׃ שמעו
זאת הזקנים והאזינו כל
יושבי הארץ ההיתה
זאת בימיכם ואם בימי
אבתיכם׃ עליה לבניכם
ספרו ובניכם לבניהם
ובניהם לדור אחר׃ יתר

הגזם אכל הארבה ויתר הארבה
אכל הילק ויתר הילק אכל
החסיל הקיצו שכורים
ובכו והילילו כל שתי יין
על עסיס כי נכרת מפיכם
כי גוי עלה על ארצי עצום
ואין מספר שניו שני אריה
ומתלעות לביא לו שם
גפני לשמה ותאנתי לק
לקצפה חשף חשפה
והשליך הלבינו שריגיה
אלי כבתולה חגרת שק על
בעל נעוריה הכרת מנחה
ונסך מבית יהוה אבלו
הכהנים משרתי יהוה שדד
שדה אבלה אדמה כי שדד
דגן הוביש תירוש אמלל
יצהר הבישו אכרים
הילילו כרמים על חטה
ועל שעורה כי אבד קציר
שדה הגפן הובישה
והתאנה אמללה רמון
גם תמר ותפוח כל עצי
השדה יבשו כי הביש
ששון מן בני אדם
חגרו וספדו הכהנים
הילילו משרתי מזבח
באו לינו בשקים משרתי

אלהי כי נמנע מבית
אלהיכם מנחה ונסך קדשו
צום קראו עצרה אספו
זקנים כל ישבי הארץ בית
יהוה אלהיכם וזעקו אל
יהוה אהה ליום כי קרוב
יום יהוה וכשד משדי
יבוא הלוא נגד עינינו
אכל נכרת מבית אלהינו
שמחה וגיל עבשו פרדות
תחת מגרפתיהם נשמו
אצרות נהרסו ממגרות
כי הביש דגן מה נאנחה
בהמה נבכו עדרי בקר כי
אין מרעה להם גם עדרי
הצאן נאשמו אליך
יהוה אקרא כי אש אכלה
נאות מדבר ולהבה
להטה כל עצי השדה
גם בהמות שדה תערוג
אליך כי יבשו אפיקי
מים ואש אכלה נאות
המדבר תקעו
שופר בציון והריעו בהר
קדשי ירגזו כל ישבי
הארץ כי בא יום יהוה
כי קרוב יום חשך ואפלה
יום ענן וערפל כשחר

פרש על ההרים עם רב
ועצום כמהו לא נהיה
מן העולם ואחריו לא
יוסף עד שני דור ודור
לפניו אכלה אש ואחריו
תלהט להבה כגן עדן
הארץ לפניו ואחריו
מדבר שממה וגם פליטה
לא היתה לו כמראה
סוסים מראהו וכפרשים
כן ירוצון כקול מרכבות
על ראשי ההרים ירקדון
כקול להב אש אכלה
קש כעם עצום ערוך
מלחמה מפניו יחילו
עמים כל פנים קבצו
פארור כגבורים ירצון
כאנשי מלחמה יעלו
חומה ואיש בדרכיו ילכון
ולא יעבטון ארחותם
ואיש אחיו לא ידחקון
גבר במסלתו ילכון ובעד
השלח יפלו לא יבצעו
בעיר ישקו בחומה ירצון
בבתים יעלו בעד החלונים
יבאו כגנב לפניו רגזה
ארץ רעשו שמים שמש
וירח קדרו וכוכבים אספו

אשפוך ד׳ על עתה מקריב עליהם אשפוך
כמים והיה אחרי כן וגם על העבדים

כל ישעיהו ואין עוד וכל קהלת אין עוד בר מן ב׳ ואני יהוה אלהיכם ואין עוד והמתים אינם יודעים
מאומה חזינות ב׳ בתר לשנין לגניו משפחות ואת הצפוני

נגהם׃ ויהוה נתן קולו לפני
חילו כי רב מאד מחנהו
כי עצום עשה דברו כי
גדול יום יהוה ונורא מאד
ומי יכילנו׃ וגם עתה נאם
יהוה שבו עדי בכל לבבכם
ובצום ובבכי ובמספד׃
וקרעו לבבכם ואל בגדיכם
ושובו אל יהוה אלהיכם
כי חנון ורחום הוא ארך
אפים ורב חסד ונחם על
הרעה׃ מי יודע ישוב ונחם
והשאיר אחריו ברכה
מנחה ונסך ליהוה אלהיכם׃

תקעו שופר בציון קדשו
צום קראו עצרה׃ אספו
עם קדשו קהל קבצו
זקנים אספו עוללים ויונקי
שדים יצא חתן מחדרו
וכלה מחפתה׃ בין האולם
ולמזבח יבכו הכהנים
משרתי יהוה ויאמרו
חוסה יהוה על עמך ואל
תתן נחלתך לחרפה
למשל בם גוים למה יאמרו
בעמים איה אלהיהם׃
ויקנא יהוה לארצו ויחמל

על עמו׃ ויען יהוה ויאמר
לעמו הנני שלח לכם את
הדגן והתירוש והיצהר
ושבעתם אתו ולא אתן
אתכם עוד חרפה בגוים׃
ואת הצפוני ארחיק
מעליכם והדחתיו אל
ארץ ציה ושממה את
פניו אל הים הקדמני
וספו אל הים האחרון
ועלה באשו ותעל צחנתו
כי הגדיל לעשות׃ אל
תיראי אדמה גילי ושמחי
כי הגדיל יהוה לעשות׃
אל תיראו בהמות שדי
כי דשאו נאות מדבר
כי עץ נשא פריו תאנה
וגפן נתנו חילם׃ ובני ציון
גילו ושמחו ביהוה
אלהיכם כי נתן לכם את
המורה לצדקה ויורד
לכם גשם מורה ומלקוש
בראשון׃ ומלאו הגרנות
בר והשיקו היקבים
תירוש ויצהר׃ ושלמתי
לכם את השנים אשר
אכל הארבה הילק והחסיל
והגזם חילי הגדול אשר

שלחתי בכם׃ ואכלתם
אכול ושבוע והללתם את
שם יהוה אלהיכם אשר
עשה עמכם להפליא ולא
יבשו עמי לעולם׃ וידעתם
כי בקרב ישראל אני ואני
יהוה אלהיכם ואין עוד
ולא יבשו עמי לעולם׃

והיה אחרי כן אשפוך את
רוחי על כל בשר ונבאו
בניכם ובנותיכם זקניכם
חלמות יחלמון בחוריכם
חזינות יראו׃ וגם על העבדים
ועל השפחות בימים ההמה
אשפוך את רוחי׃ ונתתי
מופתים בשמים ובארץ
דם ואש ותימרות עשן׃
השמש יהפך לחשך והירח
לדם לפני בוא יום יהוה
הגדול והנורא׃ והיה כל
אשר יקרא בשם יהוה
ימלט כי בהר ציון ובירושלם
תהיה פליטה כאשר אמר
יהוה ובשרידים אשר
יהוה קרא׃ כי הנה בימים
ההמה ובעת ההיא אשר
אשיב את שבות יהודה

ויאמרו ט׳ ... וקיימתנו יהוה נחלו חוסה ...

חילו ג׳ ושלמתי לכם יהוה אדני חילי אם אשמה
כי רב חילו ג׳ ולמזבח ב׳ ויקם את ... בין
האולם

הגרנות ב׳ ... את הגרנות ומלאו
ואש ב׳ ... ותימרות ...

גמלים ב׳ ואם גמלים אתם ורנה הם גמלים ס

ויבש ה׳ וחס ואמל פריח יקוסס ויבש ושתו מים מהים ויבש ראש הכרמל לערב ימולל ויבש אחלו מים ס
ויהודה ב׳ ראש פסוק ויהודה לעולם תשב ויהודה בא על׳

וירושלם וקבצתי את כל
הגוים והורדתים אל עמק
יהושפט ונשפטתי עמם
שם על עמי ונחלתי ישראל
אשר פזרו בגוים ואת
ארצי חלקו ואל עמי
ידו גורל ויתנו הילד בזונה
והילדה מכרו ביין וישתו
וגם מה אתם לי צר וצידון
וכל גלילות פלשת הגמול
אתם משלמים עלי ואם
גמלים אתם עלי קל מהרה
אשיב גמלכם בראשכם
אשר כספי וזהבי לקחתם
ומחמדי הטבים הבאתם
להיכליכם ובני יהודה ובני
ירושלם מכרתם לבני היונים
למען הרחיקם מעל גבולם
הנני מעירם מן המקום אשר
מכרתם אתם שמה והשבתי
גמלכם בראשכם ומכרתי
את בניכם ואת בנותיכם ביד
בני יהודה ומכרום לשבאים
אל גוי רחוק כי יהוה דבר:

קראו זאת בגוים קדשו
מלחמה העירו הגבורים
יגשו יעלו כל אנשי המלחמה

כתו אתיכם לחרבות
ומזמרתיכם לרמחים
החלש יאמר גבור אני
עושו ובאו כל הגוים
מסביב ונקבצו שמה
הנחת יהוה גבוריך יעורו
ויעלו הגוים אל עמק
יהושפט כי שם אשב
לשפט את כל הגוים
מסביב שלחו מגל כי
בשל קציר באו רדו
כי מלאה גת השיקו
היקבים כי רבה רעתם
המונים המונים בעמק
החרוץ כי קרוב יום יהוה
בעמק החרוץ שמש וירח
קדרו וכוכבים אספו נגהם
ויהוה מציון ישאג
ומירושלם יתן קולו ורעשו
שמים וארץ ויהוה מחסה
לעמו ומעוז לבני ישראל
וידעתם כי אני יהוה
אלהיכם שכן בציון הר
קדשי והיתה ירושלם
קדש וזרים לא יעברו
בה עוד והיה
ביום ההוא יטפו ההרים
עסיס והגבעות תלכנה

חלב וכל אפיקי יהודה ילכו
מים ומעין מבית יהוה
יצא והשקה את נחל
השטים מצרים לשממה
תהיה ואדום למדבר
שממה תהיה מחמס בני
יהודה אשר שפכו דם
נקיא בארצם ויהודה
לעולם תשב וירושלם
לדור ודור ונקיתי דמם
לא נקיתי ויהוה שכן בציון:

דברי עמוס אשר היה
בנקדים מתקוע אשר חזה
על ישראל בימי עזיה
מלך יהודה ובימי ירבעם
בן יואש מלך ישראל
שנתים לפני הרעש ויאמר
יהוה מציון ישאג ומירושלם
יתן קולו ואבלו נאות
הרעים ויבש ראש הכרמל:

כה אמר יהוה על שלשה
פשעי דמשק ועל ארבעה
לא אשיבנו על דושם
בחרצות הברזל את הגלעד:

ויעלו ג׳ רפ׳ יגוד את תלותיב ויעלו עפר יעורו
ויעלו הגוים ס

מחסה ג׳ רפ׳ ויהוה מחסה לעמו אלהים לנו
בטחו בו בכל עת ס

ומעוז ב׳ לבני ישראל ומעוז ישועות משיחו
הוא ס

ושלחתי אש בבית חזאל
ואכלה ארמנות בן הדד
ושברתי בריח דמשק
והכרתי יושב מבקעת
און ותומך שבט מבית
עדן וגלו עם ארם קירה
אמר יהוה׃

כה אמר יהוה על שלשה
פשעי עזה ועל ארבעה
לא אשיבנו על הגלותם
גלות שלמה להסגיר
לאדום׃ ושלחתי אש בחומת
עזה ואכלה ארמנתיה׃
והכרתי יושב מאשדוד
ותומך שבט מאשקלון
והשיבותי ידי על עקרון
ואבדו שארית פלשתים
אמר אדני יהוה׃

כה אמר יהוה על שלשה
פשעי צר ועל ארבעה
לא אשיבנו על הסגירם
גלות שלמה לאדום ולא
זכרו ברית אחים׃ ושלחתי
אש בחומת צר ואכלה
ארמנותיה׃
כה אמר יהוה על שלשה
פשעי אדום ועל ארבעה
לא אשיבנו על רדפו בחרב
אחיו ושחת רחמיו ויטרף
לעד אפו ועברתו שמרה
נצח׃ ושלחתי אש בתימן
ואכלה ארמנות בצרה׃

כה אמר יהוה על שלשה
פשעי בני עמון ועל
ארבעה לא אשיבנו על
בקעם הרות הגלעד למען
הרחיב את גבולם׃ והצתי
אש בחומת רבה ואכלה
ארמנותיה בתרועה ביום
מלחמה בסער ביום סופה׃
והלך מלכם בגולה הוא
ושריו יחדו אמר יהוה׃

כה אמר יהוה על שלשה
פשעי מואב ועל ארבעה
לא אשיבנו על שרפו
עצמות מלך אדום לשיד׃
ושלחתי אש במואב
ואכלה ארמנות הקריות
ומת בשאון מואב
בתרועה בקול שופר׃
והכרתי שופט מקרבה
וכל שריה אהרוג עמו
אמר יהוה׃

כה אמר יהוה על שלשה
פשעי יהודה ועל ארבעה
לא אשיבנו על מאסם
את תורת יהוה וחקיו לא
שמרו ויתעום כזביהם
אשר הלכו אבותם
אחריהם׃ ושלחתי אש
ביהודה ואכלה ארמנות
ירושלם׃

כה אמר יהוה על שלשה
פשעי ישראל ועל ארבעה
לא אשיבנו על מכרם
בכסף צדיק ואביון בעבור
נעלים׃ השאפים על עפר
ארץ בראש דלים ודרך
ענוים יטו ואיש ואביו
ילכו אל הנערה למען
חלל את שם קדשי׃ ועל
בגדים חבלים יטו אצל
כל מזבח ויין ענושים ישתו
בית אלהיהם׃ ואנכי השמדתי
את האמרי מפניהם אשר
כגבה ארזים גבהו וחסן הוא
כאלונים ואשמיד פריו
ממעל ושרשיו מתחת׃ ואנכי
העליתי אתכם מארץ
מצרים ואולך אתכם
במדבר ארבעים שנה

ולא זכרו ל׳ ולא זכרו בני ישראל ולא זכרו דויד
אחים ולא זכרו נפלאותיך

ארמנותיה ד׳ חס׳ ואכלה ארמנותיה בחומת
עזה ... ישראל וארמנתיו שנאתי

והצתי אש ג׳ ואם לא תשמעו והצתי בבתי
אלהי ... דמשק ... בחומת רבה

לרשת את ארץ האמרי
ואקים מבניכם לנביאים
ומבחוריכם לנזרים האף
אין זאת בני ישראל נאם
יהוה ותשקו את הנזרים יין
ועל הנביאים צויתם לאמר
לא תנבאו הנה אנכי מעיק
תחתיכם כאשר תעיק
העגלה המלאה לה עמיר
ואבד מנוס מקל וחזק לא
יאמץ כחו וגבור לא ימלט
נפשו ותפש הקשת לא
יעמד וקל ברגליו לא ימלט
ורכב הסוס לא ימלט נפשו
ואמיץ לבו בגבורים ערום
ינוס ביום ההוא נאם יהוה

שמעו את הדבר הזה אשר
דבר יהוה עליכם בני ישראל
על כל המשפחה אשר
העליתי מארץ מצרים
לאמר רק אתכם ידעתי
מכל משפחות האדמה על
כן אפקד עליכם את כל
עונתיכם הילכו שנים יחדו
בלתי אם נועדו הישאג
אריה ביער וטרף אין לו
היתן כפיר קולו ממענתו
בלתי אם לכד התפל צפור
על פח הארץ ומוקש אין
לה היעלה פח מן האדמה
ולכוד לא ילכוד אם יתקע
שופר בעיר ועם לא יחרדו
אם תהיה רעה בעיר ויהוה
לא עשה כי לא יעשה אדני
יהוה דבר כי אם גלה סודו
אל עבדיו הנביאים אריה
שאג מי לא יירא אדני יהוה
דבר מי לא ינבא השמיעו
על ארמנות באשדוד ועל
ארמנות בארץ מצרים
ואמרו האספו על הרי
שמרון וראו מהומת רבות
בתוכה ועשוקים בקרבה
ולא ידעו עשות נכחה
נאם יהוה האוצרים חמס
ושד בארמנותיהם

לכן כה אמר אדני יהוה
צר וסביב הארץ והוריד
ממך עזך ונבזו ארמנותיך
כה אמר יהוה כאשר יציל
הרעה מפי הארי שתי כרעים
או בדל אזן כן ינצלו בני
ישראל הישבים בשמרון
בפאת מטה ובדמשק ערש
שמעו והעידו בבית יעקב
נאם אדני יהוה אלהי
הצבאות כי ביום פקדי
פשעי ישראל עליו ופקדתי
על מזבחות בית אל ונגדעו
קרנות המזבח ונפלו
לארץ והכיתי בית החרף
על בית הקיץ ואבדו בתי
השן וספו בתים רבים נאם
יהוה

שמעו הדבר הזה
פרות הבשן אשר בהר
שמרון העשקות דלים
הרצצות אביונים האמרת
לאדניהם הביאה ונשתה
נשבע אדני יהוה בקדשו
כי הנה ימים באים עליכם
ונשא אתכם בצנות ואחריתכן
בסירות דוגה ופרצים
תצאנה אשה נגדה
והשלכתנה ההרמונה
נאם יהוה באו בית אל ופשעו
הגלגל הרבו לפשע והביאו
לבקר זבחיכם לשלשת ימים
מעשרתיכם וקטר מחמץ
תודה וקראו נדבות השמיעו
כי כן אהבתם בני ישראל
נאם אדני יהוה וגם אני נתתי

לבית ישראל ד׳ חסדי יהוה אזכיר כי כה אמר יהוה לבית ישראל כי כה אמר אדני זכר חסדו ○ וכל וחזקו דכוותיהון ב׳ מן חד ולבני ישראל תברו ○ ובאר ד׳ וחצר שועל עד אגלים ואל תדרשו כי שוחה ○

המתאוים ב׳ כי שם קברו את העם המתאוים ○
הניחו ב׳ אשר הניחו עליו וצדקה לארץ

לכם נקיון שנים בכל עריכם
וחסר לחם בכל מקומתיכם
ולא שבתם עדי נאם יהוה וגם
אנכי מנעתי מכם את הגשם
בעוד שלשה חדשים לקציר
והמטרתי על עיר אחת ועל
עיר אחת לא אמטיר חלקה
אחת תמטר וחלקה אשר
לא תמטיר עליה תיבש׃
ונעו שתים שלש ערים
אל עיר אחת לשתות מים
ולא ישבעו ולא שבתם
עדי נאם יהוה׃ הכיתי אתכם
בשדפון ובירקון הרבות
גנותיכם וכרמיכם ותאניכם
וזיתיכם יאכל הגזם ולא
שבתם עדי נאם יהוה׃
שלחתי בכם דבר בדרך
מצרים הרגתי בחרב בחוריכם
עם שבי סוסיכם ואעלה
באש מחניכם ובאפכם ולא
שבתם עדי נאם יהוה׃ הפכתי
בכם כמהפכת אלהים את
סדם ואת עמרה ותהיו כאוד
מצל משרפה ולא שבתם עדי
נאם יהוה׃ לכן כה אעשה
לך ישראל עקב כי זאת
אעשה לך הכון לקראת

אלהיך ישראל׃ כי הנה יוצר
הרים ובורא רוח ומגיד לאדם
מה שחו עשה שחר עיפה
ודרך על במתי ארץ יהוה
אלהי צבאות שמו׃
שמעו את הדבר הזה אשר
אנכי נשא עליכם קינה בית
ישראל׃ נפלה לא תוסיף קום
בתולת ישראל נטשה על
אדמתה אין מקימה׃ כי כה
אמר אדני יהוה העיר היצאת
אלף תשאיר מאה והיוצאת
מאה תשאיר עשרה לבית
ישראל׃ כי כה אמר יהוה
לבית ישראל דרשוני וחיו׃
ואל תדרשו בית אל והגלגל
לא תבאו ובאר שבע לא
תעברו כי הגלגל גלה יגלה
ובית אל יהיה לאון׃ דרשו
את יהוה וחיו פן יצלח כאש בית
יוסף ואכלה ואין מכבה לבית
אל׃ ההפכים ללענה משפט
וצדקה לארץ הניחו׃ עשה כימה
וכסיל והפך לבקר צלמות ויום
לילה החשיך הקורא למי
הים וישפכם על פני הארץ
יהוה שמו׃ המבליג שד על עז
ושד על מבצר יבוא׃ שנאו

בשער מוכיח ודבר תמים
יתעבו׃ לכן יען בושסכם
על דל ומשאת בר תקחו
ממנו בתי גזית בניתם ולא
תשבו בם כרמי חמד נטעתם
ולא תשתו את יינם׃ כי ידעתי
רבים פשעיכם ועצמים
חטאתיכם צררי צדיק
לקחי כפר ואביונים בשער
הטו׃ לכן המשכיל בעת
ההיא ידם כי עת רעה היא׃
דרשו טוב ואל רע למען
תחיו ויהי כן יהוה אלהי
צבאות אתכם כאשר אמרתם׃
שנאו רע ואהבו טוב
והציגו בשער משפט אולי
יחנן יהוה אלהי צבאות
שארית יוסף׃ לכן
כה אמר יהוה אלהי צבאות
אדני בכל רחבות מספד
ובכל חוצות יאמרו הו הו
וקראו אכר אל אבל ומספד
אל יודעי נהי׃ ובכל כרמים
מספד כי אעבר בקרבך
אמר יהוה׃
הוי המתאוים את יום יהוה
למה זה לכם יום יהוה הוא
חשך ולא אור׃ כאשר ינוס

ואעלה ג׳ ואהאפד ואעלה ואעלה באש מחניכם
ואעלה את שרוי יהודה ○

ונשאתם ב את אביכם ובאתם ונשאתם את סכות נ גבליך ב חורד שאול הסר מעלי

שבר ג בלשון כשבר נבל יוצרים ומשבר רוח תילילו ולא נחלו על שבר יוסף

ונשאו ב ומטהו על היד ונשאו דודו ומסרפו ותלתם נשאו לבו לבו רוח יחוד

איש מפני הארי ופגעו הדב
ובא הבית וסמך ידו על הקיר
ונשכו הנחש הלא חשך יום
יהוה ולא אור ואפל ולא
נגה לו שנאתי מאסתי
חגיכם ולא אריח בעצרתיכם
כי אם תעלו לי עלות
ומנחתיכם לא ארצה ושלם
מריאיכם לא אביט הסר
מעלי המון שריך וזמרת
נבליך לא אשמע ויגל כמים
משפט וצדקה כנחל איתן
הזבחים ומנחה הגשתם לי
במדבר ארבעים שנה בית
ישראל ונשאתם את סכות
מלככם ואת כיון צלמיכם
כוכב אלהיכם אשר עשיתם
לכם והגליתי אתכם מהלאה
לדמשק אמר יהוה אלהי
צבאות שמו

הוי השאננים בציון והבטחים
בהר שמרון נקבי ראשית
הגוים ובאו להם בית ישראל
עברו כלנה וראו ולכו משם
חמת רבה ורדו גת פלשתים
הטובים מן הממלכות האלה
אם רב גבולם מגבלכם
המנדים ליום רע ותגישון
שבת חמס השכבים על
מטות שן וסרחים על
ערשותם ואכלים כרים
מצאן ועגלים מתוך מרבק
הפרטים על פי הנבל כדויד
חשבו להם כלי שיר השתים
במזרקי יין וראשית שמנים
ימשחו ולא נחלו על שבר
יוסף לכן עתה יגלו בראש
גלים וסר מרזח סרוחים
נשבע אדני יהוה בנפשו
נאם יהוה אלהי צבאות
מתאב אנכי את גאון יעקב
וארמנתיו שנאתי והסגרתי
עיר ומלאה והיה אם
יותרו עשרה אנשים בבית
אחד ומתו ונשאו דודו
ומסרפו להוציא עצמים
מן הבית ואמר לאשר
בירכתי הבית העוד עמך
ואמר אפס ואמר הס כי לא
להזכיר בשם יהוה

כי הנה יהוה מצוה
והכה הבית הגדול רסיסים
והבית הקטן בקעים
הירצון בסלע סוסים אם
יחרוש בבקרים כי הפכתם
לראש משפט ופרי צדקה
ללענה השמחים ללא
דבר האמרים הלוא בחזקנו
לקחנו לנו קרנים כי הנני
מקים עליכם בית ישראל
נאם יהוה אלהי הצבאות
גוי ולחצו אתכם מלבוא
חמת עד נחל הערבה

כה הראני אדני יהוה והנה
יוצר גבי בתחלת עלות
הלקש והנה לקש אחר
גזי המלך והיה אם כלה
לאכול את עשב הארץ
ואמר אדני יהוה סלח נא
מי יקום יעקב כי קטן הוא
נחם יהוה על זאת לא
תהיה אמר יהוה

כה הראני אדני יהוה והנה
קרא לרב באש אדני יהוה
ותאכל את תהום רבה
ואכלה את החלק ואמר
אדני יהוה חדל נא מי
יקום יעקב כי קטן הוא
נחם יהוה על זאת גם היא
לא תהיה אמר אדני יהוה

כה הראני והנה אדני נצב
על חומת אנך ובידו אנך

השאננים ג הוי והנף גדול יאריכף הלעג השאננים

עשב הארץ ה ויכסאת עין ויאמר יהוה והדיאל כלה יחרי פסלבי ודעת לי רבזדיקר

השמחים ג ללא דבר לעשות רע אל גיל

ויאמר יהוה אלי מה אתה
ראה עמוס ואמר אנך ויאמר
אדני הנני שם אנך בקרב
עמי ישראל לא אוסיף
עוד עבור לו ונשמו במות
ישחק ומקדשי ישראל
יחרבו וקמתי על בית
ירבעם בחרב:
וישלח אמציה כהן
בית אל אל ירבעם מלך
ישראל לאמר קשר עליך
עמוס בקרב בית ישראל
לא תוכל הארץ להכיל
את כל דבריו: כי כה אמר
עמוס בחרב ימות ירבעם
וישראל גלה יגלה מעל
אדמתו:
ויאמר אמציה אל
עמוס חזה לך ברח לך אל
ארץ יהודה ואכל שם
לחם ושם תנבא: ובית אל
לא תוסיף עוד להנבא כי
מקדש מלך הוא ובית
ממלכה הוא: ויען עמוס
ויאמר אל אמציה לא נביא
אנכי ולא בן נביא אנכי כי
בוקר אנכי ובולס שקמים
ויקחני יהוה מאחרי הצאן

ויאמר אלי יהוה לך הנבא
אל עמי ישראל: ועתה
שמע דבר יהוה אתה אמר
לא תנבא על ישראל
ולא תטיף על בית ישחק
לכן כה אמר יהוה אשתך
בעיר תזנה ובניך ובנתיך
בחרב יפלו ואדמתך בחבל
תחלק ואתה על אדמה
טמאה תמות וישראל
גלה יגלה מעל אדמתו:

כה הראני אדני יהוה והנה
כלוב קיץ: ויאמר מה
אתה ראה עמוס ואמר
כלוב קיץ ויאמר יהוה
אלי בא הקץ אל עמי
ישראל לא אוסיף עוד
עבור לו: והילילו שירות
היכל ביום ההוא נאם
אדני יהוה רב הפגר בכל
מקום השליך הס:

שמעו זאת השאפים אביון
ולשבית ענוי ארץ לאמר
מתי יעבר החדש ונשבירה
שבר והשבת ונפתחה בר
להקטין איפה ולהגדיל
שקל ולעות מאזני מרמה
לקנות בכסף דלים ואביון
בעבור נעלים ומפל בר
נשביר: נשבע יהוה בגאון
יעקב אם אשכח לנצח
כל מעשיהם: העל זאת
לא תרגז הארץ ואבל כל
יושב בה ועלתה כאר
כלה ונגרשה ונשקה
כיאור מצרים:
והיה ביום ההוא נאם אדני
יהוה והבאתי השמש
בצהרים והחשכתי לארץ
ביום אור: והפכתי חגיכם
לאבל וכל שיריכם לקינה
והעליתי על כל מתנים
שק ועל כל ראש קרחה
ושמתיה כאבל יחיד
ואחריתה כיום מר:

הנה ימים באים נאם אדני
יהוה והשלחתי רעב
בארץ לא רעב ללחם
ולא צמא למים כי אם
לשמע את דברי יהוה
ונעו מים עד ים ומצפון
ועד מזרח ישוטטו לבקש
את דבר יהוה ולא ימצאו

בעז ב׳ חד מל וחד חס׳ ועמד ורעה הגדה בעזו
וטרף ב׳ וטרף זרוע ודרס וטרף

לא שמעו ב׳ וגבאל שפטיהם ועשיתי באף
למעשה ידיך ב׳ ולא תשתחוה עוד תכסף

מימי עולם׃ לכן יתנם עד עת
יולדה ילדה ויתר אחיו
ישובון על בני ישראל׃
ועמד ורעה בעז יהוה
בגאון שם יהוה אלהיו וישבו כי
עתה יגדל עד אפסי ארץ׃
והיה זה שלום אשור כי
יבוא בארצנו וכי ידרך
בארמנותינו והקמנו עליו
שבעה רעים ושמנה
נסיכי אדם׃ ורעו את ארץ
אשור בחרב ואת ארץ
נמרד בפתחיה והציל
מאשור כי יבוא בארצנו
וכי ידרך בגבולנו׃

והיה שארית יעקב בקרב
עמים רבים כטל מאת
יהוה כרביבים עלי עשב
אשר לא יקוה לאיש ולא
ייחל לבני אדם׃

והיה שארית יעקב בגוים
בקרב עמים רבים כאריה
בבהמות יער ככפיר בעדרי
צאן אשר אם עבר ורמס
וטרף ואין מציל׃ תרם ידך
על צריך וכל איביך יכרתו׃

והיה ביום ההוא נאם יהוה
והכרתי סוסיך מקרבך
והאבדתי מרכבתיך׃
והכרתי ערי ארצך והרסתי
כל מבצריך׃ והכרתי
כשפים מידך ומעוננים
לא יהיו לך׃ והכרתי פסיליך
ומצבותיך מקרבך ולא
תשתחוה עוד למעשה
ידיך׃ ונתשתי אשיריך
מקרבך והשמדתי עריך׃
ועשיתי באף ובחמה
נקם את הגוים אשר לא
שמעו׃

שמעו נא את אשר יהוה
אמר קום ריב את ההרים
ותשמענה הגבעות קולך׃
שמעו הרים את ריב
יהוה והאתנים מסדי
ארץ כי ריב ליהוה עם
עמו ועם ישראל יתוכח׃
עמי מה עשיתי לך ומה
הלאתיך ענה בי׃ כי
העלתיך מארץ מצרים
ומבית עבדים פדיתיך
ואשלח לפניך את משה
אהרן ומרים׃ עמי זכר נא
מה יעץ בלק מלך מואב

ומה ענה אתו בלעם בן
בעור מן השטים עד
הגלגל למען דעת צדקות
יהוה׃ במה אקדם יהוה
אכף לאלהי מרום האקדמנו
בעולות בעגלים בני שנה׃
הירצה יהוה באלפי אילים
ברבבות נחלי שמן האתן
בכורי פשעי פרי בטני
חטאת נפשי׃ הגיד לך אדם
מה טוב ומה יהוה דורש
ממך כי אם עשות משפט
ואהבת חסד והצנע לכת
עם אלהיך׃

קול יהוה לעיר יקרא
ותושיה יראה שמך
שמעו מטה ומי יעדה׃
עוד האש בית רשע
אצרות רשע ואיפת רזון
זעומה׃ האזכה במאזני
רשע ובכיס אבני מרמה׃
אשר עשיריה מלאו חמס
וישביה דברו שקר
ולשונם רמיה בפיהם׃
וגם אני החליתי הכותך
השמם על חטאתך׃ אתה
תאכל ולא תשבע וישחך
בקרבך ותסג ולא תפליט

ולא תשתחוה ב׳ והכרתי פסיליך לא יהיה
בך אליך

ולשונם ד׳ רמיה בפיהם חד מל וחד חס
בשמים ממעל להבל ושקר

האיש ב׳ פל חד מל וחד חס׳ עד האש
ואמרו האיש למוני

ואשר תפלט לחרב אתן׃
אתה תזרע ולא תקצור
אתה תדרך זית ולא תסוך
שמן ותירוש ולא תשתה
יין׃ וישתמר חקות עמרי
וכל מעשה בית אחאב
ותלכו במעצותם למען
תתי אתך לשמה וישביה
לשרקה וחרפת עמי
תשאו׃
אללי לי כי הייתי כאספי
קיץ כעללת בציר אין
אשכול לאכול בכורה
אותה נפשי׃ אבד חסיד
מן הארץ וישר באדם
אין כלם לדמים יארבו
איש את אחיהו יצודו
חרם׃ על הרע כפים להיטיב
השר שאל והשפט
בשלום והגדול דבר הות
נפשו הוא ויעבתוה׃ טובם
כחדק ישר ממסוכה יום
מצפיך פקדתך באה עתה
תהיה מבוכתם׃ אל תאמינו
ברע אל תבטחו באלוף
משכבת חיקך שמר פתחי
פיך׃ כי בן מנבל אב בת קמה
באמה כלה בחמתה איבי

איש אנשי ביתו׃ ואני
ביהוה אצפה אוחילה
לאלהי ישעי ישמעני
אלהי׃ אל תשמחי איבתי
לי כי נפלתי קמתי כי
אשב בחשך יהוה אור
לי׃
זעף יהוה אשא כי
חטאתי לו עד אשר יריב
ריבו ועשה משפטי
יוציאני לאור אראה
בצדקתו׃ ותרא איבתי
ותכסה בושה האמרה
אלי איו יהוה אלהיך
עיני תראינה בה עתה
תהיה למרמס כטיט
חוצות׃ יום לבנות גדריך
יום ההוא ירחק חק׃ יום
הוא ועדיך יבוא למני
אשור וערי מצור ולמני
מצור ועד נהר וים מים
והר ההר׃ והיתה הארץ
לשממה על ישביה מפרי
מעלליהם׃
רעה עמך בשבטך צאן
נחלתך שכני לבדד יער
בתוך כרמל ירעו בשן
וגלעד כימי עולם׃ כימי

צאתך מארץ מצרים
אראנו נפלאות׃ יראו גוים
ויבשו מכל גבורתם ישימו
יד על פה אזניהם תחרשנה׃
ילחכו עפר כנחש כזחלי
ארץ ירגזו ממסגרתיהם
אל יהוה אלהינו יפחדו
ויראו ממך׃ מי אל כמוך
נשא עון ועבר על פשע
לשארית נחלתו לא החזיק
לעד אפו כי חפץ חסד
הוא׃ ישוב ירחמנו יכבש
עונתינו ותשליך במצלות
ים כל חטאותם׃ תתן אמת
ליעקב חסד לאברהם
אשר נשבעת לאבתינו
מימי קדם׃

משא נינוה ספר חזון נחום
האלקשי׃ אל קנוא ונקם
יהוה נקם יהוה ובעל חמה
נקם יהוה לצריו ונוטר
הוא לאיביו׃ יהוה ארך
אפים וגדול כח ונקה לא
ינקה יהוה בסופה ובשערה
דרכו וענן אבק רגליו׃ גוער
בים ויבשהו וכל הנהרות

כל הרי עשו ויצא בר מן חד יצא ממך יצא חשב על יהוה ס

הנני אליך ישבת כי ישחו מל ס הזורח השמש ותבוא חיה מעונתם ובמעונתיה כת ס חיים כפיר אריה טרף חס בכולו ס שלמים ב האשים האלה כה אמר יהוה ס

החריב אמלל בשן וכרמל
ופרח לבנון אמלל הרים
רעשו ממנו והגבעות
התמגגו ותשא הארץ
מפניו ותבל וכל ישבי
בה לפני זעמו מי יעמוד
ומי יקום בחרון אפו חמתו
נתכה כאש והצרים נתצו
ממנו טוב יהוה למעוז
ביום צרה וידע חסי בו
ובשטף עבר כלה יעשה
מקומה ואיביו ירדף חשך
מה תחשבון אל יהוה כלה
הוא עשה לא תקום
פעמים צרה כי עד סירים
סבכים וכסבאם סבואים
אכלו כקש יבש מלא ממך
יצא חשב על יהוה רעה
יעץ בליעל

כה אמר יהוה אם
שלמים וכן רבים וכן נגזו
ועבר ועניתך לא אענך עוד
ועתה אשבר מטהו מעליך
ומוסרתיך אנתק וצוה עליך
יהוה לא יזרע משמך עוד
מבית אלהיך אכרית פסל
ומסכה אשים קברך כי
קלות

הנה על ההרים רגלי
מבשר משמיע שלום
חגי יהודה חגיך שלמי
נדריך כי לא יוסיף עוד
לעבור בך בליעל כלה
נכרת עלה מפיץ על
פניך נצור מצורה צפה
דרך חזק מתנים אמץ
כח מאד כי שב יהוה את
גאון יעקב כגאון
ישראל כי בקקום בקקים
וזמריהם שחתו מגן
גבריהו מאדם אנשי חיל
מתלעים באש פלדות
הרכב ביום הכינו והברשים
הרעלו בחוצות יתהוללו
הרכב ישתקשקון
ברחבות מראיהן כלפידים
כברקים ירוצצו יזכר
אדיריו יכשלו בהלכותם
ימהרו חומתה והכן הסכך
שערי הנהרות נפתחו
וההיכל נמוג והצב גלתה
העלתה ואמהתיה מנהגות
כקול יונים מתפפת על
לבבהן ונינוה כברכת מים
מימי היא והמה נסים
עמדו עמדו ואין מפנה

בזו כסף בזו זהב ואין קצה
לתכונה כבד מכל כלי
חמדה בוקה ומבוקה
ומבלקה ולב נמס ופק
ברכים וחלחלה בכל
מתנים ופני כלם קבצו
פארור איה מעון אריות
ומרעה הוא לכפרים
אשר הלך אריה לביא
שם גור אריה ואין מחריד
אריה טרף בדי גרותיו
ומחנק ללבאתיו וימלא
טרף חריו ומענתיו טרפה
הנני אליך נאם יהוה
צבאות והבערתי בעשן
רכבה וכפיריך תאכל
חרב והכרתי מארץ
טרפך ולא ישמע עוד
קול מלאככה
הוי עיר דמים כלה כחש
פרק מלאה לא ימיש
טרף קול שוט וקול
רעש אופן וסוס דהר
ומרכבה מרקדה פרש
מעלה ולהב חרב וברק
חנית ורב חלל וכבד פגר
ואין קצה לגויה יכשלו
בגויתם מרב זנוני זונה

אכלו ג כי עד סירים סבכים ודוע לא ידעו פני ואנאח בשער הגיא ס

חזק ד אתו חזק כי הוא צפה דרך ולבלתי חזק ועתה חזק את ידי ס

ולא ישמע ב ולא ישמע בה עוד ולא ישמע עוד קול מלאככה ס

גלה ד' חד גלה וסורה גם היא לגלה וישבו עד הגלה עם הגלה

ה פסוק' והוא הוא ונפש אדומיא יאי מן ברזלו ישראל שתים ומיקלם ומטמר

יספר ב' חד ימ' וחד פו' לא תאמינו כי יספר וד עיניבדנו

טובת חן בעלת כשפים
המכרת גוים בזנוניה
ומשפחות בכשפיה הנני
אליך נאם יהוה צבאות
וגליתי שוליך על פניך
והראיתי גוים מערך
וממלכות קלונך והשלכתי
עליך שקצים ונבלתיך
ושמתיך כראי והיה כל
ראיך ידוד ממך ואמר
שדדה נינוה מי ינוד לה
מאין אבקש מנחמים לך
התיטבי מנא אמון הישבה
ביארים מים סביב
לה אשר חיל ים מים חומתה
כוש עצמה ומצרים ואין קצה
פוט ולובים היו
בעזרתך גם היא לגלה
הלכה בשבי גם עלליה
ירטשו בראש כל חוצות
ועל נכבדיה ידו גורל וכל
גדוליה רתקו בזקים גם
את תשכרי תהי נעלמה
גם את תבקשי מעוז מאויב
כל מבצריך תאנים עם
בכורים אם ינועו ונפלו
על פי אוכל הנה עמך
נשים בקרבך לאיביך פתוח

נפתחו שערי ארצך אכלה
אש בריחיך מי מצור שאבי
לך חזקי מבצריך באי
בטיט ורמסי בחמר החזיקי
מלבן שם תאכלך אש
תכריתך חרב תאכלך
כילק התכבד כילק
התכבדי כארבה הרבית
רכליך מכוכבי השמים
ילק פשט ויעף מנזריך
כארבה וטפסריך כגוב
גבי החונים בגדרות ביום
קרה שמש זרחה ונודד
ולא נודע מקומו אים
נמו רעיך מלך אשור
ישכנו אדיריך נפשו עמך
על ההרים ואין מקבץ
אין כהה לשברך נחלה
מכתך כל שמעי שמעך
תקעו כף עליך כי על מי
לא עברה רעתך תמיד

מ"ז

המשא אשר חזה חבקוק
הנביא עד אנה יהוה
שועתי ולא תשמע
אזעק אליך חמס ולא

תושיע למה תראני און
ועמל תביט ושד וחמס
לנגדי ויהי ריב ומדון
ישא על כן תפוג תורה
ולא יצא לנצח משפט
כי רשע מכתיר את הצדיק
על כן יצא משפט מעקל
ראו בגוים והביטו והתמהו
תמהו כי פעל פעל בימיכם
לא תאמינו כי יספר כי
הנני מקים את הכשדים
הגוי המר והנמהר ההולך
למרחבי ארץ לרשת
משכנות לא לו איום ונורא
הוא ממנו משפטו ושאתו
יצא וקלו מנמרים סוסיו
וחדו מזאבי ערב ופשו
פרשיו ופרשיו מרחוק
יבאו יעפו כנשר חש לאכול
כלה לחמס יבוא מגמת
פניהם קדימה ויאסף כחול
שבי והוא במלכים יתקלס
ורזנים משחק לו הוא לכל
מבצר ישחק ויצבר עפר
וילכדה אז חלף רוח ויעבר
ואשם זו כחו לאלהו
הלוא אתה מקדם יהוה אלהי
קדשי לא נמות יהוה

אוכל ד' מל כי אם הלחם והחד כאשר יאכל אם יועצו גם איש שלומי

ולא ינא ב' ויאת הדעה צוה יהושע עליו תפוג ומורה בחמר ב' פת ונשחות הכלי באי בטיט

כנשר ד' רפ וכימתהו חש יעיר ויעף ישוש ב' טיט ב' ויעבר מיהו באי בטיט

למשפט שמתו וצור להוכיח
יסדתו טהור עינים מראות
רע והביט אל עמל לא
תוכל למה תביט בוגדים
תחריש בבלע רשע
צדיק ממנו ותעשה
אדם כדגי הים כרמש לא
משל בו כלה בחכה העלה
יגרהו בחרמו ויאספהו
במכמרתו על כן ישמח
ויגיל על כן יזבח לחרמו
ויקטר למכמרתו כי
בהמה שמן חלקו ומאכלו
בראה העל כן יריק חרמו
ותמיד להרג גוים לא
יחמול
על משמרתי אעמדה
ואתיצבה על מצור ואצפה
לראות מה ידבר בי ומה
אשיב על תוכחתי ויענני
יהוה ויאמר כתוב חזון
ובאר על הלחות למען
ירוץ קורא בו כי עוד
חזון למועד ויפח לקץ
ולא יכזב אם יתמהמה
חכה לו כי בא יבא לא
יאחר הנה עפלה לא
ישרה נפשו בו וצדיק

באמונתו יחיה
ואף כי היין בוגד גבר
יהיר ולא ינוה אשר
הרחיב כשאול נפשו
והוא כמות ולא ישבע
ויאסף אליו כל הגוים
ויקבץ אליו כל העמים
הלוא אלה כלם עליו
משל ישאו ומליצה חידות
לו ויאמר הוי המרבה לא
לו עד מתי ומכביד עליו
עבטיט הלוא פתע יקומו
נשכיך ויקצו מזעזעיך
והיית למשסות למו כי
אתה שלות גוים רבים
ישלוך כל יתר עמים
מדמי אדם וחמס ארץ
קריה וכל ישבי בה

הוי בצע בצע רע לביתו
לשום במרום קנו להנצל
מכף רע יעצת בשת
לביתך קצות עמים רבים
וחוטא נפשך כי אבן
מקיר תזעק וכפיס מעץ
יעננה
הוי בנה עיר בדמים וכונן
קריה בעולה הלוא הנה

מאת יהוה צבאות וייגעו
עמים בדי אש ולאמים
בדי ריק יעפו כי תמלא
הארץ לדעת את כבוד
יהוה כמים יכסו על ים

הוי משקה רעהו מספח
חמתך ואף שכר למען
הביט על מעוריהם
שבעת קלון מכבוד שתה
גם אתה והערל תסוב
עליך כוס ימין יהוה
וקיקלון על כבודך כי
חמס לבנון יכסך ושד
בהמות יחיתן מדמי אדם
וחמס ארץ קריה וכל
ישבי בה מה הועיל פסל
כי פסלו יצרו מסכה
ומורה שקר כי בטח יצר
יצרו עליו לעשות אלילים
אלמים
הוי אמר לעץ הקיצה
עורי לאבן דומם הוא
יורה הנה הוא תפוש זהב
וכסף וכל רוח אין בקרבו
ויהוה בהיכל קדשו הס
מפניו כל הארץ
תפלה לחבקוק הנביא

גבעות ג̇ ב̇ מל וחד חס ברכות אביך ומראש הררי קדם שחו גבעות ס ידמו חס ס

תזכור ב̇ מל ברגז רחם תזכור זכור תזכור ס ויתר ב̇ חאל מעוזי דשמאל עמד ס וחד יתיר ידו ס

צללו ג̇ אעל איברא בודעד ס

על שגינות׃ יהוה שמעתי
שמעך יראתי יהוה פעלך
בקרב שנים חייהו בקרב
שנים תודיע ברגז רחם
תזכור׃ אלוה מתימן יבוא
וקדוש מהר פארן סלה
כסה שמים הודו ותהלתו
מלאה הארץ׃ ונגה כאור
תהיה קרנים מידו לו
ושם חביון עזה׃ לפניו
ילך דבר ויצא רשף
לרגליו׃ עמד וימדד ארץ
ראה ויתר גוים ויתפצצו
הררי עד שחו גבעות
עולם הליכות עולם לו׃
תחת און ראיתי אהלי
כושן ירגזון יריעות ארץ
מדין׃ הבנהרים חרה
יהוה אם בנהרים אפך
אם בים עברתך כי תרכב
על סוסיך מרכבתיך
ישועה׃ עריה תעור
קשתך שבעות מטות
אמר סלה נהרות תבקע
ארץ׃ ראוך יחילו הרים
זרם מים עבר נתן תהום
קולו רום ידיהו נשא׃
שמש ירח עמד זבלה

לאור חציך יהלכו לנגה
ברק חניתך׃ בזעם תצעד
ארץ באף תדוש גוים׃
יצאת לישע עמך
לישע את משיחך מחצת
ראש מבית רשע ערות
יסוד עד צואר סלה׃

נקבת במטיו ראש פרזו
יסערו להפיצני עליצתם
כמו לאכל עני במסתר׃
דרכת בים סוסיך חמר
מים רבים׃ שמעתי ותרגז
בטני לקול צללו שפתי
יבוא רקב בעצמי ותחתי
ארגז אשר אנוח ליום
צרה לעלות לעם יגודנו׃
כי תאנה לא תפרח ואין
יבול בגפנים כחש מעשה
זית ושדמות לא עשה
אכל גזר ממכלה צאן
ואין בקר ברפתים׃ ואני
ביהוה אעלוזה אגילה
באלהי ישעי׃ יהוה אדני
חילי וישם רגלי כאילות ועל
במותי ידרכני למנצח בנגינותי׃

נו

דבר יהוה אשר היה אל
צפניה בן כושי בן גדליה
בן אמריה בן חזקיה בימי
יאשיהו בן אמון מלך
יהודה׃ אסף אסף כל מעל
פני האדמה נאם יהוה׃
אסף אדם ובהמה אסף
עוף השמים ודגי הים
והמכשלות את הרשעים
והכרתי את האדם מעל פני
האדמה נאם יהוה׃ ונטיתי
ידי על יהודה ועל כל
יושבי ירושלם והכרתי
מן המקום הזה את שאר
הבעל את שם הכמרים
עם הכהנים׃ ואת
המשתחוים על הגגות
לצבא השמים ואת
המשתחוים הנשבעים
ליהוה והנשבעים במלכם׃
ואת הנסוגים מאחרי
יהוה ואשר לא בקשו
את יהוה ולא דרשהו׃
הס מפני אדני יהוה כי
קרוב יום יהוה כי הכין
יהוה זבח הקדיש קראיו׃
והיה ביום זבח יהוה

ראוך ג̇ ראוך יחילו הרים ראוך מים אלהים ראוך מים יחילו ס

חזקיה ג̇ דבר יהוה גב אלה משלי שלמה אשר העתיקו אנשי חזקיה ס ומן ויהי בשנת שלש להושע עד תרתן דכותהון
גר מן חד ויהי בשנה הרביעית למלך חזקיהו ס במותי ג̇ ב̇ חס וחד מל משוה רגלי משוה יהוה אדני ס

על השרים ב̇ והיה ביום זבח יהוה ואל... אשר נשאו ׃
הממלאים ב̇ בית אדניהם או עם שרים ׃ וחד והממלאים למני ׃
הפנות ב̇ ועל הפנות הגבהות להיות על המגדלים ׃

ופקדתי על השרים ועל
בני המלך ועל כל הלבשים
מלבוש נכרי׃ ופקדתי על
כל הדולג על המפתן ביום
ההוא הממלאים בית
אדניהם חמס ומרמה׃ ס
והיה ביום ההוא נאם יהוה
קול צעקה משער הדגים
ויללה מן המשנה ושבר
גדול מהגבעות׃ הילילו
ישבי המכתש כי נדמה
כל עם כנען נכרתו כל
נטילי כסף׃
והיה בעת ההיא
אחפש את ירושלם בנרות
ופקדתי על האנשים ס
הקפאים על שמריהם
האמרים בלבבם לא ייטיב
יהוה ולא ירע׃ והיה חילם
למשסה ובתיהם לשממה
ובנו בתים ולא ישבו ונטעו
כרמים ולא ישתו את יינם׃
קרוב יום יהוה הגדול קרוב
ומהר מאד קול יום יהוה
מר צרח שם גבור׃ יום ס
עברה היום ההוא יום
צרה ומצוקה יום שאה
ומשואה יום חשך ואפלה

יום ענן וערפל׃ יום שופר
ותרועה על הערים הבצרות
ועל הפנות הגבהות׃ והצרתי
לאדם והלכו כעורים כי
ליהוה חטאו ושפך דמם
כעפר ולחמם כגללים׃
גם כספם גם זהבם לא
יוכל להצילם ביום ס
עברת יהוה ובאש קנאתו
תאכל כל הארץ כי כלה
אך נבהלה יעשה את
כל ישבי הארץ׃
התקוששו וקושו
הגוי לא נכסף׃ בטרם ס
לדת חק כמץ עבר יום
בטרם לא יבוא עליכם
חרון אף יהוה בטרם לא
יבוא עליכם יום אף יהוה
בקשו את יהוה כל ענוי
הארץ אשר משפטו פעלו
בקשו צדק בקשו ענוה
אולי תסתרו ביום אף
יהוה׃ כי עזה עזובה ס
תהיה ואשקלון לשממה
אשדוד בצהרים יגרשוה
ועקרון תעקר׃
הוי ישבי חבל הים
גוי כרתים דבר יהוה עליכם

כנען ארץ פלשתים ס
והאבדתיך מאין יושב׃
והיתה חבל הים נות כרת
רעים וגדרות צאן׃ והיה
חבל לשארית בית יהודה
עליהם ירעון בבתי ס
אשקלון בערב ירבצון
כי יפקדם יהוה אלהיהם
ושב שבותם׃ שמעתי ס
חרפת מואב וגדופי בני
עמון אשר חרפו את
עמי ויגדילו על גבולם׃
לכן חי אני נאם יהוה
צבאות אלהי ישראל כי
מואב כסדם תהיה ובני
עמון כעמרה ממשק
חרול ומכרה מלח ושממה
עד עולם שארית עמי
יבזום ויתר גוי ינחלום׃
זאת להם תחת גאונם
כי חרפו ויגדלו על עם
יהוה צבאות׃ נורא יהוה
עליהם כי רזה את כל
אלהי הארץ וישתחוו
לו איש ממקומו כל איי
הגוים׃ גם אתם כושים
חללי חרבי המה׃ ויט ס
ידו על צפון ויאבד את

נאם יהוה צבאות כ̇ו̇ ונבחר מות אנכי מזיל להודיע אשבר עלו בחוריה קדמיה וקמתי עליהם וטאטאתיה ונשבת מבצר תמוש היתה והבערתי בעשן וגלותי שולה לכן חי אני יען מה ועתה חוק לי תכסף גדול והיה קדמיה דפסוק אקחך זרבבל ב̇ בו שובו אלי קדמיה דפס̇ שבותי לירושלם הנני מפתח תקראו איש הוצאתיה כי יפלא לא כימים אכריות חרב עורי ׃

שאת ב׳ מל בנביא וחד ותעשו ליוני פרידה
וסי׳ שאת ומשואה

אשור וישם את נינוה
לשמה ציה כמדבר ורבצו ב
תוכה עדרים כל חיתו
גוי גם קאת גם קפד
בכפתריה ילינו קול
ישורר בחלון חרב בסף
כי ארזה ערה זאת העיר
העליזה היושבת לבטח
האמרה בלבבה אני ואפסי
עוד איך היתה לשמה
מרבץ לחיה כל עובר
עליה ישרק יניע ידו

הוי מראה ונגאלה העיר
היונה לא שמעה בקול
לא לקחה מוסר ביהוה
לא בטחה אל אלהיה
לא קרבה שריה בקרבה
אריות שאגים שפטיה
זאבי ערב לא גרמו לבקר
נביאיה פחזים אנשי
בגדות כהניה חללו קדש
חמסו תורה יהוה צדיק
בקרבה לא יעשה עולה
בבקר בבקר משפטו יתן
לאור לא נעדר ולא יודע
עול בשת הכריתי גוים
נשמו פנותם החרבתי

לשמה ז׳ ... ויקרא אשור נינוה ...
... ירושלם ...

אל עמים ב׳ לא אל עמים רבים כי אז אהפך
אל עמים ג׳ וחד ראל עמים

חוצותם מבלי עובר נצדו
עריהם מבלי איש מאין
יושב אמרתי אך תיראי
אותי תקחי מוסר ולא
יכרת מעונה כל אשר
פקדתי עליה אכן
השכימו השחיתו כל
עלילותם לכן חכו לי נאם
יהוה ליום קומי לעד כי
משפטי לאסף גוים
לקבצי ממלכות לשפך
עליהם זעמי כל חרון אפי
כי באש קנאתי תאכל כל
הארץ כי אז אהפך אל
עמים שפה ברורה לקרא
כלם בשם יהוה לעבדו
שכם אחד מעבר לנהרי
כוש עתרי בת פוצי יובלון
מנחתי ביום ההוא לא
תבושי מכל עלילתיך
אשר פשעת בי כי אז
אסיר מקרבך עליזי
גאותך ולא תוספי לגבהה
עוד בהר קדשי
והשארתי בקרבך עם
עני ודל וחסו בשם יהוה
שארית ישראל לא
יעשו עולה ולא ידברו

ולא יכרת ד׳ ... ולא ...
ומתבלין ... מעניך ב׳ והנני אליך ...

ולא ימצא ד׳ בתלתהון שארית ישראל ואל
ארץ גלעד ולבנון ונכשל ונפל

כזב ולא ימצא בפיהם
לשון תרמית כי המה ירעו
ורבצו ואין מחריד

רני בת ציון הריעו ישראל
שמחי ועלזי בכל לב בת
ירושלם הסיר יהוה
משפטיך פנה איבך מלך
ישראל יהוה בקרבך
לא תיראי רע עוד

ביום ההוא יאמר לירושלם
אל תיראי ציון אל ירפו
ידיך יהוה אלהיך
בקרבך גבור יושיע
ישיש עליך בשמחה
יחריש באהבתו יגיל
עליך ברנה נוגי ממועד
אספתי ממך היו משאת
עליה חרפה הנני עשה
את כל מעניך בעת
ההיא והושעתי את
הצלעה והנדחה אקבץ
ושמתים לתהלה ולשם
בכל הארץ בשתם בעת
ההיא אביא אתכם ובעת
קבצי אתכם כי אתן אתכם
לשם ולתהלה בכל עמי

ולשם ד׳ ולשם ד׳ ולשם ולתהלה ...
... כאשר ... עשה ...

בחורים ותירוש ינובב בתלות
שאלו מיהוה מטר בעת
מלקוש יהוה עשה חזיזים
ומטר גשם יתן להם לאיש
עשב בשדה כי התרפים
דברו און והקוסמים חזו
שקר וחלמות השוא
ידברו הבל ינחמון על
כן נסעו כמו צאן יענו
כי אין רעה
על הרעים חרה אפי ועל
העתודים אפקוד כי פקד
יהוה צבאות את עדרו את
בית יהודה ושם אותם
כסוס הודו במלחמה ממנו
פנה ממנו יתד ממנו קשת
מלחמה ממנו יצא כל נוגש
יחדו והיו כגברים בוסים
בטיט חוצות במלחמה
ונלחמו כי יהוה עמם
והבישו רכבי סוסים
וגברתי את בית יהודה ואת
בית יוסף אושיע והושבותים
כי רחמתים והיו כאשר
לא זנחתים כי אני יהוה
אלהיהם ואענם והיו כגבור
אפרים ושמח לבם כמו יין
ובניהם יראו ושמחו יגל לבם
ביהוה אשרקה להם ואקבצם
כי פדיתים ורבו כמו רבו
ואזרעם בעמים ובמרחקים
יזכרוני וחיו את בניהם ושבו
והשיבותים מארץ מצרים
ומאשור אקבצם ואל ארץ
גלעד ולבנון אביאם ולא
ימצא להם ועבר בים צרה
והכה בים גלים והבישו כל
מצולות יאר והורד גאון
אשור ושבט מצרים יסור
וגברתים ביהוה ובשמו
יתהלכו נאם יהוה

פתח לבנון דלתיך ותאכל
אש בארזיך הילל ברוש
כי נפל ארז אשר אדרים
שדדו הילילו אלוני בשן
כי ירד יער הבצור קול
יללת הרעים כי שדדה
אדרתם קול שאגת כפירים
כי שדד גאון הירדן

כה אמר יהוה אלהי רעה
את צאן ההרגה אשר
קניהן יהרגן ולא יאשמו
ומכריהן יאמר ברוך יהוה
ואעשר ורעיהם לא יחמול
עליהן כי לא אחמול עוד
על ישבי הארץ נאם יהוה
והנה אנכי ממציא את
האדם איש ביד רעהו
וביד מלכו וכתתו את הארץ
ולא אציל מידם וארעה
את צאן ההרגה לכן עניי
הצאן ואקח לי שני מקלות
לאחד קראתי נעם ולאחד
קראתי חבלים וארעה את
הצאן ואכחד את שלשת
הרעים בירח אחד ותקצר
נפשי בהם וגם נפשם בחלה
בי ואמר לא ארעה אתכם
המתה תמות והנכחדת
תכחד והנשארות תאכלנה
אשה את בשר רעותה
ואקח את מקלי את נעם
ואגדע אתו להפיר את
בריתי אשר כרתי את כל
העמים ותפר ביום ההוא
וידעו כן עניי הצאן
השמרים אתי כי דבר יהוה
הוא

ואמר אליהם אם טוב
בעיניכם הבו שכרי ואם לא
חדלו וישקלו את שכרי
שלשים כסף ויאמר יהוה

אלי השליכהו אל היוצר אדר
היקר אשר יקרתי מעליהם
ואקחה שלשים הכסף
ואשליך אתו בית יהוה
אל היוצר ׃ ואגדע את מקלי
השני את החבלים להפר
את האחוה בין יהודה ובין
ישראל ׃

ויאמר יהוה אלי עוד קח
לך כלי רעה אולי ׃ כי הנה
אנכי מקים רעה בארץ
הנכחדות לא יפקד הנער
לא יבקש והנשברת לא
ירפא הנצבה לא יכלכל
ובשר הבריאה יאכל
ופרסיהן יפרק ׃ הוי רעי
האליל עזבי הצאן חרב
על זרועו ועל עין ימינו
זרעו יבוש תיבש ועין
ימינו כהה תכהה ׃

משא דבר יהוה על ישראל
נאם יהוה נטה שמים
ויסד ארץ ויצר רוח אדם
בקרבו ׃ הנה אנכי שם
את ירושלם סף רעל לכל
העמים סביב וגם על
יהודה יהיה במצור על

ירושלם ׃ והיה ביום ההוא
אשים את ירושלם אבן
מעמסה לכל העמים
כל עמסיה שרוט ישרטו
ונאספו עליה כל גויי
הארץ ׃ ביום ההוא נאם
יהוה אכה כל סוס בתמהון
ורכבו בשגעון ועל בית
יהודה אפקח את עיני
וכל סוס העמים אכה
בעורון ׃ ואמרו אלפי
יהודה בלבם אמצה לי
ישבי ירושלם ביהוה
צבאות אלהיהם ׃ ביום
ההוא אשים את אלפי
יהודה ככיור אש בעצים
וכלפיד אש בעמיר ואכלו
על ימין ועל שמאול
את כל העמים סביב
וישבה ירושלם עוד
תחתיה בירושלם ׃ והושיע
יהוה את אהלי יהודה
בראשנה למען לא תגדל
תפארת בית דויד ותפארת
ישב ירושלם על יהודה ׃
ביום ההוא יגן יהוה בעד
יושב ירושלם והיה הנכשל
בהם ביום ההוא כדויד

ובית דויד כאלהים כמלאך
יהוה לפניהם ׃ והיה ביום
ההוא אבקש להשמיד
את כל הגוים הבאים על
ירושלם ׃ ושפכתי על בית
דויד ועל יושב ירושלם
רוח חן ותחנונים והביטו
אלי את אשר דקרו וספדו
עליו כמספד על היחיד
והמר עליו כהמר על הבכור ׃
ביום ההוא יגדל המספד
בירושלם כמספד הדדר
רמון בבקעת מגדון ׃ וספדה
הארץ משפחות משפחות
לבד משפחת בית דויד
לבד ונשיהם לבד משפחת
בית נתן לבד ונשיהם לבד ׃
משפחת בית לוי לבד
ונשיהם לבד משפחת
השמעי לבד ונשיהם
לבד ׃ כל המשפחות
הנשארות משפחת
משפחת לבד ונשיהם
לבד ׃ ביום ההוא יהיה
מקור נפתח לבית דויד
ולישבי ירושלם לחטאת
ולנדה ׃ והיה ביום ההוא
נאם יהוה צבאות אכרית

את שמות העצבים מן הארץ
ולא יזכרו עוד וגם את ״
הנביאים ואת רוח הטמאה
אעביר מן הארץ והיה כי
ינבא איש עוד ואמרו אליו
אביו ואמו ילדיו לא תחיה
כי שקר דברת בשם יהוה
ודקרהו אביהו ואמו ילדיו
בהנבאו והיה ביום ההוא
יבשו הנביאים איש מחזינו
בהנבאתו ולא ילבשו ״
אדרת שער למען כחש
ואמר לא נביא אנכי איש
עבד אדמה אנכי כי אדם
הקנני מנעורי ואמר אליו
מה המכות האלה בין ידיך
ואמר אשר הכיתי בית ״
מאהבי

חרב עורי על רעי ועל גבר
עמיתי נאם יהוה צבאות
הך את הרעה ותפוצין
הצאן והשבתי ידי על
הצערים והיה בכל הארץ
נאם יהוה פי שנים בה ״
יכרתו יגועו והשלשית
יותר בה והבאתי את
השלשית באש וצרפתים
כצרף את הכסף ובחנתים

כבחן את הזהב הוא
יקרא בשמי ואני אענה
אתו אמרתי עמי הוא
והוא יאמר יהוה אלהי

הנה יום בא ליהוה וחלק
שללך בקרבך ואספתי
את כל הגוים אל ירושלם
למלחמה ונלכדה העיר
ונשסו הבתים והנשים
תשגלנה ויצא חצי העיר
בגולה ויתר העם לא
יכרת מן העיר ויצא יהוה
ונלחם בגוים ההם כיום
הלחמו ביום קרב ועמדו
רגליו ביום ההוא על הר
הזיתים אשר על פני ירושלם
מקדם ונבקע הר הזיתים
מחציו מזרחה וימה גיא
גדולה מאד ומש חצי
ההר צפונה וחציו נגבה
ונסתם גיא הרי כי יגיע גי
הרים אל אצל ונסתם
כאשר נסתם מפני הרעש
בימי עזיה מלך יהודה
ובא יהוה אלהי כל קדשים
עמך והיה ביום ההוא לא
יהיה אור יקרות וקפאון

והיה יום אחד הוא יודע
ליהוה לא יום ולא לילה
והיה לעת ערב יהיה אור
והיה ביום ההוא יצאו
מים חיים מירושלם חצים
אל הים הקדמוני וחצים
אל הים האחרון בקיץ
ובחרף יהיה והיה יהוה
למלך על כל הארץ ביום
ההוא יהיה יהוה אחד
ושמו אחד יסוב כל הארץ
כערבה מגבע לרמון נגב
ירושלם וראמה וישבה
תחתיה למשער בנימן
עד מקום שער הראשון
עד שער הפנים ומגדל
חננאל עד יקבי המלך
וישבו בה וחרם לא יהיה
עוד וישבה ירושלם ״
לבטח וזאת תהיה
המגפה אשר יגף יהוה
את כל העמים אשר
צבאו על ירושלם המק
בשרו והוא עמד על רגליו
ועיניו תמקנה בחריהן
ולשונו תמק בפיהם והיה
ביום ההוא תהיה מהומת
יהוה רבה בהם והחזיקו

איש יד רעהו ועלתה ידו
על יד רעהו וגם יהודה
תלחם בירושלם ואסף חיל
כל הגוים סביב זהב וכסף
ובגדים לרב מאד וכן תהיה
מגפת הסוס הפרד הגמל
והחמור וכל הבהמה אשר
יהיה במחנות ההמה כמגפה
הזאת והיה כל הנותר מכל
הגוים הבאים על ירושלם
ועלו מדי שנה בשנה
להשתחות למלך יהוה
צבאות ולחג את חג הסכות
והיה אשר לא יעלה
מאת משפחות הארץ
אל ירושלם להשתחות
למלך יהוה צבאות ולא
עליהם יהיה הגשם ואם
משפחת מצרים לא תעלה
ולא באה ולא עליהם
תהיה המגפה אשר יגף
יהוה את הגוים אשר לא
יעלו לחג את חג הסכות
זאת תהיה חטאת מצרים
וחטאת כל הגוים אשר
לא יעלו לחג את חג הסכות
ביום ההוא יהיה על מצלות
הסוס קדש ליהוה והיה
הסירות בבית יהוה כמזרקים
לפני המזבח והיה כל סיר
בירושלם וביהודה קדש
ליהוה צבאות ובאו כל
הזבחים ולקחו מהם
ובשלו בהם ולא יהיה
כנעני עוד בבית יהוה
צבאות ביום ההוא:

משא דבר יהוה אל ישראל
ביד מלאכי אהבתי אתכם
אמר יהוה ואמרתם במה
אהבתנו הלוא אח עשו
ליעקב נאם יהוה ואהב
את יעקב ואת עשו שנאתי
ואשים את הריו שממה
ואת נחלתו לתנות מדבר
כי תאמר אדום רששנו
ונשוב ונבנה חרבות כה
אמר יהוה צבאות המה
יבנו ואני אהרוס וקראו
להם גבול רשעה והעם
אשר זעם יהוה עד עולם
ועיניכם תראינה ואתם
תאמרו יגדל יהוה מעל
לגבול ישראל בן יכבד
אב ועבד אדניו ואם אב
אני איה כבודי ואם אדונים
אני איה מוראי אמר
יהוה צבאות לכם הכהנים
בוזי שמי ואמרתם במה בזינו
את שמך מגישים על מזבחי
לחם מגאל ואמרתם במה
גאלנוך באמרכם שלחן
יהוה נבזה הוא וכי תגשון
עור לזבח אין רע וכי תגישו
פסח וחלה אין רע הקריבהו
נא לפחתך הירצך או
הישא פניך אמר יהוה
צבאות ועתה חלו נא פני
אל ויחננו מידכם היתה
זאת הישא מכם פנים אמר
יהוה צבאות מי גם בכם
ויסגר דלתים ולא תאירו
מזבחי חנם אין לי חפץ
בכם אמר יהוה צבאות
ומנחה לא ארצה מידכם
כי ממזרח שמש ועד
מבואו גדול שמי בגוים
ובכל מקום מקטר מגש
לשמי ומנחה טהורה כי
גדול שמי בגוים אמר יהוה
צבאות ואתם מחללים אותו
באמרכם שלחן אדני מגאל

חולה החולה ב̇ מל ואת הפסח ואת החולה ואתה אינך חולה

ומפני ג̇ כי מפני חרבות שנים בו בריתי היתה אתו

הוא וניבו נבזה אכלו׃ ואמרתם
הנה מתלאה והפחתם אותו
אמר יהוה צבאות והבאתם
גזול ואת הפסח ואת החולה
והבאתם את המנחה
הארצה אותה מידכם
אמר יהוה׃
וארור נוכל ויש בעדרו
זכר ונדר וזבח משחת לאדני
כי מלך גדול אני
אמר יהוה צבאות ושמי
נורא בגוים׃ ועתה אליכם
המצוה הזאת הכהנים׃ אם
לא תשמעו ואם לא תשימו
על לב לתת כבוד לשמי
אמר יהוה צבאות ושלחתי
בכם את המארה וארותי
את ברכותיכם וגם ארותיה
כי אינכם שמים על לב׃
הנני גער לכם את הזרע
וזריתי פרש על פניכם פרש
חגיכם ונשא אתכם אליו׃
וידעתם כי שלחתי אליכם
את המצוה הזאת להיות
בריתי את לוי אמר יהוה
צבאות׃ בריתי היתה אתו החיים
והשלום ואתנם לו
מורא וייראני ומפני שמי

נחת הוא׃ תורת אמת היתה
בפיהו ועולה לא נמצא
בשפתיו בשלום ובמישור
הלך אתי ורבים השיב מעון׃
כי שפתי כהן ישמרו דעת
ותורה יבקשו מפיהו כי
מלאך יהוה צבאות הוא׃
ואתם סרתם מן הדרך
הכשלתם רבים בתורה
שחתם ברית הלוי אמר
יהוה צבאות׃ וגם אני נתתי
אתכם נבזים ושפלים לכל
העם כפי אשר אינכם
שמרים את דרכי ונשאים
פנים בתורה׃
הלוא אב אחד לכלנו הלוא
אל אחד בראנו מדוע נבגד
איש באחיו לחלל ברית
אבתינו׃ בגדה יהודה ותועבה
נעשתה בישראל ובירושלם
כי חלל יהודה קדש יהוה
אשר אהב ובעל בת אל נכר׃
יכרת יהוה לאיש אשר
יעשנה ער וענה מאהלי
יעקב ומגיש מנחה ליהוה
צבאות׃
וזאת שנית תעשו כסות
דמעה את מזבח יהוה בכי

ואנקה מאין עוד פנות אל
המנחה ולקחת רצון מידכם׃
ואמרתם על מה על כי יהוה
העיד בינך ובין אשת נעוריך
אשר אתה בגדתה בה והיא
חברתך ואשת בריתך׃ ולא
אחד עשה ושאר רוח לו
ומה האחד מבקש זרע
אלהים ונשמרתם ברוחכם
ובאשת נעוריך אל יבגד׃
כי שנא שלח אמר יהוה
אלהי ישראל וכסה חמס
על לבושו אמר יהוה
צבאות ונשמרתם ברוחכם
ולא תבגדו׃
הוגעתם יהוה בדבריכם
ואמרתם במה הוגענו
באמרכם כל עשה רע
טוב בעיני יהוה ובהם הוא
חפץ או איה אלהי המשפט׃
הנני שלח מלאכי ופנה
דרך לפני ופתאם יבוא אל
היכלו האדון אשר אתם
מבקשים ומלאך הברית
אשר אתם חפצים הנה
בא אמר יהוה צבאות׃ ומי
מכלכל את יום בואו ומי
העמד בהראותו כי הוא

וערבה ב̇ וערבה ליהוה אם תשכב לא תפחד ס
והריקתי ב̇ והריקתי אחריהם והריקתי לכם ס

ויצאתם ב̇ מן הכרמים ויצאתם ופשתם ס
משה עבדו ג̇ מה רק חזק ואמץ זכרו תורת ס

כאש מצרף וכברית מכבסים
וישב מצרף ומטהר כסף
וטהר את בני לוי וזקק אתם
כזהב וככסף והיו ליהוה
מגישי מנחה בצדקה׃ וערבה
ליהוה מנחת יהודה
וירושלם כימי עולם
וכשנים קדמניות׃ וקרבתי
אליכם למשפט והייתי
עד ממהר במכשפים
ובמנאפים ובנשבעים
לשקר ובעשקי שכר
שכיר אלמנה ויתום ומטי
גר ולא יראוני אמר יהוה
צבאות׃ כי אני יהוה לא
שניתי ואתם בני יעקב
לא כליתם׃ למימי אבתיכם
סרתם מחקי ולא שמרתם
שובו אלי ואשובה אליכם
אמר יהוה צבאות ואמרתם
במה נשוב׃ היקבע אדם
אלהים כי אתם קבעים
אתי ואמרתם במה קבענוך
המעשר והתרומה׃ במארה
אתם נארים ואתי אתם קבעים
הגוי כלו׃ הביאו את כל
המעשר אל בית האוצר
ויהי טרף בביתי ובחנוני

נא בזאת אמר יהוה
צבאות אם לא אפתח
לכם את ארבות השמים
והריקתי לכם ברכה
עד בלי די׃ וגערתי לכם
באכל ולא ישחת לכם
את פרי האדמה ולא
תשכל לכם הגפן בשדה
אמר יהוה צבאות׃ ואשרו
אתכם כל הגוים כי תהיו
אתם ארץ חפץ אמר
יהוה צבאות׃
חזקו עלי דבריכם אמר
יהוה ואמרתם מה נדברנו
עליך׃ אמרתם שוא עבד
אלהים ומה בצע כי
שמרנו משמרתו וכי הלכנו
קדרנית מפני יהוה צבאות׃
ועתה אנחנו מאשרים
זדים גם נבנו עשי רשעה
גם בחנו אלהים וימלטו׃
אז נדברו יראי יהוה
איש אל רעהו ויקשב
יהוה וישמע ויכתב ספר
זכרון לפניו ליראי יהוה
ולחשבי שמו׃ והיו לי
אמר יהוה צבאות ליום
אשר אני עשה סגלה

וחמלתי עליהם כאשר
יחמל איש על בנו העבד
אתו׃ ושבתם וראיתם בין
צדיק לרשע בין עבד
אלהים לאשר לא
עבדו׃
כי הנה היום בא בער
כתנור והיו כל זדים וכל
עשה רשעה קש ולהט
אתם היום הבא אמר יהוה
צבאות אשר לא יעזב
להם שרש וענף׃ וזרחה
לכם יראי שמי שמש
צדקה ומרפא בכנפיה
ויצאתם ופשתם כעגלי
מרבק׃ ועסותם רשעים
כי יהיו אפר תחת כפות
רגליכם ביום אשר אני
עשה אמר יהוה צבאות׃

זכרו תורת משה עבדי
אשר צויתי אותו בחרב
על כל ישראל חקים
ומשפטים׃ הנה אנכי
שלח לכם את אליה
הנביא לפני בוא יום יהוה
הגדול והנורא׃ והשיב
לב אבות על בנים ולב

כזהב ג̇ וישב מצרף ומטהר ...
חמודות כזהב ס למימי ב̇ ... אבתיכם ס

ומרפא ג̇ הנני מעלה לה וזרחה לכם צוף דבש ס
תשכל ג̇ מחוץ ... תפלט ס

אליה ה̇ ומלאך יהוה ולבו אזור ויען אליה
הנה אנכי ס ויחד ויערשיה ואליה ס וכל עזרא
דכות ס

בנים על אבותם פן אבוא
והכיתי
את
הארץ
חרם: נה

ב
קוף
פכו
בסיפ

סכום הפסוקים שלספר
אלף וחמשים ׳

קדש ליהוה לא ימכר

אדם שת אנוש קינן מהללאל
ירד חנוך מתושלח למך נח
שם חם ויפת בני יפת
גמר ומגוג ומדי ויון ותבל
ומשך ותירס ובני גמר
אשכנז ודיפת ותוגרמה
ובני יון אלישה ותרשישה
כתים ודדנים בני חם
כוש ומצרים פוט וכנען
ובני כוש סבא וחוילה וסבתא
ורעמא וסבתכא ובני רעמא
שבא ודדן וכוש ילד
את נמרוד הוא החל להיות
גבור בארץ ומצרים
ילד את לודים ואת ענמים
ואת להבים ואת נפתחים
ואת פתרסים ואת כסלחים
אשר יצאו משם פלשתים
ואת כפתרים וכנען
ילד את צידון בכרו ואת חת
ואת היבוסי ואת האמרי
ואת הגרגשי ואת החוי ואת
הערקי ואת הסיני ואת
הארודי ואת הצמרי ואת
החמתי בני שם
עילם ואשור וארפכשד
ולוד וארם ועוץ וחול וגתר
ומשך וארפכשד

ילד את שלח ושלח ילד
את עבר ולעבר ילד שני
בנים שם האחד פלג כי
בימיו נפלגה הארץ ושם
אחיו יקטן ויקטן ילד
את אלמודד ואת שלף
ואת חצרמות ואת ירח
ואת הדורם ואת אוזל ואת
דקלה ואת עיבל ואת
אבימאל ואת שבא ואת
אופיר ואת חוילה ואת
יובב כל אלה בני יקטן
שם ארפכשד שלח
עבר פלג רעו שרוג נחור
תרח אברם הוא אברהם
בני אברהם יצחק
וישמעאל אלה תלדותם
בכור ישמעאל נביות וקדר
ואדבאל ומבשם משמע
ודומה משא חדד ותימא
יטור נפיש וקדמה אלה
הם בני ישמעאל
ובני קטורה פילגש
אברהם ילדה את זמרן
ויקשן ומדן ומדין וישבק
ושוח ובני יקשן שבא ודדן
ובני מדין עיפה ועפר
וחנוך ואבידע ואלדעה

כל אלה בני קטורה
ויולד אברהם את
יצחק בני יצחק עשו
וישראל בני עשו
אליפז רעואל ויעוש ויעלם
וקרח בני אליפז
תימן ואומר צפי וגעתם
קנז ותמנע ועמלק
בני רעואל נחת
זרח שמה ומזה ובני
שעיר לוטן ושובל וצבעון
וענה ודישון ואצר ודישן
ובני לוטן חרי והומם
ואחות לוטן תמנע
בני שובל עלין ומנחת
ועיבל שפי ואונם ובני צבעון
איה וענה בני ענה
דישון ובני דישון חמרן
ואשבן ויתרן וכרן בני אצר
בלהן וזעון יעקן בני דישון
עוץ וארן
ואלה המלכים אשר מלכו
בארץ אדום לפני מלך
מלך לבני ישראל בלע
בן בעור ושם עירו דנהבה
וימת בלע וימלך תחתיו
יובב בן זרח מבצרה וימת
יובב וימלך תחתיו חושם

מארץ התימני: וימת חושם
וימלך תחתיו הדד בן בדד
המכה את מדין בשדה
מואב ושם עירו עוית: וימת
הדד וימלך תחתיו שמלה
ממשרקה: וימת שמלה
וימלך תחתיו שאול
מרחבות הנהר: וימת שאול
וימלך תחתיו בעל חנן בן
עכבור: וימת בעל חנן וימלך
תחתיו הדד ושם עירו
פעי ושם אשתו מהיטבאל
בת מטרד בת מי זהב: וימת
הדד:
ויהיו אלופי אדום אלוף
תמנע אלוף עליה אלוף
יתת: אלוף אהליבמה אלוף
אלה אלוף פינן: אלוף קנז
אלוף תימן אלוף מבצר:
אלוף מגדיאל אלוף עירם
אלה אלופי אדום:

אלה בני ישראל ראובן
שמעון לוי ויהודה יששכר
וזבלון: דן יוסף ובנימן
נפתלי גד ואשר:
בני יהודה ער ואונן ושלה
שלושה נולד לו מבת
שוע הכנענית ויהי ער
בכור יהודה רע בעיני
יהוה וימיתהו: ותמר
כלתו ילדה לו את פרץ
ואת זרח כל בני יהודה
חמשה: בני פרץ חצרון
וחמול: ובני זרח זמרי
ואיתן והימן וכלכל ודרע
כלם חמשה: ובני כרמי
עכר עוכר ישראל אשר
מעל בחרם: ובני איתן
עזריה: ובני חצרון
אשר נולד לו את ירחמאל
ואת רם ואת כלובי: ורם
הוליד את עמינדב ועמינדב
הוליד את נחשון נשיא בני
יהודה: ונחשון הוליד את
שלמא ושלמא הוליד
את בעז ובעז הוליד את
עבד ועבד הוליד את
ישי: וישי הוליד את
בכרו את אליאב ואבינדב
השני ושמעא השלישי
נתנאל הרביעי רדי
החמישי: אצם הששי
דויד השבעי: ואחיתיהם
צרויה ואביגיל ובני צרויה
אבשי ויואב ועשהאל
שלשה: ואביגיל ילדה
את עמשא ואבי עמשא
יתר הישמעאלי: וכלב בן
חצרון הוליד את עזובה
אשה ואת יריעות ואלה
בניה ישר ושובב וארדון:
ותמת עזובה ויקח לו כלב
את אפרת ותלד לו את חור
וחור הוליד את אורי ואורי
הוליד את בצלאל:
ואחר בא חצרון אל
בת מכיר אבי גלעד והוא
לקחה והוא בן ששים שנה
ותלד לו את שגוב: ושגוב
הוליד את יאיר ויהי לו
עשרים ושלש ערים
בארץ הגלעד:
ויקח גשור וארם את
חות יאיר מאתם את קנת
ואת בנתיה ששים עיר
כל אלה בני מכיר אבי
גלעד: ואחר מות חצרון
בכלב אפרתה ואשת חצרון
אביה ותלד לו את אשחור
אבי תקוע: ויהיו
בני ירחמאל בכור חצרון
הבכור רם ובונה וארן
ואצם אחיה:

סדר השנים כל קריה שנה אחת ומאחת ועד עשר שנים קרי שתים שנים שלש שנים ארבע חמש עד עשר בר מן חד המלך אל המלכים דהוא מיוחד במקרא ס
וכל ריבוי ומיעוט דכותה שתים עשרה שנה שלש עשרה שנה ארבע עשרה שלשים שנה חמשים ושתים שנה עד מאה כולן שנה בר מן חד המלך השני ומלוי ס
וכל ריבוי מיוחד שנה דכות וכל אלף שנים ס

אִשָּׁה אַחֶרֶת לִירַחְמְאֵל וּשְׁמָהּ
עֲטָרָה הִיא אֵם אוֹנָם׃
וַיִּהְיוּ בְנֵי רָם בְּכוֹר
יְרַחְמְאֵל מַעַץ וְיָמִין וָעֵקֶר׃
וַיִּהְיוּ בְנֵי אוֹנָם שַׁמַּי וְיָדָע
וּבְנֵי שַׁמַּי נָדָב וַאֲבִישׁוּר׃
וְשֵׁם אֵשֶׁת אֲבִישׁוּר אֲבִיהָיִל
וַתֵּלֶד לוֹ אֶת אַחְבָּן וְאֶת
מוֹלִיד׃ וּבְנֵי נָדָב סֶלֶד וְאַפָּיִם
וַיָּמָת סֶלֶד לֹא בָנִים׃ וּבְנֵי
אַפַּיִם יִשְׁעִי וּבְנֵי יִשְׁעִי שֵׁשָׁן
וּבְנֵי שֵׁשָׁן אַחְלָי׃ וּבְנֵי יָדָע
אֲחִי שַׁמַּי יֶתֶר וְיוֹנָתָן וַיָּמָת
יֶתֶר לֹא בָנִים׃ וּבְנֵי
יוֹנָתָן פֶּלֶת וְזָזָא אֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי
יְרַחְמְאֵל׃ וְלֹא הָיָה לְשֵׁשָׁן
בָּנִים כִּי אִם בָּנוֹת וּלְשֵׁשָׁן
עֶבֶד מִצְרִי וּשְׁמוֹ יַרְחָע׃
וַיִּתֵּן שֵׁשָׁן אֶת בִּתּוֹ לְיַרְחָע
עַבְדּוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לוֹ אֶת
עַתָּי׃ וְעַתַּי הוֹלִיד אֶת נָתָן
וְנָתָן הוֹלִיד אֶת זָבָד׃ וְזָבָד
הוֹלִיד אֶת אֶפְלָל וְאֶפְלָל
הוֹלִיד אֶת עוֹבֵד׃ וְעוֹבֵד
הוֹלִיד אֶת יֵהוּא וְיֵהוּא
הוֹלִיד אֶת עֲזַרְיָה׃ וַעֲזַרְיָה
הוֹלִיד אֶת חָלֶץ וְחֶלֶץ הוֹלִיד
אֶת אֶלְעָשָׂה׃ וְאֶלְעָשָׂה

הוֹלִיד אֶת סִסְמָי וְסִסְמָי
הוֹלִיד אֶת שַׁלּוּם׃ וְשַׁלּוּם
הוֹלִיד אֶת יְקַמְיָה וִיקַמְיָה
הוֹלִיד אֶת אֱלִישָׁמָע׃
וּבְנֵי כָלֵב אֲחִי יְרַחְמְאֵל
מֵישָׁע בְּכֹרוֹ הוּא אֲבִי זִיף
וּבְנֵי מָרֵשָׁה אֲבִי חֶבְרוֹן׃
וּבְנֵי חֶבְרוֹן קֹרַח וְתַפֻּחַ וְרֶקֶם
וָשָׁמַע׃ וְשֶׁמַע הוֹלִיד אֶת
רַחַם אֲבִי יָרְקֳעָם וְרֶקֶם
הוֹלִיד אֶת שַׁמָּי׃ וּבֶן שַׁמַּי
מָעוֹן וּמָעוֹן אֲבִי בֵית צוּר׃
וְעֵיפָה פִּילֶגֶשׁ כָּלֵב יָלְדָה
אֶת חָרָן וְאֶת מוֹצָא וְאֶת
גָּזֵז וְחָרָן הוֹלִיד אֶת גָּזֵז׃
וּבְנֵי יָהְדָּי רֶגֶם וְיוֹתָם
וְגֵישָׁן וָפֶלֶט וְעֵיפָה וָשָׁעַף׃
פִּלֶגֶשׁ כָּלֵב מַעֲכָה יָלַד
שֶׁבֶר וְאֶת תִּרְחֲנָה׃ וַתֵּלֶד
שַׁעַף אֲבִי מַדְמַנָּה אֶת
שְׁוָא אֲבִי מַכְבֵּנָה וַאֲבִי
גִבְעָא וּבַת כָּלֵב עַכְסָה׃
אֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי כָלֵב
בֶּן חוּר בְּכוֹר אֶפְרָתָה שׁוֹבָל
אֲבִי קִרְיַת יְעָרִים׃ שַׂלְמָא
אֲבִי בֵית לָחֶם חָרֵף אֲבִי
בֵית גָּדֵר׃ וַיִּהְיוּ בָנִים לְשׁוֹבָל
אֲבִי קִרְיַת יְעָרִים הָרֹאֶה

חֲצִי הַמְּנֻחוֹת׃ וּמִשְׁפְּחוֹת
קִרְיַת יְעָרִים הַיִּתְרִי
וְהַפּוּתִי וְהַשֻּׁמָתִי וְהַמִּשְׁרָעִי
מֵאֵלֶּה יָצְאוּ הַצָּרְעָתִי
וְהָאֶשְׁתָּאֻלִי׃
בְּנֵי שַׂלְמָא בֵּית
לֶחֶם וּנְטוֹפָתִי עַטְרוֹת
בֵּית יוֹאָב וַחֲצִי הַמָּנַחְתִּי
הַצָּרְעִי׃ וּמִשְׁפְּחוֹת סֹפְרִים
יֹשְׁבוּ יַעְבֵּץ תִּרְעָתִים
שִׁמְעָתִים שׂוּכָתִים הֵמָּה
הַקִּינִים הַבָּאִים מֵחַמַּת
אֲבִי בֵית רֵכָב׃
וְאֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי דָוִיד
אֲשֶׁר נוֹלַד לוֹ בְּחֶבְרוֹן
הַבְּכוֹר אַמְנֹן לַאֲחִינֹעַם
הַיִּזְרְעֵאלִית שֵׁנִי דָּנִיֵּאל
לַאֲבִיגַיִל הַכַּרְמְלִית׃
הַשְּׁלִשִׁי לְאַבְשָׁלוֹם בֶּן
מַעֲכָה בַּת תַּלְמַי מֶלֶךְ
גְּשׁוּר הָרְבִיעִי אֲדֹנִיָּה בֶן
חַגִּית׃ הַחֲמִישִׁי שְׁפַטְיָה
לַאֲבִיטָל הַשִּׁשִּׁי יִתְרְעָם
לְעֶגְלָה אִשְׁתּוֹ׃ שִׁשָּׁה
נוֹלַד לוֹ בְחֶבְרוֹן וַיִּמְלָךְ
שָׁם שֶׁבַע שָׁנִים וְשִׁשָּׁה
חֳדָשִׁים וּשְׁלֹשִׁים וְשָׁלוֹשׁ
שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם׃

ויהיו ל ג קמצ וסימנהון ויהיו ... בני יעקב ...
... ושמעיה ... עזר ... דברכת שלים ... ורחם

אביהיל ב̇ ושם אשת אבישור ויקח לו רחבעם
אשה ס חד קמ וחד פת ס הכרמלית ב̇ וישב דוד
ואלה היו ס

ואלה היו ב̇ בני אחליבמה בני דויד ס

ואלה נולדו לו בירו
שלים שמעא ושובב
ונתן ושלמה ארבעה לבת
שוע בת עמיאל ויבחר
ואלישמע ואליפלט ונגה
ונפג ויפיע ואלישמע
ואלידע ואליפלט תשעה
כל בני דויד מלבד בני
פילגשים ותמר אחותם

ובן שלמה רחבעם אביה
בנו אסא בנו יהושפט בנו
יורם בנו אחזיהו בנו יואש
בנו אמציהו בנו עזריה
בנו יותם בנו אחז בנו חזקיהו
בנו מנשה בנו אמון בנו
יאשיהו בנו ובני יאשיהו
הבכור יוחנן השני יהויקים
השלשי צדקיהו הרביעי
שלום ובני יהויקים יכניה
בנו צדקיה בנו ובני יכניה
אסר שאלתיאל בנו
ומלכירם ופדיה ושנאצר
יקמיה הושמע ונדביה
ובני פדיה זרבבל ושמעי
ובן זרבבל משלם וחנניה
ושלמית אחותם וחשבה
ואהל וברכיה וחסדיה

יושב חסד חמש ובן חנניה
פלטיה וישעיה בני רפיה
בני ארנן בני עבדיה בני
שכניה ובני שכניה שמעיה
ובני שמעיה חטוש ויגאל
ובריח ונעריה ושפט ששה
ובן נעריה אליועיני וחזקיה
ועזריקם שלשה
ובני אליועיני
הודיוהו ואלישיב ופליה
ועקוב ויוחנן ודליה וענני
שבעה   בני יהודה
פרץ חצרון וכרמי וחור
ושובל וראיה בן שובל
הוליד את יחת ויחת הוליד
את אחומי ואת להד
אלה משפחות הצרעתי
ואלה אבי עיטם
יזרעאל וישמא וידבש
ושם אחותם הצללפוני
ופנואל אבי גדר ועזר
אבי חושה אלה בני חור
בכור אפרתה אבי בית
לחם ולאשחור אבי תקוע
היו שתי נשים חלאה
ונערה ותלד לו נערה
את אחזם ואת חפר ואת
תימני ואת האחשתרי

אלה בני נערה ובני חלאה
צרת וצחר ואתנן וקוץ
הוליד את ענוב ואת הצבבה
ומשפחת אחרחל בן הרום
ויהי יעבץ נכבד מאחיו
ואמו קראה שמו יעבץ
לאמר כי ילדתי בעצב
ויקרא יעבץ לאלהי ישראל
לאמר אם ברך תברכני
והרבית את גבולי והיתה
ידך עמי ועשית מרעה
לבלתי עצבי ויבא אלהים
את אשר שאל
וכלוב אחי שוחה
הוליד את מחיר הוא אבי
אשתון ואשתון הוליד
את בית רפא ואת פסח ואת
תחנה אבי עיר נחש אלה
אנשי רכה   ובני קנז
עתניאל ושריה ובני
עתניאל חתת   ומעונתי
הוליד את עפרה ושריה
הוליד את יואב אבי גיא
חרשים כי חרשים היו

ובני כלב בן יפנה עירו אלה
ונעם ובני אלה וקנז   ובני
יהללאל זיף וזיפה תיריא

ב׳ חס׳ בלשנ׳ ויהדי ובני ברין ואשוני היהדיה

ובן עזרה יתר
ומרד ועפר וילון ותהר
את מרים ואת שמי ואת
ישבח אבי אשתמע ואשתו
היהדיה ילדה את ירד
אבי גדור ואת חבר אבי
שוכו ואת יקותיאל אבי
זנוח ואלה בני בתיה בת
פרעה אשר לקח מרד׃
ובני אשת הודיה
אחות נחם אבי קעילה
הגרמי ואשתמע המעכתי׃
ובני שימון אמנון ורנה
בן חנן ותולון ובני ישעי
זוחת ובן זוחת׃ בני שלה
בן יהודה ער אבי לכה
ולעדה אבי מרשה
ומשפחות בית עבדת הבץ
לבית אשבע׃ ויוקים ואנשי
כזבא ויואש ושרף אשר
בעלו למואב וישבי לחם
והדברים עתיקים׃ המה
היוצרים וישבי נטעים
וגדרה עם המלך במלאכתו
ישבו שם׃ בני שמעון
נמואל וימין יריב זרח
שאול׃ שלם בנו מבשם
בנו משמע בנו׃ ובני משמע

חמואל בנו זכור בנו שמעי
בנו׃ ולשמעי בנים ששה
עשר ובנות שש ולאחיו
אין בנים רבים וכל משפחתם
לא הרבו עד בני יהודה׃
וישבו בבאר שבע
ומולדה וחצר שועל׃
ובבלהה ובעצם ובתולד׃
ובבתואל ובחרמה ובצקלג׃
ובבית מרכבות ובחצר סוסים
ובבית בראי ובשערים
אלה עריהם עד מלך
דויד׃ וחצריהם עיטם
ועין רמון ותכן ועשן
ערים חמש׃ וכל חצריהם
אשר סביבות הערים
האלה עד בעל זאת
מושבתם והתיחשם להם׃
ומשובב וימלך ויושה בן
אמציה׃ ויואל ויהוא
בן יושביה בן שריה בן
עשיאל׃ ואליועיני
ויעקבה וישוחיה ועשיה
ועדיאל וישימאל ובניה׃
וזיזא בן שפעי בן אלון
בן ידיה בן שמרי בן
שמעיה׃ אלה הבאים
בשמות נשיאים במשפחתם

ובית אבותיהם פרצו לרוב׃
וילכו למבוא גדר עד
למזרח הגיא לבקש מרעה
לצאנם׃ וימצאו מרעה
שמן וטוב והארץ רחבת
ידים ושקטת ושלוה כי
מן חם הישבים שם לפנים׃
ויבאו אלה הכתובים
בשמות בימי יחזקיהו מלך
יהודה ויכו את אהליהם
ואת המעינים אשר נמצאו
שמה ויחרימם עד היום
הזה וישבו תחתיהם כי
מרעה לצאנם שם׃ ומהם
מן בני שמעון הלכו להר
שעיר אנשים חמש מאות
ופלטיה ונעריה ורפיה
ועזיאל בני ישעי בראשם׃
ויכו את שארית הפלטה
לעמלק וישבו שם עד
היום הזה׃
ובני ראובן בכור ישראל
כי הוא הבכור ובחללו
יצועי אביו נתנה בכרתו
לבני יוסף בן ישראל ולא
להתיחש לבכרה׃ כי
יהודה גבר באחיו ולנגיד
ממנו והבכרה ליוסף׃

ב׳ חס׳ ופנואל אבי גדר וילכו למבוא

בני ראובן בכור ישראל
חנוך ופלוא חצרון וכרמי
בני יואל שמעיה בנו גוג
בנו שמעי בנו מיכה בנו
ראיה בנו בעל בנו בארה
בנו אשר הגלה תלגת
פלנאסר מלך אשר הוא
נשיא לראובני ואחיו
למשפחתיו בהתיחש
לתלדותם הראש יעיאל
וזכריהו ובלע בן עזז בן
שמע בן יואל הוא יושב
בערער ועד נבו ובעל מעון
ולמזרח ישב עד לבוא
מדברה למן הנהר
פרת כי מקניהם רבו בארץ
גלעד ובימי שאול עשו
מלחמה עם ההגראים
ויפלו בידם וישבו באהליהם
על כל פני מזרח לגלעד
ובני גד לנגדם ישבו
בארץ הבשן עד סלכה
יואל הראש ושפם המשנה
ויעני ושפט בבשן ואחיהם
לבית אבותיהם מיכאל
ומשלם ושבע ויורי ויעכן
וזיע ועבר שבעה
אלה בני אביחיל

בן חורי בן ירוח בן גלעד
בן מיכאל בן ישישי בן
יחדו בן בוז אחי בן עבדיאל
בן גוני ראש לבית אבותם
וישבו בגלעד בבשן
ובבנתיה ובכל מגרשי
שרון על תוצאותם כלם
התיחשו בימי יותם מלך
יהודה ובימי ירבעם מלך
ישראל

בני ראובן וגדי וחצי שבט
מנשה מן בני חיל אנשים
נשאי מגן וחרב ודרכי
קשת ולמודי מלחמה
ארבעים וארבעה אלף
ושבע מאות וששים יצאי
צבא ויעשו מלחמה עם
ההגריאים ויטור ונפיש
ונודב ויעזרו עליהם וינתנו
בידם ההגריאים וכל
שעמהם כי לאלהים זעקו
במלחמה ונעתור להם
כי בטחו בו וישבו מקניהם
גמליהם חמשים אלף
וצאן מאתים וחמשים
אלף וחמורים אלפים ונפש
אדם מאה אלף כי חללים
רבים נפלו כי מהאלהים

המלחמה וישבו תחתיהם
עד הגלה

ובני חצי שבט מנשה
ישבו בארץ מבשן עד
בעל חרמון ושניר והר
חרמון המה רבו ואלה
ראשי בית אבותם ועפר
וישעי ואליאל ועזריאל
וירמיה והודויה ויחדיאל
אנשים גבורי חיל אנשי
שמות ראשים לבית
אבותם וימעלו באלהי
אבותיהם ויזנו אחרי אלהי
עמי הארץ אשר השמיד
אלהים מפניהם ויער אלהי
ישראל את רוח פול מלך
אשור ואת רוח תלגת
פלנסר מלך אשור ויגלם
לראובני ולגדי ולחצי
שבט מנשה ויביאם לחלח
וחבור והרא ונהר גוזן
עד היום הזה

בני לוי גרשון קהת ומררי
ובני קהת עמרם יצהר
וחברון ועזיאל
ובני עמרם אהרן
ומשה ומרים ובני

קדש ליהוה

אהרן נדב ואביהוא אלעזר
ואיתמר אלעזר הוליד את
פינחס פינחס הליד את
אבישוע ואבישוע הוליד
את בקי ובקי הוליד את
עזי ועזי הוליד את זרחיה
וזרחיה הוליד את מריות
מריות הוליד את אמריה
ואמריה הוליד את
אחיטוב ואחיטוב הוליד
את צדוק וצדוק הוליד
את אחימעץ ואחימעץ
הוליד את עזריה ועזריה
הוליד את יוחנן ויוחנן
הוליד את עזריה הוא
אשר כהן בבית אשר
בנה שלמה בירושלם
ויולד עזריה את אמריה
ואמריה הוליד את
אחיטוב ואחיטוב הוליד
את צדוק וצדוק הוליד
את שלום ושלום הוליד
את חלקיה וחלקיה
הוליד את עזריה ועזריה
הוליד את שריה ושריה
הוליד את יהוצדק
ויהוצדק הלך בהגלות
יהוה את יהודה וירושלם
ביד נבכדנאצר

בני לוי גרשם קהת ומררי
ואלה שמות בני גרשום
לבני ושמעי ובני קהת
עמרם ויצהר וחברון
ועזיאל בני מררי
מחלי ומשי ואלה
משפחות הלוי לאבתיהם
לגרשום לבני בנו יחת
בנו זמה בנו יואח בנו
עדו בנו זרח בנו יאתרי
בנו בני קהת עמינדב
בנו קרח בנו אסיר בנו
אלקנה בנו ואביאסף בנו
ואסיר בנו תחת בנו
אוריאל בנו עזיה בנו
ושאול בנו ובני אלקנה
עמשי ואחימות אלקנה
בני אלקנה צופי בנו ונחת
בנו אליאב בנו ירחם בנו
אלקנה בנו ובני שמואל
הבכר ושני ואביה
בני מררי מחלי
לבני בנו שמעי בנו עזה
בנו שמעא בנו חגיה בנו
עשיה בנו
ואלה אשר העמיד דויד
על ידי שיר בית יהוה
ממנוח הארון ויהיו
משרתים לפני משכן אהל
מועד בשיר עד בנות שלמה
את בית יהוה בירושלם
ויעמדו כמשפטם על
עבודתם ואלה העמדים
ובניהם מבני הקהתי הימן
המשורר בן יואל בן
שמואל בן אלקנה בן
ירחם בן אליאל בן תוח
בן ציף בן אלקנה בן מחת
בן עמשי בן אלקנה בן
יואל בן עזריה בן צפניה
בן תחת בן אסיר בן אביסף
בן קרח בן יצהר בן קהת
בן לוי בן ישראל
ואחיו אסף העמד
על ימינו אסף בן ברכיהו
בן שמעא בן מיכאל בן
בעשיה בן מלכיה בן
אתני בן זרח בן עדיה
בן איתן בן זמה בן שמעי
בן יחת בן גרשם בן לוי
ובני מררי אחיהם
על השמאול איתן בן
קישי בן עבדי בן מלוך
בן חשביה בן אמציה בן

חלקיה בן אמצי בן בני בן
שמר בן מחלי בן מושי
בן מררי בן לוי׃
ואחיהם הלוים נתונים
לכל עבודת משכן בית
האלהים׃ ואהרן ובניו
מקטירים על מזבח
העולה ועל מזבח הקטרת
לכל מלאכת קדש
הקדשים ולכפר על
ישראל ככל אשר צוה
משה עבד האלהים׃

ואלה בני אהרן אלעזר
בנו פינחס בנו אבישוע
בנו בקי בנו עזי בנו זרחיה
בנו מריות בנו אמריה
בנו אחיטוב בנו צדוק
בנו אחימעץ בנו׃
ואלה מושבותם
לטירותם בגבולם לבני
אהרן למשפחת הקהתי
כי להם היה הגורל׃ ויתנו
להם את חברון בארץ
יהודה ואת מגרשיה
סביבתיה׃ ואת שדה העיר
ואת חצריה נתנו לכלב
בן יפנה׃ ולבני

אהרן נתנו את ערי המקלט
את חברון ואת לבנה ואת
מגרשיה ואת יתר ואת
אשתמע ואת מגרשיה
ואת חילז ואת מגרשיה
את דביר ואת מגרשיה
ואת עשן ואת מגרשיה
ואת בית שמש ואת
מגרשיה׃ וממטה
בנימן את גבע ואת מגרשיה
ואת עלמת ואת מגרשיה
ואת ענתות ואת מגרשיה
כל עריהם שלש עשרה
עיר במשפחותיהם׃
ולבני קהת הנותרים
ממשפחת המטה ממחצית
מטה חצי מנשה בגורל
ערים עשר׃
ולבני גרשום למשפחותם
ממטה יששכר וממטה
אשר וממטה נפתלי
וממטה מנשה בבשן
ערים שלש עשרה׃
לבני מררי למשפחותם
ממטה ראובן וממטה גד
וממטה זבולן בגורל ערים
שתים עשרה׃ ויתנו בני
ישראל ללוים את הערים

ואת מגרשיהם׃ ויתנו בגורל
ממטה בני יהודה וממטה
בני שמעון וממטה בני
בנימן את הערים האלה
אשר יקראו אתהם בשמות׃
וממשפחות בני
קהת ויהי ערי גבולם
ממטה אפרים׃ ויתנו להם
את ערי המקלט את שכם
ואת מגרשיה בהר אפרים
ואת גזר ואת מגרשיה
ואת יקמעם ואת מגרשיה
ואת בית חורון ואת
מגרשיה׃ ואת אילון ואת
מגרשיה ואת גת רמון
ואת מגרשיה׃ וממחצית
מטה מנשה את ענר ואת
מגרשיה ואת בלעם ואת
מגרשיה למשפחת לבני
קהת הנותרים׃
לבני גרשום ממשפחת
חצי מטה מנשה את גולן
בבשן ואת מגרשיה ואת
עשתרות ואת מגרשיה׃
וממטה יששכר את קדש
ואת מגרשיה את דברת
ואת מגרשיה׃ ואת ראמות
ואת מגרשיה ואת ענם

ואת מגרשיה וממטה
אשר את משל ואת מגרשיה
ואת עבדון ואת מגרשיה
ואת חוקק ואת מגרשיה
ואת רחב ואת מגרשיה
וממטה נפתלי את
קדש בגליל ואת מגרשיה
ואת חמון ואת מגרשיה
ואת קריתים ואת מגרשיה
לבני מררי הנותרים
ממטה זבולן את רמונו ואת
מגרשיה את תבור ואת
מגרשיה ומעבר לירדן
ירחו למזרח הירדן ממטה
ראובן את בצר במדבר ואת
מגרשיה ואת יהצה ואת
מגרשיה ואת קדמות ואת
מגרשיה ואת מיפעת ואת
מגרשיה וממטה גד
את ראמות בגלעד ואת
מגרשיה ואת מחנים ואת
מגרשיה ואת חשבון ואת
מגרשיה ואת יעזיר ואת
מגרשיה ולבני
יששכר תולע ופואה ישיב
ושמרון ארבעה ובני
תולע עזי ורפיה וירואל
ויחמי ויבשם ושמואל

ראשים לבית אבותם לתולע
גבורי חיל לתלדותם
מספרם בימי דויד עשרים
ושנים אלף ושש מאות
ובני עזי יזרחיה ובני
יזרחיה מיכאל ועבדיה
ויואל ישיה חמשה ראשים
כלם ועליהם לתלדותם
לבית אבותם גדודי צבא
מלחמה שלשים וששה
אלף כי הרבו נשים ובנים
ואחיהם לכל משפחות
יששכר גבורי חילים
שמונים ושבעה אלף
התיחשם לכל
בנימן
בלע ובכר וידיעאל שלשה
ובני בלע אצבון
ועזי ועזיאל וירימות ועירי
חמשה ראשי בית אבות
גבורי חילים והתיחשם
עשרים ושנים אלף ושלשים
וארבעה ובני בכר
זמירה ויועש ואליעזר
ואליועיני ועמרי וירמות
ואביה וענתות ועלמת
כל אלה בני בכר והתיחשם
לתלדותם ראשי בית אבותם

גבורי חיל עשרים אלף
ומאתים ובני ידיעאל
בלהן ובני בלהן יעיש ובנימן
ואהוד וכנענה וזיתן
ותרשיש ואחישחר כל
אלה בני ידיעאל לראשי
האבות גבורי חילים
שבעה עשר אלף ומאתים
יצאי צבא למלחמה
ושפם וחפם בני עיר
חשים בני אחר בני נפתלי
יחציאל וגוני ויצר ושלום
בני בלהה
בני מנשה אשריאל
אשר ילדה פילגשו
הארמיה ילדה את מכיר
אבי גלעד ומכיר לקח
אשה לחפים ולשפים
ושם אחתו מעכה ושם
השני צלפחד ותהינה
לצלפחד בנות ותלד מעכה
אשת מכיר בן ותקרא
שמו פרש ושם אחיו
שרש ובניו אולם ורקם
ובני אולם בדן אלה בני
גלעד בן מכיר בן מנשה
ואחתו המלכת ילדה את
אישהוד ואת אביעזר ואת

מחלה ויהיו בני שמידע אחין
ושכם ולקחי ואניעם

ובני אפרים שותלח וברד
בנו ותחת בנו ואלעדה בנו
ותחת בנו וזבד בנו ושותלח
בנו ועזר ואלעד והרגום
אנשי גת הנולדים בארץ
כי ירדו לקחת את מקניהם
ויתאבל אפרים אביהם
ימים רבים ויבאו אחיו
לנחמו ויבא אל אשתו
ותהר ותלד בן ויקרא את
שמו בריעה כי ברעה היתה
בביתו ובתו שארה ותבן
את בית חורון התחתון ואת
העליון ואת אזן שארה
ורפח בנו ורשף ותלח בנו
ותחן בנו לעדן בנו עמיהוד
בנו אלישמע בנו נון בנו
יהושע בנו ואחזתם
ומשבותם בית אל ובנתיה
ולמזרח נערן ולמערב
גזר ובנתיה ושכם ובנתיה
עד עיה ובנתיה ועל ידי
בני מנשה בית שאן ובנתיה
תענך ובנתיה מגדו ובנותיה
דור ובנותיה באלה ישבו

בני יוסף בן ישראל

בני אשר ימנה וישוה
וישוי ובריעה ושרח
אחותם ובני בריעה חבר
ומלכיאל הוא אבי ברזות
וחבר הוליד את יפלט
ואת שומר ואת חותם ואת
שועא אחותם ובני יפלט
פסך ובמהל ועשות אלה
בני יפלט ובני שמר אחי
ורוהגה יחבה וארם ובן
הלם אחיו צופח וימנע
ושלש ועמל בני צופח
סוח וחרנפר ושועל
וברי וימרה בצר והוד
ושמא ושלשה ויתרן
ובאר ובני יתר יפנה
ופספה וארא ובני עלא
ארח וחניאל ורציא כל
אלה בני אשר ראשי בית
האבות ברורים גבורי
חילים ראשי הנשיאים
והתיחשם בצבא במלחמה
מספרם אנשים עשרים
וששה אלף

ובנימן הוליד את
בלע בכרו אשבל השני
ואחרח השלישי נוחה
הרביעי ורפא החמישי
ויהיו בנים לבלע אדר
וגרא ואביהוד ואבישוע
ונעמן ואחוח וגרא ושפופן
וחורם ואלה בני אחוד
אלה הם ראשי אבות
ליושבי גבע ויגלום אל
מנחת ונעמן ואחיה וגרא
הוא הגלם והוליד את
עזא ואת אחיחד ושחרים
הוליד בשדה מואב מן
שלחו אתם חושים ואת
בערא נשיו ויולד מן
חדש אשתו את יובב
ואת צביא ואת מישא
ואת מלכם ואת יעוץ ואת
שכיה ואת מרמה אלה
בניו ראשי אבות ומחשים
הוליד את אביטוב ואת
אלפעל ובני אלפעל עבר
ומשעם ושמד הוא בנה
את אונו ואת לד ובנתיה
ובריעה ושמע המה ראשי
האבות ליושבי אילון
המה הבריחו את יושבי
גת ואחיו ששק וירמות
וזבדיה וערד ועדר ומיכאל

וישפה ויוחא בני בריעה
וזבדיה ומשלם וחזקי וחבר
וישמרי ויזליאה ויובב
בני אלפעל ויקים וזכרי
וזבדי ואליעני וצלתי
ואליאל ועדיה ובראיה
ושמרת בני שמעי וישפן
ועבר ואליאל ועבדון וזכרי
וחנן וחנניה ועילם וענתתיה
ויפדיה ופנואל בני ששק
ושמשרי ושחריה ועתליה
ויערשיה ואליה וזכרי
בני ירחם אלה ראשי אבות
לתלדותם ראשים אלה
ישבו בירושלם ובגבעון
ישבו אבי גבעון ושם
אשתו מעכה ובנו הבכור
עבדון וצור וקיש ובעל
ונדב וגדור ואחיו וזכר
ומקלות הוליד את שמאה
ואף המה נגד אחיהם
ישבו בירושלם עם אחיהם׃
ונר הוליד את
קיש וקיש הוליד את
שאול ושאול הוליד את
יהונתן ואת מלכישוע
ואת אבינדב ואת אשבעל
ובן יהונתן מריב בעל ומריב

בעל הוליד את מיכה ובני
מיכה פיתון ומלך ותארע
ואחז ואחז הוליד את
יהועדה ויהועדה הוליד
את עלמת ואת עזמות
ואת זמרי וזמרי הוליד
את מוצא ומוצא הוליד
את בנעא רפה בנו
אלעשה בנו אצל בנו
ולאצל ששה בנים ואלה
שמותם עזריקם בכרו
וישמעאל ושעריה
ועבדיה וחנן כל אלה בני
אצל ובני עשק אחיו
אולם בכרו יעוש השני
ואליפלט השלשי ויהיו בני
אולם אנשים גבורי חיל
דרכי קשת ומרבים בנים
ובני בנים מאה וחמשים
כל אלה מבני בנימן׃

וכל ישראל התיחשו והנם
כתובים על ספר מלכי
ישראל ויהודה הגלו לבבל
במעלם׃ והיושבים
הראשנים אשר באחזתם
בעריהם ישראל הכהנים
הלוים והנתינים׃ ובירושלם

ישבו מן בני יהודה ומן בני
בנימן ומן בני אפרים ומנשה
עותי בן עמיהוד בן עמרי
בן אמרי בן בני מן בני פרץ
בן יהודה׃ ומן השילוני
עשיה הבכור ובניו׃ ומן בני
זרח יעואל ואחיהם שש
מאות ותשעים׃ ומן בני
בנימן סלוא בן משלם בן
הודויה בן הסנאה׃ ויבניה
בן ירחם ואלה בן עזי בן
מכרי ומשלם בן שפטיה
בן רעואל בן יבניה׃ ואחיהם
לתלדותם תשע מאות
וחמשים וששה כל אלה
אנשים ראשי אבות לבית
אבתיהם׃ ומן הכהנים
ידעיה ויהויריב ויכין׃
ועזריה בן חלקיה בן משלם
בן צדוק בן מריות בן
אחיטוב נגיד בית האלהים׃
ועדיה בן ירחם בן
פשחור בן מלכיה ומעשי
בן עדיאל בן יחזרה בן
משלם בן משלמית בן
אמר׃ ואחיהם ראשים לבית
אבותם אלף ושבע מאות
וששים גבורי חיל מלאכת

עבדת בית האלהים ומן הלוים
שמעיה בן חשוב בן עזריקם
בן חשביה מן בני מררי
ובקבקר חרש וגלל ומתניה
בן מיכא בן זכרי בן אסף
ועבדיה בן שמעיה בן גלל
בן ידותון וברכיה בן אסא
בן אלקנה היושב בחצרי
נטופתי והשערים שלום
ועקוב וטלמן ואחימן
ואחיהם שלום הראש ועד
הנה בשער המלך מזרחה
המה השערים למחנות בני
לוי ושלום בן קורא בן אביסף
בן קרח ואחיו לבית אביו
הקרחים על מלאכת העבודה
שמרי הספים לאהל
ואבתיהם על מחנה יהוה
שמרי המבוא ופינחס בן
אלעזר נגיד היה עליהם
לפנים יהוה עמו זכריה בן
משלמיה שער פתח לאהל
מועד כלם הברורים לשערים
בספים מאתים ושנים עשר
המה בחצריהם התיחשם
המה יסד דויד ושמואל הראה
באמונתם והם ובניהם על
השערים לבית יהוה לבית

האהל למשמרות לארבע
רוחות יהיו השערים מזרח
ימה צפונה ונגבה ואחיהם
בחצריהם לבוא לשבעת
הימים מעת אל עת עם
אלה כי באמונה המה
ארבעת גברי השערים
הם הלוים והיו על הלשכות
ועל האצרות בית האלהים
וסביבות בית האלהים ילינו
כי עליהם משמרת והם
על המפתח ולבקר לבקר
ומהם על כלי העבודה כי
במספר יביאום ובמספר
יוציאום ומהם ממנים על
הכלים ועל כל כלי הקדש
ועל הסלת והיין והשמן
והלבונה והבשמים ומן בני
הכהנים רקחי המרקחת
לבשמים ומתתיה מן הלוים
הוא הבכור לשלם הקרחי
באמונה על מעשה החבתים
ומן בני הקהתי מן אחיהם
על לחם המערכת להכין
שבת שבת ואלה המשררים
ראשי אבות ללוים בלשכת
פטירים כי יומם ולילה עליהם
במלאכה אלה ראשי

האבות ללוים לתלדותם
ראשים אלה ישבו בירושלם
ובגבעון ישבו אבי גבעון
יעואל ושם אשתו מעכה
ובנו הבכור עבדון וצור
וקיש ובעל ונר ונדב וגדור
ואחיו וזכריה ומקלות
ומקלות הוליד את שמאם
ואף הם נגד אחיהם ישבו
בירושלם עם אחיהם
ונר הוליד את קיש
וקיש הוליד את שאול
ושאול הוליד את יהונתן
ואת מלכי שוע ואת אבינדב
ואת אשבעל ובן יהונתן
מריב בעל ומריב בעל הוליד
את מיכה ובני מיכה פיתן
ומלך ותחרע ואחז הוליד
את יערה ויערה הוליד את
עלמת ואת עזמות ואת זמרי
וזמרי הוליד את מוצא
ומוצא הוליד את בנעא ורפיה
בנו אלעשה בנו אצל בנו
ולאצל ששה בנים ואלה
שמותם עזריקם בכרו וישמעאל
ושעריה ועבדיה וחנן אלה
בני אצל
ופלשתים נלחמו בישראל

וינס איש ישראל מפני פלשתים
ויפלו חללים בהר גלבע וידבקו
פלשתים אחרי שאול ואחרי
בניו ויכו פלשתים את יונתן
ואת אבינדב ואת מלכי שוע
בני שאול ותכבד המלחמה
על שאול וימצאהו המורים
בקשת ויחל מן היורים
ויאמר שאול אל נשא כליו
שלף חרבך ודקרני בה פן
יבאו הערלים האלה
והתעללו בי ולא אבה
נשא כליו כי ירא מאד
ויקח שאול את החרב
ויפל עליה וירא נשא כליו
כי מת שאול ויפל גם הוא
על החרב וימת
וימת שאול ושלשת
בניו וכל ביתו יחדו מתו
ויראו כל איש ישראל
אשר בעמק כי נסו וכי מתו
שאול ובניו ויעזבו עריהם
וינסו ויבאו פלשתים
וישבו בהם   ויהי
ממחרת ויבאו פלשתים
לפשט את החללים וימצאו
את שאול ואת בניו נפלים
בהר גלבע   ויפשיטהו

וישאו את ראשו ואת כליו
וישלחו בארץ פלשתים
סביב לבשר את עצביהם
ואת העם   וישימו את כליו
בית אלהיהם ואת גלגלתו
תקעו בית דגון
וישמעו כל יביש גלעד
את כל אשר עשו פלשתים
לשאול   ויקומו כל איש
חיל וישאו את גופת
שאול ואת גופת בניו
ויביאום יבישה ויקברו
את עצמותיהם תחת האלה
ביבש ויצומו שבעת ימים
וימת שאול במעלו אשר
מעל ביהוה על דבר יהוה
אשר לא שמר וגם לשאול
באוב לדרוש   ולא דרש
ביהוה וימיתהו ויסב את
המלוכה לדויד בן ישי

ויקבצו כל ישראל אל דויד
חברונה לאמר הנה עצמך
ובשרך אנחנו   גם תמול גם
שלשום גם בהיות שאול
מלך אתה המוציא והמביא
את ישראל   ויאמר יהוה
אלהיך לך אתה תרעה את

עמי את ישראל ואתה תהיה
נגיד על עמי ישראל   ויבאו
כל זקני ישראל אל המלך
חברונה ויכרת להם דויד
ברית בחברון לפני יהוה
וימשחו את דויד למלך
על ישראל כדבר יהוה ביד
שמואל   וילך דויד
וכל ישראל ירושלם היא
יבוס ושם היבוסי ישבי
הארץ   ויאמרו ישבי יבוס
לדויד לא תבוא הנה וילכד
דויד את מצדת ציון היא
עיר דויד   ויאמר דויד כל
מכה יבוסי בראשונה יהיה
לראש ולשר ויעל בראשונה
יואב בן צרויה ויהי לראש
וישב דויד במצד על כן קראו
לו עיר דויד   ויבן העיר מסביב
מן המלוא ועד הסביב
ויואב יחיה את שאר העיר
וילך דויד הלוך וגדול
ויהוה צבאות עמו
ואלה ראשי הגבורים אשר
לדויד המתחזקים עמו
במלכותו עם כל ישראל
להמליכו כדבר יהוה על
ישראל   ואלה מספר

שלושה ... ויתנו לכלב ... לאבשלום ותאו שלושה מפנו ושעריה ועיד בני יהודה ואחריו אלעזר ... שלושה ואבשי אחי יואב ... השלושה בשנים בבו
אלה עשה והיו שם עם דויד בני ... ושלושה פנים ימיה ויהיו ימים שלושה׳ וכל מגלה דכותהון ס

הגבורים אשר לדויד ישבעם
בן חכמוני ראש השלושים
הוא עורר את חניתו על שלש
מאות חלל בפעם אחת ואחריו
אלעזר בן דודו האחוחי הוא
בשלושה הגבורים הוא היה
עם דויד בפס דמים והפלשתים
נאספו שם למלחמה ותהי
חלקת השדה מלאה שעורים
והעם נסו מפני פלשתים וי
תיצבו בתוך החלקה ויצילוה
ויכו את פלשתים
ויושע יהוה תשועה גדולה
וירדו שלושה מן השלושים
ראש על הצר אל דויד אל
מערת עדלם ומחנה פלשתים
חנה בעמק רפאים׃ ודויד
אז במצודה ונציב פלשתים
אז בבית לחם׃ ויתאו דויד
ויאמר מי ישקני מים מבור
בית לחם אשר בשער׃ ויבקעו
השלשה במחנה פלשתים
וישאבו מים מבור בית לחם
אשר בשער וישאו ויבאו
אל דויד ולא אבה דויד
לשתותם וינסך אתם ליהוה
ויאמר חלילה לי מאלהי
מעשות זאת הדם האנשים

האלה אשתה בנפשותם
כי בנפשותם הביאום ולא
אבה לשתותם אלה עשו
שלשת הגבורים׃ ואבשי
אחי יואב הוא היה ראש
השלושה והוא עורר את
חניתו על שלש מאות
חלל ולא שם בשלושה׃
מן השלושה בשנים נכבד
ויהי להם לשר ועד
השלושה לא בא׃

בניה בן יהוידע בן
איש חיל רב פעלים מן
קבצאל הוא הכה את
שני אריאל מואב והוא
ירד והכה את הארי בתוך
הבור ביום השלג׃ והוא
הכה את האיש המצרי
איש מדה חמש באמה
וביד המצרי חנית כמנור
ארגים וירד אליו בשבט
ויגזל את החנית מיד המצרי
ויהרגהו בחניתו׃ אלה עשה
בניהו בן יהוידע ולו שם
בשלושה הגבורים׃ מן
השלושים הנו נכבד הוא
ואל השלושה לא בא
וישימהו דויד על משמעתו׃

וגבורי החילים עשהאל
אחי יואב　　אלחנן
בן דודו מבית לחם׃　　שמות
ההרורי　　חלץ
הפלוני　　עירא בן
עקש התקועי　　אביעזר
הענתותי　　סבכי
החשתי　　עילי
האחוחי　　מהרי
הנטופתי　　חלד
בן בענה הנטופתי　　איתי
בן ריבי מגבעת בני בנימן
בניה הפרעתני　　חורי
מנחלי געש　　אביאל
הערבתי　　עזמות
הבחרומי　　אליחבא
השעלבני　　בני השם
הגזוני　　יונתן בן שגה
ההררי　　אחיאם
בן שכר ההררי　　אליפל
בן אור׃　　חפר המכרתי
אחיה הפלני׃　　חצרו
הכרמלי　　נערי
בן אזבי　　יואל
אחי נתן　　מבחר
בן הגרי　　צלק
העמוני נחרי הברתי נשא
כלי יואב בן צרויה׃　　עירא

[illegible]

היתרי גרב
היתרי אוריה
החתי זבד
בן אחלי עדינא
בן שיזא הראובני ראש
לראובני ועליו שלשים:
חנן בן מעכה ויושפט
המתני עזיא
העשתרתי שמע
ויעיאל בני חותם הערערי
ידיעאל בן שמרי
ויחא אחיו התיצי
אליאל המחוים ויריבי
ויושויה בני אלנעם
ויתמה המואבי: אליאל
ועובד ויעשיאל
המצביה:
ואלה הבאים אל דויד
לציקלג עוד עצור מפני
שאול בן קיש והמה
בגבורים עזרי המלחמה
נשקי קשת מימינים
ומשמאלים באבנים ובחצים
בקשת מאחי שאול מבנימן
הראש אחיעזר ויואש בני
השמעה הגבעתי ויזואל
ופלט בני עזמות וברכה
ויהוא הענתתי וישמעיה
הגבעוני גבור בשלשים
ועל השלשים: וירמיה
ויחזיאל ויוחנן ויוזבד
הגדרתי אלעוזי
וירימות ובעליה ושמריהו
ושפטיהו החריפי אלקנה
וישיהו ועזראל ויועזר
וישבעם הקרחים ויועאלה
וזבדיה בני ירחם מן הגדור
ומן הגדי נבדלו אל דויד
למצד מדברה גברי החיל
אנשי צבא למלחמה
ערכי צנה ורמח ופני
אריה פניהם וכצבאים
על ההרים למהר: עזר
הראש עבדיה השני
אליאב השלשי משמנה
הרביעי ירמיה החמשי
עתי הששי אליאל
השביעי יוחנן השמיני
אלזבד התשיעי ירמיהו
העשירי מכבני עשתי
עשר: אלה מבני
גד ראשי הצבא אחד
למאה הקטן והגדול
לאלף אלה הם אשר
עברו את הירדן בחדש
הראשון והוא ממלא על
כל גדותיו ויבריחו את כל
העמקים למזרח ולמערב:

ויבאו מן בני בנימן ויהודה
עד למצד לדויד: ויצא דויד
לפניהם ויען ויאמר להם
אם לשלום באתם אלי
לעזרני יהיה לי עליכם
לבב ליחד ואם לרמותני
לצרי בלא חמס בכפי
ירא אלהי אבותינו ויוכח
ורוח לבשה את
עמשי ראש השלושים
לך דויד ועמך בן ישי
שלום שלום לך ושלום
לעזרך כי עזרך אלהיך
ויקבלם דויד ויתנם בראשי
הגדוד:
וממנשה נפלו על דויד
בבאו עם פלשתים על
שאול למלחמה ולא
עזרם כי בעצה שלחהו
סרני פלשתים לאמר
בראשינו יפול אל אדניו
שאול: בלכתו אל ציקלג
נפלו עליו ממנשה עדנח
ויוזבד וידיעאל ומיכאל
ויוזבד ואליהוא וצלתי

ראשי האלפים אשר למנשה
והמה עזרו עם דויד על
הגדוד כי גבורי חיל כלם
ויהיו שרים בצבא כי לעת
יום ביום יבאו על דויד לעזרו
עד למחנה גדול כמחנה
אלהים:
ואלה מספרי ראשי החלוץ
לצבא באו על דויד חברונה
להסב מלכות שאול אליו
כפי יהוה: בני יהודה
נשאי צנה ורמח ששת
אלפים ושמונה מאות
חלוצי צבא: מן בני
שמעון גבורי חיל לצבא
שבעת אלפים ומאה:
מן בני הלוי ארבעת
אלפים ושש מאות:
ויהוידע הנגיד לאהרן
ועמו שלשת אלפים ו
ושבע מאות: וצדוק
נער גבור חיל ובית אביו
שרים עשרים ושנים:
ומן בני בנימן אחי
שאול שלשת אלפים
ועד הנה מרביתם שמרים
משמרת בית שאול:
ומן בני אפרים עשרים

אלף ושמונה מאות גבורי
חיל אנשי שמות לבית
אבותם: ומחצי
מטה מנשה שמונה ע
עשר אלף אשר נקבו
בשמות לבוא להמליך
את דויד: ומבני
יששכר יודעי בינה
לעתים לדעת מה יעשה
ישראל ראשיהם מאתים
וכל אחיהם על פיהם:
מזבלון יוצאי צבא
ערכי מלחמה בכל כלי
מלחמה חמשים אלף ו
ולעדר בלא לב ולב:
ומנפתלי שרים אלף
ועמהם בצנה וחנית
שלשים ושבעה אלף:
ומן הדני ערכי
מלחמה עשרים ושמונה
אלף ושש מאות:
ומאשר יוצאי צבא
לערך מלחמה ארבעים
אלף: ומעבר
לירדן מן הראובני והגדי
וחצי שבט מנשה בכל
כלי צבא מלחמה מאה
ועשרים אלף: כל

אלה אנשי מלחמה עדרי
מערכה בלבב שלם באו
חברונה להמליך את דויד
על כל ישראל וגם כל
שרית ישראל לב אחד
להמליך את דויד: ויהיו
שם עם דויד ימים שלושה
אכלים ושותים כי הכינו
להם אחיהם: וגם הקרובים
אליהם עד יששכר וזבלון
ונפתלי מביאים לחם ב
בחמורים ובגמלים ובפרדים
ובבקר מאכל קמח דבלים
וצמוקים ויין ושמן ובקר
וצאן לרב כי שמחה בישראל:

ויועץ דויד עם שרי ה
האלפים והמאות לכל
נגיד: ויאמר דויד לכל
קהל ישראל אם עליכם
טוב ומן יהוה אלהינו נ
נפרצה נשלחה על אחינו
הנשארים בכל ארצות
ישראל ועמהם הכהנים
והלוים בערי מגרשיהם
ויקבצו אלינו: ונסבה את
ארון אלהינו אלינו כי לא
דרשנהו בימי שאול: ויאמרו

כל הקהל לעשות כן כי
ישר הדבר בעיני כל העם
ויקהל דויד את כל ישראל
מן שיחור מצרים ועד לבוא
חמת להביא את ארון
האלהים מקרית יערים׃
ויעל דויד וכל ישראל בעלתה
אל קרית יערים אשר
ליהודה להעלות משם את
ארון האלהים יהוה יושב
הכרובים אשר נקרא שם׃
וירכיבו את ארון האלהים
על עגלה חדשה מבית
אבינדב ועזא ואחיו נהגים
בעגלה׃ ודויד וכל ישראל
משחקים לפני האלהים
בכל עז ובשירים ובכנרות
ובנבלים ובתפים ובמצלתים
ובחצצרות׃ ויבאו עד גרן
כידן וישלח עזא את ידו
לאחז את הארון כי שמטו
הבקר׃ ויחר אף יהוה בעזא
ויכהו על אשר שלח ידו על
הארון וימת שם לפני אלהים׃
ויחר לדויד כי פרץ יהוה
פרץ בעזא ויקרא למקום
ההוא פרץ עזא עד היום
הזה׃ ויירא דויד את האלהים

ביום ההוא לאמר היך
אביא אלי את ארון האלהים׃
ולא הסיר דויד את הארון
אליו אל עיר דויד ויטהו
אל בית עבד אדם הגתי׃
וישב ארון האלהים עם
בית עבד אדם בביתו שלשה
חדשים ויברך יהוה את בית
עבד אדם ואת כל אשר
לו׃ וישלח חירם
מלך צר מלאכים אל דויד
ועצי ארזים וחרשי קיר
וחרשי עצים לבנות לו
בית׃ וידע דויד כי הכינו
יהוה למלך על ישראל
כי נשאת למעלה מלכותו
בעבור עמו ישראל׃
ויקח דויד עוד
נשים בירושלם ויולד
דויד עוד בנים ובנות׃
ואלה שמות הילודים
אשר היו לו בירושלם
שמוע ושובב נתן ושלמה׃
ויבחר ואלישוע ואלפלט׃
ונגה ונפג ויפיע׃ ואלישמע
ובעלידע ואליפלט׃

וישמעו פלשתים כי נמשח

דויד למלך על כל ישראל
ויעלו כל פלשתים לבקש
את דויד וישמע דויד ויצא
לפניהם׃ ופלשתים באו ויפשטו
בעמק רפאים׃ וישאל דויד
באלהים לאמר האעלה
על פלשתיים ונתתם בידי
ויאמר לו יהוה עלה ונתתים
בידך׃ ויעלו בבעל פרצים
ויכם שם דויד ויאמר דויד
פרץ האלהים את אויבי
בידי כפרץ מים על כן
קראו שם המקום ההוא
בעל פרצים׃ ויעזבו שם
את אלהיהם ויאמר דויד
וישרפו באש׃
ויסיפו עוד פלשתים ויפשטו
בעמק׃ וישאל עוד דויד
באלהים ויאמר לו האלהים
לא תעלה אחריהם הסב
מעליהם ובאת להם ממול
הבכאים׃ ויהי כשמעך את
קול הצעדה בראשי הבכאים
אז תצא במלחמה כי יצא
האלהים לפניך להכות את
מחנה פלשתים׃ ויעש דויד
כאשר צוהו האלהים ויכו
את מחנה פלשתים מגבעון

ויצא שם דויד
בכל הארצות ויהוה נתן
את פחדו על כל הגוים׃
ויעש לו בתים בעיר דויד
ויכן מקום לארון האלהים
ויט לו אהל׃ אז אמר דויד
לא לשאת את ארון האלהים
כי אם הלוים כי בם בחר
יהוה לשאת את ארון יהוה
ולשרתו עד עולם׃
ויקהל דויד את כל ישראל
אל ירושלם להעלות את
ארון יהוה אל מקומו אשר
הכין לו׃ ויאסף דויד את
בני אהרן ואת הלוים׃
לבני קהת אוריאל
השר ואחיו מאה ועשרים׃
לבני מררי עשיה
השר ואחיו מאתים ועשרים׃
לבני גרשום יואל
השר ואחיו מאה ושלשים׃
לבני אליצפן
שמעיה השר ואחיו מאתים׃
לבני חברון אליאל
השר ואחיו שמונים׃ לבני
עזיאל עמינדב השר ואחיו
מאה ושנים עשר׃
ויקרא דויד לצדוק ולאביתר

הכהנים וללוים לאוריאל
עשיה ויואל שמעיה
ואליאל ועמינדב׃
ויאמר להם אתם ראשי
האבות ללוים התקדשו
אתם ואחיכם והעליתם את
ארון יהוה אלהי ישראל
אל הכינותי לו׃ כי למבראשונה
לא אתם פרץ יהוה אלהינו
בנו כי לא דרשנהו כמשפט׃
ויתקדשו הכהנים והלוים
להעלות את ארון יהוה
אלהי ישראל׃ וישאו בני
הלוים את ארון האלהים
כאשר צוה משה כדבר
יהוה בכתפם במטות עליהם׃

ויאמר דויד לשרי הלוים
להעמיד את אחיהם
המשררים בכלי שיר נבלים
וכנרות ומצלתים משמיעים
להרים בקול לשמחה׃

ויעמידו הלוים את הימן
בן יואל ומן אחיו אסף בן
ברכיהו ומן בני מררי
אחיהם איתן בן קושיהו׃
ועמהם אחיהם המשנים

זכריהו בן ויעזיאל ושמירמות
ויחיאל ועני אליאב ובניהו
ומעשיהו ומתתיהו ואליפלהו
ומקניהו ועבד אדם ויעיאל
השערים׃ והמשררים הימן
אסף ואיתן במצלתים נחשת
להשמיע׃ וזכריה ועזיאל
ושמירמות ויחיאל ועני
ואליאב ומעשיהו ובניהו
בנבלים על עלמות׃ ומתתיהו
ואליפלהו ומקניהו ועבד
אדם ויעיאל ועזזיהו בכנרות
על השמינית לנצח׃ וכנניהו
שר הלוים במשא יסר במשא
כי מבין הוא׃ וברכיה ואלקנה
שערים לארון׃ ושבניהו
ויושפט ונתנאל ועמשי
וזכריהו ובניהו ואליעזר
הכהנים מחצצרים בחצצרות
לפני ארון האלהים ועבד
אדם ויחיה שערים לארון׃
ויהי דויד וזקני ישראל
ושרי האלפים ההלכים
להעלות את ארון ברית
יהוה מן בית עבד אדם
בשמחה׃
ויהי בעזר האלהים את
הלוים נשאי ארון ברית

וכל הלוים ב̇ והנה גם צדוק ודויד מכרבל במעיל ○
במצלתים ב̇ ואסף והלוים בני אסף ○

ויאמר דויד לשרי הלוים לשרי כלי אלה נבלים וכנרות ○ אסף הראש ובחנכת נבלים ובכנרות ○ וכל ישראל מעלים בנבלים
וכנרות ○ והלוים המשררים ובנבלים וכנרות ○ ויבאו ירושלם ויעמדו את הלוים בנבלים ובכנרות ○

יהוה ויזבחו שבעה פרים
ושבעה אילים׃ ודויד מכרבל
במעיל בוץ וכל הלוים
הנשאים את הארון והמשררים
וכנניה השר המשא המשררים
ועל דויד אפוד בד׃ וכל
ישראל מעלים את ארון
ברית יהוה בתרועה ובקול
שופר ובחצצרות ובמצלתים
משמעים בנבלים וכנרות׃
ויהי ארון ברית יהוה בא
עד עיר דויד ומיכל בת
שאול נשקפה בעד החלון
ותרא את המלך דויד
מרקד ומשחק ותבז לו
בלבה׃
ויביאו את ארון האלהים
ויציגו אתו בתוך האהל
אשר נטה לו דויד ויקריבו
עלות ושלמים לפני האלהים׃
ויכל דויד מהעלות העלה
והשלמים ויברך את העם
בשם יהוה׃ ויחלק לכל איש
ישראל מאיש ועד אשה
לאיש ככר לחם ואשפר
ואשישה׃ ויתן לפני ארון
יהוה מן הלוים משרתים
ולהזכיר ולהודות ולהלל

ליהוה אלהי ישראל׃ אסף הראש ומשנהו זכריה יעיאל
ושמירמות ויחיאל ומתתיה ואליאב ובניהו ועבד אדם ויעיאל
בכלי נבלים ובכנרות ואסף במצלתים משמיע׃ ובניהו ויחזיאל
הכהנים בחצצרות תמיד לפני ארון ברית האלהים׃ ביום ההוא
אז נתן דויד בראש להדות ליהוה ביד אסף ואחיו׃

הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילתיו׃
שירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאתיו׃
התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה׃
דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד׃
זכרו נפלאתיו אשר עשה מפתיו ומשפטי פיהו׃
זרע ישראל עבדו בני יעקב בחיריו׃
הוא יהוה אלהינו בכל הארץ משפטיו׃
זכרו לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור׃
אשר כרת את אברהם ושבועתו ליצחק׃
ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם׃
לאמר לך אתן ארץ כנען חבל נחלתכם׃
בהיותכם מתי מספר כמעט וגרים בה׃
ויתהלכו מגוי אל גוי וממלכה אל עם אחר׃
לא הניח לאיש לעשקם ויוכח עליהם מלכים׃
אל תגעו במשיחי ובנביאי אל תרעו׃

שירו ליהוה כל הארץ בשרו מיום אל יום ישועתו׃
ספרו בגוים את כבודו בכל העמים נפלאתיו׃
כי גדול יהוה ומהלל מאד ונורא הוא על כל אלהים׃
כי כל אלהי העמים אלילים ויהוה שמים עשה׃
הוד והדר לפניו עז וחדוה במקמו׃
הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז׃

ולהודות ג̇ ב̇ חס וחד מל ויתן לפני ארון יהוה
ויהי כאחד ויעמד יחזקיהו ○

מתי מספר ה̇ ויאמר יעקב והמין יהודה ופליטי חרב בהיותכם בהיותכם ○ ושארא מתי במתי מעט ○
דרשו יהוה ג̇ בהמצאו דרשו יהוה ועזו וחבירו ○ מזבח אליהם ב̇ ואם חחדש יחריש בשרו דבריו ○

אויביך ז מל כן יאבדו וחרב אויביך למשגת ואכרית את כל אויביך והכנעתי את כל אויביך כי תהי אויביך
יחמיון בזרוע עד פזרת אשר חרפו ◦ כי תצא למלחמה יזדמיה אשר יציק לך איב ר כתב ושארא איביך ◦

שפטי ישראל ב ואמר משה את אחד דוד

הבו ליהוה כבוד שמו   שאו מנחה ובאו לפניו
השתחוו ליהוה בהדרת קדש: חילו מלפניו כל הארץ
אף תכון תבל בל תמוט: ישמחו השמים ותגל הארץ
ויאמרו בגוים יהוה מלך: ירעם הים ומלואו
יעלץ השדה וכל אשר בו: אז ירננו עצי היער
מלפני יהוה כי בא לשפוט את הארץ: הודו ליהוה כי טוב
כי לעולם חסדו: ואמרו הושיענו אלהי ישענו
וקבצנו והצילנו מן הגוים   להדות לשם קדשך
להשתבח בתהלתך: ברוך יהוה אלהי ישראל
מן העולם ועד העלם ויאמרו כל העם אמן   והלל ליהוה:

ויעזב שם לפני ארון ברית יהוה לאסף ולאחיו לשרת לפני
הארון תמיד לדבר יום ביומו: ועבד אדם ואחיהם ששים
ושמונה ועבד אדם בן ידיתון וחסה לשערים: ואת
צדוק הכהן ואחיו הכהנים לפני משכן יהוה בבמה אשר
בגבעון: להעלות עלות ליהוה על מזבח העלה תמיד לבקר
ולערב ולכל הכתוב בתורת יהוה אשר צוה על ישראל: ועמהם
הימן וידותון ושאר הברורים אשר נקבו בשמות להדות
ליהוה כי לעולם חסדו: ועמהם הימן וידותון חצצרות
ומצלתים למשמיעים וכלי שיר האלהים ובני ידותון לשער:
וילכו כל העם איש לביתו ויסב דויד לברך את ביתו:

ויהי כאשר ישב דויד בביתו ויאמר דויד אל נתן הנביא הנה
אנכי יושב בבית הארזים וארון ברית יהוה תחת יריעות:
ויאמר נתן אל דויד כל אשר בלבבך עשה כי האלהים עמך:
ויהי בלילה ההוא ויהי דבר אלהים אל
נתן לאמר: לך ואמרת אל דויד עבדי כה אמר יהוה לא אתה
תבנה לי הבית לשבת: כי לא ישבתי בבית מן היום אשר

העליתי את ישראל עד
היום הזה ואהיה מאהל
אל אהל וממשכן: בכל
אשר התהלכתי בכל
ישראל הדבר דברתי את
אחד שפטי ישראל אשר
צויתי לרעות את עמי
לאמר למה לא בניתם
לי בית ארזים: ועתה כה
תאמר לעבדי לדויד
כה אמר יהוה צבאות
אני לקחתיך מן הנוה מן
אחרי הצאן להיות נגיד
על עמי ישראל: ואהיה
עמך בכל אשר הלכת
ואכרית את כל אויביך
מפניך ועשיתי לך שם
כשם הגדולים אשר בארץ:
ושמתי מקום לעמי
ישראל ונטעתיהו ושכן
תחתיו ולא ירגז עוד ולא
יוסיפו בני עולה לבלתו
כאשר בראשונה: ולמימים
אשר צויתי שפטים על
עמי ישראל והכנעתי את
כל אויביך ואגד לך ובית
יבנה לך יהוה: והיה כי מלאו
ימיך ללכת עם אבתיך

ואמרו ו הגידו ביהודה ב בו השמיעו הללו השמיעו על ארמנות מזרח ישראל הושיענו ◦
ויסב ב וסימנהון מעליהם לברך ◦ וכל שמואל דכוותהון בר מן חד ויסב את עמשא ◦

ואגד ב חס ואגד לכם היום ואגד לך ובית ◦

והקימותי את זרעך אחריך
אשר יהיה מבניך והכינותי
את מלכותו: הוא יבנה לי בית
וכננתי את כסאו עד עולם
אני אהיה לו לאב והוא יהיה
לי לבן וחסדי לא אסיר
מעמו כאשר הסירותי
מאשר היה לפניך: והעמדתיהו
בביתי ובמלכותי עד העולם
וכסאו יהיה נכון עד עולם:
ככל הדברים האלה וככל
החזון הזה כן דבר נתן אל
דויד:

ויבא המלך דויד וישב לפני
יהוה ויאמר מי אני יהוה
אלהים ומי ביתי כי הביאתני
עד הלם: ותקטן זאת בעיניך
אלהים ותדבר על בית
עבדך למרחוק וראיתני
כתור האדם המעלה יהוה
אלהים: מה יוסיף עוד דויד
אליך לכבוד את עבדך ואתה
את עבדך ידעת: יהוה בעבור
עבדך וכלבך עשית את כל
הגדולה הזאת להדיע
את כל הגדלות: יהוה אין
כמוך ואין אלהים זולתך בכל
אשר שמענו באזנינו: ומי

כעמך ישראל גוי אחד
בארץ אשר הלך האלהים
לפדות לו עם לשום לך
שם גדלות ונראות לגרש
מפני עמך אשר פדית
ממצרים גוים: ותתן את
עמך ישראל לך לעם
עד עולם ואתה יהוה היית
להם לאלהים: ועתה יהוה
הדבר אשר דברת על
עבדך ועל ביתו יאמן עד
עולם ועשה כאשר
דברת: ויאמן ויגדל שמך
עד עולם לאמר יהוה
צבאות אלהי ישראל
אלהים לישראל ובית
דויד עבדך נכון לפניך: כי
אתה אלהי גלית את
אזן עבדך לבנות לו בית
על כן מצא עבדך להתפלל
לפניך: ועתה יהוה אתה
הוא האלהים ותדבר על
עבדך הטובה הזאת: ועתה
הואלת לברך את בית
עבדך להיות לעולם לפניך
כי אתה יהוה ברכת ומברך
לעולם:

ויהי אחרי כן ויך דויד את
פלשתים ויכניעם ויקח את
גת ובנתיה מיד פלשתים
ויך את מואב ויהיו מואב
עבדים לדויד נשאי מנחה
ויך דויד את הדדעזר מלך
צובה חמתה בלכתו להציב
ידו בנהר פרת: וילכד דויד
ממנו אלף רכב ושבעת
אלפים פרשים ועשרים אלף
איש רגלי ויעקר דויד את
כל הרכב ויותר ממנו מאה
רכב: ויבא ארם דרמשק
לעזור להדדעזר מלך צובה
ויך דויד בארם עשרים ושנים
אלף איש: וישם דויד בארם
דרמשק ויהי ארם לדויד
עבדים נשאי מנחה ויושע
יהוה לדויד בכל אשר
הלך: ויקח דויד את שלטי
הזהב אשר היו על עבדי
הדדעזר ויביאם ירושלם:
ומטבחת ומכון ערי הדדעזר
לקח דויד נחשת רבה מאד
בה עשה שלמה את ים
הנחשת ואת העמודים ואת
כלי הנחשת:

וישמע תעו מלך חמת כי
הכה דויד את כל חיל הדדעזר

הדורם ד̇ ג̇ מל וחד חס ואת הדורם ואת אזור
ותבירו וישלח ס בתרייה חס ס וחד אדורם ס

אל ארץ בני עמון ב̇ רק אל ארץ בני עמון לא
קרבת ויבאו עבדי דויד ס

לתשועה ב̇ והיית לי לתשועה ויד̇ב̇ חושי
שקר הסוס ס

מלך צובה: וישלח את הדורם
בנו אל המלך דויד לשאול
לו לשלום ולברכו על אשר
נלחם בהדדעזר ויכהו כי
איש מלחמות תעו היה
הדדעזר וכל כלי זהב וכסף
ונחשת: גם אתם הקדיש
המלך דויד ליהוה עם
הכסף והזהב אשר נשא
מכל הגוים מאדום וממואב
ומבני עמון ומפלשתים ס
ומעמלק: ואבשי בן צרויה
הכה את אדום בגיא המלח
שמונה עשר אלף: וישם
באדום נציבים ויהיו כל
אדום עבדים לדויד ויושע
יהוה את דויד בכל אשר
הלך: וימלך דויד על כל
ישראל ויהי עשה משפט
וצדקה לכל עמו: ויואב בן
צרויה על הצבא ויהושפט
בן אחילוד מזכיר: וצדוק
בן אחיטוב ואבימלך בן
אביתר כהנים ושושא סופר
ובניהו בן יהוידע על הכרתי
והפלתי ובני דויד הראשנים
ליד המלך:
ויהי אחרי כן וימת נחש מלך

בני עמון וימלך בנו תחתיו
ויאמר דויד אעשה חסד
עם חנון בן נחש כי עשה
אביו עמי חסד וישלח דויד
מלאכים לנחמו על אביו
ויבאו עבדי דויד אל ארץ
בני עמון אל חנון לנחמו
ויאמרו שרי בני עמון
לחנון המכבד דויד את
אביך בעיניך כי שלח לך
מנחמים הלא בעבור לחקר
ולהפך ולרגל הארץ באו
עבדיו אליך: ויקח חנון את
עבדי דויד ויגלחם ויכרת
את מדויהם בחצי עד
המפשעה וישלחם: וילכו
ויגידו לדויד על האנשים
וישלח לקראתם כי היו
האנשים נכלמים מאד
ויאמר המלך שבו בירחו
עד אשר יצמח זקנכם
ושבתם: ויראו בני
עמון כי התבאשו עם דויד
וישלח חנון ובני עמון
אלף ככר כסף לשכר להם
מן ארם נהרים ומן ארם
מעכה ומצובה רכב ופרשים
וישכרו להם שנים ושלשים

אלף רכב ואת מלך מעכה
ואת עמו ויבאו ויחנו לפני
מידבא ובני עמון
נאספו מעריהם ויבאו ס
למלחמה: וישמע
דויד וישלח את יואב ואת
כל צבא הגבורים: ויצאו
בני עמון ויערכו מלחמה
פתח העיר והמלכים אשר
באו לבדם בשדה: וירא ס
יואב כי היתה פני המלחמה
אליו פנים ואחור ויבחר מכל
בחור בישראל ויערך ס
לקראת ארם: ואת יתר
העם נתן ביד אבשי אחיו
ויערכו לקראת בני עמון
ויאמר אם תחזק ממני ארם
והיית לי לתשועה
ואם בני עמון יחזקו
ממך והושעתיך: חזק ס
ונתחזקה בעד עמנו ובעד
ערי אלהינו ויהוה הטוב
בעיניו יעשה: ויגש יואב
והעם אשר עמו לפני ארם
למלחמה וינוסו מפניו: ובני
עמון ראו כי נס ארם וינוסו
גם הם מפני אבשי אחיו
ויבאו העירה ויבא יואב

על אביו ב̇ ולא ישיקו ... ויאמר דויד ס
מן ארם ג̇ ... לשכר להם ב̇ בו ס

על האנשים ה̇ המכבד העבדיד רבשקה וחבירו
ופקדתי על האנשים וילכו ויגידו ס

ואת מלך ד̇ ואת מלך העי וחבירו ואת מלך
מעכה וחבירו ס

ירושלם. וירא ארם
כי נגפו לפני ישראל וישלחו
מלאכים ויוציאו את ארם
אשר מעבר הנהר ושופך
שר צבא הדדעזר לפניהם
ויגד לדויד ויאסף את כל
ישראל ויעבר הירדן ויבא
אלהם ויערך אלהם ויערך
דויד לקראת ארם מלחמה
וילחמו עמו וינס ארם
מלפני ישראל ויהרג דויד
מארם שבעת אלפים רכב
וארבעים אלף איש רגלי
ואת שופך שר הצבא המית
ויראו עבדי הדדעזר כי
נגפו לפני ישראל וישלימו
עם דויד ויעבדהו ולא
אבה ארם להושיע את
בני עמון עוד.
ויהי לעת תשובת
השנה לעת צאת המלכים
וינהג יואב את חיל הצבא
וישחת את ארץ בני עמון
ויבא ויצר את רבה ודויד
ישב בירושלם ויך יואב
את רבה ויהרסה. ויקח
דויד את עטרת מלכם מעל
ראשו וימצאה משקל ככר

זהב ובה אבן יקרה ותהי
על ראש דויד ושלל
העיר הוציא הרבה מאד
ואת העם אשר בה הוציא
וישר במגרה ובחריצי
הברזל ובמגרות וכן יעשה
דויד לכל ערי בני עמון
וישב דויד וכל העם
ירושלם. ויהי
אחריכן ותעמד מלחמה
בגזר עם פלשתים אז
הכה סבכי החשתי את
ספי מילדי הרפאים
ויכנעו. ותהי עוד מלחמה
את פלשתים ויך אלחנן
בן יעור את לחמי אחי
גלית הגתי ועץ חניתו
כמנור ארגים.
ותהי עוד מלחמה
בגת ויהי איש מדה
ואצבעתיו שש ושש
עשרים וארבע וגם הוא
נולד להרפא. ויחרף את
ישראל ויכהו יהונתן בן
שמעא אחי דויד. אל
נולדו להרפא בגת ויפלו
ביד דויד וביד עבדיו.

נ

ויעמד שטן על ישראל
ויסת את דויד למנות את
ישראל. ויאמר דויד אל
יואב ואל שרי העם לכו
ספרו את ישראל מבאר
שבע ועד דן והביאו אלי
ואדעה את מספרם. ויאמר
יואב יוסף יהוה על עמו
כהם מאה פעמים הלא
אדני המלך כלם לאדני
לעבדים למה יבקש זאת
אדני למה יהיה לאשמה
לישראל. ודבר המלך חזק
על יואב ויצא יואב
ויתהלך בכל ישראל ויבא
ירושלם. ויתן יואב את
מספר מפקד העם אל
דויד ויהי כל ישראל
אלף אלפים ומאה אלף
איש שלף חרב ויהודה
ארבע מאות ושבעים אלף
איש שלף חרב. ולוי ובנימן
לא פקד בתוכם כי נתעב
דבר המלך את יואב. וירע
בעיני האלהים על הדבר
הזה ויך את ישראל.
ויאמר דויד אל האלהים
חטאתי מאד אשר עשיתי

את הדבר הזה ועתה העבר
נא את עון עבדך כי נסכלתי
מאד׃
וידבר יהוה אל גד חזה דויד
לאמר׃ לך ודברת אל דויד
לאמר כה אמר יהוה שלוש
אני נטה עליך בחר לך
אחת מהנה ואעשה לך׃
ויבא גד אל דויד ויאמר
לו כה אמר יהוה קבל לך׃
אם שלוש שנים רעב
ואם שלשה חדשים
נספה מפני צריך וחרב
אויביך למשגת ואם
שלשת ימים חרב יהוה
ודבר בארץ ומלאך יהוה
משחית בכל גבול ישראל
ועתה ראה מה אשיב
את שלחי דבר׃
ויאמר דויד אל גד
צר לי מאד אפלה נא ביד
יהוה כי רבים רחמיו מאד
וביד אדם אל אפל׃ ויתן
יהוה דבר בישראל ויפל
מישראל שבעים אלף
איש׃ וישלח האלהים
מלאך לירושלם להשחיתה
וכהשחית ראה יהוה וינחם

על הרעה ויאמר למלאך
המשחית רב עתה הרף
ידך ומלאך יהוה עמד
עם גרן ארנן היבוסי׃
וישא דויד את עיניו
וירא את מלאך יהוה עמד
בין הארץ ובין השמים
וחרבו שלופה בידו נטויה
על ירושלם ויפל דויד
והזקנים מכסים בשקים
על פניהם׃ ויאמר דויד אל
האלהים הלא אני אמרתי
למנות בעם ואני הוא אשר
חטאתי והרע הרעותי
ואלה הצאן מה עשו
יהוה אלהי תהי נא ידך בי
ובבית אבי ובעמך לא למגפה׃
ומלאך יהוה אמר
אל גד לאמר לדויד כי
יעלה דויד להקים מזבח
ליהוה בגרן ארנן היבסי׃
ויעל דויד בדבר גד אשר
דבר בשם יהוה׃ וישב ארנן
וירא את המלאך וארבעת
בניו עמו מתחבאים וארנן
דש חטים׃ ויבא דויד עד
ארנן ויבט ארנן וירא את
דויד ויצא מן הגרן וישתחו

לדויד אפים ארצה׃ ויאמר
דויד אל ארנן תנה לי מקום
הגרן ואבנה בו מזבח ליהוה
בכסף מלא תנהו לי ותעצר
המגפה מעל העם׃ ויאמר
ארנן אל דויד קח לך ויעש
אדני המלך הטוב בעיניו
ראה נתתי הבקר לעלות
והמורגים לעצים והחטים
למנחה הכל נתתי׃ ויאמר
המלך דויד לארנן לא כי
קנה אקנה בכסף מלא
כי לא אשא אשר לך
ליהוה והעלות עולה חנם׃
ויתן דויד לארנן במקום
שקלי זהב משקל שש
מאות׃ ויבן שם דויד מזבח
ליהוה ויעל עלות ושלמים
ויקרא אל יהוה ויענהו
באש מן השמים על מזבח
העלה׃ ויאמר
יהוה למלאך וישב חרבו
אל נדנה׃ בעת ההיא בראות
דויד כי ענהו יהוה בגרן
ארנן היבוסי ויזבח שם׃
ומשכן יהוה אשר עשה
משה במדבר ומזבח העולה
בעת ההיא בבמה בגבעון׃

ולא יכל דויד ללכת לפניו
לדרש אלהים כי נבעת
מפני חרב מלאך יהוה
ויאמר דויד זה הוא
בית יהוה האלהים וזה
מזבח לעלה לישראל

ויאמר דויד לכנוס את
הגרים אשר בארץ
ישראל ויעמד חצבים
לחצוב אבני גזית לבנות
בית האלהים וברזל לרב
למסמרים לדלתות
השערים ולמחברות הכין
דויד ונחשת לרב אין
משקל ועצי ארזים לאין
מספר כי הביאו הצדנים
והצרים עצי ארזים לרב
לדויד
ויאמר דויד שלמה בני
נער ורך והבית לבנות
ליהוה להגדיל למעלה
לשם ולתפארת לכל
הארצות אכינה נא לו
ויכן דויד לרב לפני מותו
ויקרא לשלמה בנו ויצוהו
לבנות בית ליהוה אלהי
ישראל ויאמר

דויד לשלמה בנו אני היה
עם לבבי לבנות בית לשם
יהוה אלהי ויהי עלי דבר
יהוה לאמר דם לרב
שפכת ומלחמות גדלות
עשית לא תבנה בית לשמי
כי דמים רבים שפכת ארצה
לפני הנה בן נולד לך הוא
יהיה איש מנוחה והנחותי
לו מכל אויביו מסביב כי
שלמה יהיה שמו ושלום
ושקט אתן על ישראל
בימיו הוא יבנה בית לשמי
והוא יהיה לי לבן ואני
לו לאב והכינותי כסא
מלכותו על ישראל עד
עולם עתה בני יהי יהוה
עמך והצלחת ובנית בית
יהוה אלהיך כאשר דבר
עליך אך יתן לך יהוה
שכל ובינה ויצוך על
ישראל ולשמור את תורת
יהוה אלהיך אז תצליח
אם תשמור לעשות את
החקים ואת המשפטים
אשר צוה יהוה את משה
על ישראל חזק ואמץ
אל תירא ואל תחת הנה

בעניי הכינותי לבית יהוה
זהב ככרים מאה אלף
וכסף אלף אלפים ככרים
ולנחשת ולברזל אין
משקל כי לרב היה ועצים
ואבנים הכינותי ועליהם
תוסיף ועמך לרב עשי
מלאכה חצבים וחרשי
אבן ועץ וכל חכם בכל
מלאכה לזהב לכסף
ולנחשת ולברזל אין
מספר קום ועשה ויהי
יהוה עמך ויצו דויד לכל
שרי ישראל לעזר
לשלמה בנו הלא
יהוה אלהיכם עמכם
והניח לכם מסביב כי נתן
בידי את ישבי הארץ
ונכבשה הארץ לפני יהוה
ולפני עמו עתה תנו לבבכם
ונפשכם לדרוש ליהוה
אלהיכם וקומו ובנו את
מקדש יהוה האלהים
להביא את ארון ברית
יהוה וכלי קדש האלהים
לבית הנבנה לשם יהוה

ודויד זקן ושבע ימים וימלך

את שלמה בנו על ישראל
ויאסף את כל שרי ישראל
והכהנים והלוים׃ ויספרו
הלוים מבן שלשים שנה
ומעלה ויהי מספרם לגלגלתם
לגברים שלשים ושמונה
אלף׃ מאלה לנצח על
מלאכת בית יהוה עשרים
וארבעה אלף ושטרים
ושפטים ששת אלפים׃
וארבעת אלפים שערים
וארבעת אלפים מהללים
ליהוה בכלים אשר עשיתי
להלל׃ ויחלקם דויד
מחלקות לבני לוי
לגרשון קהת ומררי׃
לגרשני לעדן ושמעי׃
בני לעדן הראש יחיאל
וזתם ויואל שלשה׃
בני שמעי שלמות
וחזיאל והרן שלשה אלה
ראשי האבות ללעדן׃
ובני שמעי יחת זינא
ויעוש ובריעה אלה בני
שמעי ארבעה׃ ויהי יחת
הראש וזיזה השני ויעוש
ובריעה לא הרבו בנים
ויהיו לבית אב לפקדה אחת׃

בני קהת עמרם יצהר
חברון ועזיאל ארבעה׃
בני עמרם אהרן ומשה
ויבדל אהרן להקדישו
קדש קדשים הוא ובניו
עד עולם להקטיר לפני
יהוה לשרתו ולברך בשמו
עד עולם׃ ומשה איש
האלהים בניו יקראו על
שבט הלוי׃ בני משה
גרשום ואליעזר׃ בני גרשום
שבואל הראש׃ ויהיו בני
אליעזר רחביה הראש
ולא היה לאליעזר בנים
אחרים ובני רחביה רבו
למעלה׃ בני יצהר
שלמית הראש׃ בני חברון
יריהו הראש אמריה
השני יחזיאל השלישי
ויקמעם הרביעי׃ בני עזיאל
מיכה הראש וישיה השני׃
בני מררי מחלי ומושי בני
מחלי אלעזר וקיש׃ וימת
אלעזר ולא היו לו בנים
כי אם בנות וישאום בני
קיש אחיהם׃ בני מושי
מחלי ועדר וירמות שלשה׃
אלה בני לוי לבית

אבותיהם ראשי האבות
לפקודיהם במספר שמות
לגלגלתם עשה המלאכה
לעבדת בית יהוה מבן
עשרים שנה ומעלה׃ כי
אמר דויד הניח יהוה
אלהי ישראל לעמו וישכן
בירושלם עד לעולם׃ וגם
ללוים אין לשאת את
המשכן ואת כל כליו
לעבדתו׃ כי בדברי דויד
האחרונים המה מספר בני
לוי מבן עשרים שנה ולמעלה׃
כי מעמדם ליד בני אהרן
לעבדת בית יהוה על
החצרות ועל הלשכות
ועל טהרת לכל קדש
ומעשה עבדת בית האלהים׃
וללחם המערכת ולסלת
למנחה ולרקיקי המצות
ולמחבת ולמרבכת ולכל
משורה ומדה׃ ולעמד
בבקר בבקר להדות ולהלל
ליהוה וכן לערב׃ ולכל
העלות עלות ליהוה
לשבתות לחדשים ולמעדים
במספר כמשפט עליהם
תמיד לפני יהוה׃ ושמרו

וראשי ד̇ שא את ראש ואלה אשר נחלו אלה הנחלת וישמע פינחס ויכתבם שמעיה ויפילו גם הם גורלות חוא
שלמות ואחיו ויסבו ביהודה ורבים מהכהנים וראשי הלוים ס

העשרים ג̇ ויאמר לא אשחית נגד העשרים
ליחזקאל העשרים ס

את משמרת אהל מועד ואת
משמרת הקדש ומשמרת
בני אהרן אחיהם לעבדת
בית יהוה׃
ולבני אהרן מחלקותם בני
אהרן נדב ואביהוא אלעזר
ואיתמר׃ וימת נדב ואביהוא
לפני אביהם ובנים לא היו
להם ויכהנו אלעזר ואיתמר׃
ויחלקם דויד וצדוק מן
בני אלעזר ואחימלך מן
בני איתמר לפקדתם
בעבדתם׃ וימצאו בני
אלעזר רבים לראשי
הגברים מבני איתמר
ויחלקום לבני אלעזר
ראשים לבית אבות ששה
עשר ולבני איתמר לבית
אבותם שמונה׃ ויחלקום
בגורלות אלה עם אלה כי
היו שרי קדש ושרי
האלהים מבני אלעזר
ובבני איתמר׃
ויכתבם שמעיה בן
נתנאל הסופר מן הלוי
לפני המלך והשרים וצדוק
הכהן ואחימלך בן אביתר
וראשי האבות לכהנים

וללוים בית אב אחד אחז
לאלעזר ואחז אחז
לאיתמר׃
ויצא הגורל הראשון
ליהויריב לידעיה
השני׃ לחרם
השלישי לשערים
הרביעי׃ למלכיה
החמישי׃ למימן
הששי׃ להקוץ
השבעי׃ לאביה
השמיני׃ לישוע
התשעי׃ לשכניהו
העשרי׃ לאלישיב עשתי
עשר ליקים שנים
עשר לחפה שלשה
עשר לישבאב ארבעה
עשר׃ לבלגה
חמשה עשר לאמר
ששה עשר׃ לחזיר שבעה
עשר לחפצץ שמונה
עשר לפתחיה תשעה
עשר ליחזקאל
העשרים ליכין
אחד ועשרים לגמול
שנים ועשרים לדליהו
שלשה ועשרים
למעזיהו ארבעה

ועשרים׃
אלה פקדתם לעבדתם
לבוא לבית יהוה כמשפטם
ביד אהרן אביהם כאשר
צוהו יהוה אלהי ישראל׃
ולבני לוי הנותרים לבני
עמרם שובאל לבני
שובאל יחדיהו׃
לרחביהו לבני רחביהו
הראש ישיה׃ ליצהרי
שלמות לבני שלמות
יחת׃ ובני יריהו
אמריהו השני יחזיאל
השלישי יקמעם הרביעי׃
בני עזיאל מיכה
לבני מיכה שמור׃ אחי
מיכה ישיה לבני
ישיה זכריהו׃ בני
מררי מחלי ומושי בני
יעזיהו בנו׃ בני מררי
ליעזיהו בנו ושהם וזכור
ועברי׃ למחלי אלעזר
ולא היה לו בנים׃ לקיש
בני קיש ירחמאל׃
ובני מושי מחלי ועדר
וירימות אלה בני הלוים
לבית אבתיהם׃ ויפילו גם

ובבני ד̇ ושאול לכד ומלכיה וגם כל היהודים
ויחלקום בגורלות ויבחר יהודה ס

אמריהו ג̇ ובני יריהו והנה אמריהו כהן ועל
ידו עדן ומנימן ס

ישהרי ב̇ בתרי לשנ והטור חרביעי קדמיה
ליעזיהו בנו ושהם ס

ויוסף ג׳ חודר מצרימה בן שלשים הוא השליט ישית ידו היה במצרים אלו ועמדו לבני אסף זכור אמר
גאלת בזרוע עמך ויאמר יואב ס׳ ט׳ שר אנשי ס׳ וצרי ב׳ בתר לישנ נבאת וצרי להימן בני הימן

ויתן האלהים ב׳ כל אלה בנים ויתן האלהים
את דניאל ס׳

הם גורלות לעמת אחיהם
בני אהרן לפני דויד המלך
וצדוק ואחימלך וראשי
האבות לכהנים וללוים
אבות הראש לעמת אחיו
הקטן׃ ויבדל
דויד ושרי הצבא לעבדה
לבני אסף והימן וידותון
הנביאים בכנרות בנבלים
ובמצלתים ויהי מספרם
אנשי מלאכה לעבדתם׃
לבני אסף זכור ויוסף
ונתניה ואשראלה בני
אסף על יד אסף הנבא
על ידי המלך׃ לידותון
בני ידותון גדליהו וצרי
וישעיהו חשביהו ומתתיהו
ששה על ידי אביהם
ידותון בכנור הנבא על
הדות והלל ליהוה׃
להימן בני הימן
בקיהו מתניהו עזיאל
שבואל וירימות חנניה
חנני אליאתה גדלתי
ורממתי עזר ישבקשה
מלותי הותיר מחזיאות׃
כל אלה בנים להימן חזה
המלך בדברי האלהים

להרים קרן ויתן האלהים
להימן בנים ארבעה עשר
ובנות שלוש׃ כל אלה
על ידי אביהם בשיר
בית יהוה במצלתים
נבלים וכנרות לעבדת
בית האלהים על ידי
המלך אסף וידותון
והימן׃ ויהי מספרם עם
אחיהם מלמדי שיר
ליהוה כל המבין מאתים
שמונים ושמונה׃ ויפילו
גורלות משמרת לעמת
כקטן כגדול מבין עם
תלמיד׃ ויצא הגורל הראשון
לאסף ליוסף גדליהו
השני הוא ואחיו ובניו
שנים עשר׃ השלשי
זכור בניו ואחיו שנים
עשר׃ הרביעי
ליצרי בניו ואחיו שנים
עשר׃ החמישי
נתניהו בניו ואחיו שנים
עשר׃ הששי
בקיהו בניו ואחיו שנים
עשר׃ השביעי
ישראלה בניו ואחיו שנים

עשר׃ השמיני
ישעיהו בניו ואחיו שנים
עשר׃ התשיעי
מתניהו בניו ואחיו שנים
עשר׃ העשירי
שמעי בניו ואחיו שנים
עשר׃ עשתי עשר
עזראל בניו ואחיו שנים
עשר׃ השנים עשר
לחשביה בניו ואחיו שנים
עשר׃ לשלשה עשר
שובאל בניו ואחיו שנים
עשר׃ לארבעה עשר
מתתיהו בניו ואחיו שנים
עשר׃ לחמשה עשר
לירמות בניו ואחיו שנים
עשר׃ לששה עשר
לחנניהו בניו ואחיו שנים
עשר׃ לשבעה עשר
לישבקשה בניו ואחיו
שנים עשר׃ לשמונה
עשר לחנני בניו ואחיו שנים
עשר׃ לתשעה עשר
למלותי בניו ואחיו שנים
עשר׃ לעשרים
לאליתה בניו ואחיו שנים
עשר׃ לאחד ועשרים
להותיר בניו ואחיו שנים

מתניהו ג׳ להימן בני הימן התשיעי מתניהו
ומן בני אסף

נתניהו ה׳ וישלחו כל השרים ויבאו אל גדליה
והבור אשר השליך החמישי ועמדו ס׳

מתתיהו ד׳ ועמדו אחיהם ואליפלהו לידותון
בני ידותון לארבעה עשר ס׳

עשר לשנים ועשרים
לגדלתי בניו ואחיו שנים
עשר לשלשה ועשרים
למחזיאות בניו ואחיו שנים
עשר לארבעה ועשרים
לרוממתי עזר בניו ואחיו
שנים עשר
למחלקות לשערים
לקרחים משלמיהו בן
קרא מן בני אסף ולמשלמיהו
בנים זכריהו הבכור ידיעאל
השני זבדיהו השלישי
יתניאל הרביעי עילם
החמישי יהוחנן הששי
אליהועיני השביעי ולעבד
אדם בנים שמעיה הבכור
יהוזבד השני יואח השלשי
ושכר הרביעי ונתנאל
החמישי עמיאל הששי
יששכר השביעי פעלתי
השמיני כי ברכו אלהים
ולשמעיה בנו נולד
בנים הממשלים לבית
אביהם כי גבורי חיל
המה בני שמעיה עתני
ורפאל ועובד אלזבד אחיו
בני חיל אליהו וסמכיהו

כל אלה מבני עבד אדם
המה ובניהם ואחיהם
איש חיל בכח לעבדה ששים
ושנים לעבד אדם ולמשלמיהו
בנים ואחים בני חיל שמנה
עשר ולחסה מן בני מררי
בנים שמרי הראש כי לא היה
בכור וישימהו אביהו לראש
חלקיהו השני טבליהו
השלישי זכריהו הרביעי כל
בנים ואחים לחסה שלשה עשר
לאלה מחלקות השערים לראשי
הגברים משמרות לעמת אחיהם
לשרת בבית יהוה

ויפילו גורלות כקטן כגדול
לבית אבותם לשער ושער
ויפל הגורל מזרחה לשלמיהו
וזכריהו בנו יועץ בשכל הפילו
גורלות ויצא גורלו צפונה
לעבד אדם נגבה ובניו בית
האספים לשפים ולחסה למערב
עם שער שלכת במסלה העולה
משמר לעמת משמר למזרח
הלוים ששה

לצפונה ליום ארבעה
לנגבה ליום ארבעה
ולאספים שנים שנים
לפרבר למערב ארבעה
למסלה שנים לפרבר
שנים אלה מחלקות
השערים לבני הקרחי ולבני מררי
והלוים אחיה על אוצרות
בית האלהים ולאצרות
הקדשים בני לעדן
בני הגרשני ללעדן
ראשי האבות ללעדן
הגרשני יחיאלי בני יחיאלי זתם
ויואל אחיו על אצרות
בית יהוה לעמרמי
ליצהרי לחברוני לעזיאלי
ושבאל בן גרשום בן
משה נגיד על האצרות
ואחיו לאליעזר רחביהו בנו
וישעיהו בנו ויורם בנו
וזכרי בנו ושלמות בנו
הוא שלמות ואחיו על
כל אצרות הקדשים
אשר הקדיש דויד המלך
וראשי האבות לשרי האלפים
והמאות ושרי הצבא מן המלחמות

הארבעים ג ויאמר לא אעשה ועל אחזו תכהן
למלכות דויד ג דודי ב האחוחי שם אתן ס

הצבאות ה' והוה זכרו שמעו והעידו כי הדני
מקים הנוגע בארץ מן בני פרץ ס

הענתתי ב מל עירא בן עקש דוב חיים
אביעזר הענתתי לבנימיני ס

מן השלל הקדישו לחזק
לבית יהוה וכל ההקדיש
שמואל הראה ושאול
בן קיש ואבנר בן נר ויואב
בן צרויה כל המקדיש
על יד שלמית ואחיו

ליצהרי כנניהו ובניו
למלאכה החיצונה על
ישראל לשטרים ולשפטים
לחברוני חשביהו ואחיו
בני חיל אלף ושבע מאות
על פקדת ישראל מעבר
לירדן מערבה לכל מלאכת
יהוה ולעבדת המלך
לחברוני יריה הראש
לחברוני לתלדתיו לאבות
בשנת הארבעים למלכות
דויד נדרשו וימצא בהם
גבורי חיל ביעזיר גלעד
ואחיו בני חיל אלפים
ושבע מאות ראשי האבות
ויפקידם דויד המלך על
הראובני והגדי וחצי
שבט המנשי לכל דבר
האלהים ודבר המלך

ובני ישראל למספרם
ראשי האבות ושרי האלפים
והמאות ושטריהם המשרתים
את המלך לכל דבר
המחלקות הבאה והיצאת
חדש בחדש לכל חדשי
השנה המחלקת האחת
עשרים וארבעה אלף

על המחלקה הראשונה
לחדש הראשון ישבעם
בן זבדיאל ועל מחלקתו
עשרים וארבעה אלף
מן בני פרץ הראש
לכל שרי הצבאות לחדש
הראשון ועל
מחלקת החדש השני
דודי האחוחי ומחלקתו
ומקלות הנגיד ועל
מחלקתו עשרים וארבעה
אלף שר הצבא ה
השלישי לחדש השלישי
בניהו בן יהוידע הכהן
ראש ועל מחלקתו
עשרים וארבעה אלף
הוא בניהו גבור השלשים
ועל השלשים ומחלקתו
עמיזבד בנו הרביעי
לחדש הרביעי עשהאל

אחי יואב וזבדיה בנו
אחריו ועל מחלקתו עשרים
וארבעה אלף
החמישי לחדש
החמישי השר שמהות
היזרח ועל מחלקתו
עשרים וארבעה אלף
הששי לחדש
הששי עירא בן עקש
התקועי ועל מחלקתו
עשרים וארבעה אלף
השביעי לחדש
השביעי חלץ הפלוני מן
בני אפרים ועל מחלקתו
עשרים וארבעה אלף
השמיני לחדש
השמיני סבכי החשתי
לזרחי ועל מחלקתו
עשרים וארבעה אלף
התשיעי לחדש
התשיעי אביעזר הענתתי
לבנימיני ועל מחלקתו
עשרים וארבעה אלף
העשירי לחדש
העשירי מהרי הנטופתי
לזרחי ועל מחלקתו
עשרים וארבעה אלף
עשתי עשר לעשתי

דבר האלהים ג ואחיו בני חיל שמעיה
ויהי כאשר ישאל איש

חשבי ל' פת השר שאול וכנניה השר המשא
ושר שמהות השר הגדול ס

הנטופתי ג מל חלדי בן בענה הנטופתי העשירי
חלדי הנטופתי לעתניאל ס

קמואל ג ואת קמואל אבי ארם וקמואל בן שפטן
ללוי חשביה בן

בניה ז ויואב אל כל הצבא ויהי בתבאי ואליועיני ... ויחזיאל ובכל עזרא
גלעדה ג וילכו בני מכיר ויבאו הגלעדה לחצי המנשה

עשר החדש בניה הפרעתוני
מן בני אפרים ועל מחלקתו
עשרים וארבעה אלף
השנים עשר לשנים
עשר החדש חלדי
הנטופתי לעתניאל ועל
מחלקתו עשרים וארבעה
אלף:
ועל שבטי ישראל לראובני
נגיד אליעזר בן זכרי
לשמעוני שפטיהו
בן מעכה: ללוי
חשביה בן קמואל לאהרן
צדוק: ליהודה אליהו
מאחי דויד ליששכר
עמרי בן מיכאל:
לזבולן ישמעיהו בן
עבדיהו לנפתלי ירימות
בן עזריאל לבני
אפרים הושע בן עזזיהו
לחצי שבט מנשה יואל
בן פדיהו לחצי
המנשה גלעדה ידו בן
זכריהו לבנימן
יעשיאל בן אבנר:
לדן עזראל בן ירחם
אלה שרי שבטי ישראל
ולא נשא דויד מספרם

למבן עשרים שנה ולמטה
כי אמר יהוה להרבות את
ישראל ככוכבי השמים
יואב בן צרויה החל
למנות ולא כלה ויהי
בזאת קצף על ישראל
ולא עלה המספר במספר
דברי הימים למלך דויד
ועל אצרות המלך
עזמות בן עדיאל
ועל האצרות
בשדה בערים ובכפרים
ובמגדלות יהונתן בן
עזיהו ועל עשי
מלאכת השדה לעבדת
האדמה עזרי בן כלוב
ועל הכרמים שמעי
הרמתי ועל שבכרמים
לאצרות היין זבדי השפמי
ועל הזיתים והשקמים
אשר בשפלה בעל חנן
הגדרי ועל אצרות
השמן יועש: ועל
הבקר הרעים בשרון
שטרי השרוני ועל
הבקר בעמקים שפט
בן עדלי: ועל הגמלים
אוביל הישמעלי

ועל האתנות יחדיהו
המרנתי ועל הצאן
יזיז ההגרי כל אלה שרי
הרכוש אשר למלך דויד
ויהונתן דוד דויד
יועץ איש מבין וסופר
הוא ויחיאל בן חכמוני עם
בני המלך ואחיתפל
יועץ למלך וחושי הארכי
רע המלך: ואחרי
אחיתפל יהוידע בן בניהו
ואביתר ושר צבא למלך
יואב:
ויקהל דויד את כל שרי
ישראל שרי השבטים
ושרי המחלקות המשרתים
את המלך ושרי האלפים
ושרי המאות ושרי כל
רכוש ומקנה למלך ולבניו
עם הסריסים והגבורים
ולכל גבור חיל אל
ירושלם ויקם דויד המלך
על רגליו ויאמר שמעוני
אחי ועמי אני עם לבבי
לבנות בית מנוחה לארון
ברית יהוה ולהדם רגלי
אלהינו והכינותי לבנות
והאלהים אמר לי לא

ולא נשא ב ולא נשא דויד ולא נשא אתכם
לשמעוני ב נשיא בית אב לשמעוני

בזאת ג ובחנוני נא בזאת ויהי בזאת קצף על
לכל ... וחד ובזאת עליך ...

חיל ד ... ולמשלמיהו ויחיאל ושכרו מספר
וכל ...

תבנה בית לשמי כי איש
מלחמות אתה ודמים שפכת
ויבחר יהוה אלהי ישראל
בי מכל בית אבי להיות
למלך על ישראל לעולם
כי ביהודה בחר לנגיד
ובבית יהודה בית אבי
ובבני אבי בי רצה להמליך
על כל ישראל ומכל בני
כי רבים בנים נתן לי יהוה
ויבחר בשלמה בני לשבת
על כסא מלכות יהוה על
ישראל ויאמר לי שלמה
בנך הוא יבנה ביתי וחצרותי
כי בחרתי בו לי לבן ואני
אהיה לו לאב והכינותי
את מלכותו עד לעולם
אם יחזק לעשות מצותי
ומשפטי כיום הזה ועתה
לעיני כל ישראל קהל
יהוה ובאזני אלהינו שמרו
ודרשו כל מצות יהוה
אלהיכם למען תירשו
את הארץ הטובה והנחלתם
לבניכם אחריכם עד עולם
ואתה שלמה בני דע את
אלהי אביך ועבדהו בלב
שלם ובנפש חפצה כי כל

לבבות דורש יהוה וכל
יצר מחשבות מבין אם
תדרשנו ימצא לך ואם
תעזבנו יזניחך לעד ראה
עתה כי יהוה בחר בך
לבנות בית למקדש חזק
ועשה

ויתן דויד לשלמה בנו את
תבנית האולם ואת בתיו
וגנזכיו ועליתיו וחדריו
הפנימים ובית הכפרת
ותבנית כל אשר היה
ברוח עמו לחצרות בית
יהוה ולכל הלשכות סביב
לאצרות בית האלהים
ולאצרות הקדשים
ולמחלקות הכהנים והלוים
ולכל מלאכת עבודת בית
יהוה ולכל כלי עבודת בית
יהוה לזהב במשקל לזהב
לכל כלי עבודה ועבודה
לכל כלי הכסף במשקל
לכל כלי עבודה ועבודה
ומשקל למנורות הזהב
ונרתיהם זהב במשקל
מנורה ומנורה ונרתיה
ולמנורות הכסף במשקל
למנורה ונרתיה כעבודת

מנורה ומנורה ואת הזהב
משקל לשלחנות המערכת
לשלחן ושלחן וכסף
לשלחנות הכסף והמזלגות
והמזרקות והקשות זהב
טהור ולכפורי הזהב
במשקל לכפור וכפור
ולכפורי הכסף במשקל
לכפור וכפור ולמזבח
הקטרת זהב מזקק
במשקל ולתבנית
המרכבה הכרובים זהב
לפרשים וסככים על
ארון ברית יהוה הכל
בכתב מיד יהוה עלי
השכיל כל מלאכות
התבנית

ויאמר דויד לשלמה בנו
חזק ואמץ ועשה אל
תירא ואל תחת כי יהוה
אלהים אלהי עמך לא
ירפך ולא יעזבך עד
לכלות כל מלאכת עבודת
בית יהוה והנה מחלקות
הכהנים והלוים לכל
עבודת בית האלהים
ועמך בכל מלאכה לכל
נדיב בחכמה לכל עבודה

והשרים וכל העם לכל
דבריך ויאמר
דויד המלך לכל הקהל
שלמה בני אחד בחר בו
אלהים נער ורך והמלאכה
גדולה כי לא לאדם הבירה
כי ליהוה אלהים ובכל כחי
הכינותי לבית אלהי הזהב
לזהב והכסף לכסף והנחשת
לנחשת הברזל לברזל
והעצים לעצים אבני
שהם ומלואים אבני פוך
ורקמה וכל אבן יקרה
ואבני שיש לרב ועוד
ברצותי בבית אלהי יש
לי סגלה זהב וכסף נתתי
לבית אלהי למעלה מכל
הכינותי לבית הקדש
שלשת אלפים ככרי זהב
מזהב אופיר ושבעת
אלפים ככר כסף מזקק
לטוח קירות הבתים
לזהב לזהב ולכסף לכסף
ולכל מלאכה ביד חרשים
ומי מתנדב למלאות ידו
היום ליהוה ויתנדבו
שרי האבות ושרי שבטי
ישראל ושרי האלפים

והמאות ולשרי מלאכת
המלך ויתנו לעבודת בית
האלהים זהב ככרים חמשת
אלפים ואדרכנים רבו
וכסף ככרים עשרת אלפים
ונחשת רבו ושמונת אלפים
ככרים וברזל מאה אלף
ככרים והנמצא אתו
אבנים נתנו לאוצר בית
יהוה על יד יחיאל הגרשני
וישמחו העם על
התנדבם כי בלב שלם
התנדבו ליהוה וגם דויד
המלך שמח שמחה גדולה

ויברך דויד את יהוה לעיני
כל הקהל ויאמר דויד
ברוך אתה יהוה אלהי
ישראל אבינו מעולם ועד
עולם לך יהוה הגדלה
והגבורה והתפארת והנצח
וההוד כי כל בשמים
ובארץ לך יהוה הממלכה
והמתנשא לכל לראש
והעשר והכבוד מלפניך
ואתה מושל בכל ובידך
כח וגבורה ובידך לגדל
ולחזק לכל ועתה אלהינו

מודים אנחנו לך ומהללים
לשם תפארתך וכי מי אני
ומי עמי כי נעצר כח להתנדב
כזאת כי ממך הכל ומידך
נתנו לך כי גרים אנחנו
לפניך ותושבים ככל אבתינו
כצל ימינו על הארץ ואין
מקוה יהוה אלהינו כל
ההמון הזה אשר הכינונו
לבנות לך בית לשם קדשך
מידך היא ולך הכל וידעתי
אלהי כי אתה בחן לבב
ומישרים תרצה אני בישר
לבבי התנדבתי כל אלה
ועתה עמך הנמצאו פה
ראיתי בשמחה להתנדב
לך יהוה אלהי אברהם
יצחק וישראל אבתינו
שמרה זאת לעולם ליצר
מחשבות לבב עמך והכן
לבבם אליך ולשלמה בני
תן לבב שלם לשמור
מצותיך עדותיך וחקיך
ולעשות הכל ולבנות הבירה
אשר הכינותי
ויאמר דויד לכל הקהל
ברכו נא את יהוה אלהיכם
ויברכו כל הקהל ליהוה

ולמלך ב׳ ... ומזבח הנחשת ב׳ ... ועל ישראל ב׳ ועל אפרים ועל בנימן ועל ישראל עד כל מלכותו

אלהי אבתיהם ויקדו
וישתחוו ליהוה ולמלך
ויזבחו ליהוה זבחים ויעלו
עלות ליהוה למחרת היום
ההוא פרים אלף אילים
אלף כבשים אלף ונסכיהם
וזבחים לרב לכל ישראל
ויאכלו וישתו לפני יהוה
ביום ההוא בשמחה גדולה
וימליכו שנית
לשלמה בן דויד וימשחו
ליהוה לנגיד ולצדוק
לכהן וישב שלמה על
כסא יהוה למלך תחת
דויד אביו ויצלח וישמעו
אליו כל ישראל וכל
השרים והגברים וגם כל
בני המלך דויד נתנו יד
תחת שלמה המלך ויגדל
יהוה את שלמה למעלה
לעיני כל ישראל ויתן
עליו הוד מלכות אשר
לא היה על כל מלך לפניו
על ישראל
ודויד בן ישי מלך על כל
ישראל והימים אשר
מלך על ישראל ארבעים
שנה בחברון מלך שבע

שנים ובירושלם מלך
שלשים ושלוש וימת
בשיבה טובה שבע ימים
עשר וכבוד וימלך שלמה
בנו תחתיו ודברי דויד
המלך הראשנים והאחרנים
הנם כתובים על דברי
שמואל הראה ועל דברי
נתן הנביא ועל דברי גד
החזה עם כל מלכותו
וגבורתו והעתים אשר
עברו עליו ועל ישראל
ועל כל ממלכות הארצות

ויתחזק שלמה בן דויד על
מלכותו ויהוה אלהיו עמו
ויגדלהו למעלה ויאמר
שלמה לכל ישראל לשרי
האלפים והמאות ולשפטים
ולכל נשיא לכל ישראל
ראשי האבות וילכו
שלמה וכל הקהל עמו
לבמה אשר בגבעון כי
שם היה אהל מועד
האלהים אשר עשה משה
עבד יהוה במדבר אבל
ארון האלהים העלה דויד
מקרית יערים בהכין לו

דויד כי נטה לו אהל
בירושלם ומזבח הנחשת
אשר עשה בצלאל בן
אורי בן חור שם לפני
משכן יהוה וידרשהו
שלמה והקהל ויעל
שלמה שם על מזבח
הנחשת לפני יהוה אשר
לאהל מועד ויעל עליו
עלות אלף בלילה ההוא
נראה אלהים לשלמה
ויאמר לו שאל מה אתן
לך ויאמר שלמה לאלהים
אתה עשית עם דויד
אבי חסד גדול והמלכתני
תחתיו עתה יהוה אלהים
יאמן דברך עם דויד אבי
כי אתה המלכתני על עם
רב כעפר הארץ עתה
חכמה ומדע תן לי ואצאה
לפני העם הזה ואבואה
כי מי ישפט את עמך הזה
הגדול

ויאמר אלהים לשלמה
יען אשר היתה זאת עם
לבבך ולא שאלת עשר
נכסים וכבוד ואת נפש
שנאיך וגם ימים רבים

לֹא־שָׁאַלְתָּ וַתִּשְׁאַל־לְךָ חָכְמָה
וּמַדָּע אֲשֶׁר תִּשְׁפּוֹט אֶת
עַמִּי אֲשֶׁר הִמְלַכְתִּיךָ עָלָיו
הַחָכְמָה וְהַמַּדָּע נָתוּן לָךְ
וְעֹשֶׁר וּנְכָסִים וְכָבוֹד אֶתֶּן
לָךְ אֲשֶׁר לֹא־הָיָה כֵן
לַמְּלָכִים אֲשֶׁר לְפָנֶיךָ
וְאַחֲרֶיךָ לֹא יִהְיֶה־כֵּן׃ וַיָּבֹא
שְׁלֹמֹה לַבָּמָה אֲשֶׁר
בְּגִבְעוֹן יְרוּשָׁלִַם מִלִּפְנֵי
אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּמְלֹךְ עַל
יִשְׂרָאֵל׃
וַיֶּאֱסֹף שְׁלֹמֹה רֶכֶב וּפָרָשִׁים
וַיְהִי־לוֹ אֶלֶף וְאַרְבַּע־מֵאוֹת
רֶכֶב וּשְׁנֵים־עָשָׂר אֶלֶף
פָּרָשִׁים וַיַּנִּיחֵם בְּעָרֵי הָרֶכֶב
וְעִם־הַמֶּלֶךְ בִּירוּשָׁלִָם׃ וַיִּתֵּן
הַמֶּלֶךְ אֶת־הַכֶּסֶף וְאֶת
הַזָּהָב בִּירוּשָׁלִַם כָּאֲבָנִים
וְאֵת הָאֲרָזִים נָתַן כַּשִּׁקְמִים
אֲשֶׁר־בַּשְּׁפֵלָה לָרֹב׃ וּמוֹצָא
הַסּוּסִים אֲשֶׁר לִשְׁלֹמֹה
מִמִּצְרָיִם וּמִקְוֵא סֹחֲרֵי
הַמֶּלֶךְ מִקְוֵא יִקְחוּ בִּמְחִיר׃
וַיַּעֲלוּ וַיּוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם
מֶרְכָּבָה בְּשֵׁשׁ מֵאוֹת כֶּסֶף
וְסוּס בַּחֲמִשִּׁים וּמֵאָה
וְכֵן לְכָל־מַלְכֵי הַחִתִּים וּמַלְכֵי

אֲרָם בְּיָדָם יוֹצִיאוּ׃ וַיֹּאמֶר
שְׁלֹמֹה לִבְנוֹת בַּיִת לְשֵׁם
יְהוָה וּבַיִת לְמַלְכוּתוֹ׃ וַיִּסְפֹּר
שְׁלֹמֹה שִׁבְעִים אֶלֶף אִישׁ
סַבָּל וּשְׁמוֹנִים אֶלֶף אִישׁ
חֹצֵב בָּהָר וּמְנַצְּחִים עֲלֵיהֶם
שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וְשֵׁשׁ
מֵאוֹת׃
וַיִּשְׁלַח שְׁלֹמֹה אֶל־חוּרָם
מֶלֶךְ־צֹר לֵאמֹר כַּאֲשֶׁר
עָשִׂיתָ עִם־דָּוִיד אָבִי
וַתִּשְׁלַח־לוֹ אֲרָזִים לִבְנוֹת
לוֹ בַיִת לָשֶׁבֶת בּוֹ׃ הִנֵּה אֲנִי
בוֹנֶה־בַיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהָי
לְהַקְדִּישׁ לוֹ לְהַקְטִיר
לְפָנָיו קְטֹרֶת־סַמִּים וּמַעֲרֶכֶת
תָּמִיד וְעֹלוֹת לַבֹּקֶר וְלָעֶרֶב
לַשַּׁבָּתוֹת וְלֶחֳדָשִׁים
וּלְמוֹעֲדֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
לְעוֹלָם זֹאת עַל־יִשְׂרָאֵל׃
וְהַבַּיִת אֲשֶׁר־אֲנִי בוֹנֶה
גָּדוֹל כִּי־גָדוֹל אֱלֹהֵינוּ
מִכָּל־הָאֱלֹהִים׃ וּמִי יַעֲצָר־
כֹּחַ לִבְנוֹת־לוֹ בַיִת כִּי הַשָּׁמַיִם
וּשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם לֹא יְכַלְכְּלֻהוּ
וּמִי אֲנִי אֲשֶׁר אֶבְנֶה־לּוֹ
בַיִת כִּי אִם־לְהַקְטִיר לְפָנָיו׃
וְעַתָּה שְׁלַח־לִי אִישׁ־חָכָם

לַעֲשׂוֹת בַּזָּהָב וּבַכֶּסֶף
וּבַנְּחֹשֶׁת וּבַבַּרְזֶל וּבָאַרְגְּוָן
וְכַרְמִיל וּתְכֵלֶת וְיֹדֵעַ
לְפַתֵּחַ פִּתּוּחִים עִם־הַחֲכָמִים
אֲשֶׁר עִמִּי בִּיהוּדָה
וּבִירוּשָׁלִַם אֲשֶׁר הֵכִין
דָּוִיד אָבִי׃ וּשְׁלַח־לִי
עֲצֵי אֲרָזִים בְּרוֹשִׁים
וְאַלְגּוּמִּים מֵהַלְּבָנוֹן כִּי
אֲנִי יָדַעְתִּי אֲשֶׁר
עֲבָדֶיךָ יוֹדְעִים לִכְרוֹת
עֲצֵי לְבָנוֹן וְהִנֵּה עֲבָדַי
עִם־עֲבָדֶיךָ׃ וּלְהָכִין לִי
עֵצִים לָרֹב כִּי הַבַּיִת
אֲשֶׁר־אֲנִי בוֹנֶה גָּדוֹל
וְהַפְלֵא׃ וְהִנֵּה לַחֹטְבִים
לְכֹרְתֵי הָעֵצִים נָתַתִּי
חִטִּים מַכּוֹת לַעֲבָדֶיךָ
כֹּרִים עֶשְׂרִים אֶלֶף
וּשְׂעֹרִים כֹּרִים עֶשְׂרִים
אֶלֶף וְיַיִן בַּתִּים עֶשְׂרִים
אֶלֶף וְשֶׁמֶן בַּתִּים עֶשְׂרִים
אֶלֶף׃ וַיֹּאמֶר
חוּרָם מֶלֶךְ־צֹר בִּכְתָב
וַיִּשְׁלַח אֶל־שְׁלֹמֹה
בְּאַהֲבַת יְהוָה אֶת־עַמּוֹ
נְתָנְךָ עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר
חוּרָם בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי

את השמים ואת הארץ יג̇ בראשית דכות את יוב ביני ובין העדתי בכם והביאירן ואעידה בם וישב הכרבים
ישב הכרבים האלהי מקרוב אתה אדני יהוה אני מרעיש ואני מרעיש ויאמר חורם

כל קרויה ע̇ פרוי בר מן ה̇ חיפוי ואת הבית ב בן
הקרות לככרים לשקלים

ישראל אשר עשה את
השמים ואת הארץ אשר
נתן לדויד המלך בן חכם
יודע שכל ובינה אשר
יבנה בית ליהוה ובית
למלכותו ועתה שלחתי
איש חכם יודע בינה
לחירם אבי בן אשה מן
בנות דן ואביו איש צרי
יודע לעשות בזהב
ובכסף בנחשת בברזל
באבנים ובעצים בארגמן
בתכלת ובבוץ ובכרמיל
ולפתח כל פתוח ולחשב
כל מחשבת אשר ינתן
לו עם חכמיך וחכמי אדני
דויד אביך ועתה החטים
והשערים השמן והיין
אשר אמר אדני ישלח
לעבדיו ואנחנו נכרת
עצים מן הלבנון ככל
צרכך ונביאם לך רפסדות
על ים יפו ואתה תעלה
אתם ירושלם

ויספר שלמה כל האנשים
הגירים אשר בארץ
ישראל אחרי הספר אשר
ספרם דויד אביו וימצאו
מאה וחמשים אלף
ושלשת אלפים ושש
מאות ויעש מהם שבעים
אלף סבל ושמנים אלף
חצב בהר ושלשת אלפים
ושש מאות מנצחים
להעביד את העם ויחל
שלמה לבנות את בית
יהוה בירושלם בהר
המוריה אשר נראה
לדויד אביהו אשר הכין
במקום דויד בגרן ארנן
היבוסי ויחל לבנות
בחדש השני בשני בשנת
ארבע למלכותו ואלה
הוסד שלמה לבנות את
בית האלהים הארך
אמות במדה הראשונה
אמות ששים ורחב אמות
עשרים והאולם אשר
על פני הארך על פני
רחב הבית אמות עשרים
והגבה מאה ועשרים
ויצפהו מפנימה זהב
טהור ואת הבית הגדול
חפה עץ ברושים ויחפהו
זהב טוב ויעל עליו תמרים
ושרשרות ויצף את הבית
אבן יקרה לתפארת
והזהב זהב פרוים ויחף
את הבית הקרות הספים
וקירותיו ודלתותיו זהב
ופתח כרובים על הקירות
ויעש את בית קדש
הקדשים ארכו על פני
רחב הבית אמות עשרים
ורחבו אמות עשרים
ויחפהו זהב טוב לככרים
שש מאות ומשקל
למסמרות לשקלים
חמשים זהב והעליות
חפה זהב ויעש בבית
קדש הקדשים כרובים
שנים מעשה צעצעים
ויצפו אתם זהב וכנפי
הכרובים ארכם אמות
עשרים כנף האחד לאמות
חמש מגעת לקיר הבית
והכנף האחרת אמות
חמש מגיע לכנף הכרוב
האחר וכנף הכרוב האחר
אמות חמש מגיע לקיר
הבית והכנף האחרת אמות
חמש דבקה לכנף הכרוב
האחר כנפי הכרובים האלה

במדוד ג̇ דגמ̇ לא תעשו עול אני יהוה יהוה
ואלה חסדי שלמה

ואת הבית ה̇ ויצף הבית ויאמר יהוה גם את יהודה
אשר הדשי וחבירו ואת הבית הגדול

האחר ג̇ ואמר אליה ביום האחר וכנפי הכרובים
וכנף הכרוב דסופי פסוקיא

ופניהם ט אחריהם איש אל אחיו וחבירו וכנפיהם פרדות אחריהם אל היכל יהוה וידו אדם ומחוצה והם עמדים אל יחפרו ס

עולה העולה ט מל בסיפ ואהרן ובנו ומשכן יהוה לא כי קנה לשפט ולחכה את מעשה ויבואו פנימה וישחטום ובעת החל ואחר הבינו ס

פרשים אמות עשרים והם
עמדים על רגליהם ופניהם
לבית ויעש את
הפרכת תכלת וארגמן
וכרמיל ובוץ ויעל עליו
כרובים ויעש
לפני הבית עמודים שנים
אמות שלשים וחמש
ארך והצפת אשר על
ראשו אמות חמש:
ויעש שרשרות
בדביר ויתן על ראש
העמדים ויעש רמונים
מאה ויתן בשרשרות:
ויקם את העמודים על
פני ההיכל אחד מימין
ואחד מהשמאול ויקרא
שם הימיני יכין ושם
השמאלי בעז:
ויעש מזבח נחשת
עשרים אמה ארכו
ועשרים אמה רחבו
ועשר אמות קומתו:
ויעש את הים
מוצק עשר באמה משפתו
אל שפתו עגול סביב
וחמש באמה קומתו וקו
שלשים באמה יסב אתו

סביב: ודמות בקרים תחת
לו סביב סביב סובבים
אתו עשר באמה מקיפים
את הים סביב שנים טורים
הבקר יצוקים במצקתו:
עומד על שנים עשר בקר
שלשה פנים צפונה
ושלושה פנים ימה ושלשה
פנים נגבה ושלשה פנים
מזרחה והים עליהם
מלמעלה וכל אחריהם
ביתה: ועביו טפח ושפתו
כמעשה שפת כוס פרח
שושנה מחזיק בתים
שלשת אלפים יכיל:
ויעש כיורים
עשרה ויתן חמשה מימין
וחמשה משמאול לרחצה
בהם את מעשה העולה
ידיחו בם והים לרחצה
לכהנים בו: ויעש
את מנרות הזהב עשר
כמשפטם ויתן בהיכל
חמש מימין וחמש משמאול:
ויעש שלחנות עשרה
וינח בהיכל חמשה מימין
וחמשה משמאול ויעש
מזרקי זהב מאה:

ויעש חצר הכהנים
והעזרה הגדולה ודלתות
לעזרה ודלתותיהם צפה
נחשת: ואת הים נתן מכתף
הימנית קדמה ממול נגבה:
ויעש חורם
את הסירות ואת היעים
ואת המזרקות ויכל חורם
לעשות את המלאכה אשר
עשה למלך שלמה בבית
האלהים: עמודים שנים
והגלות והכתרות על
ראש העמודים שתים
והשבכות שתים לכסות
את שתי גלות הכתרות
אשר על ראש העמודים:
ואת הרמונים ארבע מאות
לשתי השבכות שנים
טורים רמונים לשבכה
האחת לכסות את שתי
גלות הכתרות אשר על
פני העמודים: ואת המכנות
עשה ואת הכירות עשה
על המכנות: את הים אחד
ואת הבקר שנים עשר
תחתיו: ואת הסירות ואת
היעים ואת המזלגות ואת
כל כליהם עשה חורם אבו

הימני יכין הימיני ב ונלות את אלה והשבכות ויקרא שם הימיני יכין ס

את הכיורות ב ויעש את כל כלי המזבח ויעש הזהב זהב הימיני ס

הימני אחד ב והעמודים שנים והבריח את הימני אחד זהב הימיני ס

לרב מאד ה׳ וגם יהוידע ויתנו למלך ויעש שלמה
כי במ׳ער ויאספו ירושל׳ ס

באהל ו׳ איה שרה זאת התורה וירא יהוה מנשים
ויעלו ויעלו ס וחד ויתחלם באהל ס

ואת אהל ה׳ וכפר וכלה ונשאו את יריעת
ויעלו ויעלו ס

למלך שלמה לבית יהוה
נחשת ממרק בככר הירדן
יצקם המלך בעבי האדמה
בין סכות ובין צרדתה ויעש
שלמה כל הכלים האלה
לרב מאד כי לא נחקר
משקל הנחשת
ויעש שלמה את כל
הכלים אשר בית האלהים
ואת מזבח הזהב ואת
השלחנות ועליהם לחם
הפנים ואת המנרות
ונרתיהם לבערם כמשפט
לפני הדביר זהב סגור
והפרח והנרות והמלקחים
זהב הוא מכלות זהב
והמזמרות והמזרקות
והכפות והמחתות זהב
סגור ופתח הבית דלתותיו
הפנימיות לקדש הקדשים
ודלתי הבית להיכל זהב
ותשלם כל המלאכה אשר
עשה שלמה לבית יהוה
ויבא שלמה את
קדשי דויד אביו ואת
הכסף ואת הזהב ואת כל
הכלים נתן באצרות בית
האלהים

אז יקהיל שלמה את זקני
ישראל ואת כל ראשי
המטות נשיאי האבות
לבני ישראל אל ירושלם
להעלות את ארון ברית
יהוה מעיר דויד היא
ציון ויקהלו אל המלך
כל איש ישראל בחג
הוא החדש השבעי ויבאו
כל זקני ישראל וישאו
הלוים את הארון ויעלו
את הארון ואת אהל
מועד ואת כל כלי הקדש
אשר באהל העלו אתם
הכהנים הלוים והמלך
שלמה וכל עדת
ישראל הנועדים עליו
לפני הארון מזבחים צאן
ובקר אשר לא יספרו ולא
ימנו מרב ויביאו הכהנים
את ארון ברית יהוה אל
מקומו אל דביר הבית
אל קדש הקדשים אל
תחת כנפי הכרובים ויהיו
הכרובים פרשים כנפים
על מקום הארון ויכסו
הכרובים על הארון ועל
בדיו מלמעלה ויאריכו

הבדים ויראו ראשי הבדים
מן הארון על פני הדביר
ולא יראו החוצה ויהי
שם עד היום הזה אין
בארון רק שני הלחות
אשר נתן משה בחרב אשר
כרת יהוה עם בני
ישראל בצאתם ממצרים

ויהי בצאת הכהנים מן
הקדש כי כל הכהנים
הנמצאים התקדשו אין
לשמור למחלקות והלוים
המשררים לכלם לאסף
להימן לידתון ולבניהם
ולאחיהם מלבשים בוץ
במצלתים ובנבלים ובכנרות
עמדים מזרח למזבח
ועמהם כהנים למאה
ועשרים מחצררים בחצצרות
ויהי כאחד למחצצרים
ולמשררים להשמיע
קול אחד להלל ולהדות
ליהוה וכהרים קול
בחצצרות ובמצלתים
ובכלי השיר ובהלל ליהוה
כי טוב כי לעולם חסדו
והבית מלא ענן בית יהוה

ואת הכסף ד׳ וכסף משנה אך את הזהב ויקח
יהושע ושלשד זהב ויומש׳ ס

על מקום ג׳ על מקום דם ואשר תינתו ויהיו
והכרובים וידות מזור ומזוח דרב׳ ויוסי׳ ס

למאה ב׳ ... למאה הקשן ועמדו כהנים ס
וחד ולקחנו עשרה אנשים למאה ס

קדש ליהוה לא ימכר

ולא יכלו הכהנים לעמוד
לשרת מפני הענן כי מלא
כבוד יהוה את בית האלהים:

אז אמר שלמה יהוה אמר
לשכון בערפל ואני בניתי
בית זבל לך ומכון לשבתך
עולמים ויסב המלך את
פניו ויברך את כל קהל
ישראל וכל קהל ישראל
עומד ויאמר ברוך יהוה
אלהי ישראל אשר דבר
בפיו את דויד אביו ובידיו
מלא לאמר מן היום
אשר הוצאתי את עמי
מארץ מצרים לא בחרתי
בעיר מכל שבטי ישראל
לבנות בית להיות שמי
שם ולא בחרתי באיש
להיות נגיד על עמי
ישראל ואבחר בירושלם
להיות שמי שם ואבחר
בדויד להיות על עמי
ישראל ויהי עם לבב
דויד אבי לבנות בית ל
לשם יהוה אלהי ישראל
ויאמר יהוה אל דויד אבי
יען אשר היה עם לבבך

לבנות בית לשמי הטיבות
כי היה עם לבבך רק
אתה לא תבנה הבית
כי בנך היוצא מחלציך
הוא יבנה הבית לשמי
ויקם יהוה את דברו
אשר דבר ואקום תחת
דויד אבי ואשב על
כסא ישראל כאשר
דבר יהוה ואבנה הבית
לשם יהוה אלהי ישראל
ואשים שם את הארון
אשר שם ברית יהוה
אשר כרת עם בני ישראל
ויעמד לפני מזבח יהוה
נגד כל קהל ישראל
ויפרש כפיו כי עשה
שלמה כיור נחשת ויתנהו
בתוך העזרה חמש אמות
ארכו וחמש אמות רחבו
ואמות שלוש קומתו
ויעמד עליו ויברך על
ברכיו נגד כל קהל
ישראל ויפרש כפיו
השמימה:
ויאמר
יהוה אלהי ישראל אין
כמוך אלהים בשמים

ובארץ שמר הברית
והחסד לעבדיך ההלכים
לפניך בכל לבם: אשר
שמרת לעבדך דויד
אבי את אשר דברת
לו ותדבר בפיך ובידך
מלאת כיום הזה: ועתה
יהוה אלהי ישראל שמר
לעבדך דויד אבי את
אשר דברת לו לאמר
לא יכרת לך איש מלפני
יושב על כסא ישראל
רק אם ישמרו בניך את
דרכם ללכת בתורתי
כאשר הלכת לפני: ועתה
יהוה אלהי ישראל יאמן
דברך אשר דברת לעבדך
לדויד: כי האמנם ישב
אלהים את האדם על
הארץ הנה שמים ושמי
השמים לא יכלכלוך
אף כי הבית הזה אשר
בניתי: ופנית אל תפלת
עבדך ואל תחנתו יהוה
אלהי לשמע אל הרנה
ואל התפלה אשר עבדך
מתפלל לפניך להיות
עיניך פתחות אל הבית

הזה יומם ולילה אל המקום
אשר אמרת לשום שמך
שם לשמוע אל התפלה
אשר יתפלל עבדך אל
המקום הזה ושמעת
אל תחנוני עבדך ועמך
ישראל אשר יתפללו אל
המקום הזה ואתה
תשמע ממקום שבתך
מן השמים ושמעת
וסלחת אם יחטא איש
לרעהו ונשא בו אלה
להאלתו ובא אלה לפני
מזבחך בבית הזה ואתה
תשמע מן השמים
ועשית ושפטת את
עבדיך להשיב לרשע
לתת דרכו בראשו
ולהצדיק צדיק לתת
לו כצדקתו
ואם ינגף עמך
ישראל לפני אויב כי
יחטאו לך ושבו והודו
את שמך והתפללו
והתחננו לפניך בבית
הזה ואתה תשמע מן
השמים וסלחת לחטאת
עמך ישראל והשבותם

אל האדמה אשר נתתה
להם ולאבתיהם

בהעצר השמים ולא
יהיה מטר כי יחטאו לך
והתפללו אל המקום
הזה והודו את שמך
מחטאתם ישובון כי
תענם ואתה תשמע
השמים וסלחת לחטאת
עבדיך ועמך ישראל
כי תורם אל הדרך הטובה
אשר ילכו בה ונתתה
מטר על ארצך אשר
נתתה לעמך לנחלה
רעב כי יהיה
בארץ דבר כי יהיה
שדפון וירקון ארבה
וחסיל כי יהיה כי יצר
לו אויביו בארץ שעריו
כל נגע וכל מחלה כל
תפלה כל תחנה אשר
יהיה לכל האדם ולכל
עמך ישראל אשר ידעו
איש נגעו ומכאבו ופרש
כפיו אל הבית הזה
ואתה תשמע מן השמים
מכון שבתך וסלחת ונתתה

לאיש ככל דרכיו אשר
תדע את לבבו כי אתה
לבדך ידעת את לבב
בני האדם למען ייראוך
ללכת בדרכיך כל הימים
אשר הם חיים על פני
האדמה אשר נתתה
לאבתינו וגם
אל הנכרי אשר לא
מעמך ישראל הוא ובא
מארץ רחוקה למען
שמך הגדול וידך החזקה
וזרועך הנטויה ובאו
והתפללו אל הבית הזה
ואתה תשמע מן השמים
ממכון שבתך ועשית
ככל אשר יקרא אליך
הנכרי למען ידעו כל
עמי הארץ את שמך
וליראה אתך כעמך
ישראל ולדעת כי שמך
נקרא על הבית הזה
אשר בניתי כי יצא עמך
למלחמה על אויביו בדרך
אשר תשלחם והתפללו
אליך דרך העיר הזאת
אשר בחרת בה והבית
אשר בניתי לשמך ושמעת

מלכים בארץ שביהם ה דברי הימים בארץ שבים
עזרא בארץ שביה

מן השמים את תפלתם ואת
תחנתם ועשית משפטם
כי יחטאו לך כי אין אדם
אשר לא יחטא ואנפת
בם ונתתם לפני אויב ושבום
שוביהם אל ארץ רחוקה
או קרובה והשיבו אל
לבבם בארץ אשר נשבו
שם ושבו והתחננו אליך
בארץ שבים לאמר חטאנו
העוינו ורשענו ושבו
אליך בכל לבם ובכל
נפשם בארץ שבים אשר
שבו אתם והתפללו דרך
ארצם אשר נתתה לאבותם
והעיר אשר בחרת ולבית
אשר בניתי לשמך ושמעת
מן השמים ממכון שבתך
את תפלתם ואת תחנתיהם
ועשית משפטם וסלחת
לעמך אשר חטאו לך
עתה אלהי יהיו נא עיניך
פתחות ואזניך קשבות
לתפלת המקום הזה
ועתה קומה יהוה
אלהים לנוחך אתה וארון
עזך כהניך יהוה אלהים
ילבשו תשועה וחסידיך

שוביהם ג חד ושבום שוביהם
לרחמים לפני שוביהם ויתן אותם לרחמים

ישמחו בטוב יהוה אלהים
אל תשב פני משיחך זכרה
לחסדי דויד עבדך

וככלות שלמה להתפלל
והאש ירדה מהשמים
ותאכל העלה והזבחים
וכבוד יהוה מלא את
הבית ולא יכלו הכהנים
לבוא אל בית יהוה כי
מלא כבוד יהוה את בית
יהוה וכל בני ישראל
ראים ברדת האש וכבוד
יהוה על הבית ויכרעו
אפים ארצה על הרצפה
וישתחוו והודות ליהוה
כי טוב כי לעולם חסדו
והמלך וכל העם זבחים
זבח לפני יהוה
ויזבח המלך שלמה
את זבח הבקר עשרים
ושנים אלף וצאן מאה
ועשרים אלף ויחנכו את
בית האלהים המלך וכל
העם והכהנים על משמרותם
עמדים והלוים בכלי שיר
יהוה אשר עשה דויד
המלך להדות ליהוה כי

על הטובה ב ונשוד הרעה בעיני וביום
עשרים ושלשה

לעולם חסדו בהלל דויד
בידם והכהנים מחצצרים
נגדם וכל ישראל עמדים
ויקדש שלמה
את תוך החצר אשר
לפני בית יהוה כי עשה
שם העלות ואת חלבי
השלמים כי מזבח הנחשת
אשר עשה שלמה לא
יכול להכיל את העלה
ואת המנחה ואת החלבים
ויעש שלמה את החג
בעת ההיא שבעת ימים
וכל ישראל עמו קהל
גדול מאד מלבוא חמת
עד נחל מצרים ויעשו
ביום השמיני עצרת כי
חנכת המזבח עשו שבעת
ימים והחג שבעת ימים
וביום עשרים ושלשה
לחדש השביעי שלח
את העם לאהליהם
שמחים וטובי לב על
הטובה אשר עשה יהוה
לדויד ולשלמה ולישראל
עמו ויכל שלמה את
בית יהוה ואת בית המלך
ואת כל הבא על לב שלמה

לא יכול ד וירא כי לא יכל
לא יכל לראות להתפלל

ולישראל ג וישמע יתרו
ביום השמיני

אבתיהם ט חס בסיפ ומעלו באלהי ואלה משפחות הלוי ... ואבתיהם על מחנה יהוה ובני מושי ויברכו כל הקהל ואתה תשמע ואמרו על אשר עזבו ועוד חעצ לא חלינו לבבם

לכל עבד ב ותפשתו את רגליו והבית יהוה אשר ואסלח ב שוטטו בחוצות ויכנעו עמי

לעשות בבית יהוה ובביתו
הצליח׃
וירא יהוה אל שלמה בלילה
ויאמר לו שמעתי את
תפלתך ובחרתי במקום
הזה לי לבית זבח׃ הן
אעצר השמים ולא יהיה
מטר והן אצוה על חגב
לאכול הארץ ואם אשלח
דבר בעמי׃ ויכנעו עמי
אשר נקרא שמי עליהם
ויתפללו ויבקשו פני
וישבו מדרכיהם הרעים
ואני אשמע מן השמים
ואסלח לחטאתם וארפא
את ארצם׃ עתה עיני
יהיו פתחות ואזני קשבות
לתפלת המקום הזה׃
ועתה בחרתי והקדשתי
את הבית הזה להיות שמי
שם עד עולם והיו עיני
ולבי שם כל הימים׃ ואתה
אם תלך לפני כאשר הלך
דויד אביך ולעשות ככל
אשר צויתיך וחקי ומשפטי
תשמור׃ והקימותי את
כסא מלכותך כאשר כרתי
לדויד אביך לאמר לא

יכרת לך איש מושל
בישראל׃ ואם תשובון אתם
ועזבתם חקותי ומצותי
אשר נתתי לפניכם והלכתם
ועבדתם אלהים אחרים
והשתחויתם להם׃
ונתשתים מעל אדמתי
אשר נתתי להם ואת הבית
הזה אשר הקדשתי לשמי
אשליך מעל פני ואתננו
למשל ולשנינה בכל העמים׃
והבית הזה אשר היה עליון
לכל עבר עליו ישם ואמר
במה עשה יהוה ככה
לארץ הזאת ולבית הזה׃
ואמרו על אשר עזבו את
יהוה אלהי אבתיהם אשר
הוציאם מארץ מצרים
ויחזיקו באלהים אחרים
וישתחוו להם ויעבדום
על כן הביא עליהם את
כל הרעה הזאת׃

ויהי מקץ עשרים שנה
אשר בנה שלמה את בית
יהוה ואת ביתו׃ והערים
אשר נתן חורם לשלמה
בנה שלמה אתם ויושב

שם את בני ישראל׃ וילך
שלמה חמת צובה ויחזק
עליה׃ ויבן את תדמר במדבר
ואת כל ערי המסכנות אשר
בנה בחמת׃ ויבן את בית
חורון העליון ואת בית
חורון התחתון ערי מצור
חומות דלתים ובריח׃ ואת
בעלת ואת כל ערי המסכנות
אשר היו לשלמה ואת
כל ערי הרכב ואת ערי
הפרשים ואת כל חשק
שלמה אשר חשק לבנות
בירושלם ובלבנון ובכל
ארץ ממשלתו׃ כל העם
הנותר מן החתי והאמרי
והפרזי והחוי והיבוסי
אשר לא מישראל המה׃
מן בניהם אשר נותרו
אחריהם בארץ אשר לא
כלום בני ישראל ויעלם
שלמה למס עד היום הזה׃
ומן בני ישראל אשר לא
נתן שלמה לעבדים
למלאכתו כי המה אנשי
מלחמה ושרי שלישיו
ושרי רכבו ופרשיו׃

ויבקשו ג ובקשו את אדניך ויכנעו עמי ... מלא פנימיים ...

ואל ביתו ... ויגעו יהוה ... ועבדו את ...

ובכל ארץ ... ויהי רעב בכל הארץ ... אחריהם ממשלתו ...

ואלה שרי הנציבים אשר
למלך שלמה חמשים
ומאתים הרדים בעם. ואת
בת פרעה העלה שלמה
מעיר דויד לבית אשר
בנה לה כי אמר לא תשב
אשה לי בבית דויד מלך
ישראל כי קדש המה
אשר באה אליהם ארון
יהוה
אז העלה שלמה עלות
ליהוה על מזבח יהוה
אשר בנה לפני האולם
ובדבר יום ביום להעלות
כמצות משה לשבתות
ולחדשים ולמועדות שלוש
פעמים בשנה בחג המצות
ובחג השבעות ובחג הסכות
ויעמד כמשפט דויד אביו
את מחלקות הכהנים על
עבדתם והלוים על משמרותם
להלל ולשרת נגד הכהנים
לדבר יום ביומו והשוערים
במחלקותם לשער ושער
כי כן מצות דויד איש
האלהים. ולא סרו מצות
המלך על הכהנים והלוים
לכל דבר ולאצרות. ותכן

כל מלאכת שלמה עד
היום מוסד בית יהוה ועד
כלתו שלם בית יהוה
אז הלך שלמה לעציון
גבר ואל אילות על שפת
הים בארץ אדום. וישלח
לו חורם ביד עבדיו אניות
ועבדים יודעי ים ויבאו
עם עבדי שלמה אופירה
ויקחו משם ארבע מאות
וחמשים ככר זהב ויביאו
אל המלך שלמה

ומלכת שבא שמעה את
שמע שלמה ותבוא
לנסות את שלמה בחידות
בירושלם בחיל כבד
מאד וגמלים נשאים
בשמים וזהב לרב ואבן
יקרה ותבוא אל שלמה
ותדבר עמו את כל אשר
היה עם לבבה. ויגד לה
שלמה את כל דבריה
ולא נעלם דבר משלמה
אשר לא הגיד לה. ותרא
מלכת שבא את חכמת
שלמה והבית אשר בנה
ומאכל שלחנו ומושב

עבדיו ומעמד משרתו
ומלבושיהם ומשקיו
ומלבושיהם ועליתו
אשר יעלה בית יהוה
ולא היה עוד בה רוח
ותאמר אל המלך אמת
הדבר אשר שמעתי
בארצי על דבריך ועל
חכמתך. ולא האמנתי
לדבריהם עד אשר באתי
ותראינה עיני והנה לא
הגד לי חצי מרבית
חכמתך יספת על השמועה
אשר שמעתי. אשרי
אנשיך ואשרי עבדיך
אלה העמדים לפניך
תמיד ושמעים את
חכמתך. יהי יהוה אלהיך
ברוך אשר חפץ בך
לתתך על כסאו למלך
ליהוה אלהיך באהבת
אלהיך את ישראל
להעמידו לעולם ויתנך
עליהם למלך לעשות
משפט וצדקה. ותתן
למלך מאה ועשרים
ככר זהב ובשמים לרב
מאד ואבן יקרה ולא

ככרי זהב ב׳ שלשת אלפים שש מאות וששים
ושש ככרי זהב ס

ושש ג׳ ראש פסוק ושש שנים תורע דוית שמות
ושש מאות איש ושש מעלות דדב ימים ס

השילוני ב׳ מל ומן השילוני עשיה הבכור ועל
נבואת אחיה השילוני ס

היה כבשם ההוא אשר
נתנה מלכת שבא למלך
שלמה וגם עבדי חירם
ועבדי שלמה אשר הביאו
זהב מאופיר הביאו עצי
אלגומים ואבן יקרה ויעש
המלך את עצי האלגומים
מסלות לבית יהוה ולבית
המלך וכנרות ונבלים
לשרים ולא נראו כהם
לפנים בארץ יהודה
והמלך שלמה נתן למלכת
שבא את כל חפצה אשר
שאלה מלבד אשר
הביאה אל המלך ותהפך
ותלך לארצה היא
ועבדיה

ויהי משקל הזהב אשר
בא לשלמה בשנה אחת
שש מאות וששים ושש
ככרי זהב לבד מאנשי
התרים והסחרים מביאים
וכל מלכי ערב ופחות
הארץ מביאים זהב
וכסף לשלמה ויעש
המלך שלמה מאתים
צנה זהב שחוט שש
מאות זהב שחוט יעלה

על הצנה האחת ושלש
מאות מגנים זהב שחוט
שלש מאות זהב יעלה
על המגן האחת ויתנם
המלך בבית יער הלבנון
ויעש המלך כסא שן
גדול ויצפהו זהב טהור
ושש מעלות לכסא וכבש
בזהב לכסא מאחזים
וידות מזה ומזה על
מקום השבת ושנים
אריות עמדים אצל
הידות ושנים עשר אריות
עמדים שם על שש
המעלות מזה ומזה לא
נעשה כן לכל ממלכה
וכל כלי משקה המלך
שלמה זהב וכל כלי בית
יער הלבנון זהב סגור
אין כסף נחשב בימי
שלמה למאומה כי אניות
למלך הלכות תרשיש
עם עבדי חורם אחת
לשלוש שנים תבואנה
אניות תרשיש נשאות
זהב וכסף שנהבים וקופים
ותוכיים

ויגדל המלך שלמה מכל

מלכי הארץ לעשר וחכמה
וכל מלכי הארץ מבקשים
את פני שלמה לשמע
את חכמתו אשר נתן
האלהים בלבו והם מביאים
איש מנחתו כלי כסף
וכלי זהב ושלמות נשק
ובשמים סוסים ופרדים
דבר שנה בשנה

ויהי לשלמה
ארבעת אלפים אריות
סוסים ומרכבות ושנים
עשר אלף פרשים ויניחם
בערי הרכב ועם המלך
בירושלם ויהי מושל
בכל המלכים מן הנהר
ועד ארץ פלשתים ועד
גבול מצרים ויתן המלך
את הכסף בירושלם
כאבנים ואת הארזים נתן
כשקמים אשר בשפלה
לרב ומוציאים סוסים
ממצרים לשלמה ומכל
הארצות ושאר דברי
שלמה הראשנים והאחרונים
הלא הם כתובים על דברי
נתן הנביא ועל נבואת
אחיה השילוני ובחזות

משקה ז׳ וסימנהון חטאו גוי משקה ועדו
וכל כלי וחבירו ס

ועד ארץ ב׳ בואך שורה ועד ארץ מצרים ויהי
מושל בכל המלכים ס

ועד גבול ד׳ מן השיחור ושלמה היה מושל המגדל
כזנה ויהי מושל בכל המלכים

יעדי החוזה על ירבעם בן נבט
וימלך שלמה בירושלם על
כל ישראל ארבעים שנה
וישכב שלמה עם אבתיו
ויקברהו בעיר דויד אביו
וימלך רחבעם בנו תחתיו

וילך רחבעם שכמה כי
שכם באו כל ישראל להמליך
אתו ויהי כשמע ירבעם
בן נבט והוא במצרים אשר
ברח מפני שלמה המלך
וישב ירבעם ממצרים
וישלחו ויקראו לו ויבא
ירבעם וכל ישראל וידברו
אל רחבעם לאמר אביך
הקשה את עלנו ועתה
הקל מעבדת אביך
הקשה ומעלו הכבד אשר
נתן עלינו ונעבדך ויאמר
אלהם עוד שלשת ימים
ושובו אלי וילך העם
ויועץ המלך רחבעם
את הזקנים אשר היו
עמדים לפני שלמה אביו
בהיתו חי לאמר איך אתם
נועצים להשיב לעם הזה
דבר וידברו אליו לאמר

אם תהיה לטוב להעם
הזה ורציתם ודברת אלהם
דברים טובים והיו לך
עבדים כל הימים ויעזב
את עצת הזקנים אשר
יעצהו ויועץ את הילדים
אשר גדלו אתו העמדים
לפניו ויאמר אלהם מה
אתם נועצים ונשיב דבר
את העם הזה אשר דברו
אלי לאמר הקל מן
העל אשר נתן אביך עלינו
וידברו אתו הילדים אשר
גדלו אתו לאמר כה
תאמר לעם אשר דברו
אליך לאמר אביך הכביד
את עלנו ואתה הקל
מעלינו כה תאמר אלהם
קטני עבה ממתני אבי
ועתה אבי העמיס עליכם
על כבד ואני אסיף על
עלכם אבי יסר אתכם
בשוטים ואני בעקרבים

ויבא ירבעם וכל העם אל
רחבעם ביום השלישי
כאשר דבר המלך לאמר
שובו אלי ביום השלישי

ויענם המלך קשה ויעזב
המלך רחבעם את עצת
הזקנים וידבר אלהם
כעצת הילדים לאמר
אכביד את עלכם ואני
אסיף עליו אבי יסר
אתכם בשוטים ואני
בעקרבים ולא שמע
המלך אל העם כי היתה
נסבה מעם האלהים למען
הקים יהוה את דברו אשר
דבר ביד אחיהו השילוני
אל ירבעם בן נבט וכל
ישראל כי לא שמע
המלך להם וישיבו העם
את המלך לאמר מה לנו
חלק בדויד ולא נחלה
בבן ישי איש לאהליך
ישראל עתה ראה ביתך
דויד וילך כל ישראל
לאהליו ובני
ישראל הישבים בערי
יהודה וימלך עליהם רחבעם
וישלח המלך רחבעם את
הדרם אשר על המס וירגמו
בו בני ישראל אבן וימת
והמלך רחבעם התאמץ
לעלות במרכבה

שמעיהו ה׳ וגם איש ואל שמעיהו הנחלמי וירד בית המלך ויהי דבר יהוה אל שמעיהו ועמדים הלוים ס
והקימותי עליהו מצרת כתב ס ויחזק את המצרות מל ס ושארא מצרות כתב ס

שעירים ב׳ מל ולשעירים ויקדו שם לבמות
ולשעירים ס

לנוס ירושלם
ויפשעו ישראל בבית
דויד עד היום הזה ויבא
רחבעם ירושלם ויקהל
את בית יהודה ובנימן
מאה ושמונים אלף בחור
עשה מלחמה להלחם
עם ישראל להשיב את
הממלכה לרחבעם׃

ויהי דבר יהוה אל שמעיהו
איש האלהים לאמר׃ אמר
אל רחבעם בן שלמה מלך
יהודה ואל כל ישראל
ביהודה ובנימן לאמר׃ כה אמר
יהוה לא תעלו ולא תלחמו
עם אחיכם שובו איש
לביתו כי מאתי נהיה הדבר
הזה וישמעו את דברי
יהוה וישבו מלכת אל
ירבעם׃
וישב רחבעם בירושלם
ויבן ערים למצור ביהודה׃
ויבן את בית לחם ואת עיטם
ואת תקוע׃ ואת בית צור
ואת שוכו ואת עדלם׃ ואת גת
ואת מרשה ואת זיף׃
ואת אדורים ואת לכיש

ואת עזקה׃ ואת צרעה ואת
אילון ואת חברון אשר
ביהודה ובבנימן ערי
מצרות׃ ויחזק את המצרות
ויתן בהם נגידים ואצרות
מאכל ושמן ויין׃ ובכל עיר
ועיר צנות ורמחים ויחזקם
להרבה מאד ויהי לו יהודה
ובנימן׃ והכהנים
והלוים אשר בכל ישראל
התיצבו עליו מכל גבולם׃
כי עזבו הלוים את מגרשיהם
ואחזתם וילכו ליהודה
ולירושלם כי הזניחם ירבעם
ובניו מכהן ליהוה׃ ויעמד
לו כהנים לבמות ולשעירים
ולעגלים אשר עשה׃
ואחריהם מכל שבטי
ישראל הנתנים את לבבם
לבקש את יהוה אלהי
ישראל באו ירושלם לזבוח
ליהוה אלהי אבותיהם׃
ויחזקו את מלכות יהודה
ויאמצו את רחבעם בן
שלמה לשנים שלוש כי
הלכו בדרך דויד ושלמה
לשנים שלוש׃ ויקח לו
רחבעם אשה את מחלת

בת ירימות בן דויד אביהיל
בת אליאב בן ישי׃ ותלד
לו בנים את יעוש ואת
שמריה ואת זהם׃ ואחריה
לקח את מעכה בת
אבשלום ותלד לו את
אביה ואת עתי ואת זיזא
ואת שלמית׃ ויאהב
רחבעם את מעכה בת
אבשלום מכל נשיו ופילגשיו
כי נשים שמונה עשרה
נשא ופילגשים ששים
ויולד עשרים ושמונה
בנים וששים בנות׃ ויעמד
לראש רחבעם את אביה
בן מעכה לנגיד באחיו כי
להמליכו׃ ויבן ויפרץ מכל
בניו לכל ארצות יהודה
ובנימן לכל ערי המצרות
ויתן להם המזון לרב וישאל
המון נשים׃ ויהי כהכין
מלכות רחבעם וכחזקתו
עזב את תורת יהוה וכל
ישראל עמו׃

ויהי בשנה החמישית
למלך רחבעם עלה שישק
מלך מצרים על ירושלם

לא תעלו ג׳ ובכל עיר ועיר ולא תכו שבו ותלבש
ובין ... ימים בבלון ס

ולא תלחמו ב׳ ויאמר יהוה אלי אמר להם לא
יהוה דרבה ימים ס ויהי לא עלו ולא תלחמון ס

ויבן ד׳ ... ... עליהו ...
בעו ויזבד עמו ס

ופישים ב̇ לובים סכיים וכושים ולובים ופשים
במצעריו ○ בתריהוה חס ו̇ ○

האחרונים ז̇ מל̇ כי בדברי דויד שלמה רחבעם
אסא אמציהו אחז אין קץ לכל העם ○

כי מעלו ביהוה: באלף ומא
תים רכב ובששים אלף
פרשים ואין מספר לעם
אשר באו עמו ממצרים
לובים סכיים וכושים: וילכד
את ערי המצרות אשר
ליהודה ויבא עד ירושלם:
ושמעיה הנביא
בא אל רחבעם ושרי
יהודה אשר נאספו אל
ירושלם מפני שישק
ויאמר להם כה אמר יהוה
אתם עזבתם אתי ואף
אני עזבתי אתכם ביד
שישק: ויכנעו שרי
ישראל והמלך ויאמרו
צדיק יהוה: ובראות יהוה
כי נכנעו היה דבר יהוה
אל שמעיה לאמר
נכנעו לא אשחיתם
ונתתי להם כמעט לפליטה
ולא תתך חמתי בירושלם
ביד שישק: כי יהיו לו
לעבדים וידעו עבודתי
ועבודת ממלכות הארצות:
ויעל שישק מלך
מצרים על ירושלם ויקח את
אצרות בית יהוה ואת

אצרות בית המלך את
הכל לקח ויקח את מגני
הזהב אשר עשה שלמה:
ויעש המלך רחבעם
תחתיהם מגני נחשת
והפקיד על יד שרי
הרצים השמרים פתח
בית המלך: ויהי מדי בוא
המלך בית יהוה באו
הרצים ונשאום והשבום
אל תא הרצים: ובהכנעו
שב ממנו אף יהוה ולא
להשחית לכלה וגם
ביהודה היה דברים טובים:
ויתחזק המלך
רחבעם בירושלם וימלך
כי בן ארבעים ואחת שנה
רחבעם במלכו ושבע
עשרה שנה מלך בירושלם
העיר אשר בחר יהוה
לשום את שמו שם מכל
שבטי ישראל ושם אמו
נעמה העמנית: ויעש
הרע כי לא הכין לבו
לדרוש את יהוה:
ודברי רחבעם
הראשנים והאחרונים הלא
הם כתובים בדברי שמעיה

הנביא ועדו החזה להתיחש
ומלחמות רחבעם וירבעם
כל הימים: וישכב רחבעם
עם אבתיו ויקבר בעיר
דויד וימלך אביה בנו
תחתיו:
בשנת שמונה עשרה
למלך ירבעם וימלך אביה
על יהודה: שלוש שנים
מלך בירושלם ושם אמו
מיכיהו בת אוריאל מן
גבעה ומלחמה היתה בין
אביה ובין ירבעם: ויאסר
אביה את המלחמה בחיל
גבורי מלחמה ארבע מאות
אלף איש בחור
וירבעם ערך עמו
מלחמה בשמונה מאות
אלף איש בחור גבור חיל:
ויקם אביה מעל
להר צמרים אשר בהר
אפרים ויאמר שמעוני
ירבעם וכל ישראל: הלא
לכם לדעת כי יהוה אלהי
ישראל נתן ממלכה לדויד
על ישראל לעולם לו
ולבניו ברית מלח:
ויקם ירבעם בן נבט עבד

וממלכות הארצות ד̇ עם כל מלכותו כי יהיו לו
ויהי פחד יהוה ויהי פחד אלהים ○

ומיכיהו מכיה ח̇ עבור דמלכי שלוש שנים שלח
לשריו ולכהנים ולבני הכהנים ○

סדר קבורת דדב׳ חיימ׳ שלמה ויקברהו בעיר דויד אביו ס רחבעם ויקבר בעיר דויד ס אביה ויקברו אתו בעיר דויד ס אסא ויקברהו בקברתיו ס יהושפט
ויקבר עם אבתיו בעיר דויד ס יהורם יואש יהוידע ויקברהו בעיר דויד ס אחזיהו ויקברהו ס אמציהו ויקברו אתו עם א׳ בעיר יהודה ס עזיהו ויקברו אתו עם א׳ בשדה
הקבורה ס אחז ויקברהו בעיר בירושלם ס יחזקיהו ויקברהו במעלה קברי בני ד׳ ס מנשה ויקברהו ביתו ס אמון וימיתהו בביתו ס יאשיהו וחצדיין ויקבר בקברות אבתיו ס

שלמה בן דויד וימרד על
אדניו ויקבצו עליו אנשים
רקים בני בליעל ויתאמצו
על רחבעם בן שלמה כי
ורחבעם היה נער ורך לבב
ולא התחזק לפניהם ועתה
אתם אמרים להתחזק
לפני ממלכת יהוה ביד
בני דויד ואתם המון רב
ועמכם עגלי זהב אשר
עשה לכם ירבעם לאלהים
הלא הדחתם את כהני
יהוה את בני אהרן והלוים
ותעשו לכם כהנים כעמי
הארצות כל הבא למלא
ידו בפר בן בקר ואילם
שבעה והיה כהן ללא
אלהים ואנחנו
יהוה אלהינו ולא עזבנהו
וכהנים משרתים ליהוה
בני אהרן והלוים במלאכת
ומקטרים ליהוה עלות
בבקר בבקר ובערב בערב
וקטרת סמים ומערכת
לחם על השלחן הטהור
ומנורת הזהב ונרתיה
לבער בערב בערב כי
שמרים אנחנו את משמרת

יהוה אלהינו ואתם עזבתם
אתו והנה עמנו בראש
האלהים וכהניו וחצצרות
התרועה להריע עליכם בני
ישראל אל תלחמו עם
יהוה אלהי אבתיכם כי לא
תצליחו וירבעם הסב את
המארב לבוא מאחריהם
ויהיו לפני יהודה והמארב
מאחריהם ויפנו יהודה
והנה להם המלחמה פנים
ואחור ויצעקו ליהוה
והכהנים מחצצרים בחצצרות
ויריעו איש יהודה ויהי
בהריע איש יהודה והאלהים
נגף את ירבעם וכל ישראל
לפני אביה ויהודה וינוסו
בני ישראל מפני יהודה
ויתנם אלהים בידם ויכו
בהם אביה ועמו מכה רבה
ויפלו חללים מישראל
חמש מאות אלף איש
בחור ויכנעו בני ישראל
בעת ההיא ויאמצו בני
יהודה כי נשענו על יהוה
אלהי אבותיהם וירדף
אביה אחרי ירבעם וילכד
ממנו ערים את בית אל

ואת בנותיה ואת ישנה
ואת בנותיה ואת עפרון
ובנתיה ולא עצר כח
ירבעם עוד בימי אביהו
ויגפהו יהוה וימת

ויתחזק אביהו וישא לו
נשים ארבע עשרה ויולד
עשרים ושנים בנים ושש
עשרה בנות ויתר דברי
אביה ודרכיו ודבריו
כתובים במדרש הנביא
עדו וישכב אביה עם
אבתיו ויקברו אתו בעיר
דויד וימלך אסא בנו
תחתיו בימיו שקטה הארץ
עשר שנים

ויעש אסא הטוב והישר
בעיני יהוה אלהיו ויסר
את מזבחות הנכר והבמות
וישבר את המצבות ויגדע
את האשרים ויאמר
ליהודה לדרוש את יהוה
אלהי אבותיהם ולעשות
התורה והמצוה ויסר
מכל ערי יהודה את הבמות
ואת החמנים ותשקט

ובערב ד׳ יהוה על המשכנו בבקר תאמר חתרתי
לי בקר ומקטרים ליהוה ס

ודבריו ה׳ שמעת מתוה׳ הא׳ הראשנים ויתר
דברי אביה ליא בחשבי לאינש נשמ׳ ע״ב

הטוב והישר ד׳ שהר ושמעה והאיתם ויעז׳
וייטב בזאת יחזקיהו ס

הממלכה לפניו ויבן ערי
מצורה ביהודה כי שקטה
הארץ ואין עמו מלחמה
בשנים האלה כי הניח יהוה
לו ויאמר ליהודה נבנה
את הערים האלה ונסב חומה
ומגדלים דלתים ובריחים
עודנו הארץ לפנינו כי
דרשנו את יהוה אלהינו
דרשנו וינח לנו מסביב ויבנו
ויצליחו

ויהי לאסא חיל נשא צנה
ורמח מיהודה שלש מאות
אלף ומבנימן
נשאי מגן ודרכי קשת
מאתים ושמונים אלף
כל אלה גבורי חיל
ויצא אליהם זרח הכושי בחיל
אלף אלפים ומרכבות
שלש מאות ויבא עד
מרשה ויצא אסא לפניו
ויערכו מלחמה בגיא
צפתה למרשה ויקרא
אסא אל יהוה אלהיו
ויאמר יהוה אין עמך
לעזור בין רב לאין כח
עזרנו יהוה אלהינו כי
עליך נשענו ובשמך באנו

על ההמון הזה יהוה אלהינו
אתה אל יעצר עמך אנוש
ויגף יהוה את הכושים
לפני אסא ולפני יהודה
וינסו הכושים וירדפם אסא
והעם אשר עמו עד לגרר
ויפל מכושים לאין להם
מחיה כי נשברו לפני יהוה
ולפני מחנהו וישאו שלל
הרבה מאד ויכו את כל
הערים סביבות גרר כי היה
פחד יהוה עליהם ויבזו
את כל הערים כי בזה
רבה היתה בהם וגם אהלי
מקנה הכו וישבו צאן
לרב וגמלים וישבו ירושלם

ועזריהו בן עודד
היתה עליו רוח אלהים
ויצא לפני אסא ויאמר
לו שמעוני אסא וכל
יהודה ובנימן יהוה עמכם
בהיותכם עמו ואם תדרשהו
ימצא לכם ואם תעזבהו
יעזב אתכם

וימים רבים לישראל
ללא אלהי אמת וללא
כהן מורה וללא תורה
וישב בצר לו על יהוה אלהי
ישראל ויבקשהו וימצא
להם ובעתים ההם אין שלום
ליוצא ולבא כי מהומת
רבות על כל יושבי הארצות
וכתתו גוי בגוי ועיר בעיר
כי אלהים הממם בכל
צרה ואתם חזקו ואל
ירפו ידיכם כי יש שכר
לפעלתכם

וכשמע אסא
הדברים האלה והנבואה
עדד הנביא התחזק ויעבר
השקוצים מכל ארץ
יהודה ובנימן ומן הערים
אשר לכד מהר אפרים
ויחדש את מזבח יהוה
אשר לפני אולם יהוה
ויקבץ את כל יהודה
ובנימן והגרים עמהם
מאפרים ומנשה ומשמעון
כי נפלו עליו מישראל
לרב בראתם כי יהוה
אלהיו עמו

ויקבצו ירושלם בחדש
השלישי לשנת חמש
עשרה למלכות אסא
ויזבחו ליהוה ביום ההוא
מן השלל הביאו בקר

שבע מאות וצאן שבעת
אלפים׃ ויבאו בברית
לדרוש את יהוה אלהי
אבותיהם בכל לבבם ובכל
נפשם׃ וכל אשר לא ידרש
ליהוה אלהי ישראל יומת
למקטן ועד גדול למאיש
ועד אשה׃ וישבעו ליהוה
בקול גדול ובתרועה
ובחצצרות ובשופרות׃
וישמחו כל יהודה על
השבועה כי בכל לבבם
נשבעו ובכל רצונם בקשהו
וימצא להם וינח יהוה להם
מסביב׃ וגם מעכה אם
אסא המלך הסירה
מגבירה אשר עשתה
לאשרה מפלצת ויכרת
אסא את מפלצתה וידק
וישרף בנחל קדרון׃ והבמות
לא סרו מישראל רק לבב
אסא היה שלם כל ימיו׃
ויבא את קדשי אביו
וקדשיו בית האלהים כסף
וזהב וכלים׃ ומלחמה לא
היתה עד שנת שלשים
וחמש למלכות אסא׃

בשנת שלשים ושש
למלכות אסא עלה בעשא
מלך ישראל על יהודה
ויבן את הרמה לבלתי תת
יוצא ובא לאסא מלך
יהודה׃ ויצא אסא כסף
וזהב מאצרות בית יהוה
ובית המלך וישלח אל
בן הדד מלך ארם היושב
בדרמשק לאמר׃ ברית
ביני ובינך ובין אבי ובין
אביך הנה שלחתי לך
כסף וזהב לך הפר בריתך
את בעשא מלך ישראל
ויעלה מעלי׃ וישמע בן
הדד אל המלך אסא
וישלח את שרי החילים
אשר לו אל ערי ישראל
ויכו את עיון ואת דן ואת
אבל מים ואת כל מסכנות
ערי נפתלי׃ ויהי כשמע
בעשא ויחדל מבנות
את הרמה וישבת את
מלאכתו׃ ואסא
המלך לקח את כל יהודה
וישאו את אבני הרמה
ואת עציה אשר בנה
בעשא ויבן בהם את גבע

ואת המצפה׃ ובעת
ההיא בא חנני הראה אל
אסא מלך יהודה ויאמר
אליו בהשענך על מלך
ארם ולא נשענת על יהוה
אלהיך על כן נמלט חיל
מלך ארם מידך׃ הלא
הכושים והלובים היו
לחיל לרב לרכב ולפרשים
להרבה מאד ובהשענך
על יהוה נתנם בידך׃ כי
יהוה עיניו משטטות בכל
הארץ להתחזק עם
לבבם שלם אליו נסכלת
על זאת כי מעתה יש
עמך מלחמות׃ ויכעס
אסא אל הראה ויתנהו
בית המהפכת כי בזעף
עמו על זאת וירצץ אסא
מן העם בעת ההיא׃ והנה
דברי אסא הראשונים
והאחרונים הנם כתובים
על ספר המלכים ליהודה
וישראל׃ ויחלא אסא
בשנת שלושים ותשע
למלכותו ברגליו עד
למעלה חליו וגם בחליו
לא דרש את יהוה כי

קדש ליהוה

בְּרֹפְאִים׃ וַיִּשְׁכַּב אָסָא עִם
אֲבֹתָיו וַיָּמָת בִּשְׁנַת אַרְבָּעִים
וְאַחַת לְמָלְכוֹ׃ וַיִּקְבְּרֻהוּ
בְקִבְרֹתָיו אֲשֶׁר כָּרָה לוֹ
בְּעִיר דָּוִיד וַיַּשְׁכִּיבֻהוּ
בַּמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר מִלֵּא בְּשָׂמִים
וּזְנִים מְרֻקָּחִים בְּמִרְקַחַת
מַעֲשֶׂה וַיִּשְׂרְפוּ לוֹ שְׂרֵפָה
גְּדוֹלָה עַד לִמְאֹד׃

וַיִּמְלֹךְ יְהוֹשָׁפָט בְּנוֹ תַּחְתָּיו
וַיִּתְחַזֵּק עַל יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּתֶּן
חַיִל בְּכָל עָרֵי יְהוּדָה
הַבְּצֻרוֹת וַיִּתֵּן נְצִיבִים
בְּאֶרֶץ יְהוּדָה וּבְעָרֵי
אֶפְרַיִם אֲשֶׁר לָכַד אָסָא
אָבִיו׃ וַיְהִי יְהוָה עִם
יְהוֹשָׁפָט כִּי הָלַךְ בְּדַרְכֵי
דָּוִיד אָבִיו הָרִאשֹׁנִים
וְלֹא דָרַשׁ לַבְּעָלִים׃ כִּי
לֵאלֹהֵי אָבִיו דָּרָשׁ
וּבְמִצְוֹתָיו הָלָךְ וְלֹא
כְּמַעֲשֵׂה יִשְׂרָאֵל׃ וַיָּכֶן
יְהוָה אֶת הַמַּמְלָכָה בְּיָדוֹ
וַיִּתְּנוּ כָל יְהוּדָה מִנְחָה
לִיהוֹשָׁפָט וַיְהִי לוֹ עֹשֶׁר
וְכָבוֹד לָרֹב׃ וַיִּגְבַּהּ לִבּוֹ
בְּדַרְכֵי יְהוָה וְעוֹד הֵסִיר

אֶת הַבָּמוֹת וְאֶת הָאֲשֵׁרִים
מִיהוּדָה׃
וּבִשְׁנַת שָׁלוֹשׁ לְמָלְכוֹ
שָׁלַח לְשָׂרָיו לְבֶן חַיִל
וּלְעֹבַדְיָה וְלִזְכַרְיָה
וְלִנְתַנְאֵל וּלְמִיכָיָהוּ לְלַמֵּד
בְּעָרֵי יְהוּדָה׃ וְעִמָּהֶם
הַלְוִיִּם שְׁמַעְיָהוּ וּנְתַנְיָהוּ
וּזְבַדְיָהוּ וַעֲשָׂהאֵל
וּשְׁמִירָמוֹת וִיהוֹנָתָן
וַאֲדֹנִיָּהוּ וְטוֹבִיָּהוּ וְטוֹב
אֲדוֹנִיָּה הַלְוִיִּם וְעִמָּהֶם
אֱלִישָׁמָע וִיהוֹרָם הַכֹּהֲנִים׃
וַיְלַמְּדוּ בִּיהוּדָה וְעִמָּהֶם
סֵפֶר תּוֹרַת יְהוָה וַיָּסֹבּוּ
בְּכָל עָרֵי יְהוּדָה וַיְלַמְּדוּ
בָּעָם׃ וַיְהִי פַּחַד יְהוָה עַל
כָּל מַמְלְכוֹת הָאֲרָצוֹת
אֲשֶׁר סְבִיבוֹת יְהוּדָה וְלֹא
נִלְחֲמוּ עִם יְהוֹשָׁפָט׃ וּמִן
פְּלִשְׁתִּים מְבִיאִים לִיהוֹשָׁפָט
מִנְחָה וְכֶסֶף מַשָּׂא גַּם
הָעַרְבִיאִים מְבִיאִים לוֹ
צֹאן אֵילִים שִׁבְעַת אֲלָפִים
וּשְׁבַע מֵאוֹת וּתְיָשִׁים
שִׁבְעַת אֲלָפִים וּשְׁבַע
מֵאוֹת׃
וַיְהִי יְהוֹשָׁפָט הֹלֵךְ וְגָדֵל

עַד לְמָעְלָה וַיִּבֶן בִּיהוּדָה
בִּירָנִיּוֹת וְעָרֵי מִסְכְּנוֹת׃
וּמְלָאכָה רַבָּה הָיָה לוֹ בְּעָרֵי
יְהוּדָה וְאַנְשֵׁי מִלְחָמָה גִּבּוֹרֵי
חַיִל בִּירוּשָׁלִָם׃ וְאֵלֶּה
פְקֻדָּתָם לְבֵית אֲבוֹתֵיהֶם
לִיהוּדָה שָׂרֵי אֲלָפִים
עַדְנָה הַשָּׂר וְעִמּוֹ
גִּבּוֹרֵי חַיִל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
אָלֶף׃ וְעַל יָדוֹ יְהוֹחָנָן
הַשָּׂר וְעִמּוֹ מָאתַיִם וּשְׁמוֹנִים
אָלֶף׃ וְעַל יָדוֹ
עֲמַסְיָה בֶן זִכְרִי הַמִּתְנַדֵּב
לַיהוָה וְעִמּוֹ מָאתַיִם אֶלֶף
גִּבּוֹר חָיִל׃ וּמִן בִּנְיָמִן
גִּבּוֹר חַיִל אֶלְיָדָע וְעִמּוֹ
נֹשְׁקֵי קֶשֶׁת וּמָגֵן מָאתַיִם
אָלֶף׃ וְעַל יָדוֹ
יְהוֹזָבָד וְעִמּוֹ מֵאָה וּשְׁמוֹנִים
אֶלֶף חֲלוּצֵי צָבָא׃
אֵלֶּה הַמְשָׁרְתִים אֶת
הַמֶּלֶךְ מִלְּבַד אֲשֶׁר נָתַן
הַמֶּלֶךְ בְּעָרֵי הַמִּבְצָר בְּכָל
יְהוּדָה׃
וַיְהִי לִיהוֹשָׁפָט עֹשֶׁר וְכָבוֹד
לָרֹב וַיִּתְחַתֵּן לְאַחְאָב׃ וַיֵּרֶד
לְקֵץ שָׁנִים אֶל אַחְאָב
לְשֹׁמְרוֹן וַיִּזְבַּח לוֹ אַחְאָב

צאן ובקר לרב ולעם אשר
עמו ויסיתהו לעלות אל
רמת גלעד ויאמר אחאב
מלך ישראל אל יהושפט
מלך יהודה התלך עמי
רמת גלעד ויאמר לו כמוני
כמוך וכעמך עמי ועמך
במלחמה ויאמר יהושפט
אל מלך ישראל דרש נא
כיום את דבר יהוה ויקבץ
מלך ישראל את הנבאים
ארבע מאות איש ויאמר
אלהם הנלך אל רמת גלעד
למלחמה אם אחדל ויאמרו
עלה ויתן האלהים ביד
המלך ויאמר יהושפט
האין פה נביא ליהוה עוד
ונדרשה מאתו ויאמר מלך
ישראל אל יהושפט עוד
איש אחד לדרוש את
יהוה מאתו ואני שנאתיהו
כי אינו מתנבא עלי לטובה
כי כל ימיו לרעה הוא
מיכיהו בן ימלא ויאמר
יהושפט אל יאמר המלך
כן ויקרא מלך ישראל
אל סריס אחד ויאמר
מהר מיכהו בן ימלא ומלך

ישראל ויהושפט מלך
יהודה יושבים איש על
כסאו מלבשים בגדים
וישבים בגרן פתח שער
שמרון וכל הנביאים
מתנבאים לפניהם ויעש
לו צדקיהו בן כנענה
קרני ברזל ויאמר כה
אמר יהוה באלה תנגח
את ארם עד כלותם וכל
הנבאים נבאים כן לאמר
עלה רמת גלעד והצלח
ונתן יהוה ביד המלך
והמלאך אשר הלך לקרא
למיכיהו דבר אליו לאמר
הנה דברי הנבאים פה
אחד טוב אל המלך ויהי
נא דברך כאחד מהם
ודברת טוב ויאמר מיכיהו
חי יהוה כי את אשר
יאמר אלהי אתו אדבר
ויבא אל המלך ויאמר
המלך אליו מיכה הנלך
אל רמת גלעד למלחמה
אם אחדל ויאמר עלו
והצליחו וינתנו בידכם
ויאמר אליו המלך עד
כמה פעמים אני משביעך

אשר לא תדבר אלי רק
אמת בשם יהוה ויאמר
ראיתי את כל ישראל
נפוצים על ההרים כצאן
אשר אין להן רעה ויאמר
יהוה לא אדנים לאלה
ישובו איש לביתו בשלום
ויאמר מלך ישראל אל
יהושפט הלא אמרתי
אליך לא יתנבא עלי
טוב כי אם לרע

ויאמר לכן שמעו
דבר יהוה ראיתי את יהוה
יושב על כסאו וכל צבא
השמים עמדים על ימינו
ושמאלו ויאמר יהוה
מי יפתה את אחאב מלך
ישראל ויעל ויפל ברמות
גלעד ויאמר זה אמר
ככה וזה אמר ככה ויצא
הרוח ויעמד לפני יהוה
ויאמר אני אפתנו ויאמר
יהוה אליו במה ויאמר
אצא והייתי לרוח שקר
בפי כל נביאיו ויאמר
תפתה וגם תוכל צא ועשה
כן ועתה הנה נתן יהוה רוח
שקר בפי נביאיך אלה

ויהוה דבר עליך רעה
ויגש צדקיהו בן כנענה
ויך את מיכיהו על הלחי
ויאמר אי זה הדרך עבר רוח
יהוה מאתי לדבר אתך
ויאמר מיכיהו הנך ראה
ביום ההוא אשר תבוא חדר
בחדר להחבא ויאמר מלך
ישראל קחו את מיכיהו
והשיבהו אל אמון שר
העיר ואל יואש בן המלך
ואמרתם כה אמר המלך
שימו זה בית הכלא
והאכלהו לחם לחץ ומים
לחץ עד שובי בשלום
ויאמר מיכיהו אם שוב
תשוב בשלום לא דבר
יהוה בי ויאמר שמעו
עמים כלם ויעל מלך ישראל
ויהושפט מלך יהודה אל
רמת גלעד ויאמר מלך
ישראל אל יהושפט
התחפש ובוא במלחמה
ואתה לבש בגדיך ויתחפש
מלך ישראל ויבאו במלחמה
ומלך ארם צוה את שרי
הרכב אשר לו לאמר לא
תלחמו את הקטן את

הגדול כי אם את מלך
ישראל לבדו ויהי כראות
שרי הרכב את יהושפט
והמה אמרו מלך ישראל
הוא ויסבו עליו להלחם
ויזעק יהושפט ויהוה
עזרו ויסיתם אלהים ממנו
ויהי כראות שרי הרכב
כי לא היה מלך ישראל
וישובו מאחריו ואיש
משך בקשת לתמו ויך
את מלך ישראל בין
הדבקים ובין השרין ויאמר
לרכב הפך ידיך
והוצאתני מן המחנה כי
החליתי ותעל המלחמה
ביום ההוא ומלך ישראל
היה מעמיד במרכבה נכח
ארם עד הערב וימת לעת
בוא השמש וישב יהושפט
מלך יהודה אל ביתו
בשלום לירושלם
ויצא אל פניו יהוא
בן חנני החזה ויאמר אל
המלך יהושפט הלרשע
לעזר ושנאי יהוה
תאהב ובזאת עליך קצף
מלפני יהוה אבל דברים

טובים נמצאו עמך כי
בערת האשרות מן הארץ
והכינות לבבך לדרש
האלהים וישב יהושפט
בירושלם וישב ויצא
בעם מבאר שבע עד הר
אפרים וישיבם אל יהוה
אלהי אבותיהם ויעמד
שפטים בארץ בכל ערי
יהודה הבצרות לעיר
ועיר ויאמר אל השפטים
ראו מה אתם עשים כי
לא לאדם תשפטו כי
ליהוה ועמכם בדבר
משפט ועתה יהי פחד
יהוה עליכם שמרו ועשו
כי אין עם יהוה אלהינו
עולה ומשא פנים ומקח
שחד וגם בירושלם העמיד
יהושפט מן הלוים והכהנים
ומראשי האבות לישראל
למשפט יהוה ולריב
וישבו ירושלם ויצו עליהם
לאמר כה תעשון ביראת
יהוה באמונה ובלבב שלם
וכל ריב אשר יבוא עליכם
מאחיכם הישבים בעריהם
בין דם לדם

ישבי הארץ הזאת ב׳ חנני ממלא הלא אתה ◦
וחד ליושבי הארץ הזאת ◦

השמידום ב׳ והשיב הישבים בחצרים כי סרו
מעליהם ולא השמידום ◦ קדמיה חס ו׳ ◦

להשתחוות ליהוה ב׳ עמד בשער בית יהוה
ויקד יהושפט ◦

למצוה לחקים ולמשפטים
והזהרתם אתם ולא יאשמו
ליהוה והיה קצף עליכם
ועל אחיכם כה תעשון ולא
תאשמו והנה אמריהו הכהן
הראש עליכם לכל דבר
יהוה וזבדיהו בן ישמעאל
הנגיד לבית יהודה לכל
דבר המלך ושטרים הלוים
לפניכם חזקו ועשו ויהי
יהוה עם הטוב׃
ויהי אחריכן באו בני
מואב ובני עמון ועמהם
מהעמונים על יהושפט
למלחמה׃ ויבאו ויגידו
ליהושפט לאמר בא
עליך המון רב מעבר לים
מארם והנם בחצצון תמר
היא עין גדי׃ ויירא ויתן
יהושפט את פניו לדרוש
ליהוה ויקרא צום על כל
יהודה׃ ויקבצו יהודה
לבקש מיהוה גם מכל
ערי יהודה באו לבקש
את יהוה׃ ויעמד יהושפט
בקהל יהודה וירושלם
בבית יהוה לפני החצר
החדשה׃ ויאמר יהוה

אלהי אבתינו הלא אתה
הוא אלהים בשמים ואתה
מושל בכל ממלכות הגוים
ובידך כח וגבורה ואין
עמך להתיצב׃ הלא אתה
אלהינו הורשת את ישבי
הארץ הזאת מלפני עמך
ישראל ותתנה לזרע
אברהם אהבך לעולם׃
וישבו בה ויבנו לך בה
מקדש לשמך לאמר׃
אם תבוא עלינו רעה חרב
שפוט ודבר ורעב נעמדה
לפני הבית הזה ולפניך כי
שמך בבית הזה ונזעק
אליך מצרתנו ותשמע
ותושיע׃ ועתה הנה בני
עמון ומואב והר שעיר
אשר לא נתתה לישראל
לבוא בהם בבאם מארץ
מצרים כי סרו מעליהם
ולא השמידום׃ והנה הם
גמלים עלינו לבוא
לגרשנו מירשתך אשר
הורשתנו׃ אלהינו הלא
תשפט בם כי אין בנו כח
לפני ההמון הרב הזה הבא
עלינו ואנחנו לא נדע

מה נעשה כי עליך עינינו׃
וכל יהודה עמדים לפני
יהוה גם טפם נשיהם
ובניהם׃
ויחזיאל בן זכריהו בן
בניה בן יעיאל בן מתניה
הלוי מן בני אסף היתה
עליו רוח יהוה בתוך
הקהל׃ ויאמר הקשיבו
כל יהודה וישבי ירושלם
והמלך יהושפט כה אמר
יהוה לכם אתם אל תיראו
ואל תחתו מפני ההמון הרב
הזה כי לא לכם המלחמה
כי לאלהים׃ מחר רדו
עליהם הנם עלים במעלה
הציץ ומצאתם אתם בסוף
הנחל פני מדבר ירואל׃
לא לכם להלחם בזאת
התיצבו עמדו וראו את
ישועת יהוה עמכם יהודה
וירושלם אל תיראו ואל
תחתו מחר צאו לפניהם
ויהוה עמכם׃ ויקד יהושפט
אפים ארצה וכל יהודה
וישבי ירושלם נפלו לפני
יהוה להשתחוות ליהוה׃
ויקמו הלוים מן בני הקהתים

שפוט ג׳ ב׳ חס וחד מל אם תבוא עלינו פתח
פנה ויהי בימי שפט ◦

לא נדע ג׳ ...
גמלים ב׳ ...

הקהתים ג׳ ונסע ...
עשר באמונה ◦

ומן בני הקרחים להלל ליהוה
אלהי ישראל בקול גדול
למעלה׃ וישכימו בבקר
ויצאו למדבר תקוע ובצאתם
עמד יהושפט ויאמר
שמעוני יהודה וישבי
ירושלם האמינו ביהוה
אלהיכם ותאמנו האמינו
בנביאיו והצליחו׃ ויועץ
אל העם ויעמד משררים
ליהוה ומהללים להדרת
קדש בצאת לפני החלוץ
ואמרים הודו ליהוה כי
לעולם חסדו׃ ובעת החלו
ברנה ותהלה נתן יהוה
מארבים על בני עמון מואב
והר שעיר הבאים ליהודה
וינגפו׃ ויעמדו בני עמון
ומואב על ישבי הר שעיר
להחרים ולהשמיד וככלותם
ביושבי שעיר עזרו איש
ברעהו למשחית׃ ויהודה
בא על המצפה למדבר
ויפנו אל ההמון והנם פגרים
נפלים ארצה ואין פליטה׃
ויבא יהושפט ועמו לבז
את שללם וימצאו בהם
לרב ורכוש ופגרים וכלי
חמדות וינצלו להם לאין
משא ויהיו ימים שלושה
בוזים את השלל כי רב
הוא׃ וביום הרבעי נקהלו
לעמק ברכה כי שם ברכו
את יהוה על כן קראו את
שם המקום ההוא עמק
ברכה עד היום׃ וישבו כל
איש יהודה וירושלם
ויהושפט בראשם לשוב
אל ירושלם בשמחה כי
שמחם יהוה מאויביהם׃
ויבאו ירושלם בנבלים
ובכנרות ובחצצרות אל
בית יהוה׃ ויהי פחד אלהים
על כל ממלכות הארצות
בשמעם כי נלחם יהוה
עם אויבי ישראל׃ ותשקט
מלכות יהושפט וינח לו
אלהיו מסביב׃

וימלך יהושפט על יהודה
בן שלשים וחמש שנה
במלכו ועשרים וחמש
שנה מלך בירושלם ושם
אמו עזובה בת שלחי׃
וילך בדרך אביו אסא
ולא סר ממנה לעשות
הישר בעיני יהוה׃ אך
הבמות לא סרו ועוד העם
לא הכינו לבבם לאלהי
אבתיהם׃ ויתר דברי
יהושפט הראשנים
והאחרנים הנם כתובים
בדברי יהוא בן חנני אשר
העלה על ספר מלכי
ישראל׃ ואחרי כן אתחבר
יהושפט מלך יהודה עם
אחזיה מלך ישראל הוא
הרשיע לעשות׃ ויחברהו
עמו לעשות אניות ללכת
תרשיש ויעשו אניות
בעציון גבר׃ ויתנבא אליעזר
בן דדוהו ממרשה על
יהושפט לאמר כהתחברך
עם אחזיהו פרץ יהוה את
מעשיך וישברו אניות
ולא עצרו ללכת אל
תרשיש׃ וישכב יהושפט
עם אבתיו ויקבר עם
אבתיו בעיר דויד וימלך
יהורם בנו תחתיו׃ ולו אחים
בני יהושפט עזריה ויחיאל
וזכריהו ועזריהו ומיכאל
ושפטיהו כל אלה בני
יהושפט מלך ישראל׃ ויתנו

להם אביהם מתנות רבות
לכסף ולזהב ולמגדנות עם
ערים מצרות ביהודה ואת
הממלכה נתן ליהורם כי
הוא הבכור:
ויקם יהורם על ממלכת
אביו ויתחזק ויהרג את
כל אחיו בחרב וגם משרי
ישראל: בן שלשים ושתים
שנה יהורם במלכו ושמונה
שנים מלך בירושלם: וילך
בדרך מלכי ישראל
כאשר עשו בית אחאב
כי בת אחאב היתה לו
אשה ויעש הרע בעיני
יהוה: ולא אבה יהוה
להשחית את בית דויד
למען הברית אשר כרת
לדויד וכאשר אמר לתת
לו ניר ולבניו כל הימים:
בימיו פשע אדום מתחת
יד יהודה וימליכו עליהם
מלך: ויעבר יהורם עם
שריו וכל הרכב
עמו ויהי קם לילה ויך
את אדום הסובב אליו
ואת שרי הרכב: ויפשע
אדום מתחת יד יהודה

עד היום הזה אז תפשע
לבנה בעת ההיא מתחת
ידו כי עזב את יהוה אלהי
אבתיו: גם הוא עשה במות
בהרי יהודה ויזן את
ישבי ירושלם וידח את
יהודה:
ויבא אליו מכתב מאליהו
הנביא לאמר כה אמר
יהוה אלהי דויד אביך
תחת אשר לא הלכת בדרכי
יהושפט אביך ובדרכי
אסא מלך יהודה: ותלך
בדרך מלכי ישראל ותזנה
את יהודה ואת ישבי
ירושלם כהזנות בית אחאב
וגם את אחיך בית אביך
הטובים ממך הרגת: הנה
יהוה נגף מגפה גדולה
בעמך ובבניך ובנשיך
ובכל רכושך: ואתה בחלים
רבים במחלה מעיך עד
יצאו מעיך מן החלי ימים
על ימים: ויער יהוה על
יהורם את רוח הפלשתים
והערבים אשר על יד
כושים: ויעלו ביהודה
ויבקעוה וישבו את כל

הרכוש הנמצא לבית המלך
וגם בניו ונשיו ולא נשאר לו בן
כי אם יהואחז קטן בניו:
ואחרי כל זאת נגפו יהוה
במעיו לחלי לאין מרפא
ויהי לימים מימים וכעת
צאת הקץ לימים שנים
יצאו מעיו עם חליו וימת
בתחלאים רעים ולא עשו
לו עמו שרפה כשרפת
אבתיו: בן שלשים ושתים
היה במלכו ושמונה שנים
מלך בירושלם וילך בלא
חמדה ויקברהו בעיר
דויד ולא בקברות המלכים
וימליכו יושבי ירושלם
את אחזיהו בנו הקטן
תחתיו כי כל הראשנים
הרג הגדוד הבא בערבים
למחנה וימלך אחזיהו
בן יהורם מלך יהודה

בן ארבעים ושתים שנה
אחזיהו במלכו ושנה
אחת מלך בירושלם ושם
אמו עתליהו בת עמרי
גם הוא הלך בדרכי בית
אחאב כי אמו היתה יועצתו

להרשיע׃ ויעש הרע בעיני
יהוה כבית אחאב כי המה
היו לו יועצים אחרי מות
אביו למשחית לו׃ גם בעצתם
הלך וילך את יהורם בן
אחאב מלך ישראל
למלחמה על חזאל מלך
ארם ברמות גלעד ויכו
הרמים את יורם׃ וישב
להתרפא ביזרעאל כי
המכים אשר הכהו ברמה
בהלחמו את חזהאל מלך
ארם ועזריהו בן יהורם מלך
יהודה ירד לראות את
יהורם בן אחאב ביזרעאל
כי חלה הוא׃ ומאלהים היתה
תבוסת אחזיהו לבוא אל
יורם ובבאו יצא עם יהורם
אל יהוא בן נמשי אשר
משחו יהוה להכרית את
בית אחאב׃ ויהי כהשפט
יהוא עם בית אחאב וימצא
את שרי יהודה ובני אחי
אחזיהו משרתים לאחזיהו
ויהרגם׃ ויבקש את אחזיהו
וילכדהו והוא מתחבא
בשמרון ויבאהו אל יהוא
וימיתהו ויקברהו כי אמרו

בן יהושפט הוא אשר דרש
את יהוה בכל לבבו ואין
לבית אחזיהו לעצר כח
לממלכה׃ ועתליהו אם
אחזיהו ראתה כי מת בנה
ותקם ותדבר את כל זרע
הממלכה לבית יהודה׃
ותקח יהושבעת בת המלך
את יואש בן אחזיהו
ותגנב אתו מתוך בני
המלך המומתים ותתן
אתו ואת מינקתו בחדר
המטות ותסתירהו יהושבעת
בת המלך יהורם אשת
יהוידע הכהן כי היא
היתה אחות אחזיהו מפני
עתליהו ולא המיתתהו׃
ויהי אתם בבית האלהים
מתחבא שש שנים ועתליה
מלכת על הארץ׃

ובשנה השבעית התחזק
יהוידע ויקח את שרי
המאות לעזריהו בן ירחם
ולישמעאל בן יהוחנן
ולעזריהו בן עובד ואת
מעשיהו בן עדיהו ואת
אלישפט בן זכרי עמו

בברית׃ ויסבו ביהודה
ויקבצו את הלוים מכל
ערי יהודה וראשי האבות
לישראל ויבאו אל
ירושלם׃ ויכרת כל הקהל
ברית בבית האלהים עם
המלך ויאמר להם הנה
בן המלך ימלך כאשר
דבר יהוה על בני דויד׃
זה הדבר אשר תעשו
השלשית מכם באי
השבת לכהנים וללוים
לשערי הספים׃ והשלשית
בבית המלך והשלשית
בשער היסוד וכל העם
בחצרות בית יהוה׃ ואל
יבוא בית יהוה כי אם
הכהנים והמשרתים ללוים
המה יבאו כי קדש המה
וכל העם ישמרו משמרת
יהוה׃ והקיפו הלוים את
המלך סביב איש וכליו
בידו והבא אל הבית יומת
והיו את המלך בבאו
ובצאתו׃ ויעשו הלוים
וכל יהודה ככל אשר צוה
יהוידע הכהן ויקחו איש
את אנשיו באי השבת

ויוציאו ד̇ מל וזבולון ומאשר ויהי לעיזרון באי השבת עם ס

כל דברי הימים ויאמר להם בד מן ד̇ ויאמר אלהם עוד שלשת ימים והד אתם ויקבץ הוציאוה ס

עם יוצאי השבת כי לא פטר יהוידע הכהן את המחלקות ויתן יהוידע הכהן לשרי המאות את החניתים ואת המגנות ואת השלטים אשר למלך דויד אשר בית האלהים ויעמד את כל העם ואיש שלחו בידו מכתף הבית הימנית עד כתף הבית השמאלית למזבח ולבית על המלך סביב ויוציאו את בן המלך ויתנו עליו את הנזר ואת העדות וימליכו אתו וימשחהו יהוידע ובניו ויאמרו יחי המלך

ותשמע עתליהו את קול העם הרצים והמהללים את המלך ותבוא אל העם בית יהוה ותרא והנה המלך עומד על עמודו במבוא והשרים והחצצרות על המלך וכל עם הארץ שמח ותוקע בחצצרות והמשוררים בכלי השיר ומודיעים להלל ותקרע עתליהו את בגדיה ותאמר קשר קשר ויוצא

יהוידע הכהן את שרי המאות פקודי החיל ויאמר אלהם הוציאוה אל מבית השדרות והבא אחריה יומת בחרב כי אמר הכהן לא תמיתוה בית יהוה וישימו לה ידים ותבוא אל מבוא שער הסוסים בית המלך וימיתוה שם

ויכרת יהוידע ברית בינו ובין כל העם ובין המלך להיות לעם ליהוה ויבאו כל העם בית הבעל ויתצהו ואת מזבחתיו ואת צלמיו שברו ואת מתן כהן הבעל הרגו לפני המזבחות וישם יהוידע פקדת בית יהוה ביד הכהנים הלוים אשר חלק דויד על בית יהוה להעלות עלות יהוה ככתוב בתורת משה בשמחה ובשיר על ידי דויד ויעמד השוערים על שערי בית יהוה ולא יבוא טמא לכל דבר ויקח את שרי המאות ואת האדירים ואת המושלים בעם ואת כל עם הארץ

ויורד את המלך מבית יהוה ויבאו בתוך שער העליון בית המלך ויושיבו את המלך על כסא הממלכה וישמחו כל עם הארץ והעיר שקטה ואת עתליהו המיתו בחרב

בן שבע שנים יואש במלכו וארבעים שנה מלך בירושלם ושם אמו צביה מבאר שבע ויעש יואש הישר בעיני יהוה כל ימי יהוידע הכהן וישא לו יהוידע נשים שתים ויולד בנים ובנות

ויהי אחרי כן היה עם לב יואש לחדש את בית יהוה ויקבץ את הכהנים והלוים ויאמר להם צאו לערי יהודה וקבצו מכל ישראל כסף לחזק את בית אלהיכם מדי שנה בשנה ואתם תמהרו לדבר ולא מהרו הלוים ויקרא המלך ליהוידע הראש ויאמר לו מדוע לא דרשת על הלוים להביא מיהודה ומירושלם את משאת משה עבד יהוה והקהל

הוציאו ג̇ ויאמר יהוידע ... השדרות ס

ולא יבוא ב̇ אשר יבוא הנביא ויעמד השוערים ס
על שערי ב̇ ויעמד שוער ויעמד ס

מהרו ג̇ מהרו בעד ולא מהרו הלוים מהרו שכחו ועשו ס

לישראל לאהל העדות׃ כי
עתליהו המרשעת בניה
פרצו את בית האלהים וגם
כל קדשי בית יהוה עשו
לבעלים׃ ויאמר המלך
ויעשו ארון אחד ויתנהו
בשער בית יהוה חוצה׃
ויתנו קול ביהודה ובירושלם
להביא ליהוה משאת
משה עבד האלהים על
ישראל במדבר׃ וישמחו
כל השרים וכל העם
ויביאו וישליכו לארון
עד לכלה׃ ויהי בעת יביא
את הארון אל פקדת המלך
ביד הלוים וכראותם כי
רב הכסף ובא סופר המלך
ופקיד כהן הראש ויערו
את הארון וישאהו וישיבהו
אל מקמו כה עשו ליום
ביום ויאספו כסף לרב׃
ויתנהו המלך ויהוידע
אל עושה מלאכת עבודת
בית יהוה ויהיו שכרים
חצבים וחרשים לחדש
בית יהוה וגם לחרשי ברזל
ונחשת לחזק את בית
יהוה׃ ויעשו עשי המלאכה

ותעל ארוכה למלאכה
בידם ויעמידו את בית
האלהים על מתכנתו
ויאמצהו׃ וככלותם הביאו
לפני המלך ויהוידע את
שאר הכסף ויעשהו כלים
לבית יהוה כלי שרת
והעלות וכפות וכלי זהב
וכסף ויהיו מעלים עלות
בבית יהוה תמיד כל ימי
יהוידע׃
ויזקן יהוידע וישבע ימים
וימת בן מאה ושלשים
שנה במותו׃ ויקברהו
בעיר דויד עם המלכים
כי עשה טובה בישראל
ועם האלהים וביתו׃

ואחרי מות יהוידע באו
שרי יהודה וישתחוו
למלך אז שמע המלך
אליהם׃ ויעזבו את בית
יהוה אלהי אבותיהם
ויעבדו את האשרים ואת
העצבים ויהי קצף על
יהודה וירושלם באשמתם
זאת׃ וישלח בהם נבאים
להשיבם אל יהוה ויעידו

בם ולא האזינו׃
ורוח אלהים לבשה
את זכריה בן יהוידע הכהן
ויעמד מעל לעם ויאמר
להם כה אמר האלהים
למה אתם עברים את מצות
יהוה ולא תצליחו כי
עזבתם את יהוה ויעזב
אתכם׃ ויקשרו עליו
וירגמהו אבן במצות המלך
בחצר בית יהוה׃ ולא זכר
יואש המלך החסד אשר
עשה יהוידע אביו עמו
ויהרג את בנו וכמותו אמר
ירא יהוה וידרש׃

ויהי לתקופת השנה עלה
עליו חיל ארם ויבאו אל
יהודה וירושלם וישחיתו
את כל שרי העם מעם
וכל שללם שלחו למלך
דרמשק׃ כי במצער
אנשים באו חיל ארם
ויהוה נתן בידם חיל לרב
מאד כי עזבו את יהוה
אלהי אבותיהם ואת
יואש עשו שפטים׃ ובלכתם
ממנו כי עזבו אתו במחלוים

ירב ב׳ וחעוף ירב בארין ובניו ירב המשא ס
וחד ורב ירבעם ס

למבן ב׳ ולא נשא דויד מספרם ויקבץ אמציהו ס
למאת ב׳ מאה אדנים ומה לעשות ס

כל אורייתא יצא צבא וכל דברי הימים יוצאי צבא
בר מן חד יוצא צבא ויקבץ אמציהו ס

רבים התקשרו עליו עבדיו
בדמי בני יהוידע הכהן
ויהרגהו על מטתו וימת
ויקברהו בעיר דויד ולא
קברהו בקברות המלכים
ואלה המתקשרים עליו
זבד בן שמעת העמונית
ויהוזבד בן שמרית המואבית
ובניו ירב המשא עליו
ויסוד בית האלהים הנם
כתובים על מדרש ספר
המלכים וימלך אמציהו
בנו תחתיו׃
בן עשרים וחמש שנה
מלך אמציהו ועשרים
ותשע שנה מלך בירושלם
ושם אמו יהועדן מירושלם
ויעש הישר בעיני יהוה
רק לא בלבב שלם׃ ויהי
כאשר חזקה הממלכה
עליו ויהרג את עבדיו
המכים את המלך אביו
ואת בניהם לא המית כי
ככתוב בתורה בספר משה
אשר צוה יהוה לאמר
לא ימותו אבות על בנים
ובנים לא ימותו על אבות
כי איש בחטאו ימותו׃

ויקבץ אמציהו את יהודה
ויעמידם לבית אבות
לשרי האלפים ולשרי
המאות לכל יהודה ובנימן
ויפקדם למבן עשרים
שנה ומעלה וימצאם
שלש מאות אלף בחור
יוצא צבא אחז רמח וצנה
וישכר מישראל מאה אלף
גבור חיל במאה ככר כסף
ואיש האלהים בא אליו
לאמר המלך אל יבוא
עמך צבא ישראל כי אין
יהוה עם ישראל כל בני
אפרים׃ כי אם בא אתה
עשה חזק למלחמה
יכשילך האלהים לפני
אויב כי יש כח באלהים
לעזור ולהכשיל׃ ויאמר
אמציהו לאיש האלהים
ומה לעשות למאת הככר
אשר נתתי לגדוד ישראל
ויאמר איש האלהים יש
ליהוה לתת לך הרבה מזה
ויבדילם אמציהו להגדוד
אשר בא אליו מאפרים
ללכת למקומם ויחר אפם
מאד ביהודה וישובו

למקומם בחרי אף׃
ואמציהו התחזק
וינהג את עמו וילך גיא
המלח ויך את בני שעיר
עשרת אלפים׃ ועשרת
אלפים חיים שבו בני
יהודה ויביאום לראש
הסלע וישליכום מראש
הסלע וכלם נבקעו׃ ובני
הגדוד אשר השיב
אמציהו מלכת עמו
למלחמה ויפשטו בערי
יהודה משמרון ועד בית
חורון ויכו מהם שלשת
אלפים ויבזו בזה רבה׃

ויהי אחרי בוא אמציהו
מהכות את אדומים ויבא
את אלהי בני שעיר
ויעמידם לו לאלהים
ולפניהם ישתחוה ולהם
יקטר׃ ויחר אף יהוה
באמציהו וישלח אליו
נביא ויאמר לו למה
דרשת את אלהי העם
אשר לא הצילו את עמם
מידך׃ ויהי בדברו אליו
ויאמר לו הליועץ למלך

ואת בניהם ד׳ וילדיהו כלו בבית חקים ואחתם
ואת בניהם לא המית ס

וכלם ג׳ וכלם נבקעו וכלם כבגד יבלו לבית אבותם
וכלם בשמות ס ויכו מהם ב׳ אנשי העי שלשת
אלפים ס

ועד בית ג׳ משמרון ועד בית חורון ועד בית

אוצרות ב̇ מל בכתיב אחיה על אוצרות ואת
אוצרות בית המלך ׄ

ואת אמציהו מלך יהודה ואת צדקיהו מלך יהודה ׄ
אמציהו נתפש וחזר ׄ צדקיהו נתפש ולא חזר ׄ

בראות ב̇ חד מל ב̇ ער חזיא המבין בראות ׄ
וחד ובראות יהוה ׄ

נתנוך חדל לך למה יכוך
ויחדל הנביא ויאמר
ידעתי כי יעץ אלהים
להשחיתך כי עשית זאת
ולא שמעת לעצתי

ויועץ אמציהו מלך יהודה
וישלח אל יואש בן יהואחז
בן יהוא מלך ישראל
לאמר לך נתראה פנים
וישלח יואש מלך ישראל
אל אמציהו מלך יהודה
לאמר החוח אשר בלבנון
שלח אל הארז אשר
בלבנון לאמר תנה את
בתך לבני לאשה ותעבר
חית השדה אשר בלבנון
ותרמס את החוח אמרת
הנה הכית את אדום
ונשאך לבך להכביד
עתה שבה בביתך למה
תתגרה ברעה ונפלת
אתה ויהודה עמך ולא
שמע אמציהו כי מהאלהים
היא למען תתם ביד כי
דרשו את אלהי אדום
ויעל יואש מלך ישראל
ויתראו פנים הוא ואמציהו

מלך יהודה בבית שמש
אשר ליהודה וינגף
יהודה לפני ישראל וינסו
איש לאהליו ואת
אמציהו מלך יהודה
בן יואש בן יהואחז תפש
יואש מלך ישראל בבית
שמש ויביאהו ירושלם
ויפרץ בחומת ירושלם
משער אפרים עד שער
הפונה ארבע מאות
אמה וכל הזהב והכסף
ואת כל הכלים הנמצאים
בבית האלהים עם עבד
אדום ואת אוצרות בית
המלך ואת בני התערבות
וישב שמרון

ויחי אמציהו בן יואש מלך
יהודה אחרי מות יואש
בן יהואחז מלך ישראל
חמש עשרה שנה ויתר
דברי אמציהו הראשנים
והאחרונים הלא הנם
כתובים על ספר מלכי
יהודה וישראל ומעת
אשר סר אמציהו מאחרי
יהוה ויקשרו עליו קשר
בירושלם וינס לכישה

וישלחו אחריו לכישה
וימיתהו שם וישאהו על
הסוסים ויקברו אתו עם
אבתיו בעיר יהודה ויקחו
כל עם יהודה את עזיהו
והוא בן שש עשרה שנה
וימליכו אתו תחת אביו
אמציהו הוא בנה את
אילות וישיבה ליהודה
אחרי שכב המלך עם
אבתיו

בן שש עשרה שנה עזיהו
במלכו וחמשים ושתים
שנה מלך בירושלם ושם
אמו יכליה מן ירושלם
ויעש הישר בעיני יהוה
ככל אשר עשה אמציהו
אביו ויהי לדרש אלהים
בימי זכריהו המבין בראת
האלהים ובימי דרשו את
יהוה הצליחו האלהים
ויצא וילחם בפלשתים
ויפרץ את חומת גת ואת
חומת יבנה ואת חומת אשדוד
ויבנה ערים באשדוד
ובפלשתים ויעזרהו האלהים
על פלשתים ועל הערביים
הישבים בגור בעל והמעונים

עושי ג̇ מל וכת׳ עושי מלחמה בכח חיל ויתנו אתו עושי המלאכה ויתנהו את הכסף ׃ וחד מל וכת׳
ויגנחו המלך ויהוידע אל עושה ׃ הפנות ב̇ ומל ועל הפנות הגבהות להיות על המגדלים ועל הפנות ׃

מצורע ב̇ מל חד מל במצע וחד חס בראשה
ואל יכרת מבית יואב זב ומצרע כי אמרו מצורע ׃

ויתנו העמונים מנחה לעזיהו
וילך שמו עד לבוא מצרים
כי החזיק עד למעלה ויבן
עזיהו מגדלים בירושלם
על שער הפנה ועל שער
הגיא ועל המקצוע ויחזקם
ויבן מגדלים במדבר ויחצב
ברות רבים כי מקנה רב
היה לו ובשפלה ובמישור
אכרים וכרמים בהרים
ובכרמל כי אהב אדמה
היה ׃ ויהי לעזיהו
חיל עשה מלחמה יוצאי
צבא לגדוד במספר
פקדתם ביד יעואל הסופר
ומעשיהו השוטר על יד
חנניהו משרי המלך ׃ כל
מספר ראשי האבות לגבורי
חיל אלפים ושש מאות
ועל ידם חיל צבא שלש
מאות אלף ושבעת אלפים
וחמש מאות עושי מלחמה
בכח חיל לעזור למלך
על האויב ׃ ויכן להם
עזיהו לכל הצבא מגנים
ורמחים וכובעים ושרינות
וקשתות ולאבני קלעים
ויעש בירושלם חשבנות

מחשבת חושב להיות
על המגדלים ועל הפנות
לירוא בחצים ובאבנים
גדלות ויצא שמו עד
למרחוק כי הפליא להעזר
עד כי חזק ׃ וכחזקתו גבה
לבו עד להשחית וימעל
ביהוה אלהיו ויבא אל
היכל יהוה להקטיר על
מזבח הקטרת ׃ ויבא אחריו
עזריהו הכהן ועמו כהנים
ליהוה שמונים בני חיל ׃
ויעמדו על עזיהו המלך
ויאמרו לו לא לך עזיהו
להקטיר ליהוה כי לכהנים
בני אהרן המקדשים
להקטיר צא מן המקדש
כי מעלת ולא לך לכבוד
מיהוה אלהים ׃ ויזעף עזיהו
ובידו מקטרת להקטיר
ובזעפו עם הכהנים והצרעת
זרחה במצחו לפני הכהנים
בבית יהוה מעל למזבח
הקטרת ׃ ויפן אליו עזריהו
כהן הראש וכל הכהנים
והנה הוא מצרע במצחו
ויבהלוהו משם וגם הוא
נדחף לצאת כי נגעו יהוה

ויהי עזיהו המלך מצרע
עד יום מותו וישב בית
החפשות מצרע כי נגזר
מבית יהוה ויותם בנו על
בית המלך שופט את עם
הארץ ׃ ויתר דברי עזיהו
הראשנים והאחרנים כתב
ישעיהו בן אמוץ הנביא ׃
וישכב עזיהו עם אבתיו
ויקברו אתו עם אבתיו
בשדה הקבורה אשר
למלכים כי אמרו מצורע
הוא וימלך יותם בנו תחתיו ׃

בן עשרים וחמש שנה
יותם במלכו ושש עשרה
שנה מלך בירושלם ושם
אמו ירושה בת צדוק ׃
ויעש הישר בעיני יהוה
ככל אשר עשה עזיהו
אביו רק לא בא אל היכל
יהוה ועוד העם משחיתים ׃
הוא בנה את שער בית
יהוה העליון ובחומת
העפל בנה לרב ׃ ועירים
בנה בהר יהודה ובחרשים
בנה בירניות ומגדלים ׃
והוא נלחם עם מלך בני

והנה הוא ו̇ שם עליות ויהוידע אשר אתו עושה מלאכה
ויגש את כספו מצרע ׃

והוא נלחם ב̇ בהלו מואב עם מלך בני עמון
ועוד העם ב̇ משחיתים לא הבינו ללבבו ׃

שעורים ב׳ מל׳ והחי חלקה השוה דדב׳ ימים ושעורים עשרת אלפים ס׳

לפני יהוה אלהיו ב׳ ויתחזק יותם ויעש כזאת ס׳ לכבוש ב׳ לעבדים את המלכה ב׳ בתר מל׳ ס׳

ג׳ כת תעבות אחז אחז גם כל שרי וכשאר תועבת כת בר מן ב׳ מל׳ ס׳

עמו ויחזק עליהם ויתנו
לו בני עמון בשנה ההיא
מאה ככר כסף ועשרת
אלפים כרים חטים ושעורים
עשרת אלפים זאת השיבו
לו בני עמון ובשנה השנית
והשלשית׃ ויתחזק יותם
כי הכין דרכיו לפני יהוה
אלהיו׃ ויתר דברי יותם
וכל מלחמתיו ודרכיו
הנם כתובים על ספר מלכי
ישראל ויהודה׃ בן
עשרים וחמש שנה היה
במלכו ושש עשרה שנה
מלך בירושלם׃ וישכב
יותם עם אבתיו ויקברו
אתו בעיר דויד וימלך
אחז בנו תחתיו׃

בן עשרים שנה אחז
במלכו ושש עשרה שנה
מלך בירושלם ולא עשה
הישר בעיני יהוה כדויד
אביו׃ וילך בדרכי מלכי
ישראל וגם מסכות עשה
לבעלים׃ והוא הקטיר
בגיא בן הנם ויבער את
בניו באש כתעבות הגוים

אשר הריש יהוה מפני בני
ישראל׃ ויזבח ויקטר בבמות
ועל הגבעות ותחת כל עץ
רענן׃ ויתנהו יהוה אלהיו
ביד מלך ארם ויכו בו
וישבו ממנו שביה גדולה
ויביאו דרמשק וגם ביד
מלך ישראל נתן ויך בו
מכה גדולה׃
ויהרג פקח בן רמליהו
ביהודה מאה ועשרים
אלף ביום אחד הכל בני
חיל בעזבם את יהוה
אלהי אבותם׃ ויהרג זכרי
גבור אפרים את מעשיהו
בן המלך ואת עזריקם
נגיד הבית ואת אלקנה
משנה המלך׃
וישבו בני ישראל
מאחיהם מאתים אלף
נשים בנים ובנות וגם
שלל רב בזזו מהם ויביאו
את השלל לשמרון׃
ושם היה נביא
ליהוה עדד שמו ויצא
לפני הצבא הבא לשמרון
ויאמר להם הנה בחמת
יהוה אלהי אבותיכם על

יהודה נתנם בידכם ותהרגו
בם בזעף עד לשמים
הגיע׃ ועתה בני יהודה
וירושלם אתם אמרים
לכבש לעבדים ולשפחות
לכם הלא רק אתם עמכם
אשמות ליהוה אלהיכם׃
ועתה שמעוני והשיבו
השביה אשר שביתם
מאחיכם כי חרון אף יהוה
עליכם׃ ויקמו
אנשים מראשי בני אפרים
עזריהו בן יהוחנן ברכיהו
בן משלמות ויחזקיהו בן
שלם ועמשא בן חדלי
על הבאים מן הצבא׃
ויאמרו להם לא תביאו
את השביה הנה כי
לאשמת יהוה עלינו אתם
אמרים להסיף על
חטאתנו ועל אשמתנו
כי רבה אשמה לנו וחרון
אף על ישראל׃
ויעזב החלוץ את
השביה ואת הבזה לפני
השרים וכל הקהל׃ ויקמו
האנשים אשר נקבו
בשמות ויחזיקו בשביה

ולא עשה ה׳ ומפסקת ש״ס בן בן עשרים בן עשרים ודא ודאלהים ס׳

משנה ד׳ וכתב לו וכתב שם ושלמתי ראשונה ואת אלקנה ס׳ לאשמת ב׳ אם הכהן חטא ס׳

ויקמו האנשים ב׳ וילכו אשר נקבו בשמות ותרין ויקמו אנשים ס׳

וכל מערמיהם הלבישו מן
השלל וילבשום וינעלום
ויאכלום וישקום ויסכום
וינהלום בחמרים לכל
כושל ויביאום יריחו עיר
התמרים אצל אחיהם
וישובו שמרון

בעת ההיא שלח המלך
אחז על מלכי אשור לעזר
לו ועוד אדומים באו
ויכו ביהודה וישבו שבי
ופלשתים פשטו בערי
השפלה והנגב ליהודה
וילכדו את בית שמש
ואת אילון ואת הגדרות
ואת שוכו ובנותיה ואת
תמנה ובנותיה ואת גמזו ואת בנתיה
וישבו שם כי הכניע יהוה את
יהודה בעבור אחז מלך
ישראל כי הפריע ביהודה
ומעול מעל ביהוה ויבא
עליו תלגת פלנאסר מלך
אשור ויצר לו ולא חזקו
כי חלק אחז את בית יהוה
ואת בית המלך והשרים
ויתן למלך אשור ולא
לעזרה לו ובעת הצר לו

ויוסף למעול ביהוה הוא
המלך אחז ויזבח לאלהי
דרמשק המכים בו ויאמר
כי אלהי מלכי ארם הם
מעזרים אתם להם אזבח
ויעזרוני והם היו לו
להכשילו ולכל ישראל
ויאסף אחז את כלי בית
האלהים ויקצץ את כלי
בית האלהים ויסגר את
דלתות בית יהוה ויעש
לו מזבחות בכל פנה
בירושלם ובכל עיר ועיר
ליהודה עשה במות
לקטר לאלהים אחרים
ויכעס את יהוה אלהי
אבתיו ויתר דבריו וכל
דרכיו הראשנים והאחרנים
הנם כתובים על ספר מלכי
יהודה וישראל וישכב
אחז עם אבתיו ויקברהו
בעיר בירושלם כי לא
הביאהו לקברי מלכי
ישראל וימלך יחזקיהו
בנו תחתיו

יחזקיהו מלך בן עשרים
וחמש שנה ועשרים ותשע
שנה מלך בירושלם ושם
אמו אביה בת זכריהו
ויעש הישר בעיני יהוה
ככל אשר עשה דויד
אביו הוא בשנה הראשונה
למלכו בחדש הראשון
פתח את דלתות בית יהוה
ויחזקם ויבא את הכהנים
ואת הלוים ויאספם לרחוב
המזרח ויאמר להם
שמעוני הלוים עתה
התקדשו וקדשו את
בית יהוה אלהי אבתיכם
והוציאו את הנדה מן
הקדש כי מעלו אבתינו
ועשו הרע בעיני יהוה
אלהינו ויעזבהו ויסבו
פניהם ממשכן יהוה ויתנו
ערף גם סגרו דלתות
האולם ויכבו את הנרות
וקטרת לא הקטירו ועלה
לא העלו בקדש לאלהי
ישראל ויהי קצף יהוה
על יהודה וירושלם ויתנם
לזועה לשמה ולשרקה
כאשר אתם ראים בעיניכם
והנה נפלו אבותינו בחרב
ובנינו ובנותינו ונשינו
בשבי על זאת עתה עם

לבבי לכרות ברית ליהוה
אלהי ישראל וישב ממנו
חרון אפו בני עתה אל
תשלו כי בכם בחר יהוה
לעמד לפניו לשרתו ולהיות
לו משרתים ומקטרים

ויקמו הלוים מחת בן עמשי
ויואל בן עזריהו מן בני
הקהתי ומן בני מררי קיש
בן עבדי ועזריהו בן
יהללאל ומן הגרשני
יואח בן זמה ועדן בן יואח
ומן בני אליצפן שמרי
ויעואל ומן בני אסף
זכריהו ומתניהו
ומן בני הימן יחואל
ושמעי ומן בני
ידותון שמעיה ועזיאל
ויאספו את אחיהם ויתקדשו
ויבאו כמצות המלך בדברי
יהוה לטהר בית יהוה
ויבאו הכהנים לפנימה בית
יהוה לטהר ויוציאו את
כל הטמאה אשר מצאו
בהיכל יהוה לחצר בית
יהוה ויקבלו הלוים להוציא
לנחל קדרון חוצה

ויחלו באחד לחדש הראשון
לקדש וביום שמונה
לחדש באו לאולם יהוה
ויקדשו את בית יהוה
לימים שמונה וביום
ששה עשר לחדש
הראשון כלו
ויבואו פנימה אל
חזקיהו המלך ויאמרו
טהרנו את כל בית יהוה
את מזבח העולה ואת
כל כליו ואת שלחן
המערכת ואת כל כליו
ואת כל הכלים אשר
הזניח המלך אחז במלכותו
במעלו הכנו והקדשנו
והנם לפני מזבח יהוה
וישכם יחזקיהו
המלך ויאסף את שרי
העיר ויעל בית יהוה
ויביאו פרים שבעה
ואילים שבעה וכבשים
שבעה וצפירי עזים
שבעה לחטאת על
הממלכה ועל המקדש
ועל יהודה ויאמר לבני
אהרן הכהנים להעלות
על מזבח יהוה וישחטו

הבקר ויקבלו הכהנים
את הדם ויזרקו המזבחה
וישחטו האילים ויזרקו
הדם המזבחה וישחטו
הכבשים ויזרקו הדם
המזבחה ויגישו את שעירי
החטאת לפני המלך
והקהל ויסמכו ידיהם
עליהם וישחטום הכהנים
ויחטאו את דמם המזבחה
לכפר על כל ישראל
כי לכל ישראל אמר
המלך העולה והחטאת
ויעמד את הלוים בית
יהוה במצלתים בנבלים
ובכנרות במצות דויד וגד
חזה המלך ונתן הנביא כי
ביד יהוה המצוה ביד
נביאיו ויעמדו הלוים
בכלי דויד והכהנים
בחצצרות
ויאמר חזקיהו להעלות
העלה למזבח ובעת
החל העולה החל שיר
יהוה והחצצרות ועל
ידי כלי דויד מלך ישראל
וכל הקהל משתחוים
והשיר משורר והחצצרות

מחצצרים הכל עד לכלות
העלה ובכלות להעלות
כרעו המלך וכל הנמצאים
אתו וישתחוו ויאמר
יחזקיהו המלך והשרים
ללוים להלל ליהוה בדברי
דויד ואסף החזה ויהללו
עד לשמחה ויקדו
וישתחוו
ויען יחזקיהו ויאמר
עתה מלאתם ידכם ליהוה
גשו והביאו זבחים ותודות
לבית יהוה ויביאו הקהל
זבחים ותודות וכל נדיב
לב עלות ויהי מספר העלה
אשר הביאו הקהל בקר
שבעים אילים מאה
כבשים מאתים לעלה
ליהוה כל אלה והקדשים
בקר שש מאות וצאן
שלשת אלפים רק הכהנים
היו למעט ולא יכלו
להפשיט את כל העלות
ויחזקום אחיהם הלוים
עד כלות המלאכה ועד
יתקדשו הכהנים כי הלוים
ישרי לבב להתקדש
מהכהנים וגם עלה לרב
בחלבי השלמים ובנסכים
לעלה ותכון עבודת בית
יהוה וישמח יחזקיהו וכל
העם על ההכין האלהים
לעם כי בפתאם היה הדבר

וישלח יחזקיהו על כל
ישראל ויהודה וגם
אגרות כתב על אפרים
ומנשה לבוא לבית יהוה
בירושלם לעשות פסח
ליהוה אלהי ישראל
ויועץ המלך ושריו וכל
הקהל בירושלם לעשות
הפסח בחדש השני כי לא
יכלו לעשתו בעת ההיא
כי הכהנים לא התקדשו
למדי והעם לא נאספו
לירושלם ויישר הדבר
בעיני המלך ובעיני כל
הקהל ויעמידו דבר
להעביר קול בכל ישראל
מבאר שבע ועד דן לבוא
לעשות פסח ליהוה אלהי
ישראל בירושלם כי לא
לרב עשו ככתוב וילכו
הרצים באגרות מיד המלך
ושריו בכל ישראל ויהודה
וכמצות המלך לאמר בני
ישראל שובו אל יהוה
אלהי אברהם יצחק וישראל
וישב אל הפליטה הנשארת
לכם מכף מלכי אשור ואל
תהיו כאבותיכם וכאחיכם
אשר מעלו ביהוה אלהי
אבותיהם ויתנם לשמה
כאשר אתם ראים עתה
אל תקשו ערפכם כאבותיכם
תנו יד ליהוה ובאו למקדשו
אשר הקדיש לעולם ועבדו
את יהוה אלהיכם וישב
מכם חרון אפו כי בשובכם
על יהוה אחיכם ובניכם
לרחמים לפני שוביהם
ולשוב לארץ הזאת כי
חנון ורחום יהוה אלהיכם
ולא יסיר פנים מכם אם
תשובו אליו

ויהיו הרצים עברים
מעיר לעיר בארץ אפרים
ומנשה ועד זבלון ויהיו
משחקים עליהם ומלעגים
בם אך אנשים מאשר
ומנשה ומזבלון נכנעו ויבאו
לירושלם גם ביהודה היתה
יד האלהים לתת להם

לֵב אֶחָד לַעֲשׂוֹת מִצְוַת הַמֶּלֶךְ
וְהַשָּׂרִים בִּדְבַר יְהוָה: וַיֵּאָסְפוּ
יְרוּשָׁלַ͏ִם עַם רָב לַעֲשׂוֹת אֶת
חַג הַמַּצּוֹת בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי
קָהָל לָרֹב מְאֹד: וַיָּקֻמוּ
וַיָּסִירוּ אֶת הַמִּזְבְּחוֹת אֲשֶׁר
בִּירוּשָׁלָ͏ִם וְאֵת כָּל הַמְקַטְּרוֹת
הֵסִירוּ וַיַּשְׁלִיכוּ לְנַחַל
קִדְרוֹן: וַיִּשְׁחֲטוּ הַפֶּסַח
בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ
הַשֵּׁנִי וְהַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם
נִכְלְמוּ וַיִּתְקַדְּשׁוּ וַיָּבִיאוּ
עֹלוֹת בֵּית יְהוָה: וַיַּעַמְדוּ
עַל עָמְדָם כְּמִשְׁפָּטָם
כְּתוֹרַת מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים
הַכֹּהֲנִים זֹרְקִים אֶת הַדָּם
מִיַּד הַלְוִיִּם: כִּי רַבַּת בַּקָּהָל
אֲשֶׁר לֹא הִתְקַדָּשׁוּ וְהַלְוִיִּם
עַל שְׁחִיטַת הַפְּסָחִים לְכֹל
לֹא טָהוֹר לְהַקְדִּישׁ לַיהוָה:
כִּי מַרְבִּית הָעָם רַבַּת
מֵאֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה יִשָּׂשכָר
וּזְבֻלוּן לֹא הִטֶּהָרוּ כִּי אָכְלוּ
אֶת הַפֶּסַח בְּלֹא כַכָּתוּב כִּי
הִתְפַּלֵּל יְחִזְקִיָּהוּ עֲלֵיהֶם
לֵאמֹר יְהוָה הַטּוֹב יְכַפֵּר
בְּעַד: כָּל לְבָבוֹ הֵכִין לִדְרוֹשׁ
הָאֱלֹהִים יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיו

וְלֹא כְּטָהֳרַת הַקֹּדֶשׁ:
וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶל
יְחִזְקִיָּהוּ וַיִּרְפָּא אֶת הָעָם:
וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
הַנִּמְצְאִים בִּירוּשָׁלַ͏ִם אֶת
חַג הַמַּצּוֹת שִׁבְעַת יָמִים
בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה וּמְהַלְלִים
לַיהוָה יוֹם בְּיוֹם הַלְוִיִּם
וְהַכֹּהֲנִים בִּכְלֵי עֹז לַיהוָה:
וַיְדַבֵּר יְחִזְקִיָּהוּ
עַל לֵב כָּל הַלְוִיִּם הַמַּשְׂכִּילִים
שֵׂכֶל טוֹב לַיהוָה וַיֹּאכְלוּ
אֶת הַמּוֹעֵד שִׁבְעַת הַיָּמִים
מְזַבְּחִים זִבְחֵי שְׁלָמִים
וּמִתְוַדִּים לַיהוָה אֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵיהֶם:
וַיִּוָּעֲצוּ כָּל הַקָּהָל
לַעֲשׂוֹת שִׁבְעַת יָמִים
אֲחֵרִים וַיַּעֲשׂוּ שִׁבְעַת
יָמִים שִׂמְחָה: כִּי חִזְקִיָּהוּ
מֶלֶךְ יְהוּדָה הֵרִים לַקָּהָל
אֶלֶף פָּרִים וְשִׁבְעַת אֲלָפִים
צֹאן וְהַשָּׂרִים הֵרִימוּ
לַקָּהָל פָּרִים אֶלֶף וְצֹאן
עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים וַיִּתְקַדְּשׁוּ
כֹהֲנִים לָרֹב: וַיִּשְׂמְחוּ כָּל
קְהַל יְהוּדָה וְהַכֹּהֲנִים
וְהַלְוִיִּם וְכָל הַקָּהָל הַבָּאִים

מִיִּשְׂרָאֵל וְהַגֵּרִים הַבָּאִים
מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְהַיּוֹשְׁבִים
בִּיהוּדָה: וַתְּהִי שִׂמְחָה
גְדוֹלָה בִּירוּשָׁלָ͏ִם כִּי מִימֵי
שְׁלֹמֹה בֶן דָּוִיד מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל לֹא כָזֹאת
בִּירוּשָׁלָ͏ִם: וַיָּקֻמוּ
הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם וַיְבָרְכוּ
אֶת הָעָם וַיִּשָּׁמַע בְּקוֹלָם
וַתָּבוֹא תְפִלָּתָם לִמְעוֹן
קָדְשׁוֹ לַשָּׁמָיִם:

וּכְכַלּוֹת כָּל זֹאת יָצְאוּ כָּל
יִשְׂרָאֵל הַנִּמְצְאִים לְעָרֵי
יְהוּדָה וַיְשַׁבְּרוּ הַמַּצֵּבוֹת
וַיְגַדְּעוּ הָאֲשֵׁרִים וַיְנַתְּצוּ
אֶת הַבָּמוֹת וְאֶת הַמִּזְבְּחֹת
מִכָּל יְהוּדָה וּבִנְיָמִן וּבְאֶפְרַיִם
וּמְנַשֶּׁה עַד לְכַלֵּה וַיָּשׁוּבוּ
כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ
לַאֲחֻזָּתוֹ לְעָרֵיהֶם:

וַיַּעֲמֵד יְחִזְקִיָּהוּ אֶת מַחְלְקוֹת
הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם עַל
מַחְלְקוֹתָם אִישׁ כְּפִי עֲבֹדָתוֹ
לַכֹּהֲנִים וְלַלְוִיִּם לְעֹלָה
וְלִשְׁלָמִים לְשָׁרֵת וּלְהֹדוֹת
וּלְהַלֵּל בְּשַׁעֲרֵי מַחֲנוֹת

יהוה׃ ומנת המלך
מן רכושו לעלות לעלות
הבקר והערב והעלות
לשבתות ולחדשים ולמעדים
ככתוב בתורת יהוה׃ ויאמר
לעם ליושבי ירושלם לתת
מנת הכהנים והלוים למען
יחזקו בתורת יהוה׃ וכפרץ
הדבר הרבו בני ישראל
ראשית דגן תירוש ויצהר
ודבש וכל תבואת שדה
ומעשר הכל לרב הביאו׃
ובני ישראל ויהודה
היושבים בערי יהודה
גם הם מעשר בקר וצאן
ומעשר קדשים המקדשים
ליהוה אלהיהם הביאו
ויתנו ערמות ערמות׃
בחדש השלשי
החלו הערמות ליסוד
ובחדש השביעי כלו׃
ויבאו יחזקיהו
והשרים ויראו את הערמות
ויברכו את יהוה ואת עמו
ישראל׃
וידרש יחזקיהו על הכהנים
והלוים על הערמות׃
ויאמר אליו עזריהו הכהן

הראש לבית צדוק ויאמר
מהחל התרומה לביא
בית יהוה אכול ושבוע
והותר עד לרוב כי יהוה
ברך את עמו והנותר את
ההמון הזה׃
ויאמר יחזקיהו להכין
לשכות בבית יהוה ויכינו׃
ויביאו את התרומה
והמעשר והקדשים
באמונה ועליהם נגיד
כונניהו הלוי ושמעי
אחיהו משנה׃ ויחיאל
ועזזיהו ונחת ועשהאל
וירימות ויוזבד ואליאל
ויסמכיהו ומחת ובניהו
פקידים מיד כונניהו
ושמעי אחיו במפקד
יחזקיהו המלך ועזריהו
נגיד בית האלהים׃ וקורא
בן ימנה הלוי השוער
למזרחה על נדבות האלהים
לתת תרומת יהוה וקדשי
הקדשים׃ ועל ידו עדן
ומנימן וישוע ושמעיהו
אמריהו ושכניהו בערי
הכהנים באמונה לתת
לאחיהם במחלקות כגדול

כקטן׃ מלבד התיחשם
לזכרים מבן שלוש שנים
ולמעלה לכל הבא לבית
יהוה לדבר יום ביומו
לעבודתם במשמרותם
כמחלקותיהם׃ ואת התיחש
הכהנים לבית אבותיהם
והלוים מבן עשרים שנה
ולמעלה במשמרותיהם
במחלקותיהם׃ ולהתיחש
בכל טפם נשיהם ובניהם
ובנותיהם לכל קהל כי
באמונתם יתקדשו קדש׃
ולבני אהרן הכהנים בשדי
מגרש עריהם בכל עיר
ועיר אנשים אשר נקבו
בשמות לתת מנות לכל
זכר בכהנים ולכל התיחש
בלוים׃ ויעש כזאת יחזקיהו
בכל יהודה ויעש הטוב
והישר והאמת לפני יהוה
אלהיו׃ ובכל מעשה אשר
החל בעבודת בית האלהים
ובתורה ובמצוה לדרש
לאלהיו בכל לבבו עשה
והצליח׃
אחרי הדברים והאמת
האלה בא סנחריב מלך

מלחמתנו ב׳ וחס׳ ונלחם את מלחמתנו ולהלחם ס
תקטירו ב׳ לא תקטירו ממנו אשה ועליו ס

ז׳ פסוק׳ על אל על וישכב שמשון ויתמדד על הילד ועברו גוים רבים שלח על כל הגולה על כן לבי למואב
לשלל שלל ויתן שרי מלחמות ס היכול ב׳ עתה היכל אוכל היכול יכלו אלהי ס קדמיה חס ס

אשור ויבא ביהודה ויחן על
הערים הבצרות ויאמר
לבקעם אליו וירא יחזקיהו
כי בא סנחריב ופניו למלחמה
על ירושלם ויועץ עם שריו
וגבריו לסתום את מימי
העינות אשר מחוץ לעיר
ויעזרוהו ויקבצו עם רב
ויסתמו את כל המעינות
ואת הנחל השוטף בתוך
הארץ לאמר למה יבואו
מלכי אשור ומצאו מים
רבים ויתחזק ויבן את כל
החומה הפרוצה ויעל על
המגדלות ולחוצה החומה
אחרת ויחזק את המלוא
עיר דויד ויעש שלח לרב
ומגנים ויתן שרי מלחמות
על העם ויקבצם אליו
אל רחוב שער העיר וידבר
על לבבם לאמר חזקו
ואמצו אל תיראו ואל תחתו
מפני מלך אשור ומלפני
כל ההמון אשר עמו כי
עמנו רב מעמו עמו זרוע
בשר ועמנו יהוה אלהינו
לעזרנו ולהלחם מלחמתנו
ויסמכו העם על דברי

יחזקיהו מלך יהודה
אחר זה שלח סנחריב מלך
אשור עבדיו ירושלמה
והוא על לכיש וכל
ממשלתו עמו על יחזקיהו
מלך יהודה ועל כל יהודה
אשר בירושלם לאמר
כה אמר סנחריב מלך
אשור על מה אתם בטחים
וישבים במצור בירושלם
הלא יחזקיהו מסית אתכם
לתת אתכם למות ברעב
ובצמא לאמר יהוה
אלהינו יצילנו מכף מלך
אשור הלא הוא יחזקיהו
הסיר את במתיו ואת
מזבחתיו ויאמר ליהודה
ולירושלם לאמר לפני
מזבח אחד תשתחוו ועליו
תקטירו הלא תדעו מה
עשיתי אני ואבותי לכל
עמי הארצות היכול
יכלו אלהי גויי הארצות
להציל את ארצם מידי
מי בכל אלהי הגוים האלה
אשר החרימו אבותי
אשר יכול להציל את

עמו מידי כי יוכל אלהיכם
להציל אתכם מידי ועתה
אל ישיא אתכם חזקיהו
ואל יסית אתכם כזאת
ואל תאמינו לו כי לא
יוכל כל אלוה כל גוי
וממלכה להציל עמו
מידי ומיד אבותי אף כי
אלהיכם לא יצילו אתכם
מידי ועוד דברו עבדיו
על יהוה האלהים ועל
יחזקיהו עבדו וספרים
כתב לחרף ליהוה אלהי
ישראל ולאמר עליו לאמר
כאלהי גויי הארצות אשר
לא הצילו עמם מידי כן
לא יציל אלהי יחזקיהו
עמו מידי ויקראו בקול
גדול יהודית על עם
ירושלם אשר על החומה
ליראם ולבהלם למען
ילכדו את העיר וידברו אל
אלהי ירושלם כעל אלהי
עמי הארץ מעשה ידי
האדם ויתפלל
יחזקיהו המלך וישעיהו
בן אמוץ הנביא על זאת
ויזעקו השמים וישלח

פסוק׳ כל על המלך הוא ... ויאמר ... וינתן ... פנות ... יהודה ... וישבנו תחוני
ועתה ... ויבא ... כל ... ולחביא ס

ולאמר ג׳ ולאמר ליהו שלום ולאמר ... עמו
אתה ולאמר עליו לאמר ס

מלאך ויכחד כל גבור
חיל ונגיד ושר במחנה מלך
אשור וישב בבשת פנים
לארצו ויבא בית אלהיו
ומיציאו מעיו שם הפילהו
בחרב: ויושע יהוה את
יחזקיהו ואת ישבי ירושלם
מיד סנחריב מלך אשור
ומיד כל וינהלם מסביב:
ורבים מביאים מנחה ליהוה
לירושלם ומגדנות ליחזקיהו
מלך יהודה וינשא לעיני
כל הגוים מאחרי כן:

בימים ההם חלה יחזקיהו
עד למות ויתפלל אל יהוה
ויאמר לו ומופת נתן לו:
ולא כגמל עליו השיב כי
יחזקיהו גבה לבו ויהי
עליו קצף ועל יהודה
וירושלם: ויכנע יחזקיהו
בגבה לבו הוא ויושבי
ירושלם ולא בא עליהם
קצף יהוה בימי יחזקיהו:
ויהי ליחזקיהו עשר וכבוד
הרבה מאד ואצרות עשה
לו לכסף ולזהב ולאבן
יקרה ולבשמים ולמגנים

ולכל כלי חמדה: ומסכנות
לתבואת דגן ותירוש
ויצהר וארות לכל בהמה
ובהמה ועדרים לאורות:
וערים עשה לו ומקנה
צאן ובקר לרב כי נתן לו
אלהים רכוש רב מאד:
והוא יחזקיהו סתם את
מוצא מימי גיחון העליון
ויישרם למטה מערבה
לעיר דויד ויצלח יחזקיהו
בכל מעשהו: וכן במליצי
שרי בבל המשלחים עליו
לדרש המופת אשר היה
בארץ עזבו האלהים
לנסותו לדעת כל בלבבו:
ויתר דברי יחזקיהו וחסדיו
הנם כתובים בחזון ישעיהו
בן אמוץ הנביא על ספר
מלכי יהודה וישראל:
וישכב יחזקיהו עם אבתיו
ויקברהו במעלה קברי
בני דויד וכבוד עשו לו
במותו כל יהודה וישבי
ירושלם וימלך מנשה בנו
תחתיו:
בן שתים עשרה שנה מנשה
במלכו וחמשים וחמש שנה

מלך בירושלם: ויעש הרע
בעיני יהוה כתועבות הגוים
אשר הוריש יהוה מפני
בני ישראל: וישב ויבן את
הבמות אשר נתץ יחזקיהו
אביו ויקם מזבחות לבעלים
ויעש אשרות וישתחו לכל
צבא השמים ויעבד אתם:
ובנה מזבחות בבית יהוה
אשר אמר יהוה בירושלם
יהיה שמי לעולם: ויבן
מזבחות לכל צבא השמים
בשתי חצרות בית יהוה:
והוא העביר את בניו באש
בגי בן הנם ועונן ונחש
וכשף ועשה אוב וידעוני
הרבה לעשות הרע בעיני
יהוה להכעיסו: וישם את
פסל הסמל אשר עשה
בבית האלהים אשר אמר
אלהים אל דויד ואל
שלמה בנו בבית הזה
ובירושלם אשר בחרתי
מכל שבטי ישראל אשים
את שמי לעילום: ולא
אוסיף להסיר את רגל
ישראל מעל האדמה
אשר העמדתי לאבתיכם

רַק אִם יִשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת אֵת כָּל אֲשֶׁר צִוִּיתִים לְכָל הַתּוֹרָה וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים בְּיַד מֹשֶׁה׃ וַיֶּתַע מְנַשֶּׁה אֶת יְהוּדָה וְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִָם לַעֲשׂוֹת רָע מִן הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִשְׁמִיד יְהוָה מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מְנַשֶּׁה וְאֶל עַמּוֹ וְלֹא הִקְשִׁיבוּ׃ וַיָּבֵא יְהוָה עֲלֵיהֶם אֶת שָׂרֵי הַצָּבָא אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ אַשּׁוּר וַיִּלְכְּדוּ אֶת מְנַשֶּׁה בַּחֹחִים וַיַּאַסְרֻהוּ בַּנְחֻשְׁתַּיִם וַיּוֹלִיכֻהוּ בָּבֶלָה׃ וּכְהָצֵר לוֹ חִלָּה אֶת פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהָיו וַיִּכָּנַע מְאֹד מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי אֲבֹתָיו׃ וַיִּתְפַּלֵּל אֵלָיו וַיֵּעָתֶר לוֹ וַיִּשְׁמַע תְּחִנָּתוֹ וַיְשִׁיבֵהוּ יְרוּשָׁלִַם לְמַלְכוּתוֹ וַיֵּדַע מְנַשֶּׁה כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים׃ וְאַחֲרֵי כֵן בָּנָה חוֹמָה חִיצוֹנָה לְעִיר דָּוִיד מַעְרָבָה לְגִיחוֹן בַּנַּחַל וְלָבוֹא בְשַׁעַר הַדָּגִים וְסָבַב לָעֹפֶל וַיַּגְבִּיהֶהָ מְאֹד וַיָּשֶׂם שָׂרֵי חַיִל בְּכָל הֶעָרִים הַבְּצֻרוֹת בִּיהוּדָה׃ וַיָּסַר אֶת

אֱלֹהֵי הַנֵּכָר וְאֶת הַסֶּמֶל מִבֵּית יְהוָה וְכָל הַמִּזְבְּחוֹת אֲשֶׁר בָּנָה בְּהַר בֵּית יְהוָה וּבִירוּשָׁלִָם וַיַּשְׁלֵךְ חוּצָה לָעִיר׃ וַיִּכֶן אֶת מִזְבַּח יְהוָה וַיִּזְבַּח עָלָיו זִבְחֵי שְׁלָמִים וְתוֹדָה וַיֹּאמֶר לִיהוּדָה לַעֲבוֹד אֶת יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ אֲבָל עוֹד הָעָם זֹבְחִים בַּבָּמוֹת רַק לַיהוָה אֱלֹהֵיהֶם׃ וְיֶתֶר דִּבְרֵי מְנַשֶּׁה וּתְפִלָּתוֹ אֶל אֱלֹהָיו וְדִבְרֵי הַחֹזִים הַמְדַבְּרִים אֵלָיו בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנָּם עַל דִּבְרֵי מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ וּתְפִלָּתוֹ וְהֵעָתֶר לוֹ וְכָל חַטָּאתוֹ וּמַעְלוֹ וְהַמְּקֹמוֹת אֲשֶׁר בָּנָה בָהֶם בָּמוֹת וְהֶעֱמִיד הָאֲשֵׁרִים וְהַפְּסִלִים לִפְנֵי הִכָּנְעוֹ הִנָּם כְּתוּבִים עַל דִּבְרֵי חוֹזָי׃ וַיִּשְׁכַּב מְנַשֶּׁה עִם אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרֻהוּ בֵּיתוֹ וַיִּמְלֹךְ אָמוֹן בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃

בֶּן עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה אָמוֹן בְּמָלְכוֹ וּשְׁתַּיִם שָׁנִים מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם׃ וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר

עָשָׂה מְנַשֶּׁה אָבִיו וּלְכָל הַפְּסִילִים אֲשֶׁר עָשָׂה מְנַשֶּׁה אָבִיו זִבַּח אָמוֹן וַיַּעַבְדֵם׃ וְלֹא נִכְנַע מִלִּפְנֵי יְהוָה כְּהִכָּנַע מְנַשֶּׁה אָבִיו כִּי הוּא אָמוֹן הִרְבָּה אַשְׁמָה׃ וַיִּקְשְׁרוּ עָלָיו עֲבָדָיו וַיְמִיתֻהוּ בְּבֵיתוֹ׃ וַיַּכּוּ עַם הָאָרֶץ אֵת כָּל הַקֹּשְׁרִים עַל הַמֶּלֶךְ אָמוֹן וַיַּמְלִיכוּ עַם הָאָרֶץ אֶת יֹאשִׁיָּהוּ בְנוֹ תַּחְתָּיו׃

בֶּן שְׁמוֹנֶה שָׁנִים יֹאשִׁיָּהוּ בְמָלְכוֹ וּשְׁלֹשִׁים וְאַחַת שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלִָם׃ וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה וַיֵּלֶךְ בְּדַרְכֵי דָּוִיד אָבִיו וְלֹא סָר יָמִין וּשְׂמֹאול׃ וּבִשְׁמוֹנֶה שָׁנִים לְמָלְכוֹ וְהוּא עוֹדֶנּוּ נַעַר הֵחֵל לִדְרוֹשׁ לֵאלֹהֵי דָּוִיד אָבִיו וּבִשְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה הֵחֵל לְטַהֵר אֶת יְהוּדָה וִירוּשָׁלִַם מִן הַבָּמוֹת וְהָאֲשֵׁרִים וְהַפְּסִלִים וְהַמַּסֵּכוֹת׃ וַיְנַתְּצוּ לְפָנָיו אֵת מִזְבְּחוֹת הַבְּעָלִים וְהַחַמָּנִים אֲשֶׁר לְמַעְלָה מֵעֲלֵיהֶם גִּדֵּעַ וְהָאֲשֵׁרִים

כל נביאיה עבדיהו בר מן חד חזון עבדיה ס וכל דברי הימים דכותה עבדיה בר מן ב̇ עבדיהו לזבולן
ישמעיהו בן עבדיהו ועליהם מפקדים יחת ועבדיהו ס

השוערים ב̇ מל ויעמד השוערים על שערי
ומהלוים סופרים ושטרים ושוערים ס

והפסלים והמסכות שבר
והדק ויזרק על פני הקברים
הזבחים להם ועצמות כהנים
שרף על מזבחותים ויטהר
את יהודה ואת ירושלם
ובערי מנשה ואפרים
ושמעון ועד נפתלי
בחר בתיהם סביב ויתץ
את המזבחות ואת האשרים
והפסלים כתת להדק וכל
החמנים גדע בכל ארץ
ישראל וישב לירושלם

ובשנת שמונה עשרה
למלכו לטהר הארץ
והבית שלח את שפן בן
אצליהו ואת מעשיהו
שר העיר ואת יואח בן
יואחז המזכיר לחזק את
בית יהוה אלהיו ויבאו
אל חלקיהו הכהן הגדול
ויתנו את הכסף המובא
בית אלהים אשר אספו
הלוים שמרי הסף מיד
מנשה ואפרים ומכל
שארית ישראל ומכל
יהודה ובנימן וישבו
ירושלם ויתנו על יד

עשה המלאכה המפקדים
בבית יהוה ויתנו אתו
עושי המלאכה אשר
עשים בבית יהוה לבדוק
ולחזק הבית ויתנו לחרשים
ולבנים לקנות אבני
מחצב ועצים למחברות
ולקרות את הבתים אשר
השחיתו מלכי יהודה
והאנשים עשים
באמונה במלאכה
ועליהם מפקדים יחת
ועבדיהו הלוים מן בני
מררי וזכריה ומשלם מן
בני הקהתים לנצח והלוים
כל מבין בכלי שיר ועל
הסבלים ומנצחים לכל
עשה מלאכה לעבודה
ועבודה ומהלוים סופרים
ושטרים ושוערים
ובהוציאם את הכסף
המובא בית יהוה מצא
חלקיהו הכהן את ספר
תורת יהוה ביד משה ויגד
חלקיהו ויאמר אל שפן
הסופר ספר התורה
מצאתי בבית יהוה ויתן
חלקיהו את הספר אל

שפן ויבא שפן את הספר
אל המלך וישב עוד את
המלך דבר לאמר כל
אשר נתן ביד עבדיך הם
עשים ויתיכו את הכסף
הנמצא בבית יהוה ויתנוהו
על יד המפקדים ועל יד
עושי המלאכה ויגד
שפן הסופר למלך לאמר
ספר נתן לי חלקיהו
הכהן ויקרא בו שפן
לפני המלך ויהי כשמע
המלך את דברי התורה
ויקרע את בגדיו ויצו
המלך את חלקיהו ואת
אחיקם בן שפן ואת
עבדון בן מיכה ואת שפן
הסופר ואת עשיה עבד
המלך לאמר לכו דרשו
את יהוה בעדי ובעד
הנשאר בישראל וביהודה
על דברי הספר אשר
נמצא כי גדולה חמת יהוה
אשר נתכה בנו על אשר
לא שמרו אבותינו את
דבר יהוה לעשות ככל
הכתוב על הספר הזה וילך
חלקיהו ואשר המלך אל

מלפני אלהים ב׳ ישרך לבבך דוד חימום אשר
איננו ירא מלפני אלהים ׃

ברית אלהים ב׳ ויעשו יושבי ירושלם כברית
אלהים לא שמרו ברית אלהים ׃ ושארא ברית
יהוה ׃

לעבוד ב׳ מל׳ ויאמר ליהודה לעבוד את כל
הנמצא בישראל ׃

חלדה הנביאה אשת שלם בן
תוקהת בן חסרה שומר הבגדים
והיא יושבת בירושלם במשנה
וידברו אליה כזאת׃ ותאמר
להם כה אמר יהוה אלהי
ישראל אמרו לאיש אשר
שלח אתכם אלי׃
כה אמר יהוה הנני
מביא רעה על המקום הזה
ועל יושביו את כל האלות
הכתובות על הספר אשר
קראו לפני מלך יהודה׃
תחת אשר עזבוני ויקטירו
לאלהים אחרים למען
הכעיסני בכל מעשי ידיהם
ותתך חמתי במקום הזה
ולא תכבה׃ ואל מלך יהודה
השלח אתכם לדרוש ביהוה
כה תאמרו אליו
כה אמר יהוה אלהי
ישראל הדברים אשר
שמעת׃ יען רך לבבך ותכנע
מלפני אלהים בשמעך את
דבריו על המקום הזה ועל
ישביו ותכנע לפני ותקרע
את בגדיך ותבך לפני וגם
אני שמעתי נאם יהוה׃ הנני
אספך אל אבתיך ונאספת

אל קברתיך בשלום ולא
תראינה עיניך בכל הרעה
אשר אני מביא על המקום
הזה ועל ישביו וישיבו
את המלך דבר׃
וישלח המלך ויאסף
את כל זקני יהודה וירושלם׃
ויעל המלך בית יהוה וכל
איש יהודה וישבי ירושלם
והכהנים והלוים וכל העם
מגדול ועד קטן ויקרא
באזניהם את כל דברי
ספר הברית הנמצא בית
יהוה׃ ויעמד המלך על
עמדו ויכרת את הברית
לפני יהוה ללכת אחרי
יהוה ולשמור את מצותיו
ועדותיו וחקיו בכל לבבו
ובכל נפשו לעשות את
דברי הברית הכתובים על
הספר הזה׃ ויעמד את כל
הנמצא בירושלם ובנימן
ויעשו ישבי ירושלם
כברית אלהים אלהי
אבותיהם׃ ויסר יאשיהו
את כל התועבות מכל הארצות
אשר לבני ישראל ויעבד
את כל הנמצא בישראל

לעבוד את יהוה אלהיהם
כל ימיו לא סרו מאחרי
יהוה אלהי אבותיהם׃
ויעש יאשיהו בירושלם
פסח ליהוה וישחטו הפסח
בארבעה עשר לחדש
הראשון׃ ויעמד הכהנים
על משמרותם ויחזקם
לעבודת בית יהוה׃
ויאמר ללוים המבונים
לכל ישראל הקדושים
ליהוה תנו את ארון הקדש
בבית אשר בנה שלמה
בן דויד מלך ישראל אין
לכם משא בכתף עתה
עבדו את יהוה אלהיכם
ואת עמו ישראל׃ והכונו
לבית אבותיכם כמחלקותיכם
בכתב דויד מלך ישראל
ובמכתב שלמה בנו׃ ועמדו
בקדש לפלגות בית האבות
לאחיכם בני העם וחלקת
בית אב ללוים׃ ושחטו הפסח
והתקדשו והכינו לאחיכם
לעשות כדבר יהוה ביד
משה׃
וירם יאשיהו לבני העם צאן
כבשים ובני עזים הכל

לכהנים נתנו לפסחים אלפים ושש מאות ובקר שלש מאות: וכנניהו ושמעיהו ונתנאל אחיו וחשביהו ויעיאל ויוזבד שרי הלוים הרימו ללוים לפסחים חמשת אלפים ובקר חמש מאות: ותכון העבודה ויעמדו הכהנים על עמדם והלוים על מחלקותם כמצות המלך: וישחטו הפסח ויזרקו הכהנים מידם והלוים מפשיטים: ויסירו העלה לתתם למפלגות לבית אבות לבני העם להקריב ליהוה ככתוב בספר משה וכן לבקר: ויבשלו הפסח באש כמשפט והקדשים בשלו בסירות ובדודים ובצלחות ויריצו לכל בני העם: ואחר הכינו להם ולכהנים כי

הכהנים בני אהרן בהעלות העולה והחלבים עד לילה והלוים הכינו להם ולכהנים בני אהרן: והמשררים בני אסף על מעמדם כמצות דויד ואסף והימן וידתון חוזה המלך והשערים לשער ושער אין להם לסור מעל עבדתם כי אחיהם הלוים הכינו להם: ותכון כל עבודת יהוה ביום ההוא לעשות הפסח והעלות עלות על מזבח יהוה כמצות המלך יאשיהו: ויעשו בני ישראל הנמצאים את הפסח בעת ההיא ואת חג המצות שבעת ימים: ולא נעשה פסח כמהו בישראל מימי שמואל הנביא וכל מלכי ישראל לא עשו כפסח אשר עשה יאשיהו והכהנים והלוים וכל יהודה וישראל הנמצא ויושבי ירושלם:

בשמונה עשרה שנה למלכות יאשיהו נעשה הפסח הזה: אחרי כל זאת אשר הכין יאשיהו

את הבית עלה נכו מלך מצרים להלחם בכרכמיש על פרת ויצא לקראתו יאשיהו: וישלח אליו מלאכים לאמר מה לי ולך מלך יהודה לא עליך אתה היום כי אל בית מלחמתי ואלהים אמר לבהלני חדל לך מאלהים אשר עמי ואל ישחיתך: ולא הסב יאשיהו פניו ממנו כי להלחם בו התחפש ולא שמע אל דברי נכו מפי אלהים ויבא להלחם בבקעת מגדו: ויורו הירים למלך יאשיהו ויאמר המלך לעבדיו העבירוני כי החליתי מאד: ויעבירהו עבדיו מן המרכבה וירכיבהו על רכב המשנה אשר לו ויוליכהו ירושלם וימת ויקבר בקברות אבתיו וכל יהודה וירושלם מתאבלים על יאשיהו: ויקונן ירמיהו על יאשיהו ויאמרו כל השרים והשרות בקינותיהם על יאשיהו עד היום ויתנום לחק על

והנם כתובים על הקינות׃
ויתר דברי יאשיהו וחסדיו
ככתוב בתורת יהוה ודבריו
הראשנים והאחרנים הנם
כתובים על ספר מלכי
ישראל ויהודה׃
ויקחו עם הארץ את יהואחז
בן יאשיהו וימליכהו תחת
אביו בירושלם׃ בן שלוש
ועשרים שנה יואחז
במלכו ושלשה חדשים
מלך בירושלם׃ ויסירהו
מלך מצרים בירושלם
ויענש את הארץ מאה
ככר כסף וככר זהב׃ וימלך
מלך מצרים את אליקים
אחיו על יהודה וירושלם
ויסב את שמו יהויקים
ואת יואחז אחיו לקח נכו
ויביאהו מצרימה׃

בן עשרים וחמש שנה
יהויקים במלכו ואחת
עשרה שנה מלך בירושלם
ויעש הרע בעיני יהוה
אלהיו׃ עליו עלה נבוכדנאצר
מלך בבל ויאסרהו בנחשתים
להליכו בבלה׃ ומכלי בית
יהוה הביא נבוכדנאצר
לבבל ויתנם בהיכלו בבבל׃
ויתר דברי יהויקים
ותעבתיו אשר עשה
והנמצא עליו הנם כתובים
על ספר מלכי ישראל
ויהודה וימלך יהויכין בנו
תחתיו׃
בן שמונה שנים יהויכין
במלכו ושלשה חדשים
ועשרת ימים מלך
בירושלם ויעש הרע
בעיני יהוה׃ ולתשובת
השנה שלח המלך
נבוכדנאצר ויבאהו בבלה
עם כלי חמדת בית יהוה
וימלך את צדקיהו אחיו
על יהודה וירושלם׃

בן עשרים ואחת שנה
צדקיהו במלכו ואחת
עשרה שנה מלך בירושלם׃
ויעש הרע בעיני יהוה
אלהיו לא נכנע מלפני
ירמיהו הנביא מפי יהוה׃
וגם במלך נבוכדנאצר
מרד אשר השביעו באלהים
ויקש את ערפו ויאמץ
את לבבו משוב אל יהוה
אלהי ישראל׃ גם כל
שרי הכהנים והעם הרבו
למעול מעל ככל תעבות
הגוים ויטמאו את בית
יהוה אשר הקדיש
בירושלם׃
וישלח יהוה אלהי
אבותיהם עליהם ביד
מלאכיו השכם ושלוח
כי חמל על עמו ועל מעונו׃
ויהיו מלעבים במלאכי
האלהים ובוזים דבריו
ומתעתעים בנביאיו עד
עלות חמת יהוה בעמו עד
לאין מרפא׃ ויעל עליהם
את מלך כשדיים ויהרג
בחוריהם בחרב בבית
מקדשם ולא חמל על
בחור ובתולה זקן וישש
הכל נתן בידו׃ וכל
כלי בית האלהים הגדלים
והקטנים ואצרות בית יהוה
ואצרות המלך ושריו הכל
הביא בבל׃ וישרפו את
בית האלהים וינתצו את
חומת ירושלם וכל ארמנותיה
שרפו באש וכל כלי מחמדיה

למלאות דבר יהוה ושלאחריו בפי ירמיהו ס ראשה דעזרא מפי ירמיה ושארא מפי ירמיהו ס רצתה ב בחיי רצתה נפשי עד רצתה הארץ ס כמץ ב דגש וגבעות כמץ חטים לא כן ס

כיון סוף הפסוק שלשלשת הספרים אשר ידים ואשר ישפיל אם יהיה בראש התיבה ידים למעלה כמות לא ישב ואם יהיה הטעם באות השני מן התיבה וקודם לו שבא למעלה יהיה כמות ודמו סלה ס והשאר למטה ס

להשחית: ויגל השארית מן החרב אל בבל ויהיו
לו ולבניו לעבדים עד מלך מלכות פרס: למלאות
דבר יהוה בפי ירמיהו עד רצתה הארץ את
שבתותיה כל ימי השמה שבתה למלאות שבעים
שנה: ובשנת אחת לכורש מלך
פרס לכלות דבר יהוה בפי ירמיהו העיר יהוה
את רוח כורש מלך פרס ויעבר קול בכל
מלכותו וגם במכתב לאמר: כה אמר
כורש מלך פרס כל ממלכות הארץ נתן לי
יהוה אלהי השמים והוא פקד עלי לבנות לו
בית בירושלם אשר ביהודה מי בכם מכל עמו
יהוה אלהיו עמו ויעל: סכום הפסוק אלף ושבע
מאות ושישים וחמשה ס

אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים
ובדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב
כי אם בתורת יהוה חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה
והיה כעץ שתול על פלגי מים אשר פריו
יתן בעתו ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח
לא כן הרשעים כי אם כמץ אשר תדפנו רוח
על כן לא יקמו רשעים במשפט וחטאים בעדת צדיקים
כי יודע יהוה דרך צדיקים ודרך רשעים תאבד

למה רגשו גוים ולאמים יהגו ריק
יתיצבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד
על יהוה ועל משיחו ננתקה את מוסרותימו
ונשליכה ממנו עבתימו יושב בשמים ישחק
אדני ילעג למו אז ידבר אלימו באפו

ובחרונו יבהלמו ואני נסכתי מלכי
על ציון הר קדשי אספרה אל חק יהוה
אמר אלי בני אתה אני היום ילדתיך
שאל ממני ואתנה גוים נחלתך ואחזתך אפסי ארץ
תרעם בשבט ברזל ככלי יוצר תנפצם
ועתה מלכים השכילו הוסרו שפטי ארץ
עבדו את יהוה ביראה וגילו ברעדה
נשקו בר פן יאנף ותאבדו דרך
כי יבער כמעט אפו אשרי כל חוסי בו

מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו
יהוה מה רבו צרי רבים קמים עלי
רבים אמרים לנפשי אין ישועתה לו באלהים סלה
ואתה יהוה מגן בעדי כבודי ומרים ראשי
קולי אל יהוה אקרא ויענני מהר קדשו סלה
אני שכבתי ואישנה הקיצותי כי יהוה יסמכני
לא אירא מרבבות עם אשר סביב שתו עלי
קומה יהוה הושיעני אלהי כי הכית
את כל איבי לחי שני רשעים שברת
ליהוה הישועה על עמך ברכתך סלה

למנצח בנגינות מזמור לדוד
בקראי ענני אלהי צדקי בצר הרחבת לי
חנני ושמע תפלתי בני איש
עד מה כבודי לכלמה תאהבון ריק תבקשו כזב סלה
ודעו כי הפלה יהוה חסיד לו
יהוה ישמע בקראי אליו רגזו ואל תחטאו
אמרו בלבבכם על משכבכם ודמו סלה

ובדרך ה והאיש אשר הזג טהור ויעשהדע שנים בו אשרי האיש ס וחד אל תצאו חשדה ובדרך ס ובתורתו ג ב מל וחד חס מני אשר קערתם אשרי האיש לא שמרו ברית אלהים ס

הישועה ג אשר עשה הישועה הגדולה ושאבתם מים ליהוה הישועה ס זומה ב בטע וסומהו הושיעני באפך ס

לבדד ג̇ הן עם לבדד ישכן שכני לבדד יער כי אתה יהוה לבדד
ואצפה ב̇ לראות מה ידבר בי בקר אערך לך

ילטוש ב̇ מל בלשנ וירדו כל ישראל הפלשתים ללטוש אם לא ישוב
במות ב̇ דגש כי אין במות זכרך שריו במות יקברו

זבחו זבחי צדק ובטחו אל יהוה
רבים אמרים מי יראנו טוב נסה עלינו
אור פניך יהוה נתתה שמחה בלבי
מעת דגנם ותירושם רבו בשלום יחדו
אשכבה ואישן כי אתה יהוה לבדד לבטח תושיבני

למנצח אל הנחילות מזמור לדוד
אמרי האזינה יהוה בינה הגיגי
הקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי כי אליך אתפלל
יהוה בקר תשמע קולי בקר אערך לך ואצפה
כי לא אל חפץ רשע אתה לא יגרך רע
לא יתיצבו הוללים לנגד עיניך שנאת כל פעלי און
תאבד דברי כזב איש דמים ומרמה יתעב יהוה
ואני ברב חסדך אבוא ביתך
אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך יהוה נחני בצדקתך
למען שוררי הושר לפני דרכך כי אין בפיהו
נכונה קרבם הוות קבר פתוח גרנם לשונם יחליקון
האשימם אלהים יפלו ממעצותיהם
ברב פשעיהם הדיחמו כי מרו בך
וישמחו כל חוסי בך לעולם ירננו ותסך עלימו
ויעלצו בך אהבי שמך כי אתה
תברך צדיק יהוה כצנה רצון תעטרנו

למנצח בנגינות על השמינית מזמור לדוד
יהוה אל באפך תוכיחני ואל בחמתך תיסרני
חנני יהוה כי אמלל אני רפאני יהוה כי נבהלו עצמי
ונפשי נבהלה מאד ואתה יהוה עד מתי
שובה יהוה חלצה נפשי הושיעני למען חסדך

כי אין במות זכרך בשאול מי יודה לך
יגעתי באנחתי אשחה בכל לילה מטתי
בדמעתי ערשי אמסה עששה מכעס עיני
עתקה בכל צוררי סורו ממני כל פעלי און
כי שמע יהוה קול בכיי שמע יהוה תחנתי
יהוה תפלתי יקח
יבשו ויבהלו מאד כל איבי ישבו יבשו רגע

שגיון לדוד אשר שר ליהוה על דברי כוש בן ימיני
יהוה אלהי בך חסיתי הושיעני מכל רדפי והצילני
פן יטרף כאריה נפשי פרק ואין מציל
יהוה אלהי אם עשיתי זאת אם יש עול בכפי
אם גמלתי שולמי רע ואחלצה צוררי ריקם
ירדף אויב נפשי וישג וירמס לארץ חיי
וכבודי לעפר ישכן סלה קומה יהוה
באפך הנשא בעברות צוררי ועורה אלי
משפט צוית ועדת לאמים תסובבך
ועליה למרום שובה יהוה ידין עמים
שפטני יהוה כצדקי וכתמי עלי
יגמר נא רע רשעים ותכונן צדיק ובחן לבות
וכליות אלהים צדיק
מגני על אלהים מושיע ישרי לב
אלהים שופט צדיק ואל זעם בכל יום
אם לא ישוב חרבו ילטוש קשתו דרך ויכוננה
ולו הכין כלי מות חציו לדלקים יפעל
הנה יחבל און והרה עמל וילד שקר
בור כרה ויחפרהו ויפל בשחת יפעל
ישוב עמלו בראשו ועל קדקדו חמסו ירד
אודה יהוה כצדקו ואזמרה שם יהוה עליון

ונפשי ל̇ נבהלה מאד ונפשי תגיל ביהוה ונפשי אשר פדית ונפשי ידעת
ונפשי ונפשי אשובב בכפי ויגעתי ל̇ בטע בסי̇פ ביב בצדק בחמי כמעט

על דברי ג̇ ויחר לאבנר לבי דוד בבו לשמע מהבלים חועיל שלח וחבה חגי
הבצרות שגיון ס וכל דברי חימי דבות בר מן חד ולא שמע אל דברי נכו ס

יהוה אדנינו ג מה אדיר שמך וחבירו ולמנצח ולעשור את כל מינות
ויאבדו ב יחיו באין ויאבדו בשוב אויבי אחור

שופט ו מל גבור ואיש מלחמה והכרתי שופט שופט את הארץ דדב
היושב ישבת לכסא אלהים שופט צדק מלך שופט בארץ

למנצח על הגתית מזמור לדוד
יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ
אשר תנה הודך על השמים מפי עוללים
וינקים יסדת עז למען צורריך להשבית
אויב ומתנקם כי אראה שמיך מעשי אצבעתיך
ירח וכוכבים אשר כוננתה מה אנוש כי תזכרנו
ובן אדם כי תפקדנו ותחסרהו מעט מאלהים
וכבוד והדר תעטרהו תמשילהו במעשי ידיך
כל שתה תחת רגליו צנה ואלפים כלם וגם
בהמות שדי צפור שמים ודגי הים
עבר ארחות ימים יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ

למנצח עלמות לבן מזמור לדוד
אודה יהוה בכל לבי אספרה כל נפלאותיך
אשמחה ואעלצה בך אזמרה שמך עליון
בשוב אויבי אחור יכשלו ויאבדו מפניך
כי עשית משפטי ודיני ישבת לכסא שופט צדק
גערת גוים אבדת רשע שמם מחית לעולם ועד
האויב תמו חרבות לנצח וערים נתשת
אבד זכרם המה ויהוה לעולם ישב
כונן למשפט כסאו והוא ישפט תבל בצדק
ידין לאמים במישרים ויהי יהוה משגב לדך
משגב לעתות בצרה ויבטחו בך יודעי שמך
כי לא עזבת דרשיך יהוה זמרו ליהוה ישב ציון
הגידו בעמים עלילותיו כי דרש דמים
אותם זכר לא שכח צעקת ענוים
חננני יהוה ראה עניי משנאי מרוממי משערי מות

למען אספרה כל תהלתיך בשערי בת ציון
אגילה בישועתך טבעו גוים בשחת עשו
ברשת זו טמנו נלכדה רגלם נודע יהוה
משפט עשה בפעל כפיו נוקש רשע הגיון סלה
ישובו רשעים לשאולה כל גוים
שכחי אלהים כי לא לנצח ישכח אביון
תקות ענוים תאבד לעד קומה יהוה
אל יעז אנוש ישפטו גוים על פניך
שיתה יהוה מורה להם ידעו גוים אנוש המה סלה

למה יהוה תעמד ברחוק תעלים לעתות בצרה
בגאות רשע ידלק עני יתפשו במזמות
זו חשבו כי הלל רשע על תאות נפשו
ובצע ברך נאץ יהוה רשע כגבה אפו
בל ידרש אין אלהים כל מזמותיו
יחילו דרכו בכל עת מרום משפטיך מנגדו
כל צורריו יפיח בהם אמר בלבו בל אמוט
לדר ודר אשר לא ברע אלה פיהו מלא
ומרמות ותך תחת לשונו עמל ואון
ישב במארב חצרים במסתרים יהרג נקי
עיניו לחלכה יצפנו יארב במסתר
כאריה בסכה יארב לחטוף עני
יחטף עני במשכו ברשתו ודכה ישח
ונפל בעצומיו חלכאים אמר בלבו
שכח אל הסתיר פניו בל ראה לנצח
קומה יהוה אל נשא ידך אל תשכח ענוים
על מה נאץ רשע אלהים אמר בלבו לא תדרש
ראתה כי אתה עמל וכעס תביט

משפטי ו למה תאמר ליהוה מצדיקי הדעת והצי זעף יהוה הכולל העדים יצא
כי עשית ויאמר יהוה אל יעזך לשדי כי אם יהוה

ויעז ג ב חל וחד מל יהוה יהוה יעז בהוד והיר וידבר ולא יעז
ויבטחו ב בך ויודעי שמך ויראו רבים ויראו ויבטחו

עוזר ה̇ מל וכשל עוזר ונפל עזר ראתה כי אתה אל תרחק ממני זכרה ירושלם ובא עד דכאו ואין עוזר ס

בלבבי ג̇ כאשר בלבבי ובנפשי ככל אשר בלבבי עשית יגון בלבבי יומם ס תדרוש ב̇ מל שבר זרוע רשע ולחטאתי תדרוש ס

תבוט לתת בידך עליך יעזב חלכה
יתום אתה היית עוזר שבר זרוע רשע
ורע תדרוש רשעו בל תמצא יהוה מלך
עולם ועד אבדו גוים מארצו תאות ענוים
שמעת יהוה תכין לבם תקשיב אזנך
לשפט יתום ודך בל יוסיף עוד לערץ אנוש
מן הארץ

למנצח לדוד
ביהוה חסיתי איך תאמרו לנפשי נודו
הרכם צפור כי הנה הרשעים ידרכון
קשת כוננו חצם על יתר לירות במו אפל
לישרי לב כי השתות יהרסון
צדיק מה פעל יהוה בהיכל קדשו
יהוה בשמים כסאו עיניו יחזו
עפעפיו יבחנו בני אדם יהוה צדיק יבחן
ורשע ואהב חמס שנאה נפשו
ימטר על רשעים פחים אש וגפרית
ורוח זלעפות מנת כוסם כי צדיק יהוה
צדקות אהב ישר יחזו פנימו

למנצח על השמינית מזמור לדוד
הושיעה יהוה כי גמר חסיד כי פסו אמונים
מבני אדם שוא ידברו איש את רעהו
שפת חלקות בלב ולב ידברו
יכרת יהוה כל שפתי חלקות לשון
מדברת גדלות אשר אמרו ללשננו נגביר
שפתינו אתנו מי אדון לנו
משד עניים מאנקת אביונים עתה אקום
יאמר יהוה אשית בישע יפיח לו
אמרות יהוה אמרות טהרות כסף צרוף
בעליל לארץ מזקק שבעתים
אתה יהוה תשמרם תצרנו מן הדור
זו לעולם סביב רשעים יתהלכון כרם זלות לבני אדם

למנצח מזמור לדוד
עד אנה יהוה תשכחני נצח עד אנה תסתיר
את פניך ממני עד אנה אשית עצות
בנפשי יגון בלבבי יומם עד אנה ירום
איבי עלי הביטה ענני יהוה אלהי
האירה עיני פן אישן המות פן יאמר
איבי יכלתיו צרי יגילו כי אמוט
ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך
אשירה ליהוה כי גמל עלי

למנצח לדוד
אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו התעיבו
עלילה אין עשה טוב יהוה משמים
השקיף על בני אדם לראות היש משכיל
דרש את אלהים הכל סר יחדו נאלחו
אין עשה טוב אין גם אחד
הלא ידעו כל פעלי און אכלי עמי אכלו לחם
יהוה לא קראו שם פחדו פחד כי אלהים
בדור צדיק עצת עני תבישו
כי יהוה מחסהו מי יתן מציון ישועת ישראל
בשוב יהוה שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל

זכר ב׳ קמצ׳ חטאות נעורי ◦ וכל איוב דכותהון בכתב לא בפת׳ ◦
ואסובבה ב׳ ארחץ בנקיון כפי אקומה נא ◦ קדמיה חס ◦

ועם רשעים לא אשב ועם נעלמים לא אבוא ועם צדיקים אל יל ◦
כאשר יתיצב הטעם על האות השלישי חקיף על הדביעי תאריך ◦

אֱלֹהַי בְּךָ בָטַחְתִּי אַל אֵבוֹשָׁה אַל יַעַלְצוּ אֹיְבַי לִי
גַּם כָּל קֹוֶיךָ לֹא יֵבֹשׁוּ יֵבֹשׁוּ הַבּוֹגְדִים רֵיקָם
דְּרָכֶיךָ יְהוָה הוֹדִיעֵנִי אֹרְחוֹתֶיךָ לַמְּדֵנִי
הַדְרִיכֵנִי בַאֲמִתֶּךָ וְלַמְּדֵנִי כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׁעִי
אוֹתְךָ קִוִּיתִי כָּל הַיּוֹם זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה
וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה חַטֹּאות נְעוּרַי
וּפְשָׁעַי אַל תִּזְכֹּר כְּחַסְדְּךָ זְכָר לִי אַתָּה
לְמַעַן טוּבְךָ יְהוָה טוֹב וְיָשָׁר יְהוָה
עַל כֵּן יוֹרֶה חַטָּאִים בַּדָּרֶךְ יַדְרֵךְ עֲנָוִים
בַּמִּשְׁפָּט וִילַמֵּד עֲנָוִים דַּרְכּוֹ כָּל אָרְחוֹת
יְהוָה חֶסֶד וֶאֱמֶת לְנֹצְרֵי בְרִיתוֹ וְעֵדֹתָיו
לְמַעַן שִׁמְךָ יְהוָה וְסָלַחְתָּ לַעֲוֺנִי כִּי רַב הוּא
מִי זֶה הָאִישׁ יְרֵא יְהוָה יוֹרֶנּוּ בְּדֶרֶךְ יִבְחָר
נַפְשׁוֹ בְּטוֹב תָּלִין וְזַרְעוֹ יִירַשׁ אָרֶץ
סוֹד יְהוָה לִירֵאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעָם
עֵינַי תָּמִיד אֶל יְהוָה כִּי הוּא יוֹצִיא מֵרֶשֶׁת רַגְלָי
פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כִּי יָחִיד וְעָנִי אָנִי
צָרוֹת לְבָבִי הִרְחִיבוּ מִמְּצוּקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי
רְאֵה עָנְיִי וַעֲמָלִי וְשָׂא לְכָל חַטֹּאותָי
רְאֵה אוֹיְבַי כִּי רָבּוּ וְשִׂנְאַת חָמָס שְׂנֵאוּנִי
שָׁמְרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אַל אֵבוֹשׁ
כִּי חָסִיתִי בָךְ תֹּם וָיֹשֶׁר יִצְּרוּנִי כִּי קִוִּיתִיךָ
פְּדֵה אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִכֹּל צָרוֹתָיו

לְדָוִד שָׁפְטֵנִי יְהוָה כִּי אֲנִי בְּתֻמִּי הָלַכְתִּי
וּבַיהוָה בָּטַחְתִּי לֹא אֶמְעָד בְּחָנֵנִי יְהוָה וְנַסֵּנִי
צָרְופָה כִלְיוֹתַי וְלִבִּי כִּי חַסְדְּךָ לְנֶגֶד עֵינָי
וְהִתְהַלַּכְתִּי בַּאֲמִתֶּךָ לֹא יָשַׁבְתִּי עִם מְתֵי שָׁוְא
וְעִם נַעֲלָמִים לֹא אָבוֹא שָׂנֵאתִי קְהַל מְרֵעִים
וְעִם רְשָׁעִים לֹא אֵשֵׁב אֶרְחַץ בְּנִקָּיוֹן כַּפָּי
וַאֲסֹבְבָה אֶת מִזְבַּחֲךָ יְהוָה לַשְׁמִעַ
בְּקוֹל תּוֹדָה וּלְסַפֵּר כָּל נִפְלְאוֹתֶיךָ
יְהוָה אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ
אַל תֶּאֱסֹף עִם חַטָּאִים נַפְשִׁי וְעִם אַנְשֵׁי
דָמִים חַיָּי אֲשֶׁר בִּידֵיהֶם זִמָּה
וִימִינָם מָלְאָה שֹּׁחַד וַאֲנִי בְּתֻמִּי אֵלֵךְ פְּדֵנִי
וְחָנֵּנִי רַגְלִי עָמְדָה בְמִישׁוֹר בְּמַקְהֵלִים אֲבָרֵךְ יְהוָה

לְדָוִד יְהוָה אוֹרִי וְיִשְׁעִי מִמִּי אִירָא
יְהוָה מָעוֹז חַיַּי מִמִּי אֶפְחָד בִּקְרֹב עָלַי
מְרֵעִים לֶאֱכֹל אֶת בְּשָׂרִי צָרַי וְאֹיְבַי לִי
הֵמָּה כָשְׁלוּ וְנָפָלוּ אִם תַּחֲנֶה עָלַי
מַחֲנֶה לֹא יִירָא לִבִּי אִם תָּקוּם עָלַי מִלְחָמָה
בְּזֹאת אֲנִי בוֹטֵחַ אַחַת שָׁאַלְתִּי מֵאֵת
יְהוָה אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שִׁבְתִּי בְּבֵית יְהוָה
כָּל יְמֵי חַיַּי לַחֲזוֹת בְּנֹעַם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהֵיכָלוֹ
כִּי יִצְפְּנֵנִי בְּסֻכֹּה בְּיוֹם רָעָה יַסְתִּרֵנִי בְּסֵתֶר
אָהֳלוֹ בְּצוּר יְרוֹמְמֵנִי וְעַתָּה יָרוּם רֹאשִׁי
עַל אֹיְבַי סְבִיבוֹתַי וְאֶזְבְּחָה בְאָהֳלוֹ
זִבְחֵי תְרוּעָה אָשִׁירָה וַאֲזַמְּרָה לַיהוָה
שְׁמַע יְהוָה קוֹלִי אֶקְרָא וְחָנֵּנִי וַעֲנֵנִי
לְךָ אָמַר לִבִּי בַּקְּשׁוּ פָנָי אֶת פָּנֶיךָ יְהוָה אֲבַקֵּשׁ
אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי אַל תַּט בְּאַף עַבְדֶּךָ
עֶזְרָתִי הָיִיתָ אַל תִּטְּשֵׁנִי וְאַל תַּעַזְבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעִי
כִּי אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי וַיהוָה יַאַסְפֵנִי
הוֹרֵנִי יְהוָה דַּרְכֶּךָ וּנְחֵנִי בְּאֹרַח מִישׁוֹר

תם ב׳ וחס׳ לשון תמימות תם וישר יצרוני מגז להלכי תמי ◦ וחד תקותך ותם דרכיך ◦ בטוב ד׳ רפ וסימנהון יחליפנו נפשו אנסכה ביום טובה ◦

ומקום ג׳ ומקום רגלי אכבד ומקום משכן כבודך ומקום הצד׳ ◦
ושא ג׳ את מספר שמותם עלה ראש הפסגה לכל חטאותי ◦

למען שוררי אל תתנני בנפש צרי כי קמו
בי עדי שקר ויפח חמס לולא האמנתי
לראות בטוב יהוה בארץ חיים
קוה אל יהוה חזק ויאמץ לבך וקוה אל יהוה

לדוד אליך יהוה אקרא צורי אל תחרש
ממני פן תחשה ממני ונמשלתי עם יורדי
בור שמע קול תחנוני בשועי אליך בנשאי
ידי אל דביר קדשך אל תמשכני
עם רשעים ועם פעלי און דברי שלום
עם רעיהם ורעה בלבבם תן להם כפעלם
וכרע מעלליהם כמעשה ידיהם תן להם
השב גמולם להם כי לא יבינו אל פעלת
יהוה ואל מעשה ידיו יהרסם ולא יבנם
ברוך יהוה כי שמע קול תחנוני
יהוה עזי ומגני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלז לבי
ומשירי אהודנו יהוה עז למו
ומעוז ישועות משיחו הוא הושיעה את עמך
וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם

מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים
הבו ליהוה כבוד ועז הבו ליהוה כבוד שמו
השתחוו ליהוה בהדרת קדש קול יהוה
על המים אל הכבוד הרעים יהוה על מים רבים
קול יהוה בכח קול יהוה בהדר
קול יהוה שבר ארזים וישבר יהוה את
ארזי הלבנון וירקידם כמו עגל
לבנון ושרין כמו בן ראמים קול יהוה
חצב להבות אש קול יהוה יחיל מדבר
יחיל יהוה מדבר קדש קול יהוה יחולל
אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אמר כבוד
יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך לעולם
יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום

מזמור שיר חנכת הבית לדוד
ארוממך יהוה כי דליתני ולא שמחת איבי לי
יהוה אלהי שועתי אליך ותרפאני יהוה העלית
מן שאול נפשי חייתני מיורדי בור
זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו
כי רגע באפו חיים ברצונו בערב ילין
בכי ולבקר רנה ואני אמרתי בשלוי
בל אמוט לעולם יהוה ברצונך העמדתה
להררי עז הסתרת פניך הייתי נבהל
אליך יהוה אקרא ואל אדני אתחנן
מה בצע בדמי ברדתי אל שחת היודך עפר
היגיד אמתך שמע יהוה וחנני יהוה היה
עזר לי הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי
ותאזרני שמחה למען יזמרך כבוד
ולא ידם יהוה אלהי לעולם אודך

למנצח מזמור לדוד
בך יהוה חסיתי אל אבושה לעולם בצדקתך פלטני
הטה אלי אזנך מהרה הצילני היה לי
לצור מעוז לבית מצודות להושיעני כי סלעי
ומצודתי אתה ולמען שמך תנחני ותנהלני
תוציאני מרשת זו טמנו לי כי אתה מעוזי

ואנה ואני אמרתי נגרשתי ס תליש ואני אמרתי בחפזי נגרזתי ס קינה אמרתי נגזרתי ס
על יתר ב כמנוחעצר על יתר ומשלם על יתר ס

תהומות ג מל נתן באוצרות תהומות יעלו שמים ירדו תהומות ברדעו
תהומות נבקעו ס תהרות יכסימו חס ס ושארא תהומות כתב ס

בידך אפקיד רוחי פדיתה אותי יהוה אל אמת
שנאתי השמרים הבלי שוא ואני אל יהוה בטחתי
אגילה ואשמחה בחסדך אשר ראית את עניי
ידעת בצרות נפשי ולא הסגרתני ביד אויב
העמדת במרחב רגלי חנני יהוה כי צר לי
עששה בכעס עיני נפשי ובטני כי כלו ביגון
חיי ושנותי באנחה כשל בעוני כחי
ועצמי עששו מכל צררי הייתי חרפה
ולשכני מאד ופחד למידעי ראי בחוץ
נדדו ממני נשכחתי כמת מלב הייתי ככלי אבד
כי שמעתי דבת רבים מגור מסביב בהוסדם יחד עלי
לקחת נפשי זממו ואני עליך בטחתי יהוה
אמרתי אלהי אתה בידך עתתי הצילני
מיד אויבי ומרדפי האירה פניך על עבדך
הושיעני בחסדך יהוה אל אבושה כי קראתיך
יבשו רשעים ידמו לשאול תאלמנה
שפתי שקר הדברות על צדיק עתק
בגאוה ובוז מה רב טובך אשר צפנת ליראיך
פעלת לחוסים בך נגד בני אדם
תסתירם בסתר פניך מרכסי איש תצפנם בסכה
מריב לשנות ברוך יהוה כי הפליא חסדו לי
בעיר מצור ואני אמרתי בחפזי
נגרזתי מנגד עיניך אכן שמעת קול תחנוני
בשועי אליך אהבו את יהוה כל חסידיו
אמונים נצר יהוה ומשלם על יתר
עשה גאוה חזקו ויאמץ לבבכם כל המיחלים ליהוה

לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה

אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון ואין ברוחו רמיה
כי החרשתי בלו עצמי בשאגתי כל היום
כי יומם ולילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי
בחרבני קיץ סלה חטאתי אודיעך
ועוני לא כסיתי אמרתי אודה עלי פשעי
ליהוה ואתה נשאת עון חטאתי סלה
על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצא
רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו
אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט
תסובבני סלה אשכילך ואורך בדרך
זו תלך איעצה עליך עיני אל תהיו כסוס
כפרד אין הבין במתג ורסן עדיו לבלום
בל קרב אליך רבים מכאובים לרשע
והבוטח ביהוה חסד יסובבנו
שמחו ביהוה וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב

רננו צדיקים ביהוה לישרים נאוה תהלה
הודו ליהוה בכנור בנבל עשור זמרו לו
שירו לו שיר חדש היטיבו נגן בתרועה
כי ישר דבר יהוה וכל מעשהו באמונה
אהב צדקה ומשפט חסד יהוה מלאה הארץ
בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם
כנס כנד מי הים נתן באוצרות תהומות
ייראו מיהוה כל הארץ ממנו יגורו כל ישבי תבל
כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד
יהוה הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים
עצת יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר
אשרי הגוי אשר יהוה אלהיו העם

ומשלם ג ומשלם לשנאיו ... ומשלם על יתר ס
על עפידר ב ועשה חסד ...

וברוח ד וברוח אפיך וברוח בער וברוח שפתיו וברוח פיו כל צבאם
הפיר ב אלוה אשר בזה ובדברי ישר הפיר יהוה

אל כל ישבי הארץ ב׳ הידה בדרכים יענה ממכון שבתו השגיח ס
היצר ב׳ חס אם כחמר היצר היצר יחד לבם ס עזרנו ב׳ נפשנו
בשם יהוה ס

ישועה ו׳ חס בלשנ׳ וינבל צור ישעתו ולכה לישעתה לנו ישעתך אני והיה
התשעה מי יתן מציון ישועות ובעב עבדיה ישעתי ס

קדש ליהוה

בחר לנחלה לו   משמים הביט יהוה
ראה את כל בני האדם   ממכון שבתו השגיח
אל כל ישבי הארץ   היצר יחד לבם
המבין אל כל מעשיהם   אין המלך
נושע ברב חיל   גבור לא ינצל ברב כח
שקר הסוס לתשועה   וברב חילו לא ימלט
הנה עין יהוה אל יראיו   למיחלים לחסדו
להציל ממות נפשם   ולחיותם ברעב
נפשנו חכתה ליהוה   עזרנו ומגננו הוא
כי בו ישמח לבנו   כי בשם קדשו בטחנו
יהי חסדך יהוה עלינו   כאשר יחלנו לך

לדוד   בשנותו את טעמו לפני אבימלך
ויגרשהו וילך   אברכה את יהוה בכל
עת תמיד תהלתו בפי   ביהוה תתהלל נפשי
ישמעו ענוים וישמחו   גדלו ליהוה אתי
ונרוממה שמו יחדו   דרשתי את יהוה
ועננו ומכל מגורותי הצילני   הביטו אליו
ונהרו ופניהם אל יחפרו   זה עני קרא
ויהוה שמע ומכל צרותיו הושיעו   חנה
מלאך יהוה   סביב ליראיו ויחלצם
טעמו וראו כי טוב יהוה   אשרי הגבר יחסה בו
יראו את יהוה קדשיו   כי אין מחסור ליראיו
כפירים רשו ורעבו   ודרשי יהוה לא יחסרו כל טוב
לכו בנים שמעו לי   יראת יהוה אלמדכם
מי האיש החפץ חיים   אהב ימים לראות טוב
נצר לשונך מרע   ושפתיך מדבר מרמה
סור מרע ועשה טוב   בקש שלום ורדפהו

עיני יהוה אל צדיקים   ואזניו אל שועתם
פני יהוה בעשי רע   להכרית מארץ זכרם
צעקו ויהוה שמע   ומכל צרותם הצילם
קרוב יהוה לנשברי לב   ואת דכאי רוח יושיע
רבות רעות צדיק   ומכלם יצילנו יהוה
שמר כל עצמותיו   אחת מהנה לא נשברה
תמותת רשע רעה   ושנאי צדיק יאשמו
פדה יהוה נפש עבדיו   ולא יאשמו כל החסים בו

לדוד   ריבה יהוה את יריבי   לחם את לחמי
החזק מגן וצנה   וקומה בעזרתי
והרק חנית וסגר לקראת רדפי   אמר לנפשי
ישעתך אני   יבשו ויכלמו מבקשי נפשי
יסגו אחור ויחפרו חשבי רעתי   יהיו כמץ
לפני רוח   ומלאך יהוה דוחה
יהי דרכם חשך וחלקלקות   ומלאך יהוה רדפם
כי חנם טמנו לי שחת רשתם   חנם חפרו לנפשי
תבואהו שואה לא ידע   ורשתו אשר טמן
תלכדו בשואה יפל בה   ונפשי תגיל ביהוה
תשיש בישועתו   כל עצמותי תאמרנה
יהוה מי כמוך   מציל עני מחזק ממנו
ועני ואביון מגזלו   יקומון עדי חמס
אשר לא ידעתי ישאלוני   ישלמוני רעה
תחת טובה שכול לנפשי   ואני בחלותם
לבושי שק   עניתי בצום נפשי   ותפלתי
על חיקי תשוב   כרע כאח לי התהלכתי
כאבל אם קדר שחותי   ובצלעי שמחו
ונאספו נאספו עלי נכים ולא ידעתי קרעו ולא דמו

וילך ז׳ פה ויקח העבד ויעקב נתן לעשו ויחר אף יהוה ויהונתן בא העיר
ויחנף נערה ויגרשהו כלח ענן ס והד אותי נהג וילך ס

ולא ידעתי ח׳ ותקח האשה ויאמר אחימעץ ואני ככבש אלוף הם המליכו
ובצלעי שמחו ס יריבי ב׳ חד קמ וחד פת׳ ושמעלקול יריבי לדוד ריבה ס

החפץ ג̇ החפץ ימלא את ידו מי האיש החפץ חיים החפץ שלום עבדו ס
בעם ב̇ ויינא אדום לקראתו אודך בקהל רב ס עד שחקים ב̇ ונשא יי
בהשמים ס

לא ומכר

על מקומו ב̇ וגם כל העם הזה
ועוד מעט ס

ולא יגאל

ישעיהו וקוי יהוה יחליפו טעמה על ויו ד
תלים וקוי יהוה טעמה על וו ס

בחנפי לעגי מעוג   חרק עלי שנימו
אדני כמה תראה   השיבה נפשי משאיהם
מכפירים יחידתי   אודך בקהל רב
בעם עצום אהללך   אל ישמחו לי איבי שקר
שנאי חנם יקרצו עין   כי לא שלום ידברו
ועל רגעי ארץ   דברי מרמות יחשבון
וירחיבו עלי פיהם   אמרו האח האח
ראתה עינינו   ראיתה יהוה אל תחרש
אדני אל תרחק ממני   העירה והקיצה
למשפטי אלהי ואדני לריבי   שפטני כצדקך
יהוה אלהי   ואל ישמחו לי
אל יאמרו בלבם האח נפשנו   אל יאמרו בלענוהו
יבשו ויחפרו יחדו שמחי רעתי   ילבשו בשת
וכלמה המגדילים עלי   ירנו וישמחו
חפצי צדקי ויאמרו תמיד   יגדל יהוה
החפץ שלום עבדו   ולשוני תהגה צדקך
כל היום תהלתך

למנצח לעבד יהוה לדוד
נאם פשע לרשע בקרב לבי   אין פחד אלהים
לנגד עיניו   כי החליק אליו בעיניו
למצא עונו לשנא   דברי פיו און ומרמה
חדל להשכיל להיטיב   און יחשב על
משכבו יתיצב על דרך לא טוב   רע לא ימאס
יהוה בהשמים חסדך   אמונתך עד שחקים
צדקתך כהררי אל   משפטך תהום רבה
אדם ובהמה תושיע יהוה   מה יקר חסדך אלהים
ובני אדם בצל כנפיך יחסיון   ירוין
מדשן ביתך   ונחל עדניך תשקם

כי עמך מקור חיים   באורך נראה אור
משך חסדך לידעיך   וצדקתך לישרי לב
אל תבואני רגל גאוה   ויד רשעים אל תנדני
שם נפלו פעלי און   דחו ולא יכלו קום

לדוד אל תתחר במרעים   אל תקנא בעשי עולה
כי כחציר מהרה ימלו   וכירק דשא יבולון
בטח ביהוה ועשה טוב   שכן ארץ
ורעה אמונה   והתענג על יהוה
ויתן לך משאלת לבך   גול על יהוה דרכך
ובטח עליו והוא יעשה   והוציא כאור
צדקך ומשפטך כצהרים   דום ליהוה
והתחולל לו   אל תתחר במצליח
דרכו באיש עשה מזמות   הרף מאף
ועזב חמה   אל תתחר אך להרע
כי מרעים יכרתון   וקוי יהוה המה יירשו
ארץ ועוד מעט ואין רשע והתבוננת על
מקומו ואיננו   וענוים יירשו ארץ והתענגו
על רב שלום   זמם רשע לצדיק
וחרק עליו שניו   אדני ישחק לו
כי ראה כי יבא יומו   חרב פתחו רשעים
ודרכו קשתם   להפיל עני ואביון
לטבוח ישרי דרך   חרבם תבוא בלבם
וקשתותם תשברנה   טוב מעט לצדיק
מהמון רשעים רבים   כי זרועות רשעים
תשברנה   וסומך צדיקים יהוה
יודע יהוה ימי תמימם ונחלתם לעולם תהיה
לא יבשו בעת רעה   ובימי רעבון ישבעו

על דרך ה̇ ותסר בגדי אלמנותה רכבי אתנות וישרנה הפרות ויגידו
להם כמו שחל און יחשב ס לטבוח ד̇ ואני ככבש היללו הודיעני
אורידם חרב פתחו ס

דום ג̇ ב מל וחד חס̇ שמש בגבעון דום ואנך דם דום ליהוה ס
השיבה ג̇ ועתה השיבה אותה השיבה נפשי השיבה לי ששון ס

ולא ישלם ב ולחבעליו ולא ישלם · ינופה ב צופה רשע · נופה
לוה רשע ·

מרחק ה חס ויעמד על ראש ההר ...

כי רשעים יאבדו ואיבי יהוה כיקר כרים
כלו בעשן כלו
לוה רשע ולא ישלם וצדיק חונן ונותן
כי מברכיו יירשו ארץ ומקלליו יכרתו
מיהוה מצעדי גבר כוננו ודרכו יחפץ
כי יפל לא יוטל כי יהוה סומך ידו
נער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב
וזרעו מבקש לחם כל היום חונן ומלוה
וזרעו לברכה סור מרע ועשה טוב ושכן
לעולם כי יהוה אהב משפט ולא יעזב את חסידיו
לעולם נשמרו וזרע רשעים נכרת
צדיקים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה
פי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט
תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו
צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו
יהוה לא יעזבנו בידו ולא ירשיענו בהשפטו
קוה אל יהוה ושמר דרכו וירוממך
לרשת ארץ בהכרת רשעים תראה
ראיתי רשע עריץ ומתערה כאזרח רענן
ויעבר והנה איננו ואבקשהו ולא נמצא
שמר תם וראה ישר כי אחרית לאיש שלום
ופשעים נשמדו יחדו אחרית רשעים נכרתה
ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה
ויעזרם יהוה ויפלטם יפלטם מרשעים
ויושיעם כי חסו בו

מזמור לדוד להזכיר
יהוה אל בקצפך תוכיחני ובחמתך תיסרני
כי חציך נחתו בי ותנחת עלי ידך
אין מתם בבשרי מפני זעמך אין שלום בעצמי מפני חטאתי
כי עונתי עברו ראשי כמשא כבד יכבדו ממני
הבאישו נמקו חבורתי מפני אולתי
נעויתי שחתי עד מאד כל היום קדר הלכתי
כי כסלי מלאו נקלה ואין מתם בבשרי
נפוגותי ונדכיתי עד מאד שאגתי מנהמת לבי
אדני נגדך כל תאותי ואנחתי ממך לא נסתרה
לבי סחרחר עזבני כחי ואור עיני
גם הם אין אתי
אהבי ורעי מנגד נגעי יעמדו וקרובי
מרחק עמדו וינקשו מבקשי נפשי
ודרשי רעתי דברו הוות ומרמות כל היום יהגו
ואני כחרש לא אשמע וכאלם לא יפתח פיו
ואהי כאיש אשר לא שמע ואין בפיו תוכחות
כי לך יהוה הוחלתי אתה תענה אדני אלהי
כי אמרתי פן ישמחו לי במוט רגלי עלי הגדילו
כי אני לצלע נכון ומכאובי נגדי תמיד
כי עוני אגיד אדאג מחטאתי
ואיבי חיים עצמו ורבו שנאי שקר
ומשלמי רעה תחת טובה ישטנוני תחת רדפי טוב
אל תעזבני יהוה אלהי אל תרחק ממני
חושה לעזרתי אדני תשועתי

למנצח לידיתון מזמור לדוד
אמרתי אשמרה דרכי מחטוא בלשוני
אשמרה לפי מחסום בעד רשע לנגדי
נאלמתי דומיה החשיתי מטוב וכאבי נעכר
חם לבי בקרבי בהגיגי תבער אש דברתי בלשוני
הודיעני יהוה קצי ומדת ימי מה היא אדעה מה חדל אני

... בבשרי · ושאר ...

מה היא ... אדני שמעני ... ואמר ...
הלכתי ג כל היום קדר הלכתי ...

השע ב׳ בתוך לשונו ואזניו הכבדו ועיניו השע השע ממני ואבליגה · נפלאותיך ג׳ חס רבות עשית ודברי נפלאתיך ולא זכרו ·

אבותי ז׳ מל ויבא אחאב אל ביתו אשר שחתו אבותי אשר השחיתו הלא תדעו מי בכל אלהי ועתה אל יישוא תושב ככל אבותי ·

אדעה מה חדל אני הנה טפחות נתתה ימי
וחלדי כאין נגדך אך כל הבל כל אדם נצב סלה
אך בצלם יתהלך איש אך הבל יהמיון
יצבר ולא ידע מי אספם ועתה מה קויתי אדני
תוחלתי לך היא מכל פשעי הצילני
חרפת נבל אל תשימני נאלמתי לא אפתח פי
כי אתה עשית הסר מעלי נגעך
מתגרת ידך אני כליתי בתוכחות על עון
יסרת איש ותמס כעש חמודו אך הבל
כל אדם סלה שמעה תפלתי יהוה
ושועתי האזינה אל דמעתי אל תחרש
כי גר אנכי עמך תושב ככל אבותי
השע ממני ואבליגה בטרם אלך ואינני

למנצח לדוד מזמור
קוה קויתי יהוה ויט אלי וישמע שועתי
ויעלני מבור שאון מטיט היון ויקם על
סלע רגלי כונן אשרי ויתן בפי שיר חדש
תהלה לאלהינו יראו רבים וייראו ויבטחו ביהוה
אשרי הגבר אשר שם יהוה מבטחו ולא פנה
אל רהבים ושטי כזב רבות עשית
אתה יהוה אלהי נפלאותיך ומחשבתיך
אלינו אין ערך אליך אגידה ואדברה
עצמו מספר זבח ומנחה לא חפצת
אזנים כרית לי עולה וחטאה לא שאלת
אז אמרתי הנה באתי במגלת ספר
כתוב עלי לעשות רצונך אלהי חפצתי
ותורתך בתוך מעי בשרתי צדק בקהל רב

הנה שפתי לא אכלא יהוה אתה ידעת
צדקתך לא כסיתי בתוך לבי אמונתך
ותשועתך אמרתי לא כחדתי חסדך
ואמתך לקהל רב אתה יהוה לא
תכלא רחמיך ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני
כי אפפו עלי רעות עד אין מספר
השיגוני עונתי ולא יכלתי לראות
עצמו משערות ראשי ולבי עזבני
רצה יהוה להצילני יהוה לעזרתי חושה
יבשו ויחפרו יחד מבקשי נפשי לספותה
יסגו אחור ויכלמו חפצי רעתי
ישמו על עקב בשתם האמרים לי האח האח
ישישו וישמחו בך כל מבקשיך
ויאמרו תמיד יגדל יהוה אהבי תשועתך
ואני עני ואביון אדני יחשב לי
עזרתי ומפלטי אתה אלהי אל תאחר

למנצח מזמור לדוד
אשרי משכיל אל דל ביום רעה
ימלטהו יהוה יהוה ישמרהו ויחיהו
ואשר בארץ ואל תתנהו בנפש איביו
יהוה יסעדנו על ערש דוי כל משכבו
הפכת בחליו אני אמרתי יהוה חנני
רפאה נפשי כי חטאתי לך אויבי
יאמרו רע לי מתי ימות ואבד שמו
ואם בא לראות שוא ידבר לבו
יקבץ און לו יצא לחוץ ידבר יחד
עלי יתלחשו כל שנאי עלי יחשבו רעה לי

ויראו ד׳ הל׳ ובל העם וכל ישראל והנשארים ראו איוב ויתן בפי שיר חדש ויראו צדיקים וייראו · וחזו המלך ואביהם ויראו ·

ויבושו ג׳ ... ויאמר אל נא ...

יצוק בו ואשר שכב לא יוסיף לקום
גם איש שלומי אשר בטחתי בו אוכל
לחמי הגדיל עלי עקב ואתה יהוה
חנני והקימני ואשלמה להם בזאת ידעתי
כי חפצת בי כי לא יריע איבי עלי
ואני בתמי תמכת בי ותציבני לפניך לעולם
ברוך יהוה אלהי ישראל מהעולם
ועד העולם אמן ואמן

למנצח משכיל לבני קרח
כאיל תערג על אפיקי מים כן נפשי
תערג אליך אלהים צמאה נפשי
לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה
פני אלהים היתה לי דמעתי לחם
יומם ולילה באמר אלי כל היום
איה אלהיך אלה אזכרה ואשפכה
עלי נפשי כי אעבר בסך אדדם עד בית
אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג
מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי
הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות
פניו אלהי עלי נפשי תשתוחח על כן
אזכרך מארץ ירדן וחרמונים מהר מצער
תהום אל תהום קורא לקול צנוריך
כל משבריך וגליך עלי עברו יומם
יצוה יהוה חסדו ובלילה שירה עמי
תפלה לאל חיי אומרה לאל סלעי
למה שכחתני למה קדר אלך בלחץ אויב

ברצח בעצמותי חרפוני צוררי באמרם
אלי כל היום איה אלהיך מה תשתוחחי
נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים
כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי

שפטני אלהים וריבה ריבי מגוי לא חסיד
מאיש מרמה ועולה תפלטני כי אתה אלהי
מעוזי למה זנחתני למה קדר אתהלך
בלחץ אויב שלח אורך ואמתך
המה ינחוני יביאוני אל הר קדשך ואל
משכנותיך ואבואה אל מזבח אלהים
אל אל שמחת גילי ואודך בכנור אלהים אלהי
מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי
הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי

למנצח לבני קרח משכיל
אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו
פעל פעלת בימיהם בימי קדם אתה ידך
גוים הורשת ותטעם תרע לאמים ותשלחם
כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם
לא הושיעה למו כי ימינך וזרועך
ואור פניך כי רציתם אתה הוא מלכי
אלהים צוה ישועות יעקב בך צרינו ננגח
בשמך נבוס קמינו כי לא בקשתי אבטח
וחרבי לא תושיעני כי הושעתנו מצרינו
ומשנאינו הבישות באלהים הללנו כל
היום ושמך לעולם נודה סלה
אף זנחת ותכלימנו ולא תצא בצבאותינו

תְּשִׁיבֵנוּ אָחוֹר מִנִּי־צָר וּמְשַׂנְאֵינוּ שָׁסוּ לָמוֹ
תִּתְּנֵנוּ כְּצֹאן מַאֲכָל וּבַגּוֹיִם זֵרִיתָנוּ
תִּמְכֹּר־עַמְּךָ בְלֹא־הוֹן וְלֹא־רִבִּיתָ בִּמְחִירֵיהֶם
תְּשִׂימֵנוּ חֶרְפָּה לִשְׁכֵנֵינוּ לַעַג וָקֶלֶס לִסְבִיבוֹתֵינוּ
תְּשִׂימֵנוּ מָשָׁל בַּגּוֹיִם מְנוֹד־רֹאשׁ בַּלְאֻמִּים
כׇּל־הַיּוֹם כְּלִמָּתִי נֶגְדִּי וּבֹשֶׁת פָּנַי כִּסָּתְנִי
מִקּוֹל מְחָרֵף וּמְגַדֵּף מִפְּנֵי אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם
כׇּל־זֹאת בָּאַתְנוּ וְלֹא שְׁכַחֲנוּךָ וְלֹא־שִׁקַּרְנוּ בִּבְרִיתֶךָ
לֹא־נָסוֹג אָחוֹר לִבֵּנוּ וַתֵּט אֲשֻׁרֵינוּ מִנִּי אׇרְחֶךָ
כִּי דִכִּיתָנוּ בִּמְקוֹם תַּנִּים וַתְּכַס עָלֵינוּ בְצַלְמָוֶת
אִם־שָׁכַחְנוּ שֵׁם אֱלֹהֵינוּ וַנִּפְרֹשׂ כַּפֵּינוּ לְאֵל זָר
הֲלֹא אֱלֹהִים יַחֲקׇר־זֹאת כִּי־הוּא יֹדֵעַ תַּעֲלֻמוֹת לֵב
כִּי־עָלֶיךָ הֹרַגְנוּ כׇל־הַיּוֹם נֶחְשַׁבְנוּ כְּצֹאן טִבְחָה
עוּרָה לָמָּה תִישַׁן אֲדֹנָי הָקִיצָה
אַל־תִּזְנַח לָנֶצַח לָמָּה־פָנֶיךָ תַסְתִּיר
תִּשְׁכַּח עׇנְיֵנוּ וְלַחֲצֵנוּ כִּי שָׁחָה לֶעָפָר נַפְשֵׁנוּ
דָּבְקָה לָאָרֶץ בִּטְנֵנוּ קוּמָה
עֶזְרָתָה לָּנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן חַסְדֶּךָ

לַמְנַצֵּחַ עַל־שֹׁשַׁנִּים לִבְנֵי־קֹרַח מַשְׂכִּיל שִׁיר
יְדִידֹת רָחַשׁ לִבִּי דָּבָר טוֹב אֹמֵר אָנִי
מַעֲשַׂי לְמֶלֶךְ לְשׁוֹנִי עֵט סוֹפֵר מָהִיר
יׇפְיָפִיתָ מִבְּנֵי אָדָם הוּצַק חֵן בְּשְׂפְתוֹתֶיךָ
עַל־כֵּן בֵּרַכְךָ אֱלֹהִים לְעוֹלָם חֲגוֹר־חַרְבְּךָ
עַל־יָרֵךְ גִּבּוֹר הוֹדְךָ וַהֲדָרֶךָ וַהֲדָרְךָ צְלַח רְכַב
עַל־דְּבַר־אֱמֶת וְעַנְוָה־צֶדֶק וְתוֹרְךָ
נוֹרָאוֹת יְמִינֶךָ חִצֶּיךָ שְׁנוּנִים עַמִּים תַּחְתֶּיךָ
יִפְּלוּ בְּלֵב אוֹיְבֵי הַמֶּלֶךְ כִּסְאֲךָ אֱלֹהִים עוֹלָם

וָעֶד שֵׁבֶט מִישֹׁר שֵׁבֶט מַלְכוּתֶךָ
אָהַבְתָּ צֶּדֶק וַתִּשְׂנָא רֶשַׁע עַל־כֵּן מְשָׁחֲךָ
אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ שֶׁמֶן שָׂשׂוֹן מֵחֲבֵרֶךָ
מֹר־וַאֲהָלוֹת קְצִיעוֹת כׇּל־בִּגְדֹתֶיךָ מִן־
הֵיכְלֵי שֵׁן מִנִּי שִׂמְּחוּךָ בְּנוֹת מְלָכִים בְּיִקְּרוֹתֶיךָ
נִצְּבָה שֵׁגַל לִימִינְךָ בְּכֶתֶם אוֹפִיר
שִׁמְעִי־בַת וּרְאִי וְהַטִּי אׇזְנֵךְ וְשִׁכְחִי עַמֵּךְ
וּבֵית אָבִיךְ וְיִתְאָו הַמֶּלֶךְ יׇפְיֵךְ
כִּי־הוּא אֲדֹנַיִךְ וְהִשְׁתַּחֲוִי־לוֹ וּבַת־צֹר
בְּמִנְחָה פָּנַיִךְ יְחַלּוּ עֲשִׁירֵי עָם
כׇּל־כְּבוּדָּה בַת־מֶלֶךְ פְּנִימָה מִמִּשְׁבְּצוֹת זָהָב
לְבוּשָׁהּ לִרְקָמוֹת תּוּבַל לַמֶּלֶךְ
בְּתוּלוֹת אַחֲרֶיהָ רֵעוֹתֶיהָ מוּבָאוֹת לָךְ
תּוּבַלְנָה בִּשְׂמָחֹת וָגִיל תְּבֹאֶינָה
בְּהֵיכַל מֶלֶךְ תַּחַת אֲבֹתֶיךָ יִהְיוּ בָנֶיךָ
תְּשִׁיתֵמוֹ לְשָׂרִים בְּכׇל־הָאָרֶץ אַזְכִּירָה
שִׁמְךָ בְּכׇל־דֹּר וָדֹר עַל־כֵּן עַמִּים יְהוֹדֻךָ לְעֹלָם וָעֶד

לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי־קֹרַח עַל־עֲלָמוֹת שִׁיר
אֱלֹהִים לָנוּ מַחֲסֶה וָעֹז עֶזְרָה בְצָרוֹת
נִמְצָא מְאֹד עַל־כֵּן לֹא־נִירָא בְּהָמִיר
אָרֶץ וּבְמוֹט הָרִים בְּלֵב יַמִּים יֶהֱמוּ
יֶחְמְרוּ מֵימָיו יִרְעֲשׁוּ־הָרִים בְּגַאֲוָתוֹ סֶלָה
נָהָר פְּלָגָיו יְשַׂמְּחוּ עִיר־אֱלֹהִים קְדֹשׁ
מִשְׁכְּנֵי עֶלְיוֹן אֱלֹהִים בְּקִרְבָּהּ בַּל־תִּמּוֹט
יַעְזְרֶהָ אֱלֹהִים לִפְנוֹת בֹּקֶר הָמוּ גוֹיִם
מָטוּ מַמְלָכוֹת נָתַן בְּקוֹלוֹ תָּמוּג אָרֶץ
יְהֹוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה

לְכוּ־חֲזוּ מִפְעֲלוֹת יְהוָה אֲשֶׁר־שָׂם שַׁמּוֹת בָּאָרֶץ
מַשְׁבִּית מִלְחָמוֹת עַד־קְצֵה הָאָרֶץ קֶשֶׁת יְשַׁבֵּר
וְקִצֵּץ חֲנִית עֲגָלוֹת יִשְׂרֹף בָּאֵשׁ הַרְפּוּ וּדְעוּ
כִּי־אָנֹכִי אֱלֹהִים אָרוּם בַּגּוֹיִם אָרוּם
בָּאָרֶץ יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב־לָנוּ
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה
לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי־קֹרַח מִזְמוֹר
כָּל־הָעַמִּים תִּקְעוּ־כָף הָרִיעוּ לֵאלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה
כִּי־יְהוָה עֶלְיוֹן נוֹרָא מֶלֶךְ גָּדוֹל עַל־כָּל־הָאָרֶץ
יַדְבֵּר עַמִּים תַּחְתֵּינוּ וּלְאֻמִּים תַּחַת רַגְלֵינוּ
יִבְחַר־לָנוּ אֶת־נַחֲלָתֵנוּ אֶת גְּאוֹן יַעֲקֹב
אֲשֶׁר־אָהֵב סֶלָה עָלָה אֱלֹהִים בִּתְרוּעָה
יְהוָה בְּקוֹל שׁוֹפָר זַמְּרוּ אֱלֹהִים זַמֵּרוּ
זַמְּרוּ לְמַלְכֵּנוּ זַמֵּרוּ כִּי מֶלֶךְ כָּל־הָאָרֶץ
אֱלֹהִים זַמְּרוּ מַשְׂכִּיל מָלַךְ אֱלֹהִים עַל־גּוֹיִם
אֱלֹהִים יָשַׁב עַל־כִּסֵּא קָדְשׁוֹ נְדִיבֵי עַמִּים
נֶאֱסָפוּ עַם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם כִּי לֵאלֹהִים
מָגִנֵּי־אֶרֶץ מְאֹד נַעֲלָה
שִׁיר מִזְמוֹר לִבְנֵי־קֹרַח
גָּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ
הַר־קָדְשׁוֹ יְפֵה נוֹף מְשׂוֹשׂ כָּל־הָאָרֶץ
הַר־צִיּוֹן יַרְכְּתֵי צָפוֹן קִרְיַת מֶלֶךְ רָב
אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע לְמִשְׂגָּב
כִּי־הִנֵּה הַמְּלָכִים נוֹעֲדוּ עָבְרוּ יַחְדָּו
הֵמָּה רָאוּ כֵּן תָּמָהוּ נִבְהֲלוּ נֶחְפָּזוּ
רְעָדָה אֲחָזָתַם שָׁם חִיל כַּיּוֹלֵדָה
בְּרוּחַ קָדִים תְּשַׁבֵּר אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ

כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ כֵּן רָאִינוּ בְּעִיר־יְהוָה צְבָאוֹת
בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יְכוֹנְנֶהָ עַד־עוֹלָם סֶלָה
דִּמִּינוּ אֱלֹהִים חַסְדֶּךָ בְּקֶרֶב הֵיכָלֶךָ
כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כֵּן תְּהִלָּתְךָ עַל־קַצְוֵי־אֶרֶץ
צֶדֶק מָלְאָה יְמִינֶךָ יִשְׂמַח הַר־צִיּוֹן תָּגֵלְנָה
בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ סֹבּוּ צִיּוֹן וְהַקִּיפוּהָ
סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ שִׁיתוּ לִבְּכֶם לְחֵילָה
פַּסְּגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן תְּסַפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן
כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעֶד
הוּא יְנַהֲגֵנוּ עַל־מוּת
לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי־קֹרַח מִזְמוֹר
שִׁמְעוּ־זֹאת כָּל־הָעַמִּים הַאֲזִינוּ כָּל־יֹשְׁבֵי
חָלֶד גַּם־בְּנֵי אָדָם גַּם־בְּנֵי־אִישׁ יַחַד
עָשִׁיר וְאֶבְיוֹן פִּי יְדַבֵּר חָכְמוֹת
וְהָגוּת לִבִּי תְבוּנוֹת אַטֶּה לְמָשָׁל אָזְנִי
אֶפְתַּח בְּכִנּוֹר חִידָתִי לָמָּה אִירָא בִּימֵי רָע
עֲוֺן עֲקֵבַי יְסוּבֵּנִי הַבֹּטְחִים עַל־חֵילָם
וּבְרֹב עָשְׁרָם יִתְהַלָּלוּ אָח לֹא־פָדֹה יִפְדֶּה
אִישׁ לֹא־יִתֵּן לֵאלֹהִים כָּפְרוֹ וְיֵקַר פִּדְיוֹן נַפְשָׁם
וְחָדַל לְעוֹלָם וִיחִי־עוֹד לָנֶצַח
לֹא יִרְאֶה הַשָּׁחַת כִּי יִרְאֶה חֲכָמִים
יָמוּתוּ יַחַד כְּסִיל וָבַעַר יֹאבֵדוּ וְעָזְבוּ
לַאֲחֵרִים חֵילָם קִרְבָּם בָּתֵּימוֹ לְעוֹלָם
מִשְׁכְּנֹתָם לְדֹר וָדֹר קָרְאוּ בִשְׁמוֹתָם
עֲלֵי אֲדָמוֹת וְאָדָם בִּיקָר בַּל־יָלִין
נִמְשַׁל כַּבְּהֵמוֹת נִדְמוּ זֶה דַרְכָּם כֵּסֶל לָמוֹ
וְאַחֲרֵיהֶם בְּפִיהֶם יִרְצוּ סֶלָה כַּצֹּאן לִשְׁאוֹל

וירדו ב̇ ותעבט ביד איביהם בינצו לשאול שתו ◦ וחד וירדו בדגת ◦
נצח ב̇ וגם נצח ישראל עד נצח לא יראו אור ◦

כל כתביייא על הארץ בר מ ב̇ ואל הארץ לדין עמו ותביאם אל הארץ ◦
ולרשע ב̇ אמר אלהים מקרא אחד לצדיק ◦

שאול שתו מות ירעם וירדו בם ישרים לבקר
וצורם לבלות שאול מזבל לו אך אלהים
יפדה נפשי מיד שאול כי יקחני סלה
אל תירא כי יעשר איש כי ירבה כבוד ביתו
כי לא במותו יקח הכל לא ירד אחריו כבודו
כי נפשו בחייו יברך ויודך כי תיטיב לך
תבוא עד דור אבותיו עד נצח לא יראו אור
אדם ביקר ולא יבין נמשל כבהמות נדמו

מזמור לאסף
אל אלהים יהוה דבר ויקרא ארץ
ממזרח שמש עד מבאו מציון מכלל יפי
אלהים הופיע יבא אלהינו ואל יחרש
אש לפניו תאכל וסביביו נשערה מאד
יקרא אל השמים מעל ואל הארץ לדין עמו
אספו לי חסידי כרתי בריתי עלי זבח
ויגידו שמים צדקו כי אלהים שפט
הוא סלה שמעה עמי ואדברה
ישראל ואעידה בך אלהים אלהיך אנכי
לא על זבחיך אוכיחך ועולתיך לנגדי תמיד
לא אקח מביתך פר ממכלאתיך עתודים
כי לי כל חיתו יער בהמות בהררי אלף
ידעתי כל עוף הרים וזיז שדי עמדי
אם ארעב לא אמר לך כי לי תבל ומלאה
האוכל בשר אבירים ודם עתודים אשתה
זבח לאלהים תודה ושלם לעליון נדריך
וקראני ביום צרה אחלצך ותכבדני
ולרשע אמר אלהים מה לך לספר חקי

ותשא בריתי עלי פיך ואתה שנאת מוסר
ותשלך דברי אחריך אם ראית גנב
ותרץ עמו ועם מנאפים חלקך פיך
שלחת ברעה ולשונך תצמיד מרמה
תשב באחיך תדבר
בבן אמך תתן דפי אלה עשית והחרשתי
דמית היות אהיה כמוך אוכיחך ואערכה
לעיניך בינו נא זאת שכחי אלוה
פן אטרף ואין מציל זבח תודה
יכבדנני ושם דרך אראנו בישע אלהים

למנצח מזמור לדוד
בבוא אליו נתן הנביא כאשר בא
אל בת שבע חנני אלהים כחסדך
כרב רחמיך מחה פשעי הרבה כבסני
מעוני ומחטאתי טהרני כי פשעי אני אדע
וחטאתי נגדי תמיד לך לבדך חטאתי
והרע בעיניך עשיתי למען תצדק בדברך
תזכה בשפטך הן בעוון חוללתי
ובחטא יחמתני אמי הן אמת
חפצת בטחות ובסתם חכמה תודיעני
תחטאני באזוב ואטהר תכבסני ומשלג אלבין
תשמיעני ששון ושמחה תגלנה
עצמות דכית הסתר פניך מחטאי
וכל עונתי מחה לב טהור ברא לי
אלהים ורוח נכון חדש בקרבי
אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך
אל תקח ממני השיבה לי ששון ישעך

ותשלך ג̇ ותשלך את הילד ותשלך אשה אחת ותשלך דברי אחריך וחד
ושם ח̇ ויעקב עלית דברים בבקר את בניכם יחד חטאו
חויב ב̇ לדעת ...

ורוח נדיבה תסמכני אלמדה פשעים דרכיך
וחטאים אליך ישובו הצילני מדמים
אלהים אלהי תשועתי תרנן לשוני צדקתך
אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך
כי לא תחפץ זבח ואתנה עולה לא תרצה
זבחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדכה
אלהים לא תבזה היטיבה ברצונך את
ציון תבנה חומות ירושלם אז תחפץ
זבחי צדק עולה וכליל אז יעלו
על מזבחך פרים

למנצח משכיל לדוד
בבוא דואג האדמי ויגד לשאול ויאמר
לו בא דוד אל בית אחימלך מה תתהלל
ברעה הגבור חסד אל כל היום
הוות תחשב לשונך כתער מלטש עשה
רמיה אהבת רע מטוב שקר מדבר צדק סלה
אהבת כל דברי בלע לשון מרמה
גם אל יתצך לנצח יחתך ויסחך מאהל
ושרשך מארץ חיים סלה ויראו צדיקים
וייראו ועליו ישחקו הנה הגבר לא
ישים אלהים מעוזו ויבטח ברב עשרו
יעז בהותו ואני כזית רענן בבית אלהים
בטחתי בחסד אלהים עולם ועד אודך
לעולם כי עשית ואקוה שמך כי טוב נגד חסידיך

למנצח על מחלת משכיל לדוד
אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו והתעיבו
עול אין עשה טוב אלהים משמים
השקיף על בני אדם לראות היש משכיל
דרש את אלהים כלו סג יחדו נאלחו
אין עשה טוב אין גם אחד הלא
ידעו פעלי און אכלי עמי אכלו לחם
אלהים לא קראו שם פחדו פחד לא
היה פחד כי אלהים פזר עצמות חנך
הבשתה כי אלהים מאסם מי יתן מציון
ישעות ישראל בשוב אלהים
שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל

למנצח בנגינת משכיל לדוד
בבא הזיפים ויאמרו לשאול הלא דוד
מסתתר עמנו אלהים בשמך הושיעני
ובגבורתך תדינני אלהים שמע תפלתי
האזינה לאמרי פי כי זרים קמו עלי
ועריצים בקשו נפשי לא שמו אלהים לנגדם
סלה הנה אלהים עזר לי אדני בסמכי נפשי
ישוב הרע לשררי באמתך הצמיתם
בנדבה אזבחה לך אודה שמך יהוה כי טוב
כי מכל צרה הצילני ובאיבי ראתה עיני

למנצח בנגינת משכיל לדוד
האזינה אלהים תפלתי ואל תתעלם מתחנתי
הקשיבה לי וענני אריד בשיחי ואהימה
מקול אויב מפני עקת רשע כי ימיטו עלי
און ובאף ישטמוני לבי יחיל בקרבי
ואימות מות נפלו עלי יראה ורעד יבא בי

ותכסני פלצות ואמר מי יתן לי אבר כיונה
אעופה ואשכנה הנה ארחיק נדד אלין
במדבר סלה אחישה מפלט לי מרוח סעה מסער
בלע אדני פלג לשונם כי ראיתי חמס
וריב בעיר יומם ולילה יסובבה על חומתיה
ואון ועמל בקרבה הוות בקרבה
ולא ימיש מרחבה תך ומרמה
כי לא אויב יחרפני ואשא לא משנאי עלי
הגדיל ואסתר ממנו ואתה אנוש כערכי
אלופי ומידעי אשר יחדו נמתיק סוד
בבית אלהים נהלך ברגש ישימות
עלימו ירדו שאול חיים כי רעות
במגורם בקרבם אני אל אלהים אקרא
ויהוה יושיעני ערב ובקר וצהרים
אשיחה ואהמה וישמע קולי פדה בשלום
נפשי מקרב לי כי ברבים היו עמדי
ישמע אל ויענם וישב קדם סלה
אשר אין חליפות למו ולא יראו אלהים
שלח ידיו בשלמיו חלל בריתו
חלקו מחמאת פיו וקרב לבו רכו דבריו
משמן והמה פתחות השלך על יהוה
יהבך והוא יכלכלך לא יתן לעולם מוט לצדיק
ואתה אלהים תורדם לבאר שחת אנשי
דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בך

למנצח על יונת אלם רחקים לדוד מכתם
באחז אותו פלשתים בגת חנני אלהים
כי שאפני אנוש כל היום לחם ילחצני
שאפו שוררי כל היום כי רבים
לחמים לי מרום יום אירא אני
אליך אבטח באלהים אהלל דברו
באלהים בטחתי לא אירא מה יעשה בשר לי
כל היום דברי יעצבו עלי כל מחשבתם לרע
יגורו יצפינו המה עקבי ישמרו כאשר
קוו נפשי על און פלט למו באף עמים
הורד אלהים נדי ספרתה אתה
שימה דמעתי בנאדך הלא בספרתך
אז ישובו אויבי אחור ביום אקרא
זה ידעתי כי אלהים לי באלהים אהלל
דבר ביהוה אהלל דבר באלהים בטחתי
לא אירא מה יעשה אדם לי
עלי אלהים נדריך אשלם תודת לך
כי הצלת נפשי ממות הלא רגלי מדחי
להתהלך לפני אלהים באור החיים

למנצח אל תשחת לדוד מכתם בברחו
מפני שאול במערה חנני אלהים
חנני כי בך חסיה נפשי ובצל כנפיך
אחסה עד יעבר הוות אקרא לאלהים
עליון לאל גמר עלי ישלח משמים
ויושיעני חרף שאפי סלה ישלח אלהים
חסדו ואמתו נפשי בתוך לבאם
אשכבה להטים בני אדם שניהם
חנית וחצים ולשונם חרב חדה
רומה על השמים אלהים על כל
הארץ כבודך רשת הכינו לפעמי כפף

כרו לפני שיחה נפלו בתוכה סלה
נכון לבי אלהים נכון לבי אשירה ואזמרה
עורה כבודי עורה הנבל וכנור אעירה שחר
אודך בעמים אדני אזמרך בלאמים
כי גדל עד שמים חסדך ועד שחקים אמתך
רומה על שמים אלהים על כל הארץ כבודך

למנצח אל תשחת לדוד מכתם
האמנם אלם צדק תדברון מישרים
תשפטו בני אדם אף בלב עולת תפעלון
בארץ חמס ידיכם תפלסון זרו רשעים
מרחם תעו מבטן דברי כזב חמת למו
כדמות חמת נחש כמו פתן חרש יאטם אזנו
אשר לא ישמע לקול מלחשים
חובר חברים מחכם אלהים הרס שנימו
בפימו מלתעות כפירים נתץ יהוה
ימאסו כמו מים יתהלכו למו ידרך חצו
כמו יתמללו כמו שבלול תמס יהלך
נפל אשת בל חזו שמש בטרם יבינו
סירתיכם אטד כמו חי כמו חרון ישערנו
ישמח צדיק כי חזה נקם פעמיו ירחץ
בדם הרשע ויאמר אדם אך פרי לצדיק
אך יש אלהים שפטים בארץ

למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח
שאול וישמרו את הבית להמיתו
הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני
הצילני מפעלי און ומאנשי דמים הושיעני

כי הנה ארבו לנפשי יגורו עלי עזים
לא פשעי ולא חטאתי יהוה בלי עון
ירצון ויכוננו עורה לקראתי וראה ואתה
יהוה אלהים צבאות אלהי ישראל
הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל
בגדי און סלה ישובו לערב יהמו
ככלב ויסובבו עיר הנה יביעון בפיהם
חרבות בשפתותיהם כי מי שמע
ואתה יהוה תשחק למו תלעג לכל גוים
עזו אליך אשמרה כי אלהים משגבי
אלהי חסדו יקדמני אלהים יראני בשררי
אל תהרגם פן ישכחו עמי הניעמו בחילך
והורידמו מגננו אדני חטאת פימו
דבר שפתימו וילכדו בגאונם ומאלה
ומכחש יספרו כלה בחמה כלה ואינמו
וידעו כי אלהים משל ביעקב לאפסי
הארץ סלה וישבו לערב יהמו ככלב
ויסובבו עיר המה ינועון לאכל
אם לא ישבעו וילינו ואני אשיר עזך
וארנן לבקר חסדך כי היית משגב לי
ומנוס ביום צר לי עזי אליך אזמרה
כי אלהים משגבי אלהי חסדי

למנצח על שושן עדות מכתם לדוד ללמד
בהצותו את ארם נהרים ואת ארם
צובה וישב יואב ויך את אדום בגיא
מלח שנים עשר אלף אלהים
זנחתנו פרצתנו אנפת תשובב לנו

נתתה ב׳ בראש פסוק נתתה שמחה בלבי נתתה ליראיך נס ◦
עז לאלהים ב׳ אחת דבר אלהים תנו עז לאלהים ◦

ב׳ דראש פסוק אל אל אל תבטחו בעשק ◦
אשחרך ב׳ אף רוחי בקרבי אלהים אלי אתה ◦

הרעשתה ארץ פצמתה רפה שבריה כי מטה
הראית עמך קשה השקיתנו יין תרעלה
נתתה ליראיך נס להתנוסס מפני
קשט סלה למען יחלצון ידידיך
הושיעה ימינך ועננו אלהים דבר
בקדשו אעלזה אחלקה שכם ועמק
סכות אמדד לי גלעד ולי מנשה
ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי
מואב סיר רחצי על אדום אשליך נעלי
עלי פלשת התרועעי מי יבלני
עיר מצור מי נחני עד אדום הלא אתה
אלהים זנחתנו ולא תצא אלהים בצבאותינו
הבה לנו עזרת מצר ושוא תשועת אדם
באלהים נעשה חיל והוא יבוס צרינו

למנצח על נגינת לדוד
שמעה אלהים רנתי הקשיבה תפלתי
מקצה הארץ אליך אקרא בעטף לבי
בצור ירום ממני תנחני כי היית מחסה לי
מגדל עז מפני אויב אגורה באהלך עולמים
אחסה בסתר כנפיך סלה כי אתה אלהים
שמעת לנדרי נתת ירשת יראי שמך
ימים על ימי מלך תוסיף שנותיו כמו דר ודר
ישב עולם לפני אלהים חסד ואמת
מן ינצרהו כן אזמרה
שמך לעד לשלמי נדרי יום יום

למנצח על ידותון מזמור לדוד
אך אל אלהים דומיה נפשי ממנו ישועתי
אך הוא צורי וישועתי משגבי
לא אמוט רבה עד אנה תהותתו על
איש תרצחו כלכם כקיר נטוי
גדר הדחויה אך משאתו יעצו
להדיח ירצו כזב בפיו יברכו
ובקרבם יקללו סלה אך לאלהים
דומי נפשי כי ממנו תקותי
אך הוא צורי וישועתי משגבי לא
אמוט על אלהים ישעי וכבודי
צור עזי מחסי באלהים בטחו בו
בכל עת עם שפכו לפניו לבבכם
אלהים מחסה לנו סלה אך הבל
בני אדם כזב בני איש במאזנים לעלות
המה מהבל יחד אל תבטחו בעשק
ובגזל אל תהבלו חיל כי ינוב
אל תשיתו לב אחת דבר אלהים
שתים זו שמעתי כי עז לאלהים
ולך אדני חסד כי אתה תשלם לאיש כמעשהו

מזמור לדוד בהיותו במדבר יהודה
אלהים אלי אתה אשחרך צמאה לך
נפשי כמה לך בשרי בארץ ציה
ועיף בלי מים כן בקדש חזיתיך
לראות עזך וכבודך כי טוב חסדך
מחיים שפתי ישבחונך כן אברכך
בחיי בשמך אשא כפי כמו חלב
ודשן תשבע נפשי ושפתי רננות יהלל פי

ולא תצא ג׳ [illegible]
בצבאותינו [illegible]

על איש ח׳ [illegible]
על איש [illegible]

עולת ג̇ כת כן והעלית עליו עולת אף בלב עולת תפעלון יחפשו ס
לירות ב̇ לירות במו אפל לירות במסתרים ס קדמ מל ס

ראה ב̇ חד כת ה̇ וחד כת י̇ ויתנדדו כל ראה בם שבעת שדי פרס ומדי
ראי ס קדש ג̇ חס למען יהוה אשר נאמן נדר פלגין אשרי תבחר ס

קדש ליהוה

אם זכרתיך על יצועי באשמרות אהגה בך
כי היית עזרתה לי ובצל כנפיך ארנן
דבקה נפשי אחריך בי תמכה ימינך
והמה לשואה יבקשו נפשי יבאו
בתחתיות הארץ יגירהו על ידי
חרב מנת שעלים יהיו והמלך
ישמח באלהים יתהלל כל הנשבע
בו כי יסכר פי דוברי שקר

למנצח מזמור לדוד
שמע אלהים קולי בשיחי מפחד
אויב תצר חיי תסתירני מסוד מרעים
מרגשת פעלי און אשר שננו כחרב
לשונם דרכו חצם דבר מר לירות
במסתרים תם פתאם ירהו ולא ייראו
יחזקו למו דבר רע יספרו לטמון
מוקשים אמרו מי יראה למו
יחפשו עולת תמנו חפש מחפש
וקרב איש ולב עמק וירם אלהים
חץ פתאום היו מכותם ויכשילוהו
עלימו לשונם יתנדדו כל ראה בם
וייראו כל אדם ויגידו פעל אלהים
ומעשהו השכילו ישמח
צדיק ביהוה וחסה בו ויתהללו כל ישרי לב

למנצח מזמור לדוד שיר
לך דמיה תהלה אלהים בציון ולך ישלם נדר
שמע תפלה עדיך כל בשר יבאו
דברי עונת גברו מני פשעינו אתה תכפרם
אשרי תבחר ותקרב ישכן חצריך
נשבעה בטוב ביתך קדש היכלך
נוראות בצדק תעננו אלהי ישענו
מבטח כל קצוי ארץ וים רחקים
מכין הרים בכחו נאזר בגבורה
משביח שאון ימים שאון גליהם
והמון לאמים וייראו ישבי קצות
מאותתיך מוצאי בקר וערב תרנין
פקדת הארץ ותשקקה רבת תעשרנה
פלג אלהים מלא מים תכין דגנם
כי כן תכינה תלמיה רוה נחת גדודיה
ברביבים תמגגנה צמחה תברך
עטרת שנת טובתך ומעגליך ירעפון דשן
ירעפו נאות מדבר וגיל
גבעות תחגרנה לבשו כרים הצאן
ועמקים יעטפו בר יתרועעו אף ישירו

למנצח שיר מזמור הריעו לאלהים
כל הארץ זמרו כבוד שמו
שימו כבוד תהלתו אמרו לאלהים
מה נורא מעשיך ברב עזך יכחשו
לך איביך כל הארץ ישתחוו לך
ויזמרו לך יזמרו שמך סלה
לכו וראו מפעלות אלהים נורא עלילה
על בני אדם הפך ים ליבשה
בנהר יעברו ברגל שם נשמחה בו
משל בגבורתו עולם עיניו בגוים תצפינה

ומעשהו ג̇ מה יהיה משפט הנער ואיש בראון וייראו כל אדם ס
ויתהללו ב̇ ביהוה ויצדקו ישמח צדיק ביהוה ס

דומיה ד̇ ב̇ מל וב̇ חס ולילה ולא דמיה לי נאלמתי דומיה אך לאלהים
דומיה נפשי לך דמיה תהלה ס

הסוררים אל ירימו למו סלה ברכו עמים
אלהינו והשמיעו קול תהלתו השם נפשנו
בחיים ולא נתן למוט רגלנו כי בחנתנו
אלהים צרפתנו כצרף כסף הבאתנו
במצודה שמת מועקה במתנינו
הרכבת אנוש לראשנו באנו באש
ובמים ותוציאנו לרויה אבוא ביתך בעולות
אשלם לך נדרי אשר פצו שפתי
ודבר פי בצר לי עלות מחים
אעלה לך עם קטרת אילים אעשה בקר
עם עתודים סלה לכו שמעו ואספרה
כל יראי אלהים אשר עשה לנפשי
אליו פי קראתי ורומם תחת לשוני
און אם ראיתי בלבי לא ישמע אדני
אכן שמע אלהים הקשיב בקול תפלתי
ברוך אלהים אשר לא הסיר תפלתי וחסדו מאתי

למנצח בנגינת מזמור שיר
אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו
אתנו סלה לדעת בארץ דרכך
בכל גוים ישועתך יודוך עמים אלהים
יודוך עמים כלם ישמחו וירננו לאמים
כי תשפט עמים מישר ולאמים
בארץ תנחם סלה יודוך עמים אלהים
יודוך עמים כלם ארץ נתנה יבולה
יברכנו אלהים אלהינו יברכנו אלהים
וייראו אותו כל אפסי ארץ
למנצח לדוד מזמור שיר

יקום אלהים יפוצו אויביו וינוסו
משנאיו מפניו כהנדף עשן תנדף
כהמס דונג מפני אש יאבדו רשעים
מפני אלהים וצדיקים ישמחו
יעלצו לפני אלהים וישישו בשמחה
שירו לאלהים זמרו שמו סלו
לרכב בערבות ביה שמו ועלזו לפניו
אבי יתומים ודין אלמנות אלהים
במעון קדשו אלהים מושיב יחידים
ביתה מוציא אסירים בכושרות
אך סוררים שכנו צחיחה אלהים בצאתך
לפני עמך בצעדך בישימון סלה
ארץ רעשה אף שמים נטפו מפני אלהים
זה סיני מפני אלהים אלהי ישראל
גשם נדבות תניף אלהים נחלתך ונלאה
אתה כוננתה חיתך ישבו בה
תכין בטובתך לעני אלהים אדני יתן
אמר המבשרות צבא רב מלכי צבאות
ידדון ידדון ונות בית תחלק שלל
אם תשכבון בין שפתים כנפי יונה
נחפה בכסף ואברותיה בירקרק
חרוץ בפרש שדי מלכים בה תשלג
בצלמון הר אלהים הר בשן
הר גבננים הר בשן למה תרצדון
הרים גבננים ההר חמד אלהים לשבתו
אף יהוה ישכן לנצח רכב אלהים
רבתים אלפי שנאן אדני בם סיני בקדש
עלית למרום שבית שבי לקחת מתנות

מקדשיך ב׳ מל בעזר ובכתב הלכות מקדשיך נורא אלהים ממקדשיך ס
ממקור ב׳ וטהרה ממקור דמיה אדני ממקור ישראל ס

מעמד ב׳ זמין והמלך היה מעמד טבעתי ס ונגינות בנגינות ג׳ בקראי ענני
יהוה אל באפך ונגינות שותי שכר ס לחרפות ב׳ ואבכה לחרפות

באדם ואף סוררים לשכן יה אלהים
ברוך אדני יום יום יעמס לנו
האל ישועתנו סלה האל לנו אל
למושעות וליהוה אדני למות תוצאות
אך אלהים ימחץ ראש איביו
קדקד שער מתהלך באשמיו אמר
אדני מבשן אשיב אשיב ממצלות ים
למען תמחץ רגלך בדם לשון כלביך
מאיבים מנהו ראו הליכותיך אלהים
הליכות אלי מלכי בקדש קדמו
שרים אחר נגנים בתוך עלמות תופפות
במקהלות ברכו אלהים אדני ממקור
ישראל שם בנימן צעיר רדם
שרי יהודה רגמתם שרי זבלן שרי נפתלי
צוה אלהיך עזך עוזה אלהים
זו פעלת לנו מהיכלך על ירושלם
לך יובילו מלכים שי גער חית קנה
עדת אבירים בעגלי עמים מתרפס ברצי
כסף בזר עמים קרבות יחפצו יאתיו
חשמנים מני מצרים כוש
תריץ ידיו לאלהים ממלכות הארץ
שירו לאלהים זמרו אדני סלה
לרכב בשמי שמי קדם הן יתן בקולו
קול עז תנו עז לאלהים על ישראל
גאותו ועזו בשחקים נורא אלהים
ממקדשיך אל ישראל הוא נתן עז
ותעצמות לעם ברוך אלהים
ס

למנצח על שושנים לדוד
הושיעני אלהים כי באו מים עד נפש
טבעתי ביון מצולה ואין מעמד באתי
במעמקי מים ושבלת שטפתני
יגעתי בקראי נחר גרוני כלו עיני
מיחל לאלהי רבו משערות ראשי
שנאי חנם עצמו מצמיתי איבי שקר
אשר לא גזלתי אז אשיב
אלהים אתה ידעת לאולתי ואשמותי
ממך לא נכחדו אל יבשו בי קויך
אדני יהוה צבאות אל יכלמו בי
מבקשיך אלהי ישראל כי עליך
נשאתי חרפה כסתה כלמה פני
מוזר הייתי לאחי ונכרי לבני אמי
כי קנאת ביתך אכלתני וחרפות חורפיך
נפלו עלי ואבכה בצום נפשי
ותהי לחרפות לי ואתנה לבושי שק
ואהי להם למשל ישיחו בי ישבי שער
ונגינות שותי שכר ואני תפלתי לך
יהוה עת רצון אלהים ברב חסדך
ענני באמת ישעך הצילני מטיט
ואל אטבעה אנצלה משנאי
וממעמקי מים אל תשטפני שבלת
מים ואל תבלעני מצולה ואל תאטר
עלי באר פיה ענני יהוה כי
טוב חסדך כרב רחמיך פנה אלי
ואל תסתר פניך מעבדך כי צר לי
מהר ענני קרבה אל נפשי גאלה

הליכות ד׳ הליכות עולם לו ...

כל מטעי כתיב יהוה אלהים ב׳ דה ד׳ כל אדני יהוה אל יבשו בי
אדוד תקותי אבוא בגבורות ואני קרבת אלהים ס

ולא מצאתי ה̇ ואקרב אליה מיום נפלו ואבקש מחזר ולמנחמים ולא מצאתי אשר עד בקשה נפשי ◦ יהללוהו ב̇ שמים וארץ ובמושב זקנים ◦

כל מלה דגרשה בטע בתלתי ספרייה פתחה בר מן ד̇ חרפה שברה לבי שמרה נפשי כי חסיד אני טמנו גאים לי יראת יהוה ◦

לְמַעַן אֹיְבַי פְּדֵנִי׃ אַתָּה יָדַעְתָּ חֶרְפָּתִי וּבָשְׁתִּי
וּכְלִמָּתִי נֶגְדְּךָ כָּל צוֹרְרָי׃ חֶרְפָּה שָׁבְרָה
לִבִּי וָאָנוּשָׁה וָאֲקַוֶּה לָנוּד וָאַיִן וְלַמְנַחֲמִים
וְלֹא מָצָאתִי׃ וַיִּתְּנוּ בְּבָרוּתִי רֹאשׁ
וְלִצְמָאִי יַשְׁקוּנִי חֹמֶץ׃ יְהִי שֻׁלְחָנָם
לִפְנֵיהֶם לְפָח וְלִשְׁלוֹמִים לְמוֹקֵשׁ׃
תֶּחְשַׁכְנָה עֵינֵיהֶם מֵרְאוֹת וּמָתְנֵיהֶם תָּמִיד
הַמְעַד׃ שְׁפָךְ עֲלֵיהֶם זַעְמֶךָ וַחֲרוֹן אַפְּךָ
יַשִּׂיגֵם׃ תְּהִי טִירָתָם נְשַׁמָּה
בְּאָהֳלֵיהֶם אַל יְהִי יֹשֵׁב׃ כִּי אַתָּה
אֲשֶׁר הִכִּיתָ רָדָפוּ וְאֶל מַכְאוֹב חֲלָלֶיךָ
יְסַפֵּרוּ׃ תְּנָה עָוֺן עַל עֲוֺנָם וְאַל יָבֹאוּ בְּצִדְקָתֶךָ׃
יִמָּחוּ מִסֵּפֶר חַיִּים וְעִם צַדִּיקִים אַל יִכָּתֵבוּ׃
וַאֲנִי עָנִי וְכוֹאֵב יְשׁוּעָתְךָ אֱלֹהִים תְּשַׂגְּבֵנִי׃
אֲהַלְלָה שֵׁם אֱלֹהִים בְּשִׁיר וַאֲגַדְּלֶנּוּ בְתוֹדָה׃
וְתִיטַב לַיהוָה מִשּׁוֹר פָּר מַקְרִן מַפְרִיס׃
רָאוּ עֲנָוִים יִשְׂמָחוּ דֹּרְשֵׁי אֱלֹהִים וִיחִי לְבַבְכֶם׃
כִּי שֹׁמֵעַ אֶל אֶבְיוֹנִים יְהוָה וְאֶת אֲסִירָיו
לֹא בָזָה׃ יְהַלְלוּהוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ
יַמִּים וְכָל רֹמֵשׂ בָּם׃ כִּי אֱלֹהִים יוֹשִׁיעַ
צִיּוֹן וְיִבְנֶה עָרֵי יְהוּדָה וְיָשְׁבוּ שָׁם וִירֵשׁוּהָ׃
וְזֶרַע עֲבָדָיו יִנְחָלוּהָ וְאֹהֲבֵי שְׁמוֹ יִשְׁכְּנוּ בָהּ׃

לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד לְהַזְכִּיר׃ אֱלֹהִים לְהַצִּילֵנִי
יְהוָה לְעֶזְרָתִי חוּשָׁה׃ יֵבֹשׁוּ וְיַחְפְּרוּ
מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי יִסֹּגוּ אָחוֹר וְיִכָּלְמוּ
חֲפֵצֵי רָעָתִי׃ יָשׁוּבוּ עַל עֵקֶב בָּשְׁתָּם
הָאֹמְרִים הֶאָח הֶאָח׃ יָשִׂישׂוּ וְיִשְׂמְחוּ

בְּךָ כָּל מְבַקְשֶׁיךָ וְיֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל
אֱלֹהִים אֹהֲבֵי יְשׁוּעָתֶךָ׃ וַאֲנִי עָנִי
וְאֶבְיוֹן אֱלֹהִים חוּשָׁה לִּי עֶזְרִי
וּמְפַלְטִי אַתָּה יְהוָה אַל תְּאַחַר׃

בְּךָ יְהוָה חָסִיתִי אַל אֵבוֹשָׁה לְעוֹלָם׃
בְּצִדְקָתְךָ תַּצִּילֵנִי וּתְפַלְּטֵנִי הַטֵּה אֵלַי
אָזְנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנִי׃ הֱיֵה לִי לְצוּר מָעוֹן
לָבוֹא תָּמִיד צִוִּיתָ לְהוֹשִׁיעֵנִי כִּי סַלְעִי
וּמְצוּדָתִי אָתָּה׃ אֱלֹהַי פַּלְּטֵנִי מִיַּד רָשָׁע
מִכַּף מְעַוֵּל וְחוֹמֵץ׃ כִּי אַתָּה תִקְוָתִי
אֲדֹנָי יְהוִה מִבְטַחִי מִנְּעוּרָי׃ עָלֶיךָ
נִסְמַכְתִּי מִבֶּטֶן מִמְּעֵי אִמִּי אַתָּה גוֹזִי
בְּךָ תְהִלָּתִי תָמִיד׃ כְּמוֹפֵת הָיִיתִי לְרַבִּים
וְאַתָּה מַחֲסִי עֹז׃ יִמָּלֵא פִי תְּהִלָּתֶךָ
כָּל הַיּוֹם תִּפְאַרְתֶּךָ׃ אַל תַּשְׁלִיכֵנִי לְעֵת
זִקְנָה כִּכְלוֹת כֹּחִי אַל תַּעַזְבֵנִי׃ כִּי אָמְרוּ
אוֹיְבַי לִי וְשֹׁמְרֵי נַפְשִׁי נוֹעֲצוּ יַחְדָּו׃
לֵאמֹר אֱלֹהִים עֲזָבוֹ רִדְפוּ וְתִפְשׂוּהוּ
כִּי אֵין מַצִּיל׃ אֱלֹהִים אַל תִּרְחַק מִמֶּנִּי
אֱלֹהַי לְעֶזְרָתִי חוּשָׁה׃ יֵבֹשׁוּ יִכְלוּ
שֹׂטְנֵי נַפְשִׁי יַעֲטוּ חֶרְפָּה וּכְלִמָּה
מְבַקְשֵׁי רָעָתִי׃ וַאֲנִי תָּמִיד אֲיַחֵל
וְהוֹסַפְתִּי עַל כָּל תְּהִלָּתֶךָ׃ פִּי יְסַפֵּר
צִדְקָתֶךָ כָּל הַיּוֹם תְּשׁוּעָתֶךָ כִּי לֹא
יָדַעְתִּי סְפֹרוֹת׃ אָבוֹא בִּגְבֻרוֹת אֲדֹנָי
יְהוִה אַזְכִּיר צִדְקָתְךָ לְבַדֶּךָ׃ אֱלֹהִים
לִמַּדְתַּנִי מִנְּעוּרָי וְעַד הֵנָּה אַגִּיד נִפְלְאוֹתֶיךָ׃

וירשוה ד̇ וירשוה בחדיו וירשוה... ותקפוד כי חנה ימים באחד כי אלהים יושיע ציון ◦ ושוי ג̇ שוב למנצח ... ויתן לו ◦

מעז ד̇ ... ואנש דכותהון ◦ מהכי ב̇ אל תהיה לי למחתה כמפלה ◦

וְגַם עַד־זִקְנָה ׀ וְשֵׂיבָה אֱלֹהִים אַל־תַּעַזְבֵנִי
עַד־אַגִּיד זְרוֹעֲךָ לְדוֹר לְכָל־יָבוֹא
גְּבוּרָתֶךָ׃ וְצִדְקָתְךָ אֱלֹהִים עַד־מָרוֹם
אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ גְדֹלוֹת אֱלֹהִים מִי כָמוֹךָ׃
אֲשֶׁר הִרְאִיתַנוּ ׀ צָרוֹת רַבּוֹת וְרָעוֹת
תָּשׁוּב תְּחַיֵּנוּ וּמִתְּהֹמוֹת הָאָרֶץ תָּשׁוּב
תַּעֲלֵנִי׃ תֶּרֶב ׀ גְּדֻלָּתִי וְתִסֹּב תְּנַחֲמֵנִי׃
גַּם־אֲנִי ׀ אוֹדְךָ בִכְלִי־נֶבֶל אֲמִתְּךָ אֱלֹהָי
אֲזַמְּרָה לְךָ בְכִנּוֹר קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃
תְּרַנֵּנָּה שְׂפָתַי כִּי אֲזַמְּרָה־לָּךְ וְנַפְשִׁי אֲשֶׁר
פָּדִיתָ׃ גַּם־לְשׁוֹנִי כָּל־הַיּוֹם תֶּהְגֶּה
צִדְקָתֶךָ כִּי־בֹשׁוּ כִי־חָפְרוּ מְבַקְשֵׁי רָעָתִי׃

לִשְׁלֹמֹה ׀ אֱלֹהִים מִשְׁפָּטֶיךָ לְמֶלֶךְ
תֵּן וְצִדְקָתְךָ לְבֶן־מֶלֶךְ׃ יָדִין עַמְּךָ בְצֶדֶק
וַעֲנִיֶּיךָ בְמִשְׁפָּט׃ יִשְׂאוּ הָרִים שָׁלוֹם
לָעָם וּגְבָעוֹת בִּצְדָקָה׃ יִשְׁפֹּט ׀ עֲנִיֵּי־
עָם יוֹשִׁיעַ לִבְנֵי אֶבְיוֹן וִידַכֵּא עוֹשֵׁק׃
יִירָאוּךָ עִם־שָׁמֶשׁ וְלִפְנֵי יָרֵחַ דּוֹר
דּוֹרִים׃ יֵרֵד כְּמָטָר עַל־גֵּז כִּרְבִיבִים
זַרְזִיף אָרֶץ׃ יִפְרַח־בְּיָמָיו צַדִּיק
וְרֹב שָׁלוֹם עַד־בְּלִי יָרֵחַ׃ וְיֵרְדְּ מִיָּם
עַד־יָם וּמִנָּהָר עַד־אַפְסֵי־אָרֶץ׃ לְפָנָיו
יִכְרְעוּ צִיִּים וְאֹיְבָיו עָפָר יְלַחֵכוּ׃
מַלְכֵי תַרְשִׁישׁ וְאִיִּים מִנְחָה יָשִׁיבוּ
מַלְכֵי שְׁבָא וּסְבָא אֶשְׁכָּר יַקְרִיבוּ׃
וְיִשְׁתַּחֲווּ־לוֹ כָל־מְלָכִים כָּל־גּוֹיִם
יַעַבְדוּהוּ׃ כִּי־יַצִּיל אֶבְיוֹן מְשַׁוֵּעַ

וְעָנִי וְאֵין־עֹזֵר לוֹ׃ יָחֹס עַל־דַּל וְאֶבְיוֹן
וְנַפְשׁוֹת אֶבְיוֹנִים יוֹשִׁיעַ׃ מִתּוֹךְ וּמֵחָמָס
יִגְאַל נַפְשָׁם וְיֵיקַר דָּמָם בְּעֵינָיו׃ וִיחִי וְיִתֶּן־
לוֹ מִזְּהַב שְׁבָא וְיִתְפַּלֵּל בַּעֲדוֹ תָמִיד
כָּל־הַיּוֹם יְבָרֲכֶנְהוּ׃ יְהִי פִסַּת־בַּר ׀
בָּאָרֶץ בְּרֹאשׁ הָרִים יִרְעַשׁ כַּלְּבָנוֹן פִּרְיוֹ
וְיָצִיצוּ מֵעִיר כְּעֵשֶׂב הָאָרֶץ׃ יְהִי שְׁמוֹ ׀
לְעוֹלָם לִפְנֵי־שֶׁמֶשׁ יִנּוֹן שְׁמוֹ
וְיִתְבָּרְכוּ בוֹ כָּל־גּוֹיִם יְאַשְּׁרוּהוּ׃
בָּרוּךְ ׀ יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ׃ וּבָרוּךְ ׀
שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ
אֶת־כֹּל הָאָרֶץ אָמֵן ׀ וְאָמֵן׃
כָּלּוּ תְפִלּוֹת דָּוִד בֶּן־יִשָׁי׃

מִזְמוֹר לְאָסָף
אַךְ טוֹב לְיִשְׂרָאֵל אֱלֹהִים לְבָרֵי לֵבָב׃
וַאֲנִי כִּמְעַט נְטוּי רַגְלָי כְּאַיִן שֻׁפְּכָה אֲשֻׁרָי׃
כִּי־קִנֵּאתִי בַּהוֹלְלִים שְׁלוֹם רְשָׁעִים
אֶרְאֶה׃ כִּי אֵין חַרְצֻבּוֹת לְמוֹתָם
וּבָרִיא אוּלָם׃ בַּעֲמַל אֱנוֹשׁ אֵינֵמוֹ
וְעִם־אָדָם לֹא יְנֻגָּעוּ׃ לָכֵן עֲנָקַתְמוֹ
גַאֲוָה יַעֲטָף־שִׁית חָמָס לָמוֹ׃
יָצָא מֵחֵלֶב עֵינֵמוֹ עָבְרוּ מַשְׂכִּיּוֹת לֵבָב׃
יָמִיקוּ ׀ וִידַבְּרוּ בְרָע עֹשֶׁק מִמָּרוֹם יְדַבֵּרוּ׃
שַׁתּוּ בַשָּׁמַיִם פִּיהֶם וּלְשׁוֹנָם תִּהֲלַךְ בָּאָרֶץ׃
לָכֵן ׀ יָשִׁיב עַמּוֹ הֲלֹם וּמֵי מָלֵא יִמָּצוּ לָמוֹ׃

נגוע. ב׳ וחלי ואתי נגוע כל היום ואנחנו חשבנהו נגוע ס
קרבת אלהים ב׳ ישאלוני משפטי צדק ואני ס

קומה אלהים ב׳ ריבה ריבך שפטה הארץ ס ושארא קומה יהוה ס
בצאן ב׳ וכל חוס בצאן לבן יעשן אפך ס ושמש ב׳ ולא יכם שרב
אתה הכינות ס

וְאָמְרוּ אֵיכָה יָדַע אֵל וְיֵשׁ דֵּעָה בְעֶלְיוֹן
הִנֵּה אֵלֶּה רְשָׁעִים וְשַׁלְוֵי עוֹלָם הִשְׂגּוּ חָיִל
אַךְ רִיק זִכִּיתִי לְבָבִי וָאֶרְחַץ בְּנִקָּיוֹן כַּפָּי
וָאֱהִי נָגוּעַ כָּל הַיּוֹם וְתוֹכַחְתִּי לַבְּקָרִים
אִם אָמַרְתִּי אֲסַפְּרָה כְמוֹ הִנֵּה דוֹר
בָּנֶיךָ בָגָדְתִּי וָאֲחַשְּׁבָה לָדַעַת זֹאת
עָמָל הִיא בְעֵינָי עַד אָבוֹא אֶל
מִקְדְּשֵׁי אֵל אָבִינָה לְאַחֲרִיתָם
אַךְ בַּחֲלָקוֹת תָּשִׁית לָמוֹ הִפַּלְתָּם
לְמַשּׁוּאוֹת אֵיךְ הָיוּ לְשַׁמָּה כְרָגַע
סָפוּ תַמּוּ מִן בַּלָּהוֹת כַּחֲלוֹם מֵהָקִיץ
אֲדֹנָי בָּעִיר צַלְמָם תִּבְזֶה כִּי יִתְחַמֵּץ לְבָבִי
וְכִלְיוֹתַי אֶשְׁתּוֹנָן וַאֲנִי בַעַר
וְלֹא אֵדָע בְּהֵמוֹת הָיִיתִי עִמָּךְ
וַאֲנִי תָמִיד עִמָּךְ אָחַזְתָּ בְּיַד יְמִינִי
בַּעֲצָתְךָ תַנְחֵנִי וְאַחַר כָּבוֹד תִּקָּחֵנִי
מִי לִי בַשָּׁמָיִם וְעִמְּךָ לֹא חָפַצְתִּי בָאָרֶץ
כָּלָה שְׁאֵרִי וּלְבָבִי צוּר לְבָבִי וְחֶלְקִי
אֱלֹהִים לְעוֹלָם כִּי הִנֵּה רְחֵקֶיךָ
יֹאבֵדוּ הִצְמַתָּה כָּל זוֹנֶה מִמֶּךָּ
וַאֲנִי קִרֲבַת אֱלֹהִים לִי טוֹב שַׁתִּי בַּאדֹנָי
יֱהֹוִה מַחְסִי לְסַפֵּר כָּל מַלְאֲכוֹתֶיךָ

מַשְׂכִּיל לְאָסָף
לָמָה אֱלֹהִים זָנַחְתָּ לָנֶצַח יֶעְשַׁן אַפְּךָ
בְּצֹאן מַרְעִיתֶךָ זְכֹר עֲדָתְךָ
קָנִיתָ קֶּדֶם גָּאַלְתָּ שֵׁבֶט נַחֲלָתֶךָ
הַר צִיּוֹן זֶה שָׁכַנְתָּ בּוֹ הָרִימָה

פְעָמֶיךָ לְמַשֻּׁאוֹת נֶצַח כָּל הֵרַע
אוֹיֵב בַּקֹּדֶשׁ שָׁאֲגוּ צֹרְרֶיךָ בְּקֶרֶב
מוֹעֲדֶךָ שָׂמוּ אוֹתֹתָם אֹתוֹת יִוָּדַע
כְּמֵבִיא לְמָעְלָה בִּסְבָךְ עֵץ קַרְדֻּמּוֹת
וְעַתָּ פִּתּוּחֶיהָ יָּחַד בְּכַשִּׁיל
וְכֵילַפֹּת יַהֲלֹמוּן שִׁלְּחוּ בָאֵשׁ מִקְדָּשֶׁךָ
לָאָרֶץ חִלְּלוּ מִשְׁכַּן שְׁמֶךָ אָמְרוּ
בְלִבָּם נִינָם יָחַד שָׂרְפוּ כָל מוֹעֲדֵי
אֵל בָּאָרֶץ אוֹתֹתֵינוּ לֹא רָאִינוּ
אֵין עוֹד נָבִיא וְלֹא אִתָּנוּ יֹדֵעַ עַד מָה
עַד מָתַי אֱלֹהִים יְחָרֶף צָר יְנָאֵץ אוֹיֵב
שִׁמְךָ לָנֶצַח לָמָּה תָשִׁיב יָדְךָ וִימִינֶךָ
מִקֶּרֶב חוֹקְךָ כַלֵּה וֵאלֹהִים מַלְכִּי
מִקֶּדֶם פֹּעֵל יְשׁוּעוֹת בְּקֶרֶב הָאָרֶץ
אַתָּה פוֹרַרְתָּ בְעָזְּךָ יָם שִׁבַּרְתָּ רָאשֵׁי
תַנִּינִים עַל הַמָּיִם אַתָּה רִצַּצְתָּ
רָאשֵׁי לִוְיָתָן תִּתְּנֶנּוּ מַאֲכָל לְעָם לְצִיִּים
אַתָּה בָקַעְתָּ מַעְיָן וָנָחַל אַתָּה הוֹבַשְׁתָּ
נַהֲרוֹת אֵיתָן לְךָ יוֹם אַף לְךָ לָיְלָה
אַתָּה הֲכִינוֹתָ מָאוֹר וָשָׁמֶשׁ
אַתָּה הִצַּבְתָּ כָּל גְּבוּלוֹת אָרֶץ קַיִץ וָחֹרֶף
אַתָּה יְצַרְתָּם זְכָר זֹאת אוֹיֵב חֵרֵף יְהֹוָה
וְעָם נָבָל נִאֲצוּ שְׁמֶךָ אַל תִּתֵּן לְחַיַּת
נֶפֶשׁ תּוֹרֶךָ חַיַּת עֲנִיֶּיךָ אַל תִּשְׁכַּח לָנֶצַח
הַבֵּט לַבְּרִית כִּי מָלְאוּ מַחֲשַׁכֵּי אֶרֶץ
נְאוֹת חָמָס אַל יָשֹׁב דַּךְ נִכְלָם
עָנִי וְאֶבְיוֹן יְהַלְלוּ שְׁמֶךָ קוּמָה אֱלֹהִים
רִיבָה רִיבֶךָ זְכֹר חֶרְפָּתְךָ מִנִּי נָבָל כָּל הַיּוֹם

עד מה ד׳ אשור תשבר ולא אתנו ידע עד מה תאנף לנצח תסתר לנצח ס
ולא אדע. ג׳ לא אשב אלמנה ואני בער ולא אדע מי יוד מעליה ס

הובשת ב׳ בתריה לשונו ויאמר הבשת היום אתה הובשת ס קד׳ חס
זונה ב׳ אם זנה אתה ישראל הצמתה כל זונה ממך ס יד׳ דיה חס וחד
אשר נשברתי את לבם הזונה ס

לעלם ה חס בנביא וכתיב יחי אדני המלך דוד ושבו דמיהם בראשם ... אזכירה שמך ואני אגיד לעלם ואתה מרום מאמתי והקימתי ...
חדריו ב̇ מי אדם ינחנו נאור אתה אדיר ממעונות אריות ולא אדבר ב̇ ואמרתי לא עצרנו נפעמתי

אל תשכח קול צרריך שאון קמיך עלה תמיד

למנצח אל תשחת מזמור לאסף שיר
הודינו לך אלהים הודינו וקרוב שמך
ספרו נפלאותיך כי אקח מועד
אני מישרים אשפט נמגים ארץ
וכל ישביה אנכי תכנתי עמודיה סלה
אמרתי להוללים אל תהלו ולרשעים
אל תרימו קרן אל תרימו למרום
קרנכם תדברו בצואר עתק כי לא
ממוצא וממערב ולא ממדבר הרים
כי אלהים שפט זה ישפיל וזה ירים
כי כוס ביד יהוה ויין חמר מלא מסך
ויגר מזה אך שמריה ימצו ישתו
כל רשעי ארץ ואני אגיד לעלם
אזמרה לאלהי יעקב וכל קרני
רשעים אגדע תרוממנה קרנות צדיק

למנצח בנגינת מזמור לאסף שיר
נודע ביהודה אלהים בישראל
גדול שמו ויהי בשלם סכו
ומעונתו בציון שמה שבר רשפי
קשת מגן וחרב ומלחמה סלה נאור
אתה אדיר מהררי טרף אשתוללו
אבירי לב נמו שנתם ולא מצאו כל
אנשי חיל ידיהם מגערתך
אלהי יעקב נרדם ורכב וסוס
אתה נורא אתה ומי יעמד לפניך

מאז אפך משמים השמעת דין ארץ
יראה ושקטה בקום למשפט אלהים
להושיע כל ענוי ארץ סלה כי
חמת אדם תודך שארית חמת תחגר
נדרו ושלמו ליהוה אלהיכם כל סביביו
יובילו שי למורא יבצר
רוח נגידים נורא למלכי ארץ

למנצח על ידיתון לאסף מזמור
קולי אל אלהים ואצעקה קולי
אל אלהים והאזין אלי ביום צרתי
אדני דרשתי ידי לילה נגרה
ולא תפוג מאנה נחמה נפשי
אזכרה אלהים ואהמיה אשיחה ותתעטף
רוחי סלה אחזת שמרות עיני
נפעמתי ולא אדבר חשבתי ימים
מקדם שנות עולמים אזכרה נגינתי
בלילה עם לבבי אשיחה ויחפש רוחי
הלעולמים יזנח אדני ולא יסיף לרצות
עוד האפס לנצח חסדו גמר אמר
לדר ודר השכח חנות אל אם
קפץ באף רחמיו סלה ואמר חלותי
היא שנות ימין עליון אזכיר
מעללי יה כי אזכרה מקדם פלאך
והגיתי בכל פעלך ובעלילותיך אשיחה
אלהים בקדש דרכך מי אל גדול כאלהים
אתה האל עשה פלא הודעת בעמים עזך
גאלת בזרוע עמך בני יעקב ויוסף סלה

וממערב ג̇ ממזרח אביא זרעך וממערב כי לא ממוצא וממוצאות ...
... ב̇ ... כי לא ישאל כי המלך אדני המלך ...

נודע ב̇ ... נודע ביהודה אלהים ...
... נקרא ...

ראוך מים אלהים ראוך מים יחילו
אף ירגזו תהמות זרמו מים עבות
קול נתנו שחקים אף חצציך יתהלכו
קול רעמך בגלגל האירו ברקים תבל
רגזה ותרעש הארץ בים דרכך ושבילך
במים רבים ועקבותיך לא נדעו
נחית כצאן עמך ביד משה ואהרן

משכיל לאסף
האזינה עמי תורתי הטו אזנכם לאמרי פי
אפתחה במשל פי אביעה חידות מני קדם
אשר שמענו ונדעם ואבותינו ספרו לנו
לא נכחד מבניהם לדור אחרון
מספרים תהלות יהוה ועזוזו ונפלאותיו
אשר עשה ויקם עדות ביעקב ותורה
שם בישראל אשר צוה את אבותינו
להודיעם לבניהם למען ידעו דור
אחרון בנים יולדו יקמו ויספרו לבניהם
וישימו באלהים כסלם ולא ישכחו
מעללי אל ומצותיו ינצרו
ולא יהיו כאבותם דור סורר ומרה
דור לא הכין לבו ולא נאמנה את אל רוחו
בני אפרים נושקי רומי קשת הפכו ביום קרב
לא שמרו ברית אלהים ובתורתו מאנו ללכת
וישכחו עלילותיו ונפלאותיו אשר הראם
נגד אבותם עשה פלא בארץ מצרים שדה צען
בקע ים ויעבירם ויצב מים כמו נד
וינחם בענן יומם וכל הלילה באור אש

יבקע צרים במדבר וישק כתהמות רבה
ויוצא נוזלים מסלע ויורד כנהרות מים
ויוסיפו עוד לחטא לו למרות עליון בציה
וינסו אל בלבבם לשאל אכל לנפשם
וידברו באלהים אמרו היוכל אל
לערך שלחן במדבר הן הכה צור ויזובו
מים ונחלים ישטפו הגם לחם יוכל תת
אם יכין שאר לעמו לכן שמע יהוה
ויתעבר ואש נשקה ביעקב וגם אף
עלה בישראל כי לא האמינו באלהים
ולא בטחו בישועתו ויצו שחקים ממעל
ודלתי שמים פתח וימטר עליהם
מן לאכל ודגן שמים נתן למו
לחם אבירים אכל איש צידה שלח
להם לשבע יסע קדים בשמים
וינהג בעזו תימן וימטר עליהם כעפר שאר
וכחול ימים עוף כנף ויפל בקרב מחנהו
סביב למשכנתיו ויאכלו וישבעו מאד
ותאותם יבא להם לא זרו מתאותם
עוד אכלם בפיהם ואף אלהים עלה בהם
ויהרג במשמניהם ובחורי ישראל הכריע
בכל זאת חטאו עוד ולא האמינו
בנפלאותיו ויכל בהבל ימיהם
ושנותם בבהלה אם הרגם ודרשוהו
ושבו ושחרו אל ויזכרו כי אלהים צורם
ואל עליון גאלם ויפתוהו בפיהם
ובלשונם יכזבו לו ולבם לא נכון עמו
ולא נאמנו בבריתו והוא רחום

הולך ב̇ מל בסיפ׳ הולך תמיד ופעל צדיק רוח הולך ולא ישוב ◦
וקדוש ישראל ב̇ למען יראו וידעו וישובו וינסו אל ◦

שלו ה̇ כת כן הנה חגי יהוה ותביאהו בית יהוה כי נגלה יהוה
כאשר עשיתי מדוע נבית ויבאו אנשים ויטש ואחיה ◦

וכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו
ולא יעיר כל חמתו ויזכר כי בשר המה
רוח הולך ולא ישוב כמה ימרוהו במדבר
יעציבוהו בישימון וישובו וינסו אל
וקדוש ישראל התוו לא זכרו את ידו
יום אשר פדם מני צר אשר שם במצרים
אתותיו ומופתיו בשדה צען ויהפך לדם
יאריהם ונזליהם בל ישתיון ישלח
בהם ערב ויאכלם וצפרדע ותשחיתם
ויתן לחסיל יבולם ויגיעם לארבה
יהרג בברד גפנם ושקמותם בחנמל
ויסגר לברד בעירם ומקניהם לרשפים
ישלח בם חרון אפו עברה וזעם וצרה
משלחת מלאכי רעים יפלס נתיב
לאפו לא חשך ממות נפשם וחיתם
לדבר הסגיר ויך כל בכור במצרים
ראשית אונים באהלי חם ויסע
כצאן עמו וינהגם כעדר במדבר
וינחם לבטח ולא פחדו ואת אויביהם
כסה הים ויביאם אל גבול קדשו
הר זה קנתה ימינו ויגרש מפניהם
גוים ויפילם בחבל נחלה וישכן באהליהם
שבטי ישראל וינסו וימרו את
אלהים עליון ועדותיו לא שמרו
ויסגו ויבגדו כאבותם נהפכו כקשת רמיה
ויכעיסוהו בבמותם ובפסיליהם יקניאוהו
שמע אלהים ויתעבר וימאס מאד
בישראל ויטש משכן שלו

אהל שכן באדם ויתן לשבי עזו
ותפארתו ביד צר ויסגר לחרב עמו
ובנחלתו התעבר בחוריו אכלה אש
ובתולתיו לא הוללו כהניו בחרב נפלו
ואלמנתיו לא תבכינה ויקץ כישן אדני
כגבור מתרונן מיין ויך צריו אחור
חרפת עולם נתן למו וימאס באהל
יוסף ובשבט אפרים לא בחר
ויבחר את שבט יהודה את הר ציון
אשר אהב ויבן כמו רמים מקדשו
כארץ יסדה לעולם ויבחר בדוד עבדו
ויקחהו ממכלאת צאן מאחר
עלות הביאו לרעות ביעקב עמו
ובישראל נחלתו וירעם
כתם לבבו ובתבונות כפיו ינחם

מזמור לאסף
אלהים באו גוים בנחלתך טמאו
את היכל קדשך שמו את ירושלם לעיים
נתנו את נבלת עבדיך מאכל
לעוף השמים בשר חסידיך לחיתו
ארץ שפכו דמם כמים סביבות
ירושלם ואין קובר היינו חרפה
לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו
עד מה יהוה תאנף לנצח תבער
כמו אש קנאתך שפך חמתך
אל הגוים אשר לא ידעוך ועל ממלכות
אשר בשמך לא קראו כי אכל את יעקב

אל הגוים ה̇ ושמתי בהם אות ויבוא אל הגוים בהגלותי אותם אחר כבוד שפך
חמתך דתלים ◦ וישכן ב̇ ויגרש ויגרש ◦ וחד לעפר ישכן סלה ◦

טמאו ג̇ אשר טמאו אחותם עוד זאת עשו לי מזמור לאסף ◦ וחד וטמאו ◦
קובר ב̇ ואת איבתי שפכו דמם ◦ קדמיתי חס̇ ◦

ואת נוהו השמו אל תזכר לנו עונת ראשנים
מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד
עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך
והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך
למה יאמרו הגוים איה אלהיהם
יודע בגוים לעינינו נקמת דם עבדיך
השפוך תבוא לפניך אנקת אסיר
כגדל זרועך הותר בני תמותה והשב
לשכנינו שבעתים אל חיקם חרפתם
אשר חרפוך אדני ואנחנו עמך וצאן
מרעיתך נודה לך לעולם
לדור ודר נספר תהלתך

למנצח אל ששנים עדות לאסף מזמור
רעה ישראל האזינה נהג כצאן יוסף
ישב הכרובים הופיעה לפני אפרים
ובנימן ומנשה עוררה את גבורתך ולכה
לישעתה לנו אלהים השיבנו
והאר פניך ונושעה יהוה אלהים
צבאות עד מתי עשנת בתפלת עמך
האכלתם לחם דמעה ותשקמו
בדמעות שליש תשימנו מדון לשכנינו
ואיבינו ילעגו למו אלהים צבאות
השיבנו והאר פניך ונושעה גפן
ממצרים תסיע תגרש גוים ותטעה
פנית לפניה ותשרש שרשיה ותמלא ארץ
כסו הרים צלה וענפיה ארזי אל
תשלח קציריה עד ים ואל נהר יונקותיה

למה פרצת גדריה וארוה כל עברי דרך
יכרסמנה חזיר מיער וזיז שדי ירענה
אלהים צבאות שוב נא הבט משמים
וראה ופקד גפן זאת וכנה אשר
נטעה ימינך ועל בן אמצתה לך
שרפה באש כסוחה מגערת פניך יאבדו
תהי ידך על איש ימינך על בן אדם
אמצת לך ולא נסוג ממך תחינו ובשמך
נקרא יהוה אלהים צבאות השיבנו האר
פניך ונושעה

למנצח על הגתית לאסף
הרנינו לאלהים עוזנו הריעו לאלהי יעקב
שאו זמרה ותנו תף כנור נעים עם נבל
תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו
כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב
עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ
מצרים שפת לא ידעתי אשמע הסירותי
מסבל שכמו כפיו מדוד תעברנה
בצרה קראת ואחלצך אענך בסתר
רעם אבחנך על מי מריבה סלה
שמע עמי ואעידה בך ישראל
אם תשמע לי לא יהיה בך אל זר
ולא תשתחוה לאל נכר אנכי יהוה
אלהיך המעלך מארץ מצרים הרחב
פיך ואמלאהו ולא שמע עמי לקולי
וישראל לא אבה לי ואשלחהו
בשרירות לבם ילכו במועצותיהם
לו עמי שמע לי ישראל בדרכי יהלכו

ולא יבינו ג׳ לא ידעו ולא יבינו כי טח לא ידעו ולא יבינו בחשכה ולא יבינו כל רשעים · אלהים אתם ב׳ הגידו האתיות אני אמרתי ·

כמעט אויביהם אכניע ועל צריהם
אשיב ידי משנאי יהוה יכחשו לו
ויהי עתם לעולם ויאכילהו
מחלב חטה ומצור דבש אשביעך

מזמור לאסף
אלהים נצב בעדת אל בקרב
אלהים ישפט עד מתי תשפטו עול
ופני רשעים תשאו סלה שפטו דל ויתום
עני ורש הצדיקו פלטו דל ואביון
מיד רשעים הצילו לא ידעו ולא יבינו
בחשכה יתהלכו ימוטו כל מוסדי ארץ
אני אמרתי אלהים אתם ובני עליון כלכם
אכן כאדם תמותון וכאחד
השרים תפלו קומה אלהים
שפטה הארץ כי אתה תנחל בכל הגוים

שיר מזמור לאסף
אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל
תשקט אל כי הנה אויביך יהמיון
ומשנאיך נשאו ראש על עמך
יערימו סוד ויתיעצו על צפוניך
אמרו לכו ונכחידם מגוי ולא יזכר
שם ישראל עוד כי נועצו לב יחדו
עליך ברית יכרתו אהלי אדום
וישמעאלים מואב והגרים
גבל ועמון ועמלק פלשת עם ישבי צור
גם אשור נלוה עמם היו זרוע

מלא ח׳ שבע זאול את אמתחות מלא קורך וגבורי עמידים מלא פנויהם · והד ומלא ... אש · מזבחותיך ב׳ חס ויאמר קנא קנאתי ... צפור ·

שתה ב׳ ולא עמד ולא שתה לבו אשר שתה אפרחיה ·
ראה אלהים ב׳ מגננו ראה אלהים את תענה את בניו ·

לבני לוט סלה עשה להם כמדין
כסיסרא כיבין בנחל קישון נשמדו בעין דאר
היו דמן לאדמה שיתמו נדיבמו
כערב וכזאב וכזבח וכצלמנע כל נסיכמו
אשר אמרו נירשה לנו את נאות אלהים
אלהי שיתמו כגלגל כקש לפני רוח
כאש תבער יער וכלהבה תלהט הרים
כן תרדפם בסערך ובסופתך תבהלם
מלא פניהם קלון ויבקשו שמך יהוה
יבשו ויבהלו עדי עד ויחפרו ויאבדו
וידעו כי אתה שמך יהוה לבדך
עליון על כל הארץ

למנצח על הגתית לבני קרח מזמור
מה ידידות משכנותיך יהוה צבאות
נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות יהוה
לבי ובשרי ירננו אל אל חי גם צפור
מצאה בית ודרור קן לה אשר שתה
אפרחיה את מזבחותיך יהוה צבאות
מלכי ואלהי אשרי יושבי ביתך
עוד יהללוך סלה אשרי אדם עוז
לו בך מסלות בלבבם עברי בעמק הבכא
מעין ישיתוהו גם ברכות יעטה מורה
ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלהים בציון
יהוה אלהים צבאות שמעה תפלתי
האזינה אלהי יעקב סלה מגננו ראה
אלהים והבט פני משיחך כי טוב יום
בחצריך מאלף בחרתי הסתופף

יראה ג׳ בחור יהוה ... ב׳ ... שלש ... ·
... עליך ... אל עבדיך ·

נתינה יבולה ד ונתתי גשמיכם ונתן עץ השדה ארץ נתנה יבולה גם יהוה יתן הטוב ○ הראנו ב את תבוא הער הראנו יהוה ○ שמח ב שמחה נפש עבדך ○

יבואו ג מל פן יבואו הערלים דישמעאל למה יבואו מלכי אשור כל גוים אשר עשית ○ והושיעה ב עלה אלינו מהרה לבן אמתך ○

בבית אלהי מדור באהלי רשע

כי שמש ומגן יהוה אלהים חן וכבוד יתן יהוה

לא ימנע טוב להלכים בתמים

יהוה צבאות אשרי אדם בטח בך

למנצח לבני קרח מזמור

רצית יהוה ארצך שבת שבות יעקב

נשאת עון עמך כסית כל חטאתם סלה

אספת כל עברתך השיבות מחרון אפך

שובנו אלהי ישענו והפר כעסך עמנו

הלעולם תאנף בנו תמשך אפך לדר ודר

הלא אתה תשוב תחינו ועמך ישמחו בך

הראנו יהוה חסדך וישעך תתן לנו

אשמעה מה ידבר האל יהוה כי ידבר

שלום אל עמו ואל חסידיו ואל ישובו לכסלה

אך קרוב ליראיו ישעו לשכן כבוד בארצנו

חסד ואמת נפגשו צדק ושלום נשקו

אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף

גם יהוה יתן הטוב וארצנו תתן יבולה

צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו

תפלה לדוד

הטה יהוה אזנך ענני כי עני ואביון אני

שמרה נפשי כי חסיד אני הושע עבדך

אתה אלהי הבוטח אליך חנני אדני

כי אליך אקרא כל היום שמח נפש עבדך

כי אליך אדני נפשי אשא כי אתה אדני

טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך

האזינה יהוה תפלתי והקשיבה

בקול תחנונותי ביום צרתי אקראך כי תענני

אין כמוך באלהים אדני ואין כמעשיך

כל גוים אשר עשית יבואו וישתחוו

לפניך אדני ויכבדו לשמך

כי גדול אתה ועשה נפלאות אתה

אלהים לבדך הורני יהוה דרכך

אהלך באמתך יחד לבבי ליראה שמך

אודך אדני אלהי בכל לבבי

ואכבדה שמך לעולם כי חסדך גדול עלי

והצלת נפשי משאול תחתיה אלהים

זדים קמו עלי ועדת עריצים בקשו נפשי

ולא שמוך לנגדם ואתה אדני

אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת

פנה אלי וחנני תנה עזך לעבדך

והושיעה לבן אמתך עשה עמי

אות לטובה ויראו שנאי ויבשו

כי אתה יהוה עזרתני ונחמתני

לבני קרח מזמור שיר יסודתו

בהררי קדש אהב יהוה שערי ציון

מכל משכנות יעקב נכבדות מדבר בך

עיר האלהים סלה אזכיר רהב ובבל

לידעי הנה פלשת וצור עם כוש

זה ילד שם ולציון יאמר איש ואיש

ילד בה והוא יכוננה עליון יהוה יספר

בכתוב עמים זה ילד שם סלה

אשמעה ב עד מתי אראה נס מה ידבר ○ והיו עמדו ואשמעה ○ האל יהוה ב כה אמר האל יהוה אשמעה מה ידבר ○

איש ואיש ג ואת מלך מעכה ולמען יאמרו מים עמקים ○ הלעולם ב והנשאים הלעולם תאנף בנו ○

ושרים כחללים כל מעיני בך

שיר מזמור לבני קרח
למנצח על מחלת לענות משכיל
להימן האזרחי יהוה אלהי ישועתי
יום צעקתי בלילה נגדך תבוא לפניך
תפלתי הטה אזנך לרנתי כי שבעה
ברעות נפשי וחיי לשאול הגיעו
נחשבתי עם יורדי בור הייתי כגבר אין איל
במתים חפשי כמו חללים שכבי
קבר אשר לא זכרתם עוד והמה
מידך נגזרו שתני בבור תחתיות
במחשכים במצלות עלי סמכה חמתך
וכל משבריך עגית סלה הרחקת
מידעי ממני שתני תועבות למו
כלא ולא אצא עיני דאבה מני עני
קראתיך יהוה בכל יום שטחתי אליך כפי
הלמתים תעשה פלא אם רפאים
יקומו יודוך סלה היספר בקבר חסדך
אמונתך באבדון היודע בחשך פלאך
וצדקתך בארץ נשיה ואני אליך
יהוה שועתי ובבקר תפלתי תקדמך
למה יהוה תזנח נפשי תסתיר פניך ממני
עני אני וגוע מנער נשאתי אמיך אפונה
עלי עברו חרוניך בעותיך צמתתני
סבוני כמים כל היום הקיפו עלי יחד
הרחקת ממני אהב ורע מידעי מחשך

משכיל לאיתן האזרחי
חסדי יהוה עולם אשירה לדר ודר
אודיע אמונתך בפי כי אמרתי עולם
חסד יבנה שמים תכן אמונתך בהם
כרתי ברית לבחירי נשבעתי לדוד עבדי
עד עולם אכין זרעך ובניתי לדר ודור
כסאך סלה ויודו שמים פלאך יהוה
אף אמונתך בקהל קדשים כי מי
בשחק יערך ליהוה ידמה ליהוה
בבני אלים אל נערץ בסוד קדשים
רבה ונורא על כל סביביו יהוה אלהי
צבאות מי כמוך חסין יה ואמונתך סביבותיך
אתה מושל בגאות הים בשוא גליו
אתה תשבחם אתה דכאת כחלל רהב
בזרוע עזך פזרת אויביך לך שמים
אף לך ארץ תבל ומלאה אתה יסדתם
צפון וימין אתה בראתם תבור וחרמון
בשמך ירננו לך זרוע עם גבורה
תעז ידך תרום ימינך צדק ומשפט
מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך
אשרי העם ידעי תרועה יהוה
באור פניך יהלכון בשמך יגילון כל היום
ובצדקתך ירומו כי תפארת עזמו אתה
וברצונך תרים קרננו כי ליהוה מגננו
ולקדוש ישראל מלכנו אז דברת בחזון
לחסידיך ותאמר שויתי עזר על גבור
הרימותי בחור מעם מצאתי דוד עבדי
בשמן קדשי משחתיו אשר ידי

זרועי ב׳ מל אנכי עשיתי את הארץ אשר ידי תכון עמו ◦ ושארא חד ובנהרות ב׳ כי תתעבר בהם ושמתי בים ידו ◦

למנות ה׳ ושמתי אל זרעו [illegible] כי אמרתי יואב בן צרויה למנות ימינו ◦ לנגדך ב׳ [illegible] שתה עונתנו ◦

ולא יגאל

תִּכּוֹן עִמּוֹ אַף זְרוֹעִי תְאַמְּצֶנּוּ לֹא יַשִּׁא
אוֹיֵב בּוֹ וּבֶן עַוְלָה לֹא יְעַנֶּנּוּ
וְכַתּוֹתִי מִפָּנָיו צָרָיו וּמְשַׂנְאָיו אֶגּוֹף
וֶאֱמוּנָתִי וְחַסְדִּי עִמּוֹ וּבִשְׁמִי תָּרוּם קַרְנוֹ
וְשַׂמְתִּי בַיָּם יָדוֹ וּבַנְּהָרוֹת יְמִינוֹ
הוּא יִקְרָאֵנִי אָבִי אָתָּה אֵלִי וְצוּר יְשׁוּעָתִי
אַף אָנִי בְּכוֹר אֶתְּנֵהוּ עֶלְיוֹן לְמַלְכֵי אָרֶץ
לְעוֹלָם אֶשְׁמוֹר לוֹ חַסְדִּי וּבְרִיתִי נֶאֱמֶנֶת לוֹ
וְשַׂמְתִּי לָעַד זַרְעוֹ וְכִסְאוֹ כִּימֵי שָׁמָיִם
אִם יַעַזְבוּ בָנָיו תּוֹרָתִי וּבְמִשְׁפָּטַי לֹא יֵלֵכוּן
אִם חֻקֹּתַי יְחַלֵּלוּ וּמִצְוֹתַי לֹא יִשְׁמֹרוּ
וּפָקַדְתִּי בְשֵׁבֶט פִּשְׁעָם וּבִנְגָעִים עֲוֺנָם
וְחַסְדִּי לֹא אָפִיר מֵעִמּוֹ וְלֹא אֲשַׁקֵּר בֶּאֱמוּנָתִי
לֹא אֲחַלֵּל בְּרִיתִי וּמוֹצָא שְׂפָתַי לֹא אֲשַׁנֶּה
אַחַת נִשְׁבַּעְתִּי בְקָדְשִׁי אִם לְדָוִד אֲכַזֵּב
זַרְעוֹ לְעוֹלָם יִהְיֶה וְכִסְאוֹ כַשֶּׁמֶשׁ נֶגְדִּי
כְּיָרֵחַ יִכּוֹן עוֹלָם וְעֵד בַּשַּׁחַק נֶאֱמָן סֶלָה
וְאַתָּה זָנַחְתָּ וַתִּמְאָס הִתְעַבַּרְתָּ עִם מְשִׁיחֶךָ
נֵאַרְתָּה בְּרִית עַבְדֶּךָ חִלַּלְתָּ לָאָרֶץ נִזְרוֹ
פָּרַצְתָּ כָל גְּדֵרֹתָיו שַׂמְתָּ מִבְצָרָיו מְחִתָּה
שַׁסֻּהוּ כָּל עֹבְרֵי דָרֶךְ הָיָה חֶרְפָּה לִשְׁכֵנָיו
הֲרִימוֹתָ יְמִין צָרָיו הִשְׂמַחְתָּ כָּל אוֹיְבָיו
אַף תָּשִׁיב צוּר חַרְבּוֹ וְלֹא הֲקֵמֹתוֹ בַּמִּלְחָמָה
הִשְׁבַּתָּ מִטְּהָרוֹ וְכִסְאוֹ לָאָרֶץ מִגַּרְתָּה
הִקְצַרְתָּ יְמֵי עֲלוּמָיו הֶעֱטִיתָ עָלָיו
בּוּשָׁה סֶלָה עַד מָה יְהוָה תִּסָּתֵר לָנֶצַח
תִּבְעַר כְּמוֹ אֵשׁ חֲמָתֶךָ זְכָר אֲנִי מֶה חָלֶד
עַל מַה שָּׁוְא בָּרָאתָ כָל בְּנֵי אָדָם

מִי גֶבֶר יִחְיֶה וְלֹא יִרְאֶה מָּוֶת יְמַלֵּט
נַפְשׁוֹ מִיַּד שְׁאוֹל סֶלָה אַיֵּה חֲסָדֶיךָ
הָרִאשֹׁנִים אֲדֹנָי נִשְׁבַּעְתָּ לְדָוִד בֶּאֱמוּנָתֶךָ
זְכֹר אֲדֹנָי חֶרְפַּת עֲבָדֶיךָ שְׂאֵתִי בְחֵיקִי
כָּל רַבִּים עַמִּים אֲשֶׁר חֵרְפוּ אוֹיְבֶיךָ
יְהוָה אֲשֶׁר חֵרְפוּ עִקְּבוֹת מְשִׁיחֶךָ
בָּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן

תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים
אֲדֹנָי מָעוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָּנוּ בְּדֹר וָדֹר
בְּטֶרֶם הָרִים יֻלָּדוּ וַתְּחוֹלֵל אֶרֶץ וְתֵבֵל
וּמֵעוֹלָם עַד עוֹלָם אַתָּה אֵל
תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ עַד דַּכָּא וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם
כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר
וְאַשְׁמוּרָה בַלָּיְלָה זְרַמְתָּם שֵׁנָה יִהְיוּ
בַּבֹּקֶר כֶּחָצִיר יַחֲלֹף בַּבֹּקֶר יָצִיץ וְחָלָף
לָעֶרֶב יְמוֹלֵל וְיָבֵשׁ כִּי כָלִינוּ בְאַפֶּךָ
וּבַחֲמָתְךָ נִבְהָלְנוּ שַׁתָּ עֲוֺנֹתֵינוּ לְנֶגְדֶּךָ
עֲלֻמֵנוּ לִמְאוֹר פָּנֶיךָ כִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ
בְעֶבְרָתֶךָ כִּלִּינוּ שָׁנֵינוּ כְמוֹ הֶגֶה
יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם
בִּגְבוּרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרָהְבָּם עָמָל וָאָוֶן
כִּי גָז חִישׁ וַנָּעֻפָה מִי יוֹדֵעַ עֹז אַפֶּךָ
וּכְיִרְאָתְךָ עֶבְרָתֶךָ לִמְנוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע
וְנָבִא לְבַב חָכְמָה שׁוּבָה יְהוָה עַד מָתָי
וְהִנָּחֵם עַל עֲבָדֶיךָ שַׂבְּעֵנוּ בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ
וּנְרַנְּנָה וְנִשְׂמְחָה בְּכָל יָמֵינוּ שַׂמְּחֵנוּ

הרימות ג׳ ועל מי הרימות קול ... [illegible]
[illegible] ... ג׳ גבר [illegible]
בדרכיו ובמשפטי לא ילכון ◦

ומעולם ג׳ ב׳ מל וחד חס ומעולם לא שמעו ... [illegible]
ומעולם עד עולם ◦ דכא ג׳ לא יבא פצוע דכא ואת דכא ושפל רוח
תשב אנוש ◦

ידינו ו̇ מל וזה ינחמנו ממעשנו וידינו לא שפכה שמענו את שמעו ולא נאדר עד אלהינו ויהי נעם אדני שנים בו

לאורך ימים ג̇ ושבתי בבית יהוה לביתך נאוה קדש לנצח
שלום ג̇ חס בלשנ אנכי שלומי באו ימי השלם ושלמת רשעים

כימות עניתנו שנות ראינו רעה
יראה אל עבדיך פעלך והדרך על בניהם
ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו
כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו

ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן
אמר ליהוה מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו
כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוות
באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה
צנה וסחרה אמתו לא תירא מפחד לילה
מחץ יעוף יומם מדבר באפל יהלך
מקטב ישוד צהרים יפל מצדך אלף
ורבבה מימינך אליך לא יגש
רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה
כי אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונך
לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב
באהלך כי מלאכיו יצוה לך
לשמרך בכל דרכיך על כפים ישאונך
פן תגף באבן רגלך על שחל ופתן תדרך
תרמס כפיר ותנין כי בי חשק ואפלטהו
אשגבהו כי ידע שמי יקראני ואענהו
עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו
ארך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי

מזמור שיר ליום השבת
טוב להדות ליהוה ולזמר לשמך עליון
להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות
עלי עשור ועלי נבל עלי הגיון בכנור

כי שמחתני יהוה בפעלך במעשי ידיך ארנן
מה גדלו מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבתיך
איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת
בפרח רשעים כמו עשב ויציצו כל פעלי און
להשמדם עדי עד ואתה מרום
לעלם יהוה כי הנה איביך יהוה כי
הנה איביך יאבדו יתפרדו כל פעלי און
ותרם כראים קרני בלתי בשמן רענן
ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים
תשמענה אזני צדיק כתמר יפרח
כארז בלבנון ישגה שתולים בבית יהוה
בחצרות אלהינו יפריחו עוד
ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו
להגיד כי ישר יהוה צורי ולא עולתה בו

יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עז התאזר
אף תכון תבל בל תמוט נכון כסאך מאז
מעולם אתה נשאו נהרות יהוה
נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים
מקלות מים רבים אדירים משברי ים
אדיר במרום יהוה עדתיך נאמנו מאד
לביתך נאוה קדש יהוה לארך ימים

אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע
הנשא שפט הארץ השב גמול על גאים
עד מתי רשעים יהוה עד מתי רשעים יעלזו
יביעו ידברו עתק יתאמרו כל פעלי און
עמך יהוה ידכאו ונחלתך יענו

הופיע ג̇ הופיע מהר פארן מציון מכלל יפי אל נקמות [illegible] וחד
והפיע אור עננו

[illegible]

יצר ד חס כיכה אמר יהוה כי בטח יצר יצרו ונשעאזו היחברך ס
שרעפי ב ברב שרעפי בקרבי בחנני ודע שרעפי ס

אלמנה וגר יהרגו ויתומים ירצחו
ויאמרו לא יראה יה ולא יבין אלהי יעקב
בינו בערים בעם וכסילים מתי תשכילו
הנטע אזן הלא ישמע אם יצר עין הלא יביט
היסר גוים הלא יוכיח המלמד אדם דעת
יהוה ידע מחשבות אדם כי המה הבל
אשרי הגבר אשר תיסרנו יה ומתורתך תלמדנו
להשקיט לו מימי רע עד יכרה
לרשע שחת כי לא יטש יהוה עמו
ונחלתו לא יעזב כי עד צדק ישוב
משפט ואחריו כל ישרי לב מי יקום לי
עם מרעים מי יתיצב לי עם פעלי און
לולי יהוה עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי
אם אמרתי מטה רגלי חסדך יהוה יסעדני
ברב שרעפי בקרבי תנחומיך ישעשעו נפשי
היחברך כסא הוות יצר עמל עלי חק
יגודו על נפש צדיק ודם נקי ירשיעו
ויהי יהוה לי למשגב ואלהי לצור מחסי
וישב עליהם את אונם וברעתם
יצמיתם יצמיתם יהוה אלהינו

לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו
נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו
כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים
אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות הרים לו
אשר לו הים והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו
באו נשתחוה ונכרעה נברכה
לפני יהוה עשנו כי הוא אלהינו

ולא יבין ג אדם ביקר ולא יבין ויאמרו לא יראה יה ובכדי בינו ס
בערים ב בהריון לישנו ונתתיך ביד אנשים בערים ס

קלו בקלו ה חס בנביא וברמיב ויש שאול קלו ועליו יתן קלו
גם בקלו תשמעו שמעו שמעו עבדו קלו וישקד יהוה ס

ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום
אם בקלו תשמעו אל תקשו לבבכם
כמריבה כיום מסה במדבר אשר נסוני
אבותיכם בחנוני גם ראו פעלי
ארבעים שנה אקוט בדור ואמר
עם תעי לבב הם והם לא ידעו דרכי
אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי

שירו ליהוה שיר חדש שירו ליהוה
כל הארץ שירו ליהוה ברכו שמו
בשרו מיום ליום ישועתו ספרו בגוים
כבודו בכל העמים נפלאותיו כי גדול
יהוה ומהלל מאד נורא הוא על כל אלהים
כי כל אלהי העמים אלילים ויהוה שמים
עשה הוד והדר לפניו עז ותפארת במקדשו
הבו ליהוה משפחות עמים
הבו ליהוה כבוד ועז הבו ליהוה
כבוד שמו שאו מנחה ובאו לחצרותיו
השתחוו ליהוה בהדרת קדש חילו מפניו
כל הארץ אמרו בגוים יהוה מלך
אף תכון תבל בל תמוט ידין עמים במישרים
ישמחו השמים ותגל הארץ ירעם
הים ומלאו יעלז שדי וכל אשר בו
אז ירננו כל עצי יער לפני יהוה כי בא
כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק
ועמים באמונתו
יהוה מלך תגל הארץ ישמחו איים רבים
ענן וערפל סביביו צדק ומשפט מכון כסאו

כי יא בטע לגרמה חפץ תעזב יומם ... ועמים ... את ...
יהוה ... על כל אלהים ג בסיפ ...

מזמור ב̇ בטע בסיפ שיר חנכת שירו ליהוה המלך יהוה ב̇ כי את המלך יהוה צבאות הריעו לפני המלך יהוה

ולא אנחנו ב̇ הוא עשנו ולא אנחנו ולא אנחנו זבחים
לדוד מזמור ג̇ ליהוה הארץ ומלואה חסד ומשפט נאם יהוה

אש לפניו תלך ותלהט סביב צריו
האירו ברקיו תבל ראתה ותחל הארץ
הרים כדונג נמסו מלפני יהוה מלפני
אדון כל הארץ הגידו השמים צדקו
וראו כל העמים כבודו יבשו כל עבדי
פסל המתהללים באלילים השתחוו
לו כל אלהים שמעה ותשמח ציון
ותגלנה בנות יהודה למען משפטיך
יהוה כי אתה יהוה עליון על כל הארץ
מאד נעלית על כל אלהים אהבי יהוה
שנאו רע שמר נפשות חסידיו מיד
רשעים יצילם אור זרע לצדיק
ולישרי לב שמחה שמחו
צדיקים ביהוה והודו לזכר קדשו

מזמור שירו ליהוה שיר חדש כי
נפלאות עשה הושיעה לו ימינו
וזרוע קדשו הודיע יהוה ישועתו
לעיני הגוים גלה צדקתו זכר חסדו
ואמונתו לבית ישראל ראו כל אפסי
ארץ את ישועת אלהינו הריעו ליהוה
כל הארץ פצחו ורננו וזמרו זמרו
ליהוה בכנור בכנור וקול זמרה
בחצצרות וקול שופר הריעו לפני
המלך יהוה ירעם הים ומלאו
תבל וישבי בה נהרות ימחאו כף
יחד הרים ירננו לפני יהוה כי בא
לשפט הארץ ישפט תבל בצדק

ועמים במישרים
יהוה מלך ירגזו עמים ישב כרובים
תנוט הארץ יהוה בציון גדול ורם
הוא על כל העמים יודו שמך
גדול ונורא קדוש הוא ועז מלך
משפט אהב אתה כוננת מישרים
משפט וצדקה ביעקב אתה עשית
רוממו יהוה אלהינו והשתחוו
להדם רגליו קדוש הוא משה ואהרן
בכהניו ושמואל בקראי שמו
קראים אל יהוה והוא יענם
בעמוד ענן ידבר אליהם שמרו עדתיו
וחק נתן למו יהוה אלהינו אתה עניתם
אל נשא היית להם ונקם על עלילותם
רוממו יהוה אלהינו והשתחוו
להר קדשו כי קדוש יהוה אלהינו

מזמור לתודה הריעו ליהוה כל הארץ
עבדו את יהוה בשמחה באו לפניו ברננה
דעו כי יהוה הוא אלהים הוא עשנו
ולא אנחנו עמו וצאן מרעיתו באו שעריו
בתודה חצרתיו בתהלה הודו לו
ברכו שמו כי טוב יהוה כי
לעולם חסדו ועד דר ודר אמונתו

לדוד מזמור חסד ומשפט אשירה לך
יהוה אזמרה אשכילה בדרך תמים
מתי תבוא אלי אתהלך בתם לבבי בקרב ביתי

לבית ישראל ד̇ חסדיו יהוה אזכיר תשאיר עשה דרשוני וחיו זכר
חסדיו וכל ישראל דכותהון בר מן חד ולבני ישראל חברו

וקול שופר ג̇ ויהי ביום השלישי לאמר לא כי ארון מצרים בחצצרות
משה ב̇ ראש פסוק משה עבדי משה עבד יהוה משה ואהרן

שיחו ב̇ אתם ידעתם את האיש ואת שיחו ולפני יהוה ישפך שיחו ׃
ותשליכני ב̇ מצולה כי נשאתני ׃ חד רא פס וחד סוף פס ׃

תהלים ואתה יהוה יזכרך ׃ הושע שמני ושכוני ׃
קינה אתה יהוה כסאך ׃ תהלים ושכוני ׃

לא אשית לנגד עיני דבר בליעל עשה
סטים שנאתי לא ידבק בי לבב עקש
יסור ממני רע לא אדע מלושני בסתר
רעהו אותו אצמית גבה עינים ורחב
לבב אתו לא אוכל עיני בנאמני ארץ
לשבת עמדי הלך בדרך תמים
הוא ישרתני׃ לא ישב בקרב ביתי
עשה רמיה דבר שקרים לא יכון לנגד עיני
לבקרים אצמית כל רשעי ארץ
להכרית מעיר יהוה כל פעלי און

תפלה לעני כי יעטף ולפני יהוה ישפך
שיחו׃ יהוה שמעה תפלתי ושועתי
אליך תבוא אל תסתר פניך ממני
ביום צר לי הטה אלי אזנך ביום
אקרא מהר ענני׃ כי כלו בעשן ימי
ועצמותי כמוקד נחרו׃ הוכה כעשב
ויבש לבי כי שכחתי מאכל לחמי׃ מקול
אנחתי דבקה עצמי לבשרי׃ דמיתי
לקאת מדבר הייתי ככוס חרבות
שקדתי ואהיה כצפור בודד על גג
כל היום חרפוני אויבי מהוללי בי נשבעו
כי אפר כלחם אכלתי ושקוי בבכי מסכתי
מפני זעמך וקצפך כי נשאתני ותשליכני
ימי כצל נטוי ואני כעשב איבש
ואתה יהוה לעולם תשב וזכרך לדר ודר
אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה
כי בא מועד כי רצו עבדיך את אבניה

ואת עפרה יחננו וייראו גוים את שם
יהוה וכל מלכי הארץ את כבודך׃ כי בנה
יהוה ציון נראה בכבודו׃ פנה אל תפלת
הערער ולא בזה את תפלתם׃
תכתב זאת לדור אחרון ועם נברא
יהלל יה׃ כי השקיף ממרום קדשו
יהוה משמים אל ארץ הביט׃ לשמע
אנקת אסיר לפתח בני תמותה׃
לספר בציון שם יהוה ותהלתו בירושלם׃
בהקבץ עמים יחדו וממלכות
לעבד את יהוה׃ ענה בדרך כחו קצר ימי׃
אמר אלי אל תעלני בחצי ימי
בדור דורים שנותיך׃ לפנים הארץ יסדת
ומעשה ידיך שמים׃ המה יאבדו
ואתה תעמד וכלם כבגד יבלו
כלבוש תחליפם ויחלפו׃ ואתה הוא
ושנותיך לא יתמו׃ בני עבדיך ישכונו
וזרעם לפניך יכון׃

לדוד ברכי נפשי את יהוה וכל קרבי
את שם קדשו׃ ברכי נפשי את יהוה
ואל תשכחי כל גמוליו׃ הסלח לכל עונכי
הרפא לכל תחלואיכי׃ הגואל משחת חייכי
המעטרכי חסד ורחמים׃ המשביע בטוב
עדיך תתחדש כנשר נעוריכי׃ עשה צדקות
יהוה ומשפטים לכל עשוקים׃ יודיע דרכיו
למשה לבני ישראל עלילותיו׃ רחום וחנון
יהוה ארך אפים ורב חסד׃ לא לנצח יריב

בודד ג̇ ומל ואין בודד במועדיו כי המה עלו אשור שדדתי ואדיה ׃
הוכה ג̇ ב חס וחד מל ושם איש ישראל הוכה אפרים הוכה כעשב ׃
וחד ימצא ותגל והכה ומל ׃

ישכונו ב̇ חד מל וחד חס̇ מדדי ישכנו בני עבדיך ישכונו ׃
ואתה הוא ב̇ נקוד ונקוד ואתה הוא ושנותיך ׃

ולא לעולם יטור לא כחטאינו עשה לנו
ולא כעונתינו גמל עלינו כי כגבה שמים
על הארץ גבר חסדו על יראיו כרחק מזרח
ממערב הרחיק ממנו את פשעינו
כרחם אב על בנים רחם יהוה על יראיו
כי הוא ידע יצרנו זכור כי עפר אנחנו
אנוש כחציר ימיו כציץ השדה כן יציץ
כי רוח עברה בו ואיננו ולא יכירנו עוד מקומו
וחסד יהוה מעולם ועד עולם על יראיו
וצדקתו לבני בנים לשמרי בריתו ולזכרי
פקדיו לעשותם יהוה בשמים הכין כסאו
ומלכותו בכל משלה ברכו יהוה מלאכיו
גברי כח עשי דברו לשמע בקול דברו
ברכו יהוה כל צבאיו משרתיו עשי רצונו
ברכו יהוה כל מעשיו בכל מקמות
ממשלתו ברכי נפשי את יהוה

ברכי נפשי את יהוה יהוה אלהי גדלת
מאד הוד והדר לבשת עטה אור כשלמה
נוטה שמים כיריעה המקרה במים
עליותיו השם עבים רכובו המהלך על
כנפי רוח עשה מלאכיו רוחות
משרתיו אש להט יסד ארץ על
מכוניה בל תמוט עולם ועד
תהום כלבוש כסיתו על הרים יעמדו
מים מן גערתך ינוסון מן קול רעמך
יחפזון יעלו הרים ירדו בקעות
אל מקום זה יסדת להם גבול שמת

בל יעברון בל ישובון לכסות הארץ
המשלח מעינים בנחלים בין הרים
יהלכון ישקו כל חיתו שדי ישברו
פראים צמאם עליהם עוף השמים
ישכון מבין עפאים יתנו קול
משקה הרים מעליותיו מפרי מעשיך
תשבע הארץ מצמיח חציר לבהמה
ועשב לעבדת האדם להוציא לחם
מן הארץ ויין ישמח לבב אנוש
להצהיל פנים משמן ולחם לבב אנוש
יסעד ישבעו עצי יהוה ארזי לבנון
אשר נטע אשר שם צפרים יקננו
חסידה ברושים ביתה הרים הגבהים
ליעלים סלעים מחסה לשפנים
עשה ירח למועדים שמש ידע מבואו
תשת חשך ויהי לילה בו תרמש
כל חיתו יער הכפירים שאגים לטרף
ולבקש מאל אכלם תזרח השמש
יאספון ואל מעונתם ירבצון יצא אדם
לפעלו ולעבדתו עדי ערב מה רבו
מעשיך יהוה כלם בחכמה עשית
מלאה הארץ קנינך זה הים גדול
ורחב ידים שם רמש ואין מספר
חיות קטנות עם גדלות שם אניות יהלכון
לויתן זה יצרת לשחק בו כלם אליך
ישברון לתת אכלם בעתו תתן
להם ילקטון תפתח ידך ישבעון טוב
תסתיר פניך יבהלון תסף רוחם יגועון

261

תשלח ד̇ תשלח הרנך שלח את תשלח ... תשלח רוחך ס ותשלח פארות ס דרשו יהוה ג̇ בהמצאו ושו וחביריו ס

שלח מלך ויתירהו חטף. שלח חשך געי למה̇ הראשון נפרש האות ס השני אילו נחטף לא נתפרש האות והיו אחד מהם נסתר ולא יצא רפה ס

ואל עפרם ישובון. תשלח רוחך יבראון

ותחדש פני אדמה. יהי כבוד יהוה לעולם

ישמח יהוה במעשיו. המביט לארץ

ותרעד יגע בהרים ויעשנו. אשירה ליהוה בחיי

אזמרה לאלהי בעודי. יערב

עליו שיחי. אנכי אשמח ביהוה

יתמו חטאים מן הארץ ורשעים

עוד אינם. ברכי נפשי את יהוה

הללויה

הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו

בעמים עלילותיו. שירו לו זמרו לו

שיחו בכל נפלאותיו. התהללו

בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה

דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד

זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו

ומשפטי פיו. זרע אברהם עבדו

בני יעקב בחיריו. הוא יהוה אלהינו

בכל הארץ משפטיו. זכר לעולם בריתו

דבר צוה לאלף דור. אשר כרת את

אברהם ושבועתו לישחק. ויעמידה ליעקב לחק

לישראל ברית עולם. לאמר

לך אתן את ארץ כנען חבל נחלתכם

בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה

ויתהלכו מגוי אל גוי מממלכה אל עם אחר

לא הניח אדם לעשקם ויוכח עליהם מלכים

אל תגעו במשיחי ולנביאי אל תרעו

ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם שבר

שלח לפניהם איש. לעבד נמכר יוסף

ענו בכבל רגלו. ברזל באה נפשו

עד עת בא דברו. אמרת יהוה צרפתהו

שלח מלך ויתירהו. משל עמים ויפתחהו

שמו אדון לביתו. ומשל בכל קנינו

לאסר שריו בנפשו. וזקניו יחכם

ויבא ישראל מצרים. ויעקב גר בארץ חם

ויפר את עמו מאד. ויעצמהו מצריו

הפך לבם לשנא עמו. להתנכל בעבדיו

שלח משה עבדו. אהרן אשר בחר בו

שמו בם דברי אתותיו. ומפתים בארץ חם

שלח חשך ויחשך. ולא מרו את דברו

הפך את מימיהם לדם. וימת את דגתם

שרץ ארצם צפרדעים. בחדרי מלכיהם

אמר ויבא ערב. כנים בכל גבולם

נתן גשמיהם ברד. אש להבות בארצם

ויך גפנם ותאנתם. וישבר עץ גבולם

אמר ויבא ארבה. וילק ואין מספר

ויאכל כל עשב בארצם. ויאכל פרי אדמתם

ויך כל בכור בארצם. ראשית לכל אונם

ויוציאם בכסף וזהב. ואין בשבטיו כושל

שמח מצרים בצאתם. כי נפל פחדם עליהם

פרש ענן למסך. ואש להאיר לילה

שאל ויבא שלו. ולחם שמים ישביעם

פתח צור ויזובו מים. הלכו בציות נהר

כי זכר את דבר קדשו. את אברהם עבדו

ויוצא עמו בששון. ברנה את בחיריו

אתותיו ב̇ ואות אתתיו ... מעשיו אשר שם במצרים ...
קדמיה אתתיו כתב ושארא אתותיו ס

ויזובו ב̇ מל' וחד חסר ...
... שמח ג̇ וגם דוד המלך ... שמח לבי שמח מצרים בצאתם

בעבור ישמרו חקיו ותורתיו ינצרו
הללו יה

הללו יה
הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו
מי ימלל גבורות יהוה ישמיע כל תהלתו
אשרי שמרי משפט עשה צדקה בכל עת
זכרני יהוה ברצון עמך פקדני בישועתך
לראות בטובת בחיריך לשמח בשמחת
גויך להתהלל עם נחלתך חטאנו עם
אבותינו העוינו הרשענו אבותינו
במצרים לא השכילו נפלאותיך
לא זכרו את רב חסדיך וימרו על
ים בים סוף ויושיעם למען שמו
להודיע את גבורתו ויגער בים סוף
ויחרב ויוליכם בתהמות כמדבר
ויושיעם מיד שונא ויגאלם מיד אויב
ויכסו מים צריהם אחד מהם לא נותר
ויאמינו בדבריו ישירו תהלתו
מהרו שכחו מעשיו לא חכו לעצתו
ויתאוו תאוה במדבר וינסו אל
בישימון ויתן להם שאלתם
וישלח רזון בנפשם ויקנאו למשה
במחנה לאהרן קדוש יהוה תפתח ארץ
ותבלע דתן ותכס על עדת אבירם
ותבער אש בעדתם להבה תלהט
רשעים יעשו עגל בחרב וישתחוו
למסכה וימירו את כבודם
בתבנית שור אכל עשב שכחו אל
מושיעם עשה גדלות במצרים
נפלאות בארץ חם נוראות על ים סוף
ויאמר להשמידם לולי משה בחירו
עמד בפרץ לפניו להשיב חמתו מהשחית
וימאסו בארץ חמדה לא האמינו לדברו
וירגנו באהליהם לא שמעו בקול יהוה
וישא ידו להם להפיל אותם במדבר
ולהפיל זרעם בגוים ולזרותם בארצות
ויצמדו לבעל פעור ויאכלו זבחי מתים
ויכעיסו במעלליהם ותפרץ בם מגפה
ויעמד פינחס ויפלל ותעצר המגפה
ותחשב לו לצדקה לדר ודר עד עולם
ויקציפו על מי מריבה וירע למשה בעבורם
כי המרו את רוחו ויבטא בשפתיו
לא השמידו את העמים אשר אמר
יהוה להם ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם
ויעבדו את עצביהם ויהיו להם למוקש
ויזבחו את בניהם ואת בנותיהם
לשדים וישפכו דם נקי דם בניהם
ובנותיהם אשר זבחו לעצבי כנען
ותחנף הארץ בדמים ויטמאו במעשיהם
ויזנו במעלליהם ויחר אף יהוה בעמו
ויתעב את נחלתו ויתנם ביד גוים
וימשלו בהם שנאיהם וילחצום אויביהם
ויכנעו תחת ידם פעמים רבות יצילם
והמה ימרו בעצתם וימכו בעונם
וירא בצר להם בשמעו את רנתם
ויזכר להם בריתו וינחם כרב חסדו

אותם ה̇ מל בכת̇ כי דרש דמים וישא ידו להם ויתן אותם לרחמים לעשות אותם ימי וכל עזרא ∘ בר מן חד ושבתם אלי ∘

שוביהם ג̇ מל ושבים שוביהם דדב̇ ימי כי בשובכם ויתן אותם ∘ ויזבחו ב̇ רפ ואשלחה את העם זבחי תודה ∘

ויתן אותם לרחמים לפני כל שוביהם
הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו
מן הגוים להודות לשם קדשך
להשתבח בתהלתך ברוך יהוה אלהי
ישראל מן העולם ועד העולם
ואמר כל העם אמן
הללויה

הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו
יאמרו גאולי יהוה אשר גאלם מיד צר
ומארצות קבצם ממזרח וממערב
מצפון ומים תעו במדבר בישימון
דרך עיר מושב לא מצאו רעבים
גם צמאים נפשם בהם תתעטף
ויצעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם
יצילם וידריכם בדרך ישרה
ללכת אל עיר מושב יודו ליהוה חסדו
ונפלאותיו לבני אדם כי השביע
נפש שקקה ונפש רעבה מלא טוב
ישבי חשך וצלמות אסירי עני וברזל
כי המרו אמרי אל ועצת עליון נאצו
ויכנע בעמל לבם כשלו ואין עזר
ויזעקו אל יהוה בצר להם ממצקותיהם
יושיעם יוציאם מחשך וצלמות
ומוסרותיהם ינתק יודו ליהוה חסדו
ונפלאותיו לבני אדם כי שבר דלתות
נחשת ובריחי ברזל גדע אוילים מדרך

פשעם ומעונתיהם יתענו כל אכל
תתעב נפשם ויגיעו עד שערי מות
ויזעקו אל יהוה בצר להם
ממצקותיהם יושיעם ישלח דברו
וירפאם וימלט משחיתותם יודו ליהוה
חסדו ונפלאותיו לבני אדם
ויזבחו זבחי תודה ויספרו מעשיו ברנה
יורדי הים באניות עשי מלאכה במים רבים
המה ראו מעשי יהוה ונפלאותיו במצולה
ויאמר ויעמד רוח סערה ותרומם גליו
יעלו שמים ירדו תהומות נפשם ברעה תתמוגג
יחוגו וינועו כשכור וכל חכמתם תתבלע
ויצעקו אל יהוה בצר להם וממצוקתיהם
יוציאם יקם סערה לדממה ויחשו גליהם
וישמחו כי ישתקו וינחם
אל מחוז חפצם יודו ליהוה חסדו
ונפלאותיו לבני אדם וירוממוהו
בקהל עם ובמושב זקנים יהללוהו
ישם נהרות למדבר ומצאי מים לצמאון
ארץ פרי למלחה מרעת יושבי בה
ישם מדבר לאגם מים וארץ ציה
למצאי מים ויושב שם רעבים
ויכוננו עיר מושב ויזרעו שדות
ויטעו כרמים ויעשו פרי תבואה
ויברכם וירבו מאד ובהמתם לא ימעיט
וימעטו וישחו מעצר רעה ויגון
שפך בוז על נדיבים ויתעם בתהו לא דרך
וישגב אביון מעוני וישם כצאן משפחות

ה̇ מזמרין ראשהון וסופהון הללו יה̇ מי ימלל עבדי יהוה קדמיה שעמדים הללי נפשי כי טוב זמרה מן השמים שירו ליהוה אל בקדשו ∘

יקם ג̇ אך יקם יהוה את דברו יקם יהוה את דברך יקם סערה ∘ ובמושב ב̇ ובמושב לצים ובמושב זקנים ∘

ירמיהו מי האיש החכם ויבן את זאת ○ הושע מי חכם ויבן אלה ○
תלים מי חכם וישמר אלה ○ מעשים ב׳ ויהיו ימיו יהיו דבריך ○

ירמיהו מלפניך אל תמחי ○ תלים אל תמח ○ משלי לא תמחה ○
ואל תכס אל תמחה ○ זכרה לי ואל תמח ○

יראו ישרים וישמחו וכל עולה
קפצה פיה מי חכם וישמר אלה ויתבוננו
חסדי יהוה׃
שיר מזמור לדוד נכון לבי אלהים
אשירה ואזמרה אף כבודי עורה
הנבל וכנור אעירה שחר אודך בעמים
יהוה ואזמרך בלאמים כי גדול מעל
שמים חסדך ועד שחקים אמתך
רומה על שמים אלהים ועל כל הארץ כבודך
למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך וענני
אלהים דבר בקדשו אעלזה אחלקה שכם
ועמק סכות אמדד לי גלעד לי מנשה
ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי
מואב סיר רחצי על אדום אשליך נעלי
עלי פלשת אתרועע מי יבלני
עיר מבצר מי נחני עד אדום הלא אלהים
זנחתנו ולא תצא אלהים בצבאתינו
הבה לנו עזרת מצר ושוא תשועת אדם
באלהים נעשה חיל והוא יבוס צרינו

למנצח לדוד מזמור
אלהי תהלתי אל תחרש כי פי רשע
ופי מרמה עלי פתחו דברו אתי
לשון שקר ודברי שנאה סבבוני
וילחמוני חנם תחת אהבתי ישטנוני
ואני תפלה וישימו עלי רעה תחת טובה
ושנאה תחת אהבתי הפקד עליו רשע
ושטן יעמד על ימינו בהשפטו

יצא רשע ותפלתו תהיה לחטאה
יהיו ימיו מעטים פקדתו יקח אחר
יהיו בניו יתומים ואשתו אלמנה
ונוע ינועו בניו ושאלו ודרשו מחרבותיהם
ינקש נושה לכל אשר לו ויבזו
זרים יגיעו אל יהי לו משך חסד
ואל יהי חונן ליתומיו יהי אחריתו להכרית
בדור אחר ימח שמם יזכר עון אבתיו
אל יהוה וחטאת אמו אל תמח
יהיו נגד יהוה תמיד ויכרת מארץ זכרם
יען אשר לא זכר עשות חסד
וירדף איש עני ואביון ונכאה לבב למותת
ויאהב קללה ותבואהו ולא חפץ בברכה
ותרחק ממנו וילבש קללה כמדו
ותבא כמים בקרבו וכשמן בעצמותיו
תהי לו כבגד יעטה ולמזח תמיד יחגרה
זאת פעלת שטני מאת יהוה והדברים
רע על נפשי ואתה יהוה אדני
עשה אתי למען שמך כי טוב חסדך הצילני
כי עני ואביון אנכי ולבי חלל בקרבי
כצל כנטותו נהלכתי ננערתי כארבה
ברכי כשלו מצום ובשרי כחש משמן
ואני הייתי חרפה להם יראוני יניעון ראשם
עזרני יהוה אלהי הושיעני כחסדך
וידעו כי ידך זאת אתה יהוה עשיתה
יקללו המה ואתה תברך קמו ויבשו
ועבדך ישמח ילבשו שוטני כלמה
ויעטו כמעיל בשתם אודה יהוה מאד

אל יהוה ג׳ ב׳ חס׳ וחד מל׳ ואני ביהודה אל יהוה אלהים דבר בקדשו ○

בשתם ד׳ בכל הארץ בשתם ושמו על עקב ושוברי על עקב ויעטו כמעיל ○

כל כתיביא רגליך חס בר מן חד עד אשית איביך הדם לרגליך ◦ וכל אורייתא ונביאיא דכות בר מן ה חס משנה תורה תחלין אם תשוב חשבע יהושע ◦

תרים ילדותיך כתב ◦ מאשפת ב חס מקים מעפר דל
יקרות בילדותיך כת ◦ מקימי מעפר ◦

ובתוך רבים אהללנו   כי יעמד
לימין אביון   להושיע משפטי נפשו

לדוד מזמור
נאם יהוה לאדני   שב לימיני עד אשית
איביך הדם לרגליך   מטה עזך ישלח
יהוה מציון   רדה בקרב איביך עמך נדבת
ביום חילך בהדרי קדש   מרחם משחר
לך טל ילדתיך   נשבע יהוה ולא ינחם
אתה כהן לעולם   על דברתי מלכי צדק
אדני על ימינך   מחץ ביום אפו מלכים
ידין בגוים מלא גויות   מחץ ראש
על ארץ רבה   מנחל בדרך ישתה
על כן ירים ראש

הללויה
אודה יהוה בכל לבב   בסוד ישרים ועדה
גדלים מעשי יהוה   דרושים לכל חפציהם
הוד והדר פעלו   וצדקתו עמדת לעד
זכר עשה לנפלאתיו   חנון ורחום יהוה
טרף נתן ליראיו   יזכר לעולם בריתו
כח מעשיו הגיד לעמו   לתת להם
נחלת גוים   מעשי ידיו אמת ומשפט
נאמנים כל פקודיו   סמוכים לעד לעולם
עשוים באמת וישר   פדות שלח
לעמו צוה לעולם בריתו   קדוש ונורא שמו
ראשית חכמה   יראת יהוה
שכל טוב לכל עשיהם   תהלתו עמדת לעד

הללויה
אשרי איש ירא את יהוה   במצותיו
חפץ מאד   גבור בארץ יהיה זרעו
דור ישרים יברך   הון ועשר בביתו
וצדקתו עמדת לעד   זרח בחשך
אור לישרים   חנון ורחום וצדיק
טוב איש חונן ומלוה   יכלכל דבריו במשפט
כי לעולם לא ימוט   לזכר עולם
יהיה צדיק   משמועה רעה לא יירא
נכון לבו בטח ביהוה   סמוך לבו לא
יירא עד אשר יראה בצריו   פזר נתן
לאביונים   צדקתו עמדת לעד
קרנו תרום בכבוד   רשע יראה וכעס
שניו יחרק ונמס   תאות רשעים תאבד

הללויה
הללו עבדי יהוה   הללו את שם יהוה
יהי שם יהוה מברך   מעתה ועד עולם
ממזרח שמש עד מבואו   מהלל שם יהוה
רם על כל גוים יהוה   על השמים כבודו
מי כיהוה אלהינו   המגביהי לשבת
המשפילי לראות   בשמים ובארץ
מקימי מעפר דל   מאשפת ירים אביון
להושיבי עם נדיבים   עם נדיבי עמו
מושיבי עקרת הבית   אם הבנים שמחה
הללויה
בצאת ישראל ממצרים   בית יעקב מעם לעז

ינחם ד פו ונחם העשר כי ינחם יהוה ומנאקותם לא ישחיר ולא ינחם
נשבע יהוה ולא ינחם ◦ וחד ונחם יהוה אל הרעה ◦

פקודיו ב חד מל וחד חס לשמרי בריתו נאמנים כל פקודיו ◦ וזר חס ◦
בטוח ב יצר סמוך משמועה רעה ◦ קדמיה של ◦

יהושע ב בילא בחרב ובחנית דל תי ולי יהושיע ס
עניתי ב אני עניתי ואשורנו אני עניתי מאד ס

יוסף ד ואחריו לא יוסף יוסף יהוה על עמו יסף יהוה עליכם ויוסף יי
אלהיך ס וכל אוריתא דכותהון בר מן ב ארבעים שנים בו ס

היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו
הים ראה וינס הירדן יסב לאחור
ההרים רקדו כאילים גבעות כבני צאן
מה לך הים כי תנוס הירדן תסב לאחור
ההרים תרקדו כאילים גבעות כבני צאן
מלפני אדון חולי ארץ מלפני אלוה יעקב
ההפכי הצור אגם מים חלמיש
למעינו מים לא לנו יהוה לא לנו
כי לשמך תן כבוד על חסדך על אמתך
למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם
ואלהינו בשמים כל אשר חפץ עשה
עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם
פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו
אזנים להם ולא ישמעו אף להם
ולא יריחון ידיהם ולא ימישון
רגליהם ולא יהלכו לא יהגו בגרונם
כמוהם יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם
ישראל בטח ביהוה עזרם ומגנם הוא
בית אהרן בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא
יראי יהוה בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא
יהוה זכרנו יברך יברך את בית ישראל
יברך את בית אהרן יברך יראי יהוה
הקטנים עם הגדלים יסף יהוה עליכם
עליכם ועל בניכם ברוכים אתם ליהוה
עשה שמים וארץ השמים שמים
ליהוה והארץ נתן לבני אדם לא המתים
יהללו יה ולא כל ירדי דומה
ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם

הללויה
אהבתי כי ישמע יהוה את קולי תחנוני
כי הטה אזנו לי ובימי אקרא
אפפוני חבלי מות ומצרי שאול מצאוני
צרה ויגון אמצא ובשם יהוה אקרא
אנה יהוה מלטה נפשי חנון יהוה וצדיק
ואלהינו מרחם שמר פתאים יהוה
דלותי ולי יהושיע שובי נפשי
למנוחיכי כי יהוה גמל עליכי
כי חלצת נפשי ממות את עיני מן דמעה
את רגלי מדחי אתהלך לפני יהוה
בארצות החיים האמנתי כי אדבר
אני עניתי מאד אני אמרתי בחפזי
כל האדם כזב מה אשיב ליהוה
כל תגמולוהי עלי כוס ישועות אשא
ובשם יהוה אקרא נדרי ליהוה אשלם
נגדה נא לכל עמו יקר בעיני יהוה
המותה לחסידיו אנה יהוה כי אני עבדך
אני עבדך בן אמתך פתחת למוסרי
לך אזבח זבח תודה ובשם יהוה אקרא
נדרי ליהוה אשלם נגדה נא לכל עמו
בחצרות בית יהוה בתוככי ירושלם
הללויה
הללו את יהוה כל גוים שבחוהו
כל האמים כי גבר עלינו חסדו
ואמת יהוה לעולם
הללויה
הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו

ג סופי פסוק מן ד ולית זמינת ודכות ולית לא נסב ו על בתולות על חחדים כל עצ כל מחלל זמליכי דברים טובים דברים ארוס בגוים ארוס שבט מישור שבט
על חסדך על אמתך אבי ישר אבי על עמי על ישראל רגלי ו וסימנהון במטו מטה עדות דמעה אחוז מדמה ויברך נר ס וכל לשון מגין דכות ס
בגוד אנדיב דיוף

לחסות מחסי מחסיו ה בלשנ מחסי אתה ביום רעה ויהוה מחסה לעמו אלהים לנו מחסה ועז אלהים מחסה לנו סלה ואתה מחסי עז טוב טוב אשר באת
וכל אחסה דכותהון בר מן חד ובצל כנפיך אחסה עד יעבר הוות ס ויאר ב בתר לשנין ויאר את הלולה אל יהוה ס

יאמר נא ישראל | כי לעולם חסדו
יאמרו נא בית אהרן | כי לעולם חסדו
יאמרו נא יראי יהוה | כי לעולם חסדו
מן המצר קראתי יה | ענני במרחב יה
יהוה לי לא אירא | מה יעשה לי אדם
יהוה לי בעזרי | ואני אראה בשנאי
טוב לחסות ביהוה | מבטח באדם
טוב לחסות ביהוה | מבטח בנדיבים
כל גוים סבבוני | בשם יהוה כי אמילם
סבוני גם סבבוני | בשם יהוה כי אמילם
סבוני כדבורים | דעכו כאש קוצים
בשם יהוה כי אמילם | דחה דחיתני לנפל
ויהוה עזרני | עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה
קול רנה וישועה | באהלי צדיקים
ימין יהוה עשה חיל | ימין יהוה רוממה
ימין יהוה עשה חיל | לא אמות כי אחיה
ואספר מעשי יה | יסר יסרני יה
ולמות לא נתנני | פתחו לי שערי צדק
אבא בם אודה יה | זה השער ליהוה
צדיקים יבאו בו | אודך כי עניתני
ותהי לי לישועה | אבן מאסו הבונים
היתה לראש פנה | מאת יהוה
היתה זאת | היא נפלאת בעינינו
זה היום עשה יהוה | נגילה ונשמחה בו
אנא יהוה הושיעה נא | אנא יהוה
הצליחה נא | ברוך הבא בשם יהוה
ברכנוכם מבית יהוה | אל יהוה ויאר לנו
אסרו חג בעבתים | עד קרנות המזבח

אלי אתה ואודך | אלהי ארוממך
הודו ליהוה כי טוב | כי לעולם חסדו

אשרי תמימי דרך | ההלכים בתורת יהוה
אשרי נצרי עדתיו | בכל לב ידרשוהו
אף לא פעלו עולה | בדרכיו הלכו
אתה צויתה פקדיך | לשמר מאד
אחלי יכנו דרכי | לשמר חקיך
אז לא אבוש | בהביטי אל כל מצותיך
אודך בישר לבב | בלמדי משפטי צדקך
את חקיך אשמר | אל תעזבני עד מאד

במה יזכה נער את ארחו | לשמר כדברך
בכל לבי דרשתיך | אל תשגני ממצותיך
בלבי צפנתי אמרתך | למען לא אחטא לך
ברוך אתה יהוה | למדני חקיך
בשפתי ספרתי | כל משפטי פיך
בדרך עדותיך ששתי | כעל כל הון
בפקודיך אשיחה | ואביטה ארחתיך
בחקתיך אשתעשע | לא אשכח דברך

גמל על עבדך אחיה | ואשמרה דברך
גל עיני ואביטה | נפלאות מתורתך
גר אנכי בארץ | אל תסתר ממני מצותיך
גרסה נפשי לתאבה | אל משפטיך בכל עת
גערת זדים ארורים | השגים ממצותיך
גל מעלי חרפה ובוז | כי עדתיך נצרתי
גם ישבו שרים בי נדברו | עבדך ישיח בחקיך

אתה יז ראש פסו בסיפ תשמרם לא תמלא כתרלי ידך מלכי אלהים ידעת
פודרת רצית חצבת בקעת נורא עשה פלא מושל דכאת תקומ צוית אתה
ידעת שבתי ס

אל כל יא בכת אמר אל רחבעם ממכון שבתו חיצר יהוד אח לא אבוש
אבן חן תשחד כי מי אשר יחבר ונשלוח ספרים וישלח ספרים וישלח ספ
ויכתב מרדכי ולא שרינו ס

גם עדתיך שעשעי אנשי עצתי

דבקה לעפר נפשי חיני כדברך
דרכי ספרתי ותענני למדני חקיך
דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך
דלפה נפשי מתוגה קימני כדברך
דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני
דרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי
דבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני
דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי

הורני יהוה דרך חקיך ואצרנה עקב
הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב
הדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי
הט לבי אל עדותיך ואל אל בצע
העבר עיני מראות שוא בדרכך חיני
הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך
העבר חרפתי אשר יגרתי כי משפטיך טובים
הנה תאבתי לפקדיך בצדקתך חיני

ויבאני חסדך יהוה תשועתך כאמרתך
ואענה חרפי דבר כי בטחתי בדברך
ואל תצל מפי דבר אמת עד מאד כי למשפטך יחלתי
ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד
ואתהלכה ברחבה כי פקדיך דרשתי

מצות ג סורו ממני מרעים חכם לב יקח מצות והעמדנו עלינו וכל דסמיך לאיבדה דכותהון בר מן ג לא עזבתם נסכלת פקודי יהוה ואליא מה נמלצו אויב מה נמרצו

ותורתך ה באלף ביתא ובא דרך שקר נפשי בכפי סעפים שנאתי צדקתך צדק לעולם תאבתי לישועתך יהוה

ידיך עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך
יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי
ידעתי יהוה כי צדק משפטיך ואמונה עניתני
יהי נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך
יבאוני רחמיך ואחיה כי תורתך שעשעי
יבשו זדים כי שקר עותוני אני אשיח בפקודיך
ישובו לי יראיך וידעי עדתיך
יהי לבי תמים בחקיך למען לא אבוש

כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי
כלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני
כי הייתי כנאד בקיטור חקיך לא שכחתי
כמה ימי עבדך מתי תעשה ברדפי משפט
כרו לי זדים שיחות אשר לא כתורתך
כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני
כמעט כלוני בארץ ואני לא עזבתי פקודיך
כחסדך חייני ואשמרה עדות פיך

לעולם יהוה דברך נצב בשמים
לדר ודר אמונתך כוננת ארץ ותעמד
למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך
לולי תורתך שעשעי אז אבדתי בעניי
לעולם לא אשכח פקודיך כי בם חייתני
לך אני הושיעני כי פקודיך דרשתי
לי קוו רשעים לאבדני עדתיך אתבונן
לכל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד

מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי
מאיבי תחכמני מצותך כי לעולם היא לי
מכל מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי
מזקנים אתבונן כי פקודיך נצרתי
מכל ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר דברך
ממשפטיך לא סרתי כי אתה הורתני
מה נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי
מפקודיך אתבונן על כן שנאתי כל ארח שקר

נר לרגלי דברך ואור לנתיבתי
נשבעתי ואקימה לשמר משפטי צדקך
נעניתי עד מאד יהוה חיני כדברך
נדבות פי רצה נא יהוה ומשפטיך למדני
נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי
נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי
נחלתי עדותיך לעולם כי ששון לבי המה
נטיתי לבי לעשות חקיך לעולם עקב

סעפים שנאתי ותורתך אהבתי
סתרי ומגני אתה לדברך יחלתי
סורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי
סמכני כאמרתך ואחיה ואל תבישני משברי
סעדני ואושעה ואשעה בחקיך תמיד
סלית כל שוגים מחקיך כי שקר תרמיתם
סגים השבת כל רשעי ארץ לכן אהבתי עדתיך
סמר מפחדך בשרי וממשפטיך יראתי

עשיתי משפט וצדק בל תניחני לעשקי

ויראיך ה ואל תצל יראיך יראוני כלתה לתשועתך סורו ממני ותמכני קימני בנפש חייתני ב מיורדי בור כי בם חייתני

שעשעי ו וחל גם עדתיך יבאוני רחמיך לולי תורתך ... תאבתי לישועתך ושעשעי את בני אדם

כל אלף ביתא רבא אית בכל פסוק אמירה ודיבור ודרך ועדות ומשפט ופיקוד וציווי ומירה וחקים ואמונה רמז לעשרת הדברים בר מן פסוק חד ערב עבדך ולמהר ס
מן ראשה דסיפרא עד אלפביתא רבא חנני ס ומן אלף ביתא עד סופה דסיפ חיני בר מן ג חנני דרך שקר חליתי פניך פנה אלי ס סימנ דחפ ס
ב פסוק בלפ ביתא רבא מן י מלין ואל תצל על כן ס

קדש ליהוה — לא יכבר

ערב עבדך לטוב אל יעשקני זדים
עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך
עשה עם עבדך כחסדך וחקיך למדני
עבדך אני הבינני ואדעה עדתיך
עת לעשות ליהוה הפרו תורתך
על כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז
על כן כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי

פלאות עדותיך על כן נצרתם נפשי
פתח דבריך יאיר מבין פתיים
פי פערתי ואשאפה כי למצותיך יאבתי
פנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך
פעמי הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און
פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך
פניך האר בעבדך ולמדני את חקיך
פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך

צדיק אתה יהוה וישר משפטיך
צוית צדק עדתיך ואמונה מאד
צמתתני קנאתי כי שכחו דבריך צרי
צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה
צעיר אנכי ונבזה פקדיך לא שכחתי
צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת
צר ומצוק מצאוני מצותיך שעשעי
צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה

קראתי בכל לב ענני יהוה חקיך אצרה
קראתיך הושיעני ואשמרה עדתיך

קדמתי בנשף ואשועה לדבריך יחלתי
קדמו עיני אשמרות לשיח באמרתך
קולי שמעה כחסדך יהוה כמשפטך חיני
קרבו רדפי זמה מתורתך רחקו
קרוב אתה יהוה וכל מצותיך אמת
קדם ידעתי מעדתיך כי לעולם יסדתם

ראה עניי וחלצני כי תורתך לא שכחתי
ריבה ריבי וגאלני לאמרתך חיני
רחוק מרשעים ישועה כי חקיך לא דרשו
רחמיך רבים יהוה כמשפטיך חיני
רבים רדפי וצרי מעדותיך לא נטיתי
ראיתי בגדים ואתקוטטה אשר אמרתך
לא שמרו ראה כי פקודיך אהבתי
יהוה כחסדך חיני ראש דברך
אמת ולעולם כל משפט צדקך

שרים רדפוני חנם ומדבריך פחד לבי
שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב
שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי
שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך
שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול
שברתי לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי
שמרה נפשי עדתיך ואהבם מאד
שמרתי פקודיך ועדתיך כי כל דרכי נגדך

תקרב רנתי לפניך יהוה כדברך הבינני
תבוא תחנתי לפניך כאמרתך הצילני

על לא ג ויתן את רשעים פלגי מים ירדו עיני ותפלתי זכה ס
והדיין עד לא ודאמרי לעולם אחדיה עד לא עשה ס

דבורך דכתב דבריך ה ויאמר מנח יאמן נא בעלות יהי נא דמלכים
נמ׳צאו דבריך קדמתי שרים ויענו כל הקהל ס

כל אלף ביתא רבא ואשמרה ואתהלכה ואדעה ואשא ואענה מן ראשה עד סופה ואצרה ואטעה ואשתעשע כולהון חטפין בר מן ח קמץ ואתנחם ואמרה ואשיבה ואקימה ואשאפה ואשועה ואתקוטטה ואהבה ס סימנהון חנף קרש ס זכרתי דברתי חשבתי נשבעתי פי פערתי חדמתי ראיתי שמרה ס

ולא

תבענה שפתי תהלה כי תלמדני חקיך
תען לשוני אמרתך כי כל מצותיך צדק
תהי ידך לעזרני כי פקודיך בחרתי
תאבתי לישועתך יהוה ותורתך שעשעי
תחי נפשי ותהללך ומשפטך יעזרני
תעיתי כשה אבד בקש עבדך
כי מצותיך לא שכחתי

שיר המעלות
אל יהוה בצרתה לי קראתי ויענני
יהוה הצילה נפשי משפת שקר מלשון רמיה
מה יתן לך ומה יסיף לך לשון רמיה
חצי גבור שנונים עם גחלי רתמים
אויה לי כי גרתי משך שכנתי עם
אהלי קדר רבת שכנה לה נפשי
עם שונא שלום
אני שלום וכי אדבר המה למלחמה

שיר למעלות
אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי
עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ
אל יתן למוט רגלך אל ינום שמרך
הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל
יהוה שמרך יהוה צלך על יד ימינך
יומם השמש לא יככה וירח בלילה
יהוה ישמרך מכל רע ישמר את נפשך
יהוה ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם

יגאל

שיר המעלות לדוד
שמחתי באמרים לי בית יהוה נלך
עמדות היו רגלינו בשעריך ירושלם
ירושלם הבנויה כעיר שחברה לה יחדו
ששם עלו שבטים שבטי יה עדות
לישראל להדות לשם יהוה
כי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות
לבית דוד שאלו שלום ירושלם
ישליו אהביך יהי שלום בחילך
שלוה בארמנותיך למען אחי ורעי
אדברה נא שלום בך למען
בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך

שיר המעלות
אליך נשאתי את עיני הישבי בשמים
הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם
כעיני שפחה אל יד גברתה כן עינינו
אל יהוה אלהינו עד שיחננו
חננו יהוה חננו כי רב שבענו בוז
רבת שבעה לה נפשנו הלעג
השאננים הבוז לגאיונים

שיר המעלות לדוד
לולי יהוה שהיה לנו יאמר נא ישראל
לולי יהוה שהיה לנו בקום עלינו אדם
אזי חיים בלעונו בחרות אפם בנו
אזי המים שטפונו נחלה עבר על נפשנו
אזי עבר על נפשנו המים הזידונים

אל החדים ב̇ נפיצי דמלכים אשא עיני ס וכל יחזקאל דכותהון בר
מן ב̇ על החדים לא אכל תיניגה ונתתי את בשרך ס

הנה לא ג̇ הנה לא יעשה אבי הוא לו כת̇ הנה לא ידעתי הנה לא ינום
נחלה ב̇ בתר̇ לשנו ונסב הגבול אזי חמים ס

שלא ד̇ שלא נתננו טרף שלא מלא כפו קוצר ולאדם שלא עמל בו על דברת שלא ימינא ס ושאר׳ אשר לא ס

הצדיקים ו̇ אולי יחסרון אולי יש כי לא ינוח שנים בו שמגיע אלהמד׳ כמעשה הצדיקים אשר הצדיקים והחכמים ס

ברוך יהוה שלא נתננו טרף לשניהם
נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים הפח
נשבר ואנחנו נמלטנו עזרנו
בשם יהוה עשה שמים וארץ

שיר המעלות
הבטחים ביהוה כהר ציון לא ימוט
לעולם ישב ירושלם הרים סביב
לה ויהוה סביב לעמו מעתה ועד עולם
כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים
למען לא ישלחו הצדיקים בעולתה ידיהם
היטיבה יהוה לטובים ולישרים בלבותם
והמטים עקלקלותם יוליכם יהוה
את פעלי האון שלום על ישראל

שיר המעלות
בשוב יהוה את שיבת ציון היינו כחלמים
אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה
אז יאמרו בגוים הגדיל יהוה לעשות עם אלה
הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים
שובה יהוה את שבותנו כאפיקים בנגב
הזרעים בדמעה ברנה יקצרו
הלוך ילך ובכה נשא משך הזרע
בא יבא ברנה נשא אלמתיו

שיר המעלות לשלמה
אם יהוה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו
אם יהוה לא ישמר עיר שוא שקד שומר

שוא לכם משכימי קום מאחרי שבת
אכלי לחם העצבים כן יתן לידידו שנא
הנה נחלת יהוה בנים שכר פרי הבטן
כחצים ביד גבור כן בני הנעורים
אשרי הגבר אשר מלא את אשפתו
מהם לא יבשו כי ידברו את אויבים בשער

שיר המעלות
אשרי כל ירא יהוה ההלך בדרכיו
יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך
אשתך כגפן פריה בירכתי ביתך
בניך כשתלי זיתים סביב לשלחנך
הנה כי כן יברך גבר ירא יהוה
יברכך יהוה מציון וראה בטוב ירושלם
כל ימי חייך וראה בנים לבניך שלום על ישראל

שיר המעלות
רבת צררוני מנעורי יאמר נא ישראל
רבת צררוני מנעורי גם לא יכלו לי
על גבי חרשו חרשים האריכו למעניתם
יהוה צדיק קצץ עבות רשעים
יבשו ויסגו אחור כל שנאי ציון
יהיו כחציר גגות שקדמת שלף יבש
שלא מלא כפו קוצר וחצנו מעמר
ולא אמרו העברים ברכת יהוה אליכם
ברכנו אתכם בשם יהוה

שיר המעלות

ו̇ פסוק בכתיב אם אם אמ׳ מגיע פסוק יהוה א׳ יהוה אם יהוה הדרך לשוני כי לא ישנו אם לא ... ס וארבעה ראשי פסוק אם תחנו אם אבא אם ... ס

ולא ה̇ ראש פסוק בסיפ׳ ולא הסגרתני ולא יחזו באבותם ולא נסוג ממך ולא אמרו גורל ב̇ פת ויעל גורל מטה בני בנימן כי לא ינוח ס ולא שמעו ...

שיר המעלות לדוד ד̇ שמחתי לדוד לא גבה הנה מה טוב ס
והרבה ב̇ למען למוג לב עמו פדות ס אזניך ב̇ מל בכתיבי קשבות
ישבות ס

פדות ג̇ ב מל וחד חס ושמתי פדות פדות שלח לעמו והרבה עמו ס
יהיו ב̇ בימי לשנין אל עבדו על חזקו ס

ממעמקים קראתיך יהוה אדני שמעה
בקולי תהיינה אזניך קשבות לקול תחנוני
אם עונות תשמר יה אדני מי יעמד
כי עמך הסליחה למען תורא
קויתי יהוה קותה נפשי ולדברו הוחלתי
נפשי לאדני משמרים לבקר שמרים לבקר
יחל ישראל אל יהוה כי עם יהוה החסד
והרבה עמו פדות והוא
יפדה את ישראל מכל עונתיו

שיר המעלות לדוד
יהוה לא גבה לבי ולא רמו עיני
ולא הלכתי בגדלות ובנפלאות ממני
אם לא שויתי ודוממתי נפשי כגמל עלי אמו
כגמל עלי נפשי יחל ישראל
אל יהוה מעתה ועד עולם

שיר המעלות
זכור יהוה לדוד את כל ענותו
אשר נשבע ליהוה נדר לאביר יעקב
אם אבא באהל ביתי אם אעלה
על ערש יצועי אם אתן שנת לעיני
לעפעפי תנומה עד אמצא מקום ליהוה
משכנות לאביר יעקב הנה שמענוה באפרתה
מצאנוה בשדי יער נבואה למשכנותיו
נשתחוה להדם רגליו קומה יהוה למנוחתך
אתה וארון עזך כהניך ילבשו צדק
וחסידיך ירננו בעבור דוד עבדך

אל תשב פני משיחך נשבע יהוה
לדוד אמת לא ישוב ממנה מפרי בטנך
אשית לכסא לך אם ישמרו בניך בריתי
ועדתי זו אלמדם גם בניהם עדי עד
ישבו לכסא לך כי בחר יהוה בציון
אוה למושב לו זאת מנוחתי עדי עד
פה אשב כי אותיה צידה ברך אברך
אביוניה אשביע לחם וכהניה
אלביש ישע וחסידיה רנן ירננו
שם אצמיח קרן לדוד ערכתי נר למשיחי
אויביו אלביש בשת ועליו יציץ נזרו

שיר המעלות לדוד
הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד
כשמן הטוב על הראש ירד על הזקן זקן
אהרן שירד על פי מדותיו כטל
חרמון שירד על הררי ציון כי שם
צוה יהוה את הברכה חיים עד העולם

שיר המעלות
הנה ברכו את יהוה כל עבדי יהוה
העמדים בבית יהוה בלילות שאו
ידכם קדש וברכו את יהוה יברכך
יהוה מציון עשה שמים וארץ

הללויה
הללו את שם יהוה הללו עבדי יהוה
שעמדים בבית יהוה בחצרות בית אלהינו

שדי ו̇ כת̇ ו̇ ושדי תרומות על שדי המד ולבני אהרן הכהנים הנה
שמענוה אל תכג לכנוס בחכי ס וכל רות דכותהון בר מן ב̇ כת ה̇ו
כי שמעה מבית נעמי ס

נבואה ונבאה ג̇ ועתה לכו ונבאה האספו ונבואה נבואה למשכנותיו ס
ערכתי ג̇ ובימינו חזבחת אצמיח משפט ס

הללויה כי טוב יהוה זמרו לשמו כי נעים
כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו
כי אני ידעתי כי גדול יהוה ואדנינו מכל אלהים
כל אשר חפץ יהוה עשה בשמים ובארץ
בימים וכל תהמות מעלה נשאים מקצה
הארץ ברקים למטר עשה מוצא רוח
מאוצרותיו שהכה בכורי מצרים
מאדם עד בהמה שלח אותות ומפתים
בתוככי מצרים בפרעה ובכל עבדיו
שהכה גוים רבים והרג מלכים עצומים
לסיחון מלך האמרי ולעוג מלך הבשן
ולכל ממלכות כנען ונתן ארצם נחלה
נחלה לישראל עמו יהוה שמך לעולם
יהוה זכרך לדר ודר כי ידין יהוה עמו
ועל עבדיו יתנחם עצבי הגוים כסף
וזהב מעשה ידי אדם פה להם
ולא ידברו עינים להם ולא יראו
אזנים להם ולא יאזינו אף
אין יש רוח בפיהם כמוהם יהיו עשיהם
כל אשר בטח בהם בית ישראל
ברכו את יהוה בית אהרן ברכו את יהוה
בית הלוי ברכו את יהוה יראי יהוה
ברכו את יהוה ברוך יהוה מציון שכן ירושלם
הללויה
הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו
הודו לאלהי האלהים כי לעולם חסדו
הודו לאדני האדנים כי לעולם חסדו
לעשה נפלאות גדלות לבדו כי לעולם חסדו

לעשה השמים בתבונה כי לעולם חסדו
לרקע הארץ על המים כי לעולם חסדו
לעשה אורים גדלים כי לעולם חסדו
את השמש לממשלת ביום כי לעולם חסדו
את הירח וכוכבים לממשלות בלילה כי לעולם חסדו
למכה מצרים בבכוריהם כי לעולם חסדו
ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו
ביד חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו
לגזר ים סוף לגזרים כי לעולם חסדו
והעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו
ונער פרעה וחילו בים סוף כי לעולם חסדו
למוליך עמו במדבר כי לעולם חסדו
למכה מלכים גדלים כי לעולם חסדו
ויהרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו
לסיחון מלך האמרי כי לעולם חסדו
ולעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו
ונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו
נחלה לישראל עבדו כי לעולם חסדו
שבשפלנו זכר לנו כי לעולם חסדו
ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסדו
נתן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו
הודו לאל השמים כי לעולם חסדו

על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו
בזכרנו את ציון על ערבים בתוכה
תלינו כנרותינו כי שם שאלונו שובינו
דברי שיר ותוללינו שמחה שירו לנו
משיר ציון איך נשיר את שיר יהוה

על אדמת נכר׃ אם אשכחך ירושלם
תשכח ימיני׃ תדבק לשוני לחכי אם לא
אזכרכי אם לא אעלה את ירושלם
על ראש שמחתי׃ זכר יהוה לבני אדום
את יום ירושלם האמרים ערו ערו
עד היסוד בה׃ בת בבל השדודה
אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו׃
אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע׃

לדוד אודך בכל לבי נגד אלהים אזמרך׃
אשתחוה אל היכל קדשך ואודה את שמך
על חסדך ועל אמתך כי הגדלת על כל
שמך אמרתך׃ ביום קראתי ותענני
תרהבני בנפשי עז׃ יודוך יהוה
כל מלכי ארץ כי שמעו אמרי פיך׃
וישירו בדרכי יהוה כי גדול כבוד יהוה׃
כי רם יהוה ושפל יראה וגבה
ממרחק יידע׃ אם אלך בקרב צרה
תחייני על אף איבי תשלח ידך
ותושיעני ימינך׃ יהוה יגמר בעדי
יהוה חסדך לעולם מעשי ידיך אל תרף׃

למנצח לדוד מזמור
יהוה חקרתני ותדע׃ אתה ידעת
שבתי וקומי בנתה לרעי מרחוק׃
ארחי ורבעי זרית וכל דרכי הסכנתה׃
כי אין מלה בלשוני הן יהוה ידעת כלה׃
אחור וקדם צרתני ותשת עלי כפכה׃

פלאיה דעת ממני נשגבה לא אוכל לה׃
אנה אלך מרוחך ואנה מפניך אברח׃
אם אסק שמים שם אתה ואציעה
שאול הנך׃ אשא כנפי שחר
אשכנה באחרית ים׃ גם שם ידך תנחני
ותאחזני ימינך׃ ואמר אך חשך ישופני
ולילה אור בעדני׃ גם חשך לא יחשיך
ממך ולילה כיום יאיר כחשיכה כאורה׃
כי אתה קנית כליתי תסכני בבטן אמי׃
אודך על כי נוראות נפליתי נפלאים
מעשיך ונפשי ידעת מאד׃ לא נכחד
עצמי ממך אשר עשיתי בסתר
רקמתי בתחתיות ארץ׃ גלמי ראו עיניך
ועל ספרך כלם יכתבו ימים יצרו
ולא אחד בהם׃ ולי מה יקרו רעיך אל
מה עצמו ראשיהם׃ אספרם
מחול ירבון הקיצתי ועודי עמך׃
אם תקטל אלוה רשע ואנשי דמים
סורו מני׃ אשר ימרוך למזמה נשוא
לשוא עריך׃ הלוא משנאיך יהוה
אשנא ובתקוממיך אתקוטט׃ תכלית
שנאה שנאתים לאויבים היו לי׃
חקרני אל ודע לבבי בחנני ודע שרעפי׃
וראה אם דרך עצב בי ונחני בדרך עולם׃

למנצח מזמור לדוד׃
חלצני יהוה מאדם רע מאיש
חמסים תנצרני׃ אשר חשבו רעות בלב

כל יום יגורו מלחמות שננו לשונם כמו
נחש חמת עכשוב תחת שפתימו סלה
שמרני יהוה מידי רשע מאיש חמסים
תנצרני אשר חשבו לדחות פעמי טמנו
גאים פח לי וחבלים פרשו רשת
ליד מעגל מקשים שתו לי סלה אמרתי
ליהוה אלי אתה האזינה יהוה קול תחנוני
יהוה אדני עז ישועתי סכתה לראשי ביום
נשק אל תתן יהוה מאויי רשע זממו אל
תפק ירומו סלה ראש מסבי
עמל שפתימו יכסמו ימוטו עליהם גחלים
באש יפלם במהמרות בל יקומו
איש לשון בל יכון בארץ איש חמס רע
יצודנו למדחפת ידעת כי יעשה יהוה
דין עני משפט אבינים אך צדיקים
יודו לשמך ישבו ישרים את פניך

מזמור לדוד
יהוה קראתיך חושה לי האזינה קולי
בקראי לך תכון תפלתי קטרת לפניך
משאת כפי מנחת ערב שיתה יהוה שמרה
לפי נצרה על דל שפתי אל תט לבי
לדבר רע להתעולל עללות ברשע את
אישים פעלי און ובל אלחם במנעמיהם
יהלמני צדיק חסד ויוכיחני שמן ראש
אל יני ראשי כי עוד ותפלתי ברעותיהם
נשמטו בידי סלע שפטיהם ושמעו
אמרי כי נעמו כמו פלח ובקע בארץ

נפזרו עצמינו לפי שאול כי אליך יהוה
אדני עיני בכה חסיתי אל תער נפשי
שמרני מידי פח יקשו לי ומקשות
פעלי און יפלו במכמריו רשעים יחד אנכי
עד אעבור

משכיל לדוד
בהיותו במערה תפלה קולי אל יהוה
אזעק קולי אל יהוה אתחנן אשפך
לפניו שיחי צרתי לפניו אגיד
בהתעטף עלי רוחי ואתה ידעת נתיבתי
בארח זו אהלך טמנו פח לי
הביט ימין וראה ואין לי מכיר אבד
מנוס ממני אין דורש לנפשי
זעקתי אליך יהוה אמרתי אתה מחסי
חלקי בארץ החיים הקשיבה אל
רנתי כי דלותי מאד הצילני מרדפי
כי אמצו ממני הוציאה ממסגר נפשי
להודות את שמך בי יכתרו צדיקים
כי תגמל עלי

מזמור לדוד
יהוה שמע תפלתי האזינה אל תחנוני
באמנתך ענני בצדקתך ואל תבוא
במשפט את עבדך כי לא יצדק
לפניך כל חי כי רדף אויב נפשי דכא
לארץ חיתי הושיבני במחשכים כמתי
עולם ותתעטף עלי רוחי בתוכי ישתומם לבי
זכרתי ימים מקדם הגיתי בכל פעלך

ירדי ג׳ חס׳ את ערלים ישכבו ואת ירדי ולא כל ירדי דומה ומשלתי ס

אלוהי ב׳ מל׳ כי אתה אלוהי ארוממך אלוהי המלך ו ויהוה אלוהי יש׳ ס

ברחבתינו ב׳ ואין צוחה צעירינו ס

במעשה ידיך אשוחח פרשתי ידי אליך
נפשי כארץ עיפה לך סלה מהר ענני
יהוה כלתה רוחי אל תסתר פניך ממני
ונמשלתי עם ירדי בור השמיעני בבקר חסדך
כי בך בטחתי הודיעני דרך זו אלך
כי אליך נשאתי נפשי הצילני מאיבי יהוה
אליך כסתי למדני לעשות רצונך
כי אתה אלוהי רוחך טובה תנחני בארץ מישור
למען שמך יהוה תחיני בצדקתך תוציא
מצרה נפשי ובחסדך תצמית איבי
והאבדת כל צררי נפשי כי אני עבדך

לדוד ברוך יהוה צורי המלמד ידי לקרב
אצבעותי למלחמה חסדי ומצודתי
משגבי ומפלטי לי מגני ובו חסיתי הרודד
עמי תחתי יהוה מה אדם ותדעהו
בן אנוש ותחשבהו אדם להבל דמה
ימיו כצל עובר יהוה הט שמיך ותרד
גע בהרים ויעשנו ברוק ברק ותפיצם
שלח חציך ותהמם שלח ידיך ממרום
פצני והצילני ממים רבים מיד בני נכר
אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר
אלהים שיר חדש אשירה לך בנבל עשור
אזמרה לך הנותן תשועה למלכים
הפוצה את דוד עבדו מחרב רעה
פצני והצילני מיד בני נכר אשר פיהם דבר שוא
וימינם ימין שקר אשר בנינו
כנטעים מגדלים בנעוריהם בנותינו כזוית
מחטבות תבנית היכל מזוינו מלאים
מפיקים מזן אל זן צאוננו מאליפות
מרבבות בחוצותינו אלופינו מסבלים
אין פרץ ואין יוצאת ואין צוחה ברחבתינו
אשרי העם שככה לו אשרי העם שיהוה אלהיו

תהלה לדוד
ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך
לעולם ועד בכל יום אברכך
ואהללה שמך לעולם ועד גדול
יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר
דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו
הדר כבוד הודך ודברי נפלאתיך אשיחה
ועזוז נוראתיך יאמרו וגדולתך אספרנה
זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו
חנון ורחום יהוה ארך אפים וגדל חסד
טוב יהוה לכל ורחמיו על כל מעשיו
יודוך יהוה כל מעשיך וחסידיך יברכוכה
כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו
להודיע לבני האדם גבורתיו וכבוד הדר מלכותו
מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך בכל דור ודור
סומך יהוה לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים
עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו
פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון
צדיק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו
קרוב יהוה לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת
רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם
שומר יהוה את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד

שמיך ג׳ ומל׳ והיו שמיך יהוה ... כי אראה שמיך ... ותרד ס

בכל יום ג׳ ... בכל יום אברכך ס

וגבורותיך ג׳ ...

תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד

הללויה
הללי נפשי את יהוה   אהללה יהוה בחיי
אזמרה לאלהי בעודי   אל תבטחו בנדיבים
בבן אדם שאין לו תשועה   תצא רוחו
ישב לאדמתו   ביום ההוא אבדו עשתנתיו
אשרי שאל יעקב בעזרו   שברו על יהוה אלהיו
עשה שמים וארץ   את הים ואת כל אשר
בם השמר אמת לעולם   עשה משפט
לעשוקים נתן לחם   לרעבים יהוה מתיר
אסורים יהוה פקח עורים   יהוה זקף כפופים
יהוה אהב צדיקים   יהוה שמר את גרים
יתום ואלמנה יעודד   ודרך רשעים יעות
ימלך יהוה לעולם   אלהיך ציון לדר ודר
הללויה
הללויה
כי טוב זמרה אלהינו   כי נעים נאוה תהלה
בונה ירושלם יהוה   נדחי ישראל יכנס
הרפא לשבורי לב   ומחבש לעצבותם
מונה מספר לכוכבים   לכלם שמות יקרא
גדול אדונינו ורב כח   לתבונתו אין מספר
מעודד ענוים יהוה   משפיל
רשעים עדי ארץ   ענו ליהוה בתודה
זמרו לאלהינו בכנור   המכסה שמים
בעבים המכין לארץ מטר המצמיח הרים חציר
נותן לבהמה לחמה   לבני ערב אשר יקראו
לא בגבורת הסוס יחפץ   לא בשוקי האיש ירצה
רוצה יהוה את יראיו   את המיחלים לחסדו
שבחי ירושלם את יהוה   הללי אלהיך ציון
כי חזק בריחי שעריך   ברך בניך בקרבך
השם גבולך שלום   חלב חטים ישביעך
השלח אמרתו ארץ   עד מהרה ירוץ דברו
הנתן שלג כצמר   כפור כאפר יפזר
משליך קרחו כפתים   לפני קרתו מי יעמד
ישלח דברו וימסם   ישב רוחו יזלו מים
מגיד דבריו ליעקב   חקיו ומשפטיו לישראל
לא עשה כן לכל גוי   ומשפטים בל ידעום
הללויה
הללויה
הללו את יהוה מן השמים   הללוהו במרומים
הללוהו כל מלאכיו   הללוהו כל צבאו
הללוהו שמש וירח   הללוהו כל כוכבי אור
הללוהו שמי השמים   והמים אשר מעל השמים
יהללו את שם יהוה   כי הוא צוה ונבראו
ויעמידם לעד לעולם   חק נתן ולא יעבור
הללו את יהוה מן הארץ   תנינים וכל תהמות
אש וברד שלג וקיטור   רוח סערה עשה דברו
ההרים וכל גבעות   עץ פרי וכל ארזים
החיה וכל בהמה   רמש וצפור כנף
מלכי ארץ וכל לאמים   שרים וכל שפטי ארץ
בחורים וגם בתולות   זקנים עם נערים
יהללו את שם יהוה   כי נשגב שמו לבדו
הודו על ארץ ושמים   וירם קרן לעמו
תהלה לכל חסידיו   לבני ישראל עם קרבו
הללויה

הללו יה

שירו ליהוה שיר חדש | תהלתו בקהל חסידים
ישמח ישראל בעשיו | בני ציון יגילו במלכם
יהללו שמו במחול | בתף וכנור יזמרו לו
כי רוצה יהוה בעמו | יפאר ענוים בישועה
יעלזו חסידים בכבוד | ירננו על משכבותם
רוממות אל בגרונם | וחרב פיפיות בידם
לעשות נקמה בגוים | תוכחות בל אמים
לאסר מלכיהם בזקים | ונכבדיהם בכבלי ברזל
לעשות בהם משפט כתוב הדר הוא לכל חסידיו
הללו יה

הללו יה
הללו אל בקדשו | הללוהו ברקיע עזו
הללוהו בגבורתיו | הללוהו כרב גדלו
הללוהו בתקע שופר | הללוהו בנבל וכנור
הללוהו בתף ומחול | הללוהו במנים ועגב
הללוהו בצלצלי שמע | הללוהו בצלצלי תרועה
כל הנשמה תהלל יה | הללו יה

סכום הפסו׳ אלפים וחמש מאות ועשרים ושבעה

איש היה בארץ עוץ איוב שמו והיה
האיש ההוא תם וישר וירא אלהים וסר
מרע ויולדו לו שבעה בנים ושלוש בנות
ויהי מקנהו שבעת אלפי צאן ושלשת
אלפי גמלים וחמש מאות צמד בקר
וחמש מאות אתונות ועבדה רבה מאד
ויהי האיש ההוא גדול מכל בני קדם
והלכו בניו ועשו משתה בית איש יומו

ושלחו וקראו לשלשת אחיתיהם לאכל
ולשתות עמהם ויהי כי הקיפו ימי המשתה
וישלח איוב ויקדשם והשכים בבקר
והעלה עלות מספר כלם כי אמר איוב
אולי חטאו בני וברכו אלהים בלבבם
ככה יעשה איוב כל הימים
ויהי היום ויבאו בני האלהים להתיצב
על יהוה ויבוא גם השטן בתוכם ויאמר
יהוה אל השטן מאין תבא ויען השטן
את יהוה ויאמר משוט בארץ ומהתהלך
בה ויאמר יהוה אל השטן השמת לבך
על עבדי איוב כי אין כמהו בארץ איש
תם וישר ירא אלהים וסר מרע ויען
השטן את יהוה ויאמר החנם ירא איוב
אלהים הלא את שכת בעדו ובעד ביתו
ובעד כל אשר לו מסביב מעשה ידיו
ברכת ומקנהו פרץ בארץ ואולם שלח
נא ידך וגע בכל אשר לו אם לא על פניך
יברכך ויאמר יהוה אל השטן הנה כל
אשר לו בידך רק אליו אל תשלח ידך
ויצא השטן מעם פני יהוה ויהי היום
ובניו ובנתיו אכלים ושתים יין בבית אחיהם
הבכור ומלאך בא אל איוב ויאמר הבקר
היו חרשות והאתנות רעות על ידיהם
ותפל שבא ותקחם ואת הנערים הכו לפי
חרב ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך
עוד זה מדבר וזה בא ויאמר אש אלהים
נפלה מן השמים ותבער בצאן ובנערים

ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך
עוד זה מדבר וזה בא ויאמר כשדים שמו
שלשה ראשים ויפשטו על הגמלים ויקחום
ואת הנערים הכו לפי חרב ואמלטה רק
אני לבדי להגיד לך עד זה מדבר וזה בא
ויאמר בניך ובנותיך אכלים ושתים יין
בבית אחיהם הבכור והנה רוח גדולה
באה מעבר המדבר ויגע בארבע פנות
הבית ויפל על הנערים וימותו ואמלטה
רק אני לבדי להגיד לך ויקם איוב ויקרע
את מעלו ויגז את ראשו ויפל ארצה
וישתחו ויאמר ערם יצתי מבטן אמי
וערם אשוב שמה יהוה נתן ויהוה לקח
יהי שם יהוה מברך בכל זאת לא חטא
איוב ולא נתן תפלה לאלהים

ויהי היום ויבאו בני האלהים להתיצב על
יהוה ויבוא גם השטן בתכם להתיצב על
יהוה ויאמר יהוה אל השטן אי מזה
תבא ויען השטן את יהוה ויאמר משט
בארץ ומהתהלך בה ויאמר יהוה אל
השטן השמת לבך אל עבדי איוב כי אין
כמהו בארץ איש תם וישר ירא אלהים
וסר מרע ועדנו מחזיק בתמתו ותסיתני
בו לבלעו חנם ויען השטן את יהוה
ויאמר עור בעד עור וכל אשר לאיש
יתן בעד נפשו אולם שלח נא ידך וגע
אל עצמו ואל בשרו אם לא אל פניך
יברכך ויאמר יהוה אל השטן הנו בידך
אך את נפשו שמר ויצא השטן מאת
פני יהוה ויך את איוב בשחין רע מכף
רגלו עד קדקדו ויקח לו חרש להתגרד
בו והוא ישב בתוך האפר ותאמר לו
אשתו עדך מחזיק בתמתך ברך אלהים
ומת ויאמר אליה כדבר אחת הנבלות
תדברי גם את הטוב נקבל מאת האלהים
ואת הרע לא נקבל בכל זאת לא חטא
איוב בשפתיו

וישמעו שלשת רעי איוב את כל הרעה
הזאת הבאה עליו ויבאו איש ממקמו
אליפז התימני ובלדד השוחי וצופר
הנעמתי ויועדו יחדו לבוא לנוד לו
ולנחמו וישאו את עיניהם מרחוק ולא
הכירהו וישאו קולם ויבכו ויקרעו
איש מעלו ויזרקו עפר על ראשיהם
השמימה וישבו אתו לארץ שבעת ימים
ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר כי
ראו כי גדל הכאב מאד אחרי כן פתח
איוב את פיהו ויקלל את יומו

ויען איוב ויאמר

יאבד יום אולד בו   והלילה אמר הרה גבר
היום ההוא יהי חשך אל ידרשהו אלוה
ממעל ואל תופע   עליו נהרה
יגאלהו חשך וצלמות   תשכן עליו עננה
יבעתהו כמרירי יום   הלילה ההוא
יקחהו אפל אל יחד   בימי שנה

הבונים ז̇ אבן מאסו הבונים עם מלכים ויעצי ארץ ויסדי הבנים ואלהבני בחוחי והנשאים ס וחד והבונים איש חרבו ס ויסתר ב̇ משתי לא סגר ס

כעס ד̇ כת שין בלשנ̇ כי לאויל יהרג כעש לך שקתי ושדי כעשי והרב כעשך ותכה מכעש עיני ס ושאר לשנה כעס כתב ס

במספר ירחים אל יבא הנה הלילה ההוא
יהי גלמוד אל תבא רננה בו יקבהו אררי יום
העתידים ערר לויתן יחשכו כוכבי נשפו
יקו לאור ואין ואל יראה בעפעפי שחר
כי לא סגר דלתי בטני ויסתר עמל מעיני
למה לא מרחם אמות מבטן יצאתי ואגוע
מדוע קדמוני ברכים ומה שדים כי אינק
כי עתה שכבתי ואשקוט ישנתי אז ינוח לי
עם מלכים ויעצי ארץ הבנים חרבות למו
או עם שרים זהב להם הממלאים בתיהם כסף
או כנפל טמון לא אהיה כעללים לא ראו אור
שם רשעים חדלו רגז ושם ינוחו יגיעי כח
יחד אסירים שאננו לא שמעו קול נגש
קטן וגדול שם הוא ועבד חפשי מאדניו
למה יתן לעמל אור וחיים למרי נפש
המחכים למות ואיננו ויחפרהו ממטמונים
השמחים אלי גיל ישישו כי ימצאו קבר
לגבר אשר דרכו נסתרה ויסך אלוה בעדו
כי לפני לחמי אנחתי תבא ויתכו כמים
שאגתי כי פחד פחדתי ויאתיני ואשר יגרתי
יבא לי לא שלותי ולא שקטתי ולא נחתי ויבא רגז

ויען אליפז התימני ויאמר

הנסה דבר אליך תלאה ועצר במלין מי יוכל
הנה יסרת רבים וידים רפות תחזק
כושל יקימון מליך וברכים כרעות תאמץ
כי עתה תבוא אליך ותלא תגע עדיך ותבהל
הלא יראתך כסלתך תקותך ותם דרכיך
זכר נא מי הוא נקי אבד ואיפה ישרים נכחדו
כאשר ראיתי חרשי און וזרעי עמל יקצרהו
מנשמת אלוה יאבדו ומרוח אפו יכלו
שאגת אריה וקול שחל ושני כפירים נתעו
ליש אבד מבלי טרף ובני לביא יתפרדו
ואלי דבר יגנב ותקח אזני שמץ מנהו
בשעפים מחזינות לילה בנפל תרדמה
על אנשים פחד קראני ורעדה
ורב עצמותי הפחיד ורוח על פני יחלף
תסמר שערת בשרי יעמד ולא אכיר
מראהו תמונה לנגד עיני דממה
וקול אשמע האנוש מאלוה יצדק
אם מעשהו יטהר גבר הן בעבדיו
לא יאמין ובמלאכיו ישים תהלה
אף שכני בתי חמר אשר בעפר יסודם
ידכאום לפני עש מבקר לערב יכתו
מבלי משים לנצח יאבדו הלא נסע
יתרם בם ימותו ולא בחכמה
קרא נא היש עונך ואל מי מקדשים תפנה
כי לאויל יהרג כעש ופתה תמית קנאה
אני ראיתי אויל משריש ואקוב נוהו פתאם
ירחקו בניו מישע וידכאו בשער
ואין מציל אשר קצירו רעב יאכל
ואל מצנים יקחהו ושאף צמים חילם
כי לא יצא מעפר און ומאדמה לא יצמח עמל
כי אדם לעמל יולד ובני רשף יגביהו עוף
אולם אני אדרש אל אל ואל אלהים
אשים דברתי עשה גדלות ואין חקר
נפלאות עד אין מספר הנתן מטר על

לא̇ פסוק לא ולא ולא ט̇ ראש פסוק לא תשתחוה לא תעבדו לא איש אל לא אכלתי לא ידעו לא ידעו כי דכאו ויעשר שלותי ונבל אמר רחוקי נפריות תהיינה כי נטמרו עשקותני את חיכ לא אויל על אשר נכח רגל כיונה ונפלאתי והיו חללו ובנו אות בוחן ואחרי שקדו ואחרי כן לא אפרע בחמה יגבהו תרדמות בוחן שדי ס

פני ארץ ושלח מים על פני חוצות
לשום שפלים למרום וקדרים שגבו ישע
מפר מחשבות ערומים ולא תעשינה
ידיהם תושיה לכד חכמים בערמם
ועצת נפתלים נמהרה יומם יפגשו חשך
וכלילה ימששו בצהרים וישע
מחרב מפיהם ומיד חזק אביון
ותהי לדל תקוה ועלתה קפצה פיה
הנה אשרי אנוש יוכחנו אלוה ומוסר
שדי אל תמאס כי הוא יכאיב ויחבש
ימחץ וידו תרפינה בשש צרות יצילך
ובשבע לא יגע בך רע ברעב פדך ממות
ובמלחמה מידי חרב בשוט לשון תחבא
ולא תירא משד כי יבוא לשד ולכפן
תשחק ומחית הארץ אל תירא
כי עם אבני השדה בריתך וחית השדה
השלמה לך וידעת כי שלום אהלך
ופקדת נוך ולא תחטא וידעת כי רב
זרעך וצאצאיך כעשב הארץ תבוא
בכלח אלי קבר כעלות גדיש בעתו
הנה זאת חקרנוה כן היא שמענה ואתה דע לך

ויען איוב ויאמר

לו שקול ישקל כעשי והותי
במאזנים ישאו יחד כי עתה מחול ימים
יכבד על כן דברי לעו כי חצי שדי
עמדי אשר חמתם שתה רוחי בעותי
אלוה יערכוני הינהק פרא עלי דשא
אם יגעה שור על בלילו היאכל תפל
מבלי מלח אם יש טעם בריר חלמות
מאנה לנגוע נפשי המה כדוי לחמי
מי יתן תבוא שאלתי ותקותי יתן אלוה
ויאל אלוה וידכאני יתר ידו ויבצעני
ותהי עוד נחמתי ואסלדה בחילה לא
יחמול כי לא כחדתי אמרי קדוש
מה כחי כי איחל ומה קצי כי אאריך נפשי
אם כח אבנים כחי אם בשרי נחוש
האם אין עזרתי בי ותשיה נדחה ממני
למס מרעהו חסד ויראת שדי יעזוב
אחי בגדו כמו נחל כאפיק נחלים יעברו
הקדרים מני קרח עלימו יתעלם שלג
בעת יזרבו נצמתו בחמו נדעכו ממקומם
ילפתו ארחות דרכם יעלו בתהו ויאבדו
הביטו ארחות תמא הליכת שבא
קוו למו בשו כי בטח באו
עדיה ויחפרו כי עתה הייתם לא
תראו חתת ותיראו הכי אמרתי הבו לי
ומכחכם שחדו בעדי ומלטוני מיד צר
ומיד עריצים תפדוני הורוני ואני
אחריש ומה שגיתי הבינו לי
מה נמרצו אמרי ישר ומה יוכיח
הוכח מכם הלהוכח מלים תחשבו
ולרוח אמרי נאש אף על יתום
תפילו ותכרו על ריעכם ועתה הואילו
פנו בי ועל פניכם אם אכזב שובו נא
אל תהי עולה ושבי עוד צדקי בה
היש בלשוני עולה אם חכי לא יבין הוות

כל קריה למד דדגש טעמה על למד ◦ וכל למד דרפי טעמה על מם בר מן חד למד שמתני למפגע לך ◦

כי שאל נא לדר רישון אין כמהו במקרא חסר ולמד כי דדור הראשון לא נכללו כל המינות שבתורה והוא מחסר מצות חובה לכן הוא מיוחד במקרא כי המצות לא נכללו אלא על יד משה אדונינו ◦

הלא צבא לאנוש על ארץ וכימי שכיר ימיו
כעבד ישאף צל וכשכיר יקוה פעלו
כן הנחלתי לי ירחי שוא ולילות עמל מנו לי
אם שכבתי ואמרתי מתי אקום ומדד ערב
ושבעתי נדדים עדי נשף לבש בשרי רמה
וגיש עפר עורי רגע וימאס ימי קלו
מני ארג ויכלו באפס תקוה זכר כי רוח חיי
לא תשוב עיני לראות טוב
לא תשורני עין ראי עיניך בי ואינני
כלה ענן וילך כן יורד שאול לא יעלה
לא ישוב עוד לביתו ולא יכירנו עוד מקמו
גם אני לא אחשך פי אדברה בצר רוחי
אשיחה במר נפשי הים אני אם תנין
כי תשים עלי משמר כי אמרתי
תנחמני ערשי ישא בשיחי משכבי
וחתתני בחלמות ומחזינות תבעתני
ותבחר מחנק נפשי מות מעצמותי
מאסתי לא לעלם אחיה חדל ממני
כי הבל ימי מה אנוש כי תגדלנו
וכי תשית אליו לבך ותפקדנו לבקרים
לרגעים תבחננו כמה לא תשעה ממני
לא תרפני עד בלעי רקי חטאתי מה
אפעל לך נצר האדם למה שמתני למפגע
לך ואהיה עלי למשא ומה לא תשא
פשעי ותעביר את עוני כי עתה
לעפר אשכב ושחרתני ואינני
ויען בלדד השחי ויאמר
עד אן תמלל אלה ורוח כביר אמרי פיך

האל יעות משפט ואם שדי יעות צדק
אם בניך חטאו לו וישלחם ביד פשעם
אם אתה תשחר אל אל
ואל שדי תתחנן אם זך וישר
אתה כי עתה יעיר עליך ושלם
נות צדקך והיה ראשיתך מצער
ואחריתך ישגה מאד כי שאל נא לדר
רישון וכונן לחקר אבותם כי תמול אנחנו
ולא נדע כי צל ימינו עלי ארץ הלא הם
יורוך יאמרו לך ומלבם יוצאו מלים
היגאה גמא בלא בצה ישגה אחו בלי מים
עדנו באבו לא יקטף ולפני כל חציר ייבש
כן ארחות כל שכחי אל ותקות חנף תאבד
אשר יקוט כסלו ובית עכביש מבטחו
ישען על ביתו ולא יעמד
יחזיק בו ולא יקום רטב הוא לפני שמש
ועל גנתו ינקתו תצא על גל שרשיו יסבכו
בית אבנים יחזה אם יבלענו ממקמו
וכחש בו לא ראיתיך הן הוא
משוש דרכו ומעפר אחר יצמחו
הן אל לא ימאס תם ולא יחזיק ביד מרעים
עד ימלה שחוק פיך ושפתיך תרועה
שנאיך ילבשו בשת ואהל רשעים איננו
ויען איוב ויאמר
אמנם ידעתי כי כן ומה יצדק אנוש עם אל
אם יחפץ לריב עמו לא יעננו אחת מני אלף
חכם לבב ואמיץ כח מי הקשה אליו וישלם
המעתיק הרים ולא ידעו אשר

על ביתו ה ופקדתו וירא יוסף ויצו את אשר ויוסף איש וילך אלקנה בימי בנו אבא חדעה וילך ישראל ישע על ביתו ◦

מבטחו ד והיה יהוה ואשר שם יהוה ובית עכביש ויתך מאהל ולא ידעו ב כי גם נביא גם כהן סחרו אל ארץ המעתיק הרים ◦

המרגיז ארץ ממקומה
ועמודיה יתפלצון האמר לחרס ולא
יזרח ובעד כוכבים יחתם נטה שמים לבדו
ודורך על במתי ים עשה עש כסיל וכימה
וחדרי תמן עשה גדלות עד אין חקר
ונפלאות עד אין מספר הן יעבר עלי
ולא אראה ויחלף ולא אבין לו
הן יחתף מי ישיבנו מי יאמר אליו מה תעשה
אלוה לא ישיב אפו תחתו שחחו
עזרי רהב אף כי אנכי אעננו אבחרה
דברי עמו אשר אם צדקתי לא אענה
למשפטי אתחנן אם קראתי ויענני
לא אאמין כי יאזין קולי אשר בשערה
ישופני והרבה פצעי חנם לא יתנני השב
רוחי כי ישבעני ממררים אם לכח
אמיץ הנה ואם למשפט מי יועידני
אם אצדק פי ירשיעני תם אני ויעקשני
תם אני לא אדע נפשי אמאס חיי
אחת היא על כן אמרתי תם ורשע
הוא מכלה אם שוט ימית פתאם למסת
נקים ילעג ארץ נתנה ביד רשע פני
שפטיה יכסה אם לא אפוא מי הוא
וימי קלו מני רץ ברחו לא ראו טובה
חלפו עם אניות אבה כנשר יטוש עלי אכל
אם אמרי אשכחה שיחי אעזבה
פני ואבליגה יגרתי כל עצבתי
ידעתי כי לא תנקני אנכי ארשע
למה זה הבל איגע אם התרחצתי

במי שלג והזכותי בבר כפי אז בשחת תטבלני
ותעבוני שלמותי כי לא איש כמני אעננו
נבוא יחדו במשפט לא יש בינינו מוכיח
ישת ידו על שנינו יסר מעלי שבטו
ואמתו אל תבעתני אדברה ולא איראנו
כי לא כן אנכי עמדי נקטה נפשי בחיי
אעזבה עלי שיחי אדברה במר נפשי
אמר אל אלוה אל תרשיעני הודיעני על
מה תריבני הטוב לך כי תעשק
כי תמאס יגיע כפיך ועל עצת רשעים הופעת
העיני בשר לך אם כראות אנוש תראה
הכימי אנוש ימיך אם שנותיך כימי גבר
כי תבקש לעוני ולחטאתי תדרוש
על דעתך כי לא ארשע ואין מידך מציל
ידיך עצבוני ויעשוני יחד סביב ותבלעני
זכר נא כי כחמר עשיתני ואל עפר תשיבני
הלא כחלב תתיכני וכגבנה תקפיאני
עור ובשר תלבישני ובעצמות וגידים תשככני
חיים וחסד עשית עמדי ופקדתך שמרה רוחי
ואלה צפנת בלבבך ידעתי כי זאת עמך
אם חטאתי ושמרתני ומעוני לא תנקני
אם רשעתי אללי לי וצדקתי לא
אשא ראשי שבע קלון וראה עניי
ויגאה כשחל תצודני ותשב תתפלא בי
תחדש עדיך נגדי ותרב כעשך עמדי
חליפות וצבא עמי ולמה מרחם הצאתני
אגוע ועין לא תראני כאשר לא הייתי
אהיה מבטן לקבר אובל הלא מעט ימי

ישה ב̇ אשר ישה ברעהו ודע כי ישה לך ◦ כפלים ב̇ ... לתושיה ◦
מצק ב̇ חד ושתי כתרת והיית מצק ולא תירא ◦

נבוב ב̇ ועביו ארבע אצבעות ואיש נבוב ◦ כל ספרא כי עתה בר מן ב̇
כי אתה עמל תשכח כי אתה תבחר ולא אני ◦

יחדל ישית ממני ואבליגה מעט בטרם אלך
ולא אשוב אל ארץ חשך וצלמות ארץ עיפתה
כמו אפל צלמות ולא סדרים ותפע כמו אפל
ויען צפר הנעמתי ויאמר
הרב דברים לא יענה ואם איש שפתים יצדק
בדיך מתים יחרישו ותלעג ואין מכלם
ותאמר זך לקחי ובר הייתי בעיניך
ואולם מי יתן אלוה דבר ויפתח שפתיו עמך
ויגד לך תעלמות חכמה כי כפלים לתושיה
ודע כי ישה לך אלוה מעונך
החקר אלוה תמצא אם עד תכלית שדי תמצא
גבהי שמים מה תפעל עמקה משאול
מה תדע ארכה מארץ מדה
ורחבה מני ים אם יחלף ויסגיר ויקהיל ומי ישיבנו
כי הוא ידע מתי שוא וירא און ולא יתבונן
ואיש נבוב ילבב ועיר פרא אדם יולד
אם אתה הכינות לבך ופרשת אליו כפיך
אם און בידך הרחיקהו ואל תשכן
באהליך עולה כי אז תשא פניך ממום
והיית מצק ולא תירא כי אתה עמל תשכח
כמים עברו תזכר ומצהרים יקום חלד
תעפה כבקר תהיה ובטחת כי יש תקוה
וחפרת לבטח תשכב ורבצת ואין מחריד
וחלו פניך רבים ועיני רשעים תכלינה
ומנוס אבד מנהם ותקותם מפח נפש
ויען איוב ויאמר
אמנם כי אתם עם ועמכם תמות חכמה
גם לי לבב כמוכם לא נפל אנכי מכם

ואת מי אין כמו אלה שחק לרעהו
אהיה קרא לאלוה ויענהו שחוק צדיק תמים
לפיד בוז לעשתות שאנן נכון למועדי רגל
ישליו אהלים לשדדים ובטחות
למרגיזי אל לאשר הביא אלוה בידו
ואולם שאל נא בהמות ותרך ועוף השמים
ויגד לך או שיח לארץ ותרך ויספרו
לך דגי הים מי לא ידע בכל אלה
כי יד יהוה עשתה זאת אשר בידו נפש
כל חי ורוח כל בשר איש הלא אזן
מלין תבחן וחך אכל יטעם לו
בישישים חכמה וארך ימים תבונה
עמו חכמה וגבורה לו עצה ותבונה
הן יהרוס ולא יבנה יסגר על איש
ולא יפתח הן יעצר במים ויבשו
וישלחם ויהפכו ארץ עמו עז ותושיה
לו שגג ומשגה מוליך יועצים שולל
ושפטים יהולל מוסר מלכים פתח
ויאסר אזור במתניהם מוליך כהנים שולל
ואיתנים יסלף מסיר שפה לנאמנים
וטעם זקנים יקח שופך בוז על נדיבים
ומזיח אפיקים רפה מגלה עמקות
מני חשך ויצא לאור צלמות
משגיא לגוים ויאבדם שטח לגוים וינחם
מסיר לב ראשי עם הארץ ויתעם
בתהו לא דרך ימששו חשך ולא אור
ויתעם כשכור הן כל ראתה עיני
שמעה אזני ותבן לה כדעתכם

עונות ו̇ מל̇ כמה לי ותורישני אס עונות תשמר יה כי חמה עונות חרב
כי בחטאינו ובעונות אבתינו ועונות אבותיהם ס

בצרור ב̇ ומל̇ והיתה נפש אדני צרורה חתם בצרור פשעי ס וחד
כצרור אבן במרגמה ס ואיו ב̇ ויאמר אל בנתיו ויגוע אדם ס

ידעתי גם אני לא נפל אנכי מכם
אולם אני אל שדי אדבר והוכח אל אל אחפץ
ואולם אתם טפלי שקר רפאי אלל כלכם
מי יתן החרש תחרישון ותהי לכם לחכמה
שמעו נא תוכחתי ורבות שפתי הקשיבו
הלאל תדברו עולה ולו תדברו רמיה
הפניו תשאון אם לאל תריבון
הטוב כי יחקר אתכם אם כהתל באנוש
תהתלו בו הוכח יוכיח אתכם
אם בסתר פנים תשאון הלא שאתו
תבעת אתכם ופחדו יפל עליכם
זכרניכם משלי אפר לגבי חמר גביכם
החרישו ממני ואדברה אני ויעבר עלי
מה על מה אשא בשרי בשני ונפשי אשים בכפי
הן יקטלני לא איחל אך דרכי
אל פניו אוכיח גם הוא לי לישועה
כי לא לפניו חנף יבוא שמעו שמוע מלתי
ואחותי באזניכם הנה נא ערכתי משפט
ידעתי כי אני אצדק מי הוא יריב עמדי
כי עתה אחריש ואגוע אך שתים
אל תעש עמדי אז מפניך לא אסתר
כפך מעלי הרחק ואמתך אל תבעתני
וקרא ואנכי אענה או אדבר והשיבני
כמה לי עונות וחטאות פשעי וחטאתי הדיעני
למה פניך תסתיר ותחשבני לאויב לך
העלה נדף תערוץ ואת קש יבש תרדף
כי תכתב עלי מררות ותורישני עונות נעורי
ותשם בסד רגלי ותשמור כל ארחותי

על שרשי רגלי תתחקה והוא כרקב יבלה
כבגד אכלו עש אדם ילוד אשה
קצר ימים ושבע רגז כציץ יצא וימל
ויברח כצל ולא יעמוד אף על זה פקחת
עיניך ואתי תביא במשפט עמך
מי יתן טהור מטמא לא אחד אם חרוצים
ימיו מספר חדשיו אתך חקו עשית ולא יעבר
שעה מעליו ויחדל עד ירצה כשכיר יומו
כי יש לעץ תקוה אם יכרת ועוד יחליף
וינקתו לא תחדל אם יזקין בארץ שרשו
ובעפר ימות גזעו מריח מים יפרח
ועשה קציר כמו נטע וגבר ימות ויחלש
ויגוע אדם ואיו אזלו מים מני ים
ונהר יחרב ויבש ואיש שכב ולא יקום
עד בלתי שמים לא יקיצו ולא יערו
משנתם מי יתן בשאול תצפנני
תסתירני עד שוב אפך תשית לי חק
ותזכרני אם ימות גבר היחיה כל
ימי צבאי איחל עד בוא חליפתי
תקרא ואנכי אענך למעשה ידיך
תכסף כי עתה צעדי תספור לא
תשמר על חטאתי חתם בצרור פשעי
ותטפל על עוני ואולם הר נופל יבול
וצור יעתק ממקמו אבנים שחקו מים
תשטף ספיחיה עפר ארץ
ותקות אנוש האבדת תתקפהו לנצח
ויהלך משנה פניו ותשלחהו יכבדו בניו
ולא ידע ויצערו ולא יבין למו

אסתר ב̇ הן גרשת אתי אך שתים ס וחד ואסתר ממנו ס
תריבון ג̇ ומל̇ מה תריבון עמדי ואתם תריבון לבעל הפניו תשאון ס
והשיבני ב̇ לך נא ראה או אדבר ס קדמיה חס̇ ס

כשכיר ב̇ כשכיר כתושב עד ירצה כשכיר יומו ס וחד ובשכיר ס
יעורו ג̇ ב חס וחד מל̇ יעורו מהרכתי ארץ יעורו ויעלו הגוים
ולא יעורו משנתם ס

ד׳ חס׳ ברשע והיצאתי את מנחתי והיצאתי את בלעו ולמה מרחם
היצאתני והיצאת מפיך מלין ◦ בעבי ב׳ האדמה גבי מגניו ◦

הרה ב׳ חד כת׳ ה׳ וחד כת׳ ו׳ הרו עמל והוליד און הרה עמל וילד און ◦
רעננה ב׳ וכפתו לא רעננה אף ערשנו רעננה ◦ חד מלעל וחד מלרע ◦

אך בשרו עליו יכאב ונפשו עליו תאבל
ויען אליפז התימני ויאמר
החכם יענה דעת רוח וימלא קדים בטנו
הוכח בדבר לא יסכון ומלים לא יועיל בם
אף אתה תפר יראה ותגרע שיחה לפני אל
כי יאלף עונך פיך ותבחר לשון ערומים
ירשיעך פיך ולא אני ושפתיך יענו בך
הראישון אדם תולד ולפני גבעות חוללת
הבסוד אלוה תשמע ותגרע אליך חכמה
מה ידעת ולא נדע תבין ולא עמנו הוא
גם שב גם ישיש בנו כביר מאביך ימים
המעט ממך תנחומות אל ודבר לאט עמך
מה יקחך לבך ומה ירזמון עיניך
כי תשיב אל אל רוחך והצאת מפיך מלין
מה אנוש כי יזכה וכי יצדק ילוד אשה
הן בקדשו לא יאמין ושמים לא זכו בעיניו
אף כי נתעב ונאלח איש שתה כמים עולה
אחוך שמע לי וזה חזיתי ואספרה
אשר חכמים יגידו ולא כחדו מאבותם
להם לבדם נתנה הארץ ולא עבר זר בתוכם
כל ימי רשע הוא מתחולל ומספר שנים
נצפנו לעריץ קול פחדים באזניו
בשלום שודד יבואנו לא יאמין שוב
מני חשך וצפו הוא אלי חרב נדד הוא
ללחם איה ידע כי נכון בידו יום חשך
יבעתהו צר ומצוקה תתקפהו
כמלך עתיד לכידור כי נטה אל ידו
ואל שדי יתגבר ירוץ אליו בצואר

בעבי גבי מגניו כי כסה פניו בחלבו
ויעש פימה עלי כסל וישכון
ערים נכחדות בתים לא ישבו למו
אשר התעתדו לגלים לא יעשר ולא יקום
חילו ולא יטה לארץ מנלם לא יסור
מני חשך ינקתו תיבש שלהבת
ויסור ברוח פיו אל יאמן בשו נתעה
כי שוא תהיה תמורתו בלא יומו
תמלא וכפתו לא רעננה יחמס כגפן בסרו
וישלך כזית נצתו כי עדת חנף גלמוד
ואש אכלה אהלי שחד הרה עמל
וילד און ובטנם תכין מרמה
ויען איוב ויאמר
שמעתי כאלה רבות מנחמי עמל כלכם
הקץ לדברי רוח או מה ימריצך כי תענה
גם אנכי ככם אדברה לו יש נפשכם
תחת נפשי אחבירה עליכם במלים ואניעה
עליכם במו ראשי אאמצכם במו פי
וניד שפתי יחשך אם אדברה לא יחשך
כאבי ואחדלה מה מני יהלך
אך עתה הלאני השמות כל עדתי
ותקמטני לעד היה ויקם בי כחשי
בפני יענה אפו טרף וישטמני
חרק עלי בשניו צרי ילטוש עיניו לי
פערו עלי בפיהם בחרפה הכו לחיי
יחד עלי יתמלאון יסגירני אל אל עויל
ועל ידי רשעים ירטני שלו הייתי ויפרפרני
ואחז בערפי ויפצפצני ויקימני לו למטרה

ללחם ד׳ דגש והרעב בכל ארץ מצרים ונתת על המערכת והשלחתי
רעב בארץ נדד הוא ללחם ◦ וחד ולחם לא נרעב ◦

כאלה ג׳ לא כאלה חלק יעקב וחבירו שמעתי כאלה רבות ◦
לגלים ג׳ ונתתי את ירושלם והייתה בבל אשר התעתדו ◦

יסבו עלי רביו יפלח כליותי ולא יחמל
ישפך לארץ מררתי יפרצני פרץ
על פני פרץ ירץ עלי כגבור שק תפרתי עלי גלדי
ועללתי בעפר קרני פני חמרמרה
מני בכי ועל עפעפי צלמות על לא
חמס בכפי ותפלתי זכה ארץ אל תכסי
דמי ואל יהי מקום לזעקתי גם עתה
הנה בשמים עדי ושהדי במרומים
מליצי רעי אל אלוה דלפה עיני
ויוכח לגבר עם אלוה ובן אדם לרעהו
כי שנות מספר יאתיו וארח לא אשוב אהלך
רוחי חבלה ימי נזעכו קברים לי
אם לא התלים עמדי ובהמרותם תלן עיני
שימה נא ערבני עמך מי הוא לידי יתקע
כי לבם צפנת משכל על כן לא תרמם
לחלק יגיד רעים ועיני בניו תכלנה
והצגני למשל עמים ותפת לפנים אהיה
ותכה מכעש עיני ויצרי כצל כלם
ישמו ישרים על זאת ונקי על חנף יתערר
ויאחז צדיק דרכו וטהר ידים יסיף אמץ
ואולם כלם תשבו ובאו נא ולא אמצא
בכם חכם ימי עברו זמתי נתקו מורשי לבבי
לילה ליום ישימו אור קרוב מפני חשך
אם אקוה שאול ביתי בחשך רפדתי יצועי
לשחת קראתי אבי אתה אמי ואחתי לרמה
ואיה אפו תקותי ותקותי מי ישורנה
בדי שאל תרדנה אם יחד על עפר נחת
ויען בלדד השחי ויאמר

עד אנה תשימון קנצי למלין תבינו ואחר נדבר
מדוע נחשבנו כבהמה נטמינו בעיניכם
טרף נפשו באפו הלמענך תעזב ארץ
ויעתק צור ממקמו גם אור רשעים
ידעך ולא יגה שביב אשו אור חשך באהלו
ונרו עליו ידעך יצרו צעדי אונו
ותשליכהו עצתו כי שלח ברשת ברגליו
ועל שבכה יתהלך יאחז בעקב פח
יחזק עליו צמים טמון בארץ חבלו
ומלכדתו עלי נתיב סביב בעתהו בלהות
והפיצהו לרגליו יהי רעב אנו
ואיד נכון לצלעו יאכל בדי עורו
יאכל בדיו בכור מות ינתק מאהלו מבטחו
ותצעדהו למלך בלהות תשכון באהלו
מבלי לו יזרה על נוהו גפרית מתחת
שרשיו יבשו וממעל ימל קצירו
זכרו אבד מני ארץ ולא שם לו על
פני חוץ יהדפהו מאור אל חשך
ומתבל ינדהו לא נין לו ולא נכד
בעמו ואין שריד במגוריו על יומו
נשמו אחרנים וקדמנים אחזו שער
אך אלה משכנות עול וזה מקום לא ידע אל
ויען איוב ויאמר
עד אנה תוגיון נפשי ותדכאונני במלים
זה עשר פעמים תכלימוני לא תבשו תהכרו לי
ואף אמנם שגיתי אתי תלין משוגתי
אם אמנם עלי תגדילו ותוכיחו עלי חרפתי
דעו אפו כי אלוה עותני ומצודו עלי הקיף

אפו ד חס ואית אפו תקותי דעו אפו מי יתן אפו אם לא אפו ○
ובעבור ב תחיה וראתו לכן שעפי ישיבוני ○

ממקומו מקומו כל קיפרא חס בר מן ב מל ולא עוד תשורנו מקומו אף
לזאת יחרד לבי ○ בפלגות ב ומל למה ישבת בין אל ירא ○

לא ימכר ולא יגאל

הן אצעק חמס ולא אענה אשוע ואין משפט
ארחי גדר ולא אעבור ועל נתיבותי
חשך ישים כבודי מעלי הפשיט
ויסר עטרת ראשי יתצני סביב ואלך
ויסע כעץ תקותי ויחר עלי אפו
ויחשבני לו כצריו יחד יבאו גדודיו
ויסלו עלי דרכם ויחנו סביב לאהלי
אחי מעלי הרחיק וידעי אך זרו ממני
חדלו קרובי ומידעי שכחוני
גרי ביתי ואמהתי לזר תחשבני נכרי
הייתי בעיניהם לעבדי קראתי ולא
יענה במו פי אתחנן לו רוחי זרה לאשתי
וחנתי לבני בטני גם עוילים מאסו בי
אקומה וידברו בי תעבוני כל מתי סודי
וזה אהבתי נהפכו בי בעורי ובבשרי
דבקה עצמי ואתמלטה בעור שני
חנני חנני אתם רעי כי יד אלוה נגעה בי
למה תרדפני כמו אל ומבשרי לא תשבעו
מי יתן אפו ויכתבון מלי מי יתן בספר ויחקו
בעט ברזל ועפרת לעד בצור יחצבון
ואני ידעתי גאלי חי ואחרון על עפר יקום
ואחר עורי נקפו זאת ומבשרי אחזה אלוה
אשר אני אחזה לי ועיני ראו ולא זר
כלו כליתי בחקי כי תאמרו מה נרדף לו
ושרש דבר נמצא בי גורו לכם מפני חרב
כי חמה עונות חרב למען תדעון שדין
ויען צפר הנעמתי ויאמר
לכן שעפי ישיבוני ובעבור חושי בי

מוסר כלמתי אשמע ורוח מבינתי יענני
הזאת ידעת מני עד מני שים אדם עלי ארץ
כי רננת רשעים מקרוב ושמחת
חנף עדי רגע אם יעלה לשמים שיאו
וראשו לעב יגיע כגללו לנצח יאבד
ראיו יאמרו איו כחלום יעוף ולא ימצאהו
וידד כחזיון לילה עין שזפתו ולא תוסיף
ולא עוד תשורנו מקומו בניו ירצו דלים
וידיו תשבנה אונו עצמותיו מלאו עלומו
ועמו על עפר תשכב אם תמתיק
בפיו רעה יכחידנה תחת לשונו
יחמל עליה ולא יעזבנה וימנענה בתוך חכו
לחמו במעיו נהפך מרורת פתנים בקרבו
חיל בלע ויקאנו מבטנו ירשנו אל
ראש פתנים יינק תהרגהו לשון אפעה
אל ירא בפלגות נהרי נחלי דבש וחמאה
משיב יגע ולא יבלע כחיל תמורתו
ולא יעלס כי רצץ עזב דלים
בית גזל ולא יבנהו כי לא ידע שלו
בבטנו בחמודו לא ימלט אין שריד לאכלו
על כן לא יחיל טובו במלאות שפקו
יצר לו כל יד עמל תבואנו
יהי למלא בטנו ישלח בו חרון אפו
וימטר עלימו בלחומו יברח מנשק ברזל
תחלפהו קשת נחושה שלף ויצא מגוה
וברק ממררתו יהלך עליו אמים
כל חשך טמון לצפוניו תאכלהו
אש לא נפח ירע שריד באהלו

בצור ג דגש והביאת בצור בוא בצור לעד בצור יחצבון ○
טובו ג ופחדו יאל והודו ואל טובו כי מה טובו על כן לא יחיל ○

וברק ג ב שם אנשי וברק דרך ותשור זבורוה וברק ממררתו ○
וראשו ד ומגדל מגדל השמיים יחוד פרדע לעב יגיע ○

דברי ג̇ עורי עורי דברי שיר כי מדי דברי בו ואחר דברי תלעיג ס
האנכי ב̇ האנכי הריתי האנכי לאדם שיחי ס

יגלו שמים עונו / וארץ מתקוממה לו
יגל יבול ביתו / נגרות ביום אפו
זה חלק אדם רשע מאלהים ונחלת אמרו מאל
ויען איוב ויאמר
שמעו שמוע מלתי / ותהי זאת תנחומתיכם
שאוני ואנכי אדבר / ואחר דברי תלעיג
האנכי לאדם שיחי / ואם מדוע
לא תקצר רוחי / פנו אלי והשמו
ושימו יד על פה / ואם זכרתי ונבהלתי
ואחז בשרי פלצות / מדוע רשעים יחיו
עתקו גם גברו חיל / זרעם נכון לפניהם
עמם וצאצאיהם לעיניהם / בתיהם
שלום מפחד / ולא שבט אלוה עליהם
שורו עבר ולא יגעל / תפלט פרתו ולא
תשכל / ישלחו כצאן עויליהם / וילדיהם
ירקדון / ישאו כתף וכנור / וישמחו
לקול עוגב / יבלו בטוב ימיהם
וברגע שאול יחתו / ויאמרו לאל סור
ממנו ודעת דרכיך / לא חפצנו
מה שדי כי נעבדנו / ומה נועיל כי נפגע בו
הן לא בידם טובם / עצת רשעים
רחקה מני / כמה נר רשעים ידעך
ויבא עלימו אידם / חבלים יחלק באפו
יהיו כתבן לפני רוח / וכמץ גנבתו סופה
אלוה יצפן לבניו אונו / ישלם אליו וידע
יראו עינו כידו / ומחמת שדי ישתה
כי מה חפצו בביתו אחריו / ומספר חדשיו חצצו
הלאל ילמד דעת / והוא רמים ישפוט

על פה ב̇ ושימו יד על פה ושימו יד על פה ס ותרויהון יאל פה פה יאל
פה אשר מלאוה מפה אל פה ס תשכל ג̇ מחוץ תשכל חרב ולא תשכל
לכל הענין תפלט פרתו ס

שאלתם ב̇ ויענו חנוך המלך הלא שאלתם ס וחד ושאלתם לו בשמי ס
ערומים ב̇ ומל ויחיו שניהם ובגדי ערומים תפשיט ס

זה ימות בעצם תמו / כלו שלאנן ושליו
עטיניו מלאו חלב / ומח עצמותיו ישקה
וזה ימות בנפש מרה / ולא אכל בטובה
יחד על עפר ישכבו / ורמה תכסה עליהם
הן ידעתי מחשבותיכם / ומזמות
עלי תחמסו / כי תאמרו איה בית נדיב
ואיה אהל משכנות רשעים / הלא
שאלתם עוברי דרך / ואתתם לא תנכרו
כי ליום איד יחשך רע / ליום עברות יובלו
מי יגיד על פניו דרכו / והוא עשה מי
ישלם לו / והוא לקברות יובל / ועל גדיש
ישקוד / מתקו לו רגבי נחל
ואחריו כל אדם ימשוך / ולפניו אין מספר
ואיך תנחמוני הבל / ותשובתיכם נשאר מעל
ויען אליפז התימני ויאמר
הלאל יסכן גבר / כי יסכן עלימו משכיל
החפץ לשדי כי תצדק / ואם בצע
כי תתם דרכיך / היראתך יוכיחך
יבוא עמך במשפט / הלא רעתך רבה
ואין קץ לעונתיך / כי תחבל אחיך חנם
ובגדי ערומים תפשיט / לא מים עיף תשקה
ומרעב תמנע לחם / ואיש זרוע לו הארץ
ונשוא פנים ישב בה / אלמנות שלחת ריקם
וזרעות יתמים ידכא / על כן סביבותיך
פחים / ויבהלך פחד פתאם / או חשך
לא תראה / ושפעת מים תכסך
הלא אלוה גבה שמים / וראה ראש
כוכבים כי רמו / ואמרת מה ידע אל

ונשוא ד̇ ונעמן שר צבא מלך א̇ שר חמשים וזקן ונשוא פנים
ונשוא פנים ישב בה ס וחד והעבד והישב בה נשא עון ס קדמיה
ובתרויהו חס ס

ולא יראה ו׳ ולא יראה כד ערות דבר כי יבא טוב כי יבא חם ולא יראה
בטוב מי גבר יחיה עבים סתר לו ◦

עבים סתר לו ולא
יראה וחוג שמים יתהלך׃ הארח עולם
תשמור אשר דרכו מתי און׃ אשר קמטו
ולא עת נהר יוצק יסודם׃
האמרים לאל סור ממנו ומה יפעל
שדי למו׃ והוא מלא בתיהם טוב
ועצת רשעים רחקה מני׃ יראו
צדיקים וישמחו ונקי ילעג למו׃
אם לא נכחד קימנו ויתרם אכלה אש׃
הסכן נא עמו ושלם בהם תבואתך טובה׃
קח נא מפיו תורה ושים אמריו בלבבך׃
אם תשוב עד שדי תבנה תרחיק עולה
מאהלך׃ ושית על עפר בצר
ובצור נחלים אופיר׃ והיה שדי בצריך
וכסף תועפות לך׃ כי אז על שדי תתענג
ותשא אל אלוה פניך׃ תעתיר אליו
וישמעך ונדריך תשלם׃ ותגזר אמר
ויקם לך ועל דרכיך נגה אור׃
כי השפילו ותאמר גוה ושח עינים
יושע׃ ימלט אי נקי ונמלט בבר כפיך׃

ויען איוב ויאמר׃

גם היום מרי שחי ידי כבדה על אנחתי׃
מי יתן ידעתי ואמצאהו אבוא עד תכונתו׃
אערכה לפניו משפט ופי אמלא תוכחות׃
אדעה מלים יענני ואבינה מה יאמר לי׃
הברב כח יריב עמדי לא אך הוא ישם
בי׃ שם ישר נוכח עמו ואפלטה לנצח משפטי׃
הן קדם אהלך ואיננו ואחור ולא אבין׃

אחז ג׳ ב׳ מלרע וחד מלעל חיל אחז ושבי והנה אחז בקרנות המזבח
שמאול בעשתו ולא אחז ◦ תפלה ג׳ ובנביאי שמרון במל זאת ואלוה ◦

רוצח ד׳ מל׳ לנס שמה דאי יבדיל לנוס דאחד תנו לכם אי ישוב
חרונה לאגוד יקום ◦ שפטים מעד מלכ׳ איוב מעד מחיב ◦

שמאול בעשתו ולא אחז
יעטף ימין ולא אראה׃ כי ידע דרך
עמדי בחנני כזהב אצא׃ באשרו
אחזה רגלי דרכו שמרתי ולא אט׃
מצות שפתיו ולא אמיש מחקי
צפנתי אמרי פיו׃ והוא באחד ומי
ישיבנו ונפשו אותה ויעש׃ כי ישלים
חקי וכהנה רבות עמו׃ על כן מפניו אבהל
אתבונן ואפחד ממנו׃ ואל הרך לבי
ושדי הבהילני׃ כי לא נצמתי מפני
חשך ומפני כסה אפל׃ מדוע משדי
לא נצפנו עתים וידעו לא חזו ימיו׃
גבלות ישיגו עדר גזלו וירעו׃
חמור יתומים ינהגו יחבלו שור אלמנה׃
יטו אביונים מדרך יחד חבאו עניי ארץ׃
הן פראים במדבר יצאו בפעלם משחרי
לטרף ערבה לו לחם לנערים׃
בשדה בלילו יקצירו וכרם רשע ילקשו׃
ערום הלינו מבלי לבוש ואין כסות בקרה׃
מזרם הרים ירטבו ומבלי מחסה חבקו צור׃
יגזלו משד יתום ועל עני יחבלו׃
ערום הלכו בלי לבוש ורעבים נשאו עמר׃
בין שורתם יצהירו יקבים דרכו ויצמאו׃
מעיר מתים ינאקו ונפש חללים תשוע
ואלוה לא ישים תפלה׃ המה היו
במרדי אור לא הכירו דרכיו ולא ישבו
בנתיבתיו׃ לאור יקום רוצח יקטל
עני ואביון ובלילה יהי כגנב׃

לאור ד׳ קמ׳ ויקרא אשיר נקוה ויציאני בבקר יקום צלמות ◦
ונקי ג׳ ונקי וצדיק אל תהרג ונקי על חנף ית׳ יעדר ונקי ילעג למו

ויאם לא ב̇ ר̇א פס̇ בסיפ̇ ואם לא אפו ואם לא ישמעו ∘ וכל קריה̇ דכות ב מ ח אם לא ∘ ופחד ב̇ תפל עליהם המשל ∘

שפרה ב̇ בתר לשנ̇ אשר שם האחת ברוחו שמים שפרה ∘ בינדקתי ב̇ הבי׳אני יהוה החזקתי ∘

ועין נאף שמרה נשף לאמר לא תשורני עין
וסתר פנים ישים חתר בחשך בתים
יומם חתמו למו לא ידעו אור
כי יחדו בקר למו צלמות כי יכיר בלהות צלמות
קל הוא על פני מים תקלל חלקתם
בארץ לא יפנה דרך כרמים
ציה גם חם יגזלו מימי שלג שאול
חטאו ישכחהו רחם מתקו רמה
עוד לא יזכר ותשבר כעץ עולה
רעה עקרה לא תלד ואלמנה לא ייטיב
ומשך אבירים בכחו יקום ולא יאמין בחיין
יתן לו לבטח וישען ועיניהו על דרכיהם
רומו מעט ואיננו והמכו ככל יקפצון
וכראש שבלת ימלו ואם לא אפו
מי יכזיבני וישם לאל מלתי

ויען בלדד השחי ויאמר

המשל ופחד עמו עשה שלום במרומיו
היש מספר לגדודיו ועל מי
לא יקום אורהו ומה יצדק אנוש עם
אל ומה יזכה ילוד אשה הן עד ירח ולא
יאהיל וכוכבים לא זכו בעיניו
אף כי אנוש רמה ובן אדם תולעה

ויען איוב ויאמר

מה עזרת ללא כח הושעת זרוע לא עז
מה יעצת ללא חכמה ותושיה לרב הודעת
את מי הגדת מלין ונשמת מי יצאה ממך
הרפאים יחוללו מתחת מים ושכניהם
ערום שאול נגדו ואין כסות לאבדון

נטה צפון על תהו תלה ארץ על בלימה
צרר מים בעביו ולא נבקע ענן תחתם
מאחז פני כסה פרשז עליו עננו
חק חג על פני מים עד תכלית אור עם חשך
עמודי שמים ירופפו ויתמהו מגערתו
בכחו רגע הים ובתבונתו מחץ רהב
ברוחו שמים שפרה חללה ידו נחש בריח
הן אלה קצות דרכו ומה שמץ דבר
נשמע בו ורעם גבורתו מי יתבונן

ויסף איוב שאת משלו ויאמר

חי אל הסיר משפטי ושדי המר נפשי
כי כל עוד נשמתי בי ורוח אלוה באפי
אם תדברנה שפתי עולה ולשוני
אם יהגה רמיה חלילה לי אם אצדיק
אתכם עד אגוע לא אסיר תמתי ממני
בצדקתי החזקתי ולא ארפה
לא יחרף לבבי מימי יהי כרשע איבי
ומתקוממי כעול כי מה תקות חנף
כי יבצע כי ישל אלוה נפשו
הצעקתו ישמע אל כי תבוא עליו צרה
אם על שדי יתענג יקרא אלוה בכל עת
אורה אתכם ביד אל אשר עם שדי
לא אכחד הן אתם כלכם חזיתם
ולמה זה הבל תהבלו זה חלק אדם
רשע עם אל ונחלת עריצים משדי יקחו
אם ירבו בניו למו חרב וצאצאיו
לא ישבעו לחם שרידו במות יקברו
ואלמנתיו לא תבכינה אם יצבר

ועל מי ד̇ ועל מי נשמת ועל מי הדריכות קול וחבידו לא יקום אורהו ∘ ולמה זה ג̇ ולמה זה לי בצירי ולמה זה חרה לך ולמה זה הבל תהבלו ∘

דרכו ה̇ חס̇ ולא הלכו בניו ויהי דוד לכל דרכו ולחת לאיש כדרכו ויחילו דרכו הן אלה קצות דרכו ∘ שרידיו ב̇ ואל תסגר שרידיו שרידו במות יקברו ∘

הדריכוהו ב׳ כתרו את בנימן לא הדריכוהו בני שחץ ׳ קדמית כתב
הדריכוהו בתרויה מל ׳ ומקום ב׳ ומקום לגמלים ומקום לזהב ׳

ולא יאסף ב׳ ולא יאסף תביתה עשיר ישכב ולא יאסף ׳׳
כל קרייה כימי קדם בר מן חד מי יתנני כירחי קדם ׳

כעפר כסף וכחמר יכין מלבוש
יכין וצדיק ילבש וכסף נקי יחלק
בנה כעש ביתו וכסכה עשה נצר
עשיר ישכב ולא יאסף עיניו פקח ואיננו
תשיגהו כמים בלהות לילה גנבתו סופה
ישאהו קדים וילך וישערהו ממקמו
וישלך עליו ולא יחמל מידו ברוח יברח
ישפק עלימו כפימו וישרק עליו ממקמו
כי יש לכסף מוצא ומקום לזהב יזקו
ברזל מעפר יקח ואבן יצוק נחושה
קץ שם לחשך ולכל תכלית הוא חוקר אבן
אפל וצלמות פרץ נחל מעם גר
הנשכחים מני רגל דלו מאנוש נעו
ארץ ממנה יצא לחם ותחתיה נהפך כמו אש
מקום ספיר אבניה ועפרת זהב לו
נתיב לא ידעו עיט ולא שזפתו עין איה
לא הדריכוהו בני שחץ לא עדה עליו שחל
בחלמיש שלח ידו הפך משרש הרים
בצורות יארים בקע וכל יקר ראתה עינו
מבכי נהרות חבש ותעלמה יצא אור

והחכמה מאין תמצא ואי זה מקום בינה
לא ידע אנוש ערכה ולא תמצא
בארץ החיים תהום אמר לא בי היא
וים אמר אין עמדי לא יתן סגור תחתיה
ולא ישקל כסף מחירה לא תסלה
בכתם אופיר בשהם יקר וספיר
לא יערכנה זהב וזכוכית ותמורתה כלי פז

ראמות וגביש לא יזכר ומשך חכמה מפנינים
לא יערכנה פטדת כוש בכתם טהור לא
תסלה והחכמה מאין תבוא ואי זה
מקום בינה ונעלמה מעיני כל חי
ומעוף השמים נסתרה אבדון ומות
אמרו באזנינו שמענו שמעה
אלהים הבין דרכה והוא ידע את מקומה
כי הוא לקצות הארץ יביט
תחת כל השמים יראה לעשות לרוח משקל
ומים תכן במדה בעשתו למטר חק
ודרך לחזיז קלות אז ראה ויספרה
הכינה וגם חקרה ויאמר לאדם
הן יראת אדני היא חכמה וסור מרע בינה
ויסף איוב שאת משלו ויאמר
מי יתנני כירחי קדם כימי אלוה ישמרני
בהלו נרו עלי ראשי לאורו אלך חשך
כאשר הייתי בימי חרפי בסוד אלוה
עלי אהלי בעוד שדי עמדי סביבותי נערי
ברחץ הליכי בחמה וצור יצוק עמדי
פלגי שמן בצאתי שער עלי קרת
ברחוב אכין מושבי ראוני נערים
ונחבאו וישישים קמו עמדו
שרים עצרו במלים וכף ישימו לפיהם
קול נגידים נחבאו ולשונם לחכם דבקה
כי אזן שמעה ותאשרני ועין ראתה ותעידני
כי אמלט עני משוע ויתום ולא עזר לו
ברכת אבד עלי תבא ולב אלמנה ארנן
צדק לבשתי וילבשני כמעיל

ויחם ג׳ ב׳ קמצ׳ ויחם נא מעט מים גם שבי גבור ויחם ברזל מעפר ׳
בארץ החיים ג׳ אמרתי לא אראה יה ... בארץ החיים ולא תמצא ׳

ישפוך ג׳ ב׳ חס וחד מל אם ישפך עפר שמרון וישפך עליו בזמה
כי יסיף על חטאתו פשע ׳ בתרויה של ׳

אשכון ב̇ מל̇ מרום וקדוש אשכון ואשכון כמלך בגדוד ०
ואשב ב̇ ואשב בחר מועד ואשב ראש ०

וצניף משפטי   עינים הייתי לעור
ורגלים לפסח אני   אב אנכי לאביונים
ורב לא ידעתי אחקרהו   ואשברה
מתלעות עול   ומשניו אשליך טרף
ואמר עם קני אגוע   וכחול ארבה ימים
שרשי פתוח אלי מים   וטל ילין בקצירי
כבודי חדש עמדי   וקשתי בידי תחליף
לי שמעו ויחלו   וידמו למו עצתי
אחרי דברי לא ישנו   ועלימו תטף מלתי
ויחלו כמטר לי   ופיהם פערו למלקוש
אשחק אלהם לא יאמינו   ואור פני
לא יפילון   אבחר דרכם ואשב ראש
ואשכון כמלך בגדוד   כאשר אבלים ינחם
ועתה שחקו עלי   צעירים ממני לימים
אשר מאסתי אבותם   לשית עם כלבי צאני
גם כח ידיהם למה לי   עלימו אבד כלח
בחסר ובכפן גלמוד   הערקים ציה
אמש שואה ומשאה   הקטפים
מלוח עלי שיח   ושרש רתמים לחמם
מן גו יגרשו   יריעו עלימו כגנב
בערוץ נחלים לשכן   חרי עפר וכפים
בין שיחים ינהקו   תחת חרול יספחו
בני נבל גם בני בלי שם   נכאו מן הארץ
ועתה נגינתם הייתי   ואהי להם למלה
תעבוני רחקו מני   ומפני לא חשכו רק
כי יתרו פתח ויענני   ורסן מפני שלחו
על ימין פרחח יקומו   רגלי שלחו
ויסלו עלי ארחות אידם   נתסו נתיבתי

תעבוני ב̇ תעבוני כל̇ מתי סודי תעבוני רחקו מני ० וחד ותעבוני שלמותי ०
פתח ב̇ כי יתרי פתח אם פרחה הגפן פתח ० וחד ופתח כרובים ०
שלחו ג̇ ואת האיש ואת כל משפחתו מפני רגלי ०

ג̇ חס̇ והגבעות התמוגגו ברביבים תמגגנה ותמגגני תשוה כתב ०
ברוח ב̇ וערננו ברוח ישאנו תרדף כרוח ० וחד ברוח קדים אפיצם ०

להותי יעילו   לא עזר למו
כפרץ רחב יאתיו   תחת שאה התגלגלו
ההפך עלי בלהות   תרדף כרוח נדבתי
וכעב עברה ישעתי   ועתה עלי
תשתפך נפשי   יאחזוני ימי עני
לילה עצמי נקר מעלי   וערקי לא ישכבון
ברב כח יתחפש לבושי   כפי כתנתי יאזרני
הרני לחמר   ואתמשל כעפר ואפר
אשוע אליך ולא תענני   עמדתי
ותתבנן בי   תהפך לאכזר לי
בעצם ידך תשטמני   תשאני אל רוח
תרכיבני ותמגגני תשוה   כי ידעתי
מות תשיבני   ובית מועד לכל חי
אך לא בעי ישלח יד   אם בפידו
להן שוע   אם לא בכיתי לקשה
יום עגמה נפשי לאביון   כי טוב קויתי
ויבא רע   ואיחלה לאור ויבא אפל
מעי רתחו ולא דמו   קדמני ימי עני
קדר הלכתי בלא חמה   קמתי בקהל
אשוע אח הייתי לתנים   ורע לבנות יענה
עורי שחר מעלי   ועצמי חרה מני חרב
ויהי לאבל כנרי   ועגבי לקול בכים
ברית כרתי לעיני   ומה אתבונן על בתולה
ומה חלק אלוה ממעל   ונחלת שדי ממרומים
הלא איד לעול   ונכר לפעלי און
הלא הוא יראה דרכי   וכל צעדי יספור
אם הלכתי עם שוא   ותחש על מרמה רגלי
ישקלני במאזני צדק   וידע אלוה תמתי

וידע ג̇ ב̇ פת̇ וחד קמ̇ יבוא נא אלי וידע ישרים אליו וידע ישקלני ०
במאזני צדק ० חרה ב̇ מלעל למען החס וחרה נחשתה ועצמי חרה ०
ישכבון ב̇ ומתה טרף וערקי לא ०

אם תטה אשרי מני הדרך ואחר עיני
הלך לבי ובכפי דבק מאום אזרעה
ואחר יאכל וצאצאי ישרשו
אם נפתה לבי על אשה ועל פתח רעי ארבתי
תטחן לאחר אשתי ועליה יכרעון אחרין
כי הוא זמה והיא עון פלילים
כי אש היא עד אבדון תאכל
ובכל תבואתי תשרש אם אמאס
משפט עבדי ואמתי ברבם עמדי
ומה אעשה כי יקום אל וכי יפקד מה אשיבנו
הלא בבטן עשני עשהו ויכננו ברחם אחד
אם אמנע מחפץ דלים ועיני אלמנה אכלה
ואכל פתי לבדי ולא אכל יתום ממנה
כי מנעורי גדלני כאב ומבטן אמי אנחנה
אם אראה אובד מבלי לבוש
ואין כסות לאביון אם לא ברכוני חלצו
ומגז כבשי יתחמם אם הניפותי
על יתום ידי כי אראה בשער עזרתי
כתפי משכמה תפול ואזרעי מקנה תשבר
כי פחד אלי איד אל ומשאתו לא אוכל
אם שמתי זהב כסלי ולכתם אמרתי מבטחי
אם אשמח כי רב חילי וכי כביר
מצאה ידי אם אראה אור כי יהל
וירח יקר הלך ויפת בסתר לבי
ותשק ידי לפי גם הוא עון פלילי
כי כחשתי לאל ממעל אם אשמח
בפיד משנאי והתעררתי כי מצאו רע
ולא נתתי לחטא חכי לשאל באלה נפשו

אם לא אמרו מתי אהלי מי יתן מבשרו
לא נשבע בחוץ לא ילין גר
דלתי לארח אפתח אם כסיתי כאדם פשעי
לטמון בחבי עוני כי אערוץ המון רבה
ובוז משפחות יחתני ואדם לא אצא פתח
מי יתן לי שמע לי הן תוי שדי יענני
וספר כתב איש ריבי אם לא על שכמי
אשאנו אענדנו עטרות לי מספר צעדי
אגידנו כמו נגיד אקרבנו אם עלי
אדמתי תזעק ויחד תלמיה יבכיון
אם כחה אכלתי בלי כסף ונפש
בעליה הפחתי תחת חטה יצא חוח
ותחת שערה באשה תמו דברי איוב

וישבתו שלשת האנשים האלה מענות את
איוב כי הוא צדיק בעיניו

ויחר אף אליהוא בן ברכאל הבוזי ממשפחת רם
באיוב חרה אפו על צדקו נפשו מאלהים
ובשלשת רעיו חרה אפו על אשר לא מצאו מענה
וירשיעו את איוב: ואליהו חכה את איוב בדברים
כי זקנים המה ממנו לימים: וירא אליהוא
כי אין מענה בפי שלשת האנשים
ויחר אפו:
ויען אליהוא בן ברכאל הבוזי ויאמר
צעיר אני לימים ואתם ישישים
על כן זחלתי ואירא מחות דעי אתכם:
אמרתי ימים ידברו ורב שנים ידיעו חכמה

אכן רוח היא באנוש ונשמת שדי תבינם
לא רבים יחכמו וזקנים יבינו משפט
לכן אמרתי שמעה לי אחוה דעי אף אני
הן הוחלתי לדבריכם אזין עד תבונתיכם
עד תחקרון מלין ועדיכם אתבונן
והנה אין לאיוב מוכיח עונה אמריו מכם
פן תאמרו מצאנו חכמה אל ידפנו לא איש
ולא ערך אלי מלין ובאמריכם
לא אשיבנו חתו לא ענו עוד
העתיקו מהם מלים והוחלתי כי לא ידברו
כי עמדו לא ענו עוד אענה אף אני חלקי
אחוה דעי אף אני כי מלתי מלים
הציקתני רוח בטני הנה בטני כיין לא
יפתח כאבות חדשים יבקע אדברה וירוח לי
אפתח שפתי ואענה אל נא אשא פני איש
ואל אדם לא אכנה כי לא ידעתי
אכנה כמעט ישאני עשני ואולם שמע נא
איוב מלי וכל דברי האזינה הנה נא
פתחתי פי דברה לשוני בחכי
ישר לבי אמרי ודעת שפתי ברור מללו
רוח אל עשתני ונשמת שדי תחיני
אם תוכל השיבני ערכה לפני התיצבה
הן אני כפיך לאל מחמר קרצתי גם אני
הנה אמתי לא תבעתך ואכפי עליך לא יכבד
אך אמרת באזני וקול מלין אשמע
זך אני בלי פשע חף אנכי ולא עון לי
הן תנואות עלי ימצא יחשבני לאויב לו
ישם בסד רגלי ישמר כל ארחתי

הן זאת לא צדקת אענך כי ירבה
אלוה מאנוש מדוע אליו ריבות
כי כל דבריו לא יענה כי באחת ידבר אל
ובשתים לא ישורנה בחלום חזיון לילה
בנפל תרדמה על אנשים בתנומות
עלי משכב אז יגלה אזן אנשים
ובמסרם יחתם להסיר אדם מעשה
וגוה מגבר יכסה יחשך נפשו מני שחת
וחיתו מעבר בשלח והוכח במכאוב
על משכבו וריב עצמיו איתן
וזהמתו חיתו לחם ונפשו מאכל תאוה
יכל בשרו מראי ושפו עצמתיו לא ראו
ותקרב לשחת נפשו וחיתו לממתים
אם יש עליו מלאך מליץ אחד מני אלף
להגיד לאדם ישרו ויחננו ויאמר
פדעהו מרדת שחת מצאתי כפר
רטפש בשרו מנער ישוב לימי עלומיו
יעתר אל אלוה וירצהו וירא פניו בתרועה
וישב לאנוש צדקתו ישר על אנשים
ויאמר חטאתי וישר העויתי ולא שוה לי
פדה נפשו מעבר בשחת וחיתו באור
תראה הן כל אלה יפעל אל
פעמים שלוש עם גבר להשיב נפשו
מני שחת לאור באור החיים
הקשב איוב שמע לי החרש ואנכי אדבר
אם יש מלין השיבני דבר
כי חפצתי צדקך אם אין אתה שמע לי
החרש ואאלפך חכמה

עם אלהים ג̇ כי שרית עם אלהים כי עם אלהים עשה ברצתו ׃ וחד ועם האלהים וביתו ׃ נכר ב̇ נכר אתו אלהים ולא נכר שוע ׃

ויען אליהוא ויאמר

שמעו חכמים מלי וידעים האזינו לי
כי אזן מלין תבחן וחך יטעם לאכל
משפט נבחרה לנו נדעה בינינו מה טוב
כי אמר איוב צדקתי ואל הסיר משפטי
על משפטי אכזב אנוש חצי בלי פשע
מי גבר כאיוב ישתה לעג כמים
וארח לחברה עם פעלי און וללכת
עם אנשי רשע כי אמר לא יסכן גבר
ברצתו עם אלהים לכן אנשי לבב
שמעו לי חללה לאל מרשע
ושדי מעול כי פעל אדם ישלם לו
וכארח איש ימצאנו אף אמנם אל
לא ירשיע ושדי לא יעות משפט
מי פקד עליו ארצה ומי שם תבל כלה
אם ישים אליו לבו רוחו ונשמתו
אליו יאסף יגוע כל בשר יחד
ואדם על עפר ישוב ואם בינה שמעה
זאת האזינה לקול מלי האף שונא
משפט יחבוש ואם צדיק כביר תרשיע
האמר למלך בליעל רשע אל נדיבים
אשר לא נשא פני שרים ולא נכר שוע
לפני דל כי מעשה ידיו כלם
רגע ימתו וחצות לילה יגעשו עם ויעברו
ויסירו אביר לא ביד כי עיניו על דרכי
איש וכל צעדיו יראה אין חשך ואין
צלמות להסתר שם פעלי און
כי לא על איש ישים עוד להלך אל אל במשפט

וללכת ד̇ כי תשמר את כל המצוה את יהוה האמלת היום שמרו מאד וארח לחברה ׃ ממלך ג̇ כי אתי מאסו ואני ממלכתו בירושלם אדם חנף ׃

ישלמנה ג̇ ומכה נפש בהמה ומכה בהמה המעמך ישלמנה ׃ יאמרו לי ב̇ אנשי לבב פן יאמרו לי אשה הרגתהו ׃

ירע כבירים לא חקר ויעמד אחרים תחתם
לכן יכיר מעבדיהם והפך לילה וידכאו
תחת רשעים ספקם במקום ראים
אשר על כן סרו מאחריו וכל דרכיו
לא השכילו להביא עליו צעקת דל
וצעקת עניים ישמע והוא ישקט
ומי ירשע ויסתר פנים ומי ישורנו
ועל גוי ועל אדם יחד ממלך אדם חנף
ממקשי עם כי אל אל האמר נשאתי
לא אחבל בלעדי אחזה אתה הרני
אם עול פעלתי לא אסיף המעמך ישלמנה
כי מאסת כי אתה תבחר ולא אני
ומה ידעת דבר אנשי לבב יאמרו לי
וגבר חכם שמע לי איוב לא בדעת ידבר
ודבריו לא בהשכיל אבי יבחן איוב
עד נצח על תשבת באנשי און
כי יסיף על חטאתו פשע
בינינו יספוק וירב אמריו לאל

ויען אליהו ויאמר

הזאת חשבת למשפט אמרת צדקי מאל
כי תאמר מה יסכן לך מה אעיל מחטאתי
אני אשיבך מלין ואת רעיך עמך
הבט שמים וראה ושור שחקים גבהו ממך
אם חטאת מה תפעל בו ורבו פשעיך מה
תעשה לו אם צדקת מה תתן
לו או מה מידך יקח לאיש כמוך רשעך
ולבן אדם צדקתך מרב עשוקים יזעיקו
ישועו מזרוע רבים ולא אמר איה

ולא ד̇ ראש פסוק בסיפ׳ ולא אמר איה ולא נתתי לו ... אלו מלין ולא נמצא ׃ ויעתר ב̇ ... ויעתר אליו ויחנו וישמע ׃

עשי נתן זמרות בלילה׃ מלפנו
מבהמות ארץ ומעוף השמים יחכמנו׃
שם יצעקו ולא יענה מפני גאון רעים׃
אך שוא לא ישמע אל ושדי לא ישורנה׃
אף כי תאמר לא תשורנו דין לפניו
ותחולל לו׃ ועתה כי אין פקד אפו ולא
ידע בפש מאד׃ ואיוב הבל יפצה פיהו
בבלי דעת מלין יכבר׃
ויסף אליהוא ויאמר׃
כתר לי זעיר ואחוך כי עוד לאלוה מלים׃
אשא דעי למרחוק ולפעלי אתן צדק׃
כי אמנם לא שקר מלי תמים דעות עמך׃
הן אל כביר ולא ימאס כביר כח לב׃
לא יחיה רשע ומשפט עניים יתן׃
לא יגרע מצדיק עיניו ואת מלכים לכסא
וישיבם לנצח ויגבהו׃ ואם אסורים בזקים
ילכדון בחבלי עני׃ ויגד להם פעלם
ופשעיהם כי יתגברו׃ ויגל אזנם למוסר
ויאמר כי ישבון מאון׃ אם ישמעו
ויעבדו יכלו ימיהם בטוב ושניהם בנעימים׃
ואם לא ישמעו בשלח יעברו
ויגועו בבלי דעת׃ וחנפי לב ישימו אף
לא ישועו כי אסרם׃ תמת בנער נפשם
וחיתם בקדשים׃ יחלץ עני בעניו
ויגל בלחץ אזנם׃ ואף הסיתך מפי צר
רחב לא מוצק תחתיה ונחת שלחנך
מלא דשן׃ ודין רשע מלאת
דין ומשפט יתמכו׃ כי חמה פן יסיתך

בספק ורב כפר אל יטך׃ היערך שועך
לא בצר וכל מאמצי כח׃ אל תשאף
הלילה לעלות עמים תחתם׃ השמר
אל תפן אל און כי על זה בחרת מעני׃
הן אל ישגיב בכחו מי כמהו מורה׃
מי פקד עליו דרכו ומי אמר פעלת עולה׃
זכר כי תשגיא פעלו אשר שררו אנשים׃
כל אדם חזו בו אנוש יביט מרחוק׃
הן אל שגיא ולא נדע מספר שניו
ולא חקר׃ כי יגרע נטפי מים יזקו
מטר לאדו׃ אשר יזלו שחקים
ירעפו עלי אדם רב׃ אף אם יבין
מפרשי עב תשאות סכתו׃
הן פרש עליו אורו ושרשי הים כסה׃
כי בם ידין עמים יתן אכל למכביר׃
על כפים כסה אור ויצו עליה במפגיע׃
יגיד עליו רעו מקנה אף על עולה׃
אף לזאת יחרד לבי ויתר ממקומו׃
שמעו שמוע ברגז קלו והגה מפיו יצא׃
תחת כל השמים ישרהו ואורו
על כנפות הארץ׃ אחריו ישאג קול
ירעם בקול גאונו ולא יעקבם כי
ישמע קולו׃ ירעם אל בקולו נפלאות
עשה גדלות ולא נדע׃ כי לשלג
יאמר הוא ארץ וגשם מטר וגשם
מטרות עזו׃ ביד כל אדם יחתום
לדעת כל אנשי מעשהו׃ ותבוא חיה
במו ארב ובמעונתיה תשכן׃ מן החדר

ענן ד כי ענן יהוה על המשכן וכסה ענן הקטרת ועתר ענן הקטרת
יפיץ ענן אורו ס וחד וענן יהוה ס יבלע ב פן יבלע למלך היספר לו ס

לבשו ג חס כבס ביין לבשו ויראב חגור מדו לבשו בשומי ענן ס
מצא ב חס ולהצמיח מצא דשא ותדיעו תשכל ס

תָּבוֹא סוּפָה   וּמִמְּזָרִים קָרָה׃
מִנִּשְׁמַת־אֵל יִתֶּן־קָרַח   וְרֹחַב מַיִם בְּמוּצָק׃
אַף־בְּרִי יַטְרִיחַ עָב   יָפִיץ עֲנַן אוֹרוֹ׃
וְהוּא מְסִבּוֹת מִתְהַפֵּךְ   בְּתַחְבּוּלֹתָו לְפָעֳלָם
כֹּל אֲשֶׁר יְצַוֵּם   עַל־פְּנֵי תֵבֵל אָרְצָה׃
אִם־לְשֵׁבֶט אִם־לְאַרְצוֹ   אִם־לְחֶסֶד יַמְצִאֵהוּ׃
הַאֲזִינָה זֹּאת אִיּוֹב   עֲמֹד וְהִתְבּוֹנֵן
נִפְלְאוֹת אֵל׃   הֲתֵדַע בְּשׂוּם־אֱלוֹהַּ עֲלֵיהֶם
וְהוֹפִיעַ אוֹר עֲנָנוֹ׃   הֲתֵדַע עַל־מִפְלְשֵׂי־עָב
מִפְלְאוֹת תְּמִים דֵּעִים׃   אֲשֶׁר־בְּגָדֶיךָ חַמִּים
בְּהַשְׁקִט אֶרֶץ מִדָּרוֹם׃   תַּרְקִיעַ עִמּוֹ
לִשְׁחָקִים   חֲזָקִים כִּרְאִי מוּצָק׃
הוֹדִיעֵנוּ מַה־נֹּאמַר לוֹ   לֹא־נַעֲרֹךְ מִפְּנֵי־חֹשֶׁךְ׃
הַיְסֻפַּר־לוֹ כִּי אֲדַבֵּר   אִם־אָמַר אִישׁ כִּי יְבֻלָּע׃
וְעַתָּה לֹא רָאוּ אוֹר   בָּהִיר הוּא בַּשְּׁחָקִים
וְרוּחַ עָבְרָה וַתְּטַהֲרֵם׃   מִצָּפוֹן זָהָב
יֶאֱתֶה עַל־אֱלוֹהַּ נוֹרָא הוֹד׃   שַׁדַּי לֹא
מְצָאנֻהוּ שַׂגִּיא־כֹחַ   וּמִשְׁפָּט וְרֹב־צְדָקָה
לֹא יְעַנֶּה׃   לָכֵן יְרֵאוּהוּ אֲנָשִׁים
לֹא־יִרְאֶה   כָּל־חַכְמֵי־לֵב׃

וַיַּעַן־יְהוָה אֶת־אִיּוֹב   מִנהַסְּעָרָה וַיֹּאמַר׃
מִי זֶה מַחְשִׁיךְ   עֵצָה בְמִלִּין בְּלִי־דָעַת׃
אֱזָר־נָא כְגֶבֶר חֲלָצֶיךָ   וְאֶשְׁאָלְךָ וְהוֹדִיעֵנִי׃
אֵיפֹה הָיִיתָ בְּיָסְדִי־אָרֶץ   הַגֵּד
אִם־יָדַעְתָּ בִינָה׃   מִי־שָׂם מְמַדֶּיהָ כִּי תֵדָע
אוֹ מִי־נָטָה עָלֶיהָ קָּו׃   עַל־מָה אֲדָנֶיהָ
הָטְבָּעוּ אוֹ מִי־יָרָה   אֶבֶן פִּנָּתָהּ׃

בְּרָן־יַחַד כּוֹכְבֵי בֹקֶר   וַיָּרִיעוּ כָּל־בְּנֵי אֱלֹהִים׃
וַיָּסֶךְ בִּדְלָתַיִם יָם   בְּגִיחוֹ מֵרֶחֶם יֵצֵא׃
בְּשׂוּמִי עָנָן לְבֻשׁוֹ   וַעֲרָפֶל חֲתֻלָּתוֹ׃
וָאֶשְׁבֹּר עָלָיו חֻקִּי   וָאָשִׂים בְּרִיחַ וּדְלָתָיִם׃
וָאֹמַר עַד־פֹּה תָבוֹא   וְלֹא תֹסִיף
וּפֹא־יָשִׁית בִּגְאוֹן גַּלֶּיךָ׃   הֲמִיָּמֶיךָ
צִוִּיתָ בֹּקֶר   יִדַּעְתָּה שַׁחַר מְקֹמוֹ׃
לֶאֱחֹז בְּכַנְפוֹת הָאָרֶץ   וְיִנָּעֲרוּ רְשָׁעִים מִמֶּנָּה׃
תִּתְהַפֵּךְ כְּחֹמֶר חוֹתָם   וְיִתְיַצְּבוּ כְּמוֹ לְבוּשׁ׃
וְיִמָּנַע מֵרְשָׁעִים אוֹרָם   וּזְרוֹעַ רָמָה תִּשָּׁבֵר׃
הֲבָאתָ עַד־נִבְכֵי־יָם   וּבְחֵקֶר תְּהוֹם הִתְהַלָּכְתָּ׃
הֲנִגְלוּ לְךָ שַׁעֲרֵי־מָוֶת   וְשַׁעֲרֵי צַלְמָוֶת תִּרְאֶה׃
הִתְבֹּנַנְתָּ עַד־רַחֲבֵי־אָרֶץ   הַגֵּד
אִם־יָדַעְתָּ כֻלָּהּ׃   אֵי־זֶה הַדֶּרֶךְ יִשְׁכָּן־
אוֹר וְחֹשֶׁךְ אֵי־זֶה מְקֹמוֹ׃   כִּי תִקָּחֶנּוּ
אֶל־גְּבוּלוֹ   וְכִי־תָבִין נְתִיבוֹת בֵּיתוֹ׃
יָדַעְתָּ כִּי־אָז תִּוָּלֵד   וּמִסְפַּר יָמֶיךָ רַבִּים׃
הֲבָאתָ אֶל־אֹצְרוֹת שָׁלֶג   וְאוֹצְרוֹת
בָּרָד תִּרְאֶה׃   אֲשֶׁר־חָשַׂכְתִּי לְעֶת־צָר
לְיוֹם קְרָב וּמִלְחָמָה׃   אֵי־זֶה הַדֶּרֶךְ
יֵחָלֶק אוֹר   יָפֵץ קָדִים עֲלֵי־אָרֶץ׃
מִי־פִלַּג לַשֶּׁטֶף תְּעָלָה   וְדֶרֶךְ לַחֲזִיז קֹלוֹת׃
לְהַמְטִיר עַל־אֶרֶץ לֹא־אִישׁ   מִדְבָּר
לֹא־אָדָם בּוֹ׃   לְהַשְׂבִּיעַ שֹׁאָה וּמְשֹׁאָה
וּלְהַצְמִיחַ מֹצָא דֶשֶׁא׃   הֲיֵשׁ־לַמָּטָר
אָב   אוֹ מִי־הוֹלִיד אֶגְלֵי־טָל׃
מִבֶּטֶן מִי יָצָא הַקָּרַח   וּכְפֹר שָׁמַיִם מִי יְלָדוֹ׃
כָּאֶבֶן מַיִם יִתְחַבָּאוּ   וּפְנֵי תְהוֹם יִתְלַכָּדוּ׃

חזקים ג וירא מיכה כי חזקים המה הנה נתתי את פניך תרקיע עמו
לשחקים ס ופה ב ופה אשליך לכם גורל ופא ישית ס קדמיה כת ה ס

על ארץ ט מכותיכם השלכתיך פרזות הבונה בשמים כמלאת ב[illegible]
בגוים הודו להמטיר ס וכל על ארץ מצרים דאוריתא דכות ס

מעדנות ב חד מל וחד חס ויל אליו אגג התקשר קדמיה חל
וילכו ב רפ וינחגו וילכו התשלח ברקים

התקשר מעדנות כימה | או משכות
כסיל תפתח: התציא מזרות בעתו
ועיש על בניה תנחם: הידעת חקות
שמים אם תשים | משטרו בארץ:
התרים לעב קולך | ושפעת מים תכסך:
התשלח ברקים וילכו | ויאמרו לך הננו:
מי שת בטחות חכמה | או מי נתן לשכוי בינה:
מי יספר שחקים בחכמה | ונבלי שמים
מי ישכיב: בצקת עפר למוצק
ורגבים ידבקו: התצוד ללביא טרף
וחית כפירים תמלא: כי ישחו במעונות
ישבו בסכה למו ארב: מי יכין לערב צידו
כי ילדו אל אל ישועו | יתעו לבלי אכל:
הידעת עת לדת | יעלי סלע חלל
אילות תשמר: תספר ירחים תמלאנה
וידעת עת לדתנה: תכרענה ילדיהן
תפלחנה חבליהם תשלחנה: יחלמו בניהם
ירבו בבר יצאו | ולא שבו למו:
מי שלח פרא חפשי | ומסרות ערוד מי פתח:
אשר שמתי ערבה ביתו | ומשכנותיו מלחה:
ישחק להמון קריה | תשאות נוגש לא
ישמע: יתור הרים מרעהו | ואחר
כל ירוק ידרוש: היאבה רים עבדך
אם ילין על אבוסך: התקשר רים
בתלם עבתו | אם ישדד עמקים אחריך:
התבטח בו כי רב כחו | ותעזב אליו יגיעך:
התאמין בו כי ישוב זרעך | וגרנך יאסף:
כנף רננים נעלסה | אם אברה חסידה ונצה:

ירוק ג ב חס וחד מל וכי ירק הירק ואביה ירק ירק ואחר כל ירוק ידרוש
ישדד ג ומימנהון הכל יומא עגלתא תורא

פרא ו והוא יהיה כי המה עלו אשור היניחון ועיר פרא מי שלח פרא למד מדבר
יגיעה ב ואת כל יגיעה ואת כל יקרה לריק יגיעה

כי תעזב לארץ בציה | ועל עפר תחמם:
ותשכח כי רגל תזורה | וחית השדה תדושה:
הקשיח בניה ללא לה | לריק
יגיעה בלי פחד: כי השה אלוה חכמה
ולא חלק לה בבינה: כעת במרום
תמריא תשחק | לסוס ולרכבו:

התתן לסוס גבורה | התלביש צוארו
רעמה: התרעישנו כארבה | הוד
נחרו אימה: יחפרו בעמק וישיש בכח
יצא לקראת נשק: ישחק לפחד
ולא יחת | ולא ישוב מפני חרב:
עליו תרנה אשפה | להב חנית
וכידון: ברעש ורגז יגמא ארץ | ולא יאמין
כי קול שופר: בדי שפר יאמר האח | ומרחוק
יריח מלחמה | רעם שרים
ותרועה: המבינתך יאבר נץ יפרש
כנפיו לתימן: אם על פיך יגביה נשר
וכי ירים קנו: סלע ישכן ויתלנן
על שן סלע ומצודה: משם חפר אכל
למרחוק עיניו יביטו: ואפרחו
יעלעו דם | ובאשר חללים שם הוא:
ויען יהוה את איוב ויאמר:
הרב עם שדי יסור | מוכיח אלוה יעננה:

ויען איוב את יהוה ויאמר:
הן קלתי מה אשיבך | ידי שמתי למו פי:
אחת דברתי ולא אענה | ושתים ולא אוסיף:

ויען איוב ג ב חס וחד מל הרוב רב עם ישראל הרב דברים הרב עם שדי
ובאשר ד לא חפצתי וחבידו ואפרחו תלוני

בחכה ב̇ כלה בחכה העלה תמשך לויתן ◦ וחד כל משליכי ביאור חכה ◦
רכות ב̇ ועני לאיש רכות אם ידבר אליך רכות ◦ לעבד עולם ב̇ ויאמן א̇
אכיש היכרת ברית עמך ◦

ויען יהוה את איוב מן סערה ויאמר
אזר נא כגבר חלציך אשאלך והודיעני
האף תפר משפטי תרשיעני למען תצדק
ואם זרוע כאל לך ובקול כמהו תרעם
עדה נא גאון וגבה והוד והדר תלבש
הפץ עברות אפך וראה כל גאה והשפילהו
ראה כל גאה הכניעהו והדך
רשעים תחתם טמנם בעפר יחד
פניהם חבש בטמון וגם אני אודך
כי תושע לך ימינך הנה נא בהמות
אשר עשיתי עמך חציר כבקר יאכל
הנה נא כחו במתניו ואנו בשרירי בטנו
יחפץ זנבו כמו ארז גידי פחדו ישרגו
עצמיו אפיקי נחשה גרמיו כמטיל ברזל
הוא ראשית דרכי אל העשו יגש חרבו
כי בול הרים ישאו לו וכל חית השדה
ישחקו שם תחת צאלים ישכב
בסתר קנה ובצה יסכהו צאלים
צללו יסבהו ערבי נחל הן יעשק
נהר לא יחפוז יבטח כי יגיח ירדן אל פיהו
בעיניו יקחנו במוקשים ינקב אף
תמשך לויתן בחכה ובחבל
תשקיע לשנו התשים אגמן באפו
ובחוח תקב לחיו הירבה אליך תחנונים
אם ידבר אליך רכות היכרת ברית עמך
תקחנו לעבד עולם התשחק בו
כצפור ותקשרנו לנערותיך

חבוש ג̇ ב̇ חס̇ וחד מל̇ פניהם חבש ויחבוש פארך חבוש עליך בטמון ◦
בול ב̇ בתוך לשונו ובשערי האחות עשויות כי בול הרים ◦

אגמן ג̇ חס̇ הלכף כאגמן ראשו התשים אגמן בדוד נפוח ואגמן ◦
מסע ב̇ אבן שלמה מסע חנית מסע ושריה ◦

יכרו עליו
חברים יחצוהו בין כנענים
התמלא בשכות עורו ובצלצל דגים
ראשו שים עליו כפך זכר מלחמה אל תוסף
הן תחלתו נכזבה הגם אל מראיו יטל
לא אכזר כי יעורנו ומי הוא לפני יתיצב
מי הקדימני ואשלם תחת כל
השמים לי הוא לא אחריש בדיו
ודבר גבורות וחין ערכו מי גלה
פני לבושו בכפל רסנו מי יבוא דלתי פניו
מי פתח סביבות שניו אימה
גאוה אפיקי מגנים סגור חותם צר
אחד באחד יגשו ורוח לא יבוא ביניהם
איש באחיהו ידבקו יתלכדו
ולא יתפרדו עטישתיו תהל אור
ועיניו כעפעפי שחר מפיו לפידים יהלכו
כידודי אש יתמלטו מנחיריו יצא עשן
כדוד נפוח ואגמן נפשו גחלים תלהט
ולהב מפיו יצא בצוארו ילין עז
ולפניו תדוץ דאבה מפלי בשרו דבקו
יצוק עליו בל ימוט לבו יצוק כמו
אבן ויצוק כפלח תחתית
משתו יגורו אלים משברים יתחטאו
משיגהו חרב בלי תקום חנית מסע ושריה
יחשב לתבן ברזל לעץ רקבון נחושה
לא יבריחנו בן קשת לקש נהפכו לו
אבני קלע כקש נחשבו תותח
וישחק לרעש כידון תחתיו
חדודי חרש ירפד חרוץ עלי טיט

ערכו ג̇ וערכו את ערכו איש כערכו נפשות ערכו ודבר גבורות וחין ◦
אחיהו ג̇ וחד באחיהו בשחודו יצורו ושמעני ידבקו ◦

ירתיח כסיר מצולה ים ישים כמרקחה
אחריו יאיר נתיב יחשב תהום לשיבה
אין על עפר משלו העשו לבלי חת
את כל גבה יראה הוא מלך על כל בני שחץ

ויען איוב את יהוה ויאמר
ידעת כי כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה
מי זה מעלים עצה בלי דעת
לכן הגדתי ולא אבין נפלאות ממני
ולא אדע שמע נא ואנכי אדבר
אשאלך והודיעני לשמע אזן
שמעתיך ועתה עיני ראתך
על כן אמאס ונחמתי על עפר ואפר

ויהי אחר דבר יהוה את הדברים האלה
אל איוב ויאמר יהוה אל אליפז התימני
חרה אפי בך ובשני רעיך כי לא דברתם
אלי נכונה כעבדי איוב ועתה
קחו לכם שבעה פרים ושבעה אילים
ולכו אל עבדי איוב והעליתם עולה
בעדכם ואיוב עבדי יתפלל עליכם כי אם
פניו אשא לבלתי עשות עמכם נבלה
כי לא דברתם אלי נכונה כעבדי איוב
וילכו אליפז התימני ובלדד השוחי
צפר הנעמתי ויעשו כאשר דבר אליהם
יהוה וישא יהוה את פני איוב ויהוה שב
את שבית איוב בהתפללו בעד רעהו
ויסף יהוה את כל אשר לאיוב למשנה

ויבאו אליו כל אחיו וכל אחיתיו וכל ידעיו
לפנים ויאכלו עמו לחם בביתו וינדו לו
וינחמו אתו על כל הרעה אשר הביא
יהוה עליו ויתנו לו איש קשיטה אחת
ואיש נזם זהב אחד ויהוה ברך את אחרית
איוב מראשתו ויהי לו ארבעה עשר
אלף צאן וששת אלפים גמלים ואלף
צמד בקר ואלף אתונות ויהי לו שבענה
בנים ושלוש בנות ויקרא שם האחת
ימימה ושם השנית קציעה ושם
השלישית קרן הפוך ולא נמצא נשים
יפות כבנות איוב בכל הארץ ויתן להם
אביהם נחלה בתוך אחיהם ויחי איוב
אחרי זאת מאה וארבעים שנה ויראה
את בניו ואת בני בניו ארבעה דרות
וימת איוב זקן ושבע ימים

סכום הפסוקים שלספר אלף ושבעים

משלי שלמה בן דוד מלך ישראל
לדעת חכמה ומוסר להבין אמרי בינה
לקחת מוסר השכל צדק ומשפט
ומשרים לתת לפתאים ערמה
לנער דעת ומזמה ישמע חכם ויוסף
לקח ונבון תחבלות יקנה להבין משל
ומליצה דברי חכמים וחידתם יראת יהוה
ראשית דעת חכמה ומוסר אוילים בזו

שמע בני מוסר אביך ואל תטש תורת אמך

ח שישלו ברובה ולא פסיק אין ישועתה לו חנה מלאך יהוה לך דומיה תהלה בפרש שדי ישאו הרים שלום אשרי שיאחז ונפץ כי לוית חן היחתה איש אש בחיקו ס
כל מלה דבקריה ראית בה תרין מתאמין דמיין אז קדם להון געי רבא או געי זעירא פתחין בפמד בר מן ו ביניר להם ישחרנני זבח תודה אז יקראנני ג בן ומשחרי ס
וחד לא קדם להון געי לא פתחין כמות הנני חקקי ס

כי לוית חן הם לראשך וענקים לגרגרתך
בני אם יפתוך חטאים אל תבא
אם יאמרו לכה אתנו נארבה לדם
נצפנה לנקי חנם נבלעם כשאול
חיים ותמימים כיורדי בור
כל הון יקר נמצא נמלא בתינו שלל
גורלך תפיל בתוכנו כיס אחד יהיה
לכלנו בני אל תלך בדרך אתם
מנע רגלך מנתיבתם כי רגליהם לרע
ירוצו וימהרו לשפך דם כי חנם
מזרה הרשת בעיני כל בעל כנף
והם לדמם יארבו יצפנו לנפשתם
כן ארחות כל בצע בצע
את נפש בעליו יקח

חכמות בחוץ תרנה ברחבות תתן קולה
בראש המיות תקרא בפתחי שערים
בעיר אמריה תאמר עד מתי
פתים תאהבו פתי ולצים לצון חמדו
להם וכסילים ישנאו דעת תשובו
לתוכחתי הנה אביעה לכם רוחי
אודיעה דברי אתכם יען קראתי
ותמאנו נטיתי ידי ואין מקשיב
ותפרעו כל עצתי ותוכחתי לא אביתם
גם אני באידכם אשחק אלעג
בבא פחדכם בבא כשאוה
פחדכם ואידכם כסופה יאתה
בבא עליכם צרה וצוקה אז

יקראנני ולא אענה ישחרנני
ולא ימצאנני תחת כי שנאו דעת
ויראת יהוה לא בחרו לא אבו לעצתי
נאצו כל תוכחתי ויאכלו מפרי
דרכם וממעצתיהם ישבעו כי
משובת פתים תהרגם ושלות
כסילים תאבדם ושמע לי
ישכן בטח ושאנן מפחד רעה

בני אם תקח אמרי ומצותי תצפן אתך
להקשיב לחכמה אזנך תטה לבך
לתבונה כי אם לבינה תקרא לתבונה
תתן קולך אם תבקשנה ככסף
וכמטמונים תחפשנה אז תבין
יראת יהוה ודעת אלהים תמצא
כי יהוה יתן חכמה מפיו דעת ותבונה
וצפן לישרים תושיה מגן
להלכי תם לנצר ארחות משפט
ודרך חסידו ישמר אז תבין
צדק ומשפט ומישרים כל מעגל טוב
כי תבוא חכמה בלבך ודעת לנפשך ינעם
מזמה תשמר עליך תבונה תנצרכה
להצילך מדרך רע מאיש מדבר תהפכות
העזבים ארחות ישר ללכת
בדרכי חשך השמחים לעשות רע
השמחים לעשות רע
יגילו בתהפכות רע אשר ארחתיהם
עקשים ונלוזים במעגלותם
להצילך מאשה זרה מנכריה

תאמר ב כמ׳ אשר תאמר אמריה תאמר ס ויראת יהוה ב ונחת תחת ס
יקח ב הלוא אב אחד כיס אחד ס

ומישרים ג ב מל וחד חס ודעת אלהים לקחת מוסר השכל אז תבין ס
לא אבו ב בניו לא אבו שמוע לא אבו לעצתי ס

בוגדים ה׳ מל ובגד בוגדים בגדו למה תביט בוגדים יבשו חבוגדים ריקם ובוגדים יסחו ממנה ובוגדים באדם תוסף ׃

יושב ב׳ מל בסיפ׳ והוא יושב לבטח אתך מלך יושב על כסא דין ׃ ג׳ מטע וחזקאל לא כרת שרך ׃ משלי תהי לשרך ׃ שיר השירים שררך אגן הסהר ׃

אמריה החליקה העזבת אלוף נעוריה
ואת ברית אלהיה שכחה כי שחה אל
מות ביתה ואל רפאים מעגלתיה
כל באיה לא ישובון ולא ישיגו ארחות
חיים למען תלך בדרך טובים וארחות
צדיקים תשמר כי ישרים ישכנו ארץ
ותמימים יותרו בה ורשעים
מארץ יכרתו ובוגדים יסחו ממנה

בני תורתי אל תשכח ומצותי יצר לבך
כי ארך ימים ושנות חיים ושלום יוסיפו לך
חסד ואמת אל יעזבך קשרם על גרגרותיך
כתבם על לוח לבך ומצא חן ושכל טוב
בעיני אלהים ואדם בטח אל יהוה בכל
לבך ואל בינתך אל תשען בכל דרכיך
דעהו והוא יישר ארחתיך אל תהי
חכם בעיניך ירא את יהוה וסור מרע
רפאות תהי לשרך ושקוי לעצמותיך
כבד את יהוה מהונך ומראשית כל תבואתך
וימלאו אסמיך שבע ותירוש יקביך יפרצו

מוסר יהוה בני אל תמאס ואל תקץ בתוכחתו
כי את אשר יאהב יהוה יוכיח
וכאב את בן ירצה אשרי אדם מצא
חכמה ואדם יפיק תבונה כי טוב סחרה
מסחר כסף ומחרוץ תבואתה
יקרה היא מפנינים וכל חפציך
לא ישוו בה ארך ימים בימינה

בשמאולה עשר וכבוד דרכיה דרכי
נעם וכל נתיבותיה שלום עץ חיים
היא למחזיקים בה ותמכיה מאשר

יהוה בחכמה יסד ארץ כונן שמים
בתבונה בדעתו תהומות נבקעו
ושחקים ירעפו טל בני אל ילזו
מעיניך נצר תשיה ומזמה ויהיו חיים
לנפשך וחן לגרגרתיך אז תלך
לבטח דרכך ורגלך לא תגוף
אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה
שנתך אל תירא מפחד פתאם
ומשאת רשעים כי תבא
כי יהוה יהיה בכסלך ושמר רגלך מלכד
אל תמנע טוב מבעליו בהיות לאל
ידיך לעשות אל תאמר לרעיך
לך ושוב ומחר אתן ויש אתך
אל תחרש על רעך רעה והוא
יושב לבטח אתך אל תרוב עם
אדם חנם אם לא גמלך רעה אל
תקנא באיש חמס ואל תבחר
בכל דרכיו כי תועבת יהוה נלוז
ואת ישרים סודו מארת יהוה
בבית רשע ונוה צדיקים יברך
אם ללצים הוא יליץ ולעניים יתן חן
כבוד חכמים ינחלו וכסילים מרים קלון

שמעו בנים מוסר אב והקשיבו

...וקושרים ... אל כל עדת ישראל אתו ובנך עמך ... לרעך ומחר אתן ויש אתך ׃

ינחלו ג׳ קמצ׳ לשמות מטות אבתם כפי נחלתו אשר ינחלו כבוד חכמים ינחלו ׃ שמאולה ג׳ ב׳ מל וחד חס ושניה זוגים ואנע ואמר אלוו ארך ימים ׃

חמסים ד׳ ומוציאי מאיבי שמרני יהוה מידי רשע חלצני יהוה מאדם רע
ויין חמסים ישתו · וחד בזדון אש חמסים · תלים אל תט משלי אל תט ·

איוב לא ישנו חטף · מוציאיהם ב׳ כל מוציאיהם אפלוס כי היום
משלי לא ישנו געי · וחד למוציאיהם · ידידות מל ׳ ב׳

לדעת בינה כי לקח טוב נתתי לכם
תורתי אל תעזבו כי בן הייתי לאבי
רך ויחיד לפני אמי ויורני ויאמר לי
יתמך דברי לבך שמר מצותי וחיה
קנה חכמה קנה בינה אל תשכח ואל
תט מאמרי פי אל תעזבה ותשמרך
אהבה ותצרך ראשית חכמה
קנה חכמה ובכל קנינך קנה בינה
סלסלה ותרוממך תכבדך כי תחבקנה
תתן לראשך לוית חן עטרת
תפארת תמגנך שמע בני וקח אמרי
וירבו לך שנות חיים בדרך חכמה
הריתיך הדרכתיך במעגלי ישר
בלכתך לא יצר צעדך ואם תרוץ
לא תכשל החזק במוסר אל תרף
נצרה כי היא חייך בארח רשעים
אל תבא ואל תאשר בדרך רעים
פרעהו אל תעבר בו שטה מעליו ועבור
כי לא ישנו אם לא ירעו ונגזלה שנתם
אם לא יכשולו כי לחמו לחם רשע
ויין חמסים ישתו וארח צדיקים
כאור נגה הולך ואור עד
נכון היום דרך רשעים כאפלה לא ידעו במה יכשלו

בני לדברי הקשיבה לאמרי הט אזנך
אל יליזו מעיניך שמרם בתוך לבבך
כי חיים הם למצאיהם ולכל בשרו
מרפא מכל משמר נצר לבך

כי ממנו תוצאות חיים הסר ממך
עקשות פה ולזות שפתים הרחק ממך
עיניך לנכח יביטו ועפעפיך יישרו
נגדך פלס מעגל רגלך וכל דרכיך יכנו
אל תט ימין ושמאול הסר רגלך מרע

בני לחכמתי הקשיבה לתבונתי
הט אזנך לשמר מזמות
ודעת שפתיך ינצרו כי נפת תטפנה
שפתי זרה וחלק משמן חכה ואחריתה
מרה כלענה חדה כחרב פיות
רגליה ירדות מות שאול
צעדיה יתמכו ארח חיים פן תפלס
נעו מעגלתיה לא תדע

ועתה בנים שמעו לי ואל תסורו
מאמרי פי הרחק מעליה דרכך
ואל תקרב אל פתח ביתה פן תתן
לאחרים הודך ושנתיך לאכזרי
פן ישבעו זרים כחך ועצביך בבית
נכרי ונהמת באחריתך בכלות בשרך
ושארך ואמרת איך שנאתי מוסר
ותוכחת נאץ לבי ולא שמעתי
בקול מורי ולמלמדי לא הטיתי אזני
כמעט הייתי בכל רע בתוך קהל ועדה
שתה מים מבורך ונזלים מתוך בארך
יפוצו מעינתיך חוצה ברחבות פלגי מים
יהיו לך לבדך ואין לזרים אתך

וקח יג׳ לך נא קוח לך מה עמדי עבר לפני ויעד מאתם כאשר תאמר בן ישי
את חלבנו משעותי פר השמן האזור קחו עמכם שמע בני ·

ולא ג׳ ראש פסוק ולא שמעתי ולא ידע כי רפאים ולא למדתי חכמה ·
ואור ב׳ קמץ צדר ואור הולך ואור ·

יְהִֽי־מְקוֹרְךָ֥ בָר֑וּךְ וּ֝שְׂמַ֗ח מֵאֵ֥שֶׁת נְעוּרֶֽךָ׃
אַיֶּ֥לֶת אֲהָבִ֗ים וְֽיַעֲלַ֫ת חֵ֥ן דַּ֭דֶּיהָ יְרַוֻּ֣ךָ בְכָל
עֵ֑ת בְּ֝אַהֲבָתָ֗הּ תִּשְׁגֶּ֥ה תָמִֽיד׃ וְלָ֤מָּה
תִשְׁגֶּ֣ה בְנִ֣י בְזָרָ֑ה וּ֝תְחַבֵּ֗ק חֵ֣ק נָכְרִיָּֽה׃
כִּ֤י נֹ֨כַח עֵינֵ֣י יְ֭הוָה דַּרְכֵי־אִ֑ישׁ וְֽכָל־
מַעְגְּלֹתָ֥יו מְפַלֵּֽס׃ עַֽווֹנוֹתָ֗יו יִלְכְּדֻנ֥וֹ
אֶת־הָרָשָׁ֑ע וּבְחַבְלֵ֥י חַ֝טָּאת֗וֹ יִתָּמֵֽךְ׃
ה֗וּא יָ֭מוּת בְּאֵ֣ין מוּסָ֑ר וּבְרֹ֖ב אִוַּלְתּ֣וֹ יִשְׁגֶּֽה׃

בְּ֭נִי אִם־עָרַ֣בְתָּ לְרֵעֶ֑ךָ תָּקַ֖עְתָּ לַזָּ֣ר כַּפֶּֽיךָ׃
נוֹקַ֥שְׁתָּ בְאִמְרֵי־פִ֑יךָ נִ֝לְכַּ֗דְתָּ בְּאִמְרֵי־פִֽיךָ׃
עֲשֵׂ֬ה זֹ֘את אֵפ֤וֹא בְּנִ֡י וְֽהִנָּצֵ֗ל כִּ֘י בָ֤אתָ
בְכַף־רֵעֶ֑ךָ לֵ֥ךְ הִ֝תְרַפֵּ֗ס וּרְהַ֥ב רֵעֶֽיךָ׃
אַל־תִּתֵּ֣ן שֵׁנָ֣ה לְעֵינֶ֑יךָ וּ֝תְנוּמָ֗ה לְעַפְעַפֶּֽיךָ׃
הִ֭נָּצֵל כִּצְבִ֣י מִיָּ֑ד וּ֝כְצִפּ֗וֹר מִיַּ֥ד יָקֽוּשׁ׃

לֵֽךְ־אֶל־נְמָלָ֥ה עָצֵ֑ל רְאֵ֖ה דְרָכֶ֣יהָ וַחֲכָֽם׃
אֲשֶׁ֣ר אֵֽין־לָ֣הּ קָצִ֑ין שֹׁטֵ֥ר וּמֹשֵֽׁל׃
תָּכִ֣ין בַּקַּ֣יִץ לַחְמָ֑הּ אָגְרָ֥ה בַ֝קָּצִ֗יר מַאֲכָלָֽהּ׃
עַד־מָתַ֣י עָצֵ֣ל תִּשְׁכָּ֑ב מָ֝תַ֗י תָּק֥וּם
מִשְּׁנָתֶֽךָ׃ מְעַ֣ט שֵׁ֭נוֹת מְעַ֣ט תְּנוּמ֑וֹת
מְעַ֓ט חִבֻּ֖ק יָדַ֣יִם לִשְׁכָּֽב׃ וּבָֽא־
כִמְהַלֵּ֥ךְ רֵאשֶׁ֑ךָ וּ֝מַחְסֹרְךָ֗ כְּאִ֣ישׁ מָגֵֽן׃

אָדָ֣ם בְּ֭לִיַּעַל אִ֣ישׁ אָ֑וֶן ה֝וֹלֵ֗ךְ עִקְּשׁ֥וּת פֶּֽה׃
קֹרֵ֣ץ בְּ֭עֵינָו מֹלֵ֣ל בְּרַגְלָ֑ו מֹ֝רֶ֗ה בְּאֶצְבְּעֹתָֽיו׃
תַּֽהְפֻּכ֨וֹת בְּלִבּ֗וֹ חֹרֵ֣שׁ רָ֣ע בְּכָל־עֵ֑ת
מְדָנִ֥ים יְשַׁלֵּֽחַ׃ עַל־כֵּ֗ן פִּ֭תְאֹם יָב֣וֹא אֵיד֑וֹ
פֶּ֥תַע יִ֝שָּׁבֵ֗ר וְאֵ֣ין מַרְפֵּֽא׃

שֶׁשׁ־הֵ֭נָּה שָׂנֵ֣א יְהוָ֑ה וְ֝שֶׁ֗בַע תּוֹעֲב֥וֹת (יתיר ו)
נַפְשֽׁוֹ׃ עֵינַ֣יִם רָ֭מוֹת לְשׁ֣וֹן שָׁ֑קֶר
וְ֝יָדַ֗יִם שֹׁפְכ֥וֹת דָּם־נָקִֽי׃ לֵ֗ב חֹ֭רֵשׁ
מַחְשְׁב֣וֹת אָ֑וֶן רַ֝גְלַ֗יִם מְֽמַהֲר֗וֹת לָר֥וּץ
לָרָעָֽה׃ יָפִ֣יחַ כְּ֭זָבִים עֵ֣ד שָׁ֑קֶר
וּמְשַׁלֵּ֥חַ מְ֝דָנִ֗ים בֵּ֣ין אַחִֽים׃

נְצֹ֣ר בְּ֭נִי מִצְוַ֣ת אָבִ֑יךָ וְאַל־תִּ֝טֹּ֗שׁ
תּוֹרַ֥ת אִמֶּֽךָ׃ קָשְׁרֵ֣ם עַל־לִבְּךָ֣ תָמִ֑יד
עָ֝נְדֵ֗ם עַל־גַּרְגְּרֹתֶֽךָ׃ בְּהִֽתְהַלֶּכְךָ֨
תַּנְחֶ֬ה אֹתָ֗ךְ בְּֽשָׁכְבְּךָ֭ תִּשְׁמֹ֣ר עָלֶ֑יךָ
וַ֝הֲקִיצ֗וֹתָ הִ֣יא תְשִׂיחֶֽךָ׃ כִּ֤י נֵ֣ר מִ֭צְוָה
וְת֣וֹרָה א֑וֹר וְדֶ֥רֶךְ חַ֝יִּ֗ים תּוֹכְח֥וֹת מוּסָֽר׃
לִ֭שְׁמָרְךָ מֵאֵ֣שֶׁת רָ֑ע מֵ֝חֶלְקַ֗ת לָשׁ֥וֹן
נָכְרִיָּֽה׃ אַל־תַּחְמֹ֣ד יָ֭פְיָהּ בִּלְבָבֶ֑ךָ
וְאַל־תִּ֝קָּחֲךָ֗ בְּעַפְעַפֶּֽיהָ׃ כִּ֤י בְעַד־
אִשָּׁ֣ה זוֹנָה֮ עַד־כִּכַּ֪ר לָ֫חֶם וְאֵ֥שֶׁת
אִ֑ישׁ נֶ֖פֶשׁ יְקָרָ֣ה תָצֽוּד׃

הֲיַחְתֶּ֤ה אִ֓ישׁ אֵ֬שׁ בְּחֵיק֑וֹ וּ֝בְגָדָ֗יו
לֹ֣א תִשָּׂרַֽפְנָה׃ אִם־יְהַלֵּ֣ךְ אִ֭ישׁ
עַל־הַגֶּחָלִ֑ים וְ֝רַגְלָ֗יו לֹ֣א תִכָּוֶֽינָה׃
כֵּ֗ן הַ֭בָּא אֶל־אֵ֣שֶׁת רֵעֵ֑הוּ לֹ֥א יִ֝נָּקֶ֗ה
כָּל־הַנֹּגֵ֥עַ בָּֽהּ׃ לֹא־יָב֣וּזוּ לַ֭גַּנָּב כִּ֣י
יִגְנ֑וֹב לְמַלֵּ֥א נַ֝פְשׁ֗וֹ כִּ֣י יִרְעָֽב׃
וְ֭נִמְצָא יְשַׁלֵּ֣ם שִׁבְעָתָ֑יִם אֶת־כָּל־ה֖וֹן

כל קריה פתאים רפי לא מפק א ס · ותורתי ב̇ וימאסו בת כאישון ס
וכל קריה פראים דגש מפק א ס · והחזיקה ב̇ ושלחה ידה ותשיחה לו ס

עינים ג̇ חס̇ כי ידעתי רבים פשעיכם והוכיח לגוים עינמו ועינים
כל הדגיה ס וכל אורייתא דכות ב מ א שבעה גוים רבים ועצומים ס
ותלים בכתה כת ס משלי חכמא ס

ביתו יתן נאף אשה חסר לב משחית
נפשו הוא יעשנה נגע וקלון ימצא
וחרפתו לא תמחה כי קנאה חמת גבר
ולא יחמול ביום נקם לא ישא
פני כל כפר ולא יאבה כי תרבה שחד

בני שמר אמרי ומצותי תצפן אתך
שמר מצותי וחיה ותורתי כאישון עיניך
קשרם על אצבעתיך כתבם על לוח לבך
אמר לחכמה אחתי את ומדע לבינה
תקרא לשמרך מאשה זרה מנכריה
אמריה החליקה כי בחלון ביתי
בעד אשנבי נשקפתי וארא
בפתאים אבינה בבנים נער חסר לב
עבר בשוק אצל פנה ודרך ביתה יצעד
בנשף בערב יום באישון לילה ואפלה
והנה אשה לקראתו שית זונה
ונצרת לב המיה היא וסררת
בביתה לא ישכנו רגליה פעם בחוץ
פעם ברחבות ואצל כל פנה תארב
והחזיקה בו ונשקה לו העזה פניה
ותאמר לו זבחי שלמים עלי
היום שלמתי נדרי על כן יצאתי
לקראתך לשחר פניך ואמצאך
מרבדים רבדתי ערשי חטבות אטון
מצרים נפתי משכבי מר אהלים
וקנמון לכה נרוה דדים עד הבקר
נתעלסה באהבים כי אין האיש בביתו

הלך בדרך מרחוק צרור הכסף
לקח בידו ליום הכסא יבא ביתו
הטתו ברב לקחה בחלק שפתיה תדיחנו
הולך אחריה פתאם כשור אל טבח
יבוא וכעכס אל מוסר אויל עד
יפלח חץ כבדו כמהר צפור אל פח
ולא ידע כי בנפשו הוא ועתה בנים
שמעו לי והקשיבו לאמרי פי
אל ישט אל דרכיה לבך אל תתע
בנתיבותיה כי רבים חללים הפילה
ועצמים כל הרגיה דרכי שאול
ביתה ירדות אל חדרי מות

הלא חכמה תקרא ותבונה תתן קולה
בראש מרמים עלי דרך בית נתיבות נצבה
ליד שערים לפי קרת מבוא פתחים
תרנה אליכם אישים אקרא
וקולי אל בני אדם הבינו פתאים ערמה
וכסילים הבינו לב שמעו כי
נגידים אדבר ומפתח שפתי מישרים
כי אמת יהגה חכי ותועבת שפתי רשע
בצדק כל אמרי פי אין בהם נפתל ועקש
כלם נכחים למבין וישרים
למצאי דעת קחו מוסרי ואל כסף
ודעת מחרוץ נבחר כי טובה חכמה
מפנינים וכל חפצים לא ישוו בה
אני חכמה שכנתי ערמה ודעת
מזמות אמצא יראת יהוה שנאת רע

כאישון ג̇ ומל̇ ויצרנהו כאישון עינו שמרני כאישון בת עין ותורתי
כאישון עיניך ס הומיה ג̇ ב חס וחד מל̇ תשאות מלאה הומיה
היא וסררת אשת כסילות ס

אישים ג̇ ומל̇ נבזה וחדל אישים את אישים פעלי און אליכם
אישים אקרא ס

תלוים נסכתי ס׳ · משלי נסכתי ס׳
וחוצות ב׳ וחוצות תשים לך בדמשק עד לא עשה ס׳ · קדמיה וחוצות כת בתורייה מל׳ ס׳
ויוסף ג׳ ב׳ מלעל וחד מלרע ויוסף יהוה אלהיך אל העם ישמע חכם
ויוסף לקח הודע לצדיק ס׳ עפרות ב׳ חד מל׳ וחד חס׳ ועפרת זהב לו
וראש עפרות תבל ס׳

קדש ליהוה

ודרך רע ופי תהפכות שנאתי
לי עצה ותושיה אני בינה לי גבורה
בי מלכים ימלכו ורזנים יחקקו צדק
בי שרים ישרו ונדיבים כל שפטי צדק
אני אהבי אהב ומשחרי ימצאנני
עשר וכבוד אתי הון עתק וצדקה
טוב פריי מחרוץ ומפז ותבואתי מכסף נבחר
בארח צדקה אהלך בתוך נתיבות משפט
להנחיל אהבי יש ואצרתיהם אמלא
יהוה קנני ראשית דרכו קדם מפעליו מאז
מעולם נסכתי מראש מקדמי ארץ
באין תהמות חוללתי באין מעינות
נכבדי מים בטרם הרים הטבעו
לפני גבעות חוללתי עד לא עשה ארץ
וחוצות וראש עפרות תבל בהכינו שמים
שם אני בחוקו חוג על פני תהום
באמצו שחקים ממעל בעזוז עינות תהום
בשומו לים חקו ומים לא יעברו פיו
בחוקו מוסדי ארץ ואהיה אצלו
אמון ואהיה שעשעים יום יום משחקת
לפניו בכל עת משחקת
בתבל ארצו ושעשעי את בני אדם

ועתה בנים שמעו לי ואשרי
דרכי ישמרו שמעו מוסר וחכמו
ואל תפרעו אשרי אדם שמע לי
לשקד על דלתתי יום יום
לשמר מזוזת פתחי כי מצאי

מצאי חיים ויפק רצון מיהוה
וחטאי חמס נפשו כל משנאי
אהבו מות חכמות בנתה ביתה
חצבה עמודיה שבעה טבחה טבחה
מסכה יינה אף ערכה שלחנה
שלחה נערתיה תקרא על גפי
מרמי קרת מי פתי יסר הנה
חסר לב אמרה לו לכו לחמו בלחמי
ושתו ביין מסכתי עזבו פתאים וחיו
ואשרו בדרך בינה יסר לץ
לקח לו קלון ומוכיח לרשע מומו
אל תוכח לץ פן ישנאך הוכח לחכם
ויאהבך תן לחכם ויחכם עוד
הודע לצדיק ויוסף לקח תחלת חכמה
יראת יהוה ודעת קדשים בינה
כי בי ירבו ימיך ויוסיפו לך
שנות חיים אם חכמת חכמת לך
ולצת לבדך תשא אשת כסילות המיה
פתיה ובל ידעה מה וישבה לפתח ביתה
על כסא מרמי קרת
לקרא לעברי דרך המישרים ארחותם
מי פתי יסר הנה וחסר לב ואמרה לו
מים גנובים ימתקו ולחם סתרים ינעם
ולא ידע כי רפאים שם
בעמקי שאל קראיה

משלי שלמה

בן חכם ישמח אב ובן כסיל תוגת אמו
לא יועילו אוצרות רשע וצדקה
תציל ממות לא ירעיב יהוה נפש

אמלא ג׳ ... ופי אמלא ... ואצרתיהם ...
... וחד ואמלא אתו רוח אלהים ס׳
חוג ב׳ היושב על חוג הארץ בחקו חוג ס׳ וחד וחוג שמים יתהלך ס׳
עד לא ב׳ עד לא שמת אלה עד לא עשה ס׳

קרבה ב׳ חס׳ הנה נא העיר הזאת קרבה ופי אויל מחתה קרבה ס
מתעה ב׳ ורסן מתעה ועזב תוכחת מתעה ס

יפל ג׳ חס בסיפ׳ צדקת תמים באין תחבלות מלאך רשע ס וכל
קריה דכותהון בר מן ז׳ מל׳ ס אבדה ב׳ ותוחלת אונים גם אהבתם ס

לא ימכר ולא יגאל

צדיק והות רשעים יהדף ראש עשה
כף רמיה וחרוצים תעשיר אגר בקיץ
בן משכיל נרדם בקציר בן מביש
ברכות לראש צדיק ופי רשעים
יכסה חמס זכר צדיק לברכה
ושם רשעים ירקב חכם לב יקח מצות
ואויל שפתים ילבט הולך בתם ילך בטח
ומעקש דרכיו יודע קרץ עין יתן עצבת
ואויל שפתים ילבט מקור חיים פי צדיק
ופי רשעים יכסה חמס שנאה תעורר
מדנים ועל כל פשעים תכסה אהבה
בשפתי נבון תמצא חכמה ושבט
לגו חסר לב חכמים יצפנו דעת
ופי אויל מחתה קרבה הון עשיר
קרית עזו מחתת דלים רישם
פעלת צדיק לחיים תבואת רשע
לחטאת ארח לחיים שומר
מוסר ועוזב תוכחת מתעה מכסה שנאה
שפתי שקר ומוצא דבה הוא כסיל
ברב דברים לא יחדל פשע וחושך
שפתיו משכיל כסף נבחר לשון
צדיק לב רשעים כמעט שפתי צדיק
ירעו רבים ואוילים בחסר לב ימותו
ברכת יהוה היא תעשיר ולא יוסף
עצב עמה כשחוק לכסיל עשות זמה
וחכמה לאיש תבונה מגורת
רשע היא תבואנו ותאות
צדיקים יתן כעבור סופה ואין רשע

וצדיק יסוד עולם כחמץ לשנים
וכעשן לעינים כן העצל לשלחיו
יראת יהוה תוסיף ימים ושנות
רשעים תקצרנה תוחלת צדיקים
שמחה ותקות רשעים תאבד
מעוז לתם דרך יהוה ומחתה
לפעלי און צדיק לעולם בל ימוט
ורשעים לא ישכנו ארץ פי צדיק
ינוב חכמה ולשון תהפכות תכרת
שפתי צדיק ידעון רצון ופי רשעים
תהפכות מאזני מרמה תועבת יהוה
ואבן שלמה רצונו בא זדון
ויבא קלון ואת צנועים חכמה
תמת ישרים תנחם וסלף בוגדים ושדם
לא יועיל הון ביום עברה וצדקה
תציל ממות צדקת תמים תישר
דרכו וברשעתו יפל רשע
צדקת ישרים תצילם ובהות
בגדים ילכדו במות אדם רשע
תאבד תקוה ותוחלת אונים אבדה
צדיק מצרה נחלץ ויבא רשע תחתיו
בפה חנף ישחת רעהו ובדעת
צדיקים יחלצו בטוב צדיקים תעלץ
קריה ובאבד רשעים רנה
בברכת ישרים תרום קרת ובפי
רשעים תהרס בז לרעהו חסר לב
ואיש תבונות יחריש הולך רכיל
מגלה סוד ונאמן רוח מכסה דבר

ולא יוסף ג׳ ולא יוסיף עוד לדעת בך ולא יסיף להיות עוד ולא יוסף
עצב עמה ס לעבור ב׳ ויהיו כעבור וי׳ צהרים כעבור סופה ס
קדמיה חס ס

יצדקת ה׳ וירא ראשית לו ואתה בן אדם הנפש וחטאת יצדקת
תמים צדקת ישרים ס וחד׳ וצדקת צדיקים ס

ירשיע ד׳ ג׳ מל׳ ובכל אשר יפנה וחוא ירשיע אף אמנם ואיש מזמות
גמל ב׳ בתרי לשנ׳ ובסר גמל גמל נפשו

מצוד מצודים מצודות ח׳ בלשנ׳ חלמת חמדית שבועא אתבזעי
סוגרת דקרתא נוניא מרידייא

באין תחבלות יפל עם ותשועה ברב יועץ
רע ירוע כי ערב זר ושנא תקעים בוטח
אשת חן תתמך כבוד ועריצים
יתמכו עשר גמל נפשו איש חסד
ועכר שארו אכזרי רשע עשה
פעלת שקר וזרע צדקה שכר אמת
כן צדקה לחיים ומרדף רעה למותו
תועבת יהוה עקשי לב ורצונו
תמימי דרך יד ליד לא ינקה רע
וזרע צדיקים נמלט נזם זהב באף
חזיר אשה יפה וסרת טעם תאות
צדיקים אך טוב תקות רשעים עברה
יש מפזר ונוסף עוד וחשך מישר
אך למחסור נפש ברכה תדשן
ומרוה גם הוא יורא מנע בר יקבהו
לאום וברכה לראש משביר
שחר טוב יבקש רצון ודרש
רעה תבואנו בוטח בעשרו הוא
יפל וכעלה צדיקים יפרחו עוכר ביתו
ינחל רוח ועבד אויל לחכם לב
פרי צדיק עץ חיים ולקח נפשות
חכם הן צדיק בארץ ישלם אף
כי רשע וחוטא אהב מוסר אהב
דעת ושונא תוכחת בער טוב
יפיק רצון מיהוה ואיש מזמות
ירשיע לא יכון אדם ברשע
ושרש צדיקים בל ימוט
אשת חיל עטרת בעלה וכרקב

בעצמותיו מבישה מחשבות צדיקים
משפט תחבלות רשעים מרמה
דברי רשעים ארב דם ופי
ישרים יצילם הפוך רשעים ואינם
ובית צדיקים יעמד לפי שכלו
יהלל איש ונעוה לב יהיה לבוז
טוב נקלה ועבד לו ממתכבד
וחסר לחם יודע צדיק נפש בהמתו
ורחמי רשעים אכזרי עבד אדמתו
ישבע לחם ומרדף ריקים חסר לב
חמד רשע מצוד רעים ושרש
צדיקים יתן בפשע שפתים
מוקש רע ויצא מצרה צדיק
מפרי פי איש ישבע טוב וגמול
ידי אדם ישוב לו דרך אויל
ישר בעיניו ושמע לעצה חכם
אויל ביום יודע כעסו וכסה קלון ערום
יפיח אמונה יגיד צדק ועד שקרים מרמה
יש בוטה כמדקרות חרב ולשון
חכמים מרפא שפת אמת תכון
לעד ועד ארגיעה לשון שקר
מרמה בלב חרשי רע וליעצי שלום
שמחה לא יאנה לצדיק כל און
ורשעים מלאו רע תועבת יהוה
שפתי שקר ועשי אמונה רצונו
אדם ערום כסה דעת ולב כסילים
יקרא אולת יד חרוצים תמשול
ורמיה תהיה למס דאגה בלב איש

ונוסף ג׳ ב׳ פת׳ וחד קמ׳ ונוסף גם הוא ונוסף על נחלת המטות
יש מפזר ונוסף עוד ... לאום ב׳ ...

ישלם ג׳ ב׳ קמ׳ וחד פת׳ ...
וירא מצוד הוא ישלם

מוסר יב פס שלומנו חבליו אכזרי הליכי למותי השכל שמע בני שמע
בעני וכעס ולץ ינאץ עניד וכל דסמיך לאדכרא דכותהון

וירא ב איש חיל בארץ עוץ
וירא מצוה

תבואות ב מל ורב חרב ושארא
תבואות כתב

ישחנה ודבר טוב ישמחנה יתר מרעהו
צדיק ודרך רשעים תתעם לא יחרך
רמיה צידו והון אדם יקר חרוץ
בארח צדקה חיים ודרך נתיבה אל מות
בן חכם מוסר אב ולץ לא שמע גערה
מפרי פי איש יאכל טוב ונפש בגדים חמס
נצר פיו שמר נפשו פשק שפתיו מחתה לו
מתאוה ואין נפשו עצל ונפש חרצים תדשן
דבר שקר ישנא צדיק ורשע יבאיש
ויחפיר צדקה תצר תם דרך
ורשעה תסלף חטאת יש מתעשר
ואין כל מתרושש והון רב
כפר נפש איש עשרו ורש לא שמע
גערה אור צדיקים ישמח ונר רשעים
ידעך רק בזדון יתן מצה ואת נועצים
חכמה הון מהבל ימעט וקבץ
על יד ירבה תוחלת ממשכה
מחלה לב ועץ חיים תאוה באה
בז לדבר יחבל לו וירא מצוה הוא ישלם
תורת חכם מקור חיים לסור ממקשי מות
שכל טוב יתן חן ודרך בגדים איתן
כל ערום יעשה בדעת וכסיל
יפרש אולת מלאך רשע יפל ברע
וציר אמונים מרפא ריש וקלון
פורע מוסר ושומר תוכחת יכבד
תאוה נהיה תערב לנפש ותועבת
כסילים סור מרע הלוך את חכמים
וחכם ורעה כסילים ירוע חטאים

תרדף רעה ואת צדיקים ישלם טוב
טוב ינחיל בני בנים וצפון לצדיק
חיל חוטא רב אכל ניר ראשים
ויש נספה בלא משפט חושך שבטו
שונא בנו ואהבו שחרו מוסר
צדיק אכל לשבע נפשו ובטן
רשעים תחסר חכמות נשים
בנתה ביתה ואולת בידיה תהרסנו
הולך בישרו ירא יהוה ונלוז
דרכיו בוזהו בפי אויל חטר גאוה
ושפתי חכמים תשמורם באין אלפים
אבוס בר ורב תבואות בכח שור
עד אמונים לא יכזב ויפיח כזבים
עד שקר בקש לץ חכמה ואין
ודעת לנבון נקל לך מנגד לאיש כסיל
ובל ידעת שפתי דעת חכמת ערום
הבין דרכו ואולת כסילים מרמה
אולים יליץ אשם ובין ישרים רצון
לב יודע מרת נפשו ובשמחתו
לא יתערב זר בית רשעים ישמד
ואהל ישרים יפריח יש דרך ישר
לפני איש ואחריתה דרכי מות
גם בשחוק יכאב לב ואחריתה
שמחה תוגה מדרכיו ישבע סוג לב
ומעליו איש טוב פתי יאמין לכל דבר
וערום יבין לאשרו חכם ירא וסר
מרע וכסיל מתעבר ובוטח קצר אפים
יעשה אולת ואיש מזמות ישנא

כל ו בריש תיבות וכרי ו וישאג ישפטהו ועשו ירב ויזכר
ויצפו יחכמו ושדרי יעוף חכמות ב פת נשים שרותיה

תחסר ג ב קמצ וחד פת לא תחסר כל בה ויפחת
תחסר ובטן רשעים תחסר יפריח ב מריח מים יפרח
יפריח קדמות חב

תרומם ב̇ וחד ותרומם ב̇ מל וחד חס על כו לא תרמם צדקה תרומם גוי ותרומם גלון ס ויטב ב̇ חס כה יעשה יהוה ליהונתן לב שמח וייטב פנים ס

נחלו פתאים אולת ועורמים יכתרו דעת
שחו רעים לפני טובים ורשעים על
שערי צדיק גם לרעהו ישנא רש
ואהבי עשיר רבים בז לרעהו חוטא
ומחונן ענוים אשריו הלוא יתעו
חרשי רע וחסד ואמת חרשי טוב
בכל עצב יהיה מותר ודבר שפתים
אך למחסור עטרת חכמים עשרם
אולת כסילים אולת מציל נפשות עד
אמת ויפח כזבים מרמה ביראת יהוה
מבטח עז ולבניו יהיה מחסה
יראת יהוה מקור חיים לסור ממקשי מות
ברב עם הדרת מלך ובאפס לאם
מחתת רזון ארך אפים רב תבונה
וקצר רוח מרים אולת חיי בשרים
לב מרפא ורקב עצמות קנאה
עשק דל חרף עשהו ומכבדו חנן אביון
ברעתו ידחה רשע וחסה במותו צדיק
בלב נבון תנוח חכמה ובקרב כסילים
תודע צדקה תרומם גוי וחסד לאמים
חטאת רצון מלך לעבד משכיל
ועברתו תהיה מביש מענה רך ישיב
חמה ודבר עצב יעלה אף לשון חכמים
תיטיב דעת ופי כסילים יביע אולת
בכל מקום עיני יהוה צפות רעים וטובים
מרפא לשון עץ חיים וסלף בה שבר
ברוח אויל ינאץ מוסר אביו ושמר
תוכחת יערם בית צדיק חסן רב

ושבר ג̇ ר̇ מל וחד חס וישיב יהוה את דמו גדלים וטובים ...
לא סלולה וארח ישרים סללה ס קדמיה מל ס

בוצע ב̇ מל כי מקטנם ועד גדולם עכר ביתו ס מתנת ב̇ חס נתן אברהם מתנת ושונא מתנת יחיה ס

ובתבואת רשע נעכרת שפתי חכמים
יזרו דעת ולב כסילים לא כן
זבח רשעים תועבת יהוה ותפלת
ישרים רצונו תועבת יהוה דרך רשע
ומרדף צדקה יאהב מוסר רע לעזב
ארח שונא תוכחת ימות שאול ואבדון
נגד יהוה אף כי לבות בני אדם
לא יאהב לץ הוכח לו אל חכמים לא
ילך לב שמח ייטב פנים ובעצבת לב
רוח נכאה לב נבון יבקש דעת ופני
כסילים ירעה אולת כל ימי עני
רעים וטוב לב משתה תמיד
טוב מעט ביראת יהוה מאוצר רב
ומהומה בו טוב ארחת ירק ואהבה
שם משור אבוס ושנאה בו
איש חמה יגרה מדון וארך אפים
ישקיט ריב דרך עצל כמשכת חדק
וארח ישרים סללה בן חכם ישמח
אב וכסיל אדם בוזה אמו
אולת שמחה לחסר לב ואיש תבונה
ישר לכת הפר מחשבות באין
סוד וברב יועצים תקום שמחה
לאיש במענה פיו ודבר בעתו מה טוב
ארח חיים למעלה למשכיל
למען סור משאול מטה
בית גאים יסח יהוה ויצב גבול אלמנה
תועבת יהוה מחשבות רע וטהרים אמרי נעם
עכר ביתו בוצע בצע ושונא מתנת יחיה

מטה ג̇ קמ פסק ב̇ דגש וחד רפ ואחד הרד משה מטה למען סור
משאול מטה ופה שבריה כי מטה ס

לב צדיק יהגה לענות ופי רשעים
יביע רעות רחוק יהוה מרשעים
ותפלת צדיקים ישמע מאור עינים ישמח
לב שמועה טובה תדשן עצם
אזן שמעת תוכחת חיים בקרב חכמים תלין
פורע מוסר מואס נפשו ושומע תוכחת
קונה לב יראת יהוה מוסר חכמה ולפני
כבוד ענוה לאדם מערכי לב
ומיהוה מענה לשון כל דרכי איש זך בעיניו
ותכן רוחות יהוה גל אל יהוה מעשיך
ויכנו מחשבתיך כל פעל יהוה למענהו
וגם רשע ליום רעה תועבת יהוה כל גבה לב
יד ליד לא ינקה בחסד ואמת יכפר עון
וביראת יהוה סור מרע ברצות יהוה דרכי
איש גם אויביו ישלם אתו טוב מעט בצדקה
מרב תבואות בלא משפט לב אדם
יחשב דרכו ויהוה יכין צעדו קסם על
שפתי מלך במשפט לא ימעל פיו
פלס ומאזני משפט ליהוה מעשהו כל אבני כיס
תועבת מלכים עשות רשע כי בצדקה יכון כסא
רצון מלכים שפתי צדק ודבר ישרים יאהב
חמת מלך מלאכי מות ואיש חכם יכפרנה
באור פני מלך חיים ורצונו כעב מלקוש
קנה חכמה מה טוב מחרוץ וקנות בינה
נבחר מכסף מסלת ישרים סור מרע
שמר נפשו נצר דרכו לפני שבר גאון
ולפני כשלון גבה רוח טוב שפל רוח
את עניים מחלק שלל את גאים

משכיל על דבר ימצא טוב ובוטח
ביהוה אשריו לחכם לב יקרא נבון
ומתק שפתים יסיף לקח מקור חיים
שכל בעליו ומוסר אולים אולת
לב חכם ישכיל פיהו ועל שפתיו יסיף לקח
צוף דבש אמרי נעם מתוק לנפש
ומרפא לעצם יש דרך ישר לפני איש
ואחריתה דרכי מות נפש עמל עמלה
לו כי אכף עליו פיהו איש בליעל
כרה רעה ועל שפתיו כאש צרבת
איש תהפכות ישלח מדון ונרגן מפריד אלוף
איש חמס יפתה רעהו והוליכו
בדרך לא טוב עצה עיניו לחשב תהפכות
קרץ שפתיו כלה רעה עטרת תפארת
שיבה בדרך צדקה תמצא טוב ארך
אפים מגבור ומשל ברוחו מלכד עיר
בחיק יוטל את הגורל ומיהוה כל משפטו
טוב פת חרבה ושלוה בה מבית
מלא זבחי ריב עבד משכיל ימשל בבן
מביש ובתוך אחים יחלק נחלה מצרף לכסף
וכור לזהב ובחן לבות יהוה
מרע מקשיב על שפת און שקר מזין
על לשון הות לעג לרש חרף עשהו
שמח לאיד לא ינקה עטרת זקנים
בני בנים ותפארת בנים אבותם
לא נאוה לנבל שפת יתר אף
כי לנדיב שפת שקר אבן חן
השחד בעיני בעליו אל כל אשר יפנה ישכיל

מכסה פשע מבקש אהבה ושנה בדבר
מפריד אלוף תחת גערה במבין
מהכות כסיל מאה אך מרי יבקש רע
ומלאך אכזרי ישלח בו פגוש דב
שכול באיש ואל כסיל באולתו
משיב רעה תחת טובה לא תמוש רעה מביתו
פוטר מים ראשית מדון ולפני התגלע
הריב נטוש מצדיק רשע ומרשיע
צדיק תועבת יהוה גם שניהם
למה זה מחיר ביד כסיל לקנות חכמה
ולב אין בכל עת אהב הרע
ואח לצרה יולד אדם חסר לב תוקע
כף ערב ערבה לפני רעהו אהב פשע
אהב מצה מגביה פתחו מבקש שבר
עקש לב לא ימצא טוב ונהפך בלשונו
יפול ברעה ילד כסיל לתוגה לו
ולא ישמח אבי נבל לב שמח ייטב
גהה ורוח נכאה תיבש גרם שחד מחק
רשע יקח להטות ארחות משפט
את פני מבין חכמה ועיני כסיל
בקצה ארץ כעס לאביו בן כסיל
וממר ליולדתו גם ענוש לצדיק לא
טוב להכות נדיבים על ישר
חושך אמריו יודע דעת וקר רוח
איש תבונה גם אויל מחריש חכם
יחשב אטם שפתיו נבון לתאוה
יבקש נפרד בכל תושיה יתגלע
לא יחפץ כסיל בתבונה כי אם בהתגלות לבו

בבוא רשע בא גם בוז ועם קלון חרפה
מים עמקים דברי פי איש נחל נבע
מקור חכמה שאת פני רשע לא טוב
להטות צדיק במשפט שפתי כסיל
יבאו בריב ופיו למהלמות יקרא
פי כסיל מחתה לו ושפתיו מוקש נפשו
דברי נרגן כמתלהמים והם ירדו חדרי בטן
גם מתרפה במלאכתו אח הוא לבעל משחית
מגדל עז שם יהוה בו ירוץ צדיק ונשגב
הון עשיר קרית עזו וכחומה נשגבה במשכיתו
לפני שבר יגבה לב איש ולפני כבוד ענוה
משיב דבר בטרם ישמע אולת היא לו
וכלמה רוח איש יכלכל מחלהו ורוח
נכאה מי ישאנה לב נבון יקנה דעת
ואזן חכמים תבקש דעת מתן אדם ירחיב
לו ולפני גדלים ינחנו צדיק הראשון בריבו
יבא רעהו וחקרו מדינים ישבית הגורל
ובין עצומים יפריד אח נפשע מקרית
עז ומדונים כבריח ארמון מפרי פי
איש תשבע בטנו תבואת שפתיו ישבע
מות וחיים ביד לשון ואהביה יאכל פריה
מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מיהוה
תחנונים ידבר רש ועשיר יענה עזות
איש רעים להתרעע ויש אהב דבק מאח
טוב רש הולך בתמו מעקש שפתיו והוא כסיל
גם בלא דעת נפש לא טוב
ואץ ברגלים חוטא אולת אדם תסלף דרכו
ועל יהוה יזעף לבו הון יסיף רעים רבים

באחת ב חד כת ה וחד כת י הטחנים בחוי שמי בוזה דרכיו יומת ס
ושבע ב וישע וימת אברהם ושבע ילין ס יפרד ב ומשם מרעהו ס

לכו בנים עשה אתי לך אני לקח בגדו קריא שמענא בבוא רשע
במקום געיה אין שופר ואם אין געיה יש שופר בבא חזיפים לכו וראו ס

וְדָל מֵרֵעֵהוּ יִפָּרֵד עֵד שְׁקָרִים לֹא יִנָּקֶה
וְיָפִיחַ כְּזָבִים לֹא יִמָּלֵט רַבִּים יְחַלּוּ פְנֵי־נָדִיב
וְכָל־הָרֵעַ לְאִישׁ מַתָּן כָּל אֲחֵי־רָשׁ שְׂנֵאֻהוּ
אַף כִּי מְרֵעֵהוּ רָחֲקוּ מִמֶּנּוּ מְרַדֵּף אֲמָרִים לא הֵמָּה
קֹנֶה־לֵּב אֹהֵב נַפְשׁוֹ שֹׁמֵר תְּבוּנָה לִמְצֹא־טוֹב
עֵד שְׁקָרִים לֹא יִנָּקֶה וְיָפִיחַ כְּזָבִים יֹאבֵד

לֹא־נָאוֶה לִכְסִיל תַּעֲנוּג אַף כִּי־לְעֶבֶד
מְשֹׁל בְּשָׂרִים שֵׂכֶל אָדָם הֶאֱרִיךְ אַפּוֹ
וְתִפְאַרְתּוֹ עֲבֹר עַל־פָּשַׁע נַהַם כַּכְּפִיר
זַעַף מֶלֶךְ וּכְטַל עַל־עֵשֶׂב רְצוֹנוֹ הַוֹּת
לְאָבִיו בֵּן כְּסִיל וְדֶלֶף טֹרֵד מִדְיְנֵי אִשָּׁה
בַּיִת וָהוֹן נַחֲלַת אָבוֹת וּמֵיְהוָה אִשָּׁה מַשְׂכָּלֶת
עַצְלָה תַּפִּיל תַּרְדֵּמָה וְנֶפֶשׁ רְמִיָּה תִרְעָב
שֹׁמֵר מִצְוָה שֹׁמֵר נַפְשׁוֹ בּוֹזֵה דְרָכָיו יומת
מַלְוֵה יְהוָה חוֹנֵן דָּל וּגְמֻלוֹ יְשַׁלֶּם־לוֹ
יַסֵּר בִּנְךָ כִּי־יֵשׁ תִּקְוָה וְאֶל־הֲמִיתוֹ אַל־תִּשָּׂא נַפְשֶׁךָ
גרל־חֵמָה נֹשֵׂא עֹנֶשׁ כִּי אִם־תַּצִּיל וְעוֹד תּוֹסִף
שְׁמַע עֵצָה וְקַבֵּל מוּסָר לְמַעַן תֶּחְכַּם בְּאַחֲרִיתֶךָ
רַבּוֹת מַחֲשָׁבוֹת בְּלֶב־אִישׁ וַעֲצַת יְהוָה הִיא
תָקוּם תַּאֲוַת אָדָם חַסְדּוֹ וְטוֹב־רָשׁ מֵאִישׁ כָּזָב
יִרְאַת יְהוָה לְחַיִּים וְשָׂבֵעַ יָלִין בַּל־יִפָּקֶד רָע
טָמַן עָצֵל יָדוֹ בַּצַּלָּחַת גַּם אֶל־פִּיהוּ לֹא
יְשִׁיבֶנָּה לֵץ תַּכֶּה וּפֶתִי יַעְרִם
וְהוֹכִיחַ לְנָבוֹן יָבִין דָּעַת . מְשַׁדֶּד־אָב
יַבְרִיחַ אֵם בֵּן מֵבִישׁ וּמַחְפִּיר
חֲדַל־בְּנִי לִשְׁמֹעַ מוּסָר לִשְׁגוֹת מֵאִמְרֵי־דָעַת
עֵד בְּלִיַּעַל יָלִיץ מִשְׁפָּט וּפִי רְשָׁעִים יְבַלַּע־אָוֶן

נָכוֹנוּ לַלֵּצִים שְׁפָטִים וּמַהֲלֻמוֹת
לְגֵו כְּסִילִים לֵץ הַיַּיִן הֹמֶה שֵׁכָר
וְכָל־שֹׁגֶה בּוֹ לֹא יֶחְכָּם נַהַם כַּכְּפִיר
אֵימַת מֶלֶךְ מִתְעַבְּרוֹ חוֹטֵא נַפְשׁוֹ
כָּבוֹד לָאִישׁ שֶׁבֶת מֵרִיב וְכָל־אֱוִיל יִתְגַּלָּע
מֵחֹרֶף עָצֵל לֹא־יַחֲרֹשׁ ושאל בַּקָּצִיר וָאָיִן
מַיִם עֲמֻקִּים עֵצָה בְלֶב־אִישׁ וְאִישׁ
תְּבוּנָה יִדְלֶנָּה רָב־אָדָם יִקְרָא אִישׁ
חַסְדּוֹ וְאִישׁ אֱמוּנִים מִי יִמְצָא
מִתְהַלֵּךְ בְּתֻמּוֹ צַדִּיק אַשְׁרֵי בָנָיו אַחֲרָיו
מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא־דִין מְזָרֶה בְעֵינָיו כָּל־רָע
מִי־יֹאמַר זִכִּיתִי לִבִּי טָהַרְתִּי מֵחַטָּאתִי
אֶבֶן וָאֶבֶן אֵיפָה וְאֵיפָה תּוֹעֲבַת יְהוָה גַּם־שְׁנֵיהֶם
גַּם בְּמַעֲלָלָיו יִתְנַכֶּר־נָעַר אִם־זַךְ
וְאִם־יָשָׁר פָּעֳלוֹ אֹזֶן שֹׁמַעַת וְעַיִן רֹאָה
יְהוָה עָשָׂה גַם־שְׁנֵיהֶם אַל־תֶּאֱהַב שֵׁנָה
פֶּן־תִּוָּרֵשׁ פְּקַח עֵינֶיךָ שְׂבַע־לָחֶם
רַע רַע יֹאמַר הַקּוֹנֶה וְאֹזֵל לוֹ אָז יִתְהַלָּל
יֵשׁ זָהָב וְרָב־פְּנִינִים וּכְלִי יְקָר שִׂפְתֵי־דָעַת
לְקַח־בִּגְדוֹ כִּי־עָרַב זָר וּבְעַד נכרים חַבְלֵהוּ
עָרֵב לָאִישׁ לֶחֶם שָׁקֶר וְאַחַר יִמָּלֵא־
פִיהוּ חָצָץ מַחֲשָׁבוֹת בְּעֵצָה תִכּוֹן
וּבְתַחְבֻּלוֹת עֲשֵׂה מִלְחָמָה גּוֹלֶה־סּוֹד
הוֹלֵךְ רָכִיל וּלְפֹתֶה שְׂפָתָיו לֹא תִתְעָרָב
מְקַלֵּל אָבִיו וְאִמּוֹ יִדְעַךְ נֵרוֹ באישון חֹשֶׁךְ
נַחֲלָה מבחלת בָּרִאשֹׁנָה וְאַחֲרִיתָהּ
לֹא תְבֹרָךְ אַל־תֹּאמַר אֲשַׁלְּמָה־רָע
קַוֵּה לַיהוָה וְיֹשַׁע לָךְ תּוֹעֲבַת יְהוָה

לקח ב לקח פר אחד בן בקר לקח בגדו קדמיה דסיפרא ס וחד ולקח עץ א ס
והיהוה ד וסימנהון ברנשה מגפה ביהוה קוו ס

אל פיהו ב כי יגיח ירדן אל פיהו גם אל פיהו לא ישיבנה ס
תברך ג ב זמיצ תברך מנשים ב בו ואחריתה לא תברך ס

מזעקת ג̇ ומזעקת חשבון מזעקת מושל בכסילים אטם אזנו ס
לבקר ב̇ ומצוה נחשת יהוה לו מוקש אדם ס וחד ולבקר בהיכלו ס

שומע ב̇ מל ושומע תוכחת קונה לב ואיש שומע לנצח ידבר ס ס
עשה ב̇ מל זד יהיר לץ שמו אל עושה הלאכה עבודת בית יהוה ס
והוא גרתי ונתנן העושים ס

אבן ואבן ומאזני מרמה לא טוב
מיהוה מצעדי גבר ואדם מה יבין דרכו
מוקש אדם ילע קדש ואחר נדרים לבקר
מזרה רשעים מלך חכם וישב עליהם אופן
נר יהוה נשמת אדם חפש כל חדרי בטן
חסד ואמת יצרו מלך וסעד בחסד כסאו
תפארת בחורים כחם והדר זקנים שיבה
חברות פצע תמריק ברע ומכות חדרי בטן
פלגי מים לב מלך ביד יהוה על כל אשר
יחפץ יטנו כל דרך איש ישר בעיניו
ותכן לבות יהוה עשה צדקה ומשפט
נבחר ליהוה מזבח רום עינים ורחב לב
נר רשעים חטאת מחשבות חרוץ
אך למותר וכל אץ אך למחסור
פעל אצרות בלשון שקר הבל נדף
מבקשי מות שד רשעים יגורם
כי מאנו לעשות משפט הפכפך
דרך איש וזר וזך ישר פעלו
טוב לשבת על פנת גג מאשת מדינים
ובית חבר נפש רשע אותה רע לא
יחן בעיניו רעהו בענש לץ יחכם פתי
ובהשכיל לחכם יקח דעת משכיל
צדיק לבית רשע מסלף רשעים לרע
אטם אזנו מזעקת דל גם הוא יקרא
ולא יענה מתן בסתר יכפה אף
ושחד בחק חמה עזה שמחה לצדיק
עשות משפט ומחתה לפעלי און
אדם תועה מדרך השכל בקהל רפאים ינוח

איש מחסור אהב שמחה אהב יין ושמן
לא יעשיר כפר לצדיק רשע ותחת
ישרים בוגד טוב שבת בארץ מדבר
מאשת מדונים וכעס אוצר נחמד ושמן
בנוה חכם וכסיל אדם יבלענו
רדף צדקה וחסד ימצא חיים צדקה וכבוד
עיר גברים עלה חכם וירד עז מבטחה
שמר פיו ולשונו שמר מצרות נפשו
זד יהיר לץ שמו עושה בעברת זדון
תאות עצל תמיתנו כי מאנו ידיו לעשות
כל היום התאוה תאוה וצדיק יתן ולא יחשך
זבח רשעים תועבה אף כי בזמה יביאנו
עד כזבים יאבד ואיש שומע לנצח ידבר
העז איש רשע בפניו וישר הוא יכין דרכיו
אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד יהוה

סוס מוכן ליום מלחמה וליהוה התשועה
נבחר שם מעשר רב מכסף ומזהב חן טוב
עשיר ורש נפגשו עשה כלם יהוה
ערום ראה רעה ויסתר ופתיים עברו ונענשו
עקב ענוה יראת יהוה עשר וכבוד וחיים
צנים פחים בדרך עקש שומר נפשו
ירחק מהם חנך לנער על פי דרכו גם
כי יזקין לא יסור ממנה עשיר ברשים ימשול
ועבד לוה לאיש מלוה זורע עולה
יקצור און ושבט עברתו יכלה
טוב עין הוא יברך כי נתן מלחמו לדל
גרש לץ ויצא מדון וישבת דין וקלון

ואזניך ג̇ ב̇ מל̇ וחד חס̇ ואזניך תשמענה דבר ואזניך קשבות ואזנך לאמרי פיך °
קשורה ב̇ ונפשו קשורה בנפשו אולת ° לעשיר ב̇ חיוה ינאץ ובוקר נתן לעשיר °

תוסף ג̇ חס̇ ולא תוסף עוד לשכלם כי אם תוציא ועוד תוסף בוגדים באדם תוסף °
וחכם ב̇ ויאהב דרכיו וחכם שמע אתה בני וחכם °

אהב טהור לב חן שפתיו רעהו מלך
עיני יהוה נצרו דעת ויסלף דברי בגד
אמר עצל ארי בחוץ בתוך רחבות ארצח
שוחה עמקה פי זרות זעום יהוה יפול שם
אולת קשורה בלב נער שבט מוסר
ירחיקנה ממנו עשק דל להרבות לו
נתן לעשיר אך למחסור הט אזנך ושמע
דברי חכמים ולבך תשית לדעתי
כי נעים כי תשמרם בבטנך יכנו יחדו על שפתיך
להיות ביהוה מבטחך הודעתיך היום אף אתה
הלא כתבתי לך שלשום במעצות ודעת
להודיעך קשט אמרי אמת להשיב אמרים
אמת לשלחיך אל תגזל דל כי דל הוא
ואל תדכא עני בשער כי יהוה יריב ריבם
וקבע את קבעיהם נפש אל תתרע
את בעל אף ואת איש חמות לא תבוא
פן תאלף ארחתו ולקחת מוקש לנפשך
אל תהי בתקעי כף בערבים משאות
אם אין לך לשלם למה יקח משכבך מתחתיך
אל תסג גבול עולם אשר עשו אבותיך
חזית איש מהיר במלאכתו
לפני מלכים יתיצב בל יתיצב לפני חשכים

כי תשב ללחום את מושל בין תבין
את אשר לפניך ושמת שכין בלעך
אם בעל נפש אתה אל תתאו למטעמותיו
והוא לחם כזבים אל תיגע להעשיר
מבינתך חדל התעוף עיניך בו ואיננו
כי עשה יעשה לו כנפים כנשר ועיף השמים

אל תלחם את לחם רע עין ואל תתאו
למטעמתיו כי כמו שער בנפשו כן
הוא אכל ושתה יאמר לך ולבו בל עמך
פתך אכלת תקיאנה ושחת דבריך הנעימים
באזני כסיל אל תדבר כי יבוז לשכל מליך
אל תסג גבול עולם ובשדי יתומים אל תבא
כי גאלם חזק הוא יריב את ריבם אתך
הביאה למוסר לבך ואזנך
לאמרי דעת אל תמנע מנער מוסר
כי תכנו בשבט לא ימות אתה בשבט
תכנו ונפשו משאול תציל בני אם חכם לבך
ישמח לבי גם אני ותעלזנה כליותי
בדבר שפתיך מישרים אל יקנא לבך
בחטאים כי אם ביראת יהוה כל היום
כי אם יש אחרית ותקותך לא תכרת
שמע אתה בני וחכם ואשר בדרך לבך
אל תהי בסבאי יין בזללי בשר למו
כי סבא וזולל יורש וקרעים תלביש נומה
שמע לאביך זה ילדך ואל תבוז
כי זקנה אמך אמת קנה ואל תמכר
חכמה ומוסר ובינה גול יגיל אבי צדיק
יולד חכם וישמח בו ישמח אביך ואמך
ותגל יולדתך תנה בני לבך לי ועיניך
דרכי תרצנה כי שוחה עמקה זונה
ובאר צרה נכריה אף היא כחתף תארב
ובוגדים באדם תוסף למו אוי

במשפט ב̇ ורבקה שפרשה ותעלוזנה כליותי ° והדר ובדבר אביון משפט °
יבאו ל̇ ... לא תבאו כי שוחה °

הביאה ב̇ [illegible]
[illegible]

בכחה ב׳ חד מל וחד חס׳ מן וישבעו זרים כחך ביום צרה צר כחכה
הכוני ג׳ ונאספו עלי ורבוני הכוני בל חליתי הכוני פצעוני

ירא ד׳ ירא את יהוה וסור מרע ירא את יהוה בני ומלך כי את האלהים
ירא סוף דבר הכל נשמע ירשק ב׳ ועל פיך ישק כל עמי שפתים ישק

לְמִי אֲבוֹי לְמִי מדונים לְמִי שִׂיחַ לְמִי
פְּצָעִים חִנָּם לְמִי חַכְלִלוּת עֵינָיִם
לַמְאַחֲרִים עַל־הַיָּיִן לַבָּאִים לַחְקֹר מִמְסָךְ
אַל־תֵּרֶא יַיִן כִּי יִתְאַדָּם כִּי־יִתֵּן בכיס עֵינוֹ
יִתְהַלֵּךְ בְּמֵישָׁרִים אַחֲרִיתוֹ כְּנָחָשׁ
יִשָּׁךְ וּכְצִפְעֹנִי יַפְרִשׁ עֵינֶיךָ יִרְאוּ זָרוֹת
וְלִבְּךָ יְדַבֵּר תַּהְפֻּכוֹת וְהָיִיתָ כְּשֹׁכֵב בְּלֶב־
יָם וּכְשֹׁכֵב בְּרֹאשׁ חִבֵּל הִכּוּנִי בַל־חָלִיתִי
הֲלָמוּנִי בַּל־יָדָעְתִּי מָתַי אָקִיץ אוֹסִיף
אֲבַקְשֶׁנּוּ עוֹד אַל־תְּקַנֵּא בְּאַנְשֵׁי רָעָה
וְאַל־תִּתְאָו לִהְיוֹת אִתָּם כִּי־שֹׁד יֶהְגֶּה
לִבָּם וְעָמָל שִׂפְתֵיהֶם תְּדַבֵּרְנָה בְּחָכְמָה
יִבָּנֶה בָּיִת וּבִתְבוּנָה יִתְכּוֹנָן וּבְדַעַת
חֲדָרִים יִמָּלְאוּ כָּל־הוֹן יָקָר וְנָעִים
גֶּבֶר־חָכָם בַּעוֹז וְאִישׁ־דַּעַת מְאַמֶּץ־כֹּחַ
כִּי בְתַחְבֻּלוֹת תַּעֲשֶׂה־לְּךָ מִלְחָמָה
וּתְשׁוּעָה בְּרֹב יוֹעֵץ רָאמוֹת לֶאֱוִיל
חָכְמוֹת בַּשַּׁעַר לֹא יִפְתַּח־פִּיהוּ מְחַשֵּׁב
לְהָרֵעַ לוֹ בַּעַל־מְזִמּוֹת יִקְרָאוּ
זִמַּת אִוֶּלֶת חַטָּאת וְתוֹעֲבַת לְאָדָם לֵץ
הִתְרַפִּיתָ בְּיוֹם צָרָה צַר כֹּחֶכָה
הַצֵּל לְקֻחִים לַמָּוֶת וּמָטִים לַהֶרֶג
אִם־תַּחְשׂוֹךְ כִּי־תֹאמַר הֵן לֹא־יָדַעְנוּ
זֶה הֲלֹא־תֹכֵן לִבּוֹת הוּא־יָבִין וְנֹצֵר
נַפְשְׁךָ הוּא יֵדָע וְהֵשִׁיב לְאָדָם כְּפָעֳלוֹ
אֱכָל־בְּנִי דְבַשׁ כִּי־טוֹב וְנֹפֶת מָתוֹק עַל־חִכֶּךָ
כֵּן דְּעֶה חָכְמָה לְנַפְשֶׁךָ אִם־מָצָאתָ
וְיֵשׁ אַחֲרִית וְתִקְוָתְךָ לֹא תִכָּרֵת

אַל־תֶּאֱרֹב רָשָׁע לִנְוֵה צַדִּיק אַל־תְּשַׁדֵּד רִבְצוֹ
כִּי שֶׁבַע יִפּוֹל צַדִּיק וָקָם וּרְשָׁעִים יִכָּשְׁלוּ בְרָעָה
בִּנְפֹל אויביך אַל־תִּשְׂמָח וּבִכָּשְׁלוֹ
אַל־יָגֵל לִבֶּךָ פֶּן־יִרְאֶה יְהוָה
וְרַע בְּעֵינָיו וְהֵשִׁיב מֵעָלָיו אַפּוֹ
אַל־תִּתְחַר בַּמְּרֵעִים אַל־תְּקַנֵּא בָּרְשָׁעִים
כִּי לֹא־תִהְיֶה אַחֲרִית לָרָע נֵר רְשָׁעִים יִדְעָךְ
יְרָא־אֶת־יְהוָה בְּנִי וָמֶלֶךְ עִם־שׁוֹנִים
אַל־תִּתְעָרָב כִּי־פִתְאֹם יָקוּם אֵידָם
וּפִיד שְׁנֵיהֶם מִי יוֹדֵעַ
גַּם־אֵלֶּה לַחֲכָמִים הַכֵּר־פָּנִים בְּמִשְׁפָּט
בַּל־טוֹב אֹמֵר לְרָשָׁע צַדִּיק אָתָּה
יִקְּבֻהוּ עַמִּים יִזְעָמוּהוּ לְאֻמִּים
וְלַמּוֹכִיחִים יִנְעָם וַעֲלֵיהֶם תָּבוֹא בִרְכַּת־טוֹב
שְׂפָתַיִם יִשָּׁק מֵשִׁיב דְּבָרִים נְכֹחִים
הָכֵן בַּחוּץ מְלַאכְתֶּךָ וְעַתְּדָהּ בַּשָּׂדֶה לָךְ
אַחַר וּבָנִיתָ בֵיתֶךָ
אַל־תְּהִי עֵד־חִנָּם בְּרֵעֶךָ וַהֲפִתִּיתָ בִּשְׂפָתֶיךָ
אַל־תֹּאמַר כַּאֲשֶׁר עָשָׂה־לִי כֵּן אֶעֱשֶׂה־לּוֹ
אָשִׁיב לָאִישׁ כְּפָעֳלוֹ
עַל־שְׂדֵה אִישׁ־עָצֵל עָבַרְתִּי וְעַל־כֶּרֶם
אָדָם חֲסַר־לֵב וְהִנֵּה עָלָה כֻלּוֹ קִמְּשֹׂנִים
כָּסּוּ פָנָיו חֲרֻלִּים וְגֶדֶר אֲבָנָיו נֶהֱרָסָה
וָאֶחֱזֶה אָנֹכִי אָשִׁית לִבִּי רָאִיתִי לָקַחְתִּי מוּסָר

וחלי ב̇ בתר לשנ̇ ויהי גבולם חלית וחלי נזם זהב וחלי כתם ס
ובמקום ב̇ ובמקום אשר ישכן שם ובמקום גדלים ס

מבטח ג̇ ב̇ קמצ̇ וחד פת̇ מבטח כל קצוי ארץ ביראת יהוה שז ביתר ס
שונה ושנה ב̇ כסיל שונה באולתו ושנה בדבר ס חד מל וחד חס ס

מעט שנות מעט תנומות מעט חבק
ידים לשכב ובא מתהלך רישך ומחסריך כאיש מגן

גם אלה משלי שלמה אשר העתיקו
אנשי חזקיה מלך יהודה כבד אלהים הסתר
דבר וכבד מלכים חקר דבר שמים לרום
וארץ לעמק ולב מלכים אין חקר
הגו סיגים מכסף ויצא לצרף כלי
הגו רשע לפני מלך ויכון בצדק כסאו
אל תתהדר לפני מלך ובמקום גדלים
אל תעמד כי טוב אמר לך עלה הנה
מהשפילך לפני נדיב אשר ראו עיניך
אל תצא לרב מהר פן מה תעשה באחריתה
בהכלים אתך רעך ריבך ריב את רעך
וסוד אחר אל תגל פן יחסדך שמע
ודבתך לא תשוב תפוחי זהב במשכיות
כסף דבר דבר על אפניו נזם זהב
וחלי כתם מוכיח חכם על אזן שמעת
כצנת שלג ביום קציר ציר נאמן לשלחיו
ונפש אדניו ישיב

נשיאים ורוח וגשם אין איש מתהלל
במתת שקר בארך אפים יפתה קצין
ולשון רכה תשבר גרם דבש מצאת
אכל דיך פן תשבענו והקאתו
הקר רגלך מבית רעך פן ישבעך ושנאך
מפיץ וחרב וחץ שנון איש ענה ברעהו
עד שקר שן רעה ורגל מועדת

מבטח בוגד ביום צרה מעדה בגד
ביום קרה חמץ על נתר ושר בשרים על לב רע

אם רעב שנאך האכלהו לחם ואם צמא
השקהו מים כי גחלים אתה חתה על
ראשו ויהוה ישלם לך רוח צפון
תחולל גשם ופנים נזעמים לשון סתר
טוב שבת על פנת גג מאשת מדונים
ובית חבר מים קרים על נפש עיפה
ושמועה טובה מארץ מרחק
מעין נרפש ומקור משחת צדיק מט
לפני רשע אכל דבש הרבות לא טוב
וחקר כבדם כבוד עיר פרוצה אין
חומה איש אשר אין מעצר לרוחו
כשלג בקיץ וכמטר בקציר כן לא נאוה
לכסיל כבוד כצפור לנוד כדרור לעוף
כן קללת חנם לא תבא שוט לסוס
מתג לחמור ושבט לגו כסילים
אל תען כסיל כאולתו פן תשוה לו גם אתה
ענה כסיל כאולתו פן יהיה חכם בעיניו
מקצה רגלים חמס שתה שלח דברים
ביד כסיל דליו שקים מפסח
ומשל בפי כסילים כצרור אבן במרגמה
כן נותן לכסיל כבוד חוח עלה ביד שכור
ומשל בפי כסילים רב מחולל כל
ושכר כסיל ושכר עברים ככלב שב
על קאו כסיל שונה באולתו
ראית איש חכם בעיניו תקוה לכסיל ממנו

רעה ג̇ ב מלרע וחד מלעל כי רעה היא רעה התרעעה שן רעה ס
בארך ג̇ והאמה מזה וייף בגדלו בארך אפים ס

קללת ג̇ כי קללת אלהים תלוי ותבא אליהם כן קללת חנם ס
כצפור ג̇ דגש וכימנהו צדוני לנוס ועריקות ס

קדש ליהוה

אמר עצל שחל בדרך ארי בין הרחבות
הדלת תסוב על צירה ועצל על מטתו
טמן עצל ידו בצלחת נלאה להשיבה אל פיו
חכם עצל בעיניו משבעה משיבי טעם
מחזיק באזני כלב עבר מתעבר
על ריב לא לו כמתלהלה הירה
זקים חצים ומות כן איש רמה את רעהו
ואמר הלא משחק אני באפס עצים
תכבה אש ובאין נרגן ישתק מדון
פחם לגחלים ועצים לאש ואיש מדונים לחרחר ריב

דברי נרגן כמתלהמים והם ירדו חדרי בטן
כסף סיגים מצפה על חרש שפתים דלקים
ולב רע בשפתו ינכר שונא ובקרבו
ישית מרמה כי יחנן קולו אל תאמן בו
כי שבע תועבות בלבו תכסה שנאה
במשאון תגלה רעתו בקהל כרה שחת
בה יפל וגלל אבן אליו תשוב
לשון שקר ישנא דכיו ופה חלק
יעשה מדחה אל תתהלל ביום
מחר כי לא תדע מה ילד יום
יהללך זר ולא פיך נכרי ואל שפתיך
כבד אבן ונטל החול וכעס אויל
כבד משניהם אכזריות חמה ושטף
אף ומי יעמד לפני קנאה טובה תוכחת מגלה
מאהבה מסתרת נאמנים פצעי אוהב
ונעתרות נשיקות שונא נפש שבעה
תבוס נפת ונפש רעבה כל מר מתוק

כצפור נודדת מן קנה כן איש נודד ממקומו
שמן וקטרת ישמח לב ומתק רעהו
מעצת נפש רעך ורעה אביך אל תעזב
ובית אחיך אל תבוא ביום אידך
טוב שכן קרוב מאח רחוק חכם בני
ושמח לבי ואשיבה חרפי דבר
ערום ראה רעה נסתר פתאים עברו נענשו
קח בגדו כי ערב זר ובעד נכריה חבלהו
מברך רעהו בקול גדול בבקר השכים
קללה תחשב לו דלף טורד ביום סגריר
ואשת מדונים נשתוה צפניה צפן רוח
ושמן ימינו יקרא ברזל בברזל יחד
ואיש יחד פני רעהו נצר תאנה
יאכל פריה ושמר אדניו יכבד
כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם
שאול ואבדה לא תשבענה ועיני האדם
לא תשבענה מצרף לכסף וכור לזהב
ואיש לפי מהללו אם תכתוש את
האויל במכתש בתוך הריפות בעלי
לא תסור מעליו אולתו

ידע תדע פני צאנך שית לבך לעדרים
כי לא לעולם חסן ואם נזר לדור דור
גלה חציר ונראה דשא ונאספו עשבות הרים
כבשים ללבושך ומחיר שדה עתודים
ודי חלב עזים ללחמך ללחם ביתך
וחיים לנערותיך נסו ואין רדף רשע
וצדיקים ככפיר יבטח בפשע ארץ רבים

לא ימכר ולא יגאל

שרים ובאדם מבין ידע כן יאריך׃
גבר רש ועשק דלים מטר סחף ואין לחם׃
עזבי תורה יהללו רשע ושמרי תורה יתגרו בם׃

אנשי רע לא יבינו משפט ומבקשי יהוה
יבינו כל׃ טוב רש הולך בתמו מעקש
דרכים והוא עשיר׃ נוצר תורה בן מבין
ורעה זוללים יכלים אביו׃ מרבה הונו בנשך
ובתרבית לחונן דלים יקבצנו׃ מסיר אזנו
משמע תורה גם תפלתו תועבה׃ משגה ישרים
בדרך רע בשחותו הוא יפול ותמימים ינחלו טוב׃

חכם בעיניו איש עשיר ודל מבין יחקרנו׃
בעלץ צדיקים רבה תפארת ובקום רשעים
יחפש אדם׃ מכסה פשעיו לא יצליח
ומודה ועזב ירחם׃ אשרי אדם מפחד
תמיד ומקשה לבו יפול ברעה׃ ארי נהם
ודב שוקק מושל רשע על עם דל׃
נגיד חסר תבונות ורב מעשקות שנאי בצע
יאריך ימים׃

אדם עשק בדם נפש עד בור ינוס אל יתמכו בו׃
הולך תמים יושע ונעקש דרכים יפול באחת׃
עבד אדמתו ישבע לחם ומרדף רקים ישבע ריש׃
איש אמונות רב ברכות ואץ להעשיר לא ינקה׃
הכר פנים לא טוב ועל פת לחם יפשע גבר׃
נבהל להון איש רע עין ולא ידע
כי חסר יבאנו׃ מוכיח אדם אחרי חן ימצא

ממחליק לשון׃ גוזל אביו ואמו ואמר
אין פשע חבר הוא לאיש משחית׃
רחב נפש יגרה מדון ובוטח על יהוה
ידשן׃ בוטח בלבו הוא כסיל והולך
בחכמה הוא ימלט׃ נותן לרש אין
מחסור ומעלים עיניו רב מארות׃
בקום רשעים יסתר אדם ובאבדם
ירבו צדיקים׃ איש תוכחות מקשה
ערף פתע ישבר ואין מרפא׃
ברבות צדיקים ישמח העם ובמשל
רשע יאנח עם׃ איש אהב חכמה
ישמח אביו ורעה זונות יאבד הון׃
מלך במשפט יעמיד ארץ ואיש תרומות
יהרסנה׃ גבר מחליק על רעהו רשת
פורש על פעמיו׃ בפשע איש רע
מוקש וצדיק ירון ושמח׃ ידע צדיק
דין דלים רשע לא יבין דעת׃ אנשי לצון
יפיחו קריה וחכמים ישיבו אף׃
איש חכם נשפט את איש אויל ורגז
ושחק ואין נחת׃ אנשי דמים ישנאו תם
וישרים יבקשו נפשו׃ כל רוחו יוציא
כסיל וחכם באחור ישבחנה׃ משל מקשיב
על דבר שקר כל משרתיו רשעים׃
רש ואיש תככים נפגשו מאיר עיני
שניהם יהוה׃ מלך שופט באמת דלים
כסאו לעד יכון׃ שבט ותוכחת יתן חכמה
ונער משלח מביש אמו׃ ברבות רשעים
ירבה פשע וצדיקים במפלתם יראו׃

כל דברי הימים ולא ראש פסוק בר מן ב לא חניה לאיש לא לבסי ◦ וכל שאר כתובייא דכוותהון לא ריש בר מן ויד ולא חסגרתני ולא נסוג ממך ולא שמע עמי ולא יחיו
כאבותם ולא אמרו ולא אמר איש ולא נתתי ולא ערך אלי ולא נמצא ולא שמעתי ולא ידע ולא למדתי ולא שמענו ולא שמענו ◦

יסר בנך ויניחך ויתן מעדנים לנפשך
באין חזון יפרע עם ושמר תורה אשרהו
בדברים לא יוסר עבד כי יבין ואין מענה
חזית איש אץ בדבריו תקוה לכסיל ממנו
מפנק מנער עבדו ואחריתו יהיה מנון
איש אף יגרה מדון ובעל חמה רב פשע
גאות אדם תשפילנו ושפל רוח יתמך כבוד
חולק עם גנב שונא נפשו אלה ישמע
ולא יגיד חרדת אדם יתן מוקש
ובוטח ביהוה ישגב רבים מבקשים
פני מושל ומיהוה משפט איש
תועבת צדיקים איש עול
ותועבת רשע ישר דרך

דברי אגור בן יקה המשא נאם הגבר
לאיתיאל לאיתיאל ואכל כי בער אנכי
מאיש ולא בינת אדם לי ולא למדתי
חכמה ודעת קדשים אדע מי עלה
שמים וירד מי אסף רוח בחפניו מי צרר
מים בשמלה מי הקים כל אפסי ארץ
מה שמו ומה שם בנו כי תדע
כל אמרת אלוה צרופה מגן הוא
לחסים בו אל תוסף על דבריו פן יוכיח בך ונכזבת

שתים שאלתי מאתך אל תמנע ממני
בטרם אמות שוא ודבר כזב הרחק
ממני ראש ועשר אל תתן לי הטריפני

לחם חקי פן אשבע וכחשתי ואמרתי
מי יהוה ופן אורש וגנבתי ותפשתי שם אלהי

אל תלשן עבד אל אדנו פן יקללך ואשמת
דור אביו יקלל ואת אמו לא יברך
דור טהור בעיניו ומצאתו לא רחץ
דור מה רמו עיניו ועפעפיו ינשאו
דור חרבות שניו ומאכלות מתלעתיו
לאכל עניים מארץ ואביונים מאדם

לעלוקה שתי בנות הב הב שלוש הנה
לא תשבענה ארבע לא אמרו הון
שאול ועצר רחם ארץ לא שבעה מים
ואש לא אמרה הון עין תלעג לאב
ותבוז ליקהת אם יקרוה ערבי נחל
ויאכלוה בני נשר

שלשה המה נפלאו ממני וארבע
לא ידעתים דרך הנשר בשמים
דרך נחש עלי צור דרך אניה בלב ים
ודרך גבר בעלמה כן דרך אשה מנאפת
אכלה ומחתה פיה ואמרה לא פעלתי און

תחת שלוש רגזה ארץ ותחת ארבע
לא תוכל שאת תחת עבד כי ימלוך
ונבל כי ישבע לחם תחת שנואה כי תבעל
ושפחה כי תירש גברתה
ארבעה הם קטני ארץ והמה חכמים מחכמים

מאתך ה' וסימנהון והיה הקשית שאלה שאלה שתים ◦◦
שוב ו' וסימנהון אברם אברהם בכורה נטר קרחה דברת ◦

רחם ה' וסימנהון ומצאו העמסים במעטמה ושמע שאול ◦ וחד ברכה
שודיד ורחם ◦ ברל יב ג' קפאו תהומת והיית כשכב דוד אניה ◦

אגור ב בתר לשנ לולי כעס אויב אגור דברי אגור בן יקה ס ס
לנשים ב דגש ותהי שם לנשים אל תתן לנשים חילך ס

הנמלים עם לא עז ויכינו בקיץ לחמם
שפנים עם לא עצום וישימו בסלע ביתם
מלך אין לארבה ויצא חצץ כלו
שממית בידים תתפש והיא בהיכלי מלך

שלשה המה מיטיבי צעד וארבעה
מיטבי לכת: ליש גבור בבהמה ולא ישוב
מפני כל: זרזיר מתנים או תיש ומלך אלקום עמו
אם נבלת בהתנשא ואם זמות יד לפה
כי מיץ חלב יוציא חמאה ומיץ אף יוציא
דם ומיץ אפים יוציא ריב

דברי למואל מלך משא אשר יסרתו אמו
מה ברי ומה בר בטני ומה בר נדרי: אל
תתן לנשים חילך ודרכיך למחות מלכין
אל למלכים למואל אל למלכים שתו יין
ולרוזנים או שכר פן ישתה וישכח מחקק
וישנה דין כל בני עני תנו שכר לאובד
ויין למרי נפש ישתה וישכח רישו
ועמלו לא יזכר עוד:
פתח פיך לאלם אל דין כל בני חלוף
פתח פיך שפט צדק ודין עני ואביון:

אשת חיל מי ימצא ורחק מפנינים מכרה
בטח בה לב בעלה ושלל לא יחסר:
גמלתהו טוב ולא רע כל ימי חייה:
דרשה צמר ופשתים ותעש בחפץ כפיה
היתה כאניות סוחר ממרחק תביא לחמה

בחמאה ו דגש וסימנהון ... ס
פתח ד ויאמר פתח ... ס

ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה וחק לנערתיה
זממה שדה ותקחהו מפרי כפיה נטע כרם
חגרה בעוז מתניה ותאמץ זרועתיה
טעמה כי טוב סחרה לא יכבה בליל נרה
ידיה שלחה בכישור וכפיה תמכו פלך
כפה פרשה לעני וידיה שלחה לאביון
לא תירא לביתה משלג כי כל ביתה לבש שנים
מרבדים עשתה לה שש וארגמן לבושה
נודע בשערים בעלה בשבתו עם זקני ארץ
סדין עשתה ותמכר וחגור נתנה לכנעני
עוז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון
פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה
צופיה הליכות ביתה ולחם עצלות לא תאכל
קמו בניה ויאשרוה בעלה ויהללה
רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה
שקר החן והבל היפי אשה יראת יהוה היא תתהלל
תנו לה מפרי ידיה ויהללוה בשערים מעשיה:

סכום הפסוקים
תשע מאות
וחמשה
עשר
ס

לכנעני ג ... ס
עלית ג ... ס

ויהי בימי שפט השפטים
ויהי רעב בארץ וילך איש
מבית לחם יהודה לגור בשדי
מואב הוא ואשתו ושני בניו
ושם האיש אלימלך ושם
אשתו נעמי ושם שני בניו
מחלון וכליון אפרתים
מבית לחם יהודה ויבאו
שדי מואב ויהיו שם וימת
אלימלך איש נעמי
ותשאר היא ושני בניה
וישאו להם נשים מאביות
שם האחת ערפה ושם
השנית רות וישבו שם
כעשר שנים וימותו גם
שניהם מחלון וכליון ותשאר
האשה משני ילדיה
ומאישה ותקם היא וכלתיה
ותשב משדי מואב כי
שמעה בשדה מואב כי
פקד יהוה את עמו לתת
להם לחם ותצא מן המקום
אשר היתה שמה ושתי
כלתיה עמה ותלכנה בדרך
לשוב אל ארץ יהודה
ותאמר נעמי לשתי כלתיה
לכנה שבנה אשה לבית אמה
יעשה יהוה עמכם חסד

כאשר עשיתם עם המתים
ועמדי יתן יהוה לכם ומצאן
מנוחה אשה בית אישה
ותשק להן ותשאנה קולן
ותבכינה ותאמרנה לה כי
אתך נשוב לעמך ותאמר
נעמי שבנה בנתי למה
תלכנה עמי העוד לי בנים
במעי והיו לכם לאנשים
שבנה בנתי לכן כי זקנתי
מהיות לאיש כי אמרתי
יש לי תקוה גם הייתי
הלילה לאיש וגם ילדתי
בנים הלהן תשברנה עד
אשר יגדלו הלהן תעגנה
לבלתי היות לאיש אל
בנתי כי מר לי מאד מכם
כי יצאה בי יד יהוה ותשנה
קולן ותבכינה עוד ותשק
ערפה לחמותה ורות דבקה
בה ותאמר הנה שבה יבמתך
אל עמה ואל אלהיה שובי
אחרי יבמתך ותאמר רות
אל תפגעי בי לעזבך לשוב
מאחריך כי אל אשר תלכי
אלך ובאשר תליני אלין
עמך עמי ואלהיך אלהי
באשר תמותי אמות ושם

אקבר כה יעשה יהוה לי
וכה יסיף כי המות יפריד
ביני ובינך ותרא כי מתאמצת
היא ללכת אתה ותחדל
לדבר אליה ותלכנה שתיהם
עד באנה בית לחם ויהי
כבאנה בית לחם ותהם כל
העיר עליהן ותאמרנה
הזאת נעמי ותאמר אליהן
אל תקראנה לי נעמי
קראן לי מרא כי המר שדי
לי מאד אני מלאה הלכתי
וריקם השיבני יהוה למה
תקראנה לי נעמי ויהוה
ענה בי ושדי הרע לי ותשב
נעמי ורות המואביה כלתה
עמה השבה משדי מואב
והמה באו בית לחם בתחלת
קציר שערים ולנעמי
מידע לאישה איש גבור
חיל ממשפחת אלימלך
ושמו בעז ותאמר רות
המואביה אל נעמי אלכה
נא השדה ואלקטה בשבלים
אחר אשר אמצא חן בעיניו
ותאמר לה לכי בתי ותלך
ותבוא ותלקט בשדה
אחרי הקצרים ויקר מקרה

חלקת השדה לבעז אשר
ממשפחת אלימלך והנה בעז
בא מבית לחם ויאמר לקוצרים
יהוה עמכם ויאמרו לו יברכך
יהוה ויאמר בעז לנערו הנצב
על הקוצרים למי הנערה
הזאת ויען הנער הנצב על
הקוצרים ויאמר נערה
מואביה היא השבה עם
נעמי משדה מואב ותאמר
אלקטה נא ואספתי בעמרים
אחרי הקוצרים ותבוא
ותעמוד מאז הבקר ועד
עתה זה שבתה הבית מעט
ויאמר בעז אל רות הלוא
שמעת בתי אל תלכי ללקט
בשדה אחר וגם לא תעבורי
מזה וכה תדבקין עם נערתי
עיניך בשדה אשר יקצרון
והלכת אחריהן הלוא
צויתי את הנערים לבלתי
נגעך וצמת והלכת אל
הכלים ושתית מאשר
ישאבון הנערים ותפל על
פניה ותשתחו ארצה ותאמר
אליו מדוע מצאתי חן בעיניך
להכירני ואנכי נכריה ויען
בעז ויאמר לה הגד הגד

לי כל אשר עשית את
חמותך אחרי מות אישך
ותעזבי אביך ואמך וארץ
מולדתך ותלכי אל עם
אשר לא ידעת תמול
שלשום ישלם יהוה פעלך
ותהי משכרתך שלמה
מעם יהוה אלהי ישראל
אשר באת לחסות תחת
כנפיו ותאמר אמצא חן
בעיניך אדני כי נחמתני
וכי דברת על לב שפחתך
ואנכי לא אהיה כאחת
שפחתיך ויאמר לה בעז
לעת האכל גשי הלם
ואכלת מן הלחם וטבלת
פתך בחמץ ותשב מצד
הקוצרים ויצבט לה קלי
ותאכל ותשבע ותתר
ותקם ללקט ויצו בעז את
נעריו לאמר גם בין העמרים
תלקט ולא תכלימוה וגם
של תשלו לה מן הצבתים
ועזבתם ולקטה ולא
תגערו בה ותלקט בשדה
עד הערב ותחבט את
אשר לקטה ויהי כאיפה
שעורים ותשא ותבוא העיר

ותרא חמותה את אשר
לקטה ותוצא ותתן לה
את אשר הותרה משבעה
ותאמר לה חמותה איפה
לקטת היום ואנה עשית
יהי מכירך ברוך ותגד
לחמותה את אשר עשתה
עמו ותאמר שם האיש
אשר עשיתי עמו היום
בעז ותאמר נעמי לכלתה
ברוך הוא ליהוה אשר
לא עזב חסדו את החיים
ואת המתים ותאמר לה
נעמי קרוב לנו האיש
מגאלנו הוא ותאמר רות
המואביה גם כי אמר אלי
עם הנערים אשר לי תדבקין
עד אם כלו את כל הקציר
אשר לי ותאמר נעמי אל
רות כלתה טוב בתי כי תצאי
עם נערותיו ולא יפגעו בך
בשדה אחר ותדבק בנערות
בעז ללקט עד כלות קציר
השערים וקציר החטים
ותשב את חמותה ותאמר
לה נעמי חמותה בתי
הלא אבקש לך מנוח אשר
ייטב לך ועתה הלא בעז

ובאת׳ ה׳ ובאת אל המלך ובאת אליו ובאת וסגרת הדלת ובאת עד בבל ובאת וגלית מרגלותיו ◦ וחד ובית טוות ◦
ותבא ב׳ חס בכתי ותבא כמיב ותבא בלט ◦ ותאחז ב׳ חד מל וחד חס ותחז יד ימין ויאב ואחזו ביה ותאחז בה ◦

זולתך ב׳ עין לא ראתה אלהים זולתך ואדעה
כי אין זולתך ◦

מֹדַעְתָּנוּ אֲשֶׁר הָיִית אֶת־
נַעֲרוֹתָיו הִנֵּה־הוּא זֹרֶה אֶת־
גֹּרֶן הַשְּׂעֹרִים הַלָּיְלָה׃
וְרָחַצְתְּ וָסַכְתְּ וְשַׂמְתְּ
שמלתך עָלַיִךְ וירדתי
הַגֹּרֶן אַל־תִּוָּדְעִי לָאִישׁ
עַד כַּלֹּתוֹ לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת׃
וִיהִי בְשָׁכְבוֹ וְיָדַעַתְּ אֶת־
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכַּב־שָׁם
וּבָאת וְגִלִּית מַרְגְּלֹתָיו
ושכבתי וְהוּא יַגִּיד לָךְ אֵת
אֲשֶׁר תַּעֲשִׂין׃ וַתֹּאמֶר אֵלֶיהָ
כֹּל אֲשֶׁר־תֹּאמְרִי אֶעֱשֶׂה׃
וַתֵּרֶד הַגֹּרֶן וַתַּעַשׂ כְּכֹל
אֲשֶׁר־צִוַּתָּה חֲמוֹתָהּ׃ וַיֹּאכַל
בֹּעַז וַיֵּשְׁתְּ וַיִּיטַב לִבּוֹ וַיָּבֹא
לִשְׁכַּב בִּקְצֵה הָעֲרֵמָה
וַתָּבֹא בַלָּט וַתְּגַל מַרְגְּלֹתָיו
וַתִּשְׁכָּב׃ וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה
וַיֶּחֱרַד הָאִישׁ וַיִּלָּפֵת וְהִנֵּה
אִשָּׁה שֹׁכֶבֶת מַרְגְּלֹתָיו׃
וַיֹּאמֶר מִי־אָתְּ וַתֹּאמֶר
אָנֹכִי רוּת אֲמָתֶךָ וּפָרַשְׂתָּ
כְנָפֶךָ עַל־אֲמָתְךָ כִּי גֹאֵל
אָתָּה׃ וַיֹּאמֶר בְּרוּכָה אַתְּ
לַיהוָה בִּתִּי הֵיטַבְתְּ חַסְדֵּךְ
הָאַחֲרוֹן מִן־הָרִאשׁוֹן לְבִלְתִּי־
לֶכֶת אַחֲרֵי הַבַּחוּרִים אִם־

דַּל וְאִם־עָשִׁיר׃ וְעַתָּה בִּתִּי
אַל־תִּירְאִי כֹּל אֲשֶׁר־
תֹּאמְרִי אֶעֱשֶׂה־לָּךְ כִּי
יוֹדֵעַ כָּל־שַׁעַר עַמִּי כִּי
אֵשֶׁת חַיִל אָתְּ׃ וְעַתָּה כִּי
אָמְנָם כִּי אם גֹאֵל אָנֹכִי
וְגַם יֵשׁ גֹּאֵל קָרוֹב
מִמֶּנִּי׃ לִינִי הַלַּיְלָה וְהָיָה
בַבֹּקֶר אִם־יִגְאָלֵךְ טוֹב
יִגְאָל וְאִם־לֹא יַחְפֹּץ
לְגָאֳלֵךְ וּגְאַלְתִּיךְ אָנֹכִי
חַי־יְהוָה שִׁכְבִי עַד־הַבֹּקֶר׃
וַתִּשְׁכַּב מרגלותו עַד־הַבֹּקֶר
וַתָּקָם בטרום יַכִּיר אִישׁ
אֶת־רֵעֵהוּ וַיֹּאמֶר אַל־יִוָּדַע
כִּי־בָאָה הָאִשָּׁה הַגֹּרֶן׃
וַיֹּאמֶר הָבִי הַמִּטְפַּחַת אֲשֶׁר־
עָלַיִךְ וְאֶחֳזִי־בָהּ וַתֹּאחֶז
בָּהּ וַיָּמָד שֵׁשׁ־שְׂעֹרִים
וַיָּשֶׁת עָלֶיהָ וַיָּבֹא הָעִיר׃
וַתָּבוֹא אֶל־חֲמוֹתָהּ וַתֹּאמֶר
מִי־אַתְּ בִּתִּי וַתַּגֶּד־לָהּ אֵת
כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה־לָהּ הָאִישׁ׃
וַתֹּאמֶר שֵׁשׁ־הַשְּׂעֹרִים
הָאֵלֶּה נָתַן לִי כִּי אָמַר
אַל־תָּבוֹאִי רֵיקָם אֶל־חֲמוֹתֵךְ׃
וַתֹּאמֶר שְׁבִי בִתִּי עַד אֲשֶׁר
תֵּדְעִין אֵיךְ יִפֹּל דָּבָר כִּי

לֹא יִשְׁקֹט הָאִישׁ כִּי־אִם־
כִּלָּה הַדָּבָר הַיּוֹם׃ וּבֹעַז עָלָה
הַשַּׁעַר וַיֵּשֶׁב שָׁם וְהִנֵּה
הַגֹּאֵל עֹבֵר אֲשֶׁר דִּבֶּר־בֹּעַז
וַיֹּאמֶר סוּרָה שְׁבָה־פֹּה פְּלֹנִי
אַלְמֹנִי וַיָּסַר וַיֵּשֵׁב׃ וַיִּקַּח
עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים מִזִּקְנֵי
הָעִיר וַיֹּאמֶר שְׁבוּ־פֹה
וַיֵּשֵׁבוּ׃ וַיֹּאמֶר לַגֹּאֵל חֶלְקַת
הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר לְאָחִינוּ
לֶאֱלִימֶלֶךְ מָכְרָה נָעֳמִי
הַשָּׁבָה מִשְּׂדֵה מוֹאָב׃ וַאֲנִי
אָמַרְתִּי אֶגְלֶה אָזְנְךָ לֵאמֹר
קְנֵה נֶגֶד הַיֹּשְׁבִים וְנֶגֶד
זִקְנֵי עַמִּי אִם־תִּגְאַל גְּאָל
וְאִם־לֹא יִגְאַל הַגִּידָה לִּי
וְאֵדַע כִּי אֵין זוּלָתְךָ לִגְאוֹל
וְאָנֹכִי אַחֲרֶיךָ וַיֹּאמֶר אָנֹכִי
אֶגְאָל׃ וַיֹּאמֶר בֹּעַז בְּיוֹם־
קְנוֹתְךָ הַשָּׂדֶה מִיַּד נָעֳמִי
וּמֵאֵת רוּת הַמּוֹאֲבִיָּה אֵשֶׁת־
הַמֵּת קניתי לְהָקִים שֵׁם־
הַמֵּת עַל־נַחֲלָתוֹ׃ וַיֹּאמֶר
הַגֹּאֵל לֹא אוּכַל לגאול
לִי פֶּן־אַשְׁחִית אֶת־נַחֲלָתִי
גְּאַל־לְךָ אַתָּה אֶת־גְּאֻלָּתִי
כִּי לֹא־אוּכַל לִגְאֹל׃ וְזֹאת
לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל עַל־הַגְּאֻלָּה

וישת ו׳ וישת לו עדרים וישת על ראש אפרים וישת אל המדבר וישת עליהם תכל וישת חשך סביבתיו וישת עליה ◦
ודוד מלכים ויצר החלב ונחלת בך והדימתי אני וארשאיך לו ונלוו גוים ויהי בשלכו ◦

פלני אלמני ג׳ ואת הנערים יודעתי ומלך ארם
ויאמר סורה שבה פה ◦

ועל התמורה לקים כל דבר
שלף איש נעלו ונתן לרעהו
וזאת התעודה בישראל
ויאמר הגאל לבעז קנה
לך וישלף נעלו ויאמר
בעז לזקנים וכל העם
עדים אתם היום כי קניתי
את כל אשר לאלימלך
ואת כל אשר לכליון
ומחלון מיד נעמי וגם את
רות המאביה אשת מחלון
קניתי לי לאשה להקים
שם המת על נחלתו ולא
יכרת שם המת מעם אחיו
ומשער מקומו עדים
אתם היום ויאמרו כל
העם אשר בשער והזקנים
עדים יתן יהוה את האשה
הבאה אל ביתך כרחל
וכלאה אשר בנו שתיהם
את בית ישראל ועשה
חיל באפרתה וקרא שם
בבית לחם ויהי ביתך כבית
פרץ אשר ילדה תמר ליהודה
מן הזרע אשר יתן יהוה לך
מן הנערה הזאת ויקח בעז
את רות ותהי לו לאשה ויבא
אליה ויתן יהוה לה הריון
ותלד בן ותאמרנה הנשים
אל נעמי ברוך יהוה אשר
לא השבית לך גאל היום
ויקרא שמו בישראל והיה
לך למשיב נפש ולכלכל
את שיבתך כי כלתך אשר
אהבתך ילדתו אשר היא
טובה לך משבעה בנים
ותקח נעמי את הילד
ותשתהו בחיקה ותהי לו
לאמנת ותקראנה לו
השכנות שם לאמר ילד
בן לנעמי ותקראנה שמו
עובד הוא אבי ישי אבי
דוד

ואלה תולדות פרץ פרץ
הוליד את חצרון וחצרון
הוליד את רם ורם הוליד
את עמינדב ועמינדב הוליד
את נחשון ונחשון הוליד
את שלמה ושלמון הוליד
את בעז ובעז הוליד את
עובד ועבד הוליד את
ישי וישי הוליד את דוד

שמונים וחמשה פסוק

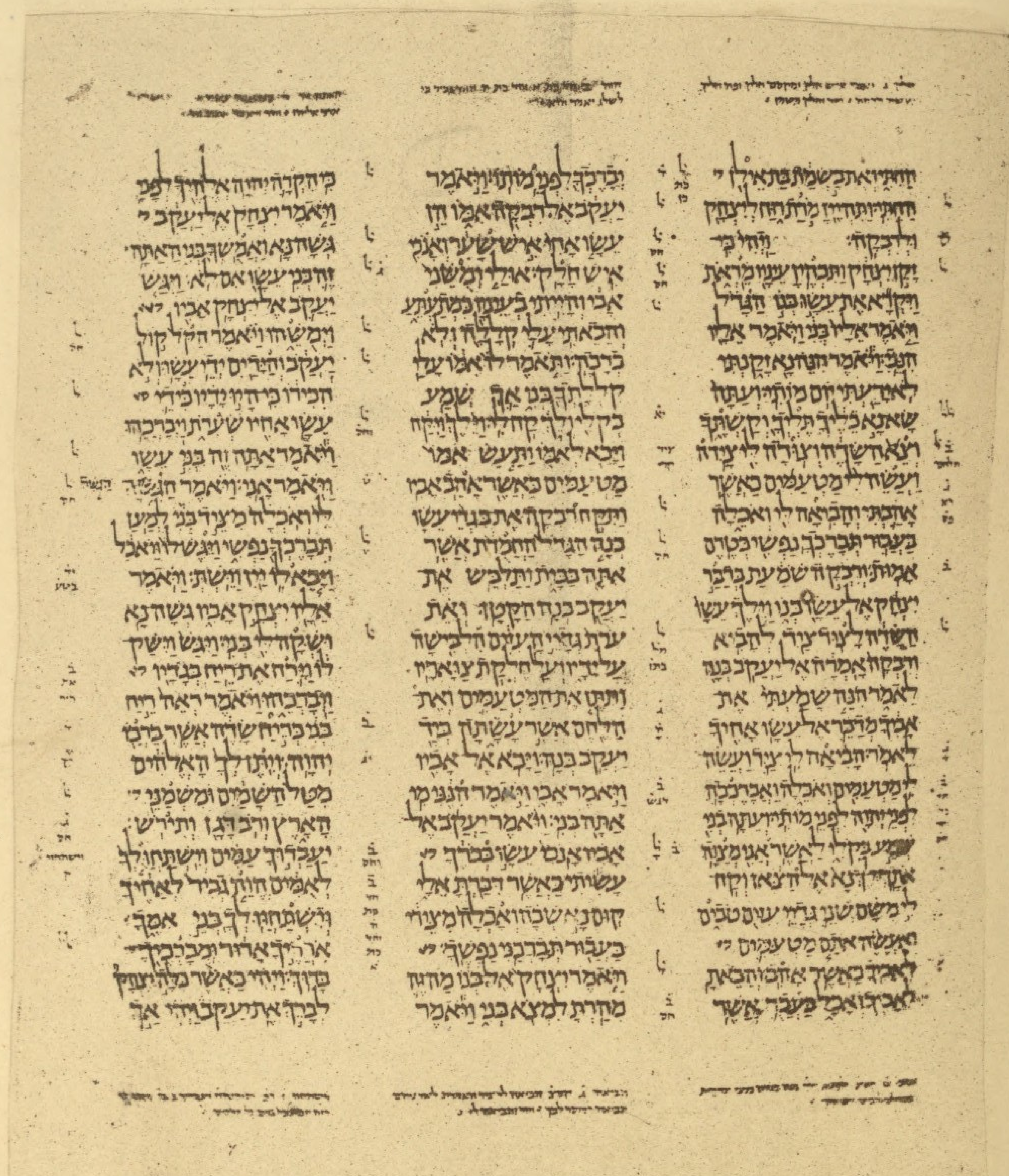
שיר השירים אשר לשלמה
ישקני מנשיקות פיהו כי
טובים דדיך מיין לריח
שמניך טובים שמן תורק
שמך על כן עלמות אהבוך
משכני אחריך נרוצה
הביאני המלך חדריו נגילה
ונשמחה בך נזכירה דדיך
מיין מישרים אהבוך

שחורה אני ונאוה בנות
ירושלם כאהלי קדר
כיריעות שלמה אל תראוני
שאני שחרחרת ששזפתני
השמש בני אמי נחרו בי
שמני נטרה את הכרמים
כרמי שלי לא נטרתי
הגידה לי שאהבה נפשי
איכה תרעה איכה תרביץ
בצהרים שלמה אהיה
כעטיה על עדרי חבריך
אם לא תדעי לך היפה
בנשים צאי לך בעקבי הצאן
ורעי את גדיתיך על משכנות
הרעים
לססתי ברכבי פרעה דמיתיך
רעיתי נאוו לחייך בתרים
צוארך בחרוזים תורי זהב
נעשה לך עם נקדות הכסף
עד שהמלך במסבו נרדי

נתן ריחו: צרור המר דודי לי
בין שדי ילין: אשכל הכפר
דודי לי בכרמי עין גדי:
הנך יפה רעיתי הנך
יפה עיניך יונים: הנך יפה
דודי אף נעים אף ערשנו
רעננה: קרות בתינו ארזים
רחיטנו ברותים: אני חבצלת
השרון שושנת העמקים:
כשושנה בין החוחים כן
רעיתי בין הבנות: כתפוח
בעצי היער כן דודי בין
הבנים בצלו חמדתי וישבתי
ופריו מתוק לחכי: הביאני
אל בית היין ודגלו עלי
אהבה: סמכוני באשישות
רפדוני בתפוחים כי חולת
אהבה אני: שמאלו תחת
לראשי וימינו תחבקני:
השבעתי אתכם בנות
ירושלם בצבאות או באילות
השדה אם תעירו ואם
תעוררו את האהבה עד
שתחפץ: קול דודי הנה זה
בא מדלג על ההרים מקפץ
על הגבעות: דומה דודי לצבי
או לעפר האילים הנה זה
עומד אחר כתלנו משגיח

מן החלנות מציץ מן
החרכים: ענה דודי ואמר
לי קומי לך רעיתי יפתי
ולכי לך: כי הנה הסתו
עבר הגשם חלף הלך לו:
הנצנים נראו בארץ עת
הזמיר הגיע וקול התור
נשמע בארצנו: התאנה
חנטה פגיה והגפנים
סמדר נתנו ריח קומי לכי
רעיתי יפתי ולכי לך:
יונתי בחגוי הסלע
בסתר המדרגה הראיני
את מראיך השמיעני את
קולך כי קולך ערב ומראיך
נאוה: אחזו לנו
שועלים שועלים קטנים
מחבלים כרמים וכרמינו
סמדר: דודי לי ואני לו
הרעה בשושנים: עד ש
יפוח היום ונסו הצללים
סב דמה לך דודי לצבי
או לעפר האילים על
הרי בתר: על משכבי
בלילות בקשתי את שאהבה
נפשי בקשתיו ולא מצאתיו:
אקומה נא ואסובבה בעיר
בשוקים וברחבות אבקשה

את שאהבה נפשי בקשתיו
ולא מצאתיו: מצאוני
השמרים הסבבים בעיר
את שאהבה נפשי ראיתם:
כמעט שעברתי מהם עד
שמצאתי את שאהבה
נפשי אחזתיו ולא ארפנו
עד שהביאתיו אל בית
אמי ואל חדר הורתי:
השבעתי אתכם בנות
ירושלם בצבאות או
באילות השדה אם תעירו
ואם תעוררו את האהבה
עד שתחפץ: מי
זאת עלה מן המדבר
כתימרות עשן מקטרת
מור ולבונה מכל אבקת
רוכל: הנה מטתו שלשלמה
ששים גברים סביב לה
מגברי ישראל: כלם אחזי
חרב מלמדי מלחמה איש
חרבו על ירכו מפחד בלילות:
אפריון עשה לו המלך
שלמה מעצי הלבנון:
עמודיו עשה כסף רפידתו
זהב מרכבו ארגמן תוכו
רצוף אהבה מבנות ירושלם:
צאינה וראינה בנות ציון

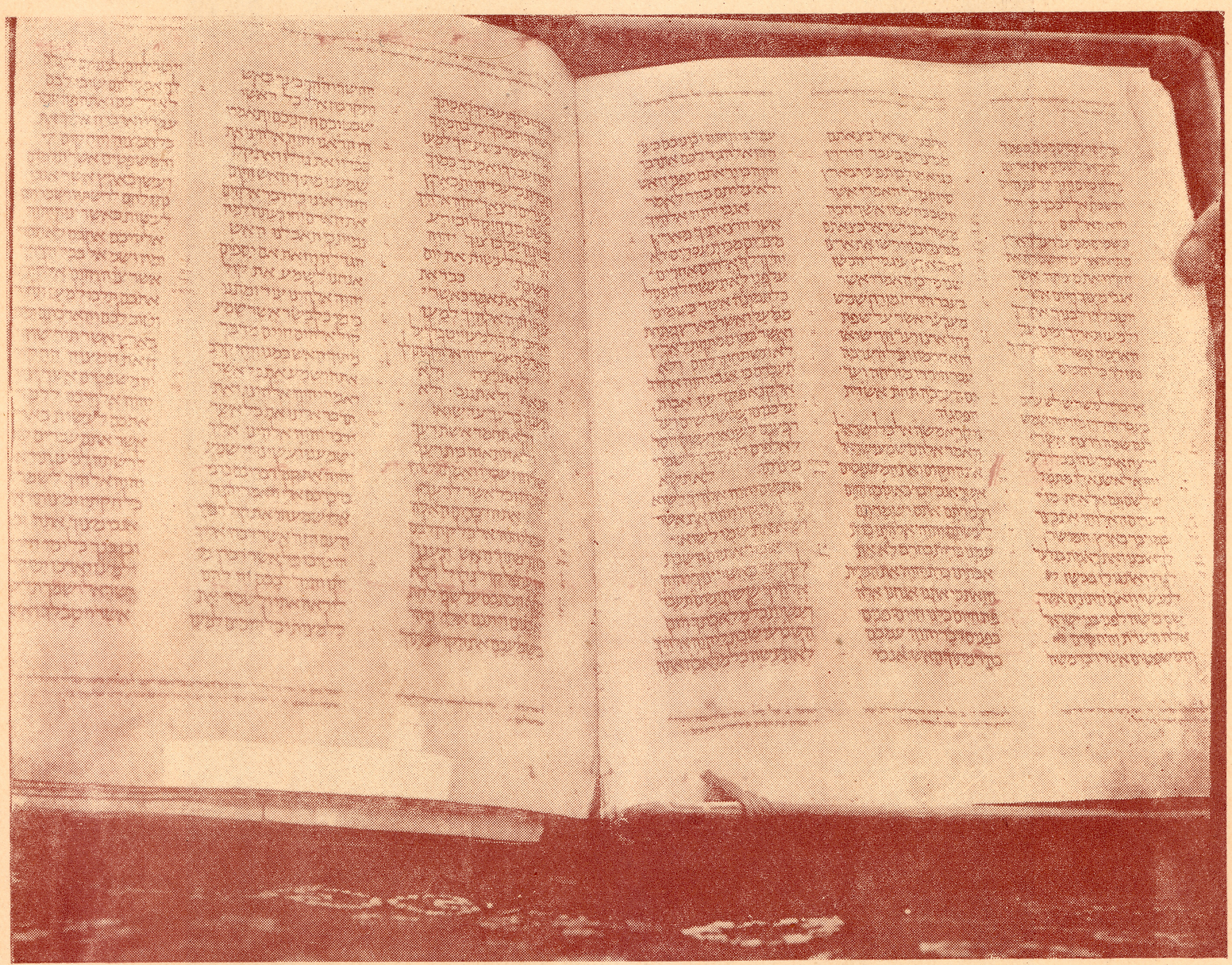

Facsimile of a page of the Codex assigned to Ben-Asher in Aleppo.

See Preface, p. vii.

_ *The height of a column in the original is 23 centimetres.*

(lxxiv.) FAMOUS OLD TESTAMENT MANUSCRIPT, ALEPPO.